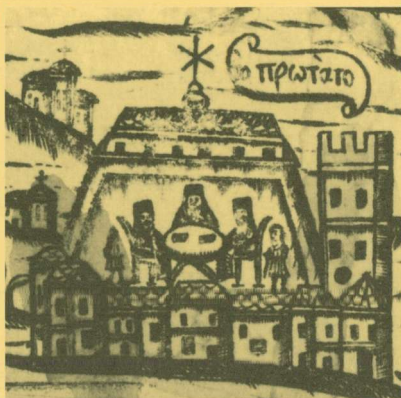

Φλορίν Μαρινέσκου

**ΡΟΥΜΑΝΙΚΑ ΕΓΓΡΑΦΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΟΡΟΥΣ
ΑΡΧΕΙΟ ΠΡΩΤΑΤΟΥ**

ΑΘΗΝΑ 2001

**ΡΟΥΜΑΝΙΚΑ ΕΓΓΡΑΦΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΟΡΟΥΣ
ΑΡΧΕΙΟ ΠΡΩΤΑΤΟΥ**

Ἡ παρούσα ἔκδοση πραγματοποιήθηκε με χορηγία
τῆς Ἱερᾶς Κοινότητος τοῦ Ἁγίου Ὄρους

Εἰκόνα ἔξωφύλλου: Τό Πρωτάτο. Λεπτομέρεια χαλκογραφίας
τοῦ Ἀνθίμου Πελοποννησίου, 1839 (Ἀγιορείτικη Φωτοθήκη).

© Κέντρο Νεοελληνικῶν Ἐρευνῶν Ἐθνικοῦ Ἰδρυάτος Ἐρευνῶν
Βασ. Κων/νου 48, 116 35 Ἀθήνα, τηλ. 72.73.554 fax 72.46.212
© Ἱερά Κοινότητα Ἁγίου Ὄρους 630 86 Καρυές

ISBN 960-7916-17-4

Φλόριν Μαρινέσκου

**ΡΟΥΜΑΝΙΚΑ ΕΓΓΡΑΦΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΟΡΟΥΣ
ΑΡΧΕΙΟ ΠΡΩΤΑΤΟΥ**

ΑΘΗΝΑ 2001

Σέ αυτό τόν τόμο συνεργάστηκαν:

Dalila Aramã, ειδική παλαιογράφος (Βουκουρέστι) γιά τά σλαβονικά
καί τά ρωσικά έγγραφα

Εύδοκία Όλυμπίτου γιά τά έλληνικά έγγραφα

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

Προλογικό σημείωμα τῆς Ἱερᾶς Κοινότητος τοῦ Ἁγίου Ὁρους	xi-xiii
Εἰσαγωγή	1-28
Ταξινομικὸ διάγραμμα τοῦ ἀρχείου	31-33
Μορφολογικὴ περιγραφή τοῦ ἀρχείου	35-37
Βραχυγραφίαι	38
Περιλήψεις ἐγγράφων	39-517
Πίνακας εἰκόνων	519-520
Εἰκόνες	521-536
Εὐρετήριο κυρίων ὀνομάτων	537-622
Σημείωση γιὰ τὸ εὐρετήριο τόπων	623
Εὐρετήριο τόπων	625-642
Γλωσσάριο	643-646
Πίνακας ἀντιστοιχιῶν	647-656
Περίληψη στὴ γαλλικὴ γλώσσα	657-658

ΠΡΟΛΟΓΟΣ
ΙΕΡΑΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΟΣ ΑΓΙΟΥ ΟΡΟΥΣ ΑΘΩ

«Τηροῦντες τὴν παρακαταθήκην»

Ὁ ἁγιορειτικὸς μοναχισμὸς παρεδόθη ὑπὸ τῶν πατέρων ἡμῶν ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν μέχρις ἐσχάτων ἡμῶν ὡς βίος νοερᾶς ἀθλήσεως καὶ πνευματικῆς ἐνοράσεως, πεδίων νήψεως, διαρκοῦς ἐγρηγόρσεως καὶ βαθείας ἐπιγνώσεως, ὡς πολιτεία αὐτοσυνειδησίας, ὅπου ἡ πνευματικὴ συνείδησις συναρτᾶται μὲ τὴν ἱστορικὴν συνείδησιν καὶ ἀνάγει τὴν ἄσκησιν μνήμης εἰς ὑπόβαθρον ἀρετῆς καὶ τελειότητος. Μνήμη Θεοῦ, μνήμη θανάτου, μνημόσυνον τῶν δικαίων, μνήμη τῶν ὑποθηκῶν τῶν πατέρων.

Ἐκπλήσεται καὶ συγκινεῖται ὁ σημερινὸς ἄνθρωπος ἐρχόμενος καὶ εἰς μόνην ἐπαφὴν μὲ τὴν παροιμιώδη εὐαίσθησιαν τῆς ἁγιορειτικῆς ψυχῆς διὰ μέσου τῶν αἰῶνων ἐπὶ θεμάτων τῆς ἐμπιστευθείσης αὐτῇ παρακαταθήκης, τὴν ὅποιαν αἰσθάνεται ὅτι «μέλλει ἀπαιτεῖσθαι ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως». Ἔτι μᾶλλον ἐντύπωσιν προκαλεῖ ὅτι ταῦτα δὲν ἀποτελοῦν στεῖραν ἐμμονὴν εἰς σχήματα τοῦ παρελθόντος, ἀλλὰ ζύμωσιν τῆς ἱστορικῆς μνήμης καὶ τῆς πατερικῆς παραδόσεως μὲ τὴν καθημερινὴν ζωὴν μέσα εἰς τὰς ἀπαιτήσεις τῶν συγχρόνων καιρῶν, κατὰ τρόπον ὥστε νὰ διαμορφοῦνται νέα δυναμικὴ πορεία πρὸς τὸ μέλλον.

Εἰς τὰς ἁγιορειτικὰς μονὰς φυλάσσονται μὲ τὴν αὐτὴν εὐλάβειαν ὡς ἱερὰ ἅπαντα τὰ ὑπὸ τῶν πατέρων καταλειφθέντα ἐπὶ τῆς ροῆς τοῦ χρόνου ἀποτυπώματα: Εἰκόνες, ἱερὰ σκεύη, ἄμφια, βιβλία χειρόγραφα καὶ ἔντυπα, ἔγγραφα κ.λπ. Ἐπὶ αἰῶνας ἄλλωστε καὶ μέχρι προσφάτως τὰ περισσότερα ἁγιορειτικὰ ἱστορικὰ ἀρχεῖα εἶχον εὖρη τὴν θέσιν τῶν κυρίας εἰς τὰ κατηχομνεῖα τῶν Καθολικῶν Ναῶν τῶν Ἱερῶν Μονῶν, ἢ εἰς ἄλλους συναφεῖς μὲ αὐτοὺς χώρους.

Τὸ Κοινὸν τοῦ Ἁγίου Ὁρους ὄχι μόνον δὲν ἀπετέλεσεν ἐξαίρεσιν εἰς τὰ ἀνωτέρω, ἀλλὰ μᾶλλον πρότυπον καὶ τοῖς ἄλλοις κατέστη. Ἐπὶ αἰῶνας τὰ κειμήλια καὶ τὸ ἀρχεῖον τῶν Καρυῶν ἐφυλάσσοντο εἰς τὸν Ἱ. Ναὸν τοῦ Πρωτάτου, ἀργότερον δὲ ἐστεγάσθησαν ἀσφαλέστερον καὶ μεθοδικώτερον εἰς τὸν Πύργον τοῦ Πρωτάτου, ὅπου καὶ σήμερον ἐναπόκεινται πλέον εὐτάκτως μετὰ τὴν πρόσφατον ἀναστήλωσιν καὶ τὸν κατάλληλον ἐξοπλισμὸν τῶν ἀντιστοιχῶν χώρων. Τὸ περιεχόμενον τῶν ἰχνῶν τοῦ χρόνου εἰς τὸ Πρωτάτον εὐλογον εἶναι νὰ ἀναφέρεται κυρίως εἰς θέματα ἀφορῶντα εἰς

τὴν κεντρικὴν διοίκησιν τοῦ Ἱεροῦ Τόπου καὶ τὰς διὰ τῶν αἰῶνων ἐναλλαγὰς καὶ περιπετείας αὐτῆς.

Ἡ καθ' ἡμᾶς Ἱερὰ Κοινότης τοῦ Ἁγίου Ὅρους Ἄθω, κατευθύνουσα δημιουργικῶς τὰς τριβούς αὐτῆς εἰς τὴν εἴσοδον τῆς τρίτης ἀπὸ Χριστοῦ χιλιετίας, ἐθεώρησε χρέος αὐτῆς νὰ συμβάλῃ τὸ κατὰ δύναμιν εἰς τὴν φύλαξιν, τάξινομήσιν, παρουσίαισιν, μελέτην καὶ ἀνάδειξιν τῶν κειμηλίων καὶ ἀρχαίων τοῦ Πρωτάτου, ἀναθέτουσα σχετικὰς ἀρμοδιότητας εἰς ἀντιστοίχους ἐπιτροπὰς αὐτῆς, διευκολύνουσα δὲ καὶ παροτρύνουσα εἰδικούς ἐπιστήμονας εἰς τὴν ἐρευναν αὐτῶν καὶ ἀναλαμβάνουσα ἢ ὑποστηρίζουσα ποικιλοτρόπως τὴν ἔκδοσιν τῶν περὶ αὐτῶν πονημάτων.

Οὐδόλως ἐλάσσονα θέσιν μεταξὺ τῶν κινούντων τὸ εὐλογον κοινὸν ἐνδιαφέρον θεματικῶν χώρων κατέχει καὶ τὸ Ρουμανικὸν Ἀρχεῖον τῆς Ἱερᾶς Κοινότητος. Μέσα ἀπὸ αὐτὸ ἀναδύεται μία σχέσις εὐεργεσίας: Αἰτίαν ὑπάρξεως αὐτοῦ τοῦ ἀρχείου ἀπετέλεσεν ἡ βούλησις τῶν ἡγεμόνων καὶ ἀξιωματοῦχων τῆς Βλαχίας καὶ Μολδαβίας νὰ εὐεργετήσουν τὸν ἐν δεινοῖς κείμενον πολυταθῆ Ἄθωνα κατὰ τοὺς μεταβυζαντινοὺς χρόνους, ἔναντι πνευματικῶν καὶ ἰδεολογικῶν ἀνταλλαγμάτων, καὶ ἡ ἀντιστρόφου φορᾶς πνευματικὴ δραστηριοποίησις καὶ πολὺπλευρος προσφορὰ εἰς τὴν Βλαχίαν τῶν ἀγιορειτῶν, ὡς καὶ ἡ ἐκατέρωθεν εὐγνωμοσύνη. Πρόκειται περὶ εἰσαγωγῆς εἰς χώρον ἥκιστα γνωστόν, ἀλλὰ τὰ μάλα σημαντικῶν, πλούσιον, ἐνδιαφέροντα, συγκλητικῶν καὶ διδακτικῶν, καὶ μάλιστα κατὰ τὴν σημερινὴν συγκυρίαν τῶν βαλκανικῶν ἀνακατατάξεων, τῆς ἀναπτύξεως καὶ αὐθις ἑλληνορουμανικῆς συνεργασίας καὶ τῆς προοπτικῆς εὐρωπαϊκῆς συνυπάρξεως δύο ὀρθοδόξων λαῶν μὲ ἰσχυρὰν καὶ ζῶσαν μοναστικὴν παράδοσιν, οἱ ὅποιοι τῶρα θὰ χρειασθοῦν περισσότερο ἀπὸ ποτὲ πνευματικὴν ἐπίγνωσιν καὶ αὐτοσυνειδησίαν.

Μετὰ τὴν πρώτην εἰσαγωγὴν εἰς τὸ Ρουμανικὸν Ἀρχεῖον τοῦ Πρωτάτου μὲ τὸ ἀντίστοιχον συνοπτικὸν ἀλλὰ πρωτότυπον καὶ περιεκτικὸν κείμενον εἰς τὴν ἔκδοσιν τῆς Ἱερᾶς Κοινότητος *Κεμῆλια Πρωτάτου*, τ. Α' (2000), ὀφειλόμενον εἰς τὴν φιλοπονίαν, τὴν εἰδικὴν γνώσιν, τὴν ἀνθρωπίνην εὐασηθίαν καὶ τὴν εἰλικρινῆ ἀγάπην τοῦ φιλοαγιορείτου ἐρευνητοῦ Ρουμανολόγου κ. Φλορίν Μαρινέσκου, ἡ καθ' ἡμᾶς Ἱερὰ Κοινότης ἀνέλαβε μὲ αἰσθήματα χαρᾶς καὶ ἰκανοποιήσεως τὴν ἔκδοσιν καὶ τῆς παρουσίης αὐτοτελοῦς ἐργασίας τοῦ αὐτοῦ ἐπιστήμονος.

Πέραν τῆς ἀνωτέρω συμβολῆς τῆς Ἱερᾶς Κοινότητος, τὸ ὑπόλοιπον τῆς ἐργασίας ταύτης συνετελέσθη χάρις εἰς τὸ εὐγενὲς ἐνδιαφέρον τοῦ Κέντρου Νεοελληνικῶν Ἐρευνῶν τοῦ Ἐθνικοῦ Ἰδρύματος Ἐρευνῶν, πρὸς τοὺς ὑπευθύνους τοῦ ὁποίου ἐκφράζομεν τὰς προσσηκούσας εὐχαριστίας, εὐχόμενοι ὑπὲρ εὐδωσῆς καὶ ἀπὸ Θεοῦ εὐλογίας τοῦ ἔθνωφελοῦς ἔργου των.

Συγχαίροντες οὖν καὶ ἐπαινοῦντες τούτους καί, διὰ μίαν εἰσέτι φοράν, τὸν ἀγαπητὸν συγγραφέα τοῦ τόμου, εὐχαριστοῦντες δὲ καὶ τὴν κοπιάσαν ἀρμοδίαν ἱεροκοινοτικὴν ἐπιτροπὴν, ἀποτελουμένην ἐκ τῶν Πανοσιολογιωτάτων Γέροντος Συμεὼν Διονυσιάτου καὶ Ἱερομονάχου Ἰωάννου Ἀγιαννανίτου, ἔχομεν δι' ἐλπίδος ὅτι καὶ ἡ ἀνά χεῖρας ἔκδοσις οὐχὶ μόνον θὰ προσφέρῃ εἰς τὴν ἐπιστήμην ὑλικὸν σπάνιον καὶ διαφωτιστικόν, ἀλλὰ καὶ θὰ νύξῃ εὐαισθήτους χορδὰς τοῦ πνευματικοῦ κόσμου, εἰς δόξαν Θεοῦ καὶ ἀνάδειξιν τῆς θεοσδότου, θεοτοκοφιλοῦς καὶ φιλανθρωποῦ ἀγιορευτικῆς παραδόσεως καὶ εἰς εὐλαβὲς μνημόσυνον τῶν πατέρων ἡμῶν καὶ τῶν κτητόρων, εὐεργετῶν καὶ ἀφιερωτῶν τοῦ Πρωτάτου καὶ συνόλου τοῦ Ἱεροῦ Τόπου τούτου.

Ἀπόκρῳ 20001

*Ἄπαντες οἱ ἐν τῇ κοινῇ Συνάξει Ἀντιπρόσωποι καὶ Προϊστάμενοι
τῶν εἰκοσιν Ἱερῶν Μονῶν τοῦ Ἁγίου Ὁρους Ἄθω*

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Ἡ πλούσια ἱστορία τῆς Ἱερᾶς Κοινότητος καί τό ἐξαιρετικά ποικίλο ἀρχεῖο τῆς (βυζαντινό, μεταβυζαντινό, ρουμανικό, ὀθωμανικό) ἀποτελέσαν, κυρίως κατά τά τελευταῖα χρόνια, ἀντικείμενα ἐπεξεργασίας καί μελέτης πολλῶν ἱστορικῶν, χάρις στήν ἀμέριστη συμπαράσταση τῶν κατά καιροῦς ἀντιπροσώπων καί ἐπιστατῶν. Ὅρισμένα ἀποτελέσματα τῶν μέχρι τώρα ἐρευνῶν ἔχουν γίνει γενικότερα προσιτά μέσω δημοσιευμάτων¹.

Ἡ Ἱερά Κοινότητα διαθέτει καί ἓνα πολύ πλούσιο ρουμανικό (μέ τήν εὐρύτερη ἔννοια) ἀρχεῖο, συνολικοῦ ἀριθμοῦ 1.169 ἀρχειακῶν μονάδων, μέ τό ὁποῖο πρωτοῦλθα σέ ἔταφῆ τό 1985².

---

1. Τά βυζαντινά ἔγγραφα δημοσιεύθηκαν ἀπό τή Διονυσία Παπαχρυσάνθου· βλ. Denise Parachrysanthou, *Actes du Protaton* (Archives de l'Athos VII), Παρίσι 1975. Οἱ ἐπιτομές τῶν μεταβυζαντινῶν ἐγγράφων δημοσιεύθηκαν ἀπό τόν Χαράλαμπο Γάσπαρη· βλ. τό βιβλίον του μέ τίτλο *Ἀρχεῖο Πρωτάτου. Ἐπιτομές μεταβυζαντινῶν ἐγγράφων* (Ἀθωνικά Σύμμεικτα 2), Ἀθήνα 1991. Περιλήψεις ὀρισμένων ἐλληνικῶν ἐγγράφων τοῦ Πρωτάτου, μαζί μέ φωτογραφίες τους, ἔχουν δημοσιευθεῖ στόν κατάλογο τῆς Ἐκθεσης «Θησαυροί τοῦ Ἁγίου Ὄρους», πού διοργανώθηκε στή Θεσσαλονίκη ἀπό τόν Ὄργανισμό Πολιτιστικῆς Πρωτεύουσας τῆς Εὐρώπης, Θεσσαλονίκη 1997 (καί ἀγγλική ἔκδοση *Treasures of Mount Athos*). Ὡς πρός τό περιεχόμενο τοῦ ἐλληνικοῦ, τοῦ ρουμανικοῦ καί τοῦ ὀθωμανικοῦ ἀρχείου τοῦ Πρωτάτου βλ. τά σχετικά κείμενα πού υπογράφουν στόν τόμο *Κεμήλια Πρωτάτου*, τόμος Α΄, Ἀθήνα 2000, ὁ Κρίτων Χρυσοχοῖδης, ὁ ὑπογράφων καί ὁ Βασίλης Δημητριάδης. Σημαντική συμβολή στήν ἔρευνα τῶν σχέσεων μεταξύ τοῦ Πρωτάτου καί τῶν Παραδουναβίων Ἡγεμονιῶν ἀποτελεῖ τό σχετικό κεφάλαιο στό βιβλίον τοῦ Petre Năsturel, *Le Mont Athos et les Roumains*, Ρώμη 1986, σελ. 289-302.

2. Ἐκεῖνο τό ἔτος καθώς καί τό ἐπόμενο, ὄλο τό ὕλικό ταξινομήθηκε ἀπό τόν ὑπογράφοντα καί φωτογραφήθηκε ἀπό τόν εἰδικό φωτογράφο Λεωνίδα Ἀνασιάδη. Ἡ Ἱερά Κοινότητα διαθέτει ἐπίσης ἓνα πολύ πλούσιο ἐλληνικό τμήμα τοῦ ρουμανικοῦ ἀρχείου, τό ὁποῖο ταξιόμησε ὁ συνεργάτης μου ἐκπαιδευτικός Κώστας Τσιαντής. Περιλαμβάνει 2.122 ἐλληνικά ἔγγραφα. Πρόκειται κυρίως γιά ἀλληλογραφία τῶν ἡγουμένων τῶν μονῶν Κοτροτσένι (στό Βουνκουρέστι) καί Τριῶν Ἱεραρχῶν (στό Ἱάσι) μέ τήν Ἱερά Κοινότητα, ἡ ὁποία τοὺς ἔστειλε στίς Παρα-

Στήν παρούσα εισαγωγή θά ασχοληθῶ μέ ἓνα ἄλλα ἰδιαιτέρη σύνθετο θέμα, ἔτσι ὅπως προκύπτει κυρίως ἀπό τήν ἀνάγνωση τῶν ἰδίων τῶν ἐγγράφων τοῦ ρουμανικοῦ ἀρχείου.

ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ ΣΤΙΣ ΠΑΡΑΔΟΥ-
ΝΑΒΙΕΣ ΗΓΕΜΟΝΙΕΣ. ΡΟΥΜΑΝΙΚΗ ΒΟΗΘΕΙΑ ΠΡΟΣ ΤΟ ΠΡΩΤΑΤΟ

Κατ' ἀρχήν μία διευκρίνιση: Ἡ τόσο ποικίλη βοήθεια, κυρίως τῶν ἡγεμόνων τῆς Μολδαβίας καί τῆς Βλαχίας πρὸς τό Πρωτάτο, ἔχει ἰδιαιτέρη σημασία. Στά πλαίσια μιᾶς πολιτικῆς αὐτοκρατορικοῦ τύπου, πού ἀποσκοποῦσε στήν ἀνασύσταση σέ συμβολικῆς μορφῆς τῆς Βυζαντινῆς Αὐτοκρατορίας ὑπὸ τόν ἐκκλησιαστικό μανδύα τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου καί τοῦ Ἁγίου Ὁρους, οἱ βοεβόδες τῶν δύο Ἡγεμονιῶν, τῆς Μολδαβίας καί τῆς Βλαχίας, ἄλλα καί ἀξιωματοῦχοι, ἀκόμα καί ὑψηλόβαθμοι ἱεράρχες μέ πολιτικῆς φιλοδοξίες, ἐνίσχυσαν ποικιλοτρόπως ὅλες τίς μονές τοῦ Ἁγίου Ὁρους. Ἡ ἐνίσχυση ὁμως τοῦ Πρωτάτου, τῆς Ἱερᾶς Κοινότητος, ἔχει ἓναν ξεχωριστό συμβολισμό. Σέ μία ταραγμένη γιά ὅλα τά Βαλκάνια περίοδο, μετά τήν Ἄλωση, οἱ ἡγεμόνες τῆς Μολδαβίας καί τῆς Βλαχίας, εἴτε εἶχαν τό δικαίωμα νά καταλάβουν τήν ἐξουσία εἴτε ὄχι, εἴτε ἦταν νόμιμα παιδιὰ εἴτε νόθα, ἀναζητοῦσαν τή νομιμοποίηση τῆς ἐξουσίας τους πραγματοποιώντας ἔργα, στέλνοντας χρήματα ἢ ἀφιερώνοντας ξακουστές μονές τῶν Ἡγεμονιῶν στήν Ἱερὰ Κοινότητα, ἰδιαιτέρο σύμβολο τοῦ Ἁγίου Ὁρους³.

Ὁ πρῶτος ἡγεμόνας πού ἐνισχύει τό Πρωτάτο εἶναι ὁ Στέφανος ὁ Μέγας (1457-1504). Τό 1502, σύμφωνα μέ σύγχρονη μέ τήν ἐποχή πηγὴ⁴, δταν τό Ἅγιο Ὄρος ἔχαιρε κάποιας αὐτονομίας, εἶχε ὡς προστάτη του τόν βοεβόδα τῆς Μολδαβίας (il Carabodan)⁵. Ἐξ ἄλλου τό ὄνομά του βρίσκεται ἀνάμεσα

δουνάβιες Ἡγεμονίες (1.355 ἀρχαϊκῆς μονάδες περίπου). Τά ὑπόλοιπα ἀποτελοῦνται ἀπό κατάστιχα ἐσόδων-ἐξόδων, ληροφοσιές, καταγραφῆς περιουσιῶν, ὁμολογίες, χρεωστικῆς ἐνδείξεις, ἀποδείξεις (767 ἀρχαϊκῆς μονάδες).

3. Γιά τόν ρόλο τῆς νομιμοποίησης τῶν ἡγεμόνων ὡς ἡγετῶν στίς χώρες τους καί ὡς διαδόχων τῶν «χριστιανῶν αὐτοκρατόρων», βλ. τίς μελέτες τοῦ Δημήτρη Ναστάσε. Ἐντελῶς ἐνδεικτικᾶ ἀναφέρουμε τό ἄρθρο του: «Necunoscutele ale izvoarelor istoriei românești», *Anuarul Institutului de Istorie «A.D.Xenopol»*, τόμος XXX, 1993, σελ. 483-499, ὅπου καί ἐκτενέστατη βιβλιογραφία. Βλ. ἐπίσης τήν ὑπὸ ἐκδοσὴ μελέτη του μέ τίτλο «Ἀρχιτεκτονική τοῦ Καθολικοῦ τῆς μονῆς Δοχειαρίου καί ὁ «μολδαβικός ρυθμός»», στόν συλλογικό τόμο *Δοχειαρίου*.

4. Βλ. τήν ἀναφορὰ τοῦ Μαρίνο Σανούδο, στά ἰταλικά, στά γνωστά του I diarii, τόμος Δ', στήλη 311.

5. Βλ. Ștefan Andreescu, «Ștefan cel Mare protector al Muntelui Athos», *Anua-*

στά πρώτα που διαβάζουμε στο *Βιβλίο Παρησιας τής μονής του Πρωτάτου* (βλ. και τις φωτογραφίες αρ. 2 και 3) που σώζεται στην Ίερά Κοινότητα, θέμα στο οποίο θα επανέλθουμε. Δέν γνωρίζουμε όμως υπό ποιά μορφή εκφράστηκε πρακτικά η στήριξη του ήγεμόνα τής Μολδαβίας. Τό ίδιο ισχύει και για τόν Νεαγκόε Μπασαράμπ, «κτῆτορα ὄλου τοῦ Ἁγίου Ὁρους»⁶, ὁ ὁποῖος μνημονεύεται ἀπό τούς Πατέρες μαζί μέ τή σύζυγό του Δέσποινα και τά παιδιά του Θεοδόσιο, Στάνα και Ροξάνδρα.

1. Ἀνέγερση καί ἐπισκευή κτισμάτων

Ὁ πρώτος ἡγεμόνας γιά τόν ὁποῖο γνωρίζουμε ὅτι ἐνίσχυσε τήν κατασκευή οἰκοδομικοῦ ἔργου στό Πρωτάτο εἶναι ὁ γιός τοῦ Στεφάνου, Μπογκδάν (1504-1517). Τό μαρτυροῦσε ἐπί ἀρκετούς αἰῶνες, μέχρι καί τόν ΙΘ΄ αἰ., μία ἐντοιχιζομένη ἐπιγραφή στά σλαβονικά στήν πρόσοψη τοῦ δυτικοῦ νάρθηκα τοῦ Πρωτάτου⁷. Σέ ἑλληνική μετάφραση, ἡ ἐπιγραφή μνημονεῖ ὅτι ὁ Μπογκδάν «ἔκτισε τά πάντα τό ἔτος 1508». Ἡ πληροφορία εἶναι ἀσφαλῶς σημαντική ἐπειδή δείχνει τό μέγεθος τής ἐνίσχυσης τοῦ ἡγεμόνα. Σέ ἄλλη ἐπιγραφή, τοῦ 1512, ἀναφέρεται ἡ ἐπισκευή τοῦ νάρθηκα, προφανῶς ἀπό τόν ἴδιο ἡγεμόνα⁸. Σύμφωνα μέ χειρόγραφο πού σώζεται στίς συλλογές τής Ίερας Κοινότητας⁹, ὁ ἡγεμόνας εἶχε χρηματοδοτήσει τήν κατασκευή ἀναγείου στόν νάρθηκα τοῦ Πρωτάτου¹⁰. Τμημα σημειώματος στό χειρόγραφο

rus..., τόμος XIX, 1982, σελ. 654 καί πρόσφατα τό ἄρθρο τοῦ Dumitru Năstase, «Ștefan cel Mare împărat», *Studii și materiale de istorie medie*, τόμος XVI, 1998, σελ. 85.

6. Βλ. «Εὐεργεσίαι τῶν Ρουμάνων πρὸς τὰς μονὰς τοῦ Ἁγίου Ὁρους καί πρὸς ἄσπασαν τήν Ἀνατολήν», μετάφραση ἄρθρου στήν ἐφημερίδα Ὁ Ὁρθόδοξος, Βουκουρέστι 1881, σελ. 10.

7. Τό περιεχόμενό της ἔχουν μεταγράψει (ἀπό τόν Antonin) οἱ G. Millet – J. Pargoire – L. Petit, στό γνωστό τους ἔργο *Recueil des inscriptions chrétiennes du Mont Athos*, Première partie, Παρίσι 1904, ἀρ. 1, σελ. 1. Ἀναφορές καί στό βιβλίο τοῦ P. Năsturel, *Le Mont Athos...*, σελ. 295. Βλ. πρόσφατα καί Κρίτων Χρυσοχοϊδης, «Παραδόσεις καί πραγματικότητες στό Ἁγιον Ὁρος στά τέλη τοῦ ΙΕ΄ καί στίς ἀρχές τοῦ ΙΣΤ΄ αἰῶνα», Ὁ Ἄθως στούς 14ο-16ο αἰῶνες (Ἀθωνικά Σύμμεικτα 4), Ἀθήνα 1997, κυρίως σελ. 126.

8. G. Millet – J. Pargoire – L. Petit, *ὁ.π.*, ἀρ. 2, σελ. 1-2. Λεπτομέρειες γιά τό κατασκευαστικό ἔργο στόν ναό τοῦ Πρωτάτου, βλ. στό ἄρθρο τοῦ Παύλου Μυλωνᾶ, «Παρατηρήσεις στό Ναό τοῦ Πρωτάτου», *Νέα Ἑστία*, τεύχος 1047, 15 Φεβρουαρίου 1971.

9. Χφ. Πρωτάτου 36· βλ. Κ. Χρυσοχοϊδης, *ὁ.π.*, σελ. 126-127.

10. Ὁ.π., σελ. 127, ὅπου καί σχόλια τοῦ συγγραφέα γιά τή φάση τοῦ ἔργου τό

αυτό, του Πρώτου Σεραφείμ, κάνει λόγο κυρίως για άγρορά ύλικών τά όποια προορίζονταν για ξυλουργικές έργασίες και πιθανόν για τήν κατασκευή τής ξύλινης στέγης. Τό 1526, επί Πρώτου Γαβριήλ, έγινε ή ιστόρηση του παρεκκλησίου του Ίωάννη του Προδρομού, που βρισκόταν πάνω από τόν νάρθηκα¹¹. Ίσως, αυτός νά ζήτησε και τή βοήθεια κάποιου ήγεμόνα τής Μολδαβίας ή τής Βλαχίας¹². Τέλος, μία επιγραφή του 1534 στή βόρεια πλευρά του νάρθηκα κάνει τόν Teodor Bodogae νά σκεφθεί πώς για τήν επίσκεψη του ζητήθηκε μία επί πλέον βοήθεια Ρουμάνου ήγεμόνα, πιθανόν του Πέτρου Ράρες, μέ τή μεσολάβηση του (σλαβικής καταγωγής) Πρώτου Σεραφείμ¹³. Τήν ίδια περίοδο (1536-1541) έγινε ή ιστόρηση του ναού τής Μολυβδοεκκλησιάς. Ή τεχντροπία, όμοια μέ εκείνη τής μονής Παντοκράτορος και τής μονής Ξενοφώντος, άποτελεί, για τόν ίδιο Ρουμάνο ιστορικό, ένδειξη τής βοήθειας τών βογιάρων τής οικογένειας Κραγιοβέσκου¹⁴. Τό 1686, σύμφωνα μέ τήν ίδια πηγή, επισκευάστηκε ό νάρθηκας, ένω τό 1761 τό καμπαναριό¹⁵.

2. Χρηματική ένίσχυση

Ή παλαιότερη μαρτυρία για χρηματική ένίσχυση τής Ίερᾶς Κοινότητας διασώζεται σέ ελληνικό έγγραφο τής μονής Ξηροποτάμου. Σύμφωνα μέ αυτό, τό 1539 ό πρώην Πρώτος Ευστράτιος έπέστρεψε από τή Βλαχία και τή Μολδαβία άπ' όπου έφερε ως ψυχικά 13.000 άσπρα εκ μέρους του έπίσκοπου του Ρόμαν, Μακαριου¹⁶. Τό ποσό αυτό μοιράστηκε μεταξύ τών μονών.

Ή επόμενη μαρτυρία χρονολογείται στις 25 Ίουνίου 1714. Ό Νικόλαος Μαυροκορδάτος, ήγεμόνας τής Μολδαβίας, έλεει όλες τίς μονές του Ί Αγίου Όρους παραχωρώντας τους τό δικαίωμα νά λαμβάνουν ετησίως 200 λέι από τό ήγεμονικό τελωνείο¹⁷. Στις 10 Αύγουστου 1743, ό Κωνσταντίνος Μαυροκορδάτος έλεούσε τίς 20 μονές στις όποίες ήταν άφιερωμένη ή μονή

όποιο εκτελέστηκε μέ χρήματα του Μολδαβου ήγεμόνα. Στο ίδιο πνεύμα και τό έρώτημά του μήπως μέ χρηματοδότηση του Μπογκδάν και υπό τήν επίβλεψη του Πρώτου Σεραφείμ έγιναν έργασίες στους δύο νάρθηκες και στο κωδιωνοστάσιο.

11. Βλ. Millet – Pargoire – Petit, *ό.π.*, άρ. 7, σελ. 3.

12. Βλ. Teodor Bodogae, *Ajutoarele românești la mănăstirile din Sfântul Munte Athos*, Σμπίου 1940, σελ. 82.

13. *Ό.π.*

14. *Ό.π.*

15. *Ό.π.*, πίνακας 2.

16. Βλ. Πάρις Γουναρίδης, *Άρχείο τής Ί. Μ. Ξηροποτάμου. Έπιτομές μεταβυξαντινών έγγραφων* (Άθωνικά Σύμμεικτα 3), Άθήνα 1993, άρ. 2, σελ. 16 (ή περίληψη) και σελ. 17 (ή φωτογραφία του έγγραφου).

17. Τό ποσό θά συγκέντρωνε μία επιτροπή άποτελούμενη από τους ήγουμένους

τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, παραχωρώντας τοὺς τό εἰσοδήματα τοῦ προερχόμενου ἀπὸ τὴν πώληση τοῦ οἴνου τοῦ θὰ παραγόταν στὸν λόφο Κοπόου, μετόχι τῆς μονῆς. Ὅπως διαβάζουμε στὸ ἔγγραφο, τὸ ἴδιο εἶχε πράξει καὶ ὁ προκάτοχός του Γρηγόριος Β΄ Γκίκας¹⁸. Ὅρισμένες φορές ἡγεμόνες τῆς Μολδαβίας ἀναφέρουν –παραχωρώντας στὴ μονὴ τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν κάποια προνόμια– πὼς ἓνα μέρος τῶν εἰσοδημάτων θὰ ἔπαιρνε τὸν δρόμο πρὸς τὸ Ἅγιο Ὅρος μὲ σκοπὸ νὰ μοιρασθεῖ ἀνάμεσα στὶς 20 μονές. Εἶναι ἡ περίπτωση τοῦ ἡγεμόνα τῆς Μολδαβίας Γρηγορίου Β΄ Γκίκα (χρυσόβουλλο μὲ ἡμερομηνία 15 Νοεμβρίου 1736) καὶ τοῦ ἐπίσης βοεβόδα τῆς Μολδαβίας Γρηγορίου Ι. Καλλιμάχη (χρυσόβουλλο μὲ ἡμερομηνία Ἀπρίλιος 1763)¹⁹, οἱ ὁποῖοι τὸ ἔπραξαν ὑστερα ἀπὸ παράκληση ἁγιορειτῶν Πατέρων. Τὸ ἴδιο ἰσχύει καὶ στὴν περίπτωση κάποιων προνομίων τοῦ παραχωρεῖ στὴν ἐκκλησία Κοπόου ὁ Μιχαὴλ Ράκοβιτς. Τμῆμα τοῦ εἰσοδήματος τοῦ θὰ προέκυπτε ἀπὸ τὴν ἐργασία 20 *poslušnici* στὸ χωριὸ Μπαρλέστι καὶ κοντὰ στὴ μονὴ θὰ ἀπεστελλέτο στὸ Ἅγιο Ὅρος²⁰. Πολὺ σημαντικὰ στοιχεῖα γιὰ τὴ χρηματικὴ ἐνίσχυση τῆς Ἱερᾶς Κοινότητος ἀπὸ τὰ ἔσοδα τῶν δύο κύριων μετοχιῶν τῆς (Τριῶν Ἱεραρχῶν καὶ Κοτροτσένι) προκύπτουν ἀπὸ ἔγγραφο τοῦ ἑλληνικοῦ μεταβυζαντινοῦ ἀρχείου. Σύμφωνα μὲ αὐτὸ, ἀπὸ τὴ μονὴ τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν στάλθηκαν κατὰ καιροῦς τὰ ἑξῆς ποσὰ στὴν Κοινότητα: 200 γρόσια τὸ 1692 ἀπὸ τὸν ἡγούμενο Ἱερεμία μὲσω τοῦ γέροντα Ἡλία Ζωγραφίτη, 500 γρόσια ἀπὸ τὸν ἴδιο ἡγούμενο μὲσω τοῦ προηγουμένου Ζαχαρίου Ζωγραφίτη, 300 γρόσια ἀπὸ τὸν ἴδιο ἡγούμενο μὲσω τοῦ προηγουμένου Μητροφάνη Διονυσιάτη, ἄλλα 300 γρόσια τὸ ἴδιο ἔτος μὲσω τοῦ κόμισου Σερμπάν Καντακουζηνοῦ· 320 γρόσια ἔστειλε –χωρὶς νὰ ἀναφέρεται τότε– ὁ Ἄνθιμος Παντοκρατορινός. Δύο φορές ἔστειλε χρήματα ὁ ἡγούμενος τῆς μονῆς Κοπόου, Ἱεζεκιὴλ Ἰβηρίτης (προφανῶς ὡς ἐκπρόσωπος τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν): τὴν πρώτη φορὰ 105 γρόσια, χωρὶς νὰ ἀναφέρεται ἡ χρονολογία καὶ τὴ δεύτερη 103 γρόσια τὸ 1721, μὲσω τοῦ γέροντα Βάσιου Βατοπαιδινοῦ. Ὁ ἡγούμενος Μητροφάνης ἔστειλε τρεῖς φορές χρήματα: 200 γρόσια τὸ 1721 μὲσω τοῦ παπα-Νεκταρίου, 103 γρόσια καὶ ἄλλα 100 γρόσια τὸ 1722 μὲσω τοῦ Ἰωσήφ Βατοπαιδινοῦ. Τέλος, ἄλλα 300 γρόσια ἔστειλε στὶς 26 Μαΐου ὁ ἡγούμενος Ἱεζεκιὴλ μὲσω τοῦ ἐκκλησιαρχοῦ Ναθαναὴλ Βατοπαιδινοῦ²¹. Σύμφωνα μὲ ἄλλη καταγραφή, τοῦ κα-

---

τῶν μονῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, Γκόλιας καὶ Δομπροβάτς· βλ. *ἐδῶ* τὸ ἔγγραφο μὲ αὐξ. ἀρ. 208. Βλ. ἐνθύμηση γιὰ τὴ δωρεὰ αὐτὴ καὶ στὸν Χ. Γάσπαρη, *δ.π.*, ἀρ. 32, σελ. 18.

18. Ἐγγραφο μὲ αὐξ. ἀρ. 307.

19. Βλ. τὸ ὑποκεφάλαιο Ἐλεημοσύνες πρὸς τὴ μονὴ τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν.

20. Ἐγγραφο τῆς 15ης Μαΐου 1716 μὲ αὐξ. ἀρ. 215.

21. Γιὰ ὅλες αὐτές τὶς ἐνισχύσεις, βλ. Χ. Γάσπαρη, *δ.π.*, ἀρ. 33, σελ. 17.

λύπτει έξι σελίδες κώδικα είχαν σταλεί στην Ίερά Κοινότητα και άλλα χρήματα. Συνολικά καταγράφονται 47 περιπτώσεις άποστολής χρημάτων τόσο έκ μέρους ήγεμόνων όσο και ήγουμένων, κυρίως της μονής Κοτροτσένι προς την Ίερά Κοινότητα. Αναφέρουμε ενδεικτικά: τόν Φεβρουάριο του 1694 είχε σταλεί τό ποσό των 1.800 γροσίων από τόν χατμάνο των Κοζάκων Ίωάννη (ανά 94 γρόσια για κάθε μοναστήρι), μέσω του άρχιμανδριτή Ήσαΐα, προηγουμένου της μονής του Άγίου Παύλου. Τό ίδιο έτος είχε πραγματοποιηθεί δωρεά του ήγεμόνα της Μολδαβίας Κωνσταντίνου Δούκα, ύψους 1.000 γροσίων, μέσω του προηγουμένου Νεοφύτου Παντοκρατορινού και του γέροντος Ήλία Ζωγραφίτου, ενώ ό ήγούμενος της μονής Κοτροτσένι, Γαλακτίων, έστειλε από έσοδα του μοναστηριού του 500 γρόσια. Τό 1696 δόθηκε τό ποσό των 1.000 γροσίων από τόν ήγεμόνα [Άντίοχο Καντεμίρ] μέσω του προηγουμένου Μητροφάνη Διονυσιάτη, ενώ ό Γαλακτίων έστειλε μέσω του ίδιου προηγουμένου 2.500 γρόσια και ό καθηγούμενος Νεόφυτος Τριεραρχίτης άλλα 200 γρόσια. Ό καθηγούμενος της μονής Κοτροτσένι, Γαλακτίων, έστειλε στό τέλος της ήγουμενίας του (1 Αυγούστου 1697) 3.000 γρόσια μέσω των «λογαριαστών» προηγουμένου και σκευοφύλακα Ματθαίου Παντοκρατορινού και σκευοφύλακα Χρυσογόνου Κουτλουμουσιανού. Όπως φαίνεται από την καταγραφή²², ή Ίερά Κοινότητα λάμβανε προφανώς από τά έσοδα της μονής Κοτροτσένι 15.500 γρόσια τόν χρόνο. Τόν Φεβρουάριο του 1699 ό ήγεμόνας της Μολδαβίας [Άντίοχο Καντεμίρ] έστειλε άλλα πεντακόσια γρόσια μέσω των «λογαριαστών» Άύξεντιου Λαυριώτη και Παλλαδίου Διονυσιάτη, ενώ ό καθηγούμενος Μητροφάνης Διονυσιάτης του Κοτροτσένι έστειλε μεγάλα ποσά από τό 1699 έως τό 1705 (2.000 τό 1700, 500 τό 1701, 3.000 τό 1703, 4.000 τό 1705) όταν αντικαταστάθηκε. Μέ τή σειρά του ό ήγούμενος Ίωάσαφ της ίδιας μονής έστειλε αρκετά χρήματα, μεταξύ 1706 και 1710, από τά όποια 8.500 γρόσια καταγράφονται στόν προαναφερόμενο κώδικα. Τέλος, αναφέρουμε και τό όνομα ενός άλλου ήγουμένου, του Άβερκίου, που διακρίθηκε σε αυτό τόν τομέα (μεταξύ 1713 και 1731).

Ή τελευταία πληροφορία για ένίσχυση των άγιορείτικων μονών χρονολογείται στό 1809. Αυτή τή φορά ή δωρεά προέρχεται από ιδιώτη. Σύμφωνα με όσα αναφέρονται σε ένα ρουμανικό κατάστιχο, ή Έλένη Μουρούζη, χήρα του άξιωματούχου της Βλαχίας Ίωάννη, προσέφερε στόν ήγούμενο

22. Ό.π., άρ. 34, σελ. 17. Έκτός από ήγουμένους των ρουμανικών μετοχιών, έστειλαν έλεημοσύνες στην Ίερά Κοινότητα διάφοροι άλλοι ιερωμένοι. Αναφέρουμε, για παράδειγμα, τόν άρχιμανδριτή Νεκτάριο Ήβρητή, ό όποιος μετέφερε τό 1701 και 240 γρόσια έκ μέρους του άρχιερέα Πωγωνιανής Μαλαχία.

της μονής Κοτροτσένι, Βησσαρίωνα, τό ποσό τῶν 5.050 γροσίων ἐτησίως, τό ὁποῖο μοιράστηκε ὡς ἐξῆς: ἀπό 500 στίς πρώτες (στήν ἱεραρχία) ὀκτώ μονές τοῦ Ἁγίου Ὁρους, ἀπό 50 στίς ὑπόλοιπες 12 μονές, στήν ἐκκλησία τοῦ Πρωτάτου καί στίς 8 σκήτες²³.

3. Ἀφιερώσεις μονῶν καί ἐκκλησιῶν πρός τό Πρωτάτο

Α) Ἡ πρώτη ἐκκλησία πού ἀφιερώνεται στήν Ἱερά Κοινότητα εἶναι ἐκείνη τῶν Ἁγίων Ἀθανασίου καί Κυρίλλου στό Κοπόου, στό Ἰάσι²⁴. Ἀνηγέρθη τό 1638 ἀπό τόν Βασίλειο Λούπου, τή σύζυγό του Θεοδοσία καί τά παιδιά τους Ἰωάννη, Μαρία καί Ρουξάνδρα²⁵. Τά ἐγκαίνια της ἔγιναν ἀπό τόν Οἰκουμενικό Πατριάρχη Κύριλλο. Ἀφοῦ τήν προόρισε, ὁ ἡγεμόνας τήν ἀφιέρωσε λίγα χρόνια ἀργότερα στή μονή τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν. Ὅπως ἀναφέρει μία ἑλληνική ἐπιγραφή στή βόρεια πλευρά τῆς ἐκκλησίας, λόγω τῶν ταραχῶν ἡ ἐκκλησία ὑπέστη σημαντικές φθορές μετά τήν πυρπόλησή της καί ἀνακαινίστηκε ἀπό τόν ἡγεμόνα Κωνσταντίνο Δούκα τό 1702²⁶. Ἀπό ρουμανικά ἔγγραφα τοῦ ἀρχείου²⁷ ἀντλοῦμε τήν πληροφορία πῶς ὁ ἡγεμόνας εἶχε ἐπισκευάσει τή στέγη, εἶχε οἰκοδομήσει μία οἰκία δίπλα στήν ἐκκλησία, τῆς εἶχε παραχωρήσει λειτουργικά βιβλία καθώς καί βοοειδή. Μετά τήν ἐπισκευή ὁ ἡγεμόνας τήν ἀφιέρωσε ἐκ νέου στό Πρωτάτο²⁸. Τό 1809 ἡ ἐκκλησία ἀνακαινίστηκε καί πάλι ἀπό τόν καρακαλλινό ἡγούμενο τῆς μονῆς τῶν Τριῶν

23. Βλ. Gh. Moiescu, «Contribuția românească pentru susținerea Muntelui Athos în decursul veacurilor», *Ortodoxia*, ἀρ. 2, 1953, σελ. 245-246.

24. Σέ ὀρισμένα ἔγγραφα τοῦ ἀρχείου ὀνομάζεται καί μονή Κοπόου. Βιβλιογραφία καί συντομώτατο ἱστορικό στόν Nicolae Stoicescu, *Repertoriul bibliografic al localităților și monumentelor feudale din Moldova*, Βουκουρέστι 1974, σελ. 461. Ἀρχιτεκτονικά σχέδια καί περιγραφή στόν Gh. Balș, *Bisericile moldovenești din veacurile al XVII-lea și al XVIII-lea*, Βουκουρέστι 1933, σελ. 128-131, ὅπου καί φωτογραφίες τῶν δύο ἐπιγραφῶν· βλ. ἐδῶ, σπμ. 23 καί 26. Ἱστορικό καί περιγραφή ἀπό τόν Pr. P. Manole, «Biserica Sf. Atanasie din Podgoria-Corou», *Mitropolia Moldovei și Sucevei*, ἀρ. 7-8/1960, σελ. 466-468.

25. Βλ. τή οὐαβονική κτητορική ἐπιγραφή καί τή μετάφρασή της στά ρουμανικά στόν Melchisedec, episcopul, *Notițe istorice și arheologice adunate de la 48 monastiri și biserici antice din Moldova*, Βουκουρέστι 1885, σελ. 275-277.

26. «Ἀνακαινίσθη ναός ἱερός οὗτος καί καλλός εὐτρεπίσθη ὑπό ἡγεμόνος ἐλλαμπροτάτου τε θεοσεβεστάτου Ἰωάννου Κωνσταντίνου Δούκα βοεβόδα αὐθέντου τῆς δε τζάρας πάσης Μολδαβίας αψβ' ». Ἐπί πλέον ὁ ἡγεμόνας τήν προόρισε καί μέ ὄλα τά ἀπαράίτητα.

27. Βλ. τά ἔγγραφα μέ αἰξ. ἀρ. 175 καί 186.

28. Βλ. τό ἔγγραφο μέ αἰξ. ἀρ. 168.

Ἱεραρχῶν Σεραφείμ, ὅπως ἀναφέρει ἄλλη ἐλληνική ἐπιγραφή στὸν βόρειο τοῖχο²⁹. Στὰ τέλη τοῦ ΙΘ΄ αἰῶνα προστέθηκε ἡ αὐλή.

Ἠγούμενοι τῆς ἐκκλησίας Κοπόου

Ἀπὸ τὰ ἔγγραφα τοῦ ρουμανικοῦ ἀρχείου ἀντλήσαμε τὰ ὀνόματα τῶν ἐξῆς ἡγουμένων:

*Ἰεξεκιήλ Ἰβηρίτης (1700-1722)*³⁰,

*Κωνστάντιος (1761)*³¹,

*Ἰωαννίκιος (1762)*³²,

*Ἰωακείμ (1766)*³³,

*Κύριλλος (1776)*³⁴.

Ἀπὸ ἔγγραφο τοῦ ρουμανικοῦ ἀρχείου ἀντλοῦμε καί τὸ ὄνομα ἐνὸς ἐπιτρόπου τῆς ἐκκλησίας, πού δὲν ἦταν ἄλλος ἀπὸ τὸν ἡγούμενο τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, Διονύσιο.

Κτηματική περιουσία τῆς ἐκκλησίας

Ὅπως προκύπτει ἀπὸ ρουμανικά ἔγγραφα τοῦ ἀρχείου, ἡ ἐκκλησία κατεῖχε τὴν ἐξῆς κτηματική περιουσία: ὀλόκληρα τὰ χωριά Ρουφένι καὶ Πισκάνι³⁵ στὸν νομὸ Ἰασίου, ἐπικυρωμένα κατὰ καιροὺς ἀπὸ ἡγεμόνες, τὸ Καρ-νιτσένι στὸν ἴδιο νομὸ, μερικά ἀγροτεμάχια γύρω ἀπὸ τὴν ἐκκλησία, ἓνα ἀγροτεμάχιο στὴν ἔκταση τοῦ Ἰασίου, ἓνα ἡγεμονικὸ τεμάχιο στὴν ἴδια πόλη. Μερικά τεμάχια πού κατεῖχε τὸ 1756 τὰ ἀντάλλαξε μὲ τὴ μονὴ τῶν

29. «Μονὴ ἡ τῶν τριῶν Ἱεραρχῶν ἐκ Ἰασίων/ Ἀρχιμανδρίτης Σεραφείμ εὐθύνων/

Ὁ ἐκ καρακάλου μονῆς τῆς ἐν Ἐθῶν/ Ἀνήγειρεν ὑπάρξει εὐκατάστατο/

Ναόν καὶ τόνδε παλαιόν δαφθαρέντα/ Καὶ ἐκ θεμελιῶν τε ἀφανισθέντα/

Ἐν τῷ χιλίῳ ἅμα τ' ὀκτακοσιοστῷ ἐννάτῳ τῷ κοσμοσωτηρίῳ» βλ. N. Iorga, *Inscripții din bisericile României*, τόμος Β΄, Βουκουρέστι 1908, σελ. 147. Τὸ γεγονός ὅτι ὁ ἡγούμενος τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, ὁ ὁποῖος φρόντισε τὴν ἐπισκευὴ τῆς ἐκκλησίας Κοπόου, ἦταν καρακαλλινός, ὀδήγησε ὀρισμένους ἱστορικούς νὰ θεωρήσουν ὅτι ἡ ἐκκλησία ἀποτελοῦσε μετόχι τῆς μονῆς Καρκακάλου· βλ. π.χ. N. Stoicescu, ὁ.π., σελ. 461.

30. Βλ. κυρίως τὰ ἔγγραφα μὲ αὐξ. ἀρ. 161 καὶ 225.

31. Ὑπογράφει ἐλληνικά ὡς μάρτυρας στὸ ἔγγραφο ἀρ. 385 μὲ ἡμερομηνία 30 Ἰουνίου 1761.

32. Ἐγγραφο μὲ αὐξ. ἀρ. 390, τῆς 14ης Ἀπριλίου 1762.

33. Ἐγγραφο μὲ αὐξ. ἀρ. 444, τῆς 17ης Σεπτεμβρίου 1766.

34. Ἐγγραφο μὲ αὐξ. ἀρ. 468.

35. Δύο ἀπὸ τὰ ἀγροτεμάχια του ἀποτελοῦσαν δωρεὰ τοῦ ἡγεμόνα Βασιλείου Λούπου, βλ. ἔγγραφο μὲ αὐξ. ἀρ. 171.

Τριῶν Ἱεραρχῶν. Τῆς παραχώρησε πάνω ἀπό τό μισό χωριό Σοκρουζένι, στόν νομό Μποτοσάνι καί ἔλαβε ὡς ἀντάλλαγμα τό ἕνα τέταρτο τοῦ Κοσατζίνι, τό ἕνα hăitârη ἀπό τό Τσιολτάνι (πού λέγεται Τζιγγάνουλ) καί ἕνα μέρος ἀπό τό Ἰουγκάνι.

Ἐλεημοσύνες πρὸς τὴν ἐκκλησία Κοπόου

Διάφοροι ἡγεμόνες τῆς Μολδαβίας ἐλέησαν κατὰ καιρούς τὴν ἐκκλησίαν αὐτῆ. Ἀντλοῦμε ἀπὸ τό ρουμανικὸ ἀρχεῖο τῆς:

– Φοροπαλλαγή γιὰ πέντε poslusnici τῆς (Ἀντίοχος Καντεμίρ στίς 20 Ἀπριλίου 1700)³⁶, πού ἔγιναν ἀργότερα ἕξι (Μιχαήλ Ράκοβιτζα στίς 26 Νοεμβρίου 1703)³⁷ καί μεταγενέστερα 31 οἰκογένειες (ὁ Ράκοβιτζα στίς 3 Μαΐου 1704)³⁸.

– Κατοχὴ ζώων καί κυψελῶν: 10 βόδια, 10 φορᾶδες, 40 κυψέλες, 50 πρόβατα³⁹ (δωρεὰ τοῦ ἡγεμόνα Κωνσταντίνου Δουκά, ἐπικυρωμένη ἀπὸ τόν Μιχαήλ Ράκοβιτζα στίς 3 Μαΐου 1704, ἀπὸ τόν Νικόλαο Μαυροκορδάτο στίς 30 Νοεμβρίου 1711). Σέ μεταγενέστερο ἔγγραφο, τῆς 14ης Φεβρουαρίου 1754, γίνεται λόγος γιὰ ἀπαλλαγὴ 400 κυψελῶν, 500 προβάτων, 800 vedre κρασί, 60 βοοειδῶν. Τέλος, μὲ ἔγγραφό του, μὲ ἡμερομηνία 12 Ὀκτωβρίου 1755, ὁ Ματθαῖος Γκίκας προσέφερε φοροπαλλαγὴ γιὰ 200 κυψέλες, 150 πρόβατα, 25 βοοειδῆ καί ἄλογα, 300 vedre κρασί, τέσσερα ἡμεκτάρια ἀμπέλι, 10 ξένους ἐργάτες (poslusnici). Παρόμοιο ἔγγραφο ἀπολύθηκε ἀπὸ τόν Γρηγόριο Γ΄ Γκίκα στίς 20 Αὐγούστου 1776⁴⁰.

– Κατοχὴ μῆς οἰκογένειες τσιγγάνων (δωρεὰ τοῦ Κωνσταντίνου Δουκά ἐπικυρωμένη ἀπὸ τόν Μιχαήλ Ράκοβιτζα)⁴¹.

– Δικαίωμα ἐκμίσθωσης χέρσων ἀμπελιῶν στὰ ὄρια τῆς ἑναντι τῆς δεκάτης ἐπὶ τῶν καρπῶν⁴² (ἐλεημοσύνη τοῦ Νικολάου Μαυροκορδάτου στίς 22 Ὀκτωβρίου 1715).

– Οἰκονομικὴ ἐνίσχυση γιὰ δύο ἱερεῖς καί ἕναν ἱεροψάλτη, οἱ ὁποῖοι θά λάμβαναν 30 λεί τόν χρόνο γιὰ τίς ἐνδυμασίες καί δύο ocale λάδι γιὰ τὰ κητήλια⁴³ (δωρεὰ τοῦ Κωνσταντίνου Δουκά ἐπικυρωμένη ἀπὸ τόν Μιχαήλ Ράκοβιτζα καί ἀπὸ μεταγενέστερους ἡγεμόνες).

36. Ἐγγραφο μὲ αὐξ. ἀρ. 160.

37. Ἐγγραφο μὲ αὐξ. ἀρ. 178.

38. Ἐγγραφο μὲ αὐξ. ἀρ. 186. Σέ ἄλλο ἔγγραφο γίνεται ἀναφορά σέ 20 poslusnici· βλ. ἔγγραφο τοῦ Μιχαήλ Ράκοβιτζα, μὲ αὐξ. ἀρ. 215

39. Ὁ.π.

40. Ὁ.π.

41. Ἐγγραφο μὲ αὐξ. ἀρ. 187.

42. Ἐγγραφο μὲ αὐξ. ἀρ. 212.

43. Ἐγγραφο μὲ αὐξ. ἀρ. 186.

Σήμερα λειτουργεί ως εκκλησία για τό κοινό στό Κοπόου. Βρίσκεται σέ καλή κατάσταση⁴⁴, μετά από άρχετές έπισκευές.

Β) *Η Μονή τών Τριών Ίεραρχών*⁴⁵ είναι από τά πιό φημισμένα μοναστήρια τής Μολδαβίας, κόσμημα τής πόλης του Ίασίου. Τριακόσια έξηντα καί πλέον χρόνια μετά τήν άνέγερσή της συνεχίζει νά αποτελεϊ άντικείμενο ειδικών συνεδριών, έρευνών καί δημοσιευμάτων. Σύμφωνα μέ τίς πιό πρόσφατες μελέτες⁴⁶ ή κατασκευή της άρχισε τούς τελευταίους μήνες του 1636 ή στίς άρχές του 1637. Τά έγκαίνια του ναού έγιναν, σύμφωνα μέ τήν έπιγραφή που σώζεται καί σήμερα στήν είσοδό του, στίς 6 Μαΐου 1639 από τόν Μητροπολίτη Μολδαβίας Βαλαάμ⁴⁷. Τιμάται στή μνήμη του Βασιλείου του Μεγάλου, του Γρηγορίου του Θεολόγου καί του Ιωάννη του Χρυσοστόμου⁴⁸.

Στά τέλη του 1640 ή στίς άρχές του 1641 ό ήγεμόνας Βασίλειος Λούπου, που θεωρούσε τόν ένατό του ως συνεχιστή τών βυζαντινών αυτοκρατόρων, προχώρησε σέ μία πράξη καθαρά πολιτική, αυτοκρατορικού τύπου: άφιέρωσε τή μονή αυτή στό Πρωτάτο, δηλαδή στό σύνολο τών 20 μονών του Άγίου Όρους⁴⁹. Πιθανόν ή πράξη του νά σχετίζεται καί μέ τήν άφιξη στό Ίάσι καί τήν τοποθέτηση στήν εκκλησία τών λειψάνων τής Άγίας Παρασκευής έξέ Έπιβατών. Μέχρι τώρα τό αφιερωτικό χρυσόβουλλο δεν έχει

44. Βλ. τήν καταγραφή έπιγραφών καί ένθυμίων πάνω σέ καμπάνες, σέ εικόνες, σέ συνοδικό, σέ σταυρούς, σέ έντυπα στό Άρχείο C. Bobulescu που σώζεται στή Βιβλιοθήκη τής Ρουμανικής Άκαδημίας.

45. Βασική βιβλιογραφία μέχρι τό 1974 στόν Nicolae Stoicescu, *Repertoriul...*, σελ. 480-485· βλ. πρόσφατα καί *Mănăstirea Sfinjii Trei Ierarhi din Iași*, Ίάσι 1999.

46. Βλ. Maria Magdalena Székely – Ștefan S. Gorovei, «Contribuții la istoria Trei – Ierarhilor», *Anuarul...*, τόμος XXX, 1993, σελ. 435-448, κυρίως σελ. 438.

47. Στο καμπαναριό υπήρχε έπιγραφή του 1638.

48. Η άγιογράφηση έγινε από Ρώσους ζωγράφους. Η μονή υπέστη μεγάλες ζημιές ύστερα από έπιδρομές Κοζάκων τό 1650 καί Πολωνών τό 1686. Κατά τή διάρκεια τών αιώνων έγιναν πολλές έπισκευές, όρισμένες μέ τή φροντίδα τών Άγιορειτών Πατέρων. Έγιναν επίσης πολλές μετατροπές. Μέ τή βοήθεια του Πέτρου Μοβίλα, Μητροπολίτη του Κιέβου, ό Βασίλειος Λούπου άνήγειρε δίπλα στή μονή μία σχολή (που λειτουργούσε ήδη τό 1640, στήν άρχή μέσα στό μοναστήρι) καί ένα τυπογραφείο.

49. Τό Άγιο Όρος υπήρξε ζωντανό σύμβολο μίας «Χριστιανικής Αυτοκρατορίας» καί ή προστάσια του άποτελούσε ένα από τά βασικά στοιχεία μίας αυτοκρατορικής έξουσίας. Όπως είναι γνωστό ό Λούπου, ό όποιος είχε πάρει τό όνομα (καί τό πολιτικό πρόγραμμα) του βυζαντινού Αυτοκράτορα Βασιλείου του Νομοθέτη, πλήρωσε τά χρέη όλόκληρου του Άγίου Όρους. Έπί πλέον ένίσχυσε οικονομικά τόσο τό Οικουμενικό Πατριαρχείο όσο καί τά άλλα Πατριαρχεία τής Όθωμανικής Αυτοκρα-

έντοπιωθεί⁵⁰. Ὁ ἡγεμόνας προίκισε τὴ μονὴ μὲ ἱερὰ ἀντικείμενα, χειρογράφα, καθὼς καὶ σχετικὰ ἔπιπλα. Ἐπειδὴ τὰ περισσότερα ἀντικείμενα εἶχαν μὲ τὸν καιρὸ φθαρεῖ, μὲ ἔξοδα τοῦ βασιλιᾶ Καρόλου, ἡ μονὴ ἀπέκτησε ἕναν καινούργιο θησαυρὸ, ὁ ὁποῖος εἶχε παραγγελεθῆ στὰ ἐργαστήρια τῆς Βιέννης⁵¹. Τὸν Αὐγούστο τοῦ 1642 ὁλοκληρώθηκε καὶ ἡ ἀγιογράφησή της, ἀπὸ τοὺς καλύτερους ζωγράφους τοῦ ὀρθοδόξου κόσμου τῆς ἐποχῆς, ἡ ὁποία ἄντεξε μέχρι τὰ τέλη τοῦ ΙΘ΄ αἰώνα, ὅταν ἀντικαταστάθηκε μὲ ἄλλη, δυτικὸν τύπου. Ἐξαιρετικὴ εἶναι ἡ ἐξωτερικὴ διακόσμηση τῆς μονῆς. Στὸ ἐσωτερικὸ τῆς βρισκονται οἱ τάφοι τοῦ ἡγεμόνα Δημητρίου Καντεμιρ καὶ τοῦ πρίγκιπα Ἀλεξάνδρου Ι. Κούζα. Τὸ μοναστήρι πυρπολήθηκε τὸ 1650 ἀπὸ Κοζάκου, τὸ 1686 ἀπὸ Πολωνούς, τέλος κήηκε τὸ 1827. Ἐπισκευάστηκε ἀρκετές φορές, μία ἀπὸ αὐτὲς τὸ 1809 μὲ τὴ φροντίδα τοῦ ἡγουμένου Σεραφεὶμ Καρακαλλινου⁵². Σήμερα βρίσκεται σὲ πολὺ καλὴ κατάσταση.

Θὰ παρουσιάσουμε ἐν συνεχείᾳ κάποια στοιχεῖα σχετικὰ μὲ τοὺς ἡγούμενους τῆς μονῆς, τὴν περικοπὴ τῆς καὶ τίς ἐλεημοσύνες πρὸς αὐτὴν ἐκ μέρους πολυάριθμων ἡγεμόνων τῆς Μολδαβίας. Μία ὁλοκληρωμένη ὁμοίως εἰκόνα γιὰ τὸ μοναστήρι καὶ τίς σχέσεις του μὲ τὸ Ἅγιο Ὄρος θὰ ἔχουμε μόνο μετὰ τὴ δημοσίευση τοῦ περιεχομένου τῶν ἱστορικῶν ἀρχείων καὶ τῶν ὑπολοίπων μοναστηριῶν τοῦ Ἁθῶνα. Αὐτὸ ἐπειδὴ ἡγούμενοί του ἀναλάμβαναν μοναχοὶ ποὺ εἶχαν τὴ μετάνοιά τους σὲ διάφορες μονεὲς τοῦ Ἁγίου

τορίας. Βλ. μίᾳ πλήρη ἀνάλυση τοῦ ρόλου τοῦ Βασιλείου Λούπου ὡς προστάτη τοῦ Ἁγίου Ὄρους, καὶ γενικὰ ὅλου τοῦ ὀρθοδόξου κόσμου, στὸ ἄρθρο τοῦ Δημήτρη Ναστάσε, «Coroana împărătească a lui Vasile Lupu», *Anuarul...*, τόμος XXXI, 1994, σελ. 43-52, κυρίως σελ. 47 καὶ σημείωση 31, ὅπου καὶ παλαιότερες μελέτες του σχετικὰ μὲ τὸ θέμα. Σχόλια γιὰ τὸν ρόλο τοῦ Βασιλείου Λούπου καὶ τὴν πολιτικὴ του (ἐνδεικτικὰ) στὸν Răzvan Theodore, *Civilizația românilor între medieval și modern*, τόμος A΄, Βουκουρέστι 1987, σελ. 241, 243, 245.

50. Ὁ Πορφύριος Οὐσπένσκι τὸ εἶχε ἐντοπίσει στὴ μονὴ Διονυσίου· βλ. Damian Bogdan, «Despre daniile românești la Athos», *Arhiva Românească*, VI, 1941, σελ. 288. Ἐν τούτοις δὲν σώζεται οὔτε στὸ Πρωτάτο, οὔτε στὴ Διονυσίου, οὔτε σὲ ἄλλες δεκατρεῖς μονεὲς τῶν ὁποίων τὰ ρουμανικὰ ἀρχεῖα ἔχω ἐρευνήσει.

51. Ἀπὸ τὰ παλαιότερα ἱερὰ ἀντικείμενα ποὺ σώζονται καὶ σήμερα στὴ «Γοτθικὴ Αἶθουσα», ποὺ ἀποτελεῖ τὸ μουσεῖο τῆς μονῆς, ξεχωρίζουν ἐκεῖνα ποὺ φιλοτέχνησε ἡ ἴδια ἡ σύζυγος τοῦ Βασιλείου Λούπου, δόμνα Τουδόσκα.

52. Τὸ 1808, τὴν Κυριακὴ τοῦ Πάσχα, τμήμα τῶν κτιριακῶν ἐγκαταστάσεων ἔπαθε μεγάλες ζημιεὲς ἐξ αἰτίας μιᾶς πυρκαγιᾶς· βλ. X. Γάσπαρης, ὁ.π., ἀρ. 22, σελ. 137. Βλ. καὶ ἀναφορὰ του στὴν ἐπισκευὴ τῆς σκεπῆς τῆς ἐκκλησίας τῆς μονῆς, ἀρ. 68, σελ. 162.

“Ορους· όταν ἔληγε ἡ ἀποστολή τους στή μονή τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, ἔπαιρναν μαζί τους τμήμα τῶν ἐγγράφων τῆς μονῆς τῆς περιόδου πού βρέσκονταν στό Ἱάσι. Ἔτσι ἔχουν ἐντοπιστεῖ πολλά ἐγγράφα σχετικά μέ τή μονή τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν στά ἀγιορειτικά μοναστήρια Βατοπαίδι, Ἰβήρων, Ἅγιος Παῦλος, Μεγίστη Λαύρα, κ.λπ. Ἐπί πλέον πρέπει νά μελετηθοῦν κατάστιχα ἐσόδων-ἐξόδων τῆς μονῆς πού σώζονται στά προαναφερόμενα μοναστήρια, καθώς καί ὑλικό πού φυλάσσεται στό ἑλληνικό τμήμα τοῦ ρουμανικοῦ ἀρχείου τοῦ Πρωτάτου. Τέλος, γιά νά ὑπάρχει μία συνολική ἀποψη γιά τή μονή, πρέπει νά ἀξιοποιηθοῦν ὅλα τά στοιχεία πού προκύπτουν ἀπό τά μεταβυζαντινά ἐγγράφα πού σώζονται στήν Ἱερά Κοινότητα, καθώς καί ἀπό ἐκεῖνα πού φυλάσσονται στά Κρατικά Ἀρχεῖα τοῦ Βουκουρεστίου καί τοῦ Ἱασίου καί δημοσιεύονται στή Ρουμανία.

Ἡγούμενοι τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν

Βασιζόμενοι σχεδόν ἀποκλειστικά στά ἐγγράφα τοῦ ρουμανικοῦ ἀρχείου ἐτοιμάσαμε τόν ἐξῆς κατάλογο τῶν ἡγουμένων τῆς μονῆς:

Γεδεών (1681)⁵³,

Ἱερεμίας (1692-1696)⁵⁴,

Κοσμάς (1697-1704)⁵⁵,

Μητροφάνης (1716)⁵⁶,

Ἱεζεκιήλ (1723-1745)⁵⁷,

Γαβριήλ (1746-1749)⁵⁸,

Δοσίθεος (1754-1755 καί 1756-1757)⁵⁹,

Ἱεζεκιήλ (ὁ ἴδιος μέ τόν προηγούμενο (;) τό 1756)⁶⁰,

Μισαήλ (1757-1758)⁶¹,

Νεόφυτος (1759-1768)⁶²,

53. Ἐγγραφο μέ αὐξ. ἀρ. 123.

54. Βλ. Χ. Γάσπαρης, *ὁ.π.*, ἀρ. 33, σελ. 17. Στόν προαναφερόμενο Κώδικα 1 τοῦ Πρωτάτου, σελ. 290, συναντάμε τό 1696 τό ὄνομα τοῦ καθηγουμένου Νεοφύτου Τριεραρχίτη.

55. Ἐγγραφο μέ αὐξ. ἀρ. 151 καί 190.

56. Ἐγγραφο μέ αὐξ. ἀρ. 214.

57. Ἐγγραφο μέ αὐξ. ἀρ. 227 καί 314.

58. Ἐγγραφο μέ αὐξ. ἀρ. 319 καί 321.

59. Ἐγγραφο μέ αὐξ. ἀρ. 327, 329 καί 341, 349. Ἐμφανίζεται καί ὡς ἐπίτροπος στή μονή Κοπόου.

60. Ἐγγραφο μέ αὐξ. ἀρ. 340.

61. Ἐγγραφο μέ αὐξ. ἀρ. 351 καί 355.

62. Ἐγγραφο μέ αὐξ. ἀρ. 357 καί 448.

Ἐλισσαῖος (1774-1776)⁶³,
 Σαμουήλ (1778-1779)⁶⁴,
 Ἰωακείμ (1780)⁶⁵,
 Νεκτάριος (1783)⁶⁶,
 Κωνστάντιος Γρηγοριάτης (1781 καὶ 1794-1799, 1801-1802)⁶⁷,
 Ἰγνάτιος Λαυριώτης (1780-1793 καὶ 1799)⁶⁸,
 Μελέτιος Ἰβηρίτης (1800 καὶ 1803)⁶⁹, ἔπειτα γιὰ σύντομο χρονικό διάστημα
 τό 1813),
 Ἰννοκέντιος (1811-1812)⁷⁰,
 Σεραφεῖμ Καρακαλλινός (1806-1813 καὶ 1813-1821)⁷¹,

63. Ἐγγραφο με ἀϋξ. ἀρ. 457 καὶ 463.

64. Ἐγγραφο με ἀϋξ. ἀρ. 481 καὶ 485.

65. Ἐγγραφο με ἀϋξ. ἀρ. 488.

66. Ἐγγραφο με ἀϋξ. ἀρ. 514.

67. Ἐγγραφο με ἀϋξ. ἀρ. 498, 586, 648, 656 καὶ 689. Βλ. στὸν Χ. Γάσπαρη, *δ.π.*, ἀρ. 61, σελ. 158-159 τό συμφωνητικό γράμμα του.

68. Ἐγγραφο με ἀϋξ. ἀρ. 490, 583 καὶ 649.

69. Ἐγγραφο με ἀϋξ. ἀρ. 655, 700, 702, 786. Ὡς ἰβηρίτης αναφέρεται σέ ἔγγραφο τῆς Μεγάλης Σύναξης πρὸς τοὺς ἐπιτρόπους τῆς στό Ἰάσαι βλ. Χ. Γάσπαρη, *δ.π.*, ἀρ. 20, σελ. 136.

70. Ἐγγραφο με ἀϋξ. ἀρ. 770 καὶ 772. Ἀναλαμβάνει ὅταν ἔλειπε ὁ Σεραφεῖμ βλ. Χ. Γάσπαρη, *δ.π.*, ἀρ. 23, σελ. 137.

71. Ἐγγραφο με ἀϋξ. ἀρ. 728, 779 καὶ 899. Στὴν περίπτωσή του οἱ πληροφορίες πού προκύπτουν ἀπὸ τὰ ἔγγραφο εἶναι συγκεχυμένες. Σέ ἔγγραφο τοῦ ἑλληνικοῦ ἀρχείου, τῆς 1ης Ἰουλίου 1813, οἱ πέντε νεοδιοριζόμενοι ἔξαρχοι τῆς Ἱερᾶς Κοινότητας θά διενεργοῦσαν ἔλεγχο στὶς ληψοδοσίες τοῦ ἡγουμενοῦ τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν Σεραφεῖμ γιὰ τό διάστημα τῆς ἡγουμενίας του, ἀπὸ τὶς 23 Ἀπριλίου 1806 μέχρι τὶς 23 Ἀπριλίου 1813. Στό ἴδιο ἔγγραφο αναφέρεται πὼς τὰ δύο τελευταῖα χρόνια τὸν ἀντικαθιστοῦσε ὅταν ἀπουσίαζε ὁ ἀρχιμανδρῆτης Ἰννοκέντιος βλ. Χ. Γάσπαρη, *δ.π.*, ἀρ. 23, σελ. 137. Στό τέλος τῆς περιόδου ἡ μονή Καρακάλλου ἀποδέχθηκε τὸν διορισμό, ἀπὸ τῆ Μεγάλῃ Σύναξῃ, τοῦ Σεραφεῖμ ὡς ἡγουμενοῦ τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν γιὰ ἄλλα δύο χρόνια (23 Ἀπριλίου 1814-23 Ἀπριλίου 1816). Τέλος, ἡ Μεγάλῃ Σύναξῃ, θεωρώντας πολὺ ἱκανό τὸν Σεραφεῖμ, τὸν διόρισε ἡγούμενο γιὰ ἄλλα ἐπτὰ χρόνια, μέχρι τὶς 23 Ἀπριλίου 1822 βλ. τό ἐγγυητικό γράμμα τῆς μονῆς Καρακάλλου πρὸς τὴν Ἱερά Κοινότητα στὸν Χ. Γάσπαρη, *δ.π.*, ἀρ. 35, σελ. 146. Σταμάτησε νὰ εἶναι ἡγούμενος τό 1821 ἕξ αἰτίας τῆς Ἐπανάστασης. Ὁ Σεραφεῖμ ζοῦσε τό 1833 βλ. Χ. Γάσπαρη, *δ.π.*, ἀρ. 71, σελ. 163. Παρουσιάζει ἐνδιαφέρον μία ἐπιστολή τοῦ ἰδίου, πού ἐπιβεβαιώνει ὁ Μελέτιος Θεσσαλονίκης, με ἡμερομηνία 1 Ἰουνίου 1833. Σέ αὐτὴν ἐξιστορεῖ τὶς περιπέτειές του καὶ ἀναφέρει ὅτι ἀπὸ τό [1821]

Γωάσαφ (1816)⁷²,
Κωνστάντιος (ὁ ἴδιος μέ τόν προηγούμενο (;) τό 1820)⁷³,
Νικόδημος (1831-1838 καί 1840-1841)⁷⁴,
Σωφρόνιος (1840 καί 1842-1848)⁷⁵,
Νεῖλος Ἐσφιγμενίτης (1851 καί 1861)⁷⁶,
Μακάριος Ἐσφιγμενίτης (1854-1855)⁷⁷.

Ὅπως προκύπτει ἀπό τόν πίνακα, ὀρισμένες φορές οἱ ἡγούμενοι ἐναλλάσσονται ὀρισμένοι ἀπό αὐτούς ἐφευγαν πιθανόν γιά τό Ἅγιο Ὅρος καί ἄλλοι τούς ἀντικαθιστοῦσαν. Λίγες εἶναι οἱ περιπτώσεις στίς ὁποῖες οἱ ἡγούμενοι ἀναφέρουν τό ὄνομα τῆς μονῆς ὅπου ἔχουν τή μετάνοιά τους. Προφανῶς στή μεγάλη πλειοψηφία τους εἶναι Ἑλληνες, ἐρχόμενοι ἀπό διάφορα ἀγιορειτικά μοναστήρια, ὀρισμένοι δέ ὑπογράφουν τίς ἐπιστολές τους ἑλληνικά.

Δικαῖοι, ἐπιστάτες, ἐπίτροποι, μοναχοί τῆς μονῆς

Ἀπό τό περιεχόμενο τῶν ἐγγράφων ἀντλοῦμε καί πάλι ὀρισμένα ὀνόματα μοναχῶν ἢ κοσμικῶν οἱ ὁποῖοι ἔχουν διάφορα ἄλλα ἀξιώματα. Ὅρισμένοι εἶναι δικαῖοι: ὁ Σεραφεῖμ (1760), ὁ ἱερέας Βαρθολομαῖος (1801 καί 1802) καί ὁ Εὐθύμιος (1814-1816), (1819 καί 1822). Ἄλλοι εἶναι ἐπίτροποι, ὅπως ὁ Ἄθανάσιος (1791) ἢ ὁ λογοθέτης Μπόρτσιου (1840). Τέλος, ἄλλοι εἶναι ἐπιστάτες τῆς: εἶναι ἡ περίπτωση τοῦ Ἀλεξάνδρου (1791), τοῦ Ἄθανασίου (1791-1794), τοῦ Συμεῶν Κωνσταντίν (1812), τοῦ Παρθενίου (1816-1817), τοῦ Εὐθυμίου (1817), τοῦ Σκαρλάτου Κρουπένσκι (καί πάλι τό 1817), τοῦ Χρήστου Παναλάκη (1834), τοῦ Κωστάκη Κιρούς (1842). Τέλος σέ ἔγγραφο τοῦ 1794 συναντᾶμε τό ὄνομα τοῦ μοναχοῦ Ἀνθίμου Τριεραρχίτη.

Κτηματική περιουσία τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν

Μέχρι τά τέλη τοῦ ΙΗ' αἰῶνα, ἡ μονή τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν ἀπέκτησε σμα-

καί μετὰ κατέφυγε, λόγω τῆς Ἐπανάστασης, στή Βεσσαραβία μέχρι τό 1828, ὁπότε ζήτησε καί πέτυχε νά ἀναλάβει ξανά γιά ἓνα χρόνο τήν ἡγουμενία τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν. Βλ. Γέρον Ἀλέξανδρος Λαυριώτης (Λαζαρίδης), *Τό Ἅγιον Ὅρος μετὰ τήν ὀθωμανικήν κατάκτησιν*, Ἀθήνα 1963, σελ. 101-103.

72. Ἐγγραφο μέ αὐξ. ἀρ. 836.

73. Ἐγγραφο μέ αὐξ. ἀρ. 900.

74. Ἐγγραφα μέ αὐξ. ἀρ. 942, 986, 1000 καί 1005.

75. Ἐγγραφα μέ αὐξ. ἀρ. 995, 1010 καί 1032.

76. Ἐγγραφα μέ αὐξ. ἀρ. 1039 καί 1055.

77. Ἐγγραφα μέ αὐξ. ἀρ. 1046 καί 1051. Σέ ἔγγραφο τοῦ ἑλληνικοῦ ἀρχείου τῆς μονῆς ἀναφέρεται, χωρῖς χρονολογία, καί ὁ ἡγούμενος Ἄνθιμος Παντοκρατορινός· βλ. Χ. Γάσπαρης, *ὁ.π.*, ἀρ. 33, σελ. 17.

νική περιουσία. Ἀναφέρουμε τά κτήματα πού κατείχε στή Μολδαβία καί στή Βεσσαραβία, ὅπως ἐμφανίζονται στά ρουμανικά ἔγγραφα τοῦ Πρωτάτου: Ἀβραμίει στόν νομό Ἰασίου, Ἀραμέστι στόν νομό Νεάμιτζ, Βάλεα Τσετάτζι στόν νομό Μπακάου (;), Βασιλεούτζι στόν νομό Ἰασίου, Ίουγκάνι στόν νομό Σουτσεάβας, Κακατσέι στόν νομό Μποτοσάνι (ἢ Σορόκα στή Βεσσαραβία), Καμιλέστι στόν νομό Τεκούτσι, Κανέι στόν νομό Νεάμιτζ, Κανέι δέ Σούς στόν νομό Μπακάου, Κοϊτσέι στόν νομό Ἰασίου, Κοπόου στόν ἴδιο νομό, Κοσιντζέι στόν νομό Καρλιγκατοῦρι, Κοστέστι στόν νομό Δοροχόι, Λέετα στόν νομό Μπακάου, Λετζκάνι στόν νομό Μποτοσάνι, Μοσετέστι στόν νομό Νεάμιτζ, Μουστοέλ στόν νομό Σουτσεάβας, Μπαδιτσέι στόν νομό Νεάμιτζ, Μπαλανέστι (ἢ Ζιραβάτζ) στόν νομό Τοῦτοβα, Μπίστριτζα στόν νομό Νεάμιτζ, Μπουνέστι στόν νομό Νεάμιτζ, Μπουσουρμάνι (ἢ Μπουτσιουμένι) στόν νομό Μποτοσάνι, Μπράνιουτε στόν νομό Νεάμιτζ (;), Μουσετέστι-Τζεργτζέστι, στόν νομό Μπακάου (;), Πιάτρα (ἢ Πιετροσίκα) στόν νομό Ἰασίου, Πισκάνι (ἢ Πιτζκάνι) στόν νομό Ἰασίου, Πλόπου στόν νομό Νεάμιτζ, Ποπέστι στόν νομό Μπακάου, Ποσιτέστι στόν νομό Νεάμιτζ, Ποσλουνιτσι (ἢ Ποπόρουλ) στόν νομό Μπακάου, Ρακιτέι στόν νομό Σουτσεάβας, Ρουλέι στόν νομό Βασλούι, Ρέδιουλ λούι Τατάρ στό Ἰάσι, Σεριπέστι στόν νομό Μπακάου, Σοκρουζέι στόν νομό Χαρλάου (ἢ Μποτοσάνι), Ταμασέι στόν νομό Σουτσεάβας, Τετζκάνι στόν νομό Ρόμαν, Τζιουρτζέστι στόν νομό Νεάμιτζ, Τρουσέστι στόν νομό Δοροχόι, Χοτνόγκ στόν νομό Νεάμιτζ, Φαλτσέστι στόν νομό Νεάμιτζ, Φαρκασέι στόν νομό Ρόμαν, Φραντσέστι στόν νομό Καρλιγκατοῦρι. Συνολικά καταγράφονται 43 κτήματα.

Τά κτήματα αὐτά ἄλλοτε περιλαμβάνουν ὁλόκληρα χωριά ἢ τμήματά τους, σέ ὁρισμένες δέ περιπτώσεις ἐκτάσεις μεγαλύτερες ἀπό ἓνα χωριό. Περιῆλθαν σταδιακά στήν ἰδιοκτησία τῆς μονῆς, ἀπό δωρεές, ἀγορές, ἀνταλλαγές, ἐξοφλήσεις χρεῶν, ἀποζημιώσεις. Γιά τήν κατοχή τους οἱ ἐκπρόσωποι τῆς μονῆς ἦλθαν πολυάριθμες φορές ἀντιμέτωποι μέ τοὺς γείτονες, φθάνοντας συχνά στή δικαιοσύνη. Πολλά ἔγγραφα ἀναφέρονται σέ ὁριοθετήσεις κτημάτων στά πλαίσια τῶν διενέξεων πού εἶχε τό μοναστήρι μέ τοὺς γείτονες του⁷⁸.

78. Ἐνας ἀπό τοὺς πιό ἐνθερμους προστάτες τῶν συμφερόντων τῆς μονῆς ὑπῆρξε, χωρὶς ἀμφιβολία, ὁ ἀρχιμανδριτῆς Σεραφεῖμ. Πενήντα πέντε ἀπό τά ρουμανικά ἔγγραφα τοῦ ἀρχείου περιλαμβάνουν διαμαρτυρίες κυρίως γιά καταπατήσεις τμημάτων τῶν ἀγροτικῶν τῆς ἰδιοκτησιῶν καί μείωση τῶν εἰσοδημάτων τῆς, ἐκκλήσεις γιά νά ἐμφανισθεῖ σέ δίκες ἐνώπιον τοῦ Ντιβανίου, διαμαρτυρίες γιά τά ἔσοδα ἀπὸ κάποια κινητὴ ἢ σταθερὴ γέφυρα, παρακλήσεις γιά ὁριοθεσία τῶν κτη-

*Άλλες μορφές περιουσίας τής μονής

Έκτός από τὰ κτήματα, ἡ μονὴ τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν διέθετε καὶ ἓνα σημαντικό ἀριθμὸ ἀποθηκῶν, οἰκιῶν⁷⁹, οἰνοπωλείων, μύλων, ἀκόμα καὶ ἓνα ἐργαστήριο παρασκευῆς τυρόπιτας, γιὰ τὰ ὁποῖα γίνεται λόγος σὲ πολλὰ ἐγγράφα τοῦ ἀρχείου.

Ἐλεημοσύνες πρὸς τὴ μονὴ τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν

Κατὰ τὴ διάρκεια τῶν αἰῶνων πολλοὶ ἦταν οἱ ἡγεμόνες⁸⁰ οἱ ὁποῖοι ἐνίσχυσαν ποικιλοτρόπως τὴν ἐκκλησία τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν⁸¹.

α) *Δωρεές χωριῶν.* Ἀναφέρουμε ἐνδεικτικά: Στὶς 28 Μαρτίου 1640 ὁ Βασίλειος Λούπου τῆς δωρίζει τὰ ἐξῆς χωριά: Φαρκασέني τοῦ νομοῦ Ρόμαν, (πρῶην ἡγεμονικό), Ἄβραμένι, τοῦ νομοῦ Ἰασίου, προῖκα τῆς συζύγου τοῦ Θεοδόσκα, Κοϊτσέني τοῦ νομοῦ Ἰασίου καὶ Κακατσέني τοῦ νομοῦ Σορόκας, τὸ ὁποῖο εἶχε ἀγοράσει ὁ ἴδιος⁸². Στὶς 6 Μαρτίου 1641 δωρίζει στὴ μονὴ τὰ χωριά Λέτεα καὶ Ποσλούσνιτσι εὐρισκόμενα δίπλα στὸ Μπακάου⁸³. Στὶς 12 Ἀπριλίου τοῦ ἴδιου ἔτους δωρίζει ἄλλα δύο χωριά: τὸ Κοστέστι, δωρεὰ τοῦ ἡγεμόνα Μύθωνα Μπαρνόβσι πρὸς αὐτὸν καὶ τὸ Τρουσέστι, τὸ ὁποῖο εἶχε ἀγοράσει ἀπὸ τὴ μονὴ Σλάτινα. Τέλος, πρὶν τὸν θάνατό του (1653), ὅπως προκύπτει ἀπὸ μεταγενέστερο ἐγγράφο, ὁ ἴδιος ἡγεμόνας ἀγόρασε ἀπὸ ἰδιῶτες τὰ χωριά Ἰουγκάνι, Ταμασέني καὶ Ρακιτένι τοῦ νομοῦ Σουτσεάβας καὶ τὰ δώρισε στὴ μονή⁸⁴. Τέλος ὁ γιὸς τοῦ Βασιλείου, Στέφανος, δώρισε στὴ μονὴ τὸ 1659 τὸ χωριὸ Καμιλέστι⁸⁵ καὶ τὰ παραδείγματα μποροῦν νὰ συνεχίσουν. Διευκρινίζουμε πὼς πολλὰ ἐγγράφα τοῦ ἀρχείου ἀναφέρονται σὲ ἐπικυρώσεις τῆς κτηματικῆς περιουσίας τῆς μονῆς ἀπὸ μεταγενέστερους ἡγεμόνες.

β) *Παραχώρηση ὀρισμένων *posluznici* στὴ μονή.* Μὲ ἀφετηρία τὸ 1666 ὀρισμένοι ἡγεμόνες παραχώρησαν ἢ ἐπικύρωσαν στὴ μονὴ ἓναν ἀριθμὸ ξέματων τῆς. Φαίνεται ὁμως ὅτι ἡ εἰκόνα του εἶχε καὶ μία ἀρνητικὴ πλευρά. Σὲ ἐγγράφο τοῦ 1841 ἀναφέρεται πὼς εἶχε ἀφήσει χρεὴ τῆς τάξης τῶν 117.000 λέι· βλ. ἐγγράφο μὲ αὐξ. ἀρ. 1006.

79. Ὀρισμένες ἀπὸ τὶς οἰκίαις αὐτές ἐκμισθώνονταν, αὐξάνοντας τὸ εἰσοδήμα τῆς· βλ. ἐγγράφο μὲ αὐξ. ἀρ. 380.

80. Ἐκτός ἀπὸ τὶς ἡγεμονικὲς προσφορὲς, ἡ μονὴ γινόταν ἀποδέκτης δωρεῶν ἀπὸ ἰδιῶτες ἢ συζύγους τους. Πρόκειται συνήθως γιὰ κτήματα ἢ οἰκόπεδα· βλ. ἐγγράφα μὲ αὐξ. ἀρ. 43, 101, 126, 174.

81. Μερικὲς φορὲς μάλιστα οἱ βοεβόδες ἀναφέρουν πὼς ἐνισχοῦν τὴ μονὴ ὡς μετόχι τοῦ Πρωτάτου· βλ. π.χ. τὸ ἐγγράφο τοῦ ἔτους 1777, μὲ αὐξ. ἀρ. 469.

82. Βλ. ἐγγράφο μὲ αὐξ. ἀρ. 30.

83. Ἐγγράφο μὲ αὐξ. ἀρ. 36.

84. Ἐγγράφο μὲ αὐξ. ἀρ. 55.

85. Ἐγγράφο μὲ αὐξ. ἀρ. 57.

νων ἐργατῶν, οἱ ὁποῖοι (προερχόμενοι ἀπὸ τὴν ὀθωμανικὴ ἐπικράτεια) θὰ ἐργάζονταν εἴτε στὴ μονή, εἴτε σὲ κάποιο κτῆμα τῆς, εἴτε, τέλος στὸ μεγάλο λουτρό πού εἶχε κτίσει ὁ Βασίλειος Λούπου δίπλα στὶς κτιριακές τῆς ἐγκαταστάσεις⁸⁶. Ὁ ἀριθμὸς τους κυμαίνεται μεταξύ 10⁸⁷ καὶ 50⁸⁸.

γ) *Φοροαλλαγές γιὰ χωρικούς* οἱ ὁποῖοι διέμεναν σὲ κτῆματα τῆς μονῆς⁸⁹ ἢ, ἀκόμα, γιὰ ὄλους τοὺς κατοίκους ἐνὸς χωριοῦ, πού ἦταν ἰδιοκτησία τῆς μονῆς⁹⁰.

δ) *Παραχώρηση χρημάτων* (potronici ἢ «χτυπημένων» νομισμάτων) ἀπὸ τὰ κάρα πού μετέφεραν λιβάνι στὴ μονή ἢ ψάρια⁹¹.

ε) *Εἰσπραξὴ τῆς δεκάτης* ἀπ' ὅλα τὰ προϊόντα πού διακινουῦσαν ἔμποροι οἱ ὁποῖοι διέμεναν σὲ κτῆματα τῆς μονῆς⁹².

στ) *Παραχώρηση κεριοῦ γιὰ τὰ Λείψανα τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς*. Πρόκειται γιὰ 100 ocale ἢ γιὰ 200 ocale κερὶ πού προέρχονταν ἀπὸ τὸ Μεγάλο Τελωνεῖο τῆς Μολδαβίας⁹³, ἀλλὰ καὶ γιὰ παρόμοια ποσότητα προερχόμενη ἀπὸ τὸ Τελωνεῖο τοῦ Φοξάνι (καὶ παραχωροῦσε ὁ ἡγεμόνας τῆς Βλαχίας Μιχαήλ Ράκοβιτς)⁹⁴.

ζ) *Σύνθετες φοροαλλαγές* (κυψέλες, πρόβατα, ἀμπελώνες, κρασί, βοοειδῆ, ἄλογα, κ.λπ.)⁹⁵.

Ἀφιέρωση μετοχίων πρὸς τὴ μονή τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν

1. Ὁ κτήτωρ τῆς μονῆς, στὰ πλαίσια τῆς ἐνίσχυσής τῆς, ἀφιέρωσε σὲ αὐτὴν καὶ μία ἐκκλησία. Πρόκειται γιὰ τὴν *Ἡγεμονικὴ Ἐκκλησία τοῦ Μπακάου*, ὀνόματι Πρέτσιστα⁹⁶, ἡ ὁποία τιμᾶται στὴ μνήμη τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτό-

86. Γιὰ τὸ λουτρό βλ. τελευταῖα Maria Magdalena-Székely – Stefan S. Gorovei, ὁ.π., σελ. 142-143. Ἐπικυρώσῃ του στὸ ἔγγραφο μὲ αὔξ. ἀρ. 92 μὲ ἡμερομηνία 13 Ὀκτωβρίου 1668 πού ἀπέλυσε ὁ Ἡλίας Ἀλεξάνδρου. Φοροαλλαγές γιὰ ἐργάτες στὸ λουτρό στὰ ἔγγραφα μὲ αὔξ. ἀρ. 176, 190.

87. Ἐγγραφο μὲ αὔξ. ἀρ. 75.

88. Ἐγγραφο μὲ αὔξ. ἀρ. 211.

89. Βλ. ἐνδεικτικὰ ἔγγραφα μὲ αὔξ. ἀρ. 63 καὶ 64.

90. Βλ. τὸ ἔγγραφο μὲ αὔξ. ἀρ. 195 μὲ ἡμερομηνία 3 Μαΐου 1706 πού ἀπέλυσε ὁ Ἄντιοχος Καντεμὶρ γιὰ τοὺς κατοίκους τοῦ χωριοῦ Ποπόρουλ.

91. Ἐνδεικτικὰ βλ. ἔγγραφα μὲ αὔξ. ἀρ. 115, 314, 327, 354, 377.

92. Βλ. ἔγγραφο μὲ αὔξ. ἀρ. 203.

93. Βλ. ἔγγραφο μὲ αὔξ. ἀρ. 265.

94. Βλ. ἔγγραφο μὲ αὔξ. ἀρ. 309.

95. Οἱ ἀριθμοὶ ποικίλλουν: 700 ἢ 800 κυψέλες, 500 ἢ 600 κυψέλες· βλ. ἐνδεικτικὰ τὰ ἔγγραφα μὲ αὔξ. ἀρ. 277 καὶ 312.

96. Σὲ ὀρισμένα ἔγγραφα τοῦ ρουμανικοῦ ἀρχείου ὀνομάζεται καὶ μονή.

κου. Ἀνηρέθη ἀπὸ τὸν Ἀλέξανδρο, γιὸ τοῦ Στεφάνου τοῦ Μεγάλου, τὸ 1491⁹⁷, ὡς ἐκκλησία τῆς Ἡγεμονικῆς Αὐλῆς, ὅπου διέμενε ὁ βοεβόδας⁹⁸. Ὁ Βασίλειος Λούπου τὴν ἔκτισε ἐκ νέου καὶ τὴν ἀφείρωσε στὶς 6 Μαρτίου 1641 στή μονὴ τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, μαζί με ἄλλες δωρεές (χωριά, ἀμπέλια καὶ μύλους)⁹⁹, πράξη ἐπικυρωμένη στὶς 18 Αὐγούστου 1666 ἀπὸ τὸν Ἡλία Ἀλεξάνδρου¹⁰⁰ καὶ στὶς 20 Νοεμβρίου 1724 ἀπὸ τὸν Μιχαήλ Ράκοβιτζα¹⁰¹. Στὰ μέσα τοῦ 10' αἰῶνα ἔγιναν ἐπισκευές ἀπὸ τὸν ἡγούμενο Νεῖλο Ἐσφιγμενίτη (προφανῶς με τὴν ιδιότητά του ὡς ἡγούμενος ἢ ἐπιστάτης) στή μονὴ τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, ὅπως μαρτυρεῖ σχετικὴ ἐπιγραφή¹⁰². Τὴν ἴδια ἐποχὴ ἔγινε καὶ ἡ ἀγιογράφηση τῆς ἐκκλησίας. Ἄλλες ἐπισκευές ἔγιναν τὸ 1890, τὸ 1912, τὸ 1930-1934. Σήμερα βρίσκεται σὲ καλὴ κατάσταση.

Ἡγούμενοι τῆς ἐκκλησίας Πρέτσιστας

Σὲ μεταγενέστερα ἔγγραφα τοῦ ρουμανικοῦ ἀρχείου ἐντοπιζοῦμε ὀνόματα ἡγουμένων τῆς ἐκκλησίας (ἢ μονῆς, ὅπως ὀρισμένες φορές ἀναφέρεται). Ἀνάμεσα τοὺς ἀναφέρουμε τὸν Ἀθανάσιο, πρῶην ἡγούμενο τὸ 1802¹⁰³. Τὴν ἴδια χρονία ὑπογράφει ὡς προηγούμενος ὁ ἀρχιμανδριτῆς *Κωνστάντιος*¹⁰⁴, ἐνῶ

97. Ἡ σλαβονικὴ ἐπιγραφή ἀναφέρει τὴν 1η Ἰανουαρίου 1491 ὡς ἡμερομηνία ποὺ ὀλοκληρώθηκε ἡ κατασκευὴ τῆς· βλ. τὸ περιεχόμενό της στὸν N. Iorga, *Inscriptii din bisericile României*, τόμος Β', Βουκουρέστι 1908, σελ. 25-26. Βλ. στὸ ἴδιο ἔργο καὶ ἄλλες ἐπιγραφές πάνω σὲ εἰκόνες.

98. Βιβλιογραφία μέχρι τὸ 1974 καὶ σύντομο ἱστορικὸ στὸν N. Stoicescu, ὁ.π., σελ. 41-42 καὶ 141. Εἰδικὴ περιγραφή στὸ βιβλίο τοῦ ἀρχαιολόγου Alexandru Artimon, *Civilizația medievală urbană din secolele XIV-XVII (Bacău, Tg. Trotuș, Adjud)*, Μπακάου 1998, σελ. 78-82. Βλ. στὸ ἴδιο καὶ ἄλλες εἰδικές μελέτες γιὰ τὴν ἐκκλησία. Ἀπὸ αὐτές μνημονεύουμε τὴ μονογραφία τοῦ Teodor Zota, *Istoria bisericii Precista din orașul Bacău*, Μπακάου 1911· βλ. καὶ *Monumente istorice bisericesti din Mitropolia Moldovei și Sucevei*, Ἰάσι 1974, σελ. 71-74.

99. Βλ. τὸ σλαβονικὸ πρωτότυπο τοῦ ἐγγράφου με αὐξ. ἀρ. 36.

100. Ἐγγραφο με αὐξ. ἀρ. 74.

101. Ἐγγραφο με αὐξ. ἀρ. 232.

102. Νῆον τόνδ ἀριτρεπέα Νεῖλος, / Μουσῶν μὲν ἀγλαῶν κῦδιστον τέκος, / Χάρομα δ' Ἐσφιγμέννοι μέγα, / Ἡὑτρεπίσατο πόνοις ἀτρότοις, / Ἐργον δ' ἔς τέρας ἑλληλοῦθεν / Τῶν ἐν Ἀθῶ ἀπάντων χωρηησάντων, / Τοῦ δὲ τὴν ἐπιστασίας Θαλερῶς δεξαμένων, / Μηνί Αὐγούστῳ 1854· βλ. N. Iorga, ὁ.π., σελ. 27.

103. Ἐγγραφο με αὐξ. ἀρ. 695.

104. Προφανῶς ὁ ἡγούμενος τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν· βλ. ἔγγραφο με αὐξ. ἀρ. 688.

ὁ Ἰωαννίκιος ὑπογράφει ὡς ἠγούμενος τὸ 1802 καὶ τὸ 1807-1808¹⁰⁵. Τὸ 1803 ὁ ἱερέας Ἰωαννίκιος ὑπῆρξε ἐπιστάτης τῆς μονῆς¹⁰⁶. Τὸ 1810 ὁ ἄνθος ὑπογράφει ὡς προεστός τῆς μονῆς¹⁰⁷. Μὲ τὸ ἴδιο ἄξιωμα ὑπογράφει μία καταγραφή τῆς περιουσίας τῆς μονῆς τὸ 1855 ὁ πρωτοσύγκελος Ἰωσαίας Κλίμεντ¹⁰⁸.

Κτηματική περιουσία τῆς ἐκκλησίας Πρέτσιστας

Ὅπως προκύπτει ἀπὸ ρουμανικά ἔγγραφα τοῦ ἀρχείου, ἡ ἐκκλησία κατεῖχε τὸ 1800 τὰ κτήματα Λέετα (ἀπὸ τὴν ἐποχὴ τοῦ Βασιλείου Λούπου) καὶ Σερμπέτσι, ἐνῶ τὸ 1803 εἶχε στὴν ἰδιοκτησία της (ἀπὸ δωρεά) τεμάχια γῆς στὰ κτήματα Μποτέτσι καὶ Φάτου τοῦ νομοῦ Τεκούτσι. Ἀπὸ καταγραφή τῆς 23ης Ἀπριλίου 1809 προκύπτουν τὰ ὀνόματα ὀρισμένων ἄλλων κτημάτων ἐκτὸς ἀπὸ τὸ Λέετα: Ποπόρουλ (ἀπὸ παλαιά), καθὼς καὶ τεμάχια στὰ κτήματα Κανέني, Πλόπουλ, Μπαδιτσέني, Τζιουρτζέτσι καὶ Μουσατέτσι, καθὼς καὶ στὴν πόλη Μπακάου, ὅπου κατεῖχε καὶ ποτοπωλεῖα. Μνημονεύονται ἐπίσης ἀμπελῖα στὸ Σπαριέτζι¹⁰⁹. Θὰ προσθέσουμε ἐδῶ καὶ ἓνα οἰκόπεδο προορισμένο γιὰ ἀνέγερση οἰνοπωλείων (δωρεά ἀξιωματοῦχου), δύο οἰκίες, τὶς ὁποῖες ἡ μονὴ ἐκμίσθωνε καθὼς καὶ μία ἀποθήκη.

Ἐλεημοσύνες πρὸς τὴ μονὴ Πρέτσιστα τοῦ Μπακάου

Ἡ πρώτη ἐλεημοσύνη πρὸς τὴ μονὴ Πρέτσιστα –πού στὴν οὐσία ἐπικυρώνει παρόμοιες πράξεις προηγουμένων ἡγεμόνων– χρονολογεῖται στὶς 17 Δεκεμβρίου 1675. Ὁ ἡγεμόνας Ἀντώνης Ρουσέτ ἐπικυρώνει στὸν ἱερέα, στὸν ἱεροψάλτη καὶ στὸν νεωκόρο τῆς ἡγεμονικῆς ἐκκλησίας τοῦ Μπακάου παλαιότερες φοροαπαλλαγές¹¹⁰, ἐνῶ ὁ Μιχαήλ Ράκοβιτς ἀπολύει παρόμοιο ἔγγραφο στὶς 26 Ἰανουαρίου 1704¹¹¹. Ἀναφέρουμε τέλος ὅτι, ὅπως προκύπτει ἀπὸ ἔγγραφο τοῦ 1800¹¹², ἡ μονὴ κατεῖχε καὶ δέκα scutelnici.

2. Ἡ σκήτη στὸ Δεάλουλ Νόου, κοντὰ στὸ Μπακάου. Ἐτιμᾶτο στὴ μνήμη τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου. Ἀφιερώθηκε στὴ μονὴ τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν

105. Ἐγγραφο μὲ αὐξ. ἀρ. 695, 731 καὶ 743. Τὸ 1803 ἦταν ἐπιστάτης τῆς βλ. ἔγγραφο μὲ αὐξ. ἀρ. 697.

106. Βλ. ἔγγραφο μὲ αὐξ. ἀρ. 697.

107. Ἐγγραφο μὲ αὐξ. ἀρ. 758.

108. Ἐγγραφο μὲ αὐξ. ἀρ. 1051.

109. Βλ. σχετικὰ τὰ ἔγγραφα μὲ αὐξ. ἀρ. 747, 891 (τῆς 23ης Ἀπριλίου 1819) καὶ 1051 (τῆς 23ης Μαΐου 1855).

110. Λεπτομέρειες στὸ ἔγγραφο μὲ αὐξ. ἀρ. 113.

111. Ἐγγραφο μὲ αὐξ. ἀρ. 183.

112. Βλ. ἔγγραφο μὲ αὐξ. ἀρ. 650.

τό 1742 από τον μοναχό Ἀντώνη¹¹³, ὁ ὁποῖος καί τήν ἔκτισε, μέ σπίτι καί ἀποθήκη, γιά τό μνημόσυνό του καί τῶν γονέων του.

3. Ἡ ἐκκλησία τοῦ Ἁγίου Νικολάου στό Ἴζμαήλ (Οὐκρανία). Τό 1641 ἀφιερώθηκε στή μονή Καρακάλλου τοῦ Ἁγίου Ὁρους. Τό 1810, σύμφωνα μέ ρουμανικές πηγές, ἔγινε μετόχι τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱερορχῶν¹¹⁴.

Γ) *Μονή Κοτροτσέني στό Βουκουρέστι*. Ἕνα ἄλλο κομποτέχνημα, αὐτή τή φορά τῆς πρωτεύουσας τῆς Βλαχίας¹¹⁵. Ἀνηγέρθη ἐκ θεμελίων ἀπό τόν ἡγεμόνα Σερμπάν Καντακουζηνό, ἐκπρόσωπο καί αὐτόν μιᾶς αὐτοκρατορικοῦ τύπου πολιτικῆς ἀντίληψης¹¹⁶, μεταξύ 26 Μαΐου 1679 (ἡμερομηνία τῆς ἐπιγραφῆς) καί Μαΐου 1680¹¹⁷, ἴσως στή θέση μιᾶς παλαιότερης ἐκκλησίας, ἐκείνης τοῦ χωριοῦ Κοτροτσέني. Ἡ κατασκευή τοῦ καμπαναριοῦ ὀλοκληρώθηκε τό 1681, ὅπως προφανῶς καί τό ἡγεμονικό ἀνάκτορο καί τό ἡγουμενεῖο. Ἀμέσως, ὁ κτήτωρ τῆς τήν προίκισε μέ ὄλα τά ἀπαραίτητα (κτήματα, ἱερά ἀντικείμενα, κ.λπ.). Στίς 15 Ὀκτωβρίου 1682 ὁ κτήτωρ τῆς μονῆς, ἡγεμόνας τῆς Βλαχίας, Σερμπάν Καντακουζηνός, ἀπόγονος τῶν βυζαντινῶν αὐτοκρατόρων, ἀφίερωσε τή μονή Κοτροτσέني στό Πρωτάτο, πράξη ὄχι μόνο μέ χριστιανικό χρῶμα, ἀλλά καί πολιτικό. Τό μεγαλοπρεπέ-

113. Βλ. τό ἔγγραφο μέ αὐξ. ἀρ. 305. Βλ. καί *Indrumător în Arhivele Centrale*, τόμος Α΄, μέρος πρῶτο, β΄ ἔκδοση, Βουκουρέστι 1972.

114. Βλ. *Arhivele Basarabiei*, 1930, σελ. 399 στόν Ν. Stoicescu, *Bibliografia...*, σελ. 496.

115. Βιβλιογραφία καί ἀνεπτυγμένη περιγραφή, στό βιβλίο τοῦ Nicolae Stoicescu, *Repertoriul bibliografic al monumentelor feudale din București*, Βουκουρέστι, γ.χ., σελ. 188-192· βλ. παλαιά περιγραφή καί σχέδια στόν Ν. Ghika – Budești, *Evoluția arhitecturii în Muntenia și Oltenia*, III, Βουκουρέστι 1933, PL CXCH-CCI.

116. Ἀναφερόμενος στή σημασία τῆς πράξης τοῦ ἡγεμόνα, ὁ Gh. I. Cantacuzino σημειώνει ὅτι, κατά τήν ἀντίληψη τοῦ κτήτορα, ἡ χειρονομία αὐτή εἶχε σκοπό νά ἐνισχύσει τήν ἐπιρροή του στά Βαλκάνια καί ἐντάσσει στήν ἀντιοθωμανική του δραστηριότητα, τήν ὁποία ὁ Σερμπάν Καντακουζηνός θά ἀναπτύξει ἐντονότερα μετά τήν καταστροφή πού ὑπέστησαν τά ὀθωμανικά στρατεύματα τό 1683, μέ τήν εὐκαιρία τῆς πολιορκίας τῆς Βιέννης. Ἡ ἀφίερωση εἶχε καί ἰδιαίτερη ἀπήχηση στόν βαλκανικό κόσμο, ὅπως φαίνεται ἀπό τά ἐπίσημα ἔγγραφα πού ἀπέλυσαν ἀμέσως μετά τόσο ὁ Οἰκουμενικός Πατριάρχης Ἰάκωβος ὅσο καί ὁ Πατριάρχης Ἱεροσολύμων Δοσίθεος· βλ. Gh. I. Cantacuzino, *Mănăstirea Cotroceni*, Βουκουρέστι 1968, σελ. 9.

117. Στίς 15 Μαΐου 1680 ἡ μονή ἀνέμενε τήν ἄφιξη τοῦ πρῶτου τῆς ἡγουμένου· βλ. Ν. Stoicescu, ὁ.π., σελ. 189. Ἕνα χρόνο αργότερα, τόν Φεβρουάριο τοῦ 1681, προκαλοῦσε τόν θαυμασμό τοῦ ἴδιου τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Ἰακώβου.

στατο, χρυσόβουλλο αφιέρωσης, σώζεται στο ρουμανικό αρχείο της Ίερās Κοινότητας¹¹⁸. Μέ την ίδια ευκαιρία ο ηγεμόνας ρύθμιζε τον τρόπο διορισμού του ηγουμένου, τη διαχείριση της περιουσίας της μονής, ζητώντας παράλληλα να ταφεί εκεί. Η άγιογράφηση περιελάμβανε ασφαλώς τις προσωπογραφίες του κτήτορα και των μελών της οικογενείας του. Σύμφωνα με περιγραφή του Άγγλου περιηγητή Edmund Chisthull του 1702, η μονή είχε εκείνη την εποχή κελιά, στά όποια μπορούσε να φιλοξενεί μέχρι 40 μοναχούς και ειδικό χώρο για τους ξένους. Πολλοί άλλοι ταξιδιώτες θαύμαζαν τη μονή. Για παράδειγμα, ο γνωστός σκοπελίτης λόγιος Καισάριος Δαπόντες τη θεωρούσε «υπερηφάνεια της Βλαχίας». Στά τέλη του ΙΗ΄ αιώνα η μονή βρισκόταν σέ δυσχέρεια όσον άφορά τη διατήρηση και προστασία των κτιριακών της εγκαταστάσεων¹¹⁹. Μεταξύ των έτων 1801-1803 καταλήφθηκε από τά όθωμανικά στρατεύματα του Ίμπραήμ. Παράλληλα, ό δυνατός σεισμός της 14ης Ώκτωβρίου 1802 της προκάλεσε πολύ μεγάλες φθορές. Ήπισκευάστηκε άμέσως μετά μέ τη φροντίδα του ηγουμένου Βησσαρίωνος. Άκολούθησαν άλλες έπισκευές. Τό 1848 καταλήφθηκε και πάλι από τά όθωμανικά στρατεύματα του Φουάδ Ήφέντι και του Τινγκίρ Πασά, ό όποιοι και τη μετέτρεψαν σέ άποθήκη πυρομαχικών. Γνώρισε καλύτερες μέρες μετά την εγκατάσταση του πρίγκιπα Άλεξάνδρου Κούζα στό άνάκτορο του Κοτροτσένι. Άλλες έπισκευές έγιναν στίς άρχές του 20ού αιώνα και μετά τόν σεισμό του 1940¹²⁰. Τό 1968 από τό άρχικό συγκρότημα σώζονταν μόνο τά κελιά άριστερά και δεξιά του καμπαναριου. Τό 1984 η γνωστή μονή έπεσε θύμα της καταστροφικής μανίας του τότε ηγέτη της Ρουμανίας, Νικολάου Τσαουσέσκου. Κίνές της σκορπίστηκαν σέ διαφορετικά σημεία του Βουκουρεστίου¹²¹.

118. Βλ. έγγραφο μέ αύξ. άρ. 128. Διπλωματική περιγραφή και περίληψη του περιεχομένου, βλ. στόν Χαράλαμπο Γάσπαρη, *ό.π.*, σελ. 270-271, άρ. 2 (Αυτά έγγραφα), όπου και άλλες εκδόσεις. Στόν ίδιο τόμο βλ. και αντίγραφο κώδ. 2, άρ. 9, σελ. 41.

119. Είχε καιί τό 1787.

120. Σύντομη άναφορά της πρόσφατης ιστορίας καθώς και των προσπαθειών για την εκ νέου άνέγερση της παλαιάς μονής στό κείμενο του Ioan Opris, «Muzeul Național Cotroceni expresia unei necesități publice», στό *Muzeul Național Cotroceni*, Βουκουρέστι, *χ.χ.*, σελ. 7-49.

121. Κατά την έπίσκεψή μου στή μονή Τσερνίκα, λίγο έξω από τό Βουκουρέστι, πριν από μερικά χρόνια, είδα μερικούς κίνες πεταμένους στό έδαφος, για τους όποιους όί μοναχοί έλεγαν ότι προέχονταν από τό Κοτροτσένι. Τό τέμπλο της μονής του Κοτροτσένι σώζεται στό Μουσείο Τέχνης του Βουκουρεστίου. Η μακρόχρονη προσπάθεια να πετύχω μία έγχρωμη φωτογραφία του στάθηκε άδύνατη. Βλ.

Στό τόσο πλούσιο ρουμανικό ἄρχεϊο τοῦ Πρωτάτου τὰ ἔγγραφα πού ἀναφέρονται στό Κοτροτσένι εἶναι ἐλάχιστα¹²².

Ἠγούμενοι τῆς μονῆς Κοτροτσένι

Ἀπό τὰ ἔγγραφα τοῦ ρουμανικοῦ ἢ ἀπό ἐκεῖνα τοῦ μεταβυζαντινοῦ ἄρχεϊου, πού καταγράφονται στόν τόμο τοῦ Χαράλαμπου Γάσπαρη, ἐντοπίσαμε τὰ ἑξῆς ὀνόματα ἡγουμένων:

Γαλακτίων (1694-1697)¹²³,

Μητροφάνης (1699-1705)¹²⁴,

Ἰωάσαφ (1706-1710)¹²⁵,

Ἀβέροκιος (1713-1731)¹²⁶,

Δανιήλ (1733-1737)¹²⁷,

Ἰγνάτιος Ξηροποταμινός (1776-[1784])¹²⁸,

Σεραφεῖμ Βατοπαιδινός (διορισμένος στίς ἀρχές τοῦ 1785 γιά τέσσερα χρόνια)¹²⁹,

Δαβίδ Λαυριώτης (διορισμένος γιά ἕξι χρόνια ἀπό τό 1791)¹³⁰,

μερικές ἑλληνικές (καί ρουμανικές) ἐπιγραφές πάνω σέ πόρτες τοῦ ναοῦ, σέ εἰκόνες, σέ Εὐαγγέλια στόν τόμο Alexandru Elian (ἐπιμ.), *Inscriptiile medievale ale orașului București*, Βουκουρέστι 1968.

122. Σῶζονται ὁμως πολλά ἔγγραφα πού ἀφοροῦν στή μονή Κοτροτσένι στή Κρατικά Ἀρχεῖα τοῦ Βουκουρεστίου. Πρόκειται γιά 3.162 ἔγγραφα, ἀπό τὰ ὁποῖα 2.705 λυτά καί τὰ ὑπόλοιπα συγκεντρωμένα σέ 10 κατάστιχα· βλ. *Indrumător...*, σελ. 87. Ἄλλα ἔγγραφα πού ἀναφέρονται στή μονή βρίσκονται στόν προαναφερόμενο τόμο τοῦ Χαράλαμπου Γάσπαρη.

123. Χ. Γάσπαρης, *ὁ.π.*, Κώδ. 1, ἀρ. 34, σελ. 290.

124. *Ὁ.π.*, σελ. 290-291.

125. *Ὁ.π.*, σελ. 291-292.

126. *Ὁ.π.*, σελ. 292-293.

127. *Ὁ.π.*, σελ. 294.

128. Βλ. στόν Χ. Γάσπαρη, *ὁ.π.*, τό κατάστιχο ἀρ. 1, σελ. 119, τὰ «Ἐτήσια ἐνοῖγια ἀπό τόν ἡγούμενο τῆς μονῆς Κοτροτσένι Ἰγνάτιο: 1776-1783» *στό ἴδιο*, ἀρ. 20, σελ. 49. Τό 1785 ἦταν ἤδη πρῶην ἡγούμενος· *ὁ.π.*, ἀρ. 29, σελ. 56. Ἴσως νά ἐπανῆλθε τό 1791 ὅπως προκύπτει ἀπό ἐπιστολή τοῦ νεοδιορισμένου ἡγουμένου Δαβίδ· βλ. *στό ἴδιο*, ἀρ. 43, σελ. 65.

129. *Ὁ.π.*, ἀρ. 27, σελ. 55 τό συστατικό γράμμα τῆς Μεγάλῆς Συνάξεως πρὸς τόν ἡγεμόνα τῆς Βλαχίας Μιχαήλ Σουτζο.

130. *Ὁ.π.*, ἀρ. 58, σελ. 74, τό ἐνοφράγιστο γράμμα του μέ ἡμερομηνία 1 Μαῖου 1791, καθὼς καί τό Διοριστήριο γράμμα τῆς Μεγάλῆς Συνάξεως γι' αὐτόν (ἀρ. 59, σελ. 75. Βλ. καί ἔγγραφο μέ αὐξ. ἀρ. 597). Σέ μεταγενέστερο ὁμως γράμμα πρὸς τόν

Χρυσάνθος Λαυριώτης (1798-1803) (άντικαταστάτης μή άποδεκτός άπό τόν ήγεμόνα τής Βλαχίας)¹³¹,
Βησσαρίων Λαυριώτης (άπό τήν 1η Όκτωβρίου 1797 για έξι χρόνια και άπό 1 Όκτωβρίου 1803 έως 1 Όκτωβρίου 1810)¹³²,
Ματθαίος Γρηγοριάτης (1813-1817)¹³³,
Χαρίτων Κουτλουμουσιανός άρχιμανδρίτης (διορισμένος για έξι χρόνια, 1819-1825)¹³⁴,
Θεοφάνης Δοχειαρίτης [1837-1838]¹³⁵,
Μελέτιος Παντοκρατορινός (διορισμένος στις 5 Ίουλίου 1839 για έξι χρόνια)¹³⁶,

Κτηματική περιουσία τής μονής Κοτροτσένη

Τόσο μέ τήν ευκαιρία τής άφιέρωσης του Κοτροτσένη στην Κοινότητα όσο και άργότερα, ήγεμόνες τής οικόγένειας Καντακουζηνου ένίσχυσαν σημα-

ήγούμενο Βησσαρίωνα Λαυριώτη, οί έξαρχοι τής Κοινότητας στό Βουκουρέστι δηλώνουν πώς ή ίδια είχε διορίσει τόν Δαβίδ για 12 έτη και ότι αυτός άπεβίωσε κατά τόν έκτο χρόνο τής ήγουμενίας του, τόν Φεβρουάριο του 1798, όποτε αντικαταστάθηκε άπό τόν Βησσαρίωνα Λαυριώτη βλ. Χ. Γάσπαρης, *δ.π.*, άρ. 16, σελ. 133. Βλ. όμως και τήν έπόμενη σημείωση.

131. Βλ. τό έγγραφικό γράμμα τής μονής Μεγίστης Λαύρας μέ ήμερομηνία 1 Όκτωβρίου 1798: Χ. Γάσπαρης, *δ.π.*, άρ. 9, σελ. 127, 131. Βλ. τό έγγραφικό γράμμα τής Μεγάλης Συνάξεως για τόν νέο ήγούμενο Βησσαρίωνα Λαυριώτη στον Χ. Γάσπαρη, *δ.π.*, άρ. 9, σελ. 127-128 και άρ. 15, σελ. 132-133. Είνα εκείνος πού πραγματοποίησε γενικές επισκευές στην εκκλησία και στό καμπαναριό μετά τόν σεισμό του 1802. Βλ. στό ρουμ. γφ. άρ. 691, φ. 5, τό όποιο φυλάσσεται στα Κ.Α. Βουκουρεστίου μία μικρογραφία, όπου εικονίζεται ό Βησσαρίων νά παρουσιάζει στον ήγεμόνα Κωνσταντίνο Ύψηλάντη τό καινούργιο κατάστιχο τής μονής.

132. Βλ. Χ. Γάσπαρης, *δ.π.*, άρ. 9, σελ. 128-129.

133. "Ο.π., άρ. 24, σελ. 138. Έπειδή εκείνο τό διάστημα ή μονή Κοτροτσένη είχε περιπέσει σέ βαρύ χρέος, ή Μεγάλη Σύναξη άποφάσισε, τήν 1η Ίουλίου 1813, νά διοικείται στό έξής ή μονή άπό τόν ήγούμενο και τρεις έπιτρόπους: βλ. Χ. Γάσπαρης, *δ.π.*, άρ. 24, σελ. 138.

134. Βλ. τό γράμμα τής μονής Κουτλουμουσίου προς τή Μεγάλη Σύναξη στον Χ. Γάσπαρη, *δ.π.*, άρ. 57, σελ. 155-156. Βλ. και έγγραφο μέ αύξ. άρ. 909.

135. "Ο.π., άρ. 74, σελ. 165.

136. Βλ. *δ.π.*, άρ. 76, σελ. 166, τό συμφωνητικό γράμμα τής Μεγάλης Συνάξεως. Άναφορές σέ όρισμένους ήγουμένους τής μονής Κοτροτσένη στα τέλη του ΙΗ΄ και στις άρχές του ΙΘ΄ αιώνα, μέ βάση κώδικες τής Ίερής Κοινότητας: βλ. Γέρον Άλέξανδρος Λαυριώτης (Λαζαρίδης), *δ.π.*, σελ. 90-96.

νικά τή μονή μέ χωριά καί ἀγροτεμάχια. Ἀναφέρουμε τά ἐξῆς χωριά πού δώρισε ὁ κτήτωρ τῆς: Γκαοζάνι στόν νομό Ἰλφοβ, Καρστινέστι στόν νομό Ἰλφοβ, Κοτροτσένι στόν νομό Ἰλφοβ, Μπαριπατέστι στόν νομό Δάμποβιτσα, Πιέτρελε στόν νομό Βλάσκα, Φασαϊάνι στόν νομό Ἰλφοβ, Χερέστι στόν νομό Ἰλφοβ, Χερέστι στόν νομό Μουιστέλ, ἀγροτεμάχια στό κτήμα Διντζέστι τοῦ νομοῦ Ἰλφοβ, στό Λούνκα τοῦ ἴδιου νομοῦ, στό χωριό Μπολεάσκα τοῦ νομοῦ Ἰλφοβ, στό χωριό Μπούκουλ τοῦ νομοῦ Ἰάλομιτσα, στό χωριό Νεγκοέστι τοῦ νομοῦ Ἰλφοβ, στό χωριό Πουπεζένι, ἕνα ἄλλο κοντά στά ὄρη Μπουτσέστι, ὅλα τά μαγαζιά, μαζί καί μέ ἀποθήκες πού εἶχε ἀποκτήσει κατόπιν ἀγορᾶς ὁ ἡγεμόνας στήν Οὐλιτσα Μάρε, ἀμπέλια στήν κοιλάδα Βαλένι τοῦ νομοῦ Δάμποβιτσα καί στόν λόφο Τζιγκανέστι, μύλους, ὀκτώ οἰκογένειες τσιγγάνων καί ἐπί πλέον ἄλλους δώδεκα τσιγγάνους¹³⁷. Μέ τή σειρά του ὁ βοεβόδας Στέφανος Καντακουζηνός τῆς ἐπικύρωσε ἐκτός ἀπό τά προαναφερόμενα καί τά ἐξῆς: Κλάντζα τοῦ νομοῦ Ἰλφοβ, Φαουρέι καί Νεγκοέστι στόν ἴδιο νομό, Φακαϊάνι στόν νομό Ἰάλομιτσα, τό κτήμα Ταμαδουιάσκα τοῦ νομοῦ Ἰλφοβ, δέκα οἰκογένειες τσιγγάνων καί ἐπί πλέον 35 τσιγγάνους¹³⁸.

Ἀφιέρωση μετοχίων πρὸς τή μονή Κοτροτσένι

Στή μακροαίωνα ἱστορία τῆς ἡ μονῆ Κοτροτσένι ὑπῆρξε ἀποδέκτης μετοχίων στή Βλαχία, χωρίς ὁμως νά μποροῦμε νά ποῦμε μέ ἀκριβεία πότε ἀφιερώθηκαν. Αὐτά εἶναι τά ἐξῆς:

1. Ἐκκλησία Σφάντουλ Ἰλίε Γκοργκάνι στό Βουκουρέστι¹³⁹

Ἡ πρώτη ἐκκλησία ἦταν λιθόκτιστη καί χρονολογεῖται ἀπό τό πρῶτο μισό τοῦ 13' αἰώνα. Ὅρισμένοι ἱστορικοί ὑποστηρίζουν ὅτι κτήτωρ τῆς ὑπῆρξε ὁ Σερμπάν Καντακουζηνός, ἀφοῦ κατά τόν 11' αἰώνα ἀποτελοῦσε μετόχι τῆς μονῆς Κοτροτσένι, χωρίς ὁμως νά γνωρίζουμε συγκεκριμένα στοιχεῖα γιά τήν ἀφιέρωση. Βρισκόταν σέ δύσκολη κατάσταση στά τέλη τοῦ αἰώνα, ἐνῶ ὁ σεισμός τοῦ 1802 τήν κατέστρεψε, γκρεμίζοντας τοὺς τοίχους τῆς. Κατεδαφίστηκε τό 1813 καί στή θέση τῆς ὁ πρῶνις μέγας παχάρνικος Μανωλάκης Χρυσσοκουλαῖος, ἡ σύζυγός του Ἑλενα, μερικοὶ ἄλλοι ἀξιωματοῦ-

137. Βλ. ἐγγράφο μέ αὐξ. ἀρ. 130.

138. Βλ. ἀναλυτικά ἐγγράφο μέ αὐξ. ἀρ. 207. Σχετικά μέ τήν περιουσία τῆς μονῆς Κοτροτσένι σώζονται πολλά στοιχεῖα σέ ἀρχετοῦς κώδικες τῶν Κρατικῶν Ἀρχείων τοῦ Βουκουρεστίου, ἐνῶ μερικές καταγραφές ἀναφέρονται στό βιβλίο τοῦ Χ. Γάσπαρη.

139. Ἱστορικό, περιγραφή καί βιβλιογραφία στόν Ν. Stoicescu, *Repertoriul...*, σελ. 213-215. Γκοργκάνι λεγόταν ἡ περιοχή ὅπου εἶχε κτιστεῖ ἡ ἐκκλησία.

χοι, καθώς και ἡ συντεχνία τῶν γουναράδων ἀνήγειραν ἄλλη, ἡ ὁποία διατηρεῖται καί σήμερα σέ καλή κατάσταση.

2. Ἐκκλησία Δοάμνεϊ στό Βουκουρέστι¹⁴⁰

Ἀνηγέρθη τό 1683 (ἔτος τῆς ἐπιγραφῆς) ἀπό τή Μαρία, σύζυγο τοῦ Σερμπάν Καντακουζηνοῦ, στή θέση μιᾶς ξύλινης ἐκκλησίας τήν ὁποία εἶχε κτίσει ἡ ἴδια. Ἀφοῦ τήν προίκισε, ἡ Μαρία τήν ἀφιέρωσε στίς 28 Ὀκτωβρίου 1689 στή μονή Κοτροτσένι, κτητορία τοῦ συζύγου της¹⁴¹. Ἐκείνη τήν ἐποχή εἶχε καί κελιά γύρω της. Ἀγιογραφήθηκε ἀπό τόν Κωνσταντῖνο καί τόν Ἰωάννη, ὅπως ἀναφέρεται στό Συνοδικό τῆς ἐκκλησίας. Ἐπισκευές ἐγιναν τό 1869, τό 1906, τό 1931 καί γίνονται καί σήμερα.

3. Σκήτη Καταλόιουλ (ἢ Καταλούι) στόν νομό Ἰλφοβ

Ἐτιμᾶτο στή μνήμη τοῦ Ἀγίου Νικολάου. Ἀνηγέρθη ἀπό τόν μέγα σπαθάρο Στάν καί τή σύζυγό του Κάπλεα. Τό 1742 ἀφιερώθηκε στή μονή Κοτροτσένι¹⁴². Καταστράφηκε μέ τόν καιρό. Τά τελευταῖα χρόνια ἀποτελεῖ ἀντικείμενο ἀρχαιολογικῶν ἀνασκαφῶν¹⁴³.

4. Σκήτη Μπουδιστένι στόν νομό Μουστσέλ¹⁴⁴

Ἀνηγέρθη ἀπό τόν λογοθέτη Στάντσιου Μπουδιστεάνου, μετέπειτα μοναχό Στέφανο, κατά τό δεύτερο μισό τοῦ ΙΖ΄ αἰώνα. Ἐτιμᾶτο στή μνήμη τῶν Ἀγίων Ἀρχαγγέλων Μιχαήλ καί Γαβριήλ¹⁴⁵. Ἡ σκήτη φαίνεται πῶς ἀφιερώθηκε στή μονή Κοτροτσένι ἀμέσως μετά τήν ἴδρυση τῆς τελευταίας. Κατά

140. Βλ. σύντομο ἱστορικό, περιγραφή καί βιβλιογραφία μέχρι τό 1968 στόν Ν. Stoicescu, *Repertoriul...*, σελ. 201.

141. Βλ. τό ἀφιερωτικό στόν G. M. Ionescu, *Istoria Cotrocenilor, Lupescilor (Sf. Elefterie) și Grozăvescilor*, Βουκουρέστι 1902, σελ. 87-91

142. Γνωρίζουμε καί περιουσιακά της στοιχεῖα: κατέχε τά χωριά Μπαῦρατζαρι καί Καστοιοάρελε· βλ. Alexandru I. Goņa, *Studii de istorie medievală*, Ἰάσι 1998, σελ. 118.

143. Βλ. π.χ. τό ἄρθρο τῶν George Trohani, Paul Damian, Valeriu Sârbu, «Nouvelles recherches archeologiques à Catalui-Cascioarele, dep. de Calarasi», στον συλλογικό τόμο *Cultură și civilizație la Dunărea de Jos. Culture et civilisation au Bas Danube*, τόμος XIII-XIV, Călărași 1995, σελ. 233-257.

144. Περιγραφή, σύντομο ἱστορικό καί βιβλιογραφία στόν Ν. Stoicescu, *Bi-bliografia...*, σελ. 107.

145. Σέ ἔγγραφο τῆς ἐποχῆς ἀναφέρεται πῶς μετά τήν ἀπόφαση τοῦ γιοῦ τοῦ Ἰωάννη νά γίνει μοναχός, ὁ Μπουδιστεάνου ἄφησε τήν περιουσία του στή Μητρόπολη γιά νά πιστεῖ ἐκεῖ μία σκήτη· βλ. Ν. Stoicescu, ὁ.π., σελ. 125, σημ. 187-189.

καιρούς είχε υποστεί ζημιές. Σύμφωνα με την υπάρχουσα βιβλιογραφία είχε μετατραπεί σε χώρο αποθήκευσης φρούτων. Σήμερα δέν σώζεται πιά.

5. *Μονή Βαλένι δε Μούντε* στον νομό Πράχοβα¹⁴⁶

Κτίστηκε τό 1680 (στή θέση μιās παλαιότερης εκκλησίας) από τόν Χατζη-Στοιάν καί τή σύζυγό του Ίλνκα καί αφιερώθηκε στή μονή Κοτροτσένι άμέσως μετά τήν άνέγερση τής τελευταίας. Έτιμάτο στή μνήμη τής Κοιμήσεως τής Θεοτόκου. Ίσως μετά τό 1737 ή μονή (ή σκήτη όπως αναφέρεται σέ όρισμένες πηγές) αφιερώθηκε στή μονή Ίβήρων, δέν ξέρουμε γιά ποιό χρονικό διάστημα¹⁴⁷. Υπέστη μεγάλες ζημιές κατά τόν σεισμό τοῦ 1802. Ή έλληνική έπιγραφή όμως πού σώζεται καί σήμερα αναφέρει πώς «... ανακαινίζεται πάντη εκ θεμελών ... υπ' εὔσεβους, τοῦ ευτυχούς, τοῦ πανοσιωτάτου κυρίου Βησσαρίωνος άγίου Κοτροτζάνου». Σήμερα λειτουργεί ως εκκλησία κωμόπολης, έντελως άναεωμένη μετά από τόν τελευταίο σεισμό τοῦ 1977. Σώζεται μόνο ή επιγραφή τοῦ 1809.

6. *Σκήτη Μιξάνι-Παρλίτα* στον νομό Δάμποβιτς

Ίδρύθηκε τό 1672 από τόν μέγα μεδελνιτσιάρη Δουμητράσκο Στιρμπέι σέ κτήμα του στον νομό Δάμποβιτς. Ο ίδιος τήν προίκισε μέ τά άπαραίτητα. Αφιερώθηκε στό Κοτροτσένι στίς 26 Φεβρουαρίου 1694. Δέν σώζεται πιά¹⁴⁸.

Άλλες μορφές ένίσχυσης τής Ίεράς Κοινότητας

Ο Γρηγόριος Α΄ Γκίκας, ήγεμόνας τής Βλαχίας, κατά τήν πρώτη του ήγεμονία, έλέησε τίς 20 μονές τοῦ Άγίου Όρους παραχωρώντας τους τό δικαίωμα νά λαμβάνουν έτησίως 1000 άλατόλιθους από τό Όκνελε Μάρι. Τήν πληροφορία άντλούμε από μεταγενέστερο έγγραφο, τοῦ βοεβόδα Ράδου Λέων, ό όποίος καί επικύρωσε τήν έλεημοσύνη τοῦ προκατόχου του¹⁴⁹.

Δωρεά χειρογράφων, εικόνων καί ιερών άντικειμένων

— Σύμφωνα μέ όρισμένες πηγές¹⁵⁰ ό Νεαγκόε Μπασαράμπ δώρισε στό Πρω-

146. Ο.π., σελ. 203.

147. Για τήν άθλια κατάσταση τοῦ κτηριακοῦ συγκροτήματος τής μονής Βαλένι, όπως καί εκείνου τής σκήτης Παρλίτα, βλ. τό συμφωνητικό γράμμα τοῦ ήγουμένου τής μονής Κοτροτζανίου Δαβίδ Λαυριώτη, μέ ήμερομηνία 1 Όκτωβρίου 1791, στον Χ. Γάσπαρη, *δ.π.*, αρ. 4, σελ. 123.

148. Λεπτομέρειες, μέ παραπομπή σέ ρουμανικά έγγραφα, στον Ίωάννη Μολδοβέανου, Συμβολή στην ιστορία των σχέσεων μεταξύ των ρουμανικών χωρών καί τοῦ Άγίου Όρους (1650-1863), Θεσσαλονίκη 1998, σελ. 108 (άνέκδ. διδακτ. διατριβή).

149. Βλ. έγγραφο μέ αύξ. αρ. 67.

150. Βλ. Ν. Moisescu, *δ.π.*, σελ. 244. Δέν έχει έντοπισθεί στίς συλλογές πού κατέχει τό Πρωτάτο.

- τάτο ένα Ευαγγέλιο με κάλυμμα από χρυσό και άσημ¹⁵¹.
- Στις ίδιες πηγές αναφέρεται ότι οι ηγεμόνες της Μολδαβίας δώρισαν στο Πρωτάτο τīs εικόνες του Ἁγίου Νικολάου, του Ἁγίου Ἀρχιδιάκονου Στεφάνου καὶ του Ἁγίου Ἰωάννη του Θεολόγου¹⁵².
  - Ὁ Μπογκδάν «ὁ Τυφλός» χάρισε στο Πρωτάτο ένα δισκοπότηρο¹⁵³ καὶ ἕναν ἀσημένιο σταυρό¹⁵⁴.

Ἐκτός ἀπό ηγεμόνες, οἱ ὁποῖοι ἐνίσχυσαν μέ συγκεκριμένο τρόπο τό Πρωτάτο, ὑπῆρξαν κατὰ καιρούς καὶ ἄλλοι βοεβόδες ἢ ἄρχοντες, οἱ ὁποῖοι βοήθησαν καὶ αὐτοὶ μέ τῆ σειρά τους καὶ μνημονεύονται στίς Παρρησίες, χωρίς ὁμως νά ξεόρουμε γιά ποιό συγκεκριμένο λόγο. Στήν πιό γνωστή Παρρησία πού κατέχει τό Πρωτάτο, σέ μία ὁλόκληρη στήλη (τήν πέμπτη ἀπό ἀριστερά πρὸς δεξιὰ στό κεντρικό τμήμα, μέ τίτλο «βλαχίας, μπογδανίας, οὐγκρίας»), ἀνάμεσα στά ὀνόματα πού ἀναφέρονται στοὺς 53 στίχους, συναντᾶμε καὶ ἐκεῖνα τῶν ηγεμόνων Στεφάνου [του Μεγάλου], Μπογκδάν [του Τυφλού], Νεαγκόε Μπασαράμπ καὶ του γιου του Θεοδοσίου, Ἀλεξάνδρου [Λαπουσνεάνου;], Πέτρου [Ράρες;], Στεφάνου [Ράρες;], Μιχαήλ [του Γενναίου], Βασιλείου Λούπου, ἀλλά καὶ πολλῶν μητέρων, συζύγων ἢ τέκνων ηγεμόνων. Ἄλλα ὀνόματα καταγράφονται καὶ στήν τρίτη στήλη στό ἀριστερό παρόρτι, ἢ ὁποία περιλαμβάνει 28 στίχους.

Αὐτό σημαίνει πὸς ἡ βοήθεια τῶν ηγεμόνων ἢ ἀξιωματούχων πού μνημονεύονται στίς Παρρησίες ἦταν πολὺ πιό μεγάλη καὶ πιό ποικίλη σέ σχέση μέ τά στοιχεῖα πού διαθέτουμε.

***

Σέ αὐτό τό σημεῖο θά ἤθελα νά εὐχαριστήσω ὅλους ὅσοι βοήθησαν στό νά εὐδοκιμήσει αὐτή ἡ προσπάθειά μου ἢ ὁποῖα ἄρχισε τό 1985. Καὶ πρῶτα-

151. Ἔως τώρα δέν ἔχει βρεθεῖ, ὁπότε δέν γνωρίζουμε ἐάν ἡ πληροφορία εἶναι ὀρθή ἢ ὄχι.

152. Ἡ δημοσίευση του β' τόμου τῶν Κεμηλίων του Πρωτάτου, ὁ ὁποῖος θά περιλαμβάνει καὶ εἰκόνες, θά μᾶς φωτίσει ἐάν πράγματι εἶχαν δοθεῖ ὡς δωρεὰ οἱ συγκεκριμένες ἢ ἄλλες εἰκόνες. Σύμφωνα μέ τīs πρῶτες ἐκτιμήσεις πρόκειται γιά μία εἰκόνα του τέμπλου, ἢ ὁποῖα περιλαμβάνει καὶ τīs τρεῖς μορφές Ἁγίων.

153. Δημοσιεύθηκε στὸν τόμο *Θησαυροὶ τοῦ Ἁγίου Ὁρους*, σελ. 617-618 μέ σχόλια τῆς Γ. Οἰκονομάκη-Παλαδοπούλου. Τῆς ἰδίας σχόλια καὶ εἰκόνα στό συλλογικό ἔργο *Κεμηλία Πρωτάτου...*, σελ. 69-71 καὶ εἰκ. 14.

154. Βλ. φωτογραφία του σταυροῦ καὶ σχόλια τῆς ἰδίας ἐρευνήτριας στὸν ἴδιο τόμο, σελ. 63-69 (σχόλια) καὶ εἰκ. 12-13.

πρῶτα τούς Ἁγίους Πρωτοεπιστάτες τούς ὁποίους γνώρισα στίς κατά καιροὺς ἀποστολές μου στό Πρωτάτο. Οἱ διευκολύνσεις καί ἡ φιλοξενία τους ἦταν συγκινητικές. Ἐπί πλέον ἡ Ἱερά Κοινότητα ἐνίσχυσε οἰκονομικά τό ἔργο μας, τόσο κατά τήν προεκτυπωτική ἐργασία ὅσο καί στό στάδιο τῆς ἐκτύπωσης τοῦ βιβλίου. Εὐχαριστοῦμε ἐπίσης τόν ἱερομόναχο Ἰουστίνο Σιμονοπερίτη γιατί στήριξε θερμά ὅλη μας τήν προσπάθεια καθώς καί τόν μοναχό Συμεών Διονυσιάτη. Ἐάν ὁ τόμος δέν καθυστέρησε καί ἄλλο, αὐτό ὀφείλεται σέ μεγάλο βαθμό στόν νῦν ἀρχιγραμματέα τῆς Ἱερᾶς Κοινότητας, ἀκούραστο ἱερομόναχο Ἰωάννη. Ἄς δεχθεῖ τήν εὐγνωμοσύνη μας γιά ὅ,τι ἔκανε γιά μᾶς τά τελευταῖα χρόνια.

Εὐχαριστῶ θερμά τόν καθηγητή Πασχάλη Κιτρομηλίδη, διευθυντή τοῦ Κέντρου Νεοελληνικῶν Ἐρευνῶν τοῦ Ε.Ι.Ε. γιά τίς παρατηρήσεις του στό τελικό κείμενο. Εὐχαριστῶ παράλληλα τούς καθηγητές τοῦ Πανεπιστημίου Ἰασίου Ioan Caproșu καί Petronel Zahariuc γιά τήν ἀνάγνωση ὀρισμένων ρουμανικῶν ἐγγράφων, τόν βυζαντινολόγο Δημήτρη Ναστάσε γιά τίς γόνιμες ἀνταλλαγές ἀπόψεις πού εἶχαμε, τήν Εὔη Ὀλυμπίτου γιά τίς φιλολογικές βελτιώσεις καί τήν ἐπιμέλεια ὅλου τοῦ τόμου, καθώς καί τίς συναδέλφους τῆς μηχανογραφικῆς ὑποστήριξης τοῦ Κ.Ν.Ε/Ε.Ι.Ε., κυρίες Κέλλυ Ἀγγελῆ καί Βάσω Ἀντωνίου.

Μάιος 2000

Είχ. 1: Τό Πρωτάτο. Λεπτομέρεια χαλκογραφίας τοῦ Ἀνθίμου Πελοποννησίου, 1839 (Ἀγιορείτικη Φωτοθήκη).

ΤΑΞΙΝΟΜΙΚΟ ΔΙΑΓΡΑΜΜΑ ΤΟΥ ΑΡΧΕΙΟΥ

Τό ρουμανικό άρχείο του Πρωτάτου άποτελείται άπό 1.167 άρχειακές μονάδες.

Είμαι ταξινομημένο σε έξι φακέλλους καί τέσσερα ξεχωριστά σώματα.

Φάκελλος Ρ.Α.1: Ήγγραφα 1-179, τών έτών 1641-1841. Ήναφέρονται σέ κτήματα καί σέ άμπέλια στή Μολδαβία (ή όρθογραφία τών τοπωνυμίων είναι, έκείνη πού άναγράφεται στίς δεσμίδες) (Λέετα, Πολόρουλ, Κανένι).

Φάκελλος Ρ.Α.2: Ήγγραφα 180-387, τών έτών 1547-1845. Ήναφέρονται σέ μετόχια (= κτήματα) στή Μολδαβία (Χουλίτσα, Μπλανέστι, Κοπόου, Ρέδιουλ λούι Τατάρ, Πετσάνι, Ρουφένι, Ήβραμένι, Βασιλειούτζι, Πετροσίκα, Πιάτρα).

Φάκελλος Ρ.Α.3: Ήγγραφα 388-583, τών έτών 1637-1852. Ήναφέρονται σέ μετόχια στή Μολδαβία (Ρέδιουλ λούι Τάταρ, Ρουτσένι, Πιτσάνι, Κιτσάρι, Φιντσέστι, Τρουσέστι, Κοστέστι, Λιτζκάνι, Μπουσουρκένι, Σοκρουζάνι).

Φάκελλος Ρ.Α.4: Ήγγραφα 584-834, τών έτών 1557-1847. Ήναφέρονται σέ μετόχια στή Μολδαβία (Μπαχλούι, Κοστέστι, Παλαιοχώρι, Λετζκάνι, Γκουρσουμένι).

Φάκελλος Ρ.Α.5: Ήγγραφα 835-980, τών έτών 1560-1851. Ήναφέρονται σέ μετόχια στή Μολδαβία καί Βεσσαραβία (Πετροσίκα, Ήβραμένι, Τρουσέστι, Ρακιτένι, Ταμεστένι, Γκουρκάνι).

Φάκελλος Ρ.Α.6: Ήγγραφα 1056-1133 καί τών έτών 1621-1855.

Λυτά έγγραφα:

ΙΑ΄ (κυρίως ήγεμονικά): Ήγγραφα 981-1015 καί τών έτών 1675-1820.

ΙΒ΄: έγγραφα 1016-1029Α. 1030-1055 καί τών έτών 1547-1815.

Ήγγραφα μεγάλου μεγέθους:

II – τών έτών 1667-1797.

III – τών έτών 1623-1817.

Είλητάρια: έγγραφα 1103, 1104, 1105, 1106, 1107.

Τοπογραφικά σχέδια καί χάρτες:

X. I: Σχέδιο τής μονής Πρέτσιστας του Μπακάου, του έτους 1819, πού ύπογράφει ό Βασίλε Πόπ.

X. II: Σχέδιο τών κτημάτων Πιάτρα καί Μπρατισάνι, ιδιοκτησία τής μονής τών Τριών Ήραρχών, χωρίς χρονολογία (στά μέσα του ΙΘ΄ αιώνα).

X. III: Σχέδιο τῶν κτημάτων Πετροσίκα καί Μπρατουσάνι τοῦ νομοῦ Χοτίν τῆς Βεσσαραβίας, τῆς 1 Ὀκτωβρίου 1821. Ὁ τίτλος στὰ ρωσικά.

X. IV: Σχέδιο μὴ ὀνομαζομένου οἰκοπέδου τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, πού ὑπογράφει ὁ Βασίλε Πόπ, χωρὶς χρονολογία.

X. V: Σχέδιο μὴ ὀνομαζομένου οἰκοπέδου τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, πού ὑπογράφει ὁ σεραδάρης Γρηγόριος Κιρίνσκι τὸν Νοέμβριο τοῦ 1846.

X. VI: Ἀρχιτεκτονικό σχέδιο τῶν σπιτιῶν πού βρίσκονται στὸν εὐρύτερο χῶρο τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, πού ὑπογράφει ὁ μηχανικός Ἰ. Φούς, χωρὶς χρονολογία.

X. VII: Σχέδιο τοῦ κτήματος Φαρκασάνι, ἰδιοκτησία τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, πού ὑπογράφει ὁ τοπογράφος τοῦ νομοῦ Βαλού Κ. Πόποβιτσι τὴν 1 Αὐγούστου 1861.

X. VIII: Σχέδιο τοῦ κτήματος τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, Μπαλανέστι, πού ὑπογράφει ὁ Γκεόργκε Φιλιππέσκου τὸν Ἀπρίλιο τοῦ 1845.

X. IX: Σχέδιο τοῦ κτήματος Μπαλανέστι, πού ὑπογράφει στὶς 2 Σεπτεμβρίου 1858 ὁ χωρομέτρης κόμισος Κωνσταντίν Κιρούς.

X. X: Σχέδιο δασυλλίου τοῦ Κοπόου, τὸ ὁποῖο ὑπογράφει στὶς 15 Ἰουλίου 1850 ὁ τοπογράφος τοῦ νομοῦ Ἰασίου, Φότε Γκέτζου.

X. XI: Σχέδιο τοῦ κτήματος τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν τὸ ὁποῖο συνορεύει μὲ οἰκόπεδο τῆς μονῆς Κοπόου, πού ὑπογράφει ὁ Φ. Γκέτζου, ἀντίγραφο.

X. XII: [Ἑλληνικά]: Χάρτης τοῦ κτήματος Κοπόου, ἰδιοκτησίας τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, τοῦ ἔτους 1804.

X. XIII: Σχέδιο τοῦ κτήματος Κοπόου, πού ὑπογράφει στὶς 24 Ἀπριλίου 1852 ὁ Ἐ. Μονσάνι.

X. XIV: Σχέδιο τοῦ κτήματος Φαρκασάνι, πού ὑπογράφει τὴν 1η Αὐγούστου 1861 ὁ τοπογράφος τοῦ νομοῦ Βασλού, Κ. Πόποβιτσι.

X. XV: Σχέδιο τοῦ κτήματος Κοπόου, πού ὑπογράφει τὸ 1817 ὁ τοπογράφος Βασίλε Πόπ.

X. XVI: Σχέδιο τοῦ κτήματος Ραδομρέστι, ἰδιοκτησία τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, τὸ ὁποῖο ὑπογράφει στὶς 28 Σεπτεμβρίου 1847 ὁ τοπογράφος τῆς, καμινάρης Κωνσταντίνος Κιρούς.

X. XVII: Σχέδιο τῶν κτημάτων Λέτεα καί Ποπόρουλ, ἰδιοκτησία τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, πού ὑπογράφει τὸ 1818 ὁ Βασίλε Πόπ.

X. XVIII: Σχέδιο τοῦ δάσους τοῦ κτήματος Τρουσέστι, ἰδιοκτησία τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, πού ὑπογράφει στὶς 8 Νοεμβρίου 1859 ὁ Λουδβιγκ δε Οὐδβρίτζκι.

X. XIX: Σχέδιο τοῦ κτήματος Τρουσέστι τοῦ 1820.

X. XX: Σχέδιο τοῦ κτήματος Κοπόου, πού ὑπογράφει τόν Σεπτέμβριο τοῦ 1844 ὁ μηχανικός Ἰωσήφ Ράσεκ.

X. XXI: Χάρτης κτημάτων τῆς μονῆς τῶν τριῶν Ἱεραρχῶν στὸν νομὸ Μποτοσάνι, πού ὑπογράφει τόν Ὀκτώβριο τοῦ 1792 ὁ Ἀλεξάνδρου Μαύρου.

X. XXII: Σχέδιο τοῦ κτήματος Φαρκασέني τοῦ νομοῦ Ρόμαν, τὸ ὁποῖο ὑπογράφει τὸ 1840 ὁ κρατικός μηχανικός Ἰ. Ἀ. Μπαγιαρδί.

X. XXIII: Σχέδιο τοῦ κτήματος Κοπόου καὶ τῶν γειτονικῶν, πού ὑπογράφει τὸ 1814 ὁ Βασίλει Πόπ.

X. XXIV: Χάρτης ἀδιευκρίνιστης περιοχῆς κτημάτων τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, πού ὑπογράφει ὁ κόμισος Κωνσταντῖνος Καταρτζίου.

X. XXV: Χάρτης τῶν κτημάτων Λέτεα καὶ Πολόρουλ, τὸ ὁποῖο ὑπογράφει τὸ 1818 ὁ Βασίλει Πόπ.

X. XXVI: Χάρτης τῶν κτημάτων Τρουσέστι καὶ Κοστέστι, ἰδιοκτησία τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, τοῦ ἔτους 1825.

X. XXVII: Σχέδιο τῶν κτημάτων τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν Τρουσέστι, Μπουσουρένι, Λετσάνι καὶ Κοστέστι, πού ὑπογράφει τὸ 1844 ὁ Μαυροδίν.

ΜΟΡΦΟΛΟΓΙΚΗ ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΑΡΧΕΙΟΥ

Τό ρουμανικό ἀρχεῖο τοῦ Πρωτάτου περιλαμβάνει, ὅπως προανέφερα, 1.169 ἀρχειακές μονάδες καί 27 χάρτες καί τοπογραφικά σχέδια. Τά περισσότερα ἀπό αὐτά εἶναι πρωτότυπα, ἐνῶ ἄλλα ἀποτελοῦν ἀντίγραφα, μεταφράσεις στά ἑλληνικά ἢ στά γαλλικά σλαβονικῶν ἢ ρουμανικῶν ἐγγράφων¹.

Ἐκ τῶ συνόλου τῶν ἐγγράφων δέκα εἶναι περγαμινά καί τά ὑπόλοιπα χάρτινα.

Διαχωρισμός τῶν ἐγγράφων κατὰ γλώσσα

Τά περισσότερα ἐγγράφα τοῦ ρουμανικοῦ ἀρχείου εἶναι γραμμένα στή ρουμανική γλώσσα. Τριάντα τρία ἐγγράφα εἶναι γραμμένα στή σλαβονική γλώσσα, επίσημη γλώσσα τῶν Παραδουναβίων Ἡγεμονιῶν μέχρι τά μέσα τοῦ ΙΖ' αἰῶνα περίπου. Τά περισσότερα ἀπό αὐτά εἶναι επίσημα ἐγγράφα, δηλαδή χρυσόβουλλα, ἀφιέρωσεις πρὸς τό Πρωτάτο ἢ πρὸς κάποιον μετόχι του. Ἐπίσης 42 ἐγγράφα εἶναι γραμμένα στά ἑλληνικά. Πρόκειται τόσο γιά ἐγγράφα πού ὑπογράφουν Ἕλληνες κάτοικοι ἢ μή τῆς Μολδαβίας κυρίως, γιά μεταφράσεις σλαβονικῶν χρυσόβουλων. Τό πιό σημαντικό ἀπό τά ἑλληνικά ἐγγράφα εἶναι ἀσφαλῶς τό χρυσόβουλλο ἀφιέρωσης τῆς μονῆς Κοτροτσένι πρὸς τό Πρωτάτο. Ἐκ τῶν ὑπόλοιπων ἐγγράφων δέκα εἶναι γραμμένα ἑλληνικά καί ρουμανικά, δηλαδή ἑλληνικά ἢ διαμαρτυρία ἠγουμένου π.χ. καί ρουμανικά ἢ ἀπάντηση τοῦ ἠγεμόνα ἢ μέ παράλληλο κείμενο. Ἐνα ἐγγράφο εἶναι ἰταλικό. Ἐπίσης πέντε εἶναι γραμμένα στά γαλλικά καί ἀποτελοῦν μεταφράσεις ἐπίσημων σλαβονικῶν ἐγγράφων. Τέλος ἕνα ἐγγράφο εἶναι ἰταλικό καί ἕνα ἄλλο γραμμένο ρωσικά.

Χρονολογικός διαχωρισμός τῶν ἐγγράφων

Ἐκ τῶ συνόλου τῶν 1.169 ἐγγράφων ἐπτά χρονολογοῦνται στόν ΙΣΤ' αἰῶνα, 165 στόν ΙΖ' αἰῶνα, 501 στόν ΙΗ' αἰῶνα καί τά ὑπόλοιπα στόν

---

1. Σέ ρουμανικούς καταλόγους ἐγγράφων πού δημοσιεύουν κατὰ καιρούς τά Κρατικά Ἀρχεῖα Βουκουρεστίου ὁ ἐρευνητής συναντᾷ ἀντίγραφα ἐγγράφων τῶν ὁμοίων τά πρωτότυπα σώζονται στό Πρωτάτο.

ΙΘ' αιώνα. Τό πιό παλαιό φέρει τήν ήμερομηνία 12 Ἀπριλίου 7055 (= 1547) καί ἀπολύθηκε ἀπό τόν ήγεμόνα τής Μολδαβίας Στέφανο Ράρες. Τό παλαιότερο στή ρουμανική γλώσσα χρονολογείται στίς 28 Ἰουνίου 7084 (= 1756). Τό πιό πρόσφατο, χρονολογημένο, εἶναι τής 5ης Ἰουνίου 1861.

Διαχωρισμός τῶν ἐγγράφων κατὰ ἀποστολέα

Ἀνάμεσα στούς ἀποστολεῖς ἀναφέρουμε καταρχήν τά ἐκκλησιαστικά πρόσωπα: ὁ πρῶν Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως Ἰάκωβος τό 1696, Μητροπολίτες τής Μολδαβίας (Θεοφάνης ὁ Γ' καί Βαρολάμ τό 1640, Γεδεών τό 1667, Μισαήλ τό 1702, Γεδεών τό 1717-1725, Γεώργιος 1725, Γαβριήλ τό 1764, Λέων τό 1788, Ἰάκωβος τό 1795, Βενιαμίν τό 1801-1807, Γαβριήλ τό 1809), ἐπίσκοποι τῶν τριῶν μολδαβικῶν πόλεων Ρόμαν, Ραδαούτζι, Χούσι, ήγούμενοι μονῶν, ἐκκλησιῶν καί σκητῶν, ἀφιερωμένες ἤ ὄχι, ὀρισμένοι ἀπό τούς ὁποίους ὑπογράφουν ἑλληνικά, ἀπλοί μοναχοί, ἱερεῖς ἱερομόναχοι. Πολλοί εἶναι οἱ ήγεμόνες τής Μολδαβίας (47), ἐνῶ ἐλάχιστοι ἐκεῖνοι τής Βλαχίας (4) πού ἀπολύουν ἐγγραφα τά ὁποῖα σώζονται στό ρουμανικό ἀρχεῖο. Ἀνάμεσά τους ξεχωρίζουν ὡς πρῶς τόν ἀριθμό τῶν ἐγγράφων ὁ Μισαήλ Ράκοβιτζα, ὁ ὁποῖος ὑπογράφει 37 ἐγγραφα, ὁ Βασίλειος Λούπου καί ὁ Ἠλίας Ἀλεξάνδρου μέ 17 ἐγγραφα ὁ καθένας τους, ὁ Γρηγόριος Β' Γκίκας μέ 20. Ἀνάμεσα στους κοσμικούς συναντᾶμε ἀξιωματούχους τοῦ Ντιβανίου (κυρίως τής Μολδαβίας), χωρομέτρες, ἐμπόρους, κουρεῖς, ράπτες, γουναράδες, ὑποδηματοποιούς, ὥρολογιοποιούς, κρεοπῶτες, "σουγιολτζήδες", χωρικούς, συζύγους ήγεμόνων, ἀξιωματούχων ἤ χωρικών. Ἄλλα ἐγγραφα ὑπογράφουν τό ἴδιο τό Ντιβάνι καθώς καί πολιτικές διοικητικές, δικαστικές ἀρχές πόλεων ἤ νομῶν.

Ἀνάμεσα στούς ἀποστολεῖς συναντᾶμε ἐκτός ἀπό Ρουμάνους, ἀρκετούς Ἑλλήνες (Κωνσταντίνος Σεβαστός γραμματικός, Μισαήλ Φορτούνας ἀξιωματικός τοῦ Ντιβανίου τής Μολδαβίας, Γεώργιος Δημητρίου, Ἀναστάσιος Γεωργίου, Κωνσταντίνος Μούτζας, Εὐστάθιος Ἀδάμης κ.λπ.), ἀλλά καί Γερμανούς (π.χ. Λόκμαν Γκέραχ χειροῦργος), Ἀρμένιους, Ἑβραίους, Οὐγγρους, Τούρκους καί ἕναν Ἰταλό².

Κατηγορίες ἐγγράφων

Ἀνάμεσα στά ἐγγραφα τοῦ ρουμανικοῦ ἀρχείου συναντᾶ κανεῖς τίς ἐξῆς κατηγορίες: χρυσόβουλλα (ἐπίσημα ἐγγραφα) ἐλεημοσύνης πρῶς τό Πρωτάτο ἤ πρῶς τά μετόχια του, ρυθμίσεις λειτουργίας τους, ἀναφορές μελῶν τοῦ Ντιβανίου, διαμαρτυρίες ἤ αἰτήματα ήγουμένων μέ ἤ χωρῖς ήγε-

2. Βλ. τό Εὐρέτηριο.

μονικές αποφάσεις, ἀλληλογραφία μοναχῶν ἢ ἰδιωτῶν. Πολλά εἶναι τὰ ἔγγραφα οἰκονομικοῦ χαρακτήρα: ἀγοραπωλησῆς ἢ ἀνταλλαγῆς κτημάτων, ὀριοθεσίης, δίκες γιά τὰ σύνορα αὐτῶν, ἐπικυρώσεις κατοχῆς κτημάτων, οἰκοπέδων, οἰκιῶν, ἀποθηκῶν ἢ οἰνοπωλείων, συμβόλαια ἐνοικιάσεων καί διαθήκες.

ΒΡΑΧΥΓΡΑΦΙΕΣ

C.D.M. = Catalogul documentelor moldovenești din Direcția Arhivelor Centrale
τόμος Α΄, Βουκουρέστι 1957
τόμος Β΄, Βουκουρέστι 1959
τόμος Γ΄, Βουκουρέστι 1964
τόμος Δ΄, Βουκουρέστι 1970
τόμος Ε΄, Βουκουρέστι 1975

ΠΕΡΙΛΗΨΕΙΣ ΕΓΓΡΑΦΩΝ

1

1547 (7055), 12 Ἀπριλίου, Χούσι

Ὁ Ἡλίας Ράρες, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, ἐπικυρώνει στά ἀδέλφια Τζι-ούρτζεα –Σίμου, Δάντσιου, Νεάγκου, Νεάγκα, Ἀνούσκα, Μούσα, Δραγκάια καί Μίκα– τήν κατοχή ἐνός ἐβδόμου τοῦ κτήματος Μπαλανέστι, ἀγορασμένο μέ 50 ταταρικά zloji ἀπό τόν Πατρόσκο.

Μάρτυρες: ὁ Στέφανος καί ὁ Κωνσταντίνος, ἀδέλφια τοῦ ἡγεμόνα καί οἱ ἐξῆς Αὐλικοί: Χούρου, Μπόρτσα βόρνικος, Πέτρος Κάρκα, Σάνδου Στούρτζεα καί Μογκίλα καί οἱ τρεῖς παρκαλάμποι τοῦ Χοτίν, Δάντσιου Χούρου καί Μύρων παρκαλάμποι τοῦ Νεάμιτζ, Ἰωάννης Ἰάτκο καί Γκεά-γκεα παρκαλάμποι τῆς Τσετάτεα Νόουα, Πέτρος Βαοτίκοβιτσι portar τῆς Σουτσεάβας, Ἰούριε σπαθάρης, Δάν βεστιάρης, Χάρμπορ ποστέλνικος, Χάμτζεα, Πετρόσκο παχάρνικος, Νεάγκου στόλνικος, Πλάξα κόμισος.

Γραφῆας ὁ Σένδρεα Καζάνοβιτσι.

Πρωτότυπο, Σλαβονικά, ἀρ. 273. Περιγραμνή (33,4Χ40,5). Ἐπήρεια ὑγρασίας. Σχισμάτα στίς διπλώσεις. Μήρινθος σέ βυσσινί ξεθωριασμένο χροῖμα. Σύζεται τό 1/3 τῆς κηρόβουλης σφραγίδας. Ρουμ. μτφρ. ἀρ. 273A, μέ ἡμερομηνία 1725, 13 Ἀπριλίου. Ἀντίγραφα στά Κρατικά Ἀρχεῖα (ἐν συνεχείᾳ Κ.Α.) Βουκουρεστίου, ρουμ. χφ. ἀρ. 578, φ. 348 καί ἀρ. 579, φ. 284.

Ἔκδ. Σύνομη περιλήψη στό C.D.M., τόμος A', ἀρ. 436, σελ. 122.

2

1557 (7065), 3 Ἰουνίου, Ἰάσι

Ὁ Ἀλέξανδρος Λαπουσενάνου, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, ἐπικυρώνει στόν ἱερέα Ἰοάνας ἕνα ἀγροτεμάχιο προορισμένο γιά μελισσότοπο τό ὁποῖο καί ἐτοίμασε ὁ τελευταῖος. Παράλληλα ἐπικυρώνει στό Θεόδωρο, ἀδελφὸ τοῦ ἱερέα καί στόν ἐγγονό (ἀνιψιό) τους Νικόαρα μία παλαιὰ ἔκταση, προορισμένη γιά μελισσότοπο στή μικρὴ πύλη. Τά ὄρια τῆς ἀκολουθοῦν.

Γραφῆας ὁ Μπόγκιζα.

Πρωτότυπο, Σλαβονικά, άρ. **637**. Χαρτί (31,6X21,5). Μονόφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό πάνω μέρος τοῦ φύλλου. Τά 2/3 τοῦ κάτω μέρους τοῦ ἐγγράφου ἐξέπεσαν. Ἡ ἐμπιεστή ἐπικολλημένη σέ χαρτί σφραγίδα ἐξέπεσε.

3

1560 (7068), 12 Ἀπριλίου

Ὁ Ἀλέξανδρος Λαπουσνεάνου, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, ἐπικυρώνει στό Στάντσιου, στό Φραντζιμάν, στό Δροζδιε καί στή σύζυγό του Μάικα, στό Θωμά καί στή Σόρα, ἔξι ἀπό τά ἐπτά ἡγεμονικά τεμάχια του χωριοῦ Μπαλανέστι, δίπλα στόν ποταμό Ζιραβάτζ, ἐπειδή οἱ προαναφερόμενοι τοῦ εἶχαν δώσει ἔξι γερά ἄλογα.

Ἀντίγραφο, Ρουμανικά, άρ. **937**, μεταφρασμένο στίς 11 Ἀπριλίου 1725 (7233) ἀπό τόν Παῦλο Δέμπριτσι.

4

1568 (7076), 15 Φεβρουαρίου, Ἰάσι

Ὁ Ἀλέξανδρος Λαπουσνεάνου, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, παραχωρεῖ στή νεοῖδρυθεῖσα μονή τῆς Μεταμορφώσεως στή Σλάτινα τό χωριό Τρουσέστι, εὐρισκόμενο δίπλα στόν ποταμό Ζίζια. Τό χωριό αὐτό ἦταν παλαιότερα ἡγεμονικό, ἐξαρθώμενο διοικητικά ἀπό τό οσοί Στεφανέστι καί διαθέτει μύλους στόν ποταμό.

Πιστοποίηση τῶν γιῶν τοῦ ἡγεμόνα, Μπογζιάν, Πέτρου καί Κωνσταντίνου, τοῦ Ζμπιέρεα βόρνικου, τοῦ Κρατσιούν βόρνικου, τοῦ Σάββα καί τοῦ Τοῦρτσα, παρχαλάμπων τοῦ Χοτίν, τοῦ Πάσκο καί τοῦ Μπίλιτζ παρχαλάμπων τοῦ Νεάμιτζ, τοῦ Κόστε καί τοῦ Δάντσιου παρχαλάμπων τῆς Τσεάτσα Νόουα, τοῦ Δημητρίου ροργαί τῆς Σουτσεάβας, τοῦ Δαβίδ Δίνγκα ποστέλνικου, τοῦ Θεοδώρου σπαθάρη, τοῦ Ζούρτζεα παχάρνικου, τοῦ Νικοάρα στόλνικου, τοῦ Ζούρτζεα βεστιάρη, τοῦ Ἀρβάτ κόμισου.

Πρωτότυπο, Σλαβονικά, άρ. **1020**. Περγαμινή (63X32). Μελάني καστανό. Μέ χρυσο, κόκκινο καί μαῦρο τό πρωτόγραμμα τοῦ κειμένου. Ἐκτυπη κόκκινη κέρμη σφραγίδα, διαμέτρου 8,7 ἐκ. (ἡ ὁποία κρέμεται μέ πορφυρή μινθη) σέ ἄριστη κατάσταση.

5

1575 (7083), 9 Φεβρουαρίου, Ίασι

Ὁ Πέτρος ὁ Χαλός, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, ἐλεεῖ τίς μονές τοῦ Ἁγίου Ὁρους πληρώνοντας 10.000* στίς ἴδιες καὶ στοὺς μοναχοὺς ποὺ θά στέλνονται στή Μολδαβία.

Πιστοποίηση τοῦ ἴδιου τοῦ ἡγεμόνα καὶ τῶν Αὐλικῶν Κοσμά Μούργκου μεγάλου βόρηνικου τῆς Κάτω Χώρας, Ζμπιάρεα, Μπίλαϊ βόρηνικου τῆς Ἄνω Χώρας, Κάρστεα καὶ Ἄνδρονάκη παρχαλάμπων τοῦ Χοτίν, Θεοδώρου καὶ Δράγκουλ παρχαλάμπων τοῦ Νεάμιτς, Βίτολτ καὶ Μπούρτσιου παρχαλάμπων τῆς Τσετάεα Νόουα, Σλαβίλα πορταρ τῆς Σουτσεάβας, Νεγκρίλα παρχαλάμπου τοῦ Ὁρχέι, Δημητρίου ποστέλνικου, Γαβριήλ σπαθάρη, Γιάννη βεστίαρη, Βαρτίκ παχάρνικου, Νικολάου στόλνικου, Στόικα κόμισου.

Γραφείας ὁ Κάρστεα Μούστεβιτσι.

Πρωτότυπο, Σλαβονικά, ἀρ. **1102**. Περγαμινή (28,2X63,3). Μελάνι καστανό, μεταλλική σφραγίδα. Πορφυρὴ μήρινθος. Τό πρῶτο ἕνα τρίτο τοῦ ἐγγράφου παραχαραγμένο. Ἡ σφραγίδα δέν ἐχρησιμοποιεῖτο σέ κανένα ἐγγράφο ποὺ ἀπέλυσαν οἱ ἡγεμόνες τῶν δύο Πριγκιπάτων.

* Τό εἶδος τοῦ νομίσματος οβησμένο.

6

1576 (7084), 28 Ἰουνίου, Ίασι

Ὁ Πέτρος ὁ Χαλός, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, δωρίζει στό Γαβριήλ pisar ὡς ἀνταμοιβή γιὰ τὴν πίστη του ὑπηρεσία, δύο παλαιοχώρια, τὸ Μπαρσαμένι καὶ τὸ Λατζκάνι, δίπλα στὸν ποταμὸ Ζίτζια, μέ θέση προορισμένη γιὰ ἀνέγερση μύλου στὸν ποταμὸ. Αὐτὰ ὑπῆρξαν παλαιότερα ἡγεμονικά, ἀλλὰ ἐρημώθηκαν ὅταν οἱ Τάταροι λεηλάτησαν τὴ χώρα. Τοῦ παραχωρεῖ τὸ δικαίωμα νὰ δημιουργήσει ἐκεῖ χωριά ἐπειδὴ πλήρωσε 900 ταταρικά ζλοῖι στό Ἐθσαυροφυλάκιο.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **668**. Χαρτί (32,8X21,2). Μονόφυλλο. Τό κείμενο καλύπτει τὸ recto τοῦ φύλλου. Μελάνι καστανό. Ἐπὴρεια ὑγρασίας. Ἡ ἐμπέστη ἐπικολημένη σέ χαρτί σφραγίδα πολὺ καλὰ διατηρημένη. Ἀποτύπωσή της δεξιά καὶ ἀριστερὰ ἐξαιτίας τῶν διπλώσεων.

7

1576 (7084), 28 Ιουνίου, Ίασι

Ὁ Πέτρος ὁ Χωλός, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, δωρίζει στό Γαβριήλ, γ' λογοθέτη, ὡς ἀνταμοιβή γιά τήν πιστή του ὑπηρεσία δύο παλαιοχώρια, τό Μπαρσομένι καί τό Λατζκάνι, δίπλα στόν ποταμό Ζίζια, μέ μύλους στόν ποταμό γιά νά δημιουργήσει ἐκεῖ χωριά. Αὐτά ὑπῆρξαν παλαιότερα ἡγεμονικά χωριά, ἀλλά ἐρημώθηκαν ὅταν οἱ Τάταροι λεηλάτησαν τή χώρα. Ὁ Γαβριήλ πλήρωσε στό Ἱεραροφουλάκιο 900 ταταρικά ζλοῖ.

Πρωτότυπο, Σλαβονικά, ἀρ. 670. Χαρτί (31,7X20,8). Μονόφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ φύλλου. Μελάνι καστανό. Ἐπῆρεια ὑγρασίας. Ἐμπέιστη ἐπικολλημένη σέ χαρτί σφραγίδα, μικρῶν διαστάσεων. Μικρές ὀπές στό κείμενο. Ἀντίγραφα (μτφρ.) στά Κ.Α. Βουκουρεστίου, ρουμ. χφ. ἀρ. 578 φ. 302 καί ἀρ. 579, φ. 138.

Ἔκδ. Περίληψη στό C.D.M., τόμος Α', ἀρ. 621, σελ. 162. Ρουμ. μτφρ. στό Documente privind istoria României, A, Moldova, τόμος Γ' (1571-1590), ἀρ. 91, σελ. 72. Ἐκεῖ ὁμως ἀναφέρεται τό ποσό τῶν 200 ζλοῖ.

8

1603 (7111), 16 Φεβρουαρίου, Ίασι

Ὁ Ἱερεμίας Μοβίλα, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, ἐπικυρώνει στό Στέφανο Πραζέσκου καμαράση de ospă, γιά τήν πιστή του ὑπηρεσία, τό πρῶην ἡγεμονικό χωριό Ἀζουδένι στό νομό Ρόμαν, δίπλα στόν ποταμό Σιρέτ. Ἡ ἐπικύρωση αὐτή ἔγινε διότι ὁ Μοβίλα πληροφορήθηκε ὅτι τό χωριό ἀνῆκε παλαιότερα στό Στέφανο Πραζέσκου, σύμφωνα μέ χρυσόβουλλα τοῦ βοεβόδα Στέφανου τοῦ Πρεσβύτερου. Ἐπιπλέον, ὁ Πραζέσκου προσέφερε τέσσερα ἄλογα γιά τίς ἀνάγκες τῆς χώρας, συνολικῆς ἀξίας 120 ughi καί 100 ughi ἀκόμη μετροητά.

Πιστοποιήση τοῦ Κωνσταντίνου καί Ἀλεξάνδρου, γιῶν τοῦ ἡγεμόνα καί τοῦ Νέστορα Οὐρέκε μεγάλου βόρνικου τῆς Κάτω Χώρας, τοῦ Κάροστεα μεγάλου βόρνικου τῆς Ἄνω Χώρας, τοῦ Γεωργίου παρκαλάμπου τοῦ Χοτίν, τῶν Γεωργίου καί Κιρίτζα παρκαλάμπων τοῦ Νεάμτζ, τῶν Τσιοκαρλίε καί Νικοάρα παρκαλάμπων τοῦ Ρόμαν, τοῦ Βασκάν Ὁράς χατμάνου καί παρκαλάμπου τῆς Σουτσεάβας, τοῦ Δημητρίου Μπαρνόβσι ποστέλνικου, τοῦ Κωνσταντίνου Μποσιόκ σπαθάρη, τοῦ Καραϊμάν παχάρνικου, τοῦ Γρηγορίου στόλνικου, τοῦ Συμεών Στροίτσι βεσιτάρη, τοῦ Ἀποστολάκη κόμισου.

Γραφῆς ὁ Ἀρσένιος Νεμποζάτκο.

Πρωτότυπο, Σλαβονικά, άρ. **1055**. Περγαμινή (24,3Χ60,5). Πρωτόγραμμα μεγάλων διαστάσεων. Ήεκτυπη κόκκινη κέρμη σφραγίδα, διαμέτρου 8,8 εκ.

9

1603 (7111), 12 Μαΐου

Ο Ίερεμίας Μοβίλα, ήγεμόνας της Μολδαβίας, επικυρώνει στον Κόστσα και τον αδελφό του Βασίλειο τό μισό χωριό Δραγκοβάνι. Πρόκειται για τό κάτω τμήμα του, τό όποιο όνομάζεται Μεδελένι. Μαζί μέ αυτό (του επικυρώνει) και τό ήμισυ ενός άλλου, τό όποιο άγοράσαν από τό Φρατζιάν και τον αδελφό του Ίονάσκο και άλλους συγγενείς έναντι 800 ταλήρων, από τά όποια πλήρωσαν πρόσφατα τά 100. Τά όρια του κτήματος ακολουθούν.

Ρουμ. μτφρ. από τά Σλαβονικά, άρ. **639**, που έγινε στις 30 Ίουλίου 1740 από τό Μύρωνα Γκαφένκου, επικυρωμένη στις 10 Σεπτεμβρίου 1813.

10

1604 (7112), 28 Μαΐου

Ο Ίερεμίας Μοβίλα, ήγεμόνας της Μολδαβίας, επικυρώνει στο Μπογκδάν, στον Ίονάσκο μέ τά αδελφία του Θεόδωρο και Γκαφτόνα, στο Βασίλειο μέ τον αδελφό του Ίονάσκο και την αδελφή του Κανδάκια και στο Θεόδωρο μέ τον αδελφό του Θωμά ένα τέταρτο του χωριού Φούνδου, δίπλα στον ποταμό Μπίστριτσα, στο νομό Νεάμιτς, που άγοράσαν από τη σύζυγο του Κόζια για 40 άργυρά τάληρα. Ο Κόζια τό είχε άγοράσει από τό Συμεών και τίς αδελφές του Παναγία και Σαμίσα, οι όποίες είχαν και χρυσόβουλλο επικυρώσεως του Πέτρου βοεβόδα.

Αντίγραφο της ρουμανικής μτφρ. από τά Σλαβονικά, άρ. **849**, συρραμμένο μέ άλλα δύο έγγραφα μέ αύξ. άρ. 19 και 319.

11

1613 (7121), 16 Ίανουαρίου, Ίάσι

Ο Στέφανος Β΄ Τόμσα, ήγεμόνας της Μολδαβίας, επικυρώνει στον Παντελί πρόην παρχαλάμπο όλα τα τεμάχια του χωριού Χοριλέστι, του νομού Καρλιγκατούρι, μαζί μέ μία έκταση προορισμένη για μελισσότοπο και

τμήμα δάσους, τὰ ὅποια ἀγόρασε ἀπὸ τὸ Γρηγόριο, τὸ Βασίλειο καὶ τὶς ἀδελφές τους Μαρίκα, Μαγδαληνή καὶ Παράσκα, ὅλοι τους παιδιὰ τῆς Ὀδοκίας, ἐγγόνια τοῦ Δραγκάν, ἔναντι 40 ἀργυρῶν ταλήρων.

Πρωτότυπο, Σλαβονικά, ἀρ. **647**. Χαρτί (32X20,5). Δίφυλλο. Τὸ κείμενο καταλαμβάνει τὸ recto τοῦ α΄ φύλλου. Μελάνι καστανό. Ἐπήρεια ὑγρασίας. Ἡ ἐμπίεση ἐπικολλημένη σὲ χαρτὶ σφραγίδα ἐξέπεσε. Σχισίματα στὶς διπλώσεις.

12

1618, 1 Σεπτεμβρίου - 1619, 10 Ἀπριλίου, Ἰάσι

Ὁ Ράδου Μίχνεα, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, ἐπικυρώνει στὸ Λούπου γ΄ λογοθέτη τὸ χωριὸ Γκρουμαζέστι, τοῦ νομοῦ Νεάμτζ, τὸ ὁποῖο παλαιότερα ὑπαγόταν διοικητικὰ στὸ ocol Νεάμτζ.

Τὸ χωριὸ αὐτὸ ἀπετέλεσε δωρεὰ τοῦ ἡγεμόνα Ἱερεμία Μοβίλα πρὸς τὸν ποστέλνικο Κιρίτζα, ἀλλὰ ὁ τελευταῖος τὸ ἔχασε λόγω προδοσίας του κατὰ τὴ διάρκεια τῆς ἡγεμονίας τοῦ βοεβόδα Στεφάνου Β΄ Τόμσα, «ὅταν ἦλθε μὲ μεγάλο στρατὸ Πολωνῶν καὶ Κοζάκων».

Πρωτότυπο, Σλαβονικά, ἀρ. **1088**. Χαρτί (31,1X20,8). Μονόφυλλο. Τὸ κείμενο καταλαμβάνει τὸ recto τοῦ φύλλου. Μελάνι καστανό. Αὐτόγραφο ὑπογραφή τοῦ ἡγεμόνα μὲ τὸ ἴδιο χροῦμα. Μικρές ὀπές στὸ κείμενο.

13

1621 (7129), 20 Μαρτίου, Ἰάσι

Ὁ Ἀλέξανδρος Ἰλιάς, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, ἐπικυρώνει στὸ Λούπου γ΄ λογοθέτη, στὴ σύζυγό του Μαρίκα καὶ στὰ ἀδέλφια τῆς Γεώργιο καὶ Ἰωάννη, παιδιὰ τοῦ Στεφάνου Πραζέσκου, τὸ χωριὸ Ἀδζιουδένι, τοῦ νομοῦ Ρόμαν, δίπλα στὸν ποταμὸ Σιρέτ, γιὰ τὸ ὁποῖο οἱ πρόγονοί του κατεῖχαν προνόμια ἀπὸ τοὺς βοεβόδες Ἀλέξανδρο Α΄ [Λαπουσνεάνου;], Στέφανο [Α΄ Τόμσα;] καὶ Ἱερεμία Μοβίλα, καθὼς καὶ ἀπὸ τὸν ἴδιο τὸν Ἀλέξανδρο Ἰλιάς.

Τὸ χωριὸ ὑπῆρξε ἡγεμονικὸ ἀπὸ τὴν ἐποχὴ τοῦ Στέφανου Τόμσα, κατὰ τὴν περίοδο πού ἦλθε μὲ πολωνικὸ στρατὸ ὁ ἡγεμόνας Κωνσταντίνος [Μοβίλα]. Ὁ Ράδου Μίχνεα παραχώρησε ἀργότερα τὸ χωριὸ στὸν καμαράση Ἀντώνη, ὁ ὁποῖος μὲ τὴ σειρά του τὸ ἀφείρωσε στὴ μονὴ τοῦ Ἁγίου Σάββα τοῦ Ἰασίου. Ὄταν ἀνέλαβε ὁ Γκάσπαρ Γκρατζιάνι ἀφαίρεσε τὴν κυριότητα τοῦ χωριοῦ ἀπὸ τὴ μονὴ καὶ τῆς παραχώρησε ἄλλο, τὸ Χέτσιου, δίπλα στὸν ποταμὸ

Ραούτ. Ὁ Ἀλέξανδρος Ἰλιάς, ἀφοῦ διαπίστωσε ὅτι τὰ δικαιολογητικά τοῦ γ' λογοθέτη εἶναι τὰ παλαιότερα, τοῦ ἐπικύρωσε τὸ χωριό.

Πιστοποίηση τοῦ γιοῦ τοῦ ἡγεμόνα Ράδου καὶ τῶν Αὐλικῶν Ἱερεμία μεγάλου βόρnikov τῆς Κάτω Χώρας, Ἰονάσκο, μεγάλου βόρnikov τῆς Ἄνω Χώρας, Γκοργγκάν καὶ Μπαρονόσκι παρκαλάμπων τοῦ Χοτίν, Νικολάκη καὶ [...] * παρκαλάμπων τοῦ Νεάμιτς, Πατράσκο Δράγκοτα καὶ [...] ** παρκαλάμπων τοῦ Ρόμαν, Δημητρίου Δούκα χατμάνου καὶ παρκαλάμπου τῆς Σουτσεάβας, Ἀντώνη παχάρnikov, Ἀλεξανδρῆ βεσιάρη, Λούπου Δράγκοτα σπαθάρη, Ἀλέξα στόλnikov, Γιάννη κόμισου.

Γραφείας ὁ Στρατουλάτ Μποραλέανου.

Πρωτότυπο, Σλαβονικά, ἀρ. 1067. Περιγαμνή (37,9X65,7). Μελάνι καστανό. Φθορές στό κάτω μέρος τοῦ ἐγγράφου ἀριστερά. Μήνινθος πορφυροῦ καὶ κυανοῦ χρώματος. Κόκκινη κέρμη σφραγίδα φθαζμένη, διαμέτρου 8,7 ἐκ.

* Κενό στό ἐγγράφο

** Σβησμένο στό ἐγγράφο.

1623 (7131), 2 Μαΐου, Ἰάσι

Ὁ Στέφανος Β' Τόμσα, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, ἐπικυρώνει στό Λούπου γ' λογοθέτη, στή σύζυγό του Μαρίκα καὶ στά ἀδελφία της Γεώργιο καὶ Ἰωάννη, παιδιά τοῦ Στεφάνου Πραζέσκου πρώην στόλnikov, τὸ χωριό Ἀδζιουδένι, στό νομό Ρόμαν, δίπλα στόν ποταμό Σιρέτ, σύμφωνα μέ δικαιολογητικά πού κατεῖχαν ἀπό τούς βοεβόδες Ἀλέξανδρο [Λαπουσνεάνου;], Στέφανο [Α' Τόμσα;], Ἀλεξανδρέλ καὶ Ἱερεμία Μοβίλα. Κατά τήν πρώτη του ἡγεμονία, ὁ Στέφανος Β' Τόμσα μετέτρεψε τὸ χωριό αὐτό, τὸ ὁποῖο εἶχε χάσει ὁ Στέφανος Πραζέσκου λόγω προδοσίας (ὅταν ἦλθε μέ τόν Κωνσταντῖνο [Μοβίλα;] βοεβόδα καὶ μέ πολωνικό στρατό), σέ ἡγεμονικό. Ὅταν ἀνέλαβε τὸ θρόνο ὁ Ράδου [Μίχνεα] παραχώρησε τὸ χωριό στόν καμαράση Ἀντώνη, ὁ ὁποῖος τὸ ἀφιέρωσε στή μονή τοῦ Ἁγίου Σάββα τοῦ Ἰαίου. Ὁ ἐπόμενος βοεβόδας, ὁ Γκάσπαρ Γκρατζιάνι, ἀκύρωσε τή συγκεκριμένη δωρεά καὶ παραχώρησε στοὺς μοναχοὺς ἄλλο, τὸ Χέτσιου, δίπλα στόν ποταμό Ραούτ, στό νομό Σορόκα. Ἀργότερα, ὁ Ἀλέξανδρος Ἰλιάς τὸ ἔδωσε στό Λούπου, ἀλλά μετὰ ἀπὸ ἓνα χρονικό διάστημα τὸ πῆρε πίσω καὶ τὸ παραχώρησε στοὺς μοναχοὺς.

Τώρα ὁ Τόμσα ἐπικυρώνει τήν κυριότητα τοῦ χωριοῦ σέ αὐτοὺς πού κατέχουν τὰ παλαιότερα δικαιολογητικά, δηλαδή στό Λούπου, στή σύζυγό του καὶ στά ἀδελφία του.

Πρωτότυπο, Σλαβονικά, ἀρ. **1066**, Χαρτί (43X28,4). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α΄ φύλλου. Μελάνι καστανό. Μέ κόκκινο ἡ αὐτόγραφη ὑπογραφή τοῦ ἡγεμόνα. Ἐμπέστη ἐπικολημένη σέ χαρτί σφραγίδα, χαρτοπεριζέλιση, σέ ἀριστερή κατάσταση. Ἀντίγραφα στά Κ.Α. Βουκουρεστίου, ρουμ. γφ. ἀρ. 578, ἀρ. 246 καί ἀρ. 579, φ. 149 verso-150.

Ἐξδ. Περίληψη στό C.D.M., τόμος Β΄, ἀρ. 149, σελ. 46.

15

1623 (7132), 22 Νοεμβρίου, Ἰάσι

Ὁ Ράδου Μίχνεα, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, ἐπικυρώνει στό Λούπου [Χαμπασέσκου] β΄ λογοθέτη, στή σύζυγό του Μαρίκα καί στά ἀδελφά της Γεώργιο καί Ἰωάννη, παιδιά τοῦ στόλνικου Στεφάνου Πραζέσκου, τό χωριό Ἀδξιουδένι, δίπλα στόν ποταμό Σιρέτ, στό νομό Ρόμαν, γιά τό ὅποιο εἶχαν διένεξη μέ τούς μοναχοὺς τῆς μονῆς τοῦ Ἀγίου Σάββα τοῦ Ἰασίου. Οἱ τελευταῖοι εἶχαν παρουσιάσει στό δικαστήριο ὀρισμένα μόνο δικαιολογητικά ἀπό τούς βοεβόδες Ράδου Μίχνεα, Γκάσπαρ Γκρατζιάνι καί Ἀλέξανδρο Ἰλιάς πῶς σύγχρονα σέ σχέση μέ ἐκεῖνα τοῦ λογοθέτη, ὁ ὅποιος κατεῖχε ἔγγραφα πού ἀπέλυσαν οἱ βοεβόδες Ἀλέξανδρος Λαπουσνεάνου, Στέφανος [Α΄ Τόμας;], Ἱερεμίας Μοβίλα καί Στέφανος Β΄ Τόμας.

Ὅριζει νά ἀφαιρεθοῦν τά δικαιολογητικά ἀπό τούς μοναχοὺς καί νά παραδοθοῦν στό λογοθέτη.

Πρωτότυπο, Σλαβονικά, ἀρ. **1065**. Χαρτί (33,4X31,1). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α΄ φύλλου. Μελάνι μαῦρο. Μέ τό ἴδιο χροῶμα ἡ αὐτόγραφη ὑπογραφή τοῦ ἡγεμόνα. Τό ἕνα τρίτο τοῦ β΄ φύλλου ἐξέπεσε. Σχισίματα στίς διπλώσεις. Σώζεται ἡ ἐμπέστη κόκκινη κέρμη σφραγίδα, χωρίς τό πλαϊνό της. Ἀντίγραφο στά Κ.Α. Βουκουρεστίου, ρουμ. γφ. ἀρ. 578, φ. 246 verso-247 καί ἀρ. 579, φ. 150 verso-151.

Ἐξδ. Περίληψη στό C.D.M., τόμος Β΄, ἀρ. 172, σελ. 151.

16

1629 (7137), 14 Μαΐου, Ἰάσι

Ὁ Μύρων Μπαρνόβσκι, βοεβόδας τῆς Μολδαβίας, ἐλεεῖ τό Λούπου, πρῶνν μέγα βεστιάρη, γιά τήν πιστή του ὑπηρεσία. Παραχωρεῖ σέ αὐτόν τό χωριό Κοστέτσι τοῦ νομοῦ Χαράλου, μέ θέση προορισμένη γιά κατασκευή μύλου στόν ποταμό Ζίζια, τό ὅποιο ὑπῆρξε προηγουμένως ἡγεμονικό.

Πρωτότυπο, Σλαβονικά, ἀρ. 675. Χαρτί (30,9X20,1). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α΄ φύλλου. Μελάني καστανό. Μέ τό ἴδιο χροῶμα ἡ αὐτόγραφο ὑπογραφή τοῦ ἡγεμόνα. Ἡ ἐμπέστη ἐπικολλημένη σέ χαρτί σφραγίδα ἐξέπεσε. Τό ἕνα τρίτο τοῦ β΄ φύλλου ἐξέπεσε. Ἐντίγραφο στά Κ.Α. Βουκουρεστίου, ρουμ. χφ. ἀρ. 578, φ. 302 καί ἀρ. 579, φ. 120.

Ἐκδ. Περίληψη στό C.D.M. τόμος Β΄, ἀρ. 491, σελ. 113. Ἄλλη περίληψη στό Revista Istorică Română, 1945, ἀρ. XV, fasc. II, 165 (σημ.).

17

1631 (7139), 21 Ἰουνίου, Ἰάσι

Ὁ Μωυσῆς Μοβίλα, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, ἐπικυρώνει τή συμφωνία ποῦ ἔκλεισαν ἐνώπιόν του ἡ Μαρίκα, χήρα τοῦ βοεβόδα Ἰωάννη [τοῦ Τρομεροῦ], κόρη τοῦ Λούπε Χούρου, παρκαλάμπου τοῦ Χοτίν, ἐγγονή τοῦ πρόην κλουτσιάρη Θεοδώρου Μπουκοῦτκο, ὁ Ἰονάσκο, ὁ Στέφανος καί οἱ ἀδελφές τους Σάφρα καί Μαρίκα, παιδιά τῆς Ἀναστασίας, ἡ ὁποία ἦταν κόρη τοῦ Γιλίγκα Χρίνκοβιτσι, μαζί μέ τούς Ἀνδρόνικο, Δημήτριο Στούρδζα καί τίς ἀδελφές τους Ὀδοκία, Ἰλεάνα, Δαχίνα καί Εἰρήνη, παιδιά τοῦ Μπάδιου, δισέγγονα τοῦ Φρατζιάν καί τοῦ κλουτσιάρη Μπουκοῦτκο. Ἡ συμφωνία ἀφορᾷ τήν ἰσόβια παραχώρηση τριῶν χωριῶν στή Μαρίκα, σύζυγο τοῦ Ἰωάννη βοεβόδα. Τά χωριά εἶναι τό Ταμασάνι, τό Ρακιτένι καί τό Ἰουγκάνι, δίπλα στόν ποταμό Σιρέτ, στό νομό Σουτσεάβα. Μετά τό θάνατο τοῦ ἡγεμόνα νά κρατήσουν τά χωριά στήν ἰδιοκτησία τους οἱ ἀνωτέρω. Ἐάν προκύψουν ἄλλα δικαιολογητικά, ἀκόμα καί δικά της, νά μήν λαμβάνονται ὑπόψη, ἐπειδή τά δικαιούνται οἱ ἀνωτέρω ὡς πλησιέστεροι συγγενεῖς τοῦ κλουτσιάρη Μπουκοῦτκο.

Πρωτότυπο, Σλαβονικά, ἀρ. 482. Χαρτί (42X27,8). Μονόφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ φύλλου. Μελάني μαῦρο. Ἡ ἐμπέστη ἐπικολλημένη σέ χαρτί σφραγίδα ἐξέπεσε. Αὐτόγραφο ὑπογραφή τοῦ ἡγεμόνα μέ τό ἴδιο χροῶμα. Ρουμ. μτφρ. ἑλλιπής, ἀρ. 483. Ἐντίγραφο στά Κ.Α. Βουκουρεστίου, ρουμ. χφ. ἀρ. 578, φ. 266 καί ἀρ. 579, φ. 151.

Ἐκδ. Περίληψη στό C.D.M., τόμος Β΄, ἀρ. 678, σελ. 150.

18

1631, 15 Σεπτεμβρίου, Βουκουρέστι

Ὁ Ματθαῖος de Zuane de Nicollo ἀπό τό Σαράγλιο (= Σαράγεβο) τῆς Βοσνίας πωλεῖ στό Νικόλαο βεσιτιάη ὀλόκληρο τό χωριό Πλασκόβ, μαζί μέ ἕξα-

τημένους χωρικούς, μέ ὄλο τό εισόδημα, τά ἀμπέλια κλπ. Τό χωριό ἀνῆκε πρὶν στὸν Πρέδα κλουτσιάρη, ὁ ὁποῖος τό ἄφησε ἐνέχυρο στὸν πατέρα τοῦ Ματθαίου. Ὁ τελευταῖος εἶχε δανεισθεῖ 100 jechini ἀπὸ τὸ Νικόλαο καὶ ἐπειδὴ δὲν εἶχε τὴ δυνατότητα νὰ τὰ ἐπιστρέψει, τοῦ παραχώρησε τὸ χωριό, μαζί με παλαιὰ δικαιολογητικά ἀπὸ τοὺς βεοβόδες Ἰλέξανδρο [Γιλιάς;], Ράδου [Μίχνεα;] καὶ Λέοντα [Τόμισα].

Μάρτυρες 25 ἀξιωματοῦχοι: Χριζεα μέγας βόρnikovs, Ἰβάσκο βόρnikovs, Μουσάτ β' βεσιτιάρης, Παπά μέγας λογοθέτης, Μπουζίνκα μέγας κόμισος, Μίχο σπαθάρης [ὑπογράφει ἑλληνικά], Στηριανός λογοθέτης [ὑπογράφει ἑλληνικά], Μιχαήλ βόρnikovs, Γρηγόριος κόμισος, Βασκάνος (;) [ὑπογράφει ἑλληνικά], Νικόλαος Καταρτζίου, Παρ[έπα] λογοθέτης, Γκράμα πιτάρης, Ράδου λογοθέτης, Βασίλειος Παῦνδούρ μέγας κλουτσιάρης, Γεώργιος ἀρμάσης, Βασίλειος Παῦνδούρ μέγας κλουτσιάρης, Γεώργιος ἀρμάσης, Ράδου λογοθέτης ἀπὸ τὸ Δέσα, Στρώε ποστέλνικος, Ράδου ποστέλνικος ἀπὸ τὸ Φαρκάς, Πέτρος λογοθέτης ἀπὸ τὸ Φαλκόι.

[Ἀκολουθοῦν πέντε δυσανάγνωστες ὑπογραφές].

Πρωτότυπο, Ἰταλικά, ἀρ. 632. Χαρτί (43,2X28,2). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τὸ α' φύλλο. Ἐπιθρία ὑγρασίας. Μία σφραγίδα ὀκταγωνική με αἰθάλη καὶ ἄλλες εἰκοσι με μᾶθρο μελάνι στὸ κάτω μέρος τοῦ ἐγγράφου.

19

1631 (7140), 7 Ὀκτωβρίου, Ἰάσι

Ὁ Μουσης Μοβίλα, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, ἐπικυρώνει στὸ Βασίλειο Ποπέσκου μερικὰ ἀγροκτῆματα στὸ Τζιουρτζεάσκα, γιὰ τὰ ὁποῖα κατεῖχε καὶ μαρτυρία τοῦ Μογκάν, τοῦ Πέτρου, τοῦ Ἰονάσκο Χοτνότηι, τοῦ Ἰερεμία ἀπὸ τὸ Σαουτσέστι, τοῦ Παύλου ἀπὸ τὸ Μουσατέστι, τῶν Ἰάιμ καὶ Πατράσκο ἀπὸ τὸ ἴδιο μέρος. Συγκεκριμένα, τοῦ ἐπικυρώνουν τὴν ἐξουσία σὲ δύο τεμάχια τοῦ χωριοῦ Τζιουρτζέστι, ἀγορασμένα με 30 zlofi, «χτυπημένα» ἀπὸ τὸν Ἰωάννη καὶ τῖς ἀδελφές του Παλαγκίνα καὶ Μαρίκα καὶ ἐπίσης σὲ ἓνα τεμάχιο στὸ Τζιουρτζέστι καὶ στὸ Τζιουρτζεάσκα ποῦ ἀγόρασε ἀπὸ τὸ Βασίλειο καὶ τὴν ἀδελφή του Τογκίνα, παιδιὰ τῆς Ἄνιτζας καὶ τοῦ Ζαχαρία ἔναντι 10 zlofi «χτυπημένων».

Ἄντιγραφο, Ρουμανικά, ἀρ. 849. Συρραμμένο με τὰ ἔγγραφα με αὔξ. ἀρ. 10 καὶ 319.

20

1632 (7140), 11 Ἰουλίου, Ἰάσι

Ὁ Ἀλέξανδρος Ἰλιάς, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, ἐπικυρώνει στό Ματθαῖο Ρόσκα ἀπό τό Μπαρλάδ καί στά ξαδέλφια του, ἐγγόνια καί δισέγγονα τοῦ Στάντσιου, τοῦ Δάν, τοῦ Φρατζιμάν, τοῦ Μιχαήλα, τοῦ Δράζδιε, τοῦ Θωμᾶ καί τῆς Σόρας, τό χωριό Μπαλανέστι πού εἶχαν οἱ τελευταῖοι, σύμφωνα μέ τό χρυσοβούλλο τοῦ Ἀλεξάνδρου Λαπουσνεάνου.

Πρωτότυπο, Σλαβονικά, ἀρ. 290. Χαρτί (17,9X28,4). Μονόφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό πάνω μέρος τοῦ φύλλου. Μελάني μαῦρο. Σχισίματα στίς διπλώσεις μέ ἐλλείψεις στό κείμενο. Τά δύο τρίτα τοῦ β' φύλλου ἐξέπεσαν. Ἀντίγραφα στά Κ.Α. Βουκουρεστίου, ρουμ. χφ. ἀρ. 578, φ. 349 καί ἀρ. 579, φ. 285.

***Ἐκδ.** Περίληψη στό C.D.M., τόμος Β', ἀρ. 801, σελ. 173.

21

1632 (7141), 1 Δεκεμβρίου, Ἰάσι

Ὁ Ἰονάσκο Γκαέγκια μέγας λογοθέτης, ὁ Λούπουο μέγας βόρνικος τῆς Κάτω Χώρας, ὁ Ἰονάσκο Κούζμπα μέγας βόρνικος τῆς Ἄνω Χώρας, ὁ Δουμητράσκο Σολδάν μέγας σπαθάρης, ὁ Δουμητράσκο Σόλομον μέγας σλουτζιάρης, ὁ Δημήτριος Μπουχούς λογοθέτης, ὁ Ἀπόστολος πιτάρης, ὁ Γεώργιος Ρόσκα βεσιτάρης, ὁ Εὐστράτιος βεσιτάρης, ὁ Ἰορδάκι πρῶην βεσιτάρης, ὁ Βασίλειος Μπάνου πιτάρης, ὁ Βασίλειος Ρόσκα, ὁ Ἰονάσκο Ρούσου βόρνικος *de roatã* καί ἄλλοι ἀξιωματοῦχοι μαρτυροῦν ὅτι ὁ Ἰονάσκο Χροίνκοβιτσι, γιός τῆς Ἀναστασίας, ἐγγονός τοῦ Γκλίγκορ, δισέγγονος τοῦ Θεοδώρου Μπουκοῦτσκο, τρισέγγονος τοῦ Μπάτου, μαζί μέ τόν ἀδελφό του Φρατζιάν, πώλησαν στό γαμπρό τοῦ πρώτου, Δουμητράσκο Φοῦλτζεζ, καί στήν ἀδελφή [*recte σύζυγο*] του Μαρίτζα, κόρη τῆς Ἀναστασίας, ἐγγονή τοῦ Γκλίγκια, τό ἓνα ὄγδοο τῶν κτημάτων Ταμασάνι καί Ἰουγκάνι τοῦ νομοῦ Σουτσεάβα, ἔναντι 120 galbeni.

Γραφείας ὁ Κάροστε Δαμιάν *uicariu*.

Πρωτότυπο, Σλαβονικά, ἀρ. 875. Χαρτί (41X27,5). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό *recto* τοῦ α' φύλλου. Μελάني μαῦρο. Μέ τό ἴδιο χρώμα 13 μικρές σφραγίδες. Ἀντίγραφο ἀρ. 875Α. Ἄλλα ἀντίγραφα στά Κ.Α. Βουκουρεστίου, ρουμ. χφ. ἀρ. 578, φ. 268 καί ἀρ. 579, φ. 152 verso-153.

***Ἐκδ.** Περίληψη στό C.D.M., τόμος Β', ἀρ. 833, σελ. 180.

1632 (7141), 6 Δεκεμβρίου, Ίασι

Ὁ Ἀλέξανδρος Ἰλιάς, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, ἐπικυρώνει στό Δουμητράσκο Φοῦλτζερ καί στή σύζυγό του Μαρίκα τό μισό χωριό Ρακιτένι, δίπλα στόν ποταμό Σιρέτ, στό νομό Σουτσεάβας. Ὁ βοεβόδας Μπαρνόβσκι εἶχε ἀφαιρέσει ἄδικα ἀπό τή Μαρίκα τήν κυριότητα τοῦ χωριοῦ, ἐνῶ ἀργότερα ὁ Ἀλέξανδρος Ἰλιάς τό μετέτρεψε σέ ἡγεμονικό. Τό ἐξαγόρασαν ἀπό τόν τελευταῖο ὁ Ἀνδρόνικος, ὁ Δουμητράσκο Στούρζα καί ἄλλοι συγγενεῖς τους, ἔναντι 36.000 τουρκικῶν ἄσπρων [= 300 galbeni]. Ἀργότερα ἄλλοι συγγενεῖς, ὁ Δουμητράσκο Φοῦλτζερ καί ἡ σύζυγός του Μαρίκα, πλήρωσαν στούς Τούρκους τό μεριδίό τους ἀπό αὐτά τά χρήματα, δηλαδή 18.000 τουρκικά ἄσπρα [= 150 galbeni].

Γραφῆας ὁ Κάρστε Δαμιάν.

Πρωτότυπο, Σλαβονικά, ἀρ. 881. Χαρτί (44X28,4). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α΄ φύλλου. Ἐμπέστη ἐπικολλημένη σέ χαρτί σφραγίδα, χαρτοπερίγλειστη, ἄριστα διατηρημένη. Ἀντίγραφα στά Κ.Α. Βουκουρεστίου, ρουμ. χφ. ἀρ. 578, φ. 258 καί ἀρ. 579, φ. 151v-152.

Ἐξδ. Περίληψη στό C.D.M., τόμος Β΄, ἀρ. 834, σελ. 180.

1633 (7141), 2 Μαρτίου, Ίασι

Ὁ Ἀλέξανδρος Ἰλιάς, βοεβόδας τῆς Μολδαβίας, ἐπικυρώνει στό Στέφανο Χρίνκοβιτσι, στόν ἀδελφό του Ἰονάσκο, στούς κουνιάδους του Δουμητράσκο Φοῦλτζερ καί Μανώλη, παιδιά τῆς Ἀναστασίας, καθώς καί στούς συγγενεῖς τους Ἀνδρόνικο, Δουμητράσκο Στούρζα, Ἰλεάνα, Ὀδοκία, Ἰλεάνα, Δαφίνα καί Εἰρήνη, παιδιά τοῦ Μπάδιου, ἐγγόνια τῆς Γκαφτόνας, δισέγγονα τοῦ Φρατζιάν καί τοῦ ἀδελφοῦ του κλουτσιάρη Θεόδωρου Μπουκοῦτκο, τέλος στό Λούπου Ποπέσκου, κουνιάδο τοῦ Ἀνδρόνικου καί τῶν ἀδελφῶν του, τήν ἰδιοκτησία τῶν χωριῶν Ρακιτένι, Ίουγκάνι καί Ταμασένι. Αὐτά ἀνήκαν προηγουμένως στή Μαρίνκα, σύζυγο τοῦ ἡγεμόνα Ἰωάννη τοῦ Τρομεροῦ, ἡ ὁποία τά εἶχε λάβει ἀπό τό Θεόδωρο Μπουκοῦτκο. Ὁ βοεβόδας Μύρων Μπαρνόβσκι ἀπέσπασε χωρίς τή θέλησή της τό Ρακιτένι καί τό ἔδωσε μαζί μέ τά ἄλλα δύο κτήματα στούς Χρίνκοβιτσι ἔναντι 36.000 τουρκικῶν ἄσπρων, γιά τούς μύλους πού κατασκεύασε ὁ Μπαρνόβσκι στό Ρακιτένι.

Πιστοποίηση τοῦ ἴδιου τοῦ ἡγεμόνα, τοῦ γιοῦ του Ράδου καί τῶν βογιάρων Λούπου μεγάλου βόρνικου τῆς Ἄνω Χώρας, Κόρδι καί Θεοδώρου παρ-

καλάμπων τοῦ Χοτίν, Κωνσταντίνου παρκαλάμπου τοῦ Νεάμιτζ, Ἰουράσκο Μπάσοτα χατιάνου καί παρκαλάμπου τῆς Σουτσεάβας, τοῦ Σαβίν Πραζέσκου [πρώην χατιάνου], τοῦ [...] * παρκαλάμπου τοῦ Νοβγκορόδ, τοῦ Πατράσκου Σολδάν σπαθάρη, τοῦ Ἀλεξάνδρου βεστιάρη, τοῦ Διαμαντῆ ποστέλνικου, τοῦ Πετρούκη παχάρνικου, τοῦ [...] * στόλνικου, τοῦ Κονδίλα κόμισου.

Γραφέας ὁ Κάροστε Δαμιάν.

Πρωτότυπο, Σλαβονικά, ἄρ. **876**. Περγαμηνή (53X56). Μελάνι καστανό. Ρουμ. μτφρ. ἄρ. **794** καί **876Α**. Ἀντίγραφο στό Κ.Α. Βουκουρεστίου, ρουμ. χρ. ἄρ. 578, φ. 266 verso-268.

***Εκδ.** Περίληψη στό C.D.M., τόμος Β', ἄρ. 862, σελ. 185.

* κενό στό ἔγγραφο.

24

1634 (7142), 10 Μαρτίου, Ἰάσι

Ὁ Μωυσις Μοβίλα, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, ἐπικυρώνει στό Δουμητράσκο Φουλτζερ καί στή σύζυγό του Μαρίκα, κόρη τῆς Ἀναστασίας, ἐγγονή τοῦ Γκλίγκα Χρίνκοβιτσι, δισέγγονη τοῦ Φρατζιάν Χρίνκοβιτσι καί τοῦ Θεοδώρου Μπουκουῦτκο, τὴν ἐξῆς ἀκίνητη περιουσία:

– Ἐνα τέταρτο τοῦ χωριοῦ Ταμασάνι, τοῦ νομοῦ Σουτσεάβας, δίπλα στὸν ποταμὸ Σιρέτ, ἀγορασμένο ἀπὸ τὰ ξαδέλφια του, Γκλιγκολάσκο Μποροδάτσι καί τὸν ἀδελφὸ του Κωστάκη, ἐγγόνια τῆς Γκαφτόνας, δισέγγονα τοῦ Φρατζιάν Χρίνκοβιτσι καί τοῦ Θεοδώρου Μπουκουῦτκο, ἔναντι 120 ughî.

– Μισὸ χωριὸ Ρακιτένι, δίπλα στὸν ποταμὸ Σιρέτ, μὲ μύλους ἐκεῖ, ἀγορὰ ἀπὸ τὸν ἐξαδελφὸ του Ἀνδρόνικο καί τὰ ἀδέλφια του Δουμητράσκο Στούρτζεα, Ὀδοκία, Ἰλεάνα, Δαφίνα καί Εἰρήνη, παιδιὰ τοῦ Μπάδιου, ἐγγόνια τῆς Γκαφτόνας. Παλαιότερα τὸ χωριὸ αὐτὸ τὸ εἶχε ἀποσπάσει ὁ Μπαρονόβσκι βοεβόδας ἀπὸ τὴ δόμνα Μαρίκα, θεία τους, ἐνῶ ὁ Ἀλέξανδρος [Γιάς] τὸ πῆρε καί τὸ μετέτρεψε σὲ ἡγεμονικό. Ἐπιθυμώντας νὰ τὸ πωλῆσει τὸ ζήτησε ὁ Φουλτζερ, ὅταν διαπίστωσε ὅτι τὰ ξαδέλφια του δὲν εἶχαν τὴ δυνατότητα νὰ τὸ πληρώσουν καί τὸ ἀγόρασε ἔναντι 300 galbenî, ἀπὸ τὰ ὁποῖα τὰ μισὰ τὰ ἔδωσε στὸν Ἀνδρόνικο καί στὰ ἀδέλφια του γιὰ νὰ ἀγοράσουν τὸ ἄλλο μισό.

– Ἐνα τέταρτο τοῦ μισοῦ χωριοῦ Ρακιτένι καί ἄλλο ἓνα τέταρτο τοῦ μισοῦ χωριοῦ Ταμασάνι, ἀγορὰ ἀπὸ τὸν κουνιάδο του Ἰονάσκο Χρίνκοβιτσι ἔναντι 200 ughî.

Πρωτότυπο, Σλαβονικά, ἄρ. **885**. Χαρτί (40,4X27,3). Μονόφυλλο. Τὸ κείμενο καταλαμβάνει τὸ recto τοῦ φύλλου. Μελάνι καστανό. Μὲ κόκκινο ἢ αὐτόγραφο

υπογραφή τοῦ ἡγεμόνα. Ἡ ἐμπίστη ἐπικολλημένη σέ χαρτί σφραγίδα ἐξέπεσε. Ἐντίγραφα στά Κ.Α. Βουκουρεστίου, ρουμ. χφ. ἀρ. 578, φ. 269 καί ἀρ. 579, φ. 153.

Ἐκδ. Περίληψη στό C.D.M., τόμος Β΄, ἀρ. 957, σελ. 203.

25

1635 (7143), 4 Μαρτίου

Ὁ Βασίλειος Λούπου, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, ἐπικυρώνει στό Στέφανο, ἱεροψάλτη στήν ἡγεμονική ἐκκλησία τοῦ Ἰασίου, τήν ἰδιοκτησία ἑνός τετάρτου τοῦ χωριοῦ Χοριλέστι, ἑνός τετάρτου τοῦ Βερχούβολο καί τοῦ ξέφωτου Κασούτσιε, ὅλα στό νομό Καρλιγκατοῦρι, τά ὁποῖα ἀγόρασε ἀπό τοὺς Νίκου, Νικηφόρο, Νάκου καί Μαρία, ὅλοι ἐγγόνια (ἢ ἀνίψια) τοῦ Φράτε, ἔναντι 28 ἀργυρῶν ταλήρων.

Ρουμ. μτφρ. ἀπό τὰ Σλαβονικά, ἀρ. 646. Ἐντίγραφα στά Κ.Α. Βουκουρεστίου, ρουμ. χφ. ἀρ. 578, φ. 188 καί 579, φ. 302.

Ἐκδ. Περίληψη στό C.D.M., τόμος Β΄, ἀρ. 1066, σελ. 224.

26

1636 (7144), 1 Ἀπριλίου

Ὁ Σαβίν Πραξέσκου μέγας βόρνικος τῆς Κάτω Χώρας, ὁ Δουμητράσκο Σολδάν μέγας βόρνικος τῆς Ἄνω Χώρας, ὁ Λούπου Πραξέσκου μέγας κλουτσιάρης, ὁ Βασίλειος Μπάνου βεσιτιάρης, ὁ Ἰονάσκο Πραξέσκου ζιντιτσιάρης, ὁ Κωνσταντίνος Στάρτσεα παρχαλάμπτος, ὁ Τοδεράσκο Δάν παρχαλάμπτος, ὁ Κωνσταντίνος βόρνικος, ὁ Θεοδόσιος Οὐδρεα, ὁ Δοκόλ πρόην παχάρνικος, ὁ Νάκου, ὁ Μπεάριου καί ὁ Ἥλιος Ραπτσεάνου μαρτυροῦν ὅτι ὁ Φίλτσεα ἀπὸ τό Νοχορένι μέ τὰ παιδιὰ του Βασίλειο, Μαρία, Σανφίρα καί Θεοδώρα πώλησαν στό Δουμητράσκο Φοῦλτζερ τὰ τεμάχια τοὺς ἀπὸ τὰ κτήματα Ρακιτένι, Ταμασάνι καί Ἰουγκάνι τοῦ νομοῦ Σουτσεάβα, ἔναντι 150 οὐγγρικῶν galbeni.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 886. Χαρτί (31,9X20,1). Μελάνι καστανό. Μέ μαῦρο ὀκτώ μικρὲς σφραγίδες. Ἐντίγραφα στά Κ.Α. Βουκουρεστίου, ρουμ. χφ. 578, φ. 269 verso-270 καί ἀρ. 579, φ. 153 verso-154.

Ἐκδ. Περίληψη στό C.D.M., τόμος Β΄, ἀρ. 1145, σελ. 241.

1638 (7146), 30 Μαΐου, Ίασι

Ὁ Γκαβριλάς μέγας λογοθέτης, ὁ Δουμητράσκο μέγας βόρνικος τῆς Κάτω Χώρας, ὁ Θεόδωρος Πετριτσέικο μέγας βόρνικος τῆς Ἄνω Χώρας, ὁ Γαβριήλ χατιμάνος καί παρκαλάμπτος τῆς Σουτσεάβας, ὁ Γεώργιος μέγας παχάρνικος, ὁ Ἰορδάκι μέγας βεστιάρης, ὁ Παλάδι μέγας βεστιάρης, ὁ Βελίτσικο μέγας κόμισος, ὁ Θωμάς μέγας στόλνικος, ὁ Βασίλειος Μπάνου μέγας μεδελνιτσιάρης, ὁ Δουμητράσκο Ἰαυαλῆς κλουτσιάρης, ὁ Στέφανος μέγας σλουτζιάρης, ὁ Μπαλάν ἀγάς, ὁ Ράκοβιτζα β' λογοθέτης, ὁ Γεώργιος Ρόσκα β' λογοθέτης, ὁ Ἀλέξανδρος γ' ποστέλνικος, ὁ Τοδεράσκο γ' ποστέλνικος, ὁ Γεώργιος Στεφάν ποστέλνικος, ὁ Ἱερεμίας βόρνικος καί ὁ Τρανδαφιό βόρνικος πιστοποιοῦν ὅτι ὁ Στέφανος Μοϊμέσκου μέγας ἀρμάσης μέ τόν ἀδελφό του Συμεών, παιδιά τοῦ Γεωργίου, καί μέ τό Θεοδόσιο πώλησαν στόν ἡγεμόνα Βασίλειο Λούπου δύο τεμάχια ἀπό τό χωριό Πιτζκάνι, τοῦ νομοῦ Ἰασιού, εὐρισκόμενα μεταξύ Μοϊμέστι καί Ἰασιού, τό τελευταῖο δέ ἔμεινε στήν ἰδιοκτησία τοῦ ἀδελφοῦ τῶν πρώτων, Οὐρσου. Τά ὄρια τῶν κτημάτων ἀκολοθοῦν.

Πρωτότυπο, Σλαβονικά, ἀρ. 436. Χαρτί (43X28.3). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α' φύλλο. Μελάνι καστανό. Μέ τό ἴδιο χροῖμα 14 μικρές κυκλικές σφραγίδες. Σχισίματα στίς διπλώσεις. Ροιμ. μτφρ. ἀρ. 435. Ἄλλες μτφρ. στά Κ.Α. Βουκουρεστίου, ροιμ. χφ. ἀρ. 578, φ. 167 καί ἀρ. 579 φ. 205 (χ.χ.). Περίληψη στό ἴδιο χφ. φ. 73.

Ἐκδ. Περίληψη στό C.D.M., τόμος Β', ἀρ. 1276, σελ. 266.

1638 (7146), 4 Ἰουνίου

Ὁ Βασίλειος Λούπου, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, καθερώνει στό Στρατουλάτ Δομπρίνσκι, στό Γεώργιο Βολτσίνσκι, παιδιά τοῦ Μύρωνα Μετιές, στόν Πετράσκου Χολμπινέσκου μέ τούς συγγενεῖς τους, ὄλοι ἀπόγονοι τοῦ Θεοδώρου καί τοῦ Μίχου, τήν κατοχή ὀρισμένων ἀγροτεμαχίων τῶν χωριῶν Ζαλουτσέني καί Σοκρουζέني.

Ροιμ. μτφρ. ἀπό τά Σλαβονικά ἀρ. 572, πού ἔγινε στίς 12 Δεκεμβρίου ἀπό τόν Παῦλο, [ιεροψάλτη] τῆς Μητρόπολης. Ἄλλη μτφρ. (ἀπό τό 1727) στά Κ.Α. Βουκουρεστίου, Α.Ν., MMDCDIX15.

Ἐκδ. Περίληψη στό C.D.M., τόμος Β', ἀρ. 1278, σελ. 267 (ὅπου ἀναφέρονται καί τεμάχια ἄλλων δύο κτημάτων, τοῦ Μπεσερικάνι καί τοῦ Κουλιτσέني).

1638 (7147), 3 Σεπτεμβρίου

Ὁ Βασίλειος Λούπου, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, δικάζει τὴ διένεξη τοῦ Χριστοῦ, καὶ τῶν ἀδελφῶν του, Στρατουλάτ καὶ Ἱερεμία, μέ τόν κουνιάδο τους Καζάκου, γιό τοῦ Ἰοράσκου Δράτσε, τὸ Στρατουλάτ Δομπριντζκι καὶ τὰ ἀδελφία του, παιδιὰ τοῦ Ἡλία ἀπὸ τὸ Χολτσινέτζ καὶ τὸ Δημήτριο Πόνι-ται μέ τὰ ἐγγόνια (ἢ ἀνίψια) του Βασίλειο καὶ Μιχάσκου, παιδιὰ τοῦ Ἰσαάκ ἀπὸ τὸ Κοστινέτσι καὶ ἄλλους γιὰ ἓνα τρίτο τῶν χωριῶν Βλαδένι καὶ Κολι-τσένι τοῦ νομοῦ Σουτσεάβα. Ἡ ἀπόφαση δικαίωσε τοὺς τελευταίους, οἱ ὁποῖοι παροῦσασαν δικαιολογητικά ἀπὸ τὸ Στέφανο τὸν Πρεσβύτερο καὶ τὸ Ράδου [Μίχνεα].

Ἀντίγραφο, Ρουμανικά, πού ἐγινε στίς 26 Φεβρουαρίου 1817 ἀπὸ τὸ Βασίλειο Ρακλίζ, ἀρ. 571. Ἄλλο ἀντίγραφο στὰ Κ.Α. Βουκουρεστίου, D.S. Moldova, 88 πού ἐγινε ἀπὸ τὸν Εὐλόγιο ἱεροψάλτη στίς 25 Ἰουλίου 1765.

Ἔκδ. Περίληψη στὸ C.D.M., τόμος Β', ἀρ. 1315, σελ. 273. Ἄλλη περίληψη στὸ Ioan Bianu, Catalogul Manuscriptelor Românești, τόμος Α', ἀρ. 15, σελ. 199.

1640 (1748), 28 Μαρτίου

Ὁ Βασίλειος Λούπου, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, μαζί μέ τὸ μητροπολίτη Μολδαβίας Βαυλαάμ, τοὺς ἐπισκόπους Δοσίθεο τοῦ Ρόμαν, Ἀναστάσιο τοῦ Ραδαούτζι καὶ Γεώργιο τοῦ Χούσι καὶ ὄλο τὸ Ντιβάνι ἐλεοῦν τὴ μονὴ τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν δωρίζοντάς της τὰ ἐξῆς χωριά: Φαρκασένι, τοῦ νομοῦ Ρόμαν, ἡγεμονικό, μαζί μέ ἰχθυοτροφεία, πού ἀνῆκε πρὶν στήν κωμόπολη Σκέια Ἀβραμένι, τοῦ νομοῦ Ἰασίου, τὸ ὁποῖο κατεῖχε ἡ σύζυγός του Θεοδό-σκα ἀπὸ τὸν πατέρα της βόρνικο Κόσστα Μποτσιόκ· Κοΐτσένι, τοῦ νομοῦ Ἰασίου, δίπλα στὸν ποταμὸ Προῦθο· Κακατσένι, στὸ νομὸ Σορόκας, τὸ ὁποῖο εἶχε ἀγοράσει ἀπὸ τὸν πρῶην βόρνικο Σαβίν Πραζέσκου ἔναντι 500 «χτυπημένων» ταλήρων. Τῆς δωρίζει ἐπίσης τέσσερις fâlcι ἀμπέλι στὸ Ἰάσι, στήν κοιλάδα τοῦ Ἱερεμία, 12 fâlcι ἀμπέλι μαζί μέ ἓνα μελισσότοπο στὴ Μιρο-σλάβα, τέσσερις fâlcι ἀμπέλι στὸ Χούσι καὶ τέσσερις οἰκογένειες ταυγάων (Κόνδρε, Πετρίκα, Μπεζάν καὶ Μαξίμ). Διαφορετικά ἔστω ἀνάθεμα.

Πιστοποιήση τοῦ ἡγεμόνα, τοῦ γιοῦ του Ἰωάννη, τοῦ Δουμητράσκο Σολ-δάν μεγάλο βόρνικου τῆς Κάτω Χώρας, τοῦ Θεόδωρου Πετριτσέικου μεγάλο βόρνικου τῆς Ἄνω Χώρας, τοῦ Γαβριήλ χατμάνου καὶ παρχαλά-

μου της Σουτσεάβας, του Κωνσταντίνου Στάρτσε και του Ποπέσκου παρακαλάμπων του Χοτίν, του Πατράσκο παρακαλάμπου του Νεάμιτς, του Ίωργάκη παρακαλάμπου του Ρόμαν, του Ἀπόστολου Καταρτζίου ποστέλνικου, του Γεωργίου παχάρνικου, του Ίόργκα βεστιάρη, του Θωμά στόλνικου και του Μπαλάν κόμισου. Διαφορετικά ἔστω ἀνάθεμα.

Γραφέας ὁ Γκαβριλάς μέγας λογοθέτης.

Πρωτότυπο, Σλαβονικά, ἀρ. 1028. Περιγραφή (62X71,6). Μελάνι μαύρο. Μέχρι οἱ πρῶτοι δύομισί στίχοι, μερικές λέξεις καὶ ὀνόματα, καθὼς καὶ ἡ ἀυτόγραφη ὑπογραφή τοῦ ἡγεμόνα. Μήρινθος χρώματος γαλάζιου καὶ πορφυροῦ. Ἐκτυπη κόκκινη κέρση σφραγίδα, διαμέτρου 9,3 ἐκ., ὁ περίγυρος τῆς ὁποίας εἶναι φθαρισμένος.

Ρουμ. μτφρ. ποῦ ἔγινε στίς 11 Ὀκτωβρίου 1856 ἀπὸ τὸ Χρῦσανθο ἱερομόναχο, ἀρ. 785. Ἄλλη μτφρ. τῆς 7ης Μαΐου 1782, ἡ ὁποία ἔγινε στή μονή τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν ἀπὸ τὸ Γαβριήλ Χοτόβσκι, ἀρ. 723. Ἄλλη μτφρ. ἀρ. 773A τῆς 23ης Ἰουλίου 7260 (1752) ποῦ ἔγινε ἀπὸ τὸν ἱεροψάλτη Εὐλόγιο, καὶ οἱ δύο μετὰ ἡμερομηνία 28 Μαρτίου. Ἑλλ. μτφρ. ἀρ. 785A. Ἀντίγραφα, πρόχειρα, ἀρ. 778 καὶ 902.

***Εκδ.** Biserica Ortodoxă Română, XXVIII (1904-1905), σελ. 1281-1283. Περιλήψη στὸ C.D.M., τόμος Β', ἀρ. 1414, σελ. 292-293.

31

1640, πρὶν τίς 22 Ὀκτωβρίου

Ὁ Θεοφάνης [Γ'] πρῶην Μητροπολίτης Μολδαβίας, ὁ ἡγούμενος τῆς μονῆς Σλάτινας Γαλέριος καὶ οἱ μοναχοὶ τῆς Ἀναστάσιος, Ἀνδρέας, Νικόδημος, Παρθένιος, Νικόλαος, Παναγής, Βησσαρίων, Ἰωάννης, Ἀρσένιος, Ἰωακείμ, Τοχίλ, Δεμεντιάν, Γεδεών, Ἀκαθόν, Βενιαμίν, Εὐθύμιος, Δάριε, Γεράσιμος καὶ Γεννάδιος συμφωνοῦν μετὰ τὸν ἡγεμόνα Βασίλειο Λούπου νά τοῦ παραχωρήσουν τὸ παλαιοχώρι Τρουσέστι τοῦ νομοῦ Δοροχόι, δίπλα στὸν ποταμὸ Ζίζια. Ἐκεῖνος ἀναλαμβάνει τὴν ὑποχρέωση νά ἐπισκευάσει μερικά κελιά τῆς μονῆς καὶ νά χρηματοδοτήσει τὴν κατασκευή μύλων στὸ χωριὸ τῆς μονῆς Τσερεπκαούτσι δὲ Σούς.

Ἀρχικά οἱ μοναχοὶ εἶχαν δώσει τὸ παλαιοχώρι στὸν πρῶην γ' λογοθέτη Πατράσκο Τσιογκόλε γιὰ νά τοὺς κτίσει τὰ ἔξι κελιά ἀλλὰ ὅταν διαπίστωσαν ὅτι δὲν τὸ ἐπράξε, τὸ ἔδωσαν στὸν ἡγεμόνα, ὁ ὁποῖος κατεῖχε τὸ χωριὸ Κοστέστι, δίπλα στὸ Τρουσέστι, δωρεὰ ἀπὸ τὸν ἡγεμόνα Μπαρονόβσκι.

Μάρτυρες: ὁ Μητροπολίτης τῆς Μολδαβίας Βαυλαάμ, ὁ Δοσίθεος ἐπίσκοπος τοῦ Ρόμαν, ὁ Ἀναστάσιος ἐπίσκοπος τοῦ Ραδαούτζι, ὁ Γεώργιος ἐπίσκοπος τοῦ Χούσι καὶ ὅλα τὰ μέλη τοῦ Ντιβανίου.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἄρ. **656**. Χαρτί (31,2X19,9). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α΄ φύλλο. Μελάνι μαῦρο. Πέντε σφραγίδες κυκλικές μέ αἰθάλη. Ἐγγραφο φθαρμένο.

32

1640 (7149), 22 Ὀκτωβρίου, Ἰάσι

Ὁ Βαυλαμί Μητροπολίτης Μολδαβίας, ὁ Δοσίθεος ἐπίσκοπος τοῦ Ρόμαν, ὁ Ἀναστάσιος ἐπίσκοπος τοῦ Ραδάουτζι, ὁ Γεώργιος ἐπίσκοπος τοῦ Χούσι, ὁ Γκαβριλάς Ματεϊάς μέγας λογοθέτης, ὁ Τοδεράσκου μέγας βόρnikovος τῆς Κάτω Χώρας, ὁ Θεόδωρος Πετρισείκου μέγας βόρnikovος τῆς Ἄνω Χώρας, ὁ Γαβριήλ χατιμάνος καί παρκαλάμπος τῆς Σουτσεάβας, ὁ Ἀπόστολος Καταρτζής μέγας ποστέλνικος, ὁ Γρηγόριος Οὐρέκε μέγας σπαθάρης, ὁ Γεώργιος μέγας παχάρνικος, ὁ Γεώργιος μέγας βεσιτιάρης, ὁ Μπαλάν μέγας κόμισος, ὁ Θωμάς μέγας στόλνικος, ὁ Λούπου Πραξέσκου μέγας μεδελνιτσιάρης, ὁ Γκράμα μέγας ζιτνιτσιάρης, ὁ Βελίσκου μέγας παχάρνικος, ὁ Γιαννάκης μέγας πιτάρης, ὁ Μαλκότσιου μέγας σετράρης, ὁ Στέφανος μέγας ἀρμάσης, ὁ Γεώργιος μέγας user, ὁ Στρατουλάτ ἀγίας, ὁ Ράκοβιτζα Τσεχάν β΄ λογοθέτης, ὁ Γεώργιος Ρόσκα βόρnikovος de gloatã καί ὁ Νένιου βόρnikovος, γνωστοποιοῦν ὅτι ὁ Θεοφάνης, πρόην Μητροπολίτης καί ὁ Γαλέριος, ἡγούμενος τῆς μονῆς Σλάτινας μαζί μέ ὅλη τή σύναξη, πώλησαν στόν ἡγεμόνα Βασίλειο Λούπου ἓνα παλαιοχώρι στό Τρουσέστι. Αὐτό βρίσκεται δίπλα στόν ποταμό Ζίτζια, στό νομό Δοροχόι καί διαθέτει θέση προορισμένη γιά δημιουργία ἰχθυοτροφείου καί μύλο. Τό παλαιοχώρι, τό ὁποῖο ἀποτελοῦσε δωρεά τοῦ ἡγεμόνα Ἀλεξάνδρου [Γιάς] δίπλα στό χωριό τοῦ ἡγεμόνα Κοστέστι, ἦταν δωρεά τοῦ προκατόχου του Μπαρνόβσκι. Σέ ἀντάλλαγμα ὁ Λούπου χρηματοδότησε τήν κατασκευή ἑξὶ κελιῶν στή μονή καί σκέπασε μερικῶς μέ σανίδες τή στέγη τῆς. Κατασκεύασε ἐπίσης στό χωριό τῆς μονῆς, Τσερεπκαούτζι, στόν ποταμό Σιρέτ, μερικούς μύλους.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἄρ. **664**. Χαρτί (49X38,3). Μονόφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ φύλλου. Μελάνι καστανό. Τρεῖς κυκλικές μεγάλες σφραγίδες μέ αἰθάλη καί δέκα μικρές μέ μαῦρο μελάνι. Σχισίματα στίς διπλώσεις. Ἀντίγραφο πού ἔγινε στίς 10 Φεβρουαρίου 1799 ἀπό τόν polconnic Παῦλο Δέμπριτσι, ἄρ. **664A**. Ἑλλ. μτφρ. ἄρ. **1100**. Ἄλλα ἀντίγραφα στά Κ.Α. Βουκουρεστίου, ρουμ. χφ. ἄρ. 578, φ. 319-320, ἄρ. 579, φ. 126-127 καί σέ συντομευμένη μορφή στό ἄρ. 629, φ. 308-309.

Ἐκδ. Περίληψη στό C.D.M., τόμος Β΄, ἄρ. 1464, σελ. 301.

Είχ. 2: Μονή Κοιροτσένι, μετόχι τοῦ Πρωτάτου μέχρι τό 1863.

1640 (7149), 22 Ὀκτωβρίου, Ἰάσι

Ὁ Θεοφάνης πρῶην Μητροπολίτης Μολδαβίας, ὁ Γαλιέριος ἡγούμενος τῆς μονῆς Σλάτινας, μαζί μέ τούς μοναχοὺς Ἀναστάσιο, Ἰωάννη, Παρθένιο, Νικόλαο, Πανούτιο, Βησσαρίωνα, Ἀνδρέα, Νικόδημο, Ἰωακείμ, Τοχίλ, Δεμετιάν, Γεδεών, Ἀγαθόν, Βενιαμίν, Εὐθύμιο, Δάριε, Γεράσιμο καί Γεννάδιο παραχωροῦν στόν ἡγεμόνα Βασίλειο Λούπου ἕνα παλαιοχώρι στό Τρουσέστι, δίπλα στόν ποταμό Ζίζια μέ θέση γιά κατασκευή μύλου καί ἰχθυοτροφείου. Αὐτό βρίσκεται κοντά στό χωριό τοῦ ἡγεμόνα, Κοστέστι, τό ὁποῖο κατεῖχε ὡς δωρεά τοῦ κτήτορα τῆς μονῆς, ἡγεμόνα Ἀλέξανδρου [Λαπουσενάνου]. Ὡς ἀντάλλαγμα ὁ ἡγεμόνας κατασκευάζει ἕξι κελιά καί μερικoὺς μύλους στόν ποταμό Σιρέτ, στό χωριό Τσερεπκαούτζι.

Μάρτυρες: Βαρολάμ μητροπολίτης Μολδαβίας, Δοσιθέος ἐπίσκοπος τοῦ Ρόμαν, Ἀναστάσιος ἐπίσκοπος τοῦ Ραδαούτζι, Γεώργιος ἐπίσκοπος τοῦ Χούσι κ.λπ.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 1017. Χαρτί (43,7X28,9). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό γέστο τοῦ α' φύλλου. Μελάني καστανό. Τέσσερις κυκλικές σφραγίδες μέ αἰθάλη καί μία μέ μαῦρο μελάني. Ἀντίγραφο ἀρ. 1018. Ἑλλ. μτφρ. ἀρ. 1100. Ἄλλα ἀντίγραφα στά Κ.Α. Βουκουρεστίου, ρομ. χρ. ἀρ. 578, φ. 318-319, 628, φ. 670-671, 579, φ.17-18.

*Ἐκδ. Περίληψη στό C.D.M., τόμος Β', ἀρ. 1463, σελ. 301.

1640 (7149), 14 Δεκεμβρίου

Διαθήκη μέ τήν ὁποία ὁ Κόστε τελωνειακός καί ὁ γιός του παραχωροῦν τό χωριό τοῦ πρώτου, Μαλινέστι τοῦ νομοῦ Χοτίν, καί τό ἀμπέλι στό Κοτνάρι στή μονή Γκόλια, ἡ ὁποία θά φροντίσει νά ἐνταφιασθεῖ δίπλα στή μητέρα καί στά ἀδέλφια του. Κληροδοτοῦν ἐπίσης τό χωριό Πιάτρα στή μονή τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν.

Μέ τίς βεβαιωτικές ὑπογραφές τοῦ μητροπολίτη Μολδαβίας Βαρολάμ, τοῦ ἐπισκόπου τοῦ Ρόμαν Δοσιθέου, τοῦ ἐπισκόπου τοῦ Ραδαούτζι Ἀναστασίου, τοῦ ἐπισκόπου τοῦ Χούσι Γεωργίου.

Μέ τή σημείωση –στό ἔγγρ. ἀρ. 895– ὅτι ἡ διαθήκη ἐπικυρώθηκε καί ἀπό τόν ἡγεμόνα Βασίλειο Λούπου στίς 26 Ἰανουαρίου 1641.

Ἐντίγραφο, Ρουμανικά, ἀρ. 895· παράλληλο κείμενο, Ἑλληνικά καί Ρουμανικά, ἀρ. 387.

35

1640 (7149), 15 Δεκεμβρίου

Ὁ Πέτρος Τσιμποϊάσουλ μέ τή σύζυγό του Εἰρήνη ἀπό τό Μπαλανέστι καί τούς γιούς του παραχωροῦν στό Γαβριήλ Ματέι τό τεμάχιό τους ἀπό τό Μπαλανέστι, ἓνα bătărâ, γιά νά εξαγοράσουν τήν ποινή τοῦ γιοῦ τους Ὀνί- κιε μετά τήν κλοπή ἀλόγων καί ἐξαρτημάτων τοῦ μύλου τοῦ Γαβριήλ.

Μάρτυρες: Βασίλειος Φουλτζερ βόρνικος τοῦ Μπαρλάδ, Λόριντζι soltuz καί 12 rârğari, Κωνσταντίνος ἔμπορος, Νεαγκόε [...]*, Λουκάς καί ἄλλοι κάτοικοι τοῦ Μπαρλάδ.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 289. Χαρτί (30,7X20,8). Δίφυλλο. Τό κείμενο κατα- λαμβάνει τό recto τοῦ α΄ φύλλου. Ἐντυπη κυκλική σφραγίδα μέ αἰθάλη. Σχισίμα- τα στίς διπλώσεις μέ ἐλλείψεις στό κείμενο. Τά δύο τρίτα τοῦ β΄ φύλλου ἐξέπεσαν. Ἐντίγραφα στά Κ.Α. Βουκουρεστίου, ρουμ. γρ. ἀρ. 578, φ. 349 καί 579, φ. 285.

*Ἐκδ. Περίληψη στό C.D.M., τόμος Β΄, ἀρ. 1467, σελ. 302.

* σχισμένο τό ἔγγραφο

36

1641 (7149), 6 Μαρτίου, Ἰάσι

Ὁ Βασίλειος Λούπου, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, μαζί μέ τό Μητροπολί- τη Βαρλαάμ, τόν Εὐλόγιο ἐπίσκοπο τοῦ Ρόμαν, τόν Ἀναστάσιο ἐπίσκοπο τοῦ Ραδασούτζι καί τό Γεώργιο ἐπίσκοπο τοῦ Χουσί, ἐλεοῦν τή μονή τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν τοῦ Ἰαίου. Παραχωροῦν σέ αὐτήν τά χωριά Λέτσα καί Ποσλούσνιτσι καί τήν ἐκ νέου οἰκοδομημένη ἐκκλησία στό Μπακάου, μέ ἀμπέλια καί μύλους στόν ποταμό Μπίστριτσα καί μέ ὄλο τό εἰσόδημα.

Τά δύο χωριά ὑπῆρξαν δωρεά πρός τήν ἐκκλησία ἀπό τούς παλαιούς κτήτορές της. Ἀργότερα ἐξημώθηκε καί ὅταν ἦλθε ἡγεμόνας ὁ Λούπου τήν ἀνήγειρε ἐκ θεμελίων στό Μπακάου, νά τιμᾶται στή μνήμη τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου καί νά ἐξαρτᾶται ἀπό τή μονή τοῦ Ἰαίου.

Ζητοῦν ἀπό τόν ἡγούμενο τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν νά στέλνει ἓναν ἱερέα καί ἓναν ἱεροψάλτη ἀπό τή μονή τήν ἐκκλησία τοῦ Μπακάου καθὼς καί ἓναν ὑπάξιωματικό στά δύο χωριά.

Πρωτότυπο, Σλαβονικά, ἀρ. **1081**. Χαρτί (41,8X27,2). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α΄ φύλλου. Μελάني μαῦρο. Μέ χρυσό αὐτόγραφο ὑπογραφή τοῦ ἡγεμόνα. Ἐμπέστη ἐπικολημένη σέ χαρτί σφραγίδα χαρτοπερίλειστη. Ἄντιγραφο, Ρουμανικά, ἀρ. **28**, ἐπικυρωμένο ἀπό τόν Κωνσταντίνο, ἡγούμενο τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν. Ἄλλο ἀντίγραφο, ἀρ. **176**. Ἄλλο ἀντίγραφο στά Κ.Α. Βουκουρεστίου, ρουμ. γφ. ἀρ. 579, φ. 40, φ. 322 verso καί φ. 354

Ἔκδ. Περίληψη στό C.D.M., τόμος Β΄, ἀρ. 1506, σελ. 307-308.

37

1641 (7149), 21 Μαρτίου, Ἰάσι

Ὁ Βασίλειος Λούπου, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, μαζί μέ τό Μητροπολίτη Μολδαβίας Βαβλαάμ, τόν Εὐλόγιο ἐπίσκοπο τοῦ Ρομάν, τόν Ἄναστάσιο ἐπίσκοπο τοῦ Ραδαούτζι καί τό Γεώργιο ἐπίσκοπο τοῦ Χούσι, ἐπικυρώνουν στή μονή τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν δύο χωριά. Πρόκειται γιά τό χωριό Κοστέστι, ἐξαρτώμενο διοικητικά ἀπό τό Μποτοσάνι, τό ὁποῖο εἶχε δωρίσει ὁ βοεβόδας Μύρων Μπαρνόβσι στό Λούπου καί γιά τό παλαιοχώρι Τρουσέστι, στό νομό Δοροχόι, δίπλα στόν ποταμό Ζίζια, μέ αἰλάκι καί μύλους, τό ὁποῖο ἀγόρασε ὁ Λούπου ἀπό τή μονή Σλάτινα.

Πρωτότυπο, Σλαβονικά, ἀρ. **1016**. Χαρτί (40,4X26,6). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α΄ φύλλου. Μελάني καστανό. Μέ χρυσό ἡ αὐτόγραφο ὑπογραφή τοῦ ἡγεμόνα. Ἐμπέστη ἐπικολημένη σέ χαρτί σφραγίδα, ἄριστα διατηρημένη. Ρουμ. μτφρ. ἀπό τά Σλαβονικά, πού ἔγινε στίς 10 Φεβρουαρίου 1799, ἀρ. **655**. Ἡ τελευταία εἶναι συσταχομένη μέ μία γαλλική μτφρ., ἀρ. **655A**.

38

1641 (7149), 12 Ἀπριλίου

Ὁ Βασίλειος Λούπου, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, μαζί μέ τό Μητροπολίτη Βαβλαάμ, τόν Εὐλόγιο ἐπίσκοπο τοῦ Ρομάν, τόν Ἄναστάσιο ἐπίσκοπο τοῦ Ραδαούτζι καί τό Γεώργιο, ἐπίσκοπο τοῦ Χούσι, δωρίζουν στή μονή τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν τά ἡγεμονικά χωριά Κοστέστι καί Τρουσέστι. Τό πρῶτο ἐξαρτᾶται διοικητικά ἀπό τήν κωμόπολη Μποτοσάνι καί ἀποτελεῖ παλαιότερη δωρεά τοῦ βοεβόδα Μύρων Μπαρνόβσι πρὸς τόν ἡγεμόνα, ἐνῶ τό δεύτερο βρίσκεται δίπλα στόν ποταμό Ζίζια, ἐξαρτᾶται διοικητικά ἀπό τήν κωμόπολη Στεφανέστι τοῦ νομοῦ Δοροχόι καί εἶναι ἀγορασμένο ἀπό τή μονή Σλάτινα.

Πιστοποίηση του ίδιου του ηγεμόνα και του γιου του Στέφανου. Μάρτυρες τά μέλη του Ντιβανίου: Τοδεράσκο μέγας βόρνικος της Κάτω Χώρας, Θεόδωρος Πετριτσέικο μέγας βόρνικος της Άνω Χώρας, Γαβριήλ χατμάνος και παρχαλάμπος της Σουτσεάβας, Κωνσταντίνος Στάρτσσα και Ποπέσκου παρχαλάμπου του Χοτίν, Σαβίν Πραζέσκου και Πατράσκο παρχαλάμπου του Νεάμτζ, Γεοργκιτζα και Λαμπρινός παρχαλάμπου του Ρόμαν, Άπόστολος Καταρτζίου ποστέλνικος, Γρηγόριος Ουρέκε σπαθάρης, Γεώργιος παχάρνικος, Ίοργκάκι Καντακουζηνός βεστιάρης, Θωμάς Καντακουζηνός στόλνικος, Μπαλάν κόμισος.

Πρωτότυπο, Σλαβονικά, άρ. 1019. Περγαμινή (60X64,3). Μελάνι καστανό· μέ χρυσό ό φυτικός διάκοσμος, τό πρωτόγραμμα, όρισμένες λέξεις μέ κεφαλαία και ή ύπογραφή του ηγεμόνα. Μέ μήρινθο βυσσινί και μπλε κρέμεται τό βουλοκέρι σέ καλή κατάσταση. Μόνο στην περιφέρεια έχει έκπέσει κατά τά 3/4 αυτού. Διάμετρος στο βουλοκέρι 9,4 εκ. Ρουμ. μτφρ. άρ. 1019Α.

*Εκδ. (ρουμ. μτφρ.) Β.Ο.Ρ., XXVIII (1904-1905), σελ. 1283-1285. Περίληψη στο C.D.M., τόμος Β΄, άρ. 1513, σελ. 309. Άντίγραφο στα Κ.Α. Βουκουρεστίου, ρουμ. χφ. 578, φ. 302-303, άρ. 579, φ. 16-17, άρ. 629, φ. 311. Περίληψη στο άρ. 579, φ. 332.

39

1641 (7149), 15 Άπριλίου, Ίάσι

Ό Μιχαήλ Φουρτούνα, πρώην μέγας κόμισος, πωλεί στον ηγεμόνα Βασίλειο Λούπου μία οικία στο Ίάσι, στην όδό Τσιομποταρεάσκα έναντι 200 ταλήρων «χτυπημένων».

Μάρτυρες: Γκαβριλάς Ματεϊάς μέγας λογοθέτης, Τοδεράσκο μέγας βόρνικος της Κάτω Χώρας, Θεόδωρος Πετριτσέικο μέγας βόρνικος της Άνω Χώρας, Γαβριήλ χατμάνος και παρχαλάμπος της Σουτσεάβας, Γρηγόριος Ουρέκε μέγας σπαθάρης, Γεώργιος μέγας παχάρνικος, Γεωργάκης μέγας βεστιάρης, Θωμάς μέγας στόλνικος, Ράκοβιτζα Τσεχάν β΄ λογοθέτης και άλλοι πολλοί βογιαίροι.

Γραφείας ό Σαΐδιε.

Πρωτότυπο, Σλαβονικά, άρ. 1052. Χαρτί (41,7X27,8). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto του α΄ φύλλου. Μελάνι μαύρο. Μέ τό ίδιο χρώμα πέντε μικρές ώσειδες σφραγίδες. Ρουμ. μτφρ. άρ. 1050 και έλλ. μτφρ. άρ. 1051 που έγινε στις 19 Σεπτεμβρίου 1761 από τον ιεροψάλτη Ευλόγιο και αντιγράφηκε από τό Γεώργιο, γιο του Ευλόγιου. Άντίγραφο στα Κ.Α. Βουκουρεστίου ρουμ. χφ. άρ. 628, φ. 251 verso.

*Εκδ. Περίληψη στο C.D.M., τόμος Β΄, άρ. 1515, σελ. 309.

1642 (7150), 4 Ιανουαρίου

Ὁ Ἰσαάκ βόρνικος τοῦ Μπαρλάδ, ὁ Ἀνδρεϊάς șoltuz καί 12 pãrgari, ὁ Γρηγόριος Καπατζάνα ἀπὸ τὸ Σάρμπι, ὁ Ἰωαννίτζης, γιὸς τοῦ Ζγκριμποάτα, ὁ Πάντεα, ὁ Ἀρσένιος, ὁ Ἰονάσκο Πρεκούπ καὶ ἄλλοι μαρτυροῦν ὅτι ἡ Ἀνία, κόρη τοῦ Ἀνδρεϊάκα ἀπὸ τὸ Μπαλανέστι, μὲ τὸ σύζυγόν της Ἀβραάμ Μανζάτου καὶ τοὺς γιούς της πώλησαν τὸ τεμάχιό τους ἀπὸ τὸ κτήμα Μπαλανέστι, ἓνα bãtrîn, γιὰ νὰ ξεπληρώσουν τὴ ζωὴ ἐνὸς δικοῦ τους. Παράλληλα ἡ Ἀγγελίνα, κόρη τοῦ Ἀνδρεϊάκα, πωλεῖ στὸ Γαβριήλ Ματθαῖο Ρόσκα ἓνα τέταρτο ἀπὸ ἐκεῖνο τὸ bãtrân, ἔναντι 16 ughi.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 288. Χαρτί (32X29). Δίφυλλο. Τὸ κείμενο καταλαμβάνει τὸ recto τοῦ α' καὶ τοῦ β' φύλλου. Μελάνι μαῦρο. Μὲ αἰθάλη μία κυκλική καὶ τέσσερις ὠοειδῆς σφραγίδες. Τὸ ἓνα τρίτο τοῦ β' φύλλου ἐξέπεσε. Ἀντίγραφα στὰ Κ.Α. Βουκουρεστίου, ρουμ. χφ. ἀρ. 578, φ. 349 verso καὶ ἀρ. 579, φ. 385 verso-386.

***Εκδ.** Περίληψη στὸ C.D.M., τόμος Β', ἀρ. 1571, σελ. 318-319.

1642 (7150), 27 Μαρτίου, Ἰάσι

Ὁ Βασίλειος Λούπου, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, δικάζει τὴ διένεξη μεταξὺ τῆς Μαρίκας, χήρας τοῦ βόρνικου Λούπου Χαμπασέσκου καὶ τοῦ μεγάλου κλουτσιάρη Λούπου Πραζέσκου γιὰ τοὺς μύλους καὶ τὴ γέφυρα ποῦ ἔκτισε ὁ τελευταῖος στὸν ποταμὸ Σιρέτ, στὸ χωριὸ Λετζάνας, οἱ ὁποῖοι ἐμπόδιζαν τὴ λειτουργία τῶν μύλων λόγω πλημμυρῶν ἀλλὰ καὶ τὴ γέφυρα τῆς Μαρίκας στὸ χωριὸ Ἀδζιουδένι, δίπλα στὸν ποταμὸ Σιρέτ, στὸ νομὸ Ρόμαν καὶ τοὺς ὁποίους ἀδίκως κατέστρεψε.

Ὁ ἡγεμόνας στέλνει τὸ βεστιάρη Δουμητράσκο Μπουχούς νὰ ἐρευνήσει μαζί μὲ γείτονες τὴν ὑπόθεση. Ἀφοῦ διαπιστώθηκε ὅτι οἱ μύλοι καὶ ἡ γέφυρα τῆς Μαρίκας εἶχαν χτιστεῖ παλαιότερα, ἡ ἀπόφαση λαμβάνεται εἰς βάρους τοῦ Πραζέσκου, τοῦ ὁποῖου οἱ μύλοι καὶ ἡ γέφυρα γκρεμίζονται.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 1083. Χαρτί (43,3X28,7). Δίφυλλο. Τὸ κείμενο καταλαμβάνει τὸ recto τοῦ α' φύλλου. Μελάνι καστανό. Σώζεται τὸ ἓνα ἕβδομο τῆς ἐμπίεστης ἐπικολλημένης σὲ χαρτί σφραγίδας. Σχισίματα στὶς διπλώσεις. Ἀντίγραφα στὰ Κ.Α. Βουκουρεστίου, ρουμ. χφ. ἀρ. 579, φ. 140 καὶ 578, φ. 247.

***Εκδ.** Περίληψη στὸ C.D.M., τόμος Β', ἀρ. 1588, σελ. 322.

1643 (7151), 12 Ίανουαρίου

Ὁ Γκαβριλάς μέγας λογοθέτης, ὁ Τοδεράσκο μέγας βόρνικος τῆς Κάτω Χώρας, ὁ Θεόδωρος Πετριτσέικο μέγας βόρνικος τῆς Ἄνω Χώρας, ὁ Γαβριήλ χατμάνος καί παρχαλάμπτος τῆς Σουτσεάβας, ὁ Οὐρέκε μέγας σπαθήρης, ὁ Γεώργιος μέγας παχάρνικος, ὁ Ἰορδάκε μέγας βεσιτιάρης, ὁ Θωμάς μέγας στόλνικος, ὁ Γκράμα μέγας ζιτνιτσιάρης, ὁ Γκίκας πρῶην σετράρης, ὁ Πετριτσέικο Τσιοιγκόλε βόρνικος, ὁ Γεώργιος Ναβραπάσκου βόρνικος, οἱ Παῦλος Ἄλμποτα, Τρανδαφίρ καί Κωνσταντίνος βόρνικοι *de roartă* καθιερόνουν στό Γεώργιο Μοτζόκ πρῶην βόρνικο, γιό τοῦ Θεοδώρου, ἐγγονό τοῦ πρῶην βόρνικου Ἰωάννη, μισό χωριό Ἰακομπένι, δίπλα στόν ποταμό Ζίξια, τοῦ νομοῦ Χαρλάου, μέ μύλους στόν ποταμό, ἀγορά ἀπό τήν Ἰλιάνα, κόρη τοῦ ὄντσιου Μοτζόκ, ἐγγονή τοῦ Ἰωάννη πρὸς 250 τάληρα καί ἓνα τρίτο τοῦ Μπροστένι, ἀγορά ἀπό τήν ἴδια πρὸς 100 τάληρα.

Ρουμ. μτφρ. ἀπό τὰ Σλαβονικά, ἀρ. **1074**, πού ἐγινε στίς 15 Φεβρουαρίου 1765 στό Τσερναούτζι, ἀπό τό Στέφανο (;) πρῶην μέγα σετράρη καί ἀπό τόν Τοδεράσκο μέγα πτάρη. Πρωτότυπο, Σλαβονικά, στά Κ.Α. Βουκουρεστίου, fond M-rea Ioan Zlataust XVII/9-10.

Ἐκδ. Περίληψη στό C.D.M., τόμος Β', ἀρ. 1652, σελ. 333.

1646 (7155), 12 Δεκεμβρίου, Ἰάσι

Ὁ Βασίλειος Λούπτου, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, ἐπικυρώνει στή μονή τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν τήν ἰδιοκτησία ἐνός ἔκτου τοῦ κτήματος Βασιλεούτζι, τοῦ νομοῦ Ἰασιού, δωρεά ἀπό τόν Ἱερεμία, ἀνιψιό (ἢ ἐγγονό) τοῦ Κομεσέσκου, μέ βάση τή μαρτυρία τοῦ Τοδεράσκου Βαρτίκ πρῶην βόρνικου, τοῦ ἱερέα Στεφάνου, ὁ ὁποῖος ἦταν πνευματικός τοῦ Ἱερεμία, τοῦ Ἰόργκα κρεοπώλη στήν ἡγεμονική Sulgeria, τοῦ Μιχαήλα *călăraș* καί ἄλλων.

Πρωτότυπο, Σλαβονικά, ἀρ. **346**. Χαρτί (42,3X28,6). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό *recto* τοῦ α' φύλλου. Μελάνι μαῦρο. Ἐμπέστη ἐπικολημένη σέ χαρτί σφραγίδα, χαρτοπερίκλειστη. Δύο μτφρ. στά Ρουμανικά, ἡ πρώτη μέ ἡμερομηνία 18 Νοεμβρίου 1825, ἀρ. **346A** καί ἡ ἄλλη χωρὶς χρονολογική ἔνδειξη, ἀρ. **346B**. Ἄλλες δύο μτφρ. στά Κ.Α. Βουκουρεστίου, ρουμ. χφ. ἀρ. 578, φ. 212verso-213 καί ἀρ. 579, φ. 107 verso-108.

Ἐκδ. Περίληψη στό C.D.M., τόμος Β', ἀρ. 1937, σελ. 380.

1646 (7155), 12 Δεκεμβρίου, Ίασι

Ὁ Τοδεράσκο μέγας λογοθέτης, ὁ Γρηγόριος Οὐρέκε μέγας βόρnikovος τῆς Κάτω Χώρας, ὁ Γαβριήλ χατμάνος καὶ παρχαλάμπος τῆς Σουτσεάβας, ὁ Ἰόργκα μέγας ποστέλνικος, ὁ Γεώργιος Στεφάν μέγας σπαθάρης, ὁ Γεώργιος μέγας παχάρnikovος, ὁ Ἰορδάκε μέγας βεσιτιάρης, ὁ Γκίκας μέγας στόλνικος, ὁ Βασίλειος Μπάνου μέγας μεδελνιτσιάρης, ὁ Ἱερεμίας Βαρκουλέτζ μέγας σετράρης, ὁ Ράκοβιτζα Τσεχάν β' λογοθέτης, ὁ Γεωργιγοράς Πραζέσκου β' βεσιτιάρης, ὁ Σάϊδιε γ' λογοθέτης, ὁ Παλάδιε ποστέλνικος, οἱ Ρόσκα, Νεάνιου, Πιλιτόβσκι καὶ Μπαρσάν βόρnikovι de gloatǎ, βεβαιώνουν –μέ βάση τῆ μαρτυρία τοῦ Τοδεράσκου βόρnikovου, τοῦ Στεφάνου πνευματικοῦ, τοῦ Ἱερεμία ἐγγονοῦ (ἢ ἀνιψιοῦ) τοῦ Κομισέσκου, τοῦ Ἰόργκα κρεοπάλη, τοῦ Μιχαήλα călăraș καὶ ἄλλων– ὅτι ὁ Ἱερεμίας δώρισε πρὶν τὸ θάνατό του τὸ ἔνα ἕκτο τοῦ χωριοῦ Βασιλεούτζι στὴ μονὴ τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν.

Γραφέας ὁ Δουμητράσκο Βελάτζε.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 345. Χαρτί (43,4X29). Δίφυλλο. Τὸ κείμενο καταλαμβάνει τὸ recto τοῦ α' φύλλου. Μελάνι μαῦρο. Σχισίματα στὶς διπλώσεις. Ἀντίγραφα ἀρ. 345A, 345B, 345Γ. Ἄλλα ἀντίγραφα στὰ Κ.Α. Βουκουρεστίου, ρουμ. χφ. ἀρ. 578, φ. 212 καὶ ἀρ. 579, φ. 107.

***Εκδ.** Περίληψη στὸ C.D.M., τόμος Β', ἀρ. 1936, σελ. 380.

1647 (7155), 3 Μαΐου, Ίασι

Ὁ Γκίκας, μέγας στόλνικος, συμφωνεῖ μὲ τὸ Νικόλαο Οὐρέκε γιὰ τὴν κατοχὴ ὀρισμένων ἐνυδροείων στὰ χωριά Μπουχαϊτσένι, Λετζκάνι καὶ Μπουρσουμένι.

Μάρτυρες: Θωμάς μέγας βόρnikovος τῆς Ἄνω Χώρας, Γεώργιος Στεφάν μέγας σπαθάρης, Κωνσταντίνος Τσιογκόλε μέγας κλουτσιάρης, Ἱερεμίας μέγας σετράρης, Σαρμπάν β' σετράρης, Νένιου βόρnikovος de gloatǎ καὶ ἄλλοι.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 667. Χαρτί (31,5X21,5). Δίφυλλο. Τὸ κείμενο καταλαμβάνει τὸ recto τοῦ α' φύλλου. Μελάνι μαῦρο. Τὰ τρία τέταρτα τοῦ β' φύλλου ἐξέπεσαν. Ἀντίγραφα στὰ Κ.Α. Βουκουρεστίου, ρουμ. χφ. ἀρ. 578, φ. 303 verso καὶ ἀρ. 579, φ. 138.

***Εκδ.** Περίληψη στὸ C.D.M., τόμος Β', ἀρ. 1967, σελ. 385. Σημ. στὸ περιοδικὸ Arhiva - Iași, XXXVII (1930), σελ. 193.

46

1649 (7158), 9 Ὀκτωβρίου, Ἰάσι

Ὁ Βασιλεὺς Λούπου, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, ἐπικυρώνει στό Στάτιε βεσιάρη τὴν ἀγορά ἀπὸ τῆ Μαρίκα, χήρα τοῦ πρώην βόρnikov Λούπου Χαμπασέσκου καὶ ἀπὸ τοὺς γιούς της Γκριγκοράσκο σπαθάρη καὶ Ἰωαννίτζη, τριῶν τεμαχιῶν τοῦ χωριοῦ Τσιουμαλέστι τοῦ νομοῦ Ρόμαν, δίπλα στόν ποταμὸ Ταμποῦτσι, μέ θέση γιὰ αὐλάκι καὶ μέ μύλο στό Ταμποῦτσι, μαζί μέ ἐξαρτημένους χωρικούς καὶ μέ ὄλο τό εἰσόδημα, ἔναντι 300 ughi μετρητοῖς.

Πρὶν τὴν πώληση ρωτήθηκαν οἱ συγγενεῖς τῆς Μαρίκας ἐάν ἐπιθυμοῦν νὰ ἀγοράσουν αὐτὴ τὴν ἔκταση ἀλλὰ κανεὶς δέν τό ἤθελε. Καταγράφονται τὰ ὀνόματα 35 πωλητῶν, ὄλοι ἐγγόνια καὶ δισέγγονα τοῦ Γεδεών καὶ τῆς Μαρίκας οἱ ὁποῖοι κατεῖχαν προηγουμένως τὰ τρία αὐτὰ τεμάχια.

Πρωτότυπο, Σλαβονικά, ἀρ. **1092**. Χαρτί (44,8X28,3). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α' φύλλου. Μικρὴ ὀπή στό κείμενο. Ἐπήγεια ὑγρασίας. Ἡ ἐμπέστη ἐπικολημένη σὲ χαρτί σφραγίδα ἐξέπεσε ἐντελῶς.

47

1649 (7158), 22 Δεκεμβρίου

Ὁ Γρηγόριος Μπένκα καὶ ἡ σύζυγός του Ἄννα, κόρη τοῦ Μιχαήλ, πωλοῦν στόν ἱερέα Φένε τό ἀγροτεμάχιό τους, εὐρισκόμενο μεταξὺ τῶν χωριῶν Μπαλανέστι καὶ Κρετσιονέστι, ἔναντι 10 λέι, τὰ ὁποῖα τοῦ ὄφειλαν. Ἄν κάποιος ἀπὸ τοὺς ἐλευθέρους χωρικούς θελήσει ἐκεῖνο τό κτήμα, νὰ πληρώσει τό ποσό στόν ἱερέα.

Μάρτυρες: Θεόδωρος, Γαβριήλ ὑπηρέτης τοῦ παχάρnikov [...]*, Ἰωακείμ μοναχός πού ἦταν στό Γκαρμπανέστι, πρωτόπαπας Ἰονάσκο Κλόσκα, ἱερέας Γεώργιος ἀπὸ τό Γκρομπανέστι, Σάββας ἀπὸ τό Μπουζάια, Στέφανος Πλές.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **287**. Χαρτί (30,9X21). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α' φύλλου. Μελάني μαῦρο. Μέ αἰθάλη μία κυκλικὴ καὶ τέσσερις ὠοειδεῖς σφραγίδες. Σχισίματα στὶς διπλώσεις μέ ἐλλείψεις στό κείμενο. Ἀντίγραφα στὰ Κ.Α. Βουκουρεστίου, ρουμ. γφ. ἀρ. 578, φ. 350 verso καὶ ἀρ. 579, φ. 287.

***Εκδ.** Περίληψη στό C.D.M., τόμος Β', ἀρ. 2094, σελ. 408.

* Σχισμένο τό ἔγγραφο.

1654 (7162), 28 Μαΐου

Ἡ κουρέας Πατράσκο, τὰ ἀδελφία του Ἀνδρέας καὶ Μπεζάν καὶ ἄλλοι μαρτυροῦν ὅτι πώλησαν ἕνα οἰκόπεδο προορισμένο γιὰ ἀνέγερση οἰκίας στό Γεώργιο cãritan, γαμπρό τοῦ Πουσκάριου καὶ στή σύζυγό του Ἀναστασία ἔναντι 90 λεί μετρητοῖς.

Μάρτυρες: Μαρτέι șoltuz καὶ 12 pãrgari, Θεόδωρος hoștinar ἐξαρτημένος χωρικός, Νικόλαος γιός τοῦ Φαράμα ἐλεύθερος χωρικός, Δήμας vier, Χίλιπ ἔμπορος καὶ ἄλλοι.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 247. Χαρτί (30,8X19,3). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α΄ φύλλου. Τό β΄ φύλλο σχισμένο.

1656 (7164), 18 Φεβρουαρίου, Ἰάσι

Ἡ Γεώργιος Στεφάν, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, ἐπικυρώνει στό Νικόλαο Μπουχούς γ΄ λογοθέτη καὶ στή σύζυγό του Ἀνίτζα, κόρη τοῦ Φουρτουίνα πρώην κόμισσου, ὅλο τό παλαιοχώρι Μαρτζινένι τοῦ νομοῦ Νεάμτζ καὶ τὰ τεμάχια τῆς οἰκογένειας Ἀράπου ἀπό τὰ χωριά Ροστοϊόρι, Δουμπραβένι, Μποδέστι καὶ Πραζέστι, μαζί μέ βάλτους μέ ψάρια, μέ αὐλάκια γιὰ κατασκευὴ μύλου καὶ μέ ὅλο τό εἰσόδημα. Αὐτὰ τὰ ἀπέκτησε ὕστερα ἀπὸ ἀνταλλαγὴ μέ τόν πρώην σλουτζιάρη Ἀπόστολο καὶ τὴ σύζυγό του Ναζάρια, κόρη τοῦ Ἀράπου, πρώην σλουτζιάρη. Ἡ Μπουχούς εἶχε παραχωρήσει στόν Ἀπόστολο ὅλα τα τεμάχιά του ἀπὸ τὰ κτήματα Προμπέστι καὶ Χαρμανέστι τοῦ νομοῦ Βασλοῦι. Ἐπειδὴ ὁμως τὰ ἀγροτεμάχια τοῦ τελευταίου ἦταν ἀποδοτικότερα, ὁ Μπουχούς τοῦ ἔδωσε καὶ δύο καλά ἄλογα.

Ἡ ὅλα τὰ δικαιολογητικά πού κατεῖχε ὁ Ἀπόστολος γιὰ τὰ τεμάχια του τὰ παρέδωσε στό Μπουχούς.

Πρωτότυπο, Σλαβονικά, ἀρ. 1082. Χαρτί (43,4X28,7). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α΄ φύλλου. Μελάνι καστανό. Μέ μαῦρο ἡ αὐτόγραφή ὑπογραφή τοῦ ἡγεμόνα. Ἡ ἐμπέστη ἐπικολημένη σέ χαρτί σφραγίδα ἐξέπεσε ἔντελως. Μικρές ὀπές στό κείμενο. Ρουμ. μτφρ. ἑλλιπῆς στό φ. 2 recto.

50

1656 (7164), 23 Φεβρουαρίου Ίασι

Ὁ Γεώργιος Στεφάν, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, δωρίζει στὸν pisar Στα-
νισλάβ μερικά ἀγορτεμάχια στὸ πάνω μέρος τοῦ κτήματος Φραντσέσι,
δίπλα στὸν ποταμὸ Μπαχλουέτζ, τοῦ νομοῦ Καρλιγκατοῦρα, τὰ ὁποῖα εἶχε
ἀγοράσει ὁ Κοτνάρσκι pisar ἀπὸ τὸν Τζιγκανάς καὶ ἄλλους ἐλεύθερους
χωρικούς. Μετὰ τὸ θάνατο τοῦ Κοτνάρσκι, ἐπειδὴ δὲν εἶχε ἀπογόνους,
πέρασαν στὴν ἰδιοκτησία τοῦ ἡγεμόνα.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 506. Χαρτί (32,8X21,1). Τὸ κείμενο καταλαμβάνει
τὸ recto τοῦ α' φύλλου. Μελάνι μαῦρο. Μὲ τὸ ἴδιο χρῶμα αὐτόγραφο ὑπογραφή
τοῦ ἡγεμόνα. Ἐμπέσιτη ἐπικολλημένη σὲ χαρτί σφραγίδα. Σχισίματα στὶς διπλώ-
σεις. Ἐγγραφο κολλημένο πάνω σὲ ἄλλο χαρτί.

***Ἐκδ.** Περίληψη στὸ C.D.M., τόμος Γ', ἀρ. 167, σελ. 57.

51

1656 (7164), 10 Μαρτίου, Ίασι

Ὁ Γκλιγκοράσκο Χαμπασέσκου σερδάρης συμφωνεῖ μὲ τὸν ἀδελφὸ του
Ἰωάννη, παρκαλάμπο τοῦ Χοτίν γιὰ τὴ διανομὴ τῆς κληρονομιάς τῶν γονέ-
ων τους. Ὁ πρῶτος λαμβάνει μισὸ χωριὸ Μποζιένι μὲ ἐξαρτημένους χωρι-
κούς, σπίτια καὶ ὄλο τὸ εἰσόδημα καὶ τὸ χωριὸ Τσιουμαλέστι, τὸ ὁποῖο εἶχε
πωλήσει (sic!), πρὶν τὴ διανομὴ. Ὁ παρκαλάμπος λαμβάνει τὸ μισὸ χωριὸ
Χαμπασέστι μὲ ἐξαρτημένους χωρικούς καὶ σπίτια, καθὼς καὶ τὸ χωριὸ
Ἀδζιουδένι, μὲ χωρὸ γιὰ κατασκευὴ μύλου στὸν ποταμὸ Σιρέτ.

Μάρτυρες: Ἰωάννης Πραζέσκου βεστιάρης καὶ Νικόλαος Μπουχούς
λογοθέτης.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 1064. Χαρτί (31,5X20,3). Δίφυλλο. Τὸ κείμενο
καταλαμβάνει τὸ recto τοῦ α' φύλλου. Μελάνι καστανό. Ἀντίγραφα στὰ Κ.Α. Βου-
κουρεστίου, ρουμ. χφ. ἀρ. 578, φ. 248 καὶ 579, φ. 154.

***Ἐκδ.** Περίληψη στὸ C.D.M., τόμος Γ', ἀρ. 169, σελ. 57-58.

52

1656 (7164), 10 Μαρτίου

Ὁ Ἰωάννης Χαμπασέσκου, παρκαλάμπος τοῦ Χοτίν, καὶ ὁ ἀδελφός του

Γκριγκοράσκο, σερχάρος, μοιράζουν τήν περιουσία τους. Ὁ τελευταῖος λαμβάνει τό χωριό Τσιομολέστι τοῦ νομοῦ Ρόμαν, μαζί μέ ἑξαρτημένους χωρικούς, τό μισό χωριό Μποζιάνι τοῦ νομοῦ Νεάμιτζ, μέ σπίτια καί ἑξαρτημένους χωρικούς, τεμάχια τοῦ Δελέني τοῦ νομοῦ Μπακάου, μέ ἑξαρτημένους χωρικούς καί αὐλάκι στόν ποταμό Ταζλάου καί τό παλαιοχώρι Ματεϊάνι τοῦ νομοῦ Δοροχόι. Ὁ Ἰωάννης παίρνει τά χωριά Ἀδζιουδέني τοῦ νομοῦ Ρόμαν, μέ αὐλάκι γιά κατασκευή μύλου στό Σιρέτ, μισό χωριό Χαμπασέστι, μέ ἑξαρτημένους χωρικούς καί σπίτια, τμήμα τοῦ παλαιοχωρίου Τζιουρτζέστι, στή Στρούγκα καί ἓνα μέρος τοῦ παλαιοχωρίου Φεδελεσέني τοῦ νομοῦ Ρόμαν.

Ὁ Ἰωάννης ἀνέφερε ὅτι πρὶν τή διανομή ὁ ἀδελφός του ἔβαλε ἐνέχυρο τό Ἀδζιουδέني στό βεστιάριη Ἰορδάκε γιά τό ποσό τῶν 700 λέι «χτυπημένων» καί ὁ Γκριγκοράσκο πλήρωσε μόνο 100 λέι. Παρόλα αὐτά δέχεται νά κάνει χρήση τοῦ μύλου του στό ἴδιο χωριό.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 1062. Χαρτί (39,5X15,8). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α΄ φύλλο καί τό recto τοῦ β΄ φύλλου. Μελάνι μαῦρο. Ἀντίγραφο στά Κ.Α. Βουκουρεστίου, ρουμ. χρ. ἀρ. 579, φ. 154 verso-155. Περίληψη στό ἴδιο χρ. ἀρ. 247 verso.

***Ἔκδ.** Περίληψη στό C.D.M., τόμος Γ΄, ἀρ. 170, σελ. 58.

53

1656 (7164), 16 Ἀπριλίου, Ἰάσι

Ὁ Ἀθανάσιος ἐπίσκοπος τοῦ Ρόμαν, ὁ Γκίκας μέγας βόρνικος τῆς Κάτω Χώρας, ὁ Θωμάς πρῶην μέγας βόρνικος τῆς Ἄνω Χώρας, ὁ Σολομών Μπαρλαδεάνου μέγας βεστιάριης καί ὁ Ἰορδάκι πρῶην μέγας βεστιάριης μαρτυροῦν προσωπικά γιά τή δωρεά τοῦ πρῶην ἡγεμόνα Βασιλείου Λούπου πρὸς τό Μητροπολίτη Βαρολάμι. Αὐτή περιλαμβάνει ἓνα ἐνυδρεῖο (τοῦ Πενισόρα) πού βρίσκεται στό Ἰάσι καί δικαιολογητικά, τά ὁποῖα ἐξαφανίστηκαν, ὅταν εἰσέβαλαν στή Μολδαβία ὁ Χμελνίτζκι μέ τούς Κοζάκους καί τούς Τατάρους.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 653. Χαρτί (34,3X24). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α΄ φύλλου. Μελάνι μαῦρο. Μέ αἰθάλη κυκλική σφραγίδα.

54

1656 (7164), 4 Μαΐου

Ὁ Ἰωάννης, γιός τῆς πρεσβυτέρας ἀπό τό Κοστέστι, μέ τή σύζυγό του

Γλεάνα, πωλοῦν στό Διονύσιο, ἡγούμενο τῆς μονῆς Δοάμνεϊ κοντά στό Μποτοσάνι καί στή μονή τοῦ Ρόσκα (= Σφίντζι Βοϊτεβόζι τοῦ Ἰασίου) χωρο κατάλληλο γιά ἐνυδρεῖο, στό χωριό Κοστέστι, ἔναντι 40 λέι «χτυπημένων».

Μάρτυρες: ὁ Ἑλληνας Δουμητράσκο, πρόην sołtuz, Σέργκιε ἀπό τή μονή, Τιρόν vătăman, Βασίλειος γιός τοῦ Χομοτζιόι, Στέφανος γιός τοῦ Ἰωάννη, Γκάργλα καί Βασίλειος, γιοί τοῦ Ἰακόσα, Πάρλεα, Ἀνδρονάκης καί Λι[...]*, γιοί τοῦ Γκόλια καί ἄλλοι

Γραφέας ὁ Κύριλλος μοναχός.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 672. Χαρτί (32,6X20,3). Μονόφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό ἄνω μέρος τοῦ φύλλου. Ἐγγραφο φθαμένο μέ ἐλλείψεις στό κείμενο.

* Σχιζομένο τό ἔγγραφο.

55

1656 (7164), 20 Ἰουλίου, Ἰάσι

Ὁ Γεώργιος Στεφάν, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, δικάζει τή διένεξη μεταξύ τοῦ ἱερέα Ματθαίου, τοῦ Τοδεράσκου Ζόρα σλουτζιάρη καί ἄλλων συγγενῶν τους καί τῆς Μαρίκας, συζύγου τοῦ Δουμητράσκο Φουλιτζερ πρόην βόρνικου, ἐγγονῆς (ἤ ἀνιψιᾶς) τοῦ Γκλίγκα καί τοῦ Μπουκουότκο Χρίνκοβιτσι μέ τά παιδιά της γιά τά χωριά Ἰουγκάνι, Ταμασάνι καί Ρακιτένι, τοῦ νομοῦ Σουτσεάβας. Ἡ ἀπόφαση εὐνοεῖ τοὺς τελευταίους. Τά χωριά πωλήθηκαν ἀπό τό Φουλιτζερ καί ἄλλους συγγενεῖς του στό Βασίλειο Λούπου βοεβόδα καί ὁ τελευταῖος τά δώρισε στή μονή τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 1080. Χαρτί (43,2X28,2). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α' φύλλου. Ἡ ἐμπίεστη ἐπικολλημένη σέ χαρτί σφραγίδα ἐξέπεσε ἐντελῶς. Ἀντίγραφο ἀρ. 798. Ἄλλα ἀντίγραφα στά Κ.Α. Βουκουρεστίου, ρουμ. χφ., ἀρ. 578 φ. 270 καί ἀρ. 579 φ. 146 verso-147.

Ἐκδ. Περίληψη στό C.D.M., τόμος Γ', ἀρ. 198, σελ. 64.

56

1657 (7165), 11 Ἀπριλίου

Ὁ Θεόδωρος, γιός τοῦ Ἀθανασίου ἀπό τή Σκέια μέ τή σύζυγό του Παρασκευή, τόν ἐξάδελφό του Γρηγόριο, γιό τοῦ Γεωργίου, τόν Ἰονάσκο, γιό τοῦ Νικοάρα πωλοῦν στόν Ἰωαννίτζη παρχαλάμπο τοῦ Χοτίν, ἕνα ἀγροτεμάχιο κατάλληλο γιά μελίσινα ὀνομαζόμενο Χιλιμονέστι, στή Σκέια ἔναντι δύο φοράδων καί δύο βοδιῶν.

Ἄρχικά εἶχαν πωλήσει τό τεμάχιο στή σύζυγο τοῦ Χαμπασέσκου, ὅμως ἡ τελευταία δέν πλήρωσε τά συμφωνηθέντα.

Μάρτυρες: ὁ Ἰωάννης Πραζέσκου βεστιάρης, ὁ Κωνσταντῖνος Γκρούια, ὁ Ἰορδάκε, ὁ Ἰονάσκο, ὁ Μαυσηῆς καί ἄλλοι.

Γραφέας ὁ Θεόδωρος Μπάντας.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **780**. Χαρτί (30,6X20,7). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α΄ φύλλο. Μελάνι μαῦρο. Ἀντίγραφα στά Κ.Α. Βουκουρεστίου, ρουμ. χφ. ἀρ. 578, φ. 289 καί 579, φ. 252 verso-253 (μέ ἡμερομηνία 13 Ἀπριλίου).

***Εκδ.** Περίληψη στό C.D.M., τόμος Γ΄, ἀρ. 249, σελ. 74.

57

1659 (7168), 16 Δεκεμβρίου, Ἰάσι

Ὁ Στεφανίτζα Λούπου, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, γνωστοποιεῖ στούς κατοίκους καί στούς σχετικούς ἀξιωματούχους ὅτι δώρισε τό χωριό Καμιλέστι τοῦ νομοῦ Τεκούτσι στή μονή τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν τοῦ Ἰαίου.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **1077**. Χαρτί (28,8X20,6). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α΄ φύλλου. Μελάνι μαῦρο. Μέ τό ἴδιο χρῶμα ἡ αὐτόγραφη ὑπογραφή τοῦ ἡγεμόνα. Ἡ ἔκτυπη ὠσειδῆς κόκκινη κέρμη σφραγίδα ἐξέπεσε, ὅπως καί τό ἕνα τρίτο τοῦ β΄ φύλλου.

58

1660 (7168), 30 Ἰανουαρίου

Ὁ Στεφανίτζα Λούπου, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, γνωστοποιεῖ στούς φοροεισπράκτορες τοῦ νομοῦ Ρόμαν ὅτι ἀπάλλαξε τούς ἱερεῖς τῶν χωριῶν Ταμασάνι, Ἰουγκάνι καί Ρακιτένι, τοῦ νομοῦ Σουτσεάβας, πού ἀποτελοῦν ἰδιοκτησία τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, ἀπό ὀρισμένους φόρους τούς ὁποίους καί περιγράφει ἀναλυτικά.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **888**. Χαρτί (31,4X20,3). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α΄ φύλλου. Μελάνι μαῦρο. Μέ τό ἴδιο χρῶμα ἡ αὐτόγραφη ὑπογραφή τοῦ ἡγεμόνα. Ἐμπέστη –σέ καλή κατάσταση– ἐπικολλημένη σέ χαρτί σφραγίδα. Ἀντίγραφα στά Κ.Α. Βουκουρεστίου, ρουμ. χφ. ἀρ. 578, φ. 271 καί ἀρ. 579, φ. 147.

***Εκδ.** Περίληψη στό C.D.M., τόμος Γ΄, ἀρ. 484, σελ. 121.

59

1660 (7168), 18 Ιουλίου, [Φαρκασάνι]

Ὁ Ναβραπάσκου βόρνικος, ὁ Ἰωάννης Χαμπασέσκου πρῶην παρχαλάμπος, ὁ Ἰωάννης Πραζέσκου πρῶην παχάρνικος, ὁ Νεάνιου β' λογοθέτης καὶ ὁ Γεώργιος γράφουν στόν ἡγεμόνα Στεφανίτζα Λούπου ὅτι ὀριοθέτησαν τό χωριό Φαρκασάνι – συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ μελισσότοπου πού ἀγόρασε ἡ σύζυγος τοῦ βόρνικου Χαμπασέσκου πρὸς τὴν κομόπολη Σκέι. Τὴ βάση γιὰ τὴν ὀριοθεσία ἀποτέλεσε ἡ παλαιότερη μαρτυρία τοῦ βόρνικου Ναβραπάσκου, τοῦ πρῶην παρχαλάμπου Ἰωάννη Χαμπασέσκου, τοῦ πρῶην παχάρνικου Ἰωάννη Πραζέσκου, τοῦ Ἰονάσκο, Σoltuz ἀπὸ τό Σκέι καὶ τῶν κατοίκων: Στεφάνου τοῦ πρεσβυτέρου, γιοῦ τῆς Κάρστεα, Θεοδώρου Πολιδίτζα, Νικολάου, γιοῦ τοῦ Κοσμά, Στεφάνου, γιοῦ τοῦ Δραγκόι, Θεοδώρου, γιοῦ τοῦ Ἀθανασίου, Δουμητράσκο Σαρέσκο, Ἰονάσκο, γιοῦ τοῦ Γαβριήλ, Θεοδώρου Μπουρδούγκ, Δημητρίου, γιοῦ τοῦ Δραγκόι.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **782**. Χαρτί (29,2X18,7). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α' φύλλο. Μελάνι καστανό. Στρογγυλὴ σφραγίδα μέ αἰθάλη. Τά δύο τρίτα τοῦ β' φύλλου ἐξέπεσαν. Ἀντίγραφα, Ρουμανικά, ἀρ. **786** καὶ **787**. Ἑλλ. μτφρ. ἀρ. **787A** καὶ **787B**. Ἄλλες ἑλληνικὲς μεταφράσεις στά Κ.Α. Βουκουρεστίου, ρουμ. χφ. ἀρ. 578, φ. 282 καὶ ἀρ. 579, φ. 76. Περίληψη στό ἴδιο χφ. φ. 333 verso.

***Εξδ.** Περίληψη στό C.D.M., τόμος Γ', ἀρ. 558, σελ. 135.

60

1660 (7168), 10 Αὐγούστου

Ὁ Στεφανίτζα Λούπου, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, καθιερώνει στή μονὴ τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν τὴν ἐξουσία τοῦ πρῶην ἡγεμονικοῦ χωριοῦ Φαρκασάνι τοῦ νομοῦ Ρόμαν. Πρὸς τὴν πλευρά τῆς κομόπολης Σκέι, τό χωριό ὀριοθετήθηκε ἀπὸ τό Νεάνιου μέγα λογοθέτη, τόν Ἰωάννη Πραζέσκου πρῶην παχάρνικο, τό Γεώργιο Ναβραπάσκου πρῶην βόρνικο, τόν Ἰωάννη Χαμπασέσκου παρχαλάμπο, τό Σoltuz τοῦ Σκέι μαζί μέ 12 pãrgari καὶ ἄλλους.

Πρωτότυπο, Σλαβονικά, ἀρ. **784**. Χαρτί (43,1X29). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α' φύλλου. Μελάνι καστανό. Μέ μαῖθο ἢ αὐτόγραφο ὑπογραφή τοῦ ἡγεμόνα. Ρουμ. μτφρ. πού ἔγινε στίς 19 Ἰουνίου 1663 ἀπὸ τόν ἱεροψάλτη Εὐλόγιο ἀρ. **783**. Ἄλλες μτφρ. στά Κ.Α. Βουκουρεστίου, ρουμ. χφ. ἀρ. 578, φ. 282 verso καὶ ἀρ. 579, φ. 75 verso. Δύο περιλήψεις, μέ τὴ χρονολογία καὶ μόνο, στό φ. 333 verso.

***Εξδ.** Περίληψη στό C.D.M., τόμος Γ', ἀρ. 572, σελ. 138.

61

1660 (7169), 15 Ὀκτωβρίου, Ἰάσι

Ὁ Στεφανίτζα Λούπου, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, διατάζει τοὺς ἀξιωματοὺς καὶ τοὺς φοροεισπράκτορες νὰ μὴν ἐνοχλοῦν τὸ μυλωνὰ Ἀνδρόνικο ἀπὸ τὸ Καμιλέστι, ὁ ὁποῖος ἐργάζεται στοὺς μύλους τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **1078**. Χαρτί (31X19,9). Δίφυλλο. Τὸ κείμενο καταλαμβάνει τὸ recto τοῦ α΄ φύλλου. Μελάνι μαῦρο. Μὲ τὸ ἴδιο χρῶμα ἡ αὐτοῖγραφο ὑπογραφή τοῦ ἡγεμόνα. Ἡ ἔκτυπη ὠοειδῆς κόκκινη κέρμη σφραγίδα ἐξέπεσε.

62

1661 (7169), 4 Ἰανουαρίου

Ὁ Γκλιγκοράσκο, γιὸς τοῦ Ρούσου, μαρτυρεῖ ὅτι πώλησε στὸν ἐξάδελφό του Στέφανο 8 rănipturi ἀπὸ τὸ παλαιοχώρι τοῦ Καϊνένι, πρὸς τὴν πλευρὰ τοῦ Μογκοσέστι.

Μάρτυρες: Ἀντώνης Συμεών Μπάντα, ὁ μοναχὸς Κωστής, ὁ ἱερέας Ἰστράτιε, ὁ ἐπιστάτης Θεόδωρος.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **84**. Χαρτί (31,9X19,8). Δίφυλλο. Τὸ κείμενο καταλαμβάνει τὸ verso τοῦ β΄ φύλλου. Τὰ δύο τρίτα τοῦ α΄ φύλλου ἐξέπεσαν. Σχισίματα στὶς διπλώσεις μὲ μικρὲς ὀπές στό κείμενο. Ἀντίγραφο στὰ Κ.Α. Βουκουρεστίου, ρουμ. χφ. ἀρ. 579, φ. 169 verso.

***Εκδ.** Συντομότητα περιλήψη στό C.D.M., τόμος Γ΄, ἀρ. 625, σελ. 147.

63

1662 (7170), 18 Ἰανουαρίου, Ἰάσι

Ὁ Εὐστράτιος Δαμπίτσα, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας διατάζει τοὺς παρκαλάμπους τοῦ Μπακάου καὶ τοὺς φοροεισπράκτορες (olăcari, căminari bezmănari) –ὅπως ἴσχυε καὶ μέχρι τώρα, σύμφωνα μὲ τὸ χρυσοβούλλο τοῦ Βασιλείου Λούπου– νὰ μὴν ἐνοχλοῦν τοὺς χωρικοὺς τῶν κτημάτων Λέεα καὶ Ποπόροουλ, πού ἀνήκουν στή μονή τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν. Τὸ εἰσόδημα τῶν κτημάτων νὰ χρησιμοποιεῖται γιὰ τὰ κερδιὰ.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **23**. Χαρτί (29,8X21,2). Δίφυλλο. Τὸ κείμενο κατα-

λαμβάνει τό recto τοῦ α' φύλλου. Μελάνι καστανό. Μέ μαῦρο ἢ αὐτόγραφη ὑπογραφή τοῦ ἡγεμόνα. Ἡ ἔκτυπη κόκκινη κέρινη σφραγίδα ἐξέπεσε, ὅπως καί τό ἕνα τρίτο τοῦ β' φύλλου. Ἀντίγραφα στά Κ.Α. Βουκουρεστίου, ρουμ. χφ. ἀρ. 579, φ. 172 καί 333 verso.

***Εκδ.** Περίληψη στό C.D.M., τόμος Γ', ἀρ. 758, σελ. 173.

64

1662 (7170), 18 Ἰανουαρίου, Ἰάσι

Ἐὐστράτιος Δαμιτίτσα, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, ἀπαλλάσσει 50 ἀνθρώπους ἀπό τό χωριό Φαρκασέιν, τοῦ νομοῦ Ρόμαν ἀπό ὅλους τοὺς φόρους καί τίς ἀγγραφεῖς, ὑπὸ τόν ὄρο νά πληρώνουν τό φόρο ἐπὶ τῶν χοίρων καί τῆ δεκάτῃ στή μονή τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **781**. Χαρτί (29,6X20,6). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α' φύλλο. Μελάνι μαῦρο. Μέ τό ἴδιο χρῶμα ἢ αὐτόγραφη ὑπογραφή τοῦ ἡγεμόνα. Ἡ ἐμπέστη ἐπικολημένη σέ χαρτί σφραγίδα ἐξέπεσε, ὅπως καί τό ἕνα τρίτο τοῦ α' φύλλου.

65

1663 (7171), 12 Μαΐου, Ἰάσι

Ἐὐστράτιος Δαμιτίτσα, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, ἐπικυρώνει στό Στέφανο Τσερχέβ' κόμισο τὴν κατοχή ἑνός ἀμπελιοῦ στό Κοπόου, τοῦ νομοῦ Ἰασίου, τό ὁποῖο εἶχε ἀγοράσει ἀπὸ τὴν Ἀναστασία Στατιοάε ἔναντι 55 ἀσημένιων galbeni.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **1091**. Χαρτί (32X19,6). Μονόφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ φύλλου. Ἡ ἐμπέστη ἐπικολημένη σέ χαρτί σφραγίδα διατηρεῖται κατὰ τό ἥμισυ. Μεγάλῃ ἐπήρεια ὕγρασις. Σχεδόν δυσανάγνωστη σέ ὀριζόμενα σημεῖα. Ἀντίγραφο στά Κ.Α. Βουκουρεστίου, ρουμ. χφ. ἀρ. 578, φ. 403.

***Εκδ.** Περίληψη στό C.D.M., τόμος Γ', ἀρ. 975, σελ. 219.

66

1664 (7172), 1 Ἰανουαρίου

Ἐὐστράτιος Πατράσκου μαρτυρεῖ ὅτι πωλεῖ τό παλαιοχώρι ἀπὸ τό Κανένι στὸν

ἑξαδελφὸ τοῦ Στέφανο ἔναντι 15 bani, ἑξαιτίας τοῦ λιμοῦ.

Μάρτυρες: ὁ ἑξαδελφός τοῦ Χορτολομέι, ὁ θεῖος τοῦ Γρηγόριος Τσιολπάν. Ὑπογράφει καὶ ὁ Ἰονάσκο Μπεριγκάν.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 85. Χαρτί (31,4X21,4). Δίφυλλο. Τὸ κείμενο καταλαμβάνει τὸ recto τοῦ α΄ φύλλου. Μελάνι μαῦρο. Μὲ αἰθάλη μία μεγάλη κυκλική καὶ ἄλλες τέσσερις ὠοειδεῖς σφραγίδες. Περίληψη στὰ Κ.Α. Βουκουρεστίου, ρουμ. χφ. ἀρ. 579, φ. 169 verso.

Ἔκδ. Συντομωτάτη περίληψη στὸ C.D.M., τόμος Γ΄, ἀρ. 1023, σελ. 228.

67

1665 (7173), 4 Φεβρουαρίου

Ὁ Ράδου Λέων, ἡγεμόνας τῆς Βλαχίας, ἐπικυρώνει σὲ ὅλες τὶς μονές τοῦ Ἁγίου Ὅρους τὴν ἐλεημοσύνη τοῦ Γρηγορίου Α΄ Γίκια, παραχωρώντας τους τὸ δικαίωμα νὰ λαμβάνουν ἐτησίως ἀπὸ τὸ μεγάλο ἀλατωρυχεῖο 1.000 ἀλατόλιθους, τὴν ἡμέρα τῆς ἐορτῆς τοῦ Προφήτη Ἡλία.

Μάρτυρες: Γεώργιος Μπαλεάνου, μέγας μπάνος, Στρώε μέγας βόρnikovs, Ράδου μέγας λογοθέτης, Δραγκίτσι μέγας παχάρnikovs, Μάρες μέγας βεσιτάρης, Νεαγκόε μέγας κλουτσιάρης, Μπάδεα μέγας πιτάρης, Ἰορδάκι μέγας στόλnikovs, Παπά μέγας κόμισος, Σερμπάν Καντακουζηνός μέγας ποστέλnikovs. Ἰσπράβnikovs ὁ Ράδου Ναστουρέλ β΄ ἀγός.

Γραφῆας ὁ Δουμητράς.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 1101. Περγαμινὴ (51,3X35,7). Μελάνι μαῦρο. Μὲ τὸ ἴδιο χροῶμα ὁ φυτικός διάκοσμος ἄνω ἀριστερὰ καὶ δεξιὰ, καθὼς καὶ τὸ πρωτόγραμμα μὲ ἄνθη. Μὲ κόκκινο ὀρισμένα κεφαλαῖα γράμματα καὶ ὀνόματα καὶ ἡ ἐπανάληψη τοῦ τίτλου. Διατηρεῖται ἡ πρασινοκίτρινη μῆρινθος καὶ ἡ κέρηνη βούλα.

68

1665 (7173), 22 Ἀπριλίου, Ἰάσι

Ὁ Εὐστράτιος Δαμπίτσα, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας ἐπικυρώνει στὴν Παρασκευή, χήρα τοῦ Γεωργίου Βάλκου πρῶην κόμισου, τὴν κατοχὴ δύο ἀγροκτημάτων, στὸ Λαζοριάνι καὶ στὸ Μοῦμέστι, τὰ ὁποῖα ἑξαγόρασε ἀπὸ τοὺς κουνιάδους τῆς, Βασίλειο Μά[...], Ἀπόστολο, Ἀναστασία καὶ Ἰωάννα, μὲ 300 λέι.

Ἡ Παρασκευὴ ἐπέδειξε στὸν ἡγεμόνα ἔγγραφη μαρτυρία τοῦ Μύρωνα Μπουτσιόκ, πρῶν σλουτζιάρη, τοῦ Βασιλείου Σολδάν πρῶν βεσιάρη, τοῦ Ἀλεξάνδρου Σουχούπ ceaus, πρῶν σπαθάρη, Ἀντίχου Κοστάκη, πρῶν ἀγά, στὴν ὁποία ἀνέφεραν ὅτι ἐνώπιόν τους πλήρωσε ἡ προαναφερομένη στοὺς κουνιάδους τῆς τὸ σύνολο τοῦ ποσοῦ γιὰ τὰ δύο κτήματα καὶ γιὰ ἄλλες ἐκκρεμότητες.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 437. Χαρτί (42,7X28,5). Δίφυλλο. Τὸ κείμενο καταλαμβάνει τὸ recto τοῦ α' φύλλου. Μελάνι καστανό. Μὲ κόκκινο ὁ φητικός διάκοσμος καὶ τὸ πρωτόγραμμα. Ἡ ἐμπέστη ἐπικολλημένη σὲ χαρτί σφραγίδα ἐξέπεσε ἐντελῶς.

69

1665 (7173), 13 Ἰουνίου

Ὁ Ρουτζίνα πρῶν σετράρης καὶ ὁ Ρόμαν παρχαλάμπος τοῦ Στεφανέστι συντάσσουν ὀριοθετικὴ μαρτυρία γιὰ μερικά τεμάχια τοῦ κτήματος Μπρατισένι, τοῦ νομοῦ Ἰασίου, ἀγορὰ τοῦ Ἡλία Μπουτσιόκ πρῶν παχάρνικου καὶ τοῦ Δημητρίου Μπουχούς πρῶν βεσιάρη, κατὰ τὴ διάρκεια τῆς ἡγεμονίας τοῦ Στεφανίτζα Λούπου.

Ἀντίγραφο, Ρουμανικά, ἐπικυρωμένο στίς 25 Ἀπριλίου 1801 ἀπὸ τὸ Σερμπάν κλουτσιάρη, ἀρ. 385.

70

1665 (7173), 6 Ἰουλίου, Ἰάσι

Ὁ Εὐστράτιος Δαμιτζα, βοεβόδας τῆς Μολδαβίας, ἐπικυρώνει στὸ μέγα λογοθέτη Μπουχούς τὴν κατοχὴ μερικῶν ἀγροτεμαχιῶν στὸ χωριὸ Μπρατασάνι, τοῦ νομοῦ Ἰασίου, τὰ ὁποία ἀγόρασαν κατὰ καιροὺς ὁ θεῖος του, παχάρνικος Ἰλεα Μπουτσιόκ, ὁ πατέρας του, βεσιάρη Δημήτριος Μπουχούς καὶ ὁ ἴδιος ὁ λογοθέτης. Ἡ ὀριοθεσία τους ἐγινε ἀπὸ τὸ Ρουτζίνα, πρῶν μέγα σετράρη καὶ ἀπὸ τὸ Ρόμαν, παρχαλάμπο τοῦ Στεφανέστι, μαζί μὲ γείτονες ἀπὸ τὸ Ποζουτζένι, ἀπὸ τὸ Κούπτιστσι, τὴ Πάρκοβα καὶ τὸ Καποτάνι. Τὰ ὄρια τῶν ἀγροτεμαχιῶν ἀκολουθοῦν.

Ἀντίγραφο, Ρουμανικά, ἀρ. 386. Πρωτότυπο στὰ Κ.Α. Βουκουρεστίου, Colecția Doc. Moldovenesti I/19.

Ἔκδ. Περίληψη στὸ C.D.M., τόμος Γ', ἀρ. 1215, σελ. 268.

71

1665 (7173), 6 Αυγούστου, Ίασι

Ὁ Εὐστράτιος Δαμπίζα, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, παραχωρεῖ στή μονή τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν τό δικαίωμα νά ἐντοπίζει σέ ἡγεμονικά ἀρχοντικά ἢ μοναστηριακά χωριά ἢ slobozii [τούς ἐξαρτημένους] ἀνθρώπους, οἱ ὅποιοι εἶχαν φύγει ἀπό τό Μπακάου [ἀπό τά ἐκεῖ κτήματα τῆς μονῆς] καί νά τούς ἐπαναφέρει στή μονή.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **148**. Χαρτί (31,4X20). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α΄ φύλλου. Ἡ ἐκτυπη κόκκινη κέρικη σφραγίδα ἐξέτεσε ἐντελῶς.

72

1665 (7173), 7 Αυγούστου, Ίασι

Ὁ Εὐστράτιος Δαμπίζα, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, ἐπικυρώνει στή μονή τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν τήν κατοχή τοῦ χωριοῦ Καμιλέστι, τοῦ νομοῦ Τεκούτσι, μέ μύλους στόν ποταμό Μπαράδ.

Γι' αὐτό τό χωριό οἱ μοναχοί εἶχαν διένεξη μέ τό Βασιλάσκο, πρῶην σπαθάρη καί τόν Κυριάκο πρῶην μεδελνιτσιάρη, παιδιά τοῦ Γρηγορίου Οὐρέκε πρῶην μεγάλο βόρνικου. Παρουσιάζεται τό ἱστορικό τῆς διένεξης καί ἡ κάθε πλευρά ὑποστηρίζει ὅτι ἡ ἄλλη τό καταπατᾶ. Κατά τή διάρκεια τῆς ἡγεμονίας τοῦ Στεφανίτζα Λούπου, ὁ τελευταῖος παραχώρησε τό χωριό στή μονή.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **1084**. Χαρτί (43X29,3). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α΄ φύλλου. Μελάني καστανό. Σώζονται τά δύο πέμπτα τῆς ἐμπέστης ἐπικολλημένης σέ χαρτί σφραγίδας. Σχισίματα στίς διπλώσεις.

73

1666 (7174), 7 Μαΐου, Ίασι

Ὁ Γεώργιος Δούκας, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, ἐπικυρώνει στόν κόμισο Στέφανο τήν κατοχή ἑνός ἀμπελιοῦ στό Κοπόου, τό ὅποιο εἶχε ἀγοράσει πρὶν ἀπό τέσσερα χρόνια ἀπό τήν Ἀναστασία Στάτι, ἔναντι 50 galbeni.

Τώρα, ἀφοῦ διαπίστωσε ὅτι τό συγκεκριμένο ἀμπέλι βελτιώθηκε, ἡ Ἀναστασία ἤθελε νά τό ἐξαγοράσει, ἀλλά ὁ ἡγεμόνας ὕστερα ἀπό δίκη τό ἐπικυρώνει στόν κόμισο.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, αρ. **1094**. Χαρτί (31,8X20). Μονόφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ φύλλου. Μελάني μαῦρο. Ἐμπέιστη ἐπικολλημένη σέ χαρτί σφραγίδα μέ τό κερὶ μερικῶς φθααρμένο.

74

1666 (7174), 18 Αὐγούστου, Ἰάσι

Ὁ Ἡλίας Ἀλεξάνδρου, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, ἐπικυρώνει στή μονή τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν τοῦ Ἰασίου, τῆς ὁποίας κτήτωρ ἦταν ὁ Βασίλειος Λούπου, τὴν ἐκκλησία τοῦ Μπακάου, τὰ χωριά Ποπόρουλ καὶ Λέτεα καθῶς καὶ τὰ σπίτια ποῦ ἀνήκουν στήν ἐκκλησία, μαζὶ μέ ὄλο τό εἰσόδημά τους.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, αρ. **147**. Χαρτί (30,5X21). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α' φύλλου. Μελάني καστανό. Ἡ ἐκτυπη ὠσειδῆς κόκκινη κέρυνη σφραγίδα ἐξέπεσε. Μέ μαῦρο ἢ αὐτόγραφο ὑπογραφή τοῦ ἡγεμόνα μέ ἐκζητημένη μορφή.

75

1666 (7174), 18 Αὐγούστου, Ἰάσι

Ὁ Ἡλίας Ἀλεξάνδρου, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, παραχωρεῖ στή μονή τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν τό δικαίωμα νά χρησιμοποιεῖ γιὰ τίς ἀνάγκες τῆς 10 poslušnici: ἓνα ράπτῃ, ἓνα δερματοτεχνίτη, ἓναν κουρεά, ἓνα σκυτοτόμο, ἓνα ξυλουργό, ἓνα σιδηρουργό, ἓναν κηπουρό καὶ ἓνα διερμηνέα. Ὅλοι θά ἀπαλλάσσονται ἀπὸ φόρους, ἐνῶ δέν θά πληρώνουν τὴ δεκάτη γιὰ τὰ ἀγαθὰ τους.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, αρ. **533**. Χαρτί (30,6X21,2). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α' φύλλου. Μελάني καστανό. Μέ μαῦρο ἢ αὐτόγραφο ὑπογραφή τοῦ ἡγεμόνα μέ ἐκζητημένη μορφή. Ἡ ἐμπέιστη ἐπικολλημένη σέ χαρτί σφραγίδα ἐξέπεσε ἐντελῶς.

76

1666 (7174), 20 Αὐγούστου, Ἰάσι

Ὁ Ἡλίας Ἀλεξάνδρου, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, ἐπικυρώνει στή μονή τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, τὴν ὁποία ἀνήγειρε ὁ Βασίλειος Λούπου, τὴν κατοχή

μερικῶν σπιτιῶν στήν ὁδὸ Τσιουμοταρεάσκα τοῦ Ἰασίου. Ἐκεῖ τώρα βρῖσκονται τὸ λουτρό καὶ τὸ σχολεῖο, κοντὰ στὸ ἰχθυοτροφεῖο τοῦ ποταμοῦ Μπαχλούι, τὰ ὁποῖα εἶχε δωρίσει καὶ πάλι ὁ Λούπου. Ὁ τελευταῖος τὰ εἶχε ἀγοράσει ἀπὸ τὸν κόμισο Μιχαήλ Φουρτούνα ἔναντι 200 ἀργυρῶν ταλήρων.

Πρωτότυπο, Σλαβονικά, ἀρ. **1047**. Χαρτί (40,7X28,7). Μονόφυλλο. Τὸ κείμενο καταλαμβάνει τὸ recto τοῦ φύλλου. Μελάνι καστανό. Μὲ μαῦρο ἢ αὐτόγραφη ὑπογραφή τοῦ ἡγεμόνα μὲ ἐκζητημένη μορφή. Ἐπήρεια ὑγρασίας. Ρουμ. μτφρ. ποῦ ἔγινε στίς 19 Σεπτεμβρίου 1761 ἀπὸ τὸν ἱεροψάλτη Εὐλόγιο, ἀρ. **1048**. Ἀντίγραφο στὰ Κ.Α. Βουκουρεστίου, ρουμ. χφ. 578, φ. 105 verso-106.

Ἐκδ. Uricariul, τόμος Ζ´, ἀρ. 10. Περίληψη στὸ C.D.M., τόμος Γ´, ἀρ. 1374, σελ. 299.

77

1666 (7174), 21 Αὐγούστου, Ἰάσι

Ὁ Ἡλίας Ἀλεξάνδρου, βοεβόδας τῆς Μολδαβίας, ἐπικυρώνει στή μονή τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν τοῦ Ἰασίου, τὴν ὁποία ἀνήγειρε ὁ Βασίλειος Λούπου, τὸ δικαίωμα νὰ λαμβάνει σύμφωνα μὲ τὸ ἐθμικὸ δίκαιο ἀνά δύο ροιτρονίσι χτυπημένα ἀπὸ ὅλα τὰ κάρα μεταφορᾶς, τὰ ὁποῖα νὰ χρησιμοποιοῦνται γιὰ ἀγορὰ λιβανιοῦ γιὰ τὴ μονή.

Πρωτότυπο, Σλαβονικά, ἀρ. **534**. Χαρτί (43,2X28,8). Μονόφυλλο. Τὸ κείμενο καταλαμβάνει τὸ πάνω μέρος του. Μελάνι καστανό. Μὲ μαῦρο ἢ ἐκζητημένης μορφῆς αὐτόγραφη ὑπογραφή τοῦ ἡγεμόνα.

78

1667 (7174), 5 Φεβρουαρίου, Ἰάσι

Ὁ Ἡλίας Ἀλεξάνδρου, βοεβόδας τῆς Μολδαβίας, δωρίζει στὸ γιό τοῦ β´ σπαθάρη Ἐνάκε, τὸν ὁποῖο εἶχε βαφτίσει, ἓνα οἰκόπεδο προορισμένο γιὰ ἀνέγερση σπιτιοῦ, στήν ὁδὸ Οὐλιτζα Μάρε τοῦ Ἰασίου. Αὐτὸ ἀνῆκε προηγουμένως στὸν Ἴβάν, Γάλλο ὠρολογιοποιό, ἐνῶ μετὰ τὸ θάνατό του πέρασε στήν ἰδιοκτησία τοῦ ἡγεμόνα.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **255**. Χαρτί (30,7X20,9). Δίφυλλο. Τὸ κείμενο καταλαμβάνει τὸ recto τοῦ α´ φύλλου. Μελάνι μαῦρο. Μὲ κόκκινο ἢ μικρὴ ὀκταγωνικὴ σφραγίδα τοῦ ἡγεμόνα. Ἀντίγραφο στὰ Κ.Α. Βουκουρεστίου, ρουμ. χφ. ἀρ. 575, φ.

162. Ἄλλη περιήληψη στό I. Tanoviceanu, «Marele spătar Ilie Țifescu», στό Analele Academiei Române, Memoriile Secțiunii Istorice, seria II, tom XXXII, 1909-1910, σελ. 810.

***Εκδ.** Περιήληψη στό C.D.M., τόμος Γ', ἀρ. 1436, σελ. 310-311.

79

1667 (7175), 20 Φεβρουαρίου, Ἰάσι

Ὁ Ἡλίας Ἀλεξάνδρου, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, ἐπικυρώνει στή μονή Κασίν τήν κατοχή τοῦ χωριοῦ Καμιλέστι μέ μύλους στόν ποταμό Μπαράδ, τοῦ νομοῦ Τεκούτσι καί μέ ἐξαρτημένους χωρικούς. Τό χωριό αὐτό ἀπετέλεσε δωρεά τοῦ Γκλιγκοράσκο Μογκάλδεα, ἀδελφοῦ τοῦ ἡγεμόνα Γεωργίου Στεφάν πρός τή μονή. Μετά τό θάνατό του δόθηκε ἀπό τόν ἀδελφό τοῦ τελευταίου, Βασίλειο, στή μονή τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **1089**. Χαρτί (44X29,3). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α' φύλλου. Μελάνι καστανό. Μέ μαῦρο ἡ αὐτόγραφο ὑπογραφή τοῦ ἡγεμόνα μέ ἐκζητημένη μορφή. Μέ κόκκινο –οβησμένο– ἡ ὄκταγωνική σφραγίδα του.

80

1667 (7175), 18 Ἀπριλίου, Ἰάσι

Διαθήκη τοῦ Γεωργίου Μπαρλαδεάνου, σύμφωνα μέ τήν ὁποία δωρίζει στή μονή τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν ἓνα ἀμπέλι γιά νά τόν μνημονεύουν μετά τό θάνατό του. Κανείς συγγενής νά μήν προσβάλει αὐτή τή δωρεά.

Μάρτυρες: ὁ παρκαλάμπος τοῦ Μπακάου, ὁ ζοιτutz μαζί μέ τούς 12 rãrgari καί ἄλλοι κάτοικοι τῆς πόλης. Ὑπογράφει ἐπίσης ὁ Θεόδωρος Πελίν.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **12**. Χαρτί (32X20,3). Μελάνι καστανό. Μέ αἰθάλη δύο μικρές σφραγίδες – μία ὠσειδής καί μία ὄκταγωνική (τοῦ Θεοδώρου Πελίν). Τό β' φύλλο σχισμένο κατακόρυφα. Ἀντίγραφο ὅπου ὑπογράφουν [ἐλληνικά] ὁ Κωστάκης πρόην παχάρνικος, καθώς καί ὁ Ἀνθρονάκη Πελίν, ἀρ. **16**.

81

1667, 21 Ἀπριλίου, Ἰάσι

Ὁ Ἡλίας Ἀλεξάνδρου, βοεβόδας τῆς Μολδαβίας, ἐπικυρώνει στόν κό-

μισο Στέφανο Τσερκέζ τήν ἀγορά ἑνός ἀμπελιοῦ στό Κοπούου, ἀπό τήν Ἄνισια, σύζυγο τοῦ Βασιλείου Ρόσκα καί τούς γιούς της Δουμητράσκο, βόρνικο de roartă καί Συμεών, ἔναντι 40 λεί «χτυπημένον».

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἄρ. **1090**. Χαρτί (44,1X29). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α΄ φύλλου. Ἐμπέστη ἐπικολλημένη σέ χαρτί σφραγίδα, ἄριστα διατηρημένη, ἀλλά ἐξέπεσε.

82

1667 (7175), 1 Μαΐου, Ἰάσι

Ἐὸ Ἡλίας Ἀλεξάνδρου, βοεβόδας τῆς Μολδαβίας, δωρίζει στό σλουτζιάρη Ἐνάκε, γιά τήν πιστή του ὑπηρεσία, ἕνα ἀγροτεμάχιο στό Ἰάσι, πλαισιωμένο ἀπό τή Βάλεα Μπάκουλουϊ, τή μία ἄκρη τοῦ κτήματος Ταουτέστι, συμπεριλαμβανομένου καί ἑνός τμήματος τοῦ κτήματος Ρέδιουλ λούι Τατάρ, τή Βάλεα Στιουμπέιουλουϊ, τή Βάλεα Φλοάρεϊ, μέχρι τά σύνορα μέ τό Οὐρικάνι. Ἐὸ Ἐνάκε ἔχει τό δικαίωμα νά οἰκοδομήσει ἐκεῖ σπίτι, νά φτιάξει ἀμπέλι, αὐλάκι, κήπους, νά σπέρνει καί νά κόβει τό χόρτο.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἄρ. **404**. Χαρτί (31,2X19,3). Μονόφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ φύλλου. Μελάνι μαῦρο. Μέ κόκκινο ἡ ὀκταγωνική σφραγίδα τοῦ ἡγεμόνα. Ἀντίγραφο στά Κ.Α. Βουκουρεστίου, ἄρ. 578, φ. 112.

Ἔκδ. Περίληψη στό C.D.M., τόμος Γ΄, ἄρ. 1466, σελ. 316.

83

1667 (7176), 4 Νοεμβρίου, Ἰάσι

Ἐὸ Ἡλίας Ἀλεξάνδρου, βοεβόδας τῆς Μολδαβίας, ἐπιζυρώνει στό σλουτζιάρη Ἐνάκε, γιά τήν πιστή του ὑπηρεσία, (μέ τή σύμφωνη γνώμη τοῦ Μητροπολίτη Γεδεών καί τῶν τριῶν ἐπισκόπων τῆς Μολδαβίας) ἕνα ἀγροτεμάχιο στό Ἰάσι, κοντά στό Βάλεα Μπάκουλουϊ, τό ὁποῖο ὀριοθέτησε ὁ β΄ λογοθέτης Δουμητράσκου, μαζί μέ τόν Τοδεράσκο Ζόρα μεδελνιτσιάρη, τό Ζότα πρώην σλουτζιάρη καί ἄλλους ἀπό τό Ἰάσι, τό Ταουτέστι, τό Οὐρικάνι καί τό Γκαουρένι. Σέ αὐτό τό τεμάχιο ἔχει τό δικαίωμα ὁ Ἐνάκε νά κτίσει σπίτι, νά δημιουργήσει μελισσότοπους καί αὐλάκια γιά ἰχθυοτροφεία, νά τό σπέρνει καί νά κόβει τό χόρτο. Τά ὄρια τοῦ τεμαχίου ἀκολουθοῦν. Διαφορετικά ἔστω ἀνάθεμα. Πιστοποίηση τοῦ ἴδιου τοῦ ἡγεμόνα καί τῶν Αὐλικῶν: Μύρωνα Κοστίν μεγάλου βόρνικου τῆς Κάτω Χώρας, Βασιλείου [μεγάλου] βόρνικου τῆς Ἄνω

Χώρας, Γκλιγκοράσκου Χαμπασέσκου και Κωνσταντίνου, παρκαλάμπων του Χοτίν, Κωνσταντίνου Μπουχουσέλ και Στάνκου, παρκαλάμπων του Νεάμτζ, Άλεξάνδρου και Ίακώβου παρκαλάμπων του Ρόμαν, Φραγκούλη portar της Σουτσεάβας, Νικολάου Ράκοβιτζα χατιάνου και παρκαλάμπου της Σουτσεάβας, Στάμα ποστέλνικου, Τοδεράσκο Ίορδάκι σπαθάρη, Άποστολάκη παχάρνικου, Ούρσάκι βεσιτιάρη, Ήλια Στούρτζεα στόλνικου, Άλεξάνδρου κόμισου.

Γραφέας ο Στρατουλάτ.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, αρ. 388. Περγαμνή (44,1X58,7). Μελάni καστανό. Μέ χρυσό ο σταυρός, τό πρωτόγραμμα και ό τίτλος του ήγεμόνα. Μέ τό ίδιο χρώμα ή αυτόγραφή ύπογραφή του ήγεμόνα. Η μεγάλων διαστάσεων επικολλημένη σέ χαρτί σφραγίδα έξέπεσε. Έλληνική μτφρ. αρ. 388Α. Άντίγραφο στά Κ.Α. Βουκουρεστίου, M-rea Trei Ierarhi I/I, άλλο στήν ίδια συλλογή, ρουμ. χφ. 578, φ. 112 verso-113 recto, και 117 verso, άλλο στό ρουμ. χφ. 579, φ. 220-221.

*Εκδ. Περίληψη στό C.D.M., τόμος Γ', αρ. 1559, σελ. 334-335.

84

1667 (7176), 6 Νοεμβρίου, Ίάσι

Ό Ήλιος Άλεξάνδρου, βοεβόδας της Μολδαβίας, γνωστοποιεί σέ όλους τους άξιωματούχους ότι έλέησε τόν Ένάκε άπαλλάσσοντας αυτόν και τόν άδελφό του από όλους τους φόρους και τίς άγγραφεΐς [οί όποιοι περιγράφονται άναλυτικά] για τήν πιστή του ύπηρεσία. Διαφορετικά έστω άνάθεμα.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, αρ. 413. Χαρτί (44,1X28,9). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto του α' φύλλου. Μελάni μαύρο. Μέ χρυσό τό πρωτόγραμμα του κειμένου και ό τίτλος του ήγεμόνα. Μέ τό ίδιο χρώμα ή αυτόγραφή ύπογραφή του μέ έξζητημένη μορφή. Έντυπη, μέ κόκκινο μελάni, όπταγωνική σφραγίδα του βοεβόδα. Άντίγραφο στά Κ.Α. Βουκουρεστίου, ρουμ. χφ. αρ. 578, φ. 113.

*Εκδ. Περίληψη στό C.D.M., τόμος Γ', αρ. 1560, σελ. 335.

85

1667 (7176), μετά τίς 6 Νοεμβρίου, Σουτσεάβα

Ό Γεδεών Μητροπολίτης Μολδαβίας, ό Δοσοφτέι έπίσκοπος του Ρόμαν, ό Σεραφεΐμ έπίσκοπος του Ραδαούτζι και ό Ίωάννης έπίσκοπος του Χούσι βεβαιώνουν ότι ό Ήλιος Άλεξάνδρου, ήγεμόνας της Μολδαβίας, έλέησε τό σλουτζιάρη Ένάκε, άπαλλάσσοντας αυτόν και τόν άδελφό του Κωνσταντίνο, από όλους τους φόρους και τίς άγγραφεΐς, δωρίζοντάς του επιπλέον ένα κτήμα στό Ίάσι, στή Βάλεα Μπάκουλουΐ, για τήν πιστή του ύπηρεσία.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 422. Χαρτί (42X27,8). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α΄ φύλλου. Μελάνι μαῦρο. Μέ τό ἴδιο χρώμα ἡ αὐτόγραφή ὑπογραφή τοῦ ἡγεμόνα. Ἡ ἐμπίεστη ἐπικολημένη σέ χαρτί σφραγίδα ἐξέπεσε. Ἀντίγραφο στά Κ.Α. Βουκουρεστίου, ρουμ. χφ. ἀρ. 578, φ. 116.

***Εξδ.** Περίληψη στό C.D.M., τόμος Γ΄, ἀρ. 1561, σελ. 335.

86

1667 (7176), 12 Νοεμβρίου, Ἰάσι

Ὁ Ἡλίας Ἀλεξάνδρου, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, ἐπικυρώνει στό Γεώργιο μεδελνισιάρη, γιό τοῦ Παλάδιε, ἀνιψιό τοῦ Ματθαίου Ρόσκα ἀπό τό Μπαρλάδ τήν κατοχή τοῦ χωριοῦ Μπαλανέστι, δίπλα στόν ποταμό Ζαράβιτς, τό ὁποῖο ἀνήκε παλιότερα στό θεῖο του, Ρόσκα, καί γιά τό ὁποῖο κατεῖχε παρόμοιο χρυσόβουλλο καί ἀπό τό βοεβόδα Ἀλέξανδρο, πατέρα τοῦ Ἡλία.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 1076. Χαρτί (30,6X21,7). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α΄ φύλλου. Μελάνι μαῦρο. Ἐμπίεστη ἐπικολημένη σέ χαρτί σφραγίδα. Ἀντίγραφο στά Κ.Α. Βουκουρεστίου, ρουμ. χφ. ἀρ. 578, φ. 350 καί ἀρ. 579, φ. 286 verso-287.

***Εξδ.** Περίληψη στό C.D.M., τόμος Γ΄, ἀρ. 1562, σελ. 335.

87

1667 (7178), 15 Νοεμβρίου, Ἰάσι

Ὁ Σολομών Μπαρλαδεάνου μέγας λογοθέτης, ὁ Μύρων Κοστίν μέγας βόρνικος τῆς Κάτω Χώρας, ὁ Βασίλειος μέγας βόρνικος τῆς Ἄνω Χώρας, ὁ Νικόλαος Ράκοβιτς χατμάνος καί παρκαλάμπος τῆς Σουτσεάβας, ὁ Σταμάτης μέγας ποστέλνικος, ὁ Τοδεράσκο Ἰορδάκι μέγας σπαθάρης, ὁ Ἀποστολάκης μέγας παχάρνικος, ὁ Οὐρσάκι μέγας βεστιάρης, ὁ Ἡλίας Στούρζεα μέγας στόλνικος, ὁ Ἀλέξανδρος Ραμανδῆς μέγας υσερ, ὁ Κόντος γ΄ λογοθέτης, ὁ Θεόδωρος Τσιοκαρλίε, ὁ Οὐρσου, ὁ Σιλιόν, ὁ Δουμητράσκο Ρόσκα, ὅλοι βόρνικοι de roartă, μαρτυροῦν ὅτι ὁ ἡγεμόνας Ἀλέξανδρος Ἰλιάς δώρισε στό σλουτζιάρη Ἐνάκε Κουνούπη γιά τήν πιστή του ὑπηρεσία ἓνα ἀγροτεμάχιο στό Βάλεα Μπάκουλουϊ, μέσα στά ὄρια τοῦ Ἰασίου, τό ὁποῖο εἶχαν ὀριοθετηθεῖ ὁ Δουμητράσκο β΄ λογοθέτης, ὁ Τοδεράσκο Ζόρα μεδελνισιάρης, ὁ Ζότα σλουτζιάρης, ὁ Νικόλαος παρκαλάμπος, ὁ Πάρβου ἐπιστάτης ἀπό τό Μπουχούς, ὁ Ἀθανάσιος Πιτισορογκάν, ὁ Μαροδάριε ἱε-

ρέας του ναού του 'Αγίου 'Ιωάννου, από τό 'Ίασι, ὁ Βασίλειος ἱεροψάλτης από τό 'Ίασι, ὁ Γαβριήλ από τό 'Ίασι, ὁ Κάροστεα από τό 'Ίασι, γιός του Γεωργίου, ὁ Στοϊάν από τό Ταουσέστι, ὁ Γρηγόριος νομπίσελ από τό Οὐρικόανι, ὁ Βασίλειος από τό Οὐρικόανι, ὁ 'Ενάκι από τό 'Ίασι, ὁ Νικόλαος από τό 'Ίασι, ὁ Μπεζάν από τό Οὐρικόανι, ὁ Γεώργιος από τό Γκαουρένι, ὁ Γρηγόριος από τό Γκαουρένι, ὁ Μιχάλλκο από τό Γκαουρένι, ὁ Βασίλειος νομπίσελ του Ζόρα από τό Ταουτέστι.

'Απαλλάσσει ἐπίσης ὑπηρετές στό σπίτι του από φόρους, ἐνῶ τόν ἴδιο καί τόν ἀδελφό του Κωνσταντίνο, από τό φόρο ἐπί τῶν χοίρων, από τή δεκάτη, καθώς καί από τό φόρο «τῶν βογιάρων» καί ἐκεῖνο «τῶν mazili».

Τά ὄρια του οἰκοπέδου ἀκολουθοῦν.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **414**. Χαρτί (44,3X29,1). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α΄ φύλλο. Μελάني μαῦρο. Σχισίματα στίς διπλώσεις. 'Αντίγραφο στά Κ.Α. Βουκουρεστίου, ρουμ. χφ. ἀρ. 578, φ. 115 καί ἀρ. 579, φ. 221 verso-224.

***Εκδ.** Περίληψη στό C.D.M., τόμος Γ΄, ἀρ. 1563, σελ. 335-336.

1668 (7176), 9 Μαρτίου, 'Ίασι

'Ο 'Ηλίας 'Αλεξάνδρου, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, ἐπικυρώνει στό Στανισλάβ, Πολωνῶ γραμματικό, τήν ἰδιοκτησία ενός τετάρτου του χωριοῦ Φραντσέστι, του νομοῦ Καρλιγκατούρι, μᾶς false ἀμπελιοῦ στό Οὐρσοῦλα στά ἀμπέλια του 'Ίασιου, ενός οἰκοπέδου προορισμένου γιά ἀνέγερση οἰκίας στό 'Ίασι, τήν κατοχή 60 κυνελῶν καί μερικῶν ρούχων. "Όλα αὐτά ἀνήκαν πρὶν στόν Κοτνάροκι γραμματικό καί μετὰ τό θάνατό του, ὅταν μοιράστηκε ἡ περιουσία του, ἦλθαν στήν κατοχή του Στανισλάβ. Μετὰ τή δίκη πού εἶχε μέ τό Θωμά βρόνικο, στόν ὁποῖο χρωστοῦσε ὁ Κοτνάροκι 1.500 λέι «χτυπημένα», ἀποφάσισαν νά πληρώσει ὁ Στανισλάβ 300 λέι, στό Θωμά ἀπό τό ὅποια του ἔδωσε μόνο 200 ἐνῶ τά 100 του τά χάρισε ὁ τελευταῖος γιά τήν πιστή του ὑπηρεσία ὅταν μετέβησαν μαζί στον πολωνό βασιλιά.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **524**. Χαρτί (41,5X28,2). Μελάني μαῦρο. Μέ τό ἴδιο χροῖμα ἡ ἐκζητημένη ὑπογραφή του ἡγεμόνα. Ἐμπόστη ἐπικολλημένη σέ χαρτί σφραγίδα ἡ ὁποία ἐξέπεσε ἐντελῶς. Μικρές ἐλλείψεις στό κείμενο. Ἐγγραφο κολλημένο σέ ἄλλο χαρτί. Ἐντίγραφο, του 1873, στά Κ.Α. Βουκουρεστίου, M-rea Trei Ierari, Π/2. Ἄλλο ἐντίγραφο στό ρουμ. χφ. ἀρ. 578, φ. 182 verso-183 καί περίληψη στό ρουμ. χφ. ἀρ. 579, φ. 215.

***Εκδ.** Περίληψη στό C.D.M., τόμος Γ΄, ἀρ. 1593, σελ. 341-342.

σκο Μπάλασε στο μέγα λογοθέτη της Μολδαβίας, ύστερα από διάταγμα του ηγεμόνα που τους έφερε ο μέγας πιτάρης Ἀλέξανδρος Μπουχούς, σχετικά με τὰ ἐνυδρεία τῶν χωριῶν Λαϊκάνι, Μπουχατσένι καί Μπουσουρμένι.

Λεπτομέρειες γιά τὰ ὄρια τους ἀκολουθοῦν.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **663**. Χαρτί (29,1X20,4). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α΄ φύλλο. Μελάني καστανό. Μέ αἰθάλη μικρὴ ὀκταγωνικὴ σφραγίδα.

92

1668 (7177), 13 Ὀκτωβρίου, Ἰάσι

Ὁ Ἥλιος Ἀλεξάνδρου, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, ἐπικυρώνει στή μονή τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν τὴν ἰδιοκτησίαν τοῦ μεγάλου λουτροῦ δίπλα στὸν ποταμὸ Μπαχλούι καθὼς καί τοῦ σχολείου, κοντὰ στὸ λουτρό, τὰ ὅποια ἀνήγειρε ὁ Βασίλειος Λούπου καί γιά τὰ ὅποια εἶχε διένεξη μέ τοὺς μοναχοὺς τῆς μονῆς Γκόλιας. Στὴν τελευταία ὁ ἡγεμόνας Στέφανος [= Στεφανίτσα Λούπου] εἶχε παραχωρήσει τό μισό ἀπὸ τό εἰσόδημα τοῦ λουτροῦ, ἐνῶ τό ἐπόμενο ἔτος ἔδωσε ὅλο αὐτὸ τό εἰσόδημα στή μονή τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν μέ τὴ δικαιολογία ὅτι σύμφωνα μέ τό ἐθιμικὸ δίκαιο πρέπει νὰ ληφθεῖ ὑπόψη τό πῶς πρόσφατο χρυσόβουλλο. Τό εἰσόδημα τοῦ λουτροῦ νὰ χρησιμοποιεῖται γιά τίς βελτιώσεις του, ἐνῶ ἡ μονή νὰ συντηρεῖ τό μεγάλο ρολοὶ τοῦ καμπαναριοῦ.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **1095**. Χαρτί (51X36,7). Μονόφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ φύλλου. Μελάني καστανό. Μέ μαῦρο ἢ ἐκζητημένη ὑπογραφή τοῦ ἡγεμόνα. Σχισίματα στίς διπλώσεις καί μικρὲς ὀπές μέ ἐλάχιστες ἐλλείψεις στὸ κείμενο. Ἐμπέστη ἐπικολλημένη σὲ χαρτί σφραγίδα ἡ ὁποία ἐξέτεσε ἐντελῶς. Ἑλληνικὴ μτφρ. ἀρ. **1053**. Ἀντίγραφα στὰ Κ.Α. Βουκουρεστίου, ρουμ. χφ. ἀρ. 578, φ. 101 καί ἀρ. 579, φ. 12-13. Σημ. στὸ ἴδιο χφ. φ. 334.

***Εκδ.** Περίληψη στὸ C.D.M., τόμος Γ΄, ἀρ. 1695, σελ. 363.

93

1668 (7177), 14 Νοεμβρίου, Ἰάσι

Ὁ Στέφανος καί ἡ σύζυγός του Αἰκατερίνη μαζί μέ τὰ παιδιὰ του Ἀναστάσιο καί Σάνδα ἀνανεώνουν στὸν κόμισο Στέφανο Τσερκέζ τό πιστοποιητικὸ πώλησης ἐνὸς οἰκοπέδου προορισμένου γιά ἀνέγερση οἰκίας στὸ Ἰάσι, στὴν ὁδὸ Πιτσιορογκοάε, τό ὅποιο χάθηκε κατὰ τὴν ἐπιδρομὴ τῶν Τατάρων.

ρων στο Ίασι και τό όποιο είχε πωληθει στον ποστέλνικο Παλάδε κατά τήν ήγεμονία του Βασιλείου Λούπου, έναντι 30 λεί «χτυπημένων».

Μάρτυρες: Ἀνδρόνικος κόμισος, Βασίλειος Γκεούκα ποστέλνικος, Νάκου από τό Θησαυροφυλάκιο, ὁ *șoltuz* και οἱ 12 *pârğari*.

Γραφέας ὁ Πασκάλ, γιός του Κόρολατ *uricariul*.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἄρ. 182. Χαρτί (30,6X19,4). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α΄ φύλλο. Μελάνι καστανό. Μέ αἰθάλη μία ἔντυπη κυκλική σφραγίδα. Ἀντίγραφο ἄρ. 187. Ἀλλά ἀντίγραφα στά Κ.Α. Βουκουρεστίου, ρουμ. χφ. ἄρ. 578, φ. 72 και ἄρ. 579, φ. 122 (χωρίς ἡμερομηνία).

***Εκδ.** Περίληψη στό C.D.M., τόμος Γ΄, ἄρ. 1705, σελ. 364-365.

94

1669 (7177), 9 Φεβρουαρίου

Ὁ Γεώργιος Δούκας, ήγεμόνας τής Μολδαβίας, επικυρώνει στή μονή τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν τήν ἰδιοκτησία ἑνός λουτροῦ και ἑνός σχολείου, μέ ὄλο τό εισόδημα, εὐρισκόμενα στήν ὁδό Σαβάσκα, κοντά στον ποταμό Μπαχλούι, γιά τά ὅποια είχαν διένεξη μέ τή μονή Γκόλια.

Μάρτυρες οἱ Αὐλικοί: Μύρων Κοστίν μέγας βόρνικος τής Κάτω Χώρας, Γκλιγκοράσκο Χαμπασέσκου μέγας βόρνικος τής Ἄνω Χώρας, Ἀλέξανδρος Μπουχούς και Δουμητράσκο παρκαλάμποι του Χοτίν, Ἀνδρεϊάς και Ἱερεμίας Τσιορκαρλίε παρκαλάμποι του Νεάμτζ, [...] παρκαλάμποι του Ρόμαν, Μιχαλάκης *portar* τής Σουτσεάβας, Μιχαλάκης χατμάνος και παρκαλάμπος τής Σουτσεάβας, Σταμάτης μέγας ποστέλνικος, Γαβροῖλ Κωστάκης σπαθάρης, Λουπάσκου Μπουχούς παχάρνικος, Οὐρσάκε βεσιτάρης, Ἱλίας Στουρτζα στόλνικος, Ἰωάννης Ράκοβιτσα, κόμισος.

Πρωτότυπο, Σλαβονικά, ἄρ. 1029. Περγαμνή (36X50,1). Μελάνι μαῦρο. Μέ χρυσό οἱ πρώτες τρεῖς λέξεις και ἡ αὐτόγραφο ὑπογραφή του ήγεμόνα. Ἀπό τήν πολυχρωμή μήρινθο κρέμεται κέρνιη σφραγίδα, διαμέτρου ἔξωτερικῶς 18,4 και ἔσωτερικῶς 8,7 ἐκ. Ἀντίγραφο, ἄρ. 270, χωρίς τά ὄνόματα τῶν μαρτύρων. Ἑλληνική μτφρ., ἄρ. 1029Α. Ἀλλά ἀντίγραφα στά Κ.Α. Βουκουρεστίου, ρουμ. χφ. ἄρ. 1364, φ. 60, και φ. 54, ἄρ. 628, φ. 668-669, ἄρ. 629, φ. 402. Περίληψεις στό ρουμ. χφ. ἄρ. 1364, φ. 38, φ. 38 verso και M-rea Coșula, X/12 (ἄρ. 7).

***Εκδ.** Foaie pentru minte, inimă și literatură, 1845, σελ. 40, μέ λανθασμένη χρονολογία 7186. Περίληψη στό *Uricariul*, τόμος VII, σελ. 8 και 46, και στό C.D.M., τόμος Γ΄, ἄρ. 1728, σελ. 369.

* κενό στό ἔγγραφο.

95

1669 (7177), 30 Μαΐου, Ίασι

Ὁ Ἰωάννης καὶ ἡ σύζυγός του Μπεζάνα, μαζί μέ τή Θεοδώρα, πωλοῦν στόν κόμισο Στέφανο ἕνα οἰκόπεδο προορισμένο γιά ἀνέγερση οἰκίας στό Ίασι, στήν ὁδὸ Καρβασαράλει, ἔναντι 60 «χτυπημένων» λεί.

Μάρτυρες: Ἰωαννίτζης μέγας κόμισος, Ἀποστολάκης Καταρτζίου ποστέλνικος, Τσιοκαρλίε, κόμισος Οὐρσου, Ρόμαν, Ρόσκα, Γκεωργκίτζα, ὄλο βόνικιοι. Ἰομίντσα βόνικος de gloatã, ἱερέας Συμεών ἀπὸ τή Βοβιδένια, Νικόλαος βαφέας, Γρηγόριος καὶ Βλάσης σκυτοτόμοι, Μιχαήλα Γκοῦρε, Δήμας, Βασίλειος γιός τοῦ Μαρδάρε. Ὑπογράφει καὶ ὁ Στάν βόνικος.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 183. Χαρτί (32,19,7). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α΄ φύλλο. Μέ μαῦρο δύο ὀκταγωνικές μικρές σφραγίδες, σθησιμένες ἐν μέρει. Ἀντίγραφο στά Κ.Α. Βουκουρεστίου, ρουμ. χφ. ἀρ. 579, φ. 122 verso.

***Εκδ.** Περίληψη στό C.D.M., τόμος Γ΄, ἀρ. 1813, σελ. 385.

96

1669 (7177), 19 Ἰουνίου, Ίασι

Ὁ Ἀνδρέικα Μπλάνδου ἀπὸ τό Ίασι, μέ τήν ἀνιψιά του Μαρία, κόρη τοῦ Γαβριήλ șoltuz, πωλοῦν στόν Ἐνάκε σλουτζιάρη καὶ στόν ἀδελφὸ του Κωνσταντίνο ciohodar ἕνα ἀγροτεμάχιο προορισμένο γιά μελισσότοπο καὶ δένδροκαλλιέργεια, στο Ρέδιουλ λουί Τατάρ, στό πάνω μέρος, ἔναντι 18 λεί «χτυπημένων».

Μάρτυρες: ὁ ἱερέας Γρηγόριος ἀπὸ τήν ἐκκλησία τῶν Ἀγίων Θεοδώρων, ὁ Μανώλης ἔμπορος, ὁ Νικόλαος brașoneanu, ὁ Κωστάκης staroste, ὁ Ἴλεα zălagiu, ὁ Δουμητράσκου καὶ ἄλλοι.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 415. Χαρτί (31,9X21,8). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α΄ φύλλου. Μελάνι μαῦρο. Ἀντίγραφο στά Κ.Α. Βουκουρεστίου, ρουμ. χφ. ἀρ. 578, φ. 116 verso καὶ ἄλλο στό ρουμ. χφ. ἀρ. 579, φ. 221.

***Εκδ.** Περίληψη στό C.D.M., τόμος Γ΄, ἀρ. 1826, σελ. 388.

97

1669 (7177), 15 Ἰουλίου

Ὁ Γκλιγκοράσκου, γιός τοῦ Θεοδώρου Σκιάπου ἀπὸ τό Σεριμπανέστι

μαρτυρεί ότι πώλησε ένα άγροτεμάχιο στο Κανένι, 15,5 rământuri – τοῦ ὁποῖου τὰ ὄρια περιγράφει, στοῦ θεῖο του Στέφανο Τσιρέσι, ἔγγονό (ἢ ἀνιψιό) τοῦ Ἰορδάκι, ἔναντι 15 λεί «χτυπημένων».

Μάρτυρες: ὁ șoltuz, Συμεών Λέουλ, ὁ Μπεζάν γιός τοῦ Σόρα, ὁ Θεοφάνης, ὁ Κοσμάς, ὁ Λεουστεάν, ὁ Ἰσαάκ Πελίν, ὁ Ἰωάννης Φούρου ἀπό τό Ποπόρ, ὁ Μπεζάν, ὁ Ἰονάσκου Μπέργκα, ὁ Μπιελίου ἀπό τό Ποπόρ, ὁ βρόνικος Ἀνδρέας.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 86. Χαρτί (33X20,1). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό gesto τοῦ α΄ φύλλου. Μελάνι μαῦρο. Μέ αἰθάλη μία ὠσειδῆς σφραγίδα καί ἑπτὰ δακτυλικά ἀποτυπώματα χωρικών. Σχισοίματα στίς διπλώσεις μέ μικρές ὀπές καί ἐλλείψεις στό κείμενο.

98

1669 (7177), 3 Αὐγούστου, Ἰάσι

Ὁ Ἰονάσκου Πάρβου colivar, γιός τοῦ Πάρβου colivar, πωλεῖ στό Γεδεών, ἠγούμενο τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν τοῦ Ἰασίου, ἕνα οἰκόπεδο κοντά στή μονή μέ οἰκία κατασκευασμένη μέ δοκούς, τό ὁποῖο εἶχε ἀγοράσει ἀπό τό Στάτε καί τή σύζυγό του Ἀναστασία, καί ἕνα ἄλλο μπροστά στήν οἰκία κατά μήκος τῆς αὐλῆς, πού εἶχε ἀγοράσει ἀπό τό Δουμητράσκου καί ἀπό τή σύζυγό του Πασκαλίνα, ἔναντι τοῦ συνολικοῦ ποσοῦ τῶν 60 «χτυπημένων» λεί.

Μάρτυρες: Οὔρσου, Γεώργιος, Στέφανος Γκέργκελ, Ἱριμίντσα καί Τσιοκαρλίε, ὄλοι βρόνικοι de roaṭă, Κοσμάς ὁ γέρον πρώην ἑκατόνταρχος τῶν dărăbani, Ἡλίας Κομόρνικ, Ἰλεα σελοποιός, Ἰόργκα νεωκόρος, Δουμητράσκο γαμπρός τοῦ Ἰλεα, Πάνα arpod τῆς πόλεως, Νάκου [ὑπάλληλος] στό Θησαυροφυλάκιο, Δημήτριος arpod τῆς πόλεως, Στεριάν arpod τῆς πόλεως.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 237. Χαρτί (29,9X21,8). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α΄ φύλλο. Μελάνι καστανό. Μέ μαῦρο τρεῖς ὠσειδεῖς μικρές σφραγίδες. Ἀντίγραφα στά Κ.Α. Βουκουρεστίου, ρουμ. χφ. ἀρ. 578, φ. 68 verso-79, καί ἀρ. 579, φ. 8. Περίληψη στό φ. 3 verso.

Ἐκδ. Περίληψη στό C.D.M., τόμος Γ΄, ἀρ. 1852, σελ. 393-394.

99

1669 (7177), 3 Αὐγούστου

Ὁ Νάκου ἀπό τό Θησαυροφυλάκιο πωλεῖ στή μονή τῶν Τριῶν Ἱεραρ-

χῶν οἰκία κατασκευασμένη ἀπὸ δοκούς ἔναντι 70 λεί «χτυπημένων». Τὴν εἶχε ἀγοράσει ἀπὸ τὸν κουνιάδο του Στρατουλάτ uicarul.

Μάρτυρες: Οὖρσου, Γεώργιος, Στέφανος Γκέργκελ, Ἰρμίντσα καὶ Τσιοκαρλίε, ὄλοι βόρνικοι de roartă, Κοσμάς ὁ γέρον πρῶην ἐκατόνταρχος τῶν dărăbani, Ἰόργκα νεωκόρος, Ἰλεα σελοποιός, Δουμητράσκο ὁ γαμπρός του, Πάνα καὶ Δημήτριος αρροζι τῆς πόλεως, Θεόδωρος ἡγεμονικός colivar, Στεριάν αρροδ, Δουμητράσκο Τζελεμπής.

Γραφείας ὁ Λέκας uicar.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 629. Χαρτί (30,1X21,6). Δίφυλλο. Τὸ κείμενο καταλαμβάνει τὸ α΄ φύλλο. Μελάνι καστανό. Μὲ μαῦρο δύο ὀκταγωνικὲς σφραγίδες καὶ μία μὲ αἰθάλη. Ἀντίγραφο στὰ Κ.Α. Βουκουρεστίου, ρουμ. χφ. ἀρ. 578, φ. 68 verso καὶ ἀρ. 579, φ. 8 verso-9.

Ἐκδ. Περίληψη στὸ C.D.M., τόμος Γ΄, ἀρ. 1853, σελ. 394.

100

1669 (7177), 5 Αὐγούστου, Ἰάσι

Ὁ Μωυσηῆς, ράπτης ἀπὸ τὸ Ἰάσι, μὲ τὴ σύζυγό του, Πασκαλίνα, κόρη τοῦ Βασιλείου ἱεροψάλτη, ἀνταλλάσσουν κτήματα μὲ τὸν ἡγούμενο Γεδεών καὶ τὴ σύναξη τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν. Τῆς παραχωροῦν ἕνα οἰκόπεδο προορισμένο γιὰ ἀνέγερση οἰκίας, πού εἶχαν ἀπὸ τοὺς γονεῖς του, εὐρισκόμενο δίπλα σὲ ἕνα ἄλλο πού ἀγοράσε ἡ μονὴ ἀπὸ τὸν ἡγεμόνα Βασίλειο Λούπου κοντὰ στὴν ἡγεμονικὴ Αὐλὴ, καὶ λαμβάνουν ἄλλο, πού βρίσκεται μεταξύ ἐκείνου τοῦ Πάνα αρροδ καὶ ἐκείνου τοῦ Βουνκουλέτζ, τὸ ὁποῖο εἶχε δωρίσει στὴ μονὴ ὁ ἡγεμόνας [Γρηγόριος] Γκίκας [Α΄].

Μάρτυρες: Οὖρσου, Γεώργιος, Στέφανος Γκεάργκελ, Δουμητράσκο Ρόσκα, Ἰρμίντσα, Τσιοκαρλίε ὄλοι βόρνικοι de roartă, Ἀνδόκα κλουτσιάρης, Πάνα αρροδ τῆς πόλεως, Ἰλεα σελοποιός καὶ ὁ γαμπρός του Δουμητράσκο, Παῦλος νέος μοναχός, Νάκου ἀπὸ τὸ Θησαυροφυλάκιο, Ἰονάσκο Πάρβου colivar, Γεώργιος ράπτης ἡγεμονικός, Ἀνδόκα ψηγματοσυλλέκτης, Κωνσταντίνος diac de pitărie καὶ ἄλλοι.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 244. Χαρτί (30,2X21,4). Δίφυλλο. Τὸ κείμενο καταλαμβάνει τὸ α΄ φύλλο. Μελάνι καστανό. Μὲ αἰθάλη δύο ὀκταγωνικὲς σφραγίδες. Ἀντίγραφο στὰ Κ.Α. Βουκουρεστίου, ρουμ. χφ. ἀρ. 578, φ. 69. Ἄλλο ἀντίγραφο στὸ ρουμ. χφ. ἀρ. 579, φ. 7 verso καὶ περίληψη στὸ φ. 3 verso.

Ἐκδ. Περίληψη στὸ C.D.M., τόμος Γ΄, ἀρ. 1855, σελ. 394.

1669 (7178), 22 Ὀκτωβρίου, Ἰάσι

Ἡ Σάφτα, σύζυγος τοῦ Δουμητράσκου Σολδάν πρώην μεγάλου βόρνικου, κόρη τοῦ Ἰωάννη Καραϊμάν, πρώην μεγάλου παχάρνικου, δωρίζει στή μονή των Τριῶν Ἱεραρχῶν τοῦ Ἰασίου ἓνα ἔρημο οἰκόπεδο τό ὁποῖο τῆς εἶχε μείνει ἀπό τόν πατέρα της, εὐρισκόμενο μεταξύ τῆς μονῆς καί τῆς ἡγεμονικῆς φυλακῆς, γιά μνημόσυνό της. Σέ αὐτό νά διαμένουν ἐκεῖνοι πού εἶχαν παλαιότερα σπίτι/ῆ θέλουν, ἀλλά μόνο μέ τήν ἄδεια τῶν μοναχῶν. Κανείς ἀπό τό γένος τοῦ Μπουχούς ἢ τοῦ Καραϊμάν νά μήν ἔχει αὐτό τό δικαίωμα.

Μάρτυρες: Σολομών Μπαρλαδεάνου μέγας λογοθέτης, Μύρων Κοστίν μέγας βόρνικος, Γρηγόριος Χαμπασέσκου μέγας βόρνικος, Νικόλαος Ράκοβιτσα χατιμάνος, Σταμάτης μέγας ποστέλνικος, Γαβριήλ Κοστάκι μέγας σπαθάρης, Λουπάσκο Μπουχούς μέγας παχάρνικος, Οὐρσάκι μέγας βεστιάρης, Ἡλίας Στούρτζεα μέγας στόλνικος, Ἰωάννης Ράκοβιτσα, μέγας κόμισος, Κόντας γ' λογοθέτης, Δουμητράσκο Ρόσκα, Οὐρσου, Γρηγόριος Τσιοκαρλίε, Ρούσου, Γκιοργκίτσα καί Ἰομίντσεα, ὄλοι βόρνικοι de poartă.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 589. Χαρτί (43,2X28,9). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α' φύλλο. Μελάμι μαῦρο. Τρεῖς ὀκταγωνικές σφραγίδες μέ τό ἴδιο χροῖμα. Ἐπὶ ἑρμῆς ὕγρασιος. Ἀντίγραφο, πού ἐγινε στίς 15 Μαΐου 1807, ἀρ. 628. Ἄλλο ἀντίγραφο στό ἔγγραφο ἀρ. 1022. Ἄλλα ἀντίγραφα στά Κ.Α. Βουκουρεστίου, ρουμ. χφ. ἀρ. 578, φ. 74 ἀρ. 75 καί ἀρ. 579, φ. 4.

*Ἐκδ. Περίληψη στό C.D.M., τόμος Γ', ἀρ. 1884, σελ. 400.

1669 (7178), 19 Νοεμβρίου, Ἰάσι

Ὁ Γεώργιος Δούκας, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, ἐπικυρώνει στή μονή τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν τήν ἰδιοκτησία μερικῶν σπιτιῶν καί οἰκοπέδων πού προορίζονται γιά ἀνέγερση οἰκιῶν καθὼς καί ενός λιθοκτιστοῦ ὑπογείου. Ὁρισμένα ἀπὸ αὐτά πέρασαν στήν κατοχή τῆς μονῆς ἀπό τόν Ἰωάννη Παβέτζου καί ἀπὸ τό Μωυσῆ ράπτη καί τῆ σύζυγό του Πασκαλίνα, ὡς ἀντάλλαγμα γιά μερικά οἰνοπωλεῖα μέ τά γύρω οἰκόπεδά τους. Ἄλλα ἀγοράσθησαν ἀπὸ τό Νάκου, ὑπάλληλο τοῦ Ἰησαυροφυλακίου, ἀπὸ τῆ Μαρία, σύζυγο τοῦ ράπτη Νεάγκου καί ἀπὸ τόν Ἰονάσκο Πάρβου colivar. Τέλος ἓνα οἰκόπεδο δώρισε στή μονή ἢ Σάφτα, σύζυγος τοῦ Σολδάν, πρώην μεγάλου βόρνικου.

Πιστοποίηση του ίδιου του ηγεμόνα και των Αυλικών Μύρωνος Κοστίν μεγάλου βόρνικου της Κάτω Χώρας, Γκριγκοράς Χαμπασέσκου μεγάλου βόρνικου της Άνω Χώρας, Άλεξάνδρου Μπουχούς παρκαλάμπου του Χοτίν, Ίερεμιά παρκαλάμπου του Νεάμτζ, Ίακώβου παρκαλάμπου του Ρόμαν, Μιχαλάκη, πορταρ της Σουτσεάβας, Νικολάου Ράκοβιτζα χατιμάνου και παρκαλάμπου της Σουτσεάβας, Σταμάτη ποστέλνικου, Γαβριήλ Κοστάκε σπαθάρη, Λουπάσκου Μπουχούς τσαούση, Ουρσάκε βεσιτιάρη, Ήλια Στούρτζα στόλνικου, Ίωάννη Ράκοβιτζα κόμισου. Διαφορετικά έστω ανάθεμα.

Πρωτότυπο, Σλαβονικά, άρ. **1027**. Περγαμινή (63,1X73). Μελάني μαύρο. Μέ το ίδιο χρώμα αυτόγραφο ύπογραφή του ηγεμόνα. Πολύχρωμη μήρινθος στην όποια στερεώνεται ή κέρνη σφραγίδα διαμέτρου έσωτερικώς 8,8 εκ. και έξωτερικώς 12,2 εκ. Ό κέρνος περιήγρος της σφραγίδας φθαρμένος. Μτφρ. από τά Σλαβονικά, πού έγινε στις 7 Σεπτεμβρίου 1787 από τό Γεώργιο Εϋλόγι, ιεροψάλτη στό έγγραφο άρ. 1022. Άλλο αντίγραφο (χωρίς τό Ντιβάνι) πού έγινε από τόν ίδιο μεταφραστή τό 1776, άρ. **1021**. Άλλο αντίγραφο άρ. **1023**. Άνεπτυγμένη περίληψη άρ. **602**. Άντίγραφο στά Κ.Α. Βουκουρεστίου, ρουμ. χφ. άρ. 578, φ. 69 verso-71, άρ. 579, φ. 1 verso-3 και άρ. 629, φ. 410-411. Περίληψη στό ρουμ. χφ. άρ. 579, φ. 333 verso.

***Εκδ.** Περίληψη στό C.D.M., τόμος Γ΄, άρ. 1892, σελ. 401.

103

1670 (7178), 4 Αϋγούστου, Ίάσι

Ό Γεώργιος Δούκας, ηγεμόνας της Μολδαβίας, δωρίζει στή μονή των Τριών Ίεραρχών έναν αποστακτήρα κοντά στό μοναστήρι, προς τό Μπαχλούι, απαλλάσσοντάς τον από διαφόρους φόρους. Οί καμινάρηδες νά μήν ένοχλούν τή μονή για τό συγκεκριμένο αποστακτήρα. Διαφορετικά, έστω ανάθεμα.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, άρ. **630**. Χαρτί (42,3X28,7). Μονόφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto του φύλλου. Έμπιεστη έπικολλημένη σέ χαρτί σφραγίδα, ένα τρίτο της όποίας έξέτεπε. Μελάني μαύρο. Μέ τό ίδιο χρώμα αυτόγραφο ύπογραφή του ηγεμόνα. Άντίγραφο στά Κ.Α. Βουκουρεστίου, ρουμ. χφ. άρ. 578, φ. 75.

***Εκδ.** Περίληψη στό C.D.M., τόμος Γ΄, άρ. 1980, σελ. 418.

104

1671 (7179), 24 Ίουνίου, Ίάσι

Ό Γεώργιος Δούκας, ηγεμόνας της Μολδαβίας, έπικυρώνει στό β΄ ποστέλνικο Ένάκε τήν κατοχή ενός οικοπέδου στό Ίάσι, στό Ρέδιουλ λούι

Τατάρο, τό όποιο τοῦ εἶχε δωρίσει ὁ Ἡλίας Ἀλεξάνδρου γιά τίς πιστές του ὑπηρεσίες καί εἶχε ὀριοθετήσει ὁ πρῶν λογοθέτης, μέγας πιτάρης Δουμητράσκο. Τά σύνορα τοῦ οἰκοπέδου ἀκολουθοῦν.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **416**. Χαρτί (37,8X26,2). Μελάνι μαῦρο. Μονόφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ φύλλου. Μέ τό ἴδιο χροῦμα αὐτόγραφο ὑπογραφή καί ὀκταγωνική σφραγίδα τοῦ ἡγεμόνα. Ἀντίγραφο στά Κ.Α. Βουκουρεστίου, ρουμ. χφ. ἀρ. 578, φ. 117 καί ἀρ. 579, φ. 224 verso-225.

Ἐκδ. Περίληψη στό C.D.M., τόμος Γ', ἀρ. 2080, σελ. 437.

105

1671 (7179), 29 Ἰουλίου

Ὁ Μιχαήλ Γκούρεα μέ τή σύζυγό του Θεοδώρα καί τά παιδιά τους Γαβριήλ καί Δοκίτζα, καθώς καί τήν ἀδελφή του Κάλα πωλοῦν στόν κόμισο Στέφανο Τσερκέξ ἕνα οἰκόπεδο προορισμένο γιά ἀνέγερση οἰνοπωλείων στό Ἰάσι, στήν ὁδὸ Καρβασαριέι.

Μάρτυρες: Γαβριήλ Κοστάκε μέγας σπαθάρης, Ἰωάννης Ράκοβιτζα μέγας κόμισος, Βασίλειος Γκεούκα γ' λογοθέτης, Παῦλος uricariul, ὁ șoltuz τοῦ Ἰασίου μέ 12 pârgari.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **184**. Χαρτί (30,8X21,2). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α' φύλλου. Μελάνι μαῦρο. Μέ αἰθάλη ἔκτυπη κυκλική σφραγίδα. Ἀντίγραφο, Ρουμανικά, ἀρ. 186. Ἄλλο ἀντίγραφο στά Κ.Α. Βουκουρεστίου, ρουμ. χφ. ἀρ. 578, φ. 73 verso καί ἀρ. 579, φ. 123.

Ἐκδ. Περίληψη στό C.D.M., τόμος Γ', ἀρ. 2098, σελ. 440-441.

106

1672 (7180), 25 Ἀπριλίου, Ἰάσι

Ὁ Γεώργιος Δούκας, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, δίνει στήν Παρασκευή, χήρα τοῦ πρῶν παρκαλάμπου Ἰωάννη Χαμπασέσκου τό δικαίωμα νά ἐκμεταλλεῦται τήν κινητὴ γέφυρα τοῦ ποταμοῦ Σιρέτ, στό ὕψος τοῦ χωριοῦ Ἀτζιουένι. Συγχρόνως ἀποφασίζει νά γκρεμιστεῖ ἐκεῖνη πού κατασκευάστηκε ἀπό τό Δουμητράσκο.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **1063**. Χαρτί (30,8X19,6). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α' φύλλου. Μελάνι καστανό. Ἐντυπὴ κυκλική σφραγίδα,

διαμέτρου 5,9 εκ. σχεδόν σβησμένη. Ἀντίγραφο στά Κ.Α. Βουκουρεστίου, ρουμ. χφ. ἀρ. 578, φ. 248 καί 579, φ. 147 verso.

*Εκδ. Περίληψη στό C.D.M., τόμος Γ΄, ἀρ. 2161, σελ. 453.

107

1672 (7180), 6 Μαΐου, Ἰάσι

Ὁ Γεώργιος Δούκας, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, δικάζει τή διενεξή μεταξὺ τῆς Παρασκευῆς, συζύγου τοῦ μακαρίτη Ἰωάννη Χαμπασέσκου, πρώην παρκαλάμπου καί τοῦ Δουμητράσκο Πραζέσκου, πρώην ποστέλνικου. Ἡ πρώτη εἶχε κατασκευάσει παλαιότερα μιὰ κινήτῃ γέφυρα στὸν ποταμὸ Σιρρέτ, στό Ἀτζουντένι τοῦ νομοῦ Ρόμαν, ἐνῶ ὁ δεύτερος κατασκεύασε μιὰ ἄλλη πρόσφατα γιὰ τὸ κτῆμα του, Λιτζάνι.

Ἡ ἀπόφαση δίδεται εἰς βάρος τοῦ Πραζέσκου, ὁ ὁποῖος ὑποχρεώνεται νὰ γκρεμίσει τή δική του γέφυρα.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **1060**. Χαρτί (44X30,2). Δίφυλλο. Τὸ κείμενο καταλαμβάνει τὸ recto τοῦ α΄ φύλλου. Μελάνι μαῦρο. Ἐμπιεστὴ ἐπικολημένη σέ χαρτί σφραγίδα ἢ ὁποία ἐξέπεσε. Ὅπές στίς διπλώσεις. Ἀντίγραφο στά Κ.Α. Βουκουρεστίου, ρουμ. χφ. ἀρ. 578, φ. 248 verso καί ἀρ. 579, φ. 30-31.

*Εκδ. Περίληψη στό C.D.M., τόμος Γ΄, ἀρ. 2163, σελ. 453.

108

1672 (7181), 1 Μαρτίου

Ὁ Στέφανος Πετριτσέικου, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, δωρίζει στό β΄ ποστέλνικο Ἐνάκε ἓνα ἀγρόκτημα ἀπὸ τὴν καλλιεργημένη γῆ τοῦ Ἰασίου γιὰ τίς πιστές του ὑπηρεσίες. Τὰ ὄρια τοῦ οἰκοπέδου ἀκολουθοῦν. Αὐτὸ βρῖσκεται δίπλα σέ ἓνα ἄλλο, τὸ ὁποῖο τοῦ εἶχε δωρίσει ὁ Ἡλίας Ἀλεξάνδρου, ἐνῶ ὁ Γεώργιος Δούκας τὸ ἐπικύρωσε καί ὁ πιτάρης Δουμητράσκο τὸ ὀριοθέτησε.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **417**. Χαρτί (36X25,9). Δίφυλλο. Τὸ κείμενο καταλαμβάνει τὸ recto τοῦ α΄ φύλλου. Μελάνι μαῦρο. Μὲ κόκκινο ἢ αὐτόγραφη ὑπογραφή τοῦ ἡγεμόνα καί ἡ ἐντυπὴ ὀκταγωνικὴ σφραγίδα του. Ἀντίγραφο στά Κ.Α. Βουκουρεστίου, ρουμ. χφ. ἀρ. 578, φ. 119.

*Εκδ. Περίληψη στό C.D.M., τόμος Γ΄, ἀρ. 2244, σελ. 468.

109

1673 (7181), 31 Ιουλίου, Ίασι

Ὁ Στέφανος Πετριτσέικου, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, παραχωρεῖ στή μονή τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν τό δικαίωμα νά ἐγκαταστήσει στά κτήματά της, Ποπόρουλ καί Λέτεα, ξένους ἀνθρώπους, οἱ ὅποιοι θά ἐργάζονται ἐκεῖ καί θά ἀπαλλάσσονται ἀπό ὅλους τοὺς φόρους.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 171. Χαρτί (32,1X20). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α΄ φύλλου. Μελάνι καστανό. Μὲ μαῦρο ἢ αὐτόγραφο ὑπογραφή τοῦ ἡγεμόνα καί ἡ ὀκταγωνική σφραγίδα του. Ἀντίγραφο στὰ Κ.Α. Βουκουρεστίου, ρουμ. γρ. ἀρ. 579, φ. 172. Περιλήψη στό ἀρ. 579, φ. 334 verso.

Ἐκδ. Περιλήψη στό C.D.M., τόμος Γ΄, ἀρ. 2300, σελ. 479.

110

1673 (7181), 5 Αὐγούστου

Ὁ Βασίλειος μέγας λογοθέτης, ὁ Ἀποστολάκης μέγας παχάρνικος, ὁ Θεόδωρος Δουμπάου μέγας βεστιάρης, ὁ Στέφανος Μπραέσκου μέγας κόμισος, ὁ Τσεχάν μέγας υσερ, ὁ Ἰορδάκι β΄ βεστιάρης μαρτυροῦν γιὰ τὴν ὀριοθεσία ἐνὸς ἀγροκλήματος στό Ίασι τὴν ὁποία πραγματοποίησε –ὑστερα ἀπὸ διαταγή τοῦ ἡγεμόνα Στεφάνου Πετριτσέικου– ὁ Δόνιτσι μέγας ζιτνιτσιάρης. Τό ἀγρόκτημα εἶχε δωρίσει ὁ βεβοδάσ στὸν Ἀλέξανδρο, γιὸ τοῦ μεγάλου σλουτζιάρη Κυριτζη Δράκο. Μαζί μὲ τό Δόνιτσι μετέβησαν ὁ Θεόδωρος νάτᾱσελ ἀπὸ τό Δαραμπάνι, ἕνας ἄλλος Θεόδωρος ἀπὸ τό ἴδιο χωριό, ὁ Κίφα cālăraș, ὁ Χίλιτ, ὁ Ἰόργκα, ὁ Στέφανος, ὁ Συμεών κηπουρός, ὁ Στρατουλάτ ράπτης, ὁ Ἀνδρέας ὑπηρέτης τοῦ ἡγουμένου τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, ὁ Ἀρσένιος ἀπὸ τό Τεμερλένι, cālăraș στό Φάλτσιου.

Μάρτυρας ὁ Στέφανος Μπραέσκου μέγας κόμισος.

Ἀντίγραφο, Ρουμανικά, ἀρ. 928.

111

1674 (7182), 14 Φεβρουαρίου, Ίασι

Ὁ Στέφανος Πετριτσέικου, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, ἐπικυρώνει στὸν Ἐνάκε β΄ ποστέλνικο, τὴν κατοχὴ ἐνὸς οἰκοπέδου στό Ίασι, τό ὅποιο τοῦ

είχε δωρίσει ὁ Ἡλίας Ἀλεξάνδρου καὶ ὀριοθέτησε ὁ Δουμητράσκου μέγας πτάρης, πρῶν λογοθέτης. Τὰ ὄρια τοῦ οἰκοπέδου ἀκολουθοῦν.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **418**. Χαρτί (38,1X27,5). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α΄ φύλλου. Μελάνι μαῦρο. Ἀντίγραφο, ἀρ. **418A**. Ἄλλα ἀντίγραφα στὰ Κ.Α. Βουκουρεστίου, ρουμ. χφ. ἀρ. 578, φ. 118, καὶ φ. 117 verso (ἀχρονολόγητο) καὶ στὸ ἀρ. 579, φ. 226 verso-227 μέ ἡμερομηνία 7183 (1675) καὶ φ. 234.

***Εκδ.** Περίληψη στὸ C.D.M., τόμος Γ΄, ἀρ. 2334, σελ. 486.

112

1674 (7182), 22 Ἰουνίου, Ἰάσι

Ὁ Δουμητράσκο Καντακουζηνός, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, ἐπικυρώνει στὸν Ἐνάκε β΄ ποστέλνικο τὴν κατοχὴ δύο ἀγροτεμαχιῶν στὸ Ἰάσι, στὸ Ρέδιουλ λούι Τατάρ, τὰ ὅποια τοῦ εἶχαν δωρίσει οἱ ἡγεμόνες Ἡλίας Ἀλεξάνδρου, Γεώργιος Δούκας καὶ Στέφανος Πετριτσέικου, καὶ τῶν ὁποίων περιγράφει τὰ ὄρια. Ἔχει ἐπίσης τὸ δικαίωμα νά χρησιμοποιεῖ στὸ νοικοκυριό του ὄκτω ἀνθράκους, πού ἀπαλλάσσονται ἀπὸ φόρους καὶ ἀγγραφεῖς (οἱ ὅποιοι περιγράφονται ἀναλυτικά). Διαφορετικά ἔστο ἀνάθεμα.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **419**. Χαρτί (36X25,9). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α΄ φύλλου. Μελάνι μαῦρο. Μέ κόκκινο αὐτόγραφο ὑπογραφή τοῦ ἡγεμόνα καὶ ἡ ὀκταγωνικὴ σφραγίδα του. Ἀντίγραφα στὰ Κ.Α. Βουκουρεστίου, ρουμ. χφ. ἀρ. 578, φ. 119 καὶ ἀρ. 579, φ. 226.

***Εκδ.** Περίληψη στὸ C.D.M., τόμος Γ΄, ἀρ. 2382, σελ. 495.

113

1675 (7184), 17 Δεκεμβρίου, Ἰάσι

Ὁ Ἀντώνης Ρουσέτ, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, ἐπικυρώνει στὸν ἱερέα, στὸν ἱεροψάλτη καὶ στὸ νεωκόρο τῆς ἡγεμονικῆς ἐκκλησίας τοῦ Μπακάου τὴ φοροαπαλλαγὴ πού εἶχε ἀπὸ προηγούμενους ἡγεμόνες. Πρόκειται γιὰ τὸ φόρο πρὸς τὸν ἡγεμόνα, πρὸς τὸν ἐπίσκοπο, γιὰ τὴ δεκάτη ἐπὶ τῶν κυψελῶν, τῶν χοίρων, τῶν προβάτων, γιὰ τὸ φόρο πού θά πλήρωνε ἕνα οἶνοπωλεῖο ἰδιοκτησίας τῆς ἐκκλησίας. Οἱ διάφορες κατηγορίες φοροεισπρακτῶν νά μὴν τὸν παρενοχλήσουν.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **867**. Χαρτί (30,5X21,2). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α΄ φύλλου. Μελάνι μαῦρο. Μέ τὸ ἴδιο χρῶμα ἡ αὐτόγραφο

ὑπογραφή τοῦ ἡγεμόνα καὶ ἡ ὀκταγωνικὴ σφραγίδα του. Τό ἕνα τρίτο τοῦ β' φύλλου ἐξέπεσε. Ἀντίγραφο στὰ Κ.Α. Βουκουρεστίου, ρουμ. γφ. ἀρ. 579, φ. 172 verso-173.

***Εξδ.** Περίληψη στό C.D.M., τόμος Γ', ἀρ. 2491, σελ. 516.

114

1675 (7184), 18 Δεκεμβρίου, Ἰάσι

Ὁ Ἀντώνης Ρουσέτ, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, ἐπικυρώνει στή μονή τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν τήν παλαιότερη φοροαπαλλαγὴ γιὰ δύο μεγάλα ποτοποιεῖα, δύο κρεοπῶλες, δύο δερματοτεχνίτες καὶ δύο φοροεισπράκτορες γιὰ τὰ πρόβατα καὶ τοὺς χοίρους τῶν ξένων. Τό φόρο ἐπὶ τῶν οἰνοπωλείων νά τόν εἰσπράττουν οἱ μοναχοί. Οἱ ἀνώτατοι φοροεισπράκτορες ἐπὶ τῶν οἰνοπωλείων καὶ ἐπὶ τοῦ ἐνοικίου νά μὴν τοὺς ἐνοχλοῦν ὅπως καὶ οἱ ὑπάλληλοι πού συγκεντρῶνουν λίπος ἀπὸ τὰ κρεοπωλεῖα. Διαφορετικὰ ἔστω ἀνάθεμα.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 536. Χαρτί (30,4X21,2). Μονόφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ φύλλου. Μελάνι μαῦρο. Μέ τό ἴδιο χρῶμα ἡ αὐτόγραφη ὑπογραφή τοῦ ἡγεμόνα καὶ ἡ ὀκταγωνικὴ σφραγίδα του. Ἀντίγραφο στὰ Κ.Α. Βουκουρεστίου, ρουμ. γφ. ἀρ. 578, φ. 75 verso καὶ ἀρ. 579, φ. 82 καὶ 334 verso (μόνο τό ἔτος).

***Εξδ.** Περίληψη στό C.D.M., τόμος Γ', ἀρ. 2493, σελ. 516.

115

1675 (7184), 20 Δεκεμβρίου, Ἰάσι

Ὁ Ἀντώνης Ρουσέτ, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας ἐπικυρώνει στή μονή τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, τήν ὁποία ἔκτισε ὁ Βασίλειος Λούπου, τό δικαίωμα νά λαμβάνει ἀπὸ δύο «ροτρονίσι» χυτημένα ἀπ' ὄλα τὰ κάρα μεταφορᾶς τὰ ὁποῖα τὰ χρησιμοποιοῦν γιὰ τήν προμήθεια λιβανιοῦ στή μονή.

Πρωτότυπο, Σλαβονικά, ἀρ. 985. Χαρτί (42,1X28). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α' φύλλου. Μελάνι μαῦρο. Μέ τό ἴδιο χρῶμα ἡ αὐτόγραφη ὑπογραφή τοῦ ἡγεμόνα καὶ ἡ μικρὴ ὀκταγωνικὴ σφραγίδα του.

116

1675 (7184), 30 Δεκεμβρίου, Ἰάσι

Ὁ Ἀντώνης Ρουσέτ, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, παραχωρεῖ στή μονή τῶν

Τριῶν Ἱεραρχῶν τό δικαίωμα νά συγκεντρώσει ξένους ἀνθρώπους, καί νά τούς ἐγκαταστήσει στό χωριό Ποπόροουλ δίπλα στό Μπακάου. Ὁ ἡγεμόνας τούς ἀπαλλάσσει ἀπό ὄλους τούς φόρους καί ἀγγαρεῖες (τούς ὁποίους καί περιγράφει ἀναλυτικά).

Πρωτότυπο, Ρουμανικά., ἀρ. 537. Χαρτί (30,5X21,2). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α΄ φύλλου. Μελάνι μαῦρο. Μέ τό ἴδιο χρῶμα ἡ ἀυτόγραφη ὑπογραφή τοῦ ἡγεμόνα καί ἡ ὀκταγωνική σφραγίδα του. Περίληψη στά Κ.Α. Βουκουρεστίου, ρουμ. γρ. ἀρ. 579, φ. 172.

Ἐκδ. Περίληψη στό C.D.M., τόμος Γ΄, ἀρ. 2517, σελ. 521.

117

1676 (7184), 3 Ἰανουαρίου

Ὁ Ἀντώνης Ρουσέτ, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, καθιερώνει στή μονή τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν τήν ἐξουσία στό μεγάλο λουτρό τοῦ Ἰασίου, δίπλα στόν ποταμό Μπαχλούι, καί στό σχολεῖο, γιά τά ὅποια εἶχαν διένεξη μέ τούς μοναχοῦς τῆς μονῆς Γκόλιας.

Καί τά δύο τά κατεῖχε ἡ πρώτη μονή ἀπό τόν κτήτορά της, ἡγεμόνα Βασίλειο Λούπου, ὁ ὁποῖος εἶχε ἀγοράσει ἀπό τόν πρῶν ἡγεμόνα Μιχαήλ Φουρτουάνα ἕνα ἀγροτεμάχιο, στό ὁποῖο ἔκτισε καί τά δύο. Κάποια στιγμή οἱ μοναχοί τῆς Γκόλιας ἄρχισαν νά ἐκμεταλλεύονται τό μισό τοῦ εἰσοδήματος τοῦ λουτροῦ, μέ βάση ἕνα [πλαστό] χρυσόβουλλο τοῦ Στεφανίτζα Λούπου πού τούς ἔδινε αὐτό τό δικαίωμα. Ὁ ἡγεμόνας Ἡλίας Ἀλεξάνδρου ἀντιλαμβάνομενος ὅτι τό ἔγγραφο πού παρουσίασαν οἱ μοναχοί τῆς μονῆς Γκόλιας εἶναι πλαστό, τό ἔσχισε, ἐπικυρώνοντας στούς μοναχοῦς τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν ὄλο τό εἰσόδημα, ἀπό τό ὁποῖο ὄρισε νά συντηροῦν καί τό μοναστήρι καί τό σχολεῖο.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 1054. Χαρτί (41,7X27,8). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α΄ φύλλου. Μελάνι μαῦρο. Μέ τό ἴδιο χρῶμα ἡ ἀυτόγραφη ὑπογραφή τοῦ ἡγεμόνα, ἐνῶ μέ κόκκινο ἡ ὀκταγωνική σφραγίδα του. Περίληψη στά Κ.Α. Βουκουρεστίου, ρουμ. γρ. ἀρ. 578, φ. 102 καί ἀρ. 579, φ. 354 (μόνο τό ἔτος) καί συντομότερη στό φ. 13.

Ἐκδ. Περίληψη στό C.D.M., τόμος Δ΄, ἀρ. 3, σελ. 23. Ἄλλη δημοσιευμένη περίληψη στό Uricariul, τόμος Ζ΄, σελ. 11-14.

118

1676 (7184), 3 Ίανουαρίου, Ίάσι

Ὁ Ἀντώνης Ρουσέτ, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, ἐπικυρώνει στὸν πιστὸ τοῦ βογιάρου ποστέλνικο Ἐνάκε τὴν κατοχὴ ἐνὸς οἰκοπέδου στὸ Ίάσι, ὀνομαζόμενο Ρέδιουλ λούι Τατάρ, ἐνὸς ἄλλου εὐρισκόμενου δίπλα σὲ ἐκεῖνο τοῦ ἱερέα Γεωργίου, καθὼς καὶ 8 scutelnici οἱ ὁποῖοι νὰ τὸν ὑπηρετοῦν ἀπαλλαγμένοι ἀπὸ φόρους καὶ ἀγγαρεῖες (19 ἀπὸ τοὺς ὁποίους παρουσιάζονται ἀναλυτικά). Τὰ ὄρια τοῦ πρώτου οἰκοπέδου ἀκολουθοῦν. Διαφορετικά ἔστω ἀνάθεμα.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 421. Χαρτί (42X28,6). Δίφυλλο. Τὸ κείμενο καταλαμβάνει τὸ recto τοῦ α' φύλλου. Μελάνι μαῦρο. Μὲ τὸ ἴδιο χροῶμα ἡ αὐτόγραφή ὑπογραφή τοῦ ἡγεμόνα καὶ ἡ μικρὴ ὀκταγωνικὴ σφραγίδα του. Ἀντίγραφα στὰ Κ.Α. Βουκουρεστίου, ρουμ. χφ. ἀρ. 578, φ. 120 καὶ ἀρ. 579, φ. 227.

*Εκδ. Περίληψη στὸ C.D.M., τόμος Δ', ἀρ. 1, σελ. 23.

119

1676 (7184), 1 Ἀπριλίου, Ίάσι

Ὁ Ἀντώνης Ρουσέτ, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, ζητᾶ ἀπὸ τοὺς παρακάτω μπουσ τοῦ Μπακάου νὰ μεταφέρουν τὴ γέφυρα πού ἔχουν στὸν ποταμὸ Μπίστριτσα, ὥστε νὰ μπορέσουν νὰ κατέχουν γέφυρα καὶ οἱ ἐλεύθεροι χωρικοὶ τῆς περιοχῆς. Οἱ τελευταῖοι παρουσίασαν στὸν ἡγεμόνα δικαιολογητικά πού εἶχαν ἀπολύσει ὁ Βασίλειος Λούπου, ὁ Μύρων Μπαρνόβσκι καὶ ὁ Δουμητράσκο Καντακουζηνός, ὑπὲρ τοῦ δικαιώματος νὰ κατέχουν καὶ αὐτοὶ γέφυρα στὸν ποταμὸ Μπίστριτσα.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 845. Χαρτί (29,6X20,7). Μονόφυλλο. Τὸ κείμενο καταλαμβάνει τὸ recto τοῦ φύλλου. Μελάνι καστανό. Μὲ μαῦρο μικρὴ ὀκταγωνικὴ σφραγίδα τοῦ ἡγεμόνα.

120

1676 (7185), 17 Σεπτεμβρίου, Ίάσι

Ὁ Ἀντώνης Ρουσέτ ζητᾶ ἀπὸ ὅλους τοὺς ἀξιωματούχους καὶ τοὺς φοροεισπράκτορες τοῦ νομοῦ Ρόμαν νὰ ἀπαλλάξουν ἀπὸ ὅλους τοὺς φόρους τὰ ἀγαθὰ τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, αρ. **150**. Χαρτί (30,9X21,4). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α΄ φύλλου. Μελάني μαῦρο. Μέ κόκκινη σινική μελάνη ἡ μικρὴ ὀκταγωνικὴ σφραγίδα τοῦ ἡγεμόνα.

121

1681 (7189), 21 Φεβρουαρίου

Ὁ Σερμπάν Καντακουζηνός, ἡγεμόνας τῆς Βλαχίας, κτήτωρ τῆς μονῆς Κοτροτσένη, τὴν ἐλεεῖ μαζί μέ τό μητροπολίτη Οὐγγροβλαχίας Θεοδόσιο, τόν ἐπίσκοπο Ράμνικου Στέφανο καί τόν ἐπίσκοπο τοῦ Μπουζάου Γρηγόριο καί μέ ὅλα τά μέλη τοῦ Ντιβανίου μέ τά ἐξῆς:

– Νά λαμβάνει τό ἓνα τρίτο ἀπό τό εἰσόδημα τοῦ τελωνείου τῆς πόλεως Ὅρασουλ δέ Φλότσι σύμφωνα μέ τό ἔθιμικό δίκαιο. Οἱ φοροεισπράκτορες νά μὴν τὴν ἐνοχλοῦν.

– Νά λαμβάνει τόν ἡγεμονικό φόρο ἐπὶ τοῦ οἴνου ἀπὸ τό λόφο Τζιγκα-νέστι καί ἀπὸ τό Βιτζικέστι, μία vadă ἀνά δέκα.

– Νά λαμβάνει ἐτησίως 700 ἀλατόλιθους ἀπὸ τὰ ἀλατωρυχεῖα Τελέγκα ἀνήμερα τῆς ἑορτῆς τοῦ Ἁγίου Πέτρου.

– Νά λαμβάνει τό εἰσόδημα ἀπὸ τό βάλτο τοῦ χωριοῦ Πιέτρελε, τοῦ νομοῦ Βλάσκα, καθὼς καί ἓνα μέρος τοῦ φόρου ἐπὶ τοῦ οἴνου (μία vadă στίς τέσσερις) ἀπαλλάσσει τοὺς κατοίκους τοῦ χωριοῦ αὐτοῦ ἀπὸ ὅλους τοὺς φόρους καί ἀγγραφεῖς (οἱ ὁποῖοι περιγράφονται ἀναλυτικά).

Μάρτυρες: Ράδου Νατουρέλ μάνος τῆς Κραϊόβας, Μπάδεα μέγας βόρνικος, Βλάδ Κοκοράσκου μέγας λογοθέτης, Μπάριμπου μέγας βεστιάρης, Μιχαήλ Καντακουζηνός μέγας σπαθάρης, Στόια μέγας κλουτσιάρης, Γκέγκεα μέγας ποστέλνικος, Μπάριμπου μέγας παχάρνικος, Ἀλέξανδρος μέγας στόλνικος, Παπά μέγας κόμισος, Ράδου β΄ λογοθέτης, Δουμπράσκο λογοθέτης.

Γραφέας ὁ Δημήτριος Κατασεάνου.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, αρ. **1104**. Περγαμινὴ (1,46X33,6). Ἡ περγαμινὴ σὸ πῖσω μέρος τῆς φέρει ἐπένδυση φόδρας ἐρυθροῦ χρώματος. Τό κείμενο τοῦ ἐγγράφου περιβάλλεται ἀπὸ πλαίσιο χρυσοῦ χρώματος. Τό θέμα τοῦ πλαισίου εἶναι παραστάσεις ροδάκων καί ἀνθῶν (φυτικός διάκοσμος). Στὴν ἀρχὴ φέρει χρυσὴ διακόσμηση. Στό κέντρο δεσπόζει ἡ μορφή τῆς Παναγίας ἐνθρονῆς καί βρεφοκρατούσας ἐν μέσῳ δύο ἀγγέλων. Ἐκατέρωθεν τῆς παραστάσεως τῆς Παναγίας ὑπάρχουν ὅμοιες παραστάσεις ἀπὸ τό φυτικό καί ζωικό κόσμο. Ἀκολουθεῖ ὁ τίτλος τοῦ ἡγεμόνα· σὸ κέντρο τοῦ τίτλου εἰκονίζεται τό στέμμα τῆς Βλαχίας. Μελάني καστανό. Τίτλος καί στέμμα μέ χρυσό χρῶμα. Πρωτόγραμμα μεγάλων διαστάσεων μέ διακόσμηση ἀπὸ παραστάσεις τοῦ φυτικοῦ καί ζωικοῦ βασιλείου. Στό τέλος τοῦ ἐγγράφου ἡ ἐπανά-

ληψη τοῦ τίτλου τοῦ ἡγεμόνα μέ χρυσοῦ χροῖμα. Στό κέντρο τοῦ τίτλου μέ μαῦρο μέλανι ἡ αὐτόγραφο ὑπογραφή του. Μήρινθος πλεγμένη ἀπό χρυσοκλωστές καί μεταλλική θήκη ἐντός τῆς ὁποίας βρῖσκεται ἡ κέρμη σφραγίδα ἐρυθροῦ χροῦματος.

122

1681 (7189), 21 Μαρτίου

Ὁ Γεώργιος Δούκας, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, παραχωρεῖ στό σπαθάρη Ἀλεξανδράκη τό δικαίωμα νά κατέχει ἓνα μελισσότοπο μαζί μέ 34 κυπέλες στό Βασαλού, πού ἀνήκουν στόν Ἰωάννη Ρασπόπα, ἔναντι ἑνός χρέους τοῦ τελευταίου πρὸς τόν πατέρα τοῦ σπαθάρη, καμαράση Ἰακουμή.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 487. Χαρτί (28,6X19,5). Μονόφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ φύλλου. Μελάني μαῦρο. Μέ κόκκινο ἐντυπη κυκλική σφραγίδα (διαμέτρου 5,2 ἐκ.). Ἀντίγραφο στά Κ.Α. Βουκουρεστίου, ρουμ. χφ. ἀρ. 578, φ. 362 καί ἀρ. 579, φ. 305. Περίληψη στό ρουμ. χφ. ἀρ. 579, φ. 305 verso.

Ἐκδ. Περίληψη στό C.D.M., τόμος Δ', ἀρ. 601, σελ. 148.

123

1681 (7189), 15 Μαΐου, Ἰάσι

Ὁ Μύρων Κοστίν μέγας βόρνικος, ὁ Νικόλαος Ράκοβιτζα πρῶην μέγας βόρνικος τῆς Κάτω Χώρας, ὁ Γρηγόριος Γκέγκεα μέγας βόρνικος τῆς Ἄνω Χώρας, ὁ Σάνδου Μπουχούς χατιμάνος καί παρχαλάμπτος τῆς Σουτσεάβας, ὁ Θεοδόσιος Δουμπάου μέγας σπαθάρης, ὁ Ἰωάννης Ρακόβι μέγας παχάρνικος, ὁ Θεόδωρος Ἰορδάκι μέγας βεστιάρης, ὁ Κόντος μέγας στόλνικος, ὁ Βελίτσικο μέγας κόμισος, ὁ Μοτζόκ μέγας μεδελνιτσαίρης, ὁ Νιάνιου β' λογοθέτης, ὁ Ἀπόστολος Καταρτζίου postelnice, ὁ Γεώργιος γ' λογοθέτης, ὁ Ἄνδρεας, ὁ Γεώργιος Γκάλκα, ὁ Γκιοργκίτζα Μανόλε βόρνικος de gloată ἐπικυρώνουν στόν ἡγούμενο Γεδεών καί σέ ὄλους τούς μοναχοὺς τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν τήν ἰδιοκτησία πέντε οἰνοπωλείων καί δέκα οἰκοπέδων προορισμένων γιά ἀνέγερση παντοπωλείων, μαζί μέ χώρους γιά αὐλή, τά ὁποία βρῖσκονται στίς ὁδοὺς Καρβασαράλεϊ καί Πιτιοιορρογκοάεϊ. Αὐτά ὅλα ἀνήκαν πρῖν στό μέγα παχάρνικο Στέφανο Τσερκέζ καί στή σύζυγό του Ἀξίτζα οἱ ὁποιοὶ τά δώρισαν στή μονή.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 215. Χαρτί (38,2X25,9). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α' φύλλου. Μελάني μαῦρο. Ἀντίγραφο στά Κ.Α. Βουκουρε-

στίου, ρουμ. χφ. ἀρ. 578, φ. 72 verso-73 καὶ 579, φ. 120 verso-121.

***Εκδ.** Περίληψη στό C.D.M., τόμος Δ', ἀρ. 625, σελ. 152-153.

124

1681, 20 Μαΐου, Ἰάσι

Ὁ Γεώργιος Δούκας, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, ἐπικυρώνει στό Γεδεών, ἡγούμενο καί σέ ὄλους τοὺς μοναχοὺς τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν τὴν κατοχὴ πέντε οἰνοπωλείων, δέκα οἰκοπέδων προορισμένων γιὰ ἀνέγερση οἰνοπωλείων μαζί μέ τὰ ὑπόγειά τους, ἄλλων δύο οἰκοπέδων προορισμένων γιὰ ἀνέγερση οἰκίας, μέ χῶρο γιὰ κῆπο, ὅλα εὕρισκόμενα στήν ὁδὸ Καρβασαράλει. Ἀνήκαν πρὶν στό Στέφανο Τσερκέζ παχάρνικο καί στή σύζυγό του Ἀξίτζα, οἱ ὁποῖοι τὰ δώρισαν στή μονή.

Μάρτυρας ὁ Μύρων Κοστήν μέγας λογοθέτης.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **181**. Χαρτί (37,4X25,6). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τὸ recto τοῦ α' φύλλου. Μελάνι μαῦρο. Ἐκτυπη κυκλικὴ κέρση σφραγίδα πάνω σέ χαρτί. Ἀντίγραφο ἀρ. **214**. Ἄλλο ἀντίγραφο στά Κ.Α. Βουκουρεστίου, ρουμ. χφ. ἀρ. 578, φ. 74 καί στό ἀρ. 579, φ. 121 verso-122. Στό ἴδιο χφ. περίληψη, φ. 334 (μόνο τὸ ἔτος).

***Εκδ.** Περίληψη στό C.D.M., τόμος Δ', ἀρ. 631, σελ. 154.

125

1681 (7189), 14 Ἰουνίου, Ἰάσι

Ὁ Γεώργιος Δούκας, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, ἐπικυρώνει στόν Ἀλέξανδρο, γιὸ τοῦ πρώην καμινάρη Γιακουμή, τὴν ἰδιοκτησία ἑνὸς μελισσότοπου κοντά στό Βασιλοῦ πού ἀνῆκε πρὶν στόν Ἰωάννη Ρασόππα ὁ ὁποῖος τὸ πώλησε στό Γιακουμή.

Μάρτυρας ὁ Μύρων Κοστήν μέγας λογοθέτης.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **489**. Χαρτί (29,7X20,3). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τὸ recto τοῦ α' φύλλου. Μελάνι μαῦρο. Ἐντυπη κυκλικὴ σφραγίδα μέ κόκκινο μελάνι, διαμέτρου. 5,2 ἐκ. Ἀντίγραφα στά Κ.Α. Βουκουρεστίου, ρουμ. χφ. ἀρ. 578, φ. 362 καί ἀρ. 579, φ. 305 verso.

***Εκδ.** Περίληψη στό C.D.M., τόμος Δ', ἀρ. 635, σελ. 155.

126

1681 (7189), 15 Ιουνίου

Ὁ Ἀλεξανδράκης σπαθάρης, πρῶην καμαράσης, γιός τοῦ Γιακουμή, δωρίζει στή μονή τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν μία ἔκταση προορισμένη γιά μελισσότοπο, δίπλα στό Βασιλοῦ γιά μνημόσυνο του. Τό ἀγροτεμάχιο αὐτό τό εἶχε ἀγοράσει ὁ πατέρας του ἀπό τόν Ἰωάννη Ρασπόπα, ἔναντι 34 galbeni.

Μάρτυρες: Γαβριήλ μέγας βόρνικος, Γκέγκε βόρνικος, Θεοδόσιος Δουμπάου μέγας σπαθάρης.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 488. Χαρτί (29X20,1). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α΄ φύλλου. Μελάνι μαῦρο. Ἀντίγραφο στά Κ.Α. Βουκουρεστίου, ρουμ. γφ. ἀρ. 578, φ. 362 καί ἀρ. 579, φ. 305.

***Εκδ.** Περίληψη στά Κ.Α. Βουκουρεστίου, τόμος Δ΄, ἀρ. 638, σελ. 155.

127

1682, Ἰούνιος

Ὁ Πέτκο γιός τοῦ Βλάικο, ὁ Στόικα γιός τοῦ Ἀθανασίου, ὁ Μπεζάν γαμπρός τοῦ Ράδου Μπάδα, ὁ Ὅαντσα γιός τοῦ Χατζαγκάν, ὁ Ὅαντσα γιός τοῦ Στάν Πλασόιου, πωλοῦν στό Νεγκομίρ ἀπό τό Βαρτιτσικόι καί στό γιό του ἕνα αὐλάκι προορισμένο γιά κατασκευή μύλου ἔναντι τοῦ ποσοῦ τῶν 15 λεί τοῖς μετροῦτς.

Μάρτυρες: Στάν Φλόκα, Θωμάς γιός τῆς Μπάραλας, Μίρτσα γιός τοῦ Γκρόσου, Ἰγνάτιος γιός τοῦ Μπάτκα, Πέτρεα Πιτσιγκόι, Γιάγκος γαμπρός τῆς Νεάγκας, Ἐνάκε [...]

*Ἀντίγραφο, Ρουμανικά, ἀρ. 644.

128

1682, 15 Ὀκτωβρίου

Ὁ Σερμπάν Καντακουζηνός, ἡγεμόνας τῆς Βλαχίας, ἀφιερώνει στό Πρωτάτο τή μονή Κοτροτσένι, τῆς ὁποίας εἶναι κτήτωρ, μαζί μέ ὅλη τὴν κλητή καί ἀκίνητη περιουσία της. Οἱ ὄροι τῆς δωρεᾶς:

1) Ὁ ἡγούμενος, ὁ ὁποῖος θά ἐκλέγεται ἀνάμεσα στους μοναχοὺς ὄλων τῶν μονῶν τοῦ Ἁγίου Ὁρους, τῆς πρώτης καί τῆς δευτέρας τάξεως, πρέπει

νά είναι άξιος για τήν κατάληψη τής θέσης αὐτῆς. Θά είναι οἰκονόμος τής μονῆς καί θά ἀποδίδει πρὸς τήν κοινότητα ἐτήσιο λογαριασμό.

2) Τό ποσό πού θά ἀπομένει μετὰ τήν ἀφαίρεση τῶν ἀναγκαίων ἐξόδων γιά τή συντήρηση τής μονῆς καί τῶν μοναχῶν θά στέλλεται στό Ἅγιο Ὅρος ὅταν ἡ σοδειά θά εἶναι καλή. Σέ δύσκολους καιροῦς ὁ ἡγούμενος θά καταβάλλει ποσό ἀνάλογο τής σοδειᾶς.

3) Τά κινητά ἀφιερῶματα τής μονῆς ἀπαγορεύεται νά μεταφερθοῦν στό Ἅγιο Ὅρος. Σέ περίπτωση σοβαροῦ κινδύνου ἀπώλειάς τους θά φυλάσσονται μέ εὐθύνη τοῦ ἡγουμένου σέ παραδουνάβια κοινόπολη. Ἀπαγορεύεται ἐπίσης ἡ πώληση τῆς ἀκίνητης περιουσίας τῆς μονῆς.

4) Ἡ μονή θά ἀκολουθεῖ τήν κοινοβιακή τάξη τοῦ Ἁγίου Ὁρους καί θά ἐορτάζει τήν Κοίμηση τῆς Θεοτόκου καί τή μνήμη τῶν Ἁγίων Σεργίου καί Βάχου. Σέ περίπτωση μὴ τήρησης τῶν ὄρων αὐτῶν ἡ δωρεά θά ἀκυρωθεῖ.

Πρωτότυπο, Ἑλληνικά, ἀρ. **1106**. (2,02X33,7). Περγαμινή. Εἰλητάριο. Πέντε τεμάχια. Μελάني μαῦρο· στίξη καί σημεῖα μέ χρυσό μελάني. Διατήρηση καλή. Ἡ περγαμινή ἔχει συντηρηθεῖ. Λίγο ξεθωριασμένο, φθαρμένη ἡ δεξιά πλευρά τοῦ ἐπίτιτλου. Ἐπίτιτλο: στό πάνω μέρος τέσσερις ἄγγελοι (ἀνά δύο δεξιά καί ἀριστερά) κρατοῦν ἀνοικτό εἰλητάριο ὅπου εἰκονίζεται ἡ Κοίμηση τῆς Θεοτόκου· χαμηλότερα εἰκονίζεται ἐγκόλπιο (μέ παράσταση δικέφαλου ἀετοῦ, τό ὁποῖο στηρίζουν δεξιά καί ἀριστερά δύο ὄρθοι λέοντες. Οἱ παραστάσεις ἔχουν σκεπαστεῖ μέ μαῦρο μελάني σέ χρυσό βάθος. Κάτω ἀπό τό ἐγκόλπιο ὁ τίτλος τοῦ ἡγεμόνα σέ χρυσό βάθος, πλαισιωμένος ἀπό φυτικό διάκοσμο σέ γαλάζιο βάθος. Τό ἀρχικό πρωτόγραμμα Ο τοῦ κειμένου χρυσό μέ διακόσμηση ἀνθέων. Στό κάτω μέρος τοῦ ἐγγράφου ὁ τίτλος τοῦ ἡγεμόνα μέ κόκκινο μελάني σέ χρυσό βάθος. Στά ἄκρα, δεξιά καί ἀριστερά, φυτικός διάκοσμος σέ βαθυκίανο βάθος. Στό κέντρο ἰδιόχειρη ὑπογραφή μέ μαῦρο μελάني σέ γκρι βάθος. Ἀκολουθεῖ τυπικό κόσμημα κατάληξης τουρκικῶν βασιλικῶν ὀρισμῶν: ἰσοσκελές τρίγωνο μέ πλέγματα ἀνθέων. Ἀπό τό ἐγγράφο ἀπαιροεῖται μέ κορδόνι ἀνοικτό καφέ κηρόβουλλο σέ διακοσμημένη μεταλλική θήκη. Τό κείμενο τοῦ ἐγγράφου περιβάλλεται ἀπό πλαίσιο μέ χρυσό βάθος. Ἀντίγραφο στόν ἐλληνικό κώδικα 3 τοῦ Πρωτάτου, ἀρ. 9. Περίληψη στόν τόμο Ἄρχαιο Πρωτάτου. Ἐπιτομές μεταβυζαντινῶν ἐγγράφων τοῦ Χαρ. Γάσπαρη (Ἀθωνικά Σύμμεικτα 2), Ἀθήνα 1991, σελ. 270-271, ὅπου καί ἐκδόσεις, μνεῖες, βιβλιογραφία. Γαλλική μτφρ. ἀρ. **1111**.

[1682] (7190), Βουκουρέστι

Μέ τήν εὐκαιρία τῆς ἀφίερωσης τῆς μονῆς Κοχτροσένι στό Πρωτάτο, ὁ ἡγεμόνας Σερμπάν Καντακουζηνός καθερώνει καί ὀρισμένους κανόνες τόσο γιά τή λειτουργία τῆς ὡς μετοχίου, ὅσο καί γιά τίς σχέσεις μέ τό Πρω-

τάτο. Ἐναλυτικά:

– Ὁ ἡγούμενος πού θά στέλλεται ἀπό τό Ἅγιο Ὅρος, «ἀπό τήν πρώτη καί δευτέρα πεντάδα» τῶν μονῶν, νά εἶναι σοφός καί πρακτικός. Ἐφοῦ ἀναλάβει γιά τρία χρόνια [δοκιμαστικά] τή μονή, νά παραμείνει γιά πολλά χρόνια ἡγούμενος, ἐπειδή οἱ συχνές ἀλλαγές βλάπτουν τή μονή.

– Τό εἰσόδημα τῆς μονῆς Κοτροτσένι νά χρησιμοποιεῖται γιά τίς ἀνάγκες τοῦ μοναστηριοῦ.

– Κανείς δέν δικαιούται νά βγάλει ἔξω ἀπό τή μονή τήν κινητή περιουσία της ἢ κάποιο ἀπό τά πολύτιμα ἀντικείμενά της οὔτε στό Ἅγιο Ὅρος οὔτε ἄλλοῦ, παρά μόνο σέ περίοδο ταραχῶν καί κινδύνων νά τά ἀπομακρύνουν σέ ἀσφαλέστερα μέρη καί ἔπειτα νά τά ἐπαναφέρουν.

– Κανείς δέν δικαιούται νά πωλεῖ ἐκ τῶν ἀνωτέρω.

– Τό κύριο μνημόσυνο νά γίνε ἀνήμερα τῆς Παναγίας, ἐνῶ στίς 7 Ὀκτωβρίου θά γίνε τό μνημόσυνο γιά τούς ὁσίους Σέργιο καί Βάκχο.

– Οἱ κήτορες νά ἀπομακρύνουν τούς ἡγούμενους σέ περίπτωση πού δέν θά σεβασθοῦν τούς κανόνες.

Μάρτυρες: Θεοδόσιος Μητροπολίτης Οὐγγροβλαχίας, Ράδου Ναστουρέλ μέγας μπάνος, Μπάδεα Μπαλατσεάνου μέγας βόρnikov, Γρηγόριος Μπούνεαβιτσι μέγας λογοθέτης, Κωνσταντίνος Μπραγκοβεάνου μέγας σπαθάρης, Μπάρμπου Παραϊάνου μέγας βεστιάρης, Στόια μέγας κλουτσιάρης, Γκίντσεα μέγας ποστέλνικος, Στάτιε μέγας παχάρnikov, Ἰορδάκε Καντακουζηνός μέγας στόλνικος, Παπά Μπουτίτσσκου μέγας κόμισος, Γκεοργκίτζα Δουδέσκου μέγας σλουτζιάρης, Μιχάλκα μέγας πιτάρης καί ἰσπράβνικος ὁ Σερμπάν β' λογοθέτης.

Γραφάς ὁ Ράδου șafariul, γιός τοῦ Γεωργίου șufar.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 1107. 2,31X32,9. Εἰλητήριο. Χαρτί παχύ φθαγμένο ἀπό σκόρους μερικῶς, ἰδίως στίς ἄκρες. Πέντε τεμάχια. Μελάني μαῦρο. Μὲ χρυσό τό πρωτόγραμμα σέ πλέγμα ἀνθέων, ἡ πρώτη σειρά, ὀρισμένα κεφαλαῖα γράμματα, ἡ ἐπανάληψη τοῦ τίτλου καί ἡ ταινία πάνω στήν ὁποία στηρίζεται ἡ ὑπογραφή μέ μαῦρο μελάني τοῦ ἡγεμόνα. Τό πλαίσιο τοῦ κειμένου μέ πλατιά χρυσή ταινία διπλή μέ κόκκινο περίγυρο. Δύο ταινίες-πλαίσια σέ κάθε πλευρά τοῦ κειμένου. Διακόσμηση: Στό πάνω μέρος ἀποδίδεται ἐγκόλπιο ἐγγεγραμμένο σέ κυκλικό περίγυρο ἐρυθροῦ καί χρυσοῦ χρώματος. Στό ἐγκόλπιο σέ χρυσό βάθος μέ μαῦρο μελάني ἀπεικονίζεται ἡ Κοίμηση τῆς Θεοτόκου καί δύο ἄγγελοι πού παραλαμβάνουν τήν ψυχή της κάτω ἀπό τήν κλίνη τῆς Θεοτόκου. Δεξιά καί ἀριστερά τῆς Θεοτόκου ὑπάρχει ἡ σύναξις τῶν Ἀποστόλων. Τό ἐγκόλπιο φέρει διακόσμηση ἀνθέων γύρω ἀπό τό εἰκονογραφικό του θέμα. Χαμηλότερα ἄλλο ἐγκόλπιο σέ χρυσό πλαίσιο πού ἀπεικονίζει τό οἰκόσημο τῶν Καντακουζηνῶν Στό κέντρο τοῦ οἰκοσήμου τό στέμμα τῆς Βλαχίας. Ὀλόκληρο τό ἐγκόλπιο τοῦ οἰκοσήμου κεῖται στό κέντρο τοῦ τίτλου τοῦ ἡγεμόνα Σερμπάν Καντακουζηνοῦ. Ὁ τίτλος εἶναι γραμμένος στή σλαβο-

νική γλώσσα με χρυσό μελάνι. Τό χαρτί τοῦ ἐγγράφου ἐπικολημένο σέ πορφυρό ὕφασμα πού ἔχει πρασινίζον πλαίσιο (μυροντούρα). Στό κάτω μέρος τοῦ ἐγγράφου μέ καφέ κορδόνι κρέμεται διακοσμημένη μεταλλική θήκη περικλείουσα τήν κέρινη σφραγίδα τοῦ ἡγεμόνα σέ ἄριστη κατάσταση. Τό χαρτί τοῦ πρώτου τεμαχίου λίγο φθαρμένο στό κόλλημα. Στό τέλος τοῦ ἐγγράφου ὑπάρχει πράσινη ταινία μέ παρόμοια μοτίβα. Ἀκολουθεῖ ὁ τίτλος τοῦ ἡγεμόνα μέ χρυσό καί κόκκινο χρώμα. Στό κέντρο τοῦ τίτλου δεσπόζει ἡ αὐτόγραφή ὑπογραφή τοῦ ἡγεμόνα μέ μαῦρο μελάνι πάνω σέ ταινία χρυσοῦ καί μαύρου. Πάνω ἀπό τήν ὑπογραφή ὑπάρχει ταινία μέ τά ἴδια διακοσμητικά μοτίβα ὅπου δεσπόζει τό βυσσινί χρώμα. Μῆρινθος κυανοῦ χρώματος. Κέρινη σφραγίδα ἐντός μεταλλικῆς θήκης. Τό καπάκι τῆς θήκης εἶναι διακοσμημένο. Τά χρώματα τοῦ πλαισίου τοῦ κεμένου μερικῶς φθαρμένα.

130

1683 (7191), 10 Φεβρουαρίου, Βουκουρέστι

Ἐ Σερμπάν Καντακουζηνός, βοεβόδας τῆς Βλαχίας, κτήτωρ τῆς μονῆς Κοτροτσέσι, τήν ἐλεεῖ παραχωρώντας τῆς τά ἐξῆς:

Τό χωριό Κοτροτσέσι, μαζί μέ ἕνα δάσος, τό χωριό Πιέτρελε τοῦ νομοῦ Βλάσκα, τό τεμάχιο τῆς μακαρίτισσας Ἐλίνας, συζύγου τοῦ ἡγεμόνα Ματθαίου Μπασαράμιτ, τό χωριό Διντζέσι, τοῦ νομοῦ Ἰλφοβ (δύο τεμάχια), τό κτήμα Φασαϊάνι στόν ἴδιο νομό, δύο μύλους στό κτήμα Διντζέσι, στόν ποταμό Ἄρτζες, τό ἀγρόκτημα Λούνκα στόν ἴδιο νομό, δεκαεννέα ἐξαρτημένους χωρικούς, τό χωριό Γκασζάνι τοῦ νομοῦ Ἰλφοβ, τά χωριά Καρστινέσι, Χερέσι, Φαουρέσι, Φακαϊάνι, ὅλα στόν ἴδιο νομό, τό χωριό Χαρτζέσι τοῦ νομοῦ Μουστσέλ, ἕνα ἀγρόκτημα στά ὄρη Μπουτσέσι, ὅλα τά μαγαζιά –μαζί καί μέ ἀποθήκες– πού εἶχε ἀποκτήσει κατόπιν ἀγορᾶς ὁ ἡγεμόνας, στήν Οὐλιτζα τσέα Μάρε, ἀμπέλια στήν κοιλάδα Βαλέσι, τοῦ νομοῦ Δάμποβιτσα, δύο ὀργωμένους ἀγρούς στό χωριό Μπαρμπάτεσι τοῦ νομοῦ Δάμποβιτσα, ἀμπέλια στό λόφο Τζιγκανέσι, ἕνα ἀγροτεμάχιο στό χωριό Νεγκοέσι τοῦ νομοῦ Ἰλφοβ, τρία τεμάχια στό χωριό Μπουκούλι, τό χωριό Ματισέσι δίπλα στό νομό Ἰάλομιτσα, ἕνα ἀγρόκτημα στό Πουπεξέσι, δύο τεμάχια τοῦ χωριοῦ Μπολεάσκα (τό ἕνα ὀνομαζόμενο Ταμαδουίρεα), ἑπτὰ μαγαζιά στό Βουκουρέσι, δώδεκα τσιγγάνους καί ὀκτώ οἰκογένειες τσιγγάνων.

Μάρτυρες οἱ Αὐλικοί: Μπάριμπου μέγας μπάνος τῆς Κραγιόβας, Ράδου Ναστουρέλ πρώην μέγας μπάνος, Μπάδεα μέγας βόνικος, Γρηγόριος μέγας λογοθέτης, Στάθης μέγας βεσιτιάρης, Κωνσταντίνος Μπραγοβεάνου μέγας σπαθάρης, Μπάριμπου μέγας κλουτσιάρης, Γκίντσα μέγας ποστέλικος, Κωνσταντίνος Καντακουζηνός μέγας παχάρνικος. Δίκου μέγας στόλικος, Παπά μέγας κόμισος, Σερμπάν β' λογοθέτης.

Γραφείας ὁ Δουμητροάσκο λογοθέτης.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **1103**. Περγαμινή. Εἰλητάριο (3,60X32,9). Στὴν ἀρχὴ φέρει διακόσμηση: στὸ κέντρο ἡ Κοίμησις τῆς Θεοτόκου καὶ ἐκατέρωθεν παραστάσεις ἀπὸ τὸ ζωικὸ καὶ φυτικὸ βασίλειο. Ὁ τίτλος τοῦ ἡγεμόνα πάνω στὸ στέμμα τῆς Βλαχίας πλασιωμένος ἀπὸ τίς ἴδιες παραστάσεις. Μεγάλων διαστάσεων πρωτόγραμμα μεταξὺ παρομοίων παραστάσεων. Ὀλόκληρο τὸ κείμενο τοῦ ἐγγράφου περιβάλλεται ἀπὸ χρυσὸ πλαίσιο. Στὸ τέλος μέ χρυσὸ ἡ ἐπανάληψη τοῦ τίτλου. Ἡ ὑπογραφή κάτω ἀπὸ τὸν τίτλο μεταξὺ δύο ἀγγέλων καὶ φυτικῶν διάκοσμων ἐκατέρωθεν τῶν ἀγγέλων (μέ χρυσὸ καὶ ἡ παράσταση τῆς ὑπογραφῆς, τῶν ἀγγέλων καὶ τῶν φυτικῶν διάκοσμων). Μέ μαῦρο μελάνι ἡ ὑπογραφή. Μήρινθος ἀπὸ χρυσοκλωστῆς. Κέρμη σφραγίδα ἐντός μεταλλικῆς θήκης. Καστανὸ μελάνι. Σῶζονται τὰ 2/5 τῆς ἐμπίεστης ἐπικολημένης σέ χαρτὶ σφραγίδας. Σχισίματα στὶς διπλώσεις. Γαλλικὴ μτφρ. ἀρ. **1112**.

131

1686 [7194], 25 Φεβρουαρίου, Ἰάσι

Ἡ Ἀνίτζα μέ τὸ σύζυγό της Θεοφάνη καὶ τὸ γιό τους Χαρίωνα καὶ ὁ ἀδελφός της Γρηγόριος μέ τὴ σύζυγό του Στεφάνα καὶ τὸ γιό του Ἡλία ἀπὸ τὸ Πισκάνι τοῦ νομοῦ Ἰαίου, μαρτυροῦν ὅτι πώλησαν τὸ τεμάχιό τους ἀπὸ τὸ χωριὸ αὐτὸ, τὸ ὁποῖο ἀνῆκε πρὶν στὸ θεῖο της ἀρμάση Μοῦμάσκου, στὸ μέγα τελωνειακὸ Φραγκούλη ἔναντι 20 ταλήρων.

Συμπεριλαμβάνονται καὶ τμήματα τοῦ παλαιοχωρίου τοῦ δάσους, τοῦ χόρτου κ.λπ.

Μάρτυρες: Ἀλέξανδρος Ραμανδῆς πρῶν βόρnikov, Κωνσταντίνος κόμισος, μέγας τελωνειακός, Ἀλέξανδρος μέγας ποστέλνικος, Ἀσλάνης καμινάρης, Παναγιωτάκης πρῶν μέγας user, Δόνα βόρnikov de gloatã, Σολομών ὁ Ἐβραῖος ἀπὸ τῆ Βάμα, (Δ)ιαμανδῆς σλουτζιάρης. Ὑπογράφει καὶ ἡ Τόνα, κόρη τῆς Ἀνίτζας.

Στὶς 8 Ἰανουαρίου 1704 ὁ [ὑπογράφων Ἑλληνικά] Φραγκούλης, ὁ [...] καὶ ὁ [...] ἀναφέρουν ὅτι τὸ πιστοποιητικὸ αὐτὸ παραδόθηκε ὕστερα στὴ μονὴ Κοπούου χωρὶς νὰ ἀποζημιωθεῖ ὁ Φραγκούλης. Τότε ὁ τελευταῖος δῶρε στὸ τεμάχιο στὴ μονή.

Ἀντίγραφο, Ρουμανικά, ἀρ. **438**.

Ειχ. 3: Μονή Κοττοτσένη. Ἡ εἴσοδος.

1686 (7194), 31 Μαρτίου, Ίασι

Ὁ Κωνσταντῖνος Καντεμίρ, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, καθιερώνει στὸν Κωνσταντῖνο, πρώην ἀρμάση, ἀδελφό τοῦ μακαρίτη ποστέλνικου Ἐνάκε, τὴν ἐξουσία δύο κτημάτων στὸ Ίασι, δωρεῶν τῶν ἡγεμόνων Γεωργίου Δούκα, Στέφανου Πετριτσέικου καὶ Ἀντώνη Ρουσέτ, δηλαδή ἐνός ὀνομαζομένου Ρέδιουλ λούι Τατάρ, ὅπου βρίζεται τό σπίτι του καὶ ἐνός ἄλλου εὐρισκομένου δίπλα σέ ἐκεῖνο τοῦ ἱερέα Γεωργίου (τοῦ ὁποίου τὰ ὄρια ἀκολουθοῦν). Ἀπαλλάσσει ἐπίσης ὀκτώ ξένους πού θά ὑπηρετοῦν στὸ σπίτι του ἀπὸ ὄλους τοὺς φόρους καὶ ἀγγαρεῖες (17 ἀπὸ τοὺς ὁποίους περιγράφονται ἀναλυτικά). Διαφορετικά ἔστω ἀνάθεμα.

Τὰ κτήματα αὐτὰ εἶχαν δοθεῖ στὸ γαμπρό τοῦ Κωνσταντῖνου, Θεόδωρο Ἄλμποτα, ὅταν ὁ πρῶτος ἦταν στήν Κωνσταντινούπολη καὶ εἶχε ἀκουσθεῖ ὅτι πέθανε. Μὲ τὴν ἐπιστροφή του τὰ δικαιολογητικά τοῦ Ἄλμποτα δὲν ἐλήφθησαν πιά ὑπόψη τους.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 420. Χαρτί (34,8X23). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α΄ φύλλου. Μὲ μαῦρο μελάνι ἢ αὐτογράφη ὑπογραφή τοῦ ἡγεμόνα. Μὲ κόκκινο ἢ ἔντυπη ὀκταγωνική σφραγίδα του. Ἀντίγραφα στὰ Κ.Α. Βουκουρεστίου, ρουμ. χφ. ἀρ. 578, φ. 120 verso-121 καὶ στὸ ἀρ. 579, φ. 227 verso-128.

Ἐκδ. Περίληψη στὸ C.D.M., τόμος Δ΄, ἀρ. 1000, σελ. 227.

1687 (7185), 30 Μαΐου, Ίασι

Ἡ Ἀντίμα, πρώην σύζυγος τοῦ Στοϊάν ἀπὸ τὸ Ίασι, πρώην cālăraș τοῦ Τσαρίγκραδ, πωλεῖ στὸ Φραγκούλη, τελωνειακό, τό κτήμα τῆς ἀπὸ τό Πισκάνι, δίπλα στὸ Μοϊνέστι, εὐρισκόμενο ἀνάμεσα σέ κτήματα τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, δηλαδή ἓνα bătrîn, ἔναντι 43 λέι «χτυπημένων».

Μάρτυρες: Θεοδόσιος Δουμπάου μέγας λογοθέτης, Γαβριήλ Κοστάκι μέγας βρόνικος τῆς Κάτω Χώρας, Ἀλέξανδρος μέγας ποστέλνικος, Δέδιου μέγας σπαθάρης, Γεώργιος μέγας βεσιτάρης, Κωνσταντῖνος πρώην μέγας καμινάρης, Παναγιώτης μέγας σλουτζιάρης, Στέφανος Σκαρλέτ μέγας ἀρμάσης, Τοδεράσκο γιός τοῦ Μπανάριου, Μπέμπλε βρόνικος de gloată, Στέφανος κεχαγιάς ἀπὸ τὸ Μοϊμέστι, Ἱερώνυμος (;), ἡγούμενος τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν.

Στίς 8 Ἰανουαρίου 1704 (7212) ὁ [ὑπογράφων Ἑλληνικά] Φραγκούλης καὶ ὁ [...] ἀναφέρουν ὅτι τό πιστοποιητικό πώλησης παραδόθηκε ὕστερα

ἀπό διαταγή τοῦ ἡγεμόνα Κωνσταντίνου Δούκα στή μονή Κοπίου χωρὶς νά ἀποζημιωθεῖ ὁ Φραγκοῦλης. Τότε ὁ τελευταῖος δώρισε τό τεμάχιο στή μονή.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 439. Χαρτί (28,7X20,4). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α΄ φύλλο καί τό recto τοῦ β΄ φύλλου. Μελάني μαῦρο. Ἀντίγραφο σά Κ.Α. Βουκουρεστίου, ρουμ. χφ. ἀρ. 578, φ. 169 καί ἀρ. 579, φ. 206 (μέ ἡμερομηνία 9 Μαΐου).

***Εκδ.** Περίληψη στό C.D.M., τόμος Δ΄, ἀρ. 1092, σελ. 246.

134

1688, 19 Σεπτεμβρίου, Ἰάσι

Ὁ Κωνσταντίνος Καντεμίρ, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, ἐπικυρώνει στόν Κωνσταντίνο Σεβαστό γραμματικό, γιό τοῦ Ἰακωβάκη πρώην μεγάλου τελώνη τήν ἰδιοκτησία ἑνός κτήματος ὀνομαζομένου Ρέδιουλ λουί Τάταρ στό Ἰάσι, τό ὁποῖο εἶχε δοθεῖ ἀρχικά ἀπό τόν ἡγεμόνα Ἡλία Ἀλεξάνδρου στό β΄ ποστέλνικο Ἐνάκε, πού ἔκτισε ἐκεῖ σπίτι. Μετά τό θάνατό του πέρασε στήν κατοχή τοῦ ἀδελφοῦ του Κωνσταντίνου, πρώην μεγάλου ἀρμάση.

Ἀργότερα τό ζήτησε ὁ Θεόδωρος [Ἄλμποτα], λέγοντας ὅτι καί ὁ Κωνσταντίνος εἶχε πεθάνει. Ὁ ἡγεμόνας τοῦ τό παραχώρησε καί τοῦ ἔδωσε καί τή Νογκίτσια τοῦ Καμπουλούγκ ἀλλά μετά ἐγκαταστάθηκε στήν Πολωνία. Μέ τήν ἐπιστροφή τοῦ Κωνσταντίνου ἀπό τήν Κωνσταντινούπολη ὁ Καντεμίρ τοῦ ἐπέστρεψε τό κτήμα τοῦ ἀδελφοῦ του, ὅμως σταλμένος τοῦ καπουκεγαγιά στήν Πύλη τοῦ serascher πέθανε ἐκεῖ. Τελικά, ὁ βοεβόδας παραχώρησε τό κτήμα –πού εἶχε γίνει ἡγεμονικό– στό Σεβαστό.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 412. Χαρτί (42,8X29,3). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α΄ φύλλου. Μελάني μαῦρο. Μέ χρυσοῦ τό πρωτόγραμμα τοῦ κειμένου, οἱ πρῶτες δύο σειρές καί μερικές ἄλλες λέξεις. Μέ μαῦρο ἡ ἀυτόγραφη ὑπογραφή τοῦ ἡγεμόνα καί ἡ ἐντυπη ὀκαγωνική σφραγίδα του. Ἀντίγραφο σά Κ.Α. Βουκουρεστίου, ρουμ. χφ. ἀρ. 578, φ. 121-122 καί στό ἀρ. 579, φ. 219, σημ. στό ἴδιο χφ. φ. 72.

***Εκδ.** Περίληψη στό C.D.M., τόμος Δ΄, ἀρ. 1156, σελ. 261.

135

1691 (7199), 1 Ἰουνίου, Ἰάσι

Ὁ Γκλιγκοράσκο, γιός τοῦ Ἰονάσκο, ἀντιπός τοῦ Ἰονάσκο Μαλαέσκου,

μαρτυρεί ότι πώλησε στο Φραγκούλη μέγα τελωνειακό, ένα αγρόκτημα στο χωριό Πισκάνι, δίπλα στο Μοϊνέστι, στο νομό Ίασίου, δηλαδή μισό από το τεμάχιο που αγόρασε ο θεός του, και τό όποιο κατείχε μαζί μέ τόν έξάδελφό του Νικόλαο, έναντι 12 λεί «χτυπημένων».

Μάρτυρες: Βελίσκο μέγας βόρνικος, Συμεών γ' λογοθέτης.

Στό φ. 2 recto, έγγραφο του 7212 (1704), 8 Ίανουαρίου όπου ο Φραγκόλε αναφέρει ότι τό σχετικό πιστοποιητικό παραδόθηκε από τόν ίδιο μέ διαταγή του ήγεμόνα Κωνσταντίνου Δούκα στή μονή του Κοπόου, αλλά δέν πήρε ο Φραγκούλης τά χρήματα και τότε δώρισε τό αγροτεμάχιο στή μονή.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, αρ. 440. Χαρτί (29,4X20,4). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α' φύλλο. Μελάνι μαύρο. Αντίγραφα (μόνο μέ τήν πρώτη ήμερομηνία), στά Κ.Α. Βουκουρεστίου, ρουμ. χφ. αρ. 578, φ. 168 verso και αρ. 579, φ. 206 verso-207 (χωρίς ήμερομηνία).

*Εκδ. Περίληψη στό C.D.M., τόμος Δ', αρ. 1371, σελ. 308.

136

1691 (7199), 5 Ίουλίου, Ίάσι

Ο Κωνσταντίνος Καντεμίρ, ήγεμόνας τής Μολδαβίας, παραχωρεί στό Βασίλειο Χαμπασέσκου τό δικαίωμα νά λαμβάνει τή δεκάτη από όλο τό εισόδημα των κτημάτων του, Μεσένι και Μελεσκάνι, [του νομού Τούτοβα], τά όποία του είχε δωρίσει ή σύζυγος του Καρπάν πρώην βόρνικου, από όλους που θά έσπερναν ή θά έκοβαν τό χορτάρι στήν έκτασή τους.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, αρ. 666. Χαρτί (31X19,2). Μονόφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto του φύλλου. Μελάνι μαύρο. Μέ κόκκινο ή έντυπη διαταγωνική σφραγίδα του ήγεμόνα. Σχισίματα στίς διπλώσεις. Αντίγραφα στα Κ.Α. Βουκουρεστίου, ρουμ. χφ. αρ. 578, φ. 305 και αρ. 579, φ. 138 verso.

*Εκδ. Περίληψη στό C.D.M., τόμος Δ', αρ. 1387, σελ. 311.

137

1691 (7199), 17 Ίουλίου, Ίάσι

Ο Κωνσταντίνος Καντεμίρ ήγεμόνας τής Μολδαβίας, παραχωρεί στον Κωνσταντίνο γραμματικό τό δικαίωμα νά εισπράττει τή δεκάτη από τό ψωμί, από τό χορτό, από τους κήπους και τίς κυψέλες του κτήματος Ρέδιουλίου Τατάρ, τό όποιο του δώρισε και άνηκε πριν στον Ένάκε ποστέλνικο.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 411. Χαρτί (31X21,2). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό γεστο τοῦ α' φύλλου. Μελάνι μαῦρο. Μέ κόκκινο ἢ ἐντυπη κυκλική σφραγίδα, διαμέτρου 5,2 ἐκ. Ἀντίγραφο στό Κ.Α. Βουκουρεστίου, ρουμ. χφ. ἀρ. 578, φ. 122.

***Ἐκδ.** Περίληψη στό C.D.M., τόμος Δ', ἀρ. 1390, σελ. 312.

138

1691 (7199), 4 Αὐγούστου, Ἰάσι

Ὁ Κωνσταντῖνος Καντεμίρ, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, διατάσσει τόν τελὼν Γκάλκα καί τό Σαβῖν βόρνικο de roartă νά ὀριοθετήσουν –μαζι μέ κατοίκους τοῦ Ἰασίου καί γείτονες– δύο τεμάχια γῆς στό Ρέδιουλ λούι Τατάρ, τά ὁποῖα δώρισαν στόν Ἐνάκε [Κουνούπη] ποστέλνικο, τό ἕνα ὁ Ἡλίας Ἀλεξάνδρου καί τό ἄλλο ὁ Στέφανος Πέτρου (= Πετριτσέικου), ἐνώ ἀργότερα ἐφθασαν στήν ἰδιοκτησία τοῦ γραμματικοῦ Κωνσταντῖνου [Σεβαστοῦ], ἀφοῦ οὔτε ὁ Ἐνάκε, οὔτε ὁ ἀδελφός του, ἀρμάσης Κωνσταντῖνος, εἶχαν ἀπογόνους. Τά ὄρια τῶν δύο κτημάτων ἀκολουθοῦν.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 410. Χαρτί (29,3X20,9). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό γεστο τοῦ α' φύλλου. Μελάνι μαῦρο. Μέ κόκκινο ἢ ἐντυπη κυκλική σφραγίδα τοῦ ἡγεμόνα, σβησμένη μερικῶς. Ἀντίγραφο στό Κ.Α. Βουκουρεστίου, ρουμ. χφ. ἀρ. 578, φ. 122.

***Ἐκδ.** Περίληψη στό C.D.M., τόμος Δ', ἀρ. 1395, σελ. 313.

139

1691 (7199), 10 Αὐγούστου, Ἰάσι

Ὁ Βασίλειος Γκάλκα, βόρνικος de roartă, καί ὁ Σαβῖν, βόρνικος, ἐνημερώνουν τόν ἡγεμόνα Κωνσταντῖνο Καντεμίρ σχετικά μέ τήν ὀριοθεσία δύο τεμαχίων γῆς στό Ρέδιουλ λούι Τατάρ. Τό ἕνα δώρισε ὁ βοεβόδας Ἡλίας Ἀλεξάνδρου στόν Ἐνάκε (Κουνούπη) β' ποστέλνικο, τό ὁποῖο ὁ Καντεμίρ δώρισε στό γραμματικό Κωνσταντῖνο Σεβαστό, ἀφοῦ οὔτε ὁ Ἐνάκε οὔτε ὁ ἀδελφός του Κωνσταντῖνος ἀρμάσης εἶχαν ἀπογόνους. Τό ἄλλο ἦταν δωρεά στόν Ἐνάκε ἀπό τόν ἡγεμόνα Στέφανο Πετριτσέικου, ἐπικυρωμένο ἀπό τοὺς Ἀντώνη Ρουσέτ καί Κωνσταντῖνο Καντεμίρ στόν ἀδελφό του (καί ἔπειτα στό Σεβαστό).

Συμμετεῖχαν στήν ὀριοθεσία οἱ: Δουμητράσκο πιτάρης, πρωτόπαπας Οὔρσου, Ἰφρίμ renevil, Ἀθανάσιος diac de cămară, Συμεών παντοπώλης

ἀπό τό Ἰάσι, Σέργακιε ὑπηρετής τοῦ ποστέλνικου Ἐνάκε καί ἄλλοι. Τά ὄρια τῶν δύο κτημάτων ἀκολουθοῦν.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 409. Χαρτί (31,7X21,4). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α΄ φύλλο καί τό recto τοῦ β΄. Μελάني καστανό. Σχισίματα στίς διπλώσεις. Ἀντίγραφο (τοῦ 1876) στά Κ.Α. Βουκουρεστίου, M-rea Trei Ierarhi, I/2. Ἄλλα ἀντίγραφα στό ρουμ. χφ. ἀρ. 578, φ. 122 verso-123 καί στόν ἀρ. 579, φ. 72-73 (μέ ἡμερομηνία 5 Αὐγούστου).

Ἔκδ. Περίληψη στό C.D.M., τόμος Δ΄, ἀρ. 1396, σελ. 313.

140

1691 (7200), 3 Δεκεμβρίου

Ἡ Ἀλεξάνδρα, σύζυγος τοῦ Θεοδώρου Ἰλίο ἀπό τό χωριό Μιρτσέστι, τοῦ νομοῦ Βασιλούι, μέ τά παιδιά της Ἐνάκε, Ἰωαννίτζη καί Μαριουτζα, πωλεῖ στό γαμπρό της Θεόδωρο ἀπό τό Θησαυροφυλάκιο τά τεμάχια γῆς στά χωριά Μποτέστι καί Χορελέστι, τοῦ νομοῦ Καρλιγκατούρα, μέ τμήματα ἀπό τό παλαιοχώρι, τόν κάμπο, τό δάσος, τό μελισσότοπο καί τό χορτάρι πού ἔχει ἀπό τόν πεθερό της, Ἡλία, ἀδελφό τοῦ πρώην βόρνικου de roaṭă Συμεών. Τά τεμάχια αὐτά πέρασαν στήν ἰδιοκτησία τοῦ Θεοδώρου ὕστερα ἀπό δίκη μέ τόν ἐξάδελφο τῆς Ἀλεξάνδρας, σετράρη Στέφανο Συμεών, γιό τοῦ βόρνικου Ἰωάννη.

Μάρτυρες: Θεοδόσιος Δουμπάου, μέγας λογοθέτης, Σιλιόν σετράρης, Σαραπιόν, Ἀνδρεϊάς, Ἰωάννης Ρόσκα καί ἄλλοι.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 645. Χαρτί (29,5X20,8). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α΄ φύλλο καί τό recto τοῦ β΄. Μελάني μαῦρο. Ἐπήρεια ὕγρασίας. Ἀντίγραφα στά Κ.Α. Βουκουρεστίου, ρουμ. χφ. ἀρ. 578, φ. 188 verso-189 καί ἀρ. 579, φ. 302 verso-303.

Ἔκδ. Περίληψη στό C.D.M., τόμος Δ΄, ἀρ. 1421, σελ. 318.

141

1692 (7200), 10 Ἰανουαρίου, Ἰάσι

Ὁ Κωνσταντίνος Καντεμίρ, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, ἐπικυρώνει στόν Κωνσταντίνο Σεβαστό γραμματικό, γιό τοῦ Ἰακωμάκη πρώην μεγάλου τελωνειακοῦ, τήν κατοχή τοῦ ἀγροτεμαχίου ὀνομαζομένου Ρέδιουλ λουί Τατάρ, στήν ἔκταση τοῦ Ἰασιού, τό ὅποιο δώρισε ὁ Ἡλίας Ἀλεξάνδρου στόν Ἐνάκε

β' ποστέλνικο καὶ ὀριοθέτησε ὁ πιτάρης Δουμητρόσκου. Μετὰ τὸ θάνατο τοῦ Ἐνάκε τὸ ἀγροτεμάχιο δόθηκε στὸν ἀδελφὸ τοῦ Κωνσταντίνου ἀρμάσης, ἀλλὰ στὸ χρονικὸ διάστημα ποῦ ὁ τελευταῖος ἔλειπε, ὁ ἀρμάσης Θεόδωρος Ἄλμποτα ζήτησε τὸ τεμάχιο λέγοντας ὅτι ὁ Κωνσταντίνος Καντεμίρ τοῦ τὸ παραχώρησε ἀλλὰ ἀργότερα ὁ Ἄλμποτα δραπέτευσε στὴν Πολωνία. Ὅταν ἐπέστρεψε ὁ Κωνσταντίνος ἀρμάσης, ἐπανήλθε στὴν ἰδιοκτησία του τὸ ἀγροτεμάχιο ἀλλὰ ἀνέλαβε σύντομα τὴ θέση τοῦ καπουκεχαγιᾶ στὴν Πύλη τοῦ serascher καὶ πέθανε ἐκεῖ. Τὸ οἰκόπεδο ἔγινε ξανά ἡγεμονικὸ καὶ ἔπειτα δόθηκε στὸν Κωνσταντίνου γραμματικὸ γιὰ τὴν πιστὴ του ὑπηρεσία.

Τοῦ ἐπικυράνει ἐπίσης καὶ ἓνα ἄλλο ἀγροτεμάχιο, τὸ ὁποῖο τοῦ εἶχε δωρίσει ὁ ἡγεμόνας Στέφανος Πετριτσέικου, ἀφοῦ ὀριοθετήθηκε ἀπὸ τοὺς χωρομέτρους Βασίλειο Γκάλκα καὶ Σαβίν vornicel μαζί μὲ κατοίκους τοῦ Ἰασίου καὶ τῶν γύρω περιοχῶν: ἱερέα Οὐρσου, Ἰφρίμ renev, Ἀθανάσιο, diac de cămară, Σέργιε, ὑπηρέτη τοῦ ποστέλνικου Ἐνάκε καὶ ἄλλους. Τὰ ὄρια τοῦ β' τεμαχίου ἀκολουθοῦν. Διαφορετικά, ἔστω ἀνάθεμα.

Γραφᾶς ὁ Σαβίν uricar.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 408. Χαρτί (38,6X27,1). Δίφυλλο. Τὸ κείμενο καταλαμβάνει τὸ α' φύλλο καὶ τὸ recto τοῦ β'. Μελάνι μαῦρο. Ἡ ἐπιμετρητὴ ἐπικολλημένη σὲ χαρτί σφραγίδα δὲν σώζεται. Ἀντίγραφο στὰ Κ.Α. Βουκουρεστίου, ρουμ. χφ. ἀρ. 578, φ. 125-126.

Ἐκδ. Περίληψη στὸ C.D.M., τόμος Δ', ἀρ. 1435, σελ. 321-322.

1692, μετὰ τίς 10 Ἰανουαρίου*, Ἰάσι

Ὁ Θεοδόσιος Δουμπάου μέγας λογοθέτης, ὁ Ἀλέξανδρος Ραμανδῆς μέγας βόρνικος τῆς Κάτω Χώρας, ὁ Ἀνδρονάκης Τσερκέζ μέγας βόρνικος τῆς Ἄνω Χώρας, ὁ Λούπου Μποργδάν χατιμάνος καὶ παρκαλάμπος τῆς Σουτσεάβας, ὁ Ἀλέξανδρος μέγας ποστέλνικος, ὁ Σαβίν μέγας σπαθάρης, ὁ Παῦλος Τσιοκαρλίε μέγας παχάρνικος, ὁ Ἰορδάκε Ρουσέτ μέγας βεστιάρης, ὁ Ἰορδάκε μέγας στόλνικος, ὁ Στέφανος Τσερκέζ μέγας κόμισος, ὁ Βασίλειος Μπαϊνσκι σερδάρης, ὁ Παναγιώτης μέγας σλουτζιάρης, ὁ Μανωλάκης μέγας ζιτνιτσιάρης, ὁ Νικόλαος Ἀντιόχιε μέγας σετράρης, ὁ Πρέδα Παλάδε μέγας ἀρμάσης, ὁ Κωνσταντίνος ἀγάς, ὁ Μιχαήλ γ' λογοθέτης, ὁ Βασίλειος Γκάλκα, οἱ Μπάμπλα, Πιλάτ καὶ Σαβίν βόρνικοι de roartă γνωστοποιοῦν ὅτι τὸ τεμάχιο γῆς ὀνομαζόμενον Ρέδιουλ λουί Τατάρ στὸ Ἰάσι τὸ εἶχε δωρίσει ὁ ἡγεμόνας Ἡλίας Ἀλεξάνδρου στὸν Ἐνάκε β' ποστέλνικο καὶ τὸ ὀριοθέτησε ὁ πιτάρης Δουμητρόσκο. Μετὰ τὸ θάνατο τοῦ Ἐνάκε τὸ οἰκόπεδο πέρασε στὴν ἰδιοκτησία τοῦ

ἀδελφοῦ του, Κωνσταντίνου, πρώην μεγάλου ἀρμάση. Ἀργότερα τὸ ζήτησε ὁ Θεόδωρος, γιὸς τοῦ Παύλου, πρώην μέγας ζιτνιτσιάρης, λέγοντας ὅτι καὶ ὁ Κωνσταντίνος πέθανε χωρὶς ἀπογόνους. Ὁ ἡγεμόνας τὸν πείσθηκε καὶ τοῦ τὸ παραχώρησε μαζί με τὸ ἀξίωμα τοῦ βόρηνικου τοῦ Καμπουλούγκ, ἀλλὰ ὁ Θεόδωρος ἐγκαταστάθηκε ἀργότερα στὴν Πολωνία. Μετὰ τὴν ἐπιστροφή τοῦ Κωνσταντίνου ἀπὸ τὴν Κωνσταντινούπολη, ὅπου εἶχε μεταβεῖ, ὁ ἡγεμόνας τοῦ ἔδωσε ξανά τὸ οἰκόπεδο τοῦ ἀδελφοῦ του, ἐνῶ ἀργότερα τὸν ἔστειλε καπουκχαγια στὴν Πύλη τοῦ seraschier καὶ πέθανε ἐκεῖ. Τὸ κτῆμα ἐγινε ἡγεμονικὸ καὶ ὁ ἡγεμόνας τὸ παραχώρησε στὸ γραμματικὸ Κωνσταντίνου Σεβαστό, γιὸ τοῦ Ἰακουμάκη πρώην μεγάλου τελώνη γιὰ τὶς ὑπηρεσίες του.

Ἀφοῦ βρέθηκαν τὰ σχετικὰ δικαιολογητικά, ὁ Καντεμίρ τοῦ ἐπικύρωσε καὶ τὴν ἰδιοκτησία ἄλλου τεμαχίου τὸ ὁποῖο τοῦ εἶχε δωρίσει ὁ ἡγεμόνας Στέφανος Πετριτσέικου μετὰ τὴν ὀριοθεσία του ἀπὸ τὸ Βασίλειο Γκάλκα, τὸ vornicel Σαβὶν μαζί με κατοίκους τοῦ Ἰασίου καὶ γείτονες, δηλαδὴ τοὺς ἱερέα Οὐρσου, πρωτόπαπα «de roagă», ψάλτη Ἰφρίμ, Ἀθανάσιο diae de cămară, μπακάλη Συμεών, Νικόλαο, Ἰωάννη Χοιούγκου, Σέργκιε, πρώην ὑπηρετῆ τοῦ ποστέλνικου Ἐνάκε. Οἱ ὄροι τοῦ β' κτήματος ἀκολουθοῦν.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 406. Χαρτί (38X27,3). Δίφυλλο. Τὸ κείμενο καταλαμβάνει τὸ α' φύλλο καὶ τὸ recto τοῦ β'. Μελάνι μαῦρο. Ἀντίγραφο στὰ Κ.Α. Βουκουρεστίου, ρουμ. χφ. ἀρ. 579, φ. 228 verso-229.

***Ἐκδ.** Περίληψη στὸ C.D.M., τόμος Δ', ἀρ. 1436, σελ. 322.

* Ἡ ἡμερομηνία τῆς καθιέρωσης ἐκ μέρους τοῦ ἡγεμόνα τῆς ἰδιοκτησίας τοῦ Σεβαστοῦ.

143

1693 (7201), 15 Ἰουλίου, Ἰάσι

Ὁ Κωνσταντίνος Δούκας, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, παραχωρεῖ στὸν Κωνσταντίνου γραμματικὸ τὸ δικαίωμα νὰ λαμβάνει τὴ δεκάτη ἀπὸ τὸ ψωμί, τὸ ξερόχορτο, τοὺς κήπους, τὰ μελισσοτόπια καὶ ἀπὸ ὄλο τὸ εἰσόδημα τοῦ κτήματος Ρέδιουλ λουὶ Τατάρ, πού ἀνῆκε πρὶν στὸν Ἐνάκε ποστέλνικου καὶ ἀργότερα τὸ δώρισε ὁ Κωνσταντίνος Καντεμίρ στὸ γραμματικὸ.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 407. Χαρτί (28,5X20,5). Δίφυλλο. Τὸ κείμενο καταλαμβάνει τὸ recto τοῦ α' φύλλου. Μελάνι μαῦρο. Μὲ κόκκινο ἡ ἐντυπη κυκλικὴ σφραγίδα, διαμέτρου 5,5 ἐκ. Ἀντίγραφο στὰ Κ.Α. Βουκουρεστίου, ρουμ. χφ. ἀρ. 578, φ. 126 verso-127 καὶ περίληψη στὸ ἀρ. 579, φ. 230 verso.

***Ἐκδ.** Περίληψη στὸ C.D.M., τόμος Δ', ἀρ. 1583, σελ. 353.

1694 (7202), 14 Ιουλίου, Ίασι

Ὁ Κωνσταντῖνος Δούκας, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, παραχωρεῖ στό γραμματικό Κωνσταντῖνο [Σεβαστό] τό δικαίωμα νά εισπράττει τή δεκάτη ἀπό ὄλο τό εἰσόδημα τοῦ κτήματος Ρέδιουλ λούι Τατάρ, τό ὅποιο τοῦ εἶχε δωρίσει ὁ ἡγεμόνας Κωνσταντῖνος Καντεμίρ.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 405. Χαρτί (31,8X22,1). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α΄ φύλλου. Μελάνι μαῦρο. Μέ κόκκινο μερικῶς σησημένη ἢ κυκλική σφραγίδα τοῦ ἡγεμόνα, διαμέτρου 5,8 ἐκ. Ἀντίγραφο στά Κ.Α. Βουκουρεστίου, ρουμ. χφ. ἀρ. 578, φ. 127 καί περίληψη στόν ἀρ. 579, φ. 230 verso (μέ ἡμερομηνία 4 Ἰουλίου).

***Εκδ.** Περίληψη στό C.D.M., τόμος Δ΄, ἀρ. 1664, σελ. 370.

1696 (7204), 3 Φεβρουαρίου, Ίασι

Ὁ Ἀντίοχος Καντεμίρ, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, ἐπικυρώνει στό γραμματικό Κωνσταντῖνο Σεβαστό, γιό τοῦ Ἰακουμάκη, πρῶνι μεγάλου τελώνη, τήν κατοχή δύο οἰκοπέδων στό Ίασι: ἐνός ὀνομαζομένου «τό σπίτι τοῦ ποστέλνικου Ἐνάκε», τό ὅποιο τό εἶχε δωρίσει ὁ ἡγεμόνας Ἡλίας Ἀλεξάνδρου στόν πρῶνι β΄ ποστέλνικο Ἐνάκε καί ἐνός ἄλλου τό ὅποιο ἦταν δωρεά τοῦ βοεβόδα Στεφάνου Πετρισεΐκου. Μετά τό θάνατο τοῦ Ἐνάκε, τό πρῶτο οἰκόπεδο πέρασε στήν ἰδιοκτησία τοῦ ἀδελφοῦ του, Κωνσταντῖνου. Μετά τήν ἀναχώρηση τοῦ τελευταίου ἀπό τή Μολδαβία [πρός τήν Κωνσταντινούπολη] τό τεμάχιο δόθηκε στόν πρῶνι μέγα ζιτνιτσιάρη Θεόδωρο, ὁ ὁποῖος τό ζήτησε λέγοντας ὅτι ὁ Κωνσταντῖνος πέθανε. Ὅταν ἐπέστρεψε ὁ τελευταῖος πῆρε τό οἰκόπεδο πίσω. Ἀργότερα πέθανε ἐκτός Μολδαβίας, ἐνῶ ὁ Καντεμίρ δώρισε τό οἰκόπεδο στόν Κωνσταντῖνο Σεβαστό γιά τήν πιστή του ὑπηρεσία.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 402. Χαρτί (42,3X29,6). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α΄ φύλλου. Μελάνι μαῦρο. Μέ τό ἴδιο χροῦμα ἡ αὐτόγραφη ὑπογραφή τοῦ ἡγεμόνα. Δέν σώζεται ἡ ἐμπέιστη ἐπικολλημένη σέ χαρτί σφραγίδα. Ἀντίγραφα στά Κ.Α. Βουκουρεστίου, ρουμ. χφ. ἀρ. 578, φ. 127 καί ἀρ. 579, φ. 230 verso.

***Εκδ.** Περίληψη στό C.D.M., τόμος Δ΄, ἀρ. 1788, σελ. 395.

146

1696 (7204), 8 Ίουνίου, Ίάσι

Ὁ Ἀντίοχος Καντεμίρ, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, ἐπικυρώνει στό γραμματικό Κωνσταντίνο [Σεβαστό] τὴν ἐξουσία σέ ἓνα μέρος τοῦ κτήματος τοῦ Ἰασιού ὀνομαζόμενο Ρέδιουλ λούι Τάταρ καί τὸ δικαίωμα νά καταδαφίσει ὅλα τὰ κτισμένα σέ αὐτὸ δωμάτια. Ὅποιον θά συλλαμβάνει νά καταστρέφει τὸ *rediu*, νά τὸν φέρνει ἐνώπιον τοῦ δικαστῆ. Κανεὶς νά μὴν κόβει τὸ χορτάρι ἀπὸ αὐτὸ τὸ τεμάχιο χωρὶς νά τὸν ἐνημερώνει.

Τὸ οἰκόπεδο αὐτὸ τοῦ τὸ εἶχε δωρίσει ὁ βοεβόδας Κωνσταντίνος Καντεμίρ.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 401. Χαρτί (31,9X19,6). Δίφυλλο. Τὸ κείμενο καταλαμβάνει τὸ *recto* τοῦ α΄ φύλλου. Μελάνι μαῦρο. Μὲ κόκκινο ἡ ἐντυπη ὀκταγωνική σφραγίδα τοῦ ἡγεμόνα. Σχισίματα στὶς διπλώσεις. Ἀντίγραφο στὰ Κ.Α. Βουκουρεστίου, ρουμ. γφ. ἀρ. 578, φ. 128. Περίληψη στὸ ρουμ. γφ. ἀρ. 579, φ. 230 verso.

***Εκδ.** Περίληψη στὸ C.D.M., τόμος Δ΄, ἀρ. 1817, σελ. 401.

147

1696 (7204), 22 Ίουλίου

Ἐγγραφο ἀφορισμοῦ τοῦ πρώην Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως Ἰακώβου, ἐναντίον ἐκείνων ἀπὸ τοὺς ἱερεῖς, ἄρχοντες, ἐλεύθερους χωρικοὺς οἱ ὅποιοι ἐνῶ γνωρίζουν, δέν θά ὁμολογήσουν τὰ ὄρια τοῦ χωριοῦ Φαρκασέني, τοῦ νομοῦ Ρόμαν, ἰδιοκτησίας τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν. Γιὰ ἓνα τεμάχιο του ἡ μονὴ ἔχει διένεξη μὲ τὸν ἐπίσκοπο τοῦ Ρόμαν Μισαήλ, ὁ ὁποῖος ὑποστηρίζει ὅτι ἀνήκει στὴν Ἐπισκοπή.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 742. Χαρτί (31,5X42,5). Μονόφυλλο. Τὸ κείμενο καταλαμβάνει τὸ πάνω μέρος τοῦ φύλλου. Μελάνι μαῦρο.

148

1696 (7205), 18 Ὀκτωβρίου, Μπακάου

Ὁ Στέφανος Κρουτσεάνου πρώην παρκαλάμπος καί ὁ Γαβριήλ Μπραέσκου πρώην στόλνικος μαζί μὲ τὸν Τίμους Κρούπ, τὸν Τοτοέσκου, τὸν Ἀντώνη Δάρ, τὸ Στέφανο Σοροτσεάνου, πρώην παρκαλάμπο, τὸ Βελνεάρ, τὸν Οὔρσου *zoltuz*, ὀριοθετοῦν ἓνα ἀγροτεμάχιο στὴν πόλη Μπακάου, τὸ

ὁποῖο παραχώρησε ὁ ἡγεμόνας Ἄντιοχος Καντεμίρ στό β' σλουτζιάρη Στέφανο Ροσέτ.

Τά ὄρια τοῦ κτήματος ἀκολουθοῦν.

Ἄντίγραφο, Ρουμανικά, ἀρ. **824**.

149

1697 (7205), 1 Ἰουνίου, Ἰάσι

Ὁ Ἄντιοχος Καντεμίρ, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, καθιερώνει στόν Κωνσταντῖνο Σεβαστό γραμματικό τήν ἐξουσία σέ μισό ἀπό τό κτήμα τοῦ Ἰασίου πού λέγεται Ρέδιουλ λούι Τατάρ, ἀπό τό ὁποῖο κατέχει ἤδη τό ἄλλο μισό ἀπό τήν ἐποχή τοῦ Κωνσταντίνου Καντεμίρ.

Ἡ παραχώρηση γίνεται ὑστερα ἀπό αἴτημα τοῦ Σεβαστοῦ ἐπειδή οἱ κάτοικοι τῆς πόλης, ὡς κάτοχοι τοῦ ὑπόλοιπου κτήματος, καταπατοῦν τό δικό του δασύλλιο καί τό καταστρέφουν.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **399**. Χαρτί (29,3X21,2). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α'. φύλλου. Μελάνι μαῦρο. Μέ τό ἴδιο χρῶμα ἡ ἀπόγραφή ὑπογραφή τοῦ ἡγεμόνα. Μέ κόκκινο ἡ ἔντυπη ὀκταγωνική σφραγίδα του. Ἄντίγραφο στά Κ.Α. Βουκουρεστίου, ρουμ. γφ. ἀρ. 578, φ. 128 καί ἀρ. 579, φ. 231 verso-232.

Ἐξδ. Περίληψη στό C.D.M., τόμος Δ', ἀρ. 1921, σελ. 424-425.

150

1697 (7205), 30 Ἰουνίου

Ὁ Βασίλειος Χαμπασέσκου, πρόην ἀρμάσης, ὁ Μύρων Στάρτσεα καί ὁ Πίλατ, βόρνοικοι de roartă, γνωστοποιοῦν στόν ἡγεμόνα τήν ὀριοθεσία πού πραγματοποιήσαν μαζί μέ τό Νικόλαο Πάνου πρόην ἡγεμόνα σὺν τῇ Σκέια (μαζί μέ τό Γρηγόριο Μπλομομπέιου πρόην ὑπηρέτη τοῦ Χαμπασέσκου, τό Γρηγόριο κάτοικο τοῦ Ὁμποροτσένι, τό Ροῦσε ἀπό τή Σκέια, τό Συμεών Ρόσκα, τόν Τοφάν, τόν Κάρστε ἀπό Μιρτσέστι, τό Σάνδου, ἀδελφὸ τοῦ ἡγεμόνα καί τόν Κωνσταντῖνο Μπαδίλτζα), τοῦ κτήματος Σκέια, δίπλα στόν ποταμὸ Σιρέτ, πρὸς τίς γειτονικὲς πλευρὲς. Τά ὄρια τοῦ κτήματος ἀκολουθοῦν.

Ἄντίγραφο, Ρουμανικά, ἀρ. **779**. Ἄλλα δύο ἀντίγραφα ἀρ. **779A** καί **779B**. Ἄλλο ἀντίγραφο στά Κ.Α. Βουκουρεστίου, ρουμ. γφ. ἀρ. 579, φ. 77. Περίληψη στό A.N., MMDCXCV/6 (ἀρ. 2).

Ἐξδ. Περίληψη στό C.D.M., τόμος Δ', ἀρ. 1932, σελ. 427.

151

1697 (7205), 9 Αύγουστου, Ίασι

Ὁ Ἀντίοχος Καντεμίρ, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, διατάσσει τόν Ἰωάννη Μπουχούς, πρῶην μέγα παχάρνικο καί τόν Ἰωάννη Στούρζα ζιτνιτσιάρη νά ἐξετάσουν ἐπί τόπου τήν καταγγελία τοῦ ἡγουμένου Κοσμά τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν ὅτι ὁ Γρηγόριος βόρνικος τοῦ Μποτοσάνι καί ὁ ἀδελφός του Θεόδωρος cārītan καταπατοῦν τό κτήμα τῆς μονῆς, Ποπόρουλ, στήν περιοχὴ τοῦ Μπακάου, ὅπου ἔχτισαν καί σπίτι καί ἄν εἶναι ἔτσι νά τό γκρεμίσουν.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 146. Χαρτί (29,2X20,2). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α΄ φύλλου. Μελάνι μαῦρο. Μέ κόκκινο ἡ ἔντυπη κυκλική σφραγίδα, ἐν μέρει σθησιμένη, διαμέτρου 5,3 ἐκ. Ἀντίγραφο στά Κ.Α. Βουκουρεστίου, ρουμ. χφ. ρ. 579, φ. 173.

Ἐκδ. Περίληψη στό C.D.M., τόμος Δ΄, ἀρ. 1942, σελ. 429.

152

1697 (7206), 17 Σεπτεμβρίου, Ίασι

Ἡ Αἰκατερίνη, σύζυγος τοῦ ἡγεμόνα Ἀντιόχου Καντεμίρ, διατάσσει τόν Πάνκου βόρνικο τοῦ Μποτοσάνι νά ἐπιτρέψει στόν Κοσμά, ἡγούμενο τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν νά χτίσει μύλο στό βάλτο τῆς Μπιστριτζας, μέσα στά ὄρια τοῦ κτήματος Ποπόρουλ, ἐπειδή βρίσκεται στό οἰκόπεδο τῆς μονῆς, ἐνῶ ὁ ἴδιος ὁ βόρνικος νά μὴν κτίσει τό δικό του ἐπειδή δέν ἀνήκει ὁ χώρος στήν ἐκταση τῆς πόλης Μπακάου.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 872. Χαρτί (28,6X20). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α΄ φύλλου. Μελάνι μαῦρο. Μέ κόκκινο ἡ ἔντυπη ὀκταγωνική σφραγίδα τῆς Αἰκατερίνης. Ἀντίγραφο στά Κ.Α. Βουκουρεστίου, ρουμ. χφ. ἀρ. 579, φ. 174.

Ἐκδ. Περίληψη στό C.D.M., τόμος Δ΄, ἀρ. 1952, σελ. 431.

153

1698 (7207), 26 Νοεμβρίου

Ὁ Ἰωάννης Μπάλσε πρῶην μεδελνιτσιάρης καί ὁ Ἰωάννης Στούρζα συντάσσουν ὀριοθετικὴ μαρτυρία γιά ἓνα ἀγροτεμάχιο τῆς μονῆς τῶν Τρι-

ἄν Ἱεραρχῶν, ὀνόματι Λέτεα, τοῦ νομοῦ Μπακάου. Ὁ ἡγούμενος τῆς μονῆς εἶχε διαμαρτυρηθεῖ ὅτι τὸ κτήμα της καταπατάται ἀπὸ ἐκεῖνο τοῦ Γκιάργκελ καὶ τοῦ Μπελδιμάν. Οἱ δύο ἀξιωματοῦχοι συγκέντρωσαν γείτονες –τόν ἱερέα Παῦλο Πελίν ἀπὸ τὸ Μπακάου, τὸν ἱερέα Θεόδωρο ἀπὸ τὸ Ποπόρ, τὸ Βελισάρ ἀπὸ τὸ Μπακάου, τὸν Ἐκίμ ἀπὸ τὸ Ποπόρ–, μέτρησαν τὰ ὄρια τοῦ κτήματος, τὰ ὁποῖα περιγράφουν καὶ συντάξαν τὴ μαρτυρία. Ὁ ἡγεμόνας θά λάβει τὴν τελικὴ ἀπόφαση.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἄρ. 169. Χαρτί (29,2X20). Δίφυλλο. Τὸ κείμενο καταλαμβάνει τὸ α΄ φύλλο. Μελάνι καστανό.

154

1699 (7207), 3 Ἰουνίου, Ἰάσι

Ἡ Ἀλεξάνδρα χατμανέσα, χήρα τοῦ Μπουχούς, κάνει ἀνταλλαγὴ μὲ τὸ Βασίλειο Χαμπασέσκου, πρῶν μὲγα ἀρμάση: τοῦ παραχωρεῖ τὸ χωριὸ Λατζκάνι, στὸ νομὸ Χαρλάου, δίπλα στὸν ποταμὸ Ζίζια, μὲ φράγμα γιὰ τροφοδότηση μύλου, μὲ μισὸ ἰχθυοτροφεῖο στὴν περιοχὴ Μπουαῖτσιάνου, μὲ ἐξαρτημένους χωρικούς, τὰ ὁποῖα ἔχει ἀπὸ τὸ θεῖο της Οὐρέκε βόρνικο –μαζί καὶ μὲ ἕναν τσιγγάνο κατασκευαστὴ χειρῶν, τὸ Νικόλαο, καὶ λαμβάνει μίαν ἄμαξα μὲ 6 ἄλογα, μὲ χάμουρα καὶ σέλα, μὲ ἕνα κομμάτι τσόχα, τὰ ὁποῖα ἔδωσε ὡς προῖκα στὴν κόρη της Αἰκατερίνη.

Μάρτυρες: Ἰωάννης Μπουχούς, Στέφανος Σιλιὸν κλουτσιάρης καὶ ἄλλοι.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἄρ. 673. Χαρτί (32,7X22,5). Δίφυλλο. Τὸ κείμενο καταλαμβάνει τὸ α΄ φύλλο. Μελάνι μαῦρο. Ἀντίγραφο στὰ Κ.Α. Βουκουρεστίου, ρουμ. γλφ. ἄρ. 578, φ. 305 verso καὶ 579, φ. 138 verso-139.

*Εκδ. Περίληψη στὸ C.D.M., τόμος Δ΄, ἄρ. 2102, σελ. 460-461.

155

1699 (7207), 3 Ἰουνίου

Ὁ Νάνε, πρῶν υφερ, μὲ τὴ σύζυγό του Μαρία, κόρη τοῦ Φρατιτζα ἀρμάση, πωλοῦν στὸ Θεόδωρο ἀπὸ τὸ Θησαυροφυλάκιο μερικά ἀγροτεμάχια πού ἀνήκαν στὸν ἀρμάση. Ἔνα πού τοῦ εἶχε δωρίσει ὁ ἱερέας Θεόδωρος Γρεμπέντσα ἀπὸ τὸ Ρασπόπι, ἄλλο πάλι δωρεὰ ἀπὸ τὸν Ἀρπίντιε, ἄλλο ἀγορά ἀπὸ τοὺς ἐλευθεροὺς χωρικούς καὶ ἄλλο ἀπὸ τὸν Ἀλέξα, γιὸ τοῦ Θωμᾶ.

Δέν ἀναφέρεται τὸ χρηματικὸ ποσό.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 638. Χαρτί (28,8X20,1). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α΄ φύλλο. Μελάني μαύρο. Σχισίματα στις διπλώσεις.

156

1699 (7207), 6 Ἰουνίου, Ἰάσι

Ὁ Ἀντίοχος Καντεμίρ, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, γράφει στόν Ἰωάννη Μπάλς μέγα μεδελνιτσιάρη, στό Νικόλαο Μπάσοτα, πρῶν μέγα μεδελνιτσιάρη καί στόν Ἰωάννη Στούρζα, πρῶν μέγα ζιτνιτσιάρη νά μεταβοῦν στό κτήμα Λέετα τοῦ νομοῦ Μπακάου, ἰδιοκτησία τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν καί νά ἐξετάσουν μαζί μέ γείτονες τήν καταγγελία τῆς μονῆς ἐναντίον τοῦ Γκέργκελ καί τοῦ Μπελδιμάν οἱ ὁποῖοι τό καταπάτησαν.

Μέ τήν εὐκαιρία νά ὀριοθετήσουν καί τό τεμάχιο γῆς πού κατέχει ὁ Μίτρεα στό Πισάτα, πρὸς τήν πλευρά τοῦ κτήματος τοῦ Γρηγορίου căritan.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 145. Χαρτί (28,5X20,5). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α΄ φύλλου. Μελάني μαύρο. Με κόκκινο ἡ ἔντυπη κυκλική σφραγίδα. Ἀντίγραφο στά Κ.Α. Βουκουρεστίου, ρουμ. γρ. ἀρ. 579, φ. 173 verso-174.

*Ἐκδ. Περίληψη στό C.D.M., τόμος Δ΄, ἀρ. 2103, σελ. 461.

157

1699 (7207), 17 Ἰουνίου, Ἰάσι

Ὁ Ἀντίοχος Καντεμίρ, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, μαζί μέ τό Ντιβάνι, δικάζει τή διένεξη μεταξύ τοῦ Κωνσταντίνου Σεβαστοῦ γραμματικοῦ, γιοῦ τοῦ Ἰακωμάκη Σεβαστοῦ, πρῶν μεγάλου τελώνη καί τοῦ Θεοδώρου Ἄλμποτα, πρῶν μεγάλου ἀρμάση γιά ἓνα ἀγροτεμάχιο στήν ἔκταση τοῦ Ἰασίου, στό Ρέδιουλ λούι Τατάρ, τό ὁποῖο δώρισε ὁ Ἡλίας Ἀλεξάνδρου στό β΄ ποστέλνικο Ἐνάκε. Μετά τό θάνατό του, τό οἰκόπεδο δόθηκε στόν ἀδελφό του Κωνσταντίνου ἀρμάση, ἀλλά στό χρονικό διάστημα πού ὁ τελευταῖος ἔλειπε, ὁ ἀρμάσης Θεόδωρος ζήτησε τό τεμάχιο λέγοντας ὅτι ὁ Κωνσταντίνος πέθανε. Ἐπειδὴ τόν πίστεψε ὁ ἡγεμόνας Κωνσταντίνος Καντεμίρ τοῦ τό παραχώρησε, ἀλλά ἀργότερα ὁ Ἄλμποτα δραπέτευσε στήν Πολωνία. Ὄταν ἐπέστρεψε ὁ Κωνσταντίνος ἀρμάσης, ἐπανῆλθε στήν ἰδιοκτησία του τό ἀγροτεμάχιο ἀλλά ἀνέλαβε σύντομα τή θέση τοῦ καπουκεχαγια στήν Πύλη τοῦ serascher καί πέθανε ἐκεῖ. Τό οἰκόπεδο ἔγινε ξανά ἡγεμονικό καί ἔπειτα δόθηκε στόν Κωνσταντίνου γραμματικό γιά τήν πιστή του ὑπηρεσία. Ὁ Ἄλ-

μποτα, όταν επανήλθε στη Μολδαβία, ζήτησε για άλλη μιά φορά τό Ρέδιουλ λού Τατάρ αλλά ή απόφαση πού πάρθηκε στη δίκη ήταν εναντίον του.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, άρ. 400. Χαρτί (54,9X30,2). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto του α΄ φύλλου. Μελάνι μαύρο. Μέ τό ίδιο χρώμα ή αυτόγραφή ύπογραφή του ήγεμόνα. Ή εμπίεστη επικολλημένη σέ χαρτί σφραγίδα εξέπεσε. Ή Αντίγραφο στά Κ.Α. Βουκουρεστίου, ρουμ. χφ. άρ. 578, φ. 129 verso-130. Περίληψη στό άρ. 579, φ. 132.

*Εκδ. Περίληψη στό C.D.M., τόμος Δ΄, άρ. 2106, σελ. 402.

158

1699 (7207), 17 Ίουλίου, Ίάσι

Ή Νικόλαος Δόνιτσι μέγας λογοθέτης, ό Βασίλειος Κωστάκης μέγας βόρνικος τής Κάτω Χώρας, ό Μίτρεα Ήπόστολ μέγας βόρνικος τής Ήνω Χώρας, ό Λούπου Μπογκδάν χατμάνος καί παρχαλάμπος τής Σουτσεάβας, ό Δουμητράσκο Καρατζάς μέγας ποστέλνικος, ό Μιχαηλάκης Ράκοβιτζα μέγας σπαθάρης, ό Παύλος Τσιοκαρλάν μέγας παχάρνικος, ό Ίορδάκε Ρουσέτ μέγας βεστιάρης, ό Ήλίας Ήνάκε μέγας στόλνικος, ό Στέφανος Τσερχέζ μέγας κόμισος, ό Ίωάννης Μπάλς μέγας μεδελνιτσιάρης, ό Κωστάκης Γαβριήλ μέγας κόμισος, ό Ίωάννης Παλάδιε μέγας σλουτζιάρης, ό Σάνδου Κρουπέντσι μέγας ζιτνιτσιάρης, ό Παύλος Ούρσουλέτζ μέγας άρμάσης, ό Γεώργιος άγάς, ό Στέφανος Καποτίτσι μέγας ποστέλνικος, ό Βασίλειος Πλέσκα γ΄ λογοθέτης, οί Στέφανος Πιλάτ, Γκιουργιάς, Βασίλειος Ζοσίν (;), Γεώργιος Στρεξέσκου, όλοι βόρνικοι de roartă, μαρτυρούν για τή δική πού είχαν ενώπιόν τους ό γραμματικός Κωνσταντίνος Σεβαστός μέ τό Θεόδωρο Ήλμποτα, για ένα οικόπεδο μαζί μέ σπίτι καί ίχθυοτροφείο (καί τά δύο τεμάχια) στό Ρέδιουλ λού Τατάρ. Τό κτήμα αυτό είχε δωρίσει ό ήγεμόνας Ήλίας Ήλεξάνδρου στό β΄ ποστέλνικο Ήνάκε. Μετά τό θάνατό του τό παρέλαβε ό αδελφός του Κωνσταντίνος άρμάσης. Ήταν άπουσίαζε από τή Μολδαβία, ό άρμάσης Θεόδωρος ζήτησε τό κτήμα λέγοντας ότι ό Κωνσταντίνος πέθανε. Ή ήγεμόνας τής Μολδαβίας Κωνσταντίνος Καντεμίρ, μέ τή δικαιολογία ότι του τό παραχώρησε ντόπιος καί γιός άρχοντα μαζί μέ τή Vornicia του Καμπουλούγκ, του τό επικύρωσε.

Ήργότερα όμως άποσύρθηκε στη Μολδαβία όπου μέ τίς μηχανορραφίες του οί Πολωνοί κατέλαβαν τό Καμπουλούγκ. Ή Κωνσταντίνος επέστρεψε [άπό τήν Κωνσταντινούπολη] καί πήρε πάλι τό κτήμα. Ήργότερα στάλθηκε ως καπουκχαγιας στον άρχηγό του [όθωμανικού] στρατού καί άπεβίωσε. Τό κτήμα έγινε ξανά ήγεμονικό καί δόθηκε στό γραμματικό Κωνσταντίνο. Ήταν

ἐπέστρεψε ὁ Θεόδωρος στή χώρα ζήτησε τό κτήμα πίσω ὕστερα ὁμως ἀπό δίκη, αὐτό ἐπικυρώθηκε στό γραμματικό ὡς τιμωρία τοῦ πρώτου.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 396. Χαρτί (44,5X28,2). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α΄ φύλλο. Μελάνι μαῦρο. Ἀντίγραφο στά Κ.Α. Βουκουρεστίου, ρουμ. χφ. ἀρ. 578, φ. 128 verso-129 καί περίληψη στό ἀρ. 579, φ. 232.

***Εκδ.** Περίληψη στό C.D.M., τόμος Δ΄, ἀρ. 2112, σελ. 463-464.

159

1700 (7208), 15 Ἀπριλίου, Ἰάσι

Ὁ Ἀντίοχος Καντεμίρ, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, παραχωρεῖ στόν Κωνσταντῖνο Σεβαστό γραμματικό καί στόν Ἰσπράβνικό του ἀπό τό κτήμα Ρέδιουλ λούι Τατάρ τό δικαίωμα νά μὴν ἐπιτρέπει στά κοπάδια ἀλόγων, ἀγελάδων καί προβάτων –εἴτε ἡγεμονικά, εἴτε ἀνήκοντα σέ βογιάρους, μοναχούς ἢ ἐμπόρους– νά καταπατοῦν τό χορτάρι ἢ τήν καλλιεργημένη γῆ τοῦ κτήματος, ἢ νά κόψουν τό δασύλλιο. Ἐάν χρησιμοποιοῦνται ἄροτρα κατοίκων ὡς ἀγγαρεία, νά μὴν δοθεῖ κανένα δικό του.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 398. Χαρτί (29,4X20,6). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α΄ φύλλου. Μελάνι μαῦρο. Μέ τό ἴδιο χροῶμα ἡ αὐτόγραφη ὑπογραφή τοῦ ἡγεμόνα, ἐνῶ με κόκκινο ἡ ἐντυπη ὀκταγωνική σφραγίδα του. Ἀντίγραφο στά Κ.Α. Βουκουρεστίου, ρουμ. χφ. ἀρ. 578, φ. 131 καί περίληψη στό ἀρ. 579, φ. 232.

***Εκδ.** Περίληψη στό C.D.M., τόμος Δ΄, ἀρ. 2157, σελ. 473.

160

1700 (7208), 20 Ἀπριλίου, Ἰάσι

Ὁ Ἀντίοχος Καντεμίρ, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, διατάζει τούς φοροεισπράκτορες τοῦ Ἰασιού νά μὴν ἐνοχλοῦν κανέναν ἀπό τούς πέντε poslusnici μέ τούς ὁποίους ἐλέησε τή μονή ἀπό τό Κοπόου καί οἱ ὁποιοὶ ἀπαλλάχθηκαν ἀπ' ὅλους τούς φόρους, (δώδεκα περιγράφονται ἀναλυτικά) καί ἀγγαρεῖες. Ἐπιπλέον οἱ βόρνικοι τῆς πόλης τοῦ Ἰασιού νά μὴν τούς ὑποχρεῶνουν σέ καμμία ἐργασία.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 535. Χαρτί (29,4X21,6). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α΄ φύλλου. Μελάνι μαῦρο. Μέ χρυσοῦ ἡ αὐτόγραφη ὑπογραφή

φή τοῦ ἡγεμόνα. Μὲ κόκκινο ἡ ἔντυπη ὀκταγωνικὴ σφραγίδα τοῦ. Ἀντίγραφο στὰ Κ.Α. Βουκουρεστίου, ρουμ. γρ. ἀρ. 578, φ. 144 καὶ περίληψη στὸ ἀρ. 579, φ. 217.

*Ἐκδ. Περίληψη στὸ C.D.M., τόμος Δ΄, ἀρ. 2159, σελ. 474.

161

1700 (7208), 21 Ἰουλίου, Ἰάσι

Ὁ Ἀντίοχος Καντεμίρ, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, ἔξουσιοδοτεῖ τὸν Ἱεζεκιήλ, ἡγούμενο τῆς μονῆς τοῦ Κοπόου, νά εισπράττει τὴ δεκάτη ἀπ' ὄλο τὸ εἰσόδημα ποῦ θά προκύπτει ἀπὸ δύο ἀγροτεμάχια τοῦ κτήματος Πισκά-νι, εὐρισκόμενα διπλα στὸ Μοῦμέστι καὶ Μαρξέστι, ποῦ ἀγόρασε ὁ Βασίλειος Λούπου ἀπὸ τὸ Στέφανο Μοῦμέσκου, πρῶην μέγα ἀρμάση καὶ τὸν ἀδελφὸ του Σιλιόν, παιδιὰ τοῦ Γεωργίου καὶ τὰ δώρισε στὴ μονή. Τὸ τρίτο τεμάχιο ἀνῆκε στοὺς ἐλεύθερους χωρικοὺς.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 441. Χαρτί (31,2X22). Δίφυλλο. Τὸ κείμενο καταλαμβάνει τὸ recto τοῦ α΄ φύλλου. Μελάνι μαῦρο. Μὲ κόκκινο ἡ ἔντυπη κυκλικὴ σφραγίδα σβησμένη μερικῶς, διαμέτρου 5,4 ἐκ. Ἀντίγραφο στὰ Κ.Α. Βουκουρεστίου, ρουμ. γρ. ἀρ. 578, φ. 169 verso-170. Περίληψη στὸ ἀρ. 579, φ. 207.

*Ἐκδ. Περίληψη στὸ C.D.M., τόμος Δ΄, ἀρ. 2177, σελ. 478.

162

1700 (7209), 28 Δεκεμβρίου, Ἰάσι

Ὁ Κωνσταντῖνος Δούκας, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας παραχωρεῖ στὴ μονή Κοπόου τὸ δικαίωμα νά χρησιμοποιεῖ 10 poslusnici, ξένους οἱ ὅποιοι νά ἀπαλλάσσονται ἀπὸ διάφορους φόρους (12 ἀπὸ τοὺς ὁποίους περιγράφονται ἀναλυτικὰ) καὶ ἀγγραφεῖς. Οἱ βόρνικοι τοῦ Ἰασιού νά μὴν τοὺς ὑποχρεώνουν σὲ κανένα εἶδος ἐργασίας.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 539. Χαρτί (28,7X20,4). Δίφυλλο. Τὸ κείμενο καταλαμβάνει τὸ α΄ φύλλο καὶ τὸ recto τοῦ β΄ φύλλου. Μελάνι μαῦρο. Ἀντίγραφο στὰ Κ.Α. Βουκουρεστίου, ρουμ. γρ. ἀρ. 144 verso. Περίληψη στὸ ἀρ. 579, φ. 217.

*Ἐκδ. Περίληψη στὸ C.D.M., τόμος Δ΄, ἀρ. 2215, σελ. 485.

163

1701 (7209), 29 Ἀπριλίου, Ἰάσι

Ὁ Κωνσταντῖνος Δούκας, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, ἐπικυρώνει στὸ

γραμματικό Κωνσταντίνο Σεβαστό τήν κατοχή τοῦ τεμαχίου στό Ρέδιουλου Τατάρ, εὐρισκόμενο στό Ἰάσι, δίπλα στή μονή Κοπδού. Παραχωρεῖ ἐπίσης, στόν ἴδιο καί στόν ἰσπράβνικό του, τό δικαίωμα νά μήν ἐπιτρέπει σέ κανένα νά σπέρνει, νά κόβει χόρτο ἢ ξύλα ἐκεῖ, οὔτε νά καταπατᾷ τήν ἔκτασή του μέ ἄλογα, ἀγγελάδες ἢ πρόβατα πού ἀνήκουν σέ ἡγεμόνες, μονές ἢ ἐμπόρους. Ἐάν κάποιος σπέρνει, κόβει χόρτο ἢ ἐγκαταστήσει ἐκεῖ κυψέλες μέ τήν ἄδειά του, νά τοῦ πληρώνει, σύμφωνα μέ τό ἐθμικό δίκαιο, τή δεκάτη ἀπό τό ψωμί, τό ξερόχορτο, τούς κήπους, τόν κάμπο καί ἀπό τίς κυψέλες.

Τό ἀγροτεμάχιο αὐτό εἶχε προσφερθεῖ ἀπό τόν Ἡλία βοεβόδα στόν ποστέλνικο Ἐνάκε. Μετά ἔγινε ἡγεμονικό τεμάχιο καί τό δώρισε ὁ ἡγεμόνας Κωνσταντίνος Καντεμίρ στό Σεβαστό γιά τήν πιστή του ὑπηρεσία, ἐνῶ τοῦ τό ἐπικύρωσε καί ὁ Ἀντίοχος Καντεμίρ.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 391. Χαρτί (30,3X20,0). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α΄ φύλλου. Μελάνι μαῦρο. Μέ τό ἴδιο χρώμα ἡ αὐτόγραφη ὑπογραφή τοῦ ἡγεμόνα, ἐνῶ μέ κόκκινο ἡ ἐντυπη ὀκταγωνική σφραγίδα του. Ἀντίγραφο στά Κ.Α. Βουκουρεστίου, ρουμ. γφ. ἀρ. 578, φ. 130 verso-131 καί ἀρ. 579, φ. 232 verso-233.

***Εκδ.** Περίληψη στό C.D.M., τόμος Ε΄, ἀρ. 28, σ. 9-10.

164

1701 (7209), 15 Ἰουλίου

Ὁ Κωνσταντίνος Δούκας, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, ἐπικυρώνει στή μονή τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν (ἡγούμενός τῆς ὁ Κοσμάς), τήν κατοχή ενός ἀγροτεμαχίου στό Λέτεα –καί τῆς ἐκκλησίας τοῦ Ποπόρουλ–, κοντά στό Μπακάου, μαζί μέ *poslušnici*, τό ὅποιο συνορεύει μέ τό χωριό Ρούσι. Γιά τόν τόπο αὐτό ἡ μονή εἶχε διένεξη μέ τό β΄ ζιτνιτσιάρη Λουπάσκου Γκέργκελ καί μέ τό Μπελδιμάν, οἱ ὅποιοι ὑποστήριζαν ὅτι τοὺς ἀνήκει. Τά κτήματα τοῦ Λέτεα καί τοῦ Ποπόρουλ ὑπῆρξαν δωρεά προηγούμενων ἡγεμόνων πρὸς τήν ἐκκλησία τοῦ Ποπόρουλ, ἡ ὁποία κτίστηκε ἐκ νέου ἀπό τό Βασίλειο Λούπου καί δόθηκε ὡς μετόχι στή μονή τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν. Οἱ δύο ἀξιωματοῦχοι ἐπικαλέστηκαν καί μία μαρτυρία, ἡ ὁποία, ὅπως ἀποδείχθηκε, ἦταν ἐκ τοῦ πονηροῦ.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 168. Χαρτί (44,1X29,9). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α΄ φύλλου. Μελάνι μαῦρο. Ἐκτυπη κόκκινη κέρνη σφραγίδα, ἡ ὁποία ἐξέπεσε ἐντελῶς. Ἀντίγραφο στά Κ.Α. Βουκουρεστίου, ρουμ. γφ. ἀρ. 579, φ. 53.

***Εκδ.** Περίληψη στό C.D.M., τόμος Ε΄, ἀρ. 54, σελ. 15-16.

165

1701 (7210), 13 Ὀκτωβρίου

Ὁ Κωνσταντίνος Δούκας, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, διατάζει τοὺς ἀξιωματοῦχους του πού βρίσκονται στό Ἰάσι νά μὴν ζητοῦν κανένα φόρο ἀπὸ τὸ μέγα λογοθέτη Ἰωάννη Μπουχούς, γιὰ τὸ ἄροτρο πού ἔχει στό κτήμα Ρέδιουλ λούι Τατάρ.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 392. Χαρτί (28,5X19,6). Μονόφυλλο. Τὸ κείμενο καταλαμβάνει τὸ recto τοῦ φύλλου. Μελάνι μαῦρο. Μὲ κόκκινο ἡ ἔντυπη ὀκταγωνική σφραγίδα τοῦ ἡγεμόνα. Ἀντίγραφο στὰ Κ.Α. Βουκουρεστίου, ρουμ. χφ. ἀρ. 578, φ. 131.

***Εκδ.** Περίληψη στό C.D.M., τόμος Ε΄, ἀρ. 88, σελ. 23.

166

1701 (7210), 16 Δεκεμβρίου, Ἰάσι

Ὁ Κωνσταντίνος Δούκας, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, διατάζει τὸν Πιλὰτ βόρνικο de roartă νά ὀριοθετήσῃ ἓνα ἀγροτεμάχιο εὐρισκόμενο κοντὰ στό Ἰάσι, τὸ ὁποῖο εἶχε δωρίσει ὁ ἴδιος στή μονή Κοπόου (κλήτωρ τῆς ὀ Βασίλειος Λούπου) μαζί μὲ ἀμπέλια, κάμπο, μὲ φράγμα γιὰ κατασκευὴ μύλου στό Μπαγλούι. Παράλληλα οἱ μοναχοὶ νά λαμβάνουν τὴ δεκάτη, σύμφωνα μὲ τὸ ἐθιμικὸ δίκαιο. Τὰ ὄρια τοῦ ἀγροτεμαχίου ἀκολουθοῦν.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 327. Χαρτί (31,1X20,4). Δίφυλλο. Τὸ κείμενο καταλαμβάνει τὸ recto τοῦ α΄ φύλλου. Ἡ ἔντυπη ὀκταγωνική σφραγίδα τοῦ ἡγεμόνα μισοσβησμένη. Μελάνι μαῦρο. Ἀντίγραφο στὰ Κ.Α. Βουκουρεστίου, ρουμ. χφ. ἀρ. 578, φ. 147 verso. Περίληψη στό ἀρ. 579, φ. 217.

***Εκδ.** Περίληψη στό C.D.M., τόμος Ε΄, ἀρ. 100, σελ. 27.

167

1701 (7210), 19 Δεκεμβρίου, Ἰάσι

Ὁ Στέφανος Πιλὰτ, βόρνικος de roartă, ὑπογράφει πρὸς τὸν ἡγεμόνα Κωνσταντίνου Δούκα ὀριοθετικὴ μαρτυρία γιὰ τὸ οἰκόπεδο τοῦ Ἰασιίου μὲ τὸ ὁποῖο ἔληξε ὁ τελευταῖος τὴ μονή Κοπόου. Παρουσία κατοίκων τοῦ Ἰασιίου καὶ γειτόνων (Μαρτίν, Δουμητράσκο Μπλέτζας, Ἐνάκε ἱεροψάλτη, Ἰωνά ἀπὸ τὸ Ρουφιάνι, Γεωργίου vornicel τοῦ Κωνσταντίνου γραμματικοῦ,

Κόνδρεα από τη Βάλεα Ίριμπί, Κωνσταντίνου Κάντα, Κωνσταντίνου υπηρέτη του βόρηνικου Βασιλείου Καντακουζηνού και Τοφάν από τό Κοπού, ό Πιλάτ τοποθέτησε όριοθετικά σημάδια σέ όλο τό οικόπεδο.

Άκολουθεί λεπτομερής περιγραφή του οικόπεδου. Μάρτυρας ό Βασίλειος Ρουτζίνα.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, αρ. 326. Χαρτί (29,2X20,5). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α΄ φύλλο. Μελάني μαύρο. Τά δύο φύλλα σχισμένα σχεδόν έντελώς.

168

1702 (7210), 20 Φεβρουαρίου, Ίάσι

Ό Κωνσταντίνος Δούκας, βοεβόδας της Μολδαβίας, διαπιστώνοντας ότι ή μονή Κοπού, ή όποία βρίσκεται κοντά στό Ίάσι (κτήτωρ της ό ήγεμόνας Βασίλειος Λούπου) έρημώθηκε και καταστράφηκε, αποφασίζει τήν εκ νέου αφιέρωσή της στό Πρωτάτο. Ή μονή αυτή είχε αφιερωθεί αρχικά σέ όλες τίς μονές του Άγίου Όρους, αλλά μετά τήν ίδρυση του μοναστηριού των Τριών Ίεραρχών τήν αφιέρωσε ό Λούπου εκεί. Όρίζει ήγούμενο τόν Ίβηρίτη Ίεζεκιήλ, ό όποιος θά παραμείνει στή θέση αυτή όσο θά δρώ προς όφελος της μονής. Σέ αντίθετη περίπτωση θά αντικατασταθεί από τή Σύναξη του Άγίου Όρους.

Τήν έλεει –για τό μνημόσυνό του– μέ ένα οικόπεδο του Ίασίου, γύρω από τή μονή, τό όποιο είχε όριοθετήσει ό Στέφανος Πιλάτ βόρηνικος de poartă.

Γραφές ό Σαβίν uricariul.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, αρ. 328. Χαρτί (42,7X37,8). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α΄ φύλλο. Μελάني μαύρο. Μέ τό ίδιο χρώμα ή αυτόγραφο υπογραφή του ήγεμόνα. Ή εκτυπη κόκκινη κέρμη σφραγίδα εξέπεσε έντελώς. Μικρές όπές και σχισίματα στίς διπλώσεις. Άντίγραφο στά Κ.Α. Βουκουρεστίου ρουμ. γφ. αρ. 578, φ. 145-146.

Έκδ. Περίληψη στό C.D.M., τόμος Ε΄, αρ. 119, σελ. 31.

169

1702 (7210) 9 Ίουνίου, Ίάσι

Ό Κωνσταντίνος Δούκας, ήγεμόνας της Μολδαβίας διατάζει τόν Πιλάτ βόρηνικο de poartă και τό Σαβίν uricariul, νά όριοθετήσουν –παρουσία γειτόνων τό χωριό Πισκάι του νομού Ίασίου, τό όποιο περιλαμβάνει τρία τε-

μάχια. Δύο ἀνήκουν στή μονή Κοπόου, ἡ ὁποία κατέχει καί δικαιολογητικά ἀγορᾶς ἀπό τόν ἡγεμόνα Βασίλειο Λούπου. Νά ἐρευνηθοῦν σέ ποιόν ἀνήκει τό τρίτο τεμάχιο καί ἀπό ποῦ τό ἀγόρασε.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 442. Χαρτί (32,1X19,1). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α΄ φύλλου. Μελάνι μαῦρο. Μέ κόκκινο ἡ ἐντυπη κυκλική σφραγίδα, διαμέτρου 5,4 ἐκ. Ἀντίγραφο στά Κ.Α. Βουκουρεστίου, ρουμ. χφ. ἀρ. 578, φ. 170. Περίληψη στήν ἴδια συλλογή, ἀρ. 578, φ. 170 καί ἀρ. 579, φ. 207.

***Εκδ.** Περίληψη στό C.D.M., τόμος Ε΄, ἀρ. 135, σελ. 34-35.

170

1702 (7210), 19 Ἰουνίου, Ἰάσι

Ὁ Πιλάτ βόρνικος καί ὁ Σαβίν uricar συντάσσουν ὀριοθετική μαρτυρία πρὸς τόν ἡγεμόνα –ὑστερα ἀπό παρακλήση τοῦ ἡγουμένου Ἰεζεκιήλ πρὸς τόν τελευταῖο– γιὰ τό χωριό Πιτζκάνι τοῦ νομοῦ Ἰασίου, ὅπου μετέβησαν. Παρουσία τοῦ Κοσμά ἡγουμένου τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, τοῦ Φραγκούλη πρῶην τελώνη, τοῦ Δόνα ἀπό τό Μοϊμέστι, πρῶην βόρνικου de roartă, τοῦ Σάνδου γιοῦ τοῦ Μπαρσάν, τοῦ Ἰάνας Οὔγγρου ἀπό τό Ρουφένι, τοῦ [...]*, γιοῦ τοῦ Νάσκου, τοῦ Γρηγορίου ἀπό τό Κοπόου, τοῦ Βασιλείου καί τοῦ Θεοδώρου ἀπό τό Ἰάσι, οἱ δύο μέτρησαν 720 stânjeni πρὸς τά δυτικά καί 544 stânjeni πρὸς τά ἀνατολικά. Τά ὄρια τοῦ ἀγροτεμαχίου ἀκολουθοῦν. Τό συγκεκριμένο χωριό ἀποτελεῖται ἀπό τρία bătăni, ὅπως ἀναφέρει καί τό χρυσοβούλλο τοῦ μακαρίτη βοεβόδα Βασιλείου Λούπου, τά δύο ἀνήκουν στή μονή Κοπόου, τά ὁποῖα ἀγόρασε ὁ ἴδιος καί τά δώρισε σέ αὐτήν, ἐνῶ τό τρίτο, τό εἶχε ἀγοράσει ὁ τελώνης Φραγκούλης ἀπό τούς ἐλευθεροὺς χωρικοὺς.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 443. Χαρτί (28,7X20,6). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α΄ φύλλο καί τό recto τοῦ β΄. Μελάνι μαῦρο. Τό ἡμισυ τοῦ β΄ φύλλου χάθηκε, ἐνῶ τό ἄλλο εἶναι σκιασμένο. Ἀντίγραφο στά Κ.Α. Βουκουρεστίου, Α.Ν., CCXIX 14 (ἀρ. 1). Ἄλλα δύο ἀντίγραφα στήν ἴδια συλλογή, ρουμ. χφ. ἀρ. 578, φ. 170 verso-171 καί ἀρ. 579, φ. 67.

***Εκδ.** Περίληψη στό C.D.M., τόμος Ε΄, ἀρ. 139, σελ. 35-36.

* Κενό στό ἔγγραφο.

171

1702 (7210), 21 Ἰουλίου, Ἰάσι

Ὁ Κωνσταντίνος Δούκας, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, ἐπικυρώνει στή μονή

Κολόου τήν κατοχή τοῦ χωριοῦ Πισκάνι, ἀνάμεσα στό Μοϊμέστι καί στό Ρουφένι, ὕστερα ἀπό τή δίκη μεταξύ τοῦ Ἱεζεκιήλ, ἡγούμενου τῆς μονῆς Κολόου, καί τοῦ Φραγκούλη, πρώην τελώνη, γιά τό ἕνα τρίτο αὐτοῦ τοῦ χωριοῦ. Ὁ τελευταῖος τό εἶχε ἀγοράσει ἀπό τοὺς ἐλευθέρους χωρικούς κατὰ τή διάρκεια τοῦ λιμοῦ μέ πιστοποιητικό πού ὑπέγραφε ὁ ἡγούμενος τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, μιά πού ἐκείνη τήν ἐποχή, ὅταν καί οἱ δύο μονές ἦταν ἀφιερωμένες στό Ἅγιο Ὄρος, δέν ὑπῆρχε ἡγούμενος στό πρῶτο μοναστήρι. Ἐπειδή δύο τεμάχια τοῦ χωριοῦ Πισκάνι, προσφέρθηκαν στή μονή Κολόου ἀπό τό Βασίλειο Λούπου, ὁ τελώνης ἔχασε τή δίκη καί ἀποφασίστηκε νά τοῦ ἐπιστρέφει ἡ μονή τό ποσό τῶν 133 λέι μέ τό ὁποῖο ἀγόρασε τό οἰκόπεδο.

Γιά νά μήν εἶναι κλειστή ἡ μονή, ἐπειδή εἶχε ὑποστῆι φθορές, ὁ Κωνσταντίνος Δούκας, τήν ἀνοιξε, ἐπισκεύασε τή στέγη, τήν περιέφραξε καί τήν ἐνίσχυσε, ἐξαγοράζοντας καί τήν ἔκταση τοῦ Πισκάνι ἀπό τό Φραγκούλη. Γιά τήν ὀριοθεσία τοῦ χωριοῦ ἔστειλε χωρομέτρους τό βόρηνικο Πιλάτ, καί τό Σαβίν vicariul, ὁ ὁποῖος εἶναι καί γραφέας. Τά ὄριά του ἀκολουθοῦν.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 447. Χαρτί (46,2X30,8). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α΄ φύλλου. Μελάνι μαῦρο. Αὐτόγραφο ὑπογραφή τοῦ ἡγεμόνα μέ τό ἴδιο χρῶμα. Ἰχνη μελανιοῦ ἐμποδίζουν τήν ἀνάγνωση. Σχισίματα στίς διπλώσεις. Ἡ ἐμπόση ἐπικολλημένη σέ χαρτί σφραγίδα χάθηκε. Ἀντίγραφο στά Κ.Α. Βουκουρεστίου, μέ ἡμερομηνία 21 Ἰουνίου ρουμ. χρ. ἀρ. 578, φ. 171-172. Ἄλλο ἀντίγραφο στό ἀρ. 579, φ. 207-208. Περίληψη στό Α.Ν., CCXIX 14 (ἀρ. 2).

Ἐκδ. Περίληψη στό C.D.M., τόμος Ε΄, ἀρ. 141, σελ. 36.

1702, 27 Ἰουλίου, Ἰάσι

Ὁ Μισαήλ, Μητροπολίτης τῆς Μολδαβίας, ὁ Λαυρέντιος ἐπίσκοπος τοῦ Ρόμαν, ὁ Μάξιμος ἡγούμενος τῆς μονῆς Γκόλιας, ὁ Ἱερεμίας ἡγούμενος τῆς μονῆς Δάγκου, ὁ Σεραφεῖμ προηγούμενος τῆς Γκόλιας, ὁ μέγας σπαθάρης Δουμητράσκο Κούζα καί ὁ μέγας καμινάρης Χουρμουζάκι, μαζί μέ τόν Ἀρχιεπίσκοπο Ὀχρίδας Γρηγόριο στέλνουν ἀναφορά στόν ἡγεμόνα Κωνσταντῖνο Δούκα σχετικά μέ τή διένεξη μεταξύ τῆς μονῆς Κολόου (ἡγούμενός της ὁ Ἱεζεκιήλ) καί ἐκείνης τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν (ἡγούμενός της ὁ Κοσμάς) γιά τήν κατοχή τοῦ χωριοῦ Ρουφένι, στήν ἔκταση τοῦ Ἰαίου.

Ἐρωτώμενος γιά τά δικαιολογητικά τῆς μονῆς του, ὁ Ἱεζεκιήλ δέν προσκόμισε κανένα, ὑποστηρίζοντας ὅτι, ἀφοῦ ἔγινε μετόχι τῆς μονῆς Τριῶν Ἱεραρχῶν, λεηλατήθηκε καί χάθηκαν τά δικαιολογητικά. Ὁ Κοσμάς παρουσίασε μόνο ἕνα χρυσοβούλλο τοῦ Κωνσταντίνου Δούκα ὅπου ἐγραφε ὅτι τό

Ρουφένι μαζί με άλλα δύο τεμάχια του Πισκάνι αγοράσθηκαν από το Βασίλειο Λούπου και δόθηκαν ως δωρεά στη μονή Κοπόου, ενώ το τρίτο τεμάχιο το αγόρασε ο ίδιος ηγεμόνας από τόν τελώνη Φραγκούλη και τό δώρισε στην ίδια μονή.

Ύστερα από μαρτυρίες πού ἔφερε ὁ Ἱεζεκιήλ ἀπό τό Δόνα πρώην βόρ-νικο de roartă, τό Δουμητράσκο Πλεσκάν και ἀπό ἄλλους ὅτι τό χωριό αὐτό κατέχει ἡ μονή Κοπόου ἀπό τό Βασίλειο βοεβόδα, οἱ ἀξιωματοῦχοι ἀποφάνθηκαν ὅτι τό χωριό τό δικαιούται αὐτή ἡ μονή.

Γραφάς ὁ Σαβίν uricariul.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 432. Χαρτί (32,3X21,6). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α΄ φύλλο. Μελάني μαῦρο. Ἐπηρεία ὑγρασίας.

173

1702 (7210), 27 Ἰουλίου, Ἰάσι

Ὁ Κωνσταντίνος Δούκας, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, ἐπικυρώνει στή μονή Κοπόου τήν κατοχή τοῦ χωριοῦ Ρουφένι, στήν ἔκταση τῆς κωμόπολης Ἰασίου, ἀφοῦ πρώτα ἐκδίκασε τή διένεξη μεταξύ τοῦ Ἱεζεκιήλ, ἡγουμένου τῆς μονῆς Κοπόου και τοῦ Κοσμᾶ, ἡγουμένου τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν. Τήν ὑπόθεση ἐξέτασαν ὁ Μισαήλ, Μητροπολίτης τῆς Μολδαβίας, ὁ Λαυρέντιος ἐπίσκοπος τοῦ Ρόμαν, ὁ Μάξιμος, ἡγούμενος τῆς Γκόλιας, ὁ Ἱερεμίας, ἡγούμενος τῆς Δάγκου, ὁ Σεραφεῖμ, προηγούμενος τῆς Γκόλιας, ὁ Δουμητράσκο Κούζα, μέγας σπαθάρης και ὁ Χουρμουζάκι, μέγας καμινάρης, μαζί με τόν Ἀρχιεπίσκοπο Ὁσχρίδας Γρηγόριο.

Ὁ Ἱεζεκιήλ δέν προσκόμισε κανένα δικαιολογητικό, ὑποστηρίζοντας ὅτι ὄντας μετόχι τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν ἐφθάρη χάνοντας και τά πιστοποιητικά. Ὁ Κοσμᾶς παρουσίασε μόνο ἕνα χρυσόβουλλο τοῦ Κ. Δούκα ὅπου ἀναφερόταν ὅτι τό χωριό αὐτό μαζί με ἄλλα δύο τεμάχια τοῦ Πισκάνι, δίπλα στό Ρουφένι, αγοράσθηκαν ἀπό τό Βασίλειο βοεβόδα και προσφέρθηκαν στή μονή Κοπόου, ἐνῶ τό τρίτο τεμάχιο τό αγόρασε ὁ ἴδιος ἡγεμόνας ἀπό τό Φραγκούλη, δωρίζοντάς το στήν ἴδια μονή.

Ύστερα ἀπό μαρτυρίες πού ἔφερε ὁ Ἱεζεκιήλ ἀπό τό Δόνα πρώην βόρ-νικο de roartă, τό Δουμητράσκο Πλεσκάν και ἀπό ἄλλους ὅτι τό χωριό αὐτό τό κατέχει ἡ μονή Κοπόου ἀπό τό Βασίλειο βοεβόδα, ὁ Κοσμᾶς χάνει τή δίκη και τό χωριό κατοχυρώνεται στή μονή Κοπόου.

Γραφάς ὁ Σαβίν uricariul.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 433. Χαρτί (44,1X30,3). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α΄ φύλλο. Τα δύο τρίτα τοῦ β΄ φύλλου ἐξέπεσαν ἄλλα σώζονται. Σχι-

σίματα στίς διπλώσεις μέ μικρές όπές. Ἀντίγραφο στά Κ.Α. Βουκουρεστίου, ρουμ. χφ. άρ. 578, φ. 146-147 verso. Ἄλλο αντίγραφο στήν ἴδια συλλογή, ρουμ. χφ. άρ. 579, φ. 211-212. Περιλήψεις στό ἴδιο χφ. φ. 73 καί φ. 336.

Ἐκδ. Περιλήψη στό C.D.M., τόμος Ε΄, άρ. 147, σελ. 38.

174

1703, 1 Ἰανουαρίου

Ὁ Κωνσταντίνος Σεβαστός, γιός τοῦ μακαρίτη Ἰακώβου, ἔλλειψει ἀπογόνων, κληροδοτεῖ μέ τή διαθήκη του τό κτήμα Ρέδιουλ Λοῦι Τατάρ, τό ὁποῖο ἔλαβε ἀπό τόν ἡγεμόνα Κωνσταντίνο Καντεμίρ γιά τήν πιστή του ὑπηρεσία, στή μονή τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, ἀφιερωμένη στό Πρωτάτο, γιά μνημόσυνο δικό του καί τῶν γονέων του.

Γραφέας ὁ Κοσμάς, ἡγούμενος τοῦ Μίλκοβ, πρόην ἡγούμενος στό Βατοπαίδι.

Πρωτότυπο, Ἑλληνικά, άρ. 397. Χαρτί (33,7X22,3). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α΄ φύλλου. Μελάνι μαῦρο. Ἀντίγραφο, Ἑλληνικά, στά Κ.Α. Βουκουρεστίου, ρουμ. χφ. άρ. 578, φ. 132.

Ἐκδ. Περιλήψη στό C.D.M., τόμος Ε΄, άρ. 191, σελ. 48.

175

1703 (7211), 26 Μαρτίου, Ἰάσι

Ὁ Κωνσταντίνος Δούκας, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, ὁ ὁποῖος καί παλαιότερα εἶχε βοηθήσει τή μονή Κοπόου τοῦ Ἰασίου, (εἶχε ἐπισκευάσει τή στέγη, εἶχε οἰκοδομήσει ἕνα σπίτι δίπλα στά κτίρια της, τῆς εἶχε παραχωρήσει ἕνα οἰκοπέδο γύρω ἀπό τό μοναστήρι στό χωριό Ρουφένι, ἕνα τμήμα ἐπίσης τοῦ χωριοῦ Πιτζκάνι), τήν ἔλεεῖ ἐκ νέου διαπιστώνοντας ὅτι ἐρήμωσε καί εἶναι κατεστραμμένη. Τῆς παραχωρεῖ ἕνα τρίτο τοῦ χωριοῦ Πιτζκάνι, τό ὁποῖο εἶχε ἐξαγοράσει ἀπό τό Φραγκούλη. Τῆς δωρίζει 10 βόδια, 10 φράδες, 40 κυψέλες, 50 πρόβατα, καθώς καί μία οἰκογένεια τσιγγάνων. Θά δίνει 30 λεί ἐτησίως ἀπό τή μεγάλη *camăna* σέ δύο ἱερεῖς καί ἕναν ἱεροψάλτη πού λειτουργοῦν ἐκεῖ, γιά τό ρουχισμό τους, ἐνώ θά δίνει δύο ὀκάδες λάδι τό μήνα ἀπό τά ἔσοδα τοῦ μεγάλου Τελωνείου γιά τά καντήλια. Τῆς παραχωρεῖ ἐπίσης τούς Ρώσους κατοίκους 31 οἰκωῶν ὡς *poslušnici*. Ἀκολουθοῦν τά ὀνόματά τους.

Γραφέας ὁ Σαβῖν *uricariul*.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, αρ. **325**. Χαρτί (44,6X30,2). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α΄ φύλλο. Μελάνι καστανό. Μέ τό ίδιο χρώμα ή ύπογραφή τοῦ ήγεμόνα. Μέ κόκκινο ή έντυπη όκταγωνική σφραγίδα του. Μικρές όπές.

176

1703 (7211), 28 Μαΐου, Ίάσι

Ὁ Κωνσταντίνος Δούκας, ήγεμόνας τής Μολδαβίας, απαλλάσσει έξι έργάτες, οί όποιοι μεταφέρουν κορμούς δένδρων στό λουτρό τοῦ Ίασίου, από όλους τούς φόρους καί άγαραείες [12 από τούς όποίους καταγράφονται άναλυτικά].

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, αρ. **1049**. Χαρτί (32,2X22,3). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α΄ φύλλου. Μελάνι μαῦρο. Μέ τό ίδιο χρώμα ή αυτόγραφή ύπογραφή τοῦ ήγεμόνα. Μέ κόκκινο ή έντυπη όκταγωνική σφραγίδα του. Ἀντίγραφο στά Κ.Α. Βουκουρεστίου, ρουμ. χφ. αρ. 578, φ. 102.

Ἐκδ. Περίληψη στό C.D.M., τόμος Ε΄, αρ. 216, σελ. 56.

177

1703 (7212), 11 Σεπτεμβρίου

Ὁ Μιχαήλ Ράκοβιτζα, ήγεμόνας τής Μολδαβίας, επικυρώνει στή μονή Δάγκου (ήγούμενός της ό Ίερεμίας) ένα ένυδρείο στόν ποταμό Κακάινα, στήν έκταση τής πόλης τοῦ Ίασίου, στή συνοικία Τάργκουλ δέ Σούς καί μία ήγεμονική έκταση, όνόματι Βακότα, στήν ίδια πόλη.

Ἀναφέρονται τά σύνορά τους καί τά όνόματα τών χωρομετρών.

Ἀντίγραφο, Ρουμανικά, αρ. **922**.

178

1703 (7212), 26 Νοεμβρίου, Ίάσι

Ὁ Μιχαήλ Ράκοβιτζα, ήγεμόνας τής Μολδαβίας, διατάζει τούς ήγεμονικούς ύπαλλήλους νά μήν ένοχλοῦν 6 poslușnici τής μονής Κοπόου ζητώντας τους τόν ήγεμονικό καί άλλους φόρους [οί όποιοι περιγράφονται άναλυτικά]. Οί συγκεκριμένοι νά εργάζονται άποκλειστικά για τή μονή.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 543. Χαρτί (31,8X22). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α΄ φύλλου. Μελάνι μαῦρο. Μέ τό ἴδιο χρώμα ἡ ἐκζητημένη μορφῆς ὑπογραφή τοῦ ἡγεμόνα. Μέ κόκκινο ἡ ἔντυπη ὀκταγωνική σφραγίδα του. Ἀντίγραφο στά Κ.Α. Βουκουρεστίου, ρουμ. χφ. ἀρ. 578, φ. 144 verso. Περίληψεις στό ρουμ. χφ. ἀρ. 579, φ. 217.

Ἐκδ. Περίληψη στό C.D.M., τόμος Ε΄, ἀρ. 252, σελ. 63.

179

1703 (7212), 29 Νοεμβρίου

Ἐ Μιχαήλ Ράκοβιτσα, βοεβόδας τῆς Μολδαβίας διατάζει τόν Πιλάτ βόρικο de rocaṭă καί τό Σαβίν uricariul νά ἐρευνήσουν ἐπιτόπου τή διένεξη μεταξύ τῆς μονῆς Κοπόου καί τοῦ Δόνα γιά ἓνα ἀγροτεμάχιο στό Πισκάνι. Ὁ τελευταῖος τό κατέχει, ὑποστηρίζοντας ὅτι ἀνήκει στό Μοῦμέστι. Οἱ δύο νά ὀριοθετήσουν τό κτήμα Μοῦμέστι πρὸς τήν πλευρά τοῦ Πισκάνι, ἐξετάζοντας πρῶτα τά δικαιολογητικά καί τῶν δύο πλευρῶν.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 445. Χαρτί (32X19,4). Μονόφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ φύλλου. Μελάνι μαῦρο. Μέ κόκκινο ἡ ἔντυπη κυκλική σφραγίδα, διαμέτρου 4,8 ἐκ. Ἀντίγραφο στά Κ.Α. Βουκουρεστίου, ρουμ. χφ. ἀρ. 578, φ. 172 verso καί ἀρ. 579, φ. 208 verso.

Ἐκδ. Περίληψη στό C.D.M., τόμος Ε΄, ἀρ. 256, σελ. 64.

180

1703 (7212), 1 Δεκεμβρίου, Ἰάσι

Ἐ Μιχαήλ Ράκοβιτσα, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, ἐπικυρώνει στόν Κωνσταντῖνο Σεβαστό γραμματικό τήν κατοχή ἐνός τεμαχίου στό Ρέδιουλ λουί Τατάτ. Παραχωρεῖ ἐπίσης στόν ἴδιο καί στόν ἰσπράβνικό του τό δικαίωμα νά μὴν ἐπιτρέψει σέ κανένα νά σπέρνει, νά κόβει χόρτο ἢ ξύλα στό κτήμα, πού βρίσκεται στό Ἰάσι, δίπλα στή μονή Κοπόου, ἢ νά τό καταλατοῦν ἄλογα, ἀγελάδες ἢ πρόβατα πού ἀνήκουν σέ ἡγεμόνες, μονές ἢ ἐμπόρους.

Ἐάν κάποιος σπέρνει, κόβει χόρτο ἢ ἐγκαταστήσει ἐκεῖ κυψέλες μέ τήν ἄδεια του, νά τοῦ πληρώνει σύμφωνα μέ τό ἐθιμικό δίκαιο τή δεκάτη ἀπό τό ψομί, τό ξερόχορτο, τοὺς κήπους, τόν κάμπο, καθώς καί ἀπό τίς κυψέλες.

Τό ἀγροτεμάχιο αὐτό δώρισε ἀρχικά ὁ βοεβόδας Ἡλίας στόν ποστέλνικο Ἐνάκε. Μετά ἔγινε ἡγεμονικό οἰκόπεδο καί τό δώρισε ὁ ἡγεμόνας Κωνσταντῖνος Καντεμίρ στό Σεβαστό γιά τήν πιστή του ὑπηρεσία. Ἀργότερα τοῦ τό ἐπικύρωσαν ὁ Ἀντίοχος Καντεμίρ καί ὁ Κωνσταντῖνος Δούκας.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **390**. Χαρτί (32,3X22,7). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α΄ φύλλου. Μελάνι μαῦρο. Μέ τό ἴδιο χρώμα ἡ αὐτόγραφη ὑπογραφή τοῦ ἡγεμόνα. Μέ κόκκινο ἡ ἔντυπη ὀκταγωνική σφραγίδα του. Ἀντίγραφο στά Κ.Α. Βουκουρεστίου, ρουμ. χφ. ἀρ. 578, φ. 131 verso καί 579 φ. 233.

***Εκδ.** Περίληψη στό C.D.M., τόμος Ε΄, ἀρ. 261, σελ. 66.

181

1703 (7212), 4 Δεκεμβρίου, Ἰάσι

Ὁ Μιχαήλ Ράκοβιτς, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, ἀπαλλάσσει ἀπό ὅλους τοὺς φόρους καί τίς ἀγγαρεῖες [13 ἀπό τοὺς ὁποίους περιγράφονται ἀναλυτικά] ἕξι ἐργάτες πού μεταφέρουν κορμούς δένδρων στό λουτρό πού κατέχει ἡ μονή τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν στό Ἰάσι.

Οἱ φοροεισπράκτορες νά μὴν τοὺς ἐνοχλοῦν.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **1045**. Χαρτί (34,7X22,2). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α΄ φύλλου. Μελάνι καστανό. Μέ κόκκινο ἡ ἔντυπη ὀκταγωνική σφραγίδα τοῦ ἡγεμόνα. Μέ μαῦρο ἡ αὐτόγραφη ὑπογραφή του μέ ἐκζητημένη μορφή. Περίληψη στα Κ.Α. Βουκουρεστίου, ρουμ. χφ. 578, φ. 102.

***Εκδ.** Περίληψη στό C.D.M., τόμος Ε΄, ἀρ. 262, σελ. 66.

182

1704 (7212), 2 Ἰανουαρίου, Ἰάσι

Ὁ Μιχαήλ Ράκοβιτς, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, παραχωρεῖ στόν Κωνσταντῖνο [Σεβαστό] γραμματικό τό δικαίωμα νά λαμβάνει τή δεκάτη ἀπό τό κτήμα του (ἀπό τοὺς κήπους, τήν καλλιεργήσιμη ἔκταση, τό χόρτο καί τά μελίσια) Ρέδιουλ λούι Τατάρ, εὐρισκόμενο μέσα στό Ἰάσι, καί τό ὁποῖο τοῦ εἶχε δωρίσει ὁ Κωνσταντῖνος Καντεμίρ βοεβόδας.

Κανεῖς νά μὴν ἔχει τό δικαίωμα νά κόβει ξύλα, νά χαλάσει τό rediu, νά καταπατᾷ τό κτήμα μέ ἄλογα ἡγεμόνων, μονῶν ἢ ἐμπόρων, οὔτε μέ ἀγελάδες καί πρόβατα.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **393**. Χαρτί (32,5X22,3). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α΄ φύλλου. Μελάνι μαῦρο. Μέ κόκκινο ἡ ἔντυπη ὀκταγωνική σφραγίδα τοῦ ἡγεμόνα. Ἀντίγραφο στά Κ.Α. Βουκουρεστίου, ρουμ. χφ. ἀρ. 578, φ. 131 verso-132. Περίληψη στήν ἴδια συλλογή, ἀρ. 579, φ. 233 verso.

***Εκδ.** Περίληψη στό C.D.M., τόμος Ε΄, ἀρ. 274, σελ. 68.

183

1704 (7212), 26 Ίανουαρίου, Ίάσι

Ὁ Μιχαήλ Ράκοβιτζα, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, ἐπικυρώνει στήν ἡγεμονική ἐκκλησία τοῦ Μπακάου τήν ἀπαλλαγὴ τῆς ἀπὸ τήν καταβολὴ μισθοῦ ἑνός ἱερέα καὶ ἑνός ἱεροψάλτη, ἀπὸ τήν πληρωμὴ τοῦ αὐτοκρατορικοῦ φόρου καὶ ἄλλων φόρων καὶ ἀγγαρειῶν, ὅπως τῆ δεκάτῃ ἐπὶ τῶν κυφελῶν, ἐπὶ τῶν εὐνουχισμένων χοίρων, ἐπὶ τῶν προβάτων. Ἀπαλλάσσει ἐπίσης ἕνα μεγάλο οἰνοπωλεῖο ἀπὸ τήν πληρωμὴ τῆς μικρῆς καὶ μεγάλης *camăna* καὶ ἀπὸ ἄλλα ἔξοδα, ἐνῶ ἕνα *marconpic* τῆς ἐκκλησίας ἀπαλλάσσεται ἀπὸ τήν πληρωμὴ τοῦ ἡγεμονικοῦ φόρου.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 540. Χαρτί (32X21,9). Δίφυλλο. Τὸ κείμενο καταλαμβάνει τὸ *recto* τοῦ α΄ φύλλου. Μελάνι μαῦρο. Μὲ τὸ ἴδιο χροῶμα ἡ αὐτόγραφη ὑπογραφή τοῦ ἡγεμόνα μὲ ἐκζητημένη μορφή. Μὲ κόκκινο ἡ ἐντυπη ὀκταγωνικὴ σφραγίδα τοῦ. Ἀντίγραφο στὰ Κ.Α. Βουκουρεστίου, ρουμ. χφ. ἀρ. 579, φ. 174 verso-175.

***Εκδ.** Περίληψη στὸ C.D.M., τόμος Ε΄, ἀρ. 281, σελ. 70, μὲ ἡμερομηνία ὁμοῦς 24 Ίανουαρίου.

184

1704 (7212), 6 Μαρτίου

Ὁ Μιχαήλ Ράκοβιτζα, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, παραχωρεῖ στὸν ἡγούμενο τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν τὸ δικαίωμα νὰ μεταβεῖ στὸ κτήμα τῆς στὸ Ποπόροουλ, καὶ νὰ γκρεμίσει τίς οἰκίες τοῦ πρώην *căpitan* Γρηγορίου, ἐπειδὴ καταπατὰ μὲ τὰ ζῶα του τὰ κτήματα τῆς μονῆς.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 144. Χαρτί (32,4X21,6). Δίφυλλο. Τὸ κείμενο καταλαμβάνει τὸ *recto* τοῦ α΄ φύλλου. Μελάνι μαῦρο. Μὲ κόκκινο ἡ ἐντυπη ὀκταγωνικὴ σφραγίδα τοῦ ἡγεμόνα. Ἀντίγραφο στὰ Κ.Α. Βουκουρεστίου, ρουμ. χφ. ἀρ. 579, φ. 175.

***Εκδ.** Περίληψη στὸ C.D.M., τόμος Ε΄, ἀρ. 293, σελ. 73.

185

1704 (7211), 6 Μαρτίου

Ὁ Μιχαήλ Ράκοβιτζα, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, ἐπικυρώνει στή μονή

Κοπόου (ηγούμενός της ὁ Ἰεζεκιήλ) τὴν κατοχὴ τοῦ τεμαχίου ποῦ ἡ Ἀντίτσα πώλησε στοῦ Πισκάνι (τοῦ νομοῦ Ἰασίου) στοῦ Φραγκούλη τελώνη καὶ τὸ ὅποιο εἶχε ἐξαγοράσει ὁ ἡγεμόνας Κωνσταντίνος Δούκας.

Νά εἰσπράξει ἐκεῖ τὴ δεκάτη ἀπὸ ὅλα τὰ προϊόντα του. Τὸ τεμάχιο καταπατᾶται ἀπὸ τὸ Δόνα καὶ τὸ γαμπρὸ του Γκιούργκιουλ.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 444. Χαρτί (32,1X21,4). Μονόφυλλο. Τὸ κείμενο καταλαμβάνει τὸ recto τοῦ φύλλου. Μελάνι μαῦρο. Μὲ κόκκινο ἡ ἔντυπη κυκλικὴ σφραγίδα τοῦ ἡγεμόνα, διαμέτρου 4,8 ἐκ. Ἀντίγραφο στὰ Κ.Α. Βουκουρεστίου, ρουμ. χφ. ἀρ. 578, φ. 173. Περίληψη στοῦ ρουμ. χφ. ἀρ. 579, φ. 207.

Ἐκδ. Περίληψη στοῦ C.D.M., τόμος Ε΄, ἀρ. 292, σελ. 73.

186

1704 (7212), 3 Μαΐου, Ἰάσι

Ὁ Μιχαήλ Ράκοβιτσα, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, ἐπικυρώνει στή μονὴ Κοπόου –ὕστερα ἀπὸ παράκληση τοῦ ἡγουμένου τῆς Ἰεζεκιήλ– τίς ἐλεημοσύνες τοῦ βοεβόδα Κωνσταντίνου Δούκα. Αὐτὸς χρηματοδότησε τὴν κατασκευὴ στέγης, τὴν περιέφραξε, ἀνήγειρε καὶ οἰκία δίπλα, παραχώρησε λειτουργικὰ βιβλία. Τῆς δώρισε ἐπίσης ἓνα ἀγροτεμάχιο στὴν ἔκταση τοῦ Ἰασίου, γύρω ἀπὸ τὴ μονή, τὰ χωριά Ρουφένι καὶ Πισκάνι, 10 βόδια, 10 φοράδες, 40 κηφέλες, 50 πρόβατα καὶ μία οἰκογένεια τσιγγάνων. Ἐνίσχυσε δύο ἱερεῖς καὶ ἓναν ἱεροψάλτη μὲ τὸ ποσὸ τῶν 30 λεί τὸ χρόνο γιὰ τὸ ντύσιμό τους καὶ ἀπὸ δύο οcale λάδι τὸ χρόνο γιὰ τὰ καντήλια. Τῆς παραχώρησε ἐπίσης δικαίωμα νά κατέχει 31 οἰκογένειες poslușnici.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 323. Χαρτί (45,5X31,3). Δίφυλλο. Τὸ κείμενο καταλαμβάνει τὸ recto τοῦ α΄ φύλλου. Μελάνι καστανό. Μὲ μαῦρο ἡ αὐτόγραφη ὑπογραφή τοῦ ἡγεμόνα μὲ ἐκζητημένη μορφή. Μὲ κόκκινο ἡ ἔντυπη ὀκταγωνικὴ σφραγίδα του. Ἀντίγραφο στὰ Κ.Α. Βουκουρεστίου, ρουμ. χφ. ἀρ. 578, φ. 150 verso-151.

Ἐκδ. Περίληψη στοῦ C.D.M., τόμος Ε΄, ἀρ. 318, σελ. 80.

187

1704 (7212), 10 Μαΐου, Ἰάσι

Ὁ Μιχαήλ Ράκοβιτσα, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, ἐπικυρώνει στή μονὴ Κοπόου –ὕστερα ἀπὸ παράκληση τοῦ ἡγουμένου τῆς Ἰεζεκιήλ– τὸ τεμάχιο ποῦ κατέχει γύρω ἀπὸ τὴ μονή, καθὼς καὶ ἐκεῖνα στοῦ Ρουφένι καὶ τὸ Πισκάνι.

Νά εκδιώξει όλα τὰ ζῶα πού βόσκουν στά κτήματά της καί νά μὴν ἐπιτρέψει σέ κανένα νά κόβει ξύλα ἀπὸ τὸ δασύλλιό της. Νά τιμωρήσει ἐκεῖνους πού δέν σέβονται τίς ρυθμίσεις πού προαναφέρονται.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **324**. Χαρτί (31,6X19,8). Δίφυλλο. Τὸ κείμενο καταλαμβάνει τὸ recto τοῦ α' φύλλου. Μελάνι μαῦρο. Μὲ κόκκινο ἡ ἔντυπη ὀκταγωνική σφραγίδα τοῦ ἡγεμόνα.

188

1704 (7212), 10 Μαΐου, Ἰάσι

Ὁ Μιχαήλ Ράκοβιτζα, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, παραχωρεῖ στοὺς μοναχοὺς τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν τὸ δικαίωμα νά λαμβάνουν τὴ δεκάτη τόσο ἀπὸ τὸ ψωμί ὅσο καί ἀπὸ ὅλα τὰ ἀγαθὰ [πού παράγει] ἡ μονὴ καί βρῖσκονται στὸ παλαιοχώρι Ἀβραμῆνι.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **335**. Χαρτί (32X21,3). Μονόφυλλο. Τὸ κείμενο καταλαμβάνει τὸ recto τοῦ φύλλου. Μελάνι μαῦρο. Μὲ κόκκινο ἡ ἔντυπη κυκλικὴ σφραγίδα, διαμέτρου 4,7 ἐκ. Ἀντίγραφο στὰ Κ.Α. Βουκουρεστίου, ρουμ. γφ. ἀρ. 578, φ. 238.

***Ἐκδ.** Περίληψη στὸ C.D.M., τόμος Ε', ἀρ. 323, σελ. 82.

189

1704 (7212), 13 Μαΐου

Ὁ Μιχαήλ Ράκοβιτζα, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, διατάζει τοὺς βογιάρους πού εἶναι ἐπιφορτισμένοι μὲ τὸ λογαριασμὸ τῆς gurta, νά ὀριοθετήσουν ἐκ νέου τὰ κτήματα τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, Λέτεα καί Ποπόροουλ, εὐρισκόμενα στὸ νομὸ Μπακάου. Παρ' ὅλο πού τὰ κτήματα αὐτὰ εἶχαν ὀριοθετηθεῖ στὸ παρελθόν, τώρα καταπατοῦνται ἀπὸ γειτονικά.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **166**. Χαρτί (31,4X21,4). Δίφυλλο. Τὸ κείμενο καταλαμβάνει τὸ recto τοῦ α' φύλλου. Μελάνι μαῦρο. Μὲ κόκκινο ἡ ἔντυπη κυκλικὴ σφραγίδα, διαμέτρου 4,6 ἐκ. σβησμένη μερικῶς. Ἀντίγραφο ἀρ. **166A**. Ἄλλο ἀντίγραφο στὰ Κ.Α. Βουκουρεστίου, ρουμ. γφ. ἀρ. 579, φ. 175. Περίληψη στὸ ἴδιο γφ. φ. 335verso.

***Ἐκδ.** Περίληψη στὸ C.D.M., τόμος Ε', ἀρ. 324, σελ. 82.

190

1704 (7212), 30 Ἰουλίου, Ἰάσι

Ὁ Μιχαήλ Ράκοβιτς, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, ἀπαλλάσσει δέκα ἐργάτες πού δουλεύουν στό λουτρό τό ὁποῖο κατέχει ἡ μονή τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν στό Ἰάσι –ὕστερα ἀπό παράκληση τοῦ ἡγουμένου τῆς Κοσμᾶ– ἀπό τήν καταβολή ὁποιουδήποτε φόρου καί ἀπό κάθε ἀγγραρεία.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 1046. Χαρτί (34,8X23,2). Μονόφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ φύλλου. Μελάνι μαῦρο. Μέ κόκκινο ἡ ἐντυπη ὀκταγωνική σφραγίδα τοῦ ἡγεμόνα. Μέ καστανό ἡ αὐτόγραφη ὑπογραφή του. Περίληψη στά Κ.Α. Βουκουρεστίου, ρουμ. χφ. 578, φ. 102 verso.

***Ἐκδ.** Περίληψη στό C.D.M., τόμος Ε΄, ἀρ. 344, σελ. 89.

191

1704 (7212), 29 Αὐγούστου

Ὁ Μιχαήλ Ράκοβιτς, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, διατάζει –ὕστερα ἀπό διαμαρτυρία τοῦ ἡγουμένου τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν– τούς Τούρκους ἐμπόρους, οἱ ὁποῖοι κατοικοῦν στό κτήμα τῆς μονῆς Ποπόρουλ τοῦ νομοῦ Μπακάου, νά πληρώνουν τό καθιερωμένο ἐνοίκιο πρὸς τή μονή. Σέ ἀντίθετη περίπτωση θά διωχθοῦν. Ἡ μονή λαμβάνει ἐπίσης τό δικαίωμα νά εἰσπράττει τή δεκάτη ἀπό τά λαχανικά πού θά παράγει τό κτήμα.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 142. Χαρτί (32,4X21,2). Μονόφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ φύλλου. Μελάνι μαῦρο. Μέ κόκκινο ἡ ἐντυπη ὀκταγωνική σφραγίδα τοῦ ἡγεμόνα. Περίληψη στά Κ.Α. Βουκουρεστίου, ρουμ. χφ. ἀρ. 579, φ. 74.

***Ἐκδ.** Περίληψη στό C.D.M., τόμος Ε΄, ἀρ. 349, σελ. 90.

192

1704 (7212), 29 Αὐγούστου

Ὁ Μιχαήλ Ράκοβιτς, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, διατάζει τούς παρακλάμπους, τό *șoltuz* καί τούς 12 *pârğari* τοῦ Μπακάου νά μὴ ἐνοχλοῦν –γιὰ εἰσπρακτικούς λόγους– τούς (ἐξαρτημένους) χωρικούς πού κατοικοῦν στό Ποπόρουλ. Τό χωριό, πού εἶναι ἐδῶ καί πολύ καιρό ἰδιοκτησία τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, δέν πλήρωνε καθόλου φόρους, ὅπως οἱ κάτοικοι τοῦ Μπακάου, ἔως ὅτου ἐγκαταστάθηκαν ἐκεῖ αὐτοὶ ἀπὸ τό Μποτοσάνι.

Οἱ χωρικοί τοῦ Ποπόρουλ νά πληρώνουν κανονικά τή ρυττα. Ἐκεῖνοι πού θά ἤθελαν νά κατοικοῦν στό κτῆμα τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν νά λογοδοτοῦν στόν ἡγούμενο. Ἐάν βρεθοῦν κάτοικοι τῆς πόλης Μπακάου στό κτῆμα, νά ἀπομακρυνθοῦν.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 163. Χαρτί (31,8X19,8). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α΄ φύλλου. Μελάνι μαῦρο. Μέ κόκκινο ἡ ἔντυπη ὀκταγωνική σφραγίδα τοῦ ἡγεμόνα. Μικρὴ ὀπὴ στίς διπλώσεις. Ἀντίγραφο στά Κ.Α. Βουκουρεστίου, ρουμ. γρ. ἀρ. 579, φ. 175.

***Εξδ.** Περίληψη στό C.D.M., τόμος Ε΄, ἀρ. 348, σελ. 90.

193

1704 (7213), 13 Δεκεμβρίου

Ὁ Μιχαήλ Ράκοβιτς, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, ἐπικυρώνει στή μονή τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν ἓνα ἀγροτεμάχιο στό Ποπόρουλ, κοντά στήν κωμόπολη Μπακάου. Παρουσία τοῦ ἡγουμένου τῆς μονῆς Κοσμά, ὁ β΄ σλουτζιάρης Στέφανος Ρουσέτ ὀριοθέτησε τό τεμάχιο αὐτό, μαζί μέ ἡλικιωμένους κατοίκους τοῦ Μπακάου.

Τά ὅρια τοῦ ἀγροκτήματος ἀκολουθοῦν.

Ἀντίγραφο, Ρουμανικά, ἀρ. 76. Ἄλλο ἀντίγραφο στά Κ.Α. Βουκουρεστίου, ρουμ. γρ. ἀρ. 579, φ. 41.

***Εξδ.** Περίληψη στό C.D.M., τόμος Ε΄, ἀρ. 393, σελ. 103, μέ ἡμερομηνία 15 Δεκεμβρίου.

194

1704 (7213), 15 Δεκεμβρίου, Ἰάσι

Ὁ Μιχαήλ Ράκοβιτς, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, διατάζει τόν cāpitan Γρηγόριο νά μεταφέρει τά ὅρια τοῦ σπιτιοῦ του πρὸς τά πάνω διότι ἡ ἔκταση πού βρίσκεται τώρα, στό κτῆμα Ποπόρουλ, ἀνήκει στή μονή τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν.

Ὁ ἡγούμενος τῆς μονῆς Κοσμάς εἶχε ζητήσει ἀπὸ τόν ἡγεμόνα νά ὀρισθοῦν τά σύνορα τοῦ τεμαχίου πού κατέχει ἡ μονή στό Ποπόρουλ, στήν πόλη τοῦ Μπακάου, μέ βάση τὴν ἐπὶ τόπου ἔρευνα καὶ τὴν ὀριοθεσία πού πραγματοποίησε ὁ πρῶν β΄ σλουτζιάρης Στέφανος Ρουσέτ, συνοδευόμενος ἀπὸ τοὺς ἱερεῖς Νικόλαο καὶ Πέτρο καὶ τοὺς ἐλευθέρους χωρικούς Πρικὸπ καὶ Ἰγνάτ. Ὁ Ράκοβιτς ἐπικυρώνει τά ὅρια τοῦ τεμαχίου τῆς μονῆς

καί ὑποχρεώνει τόν cāritan νά μεταφερθεῖ μέ τό σπίτι πρὸς τά πάνω ἔτσι ὥστε νά μὴν καταπατᾶ τὰ σύνορα τῆς μονῆς.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **93**. Χαρτί (42,9X28,8). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α΄ φύλλο. Μελάني μαῦρο. Ἐκτυπη κυκλική σφραγίδα πάνω σέ χαρτί. Ἐπίρεια ἕγγρασις. Τό β΄ φύλλο σχισμένο. Ἀντίγραφο μέ ἡμερομηνία 13 Δεκεμβρίου, ἀρ. **76**. Ἄλλο ἀντίγραφο στά Κ.Α. Βουκουρεστίου, ρουμ. χφ. ἀρ. 579, φ. 41. Ἐκδ. Περίληψη στό C.D.M., τόμος Ε΄, ἀρ. 393, σελ. 103.

195

1706 (7214), 3 Μαΐου, Ἰάσι

Ὁ Ἀντίοχος Καντεμίρ, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, διατάζει τούς παρχαλάμπους, τό șoltuz καί τούς pârgari τοῦ νομοῦ Μπακάου νά μὴν ἐνοχλοῦν μέ φόρους καί ἀγγαρεῖες τούς κατοίκους τοῦ χωριοῦ Ποπόρουλ, τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν. Οἱ ἴδιοι ἀπαλλάχθηκαν ἀπό φόρους ἕως ὄτου ἐγκαταστάθηκαν ἐκεῖ κάτοικοι τοῦ Μποτοσάνι. Στό ἐξῆς νά πληρώνουν τούς φόρους μέ τόν ἴδιο τρόπο πού πλήρωναν τῆ gurta. Ἐκεῖνοι πού μένουν στο Ποπόρουλ νά ἐξαρτῶνται ἀπό τῆ μονή, ἐνῶ κάτοικοι τῆς πόλης Μποτοσάνι νά διωχθοῦν.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **140**. Χαρτί (31,9X20,2). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α΄ φύλλο. Μελάني μαῦρο. Μέ κόκκινο ἢ ἐντυπη ὀκταγωνική σφραγίδα τοῦ ἡγεμόνα. Ἀντίγραφο στά Κ.Α. Βουκουρεστίου, ρουμ. χφ. 579, φ. 176.

Ἐκδ. Περίληψη στό C.D.M., τόμος Ε΄, ἀρ. 536, σελ. 140.

196

1706 (7214), 27 Μαΐου

Ὁ Ἀντίοχος Καντεμίρ, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, διατάζει τό Στέφανο Ρουσέτ, πρῶν β΄ σλουτζιάρη, νά μεταβεῖ γιά νά ἐξετάσει ἐπὶ τόπου ἕνα ἀγρόκτημα τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, κοντά στήν πόλη Μπακάου καί νά μεταφέρει μία στήλη πού βρῖσκεται κοντά στό σπίτι τοῦ Γρηγορίου cāritan, δίνοντάς του προθεσμία νά μεταφέρει σέ ἄλλη ἔκταση ὅλο τό σπίτι. Σέ ἀντίθετη περίπτωση, νά ἐμφανισθεῖ ἐνώπιον τοῦ Ντιβανίου, τό ὅποιο θά ἀποφασίσσει ἂν θά πρέπει νά τό γκρεμίσει.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **156**. Χαρτί (30,9X19,9). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α΄ φύλλου. Μελάني μαῦρο. Μέ κόκκινο ἢ σβησμένη ἐν μέρει

έντυπη οκταγωνική σφραγίδα τοῦ ἡγεμόνα. Ἀντίγραφο στὰ Κ.Α. Βουκουρεστίου, ρουμ. χφ. ἀρ. 579, φ. 176 verso.

***Εκδ.** Περίληψη στό C.D.M., τόμος Ε΄, ἀρ. 550, σελ. 143.

197

1706 (7214), 27 Μαΐου

Ὁ Ἀντίοχος Καντεμίρ, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, ὑποχρεώνει τοὺς Τούρκους ἐμπόρους ἀπὸ τὸ Μπακάου, οἱ ὁποῖοι διαμένουν στό Ποπόρουλ, κτῆμα τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, νά πληρώνουν ἐνοίκιο σέ αὐτὴν σύμφωνα μὲ τὰ ὅσα συνεννοήθηκαν μεταξὺ τους. Σέ ἀντίθετη περίπτωση θά σταλεῖ ἀξιωματοῦχος νά τοὺς ἐκδιώξει ἀπὸ τὸ κτῆμα. Ὁ ἡγούμενος νά ἔχει ἐπίσης τὸ δικαίωμα νά εἰσπράττει τὴ δεκάτη ἀπὸ τοὺς κήπους καὶ τὰ λαχανικά.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 139. Χαρτί (28,9X20,6). Δίφυλλο. Τὸ κείμενο καταλαμβάνει τὸ α΄ φύλλο. Μελάνι μαῦρο. Μὲ κόκκινο ἡ έντυπη οκταγωνικὴ σφραγίδα τοῦ ἡγεμόνα.

198

1706 (7214), 29 Ἰουλίου, Ἰάσι

Ὁ Ἀντίοχος Καντεμίρ, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, διατάζει τοὺς παρκαλάμπους τοῦ Μπακάου νά μὴν εἰσπράττουν κανένα ποσὸ ἀπὸ τοὺς ἐξαρτημένους χωρικούς καὶ τοὺς posluşnici τῆς πόλης Μπακάου, οἱ ὁποῖοι ἀνήκουν στὴ μονὴ τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν τοῦ Ἰασιίου, στὴν ὁποία καὶ πλήρωσαν ὅσα ὀφείλαν.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 138. Χαρτί (28,9X20,6). Δίφυλλο. Τὸ κείμενο καταλαμβάνει τὸ recto τοῦ α΄ φύλλου. Μελάνι μαῦρο. Μὲ κόκκινο ἡ έντυπη κυκλικὴ σφραγίδα τοῦ ἡγεμόνα.

199

1709 (7217), 2 Φεβρουαρίου, Ἰάσι

Ὁ Στέφανος Μπαλάν Ζόρα, πρῶν β΄ ἀρμάσης, γιὸς τοῦ Κωνσταντίνου Ζόρα πρῶν μεγάλου κλουτσιάρη, πωλεῖ στὸν Οὐγγρο γραμματικὸ Ἀνδρέα

ένα τμήμα του κτήματος Φραντσέσι, του νομού Καρλιγκατούρα, δίπλα στον ποταμό Μπαχλουέτζ, δηλαδή ένα ελάχιστο τμήμα του χωριού, έναντι 10 λεί «χτυπημένων».

Τό άγροτεμάχιο αυτό άνηκε πριν στη Δοκίτζα, κόρη του Σάβου, από τό Κουιτζένι, σύζυγο του Δαβίδ, ή όποία τό έβαλε ένέχυρο στον Κωνσταντίνο Ζόρα κλουτσιάρη, μαζί με άλλα οικόπεδα έναντι 60 λεί μέχρι συγκεκριμένη ήμερομηνία. Άπό τότε πέρασαν όμως 34 χρόνια χωρίς νά τά έξαγοράσουν ούτε τά παιδιά της Δοκίτζας –Ένάκε και Μαρικούτζα– ούτε άλλοι συγγενείς.

Μάρτυρες: τά παιδιά της Δοκίτζας, Θεόδωρος ελεύθερος χωρικός, Γεώργιος Στρο-ούτζικε ό Ούγγρος γραμματικός, Μπεζάν Χουδιτσι βόρnikovs de gloatā, Σαβίν γραμματικός, Θεόδωρος γιός του Δαβίδ Άρμπουρε, Βασίλειος Νεα-γκόε γραμματικός.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, άρ. 514. Χαρτί (31,3X21,2). Δίφυλλο. Τό κείμενο κατα-λαμβάνει τό α΄ φύλλο. Μελάνι μαύρο. Τό α΄ φύλλο κολλημένο σε άλλο χαρτί. Τά δύο τρίτα του β΄ φύλλου χάθηκαν. Άντίγραφο στά Κ.Α. Βουκουρεστίου, ρουμ. χφ. άρ. 579, φ. 215 (μεταγραφή της 23ης Οκτωβρίου 1878) και corpus M-rea Trei Ierari, II, 4.

*Εκδ. Περίληψη στο C.D.M., τόμος Ε΄, άρ. 846, σελ. 225-226.

200

1709 (7217), 28 Φεβρουαρίου, Ίάσι

Ό Θεόδωρος, γιός του Δαβίδ Άρμπουρε, έγγονός (ή άνιψιός) του Άλε-ξίου από τό Φραντσέσι και ό Θεόδωρος γιός της Γκρέκα με τον αδελφό του Σαλάβα και τίς αδελφές του Ίλιάνα και Σάφρα πωλούν στον Άνδρέα Ούγγρο pisar τό τεμάχιο που κατέχουν από τους γονείς τους στο Φραντσέ-σι, του νομού Καρλιγκατούρα, δίπλα στον ποταμό Μπαχλουέτζ, ένα τέ-ταρτο του κτήματος έναντι 50 λεί.

Μάρτυρες: Γεώργιος Στροχόσκι Πολωνός pisar, Μπεζάν Χουδιτσι, βόρ-nikovs de gloatā, Γρηγόριος πρώην μέγας ζιτνιτσιάρης, Ένάκε γιός της Δοκί-τζας, Προχίρα σύζυγός του.

Γραφάς ό [Σαβίν uricariul].

Με μία σημείωση της 6ης Μαρτίου σχετικά με τη διανομή των χωμάτων γι΄ αυτό τό άγροτεμάχιο.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, άρ. 515. Χαρτί (31,2X21,4). Μονόφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto του φύλλου. Μελάνι μαύρο. Σχησίματα στις διπλώσεις. Άντίγραφο, σπάραγμα άρ. 505. Άλλα αντίγραφα στά Κ.Α. Βουκουρεστίου, M-rea Trei Ierari, II/5 (από τίς 23/4 Οκτωβρίου 1878) από άλλο αντίγραφο που βρέσκε-

ται στὸν κώδικα Trei Ierarhi. Ἐξέλιξη δύο ἀντίγραφα στὸ ρουμ. γρ. ἀρ. 578 φ. 183 verso καὶ ἀρ. 579, φ. 215 verso-216.

Ἐξδ. Περίληψη στὸ C.D.M., τόμος Ε΄, ἀρ. 850, σελ. 227.

201

1710 (7218), 30 Μαρτίου, Ἰάσι

Ὁ Νικόλαος Μαυροκορδάτος, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, ἐπικυρώνει στὴ μονὴ Κοπόου (ἡγούμενός τῆς ὁ Ἰεζεκιήλ) τὴν κατοχὴ τοῦ κτήματος γύρω ἀπὸ τὴ μονή, καθὼς καὶ τῶν χωριῶν Ρουφένι καὶ Πισκάνι.

Νά προστατεῦσει τὸ δασύλλιο, νά ἀπομακρύνει ὅλα τὰ ζῶα πού καταπατοῦν τὸ χορτάρι, νά τιμωρήσει ἐκείνους πού ἀντιστέκονται στὶς ρυθμίσεις.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 322. Χαρτί (31X21,8). Δίφυλλο. Τὸ κείμενο καταλαμβάνει τὸ recto τοῦ α΄ φύλλου. Μελάνι μαῦρο. Μὲ κόκκινο σβησμένη μερικῶς ἡ ἔντυπη ὀκταγωνικὴ σφραγίδα τοῦ ἡγεμόνα.

202

1711 (7219), 7 Φεβρουαρίου

Ὁ Δημήτριος Καντεμίρ, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, παραχωρεῖ στὴ μονὴ τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν ἢ στὸν ἐπιστάτη τῆς τὸ δικαίωμα νά λαμβάνει δασμούς ὡς ἐξῆς: δύο rotronici γιὰ κάθε κάρο ἢ ἄμαξα μὲ ἄλογα: δύο rotronici γιὰ κάθε majă φορτωμένη μὲ φρέσκο ἢ παστὸ ψάρι καὶ δύο ocale ψάρι. Νά λαμβάνει ἄλλα δύο rotronici ἀπὸ κάθε κάρο φορτωμένο μὲ φρέσκο ψάρι καὶ ἀπὸ κάθε κάρο, ἐνῶ νά λαμβάνουν καὶ ἀπὸ ἓνα ψάρι.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 1044. Χαρτί (31,2X21,7). Δίφυλλο. Τὸ κείμενο καταλαμβάνει τὸ recto τοῦ α΄ φύλλου. Μελάνι μαῦρο. Μὲ κόκκινο ἡ ἔντυπη ὀκταγωνικὴ σφραγίδα τοῦ ἡγεμόνα, μὲ καστανὸ ἡ αὐτόγραφο ὑπογραφή του. Τὸ β΄ φύλλο ἐξέλειπε. Περίληψη στὰ Κ.Α. Βουκουρεστίου, ρουμ. γρ. ἀρ. 579, φ. 81 verso.

Ἐξδ. Περίληψη στὸ C.D.M., τόμος Ε΄, ἀρ. 1012, σελ. 271.

203

1711 (7219), 23 Φεβρουαρίου

Ὁ Δημήτριος Καντεμίρ, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, παραχωρεῖ στὸν ἡ-

γούμενο τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν τό δικαίωμα νά λαμβάνει ἀπό τοὺς ἐμπόρους Τούρκους ἢ χριστιανούς, οἱ ὁποῖοι μένουν στό κτήμα τῆς μονῆς, Ποπόρουλ, στήν πόλη Μπακάου τό ἐνοίκιο γιά τὰ ἐκμισθωμένα σπίτια τους. Νά λαμβάνει ἐπίσης τή δεκάτη ἀπό ὅλα τὰ προϊόντα τῶν κήπων πού βρίσκονται ἐκεῖ. Σέ περίπτωση ἄρνησης θά στέλνει ἡγεμονικό ὑπάλληλο ἐπί τόπου γιά νά εἰσπράττει πρόστιμο ἀπό τοὺς συγκεκριμένους κατοίκους.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **456**. Χαρτί (32,6X22). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α' φύλλου. Μελάνι μαῦρο. Μέ κόκκινο ἢ ἔντυπη ὀκταγωνική σφραγίδα τοῦ ἡγεμόνα. Ἀντίγραφο στά Κ.Α. Βουκουρεστίου, ρουμ. χφ. ἀρ. 579, φ. 177.

Ἔκδ. Περίληψη στό C.D.M., τόμος Ε', ἀρ. 1017, σ. 272-273.

204

1711 (7220), 30 Νοεμβρίου, Ἰάσι

Ὁ Νικόλαος Ἀλ. Μαυροκορδάτος, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, ἐπικυρώνει στή μονή Κοπούου τοῦ Ἰαίου, ἡ ὁποία τιμᾷ τή μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου (ἡγούμενός τῆς Ὁ Ἱεξεκήλ), τίς ἐλεημοσύνες τοῦ προκατόχου του Κωνσταντίνου Δούκα, μιά πού εἶναι ἀκόμα σέ κακή κατάσταση ἐξ αἰτίας τῶν ἐξεγέρσεων. Αὐτές εἶναι οἱ ἐξῆς: τὰ χωριά Ρουφεάνι καί Πισκάνι (ὁ Δούκας εἶχε ἐξαγοράσει ἀπό τό Φραγκούλη, πρώην τελώνη, τό ἕνα τρίτο τοῦ Πισκάνι), 10 βόδια, 10 φοράδες, 40 κυψέλες, 50 πρόβατα, μιά οἰκογένεια τσιγγάνων ἀπό τοὺς «ἡγεμονικούς». Τῆς παραχωρεῖ ἐπίσης δύο ἱερεῖς καί ἕναν ἱεροψάλτη, οἱ ὁποῖοι θά λειτουργοῦν ἐκεῖ καί θά ἀμειβονται –γιά τό ρουχισμό τους– μέ 30 λεί τό χρόνο ὁ καθένας. Ἔδωσε ἀκόμη δύο ὀκάδες λάδι ἀπό τὰ ἔσοδα τοῦ μεγάλου τελωνείου γιά νά καίνε τὰ καντήλια μέσα στήν ἐκκλησία.

Ὁ Δούκας προσέφερε χρήματα γιά τήν κατασκευή στέγης, ἐπειδή ἡ μονή βρισκόταν σέ μεγάλη ἔνδεια, τήν περιέφραξε, ἔκτισε βοηθητικά κτίρια δίπλα στήν ἐκκλησία, παραχώρησε θρησκευτικά βιβλία καί ἕνα οἰκόπεδο στό Ἰάσι μέ ἀμπέλια. Ὁ Μαυροκορδάτος ἐπικυρώνει ὅλα τὰ προαναφερόμενα.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **321**. Χαρτί (44X30,4). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α' φύλλου. Μελάνι μαῦρο. Μέ κόκκινο ὀρισμένα ἀρχικά γράμματα καί ἡ ἔντυπη ὀκταγωνική σφραγίδα τοῦ ἡγεμόνα. Μέ κόκκινο καί μαῦρο ὁ φυτικός διάκοσμος ἄνω ἀριστερά καί τό πρωτόγραμμα τοῦ κειμένου. Μέ μαῦρο ἡ αὐτόγραφη ὑπογραφή τοῦ ἡγεμόνα. Τό 1/3 τοῦ β' φύλλου ἐξέπεσε.

205

1712 (7220), 15 Αὐγούστου, Ἰάσι

Ὁ Νικόλαος Ἄλ. Μαυροκορδάτος, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, παραχωρεῖ στή μονή τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν τό δικαίωμα νά χρησιμοποιεῖ στό κτήμα τῆς Ρακιτένι, τοῦ νομοῦ Σουτσεάβα, 35 ὑπηρετές οἱ ὁποῖοι νά πληρώνουν ὡς φόρο μόνο τρία ιγχι τό χρόνο.

Τήν ἀπόφαση αὐτή πήρε ὁ ἡγεμόνας, μαζί μέ τό Μητροπολίτη Γεδεών, τόν Παχώμιο ἐπίσκοπο τοῦ Ρόμαν, τόν Καλίστρου ἐπίσκοπο τοῦ Ραδαοῦ-τζι καί τό Σάββα ἐπίσκοπο τοῦ Χούσι, λόγῳ τῆς μεγάλης ἔνδειας τῆς μονῆς.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 890. Χαρτί (44X30,6). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α' φύλλου. Μελάνι μαῦρο. Μέ κόκκινο ἡ ἔντυπη ὀκταγωνική σφραγίδα τοῦ ἡγεμόνα. Μέ μαῦρο ἡ αὐτόγραφη ὑπογραφή του. Περίληψη στά Κ.Α. Βουκουρεστίου, ρουμ. γφ. ἀρ. 579, φ. 155 verso.

***Εξδ.** Περίληψη στό C.D.M., τόμος Ε', ἀρ. 1114, σελ. 297.

206

1713 (7221), Μάρτιος, Ἰάσι

Ὁ Νικόλαος Ἄλ. Μαυροκορδάτος, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, ἐλεεῖ τή μονή Κοπούου τοῦ Ἰασίου μέ ἓνα ἡγεμονικό οἰκόπεδο τῆς πόλης, εὐρισκόμενο δίπλα σέ ἄλλο τεμάχιο τῆς μονῆς μέ χέρσα ἀμπέλια, κήπους καί δάση.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 319. Χαρτί (44,5X30,4). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α' φύλλου. Μελάνι μαῦρο. Μέ κόκκινο ὁ φυτικός διάκοσμος ἄνω ἀριστερά, ὀριμμένα κεφαλαῖα γράμματα καί ἡ ἔντυπη ὀκταγωνική σφραγίδα τοῦ ἡγεμόνα. Μέ κόκκινο, μαῦρο καί κίτρινο τό πρωτόγραμμα τοῦ κειμένου. Μέ μαῦρο ἡ αὐτόγραφη ὑπογραφή τοῦ ἡγεμόνα. Σχισίματα στίς διπλώσεις. Τό ἓνα τρίτο τοῦ β' φύλλου ἐξέπεσε.

207

1714 (7123) (sic), 18 Φεβρουαρίου, Βουκουρεστί

Ὁ Στέφανος Καντακουζηνός, ἡγεμόνας τῆς Βλαχίας, ἐπικυρώνει στή μονή Κοτροτσένι (ἡγούμενός τῆς ὁ Ἀβέρκιος) τίς δωρεές πού πραγματοποιήσε πρὸς αὐτήν ὁ θεῖος του, μακαρίτης ἡγεμόνας Σερμπάν Καντακου-

ζηνός, ό όποίος ύπήρξε καί κτήτωρ της.

Συγκεκριμένα επικυρώνει στή μονή:

– Όλο τό χωριό Κοτροτσένι μέ όλο τό εισόδημα (άγορασμένο πρός 1.060 ughi).

– Ένα άγροτεμάχιο δίπλα του, τό όποιο έλαβε ώς άντάλλαγμα από τή μονή Ράδου Βόδα.

– Τό χωριό Πιέτριλε του νομού Βλάσκα μέ τούς έξαρτημένους χωρικούς.

– Από τό χωριό Διντζέστι του νομού Ήλφοβ δύο άγροτεμάχια έκτασης 1.180 stânjeni, συνολικης αξίας 265 ughi καί μισό, καθώσ καί δύο μύλους στόν ποταμό Άρτζες.

– Έντεκα έξαρτημένους χωρικούς του χωριού Διντζέστι, μαζί μέ τά παιδιά τους.

– Σαράντα stânjeni του χωριού Λούνκα, δίπλα στό Διντζέστι, πρός 20 ughi.

– Τό χωριό Φακαϊάνι, έκτασης 1.067 stânjeni, άγορασμένο πρός 213 ughi καί μισό, μαζί μέ 19 έλεύθερους χωρικούς, πρός 247 ughi.

– Τό χωριό Γαϊόάνι του νομού Ήλφοβ, δίπλα στά προηγούμενα.

– Τό χωριό Κλάντζα του νομού Ήλφοβ, δίπλα στόν ποταμό Κολεντίνα, έκτασης 1.060 stânjeni.

– Ένα άγροτεμάχιο στό κτήμα Γκροζαβέστι δέ Ζός, δίπλα στόν ποταμό Κολεντίνα, πού άνήκε πριν στή μονή του Άγίου Σάββα.

– Τό χωριό Καρσινέστι, του νομού Ήλφοβ, όλόκληρο μαζί μέ όλους τούς έξαρτημένους χωρικούς καί τούς γιούς τους, τό όποιο άγοράσθηκε εναντι 4.000 ughi.

– Τό χωριό Χιεράστι του νομού Ήλφοβ μαζί μέ όλους τούς έξαρτημένους χωρικούς.

– Τό χωριό Φαουρέι του νομού Ήλφοβ, έκτασης 2.400 stânjeni άγορασμένο εναντι 933 ughi καί 60.

– Τό χωριό Φακαϊάνι του νομού Ήαλόμιτζα, έκτασης 1.450 stânjeni άγορασμένο εναντι 725 ταλήρων.

– Τό χωριό Χαρτέστι του νομού Μουστσέλ, μαζί μέ οικίες καί πέτρινες αποθήκες.

– Άγροτεμάχιο στό βουνό Μπουτσεάτσιου, μέ έξαιρεση δύο στάνες οι όποίες είχαν δοθει στή μονή παλαιότερα.

– Άμπέλια στό λόφο Τζιγκανέστι του νομού Μουστσέλ.

– Τό χωριό Νεγκοέστι του νομού Ήλφοβ.

– Τό χωριό Μπούγκουλ στό νομό Ήαλόμιτζα μέ δύο φράγματα γιά κατασκευή μύλου καί 22 stânjeni στό χωριό Πουπεζένι (σύνολο 1.181 stânjeni πρός 886 τάληρα καί 591 ughi).

– Έξι έλεύθερους χωρικούς (μεταξύ των όποίων ό Ήλληνας Γκούργα)

μέ τους γιούς τους από τό χωριό Σλανίκουλ δέ Ζός.

– Όλόκληρο τό χωριό Ματεσέστι, δίπλα στόν ποταμό Ίαλόμιτσα, έκτασης 1.200 stânjeni, άγορασμένο έναντι 900 ταλήρων.

– Τό χωριό Μπολεάσκα του νομού Ίλφοβ, άγορασμένο πρós 500 τάληρα.

– Τό κτήμα Ταματουιάσκα, δίπλα στό Μπολεάσκα, άγορασμένο πρós 750 τάληρα.

– Έξι τσιγγάνους συνολικής άξίας 150 ταλήρων.

– Δύο οικογένειες τσιγγάνων άξίας 200 ταλήρων.

– Τρεΐς οικογένειες τσιγγάνων άξίας 350 ταλήρων.

– Τέσσερεις οικογένειες τσιγγάνων άξίας 550 ταλήρων.

– Μία οικογένεια τσιγγάνων άξίας 100 ταλήρων.

– Εικοσιενέα τσιγγάνους (20 τάληρα γιά τόν καθένα) συνολικής άξίας 580 ταλήρων.

Ή μονή νά λαμβάνει τό ένα τρίτο του τελωνείου της κωμόπολης Όράσουλ δέ Φλότσι, 400 άλατόλιθους από τά άλατωρυχεία Τελέγνα. Νά κρατήσει όλο τό βάλτο του χωριού Πιέτριλε του νομού Βλάσκα, ό όποιος ήταν ήγεμονική έκταση. Οί κάτοικοι του συγκεκριμένου χωριού νά άπαλλάσσονται από όλους τους φόρους καί άγγραφεΐς (που άναγράφονται άναλυτικά). Οί δωρεές καί οί παραχωρήσεις άπευθύνονται τόσο πρós τή μονή Κοτροτσένι, όσο καί πρós τίς μονές του Άγίου Όρους.

Μάρτυρες οί Αύλικοί: Κωνσταντίνος Στιομπέι μέγας μπάνος της Κραγιόβα, Μπούνεα Γκραδιστεάνου μέγας βόρνικος, Ράδου Δουδέσκου μέγας λογοθέτης, Ράδου Καντακουζηνός μέγας σπαθάρης, Σεριμπάν Μποξορεάνου μέγας βεστιάρης, Σεριμπάν Πρισασεάνου μέγας κλουτσιάρης, Πατράσκου Μπρεζοιάνου μέγας ποστέλνικος, Στάτιε Λευορδεάνου μέγας παχάρνικος, Νεαγκόε Τοπλιτσεάνου μέγας στόλνικος, Μιχαήλ Καντακουζηνός μέγας κόμισος, Γρηγόριος [...] μέγας σλουτζιάρης, Σεριμπάν Γκρετσεάνου μέγας πιτάρης. Ίσπράβνικος ό Κωνσταντίνος Κοντζέσκου β΄ λογοθέτης.

Γραφέας Γκέργκε logofetei άνυσιός (ή έγγονός), του Γκέργκε από τό Τιρκόβιστε.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, άρ. 1105. Περγαμινή. Εϋλητήριο (3,76Χ35,8). Διακόσμηση: Στην άρχή έγχρωμος φυτικός διάκοσμος μέ δεσπόζοντα χρώματα τό χρυσό καί τό πορφυροϋν στό κέντρο του όποιου άπεικονίζεται σέ έγκόλλιο τό οικόσημο καί τά άρχικά του όνόματος του ήγεμόνα Στεφάνου Καντακουζηνού. Τό ίδιο μοτίβο κοσμεΐ καί τό πρωτόγραμμα του κειμένου. Μελάني καστανό. Μέ κόκκινο καί χρυσό οί πρώτες τρεΐς σειρές του κειμένου, όρισμένα όνόματα καί διακριτικά σύμβολα. Τό κείμενο περιβάλλεται από ίδιας θεματικής πλαίσιο μέ χρυσό καί πράσινο χρώμα. Στο τέλος του έγγράφου ύπάρχει πράσινη ταινία μέ παρόμοια μοτίβα. Άκολουθεί ό τίτλος του ήγεμόνα μέ χρυσό καί κόκκινο χρώμα. Στο κέντρο του τίτλου

δεσπόζει ή αυτόγραφή ύπογραφή τοῦ ἡγεμόνα μέ μαῦρο μελάνι πάνω σέ ταινία χρυσοῦ καί μαῦρου. Πάνω ἀπό τήν ύπογραφή ὑπάρχει μία ταινία μέ τά ἴδια διακοσμητικά μοτίβα ὅπου δεσπόζει τό βυσινί χρώμα. Μήρινθος κυανοῦ χρώματος. Κέρινη σφραγίδα ἐντός μεταλλικῆς θήκης. Τό καπάκι τῆς θήκης εἶναι διακοσμημένο. Τά χρώματα τοῦ πλαισίου τοῦ κειμένου μερικῶς φθαρωμένα. Γαλλική μτρφ. ἀρ. **1115**.

208

1714 (7222), 25 Ἰουνίου

Ὁ Νικόλαος Μαυροκορδάτος, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, ἐλεεῖ τίς μονές τοῦ Ἁγίου Ὁρους, γιά μνημόσυνο του, παραχωρώντας σέ αὐτές τό δικαίωμα νά λαμβάνουν ἐπίσιως ἀπό τό ἡγεμονικό τελωνεῖο 200 λεί. Τό ποσό θά συγκεντρώνει μία ἐπιτροπή, ἀποτελούμενη ἀπό τοὺς ἡγουμένους τῶν μονῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, Γκόλιας καί Δομπροβάτζ.

Γραφείας ὁ Ἄξιντιε uicariul.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **1015**. Περιγραμνή (55,5X55,8). Μελάνι μαῦρο. Μέ κόκκινο ὀρισμένα κεφαλαῖα γράμματα καί διακριτικά σύμβολα. Μέ χρυσό, κόκκινο καί μαῦρο τό πρωτόγραμμα τοῦ κειμένου. Μέ μαῦρο ή αυτόγραφή ύπογραφή τοῦ ἡγεμόνα. Ἐμπέστη ἐπικολλημένη σέ χαρτί σφραγίδα, χαρτοπερίλειστη, ή ὁποία ἔχει ἐκπέσει καί ὑπέστη φθορές. Μέ τόν ἀφορισμό τοῦ Πατριάρχη Ἱεροσολύμων Χρυσάνθου. Περιλήψη στό Κ.Α. Βουκουρεστίου, ρουμ. χρ. ἀρ. 578, ἀρ. 44.

Ἐκδ. Περιλήψη στό C.D.M., τόμος Ε΄, ἀρ. 1234, σελ. 337.

209

1714 (7223), 8 Νοεμβρίου, Ἰάσι

Ὁ Νικόλαος Ἄλ. Μαυροκορδάτος, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, διατάζει τόν [...] νά μεταβεῖ στό κτήμα Φραντσέσι, τοῦ νομοῦ Καρλιγκατοῦρα, δίπλα στόν ποταμό Μπαχλουτέτζ καί μαζί μέ «καλοὺς ἀνθρώπους» νά ὀριοθετήσει ἓνα τεμάχιο τοῦ Οὐγγρου γραμματικῶ Ἄνδρέα, δηλαδή ἓνα τέταρτο στή μέση τοῦ κτήματος πού ἀγόρασαν ἐλευθεροὶ χωρικοὶ ἀπό τίς οἰκογένειες Σαβέσκου καί Γκρετσέσκου.

Ὁ Ἄνδρέας διαμαρτυρήθηκε ὅτι ἰδιοκτῆτες γειτονικῶν κτημάτων ἀπό τό Ταλχαρέσι ἀφαίρεσαν πασσάλους ἀπό τό κτήμα του, τό ὅποιο καταπατοῦν ἀπό τότε πού στή χώρα ὑπῆρχαν ἔξεγέρσεις. Ὁ ἀξιωματοῦχος ὀφείλει νά καλέσει ἐκείνους τοὺς χωρικοὺς ἀπό τό Ταλχαρέσι μαζί μέ τά δικαιολογητικά τους, ὥστε νά ἀνακαλυφθοῦν τά παλαιὰ ὄρια τοῦ κτήματος Φραντσέσι καί νά συντάξει καί μαρτυρία.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, αρ. 517. Χαρτί (32,5X22,9). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α΄ φύλλου. Μελάνι μαῦρο. Μέ κόκκινο –σβησμένη μερικῶς– ἡ ἐντυπὴ ὀκταγωνικὴ σφραγίδα τοῦ ἡγεμόνα. Τὰ δύο τρίτα τοῦ β΄ φύλλου ἐξέπεσαν. Ἐγγράφο φθαζμένο.

210

1715 (7223), 25 Ἀπριλίου, Ἰάσι

Ὁ Νικόλαος Ἀλ. Μαυροκορδάτος, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, ἐκτός ἀπὸ τὴν ἐπικύρωση τῶν ὄσων ἀφιέρωσε ὁ Κωνσταντῖνος Δούκας στὴ μονὴ τοῦ Ἰασίου, ὀνομαζομένη Κοπόου, προσθέτει 20 λεί στα 30 ποὺ λάμβαναν ἐπισίως οἱ ἱερεῖς οἱ ὁποιοὶ θά λειτουργοῦν ἐκεῖ, γιὰ νά καλύψουν τίς ἀνάγκες σέ λάδι, λιβάνι καὶ κερὶ, χρήματα προερχόμενα ἀπὸ τὴ μεγάλη camăna.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, αρ. 320. Χαρτί (42,1X28,8). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α΄ φύλλου. Μελάνι μαῦρο. Μέ κόκκινο ὁ φυτικὸς διάκοσμος ἄνω ἀριστερά, ὀρισμένα κεφαλαῖα γράμματα καὶ ἡ ἐντυπὴ ὀκταγωνικὴ σφραγίδα τοῦ ἡγεμόνα. Μέ μαῦρο ἡ αὐτόγραφο ὑπογραφή του. Μέ κόκκινο, μαῦρο καὶ κίτρινο τό πρωτόγραμμα τοῦ κειμένου.

211

1715 (7224), 30 Σεπτεμβρίου, Ἰάσι

Ὁ Νικόλαος Ἀλ. Μαυροκορδάτος, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, ἐπικυρώνει στὴ μονὴ τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, ἀφιερωμένη στό Ἅγιο Ὅρος, μαζί μέ τό Μητροπολίτη Μολδαβίας Γεδεών καὶ τοὺς ἐπισκόπους τοῦ Χούσι, Ἰορέστ, τοῦ Ρόμαν, Σάββα, καὶ τοῦ Ραδαούτζι, Καλίστρου καὶ μαζί μέ ὄλο τό Ντιβάνι, τό δικαίωμα νά κατέχει 50 poslușnici στό χωριό Ρακιτένι, τοῦ νομοῦ Σουτσεάβα καὶ 10 στό χωριό Φαρκασάνι, τοῦ νομοῦ Ρόμαν. Οἱ τελευταῖοι ὑποχρεώνονται νά πληρώνουν κάθε χρόνο τό ἄτομο τρία ughi καὶ 15 potronici, σέ πέντε τέταρτα, ἀπὸ 15 potronici κάθε τέταρτο. Ἀπαλλάσσονται ὁμως ἀπὸ τὴν πληρωμὴ 16 εἰδῶν φόρων καὶ ἀγγαρειῶν. Νά πληρώνουν στὴ μονὴ τὴ δεκάτη ἐπὶ τῶν κυφελῶν καὶ ἐπὶ τῶν προβάτων, ἐνῶ κανεῖς φοροεσπράκτορας νά μὴν τοὺς ἐνοχλεῖ. Ἀκολουθοῦν ἄλλες ρυθμίσεις νομικῆς φύσεως.

Ὁ ἡγεμόνας ἔδωσε τὴν ἐλεημοσύνη αὐτὴ ὥστε ἀπὸ τό εἰσόδημα [τῆς μονῆς] ἔνα τμήμα νά δοθεῖ καὶ στίς μονές τοῦ Ἅγίου Ὅρους γιὰ μνημόσυνο του καὶ τῶν γονέων του.

Γραφείας ὁ Ἀξίντιε uricariu.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **532**. Χαρτί (61X43,4). Μονόφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ φύλλου. Μελάني μαῦρο. Μέ κόκκινο ὀρισμένα κεφαλαῖα γράμματα, λέξεις, διακριτικά σύμβολα. Μέ κίτρινο, κόκκινο καί μαῦρο τό πρωτόγραμμο τοῦ κειμένου. Μέ καστανό ἢ αὐτόγραφο ὑπογραφή τοῦ ἡγεμόνα. Ἐμπέστη ἐπικολλημένη σέ χαρτί σφραγίδα, χαρτοπεριζέλιστη. Μέ τήν ἐπικυρωτική ὑπογραφή τοῦ Πατριάρχη Ἀλεξανδρείας Σαμουήλ. Ἀντίγραφο στά Κ.Α. Βουκουρεστίου, ρουμ. χφ. ἀρ. 578, φ. 43-44, 579, φ. 26-27 (ἡμερομηνία 1 Σεπτεμβρίου) καί 629 φ. 493-494.

***Εκδ.** Περίληψη στό C.D.M., τόμος Ε΄, ἀρ. 1350, σελ. 367-368.

212

1715 (7224), 22 Ὀκτωβρίου, Ἰάσι

Ὁ Νικόλαος Ἀλ. Μαυροκορδάτος, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, παραχωρεῖ στή μονή Κοπόου (ἡγούμενός τῆς ὁ Ἱεζεκιήλ) τό δικαίωμα νά ἐκμισθῶναι τά χέρσα ἀμπέλια (πρώην ἡγεμονικά, μοναστηριακά, ἀρχόντων ἢ ἐμπόρων) πού βρίσκονται στά ὄρια τῆς, μέ τήν ὑποχρέωση ἐκείνων πού θά δουλεύουν νά πληρώνουν στή μονή –σύμφωνα μέ τό ἐθιμικό δικαιο– τή δεκάτη ἐπί τῶν καρπῶν.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **317**. Χαρτί (39,2X26,7). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α΄ φύλλου. Μελάني μαῦρο. Μέ μαῦρο καί κόκκινο ὁ φυτικός διάκοσμος ἄνω ἀριστερά καί τό πρωτόγραμμο. Μέ κόκκινο τό βαπτιστικό ὄνομα τοῦ ἡγεμόνα, ὀρισμένα ἀρχικά γράμματα καί ἡ ἐντυπη ὀκταγωνική σφραγίδα τοῦ ἡγεμόνα. Μέ καστανό ἢ αὐτόγραφο ὑπογραφή του. Σχίσματα στίς διπλώσεις.

213

1716 (7224), 20 Φεβρουαρίου, Ἰάσι

Ὁ Μιχαήλ Ράκοβιτς, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, ἀπαλλάσσει ἀπό ὅλους τοὺς φόρους καί τίς ἀγγαρεῖες [14 ἀπό τοὺς ὁποῖους περιγράφονται ἀναλυτικά] ἕξι ἐργάτες πού μεταφέρουν κορμούς δένδρων στό λουτρό τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν καί ἄλλους τρεῖς, πού ἀπασχολοῦνται στόν ἴδιο χῶρο.

Οἱ φοροεισπράκτορες νά μὴν τοὺς ἐνοχλοῦν. Ἡ μονή τους ὑποχρέωση εἶναι νά πληρώνουν 25 rotropnici τό χρόνο σέ πέντε ἰσόποσες δόσεις.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **1043**. Χαρτί (31,7X21,2). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α΄ φύλλου. Μελάني μαῦρο. Μέ τό ἴδιο χροῦμα ἢ αὐτόγραφο ὑπογραφή τοῦ ἡγεμόνα. Μέ κόκκινο ἢ ἐντυπη ὀκταγωνική σφραγίδα του.

Περίληψη στά Κ.Α. Βουκουρεστίου, ρουμ. γρφ. ἄρ. 578, φ. 102 verso.

Ἔκδ. Περίληψη στό C.D.M., τόμος Ε΄, ἄρ. 1376, σελ. 374.

214

1716 (7224), 7 Μαΐου

Ὁ Μιχαήλ Ράκοβιτσα ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, ἐπικυρώνει στή μονή τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν (ἡγούμενός τῆς ὁ Μητροφάνης), τή ρύθμιση τῶν συνθηκῶν στίς ὁποῖες θά ζοῦν καί θά πληρώνουν (μόνο) τοὺς φόρους πρὸς τὸ Θησαυροφυλάκιο οἱ 50 poslusnici τῆς μονῆς ἐγκαταστημένοι στό κτήμα Ρακιτένι τοῦ νομοῦ Σουτσεάβα καί οἱ 10 τοῦ κτήματος Φαρχασένι τοῦ νομοῦ Ρόμαν. Ὁ φόρος αὐτός εἶναι τρία ughi καί 15 rottonici τὸ χρόνο, χωρισμένοι σέ πέντε «τέταρτα» ἀνά 15 rottonici γιὰ κάθε ἄνθρωπο, ἐνῶ θά ἀπαλλάσσονται ἀπὸ ὄλους τοὺς ἄλλους φόρους.

Ἡ ἀρχική ρύθμιση ἀνήκει στό Νικόλαο Μαυροκορδάτο.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἄρ. 877. Χαρτί (47,7X32). Δίφυλλο. Τὸ κείμενο καταλαμβάνει τὸ recto τοῦ α΄ φύλλου. Μελάνι μαῦρο. Μὲ κόκκινο τὸ βαπτιστικὸ τοῦ ἡγεμόνα, ὀρισμένα κεφαλαῖα γράμματα καί ἡ ἐντυπῆ ὀκταγωνικὴ σφραγίδα του. Μὲ μαῦρο ὁ σταυροειδῆς διάκοσμος καί ἡ αὐτόγραφή ὑπογραφή τοῦ ἡγεμόνα μὲ ἐκζητημένη μορφή. Μὲ μαῦρο, κόκκινο καί κίτρινο τὸ πρωτόγραμμα τοῦ κειμένου.

215

1716 (7224), 15 Μαΐου, Ἰάσι

Ὁ Μιχαήλ Ράκοβιτσα, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, ἐλεεῖ τὴ μονή Κοπόου, ἀφιερωμένη στό Πρωτάτο, ὕστερα ἀπὸ παράκληση τῶν μοναχῶν τῆς, παραχωρώντας σέ αὐτὴν τὸ δικαίωμα νὰ ἐγκαθιστᾶ στὴν ἔκτασή τῆς 20 ἀνθρώπους –δέκα στό χωριὸ Μπαρλέστι καί δέκα κοντὰ στὴ μονή Κοπόου–, οἱ ὁποῖοι θά εἶναι ἀπαλλαγμένοι ἀπὸ ὄλους τοὺς φόρους καί ἀγγραφεῖς πού ἐπιβαρύνουν ἄλλους κατοίκους τῆς χώρας [δεκαεπτὰ ἀπὸ τοὺς ὁποίους περιγράφονται ἀναλυτικά], ἐκτός ἀπὸ τρία ughi τὸ χρόνο. Περιγράφονται ἐπίσης ἄλλες διευκολύνσεις τῶν 20 ἀνθρώπων– ἀπαλλαγή ἀπὸ τὴν καταβολὴ τῆς δεκάτης γιὰ τὰ ἀγαθὰ τους κ.λπ. Ἕνα μέρος ἀπὸ τὸ εἰσόδημα πού θά προκύψει ἀπὸ τὴν ἐργασία τους νὰ ἀποστέλλεται στό Ἅγιο Ὅρος. Διαφορετικὰ ἔστω ἀνάθεμα.

Μὲ τὴ σύμφωνη γνώμη τοῦ Μητροπολίτη Γεδεών, τοῦ ἐπισκόπου τοῦ

Χούσι Ὁρέστη, τοῦ ἐπισκόπου τοῦ Ρώμαν Σάββα, τοῦ ἐπισκόπου τοῦ Ραδαούτζι Καλίστρου καὶ ὄλων τῶν μελῶν τοῦ Ντιβανίου.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 318. Χαρτί (44,3X30). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α΄ φύλλο. Μελάνι μαῦρο. Μέ κόκκινο καὶ μαῦρο ὁ φυτικός διάκοσμος καὶ τό πρωτόγραμμα τοῦ κειμένου. Μέ κόκκινο ὀρισμένα ὀνόματα καὶ ἀρχικά γράμματα. Μικρές ὀπές στίς διπλώσεις. Μέ ἐκζητημένη μορφή ἢ αὐτόγραφη ὑπογραφή τοῦ ἡγεμόνα. Ἡ ἔκτυπη κόκκινη κέρινη σφραγίδα ἐξέπεσε. Ἀντίγραφο στά Κ.Α. Βουκουρεστίου, ρουμ. χφ. ἀρ. 578, φ. 149. περίληψη στό ρουμ. χφ. ἀρ. 579, φ. 63 verso.

***Εκδ.** Περίληψη στό C.D.M., τόμος Ε΄, ἀρ. 1403, σελ. 380.

216

1717 (7225), 1 Ἀπριλίου, Ἰάσι

Ὁ Μιχαήλ Ράκοβιτza, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, μαζί μέ τέσσερις ἱερεῖς –Γεδεὼν Μητροπολίτη Μολδαβίας, Σάββα ἐπίσκοπο τοῦ Ρώμαν, Καλίστρου ἐπίσκοπο τοῦ Ραδαούτζι, Ὁρέστη, ἐπίσκοπο τοῦ Χούσι– ἀπαλλάσσουν ἔξι ἐργάτες πού δουλεύουν στό λουτρό πού κατέχει στό Ἰάσι ἢ μονή τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν (μεταφέρουν κορμούς δένδρων στό λουτρό), καθὼς καὶ τρεῖς telegi ἀπὸ τὴν καταβολή ὁποιοδήποτε φόρου καὶ ἀγγαρείας. Νά ὑπακούουν μόνο στὸν ὑπεύθυνο τοῦ λουτροῦ. Μέρος τοῦ εἰσοδήματος τῆς μονῆς νά ἀποστέλλεται στοὺς μοναχοὺς τοῦ Ἁγίου Ὁρους. Διαφορετικά ἔστω ἀνάθεμα.

Οἱ μοναχοὶ εἶχαν διαμαρτυρηθεῖ ὅτι δέν ἔχουν κανένα ὄφελος ἀπὸ τὴν χρῆση τοῦ λουτροῦ, τό ὁποῖο ἐξ αἰτίας τῆς ἔλλειψης χρημάτων γιὰ τὴν πληρωμὴ τῶν ἐργατῶν καὶ φόρων ἐρημώθηκε.

Γραφῆς ὁ Ἄξιντιε uricarul.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 1042. Χαρτί (44,1X30,1). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α΄ φύλλου. Μελάνι μαῦρο. Μέ τό ἴδιο χρῶμα ἡ αὐτόγραφη ὑπογραφή τοῦ ἡγεμόνα μέ ἐκζητημένη μορφή. Μέ κόκκινο καὶ μαῦρο ὁ σταυρός καὶ τό πρωτόγραμμα. Μέ κόκκινο ὁ τίτλος τοῦ ἡγεμόνα, ὀρισμένα διακριτικά σύμβολα καὶ κεφαλαία γράμματα, καθὼς καὶ ἡ ἔκτυπη ὀκταγωνικὴ σφραγίδα τοῦ ἡγεμόνα. Ἀντίγραφο στά Κ.Α. Βουκουρεστίου, ρουμ. χφ. ἀρ. 578, φ. 103 καὶ 579, φ. 13-14.

***Εκδ.** Περίληψη στό C.D.M., τόμος Ε΄, ἀρ. 1460, σελ. 395.

217

1717 (7226), 20 Νοεμβρίου, Ἰάσι

Ὁ Βαρολάμ, ἡγούμενος τῆς μονῆς τοῦ Καρλίγκ, γιὸς τοῦ Πεντελείου

ἀπό τό Κοσιτζέني, ἔργονός τοῦ Τζιουῖρτζε καί οἱ ἀδελφές τοῦ Γκινιβέι, Σοφία καί Φεδόρα, δωρίζουν στόν ἀδελφό τοῦ Βαρλαάμι, Ίεξεκιήλ, ἡγούμενο τῆς μονῆς Κοπούου γιά μνημόσυνό τους, ἕνα τέταρτο τοῦ χωριοῦ Κοσιτζέني, δίπλα στόν ποταμό Μπαχλουέτζ, τοῦ νομοῦ Καρλιγκατοῦρι μέ τεμάχια ἀπό τό παλαιοχώρι καί τήν καλλιεργήσιμη ἔκταση καθῶς καί τό χωρο γιά κατασκευή μύλου. Ἡ δωρεά γίνεται σύμφωνα μέ τό χρυσόβουλλο τοῦ Ἀλεξάνδρου βοεβόδα πρὸς τόν Τζιουῖρτζε μέ τούς συγγενεῖς του καί πρὸς τό Βασκάν μέ τίς ἀδελφές του Ἀρμάνκα καί Γκρεάκα. Ἄλλο τέταρτο τό πωλεῖ καί πάλι στόν ἀδελφό του ἔναντι 100 λέι τοῖς μετροητοῖς. Διαφορετικά ἔστω ἀνάθεμα.

Μάρτυρες: ὁ Μητροπολίτης Μολδαβίας Γεδεών, ὁ Διονύσιος ἐπίσκοπος Ταόρλου (= Τυρολόης) [ὑπογράφει ἑλληνικά], Λούπου Κάρστε σπαθάρης, Κωνσταντίνος Καρλίγκ καμαράσης.

Γραφάς ὁ Ἀνδρείας Κοδρέσκου πρώην cāpitan, diac, ἔργονός (ἢ ἀνιψιός) τοῦ ἱερέα Βαγλάν.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 634. Χαρτί (33X21,9). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α΄ φύλλο. Μελάνι μαῦρο. Σχισίματα στίς διπλώσεις. Ἀντίγραφο στά Κ.Α. Βουκουρεστίου, ρουμ. χφ. ἀρ. 578, φ. 186 καί ἀρ. 579, φ. 73 verso, 200 recto.

Ἔκδ. Περίληψη στό C.D.M., τόμος Ε΄, ἀρ. 1508, σελ. 410.

218

1717 (7226), 25 Νοεμβρίου

Ἐ Στέφανος Πάρβου πρώην μέγας portar δωρίζει στόν κουνιάδο του Κωνσταντίνου Ἀγγελούς ἀγά τό μισό ἀπό τά παλαιοχώρια Δραγκιστένι καί Μπαλανέστι, πού βρίσκονται δίπλα στόν ποταμό Ζουραβίτζ. Ὁ Πάρβου τά κατεῖχε ὕστερα ἀπό τή διανομή μέ τήν ἀδελφή του Ρωξάνδρα, σύζυγο τοῦ σπαθάρη Δέδιου, ἡ ὁποία κρατᾶ καί τά δικαιολογητικά στήν Κωνσταντινούπολη ὅπου βρίσκεται. Διαφορετικά ἔστω ἀνάθεμα.

Μάρτυρες: Γεδεών Μητροπολίτης Μολδαβίας, Ἡλίας Καταρτζίου μέγας λογοθέτης.

Γραφάς ὁ Ἀξίντιε uricar.

Ἀντίγραφο, Ρουμανικά, ἀρ. 938.

219

1718 (7227), 22 Ὀκτωβρίου

Ἐ Μιχαήλ Ράκοβιτζα, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, γνωστοποιεῖ στούς

poslusnici της μονής των Τριων Ίεραρχων από τό Ρακιτένι –έπειδή τούς απομάκρυνε από τίς κατοικίες τους– νά πληρώνουν τήν παλαιά ruzia, από 8 ughi σέ ένα τέταρτο. Νά γυρίσουν τώρα στά σπίτια τους στο Ρακιτένι καί νά μήν ἐνοχλοῦνται ἀπό τούς ὑπαλλήλους τοῦ ἡγεμόνα οὔτε γιά τά τρόφιμα, οὔτε γιά τά ποτά τους. Νά τρῶνε καί νά πίνουν μέ δικά τους ἔξοδα, ἐκτός ἀπό ἐκείνους οἱ ὅποιοι μετακινοῦνται γιά ὑποθέσεις τοῦ χωριοῦ.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 910. Χαρτί (32,4X22,2). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α΄ φύλλου. Μελάνι μαῦρο. Μέ κόκκινο ἡ ἐντυπη ὀκταγωνική σφραγίδα τοῦ ἡγεμόνα μέ ἐκζητημένη μορφή. Σχισίματα στίς διπλώσεις. Ἀντίγραφο στά Κ.Α. Βουκουρεστίου, ρουμ. χφ. ἀρ. 579, φ. 148.

Ἔκδ. Περίληψη στό C.D.M., τόμος Ε΄, ἀρ. 1600, σελ. 440.

220

1719 (7227), 7 Μαΐου, Ἰάσι

ἽΟ Μιχαήλ Ράκοβιτς, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, ἐλεεῖ τῆ μονή τῶν Τριων Ίεραρχων ἀπαλλάσσοντάς τιν ἀπό τήν πληρωμή τοῦ φόρου πού πληρώνουν στό μέγα κόμισο γιά ένα μύλο στόν ποταμό Σιρέτ, ἐπειδή βρῖσκειται σέ μεγάλη ἔνδεια. Δέν ἔχει οὔτε κτήματα, οὔτε ἀμπέλια, οὔτε μύλους. Παροτρύνει τούς ἐπόμενους ἡγεμόνες νά πράττουν τό ἴδιο.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 914. Χαρτί (31,7X22,1). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α΄ φύλλου. Μελάνι μαῦρο. Μέ κόκκινο ὀρισμένα κεφαλαία γράμματα. Ἐμπιστη ἐπικολημένη σέ χαρτί σφραγίδα ἡ ὁποία ἐξέπεσε ἀλλά σώζεται. Αὐτόγραφο ὑπογραφή τοῦ ἡγεμόνα μέ ἐκζητημένη μορφή. Ἀντίγραφο στά Κ.Α. Βουκουρεστίου, ρουμ. χφ. ἀρ. 579, φ. 148.

Ἔκδ. Περίληψη στό C.D.M., τόμος Ε΄, ἀρ. 1636, σελ. 449.

221

1719 (7227), 31 Μαΐου

ἽΟ Δάριε μέ τά ἀδελφια του Δουμητράσκο καί Θεόδωρο, παιδιά τοῦ Πιντελέι Μπανιδόρου, δισέγγονα τοῦ Ὁάντσεα ἀπό τό Κοσατζένι, ὁ Ἰστράτιε, μέ τά ἀδελφια του Λουκά καί Ἰωάννα, παιδιά τοῦ Κωνσταντίνου Νασόε, πωλοῦν στή μονή τῶν Τριων Ίεραρχων τό τεμάχιο (ένα ὄγδοο), πού ἔχουν στό Κοσατζένι τοῦ νομοῦ Καλιγκατούρι, ἔναντι 60 λέι «χτυπημένων».

Τό ἥμισυ τοῦ τεμαχίου τό δώρισαν στή μονή καί ὁ ἡγούμενος τούς ἔδωσε [τελικά] 25 λέι.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 642. Χαρτί (34,5X22,2). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α΄ φύλλου. Μελάνι μαῦρο. Ἀντίγραφο στά Κ.Α. Βουκουρεστίου, corpus M-rea Trei Ierarhi, II/7, τῆς 23/4ης Ὀκτωβρίου 1878, στό ρουμ. χφ. ἀρ. 578 φ. 184 verso-185 καί στό ρουμ. χφ. ἀρ. 579, φ. 69 verso-70.

Ἐκδ. Περίληψη στό C.D.M., τόμος Ε΄, σελ. 449-450, ἀρ. 1639.

222

1719 (7228), 4 Ὀκτωβρίου

Ὁ Ἀλέξανδρος Δαμπίτσα ἀπό τό Μπακάου, ὁ Ἰωάννης γιός τῆς Μαλάνκας, ὁ Ἰωαννίτζης καί ὁ Σαβίν, παιδιά τοῦ Ἰγκνάτ, ὁ Ἡλίας ἀπό τό Μπακάου, ὁ Θεόδωρος Μπρουδάν καί ὁ Κωνσταντίνος γιός τοῦ Σέργκιε, μαρτυροῦν σχετικά μέ ἓνα ἀγροτεμάχιο ὀνομαζόμενο Τροτουσάνι, δίπλα στόν ποταμό Μπίστριτζα, ἰδιοκτησία τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν. Ἐνας ἀπό τοὺς μάρτυρες, ὁ Ἀλέξανδρος, μαζί μέ τόν πεθερό του καί ἄλλους εἶπαν ὅτι τῆ χρονιά «πού χάθηκε ὁ ἥλιος» ἦλθαν μοναχοί καί εἰσέπραξαν τῆ δεκάτη ἀπό τό Τροτουσάνι. Ἀναφέρουν ἀκόμη ὅ,τι θυμοῦνται, δηλαδή πῶς μέσα στήν ἔκτασή του ὑπῆρξε καί ἓνας μελισσότοπος καθώς καί ὅτι ὅταν ὁ Μπελδιμάν ἔκτισε μιά κινήτῆ γέφυρα στόν ποταμό Μπίστριτζα (μετά τό θάνατο τοῦ Κοσμᾶ), ὁ καινούριος ἠγούμενος διέταξε τό γεφυροποιό Θεόδωρο καί ἄλλους χωρικούς νά τήν γκρεμίσουν. Ἐπίσης ὁ ἱερέας Βασίλειος Πελίν ἀπό τό Μπακάου ἀναφέρει ὅτι πραγματικά, ὅπως εἶχε ἀκούσει καί ἀπό ἄλλους, τό ξέφωτο Τροτουσάνι ἀνήκει στή μονή.

Μάρτυρες ὁ ἱερέας Πέτρος Πελίν ἀπό τό Μπακάου, ὁ Γεδεών ἀπό τό Μπερζούντζι.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 97. Χαρτί (40,6X26,7). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α΄ φύλλο. Μελάνι μαῦρο. Τό πάνω μέρος τοῦ β΄ φύλλου σχισμένο.

223

1719 (7228), 4 Ὀκτωβρίου

Ὁρισμένοι κάτοικοι τοῦ Μπακάου (Ἀλέξανδρος Δαμπίτσα, Ἰωάννης γιός τῆς Μαλάνκας, Ἰωαννίτζης γιός τοῦ Ἰγκνάτ, Κωνσταντίνος γιός τοῦ Σέργκιε, μαρτυροῦν ὅτι ἡ μονή τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν κατέχει τό ξέφωτο –μαζί μέ μελισσότοπο– Τροτουσάνα ἀπό παλαιά. Ἐπί πλέον ὁ Ἀλέξανδρος Δαμπίτσα ἀπό τό Μπακάου ἀναφέρει ὅτι ὅταν ὄργωσε μέ τόν πεθερό του καί μέ ἄλλους «τότε πού χάθηκε ὁ ἥλιος», ἦλθαν ἀπό τῆ μονή καί πήραν τῆ δε-

κάτη. Ἐπίσης ξέροντι ὅτι μόλις οἱ ἐλεύθεροι χωρικοὶ ἀπὸ τοῦ γένους Μπελ-
διμάν κατασκευάσαν κινήτῃ γέφυρα στὸν ποταμὸ Μπίστριτζα στὴν ἔκταση
τῆς Τροτουσάνας ὁ ἡγούμενος Κοσμάς, λίγο πρὶν πεθάνει, κάλεσε τὸ γεφυ-
ροποιὸ Θεόδωρο καὶ ἄλλους καὶ κατέστρεψαν τὴν γέφυρα. Τέλος, ὁ ἱερέας
Βασίλειος Πελὶν μαρτυρεῖ καὶ αὐτὸς ὅτι τὸ ξέφωτο ἀνήκει στὴ μονή.

Μάρτυρες: Γεδεών ἡγούμενος τοῦ Μπερζούντζι, ἱερέας Πέτρος ἀπὸ τὸ
Μπακάου, ἱερέας Βασίλειος Πελὶν ἀπὸ τὸ Μπακάου, Θεωνάς μοναχός,
Ἡλίας ἀπὸ τὸ Μπακάου, Σαβὶν γιὸς τοῦ Ἰγνατίου, Θεόδωρος Μπρουδάου.

Ἀντίγραφο, Ρουμανικά, ἀρ. 829.

224

1720 (7229), 28 Σεπτεμβρίου

ἽΟ Στέφανος Δάριε, πρῶην ποστέλνικος καὶ ἡ Μαρία, κόρη τοῦ κόμισου
Γεωργίου, πωλοῦν στὸ σπαθάρη Ἄνδρέα Μπάλε καὶ στὴ σύζυγό του Ἄνα-
στασία τὸ κτήμα τους στὸ Ἰουγκάνι. Πρόκειται γιὰ τρία ἀγροτεμάχια πού
βρίσκονται στὸ νομὸ Καρλιγκατοῦρι, δίπλα στὸν ποταμὸ Μπαχλουέτζ. Ἡ
τιμὴ πώλησης εἶναι [...] * λέι.

Μάρτυρες ὁ Κωνσταντίνος Κάρστε καὶ ἡ Ἰλίνκα Σκαρλετοάε.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 641. Χαρτί (28,8X21,2). Δίφυλλο. Τὸ κείμενο κατα-
λαμβάνει τὸ α΄ φύλλο. Μελάνι μαῦρο. Κείμενο πολὺ ἀχνό.

* Κενὸ στὸ ἔγγραφο.

225

1722 (7230), 29 Αὐγούστου

ἽΟ Ματθαῖος καὶ τὰ ἀδελφία του Νικόλαος καὶ Ἄνιτζα, παιδιὰ τοῦ
Ἄνδρέα, Οὔγγρου pisar, δωρίζουν στὴ μονὴ Κοπόου, μετόχι τῆς μονῆς τῶν
Τριῶν Ἱεραρχῶν (ἡγούμενος τοῦ Κοπόου ὁ Ἱεζεκιήλ) ἓνα τέταρτο τοῦ χω-
ριοῦ Φραντσέστι, ἐνῶ ἄλλο ἓνα τέταρτο τὸ πωλοῦν στὴ μονὴ ἔναντι 160 λέι
«χτυπημένων». Τὸ ἄλλο μισὸ τοῦ χωριοῦ, τὸ ὁποῖο βρίσκεται στὸ νομὸ
Καρλιγκατοῦρι, ἀνήκει στὴν Ἰλεάνα, χήρα τοῦ χατμάνου Μπουχούς. Οἱ
τρεῖς δωρίζουν καὶ πωλοῦν τὰ τεμάχια σὲ ἐνδειξη εὐγνωμοσύνης γιὰ τὸ
καλὸ πού τοὺς ἔκανε ἡ μονὴ Κοπόου.

Μάρτυρες ὁ Μητροπολίτης τῆς Μολδαβίας Γεδεών καὶ ἡ Ἰλεάνα Μπου-
χούς.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, αρ. 531. Χαρτί (30,6X21). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α΄ φύλλου. Μελάνι μαῦρο. Μέ αἰθάλη ἢ ἔντυπη ὀκταγωνική σφραγίδα τῆς Ἰλεάνας.

226

1722 (7231), 1 Νοεμβρίου

Ὁ Μιχαήλ Ράκοβιτζα, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, ἀπαλλάσσει ὄσα οἰνοπωλεῖα ὑπάρχουν στό κτῆμα τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, Ποπόρουλ, ἀπό τήν πληρωμῆ ὀρισμένων φόρων: camănă, bezmân, boug, depărit κ.λπ. Οἱ παρακαλάμποι τοῦ Μπακάου, ὁ șoltuz καί οἱ 12 rărgari, καθώς καί οἱ κάτοικοι τῆς πόλης νά μήν κατασκευάσουν ὑδρομύλο στό κτῆμα. Τά οἰνοπωλεῖα ἔχουν τό δικαίωμα νά πωλοῦν διάφορα προϊόντα, μεταξύ τῶν ὁποίων τυρί, κρέας, ψάρια, κατράνι. Μνημονεύεται καί ἔγγραφο τοῦ ἡγούμενου τῆς σκήτης Μπουρσοῦτσι (μετόχι τῆς μονῆς Ἑσφιγμένου), δικαίου τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, τῆς ἐποχῆς τοῦ ἡγεμόνα Δουμητράσκου Καντακουζηνοῦ σχετικά μέ τά πρός πώληση προϊόντα.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, αρ. 155. Χαρτί (32,4X20,8). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α΄ φύλλου. Μελάνι μαῦρο. Μέ κόκκινο ἢ ἔντυπη ὀκταγωνική σφραγίδα τοῦ ἡγεμόνα. Μέ μαῦρο ἢ αὐτόγραφο ὑπογραφή του μέ ἐκζητημένη μορφή.

227

1723 (7231), 13 Ἰουνίου, Ἰάσι

Ὁ Μιχαήλ Ράκοβιτζα, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, διατάζει τόν Ἄνδρέα Μπάλς πρῶην β΄ σπαθάρη, τό Γκλιγκοράσκο Κουκοράνου βόρικο de roa-tă καί τό Βασίλειο Πόπα uicăg νά μεταβοῦν στό Τρουσέστι, κτῆμα τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, εὐρισκόμενο στό νομό Δοροχόι.

Ὁ Ἰεζεκιήλ ἡγούμενος τῆς μονῆς, ὑποστήριξε ὅτι μερικοὶ κάτοικοι κατασκεύασαν ἓνα μικρό μύλο στό κτῆμα, στόν ποταμό Ζίτζια. Ὁ Βασίλειος Χαμπασέσκου τότε, μέ τή δικαιολογία ὅτι ὁ μύλος βρῖσκεται στό κτῆμα του, τοῦς ἔδωξε.

Οἱ τρεῖς ἀξιωματοῦχοι, πρέπει νά μεταβοῦν στό κτῆμα, νά συγκεντρώσουν γείτονες καί νά συντάξουν σχετική μαρτυρία σέ ὅποια πλευρά ἔχει δίκιο, τήν ὁποία ὁ ἡγεμόνας θά ἐπικυρώσει. Ὁ ἡγεμόνας καταδικάζει ὅποιον, ἐνῶ γνωρίζει τήν ἀλήθεια, δέν θά τή μαρτυρήσει.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, αρ. **694**. Χαρτί (31,9X20,2). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α΄ καί τοῦ β΄ (ἐπανάληψη) φύλλου. Μελάνι μαῦρο. Μέ κόκκινο ἡ ἔντυπη κυκλική –σβησμένη ἐν μέρει– σφραγίδα, διαμέτρου 4,7 ἐκ.

228

1723 (7231), 27 Ἰουνίου, Ἰάσι

Ὁ Μιχαήλ Ράκοβιτσα, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, ἐπικυρώνει στή μονή τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν (ἡγούμενός της ὁ Ἱεζεκιήλ), τήν κατοχή δύο παλαιοχωριῶν, Τρουσέστι καί Κοστέστι, καί ἐνός μικροῦ μύλου πού βρίσκεται στήν ἔκταση τοῦ πρώτου κτήματος. Γι' αὐτό τό μύλο ἡ μονή εἶχε διένεξη μέ τόν πρώην μέγα μεδελνιτσιάρη Βασίλειο Χαμπασέσκου, ὁ ὁποῖος ὑποστήριζε ὅτι ὁ μύλος βρίσκεται στό κτήμα του Λετζκάνι.

Βασιζόμενοι στίς μαρτυρίες τοῦ Παπάρα ἀπό τό Ἰονασέني, τοῦ Βασιλείου Διάκου ἀπό τό ἴδιο μέρος καί τοῦ Τσιολάν ἀπό τό Τρουσέστι, ὁ Ἄνδρέας Μπάλς πρῶην β΄ σπαθάρης, ὁ Γκλιγκοράσκο Κουκοράνου, βόρnikov de roață καί ὁ Βασίλειος Πόπα ufiariul ὀριοθέτησαν τά δύο κτήματα διαπιστώνοντας ὅτι ὁ μύλος ἀνήκει στή μονή. Περιγράφονται ἀναλυτικά τά ὄρια τῶν δύο κτημάτων. Ὁ ἡγεμόνας ἐπικυρώνει τήν ὀριοθετική αὐτή μαρτυρία καί τήν κατοχή τῶν δύο κτημάτων καί τοῦ μύλου ἀπό τή μονή.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, αρ. **660**. Χαρτί (49,2X32,3). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α΄ φύλλο. Μελάνι μαῦρο. Μέ τό ἴδιο χρώμα ἡ ἐκζητημένη αὐτόγραφη ὑπογραφή τοῦ ἡγεμόνα. Μέ κόκκινο ὀρισμένα κεφαλαία γράμματα καί ἡ μικρή ἔντυπη ὀκταγωνική σφραγίδα τοῦ ἡγεμόνα. Ἐπίθρεια ὕγρασιδας.

229

1723 (7233), 17 Ὀκτωβρίου, Ἰάσι

Ὁ Μιχαήλ Ράκοβιτσα, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, ἐπικυρώνει στή μονή τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν (ἡγούμενός της ὁ Ἱεζεκιήλ) τήν κατοχή στό χωριό Ρουλένι (;) τοῦ νομοῦ Βασλούι τῶν τεμαχίων πού ἔχει ἀπό τό βόρnikov Κούζμπα.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, αρ. **485**. Χαρτί (15,4X18,5). Μονόφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ φύλλου. Μελάνι μαῦρο. Μέ κόκκινο ἡ ἔντυπη ὀκταγωνική σφραγίδα τοῦ ἡγεμόνα.

230

1724 (7232), 1 Μαρτίου, Ίασι

Ὁ Μιχαήλ Ράκοβιτζα, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, ἀπαλλάσσει ἀπὸ τὴν καταβολὴ φόρων ὄσους κατοίκους ἀπὸ τὴν Πολωνία, Τουρκία ἢ ἀπὸ ἄλλου θὰ ἐγκατασταθοῦν στὸ παλαιοχώρι Τρουσέστι τοῦ νομοῦ Δοροχόι. Ἡ ἀπαλλαγὴ ἰσχύει γιὰ ἓνα χρόνον. Οἱ φοροεισπράκτορες νὰ σέβονται τὴν ἀπόφασιν τοῦ ἡγεμόνα.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **701**. Χαρτί (28,1X20,8). Δίφυλλο. Τὸ κείμενον καταλαμβάνει τὸ recto τοῦ α' φύλλου. Μελάνι μαῦρον. Μὲ τὸ ἴδιον χροῶμα ἡ αὐτόγραφη ὑπογραφή τοῦ ἡγεμόνα μὲ ἐκζητημένη μορφή. Μὲ κόκκινον ἡ ἐντυπὴ ὀκταγωνικὴ σφραγίδα του, ἐν μέρει σβησμένη. Τὰ δύο τρίτα τοῦ β' φύλλου ἐξέπεσαν.

231

1724 (7232), 27 Μαΐου

Ὁ Μιχαήλ Ράκοβιτζα, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, ἐπικυρώνει στή μονὴ τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν (ἡγούμενός της ὁ Ἱεζεκιήλ), δύο χωριά, τὸ Κοστέστι καὶ τὸ Τρουσέστι, στὸ νομὸ Χαρλάου, δίπλα στὸν ποταμὸ Ζίτζια, μὲ θέσιν γιὰ κατασκευὴ μύλου στὸ ἴδιον ποτάμι. Τὸ πρῶτον τὸ εἶχε δωρίσει στὸν ἡγεμόνα Βασίλειο Λούπου ὁ βοεβόδας Μύρων Μπαρνόβσκι, ὅταν ὁ πρῶτος ἦταν μέγας βεσιτάρης. Ἐπειτα ὁ Λούπου τὸ δώρισε στή μονὴ μαζί μὲ τὸ Τρουσέστι.

Γιὰ τὸ δεύτερον ἡ μονὴ εἶχε δίκην μὲ τὸ Νικόλαο γαμπρὸ τοῦ Τσιογκόλε, ὁ ὁποῖος ἐνεφάνισε χρυσόβουλλο τοῦ Μπαρνόβσκι μὲ τὸ ὁποῖον τοῦ παραχωροῦσε τὸ χωριό. Τελικῶς ἀποδείχθηκε ὅτι ἦταν πλαστό.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **681**. Χαρτί (32X22,2). Δίφυλλο. Τὸ κείμενον καταλαμβάνει τὸ recto τοῦ α' φύλλου. Μελάνι μαῦρον. Μὲ τὸ ἴδιον χροῶμα ἡ αὐτόγραφη ὑπογραφή τοῦ ἡγεμόνα. Μὲ κόκκινη σινικὴ μελάνη ἡ ἐντυπὴ ὀκταγωνικὴ σφραγίδα του.

232

1724 (7233), 20 Νοεμβρίου, Ίασι

Ὁ Μιχαήλ Ράκοβιτζα, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, ἐπικυρώνει στή μονὴ τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν (ἡγούμενός της ὁ Ἱεζεκιήλ), τὴν Ἱγερμονικὴ Ἐκκλησίαν τοῦ Μπακάου, μετόχι της, τὰ δύο χωριά, Ποπόροουλ καὶ Λέτα, τὰ σπῆτια

καί ὄλο τό εισόδημα, πού τῆς δώρισε ὁ κτήτοράς τῆς ἡγεμόνας Βασίλειος Λούπου καί τῆς ἐπικύρωσαν καί ἄλλοι μεταγενέστεροι ἡγεμόνες.

Ὡς πρὸς τοὺς ἱερεῖς καί τοὺς ἱεροψάλτες, μόνο ὁ ἡγούμενος –καί ὄχι ὁ ἐπίσκοπος– νά ἔχει τό δικαίωμα διορισμοῦ καί ἀντικατάστασής τους. Ὁ τελευταῖος νά λαμβάνει ἀπό τοὺς ἱερεῖς τή δεκάτη.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 137. Χαρτί (33,4X22). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό *recto* τοῦ α' φύλλου. Μελάνι μαῦρο. Μέ τό ἴδιο χροῖμα ἡ αὐτόγραφη ὑπογραφή τοῦ ἡγεμόνα μέ ἐκζητημένη μορφή. Μέ κόκκινο ἡ ἐντυπία ὀκταγωνική σφραγίδα του.

233

1725 (7233), 21 Φεβρουαρίου

Ὁ Βασίλειος Χαμπασέσκου, πρῶην μέγας μεδελνιτσιάρης κλείνει συμφωνία μέ τή μονή τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν (ἡγούμενός τῆς ὁ Ἱεζεκιήλ), γιά τό χωριό (ἰδιοκτησία του) Λετζάνι, μαζί καί μέ τό Μπουρσουμένι. Τό μισό τό δωρίζει στή μονή γιά νά τόν ἐνταφιάσει καί νά τόν μνημονεῦει, ἐνῶ τό ἄλλο μισό τῆς τό πωλεῖ ἐναντί 200 λεί, παλαιό νόμισμα.

Τό χωριό αὐτό, τό ὁποῖο συνορεύει πρὸς τά νότια μέ τό χωριό Κοστέστι τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν καί πρὸς τό βορρά μέ χωριό τῆς μονῆς Χουμόρ (στό νομό Χουμόρ) τό εἶχε ἀγοράσει ἀπό τήν Ἀλεξάνδρα, κόρη τοῦ Οὐρέκε, σύζυγο τοῦ χατμάνου Μπουχούς.

Μάρτυρες: Ἀναστάσιος ἐπίσκοπος τοῦ Ρόμαν, Νεόφυτος Γκόλιας, πρῶην Καρακαλινός [ὑπογράφει ἑλληνικά], Ἰάκωβος, Ἀνδρέας Μπάλσε πιτάρης, Δάριε Δόνιτσι μέγας βόρνικος, Γκλιγκοράσκου Κουκοράν βόρνικος *de roață*, Ἡλίας Στούρζα (:). Μέ τήν ἐπικυρωτική ὑπογραφή τοῦ Μητροπολίτη τῆς Μολδαβίας Θεοδοσίου.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 658. Χαρτί (48,5X32,9). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό *recto* τοῦ α' φύλλου. Μελάνι μαῦρο. Μέ τό ἴδιο χροῖμα ἡ μικρή ἐντυπία ὀκταγωνική σφραγίδα τοῦ Κουκοράν. Ἀντίγραφο ἀρ. 658A.

234

1725 (7233), 26 Μαΐου

Ὁ Μιχαήλ Ράκοβιτζα, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, διατάζει τό βόρνικο *de roață* Γρηγόριο Κουκοράνουλ καί τόν *uicar* Βασίλειο Πόπα νά μεταβοῦν

στά χωριά Λετζκάνι και Μπουσουράνι, ιδιοκτησία της μονής τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, γιά νά τά ὀριοθετήσουν, συντάσσοντας καί μαρτυρία πρὸς τόν ἡγούμενό της Ἱεζεκιήλ. Νά ἐρευνηθοῦν ἐπίσης τά ὄρια τοῦ κτήματος τῆς ἴδιας μονῆς, Κοστέστι, τό ὁποῖο καταπατᾶ μέ τό κτήμα του ὁ Ἄνδρέας Μπάλσε. Τέλος νά ἐρευνηθοῦν ἕνα ἐνυδρεῖο τό ὁποῖο εἶχε κατασκευάσει ὁ ἴδιος καί τώρα ζημιώνει τή μονή.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **674**. Χαρτί (31X19,3). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α΄ φύλλο. Μελάνι μαῦρο. Μέ κόκκινο ἡ ἔντυπη κυκλική σφραγίδα τοῦ ἡγεμόνα, διαμέτρου 4,7 ἐκ.

235

1725 (7233), 22 Ἰουνίου, Ἰάσι

Ὁ Μιχαήλ Ράκοβιτσα, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, ἐπικυρώνει στή μονή τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν (ἡγούμενός της ὁ Ἱεζεκιήλ) τά παλαιοχώρια Κοστέστι καί Τρουσέστι. Γι' αὐτά ὑπῆρξε διένεξη ἀπό παλαιά μέ τό σπαθάρη Ἄνδρέα Μπάλσε, ιδιοκτήτη τοῦ κτήματος Ἰονασένι τοῦ νομοῦ Χαρλάου. Μέ τήν εὐκαιρία τῆς ὀριοθεσίας τοῦ τελευταίου, οἱ μοναχοὶ κατήγγειλαν ὅτι καταπατήθηκε ἕνα τμήμα τοῦ Κοστέστι. Ὁ ἡγεμόνας ἔστειλε τούς χωρομέτρους Γκλιγκοράς Κουκοράνουλ βόρνικο de roaṭă καί τόν uicar Βασίλειο Πόπα οἱ ὁποῖοι μαζί μέ δέκα γείτονες ὀριοθέτησαν δίκαια τό Κοστέστι, καθώς καί τό Τρουσέστι.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **662**. Χαρτί (49,3X33,4). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α΄ φύλλο. Μελάνι μαῦρο. Μέ τό ἴδιο χρώμα ἡ αὐτόγραφη ὑπογραφή τοῦ ἡγεμόνα μέ ἐκζητημένη μορφή. Μέ κόκκινο ὀρισμένα κεφαλαία γράμματα καί ἡ ἔντυπη ὀκταγωνική σφραγίδα του. Σχισίματα στίς διπλώσεις καί μικροφθορές.

236

1725 (7233), 22 Ἰουλίου, Ἰάσι

Ὁ Μιχαήλ Ράκοβιτσα, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, ἐπικυρώνει στή μονή τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν (ἡγούμενός της ὁ Ἱεζεκιήλ) τήν κατοχή τῶν παλαιοχωρίων Κοστέστι καί Τρουσέστι. Τά ὄρια τοῦ πρώτου ὀριοθετήθηκαν ἀπό τό Γκρηγκοράσκο Κουκοράνουλ βόρνικο de roaṭă καί ἀπό τόν uicar Βασίλειο Πόπα, μετά ἀπό καταγγελία ὅτι ἕνα τμήμα του εἶχε καταπατηθεῖ

από γείτονες. Οἱ χωρομέτρους συνέταξαν καί σχετική μαρτυρία.

Ἐυγοράφει ὡς μάρτυς ὁ ἀρχιμανδρίτης Ἀλέξιος (;) Τριεραρχίτης.

Ἀντίγραφο, Ρουμανικά, ἀρ. **923**, ἀπό τὸν κώδικα τῆς μονῆς, ἀντιγραμμένο στίς 21 Ἰουλίου 1804 ἀπὸ τὸ Γεώργιο Ράδου διακ στοῦ Ντιβάνι.

237

1725 (7233), 29 Ἰουλίου

Ὁριοθετική ἀνυπόγραφη μαρτυρία γιὰ τὰ κτήματα Λετζκάνι καί Μπουρ-
σουμένι, ἰδιοκτησία τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν. Τὰ ὄρια τῶν κτημάτων
περιγράφονται ἀναλυτικά.

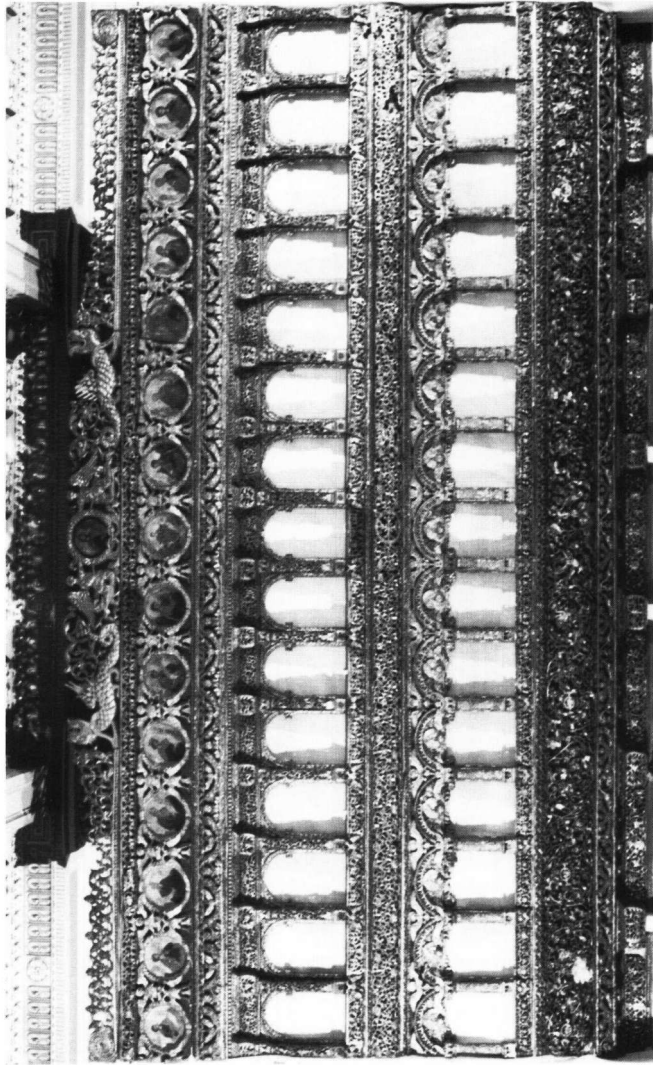
Ἀντίγραφο, Ρουμανικά, ἀρ. **925**.

238

1725 (7233), 29 Ἰουλίου, Ἰάσι

Ὁ Μιχαήλ Ράκοβιτς, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, ἐπικυρώνει στή μονή
τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν (ἡγουμένος τῆς ὁ Ἱεζεκιήλ) τὴν κατοχή δύο χωριῶν.
Πρόκειται γιὰ τὸ Λετζκάνι καί τὸ Μπουρουμενί, τὰ ὅποια συνορεύουν
πρὸς τὰ νότια μὲ τὸ Στροχοτίνουλ, κτήμα τῆς μονῆς Χουμόρ, τοῦ νομοῦ
Χαρλάου. Ἀρχικά τὰ δύο αὐτὰ κτήματα τὰ εἶχε ἀγοράσει ὁ Βασίλειος
Χαμπασέσκου, πρῶην μέγας μεδελνιτσιάρης ἀπὸ τὴν Ἀλεξάνδρα, κόρη τοῦ
Οὐρέκε, χήρα τοῦ Ἀλεξάνδρου Μπουχούς χατμάνου. Ἐπειδὴ δὲν εἶχε παι-
διά καὶ ἦταν ἡλικιωμένος, δώρισε στή μονή τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν τὸ ἥμισυ
τῶν προαναφερομένων χωριῶν, ἐνῶ τὸ ὑπόλοιπό τους τὸ πωλεῖ στή μονή
ἔναντι 200 λεί μετρητοῖς, μαζί μὲ ἐξαρτημένους χωρικούς καὶ φράγμα γιὰ
κατασκευή μύλου. Ἡ ὑποχρέωση τῶν μοναχῶν εἶναι νὰ τὸν ἐνταφιάσουν
στή μονή καὶ νὰ τὸν μνημονεύουν. Ὑστερα ἀπὸ παράκληση τοῦ Ἱεζεκιήλ, ὁ
ἡγεμόνας ἔστειλε στὰ χωριά τὸ Γκληγκόριε Κοικοράνουλ, καὶ τὸν uricar
Βασίλειο Πόπα, οἱ ὅποιοι τὰ ὀριοθέτησαν (περιγράφονται τὰ ὄρια) παρου-
σία μαρτύρων. Ἀμέσως τὰ καθιέρωσε στή μονή.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **671**. Χαρτί (46,5X31,5). Δίφυλλο. Τὸ κείμενο κατα-
λαμβάνει τὸ recto τοῦ α΄ φύλλου. Μελάνι μαῦρο. Μὲ κόκκινο ὀρισμένα ἀρχικά
γράμματα καὶ ἡ ἐντυπη ὀκταγωνική σφραγίδα τοῦ ἡγεμόνα. Μὲ μαῦρο ὁ σταυροει-
δῆς διάκοσμος στὴν ἀρχὴ τοῦ κειμένου καὶ ἡ ἀυτόγραφη ὑπογραφή τοῦ ἡγεμόνα μὲ
ἐκζητημένη μορφή.

Είχ. 4: Τό τέμπλο του Καθολικου στο Κοργοσένι.

239

1725 (7233), 1 Αυγούστου, Ίασι

Ὁ Κωνσταντίνος Ζμπιέρα σετράρης μαρτυρεῖ γιὰ ἓνα ἐνυδροεῖο τὸ ὁποῖο κατασκευάσε κατά τὴ διάρκεια τῆς ἡγεμονίας τοῦ Δουμητράσκου Καντακουζηνοῦ ὁ βόρnikov Μπάλς στὸν ποταμὸ Ζίζια.

Γραφέας ὁ Βασίλειος Πόπα uricar.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 686. Χαρτί (18,8X14,2). Μονόφυλλο. Τὸ κείμενο καταλαμβάνει τὸ recto τοῦ φύλλου. Μελάνι μαῦρο.

240

1725 (7234), 23 Ὀκτωβρίου

Κατάλογος ἔξι ἀναπτυγμένων περιλήψεων, σχετικὰ μὲ τὸ κτῆμα Μπαλανέσι, ἰδιοκτησία μιᾶς μὴ ὀνομαζόμενης σπαθαρέσας.

Χρονολογοῦνται μεταξύ 12 Ἀπριλίου 7068 (1560) καὶ Ἰανουαρίου 7150 (1642).

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 936. Χαρτί (15X41). Τέσσερα φύλλα. Τὸ κείμενο καταλαμβάνει τὰ πρῶτα δύο. Μελάνι μαῦρο.

241

1725 (7234), 25 Ὀκτωβρίου, Ίασι

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Σουτσεάβας Γεδεών, ὁ Ἥλιος Καταρτζίου μέγας λογοθέτης, ὁ Δάριε Δόνιτσι μέγας βόρnikov τῆς Κάτω Χώρας, ὁ Κωνσταντίνος Ρουσέτ μέγας βόρnikov τῆς Ἄνω Χώρας, ὁ Δουμητράσκο Ράκοβιτσα χατμάνος καὶ παρκαλάμπος τῆς Σουτσεάβας, ὁ Κωνσταντίνος Κοστάκε μέγας σπαθάρης, ὁ Σάνδου Στουρτζε μέγας μπάνος, ὁ Θεόδωρος Πιλὰτ μέγας παχάρnikov, ὁ Ἰορδάκε Καντακουζηνός μέγας βεσιτάρης, ὁ Γαβριήλ Κοστάκε μέγας στόλnikov, ὁ Κουφάκε κόμισος, ὁ Ἰωάννης Μποργδάν μέγας μεδελνιτσιάρης, ὁ Ἰορδάκε Κοστάκε μέγας κλουτσιάρης, ὁ Λοῦπου Γκεούκα, σερδάρης, ὁ Κωνσταντίνος Μπάλς μέγας σετράρης, ὁ Νικόλαος Κοστίν β' λογοθέτης, ὁ Θεόδωρος Κοστάκε γ' λογοθέτης, ὁ Γρηγόριος Κουκοράνου, ὁ Θεόδωρος Κούζιμτα, ὁ Γκεοργιτζίτσα Ἀγγελάκης καὶ οἱ τρεῖς βόρnikov de roartă, ἐπικυρώνουν στὴ σπαθαρέσα Ρωξάνδρα,

χήρα τοῦ πρώην μεγάλου σπαθάρη Δέδιου, θυγατέρα τοῦ πρώην μεγάλου στόλνικου Δουμητράσκο, τό χωριό Μπαλανέστι, μέ ὄλο τό εισόδημα, ἀποτελούμενο ἀπό ἑπτὰ τεμάχια.

Ἡ Ρωξάνδρα παρουσίασε στοὺς ἀξιωματοῦχοις συνολικά ἑπτὰ δικαιολογητικά γιά ἀγοτεμάχια πού ἐφθασαν στήν ἰδιοκτησία τοῦ Ματθαίου Ρόσκα, τοῦ Γαβριήλ, γιοῦ του καί ἄλλων προγόνων της. Συγκεκριμένα ἓνα τῆς 11ης Ἰουλίου 7140 (1632), τοῦ ἡγεμόνα Ἀλεξάνδρου Ἰλιάς, ἄλλο τῆς 12ης Νοεμβρίου 7176 (1667), ἄλλο πού ὑπέγραψε στίς 15 Δεκεμβρίου 7149 (1640) ὁ Πέτρος Τσιμποιέσου, ἄλλο τό ὁποῖο συνέταξε τό 7120 (1611-1612) ἡ Μπισία, κόρη τοῦ Ἀνδρέικα, ἄλλο τοῦ șoltuz καί τῶν 12 rărgari (δέν ἀναφέρεται ἡ χρονολογία), ἓνα ἄλλο τοῦ ἔτους 7068 (1559-1560), τοῦ βοεβόδα Ἀλεξάνδρου Λαπουονεάνου καί τέλος ἓνα τοῦ ἔτους 7055, τό ὁποῖο ὑπογράφει ὁ ἡγεμόνας Ἡλιάς Β΄ Ράρες.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 285. Χαρτί (48,2Χ33). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό γέστο τοῦ α΄ φύλλου. Μελάνι μαῦρο. Μέ μαῦρο καί κόκκινο ὁ φυτικός διάκοσμος ἦν ἀριστερά. Σχίσματα στίς διπλώσεις μέ μικρές ἐλλείψεις στό κείμενο.

242

1725 (7234), 25 Ὀκτωβρίου, Ἰάσι

Ὁ Γεώργιος Μητροπολίτης Μολδαβίας, ὁ Ἡλιάς Καταρτζίου μέγας λογοθέτης, ὁ Δάριε Δόνιτσι μέγας λογοθέτης τῆς Κάτω Χώρας, ὁ Κωνσταντίνος Ροσέτ μέγας βόρνικος τῆς Ἄνω Χώρας, ὁ Δουμητράσκο Ράκοβιτσα χατμάνος καί παρχαλάμπος τῆς Σουτσεάβας, ὁ Κωνσταντίνος Κοστάκε μέγας σπαθάρης, ὁ Σάνδου Στουρζα μέγας μπάνος, ὁ Θεόδωρος Παλάδε μέγας παχάρνικος, ὁ Ἰορδάκε Καντακουζηνός μέγας βεσιάρης, ὁ Γαβριήλ Κοστάκε μέγας στόλνικος, ὁ Σουφάκε μέγας κόμισος, ὁ Ἰωάννης Μπογκδάν μέγας μεδελνιτσιάρης, ὁ Ἰορδάκε Κοστάκε μέγας κλουτσιάρης, ὁ Λούπου Γκεούκα σερδάρης, ὁ Κωστάκης Μπάλις μέγας σετράρης, ὁ Νικόλαος Κοστάκε β΄ λογοθέτης, ὁ Θεόδωρος Κοστάκε γ΄ λογοθέτης, ὁ Γρηγόριος Κουκοράνουλ, ὁ Θεόδωρος Κούζμπα, ὁ Γεώργιος καί ὁ Ἀγγελάκης ὄλοι βόρνικοι de roartă, ἐπικυρώνουν στή Ρωξάνδρα σπαθαρέσα, κόρη τοῦ Δουμητράσκο μεγάλου στόλνικου, χήρα τοῦ πρώην μεγάλου σπαθάρη Δέδιουλ τήν κατοχή τοῦ κτήματος Μπαλανέστι γιά τό ὁποῖο παρουσίασε καί τέσσερα πιστοποιητικά. Τό πρῶτο ἀπό αὐτά, μέ ἡμερομηνία 11 Ἰουλίου 1632, πού ἀπέλυσε ὁ Ἀλεξάνδρος Ἰλιάς, ἀνέφερε ὅτι δώρισε στόν παππού της Ματθαῖο Ρόσκα ἀπό τό Μπα-

λάδ τό κτήμα αὐτό, Μπαλανέστι, ἐνῶ τὰ ἄλλα τὰ ἐπικυρώνουν σέ συγγενεῖς της μέχρι νά φθάσει στήν ιδιοκτησία της.

Ἄντίγραφο, Ρουμανικά, ἐπικυρωμένο στίς 15 Σεπτεμβρίου 1833, ἀρ. **1085**.

243

1725 (7234), 22 Δεκεμβρίου

Ὁ Μιχαήλ Ράκοβιτζα, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, ἐπικυρώνει στήν ἡγεμονική ἐκκλησία τοῦ Μπακάου τό δικαίωμα νά ἀπαλλάσσεται ἕνας ἱερέας, ἕνας ἱεροψάλτης καί ἕνας μίτσονις ἀπό τήν καταβολή τοῦ αὐτοκρατορικοῦ φόρου, τή δεκάτη ἐπί τῶν κυψελῶν, ἐπί τῶν προβάτων καί ἐπί τῶν εἰνουχισμένων χοίρων, καθώς καί ἄλλων φόρων καί ἀγγραρειῶν.

Οἱ φοροεισπράκτορες ὄλων τῶν εἰδῶν φόρων νά μὴν τοῦς ἐνοχλοῦν.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **538**. Χαρτί (31X19,7). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α' φύλλου. Μελάνι μαῦρο. Μέ τό ἴδιο χροῦμα ἡ αὐτόγραφη ὑπογραφή τοῦ ἡγεμόνα. Μέ κόκκινο ἡ ἔντυπη ὀκταγωνική σφραγίδα του. Ἐπὶ ἑρῆιας ὑγρασίας. Τό πάνω μῶσ τοῦ β' φύλλου ἐξέπεσε.

244

[1726, πρὶν τίς 17 Ἀπριλίου]

Ἐπιστολή τοῦ Ἰεζεκιήλ (;) ἡγουμένου τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν πρὸς τόν ἡγεμόνα.

Μόλις εἶχε ἀνακαλύψει τὰ σχετικά δικαιολογητικά γιά δύο τεμάχια γῆς στό Μπράνιστε. Τό ἕνα ἀποτελοῦσε ἐλεημοσύνη τοῦ ἡγεμόνα Βασιλείου Λούπου πρὸς τή μονή, ἐνῶ τό ἄλλο τό εἶχε δωρίσει ἕνας χωρικός ἀπό τό Μποχοτίν.

Παρακαλεῖ τόν ἡγεμόνα νά διορίσει μέγα λογοθέτη ὁ ὁποῖος νά ἐρευνήσει τήν ὑπόθεση ἔτσι ὥστε μετά νά τὰ ἐπικυρώσει ὁ ἴδιος ὁ ἡγεμόνας.

Πρωτότυπο, Ἑλληνικά, ἀρ. **648**. Χαρτί (32,5X20,3). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α' φύλλο. Μελάνι μαῦρο.

245

1726 (7234), 17 Ἀπριλίου

Ὁ Μιχαήλ Ράκοβιτζα, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, ἐπιβεβαιώνει μέ τό

ἐγγραφό του στόν Ἰεζεκιήλ, ἡγούμενο τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, τήν κατοχή τῆς μονῆς ἐπὶ ἑνός κτήματος στό Μπράνιστε, μέ χῶρο γιά κατασκευή μύλου στόν ποταμό Ζίζια, μέ βάλτους μέ ψάρια. Ἕνα τμήμα του δώρισε στή μονή ὁ ἡγεμόνας Βασίλειος Λούπου –ἀνῆκε σέ ἡγεμονική γῆ– ἐνῶ τό δεύτερο ἕνας χωρικός ἀπό τό Μποχοτίν.

Ἐνῶ ἡγούμενος τῆς μονῆς εἶχε διαβάσει, ὅταν ἦταν ἱερέας, καί δικαιολογητικά γι' αὐτό τό κτήμα, ἐνῶ τώρα δέν τά βρῖσκει. Γιά νά μὴν τό καταπατήσουν οἱ γείτονες, ὁ ἡγεμόνας τῆς τό ἐπικυρῶνει.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 651. Χαρτί (28,9X20,1). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α' φύλλο. Μελάني μαῦρο. Μέ κόκκινο ἡ ἐντυπὴ ὀκταγωνική σφραγίδα τοῦ ἡγεμόνα. Βλ. καί τό ἑλληνικό ἐγγράφο ἀρ. 648.

246

1726 (7234), 19 Μαΐου, Ἰάσι

Ἐν ὀνόματι τοῦ Μιχαήλ Ράκοβιτς, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, διατάζει τό Γκλιγκοράσκο Κουκοράνουλ βόρνικο de roartă, τό Θεόδωρο Κούζμπα βόρνικο de roartă καί τό Βασίλειο Πόπα uricar νά μεταβοῦν στό παλαιοχώρι Κοῦτσένη, τοῦ νομοῦ Ἰασίου, δίπλα στόν ποταμό Προῦθο, ὅπου, παρουσία ἐλευθέρων χωρικών, νά ἐξετάσουν τό ἀγροτεμάχιο τό ὅποιο δώρισε ὁ ἡγεμόνας Κωνσταντίνος Δούκας στό βεστιάρη Λούπου. Τώρα τό κατέχει ἡ μονή τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, ὑποστηρίζοντας ὅτι ἀνῆκε στό κτήμα μέ τό ἴδιο ὄνομα καί τό εἶχε ὀριοθετήσει ὁ βοεβόδας Βασίλειος Λούπου, ἐνῶ τό διεκδικεῖ καί τό γένος Κόζμα.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 339. Χαρτί (31X19,7). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α' φύλλου. Μελάني μαῦρο. Μέ κόκκινο ἡ ἐντυπὴ ὀκταγωνική σφραγίδα τοῦ ἡγεμόνα.

247

1726 (7235), 5 Σεπτεμβρίου

Ἡ Μαρία, κόρη τῆς Ἀφτίνας καί ἡ Ἀλεξάνδρα, κόρη τῆς Θεοδοσίας, ἀδελφές τοῦ βεστιάρη Λούπου, πωλοῦν στόν ἡγούμενο τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν δύο τεμάχια τοῦ κτήματος Τσιολτάνι, δίπλα στόν ποταμό Μπαχλουτέζ: μισό τοῦ τμήματος τοῦ Πάρβου καί μισό τοῦ τμήματος τοῦ Τσιγγάν. Ἡ τιμὴ πώλησης ἦταν 20 λέι παλαιό νόμισμα.

Γραφάς ὁ Παλάδι.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, αρ. **654**. Χαρτί (32,6X21,8). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α΄ φύλλου. Μελάني μαῦρο.

248

1727, 9 Φεβρουαρίου

Ὁ Γρηγόριος Β΄ Γκίκας, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, διατάζει τοὺς ἀξιωματοῦχος τοῦ Στεφανέστι νά μὴν ὑποχρεώνουν σέ φόρους καί ἀγγραφεῖς τοὺς ἀνθρώπους τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν οἱ ὅποιοι διαμένουν στὰ παλαιοχώρια τῆς, Τρουσέστι καί Κοστέστι, εὐρισκόμενα στήν ἔκταση τῆς πόλης Μποτοσάνι. Οἱ βόρνικοι τοῦ Μποτοσάνι νά μὴν τοὺς ἐνοχλοῦν σχετικά μέ τόν ἡγεμονικό οἶνο.

Ἡ μόνη τους ὑποχρέωση νά εἶναι ἡ πληρωμὴ τοῦ [κατὰ κεφαλὴν] φόρου πρὸς τό Θησαυροφυλάκιο.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, αρ. **684**. Χαρτί (30,7X19,9). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α΄ φύλλου. Μελάني μαῦρο. Μέ κόκκινη σιλική μελάνη ἢ ἔντυπη ὀκταγωνική σφραγίδα τοῦ ἡγεμόνα καί μέ μαῦρο ἢ αὐτόγραφη ὑπογραφή του.

249

1727 (7235), 20 Αὐγούστου

Ὁ Γρηγόριος Β΄ Γκίκας, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, παραχωρεῖ στή μονή τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν (ἡγούμενός τῆς ὁ Ἱεζεκιήλ) τό δικαίωμα νά εἰσπράττει ἀπό τοὺς τούρκους ἢ χριστιανούς ἐμπόρους πού διαμένουν στό κτήμα Ποπόρουλ τῆς μονῆς, στήν πόλη τοῦ Μπακάου, τό ἐνοίκιο σύμφωνα μέ τό ἐθιμικό δίκαιο, ὕστερα ἀπὸ συνεννόηση μέ τόν ἡγούμενο. Ἐάν ἀρνηθοῦν, νά ἔχει ὁ τελευταῖος τό δικαίωμα νά τοὺς ἐκδιώξει ἀπὸ τό κτήμα. Νά εἰσπράττει ἐπίσης τῆ δεκάτῃ ἀπὸ τοὺς κήπους καί τὰ λαχανικά πού καλλιεργοῦνται ἐκεῖ.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, αρ. **136**. Χαρτί (32,3X22,3). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α΄ φύλλου. Μελάني μαῦρο. Μέ κόκκινο ἢ ἔντυπη ὀκταγωνική σφραγίδα τοῦ ἡγεμόνα, σβησμένη ἐν μέρει.

250

1728 (7236), 12 Ἰουλίου

Οἱ χωρομέτρεις Γεώργιος, πρῶν μέγας κλουτσιάρης, καί Βασίλειος uri-

carigi συντάσσουν όριοθετική μαρτυρία για τό κτήμα Βασιλεούτζι, παρουσιάζει δύο χωρικών από τό Βασιλεούτζι Μίτσι καί άλλων 17 από τό Βασιλεούτσι Μάρι καί από άλλα γειτονικά χωριά.

Ἀντίγραφο, Ρουμανικά, ἀρ. 329. Ἄλλο αντίγραφο ἀρ. 351.

251

1728 (7236), 4 Αὐγούστου, Ἰάσι

Ὁ Γρηγόριος Β΄ Γκίκας, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, διατάζει τό Βασίλειο Πόπα uricariul νά μεταβῆ στό κτήμα τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν τό ὁποῖο εἶχαν πωλήσει στή μονή μερικοί ἐλεύθεροι χωρικοί ἀπό τό Τσιολπάνι τοῦ νομοῦ Καρλιγκατοῦρι, δίπλα στόν ποταμό Μπαχλουέτζ.

Τώρα οἱ χωρικοί ζητοῦν χρήματα ἀπό τή μονή, ἡ ὁποία ἀρνεῖται νά τοῦς δώσει ἐάν δέν όριοθετηθεῖ τό κτήμα. Σέ περίπτωση πού ἡ ἔκτασή του εἶναι μεγαλύτερη ἀπό ὅσα πλήρωσε, ἡ μονή θά καταβάλλει τή διαφορά.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 636. Χαρτί (31,5X19,2). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α΄ φύλλου. Μελάνι μαῦρο. Μέ κόκκινο ἡ ἔντυπη κυκλική σφραγίδα τοῦ ἡγεμόνα, διαμέτρου 4,5 ἐκ. Τά δύο τρίτα τοῦ β΄ φύλλου ἐξέπεσαν. Σχίσματα στίς διπλώσεις.

252

1729 (7237), 21 Μαΐου

Ὁ Γρηγόριος Β΄ Γκίκας, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, διατάζει τοῦς κατοίκους τοῦ Μπακάου, οἱ ὁποῖοι διαμένουν στά δύο κτήματα τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, Λέτα καί Ποπόρουλ, νά πληρώνουν ἐνοίκιο στή μονή. Ἀπαλλάσσονται ὁμως ἀπό τήν πληρωμή τῆς δεκάτης καί ἀπό τά ἔξοδα τῆς πώλης πού θά ἐπιβαρύνουν ἄλλους κατοίκους. Ἐκεῖνοι πού θά ἀσχολοῦνται μέ τό ἐμπόριο, θά πληρώνουν στή μονή ἕνα rotropic για κάθε κατοικία.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 158. Χαρτί (31,1X19,1). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α΄ φύλλο. Μελάνι μαῦρο. Μέ κόκκινο ἡ ἔντυπη ὀκταγωνική σφραγίδα τοῦ ἡγεμόνα. Μέ μαῦρο ἡ αὐτογραφή ὑπογραφή του.

253

1730 (7238), 29 Ἀπριλίου

Ὁ Γρηγόριος Β΄ Γκίκας, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, παραχωρεῖ στή μονή τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν (ἡγούμενός τῆς ὁ Ἱεζεκιήλ) τό δικαίωμα νά κατέχει δύο κτήματα στό νομό Καρλιγκατοῦρι: τό Φραντζέστι καί τό Κοσιντζένι. Αὐτά ἀνήκαν παλαιά στή μονή Κοπόου [μετόχι τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν] καί τά εἶχε ἀγοράσει ὁ Ἱεζεκιήλ ὅταν ἦταν ἡγούμενος ἐκεῖ.

Κανεῖς νά μὴν τά καταπατᾶ μέ τά ζῶα του, οὔτε νά σπέρνει ἐκεῖ ἢ νά κόβει τό χόρτο. Ἐκεῖνος πού θά εἶναι δυσαρεστημένος νά παρουσιασθεῖ ἐνώπιον τοῦ Ντιβανίου.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 525. Χαρτί (31,9X19,5). Μονόφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ φύλλου. Μελάνι μαῦρο. Μέ κόκκινο ἢ ἔντυπη ὀκταγωνική σφραγίδα τοῦ ἡγεμόνα.

254

1731 (7230), 7 Μαΐου, Ἰάσι

Ὁ Γρηγόριος Β΄ Γκίκας παραχωρεῖ στόν Ἰωάννη Τζιγκάρτουλ, ἀνιψιό τοῦ Βασιλείου Ιιυζας τό δικαίωμα νά κρατήσῃ ἀπό τό εἰσόδημα τῆς κινητῆς γέφυρας τοῦ ποταμοῦ Μπίστριτζα, τό ὅποιο εἰσπράττουν οἱ ἐλεύθεροι χωρικοί τοῦ κτήματος Μπαδέστι, τό ποσό τῶν 9 λεί, τό ὅποιο εἰσπέραξαν ἀδίκως, ἐνῶ τό ἐδικαιοῦτο ὁ Τζιγκάρτουλ.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 25. Χαρτί (31,6X19,5). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α΄ φύλλο. Μελάνι μαῦρο.

255

1731 (7239), 6 Ἰουλίου, Ἰάσι

Ὁ Γρηγόριος Β΄ Γκίκας, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, ἐπικυρώνει στή μονή τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν τήν κατοχή μιᾶς οἰκίας, μαζί μέ τήν αὐλή τῆς, τήν ὅποια εἶχε ὡς δωρεά ἀπό τό μέγα καμαράση Ματθαῖο, ὁ ὁποῖος καί τήν ἔκτισε στό λόφο Μπαχλοῦ κοντά στή μονή. Οἱ μοναχοί νά τόν μνημονεύουν κάθε χρόνο.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **1024**. Χαρτί (37X30,5). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α΄ φύλλου. Μελάνι μαῦρο. Μέ τό ἴδιο χροῶμα ἡ αὐτόγραφη ὑπογραφή τοῦ ἡγεμόνα. Μέ κόκκινο ὁ φυτικός διάκοσμος, ὁ τίτλος του καί ἡ ἐντυπη ὀκταγωνική σφραγίδα του. Ἀντίγραφο, Ρουμανικά, ἀρ. **1022**, τό ὁποῖο εἶναι στό ἴδιο χαρτί μέ τό ἔγγραφο μέ αὐξ. ἀρ. 101.

256

1731 (7240), 1 Νοεμβρίου, Ἰάσι

Ὁ Βασίλειος Τσιουῦτε, ἀνιψιός τοῦ *ucicar* Παύλου, πωλεῖ στόν ἀρχιμανδρίτη Ἰεζεκιήλ, ἡγούμενο τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, τό κτήμα του, τό ὁποῖο ἀποτελεῖ τμήμα τῶν χωριῶν Μπαδιτσένι, Κανένι, Πλόπου καί βρίσκεται στό νομό Νεάμτζ, δίπλα στόν ποταμό Μπίστριτζα, ἔναντι 15 λεί, ἐνῶ τό ὑπόλοιπο τῆς ἀξίας του τό δωρίζει στή μονή.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **87**. Χαρτί (33,3X22,6). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α΄ φύλλου. Μελάνι μαῦρο.

257

1732 (7241), 20 Ὀκτωβρίου, Ἰάσι

Ὁ Πατράσκο Πάρτζου *căpitan* μέ τή σύζυγό του Σάφτα, κόρη τοῦ Ζαχαρότζκι, πωλοῦν τό ἀγρόκτημά τους, ἕνα τέταρτο τοῦ χωριοῦ Τζιουρτζέστι, στόν Ἰεζεκιήλ, ἡγούμενο τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, ἔναντι 30 λεί. Τά μισά χρήματα τά εἰσέπραξε, ἐνῶ τά ἄλλα μισά τά παραχώρησε στή μονή γιά μνημόσυνό του.

Γραφέας ὁ Τσερκέζ *diac*.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **63**. Χαρτί (29,5X20,4). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α΄ φύλλου. Μελάνι μαῦρο.

258

1733 (7241), 2 Ἀπριλίου

Ὁ Ἰορδάκε Ροσέτ μέγας παχάρνικος κάνει ἀνταλλαγή μέ τή μονή τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν (ἡγούμενός της ὁ Ἰεζεκιήλ): τῆς παραχωρεῖ ἕνα μέρος ἀπό

τό κτήμα τῆς συζύγου του καθὼς καὶ τὸ δικαίωμα ἐκμετάλλευσης τῆς γέφυρας τοῦ ποταμοῦ Μπίστριτσα καὶ λαμβάνει 30 κυφέλες.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 42. Χαρτί (19,4X16,5). Δίφυλλο. Τὸ κείμενο καταλαμβάνει τὸ recto τοῦ α' φύλλου. Μελάνι μαῦρο.

259

1733 (7241), 10 Ἀπριλίου, Ἰάσι

Ὁ Τζιολπάν Νεαγκόε μὲ τὴ σύζυγό του Εἰρήνη, κόρη τοῦ Γκεοργκίτζα Ζάμα καὶ τὴν πεθερά του Σάφτα, κόρη τοῦ Λούπου Ζάμα, πωλοῦν στὴ μονὴ τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν (ἠγούμενός της ὁ Ἰεζεκιήλ) τὸ ἀγρόκτημά τους, ἓνα bătîrîn καὶ δύο μέρη ἀπὸ ἄλλο, στὸ Μπαδιτσέι, δίπλα στὸν ποταμὸ Μπίστριτσα, μαζί μὲ τμήματα ἀπὸ τὸ δάσος, ἀπὸ τὸν κάμπο καὶ ἀπὸ τὸ παλαιόχωρι, ἔναντι 70 λέι.

Ἡ συμφωνία ἐγινε ἐνώπιον τοῦ Ἀντωνίου Μητροπολίτου τῆς Μολδαβίας καὶ τοῦ Κωνσταντίνου Κωστάκη μεγάλου λογοθέτη.

Γραφῆας ὁ Ἀνδρέας ἱεροψάλτης.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 38. Χαρτί (32X19,5). Δίφυλλο. Τὸ κείμενο καταλαμβάνει τὸ recto τοῦ α' φύλλου. Μελάνι μαῦρο.

260

1733 (7241), 16 Μαΐου, Ἰάσι

Ὁ Κωνσταντίνος Μαυροκορδάτος, ἠγεμόνας τῆς Μολδαβίας, διατάζει τοὺς φοροεισπράκτορες καὶ ἄλλους ἀξιωματούχους τῶν νομῶν Ἰασίου καὶ Καρλιγκατοῦρι νὰ μὴν ἐνοχλοῦν πέντε ἐργάτες οἱ ὁποῖοι μεταφέρουν κορμούς δένδρων στὸ λουτρό τοῦ Ἰασίου, εὐρισκόμενο στὴν ἔκταση τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν.

Νὰ πληρώνουν μόνο ἀπὸ πέντε potronici ὁ καθένας τους γιὰ κάθε sfert – συνολικά 25 potronici τὸ χρόνο καὶ νὰ ἀπαλλάσσονται ἀπὸ ὄλους τοὺς φόρους καὶ ἀγγαρεῖες [πού καταγράφονται ἀναλυτικά].

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 1041. Χαρτί (45,4X31,3). Δίφυλλο. Τὸ κείμενο καταλαμβάνει τὸ recto τοῦ α' φύλλου. Μελάνι μαῦρο. Μὲ κόκκινο καὶ μαῦρο ὁ σταυροειδῆς διάκοσμος. Μὲ κόκκινο ὁ τίτλος τοῦ ἠγεμόνα καὶ ἡ ἐντυπὴ δακτυλωνική σφραγίδα του. Μὲ μαῦρο ἡ αὐτόγραφή ὑπογραφή του.

261

1733 (7241), 18 Μαΐου, Ίασι

Ὁ παχάρνικος Ἀπόστολος Μπελδιμάν πωλεῖ στή μονή τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν (ἡγούμενός της ὁ Ἱεζεκιήλ) ἓνα τεμάχιο στό κτήμα Μπαδιτσέني τοῦ νομοῦ Νεάμιτζ, μαζί μέ τό εἰσόδημα πού προκύπτει ἀπό τήν ἐκμετάλλευση τῆς κινητῆς γέφυρας στόν ποταμό Μπίστριτζα, ἔναντι 20 λέι καινούριων.

Μάρτυρας ὁ Θεόδωρος, διάκ στο Ντιβάνι. Μέ τήν ἐπικυρωτική ὑπογραφή τοῦ Μητροπολίτη Μολδαβίας Ἀντωνίου.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 39. Χαρτί (33,1X22,3). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α' φύλλου. Μελάνι μαῦρο.

262

1733 (7241), 24 Μαΐου, Ίασι

Ὁ Ἀνδρονάκης Τσιοῦτε, ἀνιμῖός τοῦ Παύλου Οὐριγκάρ, πωλεῖ στόν Ἱεζεκιήλ ἡγούμενο της μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν τά τεμάχια τοῦ θεῖου του ἀπό τό Μπαδιτσέني, Κανέني καί Πλόπου, μαζί μέ τό δικαίωμα ἐκμετάλλευσης τῆς γέφυρας στόν ποταμό Μπίστριτζα ἔναντι 15 λέι πού τοῦ χρειάζονταν. Τό ὑπόλοιπο ποσό ἀπό τό εἰσόδημα πού θά προκύψει ἀπό τήν ἐκμετάλλευση τῶν κτημάτων τό δωρίζει στή μονή γιά μνημόσυνο τῶν γονέων του.

Γραφέας ὁ Γκριγοράσκο.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 98. Χαρτί (33,4X22,8). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α' φύλλου. Μελάνι μαῦρο.

263

1733 (7241), 24 Ἰουνίου, Ίασι

Ὁ ἱερέας Κυριάκος Καμπεάνου, ὁ Κυριάκος Μπελδιμάν, οἱ κουνιάδοι τοῦ Καμπεάνου, Ἦνε καί Σάνδου καί ὁ Κωνσταντίνος Μπελδιμάν μαρτυροῦν γιά ἓνα ἀγροτεμάχιο τους στό χωριό Μπαδιτσέني, τοῦ νομοῦ Νεάμιτζ, δίπλα στόν ποταμό Μπίστριτζα, τό ὁποῖο πώλησαν ἄλλα ἀδελφία τους, ἡ Σάφτα, κόρη τοῦ Λούπου Ζάμα, ὁ Νεάγκου, γαμπρός τοῦ Γκεοργκίτζα Ζάμα, ἀδελφία τῆς μητέρας τους Μαρίας, κόρης τοῦ Ζάμα. Ἀναλυτική περιγραφή τῆς διανομῆς τῶν χρημάτων μεταξύ τῶν συγγενῶν.

Ἡ μαρτυρία ἀπευθύνεται πρὸς τὴ μονὴ τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν τοῦ Ἱασίου (ἡγούμενός της ὁ Ἱεζεκιήλ) [ἡ ὁποία κατέχει καὶ αὐτὴ τεμάχιο στό Μπαδιτσένι].

Μάρτυρας ὁ Μητροπολίτης τῆς Μολδαβίας Ἀντώνιος.
Γραφέας ὁ Συμεὼν Κέσκο uicar.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 37. Χαρτί (32,2X19,9). Δίφυλλο. Τὸ κείμενο καταλαμβάνει τὸ α΄ φύλλο καὶ τὸ recto τοῦ β΄. Μελάνι μαῦρο.

264

1733 (7242), 1 Σεπτεμβρίου

Ὁ Κωνσταντῖνος Ν. Μαυροκορδάτος, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, ρυθμίζει –ὕστερα ἀπὸ παράκληση τοῦ Ἱεζεκιήλ, ἡγουμένου τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν– τίς ὑποχρεώσεις τῶν κατοίκων τῶν χωριῶν Λέετα καὶ Ποπόροουλ, ἰδιοκτησία τῆς μονῆς, ἀπέναντί της.

Νά πληρώνουν ἐνοίκιο γιὰ ὅσο καιρὸ θά διαμένουν στὰ χωριά ἀλλὰ νά μὴν πληρώνουν τὴ δεκάτη. Οἱ μελισσοκόμοι πού εἶναι μακριὰ ἀπὸ τὴν κωμόπολη καὶ δέν ἀσχολοῦνται μὲ τὸ ἐμπόριο νά μὴν συμβάλλουν στὰ ἑξοδὰ της. Σέ ἀντίθετη περίπτωση νά πληρώνουν ἓνα rotropic τὸ μῆνα. Γιὰ τὸ ποτοπωλεῖο πού ἔχει στὰ μέρη αὐτὰ ἡ μονὴ νά μὴν πληρώνει τὸ σχετικὸ φόρο ἐπὶ τοῦ οἴνου. Οἱ κάτοικοι πού μένουν στὴν ἔκταση ἡ ὁποία ἀνήκει στὴ μονὴ νά πληρώνουν τὴ δεκάτη ἐπὶ τοῦ ἄρτου, τοῦ χόρτου κ.λπ.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 893. Χαρτί (37,4X25,7). Δίφυλλο. Τὸ κείμενο καταλαμβάνει τὸ α΄ φύλλο. Μελάνι μαῦρο. Μὲ κόκκινο ἢ ἔντυπη ὀκταγωνικὴ σφραγίδα τοῦ ἡγεμόνα. Σχισίματα στὶς διπλώσεις.

265

1733 (7242), 20 Ὀκτωβρίου

Ὁ Κωνσταντῖνος Μαυροκορδάτος, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, ἐλεεῖ τὴ μονὴ τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, ὕστερα ἀπὸ παράκληση τοῦ ἡγουμένου της, Ἱεζεκιήλ ἐπικυρώνοντάς της παλαιότερη παραχώρηση, δηλαδή νά λαμβάνουν οἱ μοναχοὶ 100 οἰκίαι γιὰ νά φωτίζουν τὰ λείψανα τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς. Ἡ ποσότητα θά προέρχεται ἀπὸ τὸ Μέγα Τελωνεῖο.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, αρ. **987**. Χαρτί (47,3X32,2). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α' φύλλου. Μελάني μαῦρο. Μέ κόκκινη σινική μελάνη ὁ σταυροειδῆς διάκοσμος πάνω ἀριστερά, ὁ τίτλος τοῦ ἡγεμόνα, ὀρισμένα κεφαλαῖα γράμματα. Μέ μαῦρο ἢ αὐτοῖγραφο ὑπογραφή τοῦ ἡγεμόνα. Μέ κόκκινο ἢ ἔντυπη ὀπαγωνική σφραγίδα του.

266

1734 (7242), 24 Ἰανουαρίου

Ὁ Πέτρος Μπάντας cǎritan πωλεῖ στὸν ἀρχιμανδρίτη Ἰεζεκιήλ, ἡγούμενο τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, ἓνα ἀγροτεμάχιο ἀπὸ τό χωριὸ Μπαδιτσέني, τοῦ νομοῦ Νεάμιτς, μαζί μέ ἓνα αὐλάκι στή γέφυρα τοῦ ποταμοῦ Μπίστριτσα, ἔναντι 10 λεί. Τά δύο λεί δέν τά κράτησε, μετὰ ἀπὸ ὑπόσχεση τῶν μοναχῶν νά τὸν μνημονεύουν.

Ὁ Μπάντας τό εἶχε ἀποκτήσει ἀπὸ τό Γκλιγκοράσκο Ζάμα, ὁ ὁποῖος δέν εἶχε χρήματα νά τοῦ ἐπιστρέψει ἓνα ποσό τό ὁποῖο πλήρωσε γιὰ λογαριασμό του σέ ἓναν Τοῦρκο.

Μάρτυρες [ὄλοι ὑπογράφουν ἑλληνικά]: Γεράσιμος ἡγούμενος Γκόλιας, Ἰωαννίσιος ἡγούμενος Δάγκου, Μακάριος ἡγούμενος τῆς Μπαρμπόιου.

Γραφῆας ὁ Δουμητράσκο Μούτου diae de cămară.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, αρ. **33**. Χαρτί (28,9X19,8). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α' φύλλου. Μελάني μαῦρο.

267

1734 (7242), Ἰανουάριος

Ὁριοθετικὴ μαρτυρία τοῦ Σάνδου Βησσαρίωνος γιὰ τὰ τεμάχια ποῦ δικαιούται στὸ Μπαδιτσέني ὁ παρχαλάμπος Τσιουῖτε. Ἀκολουθεῖ λεπτομεροῦς περιγραφή.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, αρ. **101**. Χαρτί (15,6X10). Μονόφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει ὅλο τό φύλλο. Μελάني μαῦρο.

268

1734 (7242), 3 Φεβρουαρίου, Ἰάσι

Ὁ παρχαλάμπος Νικόλαος Τσιουῖτε, γιὸς τοῦ Ἰονάσκο παρχαλάμπου,

ἐγγονός (ἢ ἀνιψιός) τοῦ Παύλου Οὐρικάριου, πωλεῖ στή μονή τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν (ἡγούμενός της ὁ ἀρχιμανδριτής Ἱεζεκιήλ) ὀρισμένα ἀγροτεμάχια, δωρεά ἀπό τή θεία του Στεφάνα, κόρη τοῦ Χαρίτωνα cāritan, ἀπό τό Μουσετέστι, ἦτοι ἀπό μισό bātrān στά χωριά Μπαδιτσέني, Πλόπι καί Κανέني, καθώς καί τό ἕνα πέμπτο ἀπό ἕνα bātrān δωρεά τῶν γονέων του, μαζί μέ ἕνα μέρος τοῦ εισοδήματος πού προερχόταν ἀπό τήν ἐκμετάλλευση τῆς γέφυρας. Ὅλα τά πώλησε ἔναντι 95 λεί, ἀπό τά ὅποια χάρισε 15 λεί στή μονή.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 99. Χαρτί (28,6X20,4). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α΄ φύλλο. Μελάني μαῦρο.

269

1734 (7242), 13 Μαΐου, Ἰάσι

Ὁ Ἰωαννίτζης, γιός τοῦ uricar Παύλου ἀπό τό Καουτεσέني, ἀνιψιός τῆς Δόνας Ζαμοάε ἀπό τό Μουσετέστι, πωλεῖ στόν ἀρχιμανδριτή Ἱεζεκιήλ, ἡγούμενο τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν διάφορα ἀγροτεμάχια: τό ἕνα πέμπτο ἑνός bātrān τοῦ Μπαδιτσέني, τό ἕνα πέμπτο τοῦ ἑνός τρίτου κάποιου bātrān, πάλι στό Μπαδιτσέني, καθώς καί τεμάχια στό Πλόπου καί στό Κανέني. Ὅλα αὐτά ἔναντι 30 λεί.

Μάρτυρας καί γραφέας ὁ uricar Συμεών Κέσκο.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 88. Χαρτί (34,8X22,3). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α΄ φύλλου. Μελάني μαῦρο.

270

1734 (7242), 4 Ἰουλίου

Ὁ Τίμος Κρουπένσκι πρώην γ΄ λογοθέτης καί ὁ Σάνδου Βελισάο ὀριθετοῦν ὕστερα ἀπό διαταγή, ἕνα ἀγρόκτημα πού δώρισε ὁ ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας Κωνσταντίνος Μαυροκορδάτος στό Ράδου Ράκοβιτζα, εὐρισκόμενο στήν πόλη Μπακάου. Ἀκολουθοῦν τά ὄρια τοῦ κτήματος ἐκτός ἀπό ἕνα τμήμα του, στό ὅποιο ἔμεναν κάτοικοι τῆς πόλης.

Μάρτυρας ὁ Στούρζα μέγας λογοθέτης.

Ἀντίγραφο, Ρουμανικά, ἀρ. 451.

271

1734 (7243), 10 Σεπτεμβρίου, Ίασι

Ὁ ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας Κωνσταντίνος Μαυροκορδάτος ἐλεεῖ τὴ μονὴ τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, ἀπαλλάσσοντάς την ἀπὸ τὴν καταβολὴ τῶν σχετικῶν φόρων γιὰ 700 κυψέλες, 600 πρόβατα, ὀκτώ ἡμεκτάρια ἀμπέλι.

Μάρτυρες: Κωνσταντίνος Κωστάκι μέγας λογοθέτης, Σάνδου Σπούρζα μέγας βόρνικος τῆς Κάτω Χώρας, Ἰορδάκε Καντακουζηνός μέγας βόρνικος τῆς Ἄνω Χώρας, Κωνσταντίνος Ροσέτ χατμάνος καὶ παρχαλάμπιος τῆς Σουτσεάβας, Μιχαλάκης Ροσέτ μέγας ποστέλνικος, Ἄνδρέας Ροσέτ μέγας σπαθάρης, Ἰωάννης Καντεμίρ μέγας μπάνος, Ἰορδάκε Ροσέτ μέγας παχάρινκος, Θεόδωρος Παλάδε μέγας βεσιτάρης, Ἰωάννης Μπογκδάν μέγας στόλνικος, Κωνσταντίνος μέγας κόμισος, Κωνσταντίνος Μπάλς μέγας μεδελνιτσιάρης, Ἰορδάκε Ροσέτ μέγας κλουτσιάρης, Ἀρμάγκο σερδάρης, Κωνσταντίνος Καρατζάς μέγας κλουτσιάρης, Κωνσταντίνος μέγας καμινάρης, Δημήτρης μέγας πιτάρης, Λούπου Μπογκδάν μέγας σετράρης.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 999. Χαρτί (36,8X28,2). Δίφυλλο. Τὸ κείμενο καταλαμβάνει τὸ recto τοῦ α΄ φύλλου. Μελάνι μαῦρο. Μὲ κόκκινο ὁ σταυροειδὴς διάκοσμος πάνω ἀριστερά, ὁ τίτλος τοῦ ἡγεμόνα, ὀρισμένες λέξεις καὶ διακριτικὰ σύμβολα καὶ ἡ ἔντυπη ὀκταγωνικὴ σφραγίδα τοῦ ἡγεμόνα. Μὲ μαῦρο ἡ αὐτόγραφη ὑπογραφή του.

272

1734 (7243), 23 Δεκεμβρίου, Ίασι

Ὁ Κωνσταντίνος Μαυροκορδάτος, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, ἐπικυρῶνει στὴ μονὴ τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν τὴν κατοχὴ δύο κτημάτων, Λέετα καὶ Ποσλοῦνιτσι, μαζί μὲ μύλους στὸν ποταμὸ Μπίστριτςα καὶ μὲ τὸ εἰσόδημα πού θά προκύπτει ἀπὸ τὴν ἐκμετάλλευση τῆς κινητῆς γέφυρας τοῦ ἰδίου ποταμοῦ.

Ἡ επικύρωση δόθηκε μετὰ ἀπὸ διαμαρτυρία τοῦ Πιντελέι Στόικα καὶ τοῦ ἑξαδέλφου του Τζιγκάτουλ, οἱ ὁποῖοι εἶχαν ζητήσει νὰ εἰσπράττουν τὸ ποσό πού θά προέκυπτε ἀπὸ τὴν ἐκμετάλλευση καὶ τῶν δύο ἄκρων τῆς γέφυρας, ἀκόμη δηλαδὴ καὶ ἐκείνου πού ἀνήκει στὴ μονή, ἐξαιτίας τῆς υποχώρησης τοῦ ἐδάφους ἀπὸ τίς βροχές. Τελικά οἱ δύο χωρικοὶ χάνουν τὴν ὑπόθεση.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, αρ. 43. Χαρτί (45,3X30,2). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α' φύλλο. Μελάني μαύρο. Μέ κόκκινο ό τίτλος τοῦ ἡγεμόνα. *Έκτυπη κόκκινη κέρυνη κυκλική σφραγίδα ή όποία διατηρεῖται κατά τό 1/4. Έπὴρεια ὑγρασίας. Σχισίματα στίς διπλώσεις καί μικρές όπές λόγω σκόρου.

273

1735 (7243), 2 Φεβρουαρίου, Ίάσι

Ό Κωνσταντίνος Μαυροκορδάτος, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, διατάζει τό Ράδου Ράκοβιτza πρώην μέγα ζιτνιτσιάρη νά εξετάσει ἄν ό Οὔρσου, γαμπρός τοῦ Φουρτούνα, δικαίως κατέλαβε τό ἀγροτεμάχιο πού κατέχει ό Ίωάννης Λιπάν καί ἀπό τό όποιο ἔπαιρνε τά τελευταία χρόνια όλο τό εισόδημα καί ἄν διαθέτει ἔγγραφα πού δικαιολογοῦν αὐτή τήν πράξη του. Τό συγκεκριμένο κτήμα βρίσκεται στό παλαιοχώρι Κανένι τοῦ νομοῦ Νεάμτζ. Ό Λιπάν ἀνέφερε ότι ή καταπάτηση ἔγινε ἔπειδή ό ἴδιος δέν εὔρισε τό σχετικό χρυσόβουλλο. Ό ἡγεμόνας διατάζει τόν ἀξιωματοῦχο νά επιστρέψει ό Οὔρσου όλα τά χρήματα, σέ περίπτωση πού ἔχει ἄδικο, στό Λιπάν.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, αρ. 89. Χαρτί (30,9X19,3). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α' φύλλου. Μελάني μαύρο. Μέ κόκκινη σινική μελάνη ή ἔντυπη κυκλική σφραγίδα διαμέτρου 5 ἔκ.

274

1735 (7243), 4 Μαρτίου

Ό Κωνσταντίνος Μαυροκορδάτος ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας παραχωρεῖ στόν ἡγούμενο τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ίεραρχῶν Ίεζεκιήλ καί στόν ἐπίτροπό του ἀπό τή μονή Κοπούο τό δικαίωμα νά κατέχει ή πρώτη μονή τό κτήμα γύρω ἀπό τό Κοπούο, τό όποιο περιλαμβάνει καί καλλιεργημένο ἀγρό καί βοσκοτόπια καθώς καί ἔκείνα πού ἔχει στό Ρουφένι καί στό Πισκάνι. Ἐπί πλέον νά γκρεμίσει όλα τά κτίσματα πού βρίσκονται (ἄδίκως) στήν ἔκταση τῆς μονῆς, νά ἐκδιώξει όλα τά βοοειδή –εἴτε ἀνήκουν σέ ἄρχοντες, εἴτε σέ ἑμπόρους, εἴτε σέ Τοῦρκους– γιά νά μήν καταπατοῦν τά κτήματα καί νά προστατεύει καί τά rediuri πού βρίσκονται στό χῶρο πού τῆς ἀνήκει. Θά κατασχετοῦν όλα τά προσωπικά ἀντικείμενα ἐκείνων πού θά πράττουν ἀντίθετα.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, αρ. 316. Χαρτί (32,1X21,7). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α' φύλλου. Μελάني μαύρο. Μέ κόκκινο ή ἔντυπη όκταγωνική σφραγίδα τοῦ ἡγεμόνα.

275

1736, 10 Ἀπριλίου, Ἰάσι

Ὁ Γρηγόριος Β΄ Γκίκας, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, ἐπικυρώνει στή μονή τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν δύο ἀγροτεμάχια στό Ρέδιουλ λούι Τατάρ, στήν πόλη τοῦ Ἰασιού. Τό ἕνα τεμάχιο τό εἶχε δωρίσει ὁ ἡγεμόνας Ἡλίας Ἀλεξάνδρου στό β΄ ποστέλνικο Γιαννάκη καί τοῦ τό εἶχε ἐπικυρώσει ὁ Στέφανος Πετριτσέικου. Ὁ ἴδιος βοεβόδας τοῦ εἶχε δωρίσει καί ἕνα ἄλλο οἰκόπεδο δίπλα στό πρῶτο.

Μετά τό θάνατο τοῦ Ἐνάκε, τά δύο οἰκόπεδα πέρασαν στήν ἰδιοκτησία τοῦ ἀδελφοῦ του, μεγάλου ἀρμάση Κωνσταντίνου. Ἐνῶ ὁ τελευταῖος ἔλειπε ἀπό τή χώρα, τό ζήτησε ὁ πρῶην ζιτνιτσιάρης Παῦλος ἄλμποτα ὑποστηρίζοντας ὅτι ὁ ἀρμάσης ἀπεβίωσε χωρίς ἀπογόνους καί ὁ ἡγεμόνας Κωνσταντίνος Καντεμίρ τοῦ τό δώρισε. Μετά ἀπό λίγο ὁ ἄλμποτα ἔφυγε γιά τήν Πολωνία. Ὁ ἀρμάσης ἐπανῆλθε στή χώρα καί ἐπανεκτήσε τό κτήμα ἀλλά ἔπειτα πέθανε.

Ἐκείνη τήν ἐποχή βρισκόταν στή χώρα, ὑπηρετώντας τόν ἡγεμόνα, ὁ Κωνσταντίνος Σεβαστός, πρῶην μέγας γραμματικός, ὁ ὁποῖος καί ἔλαβε ἀπό τόν Καντεμίρ τό κτήμα, τό ὁποῖο ὀριοθετήθηκε ἀφοῦ ἐνώθησαν τά δύο τεμάχια. Ὑπό τόν Ἀντίοχο Καντεμίρ ὁ Θεόδωρος ἄλμποτα, γιός τοῦ Παύλου, ἐπέστρεψε ἀπό τήν Πολωνία διεκδικώντας τό κτήμα, ἀλλά ἔχασε τή δίχη. Ὁ Σεβαστός τό δώρισε τελικά στή μονή τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν.

Κατά τήν προσπάθεια πού ἔκαναν ὁ Γεώργιος καί ὁ Ἰωάννης Οὐρσουλέτζ γιά νά ἀποκτήσουν τό κτήμα, κατά τή διάρκεια τῆς ἡγεμονίας τοῦ Γρηγορίου Γκίκα ἀποδείχθηκε ὅτι ἡ παραχώρηση εἶχε βασιστεῖ σέ πλαστά ἔγγραφα.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 389. Χαρτί (48,8X33). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α΄ φύλλο. Μελάνι μαῦρο. Μέ κόκκινο ὁ φυτικός διάκοσμος πάνω ἀριστερά, ὁ τίτλος τοῦ ἡγεμόνα καί ἡ ἐντυπη ὀκταγωνική σφραγίδα του. Αὐτόγραφο ὑπογραφή τοῦ ἡγεμόνα μέ μαῦρο μελάνι.

276

1736 (7244), 2 Μαΐου, Ἰάσι

Ὁ Γρηγόριος Β΄ Γκίκας, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, διατάζει τοὺς ἀξιωματοῦχους καί τοὺς φοροεισπράκτορες τοῦ νομοῦ Ἰασιού νά μὴ ἐνοχλοῦν μέ τήν καταβολή φόρων ἢ μέ ἀγγαρεῖες [δεκατρεῖς καταγράφονται ἀναλυτικά] ἐννέα ἐργάτες οἱ ὁποῖοι μεταφέρουν κορμούς δένδρων στό λουτρὸ τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, καθὼς καί τρεῖς telegi οἱ ὁποῖοι χρησιμοποι-

οὔνται καί αὐτοί στό λουτρό. Ἡ μόνη ὑποχρέωσή τους εἶναι νά πληρώνουν 25 rottonici τό χρόνο σέ πέντε δόσεις.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **1040**. Χαρτί (45,3X30,3). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α' φύλλου. Μελάني μαῦρο. Μέ κόκκινο ὁ τίτλος τοῦ ἡγεμόνα καί ἡ ἔντυπη ὀκταγωνική σφραγίδα του. Μέ μαῦρο ἡ αὐτόγραφη ὑπογραφή του. Σχισίματα στίς διπλώσεις.

277

1736 (7245), 15 Νοεμβρίου

ἽΟ Γρηγόριος Β' Γκίκας, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, ἀπαλλάσσει τή μονή τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν – ὕστερα ἀπό παράκληση ἀγιορευτῶν Πατέρων, οἱ ὁποῖοι λαμβάνουν ἕνα μέρος τοῦ εἰσοδήματός της – ἀπό τήν καταβολή φόρων γιά τά ἔξις ἀγαθά τῆς μονῆς: 800 κυψέλες, 500 πρόβατα, 12 ἡμιεκτάρια ἀμπέλι, ὄλο τό κρασί πού θά παράγει ἡ μονή, 60 βοοειδή, 40 ἄλογα, μία ἀποθήκη ποτῶν στό Ἰάσι. Οἱ φοροεισπράκτορες νά μήν τήν ἐνοχλοῦν.

Γραφέας ὁ Ἀθανάσιος λογοθέτης de taină.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **996**. Χαρτί (48,7X35,5). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α' φύλλου. Μελάني μαῦρο. Μέ κόκκινο ὁ τίτλος τοῦ ἡγεμόνα, ὀρισμένα κεφαλαῖα γράμματα καί λέξεις, ἡ ἐπεξήγηση τῆς χρονολογίας καί ἡ ἔντυπη ὀκταγωνική σφραγίδα τοῦ ἡγεμόνα.

278

1736 (7245), 28 Νοεμβρίου

ἽΟ Γρηγόριος Βέρλου portar καί ὁ Συμεών πρόων portar συντάσσουν μαρτυρία πρὸς τόν ἡγεμόνα ὕστερα ἀπό τήν ἐπί τόπου ἔρευνα καί τήν ὀριοθεσία τοῦ ἀγροτεμαχίου Δεάλουλ Νόου, στήν πόλη Μπακάου, ἰδιοκτησία τοῦ μεγάλου παχάρνικου Ἰωάννη. Τό τεμάχιο αὐτό τό εἶχε δωρίσει στόν παχάρνικο ὁ ἴδιος ὁ ἡγεμόνας [Γρηγόριος Β' Γκίκας].

Παρουσία τοῦ șoltuz τοῦ Μπακάου Ἀναστασίου καί ἄλλων χωρικῶν, οἱ δύο ἀξιωματοῦχοι ὀριοθέτησαν τό κτῆμα πού συνορεύει πρὸς τά πάνω μέ τό Οὐγγουρένι, ἰδιοκτησία τοῦ πρόων μεγάλου λογοθέτη Ράδου Ράκοβιτζα καί πρὸς τά κάτω μέ ἕνα κτῆμα τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν.

Ἀντίγραφο, Ρουμανικά, ἀρ. **823**.

279

1737 (7245), 29 Μαΐου, Ίασι

‘Ο Άνδρέας καί ὁ Κωνσταντίνος Ἄλμποτα, γιοί τοῦ κλουτσαίρη Σάνδου, πωλοῦν στό Βασιλείο β’ λογοθέτη, ἕνα τρίτο τοῦ χωριοῦ Σοκρουζένη, τοῦ νομοῦ Χαρλάου, ἔναντι 70 λεί τοῖς μετρητοῖς.

Οἱ δύο τό εἶχαν [κληρονομιά] ἀπό τόν προπάππου τους Πέτρο καί τό θεῖο (;) τους Γεοργκίτζα. Ἐναφορές σέ σχετικά χρυσόβουλλα τοῦ Στεφάνου [τίνος;] καί τοῦ Βασιλείου Λούπου.

Μάρτυρας ὁ Στούρτζεα μέγας λογοθέτης. Μέ τή βεβαιωτική ὑπογραφή τοῦ Μητροπολίτη Μολδαβίας Ἄντωνίου.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 576. Χαρτί (31,2X19,7). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α’ φύλλου. Μελάνι μαῦρο.

280

1737 (7245), 15 Ἰουνίου

‘Ο Γρηγόριος Β’ Γκίκας, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, ἐπικυρώνει στόν ποστέλνικο Βασιλάκη Μπουσουϊόκ, γιό τοῦ ἀρμάση Γρηγορίου, τά ἔξης ἀγροτεμάχια: α) ἕνα μελισσότοπο στό νομό Χαρλάου, κοντά στό Καρστέστι· β) ἕνα ἀγρόκτημα στό Δεάλουλ Νόου, στό νομό Μπακάου· γ) ἕνα βοσκοτόπι στό νομό Νεάμτζ καί δ) ἕνα χέρσο ἀμπέλι στό νομό Μπακάου.

Στό τέλος τοῦ ἐγγράφου ὁ σλουτζιάρης Κωνσταντίνος [...] σημειώνει πώς τό πρωτότυπο κατέχει ὁ Ρῶσος ὑπήκοος ἀξιωματικός Σεριμπάν, γαμπρός τοῦ στόλνικου Κωνσταντίνου Κασίκη.

Ἐντίγραφο, Ρουμανικά, ἀρ. 828.

281

1738 (7246), 17 Ἀπριλίου

‘Ο Σάνδου Μουντιάν, γιός τοῦ Βασιλείου, ἀπό τό Μπακάου, πωλεῖ στή μονή τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν (ἡγούμενός τῆς ὁ Ἱεζεκιήλ) τό τεμάχιό του ἀπό τό κτήμα Μοσετέστι (τοῦ νομοῦ Νεάμτζ), δίπλα στόν ποταμό Μπίστριτζα. Τό εἶχε ἐνεχυριάσει ὁ πατέρας του στό Λούπου Ζάμα. Ὁ Σάνδου τό ἔξαγόρασε μέ 10 λεί καί ἔπειτα τό πώλησε στή μονή μέ τήν ἴδια τιμή.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, αρ. 65. Χαρτί (32,3X20,4). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α΄ φύλλου. Μελάني μαῦρο.

282

1738 (7247), 1 Νοεμβρίου

Ὁ Μιχαλάκης Μπάλς(;) πρῶν μέγας κλουτσιάρης καί ὁ Νικόλαος παρκαλάμπτος ὑπογράφουν μαρτυρία, ὕστερα ἀπό τή διαταγή τοῦ ἡγεμόνα νά μεταβοῦν στό παλαιοχώρι Κανένι καί νά ἐρευνήσουν τήν καταγγελία τοῦ Ἰωαννίτζη Λιπάν, ὁ ὁποῖος κατέχει ἐκεῖ τά rãmãnturi –γιά τά ὁποῖα παρουσιάζει καί δικαιολογητικά– ὅτι ὁ Οὔρσου, γιός τοῦ Ἀρσένιου εἰσπράττει ἀδίκως ἓνα μέρος ἀπό τό εἰσόδημα τοῦ ἀγροτεμαχίου.

Οἱ δύο ἀποφασίζουν νά ἐπιστρέψει ὁ Οὔρσου στό Λιπάν τό ποσό πού εἰσέπραξε τά τελευταῖα τέσσερα χρόνια.

Μάρτυρες οἱ Ἀνδρονάκης, Σαβίν, Οὔρσου Μπόσι, Στέφανος Λεπαδάτ.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, αρ. 72. Χαρτί (30,5X21,7). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α΄ φύλλο. Μελάني μαῦρο.

283

1738 (7247), 5 Σεπτεμβρίου

Ὁ Γρηγόριος Β΄ Γκίκας, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, διατάζει τό Μιχαλάκη Στούρζα πρῶν μέγα κλουτσιάρη καί τό Νικόλαο Τσιούτε πρῶν παρκαλάμπτο νά μεταβοῦν στό Κανένι, τοῦ νομοῦ Νεάμιτζ, ὅπου ὁ Ἰωάννης Λιπάν κατέχει ἓνα ἀγροτεμάχιο, ἔκτασης 29 rãmãnturi καί νά τό ὀριοθετήσουν.

Γι' αὐτό τό τεμάχιο εἶχε διένεξη ὁ Λιπάν μέ τόν Οὔρσου, γαμπρό τοῦ Φουρτούνα, ὁ ὁποῖος τό καταπατᾶ λαμβάνοντας καί τή δεκάτη, ἐντελῶς ἀδικαιολόγητα, παρ' ὅλο πού ὁ Λιπάν κατεῖχε καί δικαστικό ἔγγραφο πού ὑπέγραψε ὁ πρῶν ζιτνιτσιάρης Ράδου Ράκοβιτζα, κατά τήν ἡγεμονία τοῦ Κωνσταντίνου [Μαυροκορδάτου]. Οἱ δύο ἀξιωματοῦχοι ἔχουν τήν ὑποχρέωση νά ὑπολογίζουν καί τό ποσό πού εἰσέπραξε ὁ Οὔρσου ὡς δεκάτη γιά τά τελευταῖα τρία χρόνια, ὥστε νά τό ἐπιστρέψει στό Λιπάν.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, αρ. 71. Χαρτί (31,7X20,6). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α΄ φύλλο. Μελάني μαῦρο. Μέ κόκκινη σινική μελάνη ἡ ἐντυπη κυκλική σφραγίδα διαμέτρου 4,9 ἐκ., ἐν μέρει σβησμένη.

284

1739 (7147), 8 Ἰουνίου

Ὁ Ἰωαννίτζης Λιπάν, γιός τοῦ Νικολάου, ἐγγονός τοῦ Στεφάνου Τζίρα, πωλεῖ στή μονή τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν (ἠγούμενός τῆς ὁ Ἱεξεκιάλ) ἓνα ἀγρόκτημα στό Κανένι, δίπλα στόν ποταμό Μπίστριτζα, στό νομό Νεάμτζ, ἔκτασης 29 pămînturi (τό ἓνα pămînt ἀντιστοιχεῖ σέ 12 βήματα, τό κάθε βῆμα ἀποτελεῖται ἀπό 6 palme), ἔναντι 80 λεί τοῖς μετρητοῖς. Τό τεμάχιο τό εἶχαν ὀριοθετήσει ὁ Μιχαλάκης Στούρζα, πρῶν μέγας κλουτσιάρης καί ὁ Νικόλαος Τσιοῦτε.

Μάρτυρες: Σάνδου Στούρζα μέγας λογοθέτης, Μπουχαέσκου μέγας λογοθέτης.

Γραφέας ὁ Ζαχαρίας diac.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 73. Χαρτί (34X22,3). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α΄ φύλλου. Μελάني μαῦρο.

285

1739 (7247), μετά ἀπό τίς 8 Ἰουνίου, Ἰάσι

Ὁ Γρηγόριος Β΄ Γκίκας, ἠγεμόνας τῆς Μολδαβίας, ἐπικυρώνει στή μονή τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν τοῦ Ἰασίου τήν κατοχή ἑνός ἀγροκτήματος στό Κανένι, δίπλα στόν ποταμό Μπίστριτζα, ἔκτασης 29 pământuri, τό ὅποιο τῆς τό εἶχε πωλήσει στίς 8 Ἰουνίου ὁ Ἰωαννίτζης Λιπάν.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 74. Χαρτί (34X22,4). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α΄ φύλλο. Μελάني μαῦρο. Μέ κόκκινη σινική μελάνη ἢ ἔντυπη κυκλική σφραγίδα, διαμέτρου 4,8 ἐκ., ἐν μέρει σβησμένη.

286

1739 (7247), 26 Ἰουνίου

Ὁ Μιχαήλ, ἐγγονός (ἢ ἀνιψιός) τοῦ Τζινερίτι βάζει ἐνέχυρο τῆ γέφυρα τοῦ ποταμοῦ Μπίστριτζα, τό κτήμα καί τό εἰσόδημα ἀπό τήν ἐκμετάλλευση τῆς γέφυρας γιά τό ποσό τῶν 10 καινούριων λεί τά ὅποια τοῦ δάνεισε ἡ μονή τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν. Ἡ προθεσμία ἐπιστροφῆς τοῦ ποσοῦ ὀρίστηκε γιά τήν ἡμέρα ἑορτῆς τῆς Παναγίας (15 Αὐγούστου).

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, αρ. 32. Χαρτί (20,6X16,3). Μονόφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ φύλλου. Μελάνι μαῦρο.

287

1740 (7248), 5 Μαΐου

Ἐπιγράφημα τοῦ Γιαννάκη μέγας καμινάρη, ὅταν ἀγόρασε ἀπό τό Θεόδωρο Κοστάκε τά σπίτια τοῦ cǎlǎraς Ἀνδρόνικου, πῆρε καί ἀπό τή μονή τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν (ἡγούμενός της ὁ Ἰεζεκιήλ) ἓνα τεμάχιο –οἱ διαστάσεις τοῦ ὁποῖου καταγράφονται ἀναλυτικά– γιά νά μεγαλώσει τήν αὐλή του, ἔναντι δύο ὁκάδων κερὶ τό χρονο.

Ἐπιγράφει [ἐλληνικά] ὁ Ἰωάννης Καρυοφύλλης.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, αρ. 235. χαρτί (31,8X19,6). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α' φύλλου. Μελάνι μαῦρο.

288

1740, 24 Ἰουλίου

Ἐπιγράφημα τοῦ Γρηγόριος Β' Γκιγκας, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, ἐπικυρώνει στόν Ἰεζεκιήλ, ἡγούμενο τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν τό δικαίωμα νά ἐκμεταλλεῦται ἡ μονή τό μύλο πού βρίσκεται στό Μπακάου, στόν ποταμό Μπίστριτσα καί νά εἰσπράττει ὅλο τό εἰσόδημα.

Ἡ μονή εἶχε διένεξη μέ τόν Κυριάκο Βελισάρι γι' αὐτό τό μύλο. Ὁ Κυριάκος ὑποστήριξε ὅτι ἡ μονή εἶχε συμφωνήσει μέ τόν πατέρα του Σάνδου, ὁ ὁποῖος τόν εἶχε κατασκευάσει, νά διατηρεῖ τό δικαίωμα ἐκμετάλλευσῆς του ἕως ὅτου ἀποσβέσει τά ἔξοδά του, καί ἔπειτα νά ἐκμεταλλεῦνται τό εἰσόδημα ἀπό κοινοῦ. Ἡ συμφωνία θά ἴσχυε καί μετά τό θάνατο τοῦ Σάνδου διότι θά εἰσέπραττε τό μισό εἰσόδημα ὁ γιός του. Ὁ τελευταῖος ὁμως ἐκδιώχθηκε ἀπό τόν ἡγούμενο καί διαμαρτυρήθηκε στόν ἡγεμόνα. Ἡ ἐπιτροπή τοῦ Ντιβανίου, ἀποτελούμενη ἀπό τό μέγα σπαθάρη Ἀνδρέα Ροσέτ καί τό μέγα μπάνο Ἀριστάρχου ἔμαθε ἀπό τόν ἡγούμενο τά ἔξῃς:

Ἡ μονή ἤθελε νά πληρώσει τό Σάνδου Βελισάρι γιά τήν κατασκευή τοῦ μύλου. Ὁ Σάνδου ὁμως παρακάλεσε νά συμμετέχει στά ἔξοδα καί τά ἔσοδα τῆς μονῆς ἀπό τό μύλο. Καί μετά τό θάνατό του, ἕνας ἀπό τούς γιούς του θά ἀναλάμβανε μέ τούς ἴδιους ὄρους νά φροντίζει τό μύλο ὥστε νά εἶναι συμμετοχος καί αὐτός. Ὁ μικρός γιός του, Κυριάκος, δέν τό ἔπραξε, οὔτε ἕνας θεῖος τους, ὁ ὁποῖος ἀνέλαβε τά ἀνήλικα παιδιά τοῦ Σάνδου.

Μέ βάση αυτά τά δεδομένα ὁ ἡγεμόνας ἐπιζύρωσε τό προαναφερόμενο δικαίωμα στή μονή.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 60. Χαρτί (32X19,6). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α΄ φύλλο καί τό recto τοῦ β΄. Μελάني μαῦρο. Μέ κόκκινη σινηκή μελάνη καί ἡ ἔντυπη σφραγίδα τοῦ ἡγεμόνα, διαμέτρου 4,9 ἐκ.

289

1740 (7248), 25 Αὐγούστου, Ἰάσι

Ἡ Εἰρήνη, κόρη τοῦ Ἰονάσκο Τσιουῦτε, ἐγγονή τοῦ uricar Παύλου, πόλησε στή μονή τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν (ἡγούμενός της ὁ Ἰεζεκιήλ) τά τεμάχια της ἀπό τά παλαιοχώρια Μπαδιτσέني, Κανέني καί Πλόπου, μαζί μέ τμήμα τοῦ εἰσοδήματος ἀπό τήν ἐκμετάλλευση τῆς κινητῆς γέφυρας τοῦ ποταμοῦ Μπίστριτζα, ἔναντι 20 λεί μετρητοῖς. Μέ τό ἴδιο ἔγγραφο δωρίζει στή μονή ἕνα μελισσότοπο.

Στό φ. 2 recto μέ ἡμερομηνία 16 Ἰουλίου 7250 (1742) ὁ Βασίλειος Τσιουῦτε ἀναφέρει ὅτι δώρισε στή μονή ἕνα μελισσότοπο μαζί μέ ἕνα σπίτι καί ἕνα ἀγροτεμάχιο γιά μνημόσυνο του.

Μάρτυρες: Παῦλος uricar μέ τή σύζυγό του Νέξε, Ἰονάσκο μέ τή σύζυγό του Μαρία, Κωνσταντίνος Τσιουῦτε μέ τή σύζυγό του Ἀντίμπε, Νικόλαος, Βασίλειος, Ἰωαννίτζης, Γεώργιος Ἀνδρονάκης, Εἰρήνη, καθῶς καί ὁ Συμεών Κέσκο, ὁ ὁποῖος εἶναι καί γραφέας.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 75. Χαρτί (32,2X22). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α΄ φύλλο. Μελάني μαῦρο.

290

1740 (7249), 1 Δεκεμβρίου, Ἰάσι

Ὁ Γεώργιος Σενδριάν diae de cămară, γιός τοῦ Ἰονάσκο πωλεῖ στόν Ἰεζεκιήλ, ἡγούμενο τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν δύο ἀγροτεμάχια: ἕνα στό παλαιοχώρι Μπαδιτσέني καί τμήμα [τοῦ εἰσοδήματος] τῆς γέφυρας τοῦ ποταμοῦ Μπίστριτζα, πού ἀνήκε πρίν στή μητέρα του Μαρικουτζα καί τό ἄλλο πού παλαιότερα ἀνήκε στή θεία του Ἀνίτζα, ἔναντι 33 λεί τοῖς μετρητοῖς.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 29. Χαρτί (32,4X19,9). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α΄ φύλλου. Μελάني μαῦρο.

291

1740 (7249), 20 Δεκεμβρίου

Ὁ Μιχαήλ, ἔγγονός (ἢ ἀνιψιός) τοῦ Γαβριήλ, μαρτυρεῖ ὅτι ἔβαλε ἐνέχυρο στή μονή τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν ἓνα κτήμα του στή γέφυρα τοῦ Μπακάου, ἔναντι χρέους τό ὁποῖο πρέπει νά πληρώσει δύο ἑβδομάδες μετά τά Θεοφάνεια.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 27. Χαρτί (19,3X15,8). Μονόφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ φύλλου. Μελάνι καστανό.

292

1741 (7249), 14 Ἰανουαρίου, Ἰάσι

Ὁ Νικόλαος Καρακιζέλε diac de cămară, γιός τοῦ Κωνσταντίνου καί τῆς Ἀναστασίας, κόρης τοῦ Γκιουργιτίτσα Χρισοφόρ, πωλεῖ στόν Ἰεζεκιήλ, ἠγούμενο τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν τό τεμάχιό του ἀπό τό παλαιοχώρι Μπαδιτσένι τοῦ νομοῦ Μπακάου, μέ ἓνα τμήμα τῆς γέφυρας στόν ποταμό Μπίστριτσα, ἔναντι [...] * λέει τοῖς μετροποῖς.

Γραφάς ὁ Συμεών Κέσκο uricar.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 31. Χαρτί (31,6X20,6). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α' φύλλου. Μελάνι μαῦρο.

* Κενό στό πρωτότυπο.

293

1741 (7249), 17 Ἰανουαρίου

Ὁ Γρηγόριος Β' Γκίκας, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας διατάζει τοὺς εἰσπράκτορες τῶν camăni, bezmăn, ser καί bouz νά μὴν εἰσπράττουν ἀπό τά οἰνοπωλεῖα πού βρῖσκονται στό Ποπόρουλ, κτήμα τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, τοὺς προαναφερόμενους φόρους. Τό ἴδιο ἰσχύει γιά τοὺς παρχαλάμπους τοῦ Μπακάου, τό șoltuz, τοὺς 12 rărgari καί τοὺς κατοίκους τοῦ Μπακάου.

Τά ποτοπωλεῖα μποροῦν νά πωλοῦν καί τροφίμα, ψάρι, κρέας ἀλλά καί κατράμι. Ἡ μονή κατεῖχε καί παλαιά, ὅπως ἀνέφερε ὁ νῦν ἠγούμενος Ἰεζεκιήλ, ἡγεμονικό ἔγγραφο σχετικά μέ τήν ἀπαλλαγή, τό ὁποῖο ὁμως χάθηκε ὅταν ἔγινε ἡ ἐπιδρομή τῶν ρωσικῶν στρατευμάτων.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, αρ. 157. Χαρτί (32,4X20,6). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α΄ φύλλου. Μελάني μαῦρο. Μέ κόκκινο ἡ ἔντυπη ὀκταγωνική σφραγίδα τοῦ ἡγεμόνα. Μέ μαῦρο ἡ αὐτόγραφο ὑπογραφή του.

294

1741 (7249), 20 Ἰανουαρίου

Ὁ Γρηγόριος Β΄ Γκίκας, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, ἀπαλλάσσει τὰ οἰνοπωλεῖα ποῦ βρισκονται στήν ἔκταση τοῦ κτήματος Ποπόρουλ ἀπό τήν καταβολή τῶν σχετικῶν φόρων [τέσσερεις, οἱ ὅποιοι καί καταγράφονται ἀναλυτικά].

Οἱ οἰνοπῶλες ἔχουν τό δικαίωμα νά πωλοῦν κατράμι, τυρί, λαχανικά, ψάρια, κρέας.

Διατάζει τοὺς σχετικούς φοροεισπράκτορες νά μὴν τοὺς ἐνοχλοῦν.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, αρ. 981. Χαρτί (32,2X20,6). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α΄ φύλλου. Μελάني μαῦρο. Μέ κόκκινο ἡ ἔντυπη ὀκταγωνική σφραγίδα τοῦ ἡγεμόνα.

295

1741 (7249), 22 Ἰανουαρίου, Ἰάσι

Ὁ Σάνδου Χοτσιούγγου καί ἡ σύζυγός του Ἀνίτζα, κόρη τοῦ Ζαχαρόττσι, πωλοῦν στή μονή τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν (ἡγούμενός της ὁ Ἱεζεκιήλ), τὰ τεμάχια τῆς Ἀνίτζας ἀπό τὰ παλαιοχώρια Κανένι, Πλόπου καί Μπαδιτσένι, τοῦ νομοῦ Νεάμιτζ, μαζί μέ τό μεριδίο του ἀπό τήν ἐκμετάλλευση τῆς κινητῆς γέφυρας τοῦ ποταμοῦ Μπίστριτζα, ἐναντι 25 λεί μετροπτοῖς.

Μάρτυρες ὁ ἱερέας Λούπου ἀπό τό Ποπόρ καί ὁ Συμεών Κέσκο, ὁ ὅποιος εἶναι καί γραφέας.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, αρ. 77. Χαρτί (32,4X20,4). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α΄ φύλλου. Μελάني μαῦρο.

296

1741 (7249), 5 Φεβρουαρίου, Ἰάσι

Ὁ Ἰωάννης, γιός τοῦ Γαβριήλ Τζινερέτε, μαζί μέ τή σύζυγό του Μαρία καί τοὺς γιούς τους Νικόλαο, Γαβριήλ καί Στέφανο, πωλοῦν τό τμήμα ποῦ

τούς ἀντιστοιχεί ἀπό τρία παλαιοχώρια –Μπαδιτσένη, Πλόπου καί Κανένη (μισό *bātrān* ἀπό κάθε παλαιοχώρι)– μαζί μέ τεμάχια ἀπό τόν κάμπο, τό δάσος, τά ὕδατα τῆς Μπίστριτζας κ.λπ., ἔναντι 60 λεί μετροητοῖς.

Μάρτυρες ὁ Σάνδου, πρῶτος ἐξάδελφος τοῦ Σεκάρα καί ὁ *uŋicar* Συμεών Κέσκο, ὁ ὁποῖος εἶναι καί γραφέας.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 78. Χαρτί (35,4X21,4). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό *recto* τοῦ α΄ φύλλου. Μελάνι μαῦρο.

297

1741 (7249), 8 Μαρτίου, Ἰάσι

ἽΟ Βασίλειος Τσιούτι, γιός τοῦ Ἰονάσκο, ἀνιψιός τοῦ Παύλου *uŋicariul* καί τῆς Ζαμοόια, πωλεῖ στή μονή τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν (ἡγούμενός τῆς ὁ Ἱεζεκιήλ) τά τεμάχια του ἀπό τό Μοσινέστι καί Τζιουρτζέστι (νομοῦ Νεάμτζ) πού εἶχε ἀπό τή θεία του Ζαμοόια, ἔναντι 15 λεί τοῖς μετροητοῖς. Μαζί τῆς πωλεῖ καί τά ἀντίστοιχα τεμάχια ἀπό τό δάσος, τό λειμῶνα, τόν κάμπο, καθώς καί τό μερίδιο ἀπό τήν ἐκμετάλλευση τῆς γέφυρας.

Γραφέας, ὁ Συμεών Κέσκο *uŋicar*.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 64. Χαρτί (29,1X20,1). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό *recto* τοῦ α΄ φύλλου. Μελάνι μαῦρο.

298

1741 (7249), 27 Ἰουνίου, Ἰάσι

ἽΟ Γρηγόριος Β΄ Γκίκας, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, ἐπικυρώνει στή μονή τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν τά δύο κτήματα, Λέτεα καί Ποσλούσνιτσι, τά ὁποῖα εἶχε ἀφιερῶσει σέ αὐτήν ὡς μετόχια ὁ ἐκ νέου κτήτωρ τῆς ἐκκλησίας τοῦ Μπακάου, βοεβόδας Βασίλειος Λούπου. Μαζί, τῆς ἐπικυρώνει τό δικαίωμα νά εἰσπράττει τό εἰσόδημα ἀπό τήν ἐκμετάλλευση μιᾶς γέφυρας τοῦ ποταμοῦ Μπίστριτζα, γιά τήν ὁποία εἶχε διένεξη μέ τόν Ἀποστολάκη Μπάρζουλι καί ἄλλους συγγενεῖς του καί ἐλεύθερους χωρικούς ἀπό τό χωριό ἸΑραμέστι, τοῦ νομοῦ Νεάμτζ.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 30. Χαρτί (37,6X26,2). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α΄ φύλλο καί τό *recto* τοῦ β΄. Μελάνι μαῦρο. Μέ κόκκινη σιניκή μέλανη ἡ ἔντυπη κυκλική σφραγίδα, διαμέτρου 4,7 ἐκ.

299

1741 (7250), 17 Νοεμβρίου, Ίασι

Ἡ Ἰωάννα, σύζυγος τοῦ Βασιλείου Στιούκα, μαζί μέ τίς κόρες της Μαρία καί Εἰρήνη, πωλοῦν στόν ἀρχιμανδρίτη Ἰεζεκιήλ τά τεμάχιά τους ἀπό τά χωριά Μπαδιτσέι, Κανέι, Πλόπου, Ἀραμέστι, Μοσιτέστι, Τζιουρτζέστι καί Χοτνόγκου, εὐρισκόμενα ἀνάμεσα στίς ὄχθες τῶν ποταμῶν Μπίστριτσα καί Σιρέτ, μαζί καί μέ ἀντίστοιχα τεμάχια ἀπό τό δάσος, τό χορτάρι, τά παλαιοχώρια, ἔναντι [...] * λεί μετρητοῖς.

Μάρτυρας καί γραφέας ὁ Συμεών Κέσκο uricar.

Στίς 17 Ἰουλίου 7268 (1760), οἱ ἐλεύθεροι χωρικοί ἀπό τό Ἀραμέστι ἀναφέρουν στό μεδελνιτσιάρη Μπάλς καί στό Βασίλειο [...] ὅτι ἡ Ἰωάννα δέν κατεῖχε ποτέ ἀγρόκτημα ἐκεῖ.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 82. Χαρτί (32,5X20,4). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α΄ φύλλο. Μελάνι μαῦρο. Σχισίματα στίς διπλώσεις.

* Κενό στή θέση τοῦ χρηματικοῦ ποσοῦ.

300

1741 (7250), 18 Νοεμβρίου

Ὁριοθετική μαρτυρία γιά ἓνα οἰκόπεδο προορισμένο γιά ἀνέγερση οἰκίας, [κοντά στή μονή τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν καί πλησίον τῆς ἐκκλησίας τοῦ Ἁγίου Παντελεήμονος], τό ὁποῖο κληρονόμησε ὁ ψηματοσυλλέκτης Ἀνδρέας ἀπό τά πεθερικά του, Σάνδου καί Μαρία. Ἀκολουθεῖ λεπτομερῆς περιγραφή τοῦ οἰκοπέδου, τό ὁποῖο ὀριοθετήθηκε παρουσία 8 χωρικῶν, μέ παρακείμενες ἀγροτικές ἰδιοκτησίες, οἱ ὁποῖες καί κατονομάζονται.

Ἡ ὀριοθεσία ἐγινε κατ' ἐντολή τῶν μελῶν τοῦ Δικαστηρίου τοῦ Ντιβανίου, Ἰωάννη Νεκοῦλτσε πρῶην μεγάλου βόρνικου τῆς Κάτω Χώρας, Ἰορδάκε πρῶην μεγάλου ποστέλνικου καί Ἀριστάρχου πρῶην μεγάλου μπάνου.

Ἐπογράφουν οἱ ἐξῆς: Γεώργιος(;) Πιλάτ, Μύρων καί ἀκόμα ἓνας [...] * καί οἱ τρεῖς βόρνικοι de gloatǎ, Ἐνάκε Κασαϊάν, ἐπιστάτης τῶν ἡγεμονικῶν ποροζερί.

Μάρτυρες: ἱερέας Γεώργιος ἀπό τό Κουρελάρι, Πανάτσε pârgar, γιός τοῦ Κασαϊάν, Παῦλος γουναράς, Λουπάσκο curelar, γιός τοῦ Βασιλείου Κοπίλ.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 213. Χαρτί (29,1X21,5). Δίφυλλο. Τό κείμενο κατάλαμβάνει τό α΄ φύλλο. Μελάνι μαῦρο.

* με δυσανάγνωστη ὑπογραφή.

301

1741 (7250), 2 Δεκεμβρίου

ἽΟ Ἐνδριές ψηγματοσυλλέκτης καί ἡ σύζυγός του Σοχίκα πωλοῦν στό Στάθη bulucbaşa ἕνα οἰκόπεδο προορισμένο γιά ἀνέγερση οἰκίας, πού τό κατεῖχαν ἀπό τούς γονεῖς τους, εὐρισκόμενο στή συνοικία Κακάινι, κάτω ἀπό τό Τάργουλ Φαῖνι, ἔναντι 25 λεί.

Γραφείας ὁ Στέφανος Ρόζ.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **212**. Χαρτί (133,6X20,9). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α΄ φύλλο. Μελάني μαῦρο. Ἐπήρεια ὑγρασίας.

302

1742 (7250), 20 Ἰανουαρίου, Ἰάσι

ἽΟ Κωνσταντῖνος Ρογκόζ, γιός τῆς Δαφίνας, τό γένος Στιούκα, πωλεῖ στή μονή τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν (ἠγουμένος τῆς ὁ Ἱεζεκιήλ) ὀρισμένα τεμάχια –τά ὁποῖα αὐτή ἔχει ὡς κληρονομιά ἀπό τή μητέρα τῆς– στά χωριά Πλόπι, Κανένι, Χοτνόγκ καί ἄλλα, ἔναντι 45 λεί μετρητοῖς.

Μάρτυρες ἕνας βόρνικος καί ἕνας β΄ στόλνικος [μέ δυσανάγνωστες ὑπογραφές].

Γραφείας ὁ Συμεών Κέσκο uricar.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **79**. Χαρτί (34,4X22,4). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α΄ φύλλου. Μελάني μαῦρο. Ἐγγραφο φθαρμένο στή δεξιά του πλευρά.

303

1742 (7250), 11 Μαΐου, Ἰάσι

ἽΗ Σάφτα, κόρη τοῦ Λούπου Ζάμα, μαζί μέ τά παιδιά τῆς πωλοῦν ἕνα τεμάχιο στά παλαιοχώρια Πλόπου, Κανένι καί Ἐραμέστι, τοῦ νομοῦ Νεάμτζ, δίπλα στόν ποταμό Μπίστριτζα, ἔναντι 50 λεί μετρητοῖς, στόν Ἱεζεκιήλ, ἠγούμενο τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν.

Μάρτυρας καί γραφείας ὁ Συμεών Κέσκο uricar.

Στίς 17 Ἰουλίου 7268 (1760) ὁ μεδελνιταίαρης Μπάλες καί ἕνας ἄλλος

ἀξιωματικός* ἐπισημαίνουν πώς οἱ ἐλεύθεροι χωρικοὶ ἀπὸ τὸ Ἄραμέστι ἀνέφεραν ὅτι ἡ Σάφτα δὲν εἶχε ιδιόκτητα κτήματα στὴν περιοχὴ αὐτή.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **80**. Χαρτί (32,6X20,4). Δίφυλλο. Τὸ κείμενο καταλαμβάνει τὸ α΄ φύλλο. Μελάνι μαῦρο.

* μέ δυσανάγνωστη ὑπογραφή.

304

1742 (7250), 11 Μαΐου, Ἰάσι

Ἡ Εἰρήνη, κόρη τοῦ Γκεοργκίτζα Ζάμα, ἐγγονή (ἢ ἀνιψιά) τοῦ Λούπου, πωλεῖ, μαζί μέ τὰ παιδιά της, στὸν ἀρχιμανδρίτη Ἰεζεκιήλ, ἠγούμενο τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, ἓνα κτήμα στὰ παλαιοχώρια Πλόπου, Κανένι καὶ Ἄραμέστι, ἔναντι 50 λέι μετροποῖς.

Μάρτυρας καὶ γραφέας ὁ υπίκαρ Συμεών Κέσκο.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **81**. Χαρτί (32,5X20,4). Δίφυλλο. Τὸ κείμενο καταλαμβάνει τὸ recto τοῦ α΄ φύλλου. Μελάνι μαῦρο.

305

1742 (7250), 8 Ἰουνίου

Ὁ Ἀντώνης μοναχὸς δωρίζει στή μονή τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν τὴ σκήτη τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου, εὐρισκόμενη δίπλα στὴν πόλη Μπακάου, τὴν ὁποία ἔκτισε ὁ ἴδιος, μέ σπίτι καὶ ἀποθήκη, γιὰ μνημόσυνο τῶν γονέων του καὶ τοῦ ἰδίου.

Γραφέας ὁ Θεόδωρος Πεβέτζ.

[Μέ ἄλλο χέρι] Ὁ Ἰωάννης Κανταρατζίουλ ἀναφέρει ὅτι μαζί μέ τὴ σύζυγό του Μαρία βοήθησαν τὴ σκήτη.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **154**. Χαρτί (30,6X20,1). Δίφυλλο. Τὸ κείμενο καταλαμβάνει τὸ recto τοῦ α΄ φύλλου. Μελάνι μαῦρο. Μέ κόκκινο ἡ διακόσμηση ἄνω ἀριστερὰ καὶ τὸ πρωτόγραμμα τοῦ κειμένου.

306

1742 (7250), 12 Ἰουλίου, Ἰάσι

Ὁ Ἰωαννίτζης μέγας λογοθέτης, ὁ Ἰωάννης Νεκοῦλτσε πρόην βόρνοικος,

ὁ Στράτου (:) μεδελνιτσιάρης καί ἄλλοι δύο ἀξιωματοῦχοι* συντάσσουν δικαστικό ἔγγραφο γιά τή διένεξη πού ἔχει ἡ μονή τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν μέ τό Νικόλαο Δοκάν, γαμπρό τοῦ Παντσέσκου, τήν Τοφάνα καί τόν Παντσέσκου, τόν Ἰωάννη ἱεροψάλτη καί ἄλλα ἀδέλφια τους. Οἱ τελευταῖοι ὑποστήριξαν ὅτι ὁ ἠγούμενος Ἰεζεκιήλ καί ἡ μονή διατηροῦν ἕνα μέρος κτήματος στό νομό Μπακάου, δίπλα στόν ποταμό Μπίστριτσα, καθώς καί ὅτι οἱ μοναχοί κρατοῦν ὄλο τό εἰσόδημα ἀπό τήν ἐκμετάλλευση τῆς γέφυρας τοῦ ποταμοῦ. Οἱ μοναχοί ἀντέδρασαν, παρουσιάζοντας σχετικά δικαιολογητικά καί ἡ ἀπόφαση τοῦς δικαίωσε.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **34**. Χαρτί (32,2X22,4). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α΄ φύλλο. Μελάني μαῦρο.

* μέ δυσανάγνωστες ὑπογραφές.

307

1743 (7251), 10 Αὐγούστου

Ὁ Κωνσταντῖνος Μαυροκορδάτος, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, ἐλεεῖ τίς εἴκοσι μονές τοῦ Ἁγίου Ὄρους, στίς ὁποῖες εἶναι ἀφιερωμένη ἡ μονή τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν. Τοῦς παραχωρεῖ τό ἐτήσιο εἰσόδημα τό ὁποῖο προέρχεται ἀπό τήν πώληση τοῦ οἴνου πού θά παράγεται στό λόφο Κοπούου, μετόχι τῆς μονῆς, γιά μνημόσυνο του. Τό ἴδιο ἐπραξε καί ὁ Γρηγόριος Β΄ Γκίκας.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **1010**. Χαρτί (54X39,3). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α΄ φύλλου. Μελάني καστανό. Μέ κόκκινο ὁ τίτλος τοῦ ἡγεμόνα, ὀρισμένες λέξεις καί κεφαλαία γράμματα, ἡ ἐντυπη δικταγωνική σφραγίδα τοῦ ἡγεμόνα. Μέ μαῦρο ἡ αὐτόγραφη ὑπογραφή του.

308

1743 (7252), 15 Δεκεμβρίου

Ὁ Θεόδωρος Μανόλε καί ὁ ἐγγονός (ἀνιψιός) του ποστέλνικος Ἰωαννίτζης δωρίζουν τό κτήμα πού κατέχουν στό Μουστσέλ, τοῦ νομοῦ Σουτσεάβα, στή μονή τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, ὥστε νά γίνουν [νέοι] κήτορες.

Ἡ μονή νά ζητήσει ἡγεμονική ἐπικύρωση τοῦ κτήματος αὐτοῦ.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **643**. Χαρτί (33,6X21,6). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α΄ φύλλου. Μελάني μαῦρο. Μέ τό ἴδιο χροῖμα μία ἐντυπη ὀκταγωνική σφραγίδα.

1744 (7252), 27 Ἀπριλίου

Ὁ Μιχαήλ Ράκοβιτς, ἡγεμόνας τῆς Βλαχίας, παραχωρεῖ στή μονή τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν τὸ δικαίωμα νά λαμβάνει κάθε ἔτος τὴν 1η Σεπτεμβρίου ἀπὸ τὸ τελωνεῖο τοῦ Φοξάνι 200 οσὶ κεριοῦ, γιὰ τίς ἀνάγκες τῆς μονῆς καὶ γιὰ τὰ κεριά ποῦ θὰ ἀνάβουν στὰ λείψανα τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς.

Μάρτυρες οἱ Αὐλικοί: Ἰορδάκε Κρετζουλέσκου μέγας βόρνικος, Κωνσταντίνος Δουδέσκου μέγας λογοθέτης, Ἰορδάκε Μουρούζης μέγας μπάνος, [...] * μέγας σπαθάρης, Φιέρα Μπρεξοϊάν μέγας βεστιάρης, Ἄνδρονάκης μέγας κλουτσιάρης, Ἰορδάκε μέγας ποστέλνικος, Μιχαήλ Μπαριπατέσκου μέγας παχάρνικος, Θωμάς Γκουλιάνο μέγας στόλνικος, [...] * μέγας κόμισος, Ἄλεξανδρῆς μέγας σεοδάρης, Δραγκίτσι Γρετσεάνου μέγας πιτάρης καὶ Ἰσπράβνικος ὁ Νικόλαος Δουδέσκου μέγας λογοθέτης.

Γραφέας ὁ Μιχαήλ λογοθέτης, γιὸς τοῦ Θωμά Μπαριπατσεάνου.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἄρ. 986. Χαρτί (44,5X31,8). Δίφυλλο. Τὸ κείμενο καταλαμβάνει τὸ recto τοῦ α' φύλλου. Μελάνι μαῦρο. Μὲ κόκκινο ὁ τίτλος τοῦ ἡγεμόνα, ἡ πρώτη σειρὰ, ἡ ἐπανάληψη τοῦ τίτλου, ὀρισμένες λέξεις καὶ κεφαλαῖα γράμματα. Μὲ κόκκινο καὶ πράσινο τὸ πλαίσιο μὲ ἀνθικά μοτίβα. Τὸ ἴδιο μοτίβο στὸ ἄνω καὶ στὸ κάτω μέρος τῶν ἀνθέων (Ἀπὸ τὸ χῶρο τῶν ἀνθέων τὸ μοτίβο). Πολύχρωμο πρωτόγραμμα δεξιὰ καὶ ἀριστερά. Στὸ κέντρο τὰ ἐνωμένα στέμματα. Αὐτόγραφη ὑπογραφή τοῦ ἡγεμόνα μὲ μαῦρο μελάνι καὶ ἐκζητημένη μορφή πάνω σὲ πράσινη καὶ κόκκινη ταινία. Ἐμπόση ἐπικολλημένη σὲ χαρτί σφραγίδα, χαρτοπερικλειστή σὲ ἄριστη κατάσταση.

* Κενὸ στὸ ἔγγραφο.

1744 (7252), 2 Αὐγούστου

Ὁ Ἰωάννης Μαυροκορδάτος, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, παραχωρεῖ στή μονή τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν (ἡγούμενός τῆς ὁ Ἱεζεκιήλ), τὸ δικαίωμα νά λαμβάνει ἀπὸ τὰ κτήματά τῆς Ποπόρουλ, Λέετα (καὶ τὰ δύο εὐρισκόμενα δίπλα στὸ Μπακάου) καὶ Μπαδιτσένι, Κανέني καὶ Πλόπουλ τοῦ νομοῦ Νεάμιτς τὴ δεκάτη ἀπὸ τοὺς κήπους, τὰ ἀμπέλια, τὰ λιβάδια, τοὺς μελιούτοπους κ.λπ., σύμφωνα μὲ τὸ ἐθιμικὸ δίκαιο. Ὅποιος δέν καταβάλλει τὴ δεκάτη, νά λογοδοτήσει ἐνώπιον τοῦ μεγάλου βόρνικου Ράδου Ράκοβιτς.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, αρ. **153**. Χαρτί (40,6X23,4). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto του α' φύλλου. Μελάνι μαύρο. Μέ κόκκινο ή έντυπη όκταγωνική σφραγίδα του ήγεμόνα. Έπήρεια ύγρασίας. Όπές μέ έλλείψεις στό κείμενο.

311

1744 (7253), 16 Σεπτεμβρίου

Ό Γεώργιος Κοστάκε κόμισος και ή δομνίτζα Ρωξάνδρα μαρτυρούν ότι δώρισαν στή μονή των Τριών Έραρχών τό χωριό Μπαλανέστι (ή Ζιραβάτζ) του νομού Τούτοβα, μέ τήν ύποχρέωση τής μονής, καθώς και έκείνων των μονών στίς όποίες είναι άφιερωμένη, νά μνημονεύουν τό μέγα σπαθάρη Δέδιου και τή σύζυγό του Ρωξάνδρα, στους όποιους άνήκε άρχικά τό χωριό, σύμφωνα μέ έγγραφο τής 25ης Όκτωβρίου 1726.

Οί δύο συντάκτες τής μαρτυρίας, άπόγονοι του Δέδιου, άφιερώνουν τό χωριό στή μονή για μνημόσυνο τους και των συζύγων τους.

Μέ τήν ύπογραφή του Μητροπολίτη Μολδαβίας Νικηφόρου.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, αρ. **284**. Χαρτί (34,1X21,9). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto του α' φύλλου. Μελάνι μαύρο. Μέ αϊθάλη δύο έντυπες ώσειδες σφραγίδες.

312

1744 (7253), 25 Όκτωβρίου, Ίάσι

Ό Ίωάννης Ν. Μαυροκορδάτος, ήγεμόνας τής Μολδαβίας, επικυρώνει στή μονή των Τριών Έραρχών – ύστερα από παράκληση του ήγουμένου της Έξεκικήλ– παλαιότερες έλεημοσύνες του Γρηγορίου Β' Γκίκα και του άδελφού του Ίωάννη Κωνσταντίνου. Συγκεκριμένα, όρίζει νά λαμβάνει ή μονή έτησίως άπό τό ήγεμονικό τελωνείο 100 οcale κερι, τό όποιο νά καιει συνεχώς στά λείψανα τής Άγίας Παρασκευής. Τήν άπαλλάσσει επίσης άπό τήν καταβολή φόρου για 800 κυψέλες, 500 πρόβατα, τό κρασί που θά παράγεται σέ έκταση 12 ήμεκταρίων, μία υπόγεια άποθήκη ποτών, 60 άγελάδες και βόδια, 40 άλογα και φοράδες, καθώς και ένα μύλο που κατέχει ή μονή στον ποταμό Προϋθο.

Γραφάς ό γραμματικός Παύλος.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, αρ. **1014**. Χαρτί (60,5X52). Μονόφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto του φύλλου. Μελάνι καστανό. Μέ κόκκινο τό ύπεριμέγεθες

προτόγραμμα, όρισμένες λέξεις και κεφαλαία γράμματα, ή χρονολογία και ή έπεξηγήσή της και ή δικταγωνική σφραγίδα του ήγεμόνα σέ διακοσμητικό πλαίσιο. Έγχρωμος φυτικός διάκοσμος-πλαίσιο πού περικλείει τούς Άγίους προστάτες της μονής. Έγχρωμος φυτικός διάκοσμος πλασιώνει τό κείμενο του έγγραφου και την αυτόγραφη ύπογραφή του ήγεμόνα. Μέ κόκκινο και μαύρο ό τίτλος του.

313

1744 (7253), 1 Νοεμβρίου, Ίάσι

Ό Λούπου [Μπάλς], μέγας στόλνικος, συντάσσει όριοθετική μαρτυρία για τό κτήμα Κοπού, της μονής. Τό έγγραφο συντάσσεται μετά από διαταγή του ήγεμόνα Ίωάννου Μαυροκορδάτου και διαμαρτυρία του Ίεζεκιήλ, ήγουμενου της μονής των Τριών Ίεραρχών. Στη μαρτυρία καταγράφεται διόρθωση των συνόρων μεταξύ του κτήματος Κοπού, της μονής και ενός κτήματος της Μητρόπολης, δίπλα στον ποταμό Κακάνια, τά όρια του όποιου καταπατούσαν τό πρώτο. Ή Μητρόπολη είχε επιδειξει ένα χρυσόβουλλο του Στεφάνου Πετριτσέικου, όπου αναφερόταν ότι άρχικά τό κτήμα δόθηκε από τον ήγεμόνα στο μέγα σλουτζιάρη Άλεξανδρο Δράκου, ενώ μεταγενέστερα ή σύζυγος του Κουρμπέτε τό δώρισε στη Μητρόπολη. Τό άγρόκτημα της μονής –δηλαδή ένας μελισσότοπος– παραχωρήθηκε στη μονή Κοπού από τον ήγεμόνα Βασίλειο Λούπου, κτήτορά της.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, άρ. 315. Χαρτί (33,8X21,5). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α΄ φύλλο. Μελάι μαύρο.

314

1745 (7253), 11 Ίανουαρίου

Ό Ίωάννης Ν. Μαυροκορδάτος, ήγεμόνας της Μολδαβίας, έπικυρώνει στή μονή των Τριών Ίεραρχών (ήγουμενός της ό Ίεζεκιήλ) τό δικαίωμα να λαμβάνει δύο rotronici από όλους τούς άμαξάδες πού μπαίνουν ή βγαίνουν από τό Ίάσι, από όλους όσοι μεταφέρουν maje μέ παστό ψάρι (μαζί μέ δύο ocale ψάρι, για όλες τίς άμαξες, οι όποιες είναι φορτωμένες μέ φρέσκο ψάρι (και δύο ψάρια από κάθε άμαξα), κ.λπ.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, άρ. 1086. Χαρτί (34,5X21,4). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto του α΄ φύλλου. Μελάι μαύρο. Μέ κόκκινο ή έντυπη δικταγωνική σφραγίδα του ήγεμόνα.

315

1745 (7253), 21 Μαρτίου, Ίασι

Ὁ Βασίλειος Κρακιζέλε, γιός τοῦ Κωνσταντίνου, ἀνιψιός τοῦ Χριστοφόρου, πωλεῖ τό κτήμα του, ἕνα τρίτο τοῦ μισοῦ bātṛān τοῦ Χριστοφόρου, τεμάχια στό Ποσιτέσι, Τζιουρτζέσι, Μπαδιτσέσι, Πλόπου, Κανέσι, Χοτόγκ καί ἄλλα χωριά, ἔναντι 30 λέι μετρητά.

Μάρτυρας καί γραφέας ὁ vicar Συμεών Κέσκο.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 83. Χαρτί (34,6X22,5). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α΄ φύλλου. Μελάσι μαῦρο.

316

1745 (7253), 1 Ἀπριλίου, Ίασι

Ὁ Ἰωάννης Χαμπασέσκου, γιός τοῦ πρώην μεγάλου μεδελνιτσιάρη Βασιλείου, δωρίζει στή μονή τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν (ἡγουμένος τῆς ὁ ἀρχιμανδρίτης Ἰεζεκιήλ) τό χωριό Ἀδζιουδέσι τοῦ νομοῦ Ρομάν, τό ὅποιο εἶχε ἀπό τοὺς γονεῖς του, γιά νά φροντίσουν τά σχετικά μέ τήν κηδεῖα καί τά μνημόσυνά του. Ὅσο ὁμως εἶναι ἐν ζωῇ, νά τό κατέχει ὁ ἴδιος.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 1061. Χαρτί (34,7X22,1). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α΄ φύλλο. Μελάσι μαῦρο.

317

1745 (7254), 3 Σεπτεμβρίου

Ὁ Βασίλειος, γιός τοῦ Δαβίδ ἀπό τό Καρνιτσέσι, μαζί μέ τά ἀδελφία του Ἰωάννη καί Θεόδωρο, καθώς καί ὁ Μιχαλάκης, γιός τοῦ Κόρνεα καί ἡ σύζυγός του Δέσπα πωλοῦν στήν Ἀνίτζα, κόρη τῆς Σοφίκας ἀπό τό Καρνιτσέσι τό τεμάχιο τοῦ Δαβίδ (τό ἕνα τέταρτο τοῦ κτήματος), ἔναντι 30 λέι. Παράλληλα, ὁ Ἀγάπιος Ἱεροψάλτης, γιός τοῦ Τοφάν Βρανέσκου, πωλεῖ στήν Ἀνίτζα τό μεριδίό του ἀπό τό ἴδιο χωριό, ἕνα τρίτο ἀπό τό bātṛān τοῦ Μπαλανέλ, ἔναντι 30 λέι.

Ἐπογράφουν ὡς μάρτυρες ἐπτά χωρικοί ἀπό τό Καρνιτσέσι.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 501. Χαρτί (34X21,6). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α΄ φύλλου. Μελάσι μαῦρο.

318

1745 (7254), 3 Σεπτεμβρίου

Ὁ Βασίλειος, γιὸς τοῦ Δαβίδ ἀπὸ τὸ Καρνιτσένι, πωλεῖ στὴν Ἀνίτζα, κόρη τῆς Σοφίτσας, ἓνα οἰκόπεδο στὸ Καρνιτσένι, τὸ ὁποῖο κατεῖχε ὁ Δαβίδ ἔναντι [...] * λέι χτυπημένων.

Ὁ Ἀγάπιος ἱεροψάλτης, γιὸς τοῦ Τοφάν ἀπὸ τὸ Βρανέστι ἀπὸ τὸ ἴδιο μέρος (ἀπὸ τὸ Καρνιτσένι) πωλεῖ καὶ πάλι στὴν Ἀνίτζα τὸ ἀγρόκτημα ποῦ εἶχε ἀπὸ τὸν πατέρα του ἔναντι [...] *

Μάρτυρες: Μιχαλάκης, γιὸς τοῦ Κόρνε, Γεώργιος Ρούς, Πάρβου, Ἰωάννης γιὸς τῆς Σοφίτσας.

Γραφέας ὁ Σαβίν Ἀράπου.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 507. Χαρτί (32,7X21,3). Δίφυλλο. Τὸ κείμενο καταλαμβάνει τὸ recto τοῦ α΄ φύλλου. Μελάνι μαῦρο.

* κενὸ στὸ ἔγγραφο.

319

1746 (7254), 26 Ἀπριλίου

Ὁ Ράδου Ράκοβιτζα, μέγας χατμάνος, δικάζει τὴ διένεξη μεταξὺ ὀκτώ ἐλευθέρων χωρικῶν ἀπὸ τὸ Μπαδιτσένι (τέσσερις ἀπὸ τοὺς ὁποίους εἶναι οἱ ἀδελφοὶ Χόλτ) καὶ τῆς Τοφάνας, κόρης τοῦ Παντετσέσκου, γιὰ ἓνα ποσὸ (ἀρχικά 10 λέι, σὺν τοὺς τόκους), τὸ ὁποῖο πλήρωσε ἡ τελευταία, μαζί με τὸν Ἰωάννη Διάκονου μετὰ τὴν εὐκαιρία τῆς ὀριθεσίας τοῦ κτήματος Μπαδιτσένι. Τὸ ποσὸ αὐτὸ εἶχαν δανειστεῖ οἱ δύο ἀπὸ τὸν Τοῦρκο ἀγὰ Αχμέτ. Μετὰ ἀπὸ ἐπιτόπια ἔρευνα διαπιστώθηκε ὅτι οἱ χωρικοὶ πλήρωσαν –ὁ καθένας ἀνάλογα μετὰ τὴν ἔκταση ποῦ διέθετε– τὸ χρέος τους, ἐνῶ οἱ μόνοι ποῦ δὲν πλήρωσαν ἦταν οἱ δύο, ὁ Ἰ. Διάκονου καὶ ἡ Τοφάνα.

Ἀντίγραφο, Ρουμανικά, ἀρ. 849. Συραμμένο μετὰ τὰ ἔγγραφα μετὰ αὔξ. ἀρ. 10 καὶ 19.

320

1747 (7255), 14 Φεβρουαρίου

Ὁ Χίλιπ καὶ ἡ σύζυγός του Μαρία, κόρη τοῦ Μωυσῆ, ἀπὸ τὸ Καρνιτσένι βεβαιώνουν ὅτι ἔλαβαν τέσσερα (;) λέι ἀπὸ τὸν Κονδορίτ ἱσπράβνικο [ῶς

προκαταβολή] για τό τμήμα τοῦ Καρνιτσένι, τό ὄποιο εἶχε ἀγοράσει ὁ Μουσιῆς. Ὅταν ὀριοθετηθεῖ, οἱ δύο θά ἔχουν νά λάβουν ἀπό τόν ἰσραβνικο καί ἄλλα χρήματα, ἀφοῦ πρόκειται γιά ἕνα οἰκόπεδο σημαντικῆς ἀξίας. Ἐάν γιά τό τελευταῖο ὑπάρξουν ἐκκενρότητες, οἱ δύο θά ἐπιστρέψουν τά χρήματα.

Μάρτυρας ὁ Ἰωάννης, γιός τοῦ Χίλιπ.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 516. Χαρτί (29,7X19,4). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α' φύλλου. Μελάني μαῦρο. Τό β' φύλλο σχισμένο.

321

1749 (7257), 13 Ἰουνίου

Ὁ Μιχαλάκης, ζαχαροπλάστης ἀπό τό Ἰάσι, καί ἡ σύζυγός του Μαριούτσα συμφωνοῦν μέ τόν ἠγούμενο τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, Γαβριήλ καί μέ τόν ἐπιστάτη τῆς λογοθέτη Ζαχαρία –στή δίκη πού εἶχαν ἐνώπιον τοῦ μητροπολίτη τῆς Μολδαβίας Νικηφόρου– νά συνεχίσει νά κατέχει γιά 55 μέρες ἀκόμα τά δύο οἰνοπωλεῖα (καί μία ξύλινη ἀποθήκη), πού νοίκιαζε γιά χρόνια καί δέν πλήρωνε τό ἐνοίκιο καί ἔπειτα νά περάσουν στή δικαιοδοσία τῆς μονῆς.

Τά τελευταῖα ἐπτὰ χρόνια τό ποσό πού χρωστοῦσε ἀνερχόταν σέ 35 λέι (πέντε λέι κάθε οca κεριοῦ). Ἐπειδή δέν συμφώνησε μέ τήν ἐκτίμηση πού ἔκαναν οἱ βόρνικοι de roartă καί σύμφωνα μέ τό ἄρθρο 22 τοῦ Κώδικα θά ἔχανε τό δικαίωμα νά τά χρησιμοποιεῖ, βρέθηκε ἡ συγκεκριμένη λύση στή δίκη.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 248. Χαρτί (29,3X20,7). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α' φύλλο καί τό recto τοῦ β' φύλλου. Μελάني μαῦρο.

322

1752 (7260), 2 Ὀκτωβρίου

Ὁ Ἰωάννης Μουντενάς μαρτυρεῖ ὅτι μαζί μέ τή σύζυγο καί τό γιό του Βασίλειο πώλησε μία οἰκία στή στολνιτσέα Ἰλίνκα Ρουσέτ ἔναντι 150 λέι τοῖς μετροῦτοῖς.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 863. Χαρτί (24,5X17,2). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α' φύλλου. Μελάني μαῦρο.

323

1753 (7261), 16 Μαρτίου

Ὁ Ἰορδάκι, μέγας λογοθέτης, ἐπικυρώνει στὸν πρόην μέγα βόρνικο Μανωλάκη Κοστάκι τὴν κατοχὴ ἑνὸς οἰκοπέδου καὶ μερικῶν οἰνοπωλείων στὸ Πόδουλ Βέκι, τὰ ὁποῖα ἀγόρασε ἀπὸ τὸν Ἰορδάκι, ἐγγονό (ἢ ἀνιψιό) τοῦ Κάροστα, πρόην βόρνικου de doampă. Τὸ οἰκόπεδο αὐτὸ καταπατήθηκε ὅταν χτίστηκαν ἀπὸ τὸ ζαχαροπλάστη δύο δικά του οἰνοπωλεῖα καὶ πρὶν τὰ ἀγοράσει ὁ πρότος ὕστερα ἀπὸ συνεννόηση μὲ τὸν ἡγούμενο τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, Ἱεξεκιήλ.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 249. Χαρτί (33,5X22,6). Δίφυλλο. Τὸ κείμενο καταλαμβάνει τὸ recto τοῦ α' φύλλου. Μελάνι μαῦρο.

324

1753 (7261), 4 Ἰουλίου

Ἡ Ἀνίτζα, κόρη τοῦ Νικολάου Πόπι, πωλεῖ στὸν Ἐνάκε Μπουτζίλ ἀπὸ τὸ Θησαυροφυλάκιο ἓνα ἀγροτεμάχιο στὸ Σοκρουζέني, τὸ ὁποῖο εἶχε ἀπὸ τὸ θεῖο της Ἀνδρόνικο Δέδιου, ἔναντι 20 λέι.

Μάρτυρες: ἱερέας Ἰωάννης ἀπὸ τὸ Μπαμπένι, Θεόδωρος κλουτσιάρης, Κάροστα, Ράς ἀπὸ τὸ Χούλλι, Κωνσταντίνος κάλφας, Ἰωάννης ἱεροψάλτης, Οὖρσου γιὸς τῆς Ἀνίτζας, Οὖρσάκι, Σάφτα, πρώτη ἐξαδέλφη τῆς Ἀνίτζας.

Γραφείας ὁ ἱερέας Γεώργιος ἀπὸ τὸ Σοκρουζέني.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 570. Χαρτί (32,3X20). Δίφυλλο. Τὸ κείμενο καταλαμβάνει τὸ recto τοῦ α' φύλλου. Μελάνι μαῦρο.

325

1754 (7266), 14 Φεβρουαρίου

Ὁ Σκαρλάτος Γρ. Γκίκας, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, ἐπικυρώνει σὴ μὴνὴ Κοπόου, ὕστερα ἀπὸ παράκληση τοῦ ἡγουμένου τῆς, παλαιότερη ἐλεημοσύνη, ἀπαλλάσσοντάς τιν ἀπὸ τὴν καταβολὴ τῶν σχετικῶν φόρων γιὰ τὰ ἐξῆς ἀγαθὰ: 400 κυψέλες, 500 πρόβατα, 800 vedre κρασί, 60 βοοειδῆ (ἀγε-

λάδες, βόδια) και ἄλογα. Ἐπί πλέον ἀπαλλάσσει ἀπό φόρους 20 poslužnici οἱ ὅποιοι θά ἀπασχολοῦνται ἀποκλειστικά γιά τίς ἀνάγκες τῆς μονῆς.

Πιστοποίηση τοῦ ἴδιου τοῦ ἡγεμόνα καί τῶν γιῶν του Ἄλεξάνδρου, Μιχαήλ, Νικολάου, Γρηγορίου καί Γεωργίου. Μάρτυρες οἱ Αὐλικοί: Ἰωάννης Μπογκδάν μέγας λογοθέτης, Λούπου Μπάλς μέγας βόρνικος τῆς Κάτω Χώρας, Βασίλειος Ροσέτ μέγας βόρνικος τῆς Ἄνω Χώρας, Βασίλειος Ράζου χατμάνος καί παρακάλαμπος τῆς Σουτσεάβας, Ἄλέξανδρος μέγας ποστέλνικος, Ἀρίσταρχος Χρυσσοκουλαίου μέγας βεστιάρης, Φίλιππος Καταρτζίου μέγας σπαθάρης, Κωνσταντίνος Στουόρζα μέγας μπάνος, Ἐνάικε μέγας καμινάρης, Νικόλαος Ρουσέτ, μέγας παχάρνικος, Ματθαῖος Γκίκας, μέγας κόμμισος, Βασίλειος Κουστάκι μέγας στόλνικος.

Γραφῆας ὁ Ἰωάννης διακ στό Ντιβάνι.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 990. Χαρτί (49,2X34,7). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α΄ φύλλου. Μελάني μαῦρο. Μέ τό ἴδιο χροῦμα ἡ αὐτόγραφε ὑπογραφή τοῦ ἡγεμόνα. Μέ κόκκινο ὁ σταυροειδῆς διάκοσμος πάνω ἀριστερά, ὁ τίτλος τοῦ ἡγεμόνα, τό πρωτόγραμμα, ὀρισμένα ὀνόματα καί λέξεις. Μέ κόκκινη σιλική μελάνη ἡ ἔντυπη ὀκταγωνική σφραγίδα τοῦ ἡγεμόνα.

326

1754 (7262), 18 Ἰουνίου

Ἄ Λούπου Πορτσέσκου καί ὁ cāpitan Στέφανος Ἄνδόνιε συντάσσουν ὀριοθετική μαρτυρία γιά τά τεμάχια πού κατέχουν οἱ ἐλεύθεροι χωρικοὶ στά κτήματα Μουσετέτσι καί Τζιουρτζέστι.

Ἄκολουθεῖ ἡ ὑπογραφή τοῦ Ἰγνατίου, ἡγουμένου τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν καί οἱ ὑπογραφές 12 χωρικῶν.

Ἄντίγραφο, Ρουμανικά, ἀρ. 947.

327

1754 (7263), 16 Ὀκτωβρίου

Ἄ Ματθαῖος Γκίκας, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, ἐλεεῖ τῇ μονῇ τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν (ἡγούμενός της ὁ ἱερομόναχος Δοσίθεος), παραχωρώντας της 100 ocale κεριοῦ τό χρόνο, ἀπό τό μεγάλο τελωνεῖο τοῦ Ἰασίου. Ἄπαλλάσσει ἐπίσης ἀπό τοὺς σχετικούς φόρους 500 κυψέλες, 250 βοσειδῆ καί ἄλογα, ὅλο τό κρασί πού θά παράγεται στό μοναστήρι ἀπό μία ἔκταση 12

ήμικταριών, καθώς και μία αποθήκη ποτών στο Ίασι, τήν ὁποία εἶχε δωρίσει ὁ πρόγονος τοῦ Ματθαίου, βοεβόδας Γεώργιος Γκίκας, καί ἕνα μύλο στόν ποταμό Προῦθο.

Πιστοποίηση τοῦ ἴδιου τοῦ ἡγεμόνα, τῶν γιῶν του Γρηγορίου, Γεωργίου καί Νικολάου. Μάρτυρες οἱ Αὐλικοί: Ράδου Ράκοβιτza μέγας λογοθέτης, Μανωλάκης Κοστάκε μέγας βόρνικος τῆς Κάτω Χώρας, Ἰωάννης Μπογκδάν μέγας βόρνικος τῆς Ἄνω Χώρας, Δουμητράσκο Παλάδι χατμάνος καί παρχαλάμπτος τῆς Σουτσεάβας, Νικολάκης Σούτσιο μέγας ποστέλνικος, Ἀρίσταρχος Χρυσσοσκουλαῖος μέγας βεστιάρης, Βασίλειος Ρουσέτ μέγας σπαθάρης, Ἰωάννης Παλάδι μέγας μπάνος, Νικολάκης Καρατζάς μέγας καμινάρης, Ἰορδάκε Καντακουζηνός μέγας παχάρνικος, Κωστάκης Δούκας μέγας στόλνικος, Μανωλάκης Ὑψηλάντης μέγας κόμισος.

Γραφέας ὁ Ἰωάννης διάκ στό Ντιβάνι.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 998. Χαρτί (60X45,2). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ φύλλου. Μελάνι καστανό. Μέ κόκκινο ὁ τίτλος τοῦ ἡγεμόνα, τό ὑπερμέγεθες πρωτόγραμμα, ὀρισμένες λέξεις, ἡ ἐπανάληψη τοῦ τίτλου καί ἡ ἐντυπη ὀκταγωνική σφραγίδα τοῦ ἡγεμόνα. Μέ μαῦρο ἡ αὐτόγραφη ὑπογραφή του.

328

1754 (7263), 26 Νοεμβρίου

Μαρτυρία γιά τήν πώληση ἑνός οἰκοπέδου στό Μπαδιτσένι, δίπλα στόν ποταμό Μπίστριτza, πρὸς τή μονή τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν. Πωλητές εἶναι ὁ Νεαγκόε Τσιορπάν καί ἡ Σάφτα Ζαμοάε.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 35. Χαρτί (15,3X15,6). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α' φύλλου. Μελάνι μαῦρο.

329

1755 (7263), 28 Φεβρουαρίου

Οἱ βόρνικοι de poartă Στέφανος Ποπέσκου καί Ἀθανάσιος Μελέγκ συντάσσουν ὀριοθετική μαρτυρία γιά ἕνα οἰκόπεδο προορισμένο γιά ἀνέγερση οἰκίας, ἰδιοκτησία τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν (ἡγούμενός της ὁ Δοσίθεος), τό ὁποῖο βρίσκεται μπροστά στό λουτρό, ὅπου παλαιά στεγαζόταν τό σχολεῖο πού εἶχε ἰδρύσει ὁ Βασίλειος Λούπου. Τό οἰκόπεδο αὐτό συ-

νορεύει μέ ένα άγρόκτημα τοῦ μεγάλου παχάρνικου Ἡλία Κοστάζε. Οἱ ἰδιοκτήτες τῶν δύο ἐκτάσεων εἶχαν διένεξη γιά τά ὄριά τους. Οἱ δύο ἄξιωματοῦχοι ρυθμίζουν τά σύνορα μεταξύ τῶν δύο οἰκοπέδων.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **1038**. Χαρτί (33,7X21,3). Μονόφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ φύλλου. Μελάني μαῦρο. Ἐντυπη κυκλική σφραγίδα μέ αἰθάλη.

330

1755 (7263), 28 Μαρτίου

Ἐν ὀνόματι τοῦ Θεοῦ, ἡγούμενος τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, παρουσιάζει περιλήψεις πέντε ἐγγράφων πού ἀναφέρονται σέ δωρεές κτημάτων πρός τή μονή [χρονολογημένα ἄλλα τό 1669].

Γραφέας ὁ Συμεών Κέσκο.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **608**. Χαρτί (43,5X17). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α΄ φύλλο καί τό recto τοῦ β΄. Μελάني μαῦρο. Σχισίματα στίς διπλώσεις.

331

1755 (7263), 3 Ἀπριλίου

Ἐν ὀνόματι τοῦ Θεοῦ, μέγας λογοθέτης, δικαιώνει τή μονή τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν (ἡγούμενός της ὁ Δοσίθεος), στή διένεξη πού εἶχε μέ τήν Ἀνίτζα, θυγατέρα τοῦ Νοβάκ, γιά ένα οἰκόπεδο προορισμένο γιά ἀνέγερση οἰκίας στό Ἱάσι, στήν Οὐλιτζα Μάρε.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Θεοῦ, ἡγούμενος τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, δικαιώνει τή μονή τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν (ἡγούμενός της ὁ Δοσίθεος), στή διένεξη πού εἶχε μέ τήν Ἀνίτζα, θυγατέρα τοῦ Νοβάκ, γιά ένα οἰκόπεδο προορισμένο γιά ἀνέγερση οἰκίας στό Ἱάσι, στήν Οὐλιτζα Μάρε.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Θεοῦ, ἡγούμενος τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, δικαιώνει τή μονή τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν (ἡγούμενός της ὁ Δοσίθεος), στή διένεξη πού εἶχε μέ τήν Ἀνίτζα, θυγατέρα τοῦ Νοβάκ, γιά ένα οἰκόπεδο προορισμένο γιά ἀνέγερση οἰκίας στό Ἱάσι, στήν Οὐλιτζα Μάρε.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Θεοῦ, ἡγούμενος τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, δικαιώνει τή μονή τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν (ἡγούμενός της ὁ Δοσίθεος), στή διένεξη πού εἶχε μέ τήν Ἀνίτζα, θυγατέρα τοῦ Νοβάκ, γιά ένα οἰκόπεδο προορισμένο γιά ἀνέγερση οἰκίας στό Ἱάσι, στήν Οὐλιτζα Μάρε.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Θεοῦ, ἡγούμενος τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, δικαιώνει τή μονή τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν (ἡγούμενός της ὁ Δοσίθεος), στή διένεξη πού εἶχε μέ τήν Ἀνίτζα, θυγατέρα τοῦ Νοβάκ, γιά ένα οἰκόπεδο προορισμένο γιά ἀνέγερση οἰκίας στό Ἱάσι, στήν Οὐλιτζα Μάρε.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Θεοῦ, ἡγούμενος τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, δικαιώνει τή μονή τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν (ἡγούμενός της ὁ Δοσίθεος), στή διένεξη πού εἶχε μέ τήν Ἀνίτζα, θυγατέρα τοῦ Νοβάκ, γιά ένα οἰκόπεδο προορισμένο γιά ἀνέγερση οἰκίας στό Ἱάσι, στήν Οὐλιτζα Μάρε.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **254**. Χαρτί (30,7X20,9). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α΄ φύλλο καί τό recto τοῦ β΄. Μελάني μαῦρο. Μέ κόκκινο ἡ ἐντυπη ὀκταγωνική σφραγίδα τοῦ ἡγεμόνα.

332

1755 (7263), 20 Ἰουλίου, Ἰάσι

Ὁ Ματθαῖος Γκίκας, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, διατάζει τὸν Ἰωαννίτζη Ροσέτ, πρῶην μέγα μεδελνιτσιάρη, δικαστὴ τοῦ νομοῦ Μπακάου, νά ἐρευνησεῖ τὴ διένεξη μεταξύ τοῦ Ἰωάννη Λιπάν, mazil ἀπὸ τὸ Μπακάου καὶ τοῦ ἱερέα Λούπου, γιὰ 7 rământuri πού κατεῖχε στὸ παλαιοχώρι Κανένι, τοῦ νομοῦ Νεάμτζ. Αὐτὰ τὰ εἶχε ὁ θεῖος τοῦ Στέφανου Τζάρα, μαζί μέ ἄλλα 29 ἀγορασμένα ἀπὸ τοὺς συγγενεῖς τοῦ ἱερέα. Ἄργότερα, ὁ Τζάρα πώλησε τὰ 29 rământuri στὸν Ἰεζεκιήλ, ἡγούμενο τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, στὸν ὁποῖο ἔδωσε καὶ ἓνα παλαιὸ πιστοποιητικὸ. Στὴν ἰδιοκτησία τοῦ Λιπάν ἔμειναν 7 rământuri, τὰ ὁποῖα κάποια στιγμή ἀμφισβήτησε ὁ Λούπου. Ἡ ὑπόθεση δικάστηκε ἀπὸ τὸ μακαρίτη μέγα λογοθέτη Σάνδου Στούρζα, ὁ ὁποῖος ἀποφάσισε νά παραμείνουν στοὺς συγγενεῖς τοῦ Λούπου τὰ 7 αὐτὰ rământuri, ἀφοῦ ὁ Λιπάν δέν κατεῖχε κανένα πιστοποιητικὸ. Τελικὰ συμφώνησαν οἱ δύο πλευρὲς νά κατέχουν τὴν ἔκταση ἀπὸ κοινοῦ.

Ἐντοπιζόντας τελευταῖα στὸ Ἰάσι ὁ Λιπάν τὸ σχετικὸ πιστοποιητικὸ, στὴ μονὴ τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, ὁ ἡγεμόνας διατάζει τὸ Ροσέτ σὲ περιήλπηση πού ὁ Λιπάν ἔχει δίκιο, νά τοῦ παραχωρήσει καὶ τὴ σχετικὴ μαρτυρία.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 90. Χαρτί (31,6X21,6). Δίφυλλο. Τὸ κείμενο καταλαμβάνει τὸ α΄ φύλλο. Μελάνι μαῦρο. Μέ κόκκινη σινικὴ μελάνη ἡ ἔντυπη ὄκταγωνικὴ σφραγίδα τοῦ ἡγεμόνα.

333

1755 (7263), 12 Ὀκτωβρίου, Ἰάσι

Ὁ Ματθαῖος Γκίκας, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, ἐλεεῖ τὴ μονὴ Κοπόου, ἡ ὁποία βρίσκεται σὲ μεγάλη ἔνδεια, ἀπαλλάσσοντάς τιν ἀπὸ τὴν καταβολὴ τῶν σχετικῶν φόρων γιὰ 200 κυψέλες, 150 πρόβατα, 25 ἄλογα καὶ βοοειδῆ, 300 vedre κρασί, τέσσερα ἡμεκτάρια ἀμπέλι, καθὼς καὶ 10 ξένους, οἱ ὁποῖοι νά ὑπηρετοῦν τὴ μονή.

Πιστοποίηση τοῦ ἴδιου τοῦ ἡγεμόνα καὶ τῶν γιῶν του Γρηγορίου, Γεωργίου καὶ Νικολάου. Μάρτυρες οἱ Αὐλικοί: Ἰωάννης Μπογκδάν μέγας λογοθέτης, Μανωλάκης Κοστάκε μέγας βόρνικος τῆς Κάτω Χώρας, Μιχαλάκης Στούρζα μέγας βόρνικος τῆς Ἄνω Χώρας, Ἐνάκε Σούτσιου χατμάνος καὶ παρακλάμπος τῆς Σουτσεάβας, Νικολάκης Σούτσιου μέγας ποστέλνικος, Ἀρίσταρχος Χρυσσοκουλαῖος μέγας βεστιάρης, Ἰωαννίτζης Παλάου μέγας

σπαθάρης, Ἰωάννης Στούρζα μέγας μπάνος, Νικόλαος Καρατζάς μέγας καμινάρης, Ἰορδάκε Μαυροδίν μέγας παχάρνικος, Στέφανος Στούρζα μέγας στολνικος, Βασίλειος Κοζμίτζα μέγας κόμισος.

Γραφείας ὁ Ἰωάννης γραμματικός στό Ντιβάνι.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **1002**. Χαρτί (50X37,6). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α΄ φύλλου. Μελάνι μαῦρο. Μέ κόκκινο ὁ τίτλος τοῦ ἡγεμόνα, ἡ ἐπανάληψή του στό κάτω μέρος τοῦ ἐγγράφου, τό πρωτόγραμμα, ὀρισμένες λέξεις καί γράμματα τοῦ κειμένου, ἡ ἔντυπη ὀκταγωνική σφραγίδα τοῦ ἡγεμόνα. Μέ μαῦρο ἡ αὐτογραφή ὑπογραφή του μέ ἐκζητημένη μορφή. Ἐπὶ θεία ὑγρασίας.

334

1755 (7264), 28 Νοεμβρίου

Ὁ Ἰορδάκε Ροσέτ πρῶν [μέγας] μεδελνισιάρης δίνει στόν Ἰωαννίτζη Λιπάν τό δικαίωμα νά πωλεῖ σέ ὅποιον θελήσει 7 pământuri, πού εἶχε στήν ἰδιοκτησία του, γιά τά ὁποῖα εἶχε διένεξη μέ τόν ἱερέα Λούπου. Τήν ἔκταση αὐτή ὁ Λιπάν τήν εἶχε μοιραστεῖ προσηρινά μέ τό Λούπου, ἔως ὅτου βρισκόταν τό πιστοποιητικό ἰδιοκτησίας. Τελευταία τό ἐντόπισε στή μονή τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, στήν ὁποία ἤθελε νά πωλήσει καί τά ὑπόλοιπα pământuri. Ὁ Λούπου ζήτησε νά τά ἀγοράσει ὁ ἴδιος καί ὁ Ροσέτ τοῦ ὄρισε προθεσμία γιά νά πραγματοποιήσει τήν ἀγορά. Ὅταν αὐτή πέρασε, ὁ μεδελνισιάρης παραχώρησε στό Λιπάν τό δικαίωμα νά πωλήσει τό ἀγρόκτημα σέ ὅποιον ἐπιθυμοῦσε.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **91**. Χαρτί (29,5X20,3). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α΄ φύλλο. Μελάνι μαῦρο.

335

1755, 5 Δεκεμβρίου

Ὁ Ἴανε, πρῶν μέγας κλουτσιαρής, μαρτυρεῖ ὅτι ἀγόρασε ἀπό τόν Ἰωαννίτζη γουναρά ἓνα σπίτι στό κέντρο τοῦ Μπακάου ἔναντι 30 λέι. Ἐκτίσε καί ἄλλο σπίτι στόν ἴδιο χῶρο, τό ὁποῖο τοῦ στοίχισε 18 λέι, καθώς καί μία ἀποθήκη γιά τήν ὁποία πλήρωσε 20 λέι, ἐνῶ ἡ κατασκευή μιᾶς ἐξώπορτας τοῦ στοίχισε 10 λέι. Ὅλα τά δώρισε στήν ἐκκλησία τοῦ Μπακάου γιά μνημόσυνό του. Ὅποιοι θά διαμένει μέ ἐνοίκιο στά σπίτια αὐτά νά πληρώνει

20 λεί τό χρόνο στήν ἐκκλησία: 15 γιά τήν παρασκευή κεριού και πέντε γιά τή συντήρηση τῶν σπιτιῶν.

Μάρτυρες: Ἰορδάκε Κάντα λογοθέτης, Οὐρέκε (:) μέγας λογοθέτης, Ἰωάννης πρόων μέγας κλουτσιάρης, Κωνσταντίνος Μπάλς μέγας λογοθέτης, Μιχαήλ (:) μέγας βεστιάρης, καθώς και ὁ μέγας κόμισος και ὁ μέγας παχάρνικος [με δυσανάγνωστες ὑπογραφές].

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 455. Χαρτί (33,7X21,6). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α΄ φύλλο. Μελάني μαῦρο. Σχισίματα στίς διπλώσεις.

336

[1755, 1 Σεπτεμβρίου - 1756, 31 Αὐγούστου] (7264)

Ὁ Ματθαῖος Γκίκας, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, ἐπικυρώνει στήν ἐκκλησία πού τιμᾶται στή μνήμη τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου, εὐρισκόμενη στό Μπακάου, τήν κατοχή δύο οἰκιῶν, μιᾶς ἀποθήκης και μιᾶς αὐλῆς, τά ὅποια τῆς δώρισε ὁ Ἰερε πρόων μέγας κλουτσιάρης. Ὁ τελευταῖος εἶχε ἀγοράσει ἕνα σπίτι στήν πόλη Μπακάου ἔναντι 30 λεί ἀπό τό γουναρά Ἰωαννίτση. Ἐπί πλέον ἔχτισε ἕνα ἄλλο σπίτι μέ 18 λεί, τήν ἀποθήκη μέ 20 λεί και τήν αὐλή μέ 10 λεί. Ὅριζει νά πληρώνει ὁ ἐνοικιαστής (οἱ ἐνοικιαστές) τῶν χώρων αὐτῶν 21 λεί ἔτησίως, ἀπό τά ὅποια 15 νά δίνει στήν ἐκκλησία και 5 γιά τή συντήρησή τους. Ἀπό τά 15 νά παράγει κερι (12 ocale τό χρόνο) τό ὅποιο νά δίνει στή μονή δύο φορές τό χρόνο.

Πιστοποίηση τοῦ ἴδιου τοῦ ἡγεμόνα και τῶν γιῶν του Γρηγορίου, Γεωργίου και Νικολάου, καθώς και τῶν Αὐλικῶν: Ράδου Ράκοβιτζα μεγάλου λογοθέτη, Κωνσταντίνου Μπάλς μεγάλου βόρνικου τῆς Κάτω Χώρας, Μιχαλάκη Στούρτζα μεγάλου βόρνικου τῆς Ἄνω Χώρας, Ἰωάννου Μπογκδάν, χατμάνου και παρχαλάμπου τῆς Σουτσεάβας, Νικολάου Σούτσιου μεγάλου ποστέλνικου, Ἀριστάρχου Χρυσσοκουλαίου μεγάλου βεστιάρη, Ἰωαννίτση Στούρτζα μεγάλου σπαθάρη, Βασιλείου Ρουγκούτ μεγάλου μπάνου, Νικολάου Καρατζά μεγάλου καμινάρη, Στεφανίτζα Στούρτζα μεγάλου παχάρνικου, Σκαρλατάκη Κοστάκε μεγάλου στόλνικου, Βασιλείου Κοστάκε μεγάλου κόμισου.

Γραφές ὁ Ἰωάννης pisar στό Ντιβάνι.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 457. Χαρτί (41,7X30,2). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α΄ φύλλου. Μελάني μαῦρο. Μέ κόκκινο ὁ φυτικός διάκοσμος πάνω ἀριστερά, ὁ τίτλος τοῦ ἡγεμόνα και ἡ ἐπανάληψή του, τό πρωτόγραμμα τοῦ κειμένου, ὀριζόμενες λέξεις, καθώς και ἡ ἔντυπη ὀκταγωνική σφραγίδα τοῦ βοεβόδα.

337

[1755, 1 Σεπτεμβρίου - 1756, 31 Αυγούστου] (7264)

Ὁ Ἰωαννίτζης γουναράς πωλεῖ στὸν Ἰάνε, πρῶην μέγα κλουτσιάρη, ἓνα σπίτι στὸ Μπακάου ἔναντι 30 λεί.

Μάρτυρες: Δημήτριε Μρότα [ὑπογράφει ἑλληνικά], ἱερέας Ἰωάννης ἀπὸ τὸ Μπακάου, ἱερέας Λούπου πρῶην κάτοικος τοῦ Μπακάου, Κυριάκος Λεουστεάν γιὸς τοῦ γουναρά Ἰωαννίτζη, Βασίλειος Μπάλς μεδελντσιάρης, Σεραφεῖμ ἀρχιμανδρίτης Τριεραρχίτης [ὑπογράφει ἑλληνικά].

Ἀντίγραφο, Ρουμανικά, ἀρ. **458**.

338

[1755, 1 Σεπτεμβρίου - 1756, 31 Αυγούστου] (7264)

Ὁ γουναράς Ἰωαννίτζης μαρτυρεῖ ὅτι πώλησε στὸν Ἔνε, πρῶην μέγα κλουτσιάρη, ἰσπράβνικο τοῦ Μπακάου –ἐπειδὴ εἶχε οικονομικὲς δυσκολίες– ἓνα σπίτι στὸ Μπακάου, ἔναντι 30 λεί.

Μάρτυρες: ἱερέας Ἰωάννης ἀπὸ τὸ Μπακάου, Κυριάκος Λεουστεάν γιὸς τοῦ Ἰωαννίτζη γουναρά, Ἔνες Γκάμπορ, Δημήτρης [...].

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **883**. Χαρτί (21,5X15,7). Δίφυλλο. Τὸ κείμενο καταλαμβάνει τὸ recto τοῦ ἀ' φύλλου. Μελάνι μαῦρο.

339

[1755, 1 Σεπτεμβρίου - 1756, 31 Αυγούστου] (7264)

Ὁ Ματθαῖος Γκιάκας, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, ἐπικυρώνει στὴν ἐκκλησία τοῦ Μπακάου πού τιμᾶται στὴ μνήμη τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου τὴν κατοχὴ μιᾶς οἰκίας, μαζί μὲ τὰ βοηθητικά της κτίσματα, στὴν πόλη τοῦ Μπακάου, δωρεὰ τοῦ Ἔνε πρῶην μεγάλου κλουτσιάρη.

Ὁ Ἔνε εἶχε ἀγοράσει τὸ σπίτι ἀπὸ τὸ γουναρά Ἰωαννίτζη, κάτοικο τῆς ἴδιας πόλης, ἔναντι 30 λεί καὶ ἀργότερα ἔκτισε δίπλα του ἓνα ἄλλο, ξοδεύοντας 18 λεί, μία αὐλή (10 λεί), μία ἀποθήκη (20 λεί). Ὅλα τὰ δῶρισε στὴ μονή. Ὅποιος μείνει μὲ ἐνοίκιο ἐκεῖ νὰ πληρώνει 20 λεί τὸ χρόνο. Ἀπὸ αὐτά, 15 λεί νὰ λαμβάνει ἡ ἐκκλησία καὶ 5 νὰ χρησιμεύουν γιὰ τὴ συντήρησή του.

Ἐκ τῶν 15 λεί νά παράγεται κερὶ, τὸ ὁποῖο (12 ocale σύνολο τὸ χρόνο) νά δίδεται στὴν ἐκκλησία.

Μάρτυρας ὁ Σεραφεὶμ ἀρχιμανδριτῆς Τριεραρχίτης.

Ἐντίγραφο, Ρουμανικά, ἀρ. 884.

340

1756 (7264), 5 Μαΐου

Ὁ Κωνσταντῖνος Μ. Τσεχάν Ράκοβιτσα, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, παραχωρεῖ στὴ μονὴ τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν –ὕστερα ἀπὸ διαμαρτυρία τοῦ ἡγουμένου τῆς Ἱεζεκιήλ– τὸ δικαίωμα νά ὑποχρεῶνται μερικoὺς χωρικοὺς πού μένουν σὲ σπίτια τῶν ὁποῖων τὰ οἰκόπεδα ἀνήκουν στὴ μονή, νά πληρῶνουν σὲ αὐτὴν τὸ bezmăn.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 234. Χαρτί (31,8X22,1). Δίφυλλο. Τὸ κείμενο καταλαμβάνει τὸ recto τοῦ α΄ φύλλου. Μελάνι μαῦρο. Μὲ σινική μελάνη ἡ ἐντυπη ὄκατωνική σφραγίδα τοῦ ἡγεμόνα. Τὸ β΄ φύλλο σχισμένο ἐντελῶς.

341

1756 (7264), 15 Μαΐου

Ὁ Ἐνάκε Μπουξίλα ἀπὸ τὸ Θησαυροφυλάκιο, γιὸς τοῦ πρώην μεγάλου ζιτνιτσιάρη Βασιλείου, ἀνταλλάσσει κτήματα μὲ τὴ μονὴ Κοπούου, μετόχι τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν (ἡγούμενός τῆς ὁ Δοσίθεος, ὁ ὁποῖος εἶναι καὶ ἐπίτροπος τῆς μονῆς Κοπούου).

Λαμβάνει τὸ ἕνα τέταρτο του Κοσατζίνι, τὸ ἕνα bătrân ἀπὸ τὸ Τσιολτάνι τὸ ὁποῖο λέγεται Τσιγγάνουλ (πού ἀνήκουν στὸ Κοπούου) καὶ ἕνα μέρος ἀπὸ τὸ Ἰουγκάνι καὶ τῆς παραχωρεῖ ἕνα μέρος –πάνω ἀπὸ μισὸ χωριό– τοῦ Σοκρουξένι, στὴν εὐρύτερη περιοχὴ τοῦ Μποτοσάνι.

Γιὰ νά μὴν ζημωθεῖ τὸ Κοπούου, ὁ Δοσίθεος θά δώσει καὶ ἕνα μέρος τοῦ Μποτουέστι, τοῦ νομοῦ Καρλιγκατούρι.

Μάρτυρες οἱ [τιτουλάριοι] Μητροπολίτες Γεράσιμος Σεβαστείας καὶ Ἰωαννίνιος Συννάδων, Ἁγιορίτες, ὁ ἡγούμενος τοῦ Δομτροβάτζ [...] καὶ ὁ Φώτης Λητρέσκος [ὄλοι ὑπογράφουν ἐλληνικά].

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 583. Χαρτί (53,4X38,5). Δίφυλλο. Τὸ κείμενο καταλαμβάνει τὸ recto τοῦ α΄ φύλλου. Μελάνι μαῦρο. Ἐπήρεια ὑγρασίας. Σχισμὰτα στίς διπλώσεις.

342

1756 (7264), 16 Ιουνίου

Ἀναλυτικός πίνακας τῶν τεμαχίων τοῦ χωριοῦ Σοκρουζένη τοῦ νομοῦ Χαρλάου πού κατέχουν οἱ ἐλεύθεροι χωρικοί τῶν οἰκογενειῶν Μπουζίλα, Δέδιου, Ἀράπου καί ἄλλοι, καθὼς καί τῶν δικαιολογητικῶν τους. Προηγεῖται τό γενεαλογικό δένδρο τῆς οἰκογένειας Δέδιου. Ἡ διανομή τῶν οἰκοπέδων γίνεται μέ βάση τὴν ὀριοθεσία τῆς 25ης Ἰουνίου 7252 [1744].

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **573**. Χαρτί (29X20,8). Τρία φύλλα. Τό κείμενο καταλαμβάνει τίς πρώτες ὀκτώ σελίδες. Μελάني μαῦρο.

343

1756 (7265), 5 Σεπτεμβρίου

Ὁ Κωνσταντῖνος Μ. Τσεχάν Ράκοβιτσα, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, ἐπικυρώνει στὴν ἐκκλησία τοῦ Μπακάου ἢ ὁποῖα τιμᾶται στὴ μνήμη τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου, τὴν κατοχὴ δύο οἰκιῶν καί μιᾶς ἀποθήκης πού τῆς δώρισε ὁ Ἔνε, πρόην μέγας κλουτσιάρης. Οἱ ἐνοικιαστές τῶν δύο οἰκιῶν νά πληρώνουν 20 λέι μηνιαίως, 15 στὴν ἐκκλησία καί 5 γιὰ τὴ συντήρηση τῶν σπιτιῶν.

Τό ποσό γιὰ τὴν ἐκκλησία νά χρησιμοποιεῖται γιὰ τὴν παραγωγή 12 ocale κεριοῦ* τό χρόνο σέ δύο δόσεις.

Ἀπὸ τὰ δύο σπῖτια, τό ἓνα ἀγόρασε ὁ κλουτσιάρης ἔναντι 30 λέι, ἐνῶ τό ἄλλο τό ἔκτισε μόνος του.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **448**. Χαρτί (51,8X37,4). Μονόφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ φύλλου. Μελάني μαῦρο. Μέ κόκκινο ὁ τίτλος τοῦ ἡγεμόνα, τό πρωτόγραμμα τοῦ κειμένου, ὀρισμένες λέξεις. Μέ κόκκινη σινική μελάνη ἡ ἔντυπη κυκλικὴ σφραγίδα τοῦ ἡγεμόνα, διαμέτρου 4,9 ἐκ.

* κείμενο σχισμένο.

344

1756, 15 Σεπτεμβρίου

Ὄριοθετικὴ μαρτυρία (μὴ ὀνομαζομένων χωρομετρῶν) γιὰ τὰ σύνορα τοῦ κτήματος Φαρκασένη, ἰδιοκτησία τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, πρὸς τὴν πλευρὰ τοῦ Ὀμποροτσένη. Ἡ αναλυτικὴ περιγραφή τῶν ὀρίων ἀκολουθεῖ.

Μάρτυρες: Ίορδάκε Μόρκοβ, Βασίλειος Σπανάκ, Ήλιος Δαμιπίζα, Γκαλιάν Ούγγρος, Ίωάννης Τσιομπάν.

Γραφέας ο Ιερέας Σάνδου από τό Μικλαουσένι.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, αρ. **777**. Χαρτί (34,1X21,9). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α΄ φύλλου. Μελάني μαῦρο. Σχισίματα στίς διπλώσεις.

345

1756 (7265), 17 Σεπτεμβρίου

Ὅριοθετική μαρτυρία τήν ὁποία ὑπογράφουν ὁ σλουτζιάρης Ήλιος Στούρζα, ὁ σλουτζιάρης Τοδιράσκου Μπουχούς καί ὁ βόρνοικος de gloatã Νικόλαος Τιρόν, γιά τό κτήμα τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, ὀνόματι Φαρζασένι.

Ὁ ἡγούμενός τῆς Δοσίθεος εἶχε διαμαρτυρηθεῖ στόν ἡγεμόνα ὅτι καταπατάται ἓνα μέρος τοῦ κτήματος πρός τήν πλευρά τοῦ Ὀμποροτσένι. Παρουσία μαρτύρων, οἱ τρεῖς ἀξιωματοῦχοι μετέβησαν στό κτήμα καί τό ὄριοθέτησαν. Ἀκολουθεῖ ἡ περιγραφή τῶν ὁρίων.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, αρ. **768**. Χαρτί (34X21,9). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α΄ φύλλο. Σχισίματα στίς διπλώσεις. Ἀντίγραφο αρ. **775**. Ἑλληνική μετάφραση αρ. **775A**. Ἄλλη μετάφραση αρ. **776**. Στή δεύτερη μετάφραση εἶναι συσταχωμένη ἄλλη ὄριοθεσία, ἡ ὁποία περιλαμβάνει στοιχεῖα μέχρι τό 1802.

346

1756 (7265), 20 Νοεμβρίου

Ὁ Κωνσταντίνος Μιχαήλ Τσεχάν Ράκοβιτςα, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, ἔλεεῖ τούς *suiiulgi* τῆς ἀποχέτευσης στό Ἰάσι, ἀδελφούς Δήμα καί Κωνσταντίνο, οἱ ὅποιοι βοήθησαν καί μέ τήν εὐκαιρία τῆς ἀνέγερσης τῆς ἡγεμονικῆς Αὐλῆς καί τοῦ λουτροῦ, ἐπικυρώνοντάς τους ἓνα οἰκόπεδο στό Ἰάσι, κοντά στήν ἐξωτερική πύλη τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν. Τά σύνορά του καταγράφονται ἀναλυτικά. Ἐκεῖ ἔχουν τό δικαίωμα νά κτίσουν οἰνοπωλεῖα ἢ ὀτιδήποτε ἄλλο ἀναγκαῖο.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, αρ. **216**. Χαρτί (56,3X41,9). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α΄ φύλλου. Μελάني μαῦρο. Μέ κόκκινο ὁ τίτλος τοῦ ἡγεμόνα, ὀρισμένες λέξεις καί ἀρχικά γράμματα. Μέ τό ἴδιο χροῖμα ἡ ἔντυπη ὀκταγωνική

σφραγίδα του ἡγεμόνα. Μὲ καστανό ἢ αὐτόγραφη ὑπογραφή τοῦ ἡγεμόνα. Σχισίματα στίς διπλώσεις χωρὶς ἐλλείψεις στό κείμενο.

347

1756 (7265), 22 Νοεμβρίου

Ὁ Μιχαήλ Τσιολάκουλ, πλανόδιος ἔμπορος, μαζί μέ τή σύζυγό του Μαρία, πωλοῦν στόν Ἰωσήφ ἐκμισθωτή καί στή σύζυγό του ἕνα σπίτι πού βρίσκεται δίπλα στόν τοίχο τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, στήν ἔκτασή της, ἔναντι 45 λεί μετροῦοῖς.

Μάρτυρες: Ματθαῖος Τριεραρχίτης, Ἰωάννα, σύζυγος τοῦ παρκαλάμπτου Ἰωσήφ, Χριστίνα σύζυγος τοῦ κηροποιοῦ Νικολάου.

Γραφέας ὁ Ἰωάννης διακ στό Ντιβάνι.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 626. Χαρτί (31,5X21,5). Μονόφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει ὄλο τό φύλλο. Μελάني μαῦρο. Σχισίματα στίς διπλώσεις.

348

1757 (7265), 5 Ἰουνίου

Ὁ Λόκιμαν Γκέραχ (Lochman [Gerah]) χειρουργός (chirurgus) καί ἡ σύζυγός του Αἰκατερίνη (Catharina) πωλοῦν στόν κουνιάδο του Στέφανο βυρσοδέψη καί στή σύζυγό του Ἀνίτσα ἕνα οἰκόπεδο προορισμένο γιά ἀνέγερση οἰνοπωλείου, εὑρισκόμενο στό Τάργκουλ δέ Σούς, στήν ὁδὸ Χατζιοάια, ἔναντι 160 καινούργιων λεί.

Τό οἰκόπεδο τό εἶχε ἀγοράσει ὁ Λόκιμαν ἀπό τό Λάζορ, γαμπρό τοῦ Σολομώντα, (ὁ ὁποῖος τό εἶχε κληρονομήσει). Ἀρχικά ὁ πρῶτος τό εἶχε νοικιάσει στό Στέφανο ἔναντι 8 λεί τό χρόνο. Ἐπειτα ὁ Στέφανος ἔξοδευε γιά τίς ἐπισκευές τοῦ οἰνοπωλείου 108 λεί ἐνῶ ἐν συνεχείᾳ, ἔξαιτίας πυρκαγιᾶς στήν πόλη, καταστράφηκε. Τελικά, οἱ δύο πλευρές φθάνουν στήν προαναφερόμενη συμφωνία.

Μάρτυρες: Νικόλαος Τιρόν βόρνικος de roartă, Ἰωάννης [...] (;) βόρνικος de roartă καί ἄλλοι δύο πού ὑπογράφουν ἐβραϊκά.

Γραφέας ὁ Κάρολ διακ στό Ντιβάνι.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 230. Χαρτί (31,6X22,5). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α' φύλλο. Μελάني μαῦρο.

349

1757 (7265), 8 Ἰουλίου

Ὁ Σκαρλάτος Γκίκας, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, παραχωρεῖ στή μονή τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν (ἡγουμένος τῆς ὁ Δοσίθεος) τό δικαίωμα νά κατασκευάσει ἐκ νέου κινητή γέφυρα στό χωριό Ἀδξιουδένι τοῦ νομοῦ Ρόμαν, στό μέρος ποῦ ὑπῆρχε καί παλαιότερα. Τό χωριό τῆς τό εἶχε δωρίσει ὁ Ἰωάννης Χαμπασέσκου.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **1059**. Χαρτί (31,6X22). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α' φύλλου. Μελάني μαῦρο. Μέ κόκκινο ἡ ἔντυπη ὀκταγωνική σφραγίδα τοῦ ἡγεμόνα.

350

1757 (7265), 21 Ἰουλίου, Ἰάσι

Ὁ Σκαρλάτος Γρ. Γκίκας, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, ἐπικυρώνει στούς *suilgii* τῆς ἀποχέτευσης, ἀδελφούς Δήμα καί Κωνσταντίνο, ἕνα οἰκόπεδο στό Ἰάσι, κοντά στήν ἐξωτερική πύλη τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν. Τά σύνορά του καταγράφονται ἀναλυτικά. Στή θέση αὐτή μποροῦν νά κτίσουν οἰνοπωλεῖα ἢ ὀτιδήποτε ἄλλο ἀναγκαῖο.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **217**. Χαρτί (50,2X36,6). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α' φύλλου. Μελάني μαῦρο. Μέ κόκκινο ὁ φυτικός διάκοσμος στό ἄνω ἄριστερό μέρος, ὁ τίτλος τοῦ ἡγεμόνα, ὀρισμένες λέξεις καί ἀρχικά γράμματα. Μέ μαῦρο αὐτόγραφη ὑπογραφή τοῦ ἡγεμόνα. Σχισίματα στίς διπλώσεις καί μικρές ὀπές μέ ἑλλείψεις στό κείμενο. Ἐπήρεια σκόρου.

351

1757 (7266), 21 Ὀκτωβρίου

Ὁ Σκαρλάτος Γρ. Γκίκας διατάζει τό Δημήτριο Καντακουζηνό πρόην μέγα μπάνο, ἰσπράβνικο τῆς Σουτσεάβας καί τό Βασίλειο Μπάσοτα, πρόην μέγα στόλνικο, νά μεταβοῦν –ὑστερα ἀπό παράκληση τοῦ ἡγουμένου τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν Μισαήλ– στό κτήμα Φαρκασένι, τμήμα τοῦ ὀποίου καταπατάται ἀπό τήν Παρασκευή Στούρζα, ἰδιοκτῆτρια τοῦ κτήματος Ὁμποροτσένι. Ἐάν διαπιστώσουν ἀπό τούς γείτονες μάρτυρες ὅτι τά σύνο-

ρα του Φαρκασένι είναι ίδια με αυτά που είχαν οριοθετήσει ο Ήλιος Στούρτζα και ο Θεόδωρος Μπουχούς –σλουτσιάριοι και οι δύο– και ο βόρnikovος de roartă N. Τιρόν να υποχρεώσουν τη Στούρτζα να πληρώσει τα έξοδα των χωρομετρών, τη ζημιά της μονής και τη δεκάτη που εισέπραξε.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, αρ. 774. Χαρτί (32X29,7). Δίφυλλο. Το κείμενο καταλαμβάνει τό α' φύλλο. Μελάνι μαύρο. Μέ κόκκινο ή έντυπη κυκλική σφραγίδα διαμέτρου 5 εκ., σβησμένη εν μέρει.

352

1757 (7266), 13 Νοεμβρίου

Ο Σκαρλάτος Γκίκας, ηγεμόνας της Μολδαβίας, επικυρώνει στη μονή των Τριών Ίεραρχών (ηγούμενός της ο Μισσήλ) την κατοχή του κτήματος Φαρκασένι, του νομού Ρομάν, στα σύνορα που οριοθέτησαν στις 17 Σεπτεμβρίου 1756 ο Ήλιος Στούρτζα πρώην μέγας σλουτζιάρης, ο Τοδεράσκου Μπουχούς σλουτζιάρης και ο Νικόλαος Τιρόν βόρnikovος de roartă ύστερα από παράκληση του τότε ηγούμενου Δοσίθεου.

Ο τελευταίος είχε καταγγείλει ότι η Παρασκευή Στούρτζα, ιδιοκτήτρια του κτήματος Όμποροτσένι, καταπατά τό κτήμα της μονής και ζήτησε δικαιοσύνη.

Πιστοποίηση του ίδιου του ηγεμόνα, των γιων του Αλέξανδρου, Μιχαήλ, Νικολάου, Γρηγορίου, Γεωργίου. Μάρτυρες οι Αδελφικοί: Ράδου Ρακοβιτζα μέγας λογοθέτης, Κωνσταντίνος Μπάλς, μέγας βόρnikovος της Κάτω Χώρας, Βασίλειος Ρουσέτ μέγας βόρnikovος της Άνω Χώρας, Ίωαννίτζης Στούρτζα χατμάνος και παρκαλάμπος της Σουτσεάβας, Άλέξανδρος μέγας ποστέλνικος, Άρισταρχος Χρυσοσκουλαίος μέγας βεσιτάρης, Ίωάννης Παλάδε, μέγας σπαθάρης, Παναγιώτης μέγας μπάνος, Ίορδάκι Κοστάκι, μέγας παχάρnikovος, Ματθαίος Γκίκας μέγας κόμισος, Ένάκι μέγας καμινάρης, Βασίλειος Κοστάκι μέγας στόλνικος.

Γραφείας ο Ίωάννης Γκίνδα λογοθέτης

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, αρ. 766. Χαρτί (54,7X40,2). Δίφυλλο. Το κείμενο καταλαμβάνει τό α' φύλλο. Μελάνι μαύρο. Μέ κόκκινο ο φυτικός διάκοσμος πάνω αριστερά, ο τίτλος του ηγεμόνα, μερικές λέξεις, ονόματα, κεφαλαία γράμματα, ή τελευταία σειρά και ή έντυπη οκταγωνική σφραγίδα του ηγεμόνα. Μέ μαύρο ή αυτόγραφο ύπογραφή του.

353

1757 (7266), 13 Νοεμβρίου

Ὁ Σκαρλάτος Γρ. Γκίκας, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, ἐπικυρώνει στή μονή τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν (ἡγούμενός της ὁ ἱερομόναχος Μισαήλ) ἕνα ἀγροτεμάχιο ἔκτασης 64 stânjeni στό κτήμα τῆς μονῆς, Φαρκασέني.

Αὐτό τὸ τεμάχιο καταπατᾶται ἀπὸ τμῆμα τοῦ κτήματος Ὀμποροτσέني, ἰδιοκτησία τῆς μεδελνιτσερέσσας Παρασκευῆς. Στὶς 17 Σεπτεμβρίου 7265 (1756) ἐγινε μία ἄλλη ὄριοθεσία, βασισμένη σέ μαρτυρίες χωρικῶν· τὴν ὑπογράφουν ὁ Ἡλίας Στούρζα πρῶην μέγας σλουτζιάρης, ὁ Τοδεράσκου Μπουχούς σλουτζιάρης καὶ ὁ Νικόλαος Τιρόν βόρνικος de roartă, ὕστερα ἀπὸ διαμαρτυρία τοῦ τότε ἡγουμενοῦ Δοσίθεου σχετικὰ μέ τὴν καταπάτηση τοῦ ἀγροτεμαχίου.

Ἀναγνωρίζοντας τὸ δίκαιο τῆς μονῆς, ὁ ἡγεμόνας τῆς ἐπικυρώνει τὸ ἀγρόκτημα.

Ἀντίγραφο, Ρουμανικά, ἀρ. 772.

354

1758 (7266), 12 Ἰουνίου

Ὁ Σκαρλάτος Γρ. Γκίκας, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, ἀκολουθώντας τὸ παράδειγμα ἄλλων βοεβόδων –ἀναφέρει τὸν πατέρα του Γρηγόριο Γκίκα, τὸν Κωνσταντῖνο καὶ τὸν Ἰωάννη Μαυροκορδάτο καὶ τὸν Κωνσταντῖνο Ράκοβιτζα– ἐλεεῖ τὴ μονή τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν τοῦ Ἱασίου (ἡγούμενός της ὁ Μισαήλ), ἐπικυρώνοντάς της τὸ δικαίωμα νά λαμβάνει κάθε ἔτος 100 ocale κερί γιὰ νά καίει συνεχῶς στὰ λείψανα τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς. Τὴν ἀπαλλάσσει ἐπίσης ἀπὸ τὴν καταβολή τῶν σχετικῶν φόρων γιὰ 800 κυφέλες, 500 πρόβατα, 100 βοοειδῆ μαζί μέ ἄλογα καὶ φοράδες, τὸ κρασί πού θὰ παράγεται ἀπὸ μία ἔκταση 12 ἡμεκταρίων, μία ὑπόγεια ἀποθήρη ποτῶν καὶ ἕνα μύλο πού κατέχει στὸν ποταμὸ Προῦθο.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 993. Χαρτί (52,7X37,9. Δίφυλλο. Τὸ κείμενο καταλαμβάνει τὸ recto τοῦ α΄ φύλλου. Μελάνι καστανό. Μέ κόκκινο ὁ τίτλος τοῦ ἡγεμόνα, τὸ πρωτόγραμμα, ὀρισμένα κεφαλαῖα γράμματα καὶ ὀνόματα, καθὼς καὶ ἡ ὀκταγωνικὴ σφραγίδα τοῦ ἡγεμόνα. Μέ μαῦρο ἢ αὐτογράφη ὑπογραφή του.

355

1758 (7266), 13 Ιουνίου

Ὁ Σκαρλάτος Γρ. Γκίκας, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, ἐπικυρώνει στή μονή τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν –ὑστερα ἀπό παράκληση τοῦ ἡγουμένου τῆς Μισαήλ– τήν κατοχή ἐνός οἰκοπέδου στό Ἰάσι, προορισμένου γιά ἀνέγερση κατοικίας, μαζί μέ τήν ἀποθήκη του, εὐρισκόμενο μπροστά στήν πύλη τῆς μονῆς. Τό οἰκόπεδο αὐτό εἶχε δωρίσει στή μονή ὁ προπάππους του Γεώργιος Γκίκας, τό 7164 (1645-1646), ὅταν ἦταν μέγας βόρνικος καί τό εἶχε ἐπικυρώσει καί ὁ πατέρας του, ἡγεμόνας Γρηγόριος.

Τό ἥμισυ τοῦ οἰκοπέδου ἀνήκε ἀρχικά στό βόρνικο Οὐρσου, ἀλλά ὁ Γεώργιος Γκίκας τό ἐξαγόρασε καί ἔτσι δώρισε ὅλο τό οἰκόπεδο στή μονή.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 256. Χαρτί (31,8X21,9). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α΄ φύλλου. Μελάني μαῦρο. Μέ κόκκινο ὁ τίτλος τοῦ ἡγεμόνα καί ἡ ἔντυπη ὀκταγωνική σφραγίδα του. Μέ μαῦρο ἡ αὐτογραφή ὑπογραφή του.

356

1759 (7267), 1 Μαρτίου

Ὁ *șoltuz* τοῦ Μπακάου Ἀναστάσιος καί 23 κάτοικοι ἀπό τήν πόλη αὐτή καθώς καί ἀπό τό Δεάλουλ Νόου, τό Καλουγκαρένι καί τή Βάλεα Σεάκα συντάσσουν μαρτυρία πρὸς τόν ἡγεμόνα ὑστερα ἀπό τήν ὀριοθεσία ἐνός ἀγροκτήματος στό Μπακάου, κατά διαταγή του.

Ὁ ἡγεμόνας Κωνσταντίνος [Ράκοβιτζα:] εἶχε δωρίσει τό οἰκόπεδο στήν πόλη, στήν περιοχή Δεάλουλ Μάρε, στόν Ἰωάννη μέγα παχάρνικο καί ὁ νῦν βοεβόδας, Ἰωάννης Θ. Καλλιμάχης, τοὺς κάλεσε νά τό ὀριοθετήσουν. Ἀκολουθεῖ ἀναλυτική περιγραφή τῶν συνόρων.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 450. Χαρτί (31,4X21,5). Τρία φύλλα. Τό κείμενο καταλαμβάνει τίς πρῶτες πέντε σελίδες. Μελάني μαῦρο. Σχιοίματα στίς διπλώσεις.

357

1759 (7267), 20 Μαΐου

Ὁ Ἰωάννης Θ. Καλλιμάχης, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, διατάζει τόν [...] ἰσπράβνικο τοῦ Μπακάου καί τό βόρνικο *de poartă* Συμεῶν Κέσκο *uricar*,

νά μεταβούν στά κτήματα τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν (ἡγούμενος τῆς ὁ Νεόφυτος) Ἀραμῆστι, Τζιουρτζῆστι καί ἄλλα, τοῦ νομοῦ Μπακάου καί νά τά ὀριοθετήσουν. Στή συνέχεια ὁ ἴδιος ὁ ἡγεμόνας θά ἀπολύσει χρυσόβουλο ἐπικύρωσης τῆς ὀριοθεσίας.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **66**. Χαρτί (27,9X19,4). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α΄ φύλλο. Μελάني μαῦρο. Μέ κόκκινη σινική μελάνη ἡ ἔντυπη ὀκτωγωνική σφραγίδα τοῦ ἡγεμόνα.

* κενό στό ἔγγραφο.

358

1759 (7267), 8 Ἰουνίου

Διαθήκη τοῦ Βασιλείου Καλίστρου ἀπό τό Χαράου μέ τήν ὁποία δωρίζει 41 matce ἀπό μία κυψέλη στή μονή Γκόλια, καθώς καί τεμάχια στό Ζαγκορένι, Δουμουσένι καί Τεσκουρένι τοῦ νομοῦ Δοροχόι. Ἄλλο τεμάχιο στό Σοκρουζένι τό παραχωρεῖ στή μονή τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, ἐνῶ ἐκεῖνα στό Διμισκάνι καί Σοφρεκάνι στόν πρῶτο του ἐξάδελφο Συμεών. Δύο βόδια καί τό ἄροτρο τά κληροδοτεῖ στά παιδιά τῆς ἀδελφῆς του Παρασκευῆς. Ἐνα ἄλογο νά πάρει ὁ θεῖος του Μπέγκ καί ἄλλο ὁ Ἰωάννης Στάβαρ. Ἐνα cotpās μέ ἐπένδυση τό δίνει στό Μπέγκ ἐνῶ ἕνα ἄλλο καλοκαιρινό στό Στάβαρ, στόν ὁποῖο ἀφήνει καί ἕνα şil (= izlic) καί ὅ,τι βρισκεται στό μπαουλο. Τέσσερα βόδια, πέντε ἀγγελάδες καί ἕνας ταῦρος νά πωληθοῦν καί τά χρήματα νά ἀξιοποιηθοῦν σέ μνημόσυνα καί φροντίδα τοῦ τάφου του γιά ἕνα χρόνο. Δύο πουλάρια νά δοθοῦν στόν ὑπηρετή του Μιχαλάκη. Ἐνα ρολοβος κρασί στό Διμισκάνι, ἕνα βαρελάκι ρακί καί ὀρισμένα χρήματα νά δοθοῦν γιά τό μνημόσυνό του.

Μάρτυρες: Ἰάκωβος Μητροπολίτης Μολδαβίας, Θεόδωρος πνευματικός ἀπό τό Μπαδουλέστι, Στέφανος Ροσέτ μέγας λογοθέτης.

Ἀντίγραφο, Ρουμανικά, ἀρ. **924**.

359

1759 (7267), 10 Ἰουνίου

Ὁ Ἐνάκε Μπουζίλα ἀπό τό Θησαυροφυλάκιο καί ὁ Κωνσταντίνος Τίμουσ μεδελνιτσιάρης γνωστοποιοῦν στόν ἡγούμενο τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν [...] * ὅτι ὁ pazil Βασίλειος Καλίστρου δώρισε μέ τή διαθήκη του

τό ἕνα ἔκτο ἀπό τό μισό χωριό Σοκρουζένι τοῦ νομοῦ Χαρλάου, τό ὁποῖο κατεῖχε ἀπό τόν πατέρα του Ἰωάννη Μαρτζίνε cāritan.

Ἡ μονή κατεῖχε ἀκόμα τό μισό χωριό.

Μάρτυρες: Ἰορδάκε Μπάλς μέγας βεσιτάρης, Στέφανος Ροσέτ μέγας λογοθέτης, Ἰωάννης Στάβιλα (;), [...] * μέγας σπαθάρης, [...] * μέγας παχάρνικος.

Μέ τή βεβαιωτική ὑπογραφή τοῦ μητροπολίτη Μολδαβίας Ἰακώβου.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 577. Χαρτί (31,8X22). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α΄ φύλλου. Μελάني μαῦρο.

* κενό στό ἔγγραφο.

360

1759 (7267), 16 Ἰουνίου, Μπακάου

ἽΟ Συμεών Κέσκο, uicar μαρτυρεῖ γιά τά ὄρια τῶν παλαιοχωρίων ἀπό τό Μπαδιτσένι, Πλόπι, Ἄραμέστι, καί Κανένι, τά ὁποῖα κατέχει ἡ μονή τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν στό νομό Νεάμιτζ.

Ἡ μονή εἶχε στήν ἰδιοκτησία της μερικά κτήματα (Σερμπανέστι καί Ποπόρουλ) στό νομό Μπακάου μέ μύλους καί κινητή γέφυρα στόν ποταμό Μπιστριτζα, δωρεά τοῦ κτήτορά της ἡγεμόνα Βασίλειου Λούπου. Εἶχε ἀκόμη ἀγοράσει κτήματα στά χωριά Μοσετέστι, Τζιουρτζέστι, ἐπίσης στό νομό Νεάμιτζ. Ὁ Κέσκο συγκέντρωσε γιά τήν ὀριοθεσία τοὺς ἐλεύθερους χωρικούς Ἰωάννη Τσιούτε ποστέλνικο, Ἰωάννη Μποξένσκι ἐπιστάτη, Ἰωάννη uicariu, Πατράσκο, Δουμητράσκο uicariu, Ἀνδρόνικο Χόλτ, Θεόδωρο Χόλτ, Ἰφρέμ γαμπρό τοῦ Χόλτ, τόν ἱερέα Ἰωάννη ἀπό τό Μπακάου καί τόν ἀδελφό του Ἀποστολάκη, τόν Κωνσταντίνο καί τό Νίκα Ρόσκα, τό μοναχό Μεραιούτζα Ναστουράς, τόν ἱεροδιάκονο Ἰωάννη Γκαρνάτζ, τό Γρηγόριο γαμπρό τοῦ Ρόσκα, τόν Εὐθύμιο Βίκολ ἐπιστάτη τοῦ Κωνσταντίνου Ρόσκα καί ἄλλους ἔξι ἀπό τό Ἄραμέστι.

Τά ὄρια τῶν παλαιοχωρίων ἀκολουθοῦν.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 92. Χαρτί (42,9X28,8). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α΄ φύλλο. Ἐκτυπη κυκλική σφραγίδα πάνω σέ χαρτί. Ἐπὴρεια ὑγρασίας. Τό β΄ φύλλο σχισμένο. Ἀντίγραφο ἀρ. 92Α.

361

1759 (7267), 17 Ἰουνίου, Μπακάου

ἽΟ Συμεών Κέσκου uicar συντάσσει ὀριοθετική μαρτυρία γιά τά ἀγρο-

τεμάχια πού κατέχουν στό Πλόπουλ καί στό Ρέδιουλ λούι Μπαγκλάν, τοῦ νομοῦ Νεάμιτζ, δίπλα στόν ποταμό Μπίστριτζα οἱ ἐξῆς χωρικοί: Κωνσταντίνος Ρόσκα, ὁ ἀδελφός του Νίκα, οἱ ἀδελφές του Μαρικούτζα, Δοκίτζα, Ἀνίτζα, Μαρία, παιδιά τῆς Ἀναστασίας, ἐγγόνια τοῦ Ἀρπίντιε, δισέγγονα τῆς παπαδιάς καί τοῦ γένους Σαβέσκου καί ὁ Εὐθύμιος καί ἡ ἀδελφή του Τουδόσκα Βίκολ, παιδιά τῆς Μαριούτζας, ἐγγόνια τοῦ Ἀρπίντιε καί ὅλα τὰ παιδιά τους. Ἀκολουθεῖ ἀναλυτική περιγραφή τῆς ἔκτασης τῶν τεμαχίων τους.

Ὑπογράφουν δίπλα στόν Κέσκο, ὁ ποστέλνικος Ἰωάννης Τσιουῖτε, ὁ ἐπιστάτης Μπουῖτε (;), ὁ Ἰωάννης καί ὁ Δουμητράσκο Οὐρικόρο, ὁ Μιριαούτζα Ναστουράς, ὁ Κωνσταντίνος καί ὁ Νίκα Ρόσκα.

Μάητρες: ὁ Ἰωάννης ἱεροψάλτης, γιός τοῦ Γκαρμάτζ, ὁ ἱερέας Ἰωάννης ἀπό τό Μπακάου, ὁ Ἀποστολάκης, ὁ Σεραφεῖμ.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 96. Χαρτί (31,6X19,4). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α' φύλλου. Μελάνι μαῦρο.

362

1759 (7267), 17 Ἰουνίου

Ὁ Συμεόν Κέσκο uricar μαρτυρεῖ γιά τήν ὁριοθεσία τῶν τεμαχίων πού κατέχουν στά κτήματα Μπαδιτσένι, Πλόπου καί Κανένι, τοῦ νομοῦ Νεάμιτζ, δίπλα στόν ποταμό Μπίστριτζα, οἱ οἰκογένειες Οὐρικόριου καί Χολτ(έστι). Συγκεκριμένα ὁ Ἰωάννης Οὐρικόριου, ἀδελφός τοῦ Δουμητράσκου, τὰ ἀνίψια τους Πατράσκο Μπουζένσκι καί ὁ ἀδελφός του Ἰωαννίτζης ὁ ἐπιστάτης, ἡ θεία τους Μαρία, κόρη τοῦ Βασιλείου Οὐρικόριου, ὁ ἀδελφός της Πρικόπ, ὁ Ἰωάννης ἱεροψάλτης, ὁ Ἰωάννης Τσιουῖτε, ὁ Μπόξ ἐγγονός (ἢ ἀνιψιός) τοῦ Παύλου Οὐρικόριου κατέχουν μαζί 93 stânjeni στό Μπαδιτσένι, 14 στό Πλόπου καί στό Κανένι καί 17 στό Χοτνόγκ.

Ὑπογράφουν ἐκτός ἀπό τόν Κέσκο καί οἱ ἐξῆς ἐλευθεροί χωρικοί: Μιρασούτζα Ναστουράς, Ἰωάννης Τσιουῖτε ποστέλνικος, Κωνσταντίνος Ρόσκα, Εὐθύμιος Βίκολ, Μαρίν ὑποδηματοποιός, Χόλτ, Θεόδωρος Χόλτ.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 94. Χαρτί (33,2X21,5). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α' φύλλου. Μελάνι μαῦρο. Σχισίματα στίς διπλώσεις.

363

1759 (7267), 18 Ἰουνίου, Μπακάου

Ἐ Συμεών Κέσκο uricar ὀριοθετεῖ ὕστερα ἀπὸ διαταγὴ τοῦ ἡγεμόνα Ἰωάννη Θ. Καλλιμάχη τὰ σύνορα –154 stānjeni– τῶν τεμαχιῶν πού κατέχουν στό Πλόπου καί στό Κανένι δέ Σούς, τοῦ νομοῦ Νεάμτζ, ὁ ἱερέας Ἰωάννης ἀπὸ τὸ Μπακάου, ὁ ἀδελφός του Ἀποστολάκης, ὁ γιός του Παῦλος, ὁ Γεώργιος καί ὁ Κυριάκος ἀνιψιοὶ του, ὁ Ἰωάννης Μόσκου καί ὁ γιός του, ὁ Ἰωάννης Γκρόζα καί τὰ ἀδέλφια του Γιαννάκης καί Ἡλίας, τὰ ἐξαδέλφια του Συμεών καί ὁ Εὐθύμος Μπμπίρ καί οἱ γιοὶ του.

ἘΥπογράφουν ὡς μάρτυρες: ὁ Ἀνδρόνικος Χόλτ, ὁ Ἰωάννης Οὐρικόριου, ὁ Κωνσταντίνος Ρόσκα, ὁ Γρηγόριος γαμπρός τοῦ Ρόσκα, ὁ Θεόδωρος Χόλτ, ὁ Πατράσκο Μπουζίνκιε, ὁ Εὐθύμος Βίκολ, ὁ ἱεροψάλτης Ἰωάννης, γιός τοῦ Γκαρμάτζου καί [ἐλληνικά] ὁ Σεραφεῖμ δικαίος.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 95. Χαρτί (33,2X21,5). Δίφυλλο. Τὸ κείμενο καταλαμβάνει τὸ recto τοῦ α' φύλλου. Μελάνι μαῦρο. Σχισίματα στὶς διπλώσεις.

364

1759 (7267), 20 Ἰουνίου, Μπακάου

Οἱ κάτοικοι τοῦ Μπακάου μαρτυροῦν ὅτι γνωρίζουν πὼς ἀπὸ παλαιὰ ἡ μονὴ τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν διατηροῦσε τὸ δικαίωμα ἐκμετάλλευσης μίας κινητῆς γέφυρας στὸν ποταμὸ Μπίστριτζα. Τὰ τελευταῖα χρόνια κατασκευάστηκαν καί ἄλλες, προκαλώντας ζημιὰ στὴ μονή.

Ἡ μαρτυρία τους ἔγινε μὲ τὴν εὐκαιρία τῆς ὀριοθεσίας τῶν κτημάτων τῆς μονῆς ἀπὸ τὸν uricar Συμεών Κέσκο, ὕστερα ἀπὸ αἴτημα τοῦ δικαίου τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν.

Μάρτυρες: Ἀνδρόνικος Χόλτ, Ἰωάννης uricar, Δουμητρός uricar, Θεόδωρος Χόλτ, Κωνσταντίνος Ρόσκα, Εὐθύμος Βίκολ, Ἀποστολάκης, Ἰωαννίτζης Πεπέλε, Πατράσκο Μπουζίνκιε, Βασιλάκης γουναράς ἀπὸ τὸ Μπακάου, Γεώργιος γαμπρός τοῦ Στιούκα, Δημήτριος, Ἰωάννης ἱεροψάλτης, γιός τοῦ Γκαρμάτζ, ὁ ἱερέας Ἰωάννης ἀπὸ τὸ Μπακάου, Πέτρος Σάργμου ὁ Οὐγγρος, Πέτρος ὁ Οὐγγρος, Ἰοσοῦπ, șoltuz τοῦ Μπακάου, Δημήτρης Σαμνστής, Νικόλαος Οὐρέκε, Νικόλαος Μπόλκα ἀπὸ τὸ Μπακάου, Εὐθύμος Σάργκιε ἀπὸ τὸ Μπακάου, Ἰάνας ὁ Οὐγγρος, Μπάλς μεδελντιοάκης.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, αρ. 36. Χαρτί (35X22,1). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α΄ φύλλο. Μελάني μαύρο.

365

1759 (7267), 20 Ιουλίου

Ὁ Ἰωάννης Θ. Καλλιμάχης, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, ἐπικυρώνει στή μονή τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν τοῦ Ἰασίου ἀγορές πού πραγματοποίησε σέ χωριά τοῦ νομοῦ Νεάμτζ: Μπαδιτσέني, Πλόπουλ, Κανέني, Μοσετέστι, Τζιουρτζέστι.

Ὁ Νεόφυτος, ἡγούμενος τῆς μονῆς, ἐπέδειξε στόν ἡγεμόνα μία ὀριοθετική μαρτυρία τῆς 16ης Ἰουνίου 7260 (1752), τήν ὁποία συνέταξαν ὁ Βασίλειος Μπάλς, πρόην μέγας μεδελντσιάρης, ἰσπράβνικος τοῦ νομοῦ Μπακάου καί ὁ Συμεών Κέσκο vicarîu, οἱ ὁποιοί ὀριοθέτησαν τά κτήματά τῆς Σερμπέστι καί Ποπόρουλ τοῦ νομοῦ Μπακάου, μέ μύλους στόν ποταμό Μπίστριτζα, τά ὁποία τῆς εἶχε δωρίσει ὁ κτήτοράς τῆς Βασίλειος Λούπου, καθώς καί ἀγροτεμάχια στά χωριά Μπαδιτσέني Πλόπουλ, Κανέني, Μοσετέστι καί Τζιουρτζέστι, ἀγορασμένα ἀπό ἐλεύθερους χωρικούς. Μέ βάση τά δικαιολογητικά τῆς μονῆς καί τῆ μαρτυρία τῶν χωρικῶν, οἱ δύο ἀξιωματοῦχοι ὀριοθέτησαν τά προαναφερόμενα κτήματα.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, αρ. 100. Χαρτί (42,4X31,1). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α΄ φύλλο. Μελάني μαύρο. Μέ κόκκινο τό ἄνθος ἄνω ἀριστερά, ὁ τίτλος τοῦ ἡγεμόνα, ὀρισμένα γράμματα καί διακριτικά σύμβολα. Μέ κόκκινη σινική μελάνη ἡ ἔντυπη ὀκταγωνική σφραγίδα τοῦ ἡγεμόνα. Τό β΄ φύλλο σχισμένο. Μικρές ὀπές στό κείμενο.

366

1759 (7267), 20 Ιουλίου

Ὁ Ἰωάννης Θ. Καλλιμάχης, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, ἐπικυρώνει στή μονή τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν – ὕστερα ἀπό παράκληση τοῦ ἡγουμένου τῆς Νεοφύτου – τήν κατοχή τῶν χωριῶν Σερμπέστι καί Ποπέστι τοῦ νομοῦ Μπακάου (δωρεά τοῦ κτήτορα Βασιλείου Λούπου καί τεμαχίων στό Μπαδιτσέني, Πλόπουλ, Κανέني, Μουσετέστι καί Τζιουρτζέστι (ὄλα στό νομό Νεάμτζ, στά σύνορα πού ὀρισε ἡ πρόσφατη ὀριοθεσία τοῦ Βασιλείου Μπάλς πρόην μεγάλου μεδελντσιάρη, ἰσπράβνικου τοῦ νομοῦ Μπακάου καί τοῦ Συμεών Κέσκου vicarî με ἡμερομηνία 17 Ἰουνίου.

Ἡ ὁριοθεσία εἶχε γίνει παρουσία ἐλεύθερων χωρικῶν, μέ τούς ὁποίους ἦ μονή εἶχε διένεξη, καί τοῦ δικαίου τῆς μονῆς Σεραφεῖμ.

Ἄντίγραφο, Ρουμανικά, ἀρ. 791.

367

1759 (7268), 2 Δεκεμβρίου

Ὁ Ἰωάννης Θ. Καλλιμάχης, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, ἐπικυρώνει στή μονή τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, τήν κατοχή τοῦ χωριοῦ Ἀδζιουδένι τοῦ νομοῦ Ρομάν, τό ὁποῖο ὑπῆρξε δωρεά τοῦ Ἰωάννη Χαμπασέσκου πρῶην μεγάλου βόρnikov, γιοῦ τοῦ Βασιλείου, πρῶην μεγάλου μεδελνιτσιάρη. Τῆς παρχωρεῖ ἐπίσης τό δικαίωμα νά κατασκευάσει κινητή γέφυρα στό κτήμα αὐτό, ἐκεῖ ὅπου ὑπῆρχε καί παλαιότερα.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 1058. Χαρτί (31,2X22). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α' φύλλου. Μελάني μαῦρο. Μέ κόκκινο ἡ ἔντυπη ὀκταγωνική σφραγίδα τοῦ ἡγεμόνα, σβησιμένη μερικῶς.

368

1760 (7268), 28 Ἰανουαρίου

Ὁ Ἀνδρονάκης Χόλτ, ὁ Ἰωάννης Οὐρικάρριου καί ὁ Θεόδωρος Χόλτ, ἐλεύθεροι χωρικοί ἀπό τό Μπαδιτσένι, συμφωνοῦν μέ τή μονή τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν νά σταματήσουν οἱ διενέξεις μεταξύ τους γιά τή γέφυρα τοῦ ποταμοῦ Μπίστριτσα στό Μπαδιτσένι. Ἡ μονή ἀποζημιώνει τούς χωρικούς μέ 40 λέι.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 102. Χαρτί (19,6X14,1). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α' φύλλο. Μελάني μαῦρο.

369

1760, 29 Φεβρουαρίου

Ὁ Βασιλάκης γουναράς ἀπό τό Μπακάου πωλεῖ –μαζί μέ τή σύζυγό του Βαρβάρα– στό βόρνικο Κωνσταντίνο Μπάλς ἕξι οἰνοπωλεῖα στήν πόλη,

έναντι 70 καινούργιων λεί.

Ἡ ἀκριβὴς θέση τῶν οἰνοπωλείων ἀκολουθεῖ.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **454**. Χαρτί (21,4X15,4). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α΄ φύλλο. Μελάνι μαῦρο.

370

1760 (7268), 31 Μαρτίου

Ὁ ὑποδηματοποιός Γεώργιος Ἀρναούτ καί ἡ σύζυγός του Μαρία, πωλοῦν ἓνα οἰνοπωλεῖο, εὐρισκόμενο στήν ἔκταση τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, στή μονή (ἠγούμενός της ὁ Νεόφυτος), ἔναντι 20 λεί.

Μάρτυρας ὁ Στάθης Βοντικάρης (;)

Γραφέας ὁ Βασίλειος Γκάνε πρῶην iuzbas.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **218**. Χαρτί (21,9X16,8). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α΄ φύλλου. Μελάνι μαῦρο. Ἐντονη ἐπήρεια ὑγρασίας.

371

1760 (7268), 23 Ἀπριλίου

Ἡ Ἰωάννα Οὐγγαρέζα καί ὁ γιός της Μιχαήλ συμφωνοῦν μέ τή μονή τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν (ἠγούμενός της ὁ Νεόφυτος) νά τοὺς παραχωρήσει ἓνα οἰνοπωλεῖο, εὐρισκόμενο στήν ἔκταση τῆς μονῆς, τό ἐνοίκιο τοῦ ὁποίου νά καλύψει τό bezpän πού πρέπει νά πληρώνει ἡ ἴδια στή μονή.

Γραφέας καί μάρτυρας ὁ Ραδουκάν.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **221**. Χαρτί (20,5X14,6). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α΄ φύλλου. Μελάνι μαῦρο.

372

1760 (7268), 30 Μαΐου

Ὁ Γρηγόριος, γαμπρός τοῦ Ρόσκα, ὑπογράφει μαρτυρία πρὸς τό Νεόφυτο ἠγούμενο τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, στήν ὁποία ἀναφέρει ὅτι τό γένος Χολτέσκου εἰσέπραξε –ὑστερα ἀπό δίκη– 40 λεί ἀπό τή μονή γιά μία

κινήτη γέφυρα στά σύνορα τῶν κτημάτων τους. Παλαιότερα εἶχαν εἰσπράξει καί ἄλλα 39,5 λέι.

Μάρτυρες οἱ Φοῖμι καί Δημήτριος, γεφυροφύλακες, ὁ Δημήτριος ὁ Ἑλληνας, Γραφείας ὁ ἱερέας Βασίλειος.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἄρ. 26. Χαρτί (21,5X16). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α΄ φύλλο καί τό recto τοῦ β΄ φύλλου. Μελάني μαῦρο.

373

1760 (7268), 30 Μαΐου

ἽΟ Θεόδωρος, γιός τοῦ Λούπου, μαζί μέ τόν ἀδελφό του Ἰώσηπο, sohtuz τοῦ Μπακάου, γεννημένοι καί μεγαλωμένοι στό Μπακάου, στό παλαιοχώρι Ποπόρουλ, μαρτυροῦν γιά τό κτήμα Πισίτα, τό ὁποῖο γειτονεῦει μέ τό Ποπόρουλ, κτήμα τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἄρ. 152. Χαρτί (21,6X16,2). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α΄ φύλλο. Μελάني μαῦρο.

374

1760 (7268), 5 Αὐγούστου

ἽΟ Ἀθανάσιος, γιός τῆς Μαρίντζας, ὁ Θωμάς ὁ πρεσβύτερος ἀπό τό Μποχοτίν, ὁ Ἀποστολάκης Ὅσοῦάνου καί ὁ Ἰωάννης Σιμλάκι (;) pazil καί παρκαλάμπος τοῦ Μπράνιστε μαρτυροῦν γιά ἕνα κτήμα πού κατεῖχε στό Μπράνιστε ἡ μονή τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν (δικαῖος τῆς ὁ Σεραφεῖμ). Ἀρχικά ἀνῆκε στή μονή ἀλλά ἀργότερα ἤλθε στήν ἰδιοκτησία τοῦ ποστέλνικου Μανωλάκη, πατέρα τοῦ Στεφανίτζα Ρουσέτ καί τώρα τό κατέχει ὁ μεδελνιτσιάκης Ἰωαννίτζης Ρουσέτ, ἀλλά δέν γνωρίζουν μέ βάση ποιά δικαιολογητικά.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἄρ. 649. Χαρτί (21,5X16,5). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α΄ φύλλο. Μελάني μαῦρο.

375

1760 (7269), 12 Σεπτεμβρίου

ἽΗλικιωμένοι κάτοικοι τῶν χωριῶν Ρακίτένι, Ἰουγκάνι, Ἀδξιουδένι καί

Οὐίσαρέστι, μαρτυροῦν ὕστερα ἀπὸ αὐτοψία ὅτι ἡ κατασκευὴ γέφυρας σὲ κτῆμα τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν δέν θά προκαλέσει ζημιὰ στίς ἄνω περιοχές, οὔτε σὲ καλλιεργήσιμες ἐκτάσεις ἢ βοσκοτόπια.

Οἱ πρεσβύτεροι περιέμεναν ἄδικα ἐπὶ τέσσερις ἡμέρες τὸν ἱσπράβνικο τοῦ νομοῦ Ρόμαν καὶ ἔπειτα ἀποφάσισαν νά πραγματοποιήσουν μόνοι τους τὴν ἔρρινα, παρουσία μόνο τοῦ ἡγουμένου τῆς μονῆς.

Γραφέας ὁ ἱερέας Ἰωάννης ἀπὸ τὸ Ρακιτένι.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἄρ. 909. Χαρτί (31,7X21,7). Δίφυλλο. Τὸ κείμενο καταλαμβάνει τὸ α΄ φύλλο. Μελάνι μαῦρο.

376

1760 (7269), 20 Σεπτεμβρίου

Ὁ Ἰωάννης Θ. Καλλιμάχης, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, ἐπικυρώνει στή μονὴ τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν (ἡγούμενός της ὁ Νεόφυτος) τὸ δικαίωμα νά μεταφέρει τὴν κινητὴ γέφυρα, πού βρίσκεται στὸ κτῆμα τῆς Ἀβραμένι τοῦ νομοῦ Ρομάν, σὲ μικρὴ ἀπόσταση βορειότερα, στὸ Ρακιτένι. Προηγουμένως, τόσο οἱ ἱσπράβνικοι ὅσο καὶ οἱ γείτονες διαπίστωσαν ὅτι μὲ τὴ μεταφορά δέν ζημιώνονται οἱ κάτοικοι τοῦ Ρακιτένι.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἄρ. 908. Χαρτί (31,9X22). Δίφυλλο. Τὸ κείμενο καταλαμβάνει τὸ α΄ φύλλο. Μελάνι μαῦρο. Μὲ κόκκινη σινικὴ μελάνη ἡ ἔντυπη δικαγωνικὴ σφραγίδα τοῦ ἡγεμόνα.

377

1760 (7269), 8 Ὀκτωβρίου, Ἰάσι

Ὁ Ἰωάννης Καλλιμάχης, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, ἐπικυρώνει στή μονὴ τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν παλαιότερες ἐλεημοσύνες. Ἀνανεώνει τὸ δικαίωμα νά λαμβάνει ἐτησίως 100 οcale κερὶ, τὸ ὅποιο νά καίει συνεχῶς στὰ λείψανα τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς. Τὸ ποσὸ γιὰ τὴν ἀγορὰ τους προέρχεται ἀπὸ τὰ ἔσοδα τοῦ ἡγεμονικοῦ ἀλατωρυχείου.

Ἀπαλλάσσει ἐπίσης τὴ μονὴ ἀπὸ τὴν καταβολὴ τῶν σχετικῶν φόρων γιὰ 800 κυψέλες, 500 πρόβατα, 100 ζῶα (ἀγελάδες, πρόβατα, ἄλογα, φοράδες), τὸ κρασί πού θά παράγεται σὲ ἔκταση 12 ἡμεκταρίων, μία ὑπόγεια ἀποθήκη ποτῶν (δωρεὰ τοῦ ἡγεμόνα Γεωργίου Γκίκα, [ἄγνωστο ἔαν πρόκειται γιὰ

τόν Β' ἢ τόν Γ'), καθώς καί ἓνα μύλο πού ἔχει στήν κατοχή της. Τμήμα τῶν ἐσόδων νά ἀποστέλλεται στίς μονές τοῦ Ἁγίου Ὁρους.

Πιστοποίηση τοῦ ἴδιου τοῦ ἡγεμόνα καί τῶν γιῶν του Γρηγορίου καί Ἀλεξάνδρου. Μάρτυρες: Ἰωάννης Μπογκδάν μέγας λογοθέτης, Λούπου Μπάλς μέγας βόρnikov τῆς Κάτω Χώρας, Δουμητροάσκο Παλάδε μέγας βόρnikov τῆς Ἄνω Χώρας, Βασίλειος Ρουσέτ χατμάνος καί παρχαλάμπτος τῆς Σουτσεάβας, Ἀλέξανδρος Ὑψηλάντης μέγας ποστέλνικος, Φίλιππος Καταρτζίου μέγας βεσιτιάρης, Ἀνδρονάκης μέγας σπαθάρης, Στέφανος Στούρζα μέγας μπάνος, Μιχαλάκης Μίκε μέγας παχάρnikov, Πετράκης Βιδάλε μέγας στόλνικος, Σκαρλάτος Καρατζάς μέγας καμινάρης, Θεοδωράκης μέγας κόμισος.

Γραφείας ὁ Χουρμουζάκε Μπενέσκου λογοθέτης.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 995. Χαρτί (54,8X38,5). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α' φύλλο. Μελάني μαῦρο. Μέ κόκκινο ὀρισμένες λέξεις, ὀνόματα, κεφαλαία γράμματα καί ἡ ὀκταγωνική σφραγίδα τοῦ ἡγεμόνα. Μέ μαῦρο καί κόκκινο ὁ σταυροειδής διάκοσμος, ὁ τίτλος τοῦ ἡγεμόνα καί τό πρωτόγραμμα.

378

1760 (7269), 20 Νοεμβρίου

Ὁ Ἀθανάσιος Μελέγκε καί ὁ Ἀλέξανδρος Χάτσιου, συντάσσουν ὀριζοθητική μαρτυρία, ὕστερα ἀπό ἐπιτόπια ἔρευνα, γιά ἓνα κτήμα τοῦ πρώην μεγάλου ἀρμάση Γεωργίου, εὐρισκόμενο κοντά στό Κοπόου, τό ὀποῖο ἀποτελοῦσε δωρεά τοῦ βοεβόδα ἀπό τήν ἡγεμονική ἔκταση.

Ἀντίγραφο, Ρουμανικά, ἀρ. 929.

379

1760 (7269), 5 Δεκεμβρίου

Ὁ Ἰορδάκε (;) μέγας λογοθέτης, ὁ Λούπου Μπάλς μέγας βεσιτιάρης καί ὁ [...] μέγας βόρnikov συντάσσουν ἀναφορά πρὸς τόν ἡγεμόνα ὕστερα ἀπό διαμαρτυρία τῶν χωρικῶν τοῦ κτήματος Ρακιτένι, ἰδιοκτησία τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν. Μέ βάση ἡγεμονική διαθήκη (τοῦ κτήτορα;) οἱ τρεῖς ἀποφασίζουν ὡς ἔξης: α) τόσο οἱ ἰδιοκτῆτες τῶν σπιτιῶν πού βροῖσκονται ἐκεῖ ὄσο καί οἱ εὐπορες γυναῖκες πού ἔχουν γιούς οἱ ὀποῖοι ὕπηρετοῦν στή

μονή νά πληρώνουν ἀπό ἓνα λέου γιά κάθε σπίτι, β) οἱ χωρικοὶ νά μὴν μποροῦν νά πωλοῦν τὸ κρασί τους στό ποτοπωλεῖο τοῦ χωριοῦ, παρὰ μόνον ὅταν ἐξαντληθεῖ ἡ ποσότητα κρασιοῦ πού θά παράγει ἡ μονή.

Στίς 12 Δεκεμβρίου ὁ ἡγεμόνας I. Θ. Καλλιμάχης ἐπικυρώνει τὴν ἀπόφαση τῶν τριῶν ἀξιωματοῦχων.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 911. Χαρτί (31,8X21,9). Δίφυλλο. Τὸ κείμενο καταλαμβάνει τὸ α΄ φύλλο καὶ τὸ recto τοῦ β΄ φύλλου. Ἐντυπὴ ὀκταγωνικὴ σφραγίδα τοῦ ἡγεμόνα. Σχισίματα στίς διπλώσεις.

380

1761 (7169), 18 Μαρτίου, Ἰάσι

Ὁ Γρηγόριος Δαμασκίν μαζί μέ τὴ σύζυγό του Ἀνίτζα, κόρη τῆς Ἀναστασίας καὶ ἐγγονή τοῦ Ἀρπίντιε, πωλοῦν στή μονή τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν τρία σπίτια στό Μοσιτέστι, μαζί μέ ἀποθήκη, κῆπο, σταῦλο καὶ οἰκόπεδο, ἔναντι 40 λέι μετροητοῖς.

Μάρτυρες: Εὐθύμιος Βίζολ, Κωνσταντίνος Ρόσκα, Ἰωαννίτζης Μπάροζου, Λούπου Μπάλς μέγας βόρηνκος καὶ ἀκόμα ἓνας [μέ δυσανάγνωστη ὑπογραφή].

Γραφέας ὁ Συμεὼν Κέσκο uricar.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 67. Χαρτί (34,7X22,2). Δίφυλλο. Τὸ κείμενο καταλαμβάνει τὸ recto τοῦ α΄ φύλλου. Μελάνι μαῦρο.

381

1761 (7269), 20 Μαρτίου

Ὁ Ἰωάννης Θ. Καλλιμάχης, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, ἐπικυρώνει στὸν πιστό του βογιάρο Γεώργιο, πρῶην μέγα ἀρμάση, τὴν κατοχὴ ἑνὸς οἰκοπέδου προορισμένου γιά ἀνέγερση οἰκίας, μαζί μέ αὐλὴ καὶ κῆπο, στά σύνορα πού ὀριοθέτησαν ὁ βογιάρος Ἰωάννης Μπογκδάν μαζί μέ τούς χωρομέτρους Κυριάκο Πορότζκε, Ἀθανάσιο Μελέγκε καὶ Ἀλέξανδρο Χαντζίου. Τὰ ὄρια τοῦ οἰκοπέδου ἀκολουθοῦν.

Γραφέας ὁ Βασίλειος Γκάνε diae στό Ντιβάνι.

Ἀντίγραφο, Ρουμανικά, ἀρ. 915.

Είχ. 5: Λεπτομέρεια τοῦ τέμπλου τοῦ Καθολικοῦ στό Κοτροτσένη.

382

1761 (7269), 20 Ἀπριλίου

Ὁ Ἰωάννης Θ. Καλλιμάχης, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, διατάζει τὸν ἐπίσκοπο τοῦ Ρόμαν Ἰωαννίκιο, τὸν Ἰωαννίτζη Στούρτζα πρῶην μέγα βόρνικο, τὸν Ἡλία Στούρτζα πρῶην μέγα σλουτζιάρη, νά μεταβοῦν στοῦ κτήμα τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, Φαρκασέني, τοῦ νομοῦ Ρομάν, τό ὁποῖο ἀνήκε ἀρχικά στόν ἡγεμόνα Βασίλειο Λούπου.

Ὁ ἡγούμενος τῆς μονῆς, Νεόφυτος, διαμαρτυρήθηκε ὅτι τό κτήμα παρ' ὄλο πού ἦταν ὀριοθετημένο ἀπό παλαιά, καταπατᾶται τώρα τελευταία ἀπό τήν Παρασκευή Στούρτζα, ἡ ὁποία ἀφαίρεσε τά ὀριοθετικά σημάδια ἀπό τά σύνορα. Οἱ παραπάνω νά τό ὀριοθετήσουν ἐκ νέου καί ἂν ἡ Παρασκευή ἔχει ἄδικο, νά πληρώσει τίς ζημιές στοῦ μοναστηρίου καί τά ἔξοδα τῶν χωρομετρῶν.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 771. Χαρτί (32,6X22,3). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α' φύλλο. Μελάني μαῦρο. Μέ κόκκινο ἡ ἐντυπῆ ὀκταγωνική σφραγίδα τοῦ ἡγεμόνα.

383

1761 (7269), 17 Μαΐου, Ἰάσι

Ὁ Κωνσταντίνος Ρόσκα, μαζί μέ τά ἀδέλφια του Νίκα, Μαρικούτζα, Δουκίτζα, Ἀνίτζα καί Μαρία, παιδιά τῆς Ἀναστασίας, ἐγγόνια τοῦ Ἀρπέντιε, δισέγγονα τῆς πρεσβυτέρας καί τοῦ γένους Σαβέστι, ὁ Εὐθύμιος Βίκολ καί ἡ ἀδελφή του Τουδόσκα, παιδιά τῆς Μαρικούτζας, ἐγγόνια τοῦ Ἀρπέντιε καί μέ ὄλους τούς συγγενεῖς, ἀπογόνους τοῦ γένους Σαβέστι καί τῆς πρεσβυτέρας, ὁ Ἰωαννίτζης Μάροζου, σύζυγος τῆς Μαρικούτζας καί ὁ Γρηγόριος Δαμασκίν, σύζυγος τῆς Ἀνίτζας, πωλοῦν στή μονή τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν (ἡγούμενός της ὁ Νεόφυτος) τα ἀγροτεμάχια πού κατέχουν στά παλαιοχώρια Πλόπουλ, Ρέδιουλ λούι Μογκλάν τοῦ νομοῦ Νεάμιτζ, καθὼς καί στοῦ Μοσιτέστι καί Τζιουρτζέστι, εὐρισκόμενα δίπλα στόν ποταμό Σιρέτ [τῶν ὁποίων τά σύνορα περιγράφουν], ἔναντι 350 λέι.

Μάρτυρες ὁ Λούπου Μπάλς μέγας βόρνικος καί ὁ Δαμπίτζα (:) μέγας βόρνικος.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 103. Χαρτί (34,7X22,1). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α' φύλλο. Μελάني μαῦρο.

1761 (7269), 13 Μαΐου

Ὁ Θεόδωρος Τσιμποτάρ, ὁ Ἰώσηπος *sołtuz* τοῦ Μπακάου, ὁ Θωμάς, ὁ Ἰωαννίτζης, ἐπιστάτης τοῦ σπαθάρη Ἀνδρονάκη καί ὁ ἱερέας Βασίλειος μαρτυροῦν γιά τὰ ὄρια τοῦ κτήματος Δεάλουλ Νόου, τμήμα τοῦ ὁποίου παραχώρησε ὁ ἡγεμόνας στό σπαθάρη Ἀνδρονάκη καί τό ὅποιο συνορεύει μέ τὰ ὄρια κτημάτων τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν. Παλαιότερα εἶχε γίνει καί ἄλλη ὁριοθεσία τοῦ τεμαχίου ἀπό τό Συμεών Κέσκο, ἐρήμην ὁμως τοῦ ἡγουμένου καί τῶν δικαιολογητικῶν του.

Μάρτυρες: Στέφανος Χάνκου, Ἀνδρέας Μπιμπριδί.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἄρ. 830. Χαρτί (21X16,8). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α΄ φύλλο καί τό recto τοῦ β΄ φύλλου. Μελάني μαῦρο.

1761 (7269), 30 Ἰουνίου

Ὁ Δήμας *suilgiu* [ἐλληνικά σουγιόλτζης] καί ὁ ἀδελφός του Κωνσταντίνος [ὑπογράφουν ἐλληνικά] παραχωροῦν στή μονή τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν (ἡγούμενός τῆς ὁ Νεόφυτος) ἔγγραφο σχετικό μέ τήν ἀνταλλαγή κτημάτων μεταξύ τους, ἐνώπιον τοῦ μητροπολίτη Μολδαβίας Γαβριήλ, τῶν ἀρχιερέων Γερασίου Γκόλια, Δοσιθέου ἐπισκόπου τοῦ Ραδαούτζι, Ἰωαννικίου Συννάδων τῆς μονῆς Δάγκου, Ἰωαννικίου ἐπισκόπου τοῦ Ρόμαν, Ἰνοκέντιου ἐπισκόπου τοῦ Χούσι, τῶν ἡγουμένων ὄλων τῶν μεγάλων μονῶν τῆς Μολδαβίας καί τῶν βογιάρων τοῦ Ντιβανίου τοῦ Πριγκιπάτου.

Συγκεκριμένα, παραχωροῦν σέ αὐτήν ἕνα οἰκόπεδο πού ἀρχικά ἦταν ἡγεμονικό καί ἔπειτα τοῦς τό δώρισε ὁ ἡγεμόνας Κωνσταντίνος Ράκοβιτζα καί τοῦς τό ἐπικύρωσαν ἄλλοι ἡγεμόνες (Σκαρλάτος Γκίκας, Ἰωάννης Καλλιμάχης), λαμβάνοντας ὡς ἀντάλλαγμα ἕνα τεμάχιο τῆς μονῆς στήν Οὐλιτζα Τσιουμποταρεάσκα. Αὐτό εἶχε ἀγοραστεῖ ἀπό τό μακαρίτη ἡγεμόνα Μιχαήλ Ράκοβιτζα. Ἐκεῖ ἔκτισε τὰ ἡγεμονικά σχολεῖα, καθώς καί τὰ λουτρά. Ἀφοῦ τὰ ἐνίσχυσε οικονομικά, τὰ ἀφιέρωσε στή μονή τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν. Τά σχολεῖα λειτούργησαν μέχρι τό ἔτος 7232 (1723-1724) ὅταν καταστράφηκαν ἀπό πυρκαγιά. Ὁ τόπος ἔμεινε ἐλεύθερος. Τό ἔτος 7244 (1735-1736) ὁ Γρηγόριος Β΄ Γκίκας ἤθελε νά κατασκευάσει δημόσιες τουαλέτες καί κάλεσε τοῦς δύο *suilgii* ἀπό τήν Κωνσταντινούπολη, στήν ἐποπτεία τῶν ὁποίων παρέδωσε καί τὰ λουτρά. Ἡγούμενος τῆς μονῆς ἦταν

τότε ὁ Ἰεζεκιήλ. Ἐπειδὴ οἱ sui iuris ἔπρεπε νὰ διαμένουν μόνιμα δίπλα στὰ λουτρά, ἡ μονὴ τοῦς νοίκιασε, ἔναντι πέντε λεί ἐτησίως, τὸ οἰκόπεδο ὅπου ἦταν τὰ σχολεῖα.

Αὐτὸ τὸ οἰκόπεδο τὸ παραχωροῦν ὡς ἀντάλλαγμα στὴ μονή.

Μέ τὴν ἐπικυρωτικὴ ὑπογραφή τοῦ Μητροπολίτη Γαβριήλ. Ὑπογράφουν ὡς μάρτυρες [ὄλοι ἑλληνικά] ὁ Σεβαστείας Γεράσιμος, ὁ [...] ἀρχιμανδρίτης Γκόλιας, ὁ Κύριλλος ἀρχιμανδρίτης Μπουρνόβσκη, ὁ [...] ἀρχιμανδρίτης Τσατατζούας, ὁ Σάββας ἱερομόναχος καὶ ἀρχιμανδρίτης τοῦ Βατοπαιδίου καὶ ἐπίτροπος Μπαρμπόου, ὁ Γεδεών, ἠγούμενος τοῦ Ἁγίου Σάββα, ὁ Κωνστάντιος ἠγούμενος Κοπόου, ὁ Παῖσιος ἀρχιμανδρίτης τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου καὶ οἱ Αὐλικοὶ Λούπου Μπάλς μέγας βόρnikov, Δημήτριος (;) μέγας βόρnikov, Βασίλειος Ράζουλ χατμάνος, Ἰωάννης μέγας βεσιτιάρης, Ἰωάννης Παλάδε βεσιτιάρης.

Γραφέας ὁ Προκόπιος ἱεροψάλτης στὴν Ἠγεμονικὴ Σχολὴ τοῦ Ἰασίου.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 1037. Χαρτί (54X38,4). Δίφυλλο. Τὸ κείμενο καταλαμβάνει τὸ α΄ φύλλο. Μελάνι μαῦρο. Μὲ τὸ ἴδιο χρῶμα τὸ ὑπερέμεγθεσ πρωτόγραμμα μὲ πλέγμα ἀνθέων. Δύο ἔντυπεσ ὀκταγωνικέσ σφραγίδεσ μὲ αἰθάλη.

Σχίσματα στὶς διπλώσεισ.

386

1761 (7269), 10 Ἰουλίου, Ἰάσι

Ὁ Κυριακὸς Χόλτου, ὁ ἐξάδελφὸς του Δημήτριος καὶ ὁ Γρηγόριος Δαμασκηνὸς ὑπογράφουν πιστοποιητικὸ μὲ τὸ ὁποῖο βεβαιώνουν ὅτι ὁ ἠγούμενος τῆσ μονῆσ Τριῶν Ἱεραρχῶν Νεόφυτος πῆρε ὡς ἐγγυητὴσ ἀπὸ τὸ Φῶτη, κάτοικο Λειψίας, 100 λεί μὲ τόκο 20%. Οἱ ἄνω χωρικοὶ ἔβαλαν ὡς ἐνέχυρο τὸ κτῆμα Ζισκάνι τοῦ νομοῦ Νεάμτζ. Τὸ κτῆμα πωλήθηκε καὶ οἱ τρεῖσ ὑπογράφουν, ἀναφέροντασ τί ποσὸ ἔλαβε ὁ καθένας πρὶν δώσουν τὰ χρήματα στὸ Φῶτη.

Γραφέας ὁ Συμεὼν Κέσκο.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 873. Χαρτί (31,1X21,8). Δίφυλλο. Τὸ κείμενο καταλαμβάνει τὸ recto τοῦ α΄ φύλλου. Μελάνι μαῦρο.

387

1761 (7269), Ἰούλιος

Ὁ Γρηγόριος Ι. Καλλιμάχης, ἠγεμόνασ τῆσ Μολδαβίας, ἐπιζυρώνει στὴν

Παρασκευή τήν κατοχή ενός ἀγροκτήματος στήν ἔκταση τῆς πόλης Μπακάου, ὀνόματι Δεάλουλ Νόου, τό ὁποῖο τῆς εἶχε δωρίσει τό 1758-1759 ὁ πατέρας του, ἡγεμόνας Ἰωάννης Θ. Καλλιμάχης. Ὁ Γρηγόριος Κρουπένσκι, πρῶην μέγας μεδελνιτσιάρης καί ὁ uigcar Συμειών Κέσκο τό ὄριοθέτησαν [τά ὄρια του περιγράφονται ἀναλυτικά].

Ἐντίγραφο, Ρουμανικά, ἀρ. 827.

388

1762, 2 Ἰανουαρίου

Ὁ ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, Γρηγόριος Ι. Καλλιμάχης, παραχωρεῖ στή μονή τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν (ἡγούμενός της ὁ Νεόφυτος) τό δικαίωμα νά κτίσει κινητή γέφυρα στόν ποταμό Σιρέτ, στό κτήμα της Ἀδξιουδένη, σέ σημεῖο πού νά μήν ἐνοχλεῖ τόν παχάρνικο Γιαννακάκη Μύλου, ἰδιοκτήτη τοῦ κτήματος Ρακιτένι.

Ὅταν ἡ παλαιά γέφυρα πού εἶχαν στό Ἀτζιουδένη καταστράφηκε, ἡ μονή ζήτησε ἄδεια ἀπό τόν πατέρα τοῦ ἡγεμόνα, Ἰωάννη Θ., νά κατασκευάσει ἄλλη, στό Ρακιτένι, πάνω ἀπό τό πρῶτο κτήμα. Παρ' ὄλο πού οἱ γείτονες, τούς ὁποίους συγκέντρωσε ὁ ἡγούμενος, ὑποστήριξαν ὅτι ἡ καινούργια γέφυρα δέν τούς ἐνοχλεῖ, διαμαρτυρήθηκε ὁ Μύλου, ὁ ὁποῖος κατεῖχε καί αὐτός γέφυρα στό κτήμα μέ ἀποτέλεσμα ὁ νέος βοεβόδας νά δώσει τήν ἀνωτέρω ἄδεια στή μονή.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 477. Χαρτί (28,9X20,5). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α' φύλλο καί τό recto τοῦ β'. Μελάني μαῦρο. Μέ κόκκινο ἡ ἐντυπη ὠοειδῆς σφραγίδα τοῦ ἡγεμόνα.

389

1762, Ἰανουάριος

Ὁ Γρηγόριος Ι. Καλλιμάχης, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, ἐνισχύει τό ναό τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου τοῦ Βαλίνου στήν Κωνσταντινούπολη.

Ἀκολουθώντας τό παράδειγμα τῶν προκατόχων του Μιχαήλ Ράκοβιτσα τῆς Οὐγγροβλαχίας καί τῶν ἡγεμόνων τῆς Μολδαβίας, Ἰωάννου Ν. Μαυροκορδάτου, Κωνσταντίνου Ράκοβιτσα, Ματθαίου Γκίγια καί Ἰωάννου Θ. Καλλιμάχη, ὁ ἡγεμόνας τῆς παραχωρεῖ ἐτησίως 10 γρόσια ἀπό τό αὐθεντικό εἰσόδημα τοῦ ἄλατος.

Παροτρύνει καί τούς επόμενους βοεβόδες νά πράττουν τό ίδιο.

Πρωτότυπο, Έλληνικά, αρ. 989. Χαρτί (49,2X35,2. Μονόφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ φύλλου. Μελάني καστανό. Μέ μαῦρο ἢ αὐτόγραφο ὑπογραφή τοῦ ἡγεμόνα. Μέ κόκκινο ὁ τίτλος του, τό πρωτόγραμμα, ὀρισμένα κεφαλαία γράμματα, ἡ ἡμερομηνία καί ἡ ἔντυπη ὠσειδῆς σφραγίδα.

390

1762 (7270), 14 Ἀπριλίου

Ὁ Γρηγόριος Ι. Καλλιμάχης, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, παραχωρεῖ στή μονή τοῦ Κοπούου, ὕστερα ἀπό αἴτημα τοῦ ἡγουμένου τῆς Ἰωαννίκιου, τό δικαίωμα νά πωλεῖ ὅσα ἀμπέλια ἡγεμονικά, ἀρχοντικά ἢ μοναστηριακά βρίσκονται στό χῶρο πού ἀποτελεῖ ἰδιοκτησία τῆς, ὅσα εἶναι ἐγκαταλελειμμένα καί σέ κακή κατάσταση, ἔτσι ὥστε νά εἰσπράττει ἡ μονή ἕνα εἰσόδημα.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, αρ. 1. Χαρτί (31,5X21,4). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α΄ φύλλο. Μελάني μαῦρο. Μέ κόκκινο ἢ ἐμπέστη ὠσειδῆς σφραγίδα τοῦ ἡγεμόνα.

391

1762 (7270), 17 Ἀπριλίου

Ὁ Γρηγόριος Ι. Καλλιμάχης, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, γράφει στό Γεώργιο Μπελδιμάν, ἰσπράβνικο τοῦ νομοῦ Ἰασίου, νά διατάξει τό βόρικο νά μεταβεῖ στά κτήματα τῆς μονῆς Κοπούου, Καρνιτσένι καί Πισκάνι καί νά τά ὀριοθετήσῃ.

Ὁ ἡγούμενος τῆς μονῆς, Ἰωαννίκιος, εἶχε διαμαρτυρηθεῖ στόν ἡγεμόνα ὅτι τά δύο αὐτά κτήματά τῆς καταπατοῦνται ἀπό τούς ἐλευθεροὺς χωρικούς καί γι' αὐτό τό λόγο ζήτησε ὀριοθεσία μέ βάση τά δικαιολογητικά ὄλων.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, αρ. 503. Χαρτί (28,2X20,9). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α΄ φύλλο. Μελάني μαῦρο. Μέ κόκκινο ἢ ἔντυπη ὠσειδῆς σφραγίδα τοῦ ἡγεμόνα.

392

1762 (7270), 19 Μαΐου

Ὁ ἱερέας Ἡλίας ἀπό τό Μπακάου καί ὁ ἀδελφός του Ἀποστολάκης μέ

τόν ἔγγονό (ἀνιψιό) του Γεώργιο ἱερέα καί τὰ ἀδελφια του Κυριάκο, Μαρία, Σάφρα καί ἄλλους συγγενεῖς, δωρίζουν στή μονή τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν (ἡγούμενός της ὁ Νεόφυτος) 10 stânjeni ἀπό τό κτήμα του Κανένι δέ Σούς, στήν πόλη Μπακάου, ἐνώ τῆς πωλοῦν ἄλλα 144 stânjeni, ἔναντι τοῦ ποσοῦ τοῦ ἑνός λείου γιά κάθε stânjep. Ἀπό τό ποσό ἔλαβε ὁ ἱερέας Ἡλίας μέ τούς συγγενεῖς του 72 λεί, ἐνώ 72 ἔλαβαν οἱ γιοί τοῦ Γκροζαβέσκου.

Μάρτυρες: Βασίλειος Ἀργυρίου, Ἰωάννης Γκροζάβ, Ἡλίας Γκροζάβ, Συμεών Σαβίν.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἄρ. **104**. Χαρτί (32,2X21,8). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α' φύλλου. Μελάνι μαῦρο.

393

1762, 1 Ἰουνίου

Ὁ Χατζη-Νικόλας Κωνσταντίνου συμφωνεῖ μέ τή μονή τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν (ἡγούμενός της ὁ Νεόφυτος) νά τοῦ νοικιάσει ἕνα οἰκόπεδο προορισμένο γιά ἀνέγερση ἐργαστηρίου –μέ δικά του ἔξοδα– εὐρισκόμενο κοντά στήν πύλη τῆς μονῆς, ἔναντι 45 γροσιῶν ἐτησίως. Οἱ ὄροι τοῦ συμβολαίου ἀκολουθοῦν.

Μάρτυρας ὁ Φώτης Νικουλιτζάνος. Ὑπογράφει στήν ἀρχή τοῦ ἐγγράφου ὁ Συννάδων Ἰωαννίκιος. Μέ τήν ἐπιβεβαιωτική ἐπιγραφή τοῦ Μητροπολίτη Σεβαστείας Γερασίμου.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἄρ. **250**. Χαρτί (31,9X21,6). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α' φύλλο. Μελάνι μαῦρο.

394

1762 (7270), 20 Αὐγούστου

Ὁ Θεόδωρος Νάκου ἀπό τό Θησαυροφυλάκιο μαζί μέ τή σύζυγό του Μαρία δωρίζουν στή μονή Δάγκου τοῦ Ἰασίου, μετόχι τῆς μονῆς Ξηροποτάμου (ἡγούμενός της ὁ Ἰωαννίκιος Μητροπολίτης Συνάδων), τό κτήμα Κάτω Βλάμνικ τοῦ νομοῦ Τεκούτσι, δίπλα στόν ποταμό Μπαχλούι, τό ὁποῖο ἦταν δωρεά τοῦ πεθεροῦ του βόρνικου Ἰωάννη Μπουζορεάνου. Δωρίζουν στή μονή καί τὰ παλαιά δικαιολογητικά.

Μάρτυρες: ὁ Μανωλάκης μέγας λογοθέτης καί ὁ Ἰωάννης Μπογκδάν λογοθέτης.

Γραφέας ὁ Κωνσταντίνος Πάρβου ἀπὸ τὸ Θησαυροφυλάκιο.

Ἀντίγραφο, Ρουμανικά, ἀρ. **1079**.

395

1763 (7271), 4 Ἰανουαρίου

Ὁ Ἰωάννης Θ. Καλλιμάχης, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, διατάζει τὸν πρῶην μέγα ποστέλνικο Ἰορδάκι νά καλέσει ἐνώπιόν του τόσο ἐλευθεροὺς χωρικοὺς, ὅσο καὶ γείτονες καὶ τὸ γένος Μπάρζου καὶ παρουσία καὶ τοῦ ἐκπροσώπου τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν νά ἐξετάσει τὴν καταγγελία τοῦ ἡγουμένου τῆς Νεοφύτου, ὁ ὁποῖος ὑποστηρίζει ὅτι τὸ γένος Μπάρζου εἰσπράττει χωρὶς νά ἔχει τὸ δικαίωμα μέρος τῶν χορημάτων πού προκύπτουν ἀπὸ τὴν ἐκμετάλλευση τῆς κινητῆς γέφυρας τοῦ ποταμοῦ Μπίστριτζα, ἡ ὁποία ἀνήκει στή μονή καὶ τοὺς ἐλευθεροὺς χωρικοὺς.

Νά ἐξετάσει λεπτομερῶς τὸ θέμα καὶ νά ἐκδώσει πόρισμα σέ ὅποια πλευρὰ ἔχει δίκιο. Ἐάν θελήσουν καὶ οἱ δύο πλευρὲς νά συνεχίσουν τὴ δίκη ἐνώπιον τοῦ Ντιβανίου, νά τοὺς ὀρίσει ἡμερομηνία.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **40**. Χαρτί (31,7X22). Δίφυλλο. Τὸ κείμενο καταλαμβάνει τὸ recto τοῦ α' φύλλου. Μελάνι μαῦρο. Μὲ κόκκινο ἡ ἐντυπη ὠσειδῆς σφραγίδα τοῦ ἡγεμόνα.

396

1763 (7271), 1 Ἀπριλίου

Ὁ Γρηγόριος Ι. Καλλιμάχης, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, διατάζει –ἔστερα ἀπὸ διαμαρτυρία τοῦ ἡγουμένου τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, Νεοφύτου, τὸν πρῶην β' ποστέλνικο Ἰορδάκι νά ἐξετάσει ἐπὶ τόπου ἐάν ἡ μονή, ἡ ὁποία κατέχει τὸ κτήμα Ποπόρουλ, τοῦ νομοῦ Νεάμτζ, ζημώθηκε ἀπὸ τὴν ἔλευση στὴν καλλιεργημένη γῆ εὐνουχισμένων χοίρων χωρὶς βοσκό. Ἐάν ἔγινε ἔτσι, ἡ μονή πρέπει νά ἀποζημιωθεῖ. Οἱ χοῖροι ἀνήκουν στὸ σετράρη Ἰωάννη Τσιουῦτε, ὁ ὁποῖος πρέπει νά ἀποζημιώσει τὴ μονή καθὼς καὶ νά ὑποχρεωθεῖ νά προσλάβει βοσκούς. Σέ ἀντίθετη περίπτωση, οἱ χοῖροι νά ἐξοντωθοῦν.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **167**. Χαρτί (33,4X22,5). Δίφυλλο. Τὸ κείμενο καταλαμβάνει τὸ recto τοῦ α' φύλλου. Μελάνι μαῦρο. Μὲ κόκκινο ἡ ἐντυπη ὠσειδῆς σφραγίδα τοῦ ἡγεμόνα.

397

1763 (7271), 13 Ἀπριλίου

Ὁ Λούπου Μπάλς μέγας βόρνικος, μαζί μέ ἕναν ἀκόμη μέγα βόρνικο καί ἕνα μέγα λογοθέτη* συντάσσουν δικαστικά ἔγγραφα ὕστερα ἀπό τήν ἐπί τόπου ἔρευνα τῆς διένεξης μεταξύ τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν (ἡγούμενός τῆς ὁ Νεόφυτος) καί τοῦ Ἰωαννίτζη Πεπέλε γιά τεμάχια ἀπό τό Ἄραμέστι καί Τζιουρτζέστι πού ἀνήκαν πρῖν στό Βασιλεῖο Στιούκα. Οἱ τρεῖς ἀξιωματοῦχοι ἐξέτασαν τά δικαιολογητικά καί τῶν δύο πλευρῶν: α) ἕνα πιστοποιητικό τῆς 17ης Νοεμβρίου 7250 (1751), ὅπου ἀναφέρεται ὅτι ἡ Ἰωάννα, σύζυγος τοῦ Βασιλείου Στιούκα, πώλησε μαζί μέ τίς θυγατέρες τῆς, Μαρία καί Εἰρήνη, ὅλα τά τεμάχια τοῦ πατέρα τῆς στή μονή τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, β) πιστοποιητικό πού ἐπέδειξε ὁ Πεπέλε τοῦ 7249, μέ τήν ὑπογραφή τῆς Μαρίας, μέ τό ὁποῖο πώλησε στόν πρῶτο ὅλα τά τεμάχια τοῦ πατέρα τῆς ἀπό τό Ἄραμέστι καί τό Τζιουρτζέστι, γιά 7 λεί. Οἱ ἀξιωματοῦχοι ἀποφάνθηκαν ὅτι ὅταν πώλησε ἡ Ἰωάννα τά τεμάχια, ἔδωσε χρέη-ματα στή Μαρία, ἐνῶ ἡ τελευταία δέν εἶχε τό δικαίωμα νά πωλήσει.

Ἡ μονή δικαιούται νά κατέχει τά προαναφερόμενα τεμάχια.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 105. Χαρτί (33X21,6). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α' φύλλο. Μελάνι μαῦρο.

* μέ δυσανάγνωστες ὑπογραφές.

398

1763 (7271), Ἀπρίλιος

Ὁ Γρηγόριος Ι. Καλλιμάχης, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, ἐπικυρώνει στή μονή τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν –ὕστερα ἀπό παρακλήση τοῦ ἡγουμένου τῆς Νεοφύτου– παλαιότερες ἐλεημοσύνες, μεταξύ τῶν ὁποίων καί ἐκείνη τοῦ πατέρα του Ἰωάννη Ι. Καλλιμάχη. Συγκεκριμένα, τῆς ἀνανεώνει τό δικαίωμα νά λαμβάνει δύο φορές τό χρόνο (στίς 23 Ἀπριλίου καί στίς 26 Ἰουλίου) καθ' ὅλη τή διάρκεια τῆς ἡγεμονίας του ἀπό τό ἡγεμονικό ἀλατωρυχεῖο ἀπό 50 λεί γιά τήν ἀγορά 100 ocale κεριοῦ, τό ὁποῖο θά καίει συνεχῶς στά λείψανα τῆς Ἀγίας Παρασκευῆς. Ἐπίσης τήν ἀπαλλάσσει ἀπό τήν καταβολή τῶν σχετικῶν φόρων γιά τά ἐξῆς ἀγαθά τῆς: 800 κυνέλες, 500 πρόβατα, 100 ζῶα (ἀγελάδες, πρόβατα, ἄλογα, φοράδες), τό κρασί πού θά παράγεται ἀπό 12 ἡμεκτάρια ἀμπέλι. Ἀποφασίζει ἐπίσης νά μήν πληρώνει τό φόρο ἐπὶ τῶν μύλων (14 ughi, συνολικά τό χρόνο).

Τμήμα τοῦ εισοδήματος νά πηγαίνει καί στίς μονές τοῦ Ἁγίου Ὁρους. Πιστοποίηση τοῦ ἴδιου τοῦ ἡγεμόνα. Μάρτυρες οἱ Αὐλικοί: Μανωλάκης Κοστάκε μέγας λογοθέτης, Μιχαλάκης Στούρτζα μέγας βόρνικος τῆς Κάτω Χώρας, Λούπου Μπάλς μέγας βόρνικος τῆς Ἄνω Χώρας, Βασίλειος Ράζου χατμάνος καί παρχαλάμπος τῆς Σουτσαάβας, Πετροάκης μέγας ποστέλνικος, Ἰωάννης Παλάδε μέγας βεσιάρης, Ἡλίας Κοστάκε μέγας σπαθάρης, Ἐνακάκης Μύλο μέγας μπάνος, Γρηγόριος Κρουπένσκι μέγας παχάρνικος, Κωνσταντίνος Γκρετσεάνου μέγας στόλνικος, Γκριγκοράσκο Χρυσσοσκουλαῖος μέγας καμνάρης, Σκαρλάτος Καρατζάς μέγας κόμισος.

Γραφῆας ὁ Συμεών Μπουργκέλε.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 994. Χαρτί (51,6X38,9). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α' φύλλου. Μελάني μαῦρο. Μέ κόκκινο ὁ τίτλος τοῦ ἡγεμόνα, τό πρωτόγραμμα, ὀρισμένες λέξεις καί κεφαλαῖα γράμματα, μερικά δνόματα, καθῶς καί ἡ ὠσειδῆς σφραγίδα του. Μέ μαῦρο ἢ αὐτόγραφο ὑπογραφή του.

399

1763 (7271), 16 Μαΐου

Ὁ Ἰωάννης Οὐρικόρ, γιός τοῦ Οὐρσου, μαζί μέ τή Δοκίτζα, σύζυγό του καί τά παιδιά τους Ἄνδρέα, Γκλιγκοράς καί Ἰωαννίτζη, παραχωροῦν στή μονή τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν τά τεμάχιά του ἀπό τά χωριά Μπαδιτσένη, Πλόπι καί Χοτνόγκ, μέ ὄλο τό εισόδημα γιά μνημόσυνό τους καί τῶν γονέων τους.

Μάρτυρες οἱ ἐλεύθεροι χωρικοί Θεόδωρος Χόλτ, Ἰφρίμ, Δημήτριος καί Εἰρήνη.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 109. Χαρτί (30,7X20,9). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α' φύλλου.

400

1763 (7271), 16 Μαΐου

Ἡ Εἰρήνη, σύζυγος τοῦ Σαβίν καί οἱ κόρες τῆς Ἄνιτζα, Μαρία καί Σάφρα δωρίζουν στή μονή τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν τά ἀγροτεμάχια τοῦ Σαβίν, γιοῦ τοῦ Γκαφτέι, ἀπό τό Πλόπι, τό Μπαδιτσένη, τή Μπίστριτζα καί τό Κανένη γιά μνημόσυνό τους καί τῆς οἰκογένειάς τους, μαζί μέ ὄλο τό εισόδημά τους.

Μάρτυρες οί ἐλεύθεροι χωρικοί Ἰωάννης Οὐρικόρ, Θεόδωρος Χόλτ, Ἰφρίμ.

Γραφέας ὁ ἱερέας Γεώργιος.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **106**. Χαρτί (31,5X21,3). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α΄ φύλλου. Μελάνι μαῦρο.

401

1763, 16 Μαΐου

Ὁ Δημήτριος καί ὁ ἀδελφός του Στέφανος, γιοί τοῦ Ἰωαννίτζη, ἐγγόνια (ἢ ἀνίψια) τοῦ Γκαβριλάσκο Χόλτ, πωλοῦν στή μονή τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν (ἡγούμενός της ὁ Νεόφυτος) 33 stânjeni καί 4,5 palme γῆς ἤτοι: 15 stânjeni στό Μπαδιτσέني, 7 stânjeni καί 6,5 palme στό Κανέني, 9 stânjeni καί 1 palmă στήν ἀροτριασμένη περριοχή Χοτνόγκ, ἔναντι 32 λέι.

Μάρτυρες: Ἰωάννης Οὐρικόρ, Θεόδωρος Χόλτ, Ἰφρίμ, ὄλοι ἐλεύθεροι χωρικοί.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **107**. Χαρτί (21,5X15,4). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α΄ φύλλου. Μελάνι μαῦρο.

402

1763 (7261), 16 Μαΐου

Ὁ Ἰφρίμ μαζί μέ τή σύζυγό του Μαρία (κόρη τοῦ Ἀντώνη, ἀδελφή τοῦ Ἰωαννίτζη), τούς γιούς καί τίς κόρες τους πωλοῦν στό Νεόφυτο, ἡγούμενο τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, τά τεμάχιά τους, συνολικῆς ἔκτασης 33 stânjeni καί τέσσερεις palme ἤτοι: 15 stânjeni στό Μπαδιτσέني, 7 stânjeni καί 6,5 palme στό Πλόπι, 1 stânjeni καί 5 palme στό Κανέني 9 stânjeni καί 1 palmă στό ἀροτριασμένο τεμάχιο στό Χοτνόγκ, ἔναντι 32 λέι.

Μάρτυρες οί ἐλεύθεροι χωρικοί: Ἰωάννης Οὐρικόρ, Θεόδωρος Χόλτ, Δημήτριος.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **108**. Χαρτί (21,4X15,3). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α΄ φύλλου. Μελάνι μαῦρο.

1763, 22 Μαΐου

Ὁ Γρηγόριος Ι. Καλλιμάχης, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, ἐπικυρώνει στή μονή τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν (ἡγούμενός τῆς ὁ Νεόφυτος) τό δικαίωμα νά λαμβάνει τή δεκάτη ἀπό τά κτήματά τῆς Φαρκασένη, Ἰουγκάνη, Ἀδξιουδένη καί Ρακιτένη, τοῦ νομοῦ Ρόμαν (ἀπό τίς καλλιεργήσιμες ἐκτάσεις, τό χωράκι, τοὺς βάλτους, τὰ δάση, τὰ μελίσσια – μία κυνέλη στίς 50). Ἐάν ὁ ἀριθμός τους εἶναι μικρότερος, ἡ μονή νά λαμβάνει μία ραγα γιά κάθε κυνέλη, ὅλα σύμφωνα μέ τό ἐθιμικό δίκαιο. Οἱ χωρικοί νά μὴν μποροῦν νά πωλοῦν οἶνοπνευματώδη παρὰ μόνο σέ περίπτωση πού ἡ μονή δέν θά ἔχει δικά τῆς. Οἱ χωρικοί πού διαμένουν στά σπίτια τους στά κτήματα τῆς μονῆς νά ἐργάζονται 10 μέρες τό χρόνο (πέντε τό χειμῶνα, πέντε τό καλοκαίρι). Ὅποιοι δέν ἐργάζεται, νά πληρώνει ἕνα λέου τό χρόνο γιά κάθε σπίτι καθὼς καί τή δεκάτη ἀπό ὅλα τὰ προϊόντα του.

Οἱ κάτοχοι βοοειδῶν καί χοίρων ὑποχρεώνονται – γιά νά μὴν προκαλοῦν μέ τὰ ζῶα τους, ζημιὰ στά κτήματα τῆς μονῆς – νά ἐξασφαλίζον βοσκούς.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 479. Χαρτί (31,5X21,7). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α' φύλλο. Μελάνη μαῦρο. Μέ κόκκινο ἡ ἔντυπη ὠοειδῆς σφραγίδα τοῦ ἡγεμόνα.

1763 (7271), 2 Ἰουλίου

Ὁ Γρηγόριος Ι. Καλλιμάχης, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, διατάζει τό Στούρζα, πρῶην μέγα στόλνικο, νά μεταβεῖ σέ μερικά κτήματα τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν – ὕστερα ἀπό αἴτημα τοῦ ἡγουμένου τῆς Νεοφύτου – καί νά ἐλέγξει ἂν τὰ συγκεκριμένα κτήματα, εὐρισκόμενα στά χωριά Μπαδιτσένη, Κανένη, Πλόπι, Φαλτσέστι, Μουσετέστι, Χοτνόγκ, Τζιουρτζέστι, Ἀραμέστι, στό νομό Νεάμπτζ, κατέχονται δικαίως ἢ ὄχι ἀπό τή μονή. Ἀναφέρονται πιστοποιητικά τῆς συζύγου τοῦ Βασιλείου Στιούκα, Ἰωάννας, καί τῶν θυγατέρων του Μαρίας, καί Εἰρήνης, (ὁ ὁποῖος Βασίλειος, στίς 17 Νοεμβρίου 1741, πώλησε στόν ἡγούμενο τῆς μονῆς, Ἰεζεκιήλ, τὰ τεμάχια του στίς προαναφερόμενες περιοχές), τῆς Εἰρήνης, κόρης τοῦ Γεωργίου Ζάμα, ἐγγονοῦ τοῦ Λούπου Ζάμα (ἡ ὁποία, στίς 11 Μαΐου 1742, πώλησε στόν ἴδιο ἡγούμενο τὰ τεμάχια τῆς ἀπό τό Πλόπι, Κανένη, Ἀραμέστι), τῆς Σάφτας [χωρὶς χρονολογία], θυγάτρας τοῦ Λούπου Ζάμα, ἡ ὁποία πώλησε τὰ τεμάχια τῆς ἀπό τίς ἴδιες τρεῖς περιοχές στή μονή.

Ἀναφέρεται καί μία διένεξη πού ξεκίνησε ὁ Ἰωαννίτζης Πεπέλε γιά τά τεμάχια στό Ἄραμέστι καί Τζιουρτζέστι πού πώλησε στή μονή ὁ Βασίλειος Στιούκα, γιά τά ὅποια εἶχε καί δίκη μέ τή μονή, τήν ὅποια ἔχασε.

Διατάζει λοιπὸν ὁ ἡγεμόνας νά ὀριοθετήσῃ –σέ περίπτωση πού ἡ μονή ἀγόρασε μόνο τεμάχια πού ἀνήκαν στοὺς πωλητές ὄχι καί ἄλλων χωρικῶν– τά τεμάχια τῆς μονῆς καί σέ περίπτωση ἀντίδρασης κάποιων νά ἐμφανισθοῦν στό Ντιβάνι.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **110**. Χαρτί (32,3X21,9). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α΄ φύλλο καί τό recto τοῦ β΄. Μελάνι μαῦρο. Μέ κόκκινο ἡ ἔντυπη ὠοειδῆς σφραγίδα τοῦ ἡγεμόνα.

405

1763 (7271), 20 Ἰουλίου

Ὁ ἱερομόναχος Ἰωαννίκιος καί ἄλλοι δύο ἐπίτροποι* τοῦ μακαρίτη ἐπιστάτη Ἰωάννη, συμφωνοῦν μέ τή μονή τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν (ἡγουμένος τῆς ὁ Νεόφυτος) νά τῆς παραχωρήσουν ἕνα σπίτι εὐρισκόμενο στή συνοικία Μουντενίμα δέ Μίτζλοκ. Τό σπίτι αὐτό ἀποτελεῖ δωρεά τοῦ ἐπιστάτη γιά τό μνημόσυνό του καί τῆς μητέρας του, ἡ ὅποια εἶναι ἐνταφιασμένη ἐκεῖ.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **219**. Χαρτί (29,1X21,5). Μονόφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ φύλλου. Μελάνι μαῦρο. Κατάσταση κακή. Ἐλλείψεις στό κείμενο λόγῳ σκόρου. Ἐγγραφο κολλημένο πάνω σέ ἄλλο χαρτί.

*μέ δυσανάγνωστες ὑπογραφές.

406

1763 (7272), 4 Νοεμβρίου

Ὁ Ἀθανάσιος μέγας cāritan καί ἄλλοι πέντε χωρομέτρεις ὀριοθετοῦν τά ὄρια τοῦ κτήματος τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, Πιετροσίκα, μέ ἐξαίρεση ἕνα τμήμα γιά τό ὅποιο ὑπάρχει διένεξη μέ τόν ἡγουμένο τῆς μονῆς Τσε-τατζούιας.

Ἀντίγραφο, Ρουμανικά, τῆς 27ης Ἰουλίου 1793, γραμμένο ἀπό τόν ἱερέα Ἀθανάσιο Νεκουλάι, ἀρ. **379**. Στό ἴδιο χαρτί μέ τά ἔγγραφα μέ αὔξ. ἀρ. 410, 411, 422, 427.

407

1763 (7272), 4 Νοεμβρίου

Όριοθετική μαρτυρία πού υπογράφουν ὁ Κωνσταντῖνος Βασιλείου (;), ὁ Νικόλαος Ραμανδής, ὁ Ἡλίας Τσιοράν, ὁ Στέφανος Μπαδαράου βόρnikov, ὁ Κωνσταντῖνος Ταλουμπάτζ βόρnikov καί ἄλλοι γιά τὰ ὄρια τοῦ κτήματος Πετροσίκα τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, μετὰ τήν ἐπί τόπου ἔρευνα, παρoυσία ἠλικιωμένων, βόρnikov καί ἄλλων γειτόνων.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **381**. Χαρτί (20,5X15,3). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α΄ φύλλο καί τό recto τοῦ β΄. Μελάκι μαῦρο.

408

1764 (7272), 5 Φεβρουαρίου

Οἱ βόρnikov de roartă Ἰωάννης Μελέγχιε, Λούπου Χαδάμπου, Τούδου Λούπ, Ἀθανάσιος Μελέγχιε καί Ἀλέξανδρος Χατζίου, ὀριοθετοῦν ἓνα χέροσο ἀγροτεμάχιο τό ὁποῖο δώρισε ὁ ἡγεμόνας Ἰωάννης Θ. Καλλιμάχης στό Νικόλαο Καφταντζιούλ πρὸς τήν πλευρά ἑνός κτήματος τῆς μονῆς Κοπούου καί τοῦ κτήματος τοῦ παχάρnikov Κωνσταντῖνου Ρασκάνου.

Τά ὄρια τοῦ κτήματος ἀκολουθοῦν.

Ἀντίγραφο, Ρουμανικά, ἀρ. **930**.

409

1764 (7272), 5 Φεβρουαρίου

Όριοθετική μαρτυρία πού υπογράφει ὁ πρῶν μέγας λογοθέτης Βασίλειος Ροσέτ γιά τό κτήμα τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν (ἡγούμενός της ὁ Νεόφυτος), Πετροσίκα, τοῦ νομοῦ Ἰασίου. Τά ὄρια τοῦ ἀγροτεμαχίου ἀκολουθοῦν.

Μάρτυρας ὁ ἐπιστάτης τῆς μονῆς Τσεατζούια.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **383**. Χαρτί (31,2X21,7). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α΄ φύλλο καί τό recto τοῦ β΄ φύλλου. Μελάκι μαῦρο.

410

[Πρίν από τήν 6η Φεβρουαρίου 1764]

Ὁ Γαβριήλ, μητροπολίτης τῆς Μολδαβίας, ὕστερα ἀπό παράκληση τοῦ Νεοφύτου, ἡγουμένου τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, ὑπογράφει ἔγγραφο ἀφορισμοῦ ἐναντίον τῶν ἐλεύθερων χωρικῶν, οἱ ὅποιοι, ἐνῶ γνωρίζουν, δέν θά μαρτυρήσουν τά ἀκριβῆ ὄρια τοῦ κτήματος Πιετροσίκα τῆς μονῆς.

Ἄντίγραφο, Ρουμανικά, τῆς 27ης Ἰουλίου 1793, γραμμένο ἀπό τόν ἱερέα Ἀθανάσιο Νεκουλάι, ἀρ. 379. Στό ἴδιο χαρτί μέ τά ἔγγραφα μέ αὐξ. ἀρ. 406, 411, 422, 427.

411

1764 (7272), 6 Φεβρουαρίου

Οἱ παλαιοὶ νογνίσει, ἡλικιωμένοι χωρικοὶ καί ὁ Κωνσταντῖνος Σαρμπούσκα μαρτυροῦν ὕστερα ἀπό τήν ἐπί τόπου ἔρευνα μαζί μέ τόν Ἀθανάσιο μέγα cǎrîpan καί τόν πιτάρη Βασίλειο, γιά τά ὄρια τοῦ κτήματος Πιετροσίκα τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν.

Ἐπογράφουν ὁ βόρnikovος Κωνσταντῖνος ἀπό τό Ἀλεξένι, ὁ βόρnikovος Στέφανος Μπαδαράου ἀπό τό Φράσινι καί ὁ βόρnikovος Ἰωαννίτζης Κατζάρ ἀπό τό Μπρατοσένι.

Ἄντίγραφο τῆς 27ης Ἰουλίου 1793, γραμμένο ἀπό τόν ἱερέα Ἀθανάσιο Νεκουλάι, ἀρ. 379. Στό ἴδιο χαρτί μέ τά ἔγγραφα μέ αὐξ. ἀρ. 406, 410, 422, 427.

412

1764 (7272), 6 Φεβρουαρίου

Ὁ Στέφανος Μπαδαράου βόρnikovος ἀπό τό Φράσινι, ὁ Κωνσταντῖνος ἀπό τό Ἀλιξένι βόρnikovος καί ὁ Ἰωαννίτζης Κατζάρ βόρnikovος ἀπό τό Μπρατοσένι μαρτυροῦν –μέ ἀποδέκτες τόν πιτάρη Βασίλειο καί τόν μέγα cǎrîpan Ἀθανάσιο– γιά τά ὄρια τοῦ κτήματος Πιετροσίκα.

Ἄντίγραφο, Ρουμανικά, ἀρ. 896.

413

1764, 10 Φεβρουαρίου

Ὁ Γρηγόριος Ι. Καλλιμάχης, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, δωρίζει στό βογιάρο του Νικόλαο Νεδέλκο caftangiul ἕνα ἡγεμονικό τεμάχιο στό Ἴασι, κοντά στό κτήμα τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, Κοπόου, βόρεια τῆς συνοικίας Πακουράρι, τόπο χέρσο χωρίς νομικές ἐκκρεμότητες.

Ἐφ’ οὗ εἶδε καί τὴν παλαιότερη ὀριοθετική μαρτυρία τοῦ λογοθέτη Μαωλάκη Κωστάκη καί ἄλλων χωρομετρῶν γι’ αὐτό τό ἀγροτεμάχιο, τό ὁποῖο ἀποτελεῖ δωρεά τοῦ ἡγεμόνα Ἰωάννη Θ. Καλλιμάχη πρὸς τό Νεδέλκο, ὃ νῦν βοεβόδας προέβη στὴν ἐκ νέου ὀριοθεσία του.

Τά ὄρια τοῦ ἀκολουθοῦν.

Ἄντίγραφο, Ρουμανικά, ἀρ. **913**. Στό τέλος τοῦ ἐγγράφου σημεῖωμα ὅτι τό πρωτότυπο δόθηκε σέ ἀρχιμανδρίτη τῆς μονῆς Δάγκου, ἐπίτροπο τοῦ caftangiul.

414

1764 (7272), 4 Μαΐου

Ὁ Ἰωαννίκιος ἡγούμενος τῆς μονῆς Κοπόου [ὑπογράφει στό τέλος τοῦ ἐγγράφου ἑλληνικά], ἀνταλλάσσει ἀκίνητη περιουσία μέ τό χατμάνο Ἰωαννίτζη Καντακουζηνό· τοῦ παραχωρεῖ ὅλα τά τεμάχια τῆς μονῆς στό Καρνιτσένι—δωρεά ἀπό τόν Κονδουράτ Πέρζου— καί λαμβάνει ἕνα οἰνοπωλεῖο στό Τάσγκουλ δέ Σουζ, δίπλα στή γέφυρα Χατζιοάια.

Ὁ Πέρζου τά εἶχε ἀγοράσει ἀπό τὴν Ἀνίτζα, κόρη τῆς Σοφίας [περιγράφεται ἀναλυτικά ἢ ἀγορά κάθε τεμαχίου], ἐνῶ ὁ χατμάνος ἀπό τόν Οὐγγρο Στέφανο.

Μάρτυρες οἱ ἐξῆς: Κονδουράτ πρῶν μέγας παχάρνικος, Στέφανος Μπουχαέσου πρῶν μέγας κόμισος, Μιχαλάκης πρῶν μέγας ζιτνιτσιάρης, Κωνσταντίνος Γκάνδουλ πρῶν μέγας σετράρης, Στέφανος πρῶν συνταγματάρχης.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **504**. Χαρτί (29,2X20,3). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α’ φύλλο καί τό recto τοῦ β’. Μελάني μαῦρο. Ἐντυπη κυκλική σφραγίδα μέ αἰθάλη.

415

1764 (7272), 11 Μαΐου

Ὁ Ράδου (;) κλουτσιάρης, ὁ Νικόλαος (;) λογοθέτης, ὁ Ἰορδάκε παχάρνικος, ὁ Α. Καρατζάς ποστέλνικος καὶ ἄλλοι δύο ἀξιωματοῦχοι [μέ δυσανάγνωστες ὑπογραφές] διατάσσουν τὸ Μιχαλάκη Κέσκο ζιτνιτσιάρη καὶ τὸν Κωνσταντῖνο Γκάνδουλε σετράρη νά μεταβοῦν στοῦ κτῆμα τῆς μονῆς Κοπόου, Καρνιτσένι, τοῦ νομοῦ Ἰασίου, δίπλα στοῦ ποταμοῦ Ζίζια, ὅπου παρουσία ἐλευθέρων χωρικῶν, πού γειτονεύουν μέ αὐτό, νά τὸ ὀριοθετήσουν καὶ νά συντάξουν καὶ μαρτυρία. Ὅποιοι εἶναι δυσσαρεστημένοι, νά ἐμφανιστεῖ ἐνώπιον τοῦ Ντιβανίου.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 508. Χαρτί (33,3X22,8). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τὸ recto τοῦ α' φύλλου. Μελάνι μαῦρο.

416

1764 (7272), 24 Μαΐου

Ὁ Γαβριήλ, Μητροπολίτης Μολδαβίας, συντάσσει ἔγγραφο ἀφορισμοῦ ἐναντίον τοῦ Ἰωάννη Σοτσιάκα καὶ ἄλλων ἐλευθέρων χωρικῶν οἱ ὅποιοι, ἐνώ γνωρίζουν πόσα τεμάχια κατέχει ἡ μονὴ Κοπόου στοῦ κτῆμα Καρνιτσένι ἀπὸ δωρεές ἢ ἀπὸ ἐλεημοσύνες, δέν θά τὸ μαρτυροῦν.

Ὁ ἠγούμενος τῆς μονῆς [Ἰωαννίκιος] εἶχε διαμαρτυρηθεῖ ὅτι τεμάχια τῆς μονῆς στοῦ Καρνιτσένι καταπατοῦνται ἀπὸ ἐλευθέρους χωρικούς, ἰδιοκτῆτες γειτονικῶν κτημάτων.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 509. Χαρτί (21,4X31). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τὸ ἄνω μέρος. Μελάνι μαῦρο. Μέ τὸ ἴδιο χροῦμα ἡ αὐτόγραφη ὑπογραφή τοῦ ἠγεμόνα.

417

1764 (7272), 20 Ἰουνίου

Ὁ Γρηγόριος Ἄλ. Γκίκας, ἠγεμόνας τῆς Μολδαβίας, διατάζει τὸν Ἰορδάκε πρῶνι μέγα σπαθάρη, ἰσπράβνικο τοῦ νομοῦ Χαρολάου νά ἐρευνήσῃ τὴ διένεξη μεταξὺ τοῦ ποστέλνικου Κωνσταντίνου Τίμου καὶ τῶν Γεωργίου Ἀράτου πρῶνι μέγα σετράρη (ὄσο ἔζησε) μαζί μέ τὸν ποστέλνικο

Στέφανο, για ένα άγροτεμάχιο στο Σοκρουζέι (του οcol Μποτοσάνι), τό όποιο οί πρόγονοι τών τελευταίων τό πώλησαν στον Τίμου. Ό Τίμος όμως δέν μετέβη όπως του ζητήθηκε ώστε να όριοθετηθεί τό άγροτεμάχιο.

Ό Ιορδάνε να τόν καλέσει με τά δικαιολογητικά ώστε να τό όριοθετήσει. Άν δέν τά κατέχει, να περάσει στην ιδιοκτησία του Στεφάνου, απολογώνου τών Άράπου.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, αρ. **1075**. Χαρτί (30,6X21,7). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α΄ φύλλο. Μελάνι μαύρο. Έπήςεια ύγρασίας με έλλείψεις στο κείμενο.

418

1764 (7272), 23 Ιουνίου

Ό Γρηγόριος Άλ. Γκίκας, ήγεμόνας της Μολδαβίας, παραχωρεί στη μονή τών Τριών Ίεραρχών (ήγούμενός της ό Νεόφυτος) τό δικαίωμα να εισπράττει τη δεκάτη από τό κτήμα του Κανένι, του νομού Νεάμιτζ, από τό χορτάρι, την όργανωμένη έκταση, τους κήπους με τά λαχανικά, τό ένα στά πενήντα μελίσα. Διατάζει τους ισπράβνικους του νομού να ύποχρεώνουν τους χωρικούς να πληρώνουν τη δεκάτη. Επίσης ό Ιερέας της ήγεμονικής εκκλησίας του Μπακάου [μετόχι της μονής] να λαμβάνει ένα μέρος από τό εισόδημα προερχόμενο από την εκμετάλλευση της [κινητής] γέφυρας του ποταμού Μπίστοιτζα.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, αρ. **112**. Χαρτί (33,3X21,8). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto του α΄ φύλλου. Μελάνι μαύρο. Με κόκκινο ή έντυπη όκταγωνική σφραγίδα εν μέρει σβησμένη. Έπήςεια ύγρασίας.

419

1764 (7272), 23 Ιουνίου

Ό Γρηγόριος Άλ. Γκίκας, ήγεμόνας της Μολδαβίας, διατάζει τόν Ιούμπο (;) πρώην μέγα μεδελνιτσιάρη και τό Δουμητροάκη Ραμαδάν –και οί δύο ισπράβνικοι του νομού Μπακάου– να έρευνήσουν την καταγγελία του ήγουμενου της μονής τών Τριών Ίεραρχών, Νεοφύτου, ότι ό γίός της Λούπε εκμεταλλεύεται από τόν προηγούμενο χρόνο τους καρπούς ενός άμπελιού που της είχε δωρίσει παλαιότερα ό Γεώργιος Μπαρλαδεάνου, ζημιώνοντάς την.

Νά εκδώσουν δικαστικό έγγραφο για να σταματήσει ή ζημιά που προκαλείται στη μονή και σε περίπτωση που ή μία πλευρά μείνει δυσαρεστημένη να έμφανισθεί ενώπιον του Ντιβανίου.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, άρ. 7. Χαρτί (33,2X22,4). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α΄ φύλλο. Μελάνι μαύρο. Μέ κόκκινο ή έντυπη όκταγωνική σφραγίδα τοῦ ήγεμόνα, έν μέρει σβησμένη. Άντίγραφο άρ. 7A.

420

1764 (7272), 23 Ίουνίου

Ή Ο Γρηγόριος Γ΄ Γκίκας, ήγεμόνας τής Μολδαβίας, διατάζει τούς [...]*, ίσραβνίκους τοῦ Μπακάου, νά μεταβούν στό Κανένι καί νά ξεετάσουν επί τόπου τή διένεξη μεταξύ τής μονής τών Τριών Ίεραρχών (ήγούμενός τής ό Νεόφυτος) καί έλευθέρων χωρικών από τό Κανένι. Οί τελευταίοι ύποστηρίζουν ότι δικαιούνται ένα μέρος από τό εισόδημα μιάς γέφυρας τοῦ ποταμοῦ Μπίστριτζα. Ή μονή ύποστηρίζει ότι ή γέφυρα αυτή βρίσκεται σέ μία έκταση έπτά pǎmânturi που ανήκουν στον ιερέα Γεώργιο τής ήγεμονικής έκκλησίας τοῦ Μπακάου (μετόχι τών Τριών Ίεραρχών). Άν αποδειχθεί ότι ό ήγούμενος Νεόφυτος, όντας καινούργιος, παραχώρησε κάποιον έγγραφο στους χωρικούς χωρίς οι τελευταίοι νά τό δικαιούνται, νά τό πάρουν πίσω. Έάν οι κάτοικοι επιμένουν, νά έλθουν ένώπιον τοῦ Ντιβανίου.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, άρ. 111. Χαρτί (33,3X21,8). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α΄ φύλλο. Μελάνι μαύρο. Μέ κόκκινο ή έντυπη όκταγωνική σφραγίδα τοῦ ήγεμόνα, έν μέρει σβησμένη. Έπήρεια ύγρασίας.

* Κενό στό έγγραφο.

421

1764 (7272), 8 Ίουλίου

Ή Ήλιος Στούρζα σλουτσιάρης καί ό Θεόδωρος Μπουχούς μέγας σλουτσιάρης συντάσσουν όριοθετική μαρτυρία για ένα οικόπεδο τής μονής τών Τριών Ίεραρχών (ήγούμενός τής ό Νεόφυτος), τό όποιο βρίσκεται στό νομό Ρομάν, δίπλα στον ποταμό Σιρέτ καί συνορεύει μέ τά κτήματα Σκέια, τοῦ σπαθάρη Ένακάκη Μύλο(υ) καί Σκεουλέτζι, τής Έπισκοπής Ρόμαν. Έπειδή πριν από ένα χρόνο εξαφανίστηκε μία όριοθετική πέτρα προς τήν πλευρά τής Σκέια, οι δύο άξιωματοῦχοι, ύστερα από τήν επί τόπου έρευνα καί παρουσία μαρτύρων, τοποθέτησαν τήν πέτρα στή θέση τής καί συνέταξαν σχετική μαρτυρία.

Μάρτυρες: Ίορδάκε Μόρκοβ, Ίωάννης Πέστε, Άνδρέας Μπελιμπόμ, Μαρτίν Μπελιμπόμ, Πέτρεα, Ίωσήφ Σπανάκ.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **769**. Χαρτί (33,8X22,2). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α΄ φύλλο. Μελάνι μαύρο. Ἐπήρεια σκόρου. Τά δύο τρίτα τοῦ β΄ φύλλου ἐξέπεσαν.

Ἐντίγραφο, Ρουμανικά, ἀρ. **770**.

422

1764 (7272), 12 Αὐγούστου

Ὁ χωρομέτρης Γαβριήλ μαρτυρεῖ ὅτι ὕστερα ἀπό διαταγή τοῦ πρώην μεγάλου σλουτζιάρη Στάβαρ, ἰσπράβνικου τοῦ νομοῦ Ἰασίου, ὀριοθέτησε τό κτήμα Πιάτρα τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν παρουσία ἡλικιωμένων γειτόνων.

Ἐντίγραφο, Ρουμανικά, τῆς 27ης Ἰουλίου 1793, γραμμένο ἀπό τόν ἱερέα Ἀθανάσιο Νεκουλάι, ἀρ. **379**. Στό ἴδιο χαρτί μέ τά ἔγγραφα μέ αὐξ. ἀρ. 406, 410, 411, 427.

423

1764 (7272), 12 Αὐγούστου

Ὁ χωρομέτρης Γαβριήλ συντάσσει μαρτυρία, ὕστερα ἀπό τήν ὀριοθεσία τοῦ κτήματος Πιάτρα, ἰδιοκτησία τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, παρουσία τεσσάρων ἡλικιωμένων νομπειέ. Τά ὄρια τοῦ κτήματος ἀκολουθοῦν.

Μάρτυρας ὁ ἀρχιμανδρῆτης τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν Κωνσταντίος.

Ἐντίγραφο, Ρουμανικά, ἀρ. **898**.

424

1764 (7272), 12 Αὐγούστου

Ὁ [ὑπογράφων ἑλληνικά] Γαβριήλ συντάσσει –ὕστερα ἀπό διαταγή τοῦ Στάβαρ, ἰσπράβνικου τοῦ νομοῦ Ἰασίου– ὀριοθετική μαρτυρία γιά τό κτήμα Πιάτρα, τοῦ ἴδιου νομοῦ, ἰδιοκτησία τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, παρουσία τοῦ βόρνικου Στεφάνου Μπαδαράου ἀπό τό Φρασινέι, τοῦ Κωνσταντίνου Ταλαμπουτζῆ ἀπό τό Ἀλικράνι, τοῦ Ἰωαννίτζη Κατζίρι βόρνικου καί τοῦ Ραβίνκου ἀπό τό Ἀλικράνι. Τά ὄρια τοῦ κτήματος ἀκολουθοῦν.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **382**. Χαρτί (29,2X20,4). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α΄ φύλλο. Μελάνι μαύρο. Σχισίματα στίς διπλώσεις.

425

1764, 4 Ὀκτωβρίου

Ὁ τελάλης Μιχαήλ Τσιολάκουλ καί ἡ σύζυγός του Μαρία πωλοῦν στόν ἐκμισθωτή Ἰώσηπο ἓνα σπίτι, τό ὁποῖο βρῖσκεται κοντά στόν τοῖχο τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, ἔναντι 45 λέι.

Μάρτυρες οἱ: Ἰωήλ (;) Τριεραρχίτης, Ἰωάννα Ἰωσηπάια, [κόρη] τοῦ παρακάμπου Καρστάνα, σύζυγος τοῦ Νικολάου κηροποιοῦ.

Γραφῆας ὁ Ἰωάννης pisar, diac στό Ντιβάνι.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **627**. Χαρτί (35,4X24,6). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α΄ φύλλο. Μελάني μαῦρο.

426

1764, Δεκέμβριος

Ὁ Γρηγόριος Ἄλ. Γκίκας, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, ἀπαλλάσσει ὅλες τίς μονές τοῦ νομοῦ [...]*, πού εἶναι ἀφιερωμένες στά Ἱεροσόλυμα, στό Ἅγιο Ὄρος, στό Σινά καί ἄλλοῦ, ἀπό τήν καταβολή τοῦ φόρου πού ὀνομάζεται ajutorinǎ.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **1036**. Χαρτί (28,7X20,1). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α΄ φύλλο. Μελάني μαῦρο. Μέ κόκκινο ἡ ἔντυπη ὀκταγωνική σφραγίδα τοῦ ἡγεμόνα.

* κενό στό ἔγγραφο.

427

[1764]

Ὁ Γρηγόριος Γ΄ Γκίκας γνωστοποιεῖ στούς φοροεισπράκτορες τοῦ νομοῦ [Ἰασίου] ὅτι ἀπαλλάσσει ἀπό τήν πληρωμή φόρων γιά ἕξι μῆνες ὅσους ἔλθουν ἀπό τήν ὀθωμανική ἐπικράτεια γιά νά ἐγκατασταθοῦν στό παλαιόχωρι Πιάτρα ἢ Πιетроσίκα, ἰδιοκτησία τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν.

Ἀντίγραφο, Ρουμανικά, τῆς 27ης Ἰουλίου 1793, γραμμένο ἀπό τόν ἱερέα Ἄθανάσιο Νεκουλάι, ἀρ. **379**. Στό ἴδιο χαρτί μέ τά ἔγγραφα μέ αὔξ. ἀρ. 406, 410, 411, 422.

428

1765, 26 Ἀπριλίου

Ὁ Γρηγόριος Ἀλ. Γκίκας, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, ἐπικυρώνει στή μονή τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν (ἡγούμενός της ὁ Νεόφυτος) τό δικαίωμα νά εἰσπράττει τή δεκάτη ἀπό τό ἕνα ὄγδοο τοῦ κτήματος Βασιλεούτζι τοῦ νομοῦ Ἰασίου, μαζί μέ τεμάχια πού ἀντιστοιχοῦν ἀπό τόν κάμπο, τό δάσος, τήν καλλιεργημένη ἔκταση κ.λπ.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 349. Χαρτί (30,2X21,2). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α΄ φύλλου. Μελάني μαῦρο. Μέ κόκκινο ἢ ἔντυπη ὀκταγωνική σφραγίδα τοῦ ἡγεμόνα.

429

1765, 1 Μαΐου

Ὁ Γρηγόριος Ἀλ. Γκίκας, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, διατάζει τόν Ἐνακάκη Μύλου πρῶην μέγα σπαθάρη, τό σλουτζιάρη Ἡλία Στουόρζα, τό σλουτζιάρη Τοδεράσκο Μπουχούς καί τόν ἰσπράβνικο τοῦ νομοῦ Ρόμαν νά μεταβῶν στό κτήμα Φαρκασέني, ἰδιοκτησία τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, γιά νά τό ὀριοθετήσουν.

Ὁ ἡγούμενός της Νεόφυτος εἶχε διαμαρτυρηθεῖ στόν ἡγεμόνα ὅτι τό κτήμα της καταπατάται τόσο ἀπό τό Ὁμποροτσέني τοῦ μεδελνιτσιάρη Γαβριήλ Καρακάς ὅσο καί ἀπό τό Σκιουλέτζι τῆς Ἐπισκοπῆς Ρόμαν.

Ἐκτός ἀπό τή μετάβασή τους, νά εἰδοποιήσουν καί τίς ἄλλες δύο πλευρές νά εἶναι ἐκεῖ μέ τά δικαιολογητικά τους.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 767. Χαρτί (31X21,6). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α΄ φύλλο. Μελάني μαῦρο. Μέ κόκκινο ἢ ἔντυπη ὀκταγωνική σφραγίδα τοῦ ἡγεμόνα. Σχισίματα στίς διπλώσεις.

430

1765 (7263), 16 Μαΐου

Ὁ Δουμητροάσκο Οὐρικόρ καί ἡ ἀδελφή του Ἀγγελούσα πωλοῦν στή μονή τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν (ἡγούμενός της ὁ Νεόφυτος) τά τεμάχιά τους ἀπό τό Μπαδιτσέني (31 stânjeni), Πλόπι καί Καϊνέني (ἀπό πέντε stânjeni καί τέσσερες palme), ἕναντι 28 λέι. Τά ὑπόλοιπα τά δωρίζουν στή μονή.

Μάρτυρες: Κυριάκος Χόλτ, Μπουζίνσκι, Παῦλος, Νίκα, Ρόσκα, Γκλίγκορ γαμπρός τοῦ Ράσκα, Ἰωάννης ἀδελφός τοῦ Δουμητράσκο, Ἰφρίμ, Θεόδωρος Διάκου.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **113**. Χαρτί (31X29,3). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α΄ φύλλου. Μελάνι μαῦρο.

431

1765 (7273), 16 Μαΐου

Ὁ Ἰωαννίτζης Μπουζίνσκι καί ὁ ἀδελφός του Οὔρσου, ἐγγόνια (ἢ ἀνίψια) τοῦ Βασιλείου Οὔρικάρ, πωλοῦν στή μονή τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν (ἠγούμενός της ὁ Νεόφυτος) τά τεμάχιά τους ἀπό τά χωριά Μπαδιτσένι (31 stânjeni), Πλόπι (πέντε stânjeni καί πέντε palme), μέ ἀλλάκι γιά κατασκευή ἰχθυοτροφείου στόν ποταμό Μπίστριτσα, ἔναντι 31 λεί συνολικά. Τό ὑπόλοιπο ποσό (τῆς συνολικῆς ἀξίας) τό προσφέρουν στή μονή.

Ἐπογράφουν: Μπουζίνσκι, ἐγγονός (ἢ ἀνιψιός) τοῦ Βασιλείου Οὔρικάρ, διεγγονος τοῦ Παύλου Οὔρικάρ, Οὔρσου Οὔρικάρ, γιός τοῦ Πρικιόπ Διάκου Οὔρικάρ, Κωνσταντίνος Οὔρικάρ καί Ἐλενα, ἀδελφή του.

Μάρτυρες: Κυριάκος Χόλτ, Παῦλος, Νίκα, Ρόσκα. Ἐγγυητής ὁ Θεόδωρος Διάκου.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **114**. Χαρτί (31X21,6). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α΄ φύλλου. Μελάνι μαῦρο.

432

1765, 5 Ἰουνίου

Ὁ Γρηγόριος Γ. Γκίκας, ἠγεμόνας τῆς Μολδαβίας, διατάζει τόν ἱσπράβνικο τοῦ νομοῦ Μπακάου [...]*, τόν Ἰωαννίτζη Τσιούτε, πρῶην μέγα σετράρη καί τό Βασίλειο Μπόσιε ποστέλνικο νά μεταβοῦν –ὑστερα ἀπό παράκληση τοῦ ἠγούμενου τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν Νεοφύτου– στά ἀγροτεμάχια πού ἀγόρασε ἡ μονή ἀπό ἐλεύθερους χωρικούς στά χωριά Πλόπι, Κανένι, καί ἄλλα, τοῦ νομοῦ Μπακάου καί νά μεταφέρουν τά παλαιά ὄρια τῶν κτημάτων τῆς μονῆς, ὥστε νά συμπεριληφθοῦν καί αὐτά. Νά συντάξουν καί ὀριοθετική μαρτυρία.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **116**. Χαρτί (33,7X22,6). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α΄ φύλλου. Μελάνι μαῦρο. Μέ κόκκινη σινική μελάνη ἡ ἔντυπη ὀκταγωνική σφραγίδα τοῦ ἡγεμόνα.

* Κενό στό ἔγγραφο.

433

1765, 10 Ἰουλίου

Οἱ μεγάλοι βόρνοι Κωνσταντίνος καί Ἰωάννης (;) Παλάδι ἐπικυρώνουν στό Γαβριήλ Βελίσκο καί στούς συγγενεῖς του Ἀπόστολο γαμπρό τοῦ Ἄλμποτα, Γεώργιο καί ἄλλους, τήν κατοχή τοῦ ἐνός ἔκτου τοῦ χωριοῦ Σοκρουζέني, τῆς περιοχῆς Μποτοσάνι, ἀναφορικά μέ τή διένεξη πού ἔχουν μέ τό στόλνικο Ἐνάκε Μπουζίλα.

Τό ἱστορικό τῆς διένεξης ἔχει ὡς ἐξῆς: Οἱ ἐλεύθεροι χωρικοί Βελίσκο καί ἄλλοι μαρτύρησαν ὅτι τό ἕνα τρίτο τοῦ Σοκρουζέني ἀνήκε παλαιά στό Σάνδου Ἄλμποτα, πρῶτο ἐξάδελφο τοῦ Γαβριήλ Βελίσκου. Μετά τό θάνατο τοῦ πρῶτου, τά παιδιά του, Ἀνδρέας καί Κωνσταντίνος, ἔκλεψαν ἀπό τό σπίτι τους τά δικαιολογητικά γιά τό ἕνα τρίτο τοῦ κτήματος καί τό πώλησαν ἀπό Βασιλειο Μπουζίλα, πατέρα τοῦ στόλνικο Ἐνάκε, ἔναντι 30 λέι. Ἄφροῦ ἀπεβίωσαν καί οἱ πωλητές, ξεσηκώθηκε ὁ Βελίσκου, λέγοντας ὅτι δέν ἤξερε γιά τήν πώληση, ὑποστηρίζοντας ὅτι τά δύο ἀδέλφια πώλησαν καί τό δικό του τεμάχιο. Μετά ἀπό ἐπιτόπια ἔρευνα τοῦ Βασιλείου Μπάλς μεδελνιτσιάρη καί τοῦ Κωνσταντίνου Γκάνδου, οἱ μεγάλοι βόρνοι ἀποφασίζουν νά κατέχει ὁ Βελίσκου τό ἕνα ἔκτο τοῦ κτήματος.

Ἄντίγραφο τῆς 16ης Ἰανουαρίου 1815, Ρουμανικά, ἀρ. **579**.

434

1765, 30 Ἰουλίου

Ἐγγραφο ἀφορισμοῦ τοῦ Μητροπολίτη Μολδαβίας Γαβριήλ ἔναντιόν ἐκεῖνων οἱ ὅποιοι, ἐνῶ γνωρίζουν, δέν θά μαρτυροῦν τά πραγματικά ὄρια ἐνός ἔκτου τοῦ κτήματος Βασιλεούτζι, ἰδιοκτησίας τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεροσῶν. Τά ὄρια του καταπατοῦνται ἀπό κτήματα γειτόνων, ὅπως καταγγέλλει ὁ ἡγούμενος Νεόφυτος, ἐξαιτίας τῆς ἀδιαφορίας προηγούμενων ἡγουμένων τῆς μονῆς.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **350**. Χαρτί (21,7X31,1). Δίφυλλο. Τό κείμενο κατα-

λαμβάνει τό recto τοῦ α' φύλλου. Μελάني μαῦρο. Σχισίματα στίς διπλώσεις. Ἐντίγραφο ἀρ. **350A**.

435

1765, 7 Αὐγούστου

Ὁ Κωνσταντῖνος πρῶην μέγας στόλνικος, ὁ Βασιλάκης καί ὁ Κοστῖν Κογκαλνιτσεάνου μέγας παχάρνικος συντάσσουν ὀριοθετική μαρτυρία γιά τό κτήμα Μπαλανέστι, τοῦ νομοῦ Τούτοβα, ἰδιοκτησία τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν (ἡγούμενός της ὁ Νεόφυτος), παρουσία ἐκμισθωτῶν (Θεοδώρου Ποτόλε, Νικολάου Κοδρεάνου καί Νικολάου Μπεζάν) καί ἄλλων μαρτύρων (Ἰωάννη καί Ἄποστολόυ Βαργκολίτσι). Τά ὅρια τοῦ κτήματος περιγράφονται ἀναλυτικά.

Τόσο οἱ ἐκμισθωτές, ὅσο καί οἱ Βαργκολίτσι πιστοποιήσαν ὅτι οἱ μόνοι ἰδιοκτῆτες τοῦ κτήματος ἦσαν τό γένος Δέδου. Ἡ Ρωξάνδρα, ἀπόγονος τοῦ γένους αὐτοῦ καί χήρα τοῦ μπάνου Γκριγκοράς, τό δώρισε στή μονή.

Οἱ Βαργκολίτσι ἐπέδειξαν μετάφραση χρυσοβούλλου τοῦ Στεφάνου τοῦ Μεγάλου, τοῦ ἔτους 6999 (1491) γιά τό χωριό Δραγκισένι, τό ὁποῖο εἶχε ἀγοράσει ὁ Στάντσιου ἀπό τόν Ἀβέρ, γιό τοῦ βεστιάρη Σήμα, ἀπό τό γένος Δέδου.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **283**. Χαρτί (45,2X31,7). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α' φύλλο. Μελάني μαῦρο.

436

1765, 10 Αὐγούστου

Ὁ Ἰωάννης Πιλάτ (;) μέγας βόρνικος καί ὁ Ροσέτ μέγας χατμάνος ἀπευθύνονται στόν ἡγεμόνα τῆς Μολδαβίας μετά τήν ἔρευνα πού πραγματοποιήσαν γιά τή διένεξη μεταξύ τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν καί τῶν ἐλεύθερων χωρικῶν Μιχαήλα καί Ὀνάσιε, γιά τό κτήμα Μπαλανέστι τοῦ νομοῦ Τούτοβα.

Οἱ τελευταῖοι ὑποστήριξαν ὅτι τό κτήμα αὐτό τοῦς ἀνήκει καί παρουσίασαν ἕνα πιστοποιητικό τοῦ ἔτους 7149 (1640-1641), τό ὁποῖο ὑπογράφουν οἱ ἀδελφές Σαλομία καί Γκαφία, θυγατέρες τῆς Δραγκούτζας, ἐγγονές τοῦ Τσιούρμα, δισέγγονες τοῦ Τζιούτζι. Σέ αὐτό ἀναφέρουν ὅτι πώλησαν τό ἕνα ἔβδομο τοῦ κτήματος Μπαλανέστι στό Νικοῶρα ἐπιστάτη, ἔναντι 30 λέι.

Ὁ ἠγούμενος τῆς μονῆς, Νεόφυτος, ἀπάντησε ὅτι τὸ κτῆμα ἀνήκε στὴ μακαριτίσσα σπαθαρέσα Ρωξάνδρα, χήρα τοῦ σπαθάρη Δέδιου, θυγατέρα τοῦ πρώην μεγάλου στόλνικου Δουμητράσκου. Ἀργότερα ἔφθασε στὰ χέρια τῆς δομνίτζας Ρωξάνδρας καὶ τοῦ συζύγου τῆς Γκριγκοράς Κοστάκη, οἱ ὅποιοι, γιὰ μνημόσυνο τῶν γονέων τους, τὸ δώρισαν στὴ μονή. Ἐπέδειξε ἓνα ἔγγραφο τοῦ Μητροπολίτη Γεωργίου καὶ ὄλων τῶν μεγάλων βογιάρων τοῦ Ντιβανίου, (χ.χ.) στὸ ὁποῖο ἀναφέρονται ὅλα τὰ παλαιὰ δικαιολογητικά γιὰ τὸ κτῆμα, μὲ πρῶτο τὸ χρυσόβουλλο τοῦ ἡγεμόνα Ἡλία, μὲ χρονολογία 7053 (1544-1545).

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 277. Χαρτί (35,6X24,7). Δίφυλλο. Τὸ κείμενο καταλαμβάνει τὸ α΄ φύλλο καὶ τὸ recto τοῦ β΄ φύλλου. Μελάνι μαῦρο.

* Τὸ ἔγγραφο τῶν δύο χωρικῶν θεωρήθηκε πλαστό.

437

[1764, 1 Σεπτεμβρίου - 1765, 31 Αὐγούστου] (7273)

Ὁ Μιχαλάκης Κέσκο ζιτνιτσιάρης συντάσσει ὀριοθετικὴ μαρτυρία ὕστερα ἀπὸ διαταγὴ τοῦ ἡγεμόνα Γρηγορίου Ἄλ. Γκίκα— γιὰ τὰ ἀγροτεμάχια πού κατέχει ἡ μονὴ Κοπόου στὸ κτῆμα Καρνιτσέني τοῦ νομοῦ Ἰασίου, ὅλα ἀφιερωμένα ἀπὸ τὸν ἱσπράβνικο de corii Κονδοράτ Πέρξου.

Ἄφου διάβασε τὰ πιστοποιητικά τῆς μονῆς (μὲ ἡμερομηνία 3 Σεπτεμβρίου 1745, 31 Μαρτίου 1745 καὶ 14 Φεβρουαρίου 1747), παρουσίᾳ ἐλευθέρων χωρικῶν, ὁ Κέσκο προέβη στὴν ὀριοθεσίαν τῶν τεμαχίων, τῶν ὁποίων τὰ σύννορα περιγράφει ἀναλυτικά.

Ἐπογράφουν ὡς μάρτυρες οἱ ἐξῆς ἐλεύθεροι χωρικοί: Ἰωάννης Σοφίκα, Στέφανος Μπάγκιτσι, Λούπου Φουϊόρ, Ἰωάννης Φίλιπ, Ἰωαννίτζης γιὸς τοῦ Στεφάνου Μπάγκιτσι.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 511. Χαρτί (31,5X21,8). Δίφυλλο. Τὸ κείμενο καταλαμβάνει τὸ α΄ φύλλο. Μελάνι μαῦρο. Τὸ β΄ φύλλο κολλημένο πάνω σὲ ἄλλο χαρτί. Ἀντίγραφο ἀρ. 502.

438

[1764, 1 Σεπτεμβρίου - 1755, 31 Αὐγούστου] (7273)

Ὁ Μιχαλάκης Κέσκο ζιτνιτσιάρης συντάσσει μαρτυρία ὕστερα ἀπὸ τὴν ὀριοθεσίαν τῶν τεμαχίων πού κατέχει ἡ μονὴ τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν στὸ Κο-

πόου, αφιερωμένα από τον Κονδουράτ Πέροζου, ισπραβνικο de corpii. Τά
 ὄρια τῶν τεμαχίων ἀκολουθοῦν.

Ἐντίγραφο, Ρουμανικά, ἀρ. 502.

439

1766, 20 Μαΐου

Ὁ σπαθάρης Γιαννάκης Μύλου συντάσσει ὀριοθετική μαρτυρία γιά τό
 κτήμα Φαρκασένι, ἰδιοκτησία τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν (ἠγουμένους
 τῆς ὁ Νεόφυτος), τμήμα τοῦ ὁποίου καταπατάται ἀπό τό μεδελνιτσιάρη Γα-
 βριήλ Καρακάς.

Μέ βάση τίς μαρτυρίες δύο ἠλικιωμένων ἀνθρώπων, τοῦ Ἰορδάκε Μόρ-
 κοβ καί τοῦ Ἰωάννη Τσιομπάνουλ, καί ἐπειδή δέν μπόρεσε νά ἀντιληφθεῖ
 ἀπό τά δικαιολογητικά πού παρουσίασε ὁ Καρακάς μέ ποιό δικαίωμα κα-
 ταπατᾶ τό κτήμα, ὁ σπαθάρης προτείνει στόν ἠγεμόνα νά κατέχει ἡ μονή
 ὄλο τό κτήμα.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 764. Χαρτί (31,8X21,3). Δίφυλλο. Τό κείμενο κατα-
 λαμβάνει τό α΄ φύλλο καί τό recto τοῦ β΄. Μελάνι μαῦρο. Καί τά δύο φύλλα σχι-
 σμένα. Ἑλλ. μφρ. ἀρ. 763.

440

1766, 20 Μαΐου

Ὁ Ἰορδάκε Μόρκοβ καί ὁ Ἰωάννης Τσιομπάνουλ μαρτυροῦν γιά τά
 ὄρια μισοῦ χωριοῦ Φαρκασένι πρὸς τήν πλευρά τοῦ Ὀμπορτσένι, τό ὁποῖο
 κατέχει ὁ μεδελνιτσιάρης Γαβριήλ Καρακάς. Δέν γνωρίζουν νά ἔχει στήν
 ἰδιοκτησία του τεμάχιο (ἕστερα ἀπό δωρεά) στήν κοιλάδα Ὀρξουλοι.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 765. Χαρτί (32X21,4). Δίφυλλο. Τό κείμενο κατα-
 λαμβάνει τό α΄ φύλλο. Μελάνι μαῦρο.

441

1766, 16 Ἰουνίου

Ὁ Γρηγόριος Ἄλ. Γκίκας, ἠγεμόνας τῆς Μολδαβίας, διατάζει τό βόρني-

κο de roartă Κάρολ – ύστερα από διαμαρτυρία του ήγουμένου της μονής Κοπόου 'Ιεζεκιήλ– νά έρευνήσει τά όρια του κτήματος της μονής Πισκάνι, του νομού 'Ιασίου, τά όποια καταπατούνται από ανθρώπους του χωριού Ματζάστι, ιδιοκτησία του κλουτσιάρη Μανολάκη, οί όποιοι έκτισαν ένα σπίτι στο Πισκάνι. 'Ο βόρηνικος –παρουσία του έπιστάτη του κλουτσιάρη– υποχρεώνεται νά συντάξει όριοθετική μαρτυρία.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, αρ. **446**. Χαρτί (32,6X22). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto του α' φύλλου. Μελάني μαύρο. Μέ κόκκινο ή έντυτη όκταγωνική σφραγίδα του ήγεμόνα.

442

1766, 16 'Ιουνίου

'Ο Γρηγόριος 'Αλ. Γκίκας, ήγεμόνας της Μολδαβίας, έπικυρώνει στή μονή των Τριών 'Ιεραρχών (ήγουμένος της ό Νεόφυτος) τήν κατοχή του κτήματος Φαρκασένι, του νομού Ρόμαν μέσα στα σύνορα που όρισε ό σπαθάρης 'Ενάκε Μύλου. Οί χωρικοί που διαμένουν στο κτήμα νά εργάζονται για τή μονή τίς καθιερωμένες ήμέρες ή νά πληρώνουν τό αντίστοιχο χρηματικό ποσό. Κανείς νά μήν κόβει τό χόρτο στο κτήμα χωρίς τήν έγκριση της μονής.

'Ο μεδελντσιάρης Γαβριήλ Καρκάς νά μήν καταπατά πλέον τά σύνορα της μονής.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, αρ. **761**. Χαρτί (32,1X21,9). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α' φύλλο. Μελάني μαύρο. Μέ κόκκινο ή έντυπη, σβησμένη έν μέρι, όκταγωνική σφραγίδα.

443

1766 (7274), 6 'Ιουλίου

'Ο Στέφανος Ροσέτ, πρώην μέγας στόλνικος, και ό 'Ιωάννης Τσιούτε, πρώην μέγας σετράρης (;), συντάσσουν όριοθετική μαρτυρία για τά άγροτεμάχια που άγόρασε ή μονή των Τριών 'Ιεραρχών (ήγουμένος της ό Νεόφυτος) από τους έλευθερους χωρικούς στο Μπαδιτσένι, Πλόπι, Κανένι, καθώς και στην καλλιεργημένη έκταση Χοτνόγκ, όλα στο νομό Νεάμιτζ. Παρουσία όλων των έλευθερων χωρικών, και εκείνων που πώλησαν στή μονή, και εκείνων που δέν πώλησαν, έγινε ή όριοθεσία όλων των άγροτεμαχίων προς τίς εκτάσεις των χωρικών, άνά περιοχή.

Ἐκολουθεῖ λεπτομερῆς περιγραφή τῶν ἀγροκτημάτων. Παρὼν καὶ ὁ πρωτόπαπας Γεώργιος, ἐπιστάτης τῆς μονῆς.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **115**. Χαρτί (35,4X23). Δίφυλλο. Τὸ κείμενο καταλαμβάνει τὸ α΄ φύλλο καὶ τὸ recto τοῦ β΄ φύλλου. Μελάνι μαῦρο. Μικρὲς ὀπές στὶς διπλώσεις.

444

1766, 17 Σεπτεμβρίου

Ὁ Γρηγόριος Γ. Γκίκας, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, διατάζει τὸν Ἰωαννίτζη Πιλιπόβσκι πρῶην μέγα μεδελνιτσιάρη καὶ τὸν [...] * βόρνικο de roapă νά μεταβοῦν –ὑστερα ἀπὸ αἶτημα τοῦ Ἰωακείμ ἡγουμένου τῆς μονῆς Κοπόου– στὸ κτήμα τῆς, ὀνομαζόμενο Ρουφένι, τοῦ νομοῦ Ἰασίου καὶ νά τὸ ὀριοθετήσουν πρὸς τὴν πλευρὰ τοῦ Μαρζάστι, ἰδιοκτησία τοῦ κλουτσιάρη Μανωλάκη, τὸ ὁποῖο καταπατᾶ τὸ πρῶτο.

Ἡ μονὴ δυσαρεστήθηκε μὲ τὴν παλαιὰ ὀριοθεσία πού πραγματοποιοίησε ὁ μπάνος Δημήτριος Κάντα (:). Οἱ δύο ἀξιωματοῦχοι νά συντάξουν ὀριοθετικὴ μαρτυρία γιὰ τὸ κτήμα. Ἐάν ἡ μία πλευρὰ μείνει ἀνικανοποίητη, νά παρουσιασθεῖ ἐνώπιον τοῦ Ντιβανίου.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **430**. Χαρτί (31X21). Δίφυλλο. Τὸ κείμενο καταλαμβάνει τὸ α΄ φύλλο. Μελάνι μαῦρο. Μὲ κόκκινο ἡ ἐντυπὴ ὀικαγωνικὴ σφραγίδα τοῦ ἡγεμόνα.

* Κενό στὸ ἔγγραφο.

445

1766 (7274), 5 Ἰουλίου

Ἀναλυτικὴ περιγραφή τῶν συνόρων τοῦ κτήματος Μπαδιτσένι, πρὸς τὴν πλευρὰ τοῦ ποταμοῦ Σιερέτ, πού ὀριστικοποιήθηκαν ὑστερα ἀπὸ τὴν ὀριοθεσία πού πραγματοποιοίησε ὁ Μιχαλάκης Κέσκου καὶ δόθηκε στὶς οἰκογένειες Οὔρικάρου καὶ Χόλτ.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **946**. Χαρτί (31,4X21,3). Ἐξὶ φύλλα. Τὸ κείμενο καταλαμβάνει τὶς πρῶτες 8 σελίδες. Μελάνι μαῦρο.

446

1767, 28 Μαΐου

Ὁ Γρηγόριος Ι. Καλλιμάχης, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, διατάζει τὸν πρῶν μέγα στόλνικο Κωνσταντῖνο Στούρτζα νά μεταβεῖ στοῦ κτήμα τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, Μπαλανέστι, καί νά τοποθετήσῃ ἐκεῖ ὀριοθετικά σημάδια.

Ὁ ἴδιος ἀξιωματοῦχος τὸ εἶχε ὀριοθετήσῃ ἓνα χρόνο νωρίτερα καί εἶχε συντάξῃ σχετική μαρτυρία. Ὑστερα ἀπὸ παράκληση τοῦ ἡγουμένου τῆς μονῆς Νεοφύτου, ὁ Στούρτζα εἶναι ὑποχρεωμένος νά τοποθετήσῃ τὰ ὀριοθετικά σημάδια παρῴσια τῶν ἐλεύθερων χωρικῶν.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 276. Χαρτί (20,7X20,9). Δίφυλλο. Τὸ κείμενο καταλαμβάνει τὸ α΄ φύλλο. Μελάνι μαῦρο. Μὲ κόκκινη σινική μελάνη ἢ ὠσειδῆς σφραγίδα τοῦ ἡγεμόνα.

447

1768, 21 Μαρτίου

Ὁ Γρηγόριος Ι. Καλλιμάχης, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, διατάζει τὸν Ἰορδάν πρῶν μέγα παχάρνικο, ἰσπράβνικο τοῦ νομοῦ Νεάμιτζ, νά ἐξετάσῃ ἐπὶ τόπου ἐάν πράγματι ὁ Ἄνδρέας Νικοάρα ἔβαλε τὴν προηγουμένη χρονιά φωτιά σὲ ἓνα δέντρο. Ἐκεῖ ἐξαιτίας τοῦ φόβου τῶν Τατάρων, ὁ Κυριάκος Χόλτ καί ὁ Νικόλαος Στιούκα, ἀπὸ τὸ χωριὸ Μόστιστεα, εἶχαν κρύψει ἐκκλησιαστικά βιβλία καί δικαιολογητικά γιὰ τὰ ἀγροτεμάχια Ζεγκάνι, Μπαδισένι, Πλόπου, Κανένι· ἐπίσης γιὰ αὐτὰ πού βρίσκονται δίπλα στὸν ποταμὸ Μπίστριτζα, καθὼς καί ἐκεῖνα στοῦ Μόστιστεα, Τζιουρτζέστι καί Φούνδουλ Μπουτζούρκαϊ δίπλα στὸν ποταμὸ Σιρέτ.

Ἐάν ἔγινε ἔτσι, νά ἐτοιμάσῃ σχετικὴ μαρτυρία, ἐνῶ μετὰ ἀπὸ ἐνημέρωση τοῦ ἡγεμόνα ὁ τελευταῖος θά τοὺς ὑπογράψῃ ἐπικυρωτικὸ ἔγγραφο.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 117. Χαρτί (28,6X20,5). Δίφυλλο. Τὸ κείμενο καταλαμβάνει τὸ α΄ φύλλο. Μελάνι μαῦρο. Μὲ κόκκινο ἢ ὠσειδῆς σφραγίδα τοῦ ἡγεμόνα ἐν μέρει σβησμένη.

448

1768 (7276), 25 Ἀπριλίου

Ὁ Γρηγόριος Ι. Καλλιμάχης, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, διατάζει τὸν ἐπί-

σκοπο τοῦ Ρόμαν Ἰωαννίκιο καί τόν Τοδεράσκο Μπουχούς, πρῶην μέγα σλουτζιάρη, νά μεταβοῦν ὡς χωρομέτρεις στό κτήμα Φαρκασένη, ἰδιοκτησία τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν (ἠγούμενός της ὁ Νεόφυτος), τό ὁποῖο καταπατάται ἀπό τό κτήμα Ὁμποροτσένη τοῦ μεδελνιτσιάρη Γαβριήλ Καρακάς. Νά συγκεντρώσουν γείτονες, νά ἐξετάσουν δικαιολογητικά καί νά συντάξουν καί ἀναφορά. Οἱ δυσαραεστημένοι νά ἀπευθυνθοῦν στό Ντιβάνι.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **762**. Χαρτί (29,4X20,4). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α΄ φύλλο. Μελάني μαῦρο. Μέ κόκκινο ἢ ὠσειδῆς σφραγιδα τοῦ ἡγεμόνα.

449

1768, 1 Ἰουνίου

Ὁ Βασίλειος γουναράς ἀγοράζει ἀπό τόν Πάνα Κομτζίου ἕνα οἰνοπωλεῖο κτισμένο σέ οἰκόπεδο τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν (ἠγούμενός της ὁ Νεόφυτος). Γι' αὐτό τό οἰνοπωλεῖο, εὐρισκόμενο στό Πόδουλ Βέκι, δίπλα στό Νικόλαο κηροποιό θά πληρώνει στή μονή ὡς bezmān 10 λέι ἑτησίως.

Γραφέας ὁ Βασίλειος ἱεροψάλτης.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **231**. Χαρτί (20,6X14,6). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α΄ φύλλου. Μελάني μαῦρο.

450

1768, 1 Ἰουνίου

Ὁ Πάνα, γιός τοῦ Ἰωάννη Κοῦμτζίου, πωλεῖ ἕνα οἰνοπωλεῖο τό ὁποῖο βρίσκεται στό Πόδουλ Βέκι, σέ ἔκταση τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, στό γουναρά Βασίλειο, ἔναντι 125 λέι.

Ὁ Πάνα εἶχε κτίσει στήν ἔκταση τῆς μονῆς, μέ δικά του ἔξοδα, δύο οἰνοπωλεῖα, γιά τά ὁποῖα πληρώνε ἐνοίκιο στή μονή 20 λέι ἑτησίως. Τώρα πωλεῖ τό ἕνα μέ τήν ἔγκριση τῆς μονῆς, στό γουναρά, ὁ ὁποῖος θά πληρώνει καί αὐτός, μέ τή σειρά του, ἐνοίκιο στή μονή 10 λέι ἑτησίως.

Μάρτυρες: Πάνος Κόκκινου, Γεώργιος Λάζου, Δημήτριος Κουμησή-μπασης, Δημήτριος Ἰωάννου, Στέφανος Τριεραρχίτης.

Γραφέας ὁ Βασίλειος ἱεροψάλτης.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **232**. Χαρτί (28,9X20,2). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α΄ φύλλο. Μελάني μαῦρο.

451

1771 (7279), 28 Ἀπριλίου

Ὁ Ἰωαννίτζης, ἐγγονός (ἢ ἀνιψιός) τῆς Ἰλούσκας, πωλεῖ στό Γεώργιο, γιό τοῦ Χολμπάν, στή σύζυγό του Ἀναστασία καί στά παιδιά του μία οἰκία κάτω ἀπό τήν ἐκκλησία τοῦ Ἁγίου Παντελεήμονος, δίπλα σέ οἰκόπεδο τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, ἔναντι 30 λέι.

Μάρτυρες: Μαρία Γκαλαϊτζοάε, Πασκάλ, Γκριγκοράς Τόμα.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 211. Χαρτί (28,2X21,1). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α' φύλλο καί τό recto τοῦ β' . Μελάني μαῦρο.

452

1771, 19 Ἰουνίου

Τό Ντιβάνι τῆς Μολδαβίας ἀποφασίζει –μετά τό θάνατο τῆς Ἰωάννας τῆς Οὐγγαρέζας ἀπό τό Ἰάσι– νά τήν κληρονομήσει ἡ ἀδελφή τῆς Αἰκατερίνη Μποτεζάτα, σύζυγος τοῦ Προκόπιο ἀπό τό Κουκουτένι, μητέρα τῆς Μαρικούτζας.

Μέ ἀπόφαση τοῦ Ντιβανίου, ὁρίσθηκε ὁ ἐπιστάτης de corpī νά μεταφέρει ἀπό τή μονή τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν ἕνα μασοῦλο μέ δικά τῆς πράγματα τά ὅποια θά κατέγραφε ἐν ὄψει ἀγωγῆς ἐναντίον δύο ἀγοριῶν, τοὺς ὁποίους μεγάλωσε ἡ Ἰωάννα καί ἕνας Οὐγγρος ἱερέας.

Μετά τήν ἀπόφαση τοῦ Μητροπολίτη ὅτι ἡ Αἰκατερίνη ἔχει τό δικαίωμα νά κληρονομήσει τήν ἀδελφή τῆς, τό Ντιβάνι, μέ νέο ἔγγραφο, ἀποφασίζει ὅτι ὁ Οὐγγρος ἱερέας δέν εἶχε τό δικαίωμα νά κρατήσει κανένα ἀντικείμενο τῆς Ἰωάννας. Ὡς πρὸς ἕνα οἰνοπωλεῖο τό ὅποιο εἶχε ἡ Ἰωάννα καί βρισκόταν στήν ἔκταση τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, ἡ Αἰκατερίνη νά συνεννοηθεῖ μέ τή μονή γιά τό ἐνοίκιο.

Μέ τήν ὑπογραφή τοῦ Μητροπολίτη τῆς Μολδαβίας Γαβριήλ.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 227. Χαρτί (27,5X20,5). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α' φύλλο. Μελάني μαῦρο.

453

1771, 22 Ἰουνίου

Ἡ Αἰκατερίνη, μαζί μέ τήν κόρη τῆς Μαριούτζα, πωλεῖ στή μονή τῶν

Τριῶν Ἱεραρχῶν ἓνα ποτοπωλεῖο εὐρισκόμενον στήν ἔκταση τῆς μονῆς, κοινά στήν πύλη της, ἔναντι 35 λεί.

Γραφέας ὁ Βασίλειος, παιδί στό σπίτι.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 229. Χαρτί (20X14). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α΄ φύλλο. Μελάني μαῦρο.

454

1773, 22 Ἰουλίου

Ὁ Μπάλς λογοθέτης, ὁ Μπάλς στόλνικος καί ὁ [...] παχάρνικος παρῶρον στή μονή Κοπόου, –ὑστερα ἀπό ἔγγραφη διαμαρτυρία τοῦ ἡγουμένου της– τό δικαίωμα τῆς ὑποχρεωτικῆς καταβολῆς τῆς δεκάτης ἀπό τοὺς κατοίκους τῶν κτημάτων Κοπόου καί Οὐρσόλε ἐφ’ ὄλου τοῦ εισοδήματός τους. Αὐτό, ἄλλωστε, ὀρίζει τό ἐθιμικό δίκαιο. Ὅσοι ἀπό αὐτοὺς ἀρνηθοῦν, θά ἀναγκαστοῦν νά συμμορφωθοῦν, ἐνῶ ἐκεῖνοι οἱ ὅποιοι ἔχουν κάποια δικαιολογητικά ἀπαλλαγῆς πρέπει νά ἐμφανισθοῦν στό Ντιβάνι.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 314. Χαρτί (35,2X23,8). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α΄ φύλλου. Μελάني μαῦρο.

455

1773, 25 Σεπτεμβρίου

Τό Ντιβάνι τῆς Μολδαβίας (ὑπογράφουν ὁ Λούπου Μπάλς λογοθέτης, ὁ Κωνσταντίνος βόρνικος, ὁ Νέγρης ποστέλνικος, ὁ Μπάλς στόλνικος καί ἓνας ἄλλος ἀξιωματοῦχος [μέ δυσανάγνωστη ὑπογραφή]) ἐπικυρώνουν στή μονή τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν τό δικαίωμα νά εισπράττει τό εισόδημα ἀπό τήν ἐκμετάλλευση τῆς κλητῆς γέφυρας τοῦ ποταμοῦ Μπίστριτζα, στήν πόλη Μπακάου.

Γιά τό εισόδημα αὐτό εἶχε διένεξη ἡ μονή μέ τό γένος Μπάρζου καί ἄλλους ἐλευθεροῦς χωρικούς ἀπό τό Ἄραμέστι, οἱ ὅποιοι τό εισέπρατταν μέχρι τότε. Ἀναφορές σέ προγενέστερο χρυσόβουλλο (τοῦ Κωνσταντίνου Μαυροκορδάτου μέ χρονολογία 7243 (1734-1735)) καί δικαιολογητικά.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 41. Χαρτί (35,7X22,2). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α΄ φύλλο. Μελάني καστανό.

456

1774, 25 Φεβρουαρίου

Ὁ Ἰωάννης Γεωργίου Κρίκης πωλεῖ στή Μπαλάσα ἓνα οἰνοπωλεῖο εὐροισκόμενο στήν Πόδουλ Βέκι, σέ ἔκταση τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, ἔναντι 350 γροσιῶν. Τό ἐνοίκιο πού θά προκύψει ἀπό τήν ἐμετάλλευσή του νά τό δώσει στή μονή.

Μάρτυρες [ὄλοι ὑπογράφουν ἐλληνικά]: Παναγιώτης (;) ράπτης, Παναγιώτης Τιραπέρας, Διαμάντης Δημαντζάς.

Τήν 1η Ἰουλίου 1809 ὁ Γιώργης Λάζου ἐπιβεβαιώνει τήν ἰσχὺ τῆς συμφωνίας.

Μάρτυρες: Θεοχάρης καπετάν δαραμπάν καί Ἀναστάσιος Μιχαήλ Γαζῆς.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **226**. Χαρτί (34,2X21,1). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α' φύλλου. Μελάνι καστανό.

457

1774, 5 Μαΐου

Ὁ Λούπου Μπάλς λογοθέτης, ὁ Μπάλς στόλνικος, ὁ Κωνσταντίνος σπαθάρης (;) παραχωροῦν στή μονή τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν (ἠγούμενός της ὁ ἀρχιμανδρίτης Ἐλισσαῖος) τό δικαίωμα νά ὑποχρεώνει τοὺς 34 χοιροβοσκούς καί κηπουροὺς πού διαμένουν γύρω ἀπὸ τή μονή Κοπούου καί δέν πληρώνουν τίποτα σέ αὐτήν, νά καταβάλλουν τῆ δεκάτη σύμφωνα μέ τό ἔθιμο δίκαιο. Εἶναι, ἐπίσης, ὑποχρεωμένοι νά δουλεύουν γιὰ τή μονή 12 μέρες τό χρόνο ἢ διαφορετικά, ἀπὸ ἐκείνους πού δέν θά ἐργάζονται, νά ἔχει νά λαμβάνει ἡ μονή δύο λεί για κάθε νοικοκυριό.

Γιὰ τοὺς ἐργάτες πού δέν θά ὑπακούσουν, θά ἐνημερώνεται τό Ντιβάνι. Μάρτυρας ὁ Μανώλης Δημακόπουλος (;).

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **313**. Χαρτί (34,2X21,2). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α' φύλλου. Μελάνι μαῦρο.

458

1774, 8 Ἰουνίου

Ὁ Στέφανος Σέριμπουλ namesnic, ὁ Ἰώσηπος Στρούτσι mazil καί ἄλλοι 15

χωρικοί συντάσσουν όριοθετική μαρτυρία – ύστερα από διαταγή του Μητροπολίτη Μολδαβίας Γαβριήλ και των μεγάλων βογιάρων του Ντιβανίου της Μολδαβίας– για τὰ όρια του κτήματος Πάρκοβα, της μονής Τζετατζούιας και Γκολαέστι, της μονής Γκόλιας. Ἡ προηγούμενη όριοθεσία, πού πραγματοποιοίησε ὁ Ἰωάννης Μελεγκιάν, διαπιστώθηκε ὅτι ἦταν λανθασμένη.

Ἐντίγραφο, Ρουμανικά, ἀρ. 384.

459

1775, 18 Μαρτίου

Κάτοικοι της πόλης Μπακάου – ύπογράφουν ὁ βόρνικος Βασίλειος, ὁ Νικόλαος Μπότι (;), ὁ Γεώργιος, ἀδελφός του τελευταίου, ὁ Λουπάσκου, ὁ Μάρκος γουναράς, ὁ Πέτρος Ἀνδρισσάε, ὁ Βασίλειος Μπότι (;)–, μαρτυροῦν για μία γέφυρα στη Μπίστριτζα ἢ ὅποια ἀνήκε ἀπό παλιά στη μονή των Τριῶν Ἱεραρχῶν και κάποια στιγμή καταστράφηκε. Ὑστερα ἀπό ἐντολή του Ντιβανίου κατασκευάσθηκε καινούρια. Ἐξαιτίας της μετακίνησης στρατευμάτων ἢ γέφυρα μεταφέρθηκε σέ ὑψηλότερο σημείο μαζί μέ μία ἄλλη, εύρισκόμενη στό κτήμα του παχάρνικου Ματθαίου. Μετά τό πέρασμά τους ὁ ἐπιστάτης της μονής τήν κατέβασε ἐκ νέου στό κτήμα της μονής. Πρόσφατα, ὁ Ματθαῖος παρουσίασε δικαιολογητικά ὅτι ἡ γέφυρα εἶχε προσφερθεῖ σέ αὐτόν ἀπό τόν ἡγεμόνα και τήν μετέφερε πάλι στό κτήμα του [του νομοῦ Νεάμιτζ].

Στίς 23 Μαρτίου, ὁ Γεώργιος Βεντοῦρος [ύπογράφει ἑλληνικά] ἀναφέρει ὅτι ἐνώπιόν του κάτοικοι του Μπακάου ζήτησαν νά κτιστεῖ μία γέφυρα μέσα στην πόλη.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 44. Χαρτί (28,5X20,2). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α΄ φύλλο. Μελάνι μαῦρο. Μεγάλο μέρος του β΄ φύλλου σβησμένο λόγω ὑγρασίας.

460

1775, 5 Ἰουνίου

Ὁ Γρηγόριος Γ΄ Γκίκας, ἡγεμόνας της Μολδαβίας, παραχωρεῖ στόν ἡγούμενο της μονής Κοπούου και στόν ἐπιστάτη του κτήματος Ρουφένι πού ἀποτελεῖ διοκησία της, τό δικαίωμα νά εισπράττει τή δεκάτη ἀπό τήν κालιεργήσιμη ἔκταση, ἀπό τό χόρτο, ἀπό τὰ σπαρτά, ἐνῶ ἀπό τὰ μελίσινα νά

λαμβάνει ή μονή μία στίς 50 κυψέλες. Σέ περίπτωση πού ό αριθμός τών κυψελών δέν φθάνει στίς 50, νά λαμβάνει μία paga για κάθε κυψέλη. Από τά λαχανικά ή μονή νά λαμβάνει τή δεκάτη μόνο εάν αυτά προωθούνται για έμποριο. Οί χωρικοί νά εργάζονται [12 μέρες τό χρόνο] σύμφωνα μέ τό έθιμικό δίκαιο ή νά πληρώνουν ένα ποσό στή μονή.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, αρ. 429. Χαρτί (28,9X19,6). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τού α' φύλλου. Μελάني μαύρο. Μέ κόκκινο ή έντυπη ώοειδής σφραγίδα τού ήγεμόνα.

461

1775, 13 Οκτωβρίου

Ο Γρηγόριος Άλ. Γκίκας, βοεβόδας τής Μολδαβίας, επικυρώνει στή μονή τών Τριών Ίεραρχών (ηγούμενός της ό αρχιμανδρίτης Έλισσαίος) παλαιότερη έλεημοσύνη.

Τήν απαλλάσσει σέ όλη τή διάρκεια τής ήγεμονίας του, από τήν καταβολή τών σχετικών φόρων για τά έξης αγαθά: 800 κυψέλες, 500 πρόβατα, 500 vedre κρασί, 100 βοοειδή, καθώς και ένα μύλο στόν ποταμό Προϋθο. Επί πλέον νά λαμβάνει 100 λεί τό χρόνο (σέ δύο δόσεις – 23 Απριλίου και 14 Οκτωβρίου) από τό εισόδημα τού ήγεμονικού τελωνείου. Από τά χρήματα αυτά νά αγοράζονται κεριά πού νά καίνε συνεχώς στά λείψανα τής Αγίας Παρασκευής.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, αρ. 991. Χαρτί (50,1X35,2). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τού α' φύλλου. Μελάني καστανό. Μέ κόκκινο ό σταυροειδής διάκοσμος και ή έντυπη ώοειδής σφραγίδα τού ήγεμόνα. Μέ μαύρο ή αυτόγραφο υπογραφή του.

462

1776, 26 Φεβρουαρίου

Η Όνίτζα, κόρη τού Πέτρου, πωλεί στό Βασίλη Δάβιδ τό σπίτι του μαζί μέ τήν αυλή, έναντι 32 λεί.

Μάρτυρες: Γεόργκελ szoltuz, Μαργκίτα, Μιχαήλ mazil, Luru, ό δούλος τού σετράρη, Στέφανος Δάβιδ, Κυριάκος γουναράς, Νικόλαος Τζόλτ.

Γραφέας ό Στέφανος Τσέρμπου.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, αρ. **460**. Χαρτί (29,2X20). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α΄ φύλλου. Μελάνι καστανό.

463

1776, 3 Μαρτίου

Ὁ μυλωνάς Νεάγκου μαρτυρεῖ ὅτι συμφώνησε μέ τή μονή τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν (ἡγούμενός της ὁ ἀρχιμανδριτής Ἐλισσαῖος) νά κατασκευάσει μέ δικά του ἔξοδα ἓνα μύλο στήν ἔκταση τῆς μονῆς. Νά ἔχει τήν κυριότητά του γιά πέντε χρόνια, ἐνῶ μετά νά ἀποτελεῖ συνιδιοκτησία δική του καί τῆς μονῆς. Τά ἔξοδα ὅλα τόν ἐπιβαρύνουν.

Μάρτυρας ὁ Βεβέι.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, αρ. **62**. Χαρτί (21,2X15,4). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α΄ φύλλο. Μελάνι μαῦρο.

464

1776, 3 Μαρτίου

Ὁ ἀρχιμανδριτής Ἐλισσαῖος, ἡγούμενος της μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν [ὑπογράφει ρωσικά], συμφωνεῖ νά οἰκοδομήσει ὁ Νεάγκου Μόρας, μύλο σέ κτήμα τῆς μονῆς, ὅπου ὑπάρχει τό σχετικό αὐλάκι, ὁ ὁποῖος θά τοῦ ἀνήκει ἀποκλειστικά γιά πέντε χρόνια. Μετά, θά τόν κατέχουν ἀπό κοινοῦ ἡ μονή καί ὁ Μόρας. Ὅποιαδήποτε ἐπισκευή τοῦ μύλου θά ἐπιβαρύνει τό Μόρας.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, αρ. **61**. Χαρτί (21,2X15,4). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α΄ φύλλο. Μελάνι μαῦρο. Μέ αἰθάλη ἡ ἔντυπη κυκλική σφραγίδα τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν.

465

1776, 19 Μαΐου

Ὁ Γρηγόριος Ἄλ. Γκίκας, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, ἐπικυρώνει στή μονή τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν (ἡγούμενός της ὁ Ἐλισσαῖος) τήν κατοχή τοῦ κτήματος Φαρχασένι, τοῦ νομοῦ Ρόμαν, στά σύνορα πού ἀποφασίστηκαν μέ

τήν όριοθεσία ή όποια επικυρώθηκε στίς 13 Νοεμβρίου 7266 (1757). Όρίζει επίσης νά εισπράττει τή δεκάτη από όλα τά αγαθά μέ τά όποια τρέφονται οί κάτοικοι. Έκείνοι πού θά άρνηθοῦν, θά τιμωρηθοῦν.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, άρ. 759. Χαρτί (33X22,8). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α΄ φύλλου. Μελάني μαῦρο.

466

1776 (7284), 12 Ίουλίου

Ό Γκεοργκίτζα, γίός τοῦ cāritan Γκραδίτζα, πωλεῖ στό Βασίλειο Μπλάζ δύο ήμεκτάρια γῆς στό Γκλαδένι ἔναντι 12 λέι.

Μάρτυρες: Ίωάννης Πλόσνιτζα, Πέτρος Παρκάριου, Νικόλαος Ἄνκα, Θεόδωρος Πλόσνιτζα, Ίερεμίας Καμιάν.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, άρ. 6. Χαρτί (21,5X15,1). Μονόφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ φύλλου. Μελάني μαῦρο.

467

1776, 31 Ίουλίου

Ό ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας Γρηγόριος Γ΄ Γκίκας επικυρώνει στή μονή τῶν Τριῶν Ίεραρχῶν –ὑστερα από αίτημα τοῦ αρχιμανδριτή Ἐλισσαίου, ἡγουμένου τῆς– τήν κατοχή δύο άγροτεμαχίων, ἕνα στό χωριό Βασιλεούτζι τοῦ νομοῦ Ίασίου καί ἄλλο στό Πιάτρα στόν ἴδιο νομό.

Ό ἡγούμενος ἐπέδειξε στό μέγα λογοθέτη Βασίλειο Ράζου τά ἑξῆς δύο ἔγγραφα: α) μία μαρτυρία τῶν μεγάλων βογιάρων, τῆς 12ης Δεκεμβρίου 7155 (1646), όπου ἀναφέρεται ότι πρὶν πεθάνει ὁ Ίερεμίας, ἔγγονός (ἢ ἀνιψιός) τοῦ Κοστισέσκου, δώρισε στή μονή τῶν Τριῶν Ίεραρχῶν ἕνα ἔκτο τοῦ χωριοῦ. β) Ἄλλο ἔγγραφο μέ όριοθετική μαρτυρία γιά ἕνα ὄγδοο τοῦ κτήματος Πιάτρα, τό όποιο δώρισε στή μονή ὁ Ίωάννης, γίός τοῦ τελώνη Κόδρεα, καί ἡ Σωφρονία στίς 27 Ίανουαρίου 7149 (1641).

Ἡ μονή δικαιούται νά εισπράττει ὄλο τό εισόδημα από τά δύο τεμάχια καί νά ὑποχρεώνει τούς κατοίκους νά ἐκπληρώνουν τίς εργασιακές τους ὑποχρεώσεις.

Ἄντίγραφο, Ρουμανικά, άρ. 368. Ἄλλα αντίγραφα άρ. 358 καί 358A. Ἑλλ. μτφρ. άρ. 358B.

468

1776, 20 Αιγούστου

Ὁ Γρηγόριος Ἄλ. Γκίκας, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, ἀπαλλάσσει τὴ μονὴ Κοπούου τοῦ Ἰασίου, ἀφιερωμένη στό Ἅγιο Ὅρος, ὕστερα ἀπὸ παρακλήση τοῦ ἡγουμένου τῆς Κυριίλλου, ἀπὸ τὴν καταβολὴ τῶν σχετικῶν φόρων γιὰ τὰ ἐξῆς ἀγαθὰ: 200 κυψέλες, 300 vedre κρασί, 150 πρόβατα, 25 ζῶα (βόδια, ἀγελάδες, ἄλογα, φοράδες), τέσσερα ἡμεκτάρια ἀμπέλι, καθὼς καὶ 10 poslusni-ci οἱ ὁποῖοι νὰ ἀπασχολοῦνται ἀποκλειστικά στὴ μονή.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 984. Χαρτί (39,8X28,2). Δίφυλλο. Τὸ κείμενο καταλαμβάνει τὸ recto τοῦ α΄ φύλλου. Μελάνι μαῦρο. Μὲ κόκκινο ὁ τίτλος τοῦ ἡγεμόνα, τὸ πρωτόγραμμα τοῦ κειμένου, ἄλλα κεφαλαῖα γράμματα καθὼς καὶ ἡ ἔντυπη ὠσειδῆς σφραγίδα τοῦ ἡγεμόνα. Αὐτόγραφο ὑπογραφή του μὲ καστανὸ μελάνι.

469

1777, 13 Ἰανουαρίου

Ὁ Γρηγόριος Ἄλ. Γκίκας, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, ἐπικυρώνει στὴ μονὴ τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, μετόχι τοῦ Πρωτάτου – ὕστερα ἀπὸ αἴτηση τῶν ἐξάρχων τοῦ Ἁγίου Ὁρους – τὴν κατοχὴ ἑνὸς σπιτιοῦ στό Ἰάσι.

Τὸ σπίτι εἶχε ἀφιερῶσει μὲ διαθήκη στὴ μονὴ στίς 22 Μαρτίου 1770, λίγο πρὶν τὸ θάνατό του, ὁ Ἄναστάσιος Ἀργυροκαστρίτης, γιὸς τοῦ Δημητρίου, γιὰ μνημόσυνό του. Ἄφοῦ διαπίστωσε ἀπὸ τὴ διαθήκη – τὴν ὁποία ὑπογράφουν ὡς μάρτυρες ὁ Μητροπολίτης Γρηγόριος καὶ ἄλλοι – ὅτι πράγματι ὁ Ἀργυροκαστρίτης δώρισε τὴν οἰκία στὴ μονὴ ὁ ἡγεμόνας ἐπικυρώνει σὲ αὐτὴν τὴν κατοχὴ τῆς.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 625. Χαρτί (31,9X21,9). Δίφυλλο. Τὸ κείμενο καταλαμβάνει τὸ recto τοῦ α΄ φύλλου. Μελάνι μαῦρο. Μὲ κόκκινο ἡ ἔντυπη ὀκταγωνική σφραγίδα τοῦ ἡγεμόνα, σβησμένη ἐν μέρει.

470

1777, 13 Μαρτίου

Ὁ Γρηγόριος Ἄλ. Γκίκας, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, διατάζει τὸ μέγα ἀγὰ νὰ μεταβῆ στὴν Οὐλιτζα Μάρε, ὅπου ὁ Νικόλαος Νομοκράτωρ ἔκτισε μερικά οἰνοπωλεῖα σὲ ἓνα οἰκόπεδο τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, ὅπου

μαζί με τό staroste τῶν ἐμπόρων, με ἄλλους δύο ἐμπόρους καί ἕναν κάλφα νά ἐκτιμήσουν τή χρηματική ἀξία τῶν οἰνοπωλείων ὥστε νά εἰσπράξει ὁ νομοκράτωρ τό σχετικό ποσό.

Ὁ τελευταῖος, ἀφοῦ ἔκτισε τά οἰνοπωλεῖα στό οἰκόπεδο τῆς μονῆς ὑπό τόν ὄρο νά τῆς πληρώνει ἐνοίκιο, δέν μπόρεσε μεταγενέστερα νά συμφωνήσει μέ τούς ἐξάρχους τοῦ Ἁγίου Ὁρους καί δέχθηκε νά λάβει ἕνα χρηματικό ποσό ὥστε νά μείνουν τά οἰνοπωλεῖα στήν ἰδιοκτησία τῆς μονῆς.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **260**. Χαρτί (32X10,6). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α' φύλλου. Μελάνι μαῦρο. Μέ κόκκινο ἡ ἐντυπη ὀκταγωνική σφραγίδα τοῦ ἡγεμόνα.

471

1777, 16 Μαρτίου

Ὁ Ἐβραῖος Ἀβραάμ συμφωνεῖ μέ τόν ἡγούμενο τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν νά τοῦ ἐπιστρέψει τό ποσό τῶν 170 λέι γιά τό οἰνοπωλεῖο πού κρατοῦσε μέ ἐνοίκιο στήν ὁδὸ Οὐλίτζα Μάρε σέ ἕνα οἰκόπεδο τῆς μονῆς καί νά τό κρατήσει πλέον ἢ τελευταία.

Ἡ συμφωνία ἐγινε μετά ἀπό δίκη ἐνώπιον τοῦ χατμάνου.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **259**. Χαρτί (20,9X15,7). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α' φύλλου. Ἐπήρεια ὑγρασίας.

472

1777, Μάρτιος

Ὁ Γρηγόριος Ἄλ. Γκίκας, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, ἀποφασίζει καινούργιες ρυθμίσεις ὡς πρός τήν ἐνοικίαση δωματίων, ἀποθηκῶν, οἰνοπωλείων, χανίων πού ἀνήκουν στή μονή τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν.

Ὁ ἡγεμόνας διαπίστωσε ὅτι ἀρκετοί ἡγούμενοι, οἱ ὁποῖοι δέν ἦταν ἀγιορίτες ἀλλά ντόπιοι, νοίκιαζαν αὐτά τά βοηθητικά κτίσματα γιά δικὰ τους ὀφέλη καί εἰς βάρος τοῦ συμφέροντος τῆς μονῆς. Ὅρισμένοι ἐνοικιαστές δέν πληρώναν, ἄλλοι πληρώναν ὅ,τι ἤθελαν. Ὁ Μουρούζης ὄρισε μία ἐπιτροπή ἀποτελούμενη ἀπό τόν πρῶτον μέγα βεστιάρη Ἰωάννη Καντακουζηνό καί τό χατμάνο Ἰορδάκε Γκίκα, οἱ ὁποῖοι μαζί με ἐξάρχους τοῦ Ἁγίου Ὁρους ἐρεῦνησαν τίς περιπτώσεις στίς ὁποῖες ἡ μονή ζημιωνόταν. Μετά ὄρισε μία ἄλλη, τήν ὁποία ἀποτελοῦσαν ὁ Νικόλαος Μπάλς μέγας στόλνικος καί ὁ

Κυριάκος Ἀναστασίου καί ὁ διοριζόμενος ἀπ' ὅλους τοὺς ἁγιορίτες ἡγούμενος τῆς μονῆς Χιλανδαρίου, Σαμουήλ, γιά νά φροντίσουν τίς ὑποθέσεις τῶν βοηθητικῶν κτιρίων τῆς. Στό ἐξῆς, ἀποφάσισε ὁ ἡγεμόνας, κανένας ἡγούμενος δέν θά διοριζόταν ἀπό τοὺς τόπιους, ἀλλά μόνο ἀπό τοὺς ἁγιορίτες. Σέ περίπτωση θανάτου ἡγουμένου οἱ ἐπίτροποι θά διορίσουν ἕναν προσωρινό μέχρι τὴν τελικὴ ἀπόφαση διορισμοῦ νέου ἡγουμένου.

ἜΟλες οἱ ρυθμίσεις θά ἔχουν μόνιμο χαρακτήρα.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **1033**. Χαρτί (62,2X54,4). Μονόφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ φύλλου. Μελάνι καστανό. Μὲ κόκκινο ὁ τίτλος τοῦ ἡγεμόνα, τὸ πρωτόγραμμα τοῦ κειμένου, μερικά κεφαλαία γράμματα καί ἡ τελευταία μιάμιση σειρά, καθώς καί ἡ ἔντυπη ὀκταγωνικὴ σφραγίδα τοῦ ἡγεμόνα σέ πλαίσιο ἀνθέων κυανοῦ καί ἐρυθροῦ χρώματος. Μὲ μαῦρο ἡ αὐτόγραφο ὑπογραφή σέ ταινία ἴδιου χρωματισμοῦ μὲ τὸ πλαίσιο τῆς ὑπογραφῆς.

473

1777, 22 Ἀπριλίου

Ἦ Ροσέτ (;) μέγας λογοθέτης, ὁ Δουμητράσκο (;) μέγας βόρνικος, ὁ Ἀλέξανδρος Νένιου (;) μέγας βόρνικος, ὁ Δεπάστα μέγας σπαθάρης καί ὁ [...] μέγας μπάνος συντάσσουν μαρτυρία πρὸς τὸν ἡγεμόνα σχετικά μὲ ἕνα δρόμο πού ἀνοίχθηκε κοντὰ στὸν τοῖχο τῆς ἐκκλησίας τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν καθώς καί γιά τὸ οἰκόπεδο τῶν Οὐγγρων ἱερέων.

ἜΥστερα ἀπὸ δική τους διαταγὴ ὁ Γρηγόριος Μπελδιμάν καί ὁ Στέφανος Μίρτσε, βόρνικοι de roaṭă, μετέβησαν ἐπὶ τόπου καί ἐρευνήσαν, παρουσία δέκα γειτόνων [τὰ ὀνόματα τῶν ὁποίων ἀκολουθοῦν]. Διαπίστωσαν ὅτι ὁ δρομίσκος δέν ἦταν ποτέ κλειστός (καί δέν πρέπει νά εἶναι) ἀκόμα καί ὅταν οἱ Οὐγγροι ἱερεῖς ἀνήγειραν οἰνοπωλεῖα. Μόνο μία ἐπέκταση πού ἐγινε ἀπὸ αὐτοὺς πού διαμένουν στά οἰνοπωλεῖα πρέπει νά γκρεμιστεῖ.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **618**. Χαρτί (31,2X21,4). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τὸ α' φύλλο. Μελάνι μαῦρο. Σχισίματα στὶς διπλώσεις.

474

1777, 12 Μαΐου

Ἦ Ἀναφορὰ τοῦ ἱσπράβνικου Στεφάνου Μπάνου (;) ὕστερα ἀπὸ ἐξέταση

τῆς διένεξης μεταξύ τοῦ Βασιλείου καί τοῦ Ζαχαρία Μακαΐλα (μαζί μέ ἄλλους) καί τοῦ Κωνσταντίνου Γκαρμάτζ (μαζί μέ τό Στέφανο Πορτσέσκου) γιά ἕνα ἀγροτεμάχιο τοῦ κτήματος Μπασένι.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **846**. Χαρτί (19,5X10,8). Μονόφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ φύλλου. Μελάνι μαῦρο.

475

1777, 27 Μαΐου

Ὁ Σήμα ράπτῃς καί ἡ σύζυγός του Μαρία πωλοῦν στόν Πέτρο πρόην πρωτόπαπα ἕνα σπίτι στό Ἰάσι, εὐρισκόμενο στή συνοικία Φερεδέιλορ, κάτω ἀπό τήν ἐκκλησία τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, ἔναντι 25 λέι.

Μάρτυρες: Ἰωάννης ἡγεμονικός πιτάρης, ἡ σύζυγός του Ἰωάννα, Γεώργιος Τσιοχοδάρ, Ἰωάννα Λαπτισόι, Διράσκο cāritan.

Γραφέας ὁ Λούπουλ, γιός τοῦ Γαβριήλ.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **624**. Χαρτί (31,21,5). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α΄ φύλλο καί τό recto τοῦ β΄. Μελάνι μαῦρο.

476

1777, 31 Μαΐου

Ὁ Γρηγόριος Ἄλ. Γκίκας, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, ἀκολουθώντας τό παράδειγμα προκατόχων του, ἐλεεῖ μονή πού βρίσκεται στό δάσος Δελένι τοῦ νομοῦ Τούτοβα, πού τιμᾶται στή μνήμη τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου, ἀπαλλάσσοντάς την ἀπό τήν καταβολή τῶν σχετικῶν φόρων γιά 50 κυφέλες, 50 πρόβατα, 50 vedre κρασί παραγωγῆς τῆς μονῆς, τέσσερα βοοειδή καί ἕναν ὑπηρέτη.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **982**. Χαρτί (31,9X21,9). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α΄ φύλλου. Μελάνι μαῦρο. Μέ τό ἴδιο χρώμα ἡ αὐτόγραφη ὑπογραφή τοῦ ἡγεμόνα. Μέ κόκκινο ἡ ἐντυπῆ ὀκταγωνική σφραγίδα του.

477

1777, 8 Ἰουνίου

Ὁ Ἀμπδούλ Κερίν ἀγᾶς καί ὁ Ἄλῃ ἀγᾶς, ἀδελφια τοῦ Χουσεΐν ἀγᾶ ἀπό

τό Ρόμαν, συντάσσουν συμφωνία μέ τό Ζώη Λεονάρδ, κάτοικο Μοβιλάου [Πολωνία], ό όποίος χρωστούσε ένα ποσό στό Χουσεΐν. Γιά τό ποσό τών 1.950 λεί συμφώνησαν τά εξής: νά τούς δώσει 450 λεί μετρητοΐς καί γιά τά ύπόλοιπα 1.500 λεί νά τούς δώσει τά οΐνοπωλεΐα πού εΐχε στήν έκταση τής μονής τών Τριών Ίεραρχών μέχρι τήν ήμέρα τής έορτής του ΄Αγίου Γεωργίου (23 ΄Απριλίου) 1778. ΄Εάν μέχρι τότε μπορέσει νά τούς επιστρέψει τό ποσό, νά κρατήσουν μόνο τό ένοίκιο. Διαφορετικά, νά πωλήσουν σέ πλειστηριασμό τά οΐνοπωλεΐα. ΄Εάν καί τότε ή τιμή εΐναι μικρότερη τών 1.500 λεί, νά τούς πληρώσει ό Ζώης τή διαφορά.

Γιά τό ίδιο θέμα ό Κωνσταντίνος Βαρνάβ, πρώην μέγας μάνος, καί ό Δημητράκης Μιπλαρόγλου, πρώην μέγας αρμάσης, ισπραβνικος του Σορόκα, είχαν γράψει στόν κόμη του Μοβιλάου, Ποτόλσκι.

Μάρτυρες: Kilili (:) aga, oglu el hac Ahmed, Bendresi (:), Eskici oglu el hac Mustafa aga, Hari oglu Ali bese, Mic [...], oglu [...] bese, Buyük Dori, Mehmed aga, Kilili (:) bostanci oglu Abdi aga.

Στό verso του α΄ φύλλου σημείωμα στα πολωνικά του κυβερνήτη του Μοβιλάου (:).

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, αρ. 621. Χαρτί (35,3X21,9). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α΄ φύλλο. Μελάني μαύρο. Μέ τό ίδιο χρώμα δύο έντυπες σφραγίδες, μία ώσειδής καί μία όκραφωνική.

478

1778, 22 Ίουνίου

΄Ο αγάς ΄Αλη, άδελφός του Χουσεΐν αγά καί του ΄Αμπτούλ Κερίν αγά, γνωστοποιεί στον ήγεμόνα ότι ό τελευταίος θέλει νά πωλήσει ένα οΐνοπωλεΐο καί ζητά νά μήν έμποδιστεΐ.

Τό οΐνοπωλεΐο άνηκε πριν στό Ζώη Λεονάρδ ό όποίος χρωστούσε χρήματα στον αγά καί του τό παραχώρησε. Μεταγενέστερα έφθασε στα χέρια του ΄Αμπντούλ Κερίν μαζί μέ όλα τά δικαιολογητικά.

΄Υπογράφουν [τουρκικά] καί τά τρία άδελφια.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, αρ. 622. Χαρτί (32,5X21,5). Μονόφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto του φύλλου. Μελάني μαύρο. Μέ τό ίδιο χρώμα έντυπη ώσειδής σφραγίδα, έν μέρει σβησμένη.

479

1778, 28 'Ιουλίου

Ὁ Κωνσταντίνος Δ. Μουρούζης, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, ἐπικυρώνει στή μονή τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν τήν κατοχή δύο οἰνοπωλείων εὐρισκόμενα στήν ἔκτασή της. Τό ἱστορικό τῆς ὑπόθεσης ἔχει ὡς ἐξῆς: στήν ἔκταση τοῦ μοναστηριοῦ ὑπῆρχαν πέντε δωμάτια κατασκευασμένα μέ ἔξοδα δύο ἐμπόρων –τοῦ Χατζηπολίζου Χατζη-Κιρίτζα καί τοῦ Ζώη Λεονάρδ– μέ βάση τή συμφωνία πού εἶχαν συνάψει μέ τόν ἡγούμενο Νεόφυτο.

Ὅταν μοιράστηκαν τά δωμάτια, ὁ Χατζηπολίζου ἔλαβε τρία δωμάτια, μαζί μέ ἀντίστοιχα τμήματα ἀπό τήν κουζίνα καί τό σταῦλο, ἐνώ στό Ζώη ἔμειναν δύο καί δύο τμήματα, γιά τά ὁποῖα πλήρωνε τό ἐνοίκιο στή μονή. Ἄργότερα ὁ Ζώης ἄρχισε νά χρωστᾶ χρήματα στό Χουσεῖν ἀγά. Ἐπειδή δέν μποροῦσε νά ἔξοφλήσει τό χρέος του, τοῦ ὑπέγραψε πιστοποιητικό γιά 1.500 λέι, τά ὁποῖα οὔτε αὐτά μπόρεσε νά ξεχρεώσει. Γι' αὐτό τό λόγο, μέ ἔγγραφο τοῦ 1777, παραχώρησε στόν ἀδελφό του Ἄμπδουλ Κερίν τά δύο δωμάτια, τά ὁποῖα ὀνόμασε οἰνοπωλεῖα, θέτοντας ὡς ἡμερομηνία ἐπιστροφῆς τῶν χρημάτων τήν 23η Ἀπριλίου 1778. Σέ ἀντίθεση περίπτωση τῆς οἰνοπωλεῖα θά παρέμεναν στήν ἰδιοκτησία τοῦ Κερίμ. Ἐπειδή δέν τοῦ τά ἐπέστρεψε, ὁ τελευταῖος πρότεινε τήν ἐξῆς ρύθμιση: ἀφοῦ τά οἰνοπωλεῖα βροῖσκονταν στήν ἔκταση τῆς μονῆς, νά τοῦ ἐπιστρέψει ἡ ἴδια τό χρέος καί ἐν συνεχείᾳ νά τά κρατήσει. Ἡ μονή ὁμως ἀρνήθηκε νά τό πράξει ἐπειδή ἡ ἀξία τους ἦταν μικρότερη τοῦ ποσοῦ πού χρωστοῦσε ὁ Ζώης καί τότε τά δύο οἰνοπωλεῖα πωλήθηκαν σέ δημοπρασία. Τά ἀγόρασε ἡ μονή ἔναντι 500 λέι πού δόθηκαν στόν Τοῦρκο.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 623. Χαρτί (31,2X21). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α' φύλλο. Μελάني μαῦρο. Μέ τό ἴδιο χρώμα ἡ αὐτόγραφη ὑπογραφή τοῦ ἡγεμόνα, ἐνώ μέ κόκκινο ἡ ἐντυπη ὀμοειδῆς σφραγίδα του, ἐν μέρει σβησμένη.

480

1778, 1 Ὀκτωβρίου

Ὁ Κωνσταντίνος, γιός τοῦ Δήμου, δανεῖζεται ἀπό τόν ἐξάδελφό του Μανώλη, γιό τοῦ μακαρίτη Σκαρλάτου, 110 ἀσλάνια γιά ἕνα χρόνο, μέ τόκο 15%, ὥστε νά κατασκευάσει σπίτι καί φουῖνο. Σέ περίπτωση θανάτου του θά ἀνήκουν στό Μανώλη.

Στή συνέχεια, ὁ ἀποστολέας ἀναφέρει ὅτι ἔλαβε ἀπό τή σύζυγό του Καλίτζα 40 λέι γιά τόν ἴδιο σκοπό.

Πρωτότυπο, Ελληνικά και Ρουμανικά, αρ. **261**. Χαρτί (21,9X16,3). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α' φύλλο. Μελάني μαύρο.

481

1778, 10 Νοεμβρίου

Ύστερα από διαμαρτυρία του ήγουμένου της μονής των Τριών Ἱεραρχῶν Σαμουήλ, πέντε μέλη του Ντιβανίου ἐρευνοῦν τό κλείσιμο μίας στενῆς διόδου δίπλα στή μονή, βόρεια τῆς Οὐλιτζα Μάρε, πρὸς τόν ποταμό Μπαχλούι ἀπό τά οἰνοπωλεῖα πού ἔκτισαν Οὐγγροί (καθολικοί;) ἱερεῖς.

Οἱ ἀξιωματοῦχοι διαπιστώνουν ὅτι, πράγματι, τά οἰνοπωλεῖα ἔκλεισαν τῆ διόδο, καταπατώντας ἔξι ἡγεμονικές palme, κτίζοντας παράλληλα καί μαγαζιά.

Δέν μπόρεσαν ὁμως νά μετρήσουν τό δρόμο αὐτό, ἐπειδή δέν βρέθηκε στή μονή κάποιο παλαιό σχετικό χρυσόβουλλο.

Προτείνουν νά ἀνοίξει ἀμέσως ὁ δρόμος, ὁ ὁποῖος εἶναι ἀπαραίτητος τόσο γιά τίς ἀνάγκες τῆς μονῆς ὅσο καί γιά τούς κατοίκους τῆς πόλης.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, αρ. **620**. Χαρτί (31,2X21). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α' φύλλο. Μελάني μαύρο.

482

1778, 17 Δεκεμβρίου

Ὁ Ἰωάννης κρεοπώλης καί ἡ σύζυγός του Λούπα πωλοῦν στόν Ἰωάννη Πέτρε ἕνα σπίτι (τό ὁποῖο εἶχε ἀγοράσει ἀπό τό Μάρκο) εὐρισκόμενο στή συνοικία Φερεδένι ἔναντι 10 λέι.

Γραφάς ὁ Σάνδου.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, αρ. **617**. Χαρτί (22,2X17,6). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto του α' φύλλου. Μελάني μαύρο.

483

1779, 23 Φεβρουαρίου

Ἡ Σορώνια, σύζυγος του Ἰωαννίτζη Δουμητριάν ἀπό τό Μπακάου, γράφει ὅτι ἔκτισε ἕνα σπίτι στό οἰκόπεδό του, χωρὶς νά του τό γνωστοποιήσει.

Τότε εκείνος, αφού έστειλε τό βόρνικο Γκέροκελ καί τό μαραγκό Βασίλειο Ἄνδόνε νά τό εκτιμήσουν, τό έξαγόρασε μέ τήν τιμή τῶν 10 λέι.

Μάρτυρες: Ιερέας Συμεών, Ἰωάννης Ιεροψάλτης, Ἰόργκα γουναράς.
Γραφέας ὁ Στέφανος Τσέρμιτου.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **459**. Χαρτί (21,3X15,2). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α΄ φύλλο. Μελάνι μαῦρο.

484

1779, 3 Μαρτίου

Ἐὸ Ἰωάννης Στούρζα βόρνικος καί ὁ [...] μέγας βόρνικος συντάσσουν δικαστική μαρτυρία ὕστερα ἀπό ἔρευνα τῆς φιλονικίας μεταξύ τοῦ mazil Βασιλείου Μόσκου ἀπό τό νομό Ἰασίου μέ τήν τσιγγάνα Μαρία, σύζυγο τοῦ τσιγγάνου Γεωργίου Τοποράς, γιά ἓνα σπίτι στό Ἰάσι, εὐρισκόμενο σέ οἰκόπεδο τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, πρὸς τήν πλευρά τοῦ Μπαχλούι.

Ἐὸ Μόσκου ὑποστήριξε ὅτι ἡ ἀδελφή του Ἰλίνα κατεῖχε τό συγκεκριμένο σπίτι μέχρι τό θάνατό της, ὅταν στή χώρα εἶχε ξεσπάσει πανώλη. Ἐνα χρονικό διάστημα ἔμειναν ἐκεῖ ὁ κουρέας Σήμα μέ τή σύζυγό του καί ἀργότερα, λόγω τῆς ἀπουσίας τοῦ mazil, ἐγκαταστάθηκαν ὁ Τοποράς μέ τή Μαρία, οἱ ὅποιοι μένουσαν ἐκεῖ μέχρι σήμερα χωρίς νά ἔχουν δικαίωμα.

Ἐρωτώμενη ἡ Μαρία δέν μπόρεσε νά παρουσιάσει κανένα δικαιολογητικό γιά τήν παρουσία της στό σπίτι, ἀπλῶς ὑποστήριξε ὅτι τό προστάτευε κατά τήν ἐποχή πού ὑπῆρχαν ξένα στρατεύματα, ἐνῶ ἄλλα σπίτια εἶχαν καταστραφεῖ.

Ἐὸ Μόσκου ἐπέδειξε μία μαρτυρία τοῦ Ἄνδρέα Μογκάλε, γουναρά τοῦ Ἰασίου, στήν ὁποία ἐγράφε ὅτι πράγματι τό σπίτι ἀνήκε στήν ἀδελφή τοῦ Μόσκου, ἐνῶ δέν γνώριζε μέ ποιό τρόπο περιῆλθε στόν Τοποράς. Ἐὸ ἴδιος ὁ Μόσκου ἀπάντησε σέ ἐρώτηση τῶν δύο ἀξιωματούχων ὅτι οὔτε αὐτός γνώριζε πῶς οἱ Τοποράς διέμεναν στό σπίτι. Τέλος ἡ Μαρία ὑποστήριξε ὅτι ἀφοῦ ἡ Ἰλίνα τό δώρισε στή μονή τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, ὁ ἡγούμενος τοῦς ἐπέτρεπε νά μένουσαν ἐκεῖ, ἄν καί ἐκεῖνος τό ἀρνήθηκε.

Μέ βάση τά προαναφερόμενα, οἱ δύο ἀξιωματούχοι ἐπικυρώνουν στό Μόσκου τήν κατοχή τῆς οἰκίας.

Γραφέας ὁ μέγας λογοθέτης Δουμητράσκο.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **605**. Χαρτί (32,3X21,5). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α΄ φύλλο. Μελάνι μαῦρο.

485

1779, 5 Ιουλίου

Ὁ Ροσέτ μέγας λογοθέτης, ὁ Κωνσταντίνος Κάντα μέγας σπαθάρης καὶ ἄλλοι δύο μεγάλοι βόρνοι* δικαίωνουν τὸν παντοπώλη Νικόλαο Νομοκράτορα στή διένεξη πού εἶχε μέ τό Σαμουήλ, ἠγούμενο τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, γιά δύο οἰνοπωλεῖα μέ δωμάτιο καὶ ἀποθήκη στό Ἱάσι, στήν ὁδὸ Οὐλιτζα Μάρε σέ οἰκόπεδο πού νοίκιαζε ἀπὸ τὴ μονή.

Ὁ ἠγούμενος ζήτησε ἐνώπιον τῶν ἀξιωματοῦχων νά ἐπιστρέφει στό Νικόλαο τὰ χρήματα πού ξόδεψε κατὰ τὴν οἰκοδόμηση τῶν οἰνοπωλείων καὶ τῶν ἄλλων κτισμάτων καὶ νά τὰ κατέχει ἡ μονή. Ὑστερα ἀπὸ τὴν ἐξέταση τριῶν ἐγγράφων πού παρουσίασε ὁ παντοπώλης, τῶν ἐτῶν 1772, 1773 καὶ 1777, στὰ ὁποῖα μεταξὺ ἄλλων ἀνεφέρετο ὅτι ἂν καὶ ἔγινε ἐκτίμηση τῶν οἰνοπωλείων, οἱ ἔξαρχοι τοῦ Ἁγίου Ὄρους δέν κατέβαλαν τὸ ἀπαιτούμενο ποσό ὥστε νά περιέλθουν στήν ἰδιοκτησία τῆς μονῆς. Ἐτσι, οἱ πέντε ἀξιωματοῦχοι ἀποφασίζουν ὅτι ὁ Νικόλαος ὁ ὁποῖος τὰ ἔκτισε μέ δικὰ του ἔξοδα, ἐδικαιούτο νά τὰ κατέχει.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 262. Χαρτί (31,7X21,8). Δίφυλλο. Τὸ κείμενο καταλαμβάνει τὸ α΄ φύλλο καὶ τὸ recto τοῦ β΄. Μελάνι μαῦρο.

*δυσανάγνωστες ὑπογραφές.

486

1779 (7288), 21 Νοεμβρίου

Ὁ Γεώργιος Δάσκαλουλ, σύζυγος τῆς Λούπας, γαμπρὸς τῆς Τσιουμποταρίτζας, πωλεῖ στὸν ἱεροψάλτη Ἰκίμ δύο ἡμεκτάρια χέρσο ἀμπέλι στό Χαντζερί, εὐρισκόμενα κοντὰ στὰ ἀμπέλια τοῦ Ἰορδάκε Πλόσνιτζα καὶ τοῦ Πέτρου Παρχάριου.

Μάρτυρες: Βασίλειος [γιός] τοῦ Μπλάζ ὁ ὁποῖος τοῦ δώρισε τὸ ἀγροτεμάχιο, Βασίλειος Μπλάζ, Ἡλίας Τουριιάτκα, Βασίλειος ὑποδηματοποιός, Γιαννάκης, Γεώργιος.

Γραφείας ὁ ἱερέας Γκλιγκοράς.

Ἀντίγραφο, Ρουμανικά, ἀρ. 8.

487

1779

Κατάλογος σύντομων περιλήψεων 15 ρουμανικῶν ἐγγράφων, πού χρονολογοῦνται μεταξύ 1641 καί 1745, καί ἀφοροῦν σέ κτήματα τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν.

Ἀντίγραφο, Ρουμανικά, ἐπικυρωμένο ἀπό τίς ἀρχές τῆς Βεσσαραβίας στίς 26 Ἰανουαρίου 1826, ἀρ. **874**.

488

1780, 31 Αὐγούστου

Ὁ στόλνικος Μιχαλάκης Λούκα συντάσσει μαρτυρία γιά ἓνα τεμάχιο τοῦ κτήματος Ὁμποροτσέني, τοῦ νομοῦ Ρόμαν, ἰδιοκτησία τοῦ μεδελνιτσιάρη Γαβριήλ Καρακάς. Γι' αὐτό ὁ ἰδιοκτήτης ἔχει διένεξη μέ τή μονή τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν (ἡγούμενός τῆς ὁ Ἰωακείμ). Ἀναφορές σέ μία ὀριοθεσία πού πραγματοποιήσαν στίς 23 Ἰουλίου 1777 ὁ μπάνος Μιχαλάκης Ζόρα, ὁ παρόντος Σερμπάν Μπουχούς καί ὁ κλουτσιάρης Μιχαήλ Στούρτζα καί σέ ἄλλη παλαιότερη πού ἔκαναν ὁ Ἡλίας Στούρτζα σλουτζιάρης καί ὁ Θεόδωρος Μπουχούς σλουτζιάρης. Ἡ διαπίστωση τοῦ Λούκα εἶναι ὅτι ἡ τελευταία, πού ἔγινε κατά τήν ἡγεμονία τοῦ Σκαρλάτου Γκίκα, εἶχε ὡς ἀποτέλεσμα νά πάρουν οἱ μοναχοί τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν –πού κατέχουν τό κτήμα Φαρκασέني– ἓνα τμήμα ἀπό τό Ὁμποροτσέني. Ἡ τελική ἀπόφαση στή διένεξη θά ἀνήκει στόν ἡγεμόνα.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **760**. Χαρτί (34,8X24,1). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει ὀλόκληρο τό φύλλο.

489

1780, 17 Σεπτεμβρίου

Ὁ Ἰσράτε μοναχός ἀπό τό Φαρκασέني καί ἄλλοι ἑπτά χωρικοί συντάσσουν μαρτυρία γιά τό κτήμα Φαρκασέني πού ἀνήκει στή μονή τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν. Ἐκεῖ ζοῦν καί τρέφονται πληρώνοντας στή μονή χωρίς νά τοῦς ἐνοχλεῖ κανεῖς, ἀπό τήν ἐποχή τῶν παππούδων τους. Τά ὄρια τοῦ κτήματος ἀκολοῦθοῦν. Μνεῖες γιά συμφωνίες μέ τοῦς ἡγούμενους Σάλτε (;), Μητροφάνη καί Ἱεζεκιήλ.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 758. Χαρτί (31,4X21,9). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α΄ φύλλο. Μελάνι μαύρο.

490

1780, 31 Δεκεμβρίου

Ὁ Βασίλειος Ράζου μέγας λογοθέτης, ὁ Στέφανος Στούρτζα βόρνικος, ὁ Νικόλαος Ροσέτ μέγας βόρνικος, ὁ Γεώργιος μέγας βόρνικος, ὁ Παλάδε μέγας βόρνικος, ὁ Σκαρλάτος Στούρτζα χατμάνος, ὁ Ματθαῖος Κάντα μέγας σπαθάρης καί ὁ Νικόλαος Μπάλς μέγας μπάνος μετά ἀπό ἐρευνα τῆς διένεξης μεταξύ τοῦ μεδελντσιάρη Γαβριήλ Καρακάς, ἰδιοκτῆτη τοῦ κτήματος Ὁμποροτσένι καί τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν (ἡγούμενός της ὁ ἀρχιμανδρίτης Ἰγνάτιος), ἰδιοκτῆτριας τοῦ κτήματος Φαροκασένι, στέλνουν ἀναφορά στόν ἡγεμόνα, στήν ὁποία προτείνουν νά κατέχει ὁ Καρακάς κανονικά τό τεμάχιο τοῦ Ὁμποροτσένι πού διεκδικοῦσε ἡ μονή.

Ὁ ἡγεμόνας ἐπικυρώνει τήν πρόταση τῶν Αὐλικῶν, ἀλλά παραχωρεῖ στή μονή τό δικαίωμα νά προσλάβει καινούργιους χωρομέτρους ὥστε νά κάνουν ἐκ νέου ὄριοθεσία.

Ἀντίγραφο, Ρουμανικά, ἀρ. 940.

491

1781, 15 Ἀπριλίου

Ὁ πρῶν μέγας παχάρνικος [...] συντάσσει μαρτυρία ὕστερα ἀπό τήν ὄριοθεσία –κατά διαταγή τοῦ ἡγεμόνα Κωνσταντίνου Μουρούζη– τοῦ κτήματος Λέετα, τό ὁποῖο ἀποτελεῖ ἰδιοκτησία τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν. Ὁ ἡγούμενός της διαμαρτυρήθηκε στόν ἡγεμόνα, ὑποστηρίζοντας ὅτι ὁ σετροάρης Ἰωάννης Τσιούτε καταλατᾶ, μέ τό κτήμα του Ρούσι, τό Λέετα.

Ἐφοῦ μετέβη ἐπὶ τόπου, ἐξέτασε τά δύο δικαιολογητικά τῆς μονῆς, μία μαρτυρία τῶν μακαριτῶν Ἰωάννη Μπάλς μεδελντσιάρη καί Ἰωάννη Στούρτζα ζιτνιτσιάρη [ἀχρονολόγητη], ἡ ὁποία ἀπέδειξε ὅτι ἡ μονή κατεῖχε τό κτήμα ἕως τήν ἐκκλησία, καί ἓνα χρυσόβουλλο τοῦ Κωνσταντίνου Δούκα τῆς 15ης Ἰουλίου 7209 (1701), τό ὁποῖο ἐπικύρωσε τήν ὄριοθεσία. Δεδομένου ὅτι ὁ Τσιούτε ἀναγνώρισε ὅτι κατά λάθος ἐπεκτάθηκε μέ τό κτήμα του πρὸς τό Λέετα, σωστά τό τελευταῖο κτήμα ὄριοθετήθηκε.

Ὑπογράφει καί ὁ Ἰωάννης Τσιούτε.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **149**. Χαρτί (32,7X22,2). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α΄ φύλλο. Μελάνι μαῦρο.

492

1781, 15 Μαΐου

Ὁ Βασίλειος Μόσκου πωλεῖ στό βόρνικο de roartă Ἀνδρέα Μογκάλδε ἕνα σπίτι, εὐρισκόμενο στή συνοικία Φερεδέιλορ κάτω ἀπό τή μονή τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, (στό οἰκόπεδο τῆς μονῆς) ἔναντι 25 λεί τοῖς μετροῦοῖς. Μαζί τοῦ παραχωρεῖ καί ὄλα τά δικαιολογητικά. Τόν προτίμησε ἐπειδή ἦταν καί (μακρινός) συγγενής καί ἐπειδή τόν βοήθησε οικονομικά.

Μάρτυρες οἱ βόρνικοι de roartă Ἰωάννης Γκάνδουλ καί Στέφανος Τσιογκόλε.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **619**. Χαρτί (35X21,6). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α΄ φύλλου. Μελάνι μαῦρο.

493

1781, 5 Ἰουνίου

Ὁ Ἰωάννης Γκόρδου βόρνικος de roartă, ἐπιφορτισμένος –κατά διαταγή τοῦ ἡγεμόνα Κωνσταντίνου Μουρούζη– ἀπό τό μέγα λογοθέτη Ἰωάννη Κάντα νά ὀριοθετήσῃ ἕνα οἰκόπεδο στό Ἰάσι, συντάσσει ὀριοθετική μαρτυρία.

Στό οἰκόπεδο βρίσκονται δύο οἰκίες, ἰδιοκτησία τοῦ Ἰορδάκε καί τοῦ Ἐνάκε, γιῶν τῆς Ἀναστασίας καί τοῦ Γεωργίου καθὼς καί τοῦ Ἐνάκε, γιοῦ τῆς Εἰρήνης. Αὐτοί οἱ τέσσερεις εἶναι ἐγγόνια (ἢ ἀνίμια) τοῦ β΄ βεσιτάρη Ἐνακίτζα.

Ἀναλυτική περιγραφή τοῦ οἰκοπέδου καί τῆς γύρω περιοχῆς.

Γραφάας ὁ Ἀνδρέας πρώην iuzbaşa.

Ἀντίγραφο, Ρουμανικά, τῆς 10ης Ἰουνίου 1819 πού ὑπογράφει ὁ Βασίλειος Μπούκουρ, ὁ ὁποῖος ἀναφέρει ὅτι τό πρωτότυπο βρίσκεται στόν ἰσπράβνικο de cămară Ἰορδάκε Ἀλχάτζι, ἀρ. **269**.

494

1781, 11 Ἰουλίου

Ὁ Βασίλειος γουναράς ἀπό τό Ἰάσι, γιός τοῦ Ἀποστόλου καί ἡ σύζυγος

του Μαριούτζα, πωλούν στον Πάνα *cuimngibaşi* ένα οινοπωλείο στο Ίάσι, στην Πόδουλ Βέκι, εύρισκόμενο στο οικόπεδο της μονής των Τριών Ίεραρχών, έναντι 250 λέι.

Τό οινοπωλείο τό είχε αγοράσει τό 1768 μέ 122 λέι από τόν Πάνα καί όταν άποφάσισε νά τό πωλήσει ρώτησε πρώτα τούς συγγενείς του καί κα- νείς δέν ενδιαφέρθηκε νά τό αγοράσει.

Μάρτυρες ό Στόικα (;) ποστέλνικος καί ό [ύπογράφων έλληνικά] Χρι- στόδουλος (;).

Γραφάς ό Κωνσταντίνος Τσέκ.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, αρ. 245. Χαρτί (29,1X19,9). Δίφυλλο. Τό κείμενο κατα- λαμβάνει τό recto του α΄ φύλλου. Μελάι μαύρο.

495

1781, 16 Ίουλίου

Ό Βασίλειος γουναράς, γιός του ΊΑποστόλου, ύπογράφει πιστοποιητικό προς τόν ήγούμενο της μονής των Τριών Ίεραρχών, αρχιμανδρίτη Ίγνάτιο, μέ τό όποιο πωλεϊ στή μονή ένα οινοπωλείο στο Ίάσι, στο Πόδουλ Βέκι, έναντι 200 λέι.

Τό οινοπωλείο τό είχε άνεγειρει ό Πάνα *cuimngibaşi*, ό όποιος έξεδήλω- σε την έπιθυμία νά τό αγοράσει από τό γουναρά, όταν ό τελευταίος, πού τό έκμεταλλευόταν μέ ενοίκιο, άποφάσισε νά τό πωλήσει. Είχε έτοιμαστει καί τό σχετικό έγγραφο, τό όποιο έπρεπε νά ύπογράψει καί ή μονή, στην έκταση της όποιας βρισκόταν τό κτίσμα. Τό μοναστήρι όμως αγοράσε τό οινο- πωλείο, λόγω του δικαιώματος της προτίμησης.

Μάρτυρας ό [ύπογράφων έλληνικά] Πανάς [ήόργος] Κόμζα.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, αρ. 251. Χαρτί (31,4X21,6). Δίφυλλο. Τό κείμενο κατα- λαμβάνει τό α΄ φύλλο. Μελάι μαύρο.

496

1781, 7 Σεπτεμβρίου

Ό Κωνσταντίνος Κ. Μουρούζης, ήγεμόνας της Μολδαβίας, επικυρώνει στή μονή των Τριών Ίεραρχών (ήγούμενός της ό αρχιμανδρίτης Ίγνάτιος) τό δικαίωμα νά λαμβάνει τή δεκάτη από όλους τούς χωρικούς πού διαμέ- νουν (καί τρέφονται) στην έκταση της μονής. Έκείνοι πού έχουν σπίτι στα

κτήματα τῆς μονῆς ὑποχρεώνονται νά ἐργάζονται ὑπέρ τῆς ἢ νά ἐξαγοράσουν τήν ἐργασία [= *boieresc*] μέ χρήματα. Ἐάν ὑπάρξουν ἐνστάσεις, οἱ ἐνδιαφερόμενοι νά ἐμφανισθοῦν ἐνώπιον τοῦ Ντιβανίου.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **475**. Χαρτί (31,1X21,2). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό *recto* τοῦ α΄ φύλλου. Μελάني μαῦρο. Μέ κόκκινο ἢ ἔντυπη –μερικῶς σβησμένη– ὀκταγωνική σφραγίδα τοῦ ἡγεμόνα.

497

1781, 25 Νοεμβρίου

Ἐναφορά τεσσάρων μεγάλων βογιάρων τοῦ Ντιβανίου τῆς Μολδαβίας σχετικά μέ τή διένεξη μεταξύ τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν καί τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας τοῦ Ἰασίου γιά ἓνα δρομάκι πού ὑπῆρχε μεταξύ τῶν ιδιοκτησιῶν τους καί διευκόλυνε τοὺς κατοίκους. Τό στενό αὐτό ἔκλεισαν οἱ καθολικοὶ μέ τήν ἀνέγερση οἰκιῶν, ἐνῶ καί οἱ μοναχοὶ κατεῖχαν ἐκεῖ δωμάτια.

Οἱ τέσσερις ἀξιωματοῦχοι ζήτησαν πρῶτα ἀπό τόν ἡγούμενο τῆς μονῆς, Ἰγνάτιο τά δικαιολογητικά γιά τά δωμάτια πού κατεῖχαν. Ἐλλείπει τῆς ὀριοθεσίας ὄλου τοῦ οἰκοπέδου, ἡ ὁποία κατά τήν ἀποψη τοῦ ἡγουμένου φυλάσσετε στό Πρωτάτο διότι ἐκεῖ ἦταν ἀφιερωμένη ἡ μονή, ὁ Ἰγνάτιος παρουσίασε τέσσερα ἐγγράφα τόσο γιά τό οἰκοπέδο ἔξω ἀπό τή μονή ὅσο καί γιά τίς οἰκίες. Μαθεύτηκε, μέ τήν εὐκαιρία αὐτή, ὅτι ὁ προηγούμενος τῆς μονῆς εἶχε καί παλαιότερα διένεξη μέ τοὺς καθολικοὺς γιά τό δρόμο, τόν ὁποῖο οἱ τελευταῖοι ἔκλεισαν, ἐνῶ δέν ἐπέδειξαν κανένα δικαιολογητικό ἐπειδή, καθῶς ὑποστήριζαν, ὅλα βρισκόνταν στή Ρώμη ἢ χάθηκαν ἐξαιτίας ἐπιδρομῶν τῶν Κοζάκων.

Οἱ ἀξιωματοῦχοι δικαιώνουν τή μονή, ἐνῶ τό Μάιο τοῦ 1782 ὁ ἡγεμόνας Κωνσταντίνος Δ. Μουρούζης ἀποφασίζει νά ἀνοίξει ὁ δρόμος τόν ὁποῖο ἔκλεισαν μέ τά κτίσματά τους οἱ Καθολικοί.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **615**. Χαρτί (51X36,2). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α΄ φύλλο. Μελάني μαῦρο. Μέ τό ἴδιο χρῶμα ἢ αὐτοῖγραφή ὑπογραφή τοῦ ἡγεμόνα, ἐνῶ μέ κόκκινο ἢ ἔντυπη ὠοειδῆς σφραγίδα του.

498

1781, 25 Νοεμβρίου

Ἡ Αἰκατερίνη, κόρη τοῦ Βασιλείου ἱεροψάλτη στή μονή Δάγκου, πωλεῖ

στή μονή τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν (ἡγούμενός της ὁ Κωνσταντῖος) ἕνα σπίτι τό ὁποῖο εἶχε κληρονομά ἀπό τούς γονεῖς της, εὐρισκόμενο στό οἰκόπεδο τῆς μονῆς, ἔναντι 50 λεί.

Μάρτυρες: Παρασκευάς cāpitan καί ἡ σύζυγός του Αἰκατερίνη.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **616**. Χαρτί (37,7X24,6). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α΄ φύλλου. Μελάνι μαῦρο.

499

1781, 25 Δεκεμβρίου

Ὁ Κωνσταντῖνος ἱεροδιάκονος στήν ἐκκλησία τοῦ Ἁγίου Νικολάου τοῦ Ἱασίου πωλεῖ στή μονή τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν ἕνα σπίτι (εὐρισκόμενο κοντά στό χάνι τῆς μονῆς) ἔναντι 50 λεί.

Ὁ ἱεροδιάκονος εἶχε ἀγοράσει ἀπό τήν Αἰκατερίνη, κόρη τοῦ ἱεροψάλτη Βασιλείου, ἕνα σπίτι ἀπό τή μονή Δάγκου μέ τό προαναφερόμενο ποσό. Ὅταν μετέβη στόν ἡγούμενο νά ἐπικυρώσει τήν ἀγορά, ὁ τελευταῖος ἐμμεταλλεύθηκε τό δικαίωμα τῆς προτίμησης τῆς μονῆς καί τό ἀγόρασε μέ τά ἴδια χρήματα γιά λογαριασμό της.

Μάρτυρες: ὁ Πανταζής ἀπό τό Μπρασόβ [ὑπογράφει ρουμανικά] καί ὁ Παταχρήστου [ὑπογράφει ἑλληνικά].

Γραφέας ὁ χωρομέτρης Γαβριήλ.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **614**. Χαρτί (31,2X21,3). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α΄ φύλλου. Μελάνι μαῦρο.

500

1782, 8 Μαρτίου

Ὁ Κωνσταντῖνος Δ. Μουρούζης, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, ἀπαλλάσσει ἀπό φόρους καί ἀγγραφεῖς τόσο τό λουτρό τοῦ Ἱασίου, πού εἶναι ἰδιοκτησία τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, ὅσο καί δέκα ἐργάτες-ξύλουργούς πού μεταφέρουν κορμούς δένδρων στό λουτρό, μπαρμπιέρηδες καί teleaci. Ἐνα μέρος τοῦ εἰσοδήματος πού θά προκύψει ἀπό τίς φοροαπαλλαγές νά ἀποστέλλεται στίς μονές τοῦ Ἁγίου Ὁρους.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **1039**. Χαρτί (45,6X33,2). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α΄ φύλλου. Μελάνι μαῦρο. Μέ τό ἴδιο χρώμα ἡ αὐτό-

γραφή υπογραφή τοῦ ἡγεμόνα. Μὲ κόκκινο ὁ τίτλος τοῦ ἡγεμόνα πλαισιωμένος ἀπὸ ἄνθη, τὸ πρωτόγραμμα, ὀρισμένα κεφαλαῖα γράμματα, ἡ χρονολογία καὶ ἡ ἐντυπη ὠοειδῆς σφραγίδα τοῦ ἡγεμόνα. Ἐπήρεια ὑγρασίας.

501

1782, 23 Ἀπριλίου

Ὁ Βιδάσκου [...] βόρnikovs de poartă καὶ ὁ Ἰορδάκε ποστέλνικος συντάσσουσιν ὀριοθετική μαρτυρία γιὰ τὰ σύνορα τοῦ κτήματος Φαρκασέني, τὸ ὁποῖο ἀποτελεῖ ἰδιοκτησία τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν (ἡγούμενός τῆς ὁ ἀρχιμανδριότης Ἰγνάτιος). Πρόκειται γιὰ τὸ τμήμα τοῦ κτήματος πρὸς τὴν πλευρὰ τοῦ Ὁμποροτσέني, ἰδιοκτησία τοῦ μεδελνιτσιάρη Γαβριήλ Καρακάς, μὲ τὸν ὁποῖο καὶ ἔχει διένεξη, καὶ πρὸς τὴν πλευρὰ τοῦ Χελεστέني, ἰδιοκτησία τοῦ κλουτσιάρη Μιχαήλ Στούρζα.

Τὰ ὄρια τοῦ κτήματος ἀκολουθοῦν.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **756**. Χαρτί (53,1X38,6). Δίφυλλο. Τὸ κείμενο καταλαμβάνει τὸ α΄ φύλλο καὶ τὸ recto τοῦ β΄. Μελάνι μαῦρο.

502

1782, 26 Ἀπριλίου

Ἀναλυτικὴ περιγραφή τῶν ὁρίων τοῦ κτήματος Φαρκασέني, ἰδιοκτησίας τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, τὰ ὁποῖα υπογράφουν ὁ βόρnikovs de poartă Βιδάσκο [...].

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **753**. Χαρτί (42,2X15,8). Δύο φύλλα. Τὸ κείμενο καταλαμβάνει καὶ τὰ δύο φύλλα. Μελάνι μαῦρο.

503

1782, 19 Μαΐου

Ὁ μοναχὸς Κοσμάς συντάσσει μαρτυρία γιὰ τὰ ἔξοδα κατασκευῆς ἐνὸς μύλου, ὁ ὁποῖος δόθηκε στὸν ἱερέα Ἀνδρέα [τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν].

Μάρτυρας ὁ ἱερέας Γεώργιος.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, αρ. 57. Χαρτί (31,6X10,9). Μονόφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ φύλλου. Μελάني μαῦρο.

504

1782, 1 Ἰουνίου

Ὁ ἱερέας Ἀνδρέας πωλεῖ στή μονή τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν (ἡγούμενός τῆς ὁ ἀρχιμανδριτῆς Ἰγνάτιος) τό μύλο πού κατασκεύασε στήν ἔκταση τῆς μονῆς, ἔναντι 50 λέι.

Μάρτυρες: ὁ ἡγούμενος τῆς μονῆς Ντάγκου, ὁ Ἀνανίας, ἡγούμενος τῆς μονῆς τοῦ Ἁγίου Δημητρίου, ὁ ἱερομόναχος Σεραφεῖμ ἐσφιγμένιτης [καί οἱ τρεῖς ὑπογράφουν ἑλληνικά].

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, αρ. 56. Χαρτί (21,9X15,6). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α' φύλλου. Μελάني μαῦρο.

505

1780 (1782), 10 Αὐγούστου

Ὁ Ἀλέξανδρος Μαυροκορδάτος Δελήμπτης, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, διατάζει τόν Ἐνακάι Μύλο πρώην μέγα σπαθάρη, τό Σεριμάν Μπουχούς πρώην μέγα παχάρνικο καί τό Μιχαλάκη Λούκα πρώην μέγα στόλνικο, ἰσπράβνικο τοῦ νομοῦ Ρόμαν, νά μεταβοῦν στό κτήμα Φαρκασένι τοῦ ἴδιου νομοῦ, τό ὁποῖο ἀποτελεῖ ἰδιοκτησία τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν (ἡγούμενός τῆς ὁ ἀρχιμανδριτῆς Ἰγνάτιος). Τό κτήμα αὐτό καταπατᾶται τώρα ἀπό τό κτήμα Ὁμποροτσένι τοῦ μεδελνιτσιάρη Γαβριήλ Καρακάς καί ἀπό ἄλλο, ἰδιοκτησία τοῦ μεγάλου παχάρνικου Μιχαήλ Στούρζα. Ἡ ὀριοθεσία πού ἔγινε ἕνα χρόνο νωρίτερα ἀπό τό Ματθαῖο Χουρμουζάκι παχάρνικο καί ἀπό τό Μιχαλάκη Λουκόν στόλνικο ἀποδείχθηκε λανθασμένη, ἀφοῦ δέν ἐντοπίστηκαν οὔτε τά σημάδια τῆς παλαιότερης ὀριοθεσίας, οὔτε ἡλικιωμένοι ἀνθρώποι οἱ ὁποῖοι θά μαρτυροῦσαν.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, αρ. 757 μέ λανθασμένη χρονολογία (1780), ὅταν ἡγεμόνας ὑπῆρξε ὁ Κωνσταντίνος Μουρούζης, ἐνῶ ἡ σφραγίδα του εἶναι χρονολογημένη τό 1782. Χαρτί (28,1X19,7). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α' φύλλο καί τό recto τοῦ β'. Μελάني μαῦρο. Μέ κόκκινο ἡ ἐντυπη ὠσειδῆς σφραγίδα τοῦ ἡγεμόνα.

Είχ. 6: Ἡ μονή τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν στό Ἰάσι, μετόχι τοῦ Πρωτάτου μέχρι τό 1863.
Λιθογραφία τοῦ Raffet.

506

1782, 8 Νοεμβρίου

Ὁ Ἀνδρέας Μογκάλδε, βόρνικος de roartă, πωλεῖ στὸν Παναγιώτη Ρογκοζίνα, γαμπρὸ τοῦ Σολτάν μία οἰκία εὐρισκόμενη στὴ συνοικία Φερεδέιλορ, σὲ οἰκόπεδο τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, ἔναντι 25 λέι.

Ὁ βόρνικος εἶχε ἀγοράσει τὸ σπίτι μὲ τὴν ἴδια τιμὴ ἀπὸ τὸ συγγενὴ τοῦ mazil Βασιλείου Μόσκου στίς 15 Μαΐου 1781 καὶ πρὶν τὸ πωλήσει στὸ Ρογκοζίνα εἶχε ρωτήσῃ τὴ μονὴ ἂν ἐνδιαφέρεται νὰ τὸ ἀγοράσει, λαμβάνοντας ἀρνητικὴ ἀπάντησι.

Μάρτυρες: ὁ βόρνικος de roartă Ἰωάννης Γκάνδουλ, ὁ Γκλιγκόρτσα Τσασορνικάρ παχάρνικος ἀπὸ τὴ συνοικία Φερεδέιλορ, ὁ Ρόμπε mazil ἀπὸ τὸ Ἰάσι, ὁ Ἰωάννης.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 613. Χαρτί (31,5X20,8). Δίφυλλο. Τὸ κείμενο καταλαμβάνει τὸ recto τοῦ α΄ φύλλου. Μελάνι μαῦρο. Ἐντυπὴ κυκλικὴ σφραγίδα μὲ τὸ ἴδιο χροῖμα.

507

1783, Φεβρουάριος

Ὁ Ἀλέξανδρος Μαυροκορδάτος Δελήμπτης, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, ἐλεεῖ τὴ μονὴ τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν τοῦ Ἰασίου (ἡγούμενός της ὁ ἀρχιμανδριτῆς Ἰγνάτιος) ἀπαλλάσσοντάς την ἀπὸ τὴν καταβολὴ φόρων καὶ ἀπὸ κάθε ἀγγραφεῖα γιὰ τοὺς ἐργάτες τοῦ λουτροῦ τοῦ Ἰασίου (telegi, μπαρμπιέρηδες καὶ ξυλουργοὺς). Οἱ φοροεισπράκτορες νὰ μὴν τοὺς ἐνοχλοῦν.

Πιστοποίηση τοῦ ἴδιου τοῦ ἡγεμόνα καὶ τοῦ γιοῦ του Κωνσταντίνου. Μάρτυρες οἱ Αὐλικοί: Δημήτριος Στούρζα μέγας λογοθέτης τῆς Κάτω Χώρας, Κωνσταντίνος Ροσέτ μέγας λογοθέτης τῆς Ἄνω Χώρας, Νικόλαος Ροσέτ μέγας βόρνικος, Ἰορδάκε Καντακουζηνός μέγας βόρνικος, Γεώργιος Στούρζα μέγας βόρνικος, Λασκαράκης Ροσέτ μέγας βόρνικος, Κωστάκης Ροσέτ χατμάνος, Ἀλέξης Μισόλου μέγας ποστέλνικος, Ματθαῖος Καντακουζηνός μέγας βεστιάρης, Κωνσταντίνος Παλάδι μέγας ἀγάς, Μιχαλάκης Ράκοβιτς μέγας σπαθάρης, Νικόλαος Μπάλς μέγας μπάνος, Κωστάκης Γεράκης μέγας κόμισος, Γκριγκοράσκου Στούρζα μέγας καμινάρης, Μιχαὴλ Στούρζα μέγας παχάρνικος, Δημητράκης Στούρζα μέγας σερδάρης.

Γραφεὴς ὁ Ἰορδάκε Μοζάνσκι ἀπὸ τὸ Θησαυροφυλάκιο.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, αρ. **1035**. Χαρτί (50X35,3). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α' φύλλου. Μελάني μαῦρο. Μέ κόκκινο ὁ τίτλος τοῦ ἡγεμόνα, τό πρωτόγραμμα τοῦ κειμένου, ὀρισμένες λέξεις καί κεφαλαία γράμματα, ἡ τελευταία μιάμιση σειρά καί ἡ ἔντυπη ὠσειδῆς σφραγίδα τοῦ ἡγεμόνα.

508

1783, 8 Ἀπριλίου

Ὁ Ἀλέξανδρος Μαυροκορδάτος Δελήμπεης, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, διατάζει τό Μητροπολίτη, τό Δημήτριο Στούρτζα μέγα λογοθέτη, τόν Κωνσταντίνο Ροσέτ μέγα λογοθέτη, τόν Ἰωάννη Καντακουζηνό πρῶην μέγα λογοθέτη, τό Νικόλαο Ροσέτ μέγα βόρνικο, τόν Ἰορδάκε Καντακουζηνό μέγα βόρνικο, τό Λούπου Κοστάκε πρῶην μέγα βόρνικο, τόν Ἰωάννη Καντακουζηνό πρῶην μέγα βόρνικο, τό Γεώργιο Στούρτζα μέγα βόρνικο, τό Λασκαράκη Ροσέτ μέγα βόρνικο, τόν Κωστάκη Ροσέτ χατμάνο, τό Νικόλαο Μπάλς μέγα μπάνο νά ἐρευνήσουν στή Μητρόπολη τή διένεξη ανάμεσα στή μονή τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν (ἡγούμενός τῆς ὁ Ἰγνάτιος) καί στό μέγα παχάρνικο Μιχαήλ Στούρτζα, ἰδιοκτήτη τοῦ κτήματος Χελεστένι, μαζί μέ τό μεδελνιτσιάρη Γαβριήλ Καρακάς ἰδιοκτήτη τοῦ κτήματος Ὀμποροτσένι. Ἡ ὑπόθεση ἀφορᾷ στήν καταπάτηση τῶν ὀρίων τοῦ κτήματος Φαρκασένι, τοῦ νομοῦ Ρόμαν, τό ὁποῖο εἶναι ἰδιοκτησία τῆς μονῆς. Νά τό ὀριοθετήσουν καί νά συντάξουν σχετική ἀναφορά πρὸς τόν ἡγεμόνα.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, αρ. **755**. Χαρτί (32X11). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α' φύλλου. Μελάني μαῦρο. Μέ κόκκινο ἡ ἔντυπη ὠσειδῆς σφραγίδα τοῦ ἡγεμόνα.

509

1783, 10 Ἀπριλίου

Οἱ βόρνικοι de poartă Κωνσταντίνος Στάντσεα, Στάν καί Ἰωάννης Γκάνδουλ συντάσσουν ὀριοθετική μαρτυρία γιά τά σύνορα ἐνός χώρου προορισμένου γιά ἀνέγερση σπιτιοῦ τοῦ γουναροῦ Δημητράκη, εὑρισκομένου στή συνοικία Φερεδέιλορ σέ οἰκόπεδο τῆς μονῆς.

Ὁ Δημητράκης εἶχε διαμαρτυρηθεῖ στόν ἡγεμόνα Ἀλέξανδρο Κ. Μαυροκορδάτο Δελήμπεη ὅτι ὁ χώρος αὐτός καταπατᾶται ἀπό γείτονες.

Οἱ τρεῖς κάνουν λεπτομερῆ ἐρευνα τῶν ὀρίων [τά ὁποῖα καταγράφονται ἀναλυτικά].

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **611**. Χαρτί (35,4X24,5). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α΄ φύλλο. Μελάني μαῦρο. Μέ αἰθάλη ἢ έντυπη ὠσειδῆς σφραγίδα τῆς Ἡγεμονικῆς Αὐλῆς.

510

1783, 2 Μαΐου

Ὁ Ἀλέξανδρος Κ. Μαυροκορδάτος Δελήμπτης, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, παραχωρεῖ στή μονή τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν –ὕστερα ἀπό αἴτημα τοῦ ἀρχιμανδρίτη Ἰγνατίου– τό δικαίωμα νά προστατεῦει τή μονή, ἢ ὅποια εἶναι ἰδιοκτήτρια τοῦ κτήματος Ἀβραμέι, τοῦ νομοῦ Ἰασίου, ἀπό τυχόν ζημιές πού θά τῆς προκαλέσουν οἱ κάτοικοι τῶν γειτονικῶν χωριῶν, Βασιλεούτζι, Κομπάνι καί Μπουτέστι, τοῦ νομοῦ Ἰασίου καί Μπομπουλέστι τοῦ νομοῦ Δοροχόι. Οἱ τελευταῖοι, ἐνῶ τό Ἀβραμέι ἔχει νοικιασθεῖ μέ ἐτήσια μίσθωση σέ ἐμπόρους, τό καταπατοῦν εἶτε γιά νά τό καλλιεργοῦν ἢ εἰσέρχονται σέ αὐτό μέ τά ζῶα τους. Οἱ ἰσπράβνικοι τοῦ νομοῦ νά βοηθήσουν καί οἱ ἴδιοι.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **330**. Χαρτί (28,3X19,4). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α΄ φύλλο. Μελάني μαῦρο. Μέ κόκκινο ἢ έντυπη ὠσειδῆς σφραγίδα τοῦ ἡγεμόνα.

511

1783, 21 Ἰουνίου

Ἀναλυτική περιγραφή τῶν ὀρίων τῶν κτημάτων Σαμπαοάνι, Ἰουμισάνι καί Μπεριουδέστι, σέ funii καί stânjeni, τήν ὅποια ὑπογράφουν ὁ Ἰωαννίτζης Ἐνε βόρνικος de roartă, Νικόλαος Μομέτκου καί ὁ συνταγματάρχης Ὁπρισιάν Μπούρι.

Ἀντίγραφο, Ρουμανικά, ἀρ. **473**, ἐπιχωρομένο ἀπό τόν ἀγά Ραδουκάνου Πραξέσκου, ὁ ὅποιος κατέχει καί τά πρωτότυπα.

512

1783, 3 Αὐγούστου

Ὁ Ἰωαννίτζης Χόλτ, γιός τοῦ Ἀνδρόνικου, πωλεῖ στόν ἐξάδελφό του

Θεόδωρο τὰ τεμάχια πού κατέχει ὁ ἴδιος καί ὁ ἀδελφός του Κυριάκος ἀπό τό κτήμα Πλόπι, τό Κανένι καί ἀπό τό καλλιεργημένο τεμάχιο τοῦ Χοτνόγκ, ὀνομαζόμενο Ρέδιουλ λούι Μογκλάν, ἔναντι τοῦ ποσοῦ τῶν 13 λεί.

Μάρτυρες: Σπούν, Βασίλειος, Στάν πρώην ὑπηρετής στό σπίτι, Θεόδωρος γιός τοῦ Ἰωαννίτζη Χόλτ.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **118**. Χαρτί (30,4X21,6). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α΄ φύλλου. Μελάني μαῦρο.

513

1783, 4 Αὐγούστου

Ὁ ἐπίσκοπος τῆς πόλης Ρόμαν ἀπευθύνεται στόν ἡγούμενο τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, ἀρχιμανδρίτη Ἰγνάτιο, σχετικά μέ τό ἀγροτεμάχιο Ἀδαπατοάρε, τό ὁποῖο περιλαμβάνεται στό Φαρκασένι πού εἶναι κτήμα τῆς μονῆς. Τώρα, ὅπως ὑποστηρίζει τό μοναστήρι, τό κτήμα αὐτό ἔχει περιέλθει παράνομα στήν Ἐπισκοπή. Ὁ ἐπίσκοπος ἀπευθύνθηκε σέ ἡλικιωμένους ἀνθρώπους οἱ ὁποῖοι τόν διαβεβαίωσαν ὅτι ἀπό παλαιά τό τεμάχιο ἀνήκε στήν Ἐπισκοπή, ἐνῶ καί ὁ ἴδιος γνωρίζει τό ἴδιο κατά τὰ τελευταῖα 15 χρόνια πού βρίσκεται στή θέση αὐτή. Ἐρευνώντας τὰ δικαιολογητικά ἐντόπιση ὀριοθεσία τοῦ κτήματος Σκεουλέτζι, στήν ὁποία ἀνεφέρθη ὅτι ὁ μακαρίτης ἡγέμονας Βασίλειος (Λούπου) παραχώρησε μερικά stânjepi ἀπό τό ἡγεμονικό κτήμα Σκέι στό χωριό Φαρκασένι. Ὁ βοεβόδας Καντεμίρ, ὅταν πώλησε τό κτήμα αὐτό στό βόρνικο Ἰορδάκε Ρουσέτ, ἀνακάλεσε ὅλες τίς προηγούμενες δωρεές, μεταξύ τῶν ὁποίων καί ἐκείνη πρός τό Φαρκασένι. Ὁ ἐπίσκοπος ζητᾷ κατανόηση μέχρι νά συναντηθεῖ μέ τόν ἡγούμενο –μέ τόν ὁποῖο εἶναι καί φίλοι– γιά νά δεῖξει ὁ ἕνας στόν ἄλλον τὰ δικαιολογητικά.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **751**. Χαρτί (21,3X15,8). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α΄ φύλλο καί τό recto τοῦ β΄. Μελάني μαῦρο. Φθορές στή μέση τῆς β΄ σελίδας μέ ἐλλείψεις στό κείμενο.

514

1783, 26 Αὐγούστου

Ὁ Ἀλέξανδρος Κ. Μαυροκορδάτος, ἡγέμονας τῆς Μολδαβίας, διατάζει –ὔστερα ἀπό παράκληση τοῦ ἡγουμένου τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν

Νεκταρίου— τόν αρrod [πού δέν κατονομάζει] νά μεταβεί στο Κοζμπάν καί στο Βασιλεουτζι γιά νά εισπράξει από τούς ἐκεῖ χωρικούς τό ποσό τῶν 54 λέι. Μέ τό ποσό αὐτό εἶχαν ἐκμισθώσει μερικοί ἔμποροι τό κτήμα Ἐβραμῆνι τοῦ νομοῦ Ἰασίου γιά νά βόσκουν τά ζῶα τους καί οἱ ἐκεῖ κάτοικοι τούς ἐμπόδιζαν.

Ἐπίσης νά ὑποχρεώσει τόν Κονδουράκε ἀπό τό Σκαένι νά πληρώσει στή μονή 50 λέι, διότι ἔβαλε τά ζῶα του —χωρίς συμφωνία μέ αὐτήν— στο κτήμα της Πετροσίκα.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 331. Χαρτί (28X19,4). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α΄ φύλλο. Μελάνι μαῦρο. Μέ κόκκινο ἡ ἐντυπία ὠσειδῆς σφραγίδα τοῦ ἡγεμόνα, μισοσβησμένη.

515

1783, 8 Σεπτεμβρίου

Ὁ Γρηγόριος Τσαεσορνικάρ, πρῶην μέγας παχάρνικος ἀπό τό Ἰάσι, μαζί μέ τή σύζυγό του Αἰκατερίνη καί τούς γιούς τους Γεώργιο καί Ἥλια πωλοῦν στή μονή τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν (ἡγούμενός της ὁ ἀρχιμανδρῆτης Ἰγνάτιος) ἓνα σπίτι, εὐρισκόμενο στο οἰκόπεδο τῆς μονῆς, ὅτια τοῦ τοίχου πού βλέπει πρὸς τόν ποταμό Μπαχλού, ἔναντι 150 λέι. Τό εἶχε ἀγοράσει ἀπό τόν Ἀρλόν Τσαεσορνικάρ πρῶην κλουτσιάρη ἔναντι 200 λέι.

Μάρτυρες [πού ὑπογράφουν ἑλληνικά] ὁ Γεώργιος καί ὁ Ἥλιος Γρηγορίου.

Γραφῆας ὁ Γερόντιος, δικαῖος στή μονή τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 610. Χαρτί (21,8X15,8). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α΄ φύλλο. Μελάνι μαῦρο.

516

1783, 20 Νοεμβρίου

Ὁ Εὐθύμιος Μπουζδουγκάν, ὁ Παλάδι, ὁ Ἰωάννης, ὁ Ἀπόστολος, ὁ Κωνσταντῖνος βρόνικος, ὁ Ἰωάννης γιός τοῦ Μπουζδουγκάν καί ἄλλοι χωρικοί ἀπό τό Ἰουγκάνι μαρτυροῦν ὅτι ἓνα τεμάχιο γῆς, τό ὁποῖο καταπατᾶ ἐδῶ καί τρία χρόνια ὁ σπαθάρης Ἐνακάκι, ἀνήκει στή μονή τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν (ἡγούμενός της ὁ ἀρχιμανδρῆτης Ἰγνάτιος).

Τῆ δεκάτῃ τὴν εἰσπράττουν ἐναλλάξ ἡ μονὴ καὶ ὁ σπαθάρης.
Γραφέας ὁ ἱεροψάλτης Πιντελέι.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **470**. Χαρτί (21,7X15,8). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α΄ φύλλου καὶ τοῦ β΄. Μελάνι μαῦρο.

517

1783, 20 Νοεμβρίου

Ἑπτὰ κάτοικοι τοῦ χωριοῦ Ρακιτένι μαρτυροῦν, στό γράμμα τους πρὸς τόν ἀρχιμανδρίτη Ἰγνάτιο ἠγουμένο τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, ὅτι γνωρίζουν πὼς ἡ μονὴ εἶναι ἰδιοκτήτρια τοῦ [ἀδιευκρίνιστου] οἰκοπέδου, ἐνῶ ὁ σπαθάρης Κωνταντίνος Παλάδε τό καταπατᾶ τά τελευταῖα τρία χρόνια. Ὑπογράφουν οἱ: Γκάσπαρ Μαρτίν, Ἀλέξανδρος Γκεόργκε, Δημητράκης Πέτρι, Δόρνεκ Πετρισόρ, Γκάμπορ Μιχαήλ, Τότος Μιχαήλ, Γεώργιος Μαρτίν.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **472**. Χαρτί (25,6X36,7). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α΄ φύλλου. Μελάνι μαῦρο.

518

1783, 12 Δεκεμβρίου

Ὁ Γεώργιος Στούρζα μέγας λογοθέτης, ὁ Λασκαράκης Ροσέτ μέγας βόρνικος, ὁ Ἰορδάκε Γκίκας μέγας βόρνικος, ὁ Ἀθανάσιος Ραμαδάν μέγας βόρνικος καὶ ὁ [...] χατμάνος ὑπογράφουν δικαστικό ἔγγραφο πρὸς τὴ μονὴ τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν σχετικὰ μέ τὴ διένεξή της μέ τό σπαθάρη Σάνδου Στούρζα. Πρόκειται γιὰ μία ποσότητα χόρτου τὴν ὁποία ἔκοψε ὁ τελευταῖος ἀπὸ τά κτήματα τῆς μονῆς, Μοσιτέστι καὶ Τζιουρτζέστι, τοῦ νομοῦ Νεάμιτζ, εὐρισκόμενα κοντὰ στα τεμάχιά του καὶ ἀπὸ τά ὅποια ἤθελε νά ἐξαγοράσει ἓνα μέρος.

Πεισμένοι ὅτι ἡ μονὴ ἔχει δίκιο, οἱ πέντε ἀξιωματοῦχοι τῆς παραχώρησαν τό σχετικό ἔγγραφο καὶ παρᾶλληλα διέταξαν τοὺς ἱσπράβνικους τοῦ νομοῦ Νεάμιτζ νά ἐξετάσουν ἂν γιὰ τό συγκεκριμένο θέμα τῆς κοπῆς τοῦ χόρτου ἔχει δίκιο ἡ μονὴ ἢ ὄχι.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **68**. Χαρτί (34,7X22,2). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α΄ φύλλο καὶ τό recto τοῦ β΄. Μελάνι μαῦρο. Ἀντίγραφο ἀρ. **68A**.

519

1784, 25 Μαΐου

Ὁ Κωνσταντῖνος Καρατζᾶς δωρίζει στήν ἐκκλησία τοῦ Μπακάου, μετόχι τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, τρία ξύλινα οἰνοπωλεῖα, μαζί μέ τά πίσω δωμάτια, τήν ἀποθήκη καί ἐξώπορτα, τά ὁποῖα ἔκτισε στό οἰκόπεδῷ του, ἀγορά ἀπό τόν Οὐγγρο Γκάμπορ ἔναντι 200 λεί.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 462. Χαρτί (32,1X21,6). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α΄ φύλλου. Μελάني μαῦρο.

520

1784, 28 Μαΐου

Ὁ Ἀλέξανδρος Μαυροκορδάτος Δελήμπεης, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, διατάζει τούς πρώην μεγάλους μπάνους Κωνσταντῖνο Μπάλς καί Μανωλάκη Χρυσοβέργη νά ἐφαρμόσουν παλαιότερες ἀποφάσεις ἡγεμόνων, ὥστε νά εἰσπράττει ἡ μονή τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν τό εἰσόδημα ἀπό τήν ἐκμετάλλευση μιᾶς κινητῆς γέφυρας τοῦ ποταμοῦ Μπίστριτζα. Ἡ μονή εἶχε διένεξη γιά τό εἰσόδημα μέ κατοίκους τῆς πόλεως Μπακάου, οἱ ὁποῖοι ὑποστήριζαν ὅτι τά κτήματά της δέν ἔφθαναν ἕως τόν ποταμό Μπίστριτζα. Ὁ ἡγεμόνας δικαιώνει τή μονή. Ἀναφορές σέ προηγούμενα χρυσόβουλλα.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 45. Χαρτί (31,8X22,4). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α΄ φύλλο. Μελάني μαῦρο. Μέ κόκκινη σιניκή μελάνη ἡ ἔντυπη κυκλική σφραγίδα.

521

1784, 29 Μαΐου

Κατάλογος περιλήψεων ἑννέα ἐγγράφων πού ἀποτελοῦν δικαιολογητικά γιά τό κτήμα Μπαλανέστι τοῦ νομοῦ Τοῦτοβα, ἰδιοκτησία τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, τά ὁποῖα προσκομίζει ὁ ἡγούμενός της, ἀρχιμανδρίτης Ἰγνάτιος.

Χρονολογοῦνται μεταξύ τῶν ἐτῶν 7055 (1547) - 1765.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 275. Χαρτί (43,1X15,8). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α΄ φύλλο καί τό recto τοῦ β΄. Μελάني μαῦρο.

522

1784, 14 Ιουνίου

Ὁ Γκριγκοράσκο Χόλτ, γιὸς τοῦ Θεοδώρου, παραχωρεῖ στοῦ σεργάρη Δουμητράσκου Στούρζα ἕνα ἀγροτεμάχιο στοῦ Μπαδιτσένι ἔναντι ἐνὸς χρέους 34 λεί τοῦ πατέρα του πρὸς τὸν τελευταῖο.

Στις 28 Σεπτεμβρίου 1785, ὁ ἀποστολέας σημειώνει πὺς ὁ Στούρζα τοῦ δάνεισε ἀκόμα 16 λεί, τὰ ὁποῖα χρωστοῦσε ὁ ἴδιος στή μονή τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **847**. Χαρτί (20X14,2). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τὸ α΄ φύλλο καὶ τὸ recto τοῦ β΄. Μελάνι μαῦρο.

523

1784, 20 Ἰουλίου

Ὁ Παναγιώτης Ρογκοζίνα πωλεῖ στή μονή τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν (ἡγούμενός της ὁ ἀρχιμανδριότης Ἰγνάτιος) ἕνα σπίτι στή συνοικία Φερεδέιλορ, ἔναντι 5 λεί.

Ὁ Ρογκοζίνα τὸ εἶχε ἀγοράσει ἀπὸ τὸ βόρνικο de roartă Ἀνδρέα Μοργάλδε, ὅπως ἀναφερόταν καὶ σὲ ἐγγραφο μὲ ἡμερομηνία 15 Μαΐου 1781.

Μάρτυρες: ὁ πνευματικός τῆς μονῆς Δομπροβάτς [ὑπογράφει ἑλληνικά], ὁ Ρόμπι Μαρίν, ὁ Ἰορδάκε γουναράς.

Γραφέας ὁ Ἡλίας διάκ στοῦ Ντιβάνι.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **612**. Χαρτί (34,7X24). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τὸ recto τοῦ α΄ φύλλου. Μελάνι μαῦρο.

524

1784, 20 Ἰουλίου

Ἡ Καλίτζα, σύζυγος τοῦ Κωνσταντίνου Γκέκου πιτάρη, πωλεῖ στή μονή τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν (ἡγούμενός της ὁ ἀρχιμανδριότης Ἰγνάτιος) ἕνα σπίτι καὶ ἕνα φοῦρνο εὐρισκόμενα στοῦ οἰκόπεδο τῆς μονῆς, ἔναντι 150 λεί.

Τὸ 1778 ὁ πιτάρης εἶχε πάρει 110 λεί δάνειο ἀπὸ τὸ Μανώλη Σκαρλάτ καὶ 40 ἀπὸ τὴν Καλίτζα γιὰ νὰ κτίσει ἕνα σπίτι καὶ ἕνα φοῦρνο. Μετὰ πῆγε στήν Τουρκία ἀπ' ὅπου ἐδῶ καὶ ἔξι χρόνια δὲν ἔδωσε σημεῖα ζωῆς. Ἐν τῷ

μεταξύ ὁ Σκαρλάτ ἔδωσε καί ἄλλα 100 λεί για ἐπισκευές τοῦ σπιτιοῦ καί ζήτησε νά πωληθεῖ ἡ οἰκία. Πράγματι ἡ Καλίτσα τήν πώλησε, μέ βάση τό δικαίωμα τῆς προτίμησης τῆς μονῆς, στήν τελευταία, ἔναντι τοῦ προαναφερομένου ποσοῦ. Τά μισά τά ἔδωσε στό Σκαρλάτ, ἐνώ για τά ἄλλα ἐπέτρεψαν στήν Καλίτσα νά μείνει μέχρι τό θάνατό της σέ ἄλλο οἶκημα τῆς μονῆς.

Μάρτυρες: ὁ ἱερέας Βασίλειος ἀπό τήν ἐκκλησία τοῦ Ἁγίου Νικολάου, ὁ Δημητράσκος καί ὁ Δημητράσκος Ἰσπράβνικος [οἱ τελευταῖοι δύο ὑπογράφουν ἐλληνικά].

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 609. Χαρτί (32,1X22). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α΄ φύλλο. Μελάني μαῦρο.

525

1784, 5 Ὀκτωβρίου

Ὁ Κωνσταντῖνος λογοθέτης συντάσσει μαρτυρία πρὸς τόν πρόην βόρνικο Κωνσταντῖνο Στούρζα, ὅπου ἀναφέρει ὅτι ἀναγκάστηκε νά ὑπογράψει μία ἀναφορά μαζί μέ ἄλλους βογιάρους, σχετικά μέ τό κτήμα Κοζμέστι, ἡ ὁποία δέν ἀνταποκρινόταν στήν πραγματικότητα.

Τό 1783, ἐνώ ἦταν μέγας λογοθέτης, ὑπῆρχε φιλονικία μεταξύ τοῦ Στούρζα καί τοῦ πρόην μεγάλου σπαθάρη Ἐνακάκη Μύλου. Ὁ τελευταῖος, ἰδιοκτήτης τοῦ κτήματος Μιρτσέστι, ὑποστήριζε ἐπίσης ὅτι κατέχει καί τό Κοζμέστι, τό ὁποῖο καταπατᾷ ὁ Στούρζα, ἰδιοκτήτης μεταξύ ἄλλων τοῦ κτήματος Πογκονέστι.

Ἐνώ ὁ ἡγεμόνας ὕστερα ἀπό ἀναφορά ὄρισε χωρομέτρη τό βόρνικο Λούπου Κοστάκι, ὁ ἐπιστάτης τοῦ Μύλου, Ν. Ροσέτ, μέγας λογοθέτης, τότε μέγας βόρνικος κάλεσε μερικούς ἄρχοντες καί τούς ὑποχρέωσε νά συντάξουν ἀναφορά ὅπου λανθασμένα ἀναφερόταν ὅτι ὑπῆρχε τό κτήμα Κοζμέστι μεταξύ τοῦ Μιρτσέστι καί τοῦ Πογκονέστι, πού ὁ Κωνσταντῖνος ἀναφέρει ὅτι δέν ἔχει σχέση μέ τήν πραγματικότητα.

Ἀντίγραφο, Ρουμανικά, ἐπικυρωμένο ἀπό τό Ἐφετεῖο τῆς Ἄνω Χώρας στίς 24 Ἰανουαρίου 1836, ἀρ. 468, συσταχωμένο μέ τό ἔγγραφο μέ ἡμερομηνία 4 Ἀπριλίου 1801.

526

1784, 5 Ὀκτωβρίου

Ὁ Κωνσταντῖνος λογοθέτης μαρτυρεῖ ὅτι στή διένεξη μεταξύ τοῦ πρόην

μεγάλου σπαθάρη Ένακάκι Μύλου, ιδιοκτήτη του κτήματος Μιρτσέστι, και του πρώην μεγάλου βόρνικου Κωνσταντίνου Στούρτζα που κατέχει τό Πογκονέστι για ένα αγροτεμάχιο ονόματι Κοζμέστι, τό όποιο ό Μύλου ύποστηρίζει ότι του άνήκει και τό καταπατά ό Στούρτζα, αναγκάστηκε νά δώσει ψεύτικη μαρτυρία ενώπιον χωρομέτρου. Σέ αὐτήν ίσχυρίστηκε ότι τό αγροτεμάχιο αὐτό βρίσκεται ανάμεσα στό Μιρτσέστι και τό Πογκονέστι. Ή μαρτυρία έγινε μπροστά σέ βογιάρους, τούς όποιους κάλεσε αὐθαίρετα ό επιστάτης του Μύλου, ενώ ύπῆρχε έξουσιοδοτημένος χωρομέτρης, ό Λούπου Κοστάκι.

Ήντίγραφο, Ρουμανικά, άρ. **1114**.

527

1785, 10 Ήανουαρίου

Ή Αξίντε γαμπρός του Μουντιάν, ό Αντώνης Κόλτζε και ό Πέτρος Κανσιλ μαρτυροῦν ότι τό λιβάδι του Λιδάνα που βρίσκεται στό Δεάλουλ Νόου, είναι στην έκταση της μονής των Τριών Ήεραρχών και όχι σέ ήγεμονική έκταση όπως ύποστηρίζουν οι γιοί του ιερέα Βασιλείου και γι' αὐτό δέν θέλουν νά πληρώσουν τή δεκάτη. Οί τρεις, οι όποιοι ήταν εκμισθωτές του εισοδήματος της δεκάτης, είχαν παλαιότερα εξαίρεσει έναν αδελφό του ιερέα, ονόματι Ήωαννίτζη Σκιόπου από τήν καταβολή της.

Μάρτυρας ό Ήωάννης Τσιούτε, πρώην μέγας σετράρης.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, άρ. **832**. Χαρτί (28,1X19,8). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto του α' φύλλου. Μελάνι μαῦρο. Ήντίγραφο άρ. **832A**.

528

1785, 1 Ήπριλίου

Ή άμπατζής Δημήτριος Παφτίνσκι (;), γιός του Μάρκου, συμφωνεί μέ τή μονή των Τριών Ήεραρχών (ηγούμενός της ό Ήγνάτιος άρχιμανδρίτης) νά του νοικιάσει ένα λιθόκτιστο εργαστήρι εύρισζόμενο κοντά στό χάνι (τό όποιο κατείχε προηγουμένως ό μακαρίτης Ήναστάσιος μπακάλμπασι), έναντι 150 γροσιών ετησίως.

Μάρτυρας ό Ρήγας Χατζη-Κωνσταντίνου.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, άρ. **253**. Χαρτί (31,6X21,7). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto του α' φύλλου. Μελάνι μαῦρο.

529

1785, 20 Ιουνίου

Ὁ Ἀλέξανδρος Μαυροκορδάτος Φιραρῆς, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, ἐπικυρώνει στή μονή Τοδιρένι τῆς Σουτσεάβας (μετόχι τῆς μονῆς τοῦ Ἁγίου Παύλου), ὕστερα ἀπό παράκληση τοῦ Μητροπολίτη Ἀνανία Σεβαστείας, παλαιότερη ἐλεημοσύνη, ἀπαλλάσσοντάς την ἀπό τήν καταβολή τῶν σχετικῶν φόρων γιά 300 κυφέλες, 250 vedre κρασί, 250 πρόβατα. Οἱ φοροεισπράκτορες νά μὴν τήν ἐνοχλοῦν.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 992. Χαρτί (50,4X36,6). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α' φύλλου. Μελάني καστανό. Μέ κόκκινο ὁ τίτλος τοῦ ἡγεμόνα, τό πρωτόγραμμα, ὀρισμένα κεφαλαῖα γράμματα, λέξεις καί ὀνόματα, οἱ τελευταῖες δύο σειρές, ἡ χρονολογία καί ἡ ἐντυπη κυκλική σφραγίδα ἄριστα διατηρημένη. Διάμετρος σφραγίδος 6,8 ἐκ.

530

1785, 24 Ιουνίου

Ὁ Ἀλέξανδρος I. Μαυροκορδάτος Φιραρῆς, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, διατάζει τό Λέοντα, ἐπίσκοπο τοῦ Ρόμαν καί τόν πρόωγν μέγα βεστιαρῆ Ἰορδάκι Μπάλς νά μεταβοῦν στό νομό Ρόμαν ὅπου ὁ πρόωγν μέγας σπαθάρης Ἐνακάκης Μύλου, ἰδιοκτῆτης τοῦ κτήματος Μιρτσέστι, καί ὁ πρόωγν μέγας βόρνικος Κωνσταντίνος Στούρζα, ἰδιοκτῆτης τοῦ κτήματος Πογκονέστι, ἔχουν διένεξη γιά τά ὄριά τους.

Οἱ δύο ἀντίδικοι νά συγκεντρώσουν γείτονες ἀπό τά γύρω κτήματα καί νά προχωρήσουν στή σωστή ὀριοθεσία.

Ἄντιγραφο, Ρουμανικά, ἐπικυρωμένο ἀπό τό Ἐφετεῖο τῆς Ἄνω Χώρας στίς 24 Ἰανουαρίου 1836, ἀρ. 894. Στό ἴδιο χαρτί μέ τό ἔγγραφο ἀρ. 535.

531

1785, 4 Ἰουλίου

Ὁ Κωνσταντίνος Σταντσέσκου καί ὁ Κωνσταντίνος Γκάνδουλ, βόρνικοι de roață, συντάσσουν ὀριοθετική μαρτυρία γιά ἓνα οἰκόπεδο τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν (ἡγοῦμένός της ὁ ἀρχιμανδριτής Ἰγνάτιος), τό ὁποῖο

όριοθέτησαν ὕστερα ἀπό διαταγή τοῦ μεγάλου λογοθέτη Νικολάου Ροσέτ. Ἡ μία πλευρά τοῦ οικοπέδου ἦταν καταπατημένη ἀπό κτήμα τοῦ βόρnikovu Ἡλία Καταρτζίου.

Ἀκολουθεῖ σημεῖωση τῆς 12ης Νοεμβρίου 1805 τοῦ μεγάλου λογοθέτη Κωνσταντίνου Μπάλς ὅπου ἀναφέρει τήν ἰσχὺ τῆς ὀριοθεσίας στήν ἔκταση τῆς μονῆς. Μνεία καί τῆς ὀριοθεσίας οἰκιῶν τῆς βορνιτσέσσας Αἰκατερίνης Ροσέτ (ἰσχύει μία πράξη τῆς 29ης Μαΐου 1804).

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **607**. Χαρτί (34,2X23,5). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α΄ φύλλο. Μελάني μαῦρο.

532

1785, 4 Ἰουλίου

Οἱ βόρnikovι de roartă Κωνσταντίνος Σταντσέσκου, Κωνσταντίνος Πέροζου καί Σιόν Ταλ<έτ> συντάσσουν ὀριοθετικὴ μαρτυρία γιὰ ἓνα ἀγροτεμάχιο –ὅπου βρῖσκεται ἓνα χάνι– ποὺ κατέχει ἡ μονὴ τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν (ἡγούμενός τῆς ὁ Ἰγνάτιος) στό Ἰάσι, πρὸς τὴν πλευρὰ τοῦ ποταμοῦ Μπαγλούι, τό ὁποῖο καταπατᾶται ἀπό γειτονικά κτήματα.

Τῆ διαταγή τοῦ ἡγεμόνα Ἀλεξάνδρου Ι. Μαυροκορδάτου μετέφερε στοὺς τρεῖς βόρnikovους ὁ μέγας λογοθέτης Νικόλαος Ροσέτ.

Τά ὄρια τοῦ ἀγροτεμαχίου ἀκολουθοῦν.

Ἀντίγραφο, Ρουμανικά, ἀρ. **267**.

533

1785, 28 Σεπτεμβρίου

Ὁ Μανώλης Τανάσε, λογοθέτης de taină, βεβαιώνει τὴν παραλαβὴ 16,5 λεί ἐκ μέρους τῶν ἐλεύθερων χωρικῶν Βασιλείου Χόλτ καί τοῦ γουναρᾶ Ἰόργκα γιὰ νὰ τὰ δώσει στὸν ἀρχιμανδρῆτη Ἰγνάτιο, ἡγούμενο τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν. Τό ποσό αὐτό τό ἔλαβε ἀπὸ τὸν ἡγούμενο ὁ μακαρῖτης Θεόδωρος Χόλτ, ἐνῶ ὁ Τανάσε δρᾷ ὡς ἐγγυητῆς τοῦ Χόλτ.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **840**. Χαρτί (19,9X14,4). Μονόφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ φύλλου. Μελάني μαῦρο.

534

1785, 1 Δεκεμβρίου

Ὁ Στέφανος Ροσέτ στόλνικος καί ὁ Σάνδου Νεγκινέσκου σετράρης συντάσσουν ὀριοθετική μαρτυρία -ὑστερα ἀπό διαταγή τοῦ ἡγεμόνα- γιά τή διένεξη μεταξύ τοῦ Πετρόκη Τζεράτζιουλ, ἰδιοκτήτη τοῦ κτήματος Ραδομιρέστι, τοῦ νομοῦ Νεάμιτζ καί τῶν Ἰωάννη Τσιούτε σετράρη μαζί μέ τό γένος Κορόιου καί ἄλλους συγγενεῖς τους.

Ὁ πρῶτος ὑποστήριξε πῶς τό κτήμα του καταπατάται ἀπό ἐκεῖνα τῶν Τσιούτε-Κορόιου, ἐνώ οἱ τελευταῖοι δηλώνουν ὅτι, ἀντιθέτως, τά δύο κτήματά τους, Φούνδουλ τοῦ νομοῦ Νεάμιτζ καί Φούνδουλ τοῦ νομοῦ Μπακάου, μαζί καί μέ τό Ρούσι, καταπατοῦνται ἀπό ἐκεῖνο τοῦ Τζεράτζιουλ.

Ἐπειδή ἐξέτασαν τά παλαιά δικαιολογητικά, τόσο τῶν Τσιούτε-Κορόιου ὅσο καί τοῦ Τζεράτζιουλ, οἱ δύο ἀξιωματοῦχοι συντάσσουν γραπτή μαρτυρία καί χάρητι ὀρίζοντας παράλληλα ἡμερομηνία δίκης ἐνώπιον τοῦ Ντιβανίου.

Ἐπίγραφο, Ρουμανικά, ἐπικυρωμένο στίς 29 Ὀκτωβρίου 1847, ἀρ. 119.

535

1785

Ὁ Λέων ἐπίσκοπος τοῦ Ρόμαν καί ὁ πρῶν μέγας βεστιάρης Ἰορδάκι Μπάλς συντάσσουν ὀριοθετική μαρτυρία γιά τά ὄρια τῶν κτημάτων Μιρτοσέστι, ἰδιοκτησία τοῦ πρῶν μεγάλου σπαθάρη Ἐνακάκη Μύλου καί Πογκονέστι, ἰδιοκτησία τοῦ πρῶν μεγάλου βόρνικου Κωνσταντίνου Στούρζα καί τά δύο στό νομό Ρόμαν. Οἱ δύο ἰδιοκτῆτες ἀλληλοκατηγοροῦνται γιά καταπάτηση.

Τά ὄρια τῶν κτημάτων ἀκολουθοῦν.

Ἐπίγραφο, Ρουμανικά, ἐπικυρωμένο στίς 24 Ἰανουαρίου 1836 ἀπό τό Ἐφετεῖο τῆς Ἄνω Χώρας, ἀρ. 894. Στό ἴδιο χαρτί μέ τό ἔγγραφο ἀρ. 530.

536

1786, 8 Ἀπριλίου

Ὁ Στέφανος Τσιογκόλε βόρνικος de poartă, ὁ Ἰωαννίτζης Ἰάνι βόρνικος de poartă καί ὁ Κοστάκε διακ στό Ντιβάνι συντάσσουν -ὑστερα ἀπό διατα-

γή του ἡγεμόνα Ἀλεξάνδρου Ι. Μαυροκορδάτου— μέσῳ τοῦ μεγάλου λογοθέτη Γεωργίου Στούρζα, ὀριοθετική μαρτυρία ἐνός οἰκοπέδου, τό ὁποῖο ὁ Ἰωαννίτζης Γκανδάκ γραμματικός στίς φυλακές, παρακάλεσε τόν ἡγεμόνα νά τοῦ χαρίσει. Πρόκειται γιά τό οἰκόπεδο τοῦ σπιτιοῦ πού κατέχει ἤδη ἀπό ἀγορά, τήν αὐλή καί τόν κήπο του.

Ἄφου ἐξέτασε τά δικαιολογητικά τοῦ Γκανδάκ (ἔνα πιστοποιητικό μέ ἡμερομηνία 12 Νοεμβρίου 1775, πού ὑπογράφει ὁ ἱερέας Θεόδωρος καί ἡ οἰκογένειά του —ἀπό τήν ἐκκλησία τῶν Ταλπαζάρι— μέ τό ὁποῖο πωλεῖ στόν ἱερέα Θεόδωρο ἀπό τήν ἡγεμονική ἐκκλησία ἕνα σπίτι στή συνοικία Σφάντουρ Γκεόργκε, ἔναντι 120 λέι καί ἕνα δεῦτερο τῆς 29ης Ὀκτωβρίου 1777, τοῦ ἱερέα Θεόδωρου ἀπό τήν ἡγεμονική ἐκκλησία μέ τίς θυγατέρες του Μαρικουτζά καί Ἀξένα, στό ὁποῖο ἀναφέρουν ὅτι πώλησαν ἕνα σπίτι στήν ἴδια συνοικία στόν ποστέλνικο Ἰωαννίτζη, ἔναντι 160 λέι) προέβη σέ ὀριοθεσία τοῦ οἰκοπέδου. Παρόντες ἦταν οἱ ἐλεύθεροι χωρικοί γείτονες Βασίλειος Ἀράπου, λογοθέτης στό Ντιβάνι, Στέργιος Κασάπου, Γεώργιος γουναράς, Γεώργιος Σουῖουλτζίου καί ἄλλοι.

Ἀντίγραφο, Ρουμανικά, ἀρ. 233.

537

1786, 1 Μαΐου, Ἰάσι

Ὁ Ἀλέξανδρος Μαυροκορδάτος Φιραρής, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, ἐπικυρώνει στή μονή τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, ὕστερα ἀπό παράκληση τοῦ ἡγουμένου της, ἀρχιμανδρίτη Ἰγνατίου, παλαιότερες ἐλεημοσύνες καί ἀποφασίζει τήν ἀπαλλαγή ἀπό τοὺς σχετικούς φόρους γιά 400 κυψέλες, 500 vedre οἴνου πού θά παράγει ἡ μονή καί 300 πρόβατα. Νά χρησιμοποιεῖ ἐπίσης 10 ξένους ἐργάτες, tececi, μαπαρμιέρηδες καί ξυλουργούς, ἀπαλλαγμένους ἀπό φόρους. Οἱ φοροεισπράκτορες νά μὴν τοὺς ἐνοχλοῦν.

Ἀπό τό εἰσόδημα ἕνα μέρος θά ἀξιοποιηθεῖ γιά ἐπισκευές στή μονή καί τό ὑπόλοιπο θά μοιρασθεῖ μεταξύ τῶν ἀγιοριτικών μονῶν.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 1000. Χαρτί (53,9X38,9). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α' φύλλου. Μελάνι καστανό. Μέ μαῦρο ἡ αὐτόγραφη ὑπογραφή τοῦ ἡγεμόνα. Μέ κόκκινη σινική μελάνη ὁ τίτλος τοῦ ἡγεμόνα, ὀρισμένες λέξεις καί κεφαλαῖα γράμματα, ἡ τελευταία ἀράδα, ἡ χρονολογία καί ἡ ἐντυπη κυκλική σφραγίδα, διαμέτρου 6,7 ἐκ. Ἐπήρεια ἡγρασίας.

538

1786, 24 Ιουλίου

Ἡ Μπάλα, χήρα τοῦ Ἀνδρέα Γκιούργκιου, πρώην matargibašā, κληροδοτεῖ μέ τή διαθήκη της, στή μονή τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν –μετά τό θάνατό της– ἕνα οἰνοπωλεῖο μαζί μέ μία ξύλινη ἀποθήκη καί τήν οἰκοσκευή πού θά ὑπάρχει στήν οἰκία της. Ἡ μονή ἔχει τήν ὑποχρέωση νά τήν ἐνταφιάσει καί νά τῆς κάνει μνημόσυνο στίς 3, 9, 20, καί 40 μέρες, στούς 6 μήνες καί στόν ἕνα χρόνο, ἐνῶ στά τρία χρόνια μετά τό θάνατό της νά τοποθετηθοῦν τά ὀστά της σέ ὀστεοφυλάκιο. Ἐνα μέρος τῶν ἀντικειμένων της νά βγοῦν σέ πλειστηριασμό, ὥστε νά καλυφθεῖ τήμημα τῶν ἐξόδων τῆς μονῆς.

Μάρτυρες [ὑπογράφοντες ἑλληνικά]: Πάνος κομζηπασάς* καί Θεοχάρης Ἀντανόπουλος. Μάρτυρας καί γραφέας ὁ Μανώλης Θανάσε λογοθέτης de tainā.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 236. Χαρτί (34,2X23,9). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α΄ φύλλο. Μελάνι μαῦρο.

* κοτζάμπασης, δημογέροντας.

539

1786, 8 Νοεμβρίου

Ὁ Μιχάλης Μπάδου ἀμπλατζέρης συμφωνεῖ μέ τόν ἠγούμενο τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν ἀρχιμανδρίτη Ἰγνάτιο νά τοῦ νοικιάσει ἕνα ξύλινο ἐργαστήρι στή “Μεγάλη Οὐλιτζα” ἔναντι 30 γροσίων, ἕναν ὀντά ἔναντι 20 γροσίων καί ἕνα μαγαζί, εὐρισκόμενο μέσα στή μονή, ἔναντι 20 γροσίων. Οἱ ὄροι τῆς συμφωνίας ἀκολουθοῦν.

Πρωτότυπο, Ἑλληνικά, ἀρ. 238. Χαρτί (30,9X21,3). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α΄ φύλλο. Μελάνι μαῦρο.

540

1787, 29 Ἀπριλίου

Ὁ Ἀλέξανδρος Ι. Ὑψηλάντης, ἠγεμόνας τῆς Μολδαβίας, διατάζει τό Νικόλαο Ροσέτ πρώην μέγα μπάνο, ἰσπράβνικο τοῦ νομοῦ Ρόμαν καί τόν Ἰωαννίτζη Ἰάνε, βόρνικο de poartă νά μεταβοῦν στά κτήματα Ἰουγκάνι, Ρα-

κιτένι, Ταμασένι καί Ἰαδτζιουδένι, ἰδιοκτησία τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν καί νά ἐρευνήσουν τήν καταγγελία τοῦ ἡγουμένου τῆς Ἱγνατίου, ὅτι τά σῦνορά τους καταπατοῦνται ἀπό κτήματα γειτόνων. Τό Ἰουγκάνι π.χ. καταπατᾶται ἀπό κτήματα τοῦ βόρηνικου Κωνσταντίνου Παλάδι καί τοῦ σπαθάρη Γιαννάκη Μύλου. Ὁ πρῶτος κατέχει τό κτήμα Τετζκάνι.

Νά μετρήσουν τά ὄριά τους καί σέ περίπτωση πού ἰσχύει ἡ καταγγελία νά ἀποδώσουν δικαιοσύνη. Ἐάν ὑπάρξει διένεξη γιά κάποιο τεμάχιο, οἱ δύο ἀξιωματοῦχοι νά συντάξουν σχετικό ἔγγραφο.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **892**. Χαρτί (31,4X21,5). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α΄ φύλλο καί τό recto τοῦ β΄. Μελάνι μαῦρο. Μέ κόκκινο ἡ ἔντυπη ὠοειδῆς σφραγίδα τοῦ ἡγεμόνα.

541

1787, 18 Μαΐου

Ὁ Ἀλέξανδρος I. Ὑψηλάντης, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, διατάζει –ὄστε-ρα ἀπό ἔγγραφο διαμαρτυρία τοῦ Στεφάνου Κούτσα– τούς βόρηνικους τοῦ Μποτοσάνι, Μανωλάκη Δημάκη καί Μιχαλάκη Λούκα (καί οἱ δύο πρῶν μεγάλοι στόλνικοι) καί τό βόρηνικο de roaṭă Σάνδου Πέρτζου νά μεταβοῦν καί νά ὀριοθετήσουν τά κτήματα τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν (ἡγουμένος τῆς ὁ Ἱγνάτιος), Κοστέστι, Τρουσέστι καί Λετζκάνι, τά ὁποῖα συνορεύουν μέ τό κτήμα Βιβορένι, τοῦ Κούτσα. Νά τά ὀριοθετήσουν μέ εἰδικά σημάδια, νά ἐτομάσουν χάρτη καί ὀριοθετική μαρτυρία.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **680**. Χαρτί (31,4X20,5). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α΄ φύλλο. Μελάνι μαῦρο. Μέ κόκκινο ἡ ἔντυπη ὠοειδῆς σφραγίδα τοῦ ἡγεμόνα.

542

1787, 12 Ἰουνίου

Ὁ Ἀναστάσιος μοναχός ἀπό τό Σεραέστι, χωριό πού ἀνήκει στήν Ἐπισκοπή τοῦ Ρόμαν, μαρτυρεῖ –πρός χρῆση τοῦ ἡγουμένου τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, ἀρχιμανδρίτη Ἱγνατίου– γιά τά κτήματα πού συνορεύουν μέ τό χωριό ὅπου διαμένει καί βρίσκονται δίπλα στόν ποταμό Σιρέτ. Ἐχει ἐνημερωθεῖ σχετικά ἀπό τόν ἐπίσκοπο, τούς χωρομέτρους καί τούς πρεσβυτέρους τοῦ χωριοῦ.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, αρ. **887**. Χαρτί (31,4X21,5). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α' φύλλο. Μελάνι μαύρο.

543

1787, 15 Ιουνίου

Ὁ βόρηνιος Γκέργκελ ἀπό τό Ρακιτένι, πέντε χωρικοί καί ἄλλοι κάτοικοι τοῦ ἴδιου χωριοῦ μαρτυροῦν ὅτι ὅταν ὁ Ἰωαννίκιος, ἐπίσκοπος τοῦ Ρόμαν, ὀριοθέτησε τό κτῆμα Λεφκουσένι, καταπάτησε μέ ἑπτὰ funii τό Ρακιτένι, κτῆμα τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν (ἡγούμενός τῆς ὁ ἀρχιμανδριότης Ἰγνάτιος).

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, αρ. **796**. Χαρτί (31,6X21,4). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α' φύλλου. Μελάνι καστανό.

544

1787, 1 Ἰουλίου

Ὁ Ἰωάννης Πιρόσκα ἀπό τό Μικλαουσένι, γιός τοῦ Γκαβριλάς συντάσσει μαρτυρία πρὸς τόν ἀρχιμανδριτῆ Ἰγνάτιο, ἡγούμενο τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, σχετικά μέ τό ἀγροτεμάχιο Λούτουλ Γκάλμπεν πού τοῦ προσέφερε, τά ὄρια τοῦ ὁποίου περιγράφει. Αὐτό συνορεῦει μέ τό κτῆμα Μιρτσέστι, πού ἤδη τό καταπατᾶ ἰδιοκτησία τοῦ σπαθάρη Ἐνακάκη [Μύλου].

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, αρ. **891**. Χαρτί (21,6X15,6). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α' φύλλο καί τό recto τοῦ β'. Μελάνι μαύρο.

545

1787, 2 Ἰουλίου

Ὁ Ἰωαννίτζης Ἐνε βόρηνιος de roartă, ὁ Νικόλαος Μομίτλο mazil καὶ ο polconnic Ὀπρισάν Μπούτκι, ὀριοθετοῦν τό κτῆμα Ἀδτζιουδένι τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν βασισμένοι σέ παλαιὰ δικαιολογητικά τῆς μονῆς (μέ πρῶτο τό χρυσόβουλλο τοῦ Στεφάνου Τόμσα τῆς 2ας Μαΐου 1623, τό ὁποῖο ἐπικύρωνε τό χωριό στό Λούπου Χαμπασέσκου), παρουσίᾳ τοῦ ἀρχιμανδριτῆ Ἰγνατίου, ἡγουμένου τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, τοῦ ἱερο-

μονάχου Βαρολαάμ, επιστάτη τῆς μονῆς Σέκου, τοῦ ἱερομονάχου Διονυσίου καί τοῦ Ἰωαννίτζη, ἐπιστατῶν τῆς μονῆς Γκαλάτας.

Τά ὄρια τοῦ κτήματος ἀκολουθοῦν.

Στίς 5 Ἰουλίου ὁ Ἰορδάκε (;) πρῶνι μέγας μπάνος, ὁ ὁποῖος θά συνόδευε τόν Ἦνε στήν ὀριοθεσία τοῦ Ἀδτζιουδένι τοῦ νομοῦ Ρόμαν, πού εἶχε καταπατηθεῖ ἀπό ἄλλα γειτονικά κτήματα, ἀναφέρει ὅτι ὄρισε τό Μομίτκο καί τό Μπούρκι νά μεταβοῦν στό κτήμα.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **1057**. Χαρτί (31,3X21). Ἐξι φύλλα. Τό κείμενο καταλαμβάνει ἑπτὰ σελίδες. Μελάνι μαῦρο.

546

1787, 3 Ἰουλίου

Ὁ Νικόλαος Μομιτζέσκου, ὁ Ἰωαννίτζης βόρνικος de poartă καί ὁ Ὀπρισάν Μπουῆκε ροικονις, χωρομέτρεις, ὀριοθετοῦν τό κτήμα Τετζκάνι, τοῦ νομοῦ Ρόμαν, ἰδιοκτησία τοῦ βόρνικου Κωνσταντίνου Παλάδι.

Παρουσία τοῦ ἐπιστάτη Δημητρίου, τοῦ ἀρχιμανδρίτη Ἰγνατίου, ἡγουμένου τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, τοῦ ἱερομονάχου Βαρολαάμ, ἐπιστάτη τῆς μονῆς Σέκου καί τοῦ Οὐρσάκι, ἐπιστάτη τῆς Ἐπισκοπῆς Ρόμαν, οἱ τρεῖς ἐξετάζουν πρῶτα τά δύο δικαιολογητικά τοῦ Παλάδι, τῆς 5ης Μαΐου 7096 (1588) καί τῆς 13ης Ἀπριλίου 7100 (1592) – καί τά δύο σέ ρουμανική μετάφραση.

Μέ βάση αὐτά καί μέ τή βοήθεια ἑπτὰ ἠλικιωμένων χωρικῶν, οἱ χωρομέτρεις ὀριοθέτησαν τό κτήμα.

Ἀκολουθεῖ ἡ ἀναλυτική περιγραφή τῶν ὀρίων.

Τήν ὀριοθεσία ἐπικυρώνει στίς 5 Ἰουλίου 1787 ὁ Νικόλαος Ροσέτ πρῶνι μέγας μπάνος, ἰσπράβνικος τοῦ νομοῦ Ρόμαν, ἐνῶ ἀκολουθοῦν, μέ ἡμερομηνία 27 Μαρτίου 1787 οἱ ὄροι τῆς πώλησης (σέ πλειστηριασμό) τοῦ κτήματος πρὸς τόν πρῶνι μέγα σερδάρη Ἰωάννη Πραξέσκου.

Ἀντίγραφο, Ρουμανικά, ἀρ. **496**, θεωρημένο στίς 28 Ὀκτωβρίου 1836 ἀπό τό Δικαστήριο τοῦ νομοῦ Ρόμαν.

547

1787, 23 Ἰουλίου

Ὁ Ἀλέξανδρος Ι. Ὑψηλάντης, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, διατάζει τόν

πρώην μέγα μπάνο Μανωλάκη Χρυσοβέργη, τόν πρώην μέγα μπάνο Κωνσταντίνο Βαρονάβ, ισπράβνικους τοῦ νομοῦ Μπακάου καί τό βόρνικο de roartă Ἰωαννίτζη Ἰάνι (;) νά μεταβοῦν –ὔστερα ἀπό αἴτημα τοῦ ἀρχιμανδρίτη Ἰγνάτιου, ἡγουμένου τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν– στά κτήματα τῆς μονῆς Ποπόρουλ καί Λέτεα. Ἐκεῖ, παρουσία τῶν ἐλεύθερων χωρικῶν τῆς περιοχῆς καί τοῦ ἐπιστάτη τῆς μονῆς, νά ὀριοθετήσουν τά δύο κτήματα καί νά συντάξουν σχετική μαρτυρία. Σέ περίπτωση ὁμως διένεξης, νά ὀρίσει στίς δύο πλευρές ἡμέρα παρουσίας ἐνώπιον τοῦ Ντιβανίου καί νά ἐτομάσουν καί χάρτη.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **151**. Χαρτί (31,7X21,9). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α' φύλλο. Μελάني μαῦρο.

548

1787, 24 Ἰουλίου

Ὁ Ἀλέξανδρος I. Ὑψηλάντης, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, διατάζει –ὔστερα ἀπό ἔγγραφη διαμαρτυρία τοῦ ἡγουμένου τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, Ἰγνάτιου– τόν πρώην μέγα σετραρή Ἰωάννη Τσιούτε [ιδιοκτήτη τοῦ κτήματος Ρούσι] νά μεταβεῖ μέ τά δικαιολογητικά του στά κτήματα τῆς μονῆς, Ποπόρουλ καί Λέτεα, ὅπου παρουσία τῶν ισπράβνικων τοῦ νομοῦ Μπακάου καί τοῦ βόρνικου de roartă Ἰωαννίτζη Ἰάνι, νά γίνει ἡ ὀριοθεσία τοῦ Ποπόρουλ, χωρὶς νά ζημωθεῖ καμμία πλευρά.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **170**. Χαρτί (31,7X21,8). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α' φύλλου. Μελάني μαῦρο.

549

1787, 24 Ἰουλίου

Ὁ Ἀλέξανδρος I. Ὑψηλάντης, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, διατάζει τόν Ἰορδάκε Κρουπένσι πρώην μέγα στόλνικο νά μεταβεῖ αὐτοπροσώπως ἢ νά στείλει ἐπιστάτη μέ τά δικαιολογητικά πού κατέχει [γιά τό κτήμα του εὐρισκόμενο κοντά στά κτήματα τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν].

Ὁ ἡγουμένος τῆς, ἀρχιμανδρίτης Ἰγνάτιος, εἶχε ζητήσει νά ὀριοθετηθοῦν τά δύο κτήματά τῆς Λέτεα καί Ποπόρουλ πρὸς τήν πλευρά τῶν γειτόνων, τῶν ἐλεύθερων χωρικῶν. Οἱ ισπράβνικοι τοῦ νομοῦ Μπακάου καί ὁ Ἰωαννίτζης βόρνικος de roartă ἔχουν ἤδη μεταβεῖ ἐπὶ τόπου.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **160**. Χαρτί (31,5X21,4). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α΄ φύλλου. Μελάني μαῦρο.

550

1788, 27 Ὀκτωβρίου

Ὁ Λέων, μητροπολίτης Μολδαβίας, ἀπολύει ἔγγραφο ἀφορισμοῦ –ὕστερα ἀπό παράκληση τοῦ ἡγουμένου τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν– ἐναντία σέ ὅποιον καταπατήσει τό κτήμα της Τρουσέσι καθώς καί τά παλαιοχώρια της, ἢ σέ ὅποιον ἐνῶ γνωρίζει γιά τά παλαιά ὄρια τοῦ κτήματος, δέν τά γνωστοποιεῖ.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **700**. Χαρτί (21,3X30,7). Μονόφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό ἄνω μέρος τοῦ φύλλου. Μελάني μαῦρο.

551

1788, 1 Νοεμβρίου

Ὁ Σάνδου Τζίνδρι, ἀνιψιός (ἢ ἔγγονός) τοῦ Πελίν, ἡλικίας 72 ἐτῶν, μαρτυρεῖ γιά τά ὄρια ἐνός μελισσοτόπου πού ὑπάρχει στό Πίρι ἀπό τήν ἐποχή πού στή μονή τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν ἦταν ἡγούμενος ὁ Ἱεζεκιήλ.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **699**. Χαρτί (31,8X21,7). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α΄ φύλλο. Μελάني μαῦρο.

552

1789, 7/18 Ἰουλίου, Ρόμαν

Ἡ Διοίκηση τῆς πόλης Ρόμαν (ὑπογράφει ὁ Metzburg) ἀπευθύνεται στόν ἐπίσκοπο τοῦ Ρόμαν ζητώντας του νά ἐρευνήσει μέ μεγάλη προσοχή τή διένευξη μεταξύ τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν (ἡγούμενός της ὁ Ἰγνάτιος) καί τῆς μονῆς Μπερζούντζι [μετόχι τῆς μονῆς Μεγίστης Λαύρας] γιά ἕνα βάλτο τόν ὅποιο κατέχει ἡ τελευταία στήν ἔκταση τῆς πρώτης, ὅπως ὑποστηρίζει ὁ Ἰγνάτιος.

Ἡ ἔρευνα νά διεξαχθεῖ κατ' ἀρχήν ἀπό ἐκκλησιαστικές ἀρχές καί στή συνέχεια μόνο ἀπό τίς πολιτικές. Ἐάν οἱ δύο πλευρές δέν ἰκανοποιηθοῦν μέ τήν ἔρευνα, θά ὀρισθεῖ ἐπιτροπή.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, αρ. **889**. Χαρτί (30,2X22). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α' φύλλο καί τό recto τοῦ β'. Μελάνι μαῦρο.

553

1790, 17 Μαΐου

Ὁ Οὔρσου Γκαλατσεάνου γράφει στόν ἐπιστάτη Δημητράκη ὅτι νοίκιασε ἀπό τόν Κωνσταντίνο Μπάλς, μέγα στόλνικο, ἕνα οἰκόπεδο προορισμένο γιά ἀνέγερση οἰνοπωλείου στό Μπακάου, ἔναντι 10 λεί. Σέ περίπτωση πού στό τέλος τοῦ χρόνου ἐνοικίασης ὁ στόλνικος θά χρειασθεῖ τό οἰκόπεδο καί ὁ Οὔρσου δέν θά μπορέσει νά πληρώσει τόν κερσετέ πού βρίσκεται ἐκεῖ, νά τόν πάρει ὁ Μπάλς καί τό οἰκόπεδο νά μείνει ἐλεύθερο.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, αρ. **463**. Χαρτί (14,3X19,6). Μονόφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό πάνω μέρος τοῦ φύλλου. Μελάνι μαῦρο.

554

1790, 3 Αὐγούστου

Ὁ Ἰωαννίτζης (:), βόρνικος de roartă, συντάσσει πρὸς τήν Isprăvnicia τοῦ νομοῦ Ρόμαν ὀριοθετική μαρτυρία γιά ἕνα ἀγροτεμάχιο τοῦ κτήματος Φαρκασέني, ἰδιοκτησία τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν (ἡγούμενός της ὁ ἀρχιμανδριτής Ἰγνάτιος). Τό ἀγροτεμάχιο αὐτό, πού καταπατᾶται ἀπό τοὺς ἀνθρώπους τῆς Ἐπισκοπῆς τοῦ Ρόμαν, εἶναι δωρεά τοῦ ἡγεμόνα Βασιλείου Λούπου.

Μνεῖες γιά παλαιότερες ὀριοθεσίες: τῆς 17ης Σεπτεμβρίου 7265 (1756), τῆς 8ης Ἰουλίου 7277 (1769) καί τῆς 4ης Αὐγούστου 1786.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, αρ. **752**. Χαρτί (31,6X21,9). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει καί τά δύο φύλλα. Μελάνι μαῦρο.

555

1790, 1 Σεπτεμβρίου

Συμβόλαιο μέ τό ὄποιο ὁ Ἥλιος καί ὁ Παναγιώτης Χρήστου νοικιάζουν ἀπό τή μονή τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν (ἡγούμενός της ὁ ἀρχιμανδριτής Ἰγνά-

τις), ένα εργαστήριο “πλατζιντάριον” [παρασκευής πιτών], εύρισκόμενο στην περιοχή Ποδοβέκι [Πόδουλ Βέκι], έναντι 200 άσλανίων (ή γροσίων) τό χρόνο. Οί δροι τοῦ συμβολαίου ἀκολουθοῦν.

Μάρτυρες: Ἀναστάσιος Γεωργίου καί Παναγιώτης Ἰωάννου.

Στό verso τοῦ α΄ φύλλου σημείωση [τῆς μονῆς:] τῆς 1ης Ἰουλίου 1809 ὅτι τό συμβόλαιο ἀκυρώθηκε.

Ἀντίγραφο, Ἑλληνικά, ἀρ. 246.

556

1790, 10 Δεκεμβρίου

Τό Ντιβάνι τῆς Μολδαβίας ἀπευθύνεται στόν πρώην γ΄ λογοθέτη Ἰωαννίτση Οὐρσουιάνου, διατάζοντάς τον νά μεταβεῖ στό κτήμα Τρουσέστι, τοῦ νομοῦ Μποτοσάνι, ἰδιοκτησία τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν καί νά τό ὀριοθετήσῃ παρουσία γειτόνων, ἐτοιμάζοντας καί χάρτη. Ὁ ἡγούμενος τῆς μονῆς Ἰγνάτιος διαμαρτυρήθηκε ὅτι τό κτήμα αὐτό καταπατάται ἀπό τούς γείτονες.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 688. Χαρτί (34X23,9). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α΄ φύλλο. Μελάني μαῦρο.

557

1790, 14 Δεκεμβρίου

Ὁ Ἰβάν Σαλόνσι rolconnic, ὁ Ἰωαννίτσης Στούρζα λογοθέτης, ὁ Ἰωάννης Καντ[ακουζηνός] βόρνικος, ὁ Ἰορδάκε Γκίκας βόρνικος, ὁ Δρακάκης Δεπάστα βόρνικος, ὁ Σκαρλατάκε Στούρζα βεστιάρης, ὁ Ἰορδάκε Μπάλς βεστιάρης, ὁ Κωνσταντίνος Γκρεσιάν βόρνικος, ὁ Μιχαήλ Στούρζα βόρνικος ὑπενθυμίζουν στόν κρατικό σύμβουλο ἱππότη Σεργκίε Λαζάροβιτσι Λασκάρεβ ὅτι ἕως τώρα, παρ' ὅλο πού στή διένεξη μέ τούς καθολικούς τοῦ Ἰασίου ἡ μονή τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν εἶχε δίκιο προσκομίζοντας ὑπέρ της δικαιολογητικά τόσο ἀπό ἡγεμόνες –π.χ. Κωνσταντίνο Δ. Μουρούζη– ὅσο καί ἀπό ἰδιώτες, τό Ντιβάνι δέν ἔχει πάρει καμμία ἀπόφαση στό θέμα τοῦ δρόμου πρὸς τή μονή ὁ ὁποῖος διευκολύνει τούς χωρικούς πού μεταβαίνουν ἐκεῖ.

Ἀντίγραφο, Ρουμανικά ἀρ. 606, ἐπικυρωμένο στίς 20 Ἰανουαρίου 1792.

558

1790, 28 Δεκεμβρίου

Ὁ Ἰωαννίτζης Μάρζα πωλεῖ στὸν ἰσπράβνικο τῶν παιδιῶν ἀπὸ τὸ Ἰάσι, Ἰωαννίτζη Μαρζάκ, ἓνα σπίτι μαζί με τὸ οἰκόπεδὸ του, εὐρισκόμενο στὴ συνοικία Φερεδέιλορ, ἔναντι 140 λέι.

Μάρτυρες ἡ Ἀνίτζα καὶ ἡ Ἀναστασία, σύζυγος τοῦ mindirigiu Γαβριήλ.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **604**. Χαρτί (30,7X21,5). Δίφυλλο. Τὸ κείμενο καταλαμβάνει τὸ recto τοῦ α' φύλλου.

559

1791, 27 Φεβρουαρίου

Ὁ Ἰωαννίτζης Μαρζάκ ἰσπράβνικος, ὁ ὁποῖος πώλησε στὴ μονὴ τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν τὸ σπίτι του ποῦ βρίσκεται στὴν ἔκταση τῆς μονῆς παρακαλεῖ τὸν ἀρχιμανδριτὴ Κωνσταντίο ἠγούμενὸ της νὰ παραμείνει στὸ σπίτι μέχρι τὴν Καθαρὴ Δευτέρα.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **597**. Χαρτί (24,4X17,8). Δίφυλλο. Τὸ κείμενο καταλαμβάνει τὸ recto τοῦ α' φύλλου. Μελάνι μαῦρο.

560

1791, 28 Ἀπριλίου

Τὸ Ντιβάνι τῆς Μολδαβίας ἐπιτρέπει στὴ μονὴ τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν νὰ μεταφέρει στὸ λουτρό ποῦ βρίσκεται στὴν ἔκτασή της τὸ νερὸ ποῦ ρεεῖ παράλληλα με τὸν παλαιὸ δρόμο ἐπειδὴ εἶναι πρὸς ὄφελος ὄλου τοῦ πληθυσμοῦ.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **1034**. Χαρτί (34,7X24,2). Μονόφυλλο. Τὸ κείμενο καταλαμβάνει τὸ recto τοῦ φύλλου. Μελάνι καστανό.

561

1791, 21 Μαΐου

Μαρτυρία τοῦ Ἰωάννη Στάβαρ λίγο πρὶν τὸ θάνατό του ὅτι καταπάτησε ἓνα τμήμα τοῦ κτήματος Ἀβραμέι, τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν. Ὑπό-

σχεται νά μὴν τό καταπατοῦν πλέον οἱ πέντε γιοί του, οὔτε τὰ ἐγγόνια του.
Ἄκολουθεῖ ἀναλυτικὴ περιγραφὴ τῶν ὀρίων τοῦ κτήματος πρὸς τὸ Βασιλεούτζι.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἄρ. **332**. Χαρτί (34,4X21,7). Δίφυλλο. Τὸ κείμενο καταλαμβάνει τὸ α΄ φύλλο. Μελάνι μαῦρο. Μικρὲς ὀπές στὸ χαρτί χωρὶς ἐλλείψεις στὸ κείμενο.

562

1791, 20 Ἰουνίου

Ἡ Διοίκηση τοῦ νομοῦ Ρόμαν καλεῖ τὸν Ἄθανάσιο, ἐπίτροπο τῆς μογῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, νά ἐμφανισθεῖ ἐνώπιόν της στίς 11 Ἰουλίου [νέο ἡμερολόγιο] μέ τὰ δικαιολογητικά πού κατέχει, γιὰ τὴ διένεξη τῆς μονῆς μέ τὸν ἱατρό Πέτρο Τζανέτη, γιὰ τὸ κτήμα Ραδομερέστι.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἄρ. **120**. Χαρτί (37,8X23,2). Δίφυλλο. Τὸ κείμενο καταλαμβάνει τὸ recto τοῦ α΄ φύλλου. Μελάνι μαῦρο.

563

1791, 12 Ἰουλίου

Ὁ μοναχὸς Ἀλέξανδρος, ἐπιστάτης τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν στὰ κτήματα τῆς μονῆς στὸ Μπακάου, διαμαρτύρεται ἐπειδὴ ἀπὸ τὸ 1786 τὸ κτήμα της Ραδο(υ)μερέστι καταπατᾶται ἀπὸ τμῆμα τῆς ἰδιοκτησίας τοῦ ἱατροῦ Πεταράκη, ὁ ὁποῖος καὶ ἔφερε γιὰ τὴν ὀριοθεσία του τὸ μπάνο Μαωλάκη Χρυσοβέργη καὶ τὸν πιτάρη Γρηγόριο. Ἡ μονὴ ζημιώνεται ἐπειδὴ ὁ ἱατρός κόβει ὄλο τὸ χόρτο ἀπὸ τὴν ἔκταση πού τῆς ἀνήκει.

Γραφῆας ὁ Στέφανος Ρουζίνα.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἄρ. **834**. Χαρτί (32X21,7). Δίφυλλο. Τὸ κείμενο καταλαμβάνει τὸ α΄ φύλλο. Μελάνι μαῦρο.

564

1791, 12 Ἰουλίου

Τὸ Ντιβάνι τῆς Μολδαβίας διατάζει τὸν ἱσπράβνικο τοῦ νομοῦ Ἰασίου

–ὕστερα ἀπὸ ἔγγραφο διαμαρτυρία τοῦ ἡγουμένου τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν ἀρχιμανδρίτη Ἰγνατίου– νὰ μεταβεῖ στοῦ κτῆμα Ἀβραμέτι, τοῦ νομοῦ Ἰασίου καί νὰ τὸ ὀριοθετηθεῖ, συντάσσοντας –παρουσία καὶ τῶν γειτόνων– ὀριοθετικὴ μαρτυρία.

Ἐνῶ εἶναι ἰδιοκτησία τῆς μονῆς, ὁ Ἰωάννης Στάβιλα, ἐλεύθερος χωρικός ἀπὸ τὸ Μπουδέστι, ὁμολόγησε ὅτι καταπατᾷ ἓνα τεμάχιο τοῦ Ἀβραμέτι, προκαλώντας τὴν ἀντίδραση τῆς μονῆς.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **333**. Χαρτί (32X21,8). Δίφυλλο. Τὸ κείμενο καταλαμβάνει τὸ α΄ φύλλο. Μελάνι καστανό.

565

1791, 21 Ἰουλίου, Ρόμαν

Τὸ Ντιβάνι τῆς Μολδαβίας διατάζει τὴν Isprăvnicia τοῦ νομοῦ Νεάμιτζ –στὴν ὀριοθετικὴ διένεξη μεταξὺ τοῦ Πετράκη Τζανέτη, ἰδιοκτήτη τοῦ κτήματος Ραδομρέστι καὶ τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, πού κατέχει τὰ κτήματα Κανέτι καὶ Μπουνέστι– νὰ δημιουργήσῃ ἓνα ξέφωτο μέγχι νὰ ἀποδείξῃ ἡ μονὴ τὰ ὄρια τοῦ Κανέτι. Ἐάν ἡ τελευταία μείνῃ δυσσαρεστημένη, νὰ ἀπευθυνθεῖ στοῦ Ντιβάνι καὶ ἡ τελικὴ ἀπόφαση θὰ ἀνήκει στὸν ἡγεμόνα.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **121**. Χαρτί (37,8X23,2). Δίφυλλο. Τὸ κείμενο καταλαμβάνει τὸ α΄ φύλλο. Μελάνι μαῦρο.

566

1791, 16 Αὐγούστου

Τὸ Ντιβάνι τῆς Μολδαβίας ὀρίζει τὴν ἡμέρα (26 Ὀκτωβρίου) κατὰ τὴν ὁποία οἱ ἐλεύθεροι χωρικοὶ ἀπὸ τὸ Μπουτέστι, τοῦ νομοῦ Ἰασίου, πρέπει νὰ ἐμφανισθοῦν ἐνώπιόν του στὴ διένεξη πού ἔχουν μὲ τὴ μονὴ τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, ἡ ὁποία κατέχει τὸ Ἀβραμέτι, γιὰ τὰ ὄρια τῶν κτημάτων τῆς.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **334**. Χαρτί (31,5X21,9). Δίφυλλο. Τὸ κείμενο καταλαμβάνει τὸ recto τοῦ α΄ φύλλου. Μελάνι καστανό.

567

1791, 26 Αὐγούστου / 6 Σεπτεμβρίου

Ἡ Διοίκηση τοῦ νομοῦ Ρόμαν ἐνημερῶνει τὸν ἱερομόναχο Ἀθανάσιο,

δικαίο τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, ὅτι τοῦ ἐπιστρέφει τὰ δικαιολογητικά γιὰ τὴ διένεξη σχετικὰ μὲ τὰ ὄρια τῶν κτημάτων Ραδομιρέστι καὶ Κανένι.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἄρ. **825**. Χαρτί (35,8X28,5). Δίφυλλο. Τὸ κείμενο καταλαμβάνει τὸ recto τοῦ α' φύλλου. Μελάνι μαῦρο.

568

1792, 20 Ἰανουαρίου

Τὸ Ντιβάνι τῆς Μολδαβίας ἀπευθύνεται στοὺς ἰσπράβνικους τοῦ νομοῦ Ἰασίου ὅτι ὕστερα ἀπὸ αἴτημα τοῦ ἀρχιμανδριτῆ Ἰγνατίου, ἡγουμένου τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, ἐνέκρινε τὴν πρόσληψη ξένων ἀνθρώπων –γιὰ τίς ἀνάγκες τῆς μονῆς– στὸ κτῆμα τῆς Ἀβραμένι τοῦ νομοῦ Ἰασίου. Νὰ μὴν ἐνοχλοῦνται ἀπὸ τοὺς φοροεσπράκτορες μέχρι νὰ ἀποκτήσουν στέγη καὶ τὰ ἀπαραίτητα γιὰ τὴ συντήρησή τους.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἄρ. **904**. Χαρτί (32,6X21,3). Δίφυλλο. Τὸ κείμενο καταλαμβάνει τὸ recto τοῦ α' φύλλου. Μελάνι μαῦρο.

569

1792, 13 Φεβρουαρίου

Ὁ Κωνσταντῖνος Μποϊαντζίουλ πωλεῖ στὸν ἀρχιμανδριτῆ Ἰγνάτιο, ἡγούμενο τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, ἓνα σπίτι τὸ ὁποῖο εἶχε ἀγοράσει παλαιότερα ἀπὸ τὸν ἴδιο. Τὸ πωλεῖ πρὸς 110 λέι, πού ἦταν ἡ τιμὴ τῆς ἀγορᾶς του, ἃν καὶ εἶχε ἤδη κτίσει μίαν πέτρινη ἀποθήκη.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἄρ. **603**. Χαρτί (31,5X21,8). Δίφυλλο. Τὸ κείμενο καταλαμβάνει τὸ α' φύλλο. Μελάνι μαῦρο.

570

1792, 13 Φεβρουαρίου

Ὁ Κωνσταντῖνος Μποϊαντζίουλ, ἀπὸ τὸ πολωνικὸ τμήμα τοῦ Μοβιλάου, πωλεῖ στὸν Ἰωάννη Μπουρνάριουλ ἓνα σπίτι στὸ Ἰάσι, στὴ συνοικία Φερεδέιλορ, μὲ πέτρινη ἀποθήκη, ἕναντι 110 λέι.

Τό σπίτι εἶχε ἀγοραστῆ ἀπό τή μονή τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν (ἠγούμενός της ὁ ἀρχιμανδρίτης Ἰγνάτιος) ἔναντι ἀδιευκρινίστου χρηματικοῦ ποσοῦ καί καταβολῆς δύο οscale κεραιοῦ ἐτησίως, ἀλλά ἐπειδή εἶχε μεγάλη ἀνάγκη χρημάτων τό πώλησε.

Γραφέας ὁ cāritan Ἰαντίοχος Χοτιούγκ.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 252. Χαρτί (34X24,3). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α΄ φύλλου. Μελάني μαῦρο.

571

1792, 1 Ἰουνίου

Ἦ Κωνσταντίνος βόρnikov (;) καί ἕνας ποστέλνικος [μέ δυσανάγνωστη ὑπογραφή] ἐξετάζουν ἐπί τόπου τή διαμαρτυρία τοῦ Ἦνε καί τοῦ Ἦβραίου Μπόροχ ὅτι ἡ μονή τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν τοὺς ζητᾶ ὑψηλό ἐνοίκιο γιά τά οἰνοπωλεῖα πού ἐκμισθώνουν. Ἦ ἔρευνα τῶν δύο ἀπέδειξε ὅτι ὁ Ἦνε πλήρωνε 12 λεί γιά ἕνα οἰνοπωλεῖο, ἐνῶ ὁ Μπόροχ 22 λεί γιά δύο, ποσό πού οἱ τελευταῖοι θεωροῦν ὅτι εἶναι πλέον πέρα ἀπό τίς δυνατότητές τους. Οἱ ἴδιοι δέν ἀποδέχθηκαν τήν πρόταση νά τοὺς πληρώσει ἡ μονή (ἐπιστάτης της ὁ Ἦθανάσιος) τά ἔξοδα πού ἔκαναν καί νά ἐγκαταλείψουν τά οἰνοπωλεῖα.

Γιά τά 9 λεί πού ἔδωσαν κατά τή διάρκεια [κατοχῆς] τῶν Γερμανῶν [Αὐστριακῶν], ἀποφασίσθηκε νά ἀφαιρεθοῦν ἀπό τό ἐνοίκιο τοῦ τρέχοντος ἔτους.

Ἦπειδή οἱ ἐκμισθωτές διαφώνησαν, ὁρίσθηκε νά ἐμφανισθοῦν στό Ντιβάι μετὰ ἀπό 10 μέρες.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 461. Χαρτί (31,1X21,5). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α΄ φύλλο. Μελάني μαῦρο.

572

1792, 4 Ἰουλίου

Ἦ Ἀλέξανδρος Κ. Μουρούζης, ἠγεμόνας της Μολδαβίας, διατάζει τό Δημήτριο Γκίκα πρῶην μέγα σπαθάρη, τόν [...] * βόρνικο de roaḡā καί τόν Ἦωαννίτση Οὐρσουϊάνου πρῶην γ΄ λογοθέτη νά μεταβοῦν στά κτήματα της μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, Τρουσέστι, Κοστέστι, Λατζκάνι, Μπουτσιουμένι καί ἄλλα στό νομό Μποτοσάνι διότι καταπατοῦνται ἀπό τά γειτονικά. Ἦ ἠγούμενος της μονῆς, ἀρχιμανδρίτης Ἦγνάτιος, κατήγγειλε ὅτι τό κτήμα

Τρουσέστι καταπατάται από τό Ίουασέτι, τό Μπουδέστι καί τό Μπουχουτσέτι· τό Κοστέστι από τό Ίουασέτι καί τό Σολδανέστι, ἐνώ τό Λατζκάνι καί τό Μπουτσιουμένι από τό Βιβορένι. Ζητᾶ νά τά ὀριοθετήσουν ὄλα καί ὁ ἡγεμόνας στέλνει τούς τρεῖς ἀξιωματούχους νά τό πράξουν μέ βάση ἕνα χρυσόβουλλο τοῦ ἡγεμόνα Μιχαήλ Ράκοβιτζα, μέ χρονολογία 7233 (1724-1725). Νά συντάξουν μαρτυρία καί νά ἐτοιμάσουν καί χάρτη. Οἱ δυσσαρεστημένοι ἀπό τήν ὀριοθεσία νά ἐμφανισθοῦν ἐνώπιον τοῦ ἡγεμόνα.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **698**. Χαρτί (31,8X21,8). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α΄ φύλλο. Μελάτι μαῦρο. Μέ κόκκινη σιניκή μελάνη ἡ ὀκταγωνική σφραγίδα τοῦ ἡγεμόνα.

* Κενό στό ἔγγραφο.

573

1792, 5 Ἰουλίου

Ὁ Κωνσταντίνος Κρούπ[ένσκι] καμινάρης (;) καί ὁ Κωνσταντίνος ρογατὰ ἐνημερώνουν τόν ἡγεμόνα ὅτι οἱ δύο Ἑβραῖοι, Ἦνε καί Μπόροχ, οἱ ὁποῖοι νοικιάζουν ἕνα χῶρο γιά κατασκευή οἰνοπωλείων στό Ἰάσι, στήν ἔκταση τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, πληρώνουν ἐνοίκιο 7-8 λέι τό χρόνο γιά κάθε stǎnjeŋi.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **815**. Χαρτί (28,4X19,4). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α΄ φύλλο. Μελάτι μαῦρο.

574

1792, 28 Αὐγούστου, Τρουσέστι

Ὁ Ἰωαννίτζης γ΄ λογοθέτης γράφει σέ ἀνώτατη ἀρχή ὅτι δέν μπορεῖ νά ὀλοκληρώσει τήν ὀριοθεσία τῶν κτημάτων Κοστέστι, Τρουσέστι, Λιτζκάνι καί Μπουσουμένι, ἐπειδή ὁ στόλνικος Σεριμπάν Κανάνο παρεμποδίζει τό ἔργο του. Συγκεκριμένα, ὁ Κανάνο εἶναι ἰδιοκτήτης τοῦ κτήματος Μπουδέστι, τό ὁποῖο καταπατᾶ τό Τρουσέστι καί δέν θέλει νά ὀριοθετησεί τό δικό του.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **696**. Χαρτί (31,9X21,4). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α΄ φύλλο καί τό recto τοῦ β΄. Μελάτι μαῦρο.

575

1792, 1 Ὀκτωβρίου

Κατάλογος ἀνεπτυγμένων ἐπιτομῶν ἑπτὰ ἐγγράφων σχετικά μέ κτήματα τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν – Τρουσέστι, Μπουσουριμένι, Λετζκάνι, Κοστέστι τοῦ νομοῦ Μποτοσάνι. Χρονικά καλύπτουν τὴν περίοδο 1556-1725.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **691**. Χαρτί (30,9X21,1). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α΄ φύλλο καί τό recto τοῦ β΄. Μελάνι μαῦρο. Ἀντίγραφο, ἀρ. **687**, ἐπιβεβαιωμένο στίς 10 Φεβρουαρίου 1799 ἀπό τόν Κωνσταντίο, ἀρχιμανδριτῆ τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν.

576

1792, 14 Ὀκτωβρίου

Ὁ Ἰωάννης γ΄ λογοθέτης καί ὁ Δημητράκης Γκίκας πρῶνι μέγας σπαθάρης συντάσσουν ὀριοθετικὴ μαρτυρία γιά τά κτήματα τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν Τρουσέστι, Κοστέστι, Λετζκάνι καί Μπουσουριμένι τοῦ νομοῦ Μποτοσάνι, δίπλα στόν ποταμό Ζίζια.

Ὁ ἡγούμενος τῆς μονῆς, ἀρχιμανδριτῆς Ἰγνάτιος, ζήτησε ἀπό τόν ἡγεμόνα Ἀλέξανδρο Κ. Μουρούζη νά στείλει ἀξιωματούχους στά κτήματα αὐτά.

Οἱ δύο, παρουσία γειτόνων, μετέβησαν ἐπί τόπου καί συνέταξαν τὴ μαρτυρία μέ βάση τά παλαιά δικαιολογητικά γιά κάθε κτήμα ξεχωριστά.

Τά ὄρια τῶν ἀγροτεμαχίων ἀκολουθοῦν.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **665**. Χαρτί (36X24,3). Πέντε φύλλα. Συμπληρωμένες ἐννέα σελίδες. Μελάνι μαῦρο.

577

1792, 29 Ὀκτωβρίου

Ὁ Ἀλέξανδρος Κ. Μουρούζης, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, ἐπικυρώνει –ὑστερα ἀπό παράκληση τοῦ ἀρχιμανδριτῆ Ἰγνατίου, ἡγουμένου τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν– προηγούμενες ἐλεημοσύνες πρὸς τό λουτρό τοῦ Ἰασίου.

Ἀπαλλάσσει τόσο τό ἴδιο τό λουτρό, ὅσο καί δέκα ξένους ἐργάτες πού

δουλεύουν ἐκεῖ –teleci, κουρεῖς καὶ ὕλοτόμους– ἀπὸ ὅλους τοὺς φόρους καὶ ἀγαραεῖς.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **1001**. Χαρτί (54,4X39,1). Δίφυλλο. Τὸ κείμενο καταλαμβάνει τὸ recto τοῦ α΄ φύλλου. Μελάνι καστανό. Μὲ μαῦρο ἢ αὐτογράφη ὑπογραφή τοῦ ἡγεμόνα μὲ ἐκζητημένη μορφή. Μὲ κόκκινη σινική μελάνη ὁ τίτλος του, ὀρισμένες λέξεις καὶ κεφαλαῖα γράμματα, ἢ τελευταία σειρὰ, ἢ χρονολογία καὶ ἢ ἐντυπη κυκλικὴ σφραγίδα, διαμέτρου 5,3 ἐκ.

578

1792, 1 Νοεμβρίου

Ὁ Κωνσταντῖνος Μπάλς, πρῶην μέγας σπαθάρης, δωρίζει στή μονή τοῦ Μπακάου ἢ ὁποία τιμᾶται στή μνήμη τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου, ἓνα οἰκόπεδο προορισμένο γιὰ ἀνέγερση οἰνοπωλείων γιὰ μνημόσυνο τῶν γονέων του καὶ τοῦ ἴδιου.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **449**. Χαρτί (22,1X15,6). Δίφυλλο. Τὸ κείμενο καταλαμβάνει τὸ recto τοῦ α΄ φύλλου. Μελάνι μαῦρο.

579

1792, 8 Νοεμβρίου

Ὁ Ἀλέξανδρος Κ. Μουρούζης, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, ἐπικυρώνει στή μονή τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν –ὑστερα ἀπὸ παράκληση τοῦ ἡγουμένου τῆς ἀρχιμανδριτοῦ Ἰγνατίου– παλαιότερες ἐλεημοσύνες, ἀπαλλάσσοντας ἀπὸ τοὺς σχετικούς φόρους 1.000 κηφέλες, 1.000 πρόβατα, 2.000 vedre κρασί. Ἐπί πλέον νά λαμβάνει 100 λεί το χρόνο ἀπὸ τὸ ἡγεμονικὸ τελωνεῖο –σέ δύο δόσεις, στίς 23 Ἀπριλίου καὶ στίς 14 Ὀκτωβρίου– τὰ ὁποῖα νά χρησιμοποιοῦνται γιὰ ἀγορὰ κεριοῦ ὥστε νά φωτίζονται τὰ λείψανα τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **988**. Χαρτί (49,2X34,4). Δίφυλλο. Τὸ κείμενο καταλαμβάνει τὸ recto τοῦ α΄ φύλλου. Μελάνι καστανό. Μὲ κόκκινο ὁ τίτλος τοῦ ἡγεμόνα, ὀρισμένες λέξεις καὶ κεφαλαῖα γράμματα καὶ οἱ τελευταῖες δύο γραμμές. Μὲ μαῦρο ἢ ἐκζητημένη ὑπογραφή τοῦ ἡγεμόνα. Σέ πολὺ καλὴ κατάσταση ἢ ἐντυπη κυκλικὴ σφραγίδα μὲ κόκκινη σινική μελάνη, πλασιωμένη ἀπὸ δαφνόκλαρα σέ σχῆμα χιαστί.

580

1793, 14 Μαρτίου

Ὁ Ἰγνάτιος Τριεραρχίτης καταγγέλλει στὸν ἡγεμόνα ὅτι μερικοὶ ἐλεύθεροι χωρικοί, ἀγνοώντας τὸ δίκαιο τῆς προτίμησης, πώλησαν στὸ σερδάρη Δημητράσκο Στούρζα, γιὸ τοῦ μακαρίτη σπαθάρη Σάνδου, τεμάχια στὰ χωριά Μπατιτσένι, Πλόπι, Κανένι, Μουσετζέστι, Τζιουρτζέστι, ὅλα στὸ νομὸ Νεάμτζ. Ἐκεῖ ἔχει ἀγροτεμάχια καὶ ἡ μονὴ τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν.

Ὁ ἡγούμενος καταγγέλλει ὅτι ὁ Στούρζα δὲν θέλει νὰ τὰ ἐξαγοράσει ἢ μονή, ἔτσι ὅπως ἐπιβάλλει τὸ συγκεκριμένο δίκαιο.

Στις 16 Μαρτίου ὁ μέγας λογοθέτης διατάσσεται νὰ ἐρευνήσει τὸ θέμα καὶ νὰ γράψει σχετικὰ στὸ σερδάρη.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 122. Χαρτί (31,8X21,9). Δίφυλλο. Τὸ κείμενο καταλαμβάνει τὸ α΄ φύλλο καὶ τὸ recto τοῦ β΄. Μελάνι μαῦρο.

581

1793, 20 Μαρτίου

Ὁ Μιχαήλ Κ. Σουῦτσος, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, διατάζει τὸν πρῶην μεγάλο μπάνο Ἐνάκε Ροσέτ, τὸν πρῶην μεγάλο στόλνικο Στέφανο Ροσέτ, ἰσπράβνικους τοῦ νομοῦ Μπακάου καὶ τὸ βόρνικο de roartă Κωνσταντῖνο Πάιουλ νὰ ὀριοθετήσουν ἐκ νέου τὰ τεμάχια πού κατέχει ἡ μονὴ τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν (ἡγούμενός της ὁ Ἰγνάτιος) στὰ κτήματα Μπαδιτσένι, Πλόπουλ, Κανένι, Μουσετέστι καὶ Τζιουρτζέστι τοῦ νομοῦ Νεάμτζ καὶ Λέετα καὶ Ποπόρουλ τοῦ νομοῦ Μπακάου – τὰ ὁποῖα εἶτε ἐκμεταλλεύεται ἡ ἴδια, εἶτε παραχωρεῖ στοὺς mazili τοῦ νομοῦ, πρὸς τὴν πλευρὰ τῶν ἐλεύθερων χωρικῶν. Ἐπιπλέον νὰ ἐτοιμάσουν καὶ χάρτη.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 123. Χαρτί (31,5X21). Δίφυλλο. Τὸ κείμενο καταλαμβάνει τὸ α΄ φύλλο. Μελάνι μαῦρο.

582

1793, 8 Αὐγούστου

Ὁ Μιχαήλ Σουῦτσος, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, ἐλεεῖ τὴ μονὴ τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, ἀπαλλάσσοντας ἀπὸ τὴν καταβολὴ τῶν σχετικῶν φόρων 1.000 κηφέλες, 1.000 πρόβατα καὶ 2.000 vedre κρασί.

Ἐπιπλέον νά λαμβάνει ἀπό τό ἡγεμονικό ἀλατωρucheio 100 λεί τό χρόνο, σέ δύο δόσεις (23 Ἀπριλίου καί 14 Ὀκτωβρίου) τά ὁποῖα νά χρησιμοποιου-
οῦνται γιά τήν ἀγορά κερῶν πού θά καίνε στό λείψανα τῆς Ἁγίας Παρα-
σκευῆς. Οἱ φοροεσπράκτορες νά μὴν τήν ἐνοχλοῦν.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 997. Χαρτί (54,8X39). Δίφυλλο. Τό κείμενο κατα-
λαμβάνει τό recto τοῦ α' φύλλου. Μελάني καστανό. Μέ κόκκινη σινική μελάνη ὁ
τίτλος τοῦ ἡγεμόνα, τό πρωτόγραμμα, ὀρισμένες λέξεις, ἡ τελευταία μάλιστα σειρά,
ἡ χρονολογία καί ἡ πολύ καλά διατηρημένη ἔντυπη κυκλική σφραγίδα, διαμέτρου
5,7 ἐκ.

583

1793, Δεκέμβριος

Ὁ Στέφανος Ροσέτ στόλνικος καί ὁ Ἐνάκε Ροσέτ μάνος συντάσσουν
ὀριοθετική μαρτυρία ὕστερα ἀπό ἔγγραφο διαμαρτυρία τοῦ ἀρχιμανδριότη
Ἰγνατίου, ἡγουμένου τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, ὅτι τά δύο κτήματα
πού κατέχει ἡ μονή στό Μπακάου, Λέτεα καί Ποπόροουλ, καταπατοῦνται
ἀπό τό κτήμα Ρούσι, ἰδιοκτησία τοῦ σετράρη Ἰωάννη Τσιουῦτε, τοῦ σετράρη
Λούπου Κορόιου, καί ἄλλων ἐλεύθερων χωρικῶν.

Οἱ δύο ἀξιωματοῦχοι μετέβησαν στό κτήμα, παρουσία τοῦ ἐπιστάτη τῆς
μονῆς, Ἀθανασίου, τῶν δύο σετράρηδων καί κατοίκων τοῦ Μπακάου (ὀκτώ
ἀπό τοὺς ὁποῖους καταγράφονται ὀνομαστικά). Οἱ δύο πλευρές ρωτήθηκαν
γιά τά δικαιολογητικά τους. Ἡ μονή παρουσίασε: α) Ἄντίγραφο ἐνός χρυ-
σοβούλλου τοῦ Βασιλείου Λούπου, τῆς 6ης Μαρτίου 7149 (1641), στό ὁποῖο
ἀναφέρει ὅτι ἐλέησε τή μονή μέ τά χωριά Λέτεα καί Ποπόροουλ, μαζί μέ
ἀμπελῶνες καί μύλους στόν ποταμό Μπίστριτσα. Τά χωριά δόθηκαν ἀπό
προγενέστερους ἡγεμόνες στήν ἡγεμονική ἐκκλησία τοῦ Μπακάου, ἡ ὁποία
ὁμως καταστράφηκε, καί ὁ Λούπου τά δώρισε –μαζί μέ τήν ἐκ νέου κτισμέ-
νη ἐκκλησία– στή μονή τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν. β) Ἐνα ἔγγραφο πού ἀπέλυ-
σε στίς 15 Ἰουλίου 7209 (1701) ὁ Κωνσταντίνος Δούκας μέ τό ὁποῖο ἐπικυ-
ρώνει στή μονή ἕνα τεμάχιο τοῦ κτήματος Λέτεα, πού εἶχε καταπατήσει ὁ
ζιτνισιάρης Λουπάσκου Γκέργκελ, ὁ ὁποῖος ψευδῶς εἶχε ὑποστηρίξει ὅτι
τό κτήμα λεγόταν Ρούσι. γ) Ἐνα ἔγγραφο τοῦ ἡγεμόνα Μιχαήλ Ράκοβιτσα,
μέ ἡμερομηνία 7213 (1704), 15 Δεκεμβρίου. Τό ἔγγραφο αὐτό, μέ βάση μία
ὀριοθετική μαρτυρία τοῦ μακαρίτη μεγάλου σλουτζιάρη Στεφάνου Ροσέτ,
τήν ὁποία ἐπέδειξε ὁ Κοσμάς, ἡγούμενος τῆς μονῆς, ἐπικυρώνει στό μονα-
στήρι τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν τό κτήμα Ποπόροουλ.

Ἐπειδὴ οἱ δύο σετράρχηδες δέν παρουσίασαν κανένα δικαιολογητικό, οἱ ἀξιωματοῦχοι συντάσσουν ὀριοθετική μαρτυρία γιὰ τὰ δύο κτήματα καὶ ὀρίζουν ἡμερομηνία ἐμφάνισης ἀμφοτέρων πλευρῶν στό Ντιβάνι γιὰ τὴν τελικὴ ἐπίλυση τῆς διένεξης.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **141**. Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει καὶ τὰ δύο φύλλα. Μελάني μαῦρο. Ἐγγραφο σχισμένο στή μέση.

584

1794, 22 Ἰανουαρίου

Ὁ Μιχαήλ Κ. Σούτζου, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, ἀπαλλάσσει ἀπὸ τὴν πληρωμὴ φόρου τὸ ζωοκίνητο μύλο, τὸν ὁποῖο κατασκεύασε στό κτήμα τῆς μέ δικῆς τῆς ἔξοδα ἢ μονὴ τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, μιά πού διευκόλυνε καὶ τοὺς ἴδιους τοὺς κατοίκους. Τόσο ὁ μέγας ἀγίας ὅσο καὶ οἱ φοροεισπράκτορες νά μὴν τὴν ἐνοχλοῦν γιὰ τὸ μύλο.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **788**. Χαρτί (30,5X21,6). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τὸ recto τοῦ α' φύλλου. Μελάني μαῦρο. Μὲ κόκκινη σιניκὴ μελάνη ἢ ὄσειδης σφραγίδα τοῦ ἡγεμόνα.

585

1794, πρὶν ἀπὸ τὴν 27 Φεβρουαρίου

Ὁ Ἄνθιμος Τριεραρχίτης διαμαρτύρεται στὸν ἡγεμόνα ὅτι καταπατᾶται τὸ ἥμισυ τοῦ κτήματος Κανένι τῆς μονῆς ἀπὸ τὸ Ραδομιρέστι, κτήμα ἐλεύθερων χωρικῶν. Οἱ τελευταῖοι βασίζονται στό γεγονός ὅτι ἡ μονὴ δέν διαθέτει δικαιολογητικά.

Ὁ Κωνσταντίνος, ἕνας κάτοικος τοῦ Ραδομιρέστι, τὸν ἐνημέρωσε ὅτι ὑπάρχει ἕνα σχετικὸ ἔγγραφο, τὸ ὁποῖο εἶχε ὁ πεθερός του ἀπὸ τότε πού ἐκμίσθωνε τὸ Κανένι.

Ὁ Ἄνθιμος ζητᾷ δικαίωση ὥστε νά σταματήσει ἡ καταπάτηση.

Στὴν 27 Φεβρουαρίου ὁ Ἄνδρονάκης Δόνιτσι, μεδελνιτσιάρης, διατάζει τὸ μέγα λογοθέτη νά παραλάβει μέσῳ τῶν ἰσπράβνικων τοῦ νομοῦ τὸ σχετικὸ ἔγγραφο ἢ νά ἔλθει ὁ ἴδιος ὁ ἡγούμενος στό Ντιβάνι.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **124**. Χαρτί (22,2X15,9). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τὸ α' φύλλο καὶ τὸ recto τοῦ β'. Μελάني μαῦρο.

586

1794, 28 Φεβρουαρίου

Ὁ Μιχαήλ Σουτζος, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, ἐπικυρώνει στή μονή τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν (ἡγούμενός τῆς ὁ Κωνσταντίνος) τήν κατοχή ενός ἀγροκλήματος κοντά στόν τοῖχο πρὸς τόν ποταμό Μπάχλουϊ, τό ὅποιο εἶχαν καταπατήσει οἱ γείτονες. Οἱ βόρνοικοι de roartă τό ὀριοθέτησαν τήν 1η Φεβρουαρίου τοῦ ἰδίου ἔτους.

Στίς 12 Νοεμβρίου 1805 ὁ [...] μέγας λογοθέτης γράφει ὅτι ἡ ἰσχὺς τοῦ χρυσόβουλλου δέν ἐπεκτείνεται στό τμήμα πού βρίσκεται στό πάνω μέρος, τό ὅποιο ἀνήκει –σύμφωνα μέ παλαιότερη μαρτυρία– στή βοροντισέα Αἰκατερίνη Ροσέτ.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **1026**. Περγαμινή (58,5X18,9). Μελάني καστανό. Μέ κόκκινο ὁ τίτλος τοῦ ἡγεμόνα, ὀρισμένα κεφαλαῖα γράμματα, ἡ τελευταία ἀράδα, ἡ ἡμερομηνία καί ἡ ἔντυπη κυκλική σφραγίδα τοῦ ἡγεμόνα, 6 ἔκατ. διαμέτρου, ἡ ὅποια μαζί μέ τήν ἐκζητημένης μορφῆς ὑπογραφή του βρίσκεται πάνω σέ ἔγχρωμη ὑφασμάτινη ταινία, ἡ ὅποια ἔχει στήν κορυφή τῆς στέμματα.

587

1794, 6 Μαρτίου

Ὁ Μιχαήλ Κ. Σουτζος, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, διατάζει τό Μιχαλάκη Λούκα πρῶην μέγα χατιάμο καί τόν Ἰορδάκι Στούρζα πρῶην μέγα παχάρνικο, ἰσπράβνικους τοῦ νομοῦ Νεάμιτζ, νά ἐξετάσουν –ἄστερα ἀπό διαμαρτυρία τοῦ ἱερομονάχου Ἀθανασίου, ἐπιστάτη τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν– τή διένεξη τῆς μονῆς μέ τόν Κωνσταντίνο Κρεδιντσέρ, κάτοικο τοῦ ἰδίου νομοῦ. Νά πάρουν ἀπό αὐτόν τή μαρτυρία πού κατέχει. Ἐάν πεῖ ὅτι σκοπεύει νά ἀπαντήσει στή μονή, νά τόν στείλουν ἐνώπιον τοῦ Ντιβανίου.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **159**. Χαρτί (37,6X23,4). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α' φύλλου. Μελάني μαῦρο.

588

1794, ante 8 Μαρτίου

Ὁ ἱερομόναχος Ἀθανάσιος ἐκ μέρους τῆς ἡγεμονικῆς ἐκκλησίας τοῦ

Μπακάου διαμαρτύρεται στόν ηγεμόνα γιά τό οικόπεδο πού νοικιάζουν οί έβραίοι Ἐνι καί Μπόροχ στήν ἔκτασή της καί δέν ἔχουν καταβάλει τό ἐνοίκιο τῶν δύο τελευταίων ἐτῶν.

Ἡ μονή εἶχε νοικιάσει στούς δύο ἔβραίους καί στό χριστιανό Νικόλαο ἕνα χῶρο γιά τέσσερα οἰνοπωλεῖα: δύο στόν Ἐνι, ὁ ὁποῖος πλήρωνε 22 γρόσια τό χρόνο, ἕνα στό Μπόροχ γιά 123 καί ἕνα ἄλλο στό Νικόλαο μέ τήν ἴδια τιμή. Γιά δύο χρόνια ὄλοι τους πλήρωναν κανονικά. Τά τελευταῖα δύο χρόνια ὁμως οἱ δύο ἔβραιοί σταμάτησαν νά πληρώνουν, παρ' ὄλο πού μέ ἀπόφάση τοῦ βόρηνικου Κωνσταντίνου Μπάλς, τό Ντιβάνι τούς ὑποχρέωνε νά τό πράξουν.

Ἐν ἰερομόναχος ζητᾶ ἢ νά ὑποχρεωθοῦν οἱ ἔβραιοί νά πληρώνουν τό ἐνοίκιο ἢ νά ἐγκαταλείψουν τόν τόπο.

Στίς 8 Μαρτίου ὁ Ἰορδάκε γ' λογοθέτης ζητᾶ ἀπό τό μέγα λογοθέτη νά ὑποχρεώσει τούς ἔβραίους νά πληρώσουν ὅ,τι ὀφείλουν.

Πρωτότυπο, Ἑλληνικά, ἀρ. **819**. Χαρτί (22X15,8). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α' φύλλο καί τό recto τοῦ β'. Μελάνι καστανό.

589

1794, 9 Μαρτίου

Ἐν Μιχαήλ Κ. Σουτζος, ηγεμόνας τῆς Μολδαβίας, διατάζει τούς ἰσραβνικούς τοῦ νομοῦ Μπακάου νά μεταβοῦν στό Μπακάου καί νά ὑποχρεώσουν τούς δύο ἔβραίους Ἰάνι καί Μπόροχ, οἱ ὁποῖοι νοίκιασαν ἕνα χῶρο γιά κατασκευή ποτοποιεῖου, νά ἐξοφλήσουν τά ἐνοίκια πού ὀφείλουν.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **818**. Χαρτί (31,6X22). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α' φύλλον. Μελάνι μαῦρο.

590

1794, πρὶν ἀπό τίς 10 Μαρτίου

Ἐν ἱερομόναχος Ἀθανάσιος, ἐπιστάτης τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, διαμαρτύρεται στόν ηγεμόνα γιά τήν καταπάτηση τοῦ καλλιεργημένου ἀγροτεμαχίου στό Χοτνόγκ, ἔκτασης 151 stânjeni ἐκ μέρους τοῦ Ἰωάννη Τσιουῦτε, πρῶην μεγάλου σετράρη, παρ' ὄλο πού εἶχαν καί δική ἕνα χρόνο πρὶν ἐνώπιον τῶν ἰσραβνικῶν τοῦ νομοῦ Μπακάου, τήν ὁποία κέρδισε ἡ μονή.

Στις 10 Μαρτίου ὁ γ' λογοθέτης Ἰορδάκε διατάζει τὸ μέγα βόρνικο de aprozi νὰ καλέσει σέ δίκη ἐκ νέου τὶς δύο πλευρές.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **125**. Χαρτί (21,4X18,1). Δίφυλλο. Τὸ κείμενο καταλαμβάνει τὸ α' φύλλο καὶ τὸ recto τοῦ β'. Μελάνι μαῦρο.

591

1794, 14 Μαρτίου

Ὁ Μιχαήλ Κ. Σουτζος, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, γνωστοποιεῖ στόν πρόην μέγα μπάνο Ἐνάκι Ρουσέτ καί στόν πρόην μέγα στόλνικο Στέφανο Ρουσέτ ὅτι, ἐνώπιον τοῦ Ντιβανίου, ἐκδικάστηκε ἡ διένεξη μεταξὺ τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν (ἐπιστάτης ὁ ἱερομόναχος Ἀθανάσιος) καί τοῦ σετράρη Ἰωάννη Τσιουῦτε. Ἡ μονή ὑποστήριξε ὅτι ὁ Τσιουῦτε καταπατᾷ ἓνα κτῆμα τῆς μονῆς, τὸ καλλιεργημένο Χοτνόγκ στήν ἔκταση τοῦ Κανένι, τοῦ νομοῦ Νεάμιτζ, πράγμα πού ὁ ἴδιος ἀρνεῖται.

Ὁ ἡγεμόνας διατάζει τοὺς δύο ἀξιωματούχους νὰ μεταβοῦν στό κτῆμα καί ἂν διαπιστώσουν ὅτι ὁ σετράρης πράγματι καταπατᾷ τὸ τεμάχιο, νὰ στείλουν μαζιλί γιά νὰ διορθώσουν τὴν ἀδικία καί νὰ συντάξουν σχετική μαρτυρία. Ἐάν μία πλευρά μείνει δυσαρεστημένη, νὰ ὀρίσουν ἡμερομηνία νὰ ἐμφανιστεῖ ἐκ νέου στό Ντιβάνι.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **126**. Χαρτί (41,4X29,8). Δίφυλλο. Τὸ κείμενο καταλαμβάνει τὸ recto τοῦ α' φύλλου. Μελάνι μαῦρο.

592

1794, 30 Μαρτίου

Ὁ Ἰωάννης [...] λογοθέτης καί ὁ [...] Μπουχούς μέγας βόρνικος (;) παρουσιάζουν στόν ἡγεμόνα τὸ πόρισμα τῆς ἐρευνᾶς τους γιά τὸ θέμα τοῦ δρομίσκου ὁ ὁποῖος βρῖσκεται ἀπὸ παλαιὰ κοντὰ στόν τοῖχο τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν.

Ὁ ἀρχιμανδρίτης Κωνστάντιος, ἡγούμενος τῆς μονῆς, εἶχε διαμαρτυρηθεῖ στόν ἡγεμόνα ὅτι ὁ ὑπεύθυνος τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας καταπατᾷ τὸ δρόμο. Τὸ ἴδιο ἔπρατταν καί οἱ κάτοικοι τῆς συνοικίας Φερεδέι.

Μετά ἀπὸ ἐπιτόπια ἐρευνα καί τὴν ἐξέταση δικαιολογητικῶν (ἀναφορὴς Αὐλικῶν τῆς 22ας Ἀπριλίου 1777, τῆς 10ης Νοεμβρίου 1778 καί τῆς 21ης Ὀκτωβρίου 1781), καθῶς καί τὴν ἀπάντηση τοῦ ἡγεμόνα Κωνσταντίνου

Μουρούζη, οί συντάκτες τῆς ἀναφορᾶς ἐκτιμοῦν ὅτι ὁ δρομίσκος πρέπει νά γίνει ὅσο φαρδύς ἦταν πρὶν, δηλαδή τρεῖς stînjepî, γιὰ τίς ἀνάγκες τῶν κατοίκων καί γιὰ τὴν περίπτωση πυρκαγιᾶς.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **584**. Χαρτί (41X29,1). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει καί τὰ δύο φύλλα. Μελάνι μαῦρο.

593

1794, Μάρτιος

Ὁ Μιχαήλ Κ. Σουῦτζος, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, ἀπαλλάσσει, ὕστερα ἀπὸ παράκληση τοῦ ἡγουμένου Κωνσταντίου, τὸ λουτρό τοῦ Ἰασίου ἀπ' ὄλους τοὺς φόρους καί ἀγγαρεῖες. Ἀπαλλάσσει ἐπίσης δέκα ξένους ὑπηρέτες (ἔξι πού μεταφέρουν τοὺς κορμούς δένδρων στό λουτρό, teleci καί ματαρμπιέρηδες) ἀπὸ ὄλους τοὺς φόρους.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **1032**. Χαρτί (50,3X35,3). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τὸ recto τοῦ α' φύλλου. Μελάνι μαῦρο. Μὲ κόκκινο ὁ τίτλος τοῦ ἡγεμόνα, τὸ πρωτόγραμμα τοῦ κειμένου, ὀρισμένες λέξεις καί κεφαλαῖα γράμματα, ἡ τελευταία μιάμιση σειρᾶ, ἡ ἡμερομηνία καί ἡ ἐντυπη κυκλικὴ σφραγίδα, διαμέτρου 6 ἐκ.

594

1794, 8 Ἀπριλίου

Ὁ Μιχαήλ Κ. Σουῦτσος, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, διατάζει τὸν ἐπιστάτη de arprozi νά [ξανα]ανοίξει ἕνα δρομάκι, πού ὑπῆρχε ἀπὸ παλαιά, ἀνάμεσα σέ ἕναν τοῖχο τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν καί στό χωρὸ τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας [τοῦ Ἰασίου], ἀναγκαῖο σέ περίπτωσι φωτιᾶς.

Νά τὸ μετρήσουν καί νά τοποθετήσουν στίς ἄκρες πέτρινες στήλες.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **601**. Χαρτί (50,1X36,9). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τὸ recto τοῦ α' φύλλου. Μελάνι μαῦρο. Μὲ κόκκινο ἡ ἐντυπη ὠσειδῆς σφραγίδα τοῦ ἡγεμόνα.

595

1794, 23 Ἀπριλίου

Ὁ Βασίλειος Κραλέσκι ἱεροψάλτης μαρτυρεῖ ὅτι ζήτησε ἀπὸ τὸν ἀρχι-

μανδρόιτη Κωνσταντίο, ήγούμενο τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, δύο ἐκτάσεις γιὰ νά κατασκευάσει μύλους, εὐρισκόμενες ἀμφοτέρως στό κτήμα τῆς μονῆς Μιτρουσέστι, δίπλα στόν ποταμό Ζίζια [μέ ἐκμίσθωση] ἔναντι 70 λεί, τό χρόνο γιὰ ἕξι χρόνια. Μετά τή λήξη τῆς περιόδου, οἱ μύλοι θά ἀνήκουν στή μονή.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 690. Χαρτί (24,3X17,5). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α' φύλλου. Μελάني καστανό.

596

1794, 27 Μαΐου

Ὁ Ἰωάννης uricariu, κάτοικος Ἰασίου, γιός τῆς Μαρίας, κόρης τοῦ uricar πωλεῖ στή μονή τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν (ήγούμενός της ὁ ἀρχιμανδρόιτης Κωνσταντίνος), ἓνα ἀγροτεμάχιο στό Μουσατέστι - Τζερετζέστι, ἕκτασης τριῶν pămînturi, 8 βημάτων καί τεσσάρων palme πρὸς δύο ζλότια γιὰ κάθε stânjeni. Ἡ μονή τοῦ ἔδωσε 30 λεί καί ὁ Ἰωάννης ὑπόσχεται νά δωρίσει τό ὑπόλοιπο στή μονή, σέ περίπτωση πού ἡ τελική τιμή –λόγω καί τῆς παραχώρησης εἰσοδήματος πού προέρχεται ἀπὸ ἀποστακτήρα– ἀποδειχθεῖ μεγαλύτερη.

Μέ τὴν ἐπικύρωση τῆς Isprăvnicia τοῦ νομοῦ Μπακάου.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 69. Χαρτί (21,7X15,9). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α' φύλλο καί τό recto τοῦ β'. Μελάني μαῦρο.

597

1794, 5 Ἰουνίου

Ὁ ἀρχιμανδρόιτης Δαβίδ, ήγούμενος τῆς μονῆς Κοτροσιανίου, ρυθμίζει μαζί μέ τοὺς ἐμπόρους πού ἐμπορεύονται τὰ προϊόντα τους τίς Κυριακές στά ἐτήσια καί τὰ ἡμερήσια πανηγύρια, γιὰ τό ἐνοίκιο πού πρέπει νά πληρώνουν στή μονή: δύο parale τίς Κυριακές γιὰ μαγαζι ἢ σκιά καί πέντε parale στά ἐτήσια πανηγύρια. Μποροῦν νά πωλοῦν ὅ,τι ἐμπόρευμα θέλουν ἐκτός ἀπὸ κρασί ἢ ρακί, τὰ ὁποῖα, σύμφωνα μέ τό ἐθιμικό δίκαιο, πωλεῖ μόνο ἡ μονή.

Ἡ ρύθμιση δέν ἀφορᾷ τοὺς ἐμπόρους πού ἔχουν μαγαζιά καί πληρώνουν τακτικά στή μονή τό ἐνοίκιο.

Στίς 6 Ἰουνίου ὁ ἡγεμόνας Ἀλέξανδρος Κ. Μουρούζης ἐπικυρώνει τή συμφωνία.

Ξεχωριστό σημείωμα μελῶν τοῦ Ντιβανίου τῆς Μολδαβίας γιά τή συμφωνία.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 1099. Χαρτί (34,2X28,3). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α΄ φύλλο. Μελάνι μαῦρο. Μέ κόκκινο ἡ ἔντυπη μεγάλη ὀκταγωνική σφραγίδα τοῦ ἡγεμόνα.

598

1794, 24 Ἰουνίου

Ὁ Μιχαήλ Κ. Σούτσος, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, παραχωρεῖ στή μονή τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν –ὕστερα ἀπό παράκληση τοῦ ἡγουμένου τῆς Κωνσταντινου– τό δικαίωμα νά φέρει καί νά κρατᾶ ἐκεῖ 10 scutelnici, οἱ ὁποῖοι νά εἶναι ξένοι, ἀπαλλαγμένοι ἀπό φόρους καί ἀγγραφεῖς.

Ὁ ἡγούμενος ἔγραψε στόν ἡγεμόνα ὅτι ἡ μονή βρῖσκεται σέ μεγάλη ἔνδεια καί δέν κατέχει οὔτε τοιγγάνους οὔτε scutelnici. Γιά τοὺς τελευταίους νά δώσουν βεβαίωση οἱ ὑπάλληλοι τῶν συνόρων.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 542. Χαρτί (31,5X21,6). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α΄ φύλλου. Μελάνι μαῦρο. Μέ κόκκινο ἡ ἔντυπη ὠσειδῆς σφραγίδα τοῦ ἡγεμόνα.

599

1794, Ἰούνιος

Ὁ Ἰωάννης Στούρζα λογοθέτης καί ὁ Κωστάκης Κονάκι (;) βόρνικος στέλνουν ἀναφορά πρὸς τόν ἡγεμόνα. Ὑστερα ἀπό αἴτημα τοῦ ἀρχιμανδρι-τη Κωνσταντινου, ἡγουμένου τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, καθὼς καί κατοίκων τοῦ Ἰασίου (συνοικία Φερεδέιλορ), οἱ δύο ἀξιωματοῦχοι ἐξέτασαν τή διένεξη μεταξὺ τῆς μονῆς καί τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας γιά ἓνα δρομάκι πού ἀπό παλαιὰ ἦταν ἀνοικτό γιά τή διακίνηση τῶν κατοίκων ἐνῶ τελευταῖα οἱ καθολικοὶ ἔκτισαν σπίτια καί οἰνοπωλεῖα, κλείνοντας τό δρόμο.

Ἄφου ἐξέτασαν τὰ δικαιολογητικά τῆς μονῆς (ἀναφορές ἀξιωματοῦχων τῆς 22ας Ἀπριλίου 1777, τῆς 10ης Νοεμβρίου 1778 καί τῆς 21ης Ὀκτωβρίου 1781 (τελευταία ἐπικυρωμένη ἀπό τόν ἡγεμόνα Κωνσταντίνο Μουρούζη) καί (μὴ ἔγκυρων) ἐγγράφων τῶν καθολικῶν, οἱ δύο ἀνώτεροι ἀξιωματοῦχοι δέν μπόρεσαν νά πάρουν καμμία ἀπόφαση.

Στίς 26 Ἰουνίου 1795 ὁ μητροπολίτης Ἰάκωβος καί ἄλλοι τέσσερεις ἀξιωματοῦχοι τοῦ Ντιβανίου προτείνουν –ἐφόσον οἱ καθολικοὶ ἔχουν ἤδη

κτίσει στο χωρο σπίτια και οινοπωλεία τά όποια δέν μποροϋν νά γραμεί-
σουν- νά μή κτίζουν άλλα στο έξης. Στίς 30 Ίουνίου ό ήγεμόνας Άλέ-
ξανδρος Ι. Καλλιμάχης, έπικυρώνει τήν πρόταση μέ τήν όποία συμφωνοϋν
καί οι δύο πλευρές.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, αρ. **600**. Χαρτί (50,1X36,9). Δίφυλλο. Τό κείμενο κατα-
λαμβάνει τό α΄ φύλλο και τό recto τοϋ β΄. Μελάι μαϋρο.

600

1794, πρίν τίς 24 Αϋγούστου

Ό ήγούμενος τής μονής τών Τριών Ίεραρχών, Κωνσταντίος, συντάσσει
γραπτή καταγγελία προς τόν ήγεμόνα για τό κτήμα πού κατέχει στή κοι-
λάδα Τσεατζούα, τοϋ νομοϋ Μπακάου, τό όποιο καταπατάται από τεμά-
χιο τής μονής Μπερζούντζι. Έρευνα τοϋ έπιστάτη τής πρώτης μονής απέ-
δειξε ότι ή Μπερζούντζι δέν έχει κανένα δικαιολογητικό. Παρακαλεί τόν
ήγεμόνα νά στείλει τοϋς ισπραβνικους τοϋ νομοϋ νά έρευνήσουν τήν καταγ-
γελία. Έάν τό μοναστήρι τών Τριών Ίεραρχών έχει δικιο, ή Μπερζούντζι
νά τήν αποζημιώσει για όλα τά χρόνια πού τό καταπατοϋσε. Άν, αντιθέ-
τως, ή Μπερζούντζι κατέχει τό τεμάχιο δικαιωματικά, ή μονή τών Τριών
Ίεραρχών νά μήν έχει πλέον καμμία απαίτηση.

Πρωτότυπο, Έλληνικά, αρ. **869**. Χαρτί (28,6X19,6). Δίφυλλο. Τό κείμενο κατα-
λαμβάνει τό α΄ φύλλο. Μελάι μαϋρο.

601

1794, 27 Αϋγούστου

Ό Κωνσταντίνος Σοϋτσος, ήγεμόνας τής Μολδαβίας, διατάζει τόν
Κωστάκη Κρουπέντσι πρώην μέγα καμινάρη και τόν Άνδρέα Μύλου
πρώην μέγα στόλνικο, και οι δύο ισπραβνικοι τοϋ νομοϋ Μπακάου, —ϋστε-
ρα από καταγγελία τοϋ Κωνσταντίου, ήγούμενου τής μονής τών Τριών
Ίεραρχών— νά μεταβούν στο κτήμα τής μονής πού βρίσκεται στή Βάλεα Τσε-
τάτζι, και νά έρευνήσουν εάν τό διπλανό κτήμα, τής μονής Μπερζούντζι
[μετόχι τής μονής Μεγίστης Λαύρας], καταπατάται ή όχι. Νά ενημερώσουν
σχετικά και τόν ήγεμόνα.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, αρ. **866**. Χαρτί (31,6X21,4). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α΄ φύλλου. Μελάني μαῦρο.

602

1795, 17 Ἀπριλίου

Ὁ Στέφανος Γκανδίλα (;) καί ὁ Κωνσταντίνος Στεφάν (;), καί οἱ δύο βόρνοι de roaṭă, συντάσσουν ὀριοθετική μαρτυρία γιά ἕνα οἰκόπεδο τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, εὐρισκόμενο νότια τοῦ τοίχου τῆς πού βλέπει πρὸς τόν ποταμό Μπαχλούι.

Οἱ δύο ἀξιωματοῦχοι ἐξέτασαν πρῶτα τὰ δικαιολογητικά πού κατέχει τό μοναστήρι, μεταξύ τῶν ὁποίων ἦταν καί ἀναφορά τοῦ Ἰωάννη Καντακουζηνοῦ μεγάλου λογοθέτη, σχετικά μέ τὰ κατοικημένα σπίτια πού βρίσκονται στήν ἐκταση τῆς μονῆς. Ἀκολουθεῖ λεπτομερῆς περιγραφή τῶν ὁρίων τοῦ οἰκοπέδου.

Στό κάτω μέρος τοῦ verso τοῦ α΄ φύλλου, σημείωμα τοῦ [...] σχετικά μέ τήν παρὰταση τῆς ἰσχύος τῆς ὀριοθεσίας.

Γραφέας ὁ Ἰωάννης Πόπ.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, αρ. **599**. Χαρτί (36,3X24,4). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α΄ φύλλο. Μέ αἰθάλη μία ἔντυπη κυκλική σφραγίδα τῆς ἡγεμονικῆς Αὐλῆς.

603

1795, 28 Ἰουνίου

Ὁ Ἀλέξανδρος Καλλιμάχης, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, ἐπικυρώνει στή μονή τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, ὕστερα ἀπό παράκληση τοῦ ἡγουμένου τῆς Κωνσταντίου, παλαιότερες ἐλεημοσύνες. Συγκεκριμένα ἀπαλλάσσει 1.000 κηψέλες, 1.000 πρόβατα καί 2.000 vedre οἴνου ἀπό τοὺς σχετικούς φόρους. Οἱ φοροεισπράκτορες νά μὴν τὴν ἐνοχλοῦν.

Παράλληλα, ἐπικυρώνει στή μονή τό δικαίωμα νά λαμβάνει δύο φορές τό χρόνο –στὶς 14 Ὀκτωβρίου καί 23 Ἀπριλίου– ἀπὸ 50 λεί γιά τὰ κεριά πού θά ἀνάβουν στὰ λείψανα τῆς Ἀγίας Παρασκευῆς.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, αρ. **1003**. Χαρτί (54,5X38,7). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α΄ φύλλου. Μελάني μαῦρο. Μέ κόκκινο ὁ τίτλος τοῦ ἡγεμόνα, τό πρωτόγραμμα τοῦ κειμένου, ὀρισμένες λέξεις καί κεφαλαῖα γράμματα, ἡ τελευταία σειρὰ καί ἡ ἔντυπη κυκλική σφραγίδα, διαμέτρου 5,5 ἐκ. Μέ μαῦρο ἡ ἀυτόγραφο ὑπογραφή τοῦ ἡγεμόνα.

604

1795, 6 'Ιουλίου

Ὁ Ἰωάννης Στούρζα σεροδάρης καί ἕνας Ἕλληνας ἀξιωματοῦχος διατάζουν τοὺς cāpitani Στέφανο Λάσκαρ καί Μιχαήλ Χοτσιουγκ – ὕστερα ἀπὸ ἔγγραφη διαμαρτυρία τοῦ ἱερομονάχου Ἀθανασίου, ἐπιστάτη τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν– νά ἐρευνηθοῦν ἐπὶ τόπου τῆ διένεξη μεταξὺ τῆς μονῆς καί τοῦ σετράρη Ἰωάννη Τσιουτε, ὁ ὁποῖος καταπατᾷ τμῆμα τῆς καλλιεργημένης ἔκτασης τοῦ Χοτνόγκ. Νά μετρηθοῦν τὸ κτῆμα καί νά συντάξουν ὀριοθετικὴ μαρτυρία.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **128**. Χαρτί (34,9X11,8). Δίφυλλο. Τὸ κείμενο καταλαμβάνει τὸ α΄ φύλλο. Μελάνι μαῦρο.

605

1795, 9 'Ιουλίου

Τὸ Ντιβάνι τῆς Μολδαβίας παραχωρεῖ στὴ μονή τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, ἰδιοκτήτρια ἑνὸς οἰνοπωλείου τὸ ὁποῖο νοικιάζει στὸ Δημήτρη Σάρμπου abăgier καί βρῖσκεται στὴν Οὐλιτζα Μάρε, τὸ δικαίωμα νά τὸ δώσει σὲ ἄλλο ἐνοικιαστή, σὲ περίπτωσι πού ὁ Σάρμπου δέν ἐκπληρώσει ἐγκαίρως τίς ὑποχρεώσεις του σχετικὰ μὲ τὸ ἐνοίκιο.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **222**. Χαρτί (34,2X24,2). Δίφυλλο. Τὸ κείμενο καταλαμβάνει τὸ recto τοῦ α΄ φύλλο. Μελάνι μαῦρο.

606

1795, 14 'Ιουλίου

Ὁ Ἀλέξανδρος I. Καλλιμάχης, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, γνωστοποιεῖ ὅτι ὕστερα ἀπὸ αἴτημα τοῦ Κωνσταντίου, ἡγουμένου τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, διέταξε τοὺς βόρnikovs de roartă Στέφανο Τσιογκόλε καί Κωνσταντίνο Μπατσιούρα νά ὀριοθετήσουν ἕνα κτῆμα πού κατέχει ἡ μονή πίσω ἀπὸ τὴν αὐλὴ τῆς πρὸς τὸν ποταμὸ Μπαχλού. Ἀναφορὰ σὲ προηγούμενες ἐπικυρώσεις τοῦ οἰκοπέδου.

Στὶς 12 Νοεμβρίου 1805 ὁ μέγας βόρnikovs [...] ἀναφέρει ὅτι τὸ χρυσό-

βουλλο έχει ισχύ μόνο για τό μεγαλύτερο μέρος τοῦ κτήματος καί ὄχι για τή βόρεια πλευρά του.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **588**. Χαρτί (52X55,3). Μονόφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ φύλλου. Μελάني μαῦρο. Μέ κόκκινο ὁ τίτλος τοῦ ἡγεμόνα, τό πρωτόγραμμα τοῦ κειμένου, μερικές λέξεις, οἱ τελευταῖες δύο ἀράδες, ἡ ἡμερομηνία. Μέ κόκκινη σινική μελάνη ἡ ἐντυπη κυκλική σφραγίδα, διαμ. 5,4 ἐκ.

607

1795, 22 Ἰουλίου

Ὁ σετράρης Στέφανος Ροσέτ (;) καί ὁ Μιχαήλ Χοτσιούγκ συντάσσουν ὀριοθετική μαρτυρία για ἓνα ἀγροτεμάχιο ἔκτασης 91 stânjeni, τό ὁποῖο κατεῖχε ἀδικαιολόγητα ὁ σετράρης Ἰωάννης Τσιουῦτε, ἐνῶ ἀνήκε στή μονή τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν.

Ἄφου ἐξέτασαν μία παλαιότερη ἔγγραφη ὀριοθετική μαρτυρία ποῦ παρουσίασε ὁ ἱερομόναχος Ἀθανάσιος, ἐπιστάτης τῆς μονῆς, για τό συγκεκριμένο τεμάχιο, διαπίστωσαν ὅτι ὁ Τσιουῦτε δέν κατεῖχε κανένα δικαιολογητικό. Ἐκεῖνος ὑποστήριξε ὅτι τοῦ τά κατέστρεψαν οἱ ἐπιδρομεῖς ἡ βρῖσκονται σέ συγγενεῖς του. Οἱ δύο ἀξιωματοῦχοι ἀποφάνθηκαν ὅτι ὁ σετράρης Τσιουῦτε ἀδίκως κατέχει τό ἀγροτεμάχιο ἀπό τό Κανένι, καί προέβησαν σέ ἓκ νέου ὀριοθεσία του.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **127**. Χαρτί (34,4X23,5). Τετράφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει 7 σελίδες. Μελάني μαῦρο.

608

1795, 31 Ἰουλίου

Ὁ Ἀλέξανδρος I. Καλλιμάχης, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, διατάζει τό σπαθάρη Λούπου Μπάλς νά μεταβεῖ στά κτήματα Φαρκασένι, Ρακιτένι, Ἀβραμένι καί Ἰουγκάνι, τοῦ νομοῦ Ρόμαν, τά ὁποῖα εἶναι ἰδιοκτησία τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν. Ἐκεῖ, παρουσία γειτόνων, νά πραγματοποιήσει τήν ὀριοθεσία τους, συντάσσοντας παράλληλα μαρτυρία καί χάρτη.

Τήν ὀριοθεσία ζήτησε ὁ ἡγούμενος τῆς μονῆς, ὁ ὁποῖος ὑποστήριξε ὅτι τά κτήματά της καταπατοῦνται. Ὅποια πλευρά θεωρήσει ὅτι εἶναι δυσαρεστημένη, νά ἐμφανισθεῖ ἐνώπιον τοῦ Ντιβανίου.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **750**. Χαρτί (30X26,2). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α΄ φύλλου. Μελάني μαῦρο. Μέ κόκκινο ἢ έντυπη ὠοειδῆς σφραγιδα τοῦ ἡγεμόνα.

609

1795, 12 Αὐγούστου

Ὁ Ἀλέξανδρος Ι. Καλλιμάχης, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, διατάζει τούς γείτονες τῶν ὁποίων τά κτήματα συνορεύουν μέ τό Φαρκασένη, τό Ἀδξουδένη, τό Ἰουγκάνι καί τό Ρακιτένη, ἰδιοκτησία τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν (ἡγούμενός τῆς ὁ Κωνστάντιος), νά εἶναι παρόντες στήν ὀριοθεσία ἀπό τό σπαθάρη Λούπου Μπάλης τῶν τεσσάρων κτημάτων, μαζί μέ ὅλα τά δικαιολογητικά.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **747**. Χαρτί (31,6X21,8). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α΄ φύλλου. Μελάني μαῦρο. Μέ κόκκινη σινική μελάνη ἢ ὠοειδῆς σφραγιδα τοῦ ἡγεμόνα, ἄριστα διατηρημένη.

610

1795, 20 Σεπτεμβρίου

Ὁ Ἀπόστολος παντοπώλης ἀπό τήν πύλη τοῦ Μπαρνόβσκι δωρίζει στή σύζυγό του Κασάνδρα ἓνα οἰνοπωλεῖο πέρα ἀπό τόν ποταμό Μπαχλούι, γιά νά φροντίζει τόν τάφο του μετά τό θάνατό του.

Ἀρχικά τό οἰκόπεδο ἦταν ἡγεμονικό καί ἀργότερα τό πήρε μέ ἀνταλλαγῆ ἢ μονή Μπαρνόβσκι ἀπό αὐτήν τό ἀγόρασε ὁ παντοπώλης καί ἔκτισε τό οἰνοπωλεῖο. Τά ὄρια τοῦ τελευταίου ἀκολουθοῦν.

Μάρτυρες: Γρηγόριος Βούζκο Ἰβάνοβιτσι, Ἀθανάσιος κουρέας, Χαράλαμπος Χαρίτου, Ἀλέξι Μούρζα [οἱ τελευταῖοι δύο ὑπογράφουν ἑλληνικά].

Γραφέας ὁ Στάντσιου (;) διασ στή μονή τοῦ Ἀγίου Νικολάου [τοῦ Ἰασίου].

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **590**. Χαρτί (37X25,6). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α΄ φύλλου. Μελάني μαῦρο. Ἐπήρεια ὑγρασίας.

611

1795, 20 Σεπτεμβρίου

Ὁ Ἀπόστολος παντοπώλης δωρίζει στή σύζυγό του Κασάνδρα ἓνα οἰ-

νοπωλείο στο Ίασι, μέ πατάρι, αποθήκη καί αὐλή, πού βρῖσκεται κοντά στή γέφυρα Ρόσου.

Τό οικόπεδο ἦταν στήν ἀρχή ἡγεμονικό. Σέ κάποια στιγμή τό ζήτησε ἀπό τόν ἡγεμόνα Ἀλέξανδρο Κ. Μαυροκορδάτο ὁ Ἀθανάσιος Τσιολάκουλ, ὁ ὁποῖος ἦταν φύλακας καί τῆς ἡγεμονικῆς γέφυρας. Ὁ ἡγεμόνας τό παραχώρησε καί ὁ Τσιολάκουλ τό ὀριοθέτησε μέ τούς βόρνικους *de roartă* καί ἔκτισε ἐκεῖ οἰνοπωλείο. Ἀργότερα, ἐπειδή εἶχε δανεισθεῖ χρήματα ἀπό τόν ἡγούμενο τῆς μονῆς Καλάτας καί δέν μπορούσε νά τά ἐπιστρέψει, τοῦ ἔδωσε τό οἰνοπωλείο. Ἀργότερα, ἡ μονή τό πώλησε στό Μανωλάκη Ζουγκράβ *cărițan de dărbani*, ὁ ὁποῖος τό πώλησε μέ τή σειρά του στή μονή Μπαρνόβκι (ἡγούμενος τῆς μονῆς ὁ ἀρχιμανδριτῆς Γεράσιμος) καί ἡ τελευταία στόν Ἀπόστολο ἔναντι 250 λέι. Τά δικαιολογητικά πού κατεῖχε χάθηκαν κατά τή διάρκεια ταραχῶν. Γι' αὐτό τό λόγο ὁ παντοπώλης συντάσσει τό παρῶν ἔγγραφο δωρεᾶς. Διαφορετικά ἔστω ἀνάθεμα.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 598. Χαρτί (37,5X30,1). Μονόφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει καί τίς δύο ὄψεις τοῦ φύλλου. Μελάني μαῦρο.

612

1795, 20 Σεπτεμβρίου

Ὁ Ἀλέξανδρος Ι. Καλλιμάχης, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, ἀπαλλάσσει τή μονή τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν ἀπό τήν καταβολή ὁποιουδήποτε φόρου γιά τό ζωοκίνητο μύλο, τόν ὁποῖο ἔχει κατασκευάσει ἡ ἴδια μέ δικά της ἔξοδα. Μνεῖα σέ ἀνάλογο ἔγγραφο τοῦ Μιχαήλ Κ. Σούτζου. Ὁ μέγας ἀγάς καί οἱ φοροεισπράκτορες νά μήν τήν ἐνοχλοῦν.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 789. Χαρτί (30,8X20,6). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό *recto* τοῦ α' φύλλου. Μελάني μαῦρο.

613

1795, 27 Σεπτεμβρίου

Ὁ σπαθάρης Δημήτριος Στούρζα συντάσσει ὀριοθετική μαρτυρία ὕστερα ἀπό τήν ὀριοθεσία τοῦ κτήματος Μιρτσέστι, ἰδιοκτησίας τοῦ σπαθάρη Γιαννακάκη Μύλου πρὸς τήν πλευρά τοῦ Κοζμέστι, τοῦ σπαθάρη Μιχαήλ Στούρζα καί τή διανομή τῶν παλαιοχωρίων ἀπό τά ὁποῖα τέσσερα νά ἀνήκουν στό Κοζμέστι καί ἓνα στό Μιρτσέστι.

Ἐπίγραφο, Ρουμανικά, ἐπικυρωμένο ἀπό τό Ἐφετεῖο τῆς Μολδαβίας στίς 24 Ἰανουαρίου 1836, ἀρ. **879**.

614

1795, 8 Ὀκτωβρίου

Ὁ σερδάρης Ἰωάννης Στούρτζα μαρτυρεῖ ὅτι παρέδωσε στόν ἡγούμενο [τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν τοῦ Ἰασίου] τό πιστοποιητικό τοῦ Γκριγκοράς, γιοῦ τοῦ Θεοδώρου Χόλτ, γιά ἓνα τεμάχιο τοῦ κτήματος Μπαδιστένι πού δικαιοῦτο νά κατέχει ἡ μονή Πρέτσιστα τοῦ Μπακάου, μετόχι τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, καί τελικά ἀγοράστηκε ἀπό τήν τελευταία.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **46**. Χαρτί (10,8X15,6). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α΄ φύλλο. Μελάνι καστανό.

615

1795, 12 Ὀκτωβρίου

Ὁ [ὑπογράφων ἑλληνικά] βόρηνικος de roartă Κωνσταντίνος Χαρέτ διατάζει τόν κάλφα Ἀντώνη νά μεταβεῖ μαζί μέ ἓνα-δύο ξυλουργοὺς στό οἰνοπωλεῖο πού κρατᾶ ὁ Δημήτριος abăgiei μέ ἐνοίκιο ἀπό τή μονή τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, γιά νά ἐκτιμήσει χρηματικά τίς ἐργασίες πού πλήρωσε ὁ ἴδιος ὥστε νά ἐξοφλήσει ἡ μονή τό ποσό καί νά πάρει πίσω τό οἰνοπωλεῖο.

Ἡ ἀπόφαση αὐτή ἐλήφθη στή δίκη πού εἶχαν οἱ δύο πλευρές ἐνώπιον τοῦ ἡγεμόνα.

Στό verso τοῦ α΄ φύλλου, ὁ κάλφας σημειώνει ὅτι μετέβη στίς 22 Ὀκτωβρίου στό οἰνοπωλεῖο καί ἐκτίμησε τά ἔξοδα τοῦ Δημητρίου σέ 250 λέι.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **266**. Χαρτί (31,7X10,8). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α΄ φύλλο. Μελάνι καστανό.

616

1795, 22 Ὀκτωβρίου

Ὁ Δημήτριος abăgiei πιστοποιεῖ στόν ἀρχιμανδριτῆ Κωνσταντίο, ἡγούμενο τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, ὅτι, μετά ἀπό τή δίκη πού εἶχαν, ἀνα-

γκάστηκε νά ἐγκαταλείψει τό οἰνοπωλεῖο πού νοίκιαζε στό Ἰάσι καί τό ὁποῖο βρισκόταν στήν ἔκταση τῆς μονῆς. Ἔλαβε 250 λεί ἀπό τόν ἠγούμενο γιά τίς ἐκεῖ ἐργασίες, ὕστερα ἀπό τήν ἐκτίμηση τοῦ κάλφα Ἀντώνιου.

Τήν ἴδια μέρα ὁ βόρηνικος de roartă Κωνσταντίνος Χαρέτ ἐπιβεβαιώνει τή σύνταξη τοῦ ἐγγράφου.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **263**. Χαρτί (24X17,5). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α΄ φύλλο καί τό recto τοῦ β΄. Μελάνι καστανό.

617

1796, 16 Φεβρουαρίου

Ὁ ἀρχιμανδρίτης Κωνσταντίνος, ἠγούμενος τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, παρακαλεῖ τόν ἠγεμόνα νά ὀρίσει ἕνα βόρηνικο de roartă ὁ ὁποῖος, μέ βάση τά δικαιολογητικά, νά ὀριοθετηθεῖ ἕνα οἰκόπεδο τῆς μονῆς στό Ἰάσι τό ὁποῖο καταπατᾶται.

Στίς 15 Δεκεμβρίου 1796 ὁ [...] μέγας λογοθέτης ἀπευθύνεται στό βόρηνικο de roartă Γεώργιο Ταούτου, ζητώντας του νά μεταβεῖ ἐπί τόπου γιά νά ἐξετάσει τά δικαιολογητικά τῆς μονῆς καί νά συντάξει σχετική μαρτυρία.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **209**. Χαρτί (21,6X15,7). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α΄ φύλλο καί τό recto τοῦ β΄. Μελάνι μαῦρο.

618

1796, 1 Ἀπριλίου

Ὁ Ἀλέξανδρος Καλλιμάχης, ἠγεμόνας τῆς Μολδαβίας, ἐλεεῖ τή μονή Τοδιρῆνι, τοῦ νομοῦ Σουτσεάβα (μετόχι τῆς μονῆς τοῦ Ἁγίου Παύλου), ἀπαλλάσσοντας τά πρόβατα, τίς κυψέλες καί τόν οἶνο της ἀπό τήν καταβολή τῶν σχετικῶν φόρων. Οἱ φοροεισπράκτορες νά μήν τήν ἐνοχλοῦν.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **1006**. Χαρτί (53,6X39,6). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α΄ φύλλου. Μελάνι καστανό. Μέ χρυσό ὁ τίτλος τοῦ ἠγεμόνα, ὀρισμένες λέξεις καί κεφαλαῖα γράμματα, ἡ τελευταία σειρᾶ. Μέ χρυσό, βυssινί καί μπλέ τό πρωτόγραμμα τοῦ κειμένου. Ἐντυπη κυκλική σφραγίδα μέ κόκκινο διαμέτρου 5,3 ἐκ. Σέ ταινία πάνω ἀπό τή σφραγίδα ὑπάρχει ἡ αὐτόγραφη ὑπογραφή τοῦ ἠγεμόνα. Τίς ἄκρες τῆς ταινίας πλαισιώνουν ἐκατέρωθεν δύο λέοντες, ἐνώ πρὸς τό κέντρο κεῖται στέμμα μέ πολύχρωμες σημαῖες. Ἡ σφραγίδα βρῖσκεται στό μέσο δύο κλάδων φυτικῆς προελεύσεως τοποθετημένων σέ σχῆμα χιαστί.

619

1796, πρίν ἀπό τίς 24 Μαΐου

Ὁ Κωνστάντιος ἀρχιμανδρίτης [ὑπογράφει ἑλληνικά], ἡγούμενος τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, παρακαλεῖ τόν ἡγεμόνα νά διατάξει τούς ἰσπράβνικους τοῦ νομοῦ Τούτοβα, στήν ἔκταση τοῦ ὁποίου βρῖσκεται τό κτήμα Μπαλανέστι τῆς μονῆς, νά τό ὀριοθετήσουν, ἐπειδή καταπατᾶται ἀπό τούς γειτονικούς ἐλεύθερους χωρικούς.

Στίς 24 Μαΐου ὁ μέγας παχάρνικος διοχετεύει τήν ὑπόθεση στό μέγα λογοθέτη.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **282**. Χαρτί (23,7X17,8). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α΄ φύλλο. Μελάνι μαῦρο.

620

1796, 26 Μαΐου

Ὁ Ἀλέξανδρος Καλλιμάχης, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, διατάζει τούς ἰσπράβνικους τοῦ νομοῦ Τούτοβα νά μεταβοῦν προσωπικά ἢ νά στείλουν pazili, κάτοικους τοῦ νομοῦ μέ γνώσεις χωρομετρίας στό κτήμα Μπαλανέστι τοῦ νομοῦ Τούτοβα, τό ὁποῖο εἶναι ἰδιοκτησία τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν. Ἐκεῖ, παρουσία ἡγουμένου τῆς μονῆς καί ἐκπροσώπων ἄλλων ἰδιοκτητῶν, πού κατέχουν τεμάχια στή γύρω περιοχή, νά προβοῦν στήν τοποθέτηση ὀριοθετικῶν σημαδιῶν, στή σύνταξη μαρτυρίας καί νά ἐτοιμάσουν καί χάρτη γιά τό κτήμα τῆς μονῆς.

Ὁ ἡγούμενος τῆς μονῆς ἀρχιμανδρίτης Κωνστάντιος, μετά τήν ἐπιτόπια ἔρευνα χωρομέτρη, ζήτησε νά γίνει ἡ τοποθέτηση σημαδιῶν καί μέ τήν εὐκαιρία νά διορθωθοῦν τά σύνορα τοῦ κτήματος σέ ὀρισμένα σημεῖα, τά ὁποῖα καταπατοῦνται.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **281**. Χαρτί (31,7X21,3). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α΄ φύλλο. Μελάνι μαῦρο.

621

1796, 10 Ἰουλίου

Ὁ Ἀλέξανδρος I. Καλλιμάχης, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, διατάζει τόν

πρώην μέγα σπαθάρη Λούπου Μπάλς –ύστερα από έγγραφη διαμαρτυρία του ἀρχιμανδρίτη Κωνσταντίου, ἡγουμένου τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν– νά μεταβεῖ στό κτήμα Κοπόου, ὅπου, παρουσία ἐλεύθερων χωρικῶν καί γειτόνων, νά διορθώσει τά σύνορα τοῦ κτήματος σέ ὀρισμένα σημεῖα, τά ὁποῖα καταπατοῦνται ἀπό κτήματα γειτόνων. Ἀκολούθως, νά ἐτοιμάσει καί μαρτυρία. Σέ περίπτωση διαφωνίας νά στείλει καί τίς δύο πλευρές ἐνώπιον τοῦ Ντιβανίου.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **310**. Χαρτί (32X21,3). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α΄ φύλλου. Μελάνι καστανό. Μέ κόκκινο ἡ ἐντυπη ὠοειδῆς σφραγίδα τοῦ ἡγεμόνα. Ἐπῆρεια ὑγρασίας.

622

1796, πρὶν ἀπὸ τίς 5 Ἰουλίου

Ὁ Κωνσταντῖνος (Κωνσταντῖος), ἡγούμενος τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, παρακαλεῖ τόν ἡγεμόνα νά στείλει ἐγγραφὴ διαταγὴ στό σπαθάρη Λούπου Μπάλς νά μεταβεῖ στό μοναστήρι Κοπόου –μερικὰ ἀπὸ τά ὄρια τοῦ ὁποῖου καταπατοῦνται ἀπὸ κτήματα γειτόνων– ὥστε νά γίνει ἡ σχετικὴ διόρθωση τῶν συνόρων.

Στίς 5 Ἰουλίου ὁ μέγας παχάρνικος ἀποφασίζει νά σταλεῖ ἡ αἴτηση τοῦ ἡγουμένου στό μέγα λογοθέτη.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **312**. Χαρτί (21,4X15,6). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α΄ φύλλο. Μελάνι μαῦρο.

623

1796, 30 Ἰουλίου

Ὁ Ἀλέξανδρος I. Καλλιμάχης, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, διατάζει ἐκ νέου τοὺς χωρικοὺς τῶν ὁποίων κτήματα συνορεύουν μέ τό Φαρκασένη, τό Ρακιτένη, τό Ἰουγκάνη καί τό Ἀδζιουδένη, τοῦ νομοῦ Ρόμαν, πού ἀποτελοῦν ἰδιοκτησία τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, νά εἶναι παρόντες μέ τά δικαιολογητικά τους στήν ὀριοθεσία τῶν κτημάτων αὐτῶν. Ἡ ὀριοθεσία θά γίνει ἀπὸ τό σπαθάρη Λούπου Μπάλς. Χωρὶς τὴ δική τους παρουσία δέν μπορεῖ νά ὀλοκληρωθεῖ τό ἔργο του καί ὁ χωρομέτρης θά ἀναγκασθεῖ νά λάβει ὑπ' ὄψη του μόνον τά δικαιολογητικά τῆς μονῆς.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **748**. Χαρτί (31,1X21,6). Δίφυλλο. Τό κείμενο κατα-

λαμβάνει τό recto τοῦ α΄ φύλλου. Μελάني μαῦρο. Μὲ κόκκινη σινικὴ μελάνη ἢ ὠσειδῆς σφαγίδα τοῦ ἡγεμόνα.

624

1796, 14 Ὀκτωβρίου

Ἡ Ἰλιάννα Μπάτα συμφωνεῖ μὲ τὴ μονὴ τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν νὰ πληρώ-
νει τρία λέι τό χρόνο γιὰ τό σπίτι ὅπου κατοικεῖ μὲ ἐνοίκιο, καί τό ὅποιο
βρίσκεται στήν ἔκταση τῆς μονῆς.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἄρ. **210**. Χαρτί (23,4X12,5). Μονόφυλλο. Τό κείμενο
καταλαμβάνει τό recto τοῦ φύλλου. Μελάني μαῦρο.

625

1797, 28 Ἰανουρίου

Ὁ Ἀλέξανδρος I. Καλλιμάχης, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, ἀπαγορεύει,
σύμφωνα μὲ τό ἐθνικὸ δίκαιο καί τίς σχετικὲς ἡγεμονικὲς ρυθμίσεις, τὴν
κοπή ξύλων ἀπὸ τὰ δασύλλια, τίς λόχμες καί τὰ δάση τῆς περιοχῆς Μέρα,
ἢ ὅποια ἀνήκει στὴ μονὴ τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν (ἡγούμενός τῆς ὁ Κωνσταν-
ντιος), χωρὶς τὴν ἔγκριση τῆς μονῆς. Μόνο γιὰ τὴν κοπή κορμῶν ὀξιάς δὲν
χρειάζεται ἄδεια, ἐνῶ θὰ μποροῦν νὰ ἀξιοποιηθοῦν ἐλευθέρως οἱ κορμοὶ τῶν
πεσμένων δένδρων. Σὲ περίπτωσι κοπῆς κερσετέ γιὰ προσωπικὲς ἀνάγκες
ἢ γιὰ ἐμπόριο, οἱ ἰσπράβνικοὶ τῆς περιοχῆς νὰ τοὺς ὑποχρεῶνουν νὰ πλη-
ρῶνουν τὴ δεκάτη.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἄρ. **311**. Χαρτί (28,4X19,2). Δίφυλλο. Τό κείμενο κατα-
λαμβάνει τό α΄ φύλλο. Μελάني μαῦρο. Μὲ κόκκινη σινικὴ μελάνη ἢ ὠσειδῆς σφα-
γίδα τοῦ ἡγεμόνα.

626

1797, 10 Φεβρουαρίου

Ὁ Γκαφτόν (;), βόνικος de roariă, ὑπογράφει ὀριοθετικὴ μαρτυρία,
ἕστερα ἀπὸ διαταγὴ τοῦ ἡγεμόνα Ἀλεξάνδρου I. Καλλιμάχη (recte Ὑψηλά-
ντη) καί διορισμένους ἀπὸ τὸν Κωνσταντῖνο Παλάδε μέγα λογοθέτη τῆς Κά-

τω Χώρας, γιά ένα οικόπεδο τοῦ Ἰασίου –ιδιοκτησία τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν– ὅπου βρίσκονται μερικά σπίτια καί οἰνοπωλεῖα, στό Ἰάσι, στήν ὁδὸ Καρβασαριεῖ. Ἀφοῦ συγκέντρωσε τοὺς γείτονες καί ἐξέτασε τὰ δικαιολογητικά τῆς μονῆς, δηλαδή ἕνα ἐγγράφο τῆς 30ῆς Μαΐου 1716 (1668) πού ὑπογράφουν ὁ Ἰωάννης καί ἡ σύζυγός του Μπεζάνα, ἄλλο τοῦ Στεφάνου, τῆς συζύγου του Αἰκατερίνης καί τοῦ γιοῦ τους μέ ἡμερομηνία 14 Νοεμβρίου 1716 (1667), ἕνα ἄλλο μέ τὴν ὑπογραφή τοῦ Μιχαήλα Τσιουῦρε καί τῆς συζύγου του Τουδώρα τῆς 29ῆς Ἰουλίου 1719 (1671), ἕνα ἐγγράφο τῆς 16ῆς Μαΐου 1719 (1681) πού ἀπέλυσε τὸ Ντιβάνι, ἕνα χρυσοβούλλο τοῦ ἡγεμόνα Γεωργίου Δούκα τῆς 20ῆς Μαΐου 1719 (1681), ἄλλο ἕνα πιστοποιητικό τοῦ Ἀνδρέα Μπάγκου τῆς 25ῆς Φεβρουαρίου 1721 (1743), μία βεβαίωση τῆς 26ῆς Μαΐου πού ὑπογράφει ὁ βόρνικος de roatã Συμέων Βραμάσκου καί ἄλλοι χωρομέτρες καί τέλος ἕνα πιστοποιητικό τοῦ Ἰωαννίτζη τοῦ ἔτους 1723 (1754-1755), ὁ συντάκτης βόρνικος ὀριοθέτησε τὸ οἰκόπεδο– τὰ σύννορα τοῦ ὁποίου καταγράφονται ἀναλυτικά. Ὡς πρὸς τὸ ἀγροτεμάχιο γιά τὸ ὁποῖο οἱ ἐπίτροποι τῆς ἐκκλησίας τοῦ Ἁγίου Παντελεήμονα ὑποστηρίζουν ὅτι τοὺς τὸ δώρισε ὁ ἡγούμενος τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν Σαμουήλ καί ὁ νῦν ἡγούμενος τῆς τελευταίας τὸ ἀμφισβητεῖ, οἱ δύο πλευρές θά παρῶσιασθοῦν ἐνώπιον τοῦ Ντιβανίου.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 180. Χαρτί (53,7X38,5). Δίφυλλο. Τὸ κείμενο καταλαμβάνει τὸ α΄ φύλλο. Μελάνι μαῦρο. Μέ αἰθάλη ἔντυπη κυκλική σφραγίδα.

627

1797, 2 Μαρτίου

Ὁ [ὑπογράφων ἑλληνικά] Γεώργιος Δημητρίου κλείνει μέ τὸν Ἰωάννη καί τὸ Ράδου Ράδοβιτσι συμφωνία γιά τὴν ἀπὸ κοινοῦ ἐκμετάλλευση γιά ἕνα χρόνο ἑνὸς παντοπωλείου στό Ἰάσι, εὐρισκόμενο στήν Οὐλίτζα Μάρε, σέ οἰκόπεδο τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν. Ἀνάμεσα στοὺς ὅρους τῆς συμφωνίας περιλαμβάνετο ἡ ὑποχρέωσή τους νά φέρνουν τὸ ἐμπόρευμα ἀπὸ τὸ Μπρασόβ. Ὁ Δημητρίου νά μὴν ἀνακατεῦεται στήν πώληση παρά μόνο νά παραχωρεῖ ἕνα παιδί γιά νά πωλεῖ καπνὸ. Τὰ κέρδη ἢ οἱ ζημιές νά μοιράζονται ὡς ἐξῆς: ἕνα μέρος ὁ Δημητρίου καί δύο οἱ Ραδὸβιτσι, ἀφοῦ ἀφαιρέσουν τὸ ἐνοίκιο πρὸς τὴ μονή καί τὸ μισθὸ τῶν ὑπηρετῶν.

Μάρτυρας ὁ Δημήτριος Στεργίου.

Γραφείας ὁ Θεόδωρος ἀπὸ τὸ Μπρασόβ.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **258**. Χαρτί (32,2X21,3). Μονόφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει καί τίς δύο ὀψεις τοῦ φύλλου. Μελάني μαῦρο.

628

1797, 2 Μαρτίου, Ἰάσι

Ὁ [ὑπογράφων ἑλληνικά] Γεώργιος Δημητρίου ὑπογράφει πιστοποιητικό πρὸς τοὺς κατοίκους τοῦ Μπρασόβ Ἰωάννη καὶ Ράδου Ράδοβιτσι, στοὺς ὁποίους παραχωρεῖ ἓνα παντοπωλεῖο στό Ἰάσι, εὕρισκόμενο στήν Οὐλιτζα Μάρε, στήν ἔκταση τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν. Ἡ συμφωνία ἔχει διάρκεια ἑνός ἔτους*.

Μάρτυρας ὁ Δημήτριος Στεργίου.

Γραφέας ὁ κάτοικος τοῦ Μπρασόβ Θεόδωρος.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **264**. Χαρτί (31,5X21,5). Μονόφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ φύλλου. Μελάني μαῦρο.

* Βλ. ἔγγραφο μέ ἀρ. 258.

629

1797, 20 Ἀπριλίου

Ὁ Ἀναστάσιος Εὐστασίου [ὑπογράφει ρουμανικά] πωλεῖ στή μονή τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν (ἡγούμενός της ὁ Κωνστάντιος) μία οἰκία στό Ἰάσι, κοντά στόν παλαιό καρβασαρά, ἔναντι 120 γροσίων.

Σύμφωνα μέ τήν ἐντολή τῆς ἀδελφῆς του, ἦταν ὑποχρεωμένος νά δωρίσει τήν οἰκία στή μονή ὡς ἐλεημοσύνη, ὁμοίως ἐκεῖνος δηλώνει ὅτι εἶναι ἄπορος καί ἀναγκασμένος νά τήν πωλήσει.

Μάρτυρες: Οὐρσάκε cālăraș, Νικόλαος Ἐνε καί Δημήτριος γιοῖ τοῦ Ἀναστασίου, Χαράλαμπος Θεοδωρή (sic), Ἐνάκε Βασίλε, Ἀθανάσιος Γκόνη, Ἀναστάσιος Μιχαήλ, Ἰωάννης Δημητρίου, Ἀναστάσιος Γεωργίου [οἱ τελευταῖοι τέσσερις ὑπογράφουν ἑλληνικά].

Στίς 27 Ἀπριλίου ὁ Νικόλαος μέγας βόρηνικος ἐπιβεβαιώνει τήν πώληση.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **208**. Χαρτί (34,5X23,8). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α΄ φύλλο. Μελάني μαῦρο.

630

[1797, 20 Ἀπριλίου]

Τοπογραφικό σχέδιο τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν τοῦ Ἰασίου καί τῶν γειτονικῶν οἰκοπέδων.

Σχέδιο, Ρουμανικά, ἀρ. **207**. Χαρτί (35,5X27,5). Μελάνι μαῦρο.

631

1797, 27 Ἀπριλίου

Ὁ Ἀλέξανδρος Ι. Καλλιμάχης, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, διατάζει τόν πρῶην μέγα σπαθάρη Δημήτριο Στούρζα νά μεταβεῖ στό παλαιοχώρι Μιρτσέστι, ἰδιοκτησία τοῦ στόλνικου Ἀνδρέα Μύλου καί νά ἐφαρμόσει ὡς χωρομέτρης τήν ἀναφορά μελῶν τοῦ Ντιβανίου (καί τήν ἀπόφαση τοῦ ἴδιου τοῦ ἡγεμόνα) στή διένεξη πού ἔχει μέ τό βόρνικο Μιχαήλ Στούρζα, ἰδιοκτήτη τοῦ γειτονικοῦ παλαιοχωρίου, ὀνόματι Κοζιμέστι.

Ὁ Μύλου εἶχε διαμαρτυρηθεῖ ὅτι ὁ Στούρζα δέν σέβεται τήν ἀπόφαση πού προαναφέρθηκε, προκαλώντας του ζημιές, γεγονός πού βεβαίωσαν οἱ ἰσπράβνικοι τοῦ νομοῦ Ρόμαν.

Ἀντίγραφο, Ρουμανικά, ἐπικυρωμένο ἀπό τό Ἐφετεῖο τῆς Μολδαβίας στίς 13 Ἰανουαρίου 1836, ἀρ. **878**.

632

1797, 14 Μαΐου

Ἀκολουθώντας τό παράδειγμα προηγούμενων βοεβόδων, ὁ Ἀλέξανδρος Καλλιμάχης, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, ἐπικυρώνει στή μονή τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, παλαιότερη ρύθμιση γιά τό λουτρό της, δηλαδή νά ἀπαλλάσσεται ἀπό ὄλους τούς φόρους καί ἀγγραφεῖες, μέ ἐξαίρεση τό φόρο πρὸς τό Θησαυροφυλάκιο. Νά ἐργάζονται ἐκεῖ δέκα ξένοι ὑπηρετές, τέσσερις teleci ἢ μπαρμπιέρηδες καί ἔξι ξυλουργοί.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **1030**. Χαρτί (54,4X38,5). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α΄ φύλλου. Μελάνι καστανό. Μέ κόκκινο ὁ τίτλος τοῦ ἡγεμόνα, τό πρωτόγραμμα τοῦ κειμένου, ὀρισμένες λέξεις ἐντός τοῦ κειμένου, ἢ

τελευταία μιάμιση σειρά και ἡ ἔντυπη κυκλική σφραγίδα, διαμέτρου 5,5 ἐκ. Μὲ μαῦρο ἢ αὐτόγραφο ὑπογραφή τοῦ ἡγεμόνα, μὲ ἐκζητημένη μορφή.

633

1797, 16 Μαΐου

Τὸ ζεῦγος τσιγγάνων, Θεόδωρος καὶ Μαρία, συμφωνεῖ μὲ τὴ μονή τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν (ἡγούμενός της ὁ ἀρχιμανδριτής Κωνστάντιος), νά νοικιάσει ἕνα οἰκόπεδο πού βρίσκεται κοντά στήν “πίβνιτζα” τῆς μονῆς, ὥστε νά κτίσει οἰκία, ἔναντι 5 γροσίων ἐτησίως.

Στίς 23 Ἀπριλίου 1803 ὁ Θεόδωρος κλείνει ἰδιαίτερη συμφωνία μὲ τὴ μονή, αὐξάνοντας τὸ ποσό σέ 10 γροσία ἐτησίως (γράφει ὁ Γρηγόριος Ράδου).

Πρωτότυπο, Ἑλληνικά καὶ Ρουμανικά, ἀρ. 257. Χαρτί (17,9X11,8). Δίφυλλο. Τὸ κείμενο καταλαμβάνει τὸ α' φύλλο. Μελάνι μαῦρο. Ἐπήρεια ὕγρασίας.

634

1797, 24 Μαΐου

Μαρτυρία τοῦ σπαθάρη Δημητρίου Στούρτζα ὕστερα ἀπὸ τὴν ὀριοθεσία –κατ' ἐντολὴν τοῦ ἡγεμόνα– τοῦ παλαιοχωρίου Μιρτσέστι πρὸς τὴν πλευρὰ τοῦ Ἰουγκάνι καὶ τοῦ Πογκονέστι.

Τὸ Μιρτσέστι, ὅπως καὶ τὸ ἄλλο παλαιοχώρι, Πογκονέστι, ἀνήκουν στὸ στόλνικο Ἀνδρέα Μύλου, ὁ ὁποῖος δικαιώθηκε στὴ διένεξη μὲ τὸ βόρνικο Μιχαήλ Στούρτζα.

Ἀντίγραφο, Ρουμανικά, ἀρ. 880.

635

1797, 1 Αὐγούστου

Ὁ ὑπόδηματοποιός Ἀθανάσιος συμφωνεῖ μὲ τὸν Κωνστάντιο, ἡγούμενο τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, νά πληρώνει τρία λεῖ τὸ χρόνο ὡς ἐνοίκιο γιὰ τὴν οἰκία (εὐρισκόμενη στὴν ἑκταση τῆς μονῆς) ὅπου διαμένει.

Γραφῆας ὁ Πανταζής Μαυρουδίν.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **206**. Χαρτί (13,7X23,1). Μονόφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ φύλλου. Μελάني μαῦρο.

636

1797, 4 Σεπτεμβρίου

ἽΟ Ἰωαννίτζης Μαρζάκ, πρῶν ἰσραβνικὸς de corp, ἡ σύζυγός του Παρασκευή καὶ ὁ γιὸς τους Ἰορδάκε πωλοῦν στή μονή τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν (ἡγούμενός της ὁ Κωνστάντιος) ἕνα σπίτι, εὐρισκόμενον στήν ἔκταση τῆς μονῆς, στή συνοικία Φιριδένι ἔναντι 145 λεί “χτυπημένων”.

Μάρτυρες: Ἰωάννης Νίκα, Ἀθανάσιος [...], Ἰορδάκε γιὸς τοῦ Μαρζάκ.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **586**. Χαρτί (24X17,7). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α΄ φύλλο. Μελάني μαῦρο.

637

1797, 10 Σεπτεμβρίου

ἽΟ σετράρης Λούπου (;), ὁ ὁποῖος ἔκτισε μύλο στό κτήμα Μιρούσι καὶ εἶχε ἀνάγκη μικρῆς ποσότητας νεροῦ ἀπό τόν ποταμό Μπίστριτσα, κατασκεύασε καὶ ἕνα αὐλάκι στήν ἔκταση τῆς μονῆς [Πρέτσιστα] τοῦ Μπακάου. Παραχωρεῖ ἔγγραφο στόν ἡγούμενό της Ἀθανάσιο μέ τό ὁποῖο ἀναλαμβάνει τήν ὑποχρέωση νά κλείσει τό αὐλάκι σέ περίπτωση πού προκληθοῦν ζημιές στή μονή, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ μετόχι τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **58**. Χαρτί (21,3X15,8). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α΄ φύλλου. Μελάني μαῦρο.

638

1797, πρὶν τήν 1η Ὀκτωβρίου

ἽΟ Στέφανος berberecar [ὑπογράφει ρουμανικά] συμφωνεῖ μέ τόν Κωνστάντιο, ἡγούμενο τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, νά καταβάλλει δύο γρόσια ἐνοίκιο τό χρόνο γιά μία οἰκία πού ἔχει στόν παλαιό καρβασαρά, κοντά στήν ἐκκλησία τοῦ Ἀγίου Παντελεήμονος, ἀρχῆς γενομένης ἀπό τίς 14 Ὀκτωβρίου.

Πρωτότυπο, Ἑλληνικά, ἀρ. **189**. Χαρτί (23,3X17,5). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α΄ φύλλου. Μελάني μαῦρο.

639

1797, 14 Ὀκτωβρίου

Ἡ Ἰλίνα “φάτα ἱσπραβνιτσέσας” συμφωνεῖ μέ τόν ἡγούμενο τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν νά καταβάλλει δύο γρόσια τό χρόνο γιά ἓνα σπίτι πού ἔχει στόν παλαιό καρβασαρά κοντά στή μονή.

Μάρτυρας ὁ Κωνσταντίνος Κισκατσέλ.

Πρωτότυπο, Ἑλληνικά, ἀρ. **204**. Χαρτί (17,7X12). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α΄ φύλλου. Μελάني μαῦρο.

640

1797, 14 Ὀκτωβρίου

Ὁ Κωνσταντίνος Κισκατσέλ [ὑπογράφει ρουμανικά] συμφωνεῖ μέ τόν ἡγούμενο τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν νά καταβάλλει ἑνάμισυ γρόσι τό χρόνο ὡς ἐνοίκιο γιά μία οἰκία πού ἔχει στόν παλαιό καρβασαρά κοντά στόν Ἅγιο Παντελεήμονα.

Πρωτότυπο, Ἑλληνικά, ἀρ. **205**. Χαρτί (23,2X17,8). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α΄ φύλλου. Μελάني μαῦρο.

641

1797, 1 Νοεμβρίου

Ὁ Ἀλέξανδρος Ι. Καλλιμάχης, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, διατάζει δύο ἀξιωματούχους –τό Νικόλαο Ροσέτ πρόην μέγα λογοθέτη καί τόν Ἰορδάκι Καντακουζηνό μέγα λογοθέτη– νά ἐξετάσουν ἐπί τόπου τό αἴτημα τοῦ ἡγουμένου τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν Κωνσταντίου, νά ἀναγνωρισθοῦν στήν ἰδιοκτησία τῆς μονῆς δύο οἰνοπωλεῖα, ἓνα δωμάτιο καί ἓνα ὑπόγειο, τά ὁποῖα ἔκτισε ὁ μακαρίτης Νικόλαος Νομοκράτωρ στήν Οὐλίτζα Μάρε, σέ οἰκόπεδο τῆς μονῆς, ἐπειδή ἡ συμφωνία ἴσχυε μόνο μέ τόν παλαιό ἡγούμενο. Αὐτοί οἱ δύο νά συντάξουν καί ἀναφορά πρὸς τόν ἡγεμόνα.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, αρ. **228**. Χαρτί (52,8X15,8). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α΄ φύλλου. Μελάνι μαῦρο. Μέ κόκκινη σινική μελάνη ἡ ἔντυπη ὠσειδῆς σφραγίδα τοῦ ἡγεμόνα.

642

1797, 4 Νοεμβρίου

Ὁ Ἀλέξανδρος Ι. Καλλιμάχης, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, διατάζει τοὺς πρώην μεγάλους σπαθάρηδες Λούπου Μπάλς καὶ Μιχαλάκη Λούκα νά μεταβοῦν ὕστερα ἀπὸ τὴν ἔγγραφη διαμαρτυρία τοῦ ἡγουμένου Κωνσταντιου— στοῦ κτήμα τῆς μονῆς Κοπόου, τό ὁποῖο καταπατάται ἀπὸ τό Χαρλίγκουλ, κτήμα τῆς Μητροπόλης, νά ἐρευνηθοῦν τά ὄρια τῶν δύο κτημάτων καὶ νά ἐτοιμάσουν καὶ χάρτη.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, αρ. **309**. Χαρτί (42,2X16,4). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α΄ φύλλου. Μελάνι μαῦρο. Μέ κόκκινη σινική μελάνη ἡ ὠσειδῆς σφραγίδα τοῦ ἡγεμόνα.

643

1798, 8 Ἀπριλίου

Ὁ [...] μέγας λογοθέτης καὶ ὁ [...] χατμάνος συντάσσουν μαρτυρία ὕστερα ἀπὸ ἔρευνα πού πραγματοποιήσαν σχετικά μέ τό ἄν ἡ μονή ἔχει τό δικαίωμα νά λαμβάνει ἐνοίκιο ἀπὸ τοὺς κατοίκους τῆς συνοικίας Φερεδέι, τῶν ὁποίων τά σπίτια βρισκονται στήν ἔκταση τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν (ἡγουμένος τῆς ὁ ἀρχιμανδριῆς Κωνσταντίας).

Μετά τὴν ἐξέταση τῶν δικαιολογητικῶν (13 ἔγγραφα μεταξύ τῶν ἐτῶν 1669 καὶ 1795) οἱ δύο ἀξιωματοῦχοι δικαιώνουν τὴ μονή. Στις 11 Μαΐου ὁ ἡγεμόνας ἐπικυρώνει τὴν ἀπόφαση.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, αρ. **1025**. Χαρτί (34,8X32,4). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α΄ φύλλο. Μελάνι μαῦρο (ἡ ἀναφορά) καὶ καστανό (ἡ ἀπόφαση). Μέ κόκκινο ἡ ὠσειδῆς σφραγίδα τοῦ ἡγεμόνα.

644

1798, 17 Μαΐου

Ὁ Κωνσταντίνος Μούτζας πωλεῖ στὸν ἡγούμενο τῆς μονῆς τῶν Τριῶν

Ἱεραρχῶν Κωνσταντίου ἕναν τόπο, κάτω ἀπό τήν ἐκκλησία τοῦ Ἁγίου Πα-
ντελεήμονος, στά σύνορα μέ τή μονή τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, ἔναντι 40 γρο-
σίων. Οἱ ὄροι τοῦ συμβολαίου ἀκολουθοῦν.

Μάρτυρες: Κωνσταντίνος γιός τοῦ Βασιλείου, Δημήτριος γιός τοῦ
Κωνσταντίνου, Βασιλάκης γιός τοῦ Κωνσταντίνου, Ἰλίνκα κόρη τοῦ
Κωνσταντίνου, Ναστάσα (;) μαραγκός ἀπό τή Γκόλια [ὄλοι ὑπογράφουν
ρουμανικά].

Πρωτότυπο, Ἑλληνικά, ἀρ. **203**. Χαρτί (30,7X21,3). Δίφυλλο. Τό κείμενο κατα-
λαμβάνει τό α΄ φύλλο. Μελάνι καστανό.

645

1798, Μάιος

Ἦ [ὑπογράφων ἐβραϊκά] [...] συμφωνεῖ μέ τή μονή τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν
(ἠγούμενός της ὁ ἀρχιμανδριότης Κωνσταντίνος) νά τοῦ νοικιάσει ἕνα ἐργα-
στήριο γιά 16 χρόνια, τό ὁποῖο ἀνήκε πρῖν στό Χατζηαράπη, ἔναντι 5 γροσίων
τό χρόνο (συνολικό ποσό 80 γρόσια). Οἱ ὄροι τοῦ συμβολαίου ἀκολουθοῦν.

Πρωτότυπο, Ἑλληνικά, ἀρ. **239**. Χαρτί (21,5X15,4). Δίφυλλο. Τό κείμενο κατα-
λαμβάνει τό α΄ φύλλο. Μελάνι μαῦρο.

646

1798, 4 Νοεμβρίου

Ἦ Ἰωάννης Στόλτζεα cāpitan, ὁ Κάρστεα cāpitan καί ἄλλοι δύο χωρομέ-
τρες [μέ δυσανάγνωστες ὑπογραφές] συντάσσουν ὀριοθετική μαρτυρία γιά τό
κτῆμα Πί(α)τρα, ἰδιοκτησία τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, πού βρῖσκεται
στό νομό Ἰασίου. Βόρεια συνορεύει μέ τό κτῆμα Πάρκοβα, τῆς μονῆς Τσε-
τατζούια ἐνῶ πρὸς τά νότια μέ τό κτῆμα Μπρατοσένι τοῦ λογοθέτη Δρακάκη.
Τά ὄρια τοῦ κτήματος ἀκολουθοῦν. Ἦπογράφουν καί ἐννέα mazili.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **377**. Χαρτί (28,5X18,8). Δίφυλλο. Τό κείμενο κα-
ταλαμβάνει τό α΄ φύλλο καί τό recto τοῦ β΄. Μελάνι μαῦρο.

647

1799, 20 Ἰανουαρίου

Ἦ ὑποδηματοποιός Μιχαήλ καί ἡ σύζυγός του Μαρία ἀγοράζουν ἔναντι

120 λεί, ένα βοηθητικό κτίσμα από τή μονή τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, εὐρισκόμενο στό Γκαίνα, κάτω ἀπό τήν ἐκκλησία τοῦ Ἁγίου Παντελεήμονος, στήν ἔκταση τῆς μονῆς.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **190**. Χαρτί (24,1X17,3). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α' φύλλου. Μελάني καστανό.

648

1799, 28 Ἰουλίου

Ὁ Κωνσταντίνος Ὑψηλάντης, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, ἐπικυρώνει στή μονή τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, ὕστερα ἀπό παράκληση τοῦ ἡγουμένου της, Κωνσταντίνου, παλαιότερες ἐλεημοσύνες. Ἀποφασίζει τήν ἀπαλλαγή ἀπό τοῦς σχετικούς φόρους 1.000 κυψελῶν, 1.000 προβάτων, 2.000 vedre κρασιοῦ, διατάζοντας τοῦς φοροεισπράκτορες νά μήν ἐνοχλοῦν τή μονή γι' αὐτά τά ἀγαθά. Ἐπικυρώνει, ἐπίσης, τό δικαίωμα νά λαμβάνει ἡ μονή δύο φορές τό χρόνο—στίς 23 Ἀπριλίου καί στίς 14 Ὀκτωβρίου—τό συνολικό ποσό τῶν 100 λεί, προερχόμενο ἀπό τό εἰσόδημα τοῦ ἡγεμονικοῦ ἀλατωρυχείου.

Μέ τά χρήματα αὐτά νά ἐξασφαλίζουν κεριά γιά νά καίνε συνέχεια στά λείψανα τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **1005**. Χαρτί (52,5X38). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α' φύλλου. Μελάني καστανό. Μέ κόκκινο ὁ τίτλος τοῦ ἡγεμόνα, τό πρωτόγραμμα, ὀρισμένες λέξεις καί κεφαλαῖα γράμματα, ἡ τελευταία μιάμιση σειρά, ἡ ἡμερομηνία καί ἡ ἔντυπη κυκλική σφραγίδα 5,8 ἐκ. διαμ. Μέ μαῦρο ἡ αὐτόγραφο ὑπογραφή τοῦ ἡγεμόνα.

649

[17]99, 9 Ὀκτωβρίου

Ὁ μοναχός Γρηγόριος ἀπευθύνεται στόν ἀρχιμανδριτῆ Ἰγνάτιο, ἡγούμενο τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, γνωστοποιώντας του τρέχουσες ἐργασίες στά κτήματα τῆς μονῆς πού βρίσκονται πέρα ἀπό τόν Προῦθο (Τρουσέστι, Πετροσίκα καί Ἀβραμέι). Συγκέντρωσε ὅλη τή συγκομιδή ἡ ὁποία δέν ἔχει καταστραφεῖ ἀπό τό χαλάζι. Διαμαρτύρεται ἐπειδή ἕνα μεγάλο μέρος της παίρνει τό δρόμο γιά τόν ἐφοδιασμό τῶν τουρκικῶν στρατευμάτων. Ὁ ἡγούμενος νά ἀπευθυνθεῖ στοῦς ἰσπράβνικους τοῦ Μποτοσάνι, Γρηγόριο Μπάλς καί Ἐνακάκι—ἀνιψιό [ἡ ἔγγονο] τοῦ Μητροπολίτη— ὧστε

νά μὴν ἐνοχλοῦνται οἱ χωρικοὶ οἱ ὁποῖοι διαμένουν σὲ αὐτὰ τὰ κτήματα. Ἐπισκεύασε τὸν παλαιὸ μύλο στὸ Τρουσέστι, ἐνῶ στὸ Ἀβραμίει θά ἤθελε νά ἀγοράσει ἕναν καινούριο, ἐπειδὴ ὁ παλαιὸς καταστράφηκε ὅταν ὑπερχειλίσει ὁ Προῦθος. Ζητᾶ ἀπὸ τὸν ἡγούμενο νά τοῦ στείλει ἕναν καλὸ πωλητὴ γιὰ τὸ οἶνοπωλεῖο καθὼς καὶ καινούργιο ράσο.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 906. Χαρτί (32,9X22,1). Δίφυλλο. Τὸ κείμενο καταλαμβάνει καὶ τὰ δύο φύλλα. Μελάνι μαῦρο.

650

1800, 2 Ἰανουαρίου

Καταγραφή τῆς περιουσίας τῆς μονῆς Πρέτσιστας τοῦ Μπακάου, τῆν ὁποία ὑπογράφει ὁ Νικόλαος πρωτοϊερέας τοῦ Μπακάου, καὶ ἔγινε ὕστερα ἀπὸ διαταγὴ τοῦ Βενιαμίν ἐπισκόπου τοῦ Ρόμαν.

Περιλαμβάνει τὰ κτήματα Λέτα καὶ Σερμπέστι, τὰ πέντε οἶνοπωλεῖα μέσα στὸ Μπακάου, τὰ ὀνόματα τῶν 10 scutelnici, ἱερά ἄμφια καὶ ἐκκλησιαστικά βιβλία.

Ἀκολουθεῖ ἀναλυτικὴ καταγραφή γιὰ ὅσα ἔργα πραγματοποιοῖσε ὁ ἡγούμενος Ἀθανάσιος: τὴν κουζίνα, τὰ κελιά, τὴν σιταποθήκη, τὸ σταῦλο, τὴν ξύλινη καὶ τὴν πέτρινη ἀποθήκη, τὸν κῆπο τῆς μονῆς, οἶνοπωλεῖα, ποτοποιεῖα, ὅλα μὲ χρήματα τῆς μονῆς. Μνεῖα σὲ ρυθμίσεις γιὰ τὰ διάφορα σάφα που περινοῦσαν κάτω ἀπὸ τὴν κινητὴ γέφυρα τοῦ ποταμοῦ Μπίστριτσα.

Ἀντίγραφο, Ρουμανικά, ἀρ. 855.

651

1800, 7 Ἰουνίου

Ὁ Κωνσταντῖνος Ἄλ. Ὑψηλάντης, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, διατάζει τὸ Δημήτρη Στούρζα, πρῶην μέγα ποστέλνικο καὶ τὸ Θεόδωρο Μάλς, πρῶην μέγα παχάρνικο, νά ἐρευνησοῦν ἐπὶ τόπου τὴ διένεξη μεταξὺ τοῦ Μιχαήλ Στούρζα, μεγάλου λογοθέτη τῆς Ἄνω Χώρας καὶ τοῦ Ἀνδρέα Μύλου.

Τὸ 1795 ὁ Στούρζα εἶχε δικαστήριον μὲ τὸν Ἐνακάκι Μύλου, τὸν ὁποῖο κατηγοροῦσε ὅτι καταπατᾷ τὸ κτῆμα του Πογκονέστι μὲ τὰ δικὰ του, Μιρτσέστι καὶ Κοζμέστι. Ἡ ἀπόφαση ὁμως δόθηκε εἰς βάρος τοῦ πρώτου. Τώρα ζητᾷ ξανά χωρομέτρους γιὰ τὴν ὀριοθεσίαν τῶν κτημάτων του Ἰονασέστι,

Ίουρτσέστι, Χαλαουτσέστι καί Πογκονέστι καθώς καί τοῦ Μογκοσέστι, ἰδιοκτησίας τοῦ Ἄνδρέα Μύλου καί νά ἐτοιμάσει καί χάρτη.

Ἄντιγραφο, Ρουμανικά, ἀρ. **464**, θεωρημένο τό 1836 ἀπό τό Ἐφετεῖο.

652

1800, 13 Αὐγούστου

Ὁ Βενιαμίν ἐπίσκοπος τοῦ Ρόμαν, ὁ βεστιάριος Γρηγόριος Στούρτζα καί ὁ ποστέλνικος Δημήτριος Στούρτζα δικαιώνουν μέ τήν ὀριοθεσία τους τό στόλνικο Ἄνδρέα Μύλου, ἰδιοκτῆτη τῶν κτημάτων Μιρτσέστι καί Κοζμέστι, στή διένεξή του μέ τό Μιχαήλ Στούρτζα πρόην μέγα λογοθέτη, ὁ ὁποῖος ἰσχυριζόταν ὅτι τό δεύτερο κτῆμα δέν βρισκόταν δίπλα στό Μιρτσέστι ἀλλά ἀλλοῦ, ἄρα ὁ Μύλου κατεῖχε μόνο τό Μιρτσέστι.

Περίληπτική παρουσίαση δικαιολογητικῶν (ὁ Μύλου παρουσίασε ἑννέα, συνταγμένα μεταξύ τῶν ἐτῶν 7135 καί 7239). Μετά τήν ἐξέτασή του οἱ τρεῖς δικαιώνουν τό Μύλου καί προχωροῦν στήν ὀριοθεσία τῶν δύο κτημάτων του, παρουσία γειτόνων.

Ἄντιγραφο, Ρουμανικά, ἀρ. **465** ἐπικυρωμένο στίς 24 Ἰανουαρίου 1836 ἀπό τό Ντιβάνι τῆς Κάτω Χώρας.

653

1800, 28 Αὐγούστου

Ὁ Ἰωάννης [...] ὑπογράφει ἐπιστολή πρός τόν ἡγούμενο Ἀθανάσιο, γνωστοποιώντας του ὅτι δέν βρῆκε τό ἔγγραφο πού τοῦ ζήτησε. Θά ἔψαχνε καί στά ροῦχα ἀλλά ἡ Μαριούρα ἦταν ἄρρωστη.

Τόν διαβεβαιώνει ὅτι δέν ὑπάρχει τίποτα ὑποπτο σέ αὐτή τήν καθυστέρηση καί μόλις τό ἐντοπίσει θά τοῦ τό στείλει.

Ἄντιγραφο, Ρουμανικά, ἀρ. **865**.

654

1800, 12 Νοεμβρίου

Ἡ Isprăvnicia τοῦ νομοῦ Μποτοσάνι, (ὑπογράφει ὁ βόρnikovος Μπάλς)

διατάζει τούς Ἀρμένιους οἱ ὅποιοι ἐκμισθώνουν τὰ κτήματα τῆς μονῆς Τσετατζούσιας καί ἐκεῖνα τοῦ λογοθέτη Δρακάκη νά ἐμφανισθοῦν ἐνώπιόν τῆς στή διένεξι μέ τή μονή τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, ἡ ὁποία τούς κατηγορεῖ ὅτι καταπατοῦν δικά τῆς κτήματα.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 373. Χαρτί (22X15,9). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α΄ φύλλου. Μελάνι μαῦρο.

655

1800, 28 Νοεμβρίου

Ὑστερα ἀπό ἡγεμονική διαταγή, ἐρευνᾶται ἡ διαμαρτυρία τῶν ἀπογόνων τοῦ Νικολάου Νομοκράτορα καί τοῦ Γεωργίου Στίλουλ, ὀνόματι Ἀδάμ (γουναρᾶ) καί Ἰωάννη γιά μερικά ποτοπωλεῖα στό Ἰάσι, παρουσία τοῦ ἀρχιμανδριτοῦ Μελετίου, ἡγουμένου τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν (στήν ἔκταση τῆς ὁποίας βρῖσκονται) καί τοῦ πρόην ἡγουμένου τῆς, ἀρχιμανδριτη Κωνστάντιου.

Οἱ Ἀδάμ καί Ἰωάννης εἶχαν παραλάβει τήν 1η Σεπτεμβρίου 1772 δύο παλαιά ποτοπωλεῖα γιά νά τά ἀνακαινίσουν καί νά κτίσουν ὄροφο μέ δωμάτια, ὅπως ἐπίσης εἶχαν καί μία ἀποθήκη ἔναντι ἐτησίου ἐνοικίου. Μετά τό θάνατό τους θά ἔμεναν στούς ἀπογόνους τους. Ὅταν ὁμως ἤλθαν ἀγιορῖτες, ζήτησαν νά ἐπιστρέφει ἡ μονή τὰ χρήματα πού ἔξοδεψε ὁ Νικόλαος γιά τά ποτοπωλεῖα (2.000 λέι) ἀλλά δέν τό ἔπραξε. Καί ἔτσι τά κράτησε ὁ Νικόλαος, καταβάλλοντας μόνο τό ἐνοίκιο.

Τό 1797 ὁ ἀρχιμανδριτής Κωνστάντιος, ἡγούμενος τῆς μονῆς, κάλεσε στό Δικαστήριο τούς κληρονόμους γιά νά τούς ἐπιστρέφει τὰ χρήματα καί νά κτίσει αὐτός στή θέση τους πέτρινα καινούργια ποτοπωλεῖα. Σύμφωνα μέ τήν ἀπόφαση οἱ κληρονόμοι θά λάμβαναν μόνο 900 λέι, ἀπό τά ὅποια θά ἀφαιρούταν ἄλλα 360 λέι γιά τό ἐνοίκιο.

Ὁ ἡγούμενος ὁμως δέν ἔκτισε τά καινούργια οἶνοπωλεῖα καί ὁ Ἀδάμ μαζί μέ τόν Ἰωάννη ἀπαιτοῦν νά τούς ἀποδοθοῦν, ἐπιστρέφοντας στή μονή τό ποσό. Ἡ μονή ἀρνεῖται βασιζόμενη σέ τρεῖς ἀναφορές τοῦ 1797, ἐπικυρωμένες ἀπό τόν ἡγεμόνα. Σύμφωνα μέ αὐτές, βοηθητικά κτίσματα ἀφιερωμένων μονῶν ἢ ἐκκλησιῶν δέν μποροῦν νά πωληθοῦν ἀπό κανέναν ἡγούμενο τῆς μονῆς, ἐνῶ ἐπιπλέον ὁ Σεραφεῖμ, ὁ ὁποῖος τοῦ τά ἔδωσε, δέν ἦταν οὔτε ἀπεσταλμένος τοῦ Ἁγίου Ὁρους, οὔτε διορισμένος ἀπό τό μητροπολίτη τῆς Μολδαβίας.

Ὁ νῦν ἡγούμενος τῆς μονῆς ὑπόσχεται νά κτίσει πέτρινα οἶνοπωλεῖα “γιά νά κοσμήσει τήν πόλη καί γιά τήν ἀσφάλεια τῆς μονῆς”, καί νά ἐπιστρέφει στόν Ἀδάμ 900 λέι.

Στίς 5 Ίανουαρίου 1801 ὁ ἡγεμόνας Ἀλέξανδρος Ὑψηλάντης ἀποφασίζει νά ἐπιστραφοῦν 2.000 λεί στούς δύο κληρονόμους, Ἀδάμι καί Ἰωάννη.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 243. Χαρτί (35,6X23,2). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α΄ φύλλο καί τό recto τοῦ β΄. Μελάνι μαῦρο. Μέ κόκκινο ἡ ἐντυπη ὠσειδής σφραγίδα τοῦ ἡγεμόνα.

656

1801, 7 Μαρτίου

Ὁ γουναράς Εὐστάθιος Ἀδάμης [ὑπογράφει ἑλληνικά] συντάσσει μαρτυρία πρὸς τόν ἡγούμενο τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, ἀρχιμανδρίτη Κωνσταντίο, ὕστερα ἀπὸ τῆ μεταξὺ τους συμφωνία.

Οἱ θεῖοι τοῦ γουναρά, Γεώργιος Στύλου καί Νικόλαος Νομοκράτωρ, κατεῖχαν τρία ποτοποιεῖα, τὰ ὁποῖα εἶχαν οἰκοδομήσει οἱ ἴδιοι στήν Οὐλιτζα Μάρε, κοντά σέ τοῖχο τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν. Κατά τῆ διάρκεια τῆς ἡγεμονίας τοῦ Γρηγορίου Γκίκα ὁ τότε ἡγούμενος κάλεσε στό δικαστήριο τοὺς συγγενεῖς τοῦ γουναρά, μέ σκοπό νά τοὺς πληρώσει τὴν ἀξία τῶν ποτοποιεῶν καί νά γίνει ἡ μονή ἰδιοκτητήριά τους. Τὰ ποτοποιεῖα αὐτὰ ἐκτιμήθηκαν σέ 2.000 λεί, ποσό τό ὁποῖο ὁ ἡγούμενος ἀρνήθηκε νά καταβάλλει καί ἔτσι παρέμειναν στοὺς δύο θεῖους ὅσο ἔζησαν. Ἐπειτα πέρασαν στήν ἰδιοκτησία τοῦ Ἀδάμη, ἐπιτρόπου τότε τῶν δύο, ὁ ὁποῖος καί τὰ κράτησε μέχρι τό 1797. Τότε ὁ Κωνσταντίος τόν κάλεσε σέ δίκη καί τὰ ποτοποιεῖα ἐκτιμήθηκαν σέ 900 λεί. Δυσανεπημένος ὁ Εὐστάθιος ζήτησε νά δεῖ τόν ἡγεμόνα, ὁ ὁποῖος ἐπικύρωσε τὴν ἐκτίμηση. Κατά τὴν ἡγεμονία τοῦ Κωνσταντίνου Ὑψηλάντη ἔγινε νέα ἐκτίμηση, σύμφωνα μέ τὴν ὁποία ἡ ἀξία τους ἀνῆλθε σέ 2.000 λεί. Τότε ἡ μονή τοῦ πληρώσε ἄλλα 1.100 λεί καί ἔμεινε ἰδιοκτητήριά τους, ἀφοῦ προηγουμένως προσπάθησε ἀνεπιτυχῶς νά μειώσει τὴν ἀξία τους.

Μάρτυρες: Ἰωάννης Νικολάου [ὑπογράφει ἑλληνικά], Γιάγκος Δημητρίου, Κωνσταντίνος Στάκοβι[τσι], Εὐστράτιος Θεοδώρου Λάδιμος, Ἀθανάσιος Γκανή καί Νικόλαος Κάλος [οἱ τελευταῖοι τρεῖς ὑπογράφουν ἑλληνικά].

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 241.

657

1801, 19 Μαρτίου

Ὁ Κωνσταντίνος Ἀλ. Ὑψηλάντης, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, γράφει

στούς ισπράβνικους τοῦ νομοῦ Ρόμαν ὅτι, ὕστερα ἀπὸ ἡγεμονικὴ ἀπόφαση, τὰ σύνορα μεταξὺ τῶν κτημάτων Πογκονέστι, ιδιοκτησία τοῦ Μιχαήλ Στούρτζα πρῶνι μεγάλου λογοθέτη τῆς Ἐνω Χώρας, καὶ Μιρτσέστι, τοῦ Ἀνδρέα Μύλου θὰ εἶναι στὸ ἐξῆς τὸ Φαντάνα Ἰμπουτζίτα καὶ τὸ Βιζούνιε.

Οἱ ισπράβνικοὶ νὰ προστατεύουν τοὺς ἀνθρώπους πού διαμένουν στὸ Πογκονέστι, οἱ ὅποιοι θὰ ὀργώνουν χωρὶς κανένα ἐμπόδιο μέχρι τὰ δύο προαναφερόμενα σημεῖα.

Ἀντίγραφο, Ρουμανικά, ἀρ. 466, θεωρημένο ἀπὸ τὸ Ἐφετεῖο τῆς Ἐνω Χώρας στίς 24 Ἰανουαρίου 1836.

658

1801, 2 Ἀπριλίου

Ὁ Κωνσταντίνος Ὑψηλάντης, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, ἀπολύει χρυσό-βουλλο μὲ τὸ ὅποιο ἐπικυρώνει στὸν πρῶνι μέγα λογοθέτη Μιχαήλ Στούρτζα, ιδιοκτήτη τοῦ κτήματος Πογκονέστι τὴν κατοχὴ του. Αὐτὸς εἶχε διένεξη γιὰ τὸ κτῆμα μὲ τὴ σπαθαρέσα Σάφτα, σύζυγο τοῦ στόλνικου Ἀνδρέα Μύλου, τελευταία ιδιοκτήτρια τοῦ κτήματος Μιρτσέστι. Ἡ Σάφτα διεκδικοῦσε καὶ τὸ κτῆμα Κοζμέστι, μὲ βάση (πλαστό) ἐγγραφο τῆς 13ης Ἰουνίου 7117 (1609) τοῦ Μπογκδάν βοεβόδα καὶ ἄλλα, στὰ ὅποια ἀναφερόταν ὅτι τὰ δύο ἦταν ἀποτε ἐνωμένα. Ὁ λογοθέτης ἀντιδρῶσε, ὑποστηρίζοντας ὅτι ποτέ τὰ δύο αὐτὰ κτῆματα δέν ἦταν ἐνωμένα καὶ ὅτι ἂν δικαιωθεῖ ἡ Σάφτα, θὰ πάθαινε ζημιά τὸ κτῆμα του Πογκονέστι, τὸ ὅποιο συνόρευε μὲ τὸ Μιρτσέστι. Ἐν τῷ μεταξῷ, ὁ Μιχαήλ Στούρτζα ἐντόπισε παλαιὰ ἐγγραφα, ὅπου ἀναφερόταν ὅτι τὸ Μιρτσέστι καὶ τὸ Κοζμέστι δέν ἦταν ποτέ ἐνωμένα, ἀρα ἡ σπαθαρέσα δέν εἶχε κανένα δικαίωμα πάνω στὸ Κοζμέστι.

Μὲ αὐτὸ τὸν τρόπο ὁ ἡγεμόνας ἐπικυρώνει στὸ Στούρτζα τὸ κτῆμα του.

Ἀντίγραφο, Ρουμανικά, ἀρ. 467, ἐπικυρωμένο ἀπὸ τὸ Ἐφετεῖο τῆς Ἐνω Χώρας.

659

1801, 4 Ἀπριλίου

Ὁ Κωνσταντίνος Ἀλ. Ὑψηλάντης, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, διατάζει τὸ Διμήτριο Στούρτζα πρῶνι μέγα ποστέλνικο, νὰ τοποθετήσῃ ἐκ νέου τὰ ὄριο-

θητικά σημάδια μεταξύ τῶν χωριῶν Μιρτσέστι καί Πογκονέστι κοντά στό σημεῖο πού λέγεται Φαντάνα Ἰμπουτζίτα. Ἡ διαταγή αὐτή ἀποτελεῖ ἐφαρμογή τῆς ἀπόφασης τοῦ ἴδιου ἡγεμόνα στή διένεξη μεταξύ τῆς σπαθαρέσας Σάφρας Μύλου, ἰδιοκτῆτριας τοῦ πρώτου κτήματος καί τοῦ λογοθέτη Μιχαήλ Στούρζα πού κατέχει τό Πογκονέστι. Ἡ ἔκταση μεταξύ τοῦ σημείου βόρεια τοῦ Φαντάνα Ἰμπουτζίτα μέχρι τά σύνορα τῶν δύο κτημάτων νά μοιρασθεῖ μεταξύ τῶν δύο χωριῶν, σύμφωνα μέ τήν ἀπόφαση τοῦ Ντιβανίου.

Ὁ πρῶν μέγας ποστέλνικος νά ἐτοιμάσει καί ὀριοθετική μαρτυρία, τήν ὁποία νά παραδώσει στό λογοθέτη Στούρζα.

Ἀντίγραφο, Ρουμανικά, ἀρ. 468, θεωρημένο στίς 24 Ἰανουαρίου 1836 ἀπό τό Ἐφετεῖο τῆς Ἄνω Χώρας.

Συσταχωμένο μέ τό ἔγγραφο (μέ ἡμερομηνία 5 Ὀκτωβρίου 1784) ἀρ. 525.

660

1801, 5 Ἀπριλίου

Ὁ Κωνσταντῖνος Ἄλ. Ὑψηλάντης γράφει στόν πρῶν μέγα ποστέλνικο Δημήτριο Στούρζα ὅτι ἐπειδή στίς 4 Ἀπριλίου τόν διόρισε χωρομέτρον στά κτήματα Μιρτσέστι καί Πογκονέστι τοῦ νομοῦ Ρόμαν, νά μεταβεῖ νά ὀριοθετήσῃ καί τά τέσσερα παλαιοχώρια τοῦ λογοθέτη Μιχαήλ Στούρζα, δηλαδή Πογκονέστι, Ἰονασένι, Χαλαουτσέστι καί Ἰουρτσέστι καί νά ἐτοιμάσει καί μαρτυρία. Παράλληλα, νά ὀριοθετήσῃ ἕνα ἄλλο κτῆμα τοῦ λογοθέτη, τό Μουντσέλ, πού βρίσκεται δίπλα στά παλαιοχώρια, πρὸς τήν πλευρά τῶν ἐλεύθερων χωρικῶν. Νά ἐτοιμάσει ἔπειτα μαρτυρία καί χάρτη.

Ἀντίγραφο, Ρουμανικά, ἀρ. 469, θεωρημένο στίς 24 Ἰανουαρίου 1836 ἀπό τό Ἐφετεῖο τῆς Ἄνω Χώρας.

661

1801, πρὶν ἀπό τίς 9 Ἀπριλίου

Ὁ ἀρχιμανδρόντης Κωνσταντῖος, ἡγούμενος τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, παρακαλεῖ τόν ἡγεμόνα νά διατάξῃ τό βόρνικο Γεώργιο Ταούτου νά μεταβεῖ στό κτῆμα Πετροσίκα, ἰδιοκτησία τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν καί νά τό ὀριοθετήσῃ.

Τελευταία, σύμφωνα μέ τόν ἡγούμενο, τό κτῆμα αὐτό εἶχε καταπατηθεῖ

τόσο από τούς ανθρώπους του λογοθέτη Δρακάκη, όσο και από κτήμα της μονής Τσετατζουιάς.

Στις 9 Ἀπριλίου, δίδεται ἡ ἐντολή στό μέγα λογοθέτη νά προωθήσει τό θέμα.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 376.

662

1801, 1 Μαΐου

Ὁ Κωνσταντίνος Ἀλ. Ὑψηλάντης, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, γνωστοποιεῖ στόν πρόην μέγα βόρνικο Νικόλαο Μπάλς, ἰσπράβνικο τοῦ νομοῦ Ἰασίου τά ἑξῆς:

Μετά ἀπό ἔρευνα διαπίστωσε ὅσα κατήγγειλε ὁ ἀρχιμανδριτής Κωνσταντίνος, ἡγούμενος τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, ὅτι δηλαδή τόν τελευταῖο καιρό ἡ μονή ζημιώνεται ἀπό τή μὴ παραχώρηση πλέον στό μοναστήρι ἐνός ἀρνιοῦ γιά κάθε κοπάδι προβάτων που διασχίζει ἢ καί παραμένει γιά βοσκή σέ κτήμα τῆς μονῆς Κοπόου, μετοχίου τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν.

Γι' αὐτό τό λόγο ἀποφάσισε νά λαμβάνει ἡ μονή ἀπό ἕνα ἀρνί γιά κάθε κοπάδι ἄνω τῶν 50 προβάτων πού θά παραμένει στό κτήμα πάνω ἀπό τρεῖς μέρες. Ἐάν οἱ ἰδιοκτῆτες τους ἀρνηθοῦν, νά βοηθήσει καί ὁ ἰσπράβνικος γιά τήν καταβολή τους.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 308.

663

1801, 22 Ἰουνίου

Ὁ [μπάνος Ἀνδρονάκης Δόνιτσι] ἀπευθύνεται στόν ἡγούμενο τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν ἀπαντώντας στό γράμμα τοῦ τελευταίου, ὁ ὁποῖος τοῦ ζητοῦσε νά μὴν κατασκευάσει μύλο στό κτήμα Κοσαντζένι μέ τή δικαιολογία ὅτι τό φράγμα γιά κατασκευή μύλου ἀνήκει στό χωριό Φραντζέστι, ἰδιοκτησία τῆς μονῆς.

Ὁ ἀρχοντας τοῦ ὑπενθυμίζει ὅτι διαθέτει παλαιά δικαιολογητικά γι' αὐτό τό φράγμα τοῦ ἔτους 1640-1641, τοῦ Βασιλείου Λούπου καί τοῦ ἔτους 1681-1682 πού ἀπέλυσε ὁ Γεώργιος Δούκας. Ἐπίσης τόν ἐνημερώνει ὅτι κατέχει "ἕνα τσουβάλι" ἔγγραφα γιά τό κτήμα αὐτό. Ὁ μύλος εἶχε ὑποστεί ζημιές κατά τά γεγονότα τοῦ 1821.

Ἐν συνεχείᾳ ὁ Δόνιτσι τοῦ γράφει [ἑλληνικά] ὅτι ζητᾶ νά γίνει ὀριοθεσία τοῦ κτήματος, ἐνῶ διαμαρτύρεται ὅτι ἡ μονή υἰοθέτησε ὡς πῶ ἔγκυρη τήν ἄποψη κάποιου Κωστάκη.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά (καί ἑλληνικά), ἀρ. 527.

664

1801, 28 Ἰουνίου

Ἐριοθεσία τοῦ κτήματος Πιάτρα, τοῦ νομοῦ Ἰασίου, δίπλα στόν ποταμό Τσιουχούρ, ἰδιοκτησία τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, πού πραγματοποιήθηκε, ὕστερα ἀπό διαταγή τοῦ Κωνσταντίνου Ὑψηλάντη, ἀπό τό βόροικο de poartă Γεώργιο Ταοῦτου.

Ἐ χωρομέτρης ἔλαβε ὑπ' ὄψιν του τέσσερα δικαιολογητικά τῆς μονῆς: τό πρῶτο ἀχρονολόγητο [στά ἑλληνικά], τοῦ Ἰωάννη γιοῦ τοῦ τελῶνη Κόνδρε, ἐπικυρωμένο στίς 27 Ἰανουαρίου 1641 ἀπό τό Βασίλειο Λούπου, ἐνῶ τό τελευταῖο μέ ἡμερομηνία 17 Ὀκτωβρίου 1798.

Ἀντίγραφο, Ρουμανικά, ἀρ. 375, ἐπικυρωμένο στίς 13 Ἰουνίου 1818 ἀπό τό Τμήμα Ἐξωτερικῶν Ὑποθέσεων τῆς Μολδαβίας.

665

1801, 9 Ἰουλίου

Ἡ Voņicia τοῦ Μποτοσάνι ἀναφέρει τή δίκη μεταξύ τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν (δικαίος τῆς ὁ ἱερέας Βαρθολομαῖος) καί δύο Ἀρμενίων τοῦ Μποτοσάνι, τοῦ Κράστε Μπολερόσουλ καί τοῦ Γκάσαρ. Ὁ πρῶτος ἦταν ἐκμισθωτής τοῦ κτήματος Μπρατασένι, ἰδιοκτησίας τοῦ πρώην μεγάλου λογοθέτη Δρακάκη Δαλάστε καί ὁ δεύτερος ἐκμισθῶσε τό Φαντάνα Ἄλμπα, κτήμα τῆς μονῆς Τσεαταζούια. Καί οἱ δύο ὁμως καταπατοῦν ὄλο τό κτήμα τῆς μονῆς Πιάτρα, πού βρῖσκεται ἀνάμεσα στά δύο.

Ἐ δικαίως μετέβη στό κτήμα γιά νά τό ὀριοθετήσει ἐκ νέου μέ βάση παλαιότερη ὀριοθεσία τοῦ βόρnikov de poartă Γεωργίου Ταοῦτου. Διαπιστώνοντας ὅτι οἱ δύο παίρνουν ὄλο τό εἰσόδημα τοῦ κτήματος τῆς μονῆς, ζητᾶ ἀπό τή Voņicia νά ἐρευνήσει τό θέμα. Μετά τήν ἐρευνα, οἱ δύο ἐκμισθωτές δηλώνουν πρόθυμοι νά μεταβοῦν στό Ἰάσι καί νά καταβάλουν στή μονή τό ποσό πού θά ὀρίσει (ἡ δίκη) τό δικαστήριο.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 374.

666

1801, 4 Αὐγούστου

Ὁ ἀρχιμανδρῆτης Κωνστάντιος, ἡγούμενος τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, διαμαρτυρεῖται στὸν ἡγεμόνα ὅτι τὰ κτήματά της Ἀβραμέμι καὶ Βασιλεούτζι τοῦ νομοῦ Ἰασίου, κοντὰ στὴν κομόπολη Στεφανέστι, καὶ Σοκροζέني τοῦ νομοῦ Μποτοσάνι, καταλατοῦνται ἀπὸ τοὺς ἐλεύθερους χωρικούς.

Παρακαλεῖ νὰ σταλεῖ ὁ βόρνικος Γεώργιος Ταούτου νὰ τὰ ὀριοθετήσῃ, μέ βάση ὅμως τὰ ἐγγράφα πού κατέχουν κρυμμένα οἱ χωρικοὶ καὶ δέν τὰ δείχνουν σέ κανέναν ἀξιωματοῦχο.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 580.

667

1801, 1 Σεπτεμβρίου

Ὁ Βενιαμίν, Μητροπολίτης Μολδαβίας, ἀπολύει ἐγγράφο ἀφορισμοῦ ἐναντίον ἐκείνων τῶν χωρικῶν (γειτόνων τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν) οἱ ὅποιοι, ἂν καὶ γνωρίζουν τὰ ὄρια τοῦ κτήματος Φαρκασέني τοῦ νομοῦ Ρόμαν, ἰδιοκτησίας τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, θά ἀρνηθοῦν νὰ μαρτυρήσουν.

Ἡ μονή (ἡγούμενός της ὁ Κωνστάντιος ἀρχιμανδρῆτης) εἶχε διαμαρτυρηθεῖ ὅτι καταλατᾶται τὸ κτῆμα της Φαρκασέني ἀπὸ ὅλες τὶς πλευρὲς καὶ ζήτησε νὰ ὀροθετηθεῖ ἐκ νέου.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 746.

668

1801, πρὶν ἀπὸ τὶς 2 Σεπτεμβρίου

Ὁ ἀρχιμανδρῆτης Κωνστάντιος, ἡγούμενος τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, παρακαλεῖ τὸν ἡγεμόνα νὰ διατάξῃ τὸ βόρνικο de poartă Γεώργιο Ταούτου νὰ ὀριοθετήσῃ τὰ ἀγροτεμάχια πού ἔχει ἡ μονή στὰ κτήματα Ἀβραμέμι καὶ Βασιλεούτζι τοῦ νομοῦ Ἰασίου καὶ Σοκροζέني τοῦ νομοῦ Μποτοσάνι, πρὸς τὴν πλευρά τῶν ἐλευθέρων χωρικῶν. Καὶ αὐτό, ἐπειδὴ ὀρισμένοι ἀπὸ τοὺς τελευταίους κρύβουν τὰ δικαιολογητικά τους καὶ

καταπατοῦν τεμάχια πού εἶχαν ἀφιερώσει στή μονή ἡγεμόνες τῆς Μολδαβίας, καθώς καί ἄλλοι.

Στίς 2 Σεπτεμβρίου ἡ αἴτηση τοῦ ἡγουμένου στέλλεται στό μέγα λογοθέτη.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 348.

669

1801, 4 Σεπτεμβρίου

Ὁ Νικόλαος Ἄλ. Σουτζος, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, διατάζει τό βόρικο de roaṭă Γεώργιο Ταούτου νά ὀριοθετήσει –παρουσία ὄλων τῶν γειτόνων μέ τά δικαιολογητικά τους– τά κτήματα Βασιλεούτζι καί Ἀβραμέι τοῦ νομοῦ Ἰασίου καί Σοκρουζέι τοῦ νομοῦ Μποτοσάνι, ἰδιοκτησία τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν (ἡγούμενός της ὁ ἀρχιμανδρίτης Κωνστάντιος), τά ὁποῖα καταπατοῦνται ἀπό γείτονες.

Σέ περίπτωση πού ἡ μία πλευρά εἶναι δυσσαρεστημένη, ὁ Ταούτου νά συντάξει ὀριοθετική μαρτυρία καί τοπογραφικό χάρτη καί νά ἐμφανιστεῖ ἐνώπιον τοῦ Ντιβανίου.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 578.

670

1801, μετά τίς 4 Σεπτεμβρίου

Κατάλογος περιλήψεων ὀκτώ ἐγγράφων πού ἀφοροῦν στό κτήμα Βασιλεούτζι, ἰδιοκτησία τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν. Χρονολογικά καλύπτουν τήν περίοδο μεταξύ 12 Δεκεμβρίου 1646 (7145) καί 4 Σεπτεμβρίου 1801.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 353.

671

1801, 22 Σεπτεμβρίου

Ὁ Κωνστάντιος, ἀρχιμανδρίτης τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, ἀπευθύνει ἐγγραφή διαμαρτυρία πρὸς τόν ἡγεμόνα, ἀναφέροντας τή ζημιὰ πού

προκαλοῦν στή μονή οἱ Ἀρμένιοι Κρίστεα Μπολφόσου καί Γκάσπαρ, καί οἱ δύο ἀπό τό Μποτοσάνι. Ἐδῶ καί μερικά χρόνια ἐκμισθώνουν δύο κτήματα δίπλα στό Τσιουχούρ, στό νομό Ἰασίου, ἓνα ἀπό τό λογοθέτη Δρακάκη Δαπάστε καί ἄλλο ἀπό τή μονή Τσετατζούια.

Ἀνάμεσα στά δύο αὐτά κτήματα βρῖσκεται τό Πιάτρα τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, τό ὁποῖο καταπατᾶται ἀπό δύο πλευρές.

Ὁ ἀρχιμανδρίτης ζητᾶ δίκη ἐνώπιον τοῦ Ντιβανίου.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 371.

672

1801, πρὶν ἀπό τίς 24 Σεπτεμβρίου

Ὁ ἀρχιμανδρίτης Κωνστάντιος, ἡγούμενος τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, ἐπανερχεταί στήν παλαιότερη καταγγελία του ὅτι οἱ Ἀρμένιοι Κρίστεα Μπολφόσουλ καί Γκάσπαρ, ἐκμισθωτές δύο κτημάτων, καταπατοῦν τό κτήμα τῆς μονῆς, Πιάτρα. Ἐγκαλοῦμενοι γιά τίς 14 Σεπτεμβρίου σέ δίκη, ὄχι μόνο δέν παρουσιάστηκαν, ἀλλά δήλωσαν πῶς δέν θά ἐμφανισθοῦν ποτέ.

Ζητᾶ ἀπό τόν ἡγεμόνα νά στείλει aprod ὁ ὁποῖος νά τοῦς φέρει στή δίκη, ἐνώπιον τοῦ Ντιβανίου.

Στίς 24 Σεπτεμβρίου διατάζεται ὁ μέγας λογοθέτης νά στείλει τόν aprod γιά νά φέρει τοῦς ἐκμισθωτές.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 367.

673

1801, 24 Σεπτεμβρίου

Ὁ Ἀλέξανδρος Ν. Σουτζος, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, διατάζει τοῦς ἱσπράβνικους τοῦ νομοῦ Ἰασίου νά στείλουν στό κτήμα Πιάτρα, ἰδιοκτησία τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, ἀνθρώπους οἱ ὁποῖοι νά ἐκτιμήσουν τό εἰσόδημά της ἀπό αὐτό.

Ὁ ἡγούμενος τῆς μονῆς, ἀρχιμανδρίτης Κωνστάντιος, εἶχε διαμαρτυρηθεῖ ὅτι [οἱ Ἀρμένιοι Κάρστε Μπολφόσουλ καί Γκάσπαρ] ἐκμισθώνοντας τό κτήμα Μπρατασένι τοῦ πρῶην μεγάλου λογοθέτη καί Φαντάνα Ἄλμπα τῆς μονῆς Τσετατζούιας, καταπατοῦν καί τό Πιάτρα, ἀποσπώντας ὄλο τό εἰσόδημα. Ὑπάρχει καί μία ὀριοθετική μαρτυρία τοῦ βόρνικου de poartă Γεωργίου Ταοῦτου γιά τό κτήμα.

Μετά τήν ἔρευνα, ἡ ἀναφορά νά σταλεῖ στό μέγα λογοθέτη.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 372.

674

180[1], 4 Ὀκτωβρίου

Ὁ Ἰωάννης Στέρπου, μέγας cǎritan ἀπό τό Τσιουχούρ, γράφει στόν ἠγούμενο τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν ὅτι ὕστερα ἀπό διαταγή τῆς Isprǎvnicia τοῦ νομοῦ Ἰασίου, διερεύνησε τά ὄρια γύρω ἀπό τό κτήμα Πιάτρα τῆς μονῆς. Τόσο ὁ Ἀρμένης Γκάσπαρ ὅσο καί ὁ ἐπίσης Ἀρμένης διάκος Μπολφόσου, κατέχουν τό κτήμα Μπρατοσένι, τό ὁποῖο βρίσκεται κοντά στό Πιάτρα, ἀγορασμένο ἀπό τή μονή Τσετατζούια πρὶν ἀπό ἕξι χρόνια.

Ἐπειδὴ ὑπῆρξαν διενέξεις μεταξύ τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν καί ἐκείνης τῆς Τσετατζούιας, ὁ Στέρπου γράφει στόν ἠγούμενο τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν ὅτι ἀπό τίς τρεῖς ὁριοθεσίες πού κατέχει ἡ μονή Τσετατζούια, μόνο ἡ πρώτη, ἡ παλαιότερη, εἶναι σωστή καί πρέπει νά ληφθεῖ ὑπ' ὄψη.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 370.

675

1801, 7 Ὀκτωβρίου

Ὁ Ἰωαννίτζης Στέρπου, μέγας cǎritan τοῦ Τσιουχούρ, ὄφειλε νά μεταβεῖ στό κτήμα Πιάτρα, τό ὁποῖο ἀποτελεῖ ἰδιοκτησία τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, σταλμένος ἀπό τήν Isprǎvnicia τοῦ νομοῦ Ἰασίου γιά νά διαπισώσει τό ὕψος τοῦ εισοδήματός του φέτος καί ποιός τό εἰσέπραξε.

Ἐπειδὴ εἶχε ἄλλες ὑποχρεώσεις, ἔστειλε τό mazil Στέφανο Καλέστρου, παρουσία τοῦ ἱερέα Βαρθολομαίου, δικαίου τῆς μονῆς. Ἐκεῖ ὁ mazil ἔμαθε πὼς τό εἰσόδημα εἰσέπραξε ὁ Ἀπρεϊάν, ἐγγονός [ἢ ἀνιψιός] τοῦ Ἀρμένη Γκάσπαρ.

Μάρτυρας ὁ Στέφανος ἀπό τό Ζαχαϊκάνι, mazil.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 365.

676

1801, πριν από τις 15 Ὀκτωβρίου

Ὁ ἀρχιμανδρῆτης Κωνστάντιος, ἡγούμενος τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, παρακαλεῖ τὸν ἡγεμόνα νὰ διατάξει τὸ βόρνικο de arprozi νὰ ἐρευνησεῖ [ἐκ νέου] τὴ διένεξη μεταξύ τῆς μονῆς καὶ τῶν Ἀρμενίων Κρίστεα Μπολόφου καὶ Γκάσπαρ, καὶ οἱ δύο ἀπὸ τὸ Μποτοσάνι.

Οἱ τελευταῖοι ἐκμισθώνοντας δύο κτήματα, ἓνα τῆς μονῆς Τσεταζούσιας καὶ ἄλλο τοῦ λογοθέτη Δρακάκη Δαπάσι, καταπατοῦν καὶ ἓνα τεμάχιο τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν [Πιάτρα] ζημιώνοντάς την. Στὴ δίκη πού ἐγινε οἱ μοναχοὶ ἔμειναν δυσαρεστημένοι καὶ μετὰ τὴν ἔρευνα ζητοῦν νὰ γίνῃ νέα δίκη.

Στὶς 15 Ὀκτωβρίου ὁ μέγας λογοθέτης διατάζει τὸ βόρνικο de arprozi νὰ τοῦ φέρεῖ τὴν ἀναφορά (μετὰ τὴν ἔρευνα).

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 366.

677

1801, 23 Ὀκτωβρίου

Ὁ Ἀλέξανδρος Σουτζος, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, διατάζει τὸν πρῶην μέγα κόμισο Κωνσταντῖνο Καταρτζίου, τὸν ὁποῖο ὄρισε χωρομέτρῃ ὁ Κωνσταντῖνος, ἡγούμενος τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, νὰ μεταβεῖ στό κτήμα τῆς Φαρκασένη. Γιά τὰ ὄριά του ἡ μονὴ ἔχει διένεξη μὲ τὸν πρῶην μέγα λογοθέτη Μιχαήλ Στούρζα καὶ μὲ ἄλλους γείτονες.

Παρουσία τοῦ ἐπιστάτη τῆς μονῆς καὶ τῶν γειτόνων, ὁ καθένας μὲ τὰ δικαιολογητικά του, ὁ Καταρτζίου νὰ διερευνήσῃ τὰ ὄρια τοῦ κτήματος. Ἐάν ἡ μία πλευρὰ εἶναι δυσαρεστημένη, νὰ μὴν τοποθετήσῃ ὀριοθετικά σημάδια, ἀλλὰ νὰ ἐτοιμάσῃ μαρτυρία καὶ τοπογραφικὸ χάρτη.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 745.

678

1801, 11 Νοεμβρίου

Ὅρισμένοι κάτοικοι τοῦ χωριοῦ Φαρκασένη συντάσσουν γι' αὐτὸ ὀριοθετικὴ μαρτυρία, ὕστερα ἀπὸ τὸ ἐγγράφο ἀφορισμοῦ πού παρέδωσε ὁ Βαρθολομαῖος, δικαῖος τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, ἡ ὁποία κατέχει τὸ χωριό, στὸν ἱερέα τους Νικόλαο.

Μνεῖες γιά προηγούμενες τρεῖς ὀριοθεσίες. Τά ὄρια τοῦ χωριοῦ καταπατοῦνται ἀπό τό λογοθέτη Μιχαήλ Στούρτζα, ἀπό τό μεδελνισιάρη Καρακάς καί ἀπό τόν Ἰορδάκε Μύλου μέ τά δικά τους κτήματα. Οἱ κάτοικοι διαμαρτύρονται ὅτι δέν ἔχουν πλέον χώρο νά καλλιεργοῦν γιά τή δική τους τροφή.

Ἐκολουθεῖ λεπτομερής περιγραφή τῶν συνόρων.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **744**.

679

1801, 21 Νοεμβρίου

Ὁ Θεόδωρος Γκρουμέτζε, ὁ Ἡλίας Μπομπόκ, ὁ Θεόδωρος Μπαετζάλ καί ὁ Γεώργιος Κράστε ὀριοθετοῦν, ὕστερα ἀπό αἴτηση τοῦ Κωσταντίου, ἡγούμενου τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, ἓνα οἰκόπεδο τοῦ βόρنيκου Τοδεράσκο Μπάλς. Τά ὄριά του ἀκολουθοῦν.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **5**.

680

1801, 29 Νοεμβρίου

Ὁ Ἀρμένιος [...] *γνωστοποιεῖ στό δικαῖο τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, ὅτι μέχρι τῆς 10 Φεβρουαρίου θά μεταβεῖ στό Ἰάσι. ἔχει ἀναλάβει πολλές ὑποχρεώσεις. Ἐνημέρωσε τόν ἡγούμενο τῆς μονῆς Τσετατζούια ὅτι οἱ χωρομέτρεις ὀριοθέτησαν ἓνα κτήμα του.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **362**.

*Ἐπογράφει ἀρμενικά.

681

1801, 6 Δεκεμβρίου

Ὁ Ἰωαννίτζης Στέρπου, μέγας cäpitan τοῦ Τσιουχούρ, μαρτυρεῖ στή μονή τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν ὅτι τό 1798 ἐκμίσθωσε τό εἰσόδημα τοῦ κτήματος Πιετροσίκα γιά ἓνα χρόνο. Ἐφοῦ πλήρωσε τό ἀναγκαῖο ποσό στή μονή,

μετέβη εκεί μαζί με τους εργάτες που θά έκοβαν τό χόρτο, αλλά οί τελευταίοι έμποδίστηκαν από Άρμενίους που έμεναν στήν περιοχή, οί όποιοι τους ξυλοκόπησαν. Ήθελαν μάλιστα νά σκοτώσουν και τό γιό του Στέρπου. Έκείνος διαμαρτυρήθηκε στή μονή γιά τό πάθημά του. Μετά τή διαταγή του ήγεμόνα όρίστηκαν, μέσω ισπράβνικων του νομού Ίασίου, ό Στέρπου, ό έπιστάτης Γκαβρίλα Χούλεα mazil, ό Άνδρέας Σκομποάλα mazil, καθώς και άλλοι mazili και vornici. Όλοι μετέβησαν στό κτήμα Πετροσίκα και τό όριοθέτησαν παρουσία και των Άρμενίων.

Στίς 23 Άπριλίου 1799 ό Στέρπου πήγε μαζί με 23 εργάτες γιά τήν κοπή του χόρτου. Καί πάλι οί Άρμενίοι τους έδιωξαν. Ό Στέρπου, ό όποιος είχε πληρώσει τους εργάτες του από 30 parale γιά τρεις μέρες, διαμαρτύρεται εκ νέου στή μονή.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, αρ. 364.

682

1801, 7 Δεκεμβρίου

Ό Γρηγόριος Μάτζα, χωρικός, στίς 23 Άπριλίου 1794, είχε εκμισθώσει τό κτήμα Πετροσίκα, ιδιοκτησία τής μονής των Τριών Ίεραρχών, και είχε κόψει και μία ποσότητα χόρτου. Διαμαρτύρεται ότι ό Άρμένιος Κράστε Μπολφόσου τον έμποδίζει νά εκμεταλλεύεται τό κτήμα αυτό, ύποστηρίζοντας ότι στήν πραγματικότητα εκεί που έκοψε ό Μάτζα τό χόρτο είναι άλλο κτήμα. Έτσι, γιά νά τό πάρει από εκεί αναγκάστηκε νά του πληρώσει 120 λέι.

Ό Μάτζα κάλεσε πέντε χωρικούς οί όποιοι υπέγραψαν μαρτυρία ένώπιον του έπιστάτη Στάτιε (ό όποιος έρευνούσε τή διένεξη) ότι ήταν παρόντες, όταν ό Μάτζα παρέδωσε τά χρήματα στον Άρμένη.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, αρ. 363.

683

1801, 14 Δεκεμβρίου

Ό Άλέξανδρος Ν. Σουτζος, ήγεμόνας τής Μολδαβίας, διατάζει τόν Ίορδάκε Μύλου, πρώην μέγα μπάνο, ισπράβνικο του νομού Καρλιγκατούρα, νά έρευνήσει και νά όριοθετήσει τό κτήμα Φρατζάστι [= Κιτσέρα] γιά τό

ὁποῖο διαμαρτυρήθηκε ὁ ἡγούμενος τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν ὅτι καταπατᾶται ἀπὸ τοὺς ἐλεύθερους χωρικούς.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 522.

684

1802, 15 Μαρτίου

Ὁ Ἀνδρέας Πεπέλεα καὶ ἡ σύζυγός του Ἀναστασία διανείζονται ἀπὸ τὸν ἀρχιμανδριτῆ Ἰωαννίκιο, ἡγούμενο τῆς μονῆς Πρέτσιστας τοῦ Μπακάου, 200 λεί. Γι' αὐτὰ βάζουν ἐνέχυρο τὰ τεμάχια ποὺ κατέχουν στὰ κτήματα Μπρατίλα δέ Σούς καὶ Σοχοδόλ τοῦ νομοῦ Μπακάου.

Γιὰ τοὺς τόκους τῶν χρημάτων καὶ γιὰ τὸ μνημόσυνο τοὺς διορίζουν στὴ μονὴ τὸ τεμάχιο ποὺ ἔχουν στὸ Ἀραμέστι τοῦ νομοῦ Νεάμτζ.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 129.

685

1802, 15 Μαρτίου

Ὁριοθετικὴ μαρτυρία τοῦ κόμισου Κωνσταντίνου Καταρτζίου –ἕστερα ἀπὸ διαταγὴ τοῦ ἡγεμόνα Ἀλεξάνδρου Ν. Σούτζου– γιὰ τὸ κτῆμα Φαρκασέ-νι (τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν), πρὸς τὸ Μελεστιέني (τοῦ λογοθέτη Μιχαήλ Στούρτζα) καὶ ἄλλα γειτονικά.

Ἦταν παρόντες ὁ Βαρθολομαῖος, δικαῖος τῆς μονῆς, ὁ Μιχαήλ Στούρτζα λογοθέτης, ὁ μπάνος Ἰορδάκε Μύλου, ἰδιοκτῆτης τοῦ κτήματος Τζιουρτζέστι (ἢ Χαμπασέστι) καὶ ἐπιστάτης τοῦ ἀδελφοῦ του, παχάρνικου Ἰωάννη Μύλου, ὁ ὁποῖος κατέχει τὸ Σκέι, ὁ στόλνικος Ἰωαννίτζης Στούρτζα, ἰδιοκτῆτης τοῦ μισοῦ χωριοῦ Ὁμποροτσέني, ὁ Μανωλάκης Καρακάς, ἰδιοκτῆτης τοῦ ἄλλου μισοῦ κτήματος καὶ ἐλεύθεροι χωρικοὶ τοῦ Μοβιλένι.

Μνεῖες γιὰ 22 δικαιολογητικά σχετικά μέ τὰ ὄρια τῶν κτημάτων ποὺ ἀναφέρονται πῶ πάνω.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 739. Ἀντίγραφο ἀρ. 743.

686

1802, 20 Ἀπριλίου, Ἰάσι

Ὁ Ἀλέξανδρος Σουτζος, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, ἐπικυρώνει στή μονή τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν – ὕστερα ἀπό τήν παράκληση τοῦ Κωνσταντίου, ἡγουμένου τῆς – τίς ἐλεημοσύνες προηγούμενων ἡγεμόνων.

Συγκεκριμένα τήν ἀπαλλάσσει ἀπό τήν πληρωμή σχετικῶν φόρων γιά 1.000 κυψέλες, 1.000 πρόβατα, 2.000 vedre κρασί, μέ τήν προϋπόθεση νά πρόκειται γιά δικά τῆς ἀγαθά. Ἐπιπλέον νά λαμβάνει ἐτησίως ἀπό τό ἡγεμονικό ἀλατωρυχεῖο 100 λεί γιά τά κεριά πού θά καίνε συνεχῶς στό χῶρο πού φυλάσσονται τά λείψανα τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς, καθὼς καί 50 λεί μετροῦτά στίς 23 Ἀπριλίου.

Οἱ ὑπεύθυνοι τῶν ἀλατωρυχείων καί οἱ φοροεισπράκτορες νά σέβονται τά ὅσα ἀναγράφονται πιο πάνω.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **1004**.

687

1802, 20 Ἀπριλίου

Ὁ Ἀλέξανδρος Ν. Σουτζος, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, ἐπικυρώνει στόν παχάρνικο Λεονόστ τήν κατοχή τοῦ χωριοῦ Μπαλιτζένι γιά τό ὅποιο εἶχε διένεξη μέ τό Γρηγόριο Νεάγκου Ἀντόν, τόν Ἰωάννη Νεάγκου καί ἄλλους συγγενεῖς τους.

Ἐνῶ οἱ τελευταῖοι δέν παρουσίασαν στή δίκη παρά μόνο ἓνα χρυσό-βουλλο, τῆς 26ης Ἰουνίου 7112 (1604), ὁ παχάρνικος παρουσίασε πολυάριθμα δικαιολογητικά, τοῦ ΙΖ' καί τοῦ ΙΗ' αἰώνα, τά ὅποια ἀποδεικνύουν ὅτι δικαίως κατέχει τό συγκεκριμένο χωριό.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **1008**.

688

1802, 22 Ἀπριλίου

Κατάλογος τῶν ἐγγράφων τῆς Πρέτσιστας, μετοχίου τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, πού παραλαμβάνει ὁ νέος ἡγούμενος, [δέν ἀναφέρεται τό ὄνομά του] ἀπό τόν προκάτοχό του ἀρχιμανδρήτη Κωνσταντίο.

Πρόκειται για χρυσόβουλλα διαφόρων ηγεμόνων, ἀλληλογραφία, διάφορες ὁμολογίες, ἔγγραφεσ μαρτυρίες ὀριοθετῶν γιά τήν κτηματική περιουσία τοῦ μετοχίου.

Ἐντίγραφο, Ἑλληνικά, ἀρ. **858**. Μέ παρόμοιο περιεχόμενο τό ἑλληνικό ἔγγραφο ἀρ. **860**.

689

1802, 23 Ἀπριλίου

Ὁ ξυλουργός Βασίλειος μαρτυρεῖ ὅτι ἡ μονή τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν (ἡγούμενός της ὁ ἀρχιμανδριτής Κωνστάντιος) τοῦ παραχώρησε ἕνα ἀγροτεμάχιο εὐρισκόμενο κοντά στήν ἐκκλησία τοῦ Ἁγίου Παντελεήμονος ὥστε νά κτίσει ἐκεῖ σπίτι, ἔναντι ἕξι λεί τό χρόνο ὡς ἐνοίκιο.

Ἐάν δέν μπορεῖ νά πληρώσει τό ποσό, ἡ μονή νά λάβει ὡς ἀντάλλαγμα ἀντιζείμενα ἴσης ἀξίας ἀπό τήν οἰκοσκευή του.

Μάρτυρες ὁ Στέφανος Ρόσκα καί ὁ γουναράς Ἀγγελάκης.

Γραφέας ὁ Στάβαρ (:)

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **201**.

690

1802, 27 Μαΐου

Ὁ γουναράς Μανωλάκης γράφει στό Λογοθέσιο ὅτι δέν ἔχει τίς ἐπιστολές πού τοῦ ζητοῦν γιά μία δίκη καί ὅτι αὐτές βρίσκονται στήν κατοχή κάποιου ἄλλου στό Σερμπέστι.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **357**.

691

1802, 4 Ἰουνίου

Τό Μέγα Λογοθέσιο διατάζει τοὺς ἐλεύθερους χωρικούς Ἰωαννίτζη καί Κωνσταντῖνο Λιτκάνου ἀπό τό Ἀλμπινέτζ, τόν cāpitan Στέφανο καί ἄλλους νά παρουσιασθοῦν στό τέλος τοῦ μηνός ἐνώπιον τοῦ Ντιβανίου γιά τή

διένεξη πού ἔχουν οἱ ἴδιοι μέ τή μονή τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν σχετικά μέ τήν κατοχή τοῦ κτήματος Κοζμένι τοῦ νομοῦ Ἱασίου.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 337.

692

1802, 28 Ἰουνίου

Ὁ Κωνσταντῖνος Λιπκάνου καί ὁ ἀδελφός του Ἰωαννίτζης, ἐλευθεροὶ χωρικοὶ στό κτῆμα Κοζμένι τοῦ νομοῦ Ἱασίου, μαρτυροῦν ὅτι παρουσιάστηκαν ἐνώπιον τοῦ Ντιβανίου ὕστερα ἀπό τήν ἀπόφαση τοῦ Μεγάλου Λογοθεσίου στή δίκη πού εἶχαν μέ τή μονή τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν γιά τήν κατοχή τοῦ κτήματος.

Ἐπειδή ὁμως ἦταν ἐποχή ἐργασιῶν καί δέν μποροῦσαν νά καθυστερήσουν, ὀρίστηκε δικάσιμος γιά τήν ἡμέρα τῆς ἐορτῆς τοῦ Ἁγίου Δημητρίου.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 338.

693

1802, 1 Ἰουλίου

Τό Μέγα Λογοθέσιο τῆς Μολδαβίας διατάζει τό Μανωλάκη Μπανάριου, ὁ ὁποῖος μαζί μέ ἄλλους ἐλευθεροὺς χωρικοὺς ἔχει διένεξη μέ τή μονή τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν γιά τό κτῆμα τῆς Κοζμένι τοῦ νομοῦ Ἱασίου, νά παρουσιάσει ἐνώπιόν του μέχρι τήν ἐορτή τοῦ Ἁγίου Δημητρίου ὅλα του τά δικαιολογητικά γιά τό κτῆμα. Διαφορετικά νά δοθεῖ στή μονή τό δικαίωμα νά ἐξακολουθήσει νά τό κατέχει.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 356.

694

1802, 7 Ἰουλίου

Τό Μέγα Λογοθέσιο τῆς Μολδαβίας γράφει στούς ἰσπράβνικους τοῦ νομοῦ Καρλιγκατούρα νά ἐρευνήσουν τήν καταγγελία τοῦ ἠγουμένου τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, στήν ὁποία ἀναφέρεται ὅτι οἱ κάτοικοι τοῦ

χωριοῦ Κοσατζάνι καταπατοῦν τό κτήμα Κιτσέρα τῆς μονῆς μέ τό ὄρωμα καί μέ τή βοσκή τῶν ζώων ἐκεῖ.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 523.

695

1802, 25 Σεπτεμβρίου

Ἡ Stăroștia τῆς Πούτνας δικάζει τή διένεξη μεταξύ τοῦ Ἰωαννίκιου, ἡγουμένου τῆς μονῆς Πρέτσιστας, καί τοῦ πρῶην ἡγουμένου Ἀθανασίου γιά ἐκτάσεις καλλιεργημένες μέ ἀμπέλια.

Ἡ μονή εἶχε λάβει ἀπό τό μοναχό Καλίστρου ἓνα ἡμεκτάριο καί μισό ἀμπέλι στό λόφο Φιτιονέστι, ὅταν ὁ Ἀθανάσιος ἦταν ἡγούμενος. Ἀργότερα ὁ Ἀθανάσιος, χρησιμοποιώντας τό δικαίωμα τῆς προτίμησης, ἀγόρασε ἄλλα 8 ἡμεκτάρια δίπλα στόν ἀμπελώνα πού ἀπέκτησε ὡς δωρεά.

Ὁ Ἰωαννίκιος ζήτησε νά ἐξαγοράσει αὐτά τά ἡμεκτάρια γιά τή μονή καί τό κατορθώσε. Πρέπει νά πληρώσει στόν Ἀθανάσιο 746 λεί καί 60 bani. Ἐπί πλέον ὀρίσθηκε ὁ πρῶην βόρηνικος τῆς Βράντσεας νά ἐκτιμήσει καί τά ἄλλα ἔξοδα πού πραγματοποιοῖσε ὁ Ἀθανάσιος.

Ὑπογράφει ὁ καμινάρης Ἐνακάκη Προύγκου.

Ἀντίγραφο, Ρουμανικά, ἀρ. 9.

696

1803, 23 Ἰανουαρίου, Ἰάσι

Ὁ Ἀλέξανδρος Κ. Μουρούζης, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, ἐπικυρώνει στή μονή τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν –ἄστερα ἀπό παράκληση τοῦ ἡγουμένου τῆς Μελετίου– παλαιότερες ἐλεημοσύνες.

Συγκεκριμένα τήν ἀπαλλάσσει ἀπό τήν καταβολή φόρων γιά τά ἐξῆς ἀγαθά: 500 κυψέλες, 500 πρόβατα, 2.500 vedre κρασί (500 ἀπό τίς ὁποῖες προσθέτει τώρα ὁ Μουρούζης).

Ἐπιπλέον νά λαμβάνει ἐτησίως 100 λεί γιά τά κεριά πού θά καίνε μόνιμα στά λείψανα τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς, σέ δύο δόσεις (14 Ὀκτωβρίου καί 23 Ἀπριλίου) ἀπό τό ἡγεμονικό ἀλατωρυχεῖο.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 1009.

697

1803, 29 Ίανουαρίου

Ὁ Γκλιγκοράς Ίστράτι καὶ ὁ [...], χωρομέτρως, ἐξετάζουν τὴ διαμαρτυρία τοῦ ἐπιστάτη τῆς μονῆς Πρέτσιστας τοῦ Μπακάου, ἱερέα Ἰωαννικίου σχετικὰ μὲ ἓνα οἰνοπωλεῖο πού ἔκτισε ὁ ζιτνιτσιάρης Ἰορδάκε Τσιούτε κοντὰ στοῦ χωριό Λέτε τῆς μονῆς. Γείτονες ἀνέφεραν πότε κτίστηκε τὸ οἰνοπωλεῖο καὶ μὲ ποιά κτήματα συνορεύει.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **143**.

698

1803, 29 Ίανουαρίου

Τοπογραφικός χάρτης κτημάτων πού βρίσκονται στό νομό Νεάμτζ καὶ ἀνήκουν στή μονή τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **1087**.

699

1803, 26 Μαΐου

Ὁ Βασίλειος Δαβίδ μὲ τὴ σύζυγό του Ἀξίνια καὶ ὁ Μανώλης Δαβίδ μὲ τὴ σύζυγό του Εἰρήνη, κάτοικοι τοῦ Σερμπανέστι τοῦ νομοῦ Νεάμτζ, δωρίζουν στή μονή Πρέτσιστα τοῦ Μπακάου τὰ τεμάχια πού κατέχουν στὰ κτήματα Μποτέστι καὶ Φάτου τοῦ νομοῦ Τεκούτσι, δίπλα στόν ποταμὸ Ρακατάου, ἔκτασης ὀκτώ stânjeni.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **650**.

700

1803, 27 Ἰουνίου

Τό Μέγα Λογοθέσιο διατάζει τούς ἰσπράβνικους τοῦ νομοῦ Ἰασίου νὰ ἐμποδίζουν ὀρισμένους ἐλεύθερους χωρικούς ἀπὸ τὸ Καρνιτσέني, κτήμα

της μονής τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, νά κόβουν χόρτο ἐκεῖ. Ὁ ἀρχιμανδρίτης Μελέτιος, ἡγούμενος τῆς μονῆς, εἶχε στείλει σχετική διαμαρτυρία.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 510.

701

1803, 10 Ἰουλίου

Ὁ Ἀλέξανδρος Κ. Μουρούζης, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, δωρίζει στή μονή τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν (ἡγούμενός της ὁ Μελέτιος) 10 liude. Εἶναι δλοὶ ξένοι, ἀπαλλαγμένοι ἀπὸ χρέη πρὸς τὸ Θησαυροφυλάκιο, καὶ θά ὑπηρετοῦν τὴ μονή.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 541.

702

1803, πρὶν ἀπὸ τῆς 27 Σεπτεμβρίου

Ὁ [ὑπογράφων ἑλληνικά] ἀρχιμανδρίτης Μελέτιος, ἡγούμενος τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, παρακαλεῖ τὸν ἡγεμόνα νά ὀρίσει ἡμερομηνία νέας δίκης μεταξὺ τῆς μονῆς καὶ τοῦ μπάνου Ἰορδάκε Μύλου. Ὁ Μύλου, ποῦ κατεῖχε τὸ κτῆμα Χαμπασέστι, καταπατοῦσε ὕστερα ἀπὸ λανθασμένη ὀριοθεσία, τεμάχιο ἀπὸ τὸ κτῆμα Φαρκασένι τῆς μονῆς. Τὸ λάθος διορθώθηκε ὕστερα ἀπὸ νέα ὀριοθεσία, ἀλλὰ τότε ἔμεινε δυσαρεστημένος ὁ μπάνος.

Μέ τὴν εὐκαιρία τῆς παρουσίας τοῦ τελευταίου στό Ἰάσι, ὁ ἡγούμενος προτείνει νέα δίκη, παρουσία τοῦ Μητροπολίτη τῆς Μολδαβίας.

Στῆς 27 Σεπτεμβρίου ὁ μέγας βόρnikovος de arprozi διατάζεται νά μεριμνήσει ἔτσι ὥστε οἱ μεγάλοι βογιάροι νά πραγματοποιήσουν ἐκ νέου ἔρυνα.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 754.

703

1803, 8 Νοεμβρίου, Ἰάσι

Ὁ Ἀλέξανδρος Κ. Μουρούζης, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, ἐπικυρώνει στοὺς Λουθηρανούς ἓνα οἰκόπεδο στό Ἰάσι γιὰ νά ἰδρῶσουν ἐκεῖ ἐκκλησία καὶ νεκροταφεῖο καὶ νά κτίσουν μαγαζιά.

Τό οικόπεδο αὐτό ἀνῆκε στήν κατηγορία τῶν “ἡγεμονικῶν”. Τό εἶχε παραχωρήσει στίς 16 Ἰουλίου 1784 ὁ Ἀλέξανδρος Μαυροκορδάτος Δελήμπεϊ στήν κόρη του Ραλλοῦ. Ὁ βοεβόδας Ἀλέξανδρος Ν. Σούτσος, μὴ γνωρίζοντας γι’ αὐτό τό χρυσόβουλλο, παραχώρησε τό οικόπεδο στοὺς Λουθηρανούς, ἀλλὰ οἱ τελευταῖοι δέν μπόρεσαν νά ἐπικυρώσουν τήν παραχώρηση. Γι’ αὐτό τό λόγο ὁ Μουρούζης, ὕστερα ἀπὸ διαμαρτυρίες τους καί ἀφοῦ δέν βρῆκε ἄλλοῦ χώρο κατάλληλο γιά τοὺς ἴδιους, τό ἐπικύρωσε. Ἀκολουθοῦν λεπτομέρειες γιά τό οικόπεδο. Ὡς ἀποζημίωση ἢ Ραλλοῦ θά λαμβάνει ἐτησίως 50.000 ocale ἄλατι.

Πιστοποίηση τοῦ ἴδιου τοῦ ἡγεμόνα καί τῶν γιῶν του Κωνσταντίνου, Δημητρίου καί Νικολάου.

Μάρτυρες: ὁ Μητροπολίτης Μολδαβίας Βενιαμίν, ὁ ἐπίσκοπος τοῦ Ρόμαν Γεράσιμος, ὁ ἐπίσκοπος τοῦ Χούσι Μελέτιος καί τὰ μέλη τοῦ Ντιβανίου: Κωνσταντίνος Μπάλς μέγας λογοθέτης τῆς Κάτω Χώρας, Μιχαήλ Στούρζα μέγας λογοθέτης τῆς Ἄνω Χώρας, Βασίλειος Κοστάκι μέγας βόρνικος τῆς Κάτω Χώρας, Κωνσταντίνος Μπάλς μέγας βόρνικος τῆς Κάτω Χώρας, Μανολάκης Δημάκης μέγας βόρνικος de Obște, Δημήτριος Μάνου μέγας ποστέλνικος, Ραδουκάνου Ροσέτ χατμάνος καί παρχαλάμπος τῆς Σουτσεάβας, Ἀλέξανδρος Μαυροκορδάτος μέγας καμαράσης, Ἰορδάκε Ροσέτ μέγας βεσιτάρης, Ἀλέξανδρος Μπάλς μέγας ἀγάς, Κωστάνης Στούρζα μέγας βόρνικος de argozi, Νικόλαος Μπάλς μέγας σπαθάρης, Βασίλειος Ροσέτ μέγας μπάνος, Δημήτριος Γκίκας μέγας κόμισος, Νικόλαος Δημάκης μέγας καμινάρης.

Ἀντίγραφο, Ρουμανικά, ἀρ. 307. Ἄλλο ἀντίγραφο ἀρ. 307Α. Γαλλική περίληψη στον τόμο Documents Gréco-Roumains. Le fonds Mourouzi d’Athènes, ἐπιμ. Florin Marinescu, Georgeta Penelea-Filitti, Anna Tabaki, Ἀθήνα - Βουκουρέστι 1991, ἀρ. 193, σελ. 134. Βλ. ἐκεῖ καί ἄλλα ἀντίγραφα ρουμανικά καί ἑλληνικά.

Τό πρωτότυπο σώζεται στήν ἰδιωτικὴ συλλογὴ τοῦ Ἀνδρέα Ζαῖμη στήν Ἀθήνα.

1803, 12 Νοεμβρίου

Ὁ Ἀλέξανδρος Κ. Μουρούζης, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, δικάζει τὴ διένεξη μεταξὺ τοῦ μεγάλου λογοθέτη τῆς Ἄνω Χώρας Μιχαήλ Στούρζα, ἰδιοκτῆτη τοῦ κτήματος Πογκονέστι, καί τῆς σπαθαρέσας Σάφτα Μύλου πού κατέχει τό κτῆμα Μιρτσέστι, καί τὰ δύο στό νομό Ρόμαν, γιά τὰ ὄριά τους. Ἡ ἀπόφαση δικαίωνει τό Στούρζα, ὁ ὁποῖος παρουσίασε ὀριοθεσία πού

πραγματοποίησε ὁ Μητροπολίτης Λέων καὶ οἱ μεγάλοι βογιάροι. Ὡς ὄριο μεταξὺ τῶν δύο κτημάτων ὀρίζεται ἡ θέση Φαντάνα Ἰμπουτζίτα.

Ἀντίγραφο, Ρουμανικά, ἀρ. **471**. Ἄλλο ἀντίγραφο τῆς 13ης Ἰανουαρίου 1836, ἀρ. **474**.

705

1803, 15 Νοεμβρίου

Ὁ Μητροπολίτης Μολδαβίας Βενιαμίν καὶ τὸ Ντιβάνι ὑπογράφουν δικαστικό ἔγγραφο σχετικά μέ τῆ διένεξη γιά τὰ σύνορα τῶν κτημάτων Μοβιλέστι καὶ Χελεστεϊένι τοῦ μεγάλου λογοθέτη τῆς Ἄνω Χώρας Μιχαήλ Στούρζα, Φαρκασέني τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν καὶ Χαμπασέστι τοῦ πρώην μεγάλου μπάνου Ἰορδάκε Μύλου.

Ἀφοῦ ἐξετάστηκαν διάφορες προγενέστερες ὀριοθετικές μαρτυρίες, (οἱ ὁποῖες περιγράφονται ἀναλυτικά), τὸ Ντιβάνι ἀποφασίζει νά ληφθεῖ ὑπ' ὄψη γιά τὸ διαχωρισμὸ τῶν συνόρων τῶν προαναφερομένων κτημάτων ἢ ὀριοθεσία πού πραγματοποιήσαν ὁ μπάνος Ἀνδρονάκης Δόνιτσι καὶ ὁ κόμισος Κωνσταντίνος Καταρτζίου τὸ Δεκέμβριο τοῦ 1801.

Ὑπογράφουν οἱ Αὐλικοὶ: Κωνσταντίνος Μπάλς μέγας λογοθέτης, Ἰορδάκε Κάντα βόρνικος, Κωνσταντίνος Γκρετσεάνου λογοθέτης, Βασίλειος Κοστάκις μέγας βόρνικος, Λούπου Μπάλς μέγας βόρνικος, Ἀλέξανδρος Γιαγκουλάιου βόρνικος, Ἀλέξανδρος Μπελδιμάν βόρνικος.

Ἀντίγραφο, Ρουμανικά, ἀρ. **479**, πού ἔγινε στίς 20 Δεκεμβρίου 1845 ἀπὸ τὸ Ἐφετεῖο τῆς Μολδαβίας.

706

1803, 28 Νοεμβρίου, Ἰάσι

Ὁ ἱερέας Στέφανος, ὁ ἱερέας Θεόδωρος, ὁ Δαβίδ, ὁ Ἰάκωβος καὶ ὁ Θεόδωρος Ρούσου μαρτυροῦν ὅτι πράγματι τὸ κτήμα Βιβοράνι τοῦ ποστέλνικου Ἰωαννίτζη Κούζα καταπατᾶ σέ ἑκταση μεγαλύτερη ἀπὸ 10 fālci τὸ Κοστέτσι, ἰδιοκτησία τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **679**.

707

1804, 27 Ιανουαρίου

Τό Μέγα Λογοθέσιο τῆς Μολδαβίας (ὑπογράφει ὁ μέγας λογοθέτης Κοστάκις) διατάζει τὴν Isprăvnicia τοῦ νομοῦ Ἰασίου –ὑστερα ἀπὸ διαμαρτυρία τοῦ ἡγουμένου τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν– νά ἐρευνήσει ἐκ νέου τὸ θέμα τοῦ χορταριοῦ πού ἔκοψαν στό κτῆμα Καρνιτσέني τῆς μονῆς ὁ ράπτης Ἀνδρέας καί ὁ Γεώργιος Ταουσάνου. Αὐτὸ ἐπειδὴ οἱ mazili οἱ ὁποῖοι στάλθηκαν νά ἐρευνήσουν τὸ θέμα, δέν τὸ ἐπράξαν λεπτομερῶς.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 512.

708

1804, 10 Φεβρουαρίου

Ὁ μπάνος Ἰορδάκι Μύλου γνωστοποιεῖ στό Μέγα Λογοθέσιο ὅτι ἔλαβε τὴν εἰδοποίηση γιὰ νά ἐμφανισθεῖ –προσωπικά ἢ μέσω ἐπιστάτη– ἐνώπιόν του γιὰ τὴ διένεξη πού ἔχει μέ τόν ἀρχιμανδριτῆ Μελέτιο, ἡγούμενο τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν. Ὁ τελευταῖος τόν εἶχε κατηγορήσει ὅτι καταπατοῦσε ἓνα μέρος τοῦ κτήματος τῆς μονῆς Φαρκασέني.

Ὁ μπάνος ἐξηγεῖ ὅτι γι' αὐτὸ τὸ τεμάχιο εἶχε καὶ δίκη μέ τὴ μονή καί ὅτι μετὰ ἀπὸ δύο ὀριοθεσίες, πού πραγματοποιήσαν ἄνθρωποι πού ὄρισε ἡ μονή, δηλαδή ὁ Λούπου Μπάλς καί ὁ Κωνσταντίνος Καταρτζίου, κατεῖχε νόμιμα αὐτὸ τὸ τεμάχιο. Ζητᾶ νά ἀναβληθεῖ ἡ δίκη διότι δέν μπορεῖ νά μεταβεῖ στό Ἰάσι ἐξ αἰτίας διαφορῶν ὑποχρεώσεών του καί τοῦ θανάτου τῆς συζύγου του.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 741.

709

1804, 27 Φεβρουαρίου

Σέ ἀπάντηση τοῦ ἐγγράφου τῆς 27ης Ἰανουαρίου τοῦ μεγάλου λογοθέτη σχετικά μέ τὴ διένεξη μεταξύ τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν καί τῶν χωρικῶν Ἀνδρέα (ράπτη) καί Γεωργίου Ταουσάνου (οἱ ὁποῖοι ἔκοψαν χορτάρι στό κτῆμα τῆς μονῆς, Καρνιτσέني), ἡ Isprăvnicia τοῦ νομοῦ Ἰασίου ἀναφέρει τὰ ἑξῆς: Ἡ μονή δέν ἔμεινε ἱκανοποιημένη μέ τὴν πρώτη ἔρευνα τοῦ

θέματος καί γι' αὐτό στάλθηκε ὁ Στέφανος Τσερκέζ, ποστέλνικος, νά τήν ἐξετάσει. Διαπίστωσε ὅτι πρὶν ἀπὸ 10 χρόνια οἱ ἐλεύθεροι χωρικοὶ εἶχαν παραχωρήσει 10 odgoane ἀπὸ τὸ κτῆμα γιὰ νά σταματήσουν οἱ διαφορές. Παρόντες τότε ἦσαν ὁ Ἰωαννίτζης πεθερὸς τοῦ Γεωργίου Ταουσάνου, ὁ ράπτης Ἄνδρέας καὶ ὁ Θεόδωρος Σοφίκα.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 513.

710

1804, 10 Ἀπριλίου

Ὁ Δημήτριος Στούρζα, μέγας βόρνικος, παραχωρεῖ στὸν πρῶν μέγα λογοθέτη Μιχαήλ Στούρζα τὴν ὀριοθετικὴ μαρτυρία πού ἔχει συντάξει γιὰ τὸ κτῆμα τοῦ Πογκονέστι, εὐρισκόμενον κοντὰ στὰ κτήματά του Ἰουρτσέστι, Χαλαουτσέστι καὶ Ἰονασέστι.

Ἡ ὀριοθεσία ἐγίνε ὕστερα ἀπὸ τὴν ἡγεμονικὴ ἀπόφαση τῆς 28ης Νοεμβρίου 1803, ἡ ὁποία ἐπικύρωσε παλαιότερο δικαστικὸ ἔγγραφο. Μὲ τὸ τελευταῖο ἐγίνε ὁ διαχωρισμὸς τῶν συνόρων μεταξὺ τοῦ Πογκονέστι καὶ ἄλλου κτήματος ἰδιοκτησίας τῆς Σάφτας Ροσέτ· σὲ αὐτὴν δόθηκαν καὶ 1.050 stânjeni ἀπὸ τὸ Μιρτσέστι, τὸ ὁποῖο γειτονεῖ μὲ τὸ Πογκονέστι.

Ἀντίγραφο, Ρουμανικά, ἀρ. 476, ἐπικυρωμένο στίς 13 Ἰανουαρίου 1836 ἀπὸ τὸ Ἐφετεῖο τῆς Ἄνω Χώρας.

711

1804, 5 Μαΐου

Ἀνυπόγραφη καταγραφή τῆς ἀκίνητης καὶ τῆς κινητῆς περιουσίας τῆς μονῆς Πρέτσιστας τοῦ Μπακάου.

Περιλαμβάνει τὰ ἀντικείμενα πού βρίσκονται στὴν ἐκκλησία (ἄμφια, ἱερά σκεῦη), στὸ σπίτι, τὰ κτήματα καὶ τὰ ἀμπέλια.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 853.

712

1804, πρὶν ἀπὸ τίς 3 Ἰουνίου

Ὁ [ὑπογράφων ἑλληνικά] ἀρχιμανδριτῆς Μελέτιος, ἡγούμενος τῆς μο-

νης τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, παρακαλεῖ τὸν ἡγεμόνα νὰ διατάξει τὸ μπάνο Ἰορδάκε Μύλου, ἰσπράβνικο τοῦ Ρόμαν, νὰ προσέλθει στὴ δίκη πού ξεκίνησε ἡ μονὴ ἐναντίον του. Ἡ μονὴ τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν κατεῖχε τὸ κτῆμα Φαρκασέني καὶ ἡ δίκη ἀφοροῦσε τὴν κατάπαυσή του ἀπὸ τὸ Χαμπασέστι, κτῆμα τοῦ Μύλου.

Ὁ Μελέτιος τὸν κατηγορεῖ ὅτι δὲν ἐπέτρεψε στοὺς mazili νὰ ἐρευνήσουν ἐπὶ τόπου τὸ θέμα. Ὁ μπάνος ἀπαντᾷ ὅτι δὲν μπορεῖ νὰ ἔλθει στὴ δίκη, ἐπειδὴ ἀβεβίωσε ἡ σύζυγός του. Ἀπὸ τὴν πλευρὰ του ὁ ἡγούμενος γνωστοποιεῖ ὅτι θὰ παρουσιάσει ἐνώπιον τοῦ Ντιβανίου τὸν τοπογραφικὸ χάρτη καὶ τὴ μαρτυρία τοῦ κόμισου Κωνσταντίνου Καταρτζίου.

Στὶς 3 Ἰουνίου 1804 ἡ ὑπόθεση προωθεῖται πρὸς τὸ μέγα λογοθέτη τῆς Ἄνω Χώρας. Στὶς 7 Ἰουνίου ὁ ἡγεμόνας Ἀλέξανδρος Μουρούζης διατάζει τὸν πρῶην μέγα μπάνο Ἰορδάκε Μύλου νὰ ἐμφανισθεῖ ἐνώπιον τοῦ Ντιβανίου στὶς 20 Ἰουνίου στὴ δίκη μέ τὴ μονή.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 735.

713

1804, πρὶν ἀπὸ τὶς 11 Ἰουνίου

Ἐπιστολὴ τοῦ ἀρχιμανδριτοῦ Φιλαρέτου, ἡγουμένου τῆς μονῆς Σλάτινας, πρὸς τὸν ἡγεμόνα.

Ὁ ἡγούμενος ἀναφέρει ὅτι ὁ μακαρίτης βοεβόδας Ἀλέξανδρος [Λαπουσεάνου] εἶχε δωρίσει στὴ μονὴ τὸ χωριὸ Τρουσέστι, στὸ καδηλίκι τοῦ Δοροχόι, μέ χρυσόβουλλο τοῦ ἔτους 7076 (1567-1568). Ἡ μονὴ κατέχει ἤδη 73 χρόνια αὐτὸ τὸ χωριὸ χωρὶς προβλήματα. Καθὼς ὁμως ἡ σκεπὴ τῆς Τράπεζας καὶ τοῦ Σκενοφυλακίου εἶχε πιά ὑποστεῖ μεγάλες φθορὲς καὶ μία σειρά κελίων εἶχαν καεῖ, χάθηκαν οἱ ἐπιστολὲς καὶ τὰ ἔγγραφα τοῦ ἡγεμόνα. Ἔτσι οἱ μοναχοὶ ἔκαναν συμφωνία μέ τὸ Βασίλειο βοεβόδα νὰ τοὺς βοηθήσει νὰ ἐπισκευάσουν τὴν στέγη καὶ νὰ τοὺς κτίσει μερικὰ ξύλινα κελιά καὶ μύλους, γιὰ τὶς ἀνάγκες τῆς μονῆς. Σὰν ἀντάλλαγμα θὰ τοῦ παραχωροῦσαν τὴν περιοχὴ Τρουσέστι καὶ θὰ εἶχε αὐτὸς τὴν ἄδεια νὰ τὴ δώσει σὲ ὅποιον θελήσει. Ἡ συμφωνία ἔγινε τὸ 7149 (1640-1641) καὶ ἦταν γραπτὴ. Τὸ χωριὸ αὐτὸ ἀφιερῶθηκε τότε ἀπὸ τὸν ἡγεμόνα στὴ μονὴ τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν μαζί μέ ἓνα ἄλλο, τὸ Κοστέστι. Ὅμως ὁ ἡγεμόνας δὲν κατασκεύασε τοὺς μύλους πού εἶχε ἀνάγκη ἡ μονὴ ἀθετώντας τὴ συμφωνία πού εἶχε κάνει μέ τοὺς μοναχοὺς. Ὁ ἡγούμενος ζητᾷ ἀπὸ τὸν ἡγεμόνα νὰ ἐπανεξετάσει τὴν ὑπόθεση καὶ νὰ ἀποδώσει πάλι πίσω τὸ Τρουσέστι στὴ μονὴ τῆς Σλάτινας. Εἶναι

μάλιστα διατεθειμένοι να εξαγοράσουν αυτή τη γη από τη μονή των Τριών Ίεραρχών, αν χρειασθεί.

Στις 11 Ίουνίου 1804, ο ήγεμόνας Άλέξανδρος Μουρούζης διατάζει το μητροπολίτη Μολδαβίας και έννέα μεγάλους άρχοντες να μεταβούν στη Μητρόπολη για να έρευνήσουν τη διένεξη μεταξύ των δύο μονών, λαμβάνοντας ύπ' όψη τους και τούς νόμους της Πολιτείας και της Έκκλησίας.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, άρ. 712.

714

1804, πριν από τις 16 Ίουνίου

Ό άρχιμανδρίτης Μελέτιος, ήγούμενος της μονής των Τριών Ίεραρχών, διαμαρτύρεται στον ήγεμόνα ότι ο ράπτης Άνδρέας και ο Γεώργιος Ταουσανού έκοψαν χορτάρι από τό κτήμα Καρνιτσένι, από τέσσερεις οδογραφε, τις όποίες ή μονή κατέχει εδώ και 40 χρόνια χωρίς άμφισβήτηση. Οί χωρομέτρες που μετέβησαν εκεί δέν έλυσαν τό πρόβλημα.

Στις 16 Ίουνίου ό πρῶην μέγας βόρnikovος στάλθηκε να έρευνήσει τό θέμα.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, άρ. 521.

715

1804, 1 Όκτωβρίου

Ό Ίωάννης Τιμούς και ό Ίωαννίτζης căpitan, χωρομέτρες, ύπογράφουν όριοθετική μαρτυρία για τό κτήμα Τρουσέστι, ιδιοκτησία της μονής των Τριών Ίεραρχών, προς την πλευρά του Βιβοράνι, τό όποιο κατέχει ό ποστέλνικος Ίωαννίτζης Κούζα. Τά όρια του κτήματος ακολουθούν.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, άρ. 682.

716

1804, 19 Ίουλίου

Ό Βενιαμίν, Μητροπολίτης Μολδαβίας, και 13 μεγάλοι άρχοντες του Ντιβανίου άπευθύνονται στον ήγεμόνα ύστερα από τη διαμαρτυρία του Φιλαρέτου, ήγουμένου της μονής Σλάτινας του νομού Σουτσεάβα.

Ἐκεῖ ἀναφέρεται ὅτι πρὶν ἀπὸ 167 χρόνια ἡ μονὴ εἶχε παραχωρήσει στὸ Βασίλειο Λούπου τὸ χωριὸ Τρουσέστι τοῦ νομοῦ Δοροχόι. Ὡς ἀντάλλαγμα ὁ τελευταῖος θά ἐκτιζε στή μονὴ ἕξι κελιά, θά κάλυπτε μέ ξύλινη στέγη τὴν Τράπεζα καὶ τὸ Σκευοφυλάκιο καὶ θά ἐκτιζε ἓνα μύλο στὸν ποταμὸ Σιρέτ, στὸ χωριὸ Τσιρεπκαούτζι. Στὸ ἐγγράφο ἀναφερόταν ἐπίσης ὅτι σέ περίπτωση πού οἱ μοναχοὶ δέν θά ἔμεναν εὐχαριστημένοι μέ τοὺς ὄρους τῆς συμφωνίας, θά μποροῦσαν νά ἐπιστρέψουν στὸν ἡγεμόνα τὸ χρηματικὸ ποσὸ πού ἀντιστοιχοῦσε στὰ ἔξοδά του καὶ θά λάμβανε πίσω τὸ κτῆμα. Ὁ ἡγεμόνας παραχώρησε τὸ χωριὸ Τρουσέστι στή μονὴ τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, μαζί μέ ἓνα σχετικὸ χρυσοβούλλο τοῦ Ἀλεξάνδρου Λαπουσνεάνου.

Συγκεντρωμένοι στή Μητρόπολη, ὁ Βενιαμὶν καὶ οἱ βογιάροι ἐξέτασαν μαζί μέ τὸ Μελέτιο, ἠγούμενο τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, τέσσερα ἐγγράφα τῆς, μεταξύ τῆς 15ης Φεβρουαρίου 1568 καὶ τῆς 21ης Μαρτίου 1641. Τὰ δικαιολογητικά αὐτὰ οἱ Τριεραρχίτες τὰ εἶχαν κρῦψει μέχρι τὸ 1799, ὅταν ἔγινε γνωστός ὁ ὄρος γιὰ τὴ δυνατότητα ἐπιστροφῆς τοῦ χωριοῦ στή Σλάτινα.

Μέ βάση αὐτὸ τὸν ὄρο, τὸ Ντιβάνι ἀποφασίζει νά ἐπιστρέψει ἡ μονὴ Σλάτινα τὰ χρεῖματα πού ἔδωκε ὁ Λούπου καὶ ἡ μονὴ τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν νά δώσει πίσω στή Σλάτινα τὸ χωριό.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 659.

717

1804, 1 Αὐγούστου

Ὅριοθετικὴ μαρτυρία πού ὑπογράφει ὁ μέγας βόρnikov Δημήτριος Στούρζα ὕστερα ἀπὸ τὴν ἐπὶ τόπου ἔρευνα πού πραγματοποιοῖ ὅτι κτῆματα Μοβιλένι καὶ Μελεστεϊένι (τοῦ λογοθέτη Μιχαὴλ Στούρζα), Φαρκασένι (τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν) καὶ Χαμπασέστι (τοῦ μεγάλου μπάνου Ἰορδάκε Μύλου), ὅλα στὸ νομὸ Ρόμαν.

Προγενέστερη ὄριοθεσία ἔγινε στίς 28 Νοεμβρίου 1801 ἀπὸ τὸ μπάνο Ἄνδρονάκη Δόνιτσι καὶ τὸν κόμισο Κωνσταντῖνο Καταρτζίου μέ βάση παλαιότερα δικαιολογητικά.

Στὴν ὄριοθεσία ἦταν παρόντες ὁ βόρnikov Κωστάκης Στούρζα ἐκ μέρους τοῦ πατέρα του, λογοθέτη Μιχαὴλ, ὁ ἀρχιμανδρῆτης Μελέτιος, ἠγούμενος τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν καὶ ὁ Τιμόθεος Ράουλ ἐκ μέρους τοῦ μπάνου Ἰορδάκε Μύλου.

Ἄκολουθοῦν λεπτομέρειες γιὰ τὰ ὄρια τῶν κτημάτων.

Ἐπίγραφο, Ρουμανικά, ἀρ. **740**, πού ἔγινε ἀπό τό Ἐφετεῖο τῆς Μολδαβίας στίς 20 Δεκεμβρίου 1845 ὕστερα ἀπό αἴτημα τοῦ ἀρχιμανδρίτη Σωφρονίου τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν. Ἄλλο ἐπίγραφο ἀρ. **740A**.

718

1804, 20 Αὐγούστου

Ὁ Ἀλέξανδρος Μουρούζης, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, ἀπολύει ἐπίγραφο σχετικά μέ τή διένεξη πού ἔχει ἡ μονή τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν (ἡγουμένους τῆς ὁ ἀρχιμανδρίτης Μελέτιος), ἰδιοκτήτρια τοῦ κτήματος Φαρκασέι, μέ τόν πρῶν μέγα λογοθέτη Μιχαήλ Στούρτζα, τῆς Ἄνω Χώρας, ὁ ὁποῖος κατέχει τά κτήματα Μοβιλένι καί Χελεστεϊένι καί μέ τό μπάνο Ἰορδάκε Μύλου, ἰδιοκτήτη τοῦ κτήματος Χαμπασέστι, γιά τά ὄρια τῶν κτημάτων τους.

Προγενέστερη ὁριοθεσία ἔγινε στίς 28 Νοεμβρίου 1801 μέ βάση παλαιότερα δικαιολογητικά.

Ὁ ἡγεμόνας διέταξε τό μέγα βόρικο τῆς Ἄνω Χώρας, Δημήτριο Στούρτζα, νά ὁριοθετήσει ἐκ νέου τά κτήματα τόν Ἰανουάριο τοῦ 1804. Ὁ τελευταῖος πραγματοποιεῖ τήν ὁριοθεσία, παρουσία τοῦ ἐπιστάτη τοῦ λογοθέτη, γιοῦ τοῦ Κωστάκη, τοῦ ἡγουμένου Μελετίου καί τοῦ ἐπιστάτη τοῦ Μύλου, Τιμοθέου Ράου.

Ἀκολουθεῖ ἡ ἀναλυτική περιγραφή τῶν ὁρίων.

Ἐπίγραφο, Ρουμανικά, ἀρ. **738**, ἐπικυρωμένο στίς 6 Ἰουνίου 1843 ἀπό τό Δικαστήριο τοῦ νομοῦ Ἰασίου. Ἄλλο ἐπίγραφο ἀρ. **738A**.

719

1804, 30 Αὐγούστου

Ὁ Ἕλληνας ἱερέας Θεόδωρος Γκεόργκε συμφωνεῖ μέ τή μονή τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν (ἡγουμένους τῆς ὁ ἀρχιμανδρίτης Μελέτιος) νά τοῦ παραχωρήσει ἡ μονή ἕξι stânjeni κοντά στήν ἐκκλησία τοῦ Ἁγίου Παντελεήμονος ὥστε νά κτίσει σπίτι καί οἰνοπωλεῖο. Ὁ ἱερέας νά πληρώνει στή μονή 15 λέι τό χρόνο.

Μάρτυρας ὁ Μητροφάνης ἱεροψάλτης.

Γραφέας ὁ Γεώργιος Μπάδ (;).

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **200**.

720

1804, 1 Σεπτεμβρίου

Ὁ Γαβριήλ bǎrbǎrăcar μαρτυρεῖ ὅτι, ὕστερα ἀπὸ παράκλησίν του, ἡ μονὴ τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν τοῦ παραχώρησε ἓνα ἀγροτεμάχιο εὐρισκόμενο στὴν ἔκτασίν της, τεσσάρων stânjeni σέ μῆκος, ὥστε νά ἀνεγείρει ἐκεῖ μία οἰκία. Συμφώνησε μὲ τὸν ἀρχιμανδρίτη Μελέτιο (ἡγούμενο τῆς μονῆς), νά τῆς πληρώνει κάθε χρόνον πέντε λεί ὡς ἐνοίκιο.

Μάρτυρας ὁ ἱεροψάλτης Μητροφάνης.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 198.

721

1804

Κατάλογος ἀντικειμένων πού δώρισε ἡ παχαρντισέσα Σουλτάνα στή μονή Πρέτσιστα τοῦ Μπακάου γιὰ τὸ μνημόσυνο τοῦ πατέρα της ἱερομόναχου Βιτάλιε καί τῆς μακαρίτισας κόρης της Κασσάνδρας.

Πρόκειται γιὰ μία εἰκόνα, ἓνα καντήλι, ἓνα κηροπήγιο, ἀντικείμενα οἰκιακῆς χρήσεως κ.λπ.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 870.

722

1805, 24 Ἰανουαρίου

Ὁ ἀρχιμανδρίτης Μελέτιος, ἡγούμενος τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, παρακαλεῖ τὸν ἡγεμόνα νά εἰσπράξει γιὰ λογαριασμό του ἀπὸ τὸν postelnicea Ἰωαννίτζη Κούζα τὸ εἰσόδημα ἑνὸς τεμαχίου τοῦ κτήματος τῆς μονῆς Κοστέστι, πού καταπατᾶται ἀπὸ τὸ Βιβοράνι, ἰδιοκτησία τοῦ Κούζα κατὰ τὰ τελευταῖα δύο χρόνια.

Στὶς 2 Φεβρουαρίου ὁ ἡγεμόνας Ἀλέξανδρος Μουρούζης διατάζει τοὺς βόρnikovs τοῦ Μποτοσάνι νά ἐρευνήσουν ἐπὶ τόπου τὸ θέμα καί σέ περίπτωση πού ἡ μονή ἔχει δίκιο νά εἰσπράξουν ἀπὸ τὸν Κούζα τὸ εἰσόδημα τῶν δύο ἐτῶν γιὰ νά τὸ ἀποδώσουν στὴ μονή.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 677.

Είχ. 7: Ἐκκλησία Δοάμνεϊ τοῦ Βουκουρεστίου, μετόχι τῆς μονῆς Κοτρωσσένη.

723

1805, 20 Φεβρουαρίου

Ὁ μπετζαδές Σκαρλάτος Γκιάκας [ὑπογράφει ἑλληνικά] ἀναφέρει ὅτι ἀγόρασε ἀπὸ τὸν ἡγεμόνα Μιχαήλ Κ. Σούτζου ἓνα τεμάχιο στὸ κτῆμα Κοπόου τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν καὶ κλείνει συμφωνία μὲ τὴ μονή γιὰ τὴ γύρω περιοχὴ. Ἐπειδὴ αὐτὸ τὸ μέρος δὲν ἀπέδιδε εἰσόδημα στὴ μονή, ὁ Σκαρλάτος ὑποχρεώνεται νὰ πληρῶνει 70 λέι ἑτησίως γιὰ κάθε κτίσμα πού θά οἰκοδομήσει ἐκεῖ.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 4.

724

1806, 26 Φεβρουαρίου

Γιὰ τρίτη φορά ὁ ἔξαρχος τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν ἀπευθύνεται στὸν ἡγεμόνα, διαμαρτυρόμενος ὅτι ἡ μονὴ ζημιώθηκε μὲ τὴν καταπάτηση 13 fălci χορταριοῦ τοῦ κτήματός της Κοστέστι, τοῦ νομοῦ Μποτοσάνι ἀπὸ τὸ Βιβοράνι, ἰδιοκτησία τοῦ ποστέλνικου Ἰωαννίτζη Κούζα.

Ἐπειδὴ ἡ μονὴ δὲν ἔλαβε ἀκόμα τὰ χρήματα πού δικαιούται ὡς ἀποζημίωση, τρία λέι γιὰ κάθε false χορτάρι, ζητάει ἀπὸ τὸν ἡγεμόνα νὰ στείλει ἓναν arpod γιὰ νὰ εἰσπράξει γιὰ λογαριασμό της τὸ ποσό.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 683.

725

1806, 2 Μαΐου

Ὁ Δημήτριος [...], βρόνικος de roartă, ἀπευθύνεται στὸ Λογοθέσιο μετὰ τὴν ἔρευνα τῆς διένεξης μεταξὺ τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν καὶ χωρικῶν οἱ ὅποιοι, ἐνῶ διαμένουν στὴν ἔκταση τῆς μονῆς, δὲν θέλουν νὰ τῆς καταβάλουν τὸ ἐνοίκιο.

Πρόκειται εἴτε γιὰ ἀνθρώπους οἱ ὅποιοι δὲν ἀναγνωρίζουν ὅτι ἔκτισαν τὰ σπίτια τους στὴν ἔκταση τῆς μονῆς, εἴτε ἔπαψαν νὰ πληρώνουν σὲ αὐτὴν τὸ σχετικὸ ἐνοίκιο.

Ἡ ἔρευνα συνοδεύεται ἀπὸ χάρτη τῆς περιοχῆς.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 596.

726

1805, 10 Δεκεμβρίου

Ἐο Δημητράκης Μπουζνε καί ὁ Ἰορδάκε Νεκούλτσε ὀριοθετοῦν τό κτήμα Κουτέστι τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν (τό ὅποιο καταπατάται μέ 143 false ἀπο τό χωριό Βιβοράνι, ἰδιοκτησίας τοῦ ποστέλνικου Ἰωαννίτζη Κούζα). Ὑστερα ἀπό διαταγή τῶν βορνίκων τοῦ Μποτοσάνι, παρουσία ἐκπροσώπων τῶν δύο πλευρῶν, ἡ μονή θά ἀποζημιωθεῖ μέ τρία λεί για κάθε false τό χρόνο.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 678.

727

1807, 27 Ἀπριλίου

Ἐο Ἰωάννης Βραμπίτσε cāritan γράφει σέ ἀρχιμανδρίτη τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν πῶς ὁ Ζότα ἦλθε στό Σοκρουζένι ὅπου ἀνέφερε ὅτι ἐκμισθώνει ἕνα τεμάχιο ἀπό αὐτό τό κτήμα, τό ὅποιο ἡ μονή ἔχει ὡς ἀντάλλαγμα ἀπό τῶν Μπουζίλα.

Γι' αὐτό τό τεμάχιο ὑπάρχουν δύο ἔγγραφα τά ὅποια ἡ μονή ἀναζητᾶ. Τελευταία τά κατέχει ὁ Κωστάκης Μανόλε, γιῶς τοῦ Θεοδώρου ἀπό τό χωριό Μλεναουτζι τοῦ νομοῦ Δοροχόι.

Γίνεται ἐπίσης ἀναφορά σέ κάποιον χωρικό Ἰωάννη Ρομανέσκου ὁ ὅποιος προσπαθεῖ νά καταπατήσει ἕνα τεμάχιο τῆς μονῆς στό χωριό Σοκρουζένι.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 581.

728

1807, 7 Μαΐου

Ἐο ἀρχιμανδρίτης Σεραφείμ, ἠγούμενος τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, γνωστοποιεῖ στούς καίμακάμηδες ὅτι ἐντόπισε τά δικαιολογητικά τῆς μονῆς γιά ἕνα οἰκόπεδο στό Ἰάσι, προορισμένο γιά ἀνέγερση οἰκίας.

Στή δίκη πού εἶχε ἕνα χρόνο νωρίτερα μέ τόν ταγματάρχη Ἰωαννίτζη Κανάνο, τό οἰκόπεδο περιῆλθε στήν κατοχή του, ἀλλά μόνο μέχρι νά βρεῖ ἡ μονή τά σχετικά ἔγγραφα. Τώρα πού αὐτά βρέθηκαν, ὁ ἠγούμενος ζητᾶ νά ἐπαναληφθεῖ ἡ δίκη.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 595.

729

1807, 28 Μαΐου

Ἐπισημοποιήθηκε ἡ ἀρχιμανδριότης Μελέτιος [ὑπογράφει ἑλληνικά], ἡγούμενος τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, διαμαρτύρεται στὸν ἡγεμόνα ἐπειδὴ ὁ μπάνος Κωνσταντῖνος Δόνιτσι, ὁ ὁποῖος ἐπρεπε νὰ εἶναι παρὼν στὸ Ντιβάνι στὴ δίκη μετὰ τῆς μονῆς, δὲν ἐμφανίστηκε τὴν ἡμέρα πού εἶχε ὀρισθεῖ (15 Μαΐου).

Ἡ διαμαρτυρία ἀφοροῦσε τὴν καταπάτηση τοῦ κτήματος τῆς μονῆς, Τρουσέστι, ἀπὸ ἓνα φράγμα γιὰ κατασκευὴ μύλου πού βρῖσκεται στὸ παλαιόχωρι Λετζκάνι, ἰδιοκτησίας του. Παρακαλεῖ νὰ ὑποχρεωθεῖ ὁ Δόνιτσι νὰ προσέλθει στὸ Ντιβάνι.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 676.

730

1807, πρὶν ἀπὸ τὶς 4 Ἰουλίου

Ἐπισημοποιήθηκε ἡ ἀρχιμανδριότης Μελέτιος, ἡγούμενος τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, ζητᾷ ἀπὸ τοὺς βογιάρους μέλη τοῦ Ντιβανίου νὰ σταματήσουν τὴν κατασκευὴ γέφυρας στὸν ποταμὸ Μπίστριτσα, ἀπὸ τὸ σπαθάρη Ἰωαννίτζη Στούρτζα. Ἐκεῖ ποτε δὲν ὑπῆρξε γέφυρα καὶ ἡ κατασκευὴ τῆς προκαλεῖ ζημιές στὴ γέφυρα πού ἔχει ἤδη ἡ μονὴ Πρέτσιστα πάνω ἀπὸ τὴ Μπίστριτσα, πρὸς τὸ μεγάλο δρόμο.

Στὶς 4 Ἰουλίου 1807 τὸ Ντιβάνι διατάζει τοὺς ἰσπράβνικους τοῦ Μπακάου νὰ ἐρευνήσουν τὴν ὑπόθεση.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 47.

731

1807, 5 Ἰουλίου

Ἐπισημοποιήθηκε ἡ ἀρχιμανδριότης Μελέτιος, ἡγούμενος τῆς μονῆς Πρέτσιστας τοῦ Μπακάου σχετικὰ μετὰ τὴν [κινητὴ] γέφυρα πού διατηροῦσε μαζί μετὰ τὸ σπαθάρη Ἰωαννίτζη Στούρτζα. Ὁ τελευταῖος, παρὰ τὰ ἡγεμονικά χροσόβουλλα, κατασκεύασε καινούργια γέφυρα στὸ κτῆμα Ἀραμέστι.

Γι' αὐτὸ τὸ λόγο ὁ βεστιάρης ζήτησε ἀπὸ τὸν ἡγούμενο τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, τῆς ὁποίας μετόχι εἶναι ἡ Πρέτσιστα, νὰ διαμαρτυρηθεῖ ἐναντίον τοῦ Στούρτζα. Τὸ Ντιβάνι ἔστειλε διαταγὴ στοὺς ἰσπράβνικους τοῦ

Μπακάου νά ἐρευνήσουν τό θέμα καί νά τό ἐνημερώσουν, ὥστε ὁ σπαθάρης νά μήν μπορέσει νά ἀνεγείρει καινούρια γέφυρα κοντά στήν παλαιά.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 839.

732

1807, 10 Ἰουλίου

Ἡ Isprăvnicia τοῦ Μπακάου διατάζει τόν Ἰορδάκε Τσιουῦτε νά ἐρευνήσει τή διένεξη μεταξύ τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν καί τοῦ σπαθάρη Ἰωαννίτζη Στούρζα γιά δύο γέφυρες, μία κινητή καί μία σταθερή στόν ποταμό Μπίστριτζα, ἰδιοκτησία τοῦ τελευταίου.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 48.

733

1807, 12 Ἰουλίου

Τοπικοί ἀξιωματοῦχοι ἐρευνοῦν τό θέμα μᾶς κινητῆς γέφυρας πού ἔκτισε ὁ σπαθάρης Ἰωαννίτζης Στούρζα σέ κτήμα ἐλευθέρων χωρικῶν, ὀνόματι Ἀραμέστι τοῦ νομοῦ Νεάμτζ. Ὁ ἴδιος θέλει νά κάνει καί ἄλλη γέφυρα σταθερή, στό κτήμα του Ζισκάνι. Ἐπειδή ἡ δεύτερη μπορεῖ νά προκαλέσει ζημιές στή γέφυρα τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, οἱ ἀξιωματοῦχοι ἀποφασίζουν νά μήν κατασκευασθεῖ.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 49.

734

1807, 15 Ἰουλίου

Ἡ Isprăvnicia τοῦ νομοῦ Μπακάου κάνει γνωστό στό Ντιβάνι τῆς Μολδαβίας τό θέμα τῆς διένεξης μεταξύ τοῦ ἀρχιμανδριτῆ Σεραφείμ, ἡγουμένου τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, καί τοῦ σπαθάρη Ἰωαννίτζη Στούρζα γιά μία σταθερή γέφυρα τήν ὁποία ὁ τελευταῖος θέλει νά κατασκευάσει. Καλούμενη νά παρουσιάσει τά δικαιολογητικά στήν Isprăvnicia, ἡ Αἰκατερίνη Στούρζα δηλώνει ὅτι αὐτά εἶναι στό Ἰάσι, ἐνώ ὁ σπαθάρης βρισκόταν στό Φοξάνι ὡς staroste τοῦ νομοῦ Πούτνα.

Ἐν τῷ μεταξύ ἡ μονή παρουσίασε πέντε ἔγγραφα σχετικά μέ τό θέμα, χρονολογημένα μεταξύ Ἰανουαρίου 1662 καί 25ης Σεπτεμβρίου 1773.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 50.

735

1807, 21 Ἰουλίου

Ὁ σπαθάρης Καταρτζίου γράφει στόν ἡγούμενο τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν ὅτι ὁ σεράρης Μανωλάκης Καρακάς τοῦ ἐπέδειξε τό ἔγγραφο τοῦ Ντιβανίου μέ τό ὅποιο διατάζεται νά ὀριοθετησε τό κτήμα τῆς μονῆς Φαρκασέني, πρός τήν πλευρά τοῦ Ὁμποροτσέني, ἰδιοκτησία τοῦ σεράρη.

Ὁ σπαθάρης καλεῖ τόν ἡγούμενο μέ τά δικαιολογητικά τῆς μονῆς νά παρουσιαστεῖ στό χῶρο τῶν κτημάτων.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 731.

736

1807, 14 Αὐγούστου

Δικαστικό ἔγγραφο τοῦ Ντιβανίου τῆς Μολδαβίας ὕστερα ἀπό τή διαμαρτυρία τοῦ ἡγουμένου τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν πρός αὐτό, ὅτι ἀπό τέσσερα παλαιοχώρια Ρακιτένι, Ἀδξιουδένι, Ἰουγκάνι καί Τετζκάνι, πού βρίσκονται στό νομό Ρόμαν, ἔφυγαν 20 κάτοικοι.

Σύμφωνα μέ τό ἐθιμικό δίκαιο ἡ ἀκίνητη περιουσία τους παραμένει στήν ἰδιοκτησία τῆς μονῆς (οἰκίες, λειβάδια κ.λπ.). Πέντε ἀπό ἐκείνους τοὺς κατοίκους κράτησαν γιά τόν ἑαυτό τους τό εἰσόδημα ἀπό τή χρήση τοῦ χορταριοῦ.

Γιά νά λυθεῖ τό ζήτημα στέλλεται ἀπό τό Ντιβάνι ὁ λογοθέτης Γρηγόριος Ράδου.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 792.

737

1807, 15 Νοεμβρίου

Τό Μέγα Λογοθέσιο γράφει στό στόλνικο Ἀνδρέα Μύλου ὅτι ὁ ἀρχι-

μανδρίτης Σεραφεΐμ, ηγούμενος τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, διαμαρτυρήθηκε ὅτι τὰ ὄρια τῶν χωριῶν τῆς Τετζάνι καὶ Ἰουγκάνι καταπατοῦνται ἀπὸ ἀνθρώπους ποῦ διαμένουν στὰ κτήματα τοῦ Μύλου. Ὁ τελευταῖος μάλιστα ξυλοκόπησε μέχρι θανάτου τὸ βόρνικο ἀπὸ τὸ Ἰουγκάνι. Αὐτό, ὑπογραμμίζει τὸ Λογοθέσιο, δὲν ἐπιτρέπεται ὅσο ἐκρεμμοῦν δίκες γιὰ τὴν ὑπόθεση αὐτή. Ἐάν ἔχει διενέξεις, στὸ ἐξῆς νὰ μὴν ἐπιχειρήσει νὰ βρεῖ μόνος του τὸ δίκαιο.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 478.

738

1807

Ἐπιστολή τοῦ Βενιαμίν, Μητροπολίτου Μολδαβίας, γιὰ τὴ διαφωνία τῶν δύο μονῶν –Σλάτινας καὶ Τριῶν Ἱεραρχῶν– περὶ τοῦ κτήματος Τρουσέστι. Ὁ Μητροπολίτης ἀναφέρει ὅτι τὸ ἐν λόγω κτήμα ἦταν ὑπὸ τὴ δεσποτεία τῆς μονῆς Σλάτινας μέχρι τῶν ἡμερῶν τοῦ Βασιλείου ἠγεμόνα, ὅταν αὐτὸς ἀφίερωσε στὴ μονὴ τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν σημαντικὴ ἔκταση γῆς κοντὰ στὸ συγκεκριμένο κτήμα. Τότε οἱ μοναχοὶ τῆς Σλάτινας, λόγω δικῆς τους ἀνάγκης, γιὰ τὴν οἰκοδόμησι κτισμάτων τῆς μονῆς, παραχώρησαν τὴ δεσποτεία καὶ τὴ νομὴ τοῦ κτήματος αὐτοῦ στὴ μονὴ τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν. Ἐτοί ὁ ἠγεμόνας τοὺς βοήθησε στὴν ἀνέγερσι τῶν κτισμάτων ποῦ εἶχαν παλαιότερα καταστραφεῖ. Ἡ συμφωνία αὐτὴ ἐγένε ἐγγράφως καὶ παρόντες ἦταν ὁ τότε Μητροπολίτης καὶ κάποιοι ἄρχοντες ὡς μάρτυρες. Ἐτοί ἦταν ἡ κατάστασι μέχρι τὸ 1804. Κατὰ τὸ 1804 ὁ Φιλάρετος, ηγούμενος τῆς μονῆς Σλάτινας, βρῆκε ἐκεῖνες τίς παλιές συμφωνίες τῶν προκατόχων του καὶ κίνησε ἀγωγὴ κατὰ τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν ὑποστηρίζοντας ὅτι ὁ ἠγεμόνας δὲν τήρησε πλήρως τὴ συμφωνία γιὰ τίς οἰκοδομές ποῦ θὰ κατασκεύαζε γιὰ τὴ μονή. Ἐτοί ἔπεισε κάποιους καὶ θεώρησαν τότε ὅτι ἡ ἀναφορά του ἦταν δίκαιη.

Στὴν ἐπιστολή του ὁ Μητροπολίτης ἐπισημαίνει ὅτι ἔχουν ἤδη μεσολάβῃσι ἀρκετὰ χρόνια ἀπὸ τότε καὶ δὲν μπορεῖ νὰ γνωρίζει μὲ ἀκριβεία τὰ γεγονότα. Θεωρεῖ, παρὸλα αὐτά, ὅτι οἱ πατέρες τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν ἔχουν δίκαιο γιὰ τὸ κτήμα Τρουσέστι, ἐνὼ τὰ ὄσα ἀναφέρονται γιὰ τὰ κτίσματα εἶναι δύσκολο νὰ διερευνηθοῦν καὶ νὰ ἀποδειχθοῦν. Ζητᾷ νὰ σταματήσουν οἱ διαφωνίες μεταξὺ τῶν μοναχῶν τῶν δύο μονῶν καὶ γιὰ τὸ λόγο αὐτὸ συντάσσεται τὸ παρὸν ἐγγράφο ὥστε νὰ ὑπάρχει γραπτὴ ἀπόδειξι ὅτι τὸ δίκαιο ἀνήκει στὴ μονὴ τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν. Καὶ ἡ μητρόπο-

λη ἀφιερώνει μία σκήτη στή μονή τῆς Σλάτινας ὡς ἀντάλλαγμα γιά τήν τυχόν ἀδικία πού εἶχε παλαιότερα ὑποστεῖ.

Ἀντίγραφο, Ἑλληνικά, ἀρ. 709.

739

1808, 24 Μαρτίου

Τό Ντιβάνι τῆς Μολδαβίας γνωστοποιεῖ στό σπαθάρη Ἰωάννη Στούρζα ὅτι δέν δικαιούται νά κτίσει σταθερή γέφυρα στόν ποταμό Μπίστριτζα κοντά στό Μπακάου.

Ὁ ἡγούμενος τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν διαμαρτυρήθηκε ὅτι στό κτῆμα τῆς μονῆς Πρέτσιστας τοῦ Μπακάου, μετόχι στή μονή τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, ἔχει μία γέφυρα μαζί μέ τό βόρνηκο Βασίλειο Κοστάκε. Ὁ σπαθάρης εἶχε νοικιάσει ἕνα χώρο ἀπό τοὺς κατοίκους γιά 7 χρόνια ἔναντι 40 λεί τό χρόνο, ἐνῶ ἀπό τήν ἄλλη πλευρά ἕνα ἄλλο χώρο ἀπό τοὺς ἐλεύθερους χωρικούς τοῦ Ἀραμέστι ὅπου εἶχε σκοπό νά κτίσει γέφυρα. Τό Ντιβάνι ἀποφασίζει ὅτι ἐπειδή ὁ σπαθάρης οὔτε ἐλεύθερος χωρικός εἶναι, οὔτε γείτονας τῆς μονῆς, καί μποροῦσε νά προκαλέσει ζημιά, στή μονή, πρέπει νά σταματήσει τήν κατασκευή της.

Ὑπογράφουν ὡς μάρτυρες: Μπάλς μέγας λογοθέτης, Στούρζα μέγας βόρνηκος, Ἰωάννης Νεκουλτσε μέγας σπαθάρης, Παλάδε μέγας λογοθέτης.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 51.

740

1808, 15 Ἀπριλίου

Τό Ντιβάνι τῆς Μολδαβίας γράφει στους ἰσραβνικούς τοῦ νομοῦ Μπακάου ὅτι ὁ σπαθάρης Ἰωαννίτζης Στούρζα ἀγόρασε γιά 7 χρόνια ἕνα τμήμα τῆς ὄχθης τοῦ ποταμοῦ Μπίστριτζα ἀπό τοὺς κατοίκους τοῦ Μπακάου. Ἡ μονή Πρέτσιστα ὁμως καί ὁ Βασίλειος Κοστάκι ἀντιστέκονται, μέ βάση τό δικαίωμα τῆς προτίμησης. Γι' αὐτό τό λόγο ζητεῖται ἡ ἔρευνα.

Ὑπογράφουν ὁ λογοθέτης Μπάλς καί ὁ μέγας βόρνηκος Στούρζα, καθώς καί ἄλλοι τρεῖς [μέ δυσανάγνωστες ὑπογραφές].

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 53.

741

1808, 19 Ιουλίου

Ἡ Isprǎnǐcia τοῦ νομοῦ Μπακάου ὑπογράφει ἔγγραφο σχετικά μέ ἕνα οἰκόπεδο τῆς μονῆς Πρέτσιστας στό Μπακάου ὅπου ἦταν ἡ ἔδρα της. Γι' αὐτό οἱ κάτοικοι διαμαρτυρήθηκαν ὅτι καταπατᾶται.

Κατά τήν ἔρευνα πού ἔγινε, διαπιστώθηκε ὅτι οἱ κάτοικοι δέν διαθέτουν δικαιολογητικά γιά τά ὄρια του, ἐνῶ ἡ μονή κατέχει μόνο ἕνα χρυσόβουλλο, τοῦ Ματθαίου Γκίκα, ὅπου ἀναφέρεται ὅτι ὁ κλοντσιάρης Ἦνε δωρίζει στή μονή Πρέτσιστα τό οἰκόπεδο αὐτό (τό ἔτος 1755-1756).

Ἡ Isprǎnǐcia μέτρησε ὅλο τό οἰκόπεδο, ἀφήνοντας ἕνα δρόμο πού διεκδικοῦσαν οἱ κάτοικοι καί ἕναν ἐλεύθερο χῶρο γιά τή συγκέντρωσή τους.

Μέ αὐτό τόν τρόπο καί ἡ μονή καί οἱ κάτοικοι ἔμειναν εὐχαριστημένοι.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **968**. Μέ τήν ἐπικύρωση τῆς Isprǎnǐcia τοῦ Μπακάου στίς 5 Αὐγούστου 1811.

742

1808, 6 Ὀκτωβρίου

Ὁ Θεόδωρος, γιός τοῦ Ἰακώβου, καί ἄλλοι τεχνίτες ὑποχρεώνονται ἐνώπιον κάποιου Νίκου νά ἐκτελέσουν μία ἐργασία ἔτσι ὅπως συμφώνησαν, μέ τήν ἐπικύρωση τῆς Ἐπιτροπῆς «Ἀλμπάστρα» [ἡ ὁποία καί τοποθετεῖ τή σφραγίδα].

Ἰακολουθοῦν κάποιες τεχνικές λεπτομέρειες τῆς ἐργασίας [στά ἑλληνικά].

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **1118**.

743

1808, 7 Νοεμβρίου

Ἡ Ἰλίνκα Χολτοάια, σύζυγος τοῦ Γκλιγκοράς μαζί μέ τούς γιούς της καί ἄλλους πωλοῦν στή μονή Πρέτσιστα τοῦ Μπακάου (ἡγούμενός της ὁ Ἰωαννίνιος), τά τεμάχια πού ἔχουν στό κτήμα Πλόπουλ τοῦ νομοῦ Νεάμτζ ἕναντι ἔξι λεί τό κάθε stǎnjeni.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **130**.

744

1809, 27 Ἰανουαρίου

Δύο βόρνικοι de roapă ὑπογράφουν τοπογραφικό σχέδιο γιὰ ἕνα τεμάχιο τῆς συνοικίας Φερεδέι, νότια τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν.

Διακρίνεται ἡ ἐκκλησία, ὁ τοίχος καὶ τὸ χάνι τῆς μονῆς, καθὼς καὶ ὀρισμένα σπίτια κατοίκων τῆς περιοχῆς: τῆς συζύγου ἑνὸς portar, ὀνόματι Πολυχρόνη, τοῦ ὠρολογοποιοῦ Ἀρμούρι, ἑνὸς ἐμπόρου κ.λπ.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 587.

745

1809, 13 Ἀπριλίου

Τὸ Ντιβάνι τῆς Μολδαβίας γράφει στοὺς ἰσπράβνικους τοῦ νομοῦ Ρόμαν γιὰ τὰ χωριά πού κατέχει ἐκεῖ ἡ μονή τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν –Ρακιτένι, Ἰουγκάνι, Ἀδζιουδένι, Τετζκάνι– καὶ γιὰ τὴ διαμαρτυρία τῶν κατοίκων.

Οἱ τελευταῖοι ἐκμεταλλεύονταν τὸ εἰσόδημά τους σὲ συνεννόηση μὲ τὴ μονή. Τελευταῖα τὰ χωριά πωλήθηκαν μὲ δόλιο τρόπο σὲ ἕνα σέρβο ἔμπορο ὁ ὁποῖος διέδιδε ὅτι εἶναι ἐπιστάτης (ἐνῶ οἱ χωρικοὶ ἀνακάλυψαν ὅτι εἶναι ἀγοραστής). Οἱ τελευταῖοι ζητοῦν νὰ ἀξιοποιήσουν τὸ δικαίωμα τῆς προτίμησης καὶ νὰ ἀγοράσουν αὐτοὶ τὰ συγκεκριμένα χωριά.

Ἐπειδὴ ὁ ἠγοῦμενος καθυστεροῦσε τὴ διαδικασία τῆς πώλησης, θέτοντάς τους ἀπαράδεκτους ὄρους, οἱ χωρικοὶ ἀπευθύνονται στό Ντιβάνι τὸ ὁποῖο τοὺς δικαιώνει. Ἔτσι, οἱ ἰσπράβνικοὶ διατάζονται νὰ λάβουν τὸ παλαιὸ συμφωνητικὸ καὶ νὰ τὸ στείλουν στό Ντιβάνι, ἐνῶ τὸ τωρινὸ νὰ παραμείνει ὡς βεβαίωση στὰ χέρια τῶν χωρικῶν.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 1056.

746

1809, 23 Ἀπριλίου

Ἡ Θεοφανὼ Γκρεάκα εἶχε ἐκμισθώσει ἀπὸ τὴν ἐποχὴ τοῦ ἀρχιμανδριτῆ Κωνσταντίνου, ἠγομένου τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, μία ἔκταση 9 stânjeni ἀπὸ τὴ μονή, ἔναντι δύο λέι τὸ χρόνο ἐνοίκιο. Ἐκεῖ ἔκτισε καὶ μία

οικία. Τώρα, ύστερα από δική της αίτηση, ο ηγούμενος της παραχώρησε άλλα πέντε stânjeni με τό ίδιο ενοίκιο, τά όποια βρίσκονται στή συνοικία Φερεδέου.

Νά έχει λοιπόν τό δικαίωμα νά τά κρατήσει τόσο ή ίδια όσο καί οί κληρονόμοι της.

Γραφέας ό diae Γεώργιος Ράδου.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, αρ. 223.

747

1809, 23 Ἀπριλίου

Καταγραφή ακίνητης καί κινητῆς περιουσίας τῆς μονῆς Προέτοιστας τοῦ Μπακάου, μετοχίου τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν. Πρόκειται γιά ιερά αντικείμενα (εἰκόνες, δισκοπότηρα κ.λπ.), γιά αντικείμενα τῆς οἰκίας [τοῦ ἡγουμένου;], γιά ἐξοπλισμό τοῦ παλαιοῦ καί τοῦ νέου μύλου, τοῦ ποτοποιεῖου καί τῶν ἀμπελιῶν ἀπό τό Σπαριέτζι.

Ἀκολουθοῦν τά ὀνόματα τῶν κτημάτων (Λέτεα, Ποπόρουλ, τεμάχια στά κτήματα Κανένι, Πλόπουλ, Μπαδιτσένι, Τζιουρτζέστι, Μουσατέστι) καί ή καταγραφή τῶν ποτοποιεῖων καί τῶν τεμαχιῶν πού έχει ή μονή στό Μπακάου.

Συντάχθηκε σέ δύο ἀντίγραφα ἀπό τά όποια τό ἕνα παραδόθηκε στόν ἀρχιμανδριτῆ Σεραφείμ, ἡγούμενο τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, αρ. 838.

748

1809, 28 Ἀπριλίου

Ἐμπάνος Ἀνδρονάκης Δόνιτσι, γράφει στή Vormnicia de aprozi ότι δέν μπορεῖ νά φέρει τά δικαιολογητικά στή δίκη πού έχει μέ τή μονή τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν ἐξαιτίας τῆς ὑπηρεσίας πού έχει ἀναλάβει. Ὅταν ή ἀπασχόλησή του ἐκεῖ ὀλοκληρωθεῖ, θά ἐμφανισθεῖ ἐνώπιον τοῦ Ντιβανίου.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, αρ. 528.

749

1809, 13 Μαΐου

Ὁ ἱερομόναχος Ἄνθιμος βεβαιώνει ὅτι ἔλαβε ἀπὸ τὸν ἀρχιμανδριτὴ Σεραφεῖμ, ἠγούμενο τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, τὰ ἔξις τρία ἐγγράφα: ἓνα ἠγεμονικό, τῆς 6ης Μαρτίου 7217 (1709), μία μαρτυρία τῶν ἐλευθέρων χωρικῶν, τῆς 13ης Μαΐου 7269 (1761) καὶ ἓνα πιστοποιητικό δωρεᾶς ἐνὸς μοναχοῦ τῆς 8ης Ἰουνίου 7250 (1742).

Ἐπίσης φροντίζει καὶ ὅταν δὲν τὰ χρειάζεται πλέον, θὰ τὰ ἐπιστρέψει.

Γραφεάς ὁ Ἰωάννης Χάριμαν.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 862.

750

1809, Ἰούνιος

Ὁ Μητροπολίτης Μολδαβίας Γαβριήλ, διατάζει τὴ Dicasteria νὰ βροῖ μία λύση στὴ διαμαρτυρία τοῦ πρῶην ἠγουμένου τῆς μονῆς Μπουρδουζέني, Ἀθανασίου, γιὰ ἓνα ἀμπέλι στὸ Ζαμπραούτzi, τοῦ νομοῦ Πούτνα, τὸ ὁποῖο κατέχει τώρα ἡ μονὴ τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, καθὼς καὶ γιὰ μερικά προσωπικά του ἀντικείμενα τὰ ὁποῖα κρατήθηκαν στὸ Μπακάου μετὰ ἀπὸ διαταγὴ τοῦ ἀρχιμανδριτῆ Μελετίου τὸ 1801.

Τὸ ἀμπέλι τὸ ἔχασε ὕστερα ἀπὸ τὴν ἀπόφαση τῆς Stăroștia τῆς Πούτνας, κατὰ διαταγὴ τοῦ Μεγάλου Λογοθέσιου, ἐνῶ τὰ ἀντικείμενα τὰ κράτησε ὁ ἐπιστάτης τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, Ἄνθιμος. Ὁ Ἀθανάσιος δὲν συμφωνεῖ μὲ τὴν ἀπόφαση τῆς Stăroștia. Γιὰ τὰ προσωπικά του ἀντικείμενα ἔκανε συχνὰ αἴτηση ἐπιστροφῆς τὸς πρὸς τὸν ἀρχιμανδριτὴ Ἰωαννίκιο, ὁ ὁποῖος πέθανε καὶ δὲν τοῦ ἐπεστράφησαν.

Ὁ Μητροπολίτης ἀποφασίζει νὰ ἀπευθυνθεῖ ὡς πρὸς τὰ ἀμπέλια στὶς πολιτικὲς Ἀρχές, ἐνῶ γιὰ τὰ πράγματα του νὰ εἰσπράξει τὸ ποσὸ τῶν 1.993 λέι καὶ 18 bani ἀπὸ τὴν περιουσία τοῦ Ἰωαννικίου καὶ τοῦ Μελετίου.

Ἀντίγραφο, Ρουμανικά, ἐπικυρωμένο ἀπὸ τὸν πρωτοῦερέα τῆς Μητροπόλης, ἀρ. 3.

751

1809, 1 Ἰουλίου

Συμφωνητικό ἐνοικίωσης ἐργαστηρίου παρασκευῆς τυρόπιτας τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν στό Πόδοιι Βέκι γιά δεκαπέντε χρόνια. Ἡ συμφωνία ὑπογράφεται ἀνάμεσα στόν ἡγούμενο τῆς μονῆς Σεραφεῖμ καί στόν ἐνοικιαστή Γεώργιο Λάζου.

Τό ποσό τοῦ ἐνοικίου ὀρίστηκε σέ 500 γρόσια ἐτησίως, τά ὁποῖα θά καταβάλλονται σέ δύο ἑξαμηνιαῖες δόσεις. Ὁ ἐνοικιαστής εἶναι ὑποχρεωμένος νά κάνει μέ δικά του ἔξοδα ὅλες τίς ἀπαιτούμενες ἐπισκευές. Στήν περίπτωση πού θά χρειαστεῖ πλήρης ἀνακαίνιση τοῦ χώρου, λόγω πυρκαγιάς ἢ ἄλλης αἰτίας, ὁ ἐνοικιαστής θά πρέπει νά ἔχει τήν ἄδεια τοῦ μοναστηριοῦ. Ὁ ἐνοικιαστής δέν ἔχει τό δικαίωμα νά νοικιάσει σέ ἄλλον τό ἐργαστήριο, στήν περίπτωση πού ὁ ἴδιος ἐγκαταλείπει τήν τέχνη του. Ἐάν ὁμως τηρεῖ τή συμφωνία καί τίς προθεσμίες γιά τήν καταβολή τοῦ ἐνοικίου, τότε νά μένει ἀνενόχλητος ἀπό τή μονή καί κανεῖς νά μὴν ἔχει τήν ἐξουσία νά ἀθετήσῃ τή συμφωνία.

Μετά τό πέρασ τῆς δεκαπενταετίας, ὁ ἐνοικιαστής θά ἔχει τό δικαίωμα τῆς προτιμήσεως, ὥστε, ἂν θέλει, νά νοικιάσει ὁ ἴδιος καί πάλι τό ἐργαστήριο.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 225.

752

1809, 2 Ἰουλίου

Ὁ Κωνσταντῖνος Χόστε ἀπό τό χωριό Μουντσέλουι τοῦ νομοῦ Ρόμαν, παραχωρεῖ μία βεβαίωση πρὸς τή μονή τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν (ἡγούμενος τῆς ὁ Σεραφεῖμ). Ἀναφέρει ὅτι ἦλθε στό μοναστήρι καί ἐνημέρωσε τόν ἡγούμενο πὼς ξέρεῖ γιά τό τεμάχιο πού κατέχει ἡ μονή σέ ἐκεῖνο τό χωριό ἀπό δωρεά.

Γι' αὐτό τό λόγο ὁ Σεραφεῖμ τόν ὀρισε ἐκπρόσωπό τῆς στήν ὀριοθεσία πού θά πραγματοποιηθεῖ ὁ Κωνσταντῖνος Καταρτζίου.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 737.

753

1809, 7 Ιουλίου

Τό Ἐκκλησιαστικό Δικαστήριο τῆς Μολδαβίας (ὑπογράφει ὁ πρωτοῖε-
ρέας Πέτρος Κουνίτζκι) ἐρευνᾷ τήν ἄρνηση τοῦ πλακουντοποιοῦ Παναγιώ-
τη Ρουμेलιώτη νά δεχθεῖ τήν αὔξηση τοῦ ἐνοικίου γιά τό ποτοπωλεῖο πού
τοῦ ἔχει ἐκμισθώσει ἡ μονή τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν (ἡγούμενός τῆς ὁ Σερα-
φεῖμ) πέραν τοῦ ποσοῦ τῶν 200 λέι τό χρόνο τό ὁποῖο πληρώνει ἀπό τήν
ἡμέρα πού τό νοίκιασε (1 Σεπτεμβρίου 1790, ἐπί ἡγουμενίας Ἰγνατίου). Τό
συμβόλαιο ἀνέφερε πράγματι ὅτι τό ποσό αὐτό θά μείνει σταθερό.

Ἄφοῦ ἀναλύει τούς ἀγιοριτικούς κανόνες, ὁ Κουνίτζκι ἀποφασίζει γιά
τό συγκεκριμένο θέμα ἢ νά συνάψει νέο συμβόλαιο ὁ Ρουμελιώτης ἢ νά
ἐγκαταλείψει τό ποτοπωλεῖο.

Ἄντίγραφο, Ρουμανικά, ἀρ. 224.

754

1809, 3 Αὐγούστου

Ἕνας μοναχός γράφει στόν ἡγούμενο Σεραφεῖμ τῆς μονῆς τῶν Τριῶν
Ἱεραρχῶν ὅτι μετέβη στό ἀμπέλι τῆς μονῆς, πού βρῖσκονται στό νομό
Πούτνας καί ἐνεπλάκη σέ δικαστικό ἀγῶνα στή Sărostia γιά τίς ἀγορές πού
πραγματοποίησε ὁ ἀρχιμανδριτής Ἀθανάσιος στό Ζαμπραούτζι τά τελευ-
ταία δύο-τρία χρόνια, ἀφοῦ ἡ μονή εἶχε λάβει μία δωρεά σέ ἀμπέλια.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 10.

755

1809, 15 Αὐγούστου

Ὁ ἱερέας Ἰάκωβος ἀπό τήν ἐκκλησία τοῦ Ἁγίου Παντελεήμονος δηλώ-
νει ὅτι ἀγόρασε ἀπό τή Βασίλκα, κόρη τοῦ căpitan Βασιλείου Πέτρε, σύζυ-
γο τοῦ Στεφάνου Ρόσκα, μία οἰκία πού βρῖσκεται στή συνοικία Σφάντουλ
Παντελμόν, στήν ἔκταση τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, στίς 12 Μαΐου
1808, ἔναντι 75 λέι.

Συνηνοήθηκε μέ τόν ἡγούμενο Μητροφάνη καί τόν ἀρχιμανδριτή Σερα-

φείμ νά πληρώνει στή μονή ἐνοίκιο πέντε λεί τό χρόνο, ἔναντι τριῶν, ὄσο πληρώνων πρὶν τήν ἀγοράσει ὁ Ἰάκωβος. Τά ὄρια τῆς οἰκίας ἀκολουθοῦν.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 197.

756

1810, πρὶν ἀπό τίς 23 Φεβρουαρίου

Ἐρχιμανδρῆς Σεραφεῖμ, ἡγούμενος τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, ζητᾷ ἀπό τό Ντιβάνι τῆς Μολδαβίας νά ὀρίσει ἡμερομηνία γιά νά γίνει ἡ δίκη μεταξὺ τῆς μονῆς, ἰδιοκτῆτριας τοῦ κτήματος Φαρκασένι καί τοῦ μπάνου Ἰορδάκι Μύλου, ὁ ὁποῖος κατέχει τό κτήμα Τζιουρτζέστι. Τό Φαρκασένι παρ' ὄλο πού ὀριοθετήθηκε ἀπό τόν κόμισο Κωνσταντῖνο Καταρτζίου τό 1802, εἶχε καταπατηθεῖ ἀπό τό Μύλου. Κληθεῖς ἤδη ἀπό τό 1804 νά ἐμφανισθεῖ ἐνώπιον τοῦ Ντιβανίου, ὁ μπάνος ζητοῦσε ἀναβολή.

Μέ τήν εὐκαιρία τῆς παρουσίας του στό Ἰάσι, ἡ μονή ζητᾷ νά γίνει ἡ δίκη μέσῳ τῶν ἐπιστατῶν ὥστε νά σταματήσει νά ζημιώνεται ἡ μονή.

Στίς 23 Φεβρουαρίου διατάζεται ὁ βόρηνκος de arprozi νά καλέσει τό μπάνο στό Ντιβάνι σέ περίπτωση πού θά θελήσει νά ἀπαντήσει στήν κατηγορία.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 726.

757

1810, πρὶν ἀπό τίς 24 Φεβρουαρίου

Ἐρχιμανδρῆς Σεραφεῖμ, ἡγούμενος τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, διαμαρτύρεται στόν ἡγεμόνα ὅτι ὁ ἐπίσκοπος τοῦ Χούσι διέκοψε τή συμφωνία μέ τό μοναστήρι του.

Παρακαλεῖ νά γίνει ἔρευνα παρουσία τῶν βογιάρων Κωνσταντῖνου Μπάλς λογοθέτη, Κωνσταντῖνου Γάικα λογοθέτη, Σάνδου Στουρτζα χατμάνου, Γερασίμου ἐπισκόπου τοῦ Ρόμαν καί τῶν ἐπιτρόπων τῆς μονῆς Ἰορδάκε Κάντα λογοθέτη καί Ἰορδάκι Ρουσέτ βεστιάρη.

Στίς 24 Φεβρουαρίου 1810 ὁ Κωνσταντῖνος Μπάλς ἀναφέρει ὅτι δέν διέκοψε τή συμφωνία ὁ ἐπίσκοπος ἀλλά τό Ντιβάνι, παρουσία ὄλων τῶν βογιάρων. Δίνει ἐντολή στό βόρηνικο de arprozi νά καλέσει τή μονή σέ δίκη στή Μητρόπολη.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 719.

758

1810, 7 Ἀπριλίου

Ὁ Ἰωαννίτζης, ὁ Ἰωάννης καί ὁ Στέφανος, ἀπόγονοι τοῦ Γκεοργκίτζα Μαράϊάνα ἀπό τό Γκεραέσι, τοῦ νομοῦ Μπακάου, πωλοῦν στόν Ἄνθιμο, προεστό τῆς μονῆς Πρέτσιστας τοῦ Μπακάου, 10 stânjeni ἀπό ἓνα κτήμα τους πού βρίσκεται κοντά στή μονή, ἔναντι 10 λεί τό κάθε stânjeni.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **131**.

759

1810, πρὶν ἀπό τίς 2 Ἰουλίου

Ὁ Σεραφείμ, ἡγούμενος τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, παρακαλεῖ τό σπαθάρη Κωνσταντίνου Καταρτζίου νά προσέλθει στή δίκη πού ἔχει ἡ μονή μέ τό σετράρη Καρακάς. Ἡ παρουσία του εἶναι ἀναγκαία ὥστε νά ἐρευνηθοῦν τά ὀριοθετικά σημάδια ἐνός [ἀδιευκρίνιστου] κτήματος, γιά τό ὁποῖο ὁ Καρακάς κατέχει χρυσόβουλλο τοῦ Ἱερεμῖα [Μοβίλα].

Στίς 2 Ἰουλίου 1810 ὁ σπαθάρης γράφει στόν ἡγούμενο τῆς μονῆς νά ἔλθει ἐπί τόπου μέ τά δικαιολογητικά, συνοδευόμενος ἀπό ἓνα μηχανικό, ὁ ὁποῖος θά ἐτοιμάσει καί τοπογραφικό χάρτη.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **713**.

760

1810, πρὶν ἀπό τίς 15 Ἰουλίου

Ὁ ἀρχιμανδρίτης Σεραφείμ, ἡγούμενος τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, ζητᾷ ἀπό τό Ντιβάνι τῆς Μολδαβίας νά ἐξετάσει τή διένεξη πού ἔχει ἡ μονή μέ τό σετράρη Μανωλάκη Καρακάς καί τό μπάνο Ἰορδάκε Μύλου. Παρακαλεῖ ἐπίσης νά εἶναι παρόντες ὁ λογοθέτης Ἰορδάκε Καντακουζηνός καί ὁ ἐπίσης λογοθέτης Κωνσταντίνος Μπάλς. Ἡ διένεξη ἀφορᾷ στό κτήμα Φαρκασένι τῆς μονῆς.

Στίς 15 Ἰουλίου 1810 εἰδοποιεῖται ἡ Vornicia de aprozi νά εἶναι παρούσα μαζί μέ τούς δύο βογιάρους στή Μητρόπολη, ὅπου θά διεξαχθεῖ ἡ δίκη.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **714**.

761

1810, πρίν ἀπό τίς 25 Ἰουλίου

Ὁ ἀρχιμανδρίτης Σεραφεΐμ, ἡγούμενος τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, ζητᾶ ἀπό τό Ντιβάνι νά φέροι πίσω τό σετράρη Μανωλάκη Καρακάς. Μὲ αὐτόν εἶχε ἡ μονή κάποια διένεξη στό Φαρκασέινι. Στὴν ἐκδίκαση ἔφερε μόνο ἀντίγραφα τῶν δικαιολογητικῶν. Ὅταν τοῦ ζήτησαν τὰ πρωτότυπα ἐξαφανίστηκε, πρίν μαθευτεῖ τό τέλος τῆς διένεξης.

Στίς 25 Ἰουλίου 1810 ὁ πρῶν μέγας σετράρης γνωστοποιεῖ ὅτι ὁ Καρακάς πῆρε ἄδεια ἀπό τό Ντιβάνι, ἐπειδὴ ἦταν ἡ ἐποχὴ τῶν γεωργικῶν ἐργασιῶν. Θά ἐπιστρέψει στὰ μέσα Ὀκτωβρίου.

Στίς 26 Ἰουλίου τό Ντιβάνι δίνει ἐντολὴ στοὺς ἰσπράβνικους τοῦ νομοῦ Ρόμαν νά ἐρευνήσουν τὴ διένεξη τῆς μονῆς μέ τόν Καρακάς.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 715.

762

1810, πρίν ἀπό τίς 3 Αὐγούστου

Ὁ ἀρχιμανδρίτης Σεραφεΐμ, ἡγούμενος τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, ἀπευθύνεται πρὸς τό Ντιβάνι, διαμαρτυρόμενος ὅτι τό κτῆμα τῆς μονῆς, Μπαλανέστι, καταπατάται ἀπό τὰ γειτονικά: Βινδερέι, Ραπένι καὶ Χαριντσέστι. Παρακαλεῖ νά δοθεῖ ἐντολὴ στό σπαθάρη Μιχαλάκη Τσερκέζ νά μεταβεῖ στό κτῆμα γιὰ νά τό ὀριοθετήσῃ.

Στίς 3 Αὐγούστου 1810 δίνεται ἐντολὴ στό Ντιβάνι νά λύσει τό θέμα.

Στίς 4 Αὐγούστου τό Ντιβάνι ἀπευθύνεται στό σπαθάρη, διατάζοντάς τον νά μεταβεῖ στό κτῆμα.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 280.

763

1810, 4 Αὐγούστου

Τό Ντιβάνι τῆς Μολδαβίας ζητᾶ ἀπό τοὺς ἐλεύθερους χωρικούς ἀπό τό Μπαλανέστι, κτῆμα τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν στό νομὸ Τούτοβα, καθὼς καὶ ἀπὸ ἐκείνους πού διαμένουν στὰ γειτονικά κτῆματα, Βινδερέι,

Ρασαπένι καί Χαρνιτσέστι, νά εἶναι παρόντες ὅταν θά ἔλθει ὁ χωρομέτρης Μιχαλάκης Τσερκέζ σπαθάρης, νά ἐρευνήσει τήν καταγγελία τῆς μονῆς ὅτι τό κτήμα τῆς καταπατάται ἀπό τά ἄλλα τρία.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **279**.

764

1810, 27 Αὐγούστου

Ἀναλυτική περιγραφή τῶν ὁρίων τοῦ κτήματος Μπαλανέστι, [ιδιοκτησία τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν].

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **897**.

765

1810, 5 Σεπτεμβρίου

Τοπογραφικό τοῦ κτήματος Μπαλανέστι πού ὑπογράφει ὁ σπαθάρης Μιχαλάκης Τσερκέζ.

Ρουμανικά, ἀρ. **293**.

766

1810, 5 Σεπτεμβρίου

Ὁ Τσερκέζ, πρόην μέγας σπαθάρης, συντάσσει ὀριοθετική μαρτυρία γιά τό κτήμα Μπαλανέστι, πού βρῖσκεται δίπλα στόν ποταμό Ζεραβάτζ, στό νομό Τουτόβα, ὕστερα ἀπό αἴτημα τοῦ ἀρχιμανδριτή Σεραφείμ, ἡγουμένου τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν.

Ἐνώπιον ἐλεύθερων χωρικῶν ἀπό τά γειτονικά κτήματα, ὁ ἐπιστάτης τῆς μονῆς ἱερέας Εὐθύμιος Βολτσίνσκι παρουσίασε ὀκτώ δικαιολογητικά, πού καλύπτουν χρονικά τήν περίοδο 1547-1765 καί τήν προσωπική του ὀριοθεσία, ἐνῶ ὁ Τσερκέζ συνέταξε τή μαρτυρία πού ἀφορᾷ τά ὄρια τοῦ κτήματος τά ὁποῖα περιγράφονται ἀναλυτικά.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **278**.

767

1810, πριν από τις 25 Νοεμβρίου

Ο άρχιμανδρίτης Σεραφείμ, ηγούμενος της μονής των Τριών Ίεραρχών, παρακαλεί το Ντιβάνι της Μολδαβίας να αναβάλει τη δίκη που έχει η μονή με το μοναστήρι Σλάτινα για την κατοχή του κτήματος Τρουσέστι του νομού Μποτοσάνι.

Η Σλάτινα ζητούσε πίσω το κτήμα αυτό επιστρέφοντας στη μονή των Τριών Ίεραρχών τα έξοδα που έκανε ο Βασίλειος Λούπου εκεί (δεδομένου ότι ο ηγεμόνας δώρισε στην τελευταία το Τρουσέστι).

Τό 1804 η Σλάτινα έκανε άγωγή κατά της μονής των Τριών Ίεραρχών για το κτήμα, αλλά ούτε ο ηγεμόνας, ούτε ο Μητροπολίτης Βενιαμίν την διακάωσαν.

Ο Σεραφείμ ζητά την αναβολή μέχρι να ανοίξει ο δρόμος, για να ενημερώσει «τίς κάτω μονές» να στείλουν επιστάτη.

Στις 25 Νοεμβρίου 1810 δίδεται διαταγή στη Vormicia de aprozi να εμφανιστούν οι δύο πλευρές στο Ντιβάνι. Υπογράφει ο Ουρσάκε (;) σερδάρης.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, αρ. 707.

768

1811, πριν από την 1η Μαρτίου

Ο άρχιμανδρίτης Σεραφείμ, ηγούμενος της μονής των Τριών Ίεραρχών, παρακαλεί το Ντιβάνι της Μολδαβίας να φέρει στο Δικαστήριο το μπάνο Ίορδάκε Μύλου, ιδιοκτήτη του κτήματος Τζιουρτζέστι, που βρισκόταν εκείνη την εποχή στο Ίασι.

Ο ηγούμενος διαμαρτύρεται γιατί ο μπάνος, ιδιοκτήτης κτήματος που συνορεύει με το Φορκασέني της μονής, δέν εμφανίζεται στο Δικαστήριο.

Την 1η Μαρτίου 1811 ο Στούρζα μέγας λογοθέτης διατάζει τη Vormicia de aprozi να τον φέρει στο Δικαστήριο.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, αρ. 727.

769

1811, 5 Αυγούστου

Ο Ίορδάκε Κρουπένσκι μπάνος και ο Άθανάσιος Γκόσκου στόλνικος

έρευνούν τή διένεξη μεταξύ τῆς μονῆς Πρέτσιστας τοῦ Μπακάου καί τῶν κατοίκων τῆς πόλης γιά ἕνα οἰκόπεδο τῆς μονῆς, στό ὁποῖο ἔχουν κτιστεῖ τό σπίτια πού φιλοξενοῦν τήν Isprăvnicia τοῦ Μπακάου.

Ἡ μονή ἐπέδειξε ἕνα ἔγγραφο τοῦ ἔτους 7264 (1755-1756), τό ὁποῖο ἀπέλυσε ὁ Ματθαῖος Γκίκας, ὅπου ἀναφέρεται ὅτι ὁ πρόην μέγας κλουσιάρης Ἔνι δώρισε τό οἰκόπεδο αὐτό στή μονή.

Οἱ δύο ἀξιωματοῦχοι τό ὀριοθετοῦν ἀφήνοντας ἀνοικτὴ μία δίοδο γιά νά διέρχονται οἱ κάτοικοι. Καί οἱ δύο πλευρές δηλώνουν εὐχαριστημένες ἀπό τό γεγονός ὅτι ἡ δίοδος αὐτὴ παραμένει ἀνοικτὴ.

Ἀντίγραφο, Ρουμανικά, ἀρ. **817**.

770

1811, 8 Δεκεμβρίου

Ὁ ἀρχιμανδρίτης Μελέτιος βεβαιώνει τήν παραλαβὴ τριῶν ἐγγράφων πού ἀφοροῦν στή μονή τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν: ἕνα χρυσόβουλλο τοῦ Ματθαίου Μπασαράμπ, μία ὀριοθετικὴ μαρτυρία τοῦ σπαθάρη Μικλέσκου καί μία διαμαρτυρία τοῦ πρόην ἡγουμένου Σεραφεῖμ σχετικὰ μέ ἕνα οἰκόπεδο τοῦ Μπακάου.

Ὁ Μελέτιος ἐνήργησε ὕστερα ἀπὸ ἔγγραφο τοῦ Ἰννοκέντιου, ἡγουμένου τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν πρὸς τόν Ἰωάννη Ἰαμανδή ἀπὸ τό Μπακάου, ἐκμισθωτὴ κτήματός της.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **861**.

771

1812, 3 Μαρτίου

Ὁ cäpitan Ἀνδρέας Μπουσίλα ἐξετάζει τή διένεξη μεταξύ τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν (ἐπιστάτης της ὁ Συμεὼν Κωνσταντίν) καί τοῦ στόλνικου Γεωργίου Γκρέκου, ὁ ὁποῖος προκάλεσε ζημιές σ' ἕνα δασύλλιο.

Ὁ Μπουσίλα μετέβη ἐπὶ τόπου καί κάλεσε καί τό στόλνικο, ὁ ὁποῖος διέμενε στό Στεφανέστι. Αὐτὸς ἀπάντησε ὅτι δέν μπορεῖ νά περάσει τόν Προῦθο ἐπειδὴ ὁ πάγος εἶναι λεπτός.

Ὁ Μπουσίλα μέ τὴ βοήθεια 14 χωρικῶν ἀπὸ τό Κομπάνι καί τό Μπουτέστι λούι Στάβαρ ἐκτίμησε τὴ ζημιὰ σέ 2.500 λέι.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **903**.

772

1812, 8 Ἀπριλίου

Ὁ ἠγούμενος τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, Ἰννοκέντιος, παρακαλεῖ τὸ Ντιβάνι τῆς Μολδαβίας νά ἔλθει ἐνώπιόν του μέ τὸ βόρνικο Ἀλέξανδρο Δόνιτσι γιὰ τὴ διένεξη ποῦ ἔχει γιὰ μερικά τεμάχια ἀπὸ τὸ κτῆμα Κοσαντζένι τοῦ νομοῦ Καρλιγκατούρα, τὰ ὁποῖα ἡ μονὴ παραχώρησε στὸν Ἐνάκι Μπουζίλα στόλνικο σέ ἀντάλλαγμα γιὰ τὸ μισὸ χωριὸ Σοκρουζένι τοῦ νομοῦ Μποτοσάνι.

Ἡ ανταλλαγὴ ἀποδείχθηκε ἐπιζήμια γιὰ τὴ μονὴ ἐπειδὴ τὸ Σοκρουζένι καταπατᾶται ἀπὸ ἐλεύθερους χωρικοὺς.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **582**.

773

1812, 15 Μαΐου

Τὸ Ντιβάνι τῆς Μολδαβίας κάνει γνωστό ὅτι κάτοικοι τοῦ Μπακάου διαμαρτυρήθηκαν πὺς ὀρισμένοι προσπαθοῦν νά οἰκοδομήσουν βοηθητικὰ κτίσματα σέ ἓνα οἰκόπεδο στὸ κέντρο τοῦ Μπακάου ποῦ ἀπὸ παλαιὰ εἶναι ἐλεύθερο. Ἀποφασίζει νά παραμείνει ἔτσι. Λεπτομέρειες γιὰ τὰ ὄριά του.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **800**.

774

1812, 11 Ἰουνίου

Τὸ Ντιβάνι τῆς Μολδαβίας γράφει στὴν Isprăvnicia τοῦ νομοῦ Ρόμαν ὅτι, ὕστερα ἀπὸ τὴν ἐμφάνιση ἐνώπιον τοῦ Ντιβανίου τῶν ἐκπροσώπων τῶν μονῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν καὶ Γκαλάτα, ἀποφασίστηκε ὅτι ἡ μονὴ Γκαλάτα δὲν ἔχει τὸ δικαίωμα νά κτίσει ποτοπωλεῖο δίπλα στὸ χωριὸ Ἀδζιουδένι, ὅπου ὑπάρχει [ἤδη], καὶ τὸ μισὸ ἀπὸ τὸ ὁποῖο συνορεύει μέ τὸ χωριὸ Ταμασένι τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν. Μπορεῖ νά κτίσει ὁμως στὸ ἄλλο μισὸ τοῦ χωριοῦ, ὅταν αὐτὸ θά ὀριοθετηθεῖ.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **481**.

775

1812, πριν από τις 16 Ιουνίου

Ὁ ἱερομόναχος Ἰννοκέντιος, ἠγούμενος τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, διαμαρτύρεται στό Ντιβάνι ὅτι τό μοναστήρι του ζημιώθηκε στό κτήμα Ἀβραμέι τοῦ νομοῦ Ἰασίου ἀπό τό στόλνικο Γεώργιο ἀπό τό Στεφανέστι, ἐκμισθωτή του γιά τρία χρόνια. Συγκεκριμένα ἔπαθε ζημιά ἕνα λιβάδι ἔξ ἀτίας τῶν αἰγοπροβάτων τά ὁποῖα βόσκουν ἐκεῖ.

Κατά τό μήνα Μάρτιο στάλθηκε ἀπό τό Ντιβάνι, ὁ Ἀνδρέας Μπουσίλα νά ἐρευνήσει ἐπί τόπου τήν καταγγελία. Ἐκτίμησε μαζί μέ τοὺς ντόπιους ὅτι ἡ ζημιά τῆς μονῆς ἀνέρχεται σέ 2.500 λέι.

Ὁ στόλνικος δέν ἦταν παρὼν στήν ἔρευνα, ἀλλά δήλωσε στό Ντιβάνι ὅτι εἶναι δυσαρεστημένος μέ τήν ἐκτίμηση. Δέν παρουσιάστηκε ὁμως στή δευτέρη ἔρευνα. Ὁ ἠγούμενος διευκρίνισε ὅτι, ἐκτός τῶν ἄλλων, ὁ Γεώργιος πώλησε 400 δένδρα στό Νίτζα Ρομανέσκου, μαζί μέ τέσσερα *harabale* κλαδιά. Παρακαλεῖ τό Ντιβάνι νά στείλει ἕναν *arpod* γιά νά ἀποζημιωθεῖ ἡ μονή.

Στίς 16 Ἰουνίου ὁ Ἰορδάκι διατάζει νά γίνει νέα ἔρευνα, στήν ὁποία νά εἶναι παρὼν καί ὁ στόλνικος μέ τά δικαιολογητικά του.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **901**.

776

1812, 28 Ἰουνίου

Ἡ *Isprăvniciia* τοῦ νομοῦ Ρόμαν γράφει στόν ἐπιστάτη τοῦ χωριοῦ Ταμασένι, ἰδιοκτησία τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, νά γκρεμίσει τό ποτοπολεῖο πού ἔκτισε ἡ μονή Γκαλάτα στό χωριό Ἀδζιουδένι.

Ἐπογράφουν ὁ Θεόδωρος Κρουπένσκι καί ὁ [...].

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **480**.

777

1812, 4 Σεπτεμβρίου

Ὁ γουναράς Μιχαλάκης, γιός τοῦ τελώνη Δημητρίου ἀπό τό Μπακάου καί ἡ ἀδελφή του Μαρία ὑπογράφουν μαρτυρία πρὸς τή μονή Πρέτσιστα τοῦ Μπακάου.

Ἐναφέρουν πῶς θυμοῦνται ἀπὸ τὴν παιδικὴ τους ἡλικία ὅτι μία στενὴ δίοδος πού βρίσκεται ἀνάμεσα στὰ δικά τους ποτοπωλεῖα καὶ σέ ἓνα σπίτι πού εἶχε δωρίσει πρὶν ἀπὸ 50 χρόνια ἓνας τοπικὸς βογιάρος ἀνήγει στὸ μοναστήρι.

Συνελπῶς ἐκείνοι πού θέλουν τώρα νά κτίσουν ποτοπωλεῖα δέν ἔχουν αὐτὸ τὸ δικαίωμα.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **816**.

778

1812, πρὶν ἀπὸ τὶς 11 Σεπτεμβρίου

Ὁ ἀρχιμανδρὶτης Ἰννοκέντιος, ἡγούμενος τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, διαμαρτύρεται στὸ Ντιβάνι πῶς ἡ μονὴ ἔχει στὸ Μπακάου ἓνα οἰκόπεδο στὸ ὄποιο, ἐνῶ εἶχε ἀφήσει ἓνα τεμάχιο γιὰ τὸ δρόμο, ὁ Γεώργιος Γκόγκα καὶ ὁ Ἀντώνης Ἀφλόαρι ἐκτίσαν βοθητικὰς ἐγκαταστάσεις.

Ζητᾶ νά σταλοῦν οἱ ἰσπράβνικοὶ τοῦ Μπακάου νά τὶς γκρεμίσουν.

Στὶς 11 Σεπτεμβρίου 1812 ὁ μέγας λογοθέτης ἀποφασίζει νά συνταχθεῖ εἰδικὸ ἔγγραφο.

Στὶς 12 Σεπτεμβρίου τὸ Ντιβάνι διατάζει τοὺς ἰσπράβνικοὺς τοῦ Μπακάου νά ἐρευνήσουν τὸ θέμα.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **813**.

779

1813, 10 Ἰανουαρίου

Ὁ ἀρχιμανδρὶτης Σεραφεῖμ, ἡγούμενος τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, γνωστοποιεῖ στὸν ἡγεμόνα ὅτι τὸ κτῆμα τῆς Φαρκασένη, τοῦ νομοῦ Ρόμαν, καταπατᾶται ἀπὸ ἐκεῖνο τοῦ μπάνου Ἰορδάκι Μύλου, ὀνόματι Τζιτζέστι (ἢ Χαμτασέστι).

Παρ' ὅλες τὶς προσπάθειες τῆς μονῆς (ἡ ὁποία διαθέτει καὶ ὀριοθεσία τοῦ Κωνσταντίνου Καταρτζῆ), ὁ Μύλου δέν κατέληξε σέ συμφωνία μαζί της γιὰ τὴ διευθέτηση τῆς διένεξης. Ἐπειδὴ τὸ μοναστήρι ἔλαβε τὴν πληροφορία τῆς ἐπικείμενης πώλησης τοῦ κτήματος στὸ Μεχμέτ Ἐμπέο, ὁ Σεραφεῖμ παρακαλεῖ τὸν ἡγεμόνα νά μεριμνήσει ὥστε νά μὴν πωληθεῖ μαζί μὲ τὸ κτῆμα τοῦ Μύλου καὶ τὸ καταπατημένον τεμάχιο τῆς μονῆς.

Πρωτότυπο, Ἑλληνικά, ἀρ. **721**.

780

1813, πρίν ἀπό τίς 29 Μαρτίου

Ὁ ἀρχιμανδρίτης Σεραφεΐμ, ἡγούμενος τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, διαμαρτύρεται στόν ἡγεμόνα πῶς τό κτήμα Φαρκασέني τοῦ νομοῦ Ρόμαν καταπατᾶται ἀπό τό Χαμλασέστι, ἰδιοκτησίας τοῦ μπάνου Ἰορδάκε Μύλου. Ὁ τελευταῖος πρίν περάσει τόν ποταμό Προῦθο [στή Βεσσαραβία] ἔβγαλε τό κτήμα σέ πλειστηριασμό, φθάνοντας στήν ἰδιοκτησία τοῦ Ἀναστασίου Σκορτζέσκου.

Ὁ ἡγούμενος ζητᾶ νά γίνει δίκη ἔτσι ὥστε νά μήν ζημιώνεται πλέον ἡ μονή.

Στίς 29 Μαρτίου 1813 ὁ Στούρζα, μέγας λογοθέτης, διατάζει τό βόρνικο *de arprozi* νά ἐρευνήσει τό θέμα.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 724.

781

1813, πρίν ἀπό τίς 8 Μαΐου

Ὁ ἀρχιμανδρίτης Σεραφεΐμ, ἡγούμενος τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, γράφει στόν ἡγεμόνα σχετικά μέ τή διένεξη πού ἔχει ἡ μονή μέ τό σετράρη Μανωλάκη Καρακάς. Στή δίκη πού ἔγινε τό Φεβρουάριο γιά τά σύνορα μεταξὺ τοῦ κτήματός της Φαρκασέني καί ἐκεῖνου τοῦ σετράρη τοῦ Ὀμποροτσέني, ἡ μονή ἔμεινε δυσαραστημένη. Γι' αὐτό τό λόγο ζήτησε νά ἐμφανιστοῦν καί οἱ δύο πλευρές ἐνώπιον τοῦ ἡγεμόνα. Τήν ἡμερομηνία πού ὀρίστηκε ὁμως ὁ Καρακάς δέν προσῆλθε καί ὁ Σεραφεΐμ ζητεῖ νά ὑποχρεωθεῖ ὁ σετράρης νά ἔλθει, ἐπειδή ὁ ἐπιστάτης τῆς μονῆς πρέπει νά φύγει.

Στίς 8 Μαΐου 1813 ὁ μέγας λογοθέτης Στούρζα γράφει ὅτι ἡ μονή μπορεῖ νά στείλει ἄλλον ἐπιστάτη.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 722.

782

1813, 20 Μαΐου

Ὁ *căpitan* Ἡλίας Νίτζα ἐνημερώνει τόν Ἀνδρονάκη ὅτι κατέχει στό Σοκροζέني δύο τεμάχια τά ὁποῖα καταπατοῦνται ἀπό ἐλεύθερους χωρικούς. Στό ἴδιο χωριό ὁ Μπουζίλα κατεῖχε 117 *stânjeni*.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 574.

783

1813, 27 Μαΐου

Δικαστικό έγγραφο τοῦ Ντιβανίου τῆς Μολδαβίας ὕστερα ἀπὸ τὴν καταγγελία τοῦ ἡγουμένου τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν ὅτι τὸ κτῆμα τῆς Σοκρουζέني καταπατᾶται ἀπὸ τοὺς γείτονες.

Ἡ μονὴ ἀντιπροσωπεύτηκε ἀπὸ τὸν ἐπιστάτη τῆς, ἱερέα Εὐθύμιο, ἐνῶ ἡ ἄλλη πλευρὰ ἀπὸ τὸν ἐπιστάτη Ἰωάννη Μπογκονός, ἐκ μέρους τοῦ ἀγῶ Ἀνδρόνακη Δόνιτσι.

Ἡ ὑπόθεση εἶχε ὡς ἐξῆς: Ἡ μονὴ ἔλαβε τὸ μισὸ κτῆμα Σοκρουζέني ἀπὸ τὸ στόλνικο Γιαννάκη Μπουζίλα ὡς ἀντάλλαγμα γιὰ τὸ κτῆμα Κοσαντζέني τοῦ νομοῦ Καρλιγκατούρι.

Ἐπειδὴ τὸ Σοκρουζέني καταπατᾶται, ἡ μονὴ θέλει νὰ ἀκυρώσει τὴν ἀνταλλαγὴ καὶ νὰ πάρει πίσω τὸ Κοσαντζέني. Γι' αὐτὸ καὶ παρουσίασε στὸ Ντιβάνι τρία δικαιολογητικά, μεταξὺ 15ης Μαΐου 1756 καὶ 23ης Αὐγούστου 1773.

Ὁ ἐπιστάτης τοῦ Δόνιτσι ἐπισημαίνει ὅτι ὁ ἀγῶ κατέχει τὸ κτῆμα Κοσαντζέني ὡς δωρεὰ ἀπὸ τὸ στόλνικο Μπουζίλα καὶ ἐκτίσε, μὲ μεγάλα ἔξοδα, βοηθητικὰ κτίσματα.

Ἐπειδὴ πέρασαν πολλές δεκαετίες ἀπὸ τὴν ἀνταλλαγὴ καὶ ἡ οἰκογένεια Δόνιτσι κατεῖχε ἀνενόχλητα τὸ Κοσαντζέني, τὸ Ντιβάνι τῆς τὸ ἐπικυρώνει. Ἡ μονὴ θὰ πρέπει νὰ λύσει τὴ διένεξη μὲ τοὺς κληρονόμους τοῦ στόλνικου.

Τὸ παρὸν ἐγγράφο συντάχθηκε σὲ δύο ἀντίτυπα καὶ ὑπογράφηκε ἀπὸ τὸ μέγα λογοθέτη Δημήτριος Στούρζα καὶ ἀπὸ τὸ λογοθέτη [...].

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 575.

784

1813, 2 Ἰουνίου

Καταγραφή τῆς κινητῆς καὶ ἀκίνητης περιουσίας τῆς μονῆς Προέσιστας τοῦ Μπακάου.

Περιλαμβάνει ἱερὰ ἄμφια, ἱερὰ ἀντικείμενα, λειτουργικὰ βιβλία, τὸν παλαιὸ καὶ τὸ νέο μύλο, καθὼς καὶ τὸ οἶνοπωλεῖο. Περιλαμβάνει ἐπίσης 29 ἀντικείμενα τὰ ὁποῖα σὲ σχέση μὲ τὴς παλαιές καταγραφές λείπουν.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 856.

785

1813, 15 Ιουνίου, Ίασι

Ὁ Σκαρλάτος Καλλιμάχης, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, ἐπικυρώνει στή μονή τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν – ὕστερα ἀπό παρακλίση τοῦ ἡγουμένου τῆς – παλαιότερες ἐλεημοσύνες.

Συγκεκριμένα τὴν ἀπαλλάσσει ἀπὸ τὴν καταβολὴ σχετικῶν φόρων γιὰ τὰ ἐξῆς ἀγαθὰ τῆς: 500 κυψέλες, 500 πρόβατα, 2.500 vedre κρασί. Νά λαμβάνει ἐπὶ πλέον 100 λεί ἐτησίως (σέ δύο δόσεις) ἀπὸ τὸ ἡγεμονικὸ ἀλατωρυχεῖο γιὰ ἀγορὰ κειοῦ.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **1011**.

786

1813, 24 Ιουνίου, Ίασι

Ὁμολογία τοῦ Ἰωάννου Κασάπη ὅτι συμφώνησε μὲ τὸν ἀρχιμανδριτὴ Μελέτιο, ἡγούμενο τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν νά πληρώνει τέσσερα γρόσια τὸ χρόνο γιὰ ἓναν τόπο τοῦ μοναστηρίου πλησίον τοῦ ποτοποιεῖου, στὸν παλιὸ Καρβασαρά. Ἡ ἕκτασή του εἶναι δέκα ὄργιες πλάτος καὶ δεκαοκτὼ μῆκος πρὸς τὸ μέρος τοῦ δρόμου. Ἔχει δὲ τὸ δικαίωμα νά κτίσει σπιτί στὸν τόπο αὐτὸ γιὰ νά κατοικεῖ. Ὁ ἴδιος καὶ οἱ κληρονόμοι του θά ἔχουν τὴν ὑποχρέωση νά συντηροῦν αὐτὸ τὸ κτίσμα ἀλλὰ γιὰ νά ἐπισκευάζουν τυχόν φθορές του ἐξ αἰτίας πυρκαγιᾶς ἢ πολέμου, θά πρέπει νά πάρουν προηγουμένως τὴν ἄδεια τοῦ ἡγουμένου.

Πρωτότυπο, Ἑλληνικά, ἀρ. **202**.

787

1813, 27 Ιουνίου

Ὁ Σκαρλάτος Ἀλ. Καλλιμάχης, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, γράφει στὸν Ἰωαννίτζη Γκάνε πρῶην μέγα κλουτσιάρη νά ἐρευνήσει τὴ διένεξη μεταξὺ τοῦ σετρούρη Μανωλάκη Καρζακάς (ἰδιοκτήτη τῶν κτημάτων Ὁμποροτσένι καὶ Βάλεα Ὁάρζεϊ τοῦ νομοῦ Ρόμαν) καὶ τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν (ἢ ὁποία κατέχει τὸ κτῆμα Φαρκασένι) γιὰ τὰ ὄρια τους.

Ὁ Γκάνε νά φέρει γείτονες, μαζί μέ τό σλουτζιάρη Κωνσταντίνο Οὐρέ-
κε καί νά ἐξετάσει τά ἀποδεικτικά ἔγγραφα καί τῶν δύο πλευρῶν.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **718**.

788

1813, 7 Αὐγούστου

Ὁ Σκαρλάτος Ἄλ. Καλλιμάχης, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, ἐπικυρώνει
στή μονή τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν τήν ἐλεημοσύνη τοῦ βοεβόδα Ἀλεξάνδρου
Μουρούζη. Πρόκειται γιά τό δικαίωμα τῆς μονῆς νά κατέχει γιά δικές τῆς
ἀνάγκης δέκα liude, ξένους, οἱ ὁποῖοι θά εἶναι ἀπαλλαγμένοι ἀπό φόρους
πού ἐπιβαρύνουν τοὺς ντόπιους κατοίκους.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **983**.

789

1813, 17 Αὐγούστου

Ὁ ἀρχιμανδρίτης Σεραφεῖμ, ἡγούμενος τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν,
παρακαλεῖ τόν ἡγεμόνα νά ὀρίσει στόν ἰσπράβνικο τοῦ νομοῦ νά ἐμποδίζει
τή λογοθετέσα Παλάδε νά καταπατᾷ τά ὄρια τοῦ μισοῦ χωριοῦ Φραντσέστι,
τοῦ νομοῦ Καρλιγκατοῦρι, ἰδιοκτησία τῆς μονῆς, μέ τό δικό τῆς κτῆμα, Ταλ-
χαρέστι.

Ὁ ἡγούμενος ἀναφέρει ὅτι ἐδῶ καί 90 χρόνια ἡ μονή κατέχει χωρίς πρό-
βλημα τό προαναφερόμενο κτῆμα καί δέν ἔχει ἀκούσει ποτέ γιά τό χωριό
Ταλχαρέστι.

Στίς 26 Αὐγούστου 1813 ὁ Σκαρλάτος Καλλιμάχης, βοεβόδας τῆς Μολ-
δαβίας, διατάζει τοὺς ἰσπράβνικους τοῦ νομοῦ Καρλιγκατοῦρι νά ἐρευ-
νήσουν τό θέμα.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **526**.

790

1813, πρὶν ἀπό τίς 15 Νοεμβρίου

Ὁ ἀρχιμανδρίτης Σεραφεῖμ, ἡγούμενος τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν,

διαμαρτύρεται στον ήγεμόνα ότι η λογοθετέσα Παλάδε, η οποία κατέχει τόμισό χωριό Φραντσέστι, καταπατά τό άλλο μισό, πού ανήκει στη μονή.

Ύστερα από παλαιότερη καταγγελία του ήγουμένου –της 17ης Αυγούστου–, ο ήγεμόνας είχε στείλει επί τόπου τους ισπραβνικούς του νομού Καρλιγκατούρι, όμως η μονή δεν έφερε τά αποδεικτικά, επειδή είχε και άλλες δίκες. Γι' αυτό τό λόγο, ο Σεραφείμ τόν παρακαλεί νά στείλει τόν αγά Άνδρονάκη Δόνιτσι, ο όποιος νά συγκεντρώσει και άλλους γείτονες.

Στίς 15 Νοεμβρίου 1813 δίδεται έντολή νά σταλεί τό έγγραφο στό μέγα λογοθέτη.

Στίς 18 Νοεμβρίου ο ήγεμόνας Σκαρλάτος Άλ. Καλλιμάχης διατάζει τόν αγά Άνδρονάκη Δόνιτσι νά μεταβεί επί τόπου γιά νά έρευνήσει τή διένεξη. Νά έτοιμάσει όριοθετική μαρτυρία και χάρτη, ενώ στίς 15 Δεκεμβρίου νά παρουσιαστεί ενώπιον του Ντιβανίου.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, αρ. 529.

791

1813, πριν από τίς 15 Νοεμβρίου.

Ο άρχιμανδρίτης Σεραφείμ, ήγούμενος της μονής των Τριών Ίεραρχών, διαμαρτύρεται στον ήγεμόνα γιά τήν καταπάτηση των όριων του μισού χωριού Σοκρουζέني του νομού Μποτοσσανίου. Αυτό τό είχε οικειοποιηθεί από τό στόλνικο Ένάκε Μπουζίλα στίς 15 Μαΐου 1756, όταν του παραχώρησε ως αντίλλαγμα τό μισό χωριό Κοσιτζέني του νομού Καρλιγκατούρι.

Τό 1766, όταν ήγεμόνας ήταν ο Γρηγόριος Γ' Γκίκας, η αντίλλαγή άκυρώθηκε. Στίς 23 Αυγούστου 1773 σέ έγγραφο του Ντιβανίου αναφέρεται ότι τό μισό χωριό Κοσιτζέني περιήλθε στην ιδιοκτησία μελών της οικογένειας Δόνιτσι και έτσι τό γένος Μπουζίλα δεν μπορεί νά διεκδικήσει τήν κατοχή του.

Ύστερα από τή δίκη μέ τόν αγά Άνδρονάκη Σεπτιλίτσι, η μονή πήρε πίσω τό μισό χωριό και η ανταλλαγή είναι ξανά έφικτή. Ο ήγούμενος ζητά από τόν ήγεμόνα νά ύποχρεώσει –ύστερα από δίκη ενώπιον του Ντιβανίου– τούς ελεύθερους χωρικούς από τό Σοκρουζέني νά μην καταπατούν πλέον τό τεμάχιο της μονής.

Στίς 15 Νοεμβρίου 1813 ο Μπάλς, μέγας λογοθέτης, ζητά από τή Vornicia de arprozi νά έρευνήσει τό θέμα.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, αρ. 562.

792

1813, 26 Νοεμβρίου

Ὁ ἀρχιμανδρίτης Σεραφεΐμ, ἡγούμενος τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, ζητᾷ ἀπὸ τὸν ἡγεμόνα νὰ ἐξετασθεῖ ἐκ νέου ἡ διένεξη μεταξὺ τῆς μονῆς, πού κατέχει τὸ κτῆμα Ρουφένι, καὶ τοῦ ἀγῶ Ἀλέκου Καλλιμάχη, ιδιοκτῆτη τοῦ Μαρτζέστι (καὶ τὰ δύο στό νομό Ἰασίου). Ὁ λόγος εἶναι ὅτι ἡ μονὴ βρῆκε καὶ νέα δικαιολογητικά.

Παράλληλα, ζητᾷ νὰ παραβρεθεῖ στήν ἐπί τόπου ἔρευνα ὁ Ἀλέκος Γκρετσεάνου, ιδιοκτῆτης τοῦ γειτονικοῦ κτήματος Ταουτζέστι, ἐπίσης μέ ὅλα τὰ δικαιολογητικά του.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 426.

793

1813, πρὶν ἀπὸ τίς 9 Δεκεμβρίου

Ὁ ἀρχιμανδρίτης Σεραφεΐμ, ἡγούμενος τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, ζητᾷ ἀπὸ τὸν ἡγεμόνα νὰ ὀρισθεῖ δικάσιμος ὥστε νὰ ἐμφανισθεῖ ἐνώπιον τοῦ Ντιβανίου στὴ διένεξη πού ἔχει ἡ μονὴ μέ τὴ Μητρόπολη Μολδαβίας γιὰ τὸ ἓνα τρίτο τοῦ κτήματος Βασιλεούτζι Μίτσι, πέρα ἀπὸ τὸν ποταμὸ Προῦθο, τὸ ὁποῖο τελευταῖα καταπατᾶται ἀπὸ τὴ Μητρόπολη.

Στίς 9 Δεκεμβρίου ὁ μέγας λογοθέτης ζητᾷ ἀπὸ τὸ μέγα βόρνικο de aprozi νὰ προωθήσει τὸ θέμα.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 355.

794

1814, πρὶν ἀπὸ τίς 27 Ἰανουαρίου

Ἐπιστολὴ τοῦ ἀρχιμανδρίτου Σεραφεΐμ, ἡγουμένου τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, πρὸς τὸν ἡγεμόνα Σκαρλάτο Καλλιμάχη γιὰ τὸ ζήτημα τῆς διαφορᾶς τῆς μονῆς μέ τὸ Μανωλάκη Καρακάση, ὁ ὁποῖος ὅμως δεν ἐμφανίστηκε ἐνώπιον τῶν ἐπιτρόπων τῆς μονῆς ὥστε νὰ δοθεῖ λύση στό πρόβλημα μέ συμβιβασμό.

Στίς 27 Ἰανουαρίου ὁ μέγας βόρνικος γράφει –γιὰ λογαριασμό τοῦ ἡγε-

μόνα– ὄτι καί οἱ δύο πλευρές παρουσίασαν ἐλλείψεις ὡς πρὸς τὰ ἀποδεικτικά ἔγγραφα τους.

Πρωτότυπο, Ἑλληνικά, ἀρ. **716**.

795

1814, πρὶν ἀπὸ τὶς 12 Φεβρουαρίου

Ἐπιστολὴ τοῦ ἀρχιμανδριτῆ Σεραφεῖμ Τριεραρχίτη πρὸς τὸν ἡγεμόνα Σκαρλάτο Καλλιμάχη. Διαμαρτύρεται στὸν ἡγεμόνα διότι οἱ Ἑβραῖοι τοῦ Μπακάου ἔχουν καταπατήσει γῆ τοῦ μοναστηριοῦ καὶ τὴν χρησιμοποιοῦν ὡς νεκροταφεῖο. Οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ ὄχι μόνον δὲν ἀποζημιώνουν τοὺς μοναχοὺς, ἀλλὰ ἐπιπλέον ἡ ὑπαρξὴ ἐνός τέτοιου νεκροταφείου κοντὰ σέ χριστιανικὴ ἐκκλησία ἀντιβαίνει στοὺς ἐκκλησιαστικούς νόμους. Ζητᾶ ἀπὸ τὸν ἡγεμόνα νὰ παρέμβει γιὰ νὰ δώσει μία λύση σέ αὐτὴ τὴν ὑπόθεση.

Στὶς 12 Φεβρουαρίου 1814 διατάζεται ὁ μέγας λογοθέτης νὰ ἐρευνήσει τὸ θέμα. Στὶς 17 Φεβρουαρίου 1814 δίδεται ἡ ἀπόφαση τοῦ ἡγεμόνα Σκαρλάτου Καλλιμάχη, μὲ τὴν ὁποία διατάζει τοὺς ἱσπράβνικους τοῦ νομοῦ Μπακάου νὰ ἐρευνήσουν τὴν ὑπόθεση.

Πρωτότυπο, Ἑλληνικά, ἀρ. **814**.

796

1814, πρὶν ἀπὸ τὶς 22 Μαρτίου

Ἐπιστολὴ τοῦ Ἀργυρίου Κούζα πρὸς τὸν ἡγεμόνα Σκαρλάτο Καλλιμάχη. Ἡ ὑπόθεση ἀφορᾶ σέ μία ἔκταση γῆς, τὴν ὁποία αὐτὸς κατέχει ἤδη ἀπὸ τὸ 1796, μετὰ ἀπὸ συμφωνία μὲ τὸ Γαβριήλ Γιούκα. Μετὰ τὸ 1802 οἱ ἀπόγονοί του διεκδίκησαν τὴ συγκεκριμένη γῆ, ἡ ὁποία ὁμως παρέμεινε στὴ δικὴ του ἰδιοκτησία.

Ἀργότερα ὁμως μερικοὶ ἐλεύθεροι χωρικοὶ ἀπὸ ἄλλη γενιά παρουσίαστηκαν στὸ Ντιβάνι καὶ ἰσχυρίστηκαν ὅτι εἶχαν ἀγοράσει τὸ συγκεκριμένο μερίδιο τὸ 1806. Κατὰ τὴν ἐξέταση τῆς ὑπόθεσης ἀπὸ τὸ Ντιβάνι προέκυψε ὅτι τὸ δίκαιο εἶναι μὲ τὸ μέρος τοῦ Ἀργυρίου Κούζα. Ἐν τούτοις ὁ μέγας λογοθέτης Κωνσταντῖνος Μπάλς ἔλαβε τὴν ἀντίθετη ἀπόφαση καὶ ἀπέδωσε τὴν ἐξουσία τῆς γῆς στοὺς ἐλεύθερους χωρικούς, ἀγνοώντας τὰ ἀποδεικτικά ἔγγραφα πού διαθέτει ὁ τωρινὸς κάτοχός της.

Παρακαλεῖ λοιπὸν τὸν ἡγεμόνα νὰ μὴν στείλει ἐπιστολὴ στοὺς ἐλεύθερους χωρικούς ἀλλὰ νὰ παρουσιασθοῦν –μετὰ τὶς γιορτές– καὶ τὰ δύο μέρη

ἐνώπιόν του μέ ὅσα ἀποδεικτικά στοιχεία διαθέτουν καί νά πάρει ὁ ἴδιος ὁ ἡγεμόνας τήν τελική ἀπόφαση.

Στίς 22 Μαρτίου ὁ μέγας λογοθέτης διατάζεται νά κάνει τή σχετική ἔρευνα καί νά ἐνημερώσει τόν ἡγεμόνα.

Πρωτότυπο, Ἑλληνικά, ἀρ. 640.

797

1814, πρίν ἀπό τίς 8 Ἀπριλίου

Ὁ ἀρχιμανδρῆτης Σεραφεῖμ, ἡγούμενος τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, διαμαρτύρεται ὅτι οἱ ἐλεύθεροι χωρικοί ἀπό τό Σοκρουζένη, ὀνόματι Κυριακός γουναράς καί Βελίσκου, γαμπρός τοῦ cäpitan Ἡλία καταπατοῦν τό τεμάχιο τῆς μονῆς πού πήρε ὡς ἀνταλλαγή ἀπό τόν Ἐνάκε Μπουζίλα.

Παρακαλεῖ τόν ἡγεμόνα νά ἐμφανισθοῦν ἐνώπιον τοῦ Ντιβανίου.

Στίς 8 Ἀπριλίου ὁ ἀγάς Καλλιμάχης στέλνει τή διαμαρτυρία στό Μέγα Λογοθέσιο.

Στίς 10 Ἀπριλίου ὁ ἡγεμόνας Σκαρλάτος Ἀλ. Καλλιμάχης διατάζει νά ἔλθουν στό Ντιβάνι οἱ δύο ἐλεύθεροι χωρικοί.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 561.

798

1814, 17 Ἀπριλίου

Στό Ντιβάνι τῆς Μολδαβίας δικάζουν τή διένεξη μεταξύ τοῦ ἀγᾶ Ἀλέκου Καλλιμάχη, ἰδιοκτήτη τοῦ κτήματος Μαρζέστι τοῦ νομοῦ Ἰασίου καί τῶν γειτόνων (δηλαδή τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, ἡ ὁποία κατέχει τό Ρουφένι καί ὀρισμένα τεμάχια στό Ἰάσι, τοῦ σερδάρη Κωνσταντίνου Μποτεζάτου, ὁ ὁποῖος ἔχει μαζί μέ τούς ἐλεύθερους χωρικούς τό Ζαχόρνα καί τού σπαθάρη Ἀλέκου Γκρετσεάνου, ἰδιοκτήτη τοῦ κτήματος Ταουτέστι).

Μετά τήν ἐξέταση τῶν ἀποδεικτικῶν ἐγγράφων (τέσσερα γιά τό Μαρζέστι καί πέντε γιά τά τεμάχια τῆς μονῆς), καθῶς καί ὀριοθετικῶν μαρτυριῶν, τό Ντιβάνι ἀποφάσισε νά φθάνουν τά ὄρια τοῦ κτήματος Ρουφένι στή στήλη τοῦ δρόμου πού ὀδεύει πρὸς τό Μαρζέστι.

Ἀκολουθεῖ ἡ ἀναλυτική περιγραφή τῶν ὀρίων.

Ἀντίγραφο, Ρουμανικά, ἀρ. 921.

799

1814, 23 Ἀπριλίου

Οἱ ἐπίτροποι τῆς ἐκκλησίας τοῦ Ἁγίου Παντελεήμονος μαρτυροῦν ὅτι συμφώνησαν μέ τῆ μονή τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν (ἡγούμενός τῆς ὁ ἀρχιμανδριότης Σεραφεῖμ) νά τοὺς παραχωρήσουν ἓνα ἀγροτεμάχιο πού βρῖσκεται πίσω ἀπό τήν ἐκκλησία, ὥστε νά μεγαλώσουν τήν ἔκταση τοῦ κοιμητηρίου τῆς, πληρώνοντας ὡς ἐνοίκιο 10 λεί τό χρόνο. Ἐάν γιά τρία χρόνια ἡ ἐκκλησία δέν πληρώσει τό ἐνοίκιο, ἡ μονή νά κρατήσει καί πάλι τό ἀγροτεμάχιο.

Μάρτυρες [ὄλοι ὑπογράφουν ἑλληνικά]: Δημήτρης πιτάρμπασης ἐπίτροπος, Χριστόδουλος Ἰορδ[άκε] ἐπίτροπος καί Γιάννης σερδάρης ἐπίτροπος.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 199.

800

1814, 23 Ἀπριλίου

Ὁ γουναράς Γεώργιος Μπραέσκου συμφωνεῖ μέ τῆ μονή τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν (ἡγούμενός τῆς ὁ ἀρχιμανδριότης Σεραφεῖμ) νά πληρώνει ἐνοίκιο ἔξι λεί τό χρόνο γιά δύο σπίτια πού ἔκτισε στήν ἔκταση τῆς μονῆς, πίσω ἀπό τήν ἐκκλησία τοῦ Ἁγίου Παντελεήμονος. Ἡ πληρωμή θά γίνει στίς 23 Ἀπριλίου (ἡμέρα τῆς ἑορτῆς τοῦ Ἁγίου Γεωργίου). Σέ περίπτωση πού γιά τρία χρόνια ὁ Μπραέσκου δέν πληρώσει τό ἐνοίκιο, ἡ μονή ἔχει τό δικαίωμα νά τόν ἐξώσει ἀπό τά σπίτια του.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 193.

801

1814, 27 Ἀπριλίου

Οἱ ἔξαρχοι [τῆς Ἱερᾶς Κοινότητος] ἐνημερώνουν τόν ἡγεμόνα γιά τήν συνεχιζόμενη διένεξη μεταξύ τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν καί τοῦ ἀγᾶ Καλλιμάχη. Ἡ διένεξη ἀφορᾷ ἓνα κτήμα, δωρεά τοῦ ἡγεμόνα Βασιλείου Λούπου πρὸς τῆ μονή—ὅπως ἀναφέρουν οἱ ἔξαρχοι— πού τώρα ἔχει στήν κατοχή του ὁ ἀγᾶς. Ὑποστηρίζουν ὅτι ὁ Καλλιμάχης θέλει νά κρατήσει ὁ ἴδιος τό τεμάχιο (ἐνῶ εἶναι ἀπλὸς ἐκμισθωτής). Ἐπί πλέον, κάτοικοι οἱ

όποιοι διαμένουν στο κτήμα ὄργωσαν καὶ ἔσπειραν, προκαλώντας τὴ δυσαρρέσκεια τῆς μονῆς.

Τὴν ἴδια μέρα ὁ μέγας λογοθέτης διατάζει ἔρυνα ὥστε νὰ διαπιστωθεῖ σέ ποιόν ἀνήκει τὸ κτήμα. Ἐὰν ἀνήκει στὸν ἀγά, ἡ μονὴ πρέπει νὰ τοῦ πληρῶνει τὴ δεκάτη.

Πρωτότυπο, Ἑλληνικά (ἡ διαμαρτυρία) καὶ Ρουμανικά (ἡ ἀπόφαση τοῦ μεγάλου λογοθέτη), ἀρ. 427.

802

1814, πρὶν ἀπὸ τὶς 14 Μαΐου

Ὁ ἀρχιμανδρῆτης Σεραφεῖμ, ἡγούμενος τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, διαμαρτύρεται στὸν ἡγεμόνα ὅτι μισὸ ἀπὸ τὸ κτήμα τῆς μονῆς Σοκρουζένη, καταπατᾶται ἀπὸ ἐλεύθερους χωρικούς, ἀπογόνους τοῦ γένους Ἄλμποτα. Τὸ κτήμα τὸ εἶχε πάρει μὲ ἀνταλλαγή ἀπὸ τὸν Ἐνάκε Μπουζίλα, ὅταν τοῦ παραχώρησε τὸ μισὸ τοῦ Κοσιτζένη, τοῦ νομοῦ Καρλιγκατοῦρι.

Ἡ μονὴ ἔχει καὶ ἄλλη διένεξη, γιὰ τὸ τεμάχιο ἀπὸ τὸ Κοσιτζένη, μὲ τὸν ἀγά Ἀνδρονάκη Δόντσισι ὁ ὁποῖος τὸ ἀγόρασε, ἀλλὰ ἡ ἴδια ἔχασε τὰ ἀποδεικτικά ἔγγραφα.

Στὶς 14 Μαΐου 1814 ὁ ἀγάς Καλλιμάχης διατάζει τὴ μεγάλη Vornicia de aprozi νὰ ἐρευνήσῃ τὶς ὑποθέσεις.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 560.

803

1814, πρὶν ἀπὸ τὶς 24 Μαΐου

Ὁ ἀρχιμανδρῆτης Σεραφεῖμ, ἡγούμενος τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, ἀπευθύνεται στὸν ἡγεμόνα, διαμαρτυρούμενος ἐναντίον δύο κατοίκων τοῦ χωριοῦ Βαῖδεεῖ. Ἡ μονὴ τοὺς εἶχε ἐκμισθώσει γιὰ τρία χρόνια τὸ μισὸ κτήμα Μπαλανέστι τοῦ νομοῦ Τοῦτοβα. Φέτος οἱ δύο, ὁ Ἰορδάκι Κραϊτῆζα καὶ ὁ Κωνσταντῖνος Νικοάρα, δὲν πληρῶσαν τὸ ποσὸ πού ἔπρεπε καὶ ἐπὶ πλέον ἔκαναν ἀποψίλωση ἑνὸς δάσους στὸ ἴδιο κτήμα. Ζητᾶ ἀπὸ τὸν ἡγεμόνα νὰ στείλῃ τοὺς ἰσπράβνικους τοῦ νομοῦ νὰ ἐρευνήσουν τὴ διαμαρτυρία του.

Στὶς 24 Μαΐου τὸ ἔγγραφο του στέλλεται στὸ μέγα λογοθέτη.

Στὶς 2 Ἰουνίου ὁ ἡγεμόνας Σκαρλάτος Καλλιμάχης διατάζει τοὺς ἰσπράβ-

νικούς τοῦ νομοῦ Τούτοβα νά ἐρευνήσουν τήν ὑπόθεση καί νά στείλουν τούς ἐνόχους στό Ντιβάνι.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 292.

804

1814, πρὶν ἀπό τίς 29 Μαΐου

Ὁ ἀρχιμανδρίτης Σεραφεΐμ, ἡγούμενος τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, διαμαρτύρεται στόν ἡγεμόνα διότι οἱ κάτοικοι τοῦ χωριοῦ Σαμπαοάνι, ἰδιοκτησίας τῆς μονῆς Νεάμιτζ, ἀποξήραναν ἓνα ρυάκι, προκαλώντας ζημιές στό κτῆμα τῆς Ἰαδζιουδένι. Ἐκεῖ ὁ Ἰωάννης Γκιουργάν εἶχε κάνει καί ἓνα μικρό μύλο ὁ ὁποῖος ἔπαυσε νά λειτουργεῖ.

Ζητᾶ νά δώσει ὁ ἡγεμόνας διαταγή στοὺς ἰσπράβνικους τοῦ νομοῦ Ρόμαν νά ἐρευνήσουν τήν ὑπόθεση.

Στίς 29 Μαΐου 1814 ὁ Καλλιμάχης διατάζει τό μέγα λογοθέτη νά ἐρευνήσει τό θέμα.

Στίς 2 Ἰουνίου ὁ ἡγεμόνας διατάζει μέ τή σειρά του τούς ἰσπράβνικους νά ἐξετάσουν τή διαμαρτυρία.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 490.

805

1814, 9 Ἰουνίου

Ὑστερά ἀπό διαμαρτυρία τῶν κατοίκων τοῦ Ἰασίου οἱ ὁποῖοι διαμένουν στό πίσω μέρος τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν καί τήν ἔρευνα πού πραγματοποιήθηκε παρουσία τῶν κατοίκων, τοῦ μηχανικοῦ Φρεϊβαλδ, τοῦ ἡγούμενου Σεραφεΐμ, τῆς μονῆς καί τοῦ ἐκπροσώπου τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας τοῦ Ἰασίου, τό Ντιβάνι προτείνει στήν ἀναφορά του πρὸς τόν ἡγεμόνα νά παραμείνει ἀνοιχτός ἓνας δρομίσκος πού βρίσκεται μεταξύ τοῦ τοίχου τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν καί τοῦ οἰκοπέδου τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας.

Πάνω σέ αὐτό τό δρομίσκο πού ἐξυπηρετοῦσε τόσο τήν καθημερινή διέλευση τῶν κατοίκων ὅσο καί τήν πρόσβαση στά σπίτια τους σέ περίπτωση πυρκαγιᾶς, ἡ καθολική ἐκκλησία ἀνήγειρε ἓνα βοηθητικό κτίσμα, κλείνοντας τον ἐντελῶς.

Τό Ντιβάνι προτείνει νά κατεδαφισθεῖ τό συγκεκριμένο κτίσμα, τά δέ ἔξοδα νά μοιραστοῦν μεταξύ μονῆς, ἐκκλησίας καί κατοίκων.

Ἵπογράφουν ὁ Μπάλες μέγας λογοθέτης, ὁ Κωνσταντῖνος ποστέλνικος καί ὁ Κωνσταντῖνος [...].

Στίς 29 Αὐγούστου 1814 ὁ ἡγεμόνας Σκαρλάτος Καλλιμάχης ἐπικυρώνει τήν πρόταση τοῦ Ντιβανίου.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 585.

806

1814, 27 Ἰουνίου

Ἐπιστολή τοῦ ἀρχιμανδριτοῦ Σεραφείμ, ἡγουμένου τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, πρὸς τόν ἡγεμόνα. Πρόκειται γιά τήν ὑπόθεση τῆς διαφορίας μεταξύ τῆς μονῆς καί τοῦ Ἀλέκου Καλλιμάχης, ὁ ὁποῖος οἰκιοποιήθηκε τμήμα ἐνός κτήματος τῆς μονῆς, τό ὁποῖο ὀνομάζεται Ρουφένι. Αὐτό τό ἔκανε γιά νά τό ἐνώσει μέ τό δικό του κτήμα, τό Μουρτζέστι, διότι καθὼς ὑποστήριξε, τό κτήμα του εἶχε ἀποκοπεῖ ἀπό τό κτήμα τῆς μονῆς.

Ἵ ἀρχιμανδριτής Σεραφείμ ζητᾶ ἀπό τόν ἡγεμόνα νά διατάξει τήν πραγματοποίηση νέας ἐπιτόπιας ἐξέτασης γιά τό ζήτημα, ὥστε νά ἀρθεῖ κάθε ἀμφιβολία, νά ὀριοθετηθεῖ ἡ περιουσία τῆς μονῆς καί νά σχεδιασθεῖ χάρτης μέ σκοπό νά ἐξακριβωθεῖ σέ ποιόν ἀνήκει κάθε σημεῖο ὅλης τῆς περιοχῆς.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 428.

807

1814, 3 Ἰουλίου

Ἵ Σκαρλάτος Ἀλ. Καλλιμάχης, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, διατάζει ὅλους τοὺς γείτονες τῶν κτημάτων Ρουφένι καί Πιτζκάνι, καθὼς καί τῶν οἰκοπέδων τοῦ Ἰασίου, τά ὁποῖα κατέχει ἐνιαῖα ἢ μονή τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, νά εἶναι παρόντες μαζί μέ τά ἀποδεικτικά τους τήν ἡμέρα πού ὁ χωρομέτρης Ἀνδρονάκης Δόνιτσι, τόν ὁποῖο ὄρισε ὁ ἴδιος, θά μεταβεῖ ἐπὶ τόπου γιά νά ἐρευνήσει τά δικαιοπρακτικά ἔγγραφα ὄλων τῶν πλευρῶν καί ἔπειτα θά ἐτοιμάσει τήν ὀριοθεσία.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 425.

808

1814, 4 Ἰουλίου

Ἵ Σεραφείμ ἀρχιμανδριτής, ἡγούμενος τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν,

ἀπευθύνεται στόν ἡγεμόνα, ζητώντας του νά ὀρίσει τήν ἡμερομηνία τῆς δίκης μέ τόν ἀγά Ἄλεκο Γκρετσεάνου. Ὁ τελευταῖος καταπατᾷ μέ τό κτήμα του Ταουτζέστι, ἐκεῖνο πού ἀνήκει στή μονή, ὀνόματι Βάλεα Μπάκουλουϊ στήν περιοχή Κοπόου.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 395.

809

1814, 18 Ἰουλίου

Ὁ Μητροπολίτης Μολδαβίας Βενιαμίν ἀπολύει ἔγγραφο ἀφορισμοῦ ὥστε οἱ γείτονες τοῦ κτήματος Ματζέστι, τοῦ ἀγά Ἀλεξάνδρου Καλλιμάχη, νά προσκομίσουν ὅλα τά δικαιολογητικά τους γιά τήν ἔρευνα πού θά πραγματοποιήσει ὁ ἀγάς Ἀνδρονάκης Δόνιτσι μέ σκοπό νά ἐτοιμάσει μαρτυρία καί τοπογραφικό σχέδιο.

Μεταξυ τοῦ Καλλιμάχη καί τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν (ἡγούμενός τῆς ὁ Σεραφεῖμ), ἡ ὁποία κατεῖχε τά γειτονικά κτήματα τοῦ νομοῦ Ἰασίου, Ρουφένι καί Πιτζκάνι καί τεμάχια στήν ἔκταση τῆς πόλης τοῦ Ἰασίου, ὑπῆρξε διένεξη γιά τά ὄρια τους. Ἐν ὄψει μιᾶς νέας ἔρευνας, ὁ Μητροπολίτης ἀπολύει τό σχετικό ἔγγραφο ἀφορισμοῦ. Αὐτό ἀφορᾷ καί γείτονες, οἱ ὁποῖοι τυχόν γνωρίζουν τά πραγματικά ὄρια τῶν κτημάτων καί δέν τά μαρτυροῦν.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 917.

810

1814, 27 Ἰουλίου

Ὁ ἀγάς Κωνσταντίνος Παλάδε ζητᾷ ἀπό τόν Ἀνδρέα Δόνιτσι νά ὀριοθετήσει ἐκ νέου τό κτήμα Φραντσέστι, ὅπου κατέχει ἓνα τεμάχιο (ὅπως καί ἡ μονή τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν). Κατά τήν πρώτη ὀριοθεσία δέν ἦταν παρών, ἐπειδή δέν τόν εἶχε κανεῖς εἰδοποιήσει.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 530.

811

1814, 30 Ἰουλίου

Ὁ παχάρνικος Θεόδωρος Βαρνάβ γράφει στό Μέγα Λογοθέσιο τῆς

Μολδαβίας ότι ο άρχιμανδρίτης Σεραφεΐμ, ηγούμενος τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, διαμαρτυρήθηκε πρὸς τὸν ἡγεμόνα ὅτι οἱ κάτοικοι τοῦ χωριοῦ Σαμπαοάνι, ἀποξήραναν ἓνα ρυάκι στὸ κτῆμα τῆς ἹΑδξιοῦδένι, προκαλῶντας τῆς ζημιὰ (εἶχε διακοπεῖ ἡ λειτουργία ἑνὸς νερόμυλου).

Ἡ ἔρευνα πού πραγματοποιοῖσε ὁ παχάρνικος ἀπέδειξε ὅτι πράγματι ἡ ἀποξήρανση προκαλεῖ ζημιὰ στὴ μονή.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **484**.

812

1814, 31 Αὐγούστου

Ὁ Σκαρλάτος Καλλιμάχης, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, μαζί μέ τὸ Μητροπολίτη καὶ τοὺς βογιάρους Κωστάκη Καντακουζηνὸ μέγα βόρνικο de arpozî, Θεόδωρο Μπάλς πρῶην μέγα σπαθάρη, Πετροάκη Καζαμία πρῶην μέγα μπάνο καὶ Κωνσταντῖνο Λεονδάρη πρῶην μέγα σλουτζιάρη, λογοθέτη de taipe, δικάζει τῆ διένεξη μεταξὺ τοῦ ἀγᾶ Ἀλέκου Καλλιμάχη καὶ τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν. Ὁ ἀγᾶς κατεῖχε τὸ κτῆμα Μαρζέστι ἐνῶ ἡ μονὴ τὸ Ρουφένι, καὶ διαφωνοῦν μεταξὺ τους γιὰ τὰ ὄρια τῶν δύο κτημάτων.

Ὁ ἀγᾶς εἶχε στείλει τὸ μπάνο Δημήτριο Μπελδιμάν νά ὀριοθετήσῃ τὸ κτῆμα. Ὁ τελευταῖος εἰτόμασε καὶ ἓνα σχέδιό του. Ἐν συνεχείᾳ ὁ ἡγεμόνας διέταξε νά ἐρευνηθεῖ τὸ θέμα στὴ Μητρόπολη. Ἐκεῖ ἐφανίστηκαν ὁ ἀγᾶς καὶ ὁ ἀρχιμανδρίτης Σεραφεΐμ, ἡγούμενος τῆς μονῆς, μαζί μέ τὸν Εὐθύμιο δικαῖο τῆς. Οἱ δύο πλευρὲς δὲν κατέληξαν σὲ συμφωνία καὶ τὸν Ἰούνιο ἦλθαν ἐνώπιον τοῦ Ντιβανίου, παρουσία καὶ τοῦ ὀριοθέτη τῆς μονῆς ἀγᾶ Ἀνδρονάκη Δόνιτσι.

Ὁ ἀγᾶς καὶ ἡ μονὴ μετέβησαν ἐκ νέου στὸ Ντιβάνι ἀλλὰ καὶ πάλι χωρὶς ἀποτελέσματα.

Ὁ ἡγεμόνας διατάζει τῶρα νά ἐξεταστοῦν πέντε καίρια ἀποδεικτικά ἐγγραφα γιὰ τὴν περιοχὴ γιὰ τὴν ὁποία ὁ ἀγᾶς ὑποστηρίζει ὅτι καταπατᾶται (στὰ ὄρια μεταξὺ Ρουφένι καὶ Μαρζέστι).

Ἀντίγραφο, Ρουμανικά, ἀρ. **918**.

813

1814, 12 Αὐγούστου

Ὁ Ἰορδάκι Καταρτζίου, πρῶην μέγας ποστέλνικος, δωρίζει στὴ μονή

τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν ἕνα ποτοποιεῖο πού βρίσκεται στό Τίργουλι δέ Σούς, μαζί μέ ὅλα τά σχετικά δικαιοπρακτικά ἔγγραφα. Κτήτορές του εἶναι οἱ γονεῖς του, οἱ ὁποῖοι εἶχαν παλαιότερα δωρίσει ἕνα ἄλλο οἰνοποιεῖο στή μονή. Ἐκεῖ βρίσκεται καί ὁ τάφος τους.

Μέ τήν ἐπικυρωτική ὑπογραφή τοῦ Μητροπολίτη Μολδαβίας Βενιαμίν.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 220.

814

1814, 10 Σεπτεμβρίου

Ἐπιτάφη Ἁγίου Ἀνδρονάκη Δόνιτσι ὑπογράφει μαρτυρία, ὕστερα ἀπό τήν ἀπόφαση τοῦ Ντιβανίου τῆς Μολδαβίας –τήν ὁποία ἐνέκρινε ὁ Σκαρλάτος Καλλιμάχης– σχετικά μέ τό διαχωρισμό τῶν συνόρων ὀρισμένων κτημάτων.

Πρόκειται γιά τά κτήματα Μαυζέστι, τοῦ ἁγῶ Ἀλεξάνδρου Καλλιμάχη καί Ρουφένι μαζί μέ τό Πιτζκάνι, ἰδιοκτησία τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν (ἡ ὁποία κατέχει καί ὀρισμένα τεμάχια στήν ἔκταση τῆς πόλης Ἰασίου).

Ἐπιτάφη τῆς μονῆς, Σεραφεῖμ, εἶχε ἐκφράσει τήν δυσσεβείαν του σχετικά μέ προηγούμενη ἀπόφαση τοῦ Ντιβανίου.

Συνοδευόμενος ἀπό τό μηχανικό, ὁ Δόνιτσι μετέβη ἐπὶ τόπου ὅπου ἐξέτασε ἐκ νέου τά δικαιολογητικά καί τῶν δύο πλευρῶν. Ἡ μονή παρουσίασε 30 ἔγγραφα συνολικά, χρονολογημένα μεταξύ 1ης Μαΐου 7175 (1667) καί 1ης Νοεμβρίου 7233 (1724). Ἐπιτάφη παρουσίασε μέ τή σειρά του ἐννέα ἔγγραφα συνολικά: τρία μεταξύ 8 Μαρτίου 7112 (1604) καί 22 Ἰουνίου 7263 (1755) σχετικά μέ τό κτήμα Μαυζέστι καί ἄλλα πέντε, πού ἀφοροῦσαν κυρίως στό κτήμα Φαουρέστι. Μέ βάση ὅλα αὐτά τά δικαιολογητικά, ὁ Δόνιτσι συντάσσει μαρτυρία, ὅπου ἀναφέρει πῶς δέν ὑπάρχει καμμία καταπάτηση ὁρίων.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 1007.

815

1814, 21 Σεπτεμβρίου

Ἐπιτάφη Ἁγίου Ἀλ. Καλλιμάχης, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, γράφει στόν Ἰορδάκι Καταρτζίου πρῶν μέγα ποστέλνκο, ὅτι τά βοηθητικά κτίρια πού ἔχει κτίσει στό δρόμο πού χωρίζει τήν καθολική ἐκκλησία ἀπό τή μονή τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, ἐμποδίζουν τή διέλευση τῶν κατοίκων, πού διαμένουν πίσω ἀπό τήν τελευταία, πρὸς τόν ποταμό Μπαχλού.

Διατάζει ταυτόχρονα τόν πρώην μέγα ποστέλνικο Γρηγόριο Μπάλς, επιστάτη τών γεφυρών του Ίασίου, νά παραχωρήσει τόν αναγκαίο άριθμό μα-
στορών ώστε μέ τίς δικές του ύποδείξεις νά γκρεμίσουν όλα τά βοηθητικά
κτίρια εκείνου του δρόμου.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, αρ. 594.

816

1814, 5 Ὀκτωβρίου

Ἐχθεση του ἁγᾶ Ἀνδρονάκη Δόνιτσι, ὁ ὁποῖος διορίστηκε γιά νά ἐξετά-
σει τό ζήτημα τῆς καταλάτησης κτήματος τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν
ἀπό τούς γείτονές της. Πρόκειται γιά μισό μούλκι στό καδιλίκι Φραντζέστι
τῆς Καρλιγκατούρας. Ὁ συγκεκριμένος ἦταν ὑποχρεωμένος νά μελετή-
σει τό πρόβλημα, νά σχεδιάσει χάρτη καί νά περιγράψει τήν κατάσταση στή δι-
οίκηση ὥστε νά δοθεῖ ἡ τελική ἀπόφαση ἀπό τό Ντιβάνι, μετά τήν ἀγωγή
πού κατέθεσε στόν ἡγεμόνα ὁ ἀρχιμανδρῆτης Σεραφεΐμ, ἡγούμενος τῆς μο-
νῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν.

Ὁ ἡγούμενος ὑποστηρίζει ὅτι ἡ ἐξουσία τῆς μονῆς σέ αὐτό τό μούλκι
εἶναι πολύ παλιά καί ὅτι ἡ μονή διαθέτει τά ἔγγραφα ἀγορᾶς του. Ἀντίστοι-
χα ἔγγραφα παρουσιάζουν καί οἱ ἐπιστάτες (βεκίληδες), οἱ ὁποῖοι ἔχουν
στήν κατοχή τους καί ὀριοθετικά χρυσόβουλλα, στά ὁποῖα καταγράφονται
ἀναλυτικά, ἡ ἔκταση καί τά ὄρια τῆς ἰδιοκτησίας τους.

Ἡ μονή ὁμως δέν διαθέτει ἄλλα ἔγγραφα πού νά ἀποδεικνύουν τήν
κατοχή της στό συγκεκριμένο μούλκι, διότι όλα τά ἔγγραφα του μονα-
στηριοῦ εἶχαν δοθεῖ ὡς ἐνέχυρο στό μακαρίτη βεστιάρη Θεόδωρο Παλάδη,
λόγω χρέους καί δέν ἐπεστράφηκαν παρόλο πού αὐτός πληρώθηκε.

Γιά τή μισή ἀπό τήν ἔκταση αὐτή ἡ μονή διαθέτει ὁμως καί ὀρισμένα
ἀφιερωτικά γράμματα, ἐπικυρωμένα ἀπό παλιότερους ἡγεμόνες. Ἡ ἀπό-
φαση μένει νά ληφθεῖ ἀπό τό Ντιβάνι.

Ἀντίγραφο, Ἑλληνικά, αρ. 518. Μερική ρουμανική μετάφραση μέ τόν ἴδιο
ἀριθμό.

817

1814, 16 Νοεμβρίου

Ὁ Τσιορνέιου cäpitan εἰδοποιεῖ ἕνα σλουτζιάρη πώς ἔμαθε ὅτι (ὁ τελευ-

ταίος) διατάχθηκε νά ὀριοθετήσῃ τό κτήμα Σοκρουζένη. Καί ὁ ἴδιος εἶχε πραγματοποιήσῃ παλαιά ἀρκετές ὀριοθετήσεις. Ξέρεῖ πῶς γιά τό κτήμα αὐτό ὑπῆρξαν καί στό παρελθόν δίκες ἐνώπιον τοῦ Ντιβανίου ἢ τῶν βορνίκων τοῦ Μποτοσάνι. Γιά μιᾶ σωστή ὀριοθεσία πρέπει νά ἐξετάσῃ μέ προσοχή ὅλα τά δικαιολογητικά. Σέ ἀντίθεση περίπτωση θά ἐνημερώσῃ τόν ἡγεμόνα μέσῳ τοῦ ἐπιστάτη του πού βρίσκεται στό Ἰάσι.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 927.

818

1814, 17 Νοεμβρίου

Ἡ μονή τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν καί οἱ ἐλεύθεροι χωρικοί οἱ ὁποῖοι κατέχουν ἀπό κοινοῦ τό χωριό Σοκρουζένη ἐπιλέγουν τό σλουτζιάρη Κωνσταντῖνο Οὐρέκε γιά νά ἐλέγξῃ τά ὄρια τοῦ κτήματος πρὸς τό Σταροσίλτζι καί πρὸς τό Βιφορένη. Ἀποφασίζουν ἐπίσης νά καλέσουν ἓνα μηχανικό ὁ ὁποῖος νά τοὺς ἐτοίμασῃ τό χάρτη τοῦ κτήματος. Συμφώνησαν μέ τοὺς χωρικούς τοῦ Σταροσίλτζι γιά τήν πληρωμὴ τοῦ μηχανικοῦ.

Μάρτυρας ἡ Αἰκατερίνη Τζιγκατοαία.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 567.

819

1814, 20 Δεκεμβρίου

Ὁ shimonah Ἰωάσαφ Τιρόν, ἐπιστάτης τῶν μονῶν Νεάμτζ καί Σέκου, συμφωνεῖ μέ τόν Εὐθύμιο, ἐπιστάτη τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, σχετικά μέ τήν ἀποξήραση βάλτου στό χωριό τῆς μονῆς Νεάμτζ, ὀνόματι Σαμπαοάνι, ὁ ὁποῖος προκαλεῖ ζημιές στό χωριό Ἀδζιουδένη τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν.

Ὅπως προκύπτει ἀπὸ τή συμφωνία μεταξύ τῶν δύο μονῶν τῆς 30ῆς Μαΐου 1759, τήν ὁποία ὑπογράφει ὁ Νεόφυτος ἡγούμενος τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, τό βάλλο δώρισε στή μονή Νεάμτζ ὁ Λούπου Χαμπασέσκου μέγας βόρνικος. Κανεῖς λοιπόν δέν μπορεῖ νά ἀμφισβητήσῃ τό δικαίωμα νά τόν κατέχῃ.

Μέ τήν ἐπικύρωση τῆς 21ης Δεκεμβρίου 1814 τοῦ Μεγάλου Λογοθεοσίου.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 491.

820

1815, 19 Ιανουαρίου

Οί ἐλεύθεροι χωρικοί ἀπό τό Σοκρουζένι τοῦ νομοῦ Μποτοσάνι –μαρτυροῦν μέ γράμμα πρὸς τόν Εὐθύμιο δικαῖο καί ἐπιστάτη τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν– γιά τά τεμάχια πού κατέχει ἐκεῖ ἡ μονή. Τό γράμμα ὑπογράφεται ἐνώπιον τοῦ Ντιβανίου, ὕστερα ἀπό τήν ὀριοθεσία πού πραγματοποιοῖσε ὁ Κωνσταντῖνος Οὐέλκε καί τήν παρουσία καί τῶν δύο πλευρῶν ἐνώπιον τοῦ Ντιβανίου στίς 10 Ἰανουαρίου.

Ἐκολουθεῖ ἡ παρουσίαση τῶν τεσσάρων τμημάτων πού κατέχει ἡ μονή καί τῶν δικαιολογητικῶν βάσει τῶν ὁποίων τά κατέχει. Ἀποφασίζεται νά ὀριοθετηθοῦν ὅλα αὐτά τά τεμάχια.

Μάρτυρες ὁ Ἰωάννης Μπομπίκα polconnic, ὁ Ἀλέξανδρος Βελίσκου, ὁ Κωνσταντῖνος Πόποβιτσι, ὁ Ἡλίας Νιτζα cāritan καί ὁ Ἰορδάκι Τιμους.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 568, ἐπικυρωμένο τήν ἴδια μέρα ἀπό τό Ντιβάνι.

821

1815, 27 Μαρτίου

Ὁ ὥρολογιοποιός Νικόλαος νοικιάζει ἀπό τόν ἀρχιμανδρίτη Σεραφεῖμ, ἠγούμενο τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, ἓνα οἰκόπεδο στήν περιοχὴ Φερεδέι τοῦ Ἰασιίου, νότια τῆς μονῆς, ἔναντι 15 λεί τό χρόνο. Ἀναλαμβάνει νά πληρώνει τό ἐνοίκιο στίς 23 Ἀπριλίου, μέ τήν ὑποχρέωση νά μὴ κτίσει τίποτα ἐκεῖ χωρὶς νά τό ἀναγγεῖλει στή μονή.

Σέ περίπτωση πού ὁ ἴδιος ἢ οἱ ἀπόγονοί του δέν πληρώσουν τρία χρόνια τό ἐνοίκιο, ἡ μονή ἔχει τό δικαίωμα νά τόν ἐκδιώξει.

Στίς 11 Ἀπριλίου 1815 ὁ Νικόλαος συμφωνεῖ μέ τή μονή νά χτίσει ἄλλο σπῖτι σέ αὐτὴ τήν ἔκταση, ἀυξάνοντας τό ἐνοίκιο σέ 20 λεί.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 592.

822

1815, 23 Ἀπριλίου

Οἱ ἐπίτροποι τῆς ἐκκλησίας τοῦ Ἁγίου Παντελεήμονος τοῦ Ἰασιίου βεβαιώνουν ὅτι πληρώσαν στή μονή τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν (ἠγούμενός της ὁ

ἀρχιμανδρίτης Σεραφεΐμ) τό ποσό τῶν 300 λεί γιά νά ἀποκτήσουν ἕνα σπίτι πού βρίσκεται στήν ἔκτασή της, δίπλα στήν ἐκκλησία, τό ὁποῖο χρειάζονται γιά νά φιλοξενοῦν τούς ἱερεῖς της.

Ἄρχικά τό σπίτι τό εἶχε ἡ Μαρία Κοτιούγκ ἡ ὁποία τό πώλησε στό Γεώργιο Πεσάρου. Ὅλοι πλήρῶνα καί θά ἐξακολουθοῦν νά πληρώνουν ἐνοίκιο στή μονή.

Μάρτυρας ὁ Δημήτρης πιτάρμπασης ἐπίτροπος.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **196**.

823

1816, 26 Μαΐου

Ὁ Σεραφεΐμ, ἡγούμενος τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, παρακαλεῖ τόν ἡγεμόνα νά στείλει τούς ἰσπράβνικους τοῦ Μπακάου νά ἐρευνήσουν τή διένεξη πού ἔχει ἡ μονή μέ τούς κατοίκους τοῦ Μπακάου γιά μερικῆς λιμνοῦλες πού βρίσκονται στά κτήματα Λέτεα καί Ποπόρουλ, δίπλα στήν πόλη.

Στίς 20 Μαΐου ὁ ἡγεμόνας διατάζει τούς ἰσπράβνικους νά ἐρευνήσουν τήν ὑπόθεση.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **179**.

824

1815, 29 Μαΐου

Ὁ Ζοσέφ Μπεράρδι, ἀξιωματοῦχος τῆς τοπικῆς διοίκησης βεβαιώνει ὅτι ἔλαβε ἀπό τόν ἡγούμενο τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν τό ποσό τῶν 1.100 λεί ὡς συνδρομή τῆς μονῆς στά ἔξοδα γιά τό ἀνοιγμα τοῦ δρόμου μεταξύ τῆς ἰδίας καί τῆς ἑλληνικῆς ἐκκλησίας.

Μέ τήν ἐπικύρωση τῆς Vornicia de aprozi τοῦ Ἱασίου.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **593**.

825

1815, 1 Ἰουνίου, Ἰάσι

Πωλητήριο ἔγγραφο μιᾶς ξύλινης οἰκίας, ἡ ὁποία βρίσκεται ἔξω ἀπό τά τείχη τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν. Πωλητής εἶναι ὁ Ἰωάννης Γεωργίου

καί αγοραστής ὁ Ἰωάννης Ζαγοραῖος. Ἡ τιμὴ τῆς πώλησης ὁρίσθηκε σέ 1.050 γρόσια, τὰ ὅποια ὁ πωλητὴς εἰσέπραξε σέ μετρητά.

Ὁ αγοραστής ὀφείλει νά δίνει κάθε χρόνον στή μονὴ εἴκοσι γρόσια, διότι ἡ γῆ ὅπου βρίσκεται ἡ οἰκία ἀνήκει στό μοναστήρι.

Μπορεῖ νά ἐπεκτείνει τὸ οἰκοδόμημα, κτίζοντας ὁμως ξύλινη κατασκευὴ καί ὄχι πέτρινη. Σέ περίπτωση καταστροφῆς του ἀπὸ πυρκαγιά ἔχει τὸ δικαίωμα νά τὸ ξανακτίσει ἀλλὰ καί πάλι ἡ νέα οἰκοδομὴ θά εἶναι ξύλινη.

Ὁ αγοραστής ἔχει ἐπίσης τὸ δικαίωμα νά πωλήσει τὴν οἰκία ἢ νά τὴν κληροδοτήσει στοὺς ἀπογόνους του.

Στὸ τέλος τοῦ ἐγγράφου σημειώνονται ἡ ἔκταση καί τὰ ὄρια τοῦ τόπου πού ἔχει πλέον στήν ἐξουσία του.

Ἀντίγραφο, Ἑλληνικά, ἀρ. 591.

826

1815, 20 Ἰουνίου

Ὁ Σκαρλάτος Ἄλ. Καλλιμάχης, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, διατάζει νά καλυφθεῖ μὲ κεραμίδια τὸ φθαρμένο τμήμα τῆς σκεπῆς τοῦ λουτροῦ τοῦ Ἰασιού, ἀκριβῶς ὅπως καί τὸ ὑπόλοιπο.

Ἡ σκεπὴ εἶναι παλαιὰ καί σάπια καί σέ περίπτωση καταγίδας μπορεῖ νά προκαλέσει ζημιές σέ σπίτια ἢ ἀκόμα νά προκαλέσει τὸν τραυματισμὸ τῶν διερχομένων. Ἐπὶ πλέον εἶναι κρῖμα νά χαλάσει ἓνα τόσο παλαιὸ κτίσμα.

Ὁ ἡγεμόνας ἔδωσε ἀπάντηση στό αἶτημα τῶν κατοίκων, οἱ ὅποιοι προηγουμένως εἶχαν ἀπευθυνθεῖ στὸν ἡγούμενο τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν (σὴν ὅποια ἀνῆκε τὸ λουτρό). Ὁ τελευταῖος ὁμως τοὺς ἀπάντησε ὅτι δὲν μπορεῖ νά ξεκινήσει τίς ἐπισκευές πρὶν ἔρθει ἡ ἀπάντηση καί ἡ ἔγκριση ἀπὸ τὸ Ἅγιο Ὅρος. Ὅταν ἡ μονὴ κοινοποίησε ὅτι οἱ Ἄγιορεῖτες θά ἀπαντοῦσαν μὲ καθυστέρηση, οἱ κάτοικοι ἀπευθύνθηκαν στὸν ἡγεμόνα, ζητώντας του νά ξεκινήσει ἀμέσως τίς ἐργασίες καί αὐτὲς νά ὀλοκληρωθοῦν ἐντὸς τοῦ καλοκαιριοῦ.

Ὁ ἡγεμόνας ἀπάντησε θετικά στό αἶτημα αὐτό.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 1031.

827

1816, 11 Ἰουλίου

Ὁ Πετρόακης Μπένε, βρόνικος de poartă, γράφει ὅτι ἔλαβε 100 λεί ἀπὸ τὸ

δικαίο Εὐθύμιο τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν γιά τήν τοποθέτηση ὀριοθετικῶν σημαδιῶν στό κτήμα Σοκρουζέني τοῦ νομοῦ Μποτοσάνι.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 552.

828

1816, 15 Ἰουλίου

Ὁ Πετράκης Μπένε, βόρnikovs de poartă, γνωστοποιεῖ στούς ἐλεύθερους χωρικούς τοῦ κτήματος Σοκρουζέني, Ἰωάννη Μπομπέικα rolconpic, Γρηγόριο Χουλουμπέι καί Κωνσταντίνο Πόποβιτσι ὅτι στάλθηκε ὕστερα ἀπό διαταγή τοῦ ἡγεμόνα νά ὀριοθετήσῃ τό τμήμα αὐτοῦ τοῦ κτήματος πού ἀνήκει στή μονή τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 553.

829

1816, 23 Ἀπριλίου

Ὁ Θεόδωρος Γεωργίου κετράρης [= λιθοξόος] βεβαιώνει ὅτι ἔχει δύο οἰκίες καί ἓνα ποτοπωλεῖο στήν ἔκταση τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν τά ὁποῖα ὕστερα ἀπό τήν παράκλησή του ὀριοθετήθηκαν. Γι' αὐτά ὁ ἱερέας συμφωνεῖ νά πληρώνει ἐνοίκιο στή μονή 20 λέι τό χρόνο, στίς 23 Ἀπριλίου.

Ἐάν δέν πληρώνει τό ποσό γιά τρία χρόνια, ἡ μονή θά ἔχει τή δυνατότητα νά τόν ἐκδιώξει.

Γραφάς ὁ Βασίλειος Σερμπάν.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 194.

830

1816, 23 Ἀπριλίου

Ὁ ἀρχιμανδρίτης Σεραφεῖμ γράφει στό στόλνικο Σταματάκη ὅτι ἔχει στά χέρια του τά ἀποδεικτικά τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, γιά τό κτήμα Λέετα καί θέλει νά τοῦ τά στείλει ἀμέσως γιά νά τά λάβουν ὑπ' ὄψη τους οἱ χωρομέτρεις, οἱ ὁποῖοι θά ἐρευνήσουν τά συνορά του σέ σχέση μέ ἐκεῖνα τοῦ Μπαζάου.

Στίς 29 Ἀπριλίου τοῦ ἴδιου ἔτους ὁ στόλνικος βεβαιώνει τήν παραλαβή τῶν ἐγγράφων (τρία ἀπό τά ὅποια εἶναι χάστες) τῆς μονῆς.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **841**.

831

1816, 26 Μαΐου

Ὁ Σεραφεὶμ ἀρχιμανδρίτης, ἡγούμενος τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, παρακαλεῖ τόν ἡγεμόνα Σκαρλάτο Καλλιμάχη νά διατάξει τοὺς ἰσπράβνικους τοῦ Μπακάου νά ἐρευνήσουν γιά κάποια οἰκόπεδα τῆς μονῆς, κυρίως ἐκεῖνο τό ὄποιο τῆς παραχώρησε ὁ σλουτζιάρης Ἴβνε. Σέ αὐτό βρισκόταν ἡ Isprǎnǐcǐa τοῦ νομοῦ Μπακάου καί ἡ φυλακή. Νά τά ὀριοθετήσουν καί νά γκρεμίσουν τά βοηθητικά κτίσματα πού ἀνήγειραν ὀρισμένοι κάτοικοι χωρὶς τήν ἔγκριση τῆς μονῆς.

Στίς 20 Μαΐου τοῦ ἴδιου ἔτους ὁ ἡγεμόνας στέλνει στοὺς ἰσπράβνικους τό γράμμα τοῦ ἡγουμένου καί τοὺς διατάζει νά διερευνήσουν τό θέμα, κυρίως σχετικά μέ τό σχολεῖο πού ἀνήγειραν οἱ Ἑβραῖοι χωρὶς τήν ἄδεια τοῦ μοναστηριοῦ.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **864**.

832

1816, 30 Μαΐου

Ὁ Σκαρλάτος Ἄλ. Καλλιμάχης, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, διατάζει τόν ἰσπράβνικο τοῦ Μπακάου νά ἐρευνήσει τήν καταγγελία τοῦ ἡγουμένου τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν –τήν ὅποια καί ἐσωκλείει– ἐναντίον τοῦ ποστέλνικου Ἰωαννίτζη Στούρζα. Ὁ τελευταῖος κλείνει τό δρόμο πρὸς τή γέφυρα τοῦ ποταμοῦ Μπίστριτζα, κατευθύνοντας ὅλους τοὺς περαστικούς πρὸς τή δική του γέφυρα, ἡ ὅποια βρίσκεται πιὸ πάνω ἀπὸ ἐκεῖνη τῆς μονῆς. Τόν διατάζει ἐπίσης νά γράψει στό σπαθάρη Νικόλαο Γκότκο νά ἐρευνήσει προσεκτικά τήν ὑπόθεση καί νά τήν γνωστοποιήσει στό Λογοθέσιο.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **54**.

833

1816, πρίν ἀπό τίς 5 Ἰουνίου

Ὁ ἀρχιμανδρίτης Σεραφείμ, ἡγούμενος τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, γνωστοποιεῖ στόν ἡγεμόνα τή διένεξη πού ἔχει ἡ μονή ὡς ἰδιοκλήτρια τοῦ μισοῦ κτήματος Σοκρουζένι τοῦ νομοῦ Μποτοσάνι μέ ἐλευθέρους χωρικούς πού διαμένουν ἐκεῖ. Ἡ μονή τό εἶχε ὀριοθετήσει παλαιότερα (χωρομέτρες ὁ σλουτζιάρης Κωνσταντίνος Οὐρέκε καί ὁ căritan Ἡλίας Νίτζα), ὅταν ἔγινε καί ὁ σχετικός τοπογραφικός χάρτης.

Στίς 5 Ἰουνίου ὁ μέγας λογοθέτης διατάζει νά συνταχθεῖ ἡγεμονικό ἔγγραφο.

Στίς 7 Ἰουνίου ὁ Σκαρλάτος Καλλιμάχης, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, διατάζει τό βόρνικο de roapă Πετράκη Μπένε νά μεταβεῖ καί νά ὀριοθετήσει [ἐκ νέου] τό μέρος αὐτό.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 551.

834

1816, 1 Ἰουλίου

Ὁ Γεράσιμος, ἐπίσκοπος τοῦ Ρόμαν, ἀπολύει ἔγγραφο ἀφορισμοῦ –ὑστερα ἀπό αἴτημα τοῦ ἡγουμένου τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν Σεραφείμ– μέ σκοπό νά ὀριοθετηθεῖ μέ μαρτυρικές καταθέσεις ἓνα οἰκόπεδο τῆς στό Μπακάου, τό ὁποῖο καταπατοῦν οἱ κάτοικοί του. Ἡ μονή τό εἶχε ὡς δωρεά ἀπό τό σλουτζιάρη Ἔνε.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 811.

835

1816, 24 Ἰουλίου

Ὁ Ἰωάννης Μπουῆζε ἀπό τό Λέτε, ὁ Ἰωαννίτζης Κιοάριου ἀπό τό Λέτε, ὁ Ἰωάννης ἐπιστάτης ἀπό τό Ἰζβοάρε καί ὁ Νίκα Τσιοκόιου ἀπό τό Κρέμμε μαρτυροῦν γιά τό οἰκόπεδο τῆς μονῆς Πρέτσιστας, ὅπου ὑπῆρχαν τά σπίτια τῆς Isprănciia τοῦ Μπακάου, στό παλαιοχώρι καί γιά τό ὁποῖο λάμβανε ἐνοίκιο.

Λόγω παλαιότητας τά σπίτια αὐτά γκρεμίστηκαν, ἐνῶ ἡ μονή πῆρε τά ξύλα. Ἐμεινε ὄρθρα μόνο ἡ φυλακή, πού ἦταν πέτρινη.

“Όταν ὁ ἡγούμενος τῆς μονῆς Ἰωαννίκιος ἤθελε νά γκρεμίσει καί τή φυλακή, οἱ κάτοικοι τοῦ Μπακάου ἀντιστάθηκαν καί ἔτσι ἡ ὑπόθεση ἐφθασε στό Δικαστήριο. Ὁ ἰσπράβνικος Γιάγκος Μικλέσκου, σπαθάρης, μετέβη μαζί μέ μερικούς βογιάρους στό οἰκόπεδιο καί μελετώντας τά δικαιολογητικά διαπίστωσαν ὅτι πράγματι ἀνήκει στή μονή. Γι’ αὐτό τό λόγο ἕνας ἄλλος ἰσπράβνικος, ὁ Ἄθανάσιος Γκοσάν, γκρέμισε τή φυλακή. Στή θέση της τρεῖς ἔμποροι ἀνήγειραν βοηθητικά κτίσματα γιά ποτοποιεῖα.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 882.

836

1816, πρὶν ἀπό τίς 26 Ἰουλίου

Ὁ ἀρχιμανδρῆτης Ἰωάσαφ, ἡγούμενος τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, διαμαρτύρεται στόν ἡγεμόνα ἐπειδή τό κτήμα της, Κοπόου, καταπατᾶται ἀπό τόν ποστέλνικο Καλλιμάχη.

Τελευταῖα, ὄλο καί περισσότεροι θεριστές κόβουν τό χόρτο τοῦ κτήματος. Παρακαλεῖ νά ἐρευνήσει ἡ Νορνιτσία τό θέμα.

Στίς 26 Ἰουλίου 1816 ὁ μέγας λογοθέτης διατάζεται νά ἐξετάσει τήν ὑπόθεση.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 424.

837

1816, 31 Ἰουλίου

Ἡ Isprăvniciia τοῦ νομοῦ Μπακάου γνωστοποιεῖ στό μεδελνιτσιάρη Στέφανο Τζιοσάν καί στό σετράρη Λούπου Λιβέσκου ὅτι πρέπει νά μεταβοῦν νά ἐλέγξουν ἕνα οἰκόπεδο που ἔχει στό Μπακάου ἡ μονή Πρέτσιστα, μετόχι τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν (ἐπιστάτης της ὁ Παρθένος).

Σέ αὐτό Ἑβραῖοι ἔμποροι ἔκτισαν βοηθητικά κτίσματα γιά τά ὁποῖα ἔγιναν καί δύο ὄριοθεσίες. Οἱ ἔμποροι ἔμειναν δυσαρεστημένοι καί οἱ δύο ἀξιωματοῦχοι θά πραγματοποιήσουν νέα ὄριοθεσία.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 810.

838

1816, 5 Αυγούστου

Ἡ Isprăvnicia τοῦ Μπακάου γράφει στό Μέγα Λογοθέσιο τῆς Μολδαβίας ὅτι ὁ ἀρχιμανδριτής Σεραφεΐμ, ἠγούμενος τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, παρουσίασε ἠγεμονικό ἔγγραφο γιά ἕνα οἰκόπεδο στό Μπακάου, τῆς μονῆς Πρέτσιστας, τό ὁποῖο καταπατοῦν οἱ κάτοικοι χωρίς νά ἔχουν συμφωνήσει μέ τήν κυρίαρχη μονή [τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν] γιά τό ἐνοίκιο. Παρόντες στή δίκη πού ἔγινε ἦταν ὁ Παρθένιος, ἐπιστάτης τῆς μονῆς Τριῶν Ἱεραρχῶν, καί οἱ κάτοικοι τοῦ Μπακάου.

Ἀκολουθεῖ ἡ ἀναλυτική περιγραφή τῶν τεσσάρων ἀποδεικτικῶν ἐγγράφων τῆς μονῆς (μεταξύ 5 Δεκεμβρίου 1755 καί Αὐγούστου 1811) καί τῆς ὀριοθεσίας πού παρουσίασαν οἱ κάτοικοι (τοῦ ἔτους 1808).

Τέσσερις μάρτυρες στήν ὀριοθεσία, ἐκείνοι οἱ ὅποιοι εἶδαν τό ἔγγραφο ἀφορισμοῦ, δήλωσαν τώρα ὅτι δέν θυμοῦνται τά ὄρια τοῦ οἰκοπέδου.

Σέ ἐπιτόπια ἔρευνα διαπιστώθηκε ὅτι μετά τήν ὀριοθεσία τοῦ 1808 ἀνεγέρθηκαν ἔξι οἰνοπωλεῖα τά ὁποῖα καταπατοῦν τό οἰκόπεδο τῆς μονῆς.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 808.

839

1816, 8 Αὐγούστου

Τά παιδιά τοῦ μακαρίτη Δημητρίου Μωραΐτη, τελώνη τοῦ Μπακάου (ὑπογράφει ὁ Μιχαῖλα), μαρτυροῦν γιά τήν ἀφίξη τοῦ Παρθενίου, ἐπιτρόπου τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν τοῦ Ἰασίου. Μαζί του εἶχε καί ἕνα ἔγγραφο ἀφορισμοῦ τοῦ ἐπισκόπου τοῦ Ρόμαν ὥστε οἱ κάτοικοι τοῦ Μπακάου νά μαρτυρήσουν τήν ἀλήθεια γιά ἕνα οἰκόπεδο πού ἔχει ἡ μονή Πρέτσιστα (μετόχι τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν) στήν πόλη τοῦ Μπακάου.

Ἐπειδή οἱ γιοί τοῦ τελώνη μένουσαν δίπλα στό οἰκόπεδο, μαρτυροῦν ὅτι ἐκεῖ βρισκόταν ἡ Isprăvnicia καί ἡ φυλακή τῆς πόλης. Μέ τόν καιρό ἐγκαταλείφθηκαν, ἐνῶ ὁ οἰκονόμος τῆς μονῆς Πρέτσιστας πῆρε μαζί του τά ξύλα πού εἶχαν μείνει καί ἔτσι παρέμειναν μόνο οἱ τοῖχοι τῆς πέτρινης φυλακῆς. Σέ κάποια χρονική στιγμή ὁ στόλνικος Ἀθανάσιος Γκοσάν ἀνήγειρε ἐκεῖ τέσσερα οἰνοπωλεῖα, τά ὁποῖα καί πώλησε σέ Ἑβραίους. Δίπλα ἀνηγέρθηκαν μετά καί ἄλλα δύο, πάντα στήν ἐκταση τῆς μονῆς Πρέτσιστας.

Ἡ μαρτυρία ὑπογράφεται ἀπό τούς μάρτυρες Ἰωάννη Ράκου, Μιχαῖλ Τόμα καί Μιχαῖλ Ποτρογκιό.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 965.

840

1816, 8 Αυγούστου

Ἡ Isprăvnicia τοῦ Μπακάου συντάσσει δικαστικό ἔγγραφο στή διένεξη μεταξὺ τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν (ἐπιστάτης τῆς ὁ Παρθένιος) καὶ τῶν κατοίκων τοῦ Μπακάου γιὰ ἓνα οἰκόπεδο τῆς μονῆς Πρέτσιστας, μετόχι τῆς πρώτης. Στὴ δίκη πού ἔγινε ὁ ἐπιστάτης τῶν κατοίκων rolconpic Ἄναστάσιος Ρουτζίνα ὑπῆρξε ὁ μεγαλύτερος πολέμιος τῆς μονῆς. Ὁ ἐπιστάτης τῆς μονῆς ἀνέφερε ὅτι ὁ Ρουτζίνα μαζί μέ τόν Ἀντώνη Ἀφλοάρεϊ τόν συνάντησαν καί ζήτησαν ἓνα οἰκόπεδο ποορισμένο γιὰ ἀνέγερση δύο οἰνοπωλείων. Ὡς ἀντάλλαγμα θά δήλωναν ὅτι τό οἰκόπεδο ἀνήκει στή μονή.

Βρέθηκαν ὁμως ἄλλοι, ἠλικιωμένοι, οἱ ὁποῖοι μαρτύρησαν γιὰ τό οἰκόπεδο τῆς μονῆς, σύμφωνα μέ τήν ὀριοθεσία τοῦ σπαθάρη Γιάγκου Μικλέσκου.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 807.

841

1817, 25 Ἰανουαρίου

Ὁ Σεραφεῖμ ἀρχιμανδρίτης, ἡγούμενος τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, ζητεῖ ἀπό τόν ἡγεμόνα νά διατάξει τόν ποστέλνικο Ἰωαννίτζη Στουόρζα νά ἔρθει στό Ντιβάνι γιὰ τά κτήματα Μπαδιτσέني, Πλόπι, Κανέني, Μουσετέστι, Τζιουρτζέστι καί Ἀραμέστι, τά ὁποῖα εἶχε ἀγοράσει ἡ μονή. Σέ μερικά ἀπό αὐτά ἔχει δικαιοδοσία καί ὁ ποστέλνικος, ἀλλά ἔως τώρα δέν ἔχει ἐμφανισθεῖ μέ τά δικαιολογητικά τους.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 133.

842

1817, μετά τίς 25 Ἰανουαρίου

Τοπογραφικός χάρτης τῶν κτημάτων τοῦ νομοῦ Μπακάου πού βρίσκονται στή διασταύρωση τῶν ποταμῶν Μπίστριτζα καί Σιρέτ [καί ἀνήκουν στή μονή τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν].

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 134.

843

1817, πρίν ἀπό τίς 9 Ἀπριλίου

Ὁ ἀρχιμανδρίτης Σεραφεΐμ, ἡγούμενος τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, διαμαρτύρεται στόν ἡγεμόνα ὅτι οἱ κάτοικοι τῶν χωριῶν Ρακιτένι, Ίουγκάνι καί Ταμασένι, δίπλα στόν ποταμό Σιζρέτ, κόβουν δένδρα ἀπό τό δάσος στίς ὄχθες, χωρίς τήν ἐγκριση τοῦ ἐπιστάτη τῆς μονῆς.

Στίς 9 Ἀπριλίου ὁ ἡγεμόνας διατάζει τοὺς ἰσπράβνικους νά ἀπαγορεύσουν τοὺς χωρικούς νά κόβουν στό μέλλον τό δάσος.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 492.

844

1817, 23 Ἀπριλίου

Ὁ ἀρχιμανδρίτης Σεραφεΐμ, ἡγούμενος τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, [ὑπογράφει ἐλληνικά] συνάπτει συμφωνία μέ τόν Κωστάκη Κάντα, πρῶην μέγα βρόνικο, στόν ὅποιο ἐκμισθώνει τό κτῆμα Κοπούου, μαζί μέ τμήματα ἀπό καλλιεργημένη γῆ, μαζί μέ τό ἀμπέλι, τά ποτοποιεῖα, τό μύλο καί τίς οἰκίες πού εἶναι νοικιασμένες στό Πακουράρι.

Ἡ ἐκμισθωση ἰσχύει γιά τρία χρόνια (23 Ἀπριλίου 1817 - 23 Ἀπριλίου 1820) καί ἡ τιμή εἶναι 7.000 λεί το ἔτος. Ἀκολουθοῦν 18 παράγραφοι μέ τεχνικές λεπτομέρειες.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 836.

845

1817, 27 Ἀπριλίου

Ὁ ἡγούμενος τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν Σεραφεΐμ διαμαρτύρεται πρὸς τόν ἡγεμόνα ὅτι τό κτῆμα Λέετα τοῦ νομοῦ Μπακάου, ἰδιοκτησία τῆς μονῆς Πρέτοιστας, καταπατᾶται ἀπό τόν ποστέλνικο Ἰωάννη Στούρζα. Τόν παρακαλεῖ νά διατάξει τοὺς ἰσπράβνικους νά ἐρευνήσουν τό θέμα.

Στίς 4 Μαΐου 1817 ὁ ἡγεμόνας Σκαρλάτος Καλλιμάχης διατάζει τόν ἰσπράβνικο τοῦ Μπακάου Σκαρλάτο Κρουπένσκι, πρῶην μέγα κόμισο, νά διερευνήσει τή διαμαρτυρία.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 18.

846

1817, 6 Μαΐου

Ὁ Βενιαμίν, Μητροπολίτης τῆς Μολδαβίας, ἀπολύει ἐγγράφο ἀφορισμοῦ ἐναντίον ὄλων τῶν κατοίκων τοῦ χωριοῦ Λέτε καί ἄλλων, ὅσοι τυχόν ἐνῶ γνωρίζουν δέν θά μαρτυροῦν σχετικά μέ τήν καταπάτηση ἀπό τόν ποστέλνικο Ἰωάννη Στούρζα τμημάτων κτήματος, πού κατέχει στό ἴδιο χωριό ἢ μονή τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν (ἡγούμενός της ὁ Σεραφεῖμ).

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **132**.

847

1817, 13 Μαΐου

Ἡ Isprăvnicia τοῦ Μπακάου διατάζει τό συνταγματάρχη Βασίλειο Οὐδρε νά ὀριοθετησε τό κτήμα Τρισφετίτε πού βρίσκεται ἀνάμεσα στούς ποταμούς Μπίστριτζα καί Σιρέτ μέ βάση τή διαταγή τοῦ ἡγεμόνα πού ἔφερε ὁ ἐπιστάτης τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, Σκαρλάτος Κρουπένσκι.

Στίς 19 Μαΐου ὁ Οὐδρε συντάσσει μαρτυρία γιά τήν ὀριοθεσία τοῦ κτήματος τῆς μονῆς πού βρίσκεται ἀνάμεσα στά κτήματα Μπουνέστι καί Τζιουρτσέστι [πού ἀνήκουν στόν πρόην μέγα ποστέλνικο Ἰωαννίτζη Στούρζα].

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **178**.

848

1817, 14 Μαΐου

Ὁ Σκαρλάτος Καλλιμάχης, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, διατάζει τούς ἰσπράβνικους τοῦ νομοῦ Μπακάου νά μεταβοῦν –ἢ ἕνας ἀπό αὐτούς– στό οἰκόπεδο πού ἔχει ἡ μονή Πρέτσιστα στό Μπακάου, μετόχι τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν καί παρουσία τοῦ ἐπιστάτη της νά τό ὀριοθετήσουν.

Τό οἰκόπεδο αὐτό καταπατᾶται ἀπό τούς Ἑβραίους κατοίκους τῆς πόλης, οἱ ὁποῖοι ἔκτισαν ἐκεῖ βοηθητικά οἰκοδομήματα χωρίς νά λάβουν ὑπ' ὄψη τους τά δικαιολογητικά τῆς μονῆς.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **453**.

849

1817, 19 Μαΐου

‘Ο [ύπογράφων ἑλληνικά] ἠγούμενος τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, Σεραφεῖμ, γράφει στὸν ἰσπράβνικο τοῦ Μπακάου ὅτι χαίρεται πού ὁ ἴδιος εἶναι χωρομέτρης τοῦ κτήματος Λέτα τῆς μονῆς Πρέτσιστας, τὸ ὁποῖο συνορεύει μὲ τὸ Μπουνέστι, τῆς μονῆς Ταζλάου.

‘Εάν ἡ ὑγεία του τοῦ ἐπιτρέψει, θά εἶναι παρὼν στὴν ὀριοθεσία. ‘Εάν ὄχι, θά στείλει ἐπιστάτη.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **17**.

850

1817, 9 Ἰουνίου

‘Η Isprăvnicia τοῦ Μπακάου συντάσσει δικαστικό ἔγγραφο γιὰ ἓνα οἰκόπεδο τῆς μονῆς Πρέτσιστας τοῦ Μπακάου, μετοχίου τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν (ἠγούμενός τῆς ὁ Σεραφεῖμ καὶ ἐπιστάτης ὁ Παρθένιος).

Μέ βάση τὰ δικαιολογητικά πού παρουσίασε ἡ μονή (πέντε ἔγγραφα μεταξὺ 5 Δεκεμβρίου 7264 (1755) καὶ Αὐγούστου 1816), καθὼς καὶ τὴν ἐπὶ τόπου ἔρευνα, ἡ Isprăvnicia ὀριοθετεῖ τὸ οἰκόπεδο. Τὰ ὄρια του ἀκολουθοῦν.

‘Υπογράφουν ὁ καμνάρης Νεκοῦλτσε καὶ ὁ [...].

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **803**.

851

1817, 11 Ἰουνίου

‘Ο [ύπογράφων ἑλληνικά] Γεώργιος Δημητρίου καὶ ὁ Ἀντώνης Ἀφλοαρεῖ παραχωροῦν στὸν Παρθένιο, ἐπιστάτη τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, ἔγγραφο μὲ τὸ ὁποῖο τοῦ γνωστοποιοῦν ὅτι θά εἶναι παρόντες στίς 18 Ἰουνίου στό Ἱάσι στὴ δίκη πού ἔχουν μὲ τὴ μονή γιὰ ἓνα ὀριοθετημένο οἰκόπεδο μέσα στό Μπακάου. ‘Εάν δὲν εἶναι παρόντες, συμφωνοῦν νά χάσουν τὴ διεκδίκηση τοῦ οἰκοπέδου.

Στίς 11 Ἰουνίου 1817 οἱ ἰσπράβνικοι τοῦ νομοῦ Μπακάου βεβαιώνουν ὅτι τὸ ἔγγραφο συντάχθηκε μὲ τὴ συμφωνη γνώμη καὶ τῶν δύο πλευρῶν.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **804**.

852

1817, 22 Ιουνίου

Ὁ Σκαρλάτος Καλλιμάχης, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, δικάζει τὴ διένεξη μεταξύ τῆς μονῆς Πρέτσιστας τοῦ Μπακάου, μετοχίου τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, καὶ τῶν κατοίκων τοῦ Μπακάου, οἱ ὁποῖοι εἶχαν ἀνεγείρει βοθητικά κτίσματα στὴν ἔκταση τῆς μονῆς (ὁ ἀρχιμανδρῆτης Σεραφεῖμ εἶχε διαμαρτυρηθεῖ σχετικῶς).

Ὁ ἡγεμόνας ἔστειλε ἐπὶ τόπου τὸ μέγα λογοθέτη τῆς Κάτω Χώρας, Κωνσταντῖνο Μπάλς, ὁ ὁποῖος ἐξέτασε τὰ δικαιολογητικά τῆς μονῆς. Πρόκειται γιὰ ἑννέα ἐγγράφα μεταξὺ 7264 (1755-1756) καὶ 9ης Ἰουνίου 1817. Μὲ βάση αὐτό, ὁ ἡγεμόνας ἐπικυρώνει στὴ μονὴ τὴν προαναφερόμενη ἔκταση στὴν ὁποία οἱ κάτοικοι ἔκτισαν παρανόμως.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **948**.

853

1817, 28 Ἰουνίου

Ἐπιστολὴ τῶν κατοίκων τοῦ παζαριοῦ τοῦ Μπακάου πρὸς τὸν ἡγεμόνα Σκαρλάτο Καλλιμάχη.

Πρόκειται γιὰ ὑπόθεση ἀγωγῆς ἐναντίον τοῦ μοναστηριοῦ τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν. Ἡ μονὴ εἶχε στὴν κατοχὴ τῆς τῆν περιοχῆ τοῦ παζαριοῦ. Αὐτοὶ ὑποστηρίζουν ὅτι, κατὰ τὸ 1808, τὸ Ντιβάνι ἀπέδωσε τὸ δίκαιο στὸ μοναστήρι, διότι ὁ ἰσπράβνικος Μεκλέσκος πού εἶχε χειρισθεῖ τὴν ὑπόθεση εἶχε χρησιμοποιήσει βία γιὰ νὰ ἀποδώσει τὸ χωρὸ στὸ μοναστήρι. Οἱ ἴδιοι τὴν στιγμήν ἐπικέντρωσαν περισσότερους ἀπὸ 100 ἀνθρώπους ἀπὸ τὸ παζάρι καὶ ἀπὸ τὰ γύρω χωριά οἱ ὁποῖοι γνωρίζουν ποιὸς τόπος ἀπὸ παλιὰ ἦταν ἀφιερωμένος στὸ μοναστήρι καὶ εἶναι σὲ θέση νὰ ὑποδείξουν τὰ ὄρια του.

Καὶ πάλι ὁμως, τὴν προηγούμενη χρονιά (1816) ἐμφανίσθηκε ὁ ἴδιος ἰσπράβνικος καὶ ἐξαγοράζοντας μάρτυρες ὑποστήριξε ὅτι ἡ περιοχὴ ἀνήκει στὸ μοναστήρι. Ἐμφανίσθηκε καὶ ὁ ἡγούμενος με ὀριοθέτες καὶ ὀριοθέτησε τὴν περιοχὴ.

Οἱ κάτοικοι θεωροῦν ὅτι αὐτὸ ἀποτελεῖ καταστροφὴ τοῦ παζαριοῦ καὶ παρακαλοῦν τὸν ἡγεμόνα νὰ ἐπανεξετάσει τὴν ὑπόθεση.

Πρωτότυπο, Ἑλληνικά, ἀρ. **812**.

854

1817, πρὶν ἀπὸ τὶς 24 Ἰουνίου

Ὁ ἀρχιμανδριότης Σεραφεῖμ, ἡγούμενος τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, διαμαρτυρεῖται στὸν ἡγεμόνα ὅτι ἡ μονὴ Πρέτσιστα τοῦ Μπακάου, μετόχι στὸ πρῶτο μοναστήρι, κατέχει μέσα στὴν κωμόπολη ἓνα οἰκόπεδο ἀπὸ δωρεὰ τῆς παχαρντισέσας Ἰλίνκας Ρακοβιτζοάια, τὸ ὁποῖο κήπηε κατὰ τὴ διάρκειά τῆς ἐκεῖ παρουσίας τῶν αὐστριακῶν στρατευμάτων. Ἀργότερα ἡ μονὴ νοίκιασε τὰ περισσότερα ποτοπωλεῖα πού εἶχε στὴν ἰδιοκτησίᾳ της, ἐκτὸς ἀπὸ ἓνα οἰκόπεδο προορισμένο γιὰ ἀνέγερση οἰνοπωλείου. Αὐτὸ –διαμαρτύρεται ὁ ἡγούμενος– καταπατοῦν οἱ κάτοικοι.

Ζητᾶ νὰ γίνῃ ἔρευνα. Στὶς 24 Ἰουνίου 1817 ὁ μέγας λογοθέτης διατάζει ἔρευνα. Στὶς 10 Ἰουλίου τοῦ ἴδιου ἔτους ὁ ἡγεμόνας Σκαρλάτος Καλλιμάχης διατάζει μὲ τὴ σειρά του τοὺς ἰσπράβνικους τοῦ Μπακάου νὰ ἐρευνήσουν τὸ θέμα. Στὸ ἔγγραφο γίνεται λόγος γιὰ τὴν ἄρνηση τοῦ Ἀρμένη Μάρκου καὶ τοῦ Βασιλείου Ζδρομπίς –οἱ ὅποιοι νοικιάζουσαν οἰνοπωλεῖα σὲ ἔκταση τῆς μονῆς– νὰ καταβάλλουν τὸ ἐνοίκιο. Ἡ μονὴ κατεῖχε τὰ τρία οἰνοπωλεῖα ἀπὸ δωρεὰ τῆς Ἰλίνκας Ρακοβιτζοάια μὲ ἡμερομηνία 25 Μαΐου 1784.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 801.

855

1817, 25 Ἰουνίου

Σημείωση τοῦ [...] ὅπου ἀναφέρει ὅτι σὲ περίπτωσιν ἀνεύρεσης ὀπωιονδή-ποτε δικαιολογητικῶν σχετικὰ μὲ τὴν κατοχὴ (τεσσάρων) οἰνοπωλείων ἀπὸ τὴ μονὴ τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν στὸ Μπακάου, αὐτὰ νὰ μὴν ληφθοῦν ὑπ' ὄψιν.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 806.

856

1817, 6 Ἰουλίου

Ὁ Σεραφεῖμ, ἡγούμενος τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, παρακαλεῖ τὸν ἡγεμόνα νὰ ὑποχρεώσει τὸ στόλνικο Σταματάκη, ἐκμισθωτὴ τῶν κτημάτων Λέετα καὶ Ποπόρουλ, νὰ σεβαστεῖ τὸ συμβόλαιον τὸ ὁποῖο ἔκλεισε μὲ τὴ μονὴ. Σύμφωνα μὲ αὐτὸ ἦταν ὑποχρεωμένος νὰ ἐπισκευάσει ὅλα τὰ βοηθη-

τικά της κτίρια. Ἐκτός τούτου κατεδάφισε ἕνα οἰνοπωλεῖο στήν κωμόπολη, μέρος τῆς γέφυρας στόν ποταμό καί πήρε μαζί του μέρος ἀπό τίς πέτρες καί τά ξύλα πού θά χρησιμοποιοῦντο γιά τήν κατασκευή τοῦ καμπαναριοῦ.

Στίς 21 Ἰουλίου ὁ ἡγεμόνας Σκαρλάτος Καλλιμάχης διατάζει τοὺς ἰσπράβνικους τοῦ Μπακάου νά ἐρευνήσουν τή διένεξη.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **1115**.

857

1817, 12 Ἰουλίου

Τό Μέγα Λογοθέσιο γράφει στήν Isprăvnicia τοῦ Μπακάου σχετικά μέ τή διαμαρτυρία τοῦ ἡγούμενου τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν ὅτι ὁ Κωνσταντίνος ἀπό τό Μπακάου ἔχασε μιὰ ὀριοθεσία τῶν χωριῶν πού κατέχει ἡ μονή στό νομό Μπακάου.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **174**.

858

1817, πρὶν ἀπό τίς 16 Ἰουλίου

Ὁ ἀρχιμανδριτής Σεραφεῖμ, ἡγούμενος τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, διαμαρτυρεται στόν ἡγεμόνα ὅτι ἡ μονή Πρέτσιστα, πού ἀποτελεῖ μετόχι τῆς, κατέχει ἀπό δωρεά (τοῦ κλουτσιάρη Ἦνε) ἕνα οἰκόπεδο στό Μπακάου. Γι' αὐτό εἶχε διένεξη μέ μερικούς κατοίκους τῆς κωμόπολης οἱ ὁποῖοι εἶχαν οἰκοδομήσει ἐκεῖ ὀκτώ βοηθητικά κτίσματα. Ὁ ἡγούμενος παρακαλεῖ τόν ἡγεμόνα νά διατάξει τοὺς ἰσπράβνικους τοῦ Μπακάου, νά τοὺς ἐπιβάλουν νά πληρώσουν γι' αὐτά ἐνοίκιο στή μονή.

Στίς 16 Ἰουλίου 1817 ὁ μέγας λογοθέτης διατάζει ἔρευνα. Στίς 21 Ἰουλίου 1817 ὁ ἡγεμόνας Σκαρλάτος Καλλιμάχης διατάζει τοὺς ἰσπράβνικους τοῦ νομοῦ Μπακάου νά ἱκανοποιήσουν τό αἴτημα τῆς μονῆς.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **805**.

859

1817, 7 Αὐγούστου

Ὁ καμινάρης Θεοδόσιος, ἰσπράβνικος τοῦ Μπακάου, διατάζει τόν ἐπι-

στάτη Βασίλειο Ζδρομπίτσι νά φέρει τὰ δικαιολογητικά του στή διένεξη πού ἔχει μέ τή μονή τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν γιά ἓνα οἰκόπεδο τῆς μονῆς Πρέτσιστας τοῦ Μπακάου στό ὁποῖο ἐγκαταστάθηκε.

Στίς 19 Αὐγούστου 1817 ὁ Βασίλειος Ζδρομπίτσι ἀπαντᾷ ὅτι τὰ δικαιολογητικά του βρίσκονται στόν παντοπώλη Κάρστε. Ἐπίσης ἀναφέρει ὅτι, ὄσες φορές στό παρελθόν τοῦ τὰ ζήτησαν οἱ μοναχοί, τὰ παρουσίασε καί ὅτι πληρώνει τακτικά τό ἐνοίκιο.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 809.

860

1817, 9 Αὐγούστου

Ἡ Isprăvnicia τοῦ Μπακάου γράφει στό Μέγα Λογοθέσιο ὅτι ἐρεῦνησε τό ἐγγράφο πού ἔφερε ὁ Εὐθύμιος, ἐπιστάτης τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, στίς 12 Ἰουλίου 1817. Σύμφωνα μέ αὐτό, ὁ ἡγούμενος τῆς μονῆς, Σεραφεῖμ, διαμαρτυροῦταν ὅτι ὁ Κωνσταντῖνος Γκοροβέι ἔχασε μία ὄριοθεσία τῆς μονῆς, πού περιελάμβανε τὰ κτήματά της. Ὁ τελευταῖος ὑποστήριξε ὅτι τήν ἔδωσε στήν πεθερά του Ἰλίγκα γιά νά τήν παραδώσει στό πασιάλις τῆς μονῆς Ἀθανάσιο. Ἡ ἔρευνα πρόκειται νά πραγματοποιηθεῖ μέ τήν ἐορτή τοῦ Ἁγίου Δημητρίου.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 24.

861

1817, 17 Σεπτεμβρίου

Ὁ Σκαρλάτος Ἀλ. Καλλιμάχης, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, στέλνει στούς ἰσπράβνικους τοῦ νομοῦ Μπακάου τή διαμαρτυρία τοῦ ἀρχιμανδριτή Σεραφεῖμ, ἡγουμενοῦ τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν. Σέ αὐτήν ἀναφέρεται ὅτι ὁ ποστέλνικος Ἰωαννίτζης Στούρτζα καταπατᾷ τὰ κτήματα Τζιουρτζέστι καί Μουσετέστι, τοῦ νομοῦ Νεάμιτζ, τῆς μονῆς Πρέτσιστας τοῦ Μπακάου, μετοχίου τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν.

Οἱ ἰσπράβνικοι ὀφείλουν νά τὰ ὀριοθετήσουν καί νά ἐξασφαλίσουν ἐγρήσεις μέχρι νά ἀποφανθεῖ τό Δικαστήριο.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 70.

862

1817, 26 Ὀκτωβρίου

Ἡ Isprāvnicia τοῦ Μπακάου διατάζει τὸ Ράδου Πάνα νὰ ἐρευνήσῃ τὴ διαμαρτυρία τῆς μονῆς Πρέτσιστας σύμφωνα μὲ τὴν ὁποία ὁ Νικόλαος Μπουσουϊόκ καὶ ὁ Ἰωαννίτζης Χάνκου, πού ζοῦν στὸ κτῆμα Δεάλουλ Νόου κοντὰ στὰ κτῆματα Λέετα καὶ Πολόρουλ, ἔκτισαν δύο οἰνοπωλεῖα κοντὰ στὰ σύνορα τῶν κτημάτων τῆς μονῆς, χωρὶς νὰ εἶναι ἐκεῖ μεγάλος δρόμος καὶ χωρὶς νὰ εἶναι ἐκεῖ τὸ κτῆμα Δεάλουλ Νόου.

Στὶς 28 Ὀκτωβρίου ὁ Πάνα ἀναφέρει ὅτι βρῆκε ἐπὶ τόπου τρία οἰνοπωλεῖα: δύο τοῦ Ἰωαννίτζη Χάνκου καὶ τοῦ Ἄνανια, τὰ ὁποία ἔκτισαν πρὶν ἀπὸ δύο χρόνια καὶ ἓνα τρίτο τοῦ Μπουσουϊόκ, πῶ παλαιό, ἡ λειτουργία τῶν ὁποίων ζημώνει τὴ μονή. Ἐνῶ στὰ χωριά πού ἀνήκουν στὴ μονή ζοῦν περίπου 80 ἄνθρωποι, στὸ Δεάλουλ Νόου ζοῦν καὶ ἐργάζονται μόνο 5-6.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 22.

863

1817, 8 Νοεμβρίου

Ὁ Σεραφεῖμ, ἡγούμενος τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, διαμαρτυρεῖται στὸν ἡγεμόνα γιὰ τὴν καταπάτηση τεμαχίου γῆς τῆς ἀπὸ τὸ οἰκόπεδο τοῦ σπαθάρη Δρακάκη Ροσέτ καὶ ἀπὸ τὸ νεκροταφεῖο τῆς Καθολικῆς Ἐκκλησίας. Ζητᾷ τὴν παρέμβασή του, ὥστε τουλάχιστον ὁ σπαθάρης νὰ μεταφέρει τίς οἰκίες ἀπὸ τὸ συγκεκριμένο οἰκόπεδο.

Στὶς 11 Νοεμβρίου ὁ ἡγεμόνας Σκαρλάτος Καλλιμάχης διαπιστώνει ὅτι οὔτε ὁ Δρακάκης Ροσέτ οὔτε ἡ Καθολικὴ Ἐκκλησία ἔφεραν ὅλα τὰ δικαιολογητικά τους. Ὅταν τὸ πράξουν, θὰ πάρει τὴν τελικὴ ἀπόφαση.

Πρωτότυπο, Ἑλληνικά (ἡ διαμαρτυρία τοῦ Σεραφεῖμ) καὶ Ρουμανικά (ἡ ἀπόφαση τοῦ ἡγεμόνα), ἀρ. 240.

864

1817, 4 Δεκεμβρίου

Ὁ Σεραφεῖμ, ἡγούμενος τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, παρακαλεῖ τὸν

ἡγεμόνα νά διατάξει τούς ἰσπράβνικους τοῦ Μπακάου νά κλείσουν τά δύο οἰνοπωλεῖα πού ἔκτισαν ὁ Ἰωαννίτζης Χάνκου καί ὁ Ἄνανίας στό κτήμα τους Δεάλουλ Νόου, πού βρῖσκεται δίπλα σέ αὐτά τῆς μονῆς Πρέτσιστας, Λέετα καί Ποπόρουλ.

Τό ἐπιχειρήμα τοῦ ἡγουμένου εἶναι ὅτι τά δύο κτήματα ἔχουν 80 νοικοκυριά, ἐνῶ τό Δεάλουλ Νόου μόνο πέντε σπίτια καί ἡ λειτουργία τους προκαλεῖ ζημιά στή μονή.

Στίς 5 Δεκεμβρίου ὁ ἡγεμόνας διατάζει τούς ἰσπράβνικους νά ἐξετάσουν τήν ὑπόθεση.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 21.

865

1818, 27 Ἰανουαρίου

Ἐπιστολή τοῦ ἀρχιμανδρίτου Σεραφεῖμ, ἡγουμένου τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, πρὸς τόν ἡγεμόνα Σκαρλάτο Ἄλ. Καλλιμάχη.

Τόν παρακαλεῖ νά ὑποχρεώσει τούς κατοίκους κτήματος τοῦ νομοῦ Τούτοβα, τό ὁποῖο ἀνήκει στή μονή, νά μὴν κόβουν ξύλα ἀπό τό δάσος τῆς, τό ὁποῖο χρησιμοποιοῦν οἱ ἴδιοι οἱ μοναχοὶ γιά τίς ἀνάγκες τους.

Ἐν συνεχείᾳ δίδεται ἐντολή (στίς 30 Ἰανουαρίου) νά σταλεῖ ἡ ὑπόθεση στό μέγα λογοθέτη. Στίς 5 Φεβρουαρίου 1818 ὁ ἡγεμόνας Σκαρλάτος Ἄλ. Καλλιμάχης γνωστοποιεῖ στοὺς ἰσπράβνικους τοῦ νομοῦ Τούτοβα τή διαμαρτυρία τοῦ ἡγουμένου Σεραφεῖμ, κατὰ τήν ὁποία ὀρισμένοι γείτονες, χωρὶς προηγούμενη συμφωνία μέ τή μονή, κόβουν καί καταστρέφουν τό δάσος τοῦ κτήματος, Μπαλανέστι. Τούς ζητᾶ νά διαπιστώσουν ἐάν ἀληθεύει ἡ διαμαρτυρία τοῦ ἡγουμένου καί νά στείλουν ἀνθρώπους γιά νά ἐρευνησοῦν τήν ὑπόθεση.

Οἱ γείτονες ὑποχρεοῦνται νά πληρώσουν τίς ζημιές πού προκάλεσαν στή μονή.

Πρωτότυπο, Ἑλληνικά (ἡ ἐπιστολή τοῦ ἡγουμένου) καί Ρουμανικά (ἡ ἀπόφαση τοῦ ἡγεμόνα), ἀρ. 291.

866

1818, πρὶν τίς 31 Ἰανουαρίου

Ὁ Σεραφεῖμ, ἡγούμενος τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, παρακαλεῖ τόν

ήγεμόνα νά διατάξει τούς κατοίκους πού διαμένουν στό κτήμα της Μπαλανέστι ή νά τῆς πληρώνουν τό ποσό τῶν 1.500 λεί ἐτησίως ἢ νά δώσουν στό μοναστήρι τά ὄργωματα καί τά σπαρτά πού καλλιέργησαν χωρίς τήν ἔγκρισή του. Τό κτήμα αὐτό, πού βρίσκεται στό νομό Τούτοβα, καταπατάται ἀπό τούς προαναφερόμενους κατοίκους.

Στίς 31 Ἰανουαρίου ὁ ἡγεμόνας διατάζει τούς ἰσπράβνικους νά ὑποχρεώσουν τούς κατοίκους νά ὑπακούσουν. Νά ἐνημερωθεῖ καί ὁ μέγας λογοθέτης τῆς Κάτω Χώρας.

Πρωτότυπο, Ἑλληνικά, (ἡ ἐπιστολή τοῦ Σεραφεῖμ) καί Ρουμανικά (ἡ ἀπόφαση τοῦ ἡγεμόνα), ἀρ. **935**.

867

1818, 4 Μαρτίου

Ὁ Κόστε Ρόσκα mazil καί ὁ Πέτρος Μπεζάν mazil συντάσσουν μαρτυρία μετά τήν ἐπί τόπου ἔρευνα γιά τίς ζημιές πού προκλήθηκαν στό δάσος τοῦ κτήματος Μπαλανέστι τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν. Τό κτήμα αὐτό τό ἐκμίσθωνε ἀπό τό 1815 καί γιά τρία χρόνια ὁ μεδελνιτσιάρης Παναγιώτης Δοκάν.

Ἄφου μετέβησαν ἐπί τόπου, διαπίστωσαν πράγματι ζημιές, τίς ὁποῖες καί καταγράφουν στήν ἀναφορά τους. Ὁ ἐκμισθωτής εἶχε ἀρνηθεῖ νά τοῦς συνοδέψει μέ τή δικαιολογία ὅτι δέν προκάλεσε καμμία ζημιά στό δάσος. Μέ τήν ἐπικύρωση τῆς Ἰσπράβνιτσια τοῦ νομοῦ Τούτοβα στίς 4 Μαρτίου 1818.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **274**.

868

1818, 21 Μαρτίου

Ὁ Κωνσταντῖνος Ρογκοζενεάνου mazil καί ὁ Πέτρος Μπεζάν mazil διατάζονται ἀπό τήν Ἰσπράβνιτσια νά ἐρευνησοῦν τή διαμαρτυρία τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν ὅτι τό κτήμα της Μπαλανέστι καταπατάται ἀπό κτήμα τοῦ μεδελνιτσιάρη Παναγιώτη Δοκάν.

Καλούμενος στήν Ἰσπράβνιτσια ὁ ἐπιστάτης τοῦ μεδελνιτσιάρη δέν ἐφάνιστηκε.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 934. Σύντομη ἑλληνική περίληψη ἀρ. **934A**.

869

1818, 5 Ἀπριλίου

Ὁ Σκαρλάτος Ἀλ. Καλλιμάχης, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, ἐνημερώνει τοὺς ἰσπράβνικους τοῦ νομοῦ Μπακάου ὅτι ὁ Σεραφεῖμ ἀρχιμανδρίτης, ἡγούμενος τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, διαμαρτυρήθηκε στὸν ἴδιο πῶς οἱ ἐκμισθωτές τῶν κτημάτων Λέετα καὶ Πολόρουλ, τῆς μονῆς Πρέτσιστας τοῦ Μπακάου ἔδωσαν ἄδεια –χωρὶς νὰ ἐνημερωθεῖ ἡ μονή– σέ μερικούς κατοίκους νὰ οἰκοδομήσουν βοθητικά κτίσματα, ἐνῶ ὀρισμένα ἄλλα τεμάχια τῆς μονῆς καταπατῶνται ἀπὸ ἄλλους κατοίκους.

Ὁ ἡγεμόνας διατάζει νὰ ἐρευνηθεῖ ἡ ὑπόθεση καὶ ἐὰν πράγματι κάποιοι κάτοικοι ἔχουν κτίσει ἐκεῖ, νὰ συνεννοηθοῦν μὲ τὴ μονή ὥστε νὰ καταβάλλουν ἐνοίκιο. Σέ ἀντίθετη περίπτωση νὰ τοὺς στείλουν στοῦ Ντιβάνι μὲ γραπτή μαρτυρία καὶ μὲ χάρτη τοῦ τόπου.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 820.

870

1818, 27 Ἀπριλίου

Ὁ στόλνικος [...] ἀπευθύνεται πρὸς τὸν ἀρχιμανδρίτη Σεραφεῖμ, ἡγούμενο τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, ἐνημερώνοντάς τον ὅτι ὁ σερδάργης Γκριγκοράς Στροέσκου ἔκλεισε τὸ φαρδὺ δρόμο πού ὀδηγεῖ πρὸς τὴ γέφυρα τοῦ ποταμοῦ Μπίστριτσα τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν. Θέλει νὰ τὸν μεταφέρει στὴν ὄχθη τοῦ ποταμοῦ, ἐκεῖ πού δέν ὑπῆρξε ποτέ δρόμος καὶ ἔτσι ἡ γέφυρα τῆς μονῆς πάνω ἀπὸ τὸν ποταμὸ Μπίστριτσα ἐρημώνει.

Ὁ στόλνικος ζητᾶ ἀπὸ τὸ Σεραφεῖμ νὰ διαμαρτυρηθεῖ ὥστε νὰ σταλεῖ διαταγή πρὸς τὴν Isprăvnicia τοῦ Μπακάου γιὰ νὰ ἀνοίξει πάλι ὁ δρόμος καὶ νὰ μὴν ζημωθεῖ ἡ μονή.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 842.

871

1818, 4 Μαΐου, Βουκουρέστι

Ὁ Ἰωάννης Γ. Καρατζάς, ἡγεμόνας τῆς Βλαχίας, ἐπικυρώνει στὴ μονὴ τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν τὸ δικαίωμα νὰ λαμβάνει ἐτησίως, κάθε 1η Σεπτεμ-

βρίου, 200 ocale κερύ. Τήν ποσότητα αὐτή νά τή λαμβάνει σέ χρήματα, ἦτοι 90 bani γιά κάθε oca, συνολικά 150 τάληρα. Μέ τό ποσό αὐτό νά ἀγοράζεται κερύ γιά νά καίει μόνιμα δίπλα στά λείψανα τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς.

Μέ αὐτή τήν ἐλεημοσύνη ὁ Καρατζάς ἀκολουθεῖ τό παράδειγμα προηγούμενων ἡγεμόνων.

Πιστοποίηση τοῦ ἴδιου τοῦ βοεβόδα καί τῶν γιῶν του Γεωργίου καί Κωνσταντίνου.

Μάρτυρες οἱ Αὐλικοί: Ἰσαάκ Ραλέτ μέγας μπάνος, Γεώργιος Ἄργυροπούλος μέγας σπαθάης, Μπάρομπου Βακαρέσκου μέγας βεστιάρης, Δουμητρόσκο Ράκοβιτσα μέγας βόρνικος τῆς Ἄνω Χώρας, Κωνσταντίνος Μπαλατσαάνου μέγας λογοθέτης τῆς Ἄνω Χώρας, Ἰσπράβνικος, Ἰορδάκε Σατινεάνου μέγας βόρνικος τῆς Κάτω Χώρας, Ἀλέξανδρος Μαυροκορδάτος μέγας ποστέλνικος, Κωνσταντίνος Δουδέσκου μέγας βόρνικος γ', Πετράκης Ρητορίδης μέγας λογοθέτης ξένων ὑποθέσεων, Γρηγόριος Ράλεα μέγας λογοθέτης de obiceiri, Ἰωάννης Στιριπέι μέγας βόρνικος al obztirilor, Ἀλέξανδρος Γκίκας μέγας λογοθέτης τῆς Κάτω Χώρας, Δημητράκης Χρυσουσκουλαῖος μέγας βόρνικος de politie.

Γραφάας ὁ Νικόλαος λογοθέτης στό Ντιβάνι.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 1013.

872

1818, 8 Ἰουνίου

Ἡ Vornicia τοῦ Μποτοσάνι γράφει στό Μέγα Λογοθέσιο ὅτι οἱ ἐλεύθεροι χωρικοί ἀπό τό Σοκρουζέني, Ἰωάννης Μπομπέικα, Γρηγόριος Χουλουμπέι, Ἀλέξανδρος Βελίσκου, Κωνσταντίνος Πόποβιτσι, Ἰορδάκε Τιμούς καί Ἥλιος Νίτσα βόρνικος de roagi, οἱ ὁποῖοι ἔχουν διένεξη μέ τή μονή τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, ζητούν ἀναβολή τῆς δίκης μέχρι τά τέλη Αὐγούστου, ἐπειδή τά δικαιολογητικά βρῖσκονται στή Μπουκοβίνα ὅπου μετέβη ὁ Ἰορδάκε.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 557.

873

1818, πρὶν ἀπό τίς 11 Ἰουνίου

Ὁ Σεραφεῖμ ἀρχιμανδρίτης, ἠγούμενος τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, διαμαρτύρεται ὅτι οἱ ἐλεύθεροι χωρικοί ἀπό τό Σοκρουζέني, τοῦ νομοῦ

Μποτοσανίου μέτρησαν τό τεμάχιο πού ἔχουν (χωρομέτρης ὁ βόρnikovος Ἡλίας Νίτζα) χωρίς τήν παρουσία τοῦ ἐπιστάτη τῆς μονῆς, ἡ ὁποία κατέχει πάνω ἀπό τό μισό τοῦ συγκεκριμένου κτήματος. Ζητᾶ νά ἔλθουν οἱ χωρικοί στό Ντιβάνι μέ τά δικαιολογητικά τους.

Στίς 11 Ἰουνίου ἡ ἐπιστολή καταγράφεται στό Μέγα Λογοθέσιο τῆς Κάτω Χώρας.

Στίς 12 Ἰουνίου τό Μέγα Λογοθέσιο ἀναφέρει (ὑπογράφει ὁ μέγας λογοθέτης Μπάλς) ὅτι θά σταλοῦν χωροφύλακες γιά νά φέρουν στό δικαστήριο τοὺς χωρικούς, κυρίως τόν πολconnic Ἰωάννη Μπομπέικα, τόν Ἀλέξανδρο Βελίσκου, τό Γρηγόριο Χουλουμπέι καί τόν Κωνσταντῖνο Πόποβιτσι. Ἡ ἡμερομηνία ὀρίζεται γιά τίς 16 Ἰουνίου.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 554.

874

1818, πρίν ἀπό τίς 24 Ἰουνίου

Ὁ Σεραφεΐμ, ἡγούμενος τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, παρακαλεῖ τόν ἡγεμόνα νά διαταχθοῦν τέσσερις ἐλεύθεροι χωρικοί ἀπό τό Σοκρουζέني τοῦ νομοῦ Μποτοσάνι, νά ἔλθουν στό Ντιβάνι. Ἡ μονή τοὺς κατηγορεῖ ὅτι καταπατοῦν τό τεμάχιο τῆς ἐκεῖ.

Στίς 24 Ἰουνίου ὁ μέγας λογοθέτης διατάζεται νά ἐρευνήσῃ τήν ὑπόθεση.

Στίς 27 Ἰουνίου ὁ ἡγεμόνας Σκαρλάτος Καλλιμάχης διατάζει ἕναν [ἀδιευκρίνιστο] ἀρrod νά τοὺς φέρεῖ ἀναγκαστικά στό Ντιβάνι μέ ὄλα τους τά ἔγγραφα.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 555.

875

1818, 30 Ἰουνίου

Ὁ Σκαρλάτος Καλλιμάχης, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, διατάζει τό μέγα βόρnikovο τῆς Ἄνω Χώρας, Θεόδωρο Μπάλς, νά μεταβεῖ στά κτήματα τῆς μονῆς Πρέτσιστας, Λέετα καί Ποπόροουλ, τοῦ νομοῦ Μπακάου, καί νά τά ὀριοθετήσῃ, ἀφοῦ ἐξετάσῃ καί τά δικαιολογητικά ἔγγραφα τῶν γειτόνων. Ἡ διαταγή δίδεται ὕστερα ἀπό παρακλήση τοῦ Σεραφεΐμ, ἡγουμένου τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, (τῆς ὁποίας ἡ Πρέτσιστα εἶναι μετόχι).

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 20.

876

1818, πρὶν ἀπὸ τῆς 20 Ἰουλίου

Ὁ Σεραφεῖμ ἀρχιμανδρίτης, ἡγούμενος τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, διαμαρτύρεται στὸν ἡγεμόνα γιὰ τὴν καταπάτηση τμήματος τῆς ἀκίνητης περιουσίας τῆς ἀπὸ γείτονες.

Συγκεκριμένα ἀναφέρει ὅτι ἡ μονὴ Πρέτσιστα, πού ἀποτελεῖ μετόχι τῆς, ἐκτὸς ἀπὸ τὰ δύο κτήματα (Λέτεα καὶ Ποπόρουλ) κατέχει καὶ τεμάχια στὸ παλαιοχώρι τοῦ Μπακάου, τὰ ὁποῖα καταπατῶνται, κυρίως ἓνα οἰκόπεδο πού τὸ ἔχει ὡς δωρεὰ ἀπὸ τὴν παχαρνισέσα Ἰλνκα Ρακοβιτζόα. Ἐκεῖ ὀρισμένοι κάτοικοι ἄνοιξαν δρόμο πρὸς τὴ συνοικία τους. Στῆς 25 Ἰουνίου 1817 ἡ μονὴ ζήτησε δικαίωση ἀπὸ τὸν ἡγεμόνα ὁ ὁποῖος διέταξε τοὺς ἰσπράβνικους τοῦ Μπακάου νὰ ἐρευνήσουν τὸ θέμα. Δὲν δόθηκε ὁμως λύση παρὸτι πέρασε ἓνας χρόνος.

Στῆς 20 Ἰουλίου 1818 ὁ [...] γνωστοποιεῖ τὸ θέμα στὸ μέγα λογοθέτη τῆς Κάτω Χώρας.

Στῆς 31 Ἰουλίου 1818 ὁ ἡγεμόνας Σκαρλάτος Καλλιμάχης διατάζει τοὺς ἰσπράβνικους τοῦ Μπακάου νὰ ἐρευνήσουν τὸ ζήτημα.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 802.

877

1818, πρὶν ἀπὸ τῆς 29 Ἰουλίου

Ὁ ἀρχιμανδρίτης Σεραφεῖμ, ἡγούμενος τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, διαμαρτύρεται στὸν ἡγεμόνα γιὰ τὴν καταπάτηση τῶν κτημάτων τοῦ μετοχίου τῆς Πρέτσιστας (ὀνόματι Λέτεα καὶ Ποπόρουλ) ἀπὸ κτήματα γειτονικά, τὰ ὁποῖα κατέχουν οἱ ἐλευθεροὶ χωρικοί, κυρίως ἀπὸ τὸ Ρούσι.

Μία παλαιότερη ὀριοθεσία ζημίωσε τὴ μονὴ καὶ τὰ σύνορα τῶν κτημάτων τῆς περιορίστηκαν. Παρακαλεῖ νὰ διορισθῆ ὁ βόρνικος Θεόδωρος Μπάλς, νῦν ἰσπράβνικος τοῦ νομοῦ Μπακάου, γιὰ νὰ ἐρευνήσῃ τὸ θέμα.

Στῆς 29 Ἰουλίου ὁ μέγας λογοθέτης διατάζεται νὰ ἐξετάσῃ τὴ διένεξη.

Στῆς 30 Ἰουλίου ὁ ἡγεμόνας Σκαρλάτος Καλλιμάχης διατάζει τὸν πρῶτον μέγα βόρνικο Θεόδωρο Μπάλς νὰ μεταβεῖ ἐπὶ τόπου, νὰ ὀριοθετήσῃ ἐκ νέου τὰ κτήματα καὶ νὰ συντάξῃ σχετικὴ μαρτυρία.

Πρωτότυπο, Ἑλληνικά καὶ Ρουμανικά, ἀρ. 172.

878

1818, πρίν ἀπό τίς 30 Ἰουλίου

Ὁ ἀρχιμανδρίτης Σεραφεΐμ, ἡγούμενος τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, διαμαρτύρεται στόν ἡγεμόνα γιά τή ζημιά πού προκάλεσε στό κτήμα τῆς μονῆς Ἀδζιουδένι, ἡ ἀποξήρανση ἐνός βάλτου στό ἴδιο κτήμα ἀπό κατοίκους τοῦ κτήματος Σαμπαοάνι, ἰδιοκτησίας τῶν μονῶν Νεάμτζ καί Σέκου.

Ἡ μονή τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν κατεῖχε τό κτήμα Ἀδτζιουδένι ὡς δωρεά ἀπό τό Λούπου Χαμπασέσκου. Ὁ ἴδιος εἶχε δωρίσει τό βάλτο στίς μονές Νεάμτζ καί Σέκου γιά νά τόν χρησιμοποιοῦν οἱ κάτοικοι τοῦ Σαμπαοάνι γιά νά μουσκεύουν λινάρι καί κánaβι.

Μέ τήν ἀποξήρανση τοῦ βάλτου προκαλεῖται ζημιά στή μονή, ἐπειδή σταμάτησε ἡ ροή ἐνός ρυακιοῦ, ὅπου λειτουργοῦσε ἕνας νερόμυλος.

Ὁ ἡγούμενος ζητᾶ ἀπό τόν ἡγεμόνα νά στείλει τοὺς ἰσπράβνικους τοῦ νομοῦ Ρόμαν νά ἐρευνήσουν τή διαμαρτυρία καί νά εἰσπράξουν ἀπό τίς δύο μονές τήν ἀποζημίωση γιά τό μοναστήρι τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν.

Στίς 30 Ἰουλίου 1818 ὁ ἡγεμόνας Σκαρλάτος Ἀλ. Καλλιμάχης διατάζει τοὺς ἰσπράβνικους νά ρυθμίσουν τό θέμα ὑπέρ τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν καί νά λάβουν ἀπό τοὺς εκπροσώπους τῶν ἄλλων δύο μονῶν τήν ἀποζημίωση ὑπέρ τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 493.

879

1818, 30 Ἰουλίου

Ὁ ἀρχιμανδρίτης Σεραφεΐμ, ἡγούμενος τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, ζητᾶ ἀπό τόν ἡγεμόνα νά στείλει διαταγή πρὸς τοὺς ἰσπράβνικους τοῦ Μπακάου νά ἐρευνήσουν ἐάν ὁ ἐκμισθωτής τῶν κτημάτων τῆς μονῆς Πρέτσιστας, στόλνικος Δημήτριος Σακάρα, ἐκπληρώνει τίς ὑποχρεώσεις του.

Στό τετραετές συμβόλαιο ἀναφερόταν ὅτι κατά τή λήξη του τόσο τά κτήματα Λέετα καί Ποπόρουλ ὅσο καί οἰκόπεδα προορισμένα γιά ἀνέγερση οἰκιῶν καί ποτοποιεῖων τῆς μονῆς πρέπει νά βρίσκονται σέ καλή κατάσταση. Μετά ἀπό τρία χρόνια ἡ κατάσταση δέν εἶχε καθόλου βελτιωθεῖ.

Στίς 2 Αὐγούστου 1818 τό Μέγα Λογοθέσιο γράφει στοὺς ἰσπράβνικους νά ἐρευνήσουν τό θέμα.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 19.

880

1818, 17 Αύγούστου

Ἐγγραφο ἀφορισμοῦ τοῦ Μητροπολίτη Μολδαβίας Βενιαμίν (ἔστερα ἀπό διαμαρτυρία τοῦ ἡγουμένου τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν) ὥστε οἱ γείτονες τῶν κτημάτων Λέτεα καί Ποπόρουλ, κυρίως αὐτοὶ ἀπὸ τὸ χωριὸ Ρούσι, νά προσκομίσουν τὰ δικαιολογητικά καὶ τὰ ἀποδεικτικά τους.

Τὰ κτήματα ἀνήκουν στὴ μονὴ Πρέτσιστα τοῦ Μπακάου.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **177**.

881

1818, 26 Αύγούστου

Ἡ Isprăvnicia τοῦ νομοῦ Μπακάου ἀπευθύνεται σὲ ὅλους τοὺς κατοίκους τῶν χωριῶν Λέτεα καί Ποπόρουλ τοῦ νομοῦ Μπακάου, γνωστοποιώντας τους τὴν ἀφίξη τοῦ μηχανικοῦ Βασιλείου Πόπα, ὁ ὁποῖος θά ὀριοθετήσει τὰ δύο κτήματα. Οἱ κάτοικοι πρέπει νά τοῦ προτείνουν τοὺς κατάλληλους ἀνθρώπους ὥστε νά γίνει τὸ τοπογραφικὸ σχέδιο τῶν δύο κτημάτων.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **173**.

882

1818, 26 Αύγούστου

Οἱ γείτονες τῶν κτημάτων Λέτεα καί Ποπόρουλ τῆς μονῆς Πρέτσιστας τοῦ Μπακάου καλοῦνται στὴν ὀριοθεσία πού θά πραγματοποιηθεῖ. Ὁ μηχανικός Βασίλειος Πόπα θά ἐτοιμάσει καὶ τοπογραφικὸ σχέδιο. Καλοῦνται οἱ γείτονες ἀπὸ τὸ κτῆμα Ρούσι.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **175**.

883

1818, 4 Νοεμβρίου

Ὁ Σκαρλάτος Καλλιμάχης, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, διατάζει τὸ βόρ-

νικο de aprozi νά φροντίσει γιά τήν σέ βάθος ἔρευνα τῆς διένεξης μεταξύ τοῦ συνταγματάρχη δέ Σαρδίν, ἰδιοκτήτη τοῦ κτήματος Ρούσι καί τῶν γειτόνων. Κι αὐτό, ἐπειδή εἶχε στείλει ἔγγραφο διαμαρτυρία στό Ρωσικό Προξενεῖο, ὅτι δέν ἔμεινε εὐχαριστημένος μέ τήν ἔρευνα πού πραγματοποιοῖσε ὁ Ἄνδρονάκης Δόνιτσι.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **833**.

884

1818, 7 Νοεμβρίου

Ὁριοθεσία τοῦ κτήματος Ρούσι, τήν ὁποία πραγματοποίησε ὁ βόρnikov Ἄνδρονάκης Δόνιτσι. Ὁ ἴδιος εἶχε ἐξετάσει καί δικαιολογητικά ἄλλων κτημάτων: Λέτεα καί Ποπόρουλ τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν καί Βάλεα Σεάκα τοῦ χατμάνου Κωνσταντίνου Παλάδι. Γιά τά δικά της κτήματα ἡ μονή παρουσίασε πέντε ἔγγραφα μεταξύ 6ης Μαρτίου 7149 (1641) καί 2ας Ὀκτωβρίου 7204 (1695).

Ἐπί πλέον ὁ βόρnikov ἔλαβε ὑπ' ὄψη του μία παλαιότερη ὀριοθεσία, τῆς 25ης Ἰουλίου 1768, τοῦ σετράρη Λούπου Κοροίου. Μέ βάση τῆ νέα, ἐκείνη τοῦ Δόνιτσι, τό Ντιβάνι θά συντάξει σχετικό ἔγγραφο.

Ἀντίγραφο, Ρουμανικά, ἀρ. **822**.

885

1818, 13 Δεκεμβρίου

Ὁ ἀρχιμανδρίτης Σεραφείμ, ἡγούμενος τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν τοῦ Ἰασίου, διαμαρτυρεῖται στόν ἡγεμόνα γιά τήν καταπάτηση τῶν κτημάτων τῆς, Λέτεα καί Ποπόρουλ, ἀπό τό κτήμα Ρούσι τοῦ σερδάρη Ἰορδάκι Τσιούτα. Παρακαλεῖ νά κληθεῖ ὁ τελευταῖος σέ δίκη ἐνώπιον τοῦ Ντιβανίου.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **165**.

886

1819, πρὶν ἀπό τίς 22 Ἰανουαρίου

Ὁ ἀρχιμανδρίτης Σεραφείμ, ἡγούμενος τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν,

διαμαρτύρεται στον ηγεμόνα ότι τά δύο κτήματα [του μετοχίου] της, Λέετα και Ποπόρουλ, του νομού Μπακάου, καταπατούνται από τους ελεύθερους χωρικούς του κτήματος Ρούσι. Παρακαλεί να γίνει έρευνα ώστε να δικαιωθεί η μονή.

Στις 22 Ιανουαρίου ο μέγας βόρνικος de aprozi διατάζεται να έρευνήσει την υπόθεση.

Πρωτότυπο, Έλληνικά και Ρουμανικά, αρ. 164.

887

1819, πριν από τις 27 Ιανουαρίου

Ο αρχιμανδρίτης Σεραφείμ, ηγούμενος της μονής των Τριών Ίεραρχών, διαμαρτύρεται στον ηγεμόνα για την καταπάτηση ενός τεμαχίου που έχει η μονή στο χωριό Σοκρουζένι του νομού Μποτοσανίου. Αυτό περιήλθε στην ιδιοκτησία της ύστερα από ανταλλαγή με τον Ένακε Μπουζίλα, και μεταγενέστερη δωρεά του cāritan Ιωάννη Μάρτζινε.

Έδω και αρκετό καιρό κάποιος Δημάκης, ύποστηρίζοντας ότι τό κτήμα ανήκει σέ συγγενείς του, καταπατά την έκταση.

Η μονή πλήρωσε δύο χωρομέτρεις, τόν Κωνσταντίνο Ουρέκε και τό βόρνικο Ήλία Νίτζα, να όριοθετήσουν τό τεμάχιο. Οί ελεύθεροι χωρικοί όμως δέν τό επέτρεψαν. Πριν τή δίκη οί δύο πλευρές συμφώνησαν να παραχωρήσουν οί ελεύθεροι χωρικοί όλο εκείνο τό τεμάχιο που αναφέρεται στο έγγραφο του έτους 7264 (1755-1766) και η μονή τοποθέτησε όριοθετικά σημάδια.

Όστόσο οί ελεύθεροι χωρικοί τά κατέστρεψαν πάλι και ό ηγούμενος ζητά από τόν ηγεμόνα να τούς φέρει ενώπιον του Ντιβανίου.

Στις 27 Ιανουαρίου 1819 ό μέγας λογοθέτης στέλνει τό έγγραφο στή Vornicia de aprozi.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, αρ. 559.

888

1819, 16 Φεβρουαρίου

Ο Γεώργιος Φότε γνωστοποιεί σέ έναν αρχιμανδρίτη ότι τό κτήμα Πιάτρα τό όποιο εκμισθώνει, καταπατάται έδω και δύο χρόνια από τόν Ιερέα Κωνσταντίο, ό όποιος απομάκρυνε τά όριοθετικά σημάδια του.

Στάλθηκε ὁ ποστέλνικος Δημητράκης νά ἐρευνήσῃ τό θέμα, ἐνώ ὁ Φότε ἀπέστειλε διαμαρτυρία στό Κισινάου, στό Τμήμα τῆς Isprănicio, καί ὁ ἰσπράβνικος διέταξε τόν ocolas νά κάνει ἐπί τόπου ἔρευνα. Ἐπειδή ὁμως ἄλλαξε ἡ σύνθεση τῶν νομῶν καί τό Πιάτρα πέρασε στό νομό Χοτίν, ἡ ἔρευνα ἔπρεπε νά ξεκινήσῃ ἀπό τήν ἀρχή.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 900.

889

1819, 24 Φεβρουαρίου

Ὁ Ἰωάννης Μπομπείκα polconnic καί ὁ Ἀλέξανδρος Βελίσκου ὑπογράφουν πληρεξούσιο στόν Κωνσταντῖνο Πόποβιτσι νά μεταβεῖ ὡς ἐκπρόσωπος τους στό Ἰάσι στή διένεξη πού ἔχουν μέ τή μονή τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν γιά κάποια [ἀδιευκρίνιστα] ἀγροτεμάχια.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 566.

890

1819, πρὶν ἀπό τήν 1η Μαρτίου

Ὁ ἀρχιμανδρίτης Σεραφεῖμ, ἡγούμενος τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, διαμαρτύρεται στόν ἡγεμόνα ὅτι ἐλεύθεροι χωρικοί καταπατοῦν τά τεμάχια πού ἔχει στό Σοκρουζέني. Αὐτά τά τεμάχια τά εἶχε ἀποκτήσει στίς 15 Μαΐου 7264 (1756) ἀπό τόν Ἐνάκε Μπουζίλα, στόν ὁποῖο ἡ μονή παραχώρησε ἀγροτεμάχια σέ τρία χωριά τοῦ νομοῦ Καρλιγκατοῦρα.

Ἡ μονή δέν μπόρεσε ὁμως νά τά ἀποκτήσῃ (συνολικά μισό χωριό) ἐξ αἰτίας τῶν ἐλεύθερων χωρικῶν. Ζητᾶ τώρα τήν ἀκύρωση τῆς προηγουμένης ἀνταλλαγῆς καί νά στείλῃ ἡ μονή τή Voronicia de argozi στούς κληρονόμους τοῦ Μπουζίλα ὥστε νά γίνῃ ἐφικτή ἡ πραγματοποίησή της.

Στίς 19 Μαρτίου 1819 ὁ Σκαρλάτος Ἄλ. Καλλιμάχης δικάζει τή διένεξη μεταξύ τῶν δύο πλευρῶν. Ἦταν παρόντες ὁ Εὐθύμιος, δικαῖος τῆς μονῆς καί ἐπιστάτης της, ὁ Κωνσταντῖνος Πόποβιτσι καί ὁ Ἰωάννης Μπομπείκα ἐκ μέρους τῶν ἐλεύθερων χωρικῶν καί ὁ βόρνικος de poartă Ἡλίας Νίτζι ἐκ μέρους τῶν κληρονόμων τοῦ Μπουζίλα.

Μέ βάση πέντε δικαιολογητικά μεταξύ 15ης Μαΐου 1756 καί 19ης Ἰανουαρίου 1815, ἀποφασίζεται νά κατέχει ἡ μονή τά τεμάχιά της, τά ὁποῖα

θά όριοθετηθοῦν σύντομα ἀπό τό Γεώργιο Δημητρίου, διας στό Ντιβάνι.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 569.

891

1819, 23 Ἀπριλίου

Καταγραφή κινήτης καί ἀκίνητης περιουσίας τῆς μονῆς Πρέτσιστας τοῦ Μπακάου, μετοχίου τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν.

Περιλαμβάνει ἐκκλησιαστικά ἀντικείμενα, τόν παλαιό καί τόν καινούριο μύλο, τό ποτοπωλεῖο, τά ἀμπέλια στό Σπαριέτζι, ρουμανικῆς καί ἐλληνικῆς προέλευσης ἱερά ἀντικείμενα, κτήματα (Λέτα, Πολόρουλ, τμήματα ἀπό τό Καίνεني, Πλόπουλ, Τζιουρτζέστι, Μπαδιτσέني, Μουσαπέστι), τά οἰνοπωλεῖα.

Ἐπογράφουν ὁ Γρηγόριος Μορτζούν καί ὁ [...] στόλνικος.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 843.

892

1819, 2 Μαΐου

Περιγραφή τῶν τεμαχίων πού ἔχει ἡ μονή τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν στό κτήμα Σοκρουζέني τοῦ νομοῦ Μποτοσάνι. Ἡ συνολική ἔκτασή της εἶναι 200 stânjeni, 7 palme καί 6 parmace.

Ἐπογράφουν: Ἰωάννης Μπομπίκα polconpic, Γεώργιος Κρατσιούν, Νικόλαος ποστέλνικος, Βασίλειος Κρατσιούν, Ἀλέξανδρος Βελίσκου.

Γραφέας ὁ Κωνσταντίνος Πόπα ἐλεύθερος χωρικός.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 558. Στό ἴδιο χαρτί μέ τό ἔγγραφο μέ αὐξ. ἀρ. 894.

893

1819, 12 Μαΐου

Ἐπιστολή τοῦ Ἀθανασίου Βορίδη πρὸς τό Ρωσικό Προξενεῖο.

Πρόκειται γιά ἀγωγή τοῦ ἡγουμένου τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν

έναντιον τοῦ Ἰθνασιού Βορίδη. Στὴ συγκεκριμένη ἐπιστολὴ αὐτὸς ἀπαντᾷ, ἐκθέτοντας τὰ ἐπιχειρήματά του.

Ἰποστηρίζει ὅτι ἔχει ἀναλάβει τὴ δεσποτεία τοῦ συγκεκριμένου σπιτιοῦ ἐδῶ καὶ ὀκτῶ χρόνια, χωρὶς νὰ ἐνοχλεῖ κανέναν ἀπὸ τοὺς γείτονες ἢ τοὺς ἄλλους κατοικοὺς τῆς περιοχῆς.

Ἰσχυρίζεται ἐπίσης ὅτι ὁ ἡγούμενος δὲν ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ κρίνει καὶ νὰ διατάζει γιὰ τὶς μεταξὺ τῶν μαχαλελήδων διαφορῆς, ἀφοῦ κανεὶς δὲν τοῦ ἔχει δώσει αὐτὴ τὴν ἐξουσία. Ἐχει ἐπεκτείνει τὰ ὄρια τοῦ κτήματός του, ὑποστηρίζει ὁμῶς ὅτι τὸ ἔπραξε μετὰ ἀπὸ ἀπόφαση τῆς διοικήσεως, ἡ ὁποία ἐλήφθη τὴν 1η Νοεμβρίου τοῦ 1811, καὶ μὲ τὴν τότε συγκατάθεση τοῦ ἰδίου τοῦ ἡγουμένου, πράγμα τὸ ὁποῖο ὁ ἡγούμενος τῶρα δὲν ἀποδέχεται. Ἄλλωστε ἡ ἀρχικὴ συμφωνία ἀφοροῦσε μία ὀργιά, ἐνῶ τὸ ἐπιπλέον εἶναι μόνο τέσσερις σπιθαμῆς. Τέλος ὑποστηρίζει ὅτι ἔχει ὅλες τὶς ἀναγκαῖες ἀποδείξεις τῶν λόγων του, οἱ ὁποῖες δείχνουν ὅτι ὁ τόπος στὸν ὁποῖο κατοικεῖ εἶναι αὐθεντικὸς καὶ τὸ μοναστήρι δὲν διαθέτει κανένα χρυσοβούλλο ἢ ἄλλο ἐπίσημο ἔγγραφο πού νὰ ἀποδεικνύει τὴν κατοχὴ αὐτοῦ τοῦ τόπου.

Πρωτότυπο, Ἑλληνικά, ἀρ. 242.

894

1819, 12 Μαΐου

Περιγραφή τῶν ὀρίων τοῦ τεμαχίου πού ἔχει ἡ μονὴ τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν στὸ χωριὸ Σοκρουζέني ὕστερα ἀπὸ τὴν ἀνταλλαγὴ μὲ τὸν Ἐνάκε Μπουζίλα. Ἀναφέρεται καὶ ἓνα ἄλλο τεμάχιο, συνολικῆς ἀξίας 200 stânjeni, γιὰ τὸ ὁποῖο ἡ μονὴ πρόκειται νὰ ἔχει δίκην.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 558. Στὸ ἴδιο χαρτί μὲ τὸ ἔγγραφο μὲ αὐτ. ἀρ. 892.

895

1819, πρὶν ἀπὸ τὶς 24 Μαΐου

Ὁ Εὐθύμιος, δικαῖος τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν καὶ ἐπιστάτης ἐκ μέρους τῶν ἐλεύθερων χωρικῶν, διαμαρτύρεται στὸν ἡγεμόνα ὅτι δὲν μπορεῖ νὰ ὀριοθετηθεῖ τὸ κτῆμα Σοκρουζέني, τόσο τὸ τεμάχιο τῆς μονῆς ὅσο καὶ ἐκεῖνο τῶν χωρικῶν, ἐπειδὴ οἱ ἐλεύθεροι χωρικοὶ ἀπὸ τὸ Σταροσίλτζι καταπατοῦν τὸ Σοκρουζέني. Τὸν παρακαλεῖ νὰ τοὺς καλέσει μὲ τὰ ἀποδεικτικά ἔγγραφα τοὺς ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου.

Στις 24 Μαΐου τό έγγραφο προωθείται πρὸς τό μέγα λογοθέτη τῆς Κάτω Χώρας.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 563.

896

1819, πρὶν ἀπό τίς 26 Ἰουνίου

Ὁ ἀρχιμανδριότης Σεραφεῖμ, ἡγούμενος τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, διαμαρτύρεται στὸν ἡγεμόνα ὅτι οἱ ἐλεύθεροι χωρικοὶ καταπατοῦν τό τεμάχιο πού ἔχει ἡ μονή στό Σοκρουζέني τοῦ νομοῦ Μλοτοσσανίου.

Τό τεμάχιο αὐτό εἶχε περιέλθει στή μονή μετά ἀπό ἀνταλλαγή μέ τόν Ἐνάκε Μπουζίλα ἀπό τό Θησαυροφυλάκιο στίς 15 Μαΐου 7264 (1756). Στίς 19 Μαρτίου 1819 οἱ δύο πλευρές συμφώνησαν νά μεταβεῖ στό κτήμα ὁ διακ στό Ντιβάνι Γεώργιος Δημητρίου γιά νά ὀριοθετήσῃ τό τεμάχιο. Αὐτός ὁμως δέν ὀριοθέτησε παρὰ μόνο 165 stânjepî, ἐνῶ ἀπέμεναν ἄλλα 203. Ἐπί πλέον, ὁ ἡγούμενος ζητᾶ νά ἐπιστραφοῦν στή μονή 3.000 λέι, ποσό πού ξόδεψε γιά νά μὴν συνεχισθεῖ ἡ καταπάτηση τοῦ τεμαχίου τῆς.

Στίς 26 Ἰουνίου 1819 διατάζεται ὁ λογοθέτης Δημήτριος Στούρζα νά ἐρευνήσῃ τό θέμα.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 564.

897

1819, 12 Νοεμβρίου

Ὁ ἀρχιμανδριότης Σεραφεῖμ, ἡγούμενος τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, παρακαλεῖ τόν ἡγεμόνα νά ὀρίσει ἡμερομηνία ὥστε νά ἐκδικαστεῖ ἡ διαφορά του μέ τό μέγα βόρνικο Ἀλέκο Καλλιμάχη, ἰδιοκτήτη τοῦ κτήματος Μαρτζέστι. Ὁ Καλλιμάχης καταπατᾶ τό Ρουφένι, κτήμα τῆς μονῆς.

Οἱ δύο πλευρές εἶχαν ἐμφανιστεῖ στό παρελθόν ἐνώπιον τοῦ Ντιβανίου κατά τήν ἡγεμονία τοῦ Σκαρλάτου Καλλιμάχη, στίς 17 Αὐγούστου 1814, ἄλλα δέν εἶχαν καταλήξει σέ συμφωνία.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 423.

898

1820, 29 Ιανουαρίου

Οί κάτοικοι τῆς πόλης Μπακάου ἀπευθύνονται στόν ἡγεμόνα ζητώντας νά διαταχθοῦν ὁ σεργάρος Γρηγόριος Στροέσκου καί ὁ σεργάρος Λούπου Κοροῖ νά ἐρευνήσουν –ἐφοδιασμένοι καί μέ ἔγγραφο ἀφορισμοῦ τῆς Μητροπόλεως– γιά τήν ψευδή κατάθεση ὁρισμένων μαρτύρων.

Ἡ μαρτυρία ἀφορᾷ ἓνα τεμάχιο πού εἶχαν στήν κατοχή τους οἱ κάτοικοι καί τό καταπατᾶ ἡ μονή τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 963.

899

1820, 9 Μαρτίου

Κατάλογος δικαιολογητικῶν πού παρουσιάζει ἡ μονή τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν (ἡγούμενός τῆς ὁ Σεραφεῖμ) γιά τά κτήματά τῆς Λέετα καί Ποπόρουλ τοῦ νομοῦ Μπακάου, Κανένι καί ἄλλα [μὴ ὀνομαζόμενα] τοῦ νομοῦ Νεάμτζ στή διένεξή τῆς μέ τό συνταγματάρχη Σαρδίν, Ρῶσο ὑπῆκοο, ὁ ὁποῖος κατέχει ἓνα τμήμα τοῦ κτήματος Ρούσι.

Πρόκειται γιά 17 ἔγγραφα τῶν κτημάτων Λέετα καί Ποπόρουλ, χρονολογημένα μεταξύ 6ης Μαρτίου 7149 (1641) καί 30ῆς Ἰουλίου 1818 καί γιά τέσσερα ἔγγραφα τῶν κτημάτων Κανένι καί ἄλλων, μεταξύ 17ης Ἰουλίου 7265 (1759) καί 22ας Ἰουλίου 1795.

Ὑπογράφει ὁ μπάνος Ταούτου μέ τή διευκρίνιση ὅτι παρουσιάστηκε καί τό τοπογραφικό σχέδιο τῶν κτημάτων.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 831.

900

1820, 20 Μαρτίου

Ἐπιστολή τοῦ Ἀνανία Θεοδωρενίου πρὸς τόν ἀρχιμανδριτὴ Κωνστάντιο, ἡγούμενο τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν.

Γράφει ὅτι στέλνει στόν ἡγούμενο δύο κώδικες, ἓνα δεμένο καί ἓναν ἄδειο. Στή συνέχεια ἀναφέρει τά ὄρια τῶν κτημάτων Κανένι, Σεραπέστι, Ἀρεμάστι, Πατιτζένι καί Μπουνέστι. Ὑποδεικνύει στόν ἡγούμενο σέ ποιά σημεία τά ὄρια τῶν κτημάτων εἶναι προβληματικά καί πού ὑπάρχουν κατα-

πατήσεις τους. Τέλος προτείνει διάφορες λύσεις για τις περιπτώσεις που τα ὄρια δέν εἶναι σαφή.

Πρωτότυπο, Ἑλληνικά, ἀρ. **848**.

901

1820, πρὶν ἀπὸ τῆς 18 Ἀπριλίου

Ἐναφορές σέ δικαιολογητικά τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν σχετικά μέ τή διένεξη πού ἔχει μέ τό μέγα βόρνοιο Ἀλέκο Καλλιμάχη γιά τά ὄρια τῶν κτημάτων τους.

Πρόκειται γιά 10 ἔγγραφα μεταξύ 25ης Φεβρουαρίου 7194 (1686) καί 18ης Ἰουλίου 1814. Ἄλλα 31 ἔγγραφα παρουσιάστηκαν ἀπὸ τό μέγα βόρνοιο Ἀνδρονάκη Δόνιτσι μέ μία μαρτυρία του τῆς 10ης Σεπτεμβρίου 1814.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **919**.

902

1820, 23 Ἀπριλίου

Ἄ ἱεροψάλτης Βασιλάκης καί ὁ γιός του ἱερέας Δημήτριος κλείνουν συμφωνία μέ τή μονή τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν. Λαμβάνουν ἀπὸ τό μοναστήρι τό δικαίωμα νά κτίσουν ἕνα νερόμυλο μαζί μέ τά ἐξαρτήματά του στόν ποταμό Ζίζια, κάτω ἀπὸ τό χωριό Τρουσέστι τῆς μονῆς.

Ἄπὸ τό εἰσόδημά του νά λαμβάνουν τά δύο τρίτα, καί τό ἕνα τρίτο νά ἀνήκει στή μονή. Ἡ ποσότητα τῶν ἀλιεμάτων στό βάλτο Μπουλχάκου νά μοιράζεται στά δύο, ὅπως καί οἱ θάμνοι. Ἡ μονή δέν θά ζητᾶ ἀπὸ τό μύλωνά ἄλλες ὑπηρεσίες. Τό εἰσόδημα τοῦ δεκάτου ἔτους νά χρησιμοποιεῖται γιά τήν ἐπισκευή τοῦ μύλου καί τοῦ προχώματος, ἐνῶ μετά τό πέρας τῆς χρονικῆς αὐτῆς περιόδου θά περιέρχεται στήν ἰδιοκτησία τῆς μονῆς.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **705**.

903

1820, πρὶν ἀπὸ τῆς 3 Μαΐου

Ἄ ἀρχιμανδρίτης Σεραφεῖμ, ἠγούμενος τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν,

ἀφοῦ ἐνημερώνει τόν ἡγεμόνα ὅτι ἡ μονή ἔχει στό νομό Ρόμαν τρία κτήματα (Αδξιοιδένη, Ρακιτένη καί Ίουγκάνη), τοῦ ζητᾷ τήν ἐγκριση νά κατασκευάσει μία κινητή γέφυρα στό Ρακιτένη, δίπλα στόν ποταμό Σιρέτ. Σύμφωνα μέ τά δικαιολογητικά ἡ μονή εἶχε ἄλλοῦ τή γέφυρα. Ἐπειδὴ ὁμως χάλασε τό μυλόφραγμα, τοῦ ζητᾷ νά τό κατασκευάσει ἐκεῖ.

Στίς 3 Μαΐου 1820 ὁ μέγας λογοθέτης διατάζει τό μέγα βεστιάρη νά ἐρευνήσῃ τό θέμα.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **797**.

904

1820, 3 Μαΐου

Ὁ ἀρχιμανδρίτης Σεραφεῖμ, ἡγούμενος τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, διαμαρτύρεται στόν ἡγεμόνα ὅτι τό κτήμα τῆς, Τρουσέστι, καταπατᾶται ἀπό τό Μπουδέστι, ἰδιοκτησία τοῦ σπαθάρη Γιάγκου Κανανάου, ὁ ὁποῖος μάλιστα τό ἔθεσε σέ δημοπρασία.

Ὁ ἀρχιμανδρίτης ζητεῖ νά ἀκρωθεῖ ἡ δημοπρασία καί νά γίνῃ ἡ δίκη γιά τήν ἐκ νέου ὀριοθέτηση τοῦ Τρουσέστι, μέ βάση τά ἐγγράφα πού διαθέτει ἡ μονή.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **689**.

905

1820, 31 Μαΐου

Ὁ Μιχαήλ Σούτζου, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, ἐπικυρώνει στή μονή τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν –ὄστερα ἀπό παράκληση τοῦ ἡγουμένου τῆς– παλαιότερες ἐλεημοσύνες.

Συγκεκριμένα τήν ἀπαλλάσσει ἀπό τήν καταβολή σχετικῶν φόρων γιά τά ἐξῆς ἀγαθά: 500 κυψέλες, 500 πρόβατα, 2.500 vedre κρασί. Ἐπί πλέον νά λαμβάνῃ 100 λεί ἀπό τό ἡγεμονικό ἀλατωρυχεῖο μέ τά ὅποια νά ἀγοράζονται κερὶ γιά νά καίει συνεχῶς δίπλα στά λείψανα τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς καί ἐπίσης νά κατέχει 10 liude γιά δική τῆς χρήση.

Οἱ φοροεπισπράκτορες ὀφείλουν νά σέβονται τά ὄσα ἀναγράφονται πῶ πάνω.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **1012**.

906

1820, μετά τις 13 Ιουλίου

Ὁ σπαθάρης Δημήτριος Μπελδιμάν συντάσσει ὀριοθετική μαρτυρία γιά τό κτήμα Τρουσέστι, ἰδιοκτησία τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, μέ βάση ἐκείνη τοῦ Κανάνο, τῆς 22ας Ἰουνίου 1760.

Μέ τό κτήμα αὐτό συνορεύουν: τό Μπουδέστι (= Γκουράνδα) τοῦ νομοῦ Ἰασίου, ἰδιοκτησία τοῦ σπαθάρη Γιάγκου Κανάνο, τό Ἰονασένι τοῦ σπαθάρη Βασιλείου Μπάλς, τό κτήμα Μπαμπιτισένι τοῦ Γεωργίου Καράσκου, τό Μποστένι τοῦ Βασιλείου Μπάλς, τό Μπαρσανέστι τοῦ polconnic Μπανίκα καί τό κτήμα Μιχαϊλέστι (= Καρλίγκου) τοῦ μπάνου Μιχαλάκη Νέγκρε.

Ἡ ὀριοθεσία μοιράζεται σέ ὄλες τίς ἐνδιαφερόμενες πλευρές. Μνεῖες ἢ ἀναφορές σέ ἄλλα δικαιολογητικά.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 661. Ἀντίγραφο ἀρ. 657.

907

1820, πρὶν ἀπό τις 4 Σεπτεμβρίου

Ὁ ἀρχιμανδρῆτης Σεραφεῖμ, ἡγούμενος τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, ζητᾷ ἀπό τόν ἡγεμόνα νά διατάξει τοὺς ἰδιοκτῆτες τοῦ κτήματος Βιβοράνι νά πληρώσουν ἀποζημίωση στή μονή γιά τή ζημιὰ πού τῆς προκάλεσαν καταπατώντας τὰ ὄρια τοῦ κτήματός της Κουστέστι.

Ὁ ἡγεμόνας Μιχαήλ Γρ. Σουτζος διατάζει, στίς 4 Σεπτεμβρίου 1820, τό Θεόδωρο Μπουχούς, πρῶην μέγα κόμισο, βόρνικο τοῦ Μποτοσάνι, νά εἰσπράξει –μέ τή βοήθεια ἐνός αρrod– τό σχετικό ποσό. Σέ περίπτωση ἄρνησης τῶν ἰδιοκτητῶν, ὁ βόρνικος πρέπει νά συντάξει μαρτυρία τήν ὁποία νά στείλει μέσῳ τοῦ αρrod στόν ἡγεμόνα.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 685.

908

1820, 4 Σεπτεμβρίου

Ὁ Μιχαήλ Γρ. Σουτζος, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, διατάζει ἕναν αρrod νά μεταβῆι στό Βιφορένι γιά νά ὑποχρεώσει τόν postelnicec Ἰωαννίτζη Κούτσα καί τόν mazil Σαοῦλε νά μεταβοῦν στήν Isprăvnicia τοῦ νομοῦ Μπο-

τοσάνι. Ἡ μονή τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν τοὺς κατηγορεῖ ὅτι καταπατοῦν τὸ κτῆμα τῆς Κοστέστι.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **693**.

909

1820, 15 Σεπτεμβρίου

Ὁμολογία τοῦ ἀρχιμανδρίτου Χαρίτωνος, ἡγουμένου τῆς μονῆς Κοτρο-
τσανίου, γιὰ τὴν ἐνοικίαση ἑκτασῆς τριάντα τριῶν παγωνίων πρὸς τὸν πι-
τάρη Νικόλαο μετ' ἐμάρπαση γιὰ τὴν ἐμφύτευση ἀμπελιοῦ καὶ τὴν καλλιέργεια
ὀπωροφόρων δέντρων. Ὁ ἴδιος εἶχε πρὶν ἀπὸ χρόνια ἀγοράσει ἄλλα ἐπτὰ
παγῶνια ἀπὸ ἄλλο πρόσωπο μετ' ὁμολογία τῆς μονῆς. Τὸ συνολικὸ ἐνοίκιο
ἀνέρχεται σὲ ἐξῆντα γρόσια τὸ χρόνο, τὰ ὅποια θὰ καταβάλλονται στίς 15
Σεπτεμβρίου κάθε ἔτους. Τὰ δύο πρῶτα χρόνια ὁ ἐνοικιαστής δέν θὰ πλη-
ρῶνει ἐνοίκιο. Δέν ἔχει ὁμως τὸ δικαίωμα νὰ κτίσει ἐργαστήρια, ἐνῶ ἔχει
τὴν ἄδεια νὰ δώσει αὐτὴ τὴ γῆ ὡς προίκα στὰ παιδιά του. Σὲ περίπτωσι
πώλησός της, ἡ μονὴ ἔχει τὸ δικαίωμα προτίμησις.

Πρωτότυπο, Ἑλληνικά, ἀρ. **1132**. Ἀντίγραφο, ἀρ. **1117**, ἐπικυρωμένο στίς 6
Μαρτίου 1847.

910

1820, 2 Ὀκτωβρίου

Ὁ Γεώργιος Δράκος στέλνει ἀναφορὰ στὴν Isprăvnicia τοῦ νομοῦ
Χοτίν ὕστερα ἀπὸ τὴν ἐπὶ τόπου ἔρευνα τῶν ὁρίων τῶν κτημάτων Πιε-
τροσίκα καὶ Πάρκοβα. Ἡ μονὴ τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν εἶχε διαμαρτυρηθεῖ
ὅτι τὸ κτῆμα τῆς, Πιетроσίκα, καταπατᾶται ἀπὸ τὸ Πάρκοβα, τοῦ Νικο-
λάου Παπαδόπουλου, ὁ ὁποῖος καὶ ἀφαίρεσε ἐπτὰ ὀριοθετικὰ σημάδια τοῦ
πρώτου κτήματος.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **361**.

911

1820 2 Ὀκτωβρίου

Βεβαίωσις τοῦ διοικητῆ τοῦ νομοῦ Χοτίν πρὸς τὸν ἐκμισθωτὴ τοῦ κτῆ-

ματος Πιάτρα σχετικά με την όριοθεσία που πραγματοποιήσε ο πρώην διοικητής Γεώργιος Δράκος με βάση παλαιά δικαιολογητικά, πριν τό 1814. Εκείνη τη χρονιά ο πρωτοπρεσβύτερος Κωνσταντίνος Παπάζογλου άφαιρέσε ένα τεμάχιο, τό όποιο πρόσθεσε στό κτήμα Πάρκοβα.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, άρ. 369.

912

1820, 9 Όκτωβρίου

Ό Βασίλειος Ίφτόδε και ό Ίορδάκε Νεκουλτσε άπευθύνονται στή Νορχία του Μποτοσάνι, ενημερώνόντάς την ότι μετέβησαν – ύστερα από διαταγή που έλαβαν– στό χωριό Τρουσέστι της μονής των Τριών Ίεραρχών, τό όποιο εκμισθώνει ό αυστριακός ύπάρχος Σανδρουλάκης Καπλάν.

Εκεί ζύγισαν (παρουσία του έπιστάτη του, του βόρνικου του χωριού και του εκπροσώπου της Νορχία) τίς πέντε κοσρε καλαμπόκι, συνολικου βάρους 601 μετρε και άξίας 4507 λεί και 20 parale.

Άντίγραφο, Ρουμανικά, άρ. 1093.

913

1821, πριν από τίς 4 Φεβρουαρίου

Ό Ίωάννης Μπομπέικα polconnic, ό Άλέξανδρος Βελίσκου, ό Κωνσταντίνος Πόποβιτσι και άλλοι έλεύθεροι χωρικοί από τό κτήμα Σοκρουζένι του νομου Μποτοσανίου διαμαρτύρονται στον ήγεμόνα ότι ένα τμήμα του κημάτος τους καταπατάται από τους έλεύθερους χωρικούς του χωριου Σταροσίλτσι.

Ζήτησαν να έτοιμασθει τοπογραφικός χάρτης από ένα μηχανικό, αλλά, όταν έγινε, έμειναν δυσαρεστημένοι. Γι' αυτό ζήτησαν να εμφανισθουν στο Ντιβάνι με όλα τά δικαιολογητικά, παρουσία του Μητροπολίτη, του λογοθέτη Κωνσταντίνου Μπάλς και του βόρνικου Άνδρονάκη Δόνιτσι.

Στίς 4 Φεβρουαρίου 1821 ό [...] Σουτζος διατάζει τους βόρνικους de aprozi να έρευνήσουν τό θέμα.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, άρ. 556.

914

1821, 4 Ὀκτωβρίου

Ὁριοθετική μαρτυρία γιά τό κτήμα Πιετροσίκα, ἰδιοκτησία τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, πρὸς τὴν πλευρά τοῦ Μπρατασένι (τοῦ νομοῦ Χοτίν), ἰδιοκτησία τοῦ σλουτζιάρη Ἰορδάκε Γκαφένκου.

Τὴν ὑπογράφουν ὁ Στέφανος Γκίκας, ὁ Ἰωάννης Στραζέσκου καὶ ὁ Στέφανος Θ. Ὀράς. Οἱ τρεῖς ἔλαβαν ὑπ' ὄψη τους τὰ ἑπτὰ ἔγγραφα τῆς μονῆς, χρονολογημένα μεταξὺ 1641 καὶ 1801, πού παρουσίασε ὁ ἐπιστάτης τῆς Δημητράκης Ἰωάν, καὶ τὰ 36 ἔγγραφα τοῦ σλουτζιάρη, χρονολογημένα μεταξὺ 2ας Μαρτίου 1588 καὶ 5ης Σεπτεμβρίου 1806.

Ἀντίγραφο, Ρουμανικά, ἀρ. 359.

915

1821, 12 Ὀκτωβρίου

Ὑστερα ἀπὸ τὴν ὀριοθεσία τοῦ κτήματος Πιάτρα τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, πού πραγματοποιίησε ἡ Ἐπιτροπὴ Ὁριοθεσιῶν τῆς Βεσσαρβίας, ἡ Ἐπιτροπὴ Ὁριοθεσιῶν τοῦ νομοῦ Χοτίν διαπιστώνει τό δίκαιο τῆς μονῆς, τό κτήμα τῆς ὁποίας καταπατᾶται ἀπὸ τό Πάροκοβα, κτήμα τῆς μονῆς Τσαταζούιας.

Ἡ Ἐπιτροπὴ ἔλαβε ὑπ' ὄψη τῆς: α) 24 ἔγγραφα τοῦ κτήματος Πάροκοβα πού χρονολογοῦνται μεταξὺ 15ης Ἰουλίου 1614 καὶ 30ης Ὀκτωβρίου 1816, β) 7 ἔγγραφα πού ἀφοροῦσαν τὰ γειτονικά κτήματα Φρασινένι καὶ Μποτσέστι μεταξὺ 25ης Ἰουλίου 1620 καὶ 20ης Φεβρουαρίου 1765) γ) 63 ἔγγραφα γιά τό κτήμα Ρουσένι, μεταξὺ 10ης Ἰουνίου 1602 καὶ 6ης Ἀπριλίου 1818.

Σύντομες περιλήψεις ὄλων τῶν παλαιότερων ἐγγράφων περιέχονται στό δεύτερο μέρος τοῦ ἐγγράφου γιά νά δικαιολογήσουν τὴν ἀπόφαση τῆς Ἐπιτροπῆς.

Ἀντίγραφο, Ρουμανικά, ἀρ. 360.

916

1821, 13 Ὀκτωβρίου

Κατάλογος ἑπτὰ ἐγγράφων σχετικά μέ τό κτήμα Πιάτρα (ἡ Πετροσίκα)

τοῦ νομοῦ Ἰασίου, τὸ ὁποῖο ἀποτελεῖ ἰδιοκτησία τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν. Χρονολογοῦνται μεταξὺ 26ης Ἰανουαρίου 1641 καὶ 11ης Ἀπριλίου 1801 καὶ ἀναφέρονται σὲ διενέξεις τῆς μονῆς μὲ ἄλλα μοναστήρια ἢ ἰδιῶτες γι' αὐτὸ τὸ κτῆμα. Τὸ εἶχε δωρίσει στὴ μονὴ πρὶν τὸ 1641 ὁ Γιάννης, γιὸς τοῦ τελῶν Κόνδρε, μὲ ἔγγραφο [συνταγμένο στὰ ἑλληνικά].

Ἀντίγραφο, Ρουμανικά, ἀρ. 380.

917

1822, 16 Μαΐου

Ὁ Εὐθύμιος, ἐπιστάτης τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, παρακαλεῖ τὴν Ἐπιτροπὴ Ὀριοθεσιῶν τῆς Βεσσαραβίας νὰ ἀναλάβει ἢ Ἐπιτροπὴ τοῦ νομοῦ Ἰασίου τὴν ἐξέταση τῶν δικαιολογητικῶν πού κατέχει ἢ μονὴ γιὰ τὸ χωριὸ τῆς Κοζμένι.

Τὸ χωριὸ αὐτὸ εἶχε καταπατηθεῖ ἀπὸ ἐλεύθερους χωρικούς πού διέμεναν στὸ Κοῦτσένι, ἰδιοκτησία τῆς μονῆς Φρουμοάσας τοῦ Ἰασίου. Στὴ δίκη πού εἶχαν οἱ χωρικοὶ δέν παρουσίασαν δικαιολογητικά, οὔτε καὶ ἀργότερα.

Ἡ μονὴ ζητᾶ νὰ γίνει καὶ τοπογραφικὸς χάρτης τοῦ χωριοῦ ὥστε νὰ κατοχυρωθεῖ ἢ ἰδιοκτησία τῆς σ' αὐτό.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 633.

918

1822, 17 Μαΐου

Ὁ ἱερέας Εὐθύμιος, ἐπιστάτης τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, ἀπευθύνεται στὶς διοικητικὲς ἀρχές, ζητώντας νὰ ὀριοθετῆ ἀπὸ τὴν Ἐπιτροπὴ Ὀριοθεσιῶν τοῦ νομοῦ Ἰασίου ὑπεύθυνος, ὁ ὁποῖος θὰ μεταβεῖ μαζί μὲ τὸ μηχανικὸ στὸ κτῆμα Κοζμένι, γιὰ τὸ ὁποῖο ἢ μονὴ εἶχε διένεξη μὲ τοὺς ἐλεύθερους χωρικούς πού διαμένουν ἐκεῖ. Τὸ κτῆμα γειτονεῦει μὲ τὸ Κοντσένι, ἰδιοκτησία τῆς μονῆς Φρουμοάσας.

Στὶς 20 Μαΐου οἱ ἀρχές σημειώνουν ὅτι οὔτε ἢ μονὴ ἀναφέρει ὅτι κατέχει τὸ κτῆμα καὶ ἐπομένως, μὲ βάση ἀπόφαση τῆς 5ης Μαΐου 1819, δέν μποροῦν νὰ προχωρήσουν στὴν ἐντολὴ γιὰ τὴν ὀριοθέτηση τοῦ κτήματος.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 342.

919

1823, 2 Ἀπριλίου

Δέσημη τριῶν ἐγγράφων τοῦ κτήματος Σοκρουζένη τά ὁποῖα λείπουν ἀπό κάποια καταγραφή πού ἔγινε. Πρόκειται γιά ἐγγράφα μεταξύ 30ῆς Ἰανουαρίου 7249 (1741) καί 3ης Δεκεμβρίου 1814, τά ὁποῖα παραδόθηκαν στό γραφεά Γεώργιο.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 926.

920

1823, 26 Ὀκτωβρίου

Ἐὸ βόρnikov de roartă Γρηγόριος Γκαφένκου ὀριοθετεῖ ἓνα χῶρο προορισμένο γιά ἀνέγερση οἰνοπωλείων τοῦ βόρnikov Δρακάκη Ροσέτ, τόν ὁποῖο εἶχε μερικῶς ἀπό ἀγορά καί μερικῶς ἀπό προῖκα. Τά παλαιά δικαιολογητικά γι' αὐτό τό οἰκόπεδο εἶχαν χαθεῖ τό 1821.

Τά ὄρια του ἀκολουθοῦν.

Μάρτυρας ὁ Ἰορδάκι παχάρnikov.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 546. Μέ τήν ἐπικύρωση τῆς Vornicia στίς 2 Δεκεμβρίου 1823.

921

1825, 20 Μαρτίου

Ἐὸ Βενιαμίν Μητροπολίτης τῆς Μολδαβίας, ὁ Σεραφεῖμ ἐπίσκοπος τοῦ Ρόμαν, ὁ Μελέτιος ἐπίσκοπος τοῦ Χούσι, ὁ Μπάλς μέγας λογοθέτης, ὁ Κάντα λογοθέτης, ὁ Μανωλάκης Δόνιτσι μέγας λογοθέτης, ὁ Βασίλειος χατμάνος, ὁ Κωνσταντίνος [...] βόρnikov, ὁ Καλλιμάχης, ὁ Δημήτριος Ροσέτ μέγας βόρnikov καί ἄλλοι ὑπογράφουν μαρτυρία γιά τό οἰκόπεδο –μαζί μέ τά οἰνοπωλεῖα– πού κατέχει ὁ πρῶην μέγας βόρnikov Δρακάκης Ροσέτ. Ἐὸ ἴδιος εἶχε ζητήσει ἀπό τόν ἡγεμόνα Ἰωάννη Σάνδου Στούρζα νά ὀρίσει ἄρχοντες οἱ ὁποῖοι νά ἐτοιμάσουν μαρτυρία γιά τήν περιουσία του (κοσμήματα, ἐνδύματα, τά δικαιολογητικά τῶν κτημάτων), διότι χάθηκε στή μονή Σέκου τό 1821 ἐξ αἰτίας τῶν ταραχῶν. Ἐστερα ἀπό τήν ἡγεμονική διαταγή τῆς 2ας Φεβρουαρίου 1825, οἱ μεγάλοι βογιάροι συντάσσουν τή σχετική

μαρτυρία, όπου αναφέρεται και η περιουσία της συζύγου του Ζωϊτζας, κόρης του λογοθέτη Δημητράκη Στούρτζα.

Τά οινοπωλεία που βρίσκονται στην οδό Πόδουλ Βέκι τά είχε ως προίκα η Ζωϊτζα από τον πρώτο της σύζυγο σπαθάρη Ίορδάκε Ραμαδάν, ενώ μετά τό θάνατο της κόρης τους Μαριοάρας πέρασαν στην ιδιοκτησία του βόρνικου, μαζί με αυτά που αγόρασε ο τελευταίος από τον κλουτσαίρη Ίορδάκε Ίλσι. Ο βόρνικος είχε ζητήσει από τον ήγεμόνα τό 1823 νά όριοθετηθει αυτό τό οικόπεδο. Τό έπραξε στις 26 Οκτωβρίου 1823 ο μέγας βόρνικος Ίωάννης Ταούτου.

Τώρα ο Μητροπολίτης και οι ύπόλοιποι υπογράφουν την όριοθετική μαρτυρία για τό οικόπεδο. Τά όριά του ακολουθούν αναλυτικά.

Στίς 10 Ἀπριλίου 1825 ο ήγεμόνας Ίωάννης Στούρτζα έπικυρώνει τό έγγραφο.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, αρ. 544.

922

1826, 28 Οκτωβρίου

Ο στόλνικος Κομνηνός Χρυσοκέφαλος γράφει στον Τσάρο της Ρωσίας σχετικά με τή διένεξη που έχει ή μονή των Τριών Ίεραρχών (ο ίδιος είναι επιστάτης) με τή Μητρόπολη Μολδαβίας για ένα μέρος του κτήματος Βασιλεουτζι, τό όποιο συνορεύει με άλλο κτήμα της μονής, τό Ἀβραμένι.

Ἄν και έχουν χαθεί πολλά αποδεικτικά της μονής εξ αιτίας των ταραχών, εν τούτοις σώζονται όρισμένα σχετικά με αυτό τό τεμάχιο· ανάμεσά τους και εκείνο του έτους 7155 (1646-1647), με τό όποιο ο Βασίλειος Λούπου της επικύρωσε τή δωρεά του Ίερεμία –έγγονου [ή άνιψιού] του Κομισέσκου– για τό προαναφερόμενο τεμάχιο. Έν συνεχεία, μέχρι τό 1813 οι ήγούμενοι της μονής είχαν συχνά διενέξεις με τους γείτονες για τά όριά του.

Τελευταία καταπατά τό κτήμα ή Μητρόπολη. Ο στόλνικος παρακαλεί τον Τσάρο να υποχρεώσει τον επιστάτη της, αρχιδιάκονο Κύριλλο, να παρουσιάσει τά δικαιολογητικά για τό τεμάχιο, ενώ τό εισόδημά του να δεσμευθει μέχρι να βρεθει μία λύση.

Έπειδή ο ίδιος είναι άρρωστος, για να μην λήξει ή προθεσμία, στέλνει τό έγγραφο και θά παρουσιασθει άργότερα για τή δίκη. Ο Τσάρος παρακαλείται να στείλει σχετικό έγγραφο στο Δικαστήριο του νομού Ίασιού.

Ἀντίγραφο, Ρουμανικά, αρ. 354.

923

1828, 2 Μαρτίου

Ὁ Κωνσταντῖνος Μαρίν καὶ ἡ σύζυγός του Μαρία δωρίζουν στὴν ἐκκλησία Κοπούου, πού τιμᾶται στὴ μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου, ἓνα ἀμπέλι μαζί μέ λιβάδι καὶ μία οἰκία πού βρίσκονται σέ κτῆμα τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν γιά τὰ ὁποῖα τῆς πληρώνουν καὶ ἐνοίκιο ἐπὶ μακρόν.

Μάρτυρες οἱ συγγενεῖς του Στέφανος, Νικόλαος καὶ Ἐνάκι, ὁ Ἰονίκα παντοπώλης καὶ ὁ ἱερέας Ἀνδρέας.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 2. Μέ τὴν ἐπικύρωση τῆς Dicasteria τῆς Μητρόπολης τὴν 1η Σεπτεμβρίου 1830.

924

1828, 27 Ἰουνίου

Ἡ Σάρε, χήρα τοῦ Μάχελ Μπλόσα, πωλεῖ στὴ Σοφίκα Ἀγγελοπούλου μία οἰκία στὴ συνοικία Καραμιδάρι δέ Σούς, στό Βουκουρέστι, ἡ ὁποία βρίσκεται στὴν ἔκταση τῆς μονῆς Κοτροτσέني, ἔναντι 370 ταλήρων.

Μάρτυρες: ὁ ἱερέας Παναγιώτης, ὁ Θωμάς ἐπιστάτης τῶν κεραιοποιῶν, ὁ Νικόλαος κηπουρός, ὁ Στόικα γιός τοῦ Μάνεα.

Γραφέας ὁ Ἰωάννης Κομέκ.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 1069.

925

1828, 15 Ἰουλίου

Ὁ Στόικα, γιός τοῦ Μάνεα, πωλεῖ στὴ Σοφίκα Ἀγγελοπούλου, σύζυγο τοῦ Παναγιωτάκη μεγάλου κόμισου καὶ ἐξάρχου τῆς μονῆς Κοτροτσέني, μία οἰκία στὴ συνοικία Καραμιδάρι δέ Σούς, ἔναντι 750 ταλήρων. Ἡ οἰκία βρίσκεται στὴν ἔκταση τῆς μονῆς.

Δακτυλικά ἀποτυπώματα τοῦ πωλητῆ, τῆς συζύγου του Νεκουλίνας καὶ τοῦ γιοῦ τους Δημητράκη.

Μάρτυρες: Θωμάς Δίνου ὑπηρετής, Θεόδωρος vătășel καὶ Δημητράκης. Γραφέας ὁ ἱερέας Ἰονάσκου.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 1070.

926

1828, 10 Σεπτεμβρίου

Ὁ Ἀνδρέας Μύλου ποστέλνικος καί ὁ Νικόλαος Μύλου σπαθάρης πωλοῦν σέ πλειστηριασμό τὰ κτήματα Μιρτσέστι καί Κοζμέστι τοῦ νομοῦ Ρόμαν γιά νά γλυτώσουν ἀπό τή χρέη. Τά πωλοῦν στό χατμάνο Ἀλέκο Γκίκα ἔναντι 115.000 [λέι].

Ἡ ἀγοραπωλησία ἐπικυρώνεται ἀπό τόν Βενιαμίν Μητροπολίτη Μολδαβίας, τόν Μελέτιο ἐπίσκοπο τοῦ Ρόμαν, τούς μεγάλους λογοθέτες καί τούς μεγάλους βόρονικους.

Ἀντίγραφο, Ρουμανικά, ἀρ. 494.

927

1828, 12 Σεπτεμβρίου

Ἡ Ἐπιτροπή μοναστηριακῶν ἐσόδων γράφει στό Δικαστικό Ντιβάνι τῆς Μολδαβίας νά μήν ἐπικυρώσει τήν πώληση –μέσω πλειστηριασμοῦ– τοῦ κτήματος Μιρτσέστι, πού ἀνήκει στόν ποστέλνικο Ἀνδρέα Μύλου. Κι αὐτό, ἐπειδή τόν Μιρτσέστι συνορεύει μέ τόν Ἰουγκάνι, κτήμα τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν καί πωλήθηκε χωρίς νά ἐνημερωθεῖ ὁ ἡγούμενος Σεραφεῖμ.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 495.

928

1828, 16 Σεπτεμβρίου

Ὁ Ἀνδρέας Μύλου ἀπαντᾷ σέ ἐρώτηση τοῦ Δικαστικοῦ Ντιβανίου τῆς Μολδαβίας ὅτι πώλησε, σύμφωνα μέ τόν νόμο, τόν κτήμα Μιρτσέστι τοῦ νομοῦ Ρόμαν, ἐνῶ τόν ἄλλο κτήμα, τόν παλαιοχώρι Κοζμέστι, δίπλα στό πρῶτο, τόν ἐλευθέρωσε ἀπό τή μονή τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν πού τόν καταπατοῦσε.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 497.

929

1828, 12 Νοεμβρίου

Ὁ Κωνσταντίνος Μπορτσιλα συντάσσει μαρτυρία γιά τήν ὀριοθεσία

τοῦ κτήματος Φαρκασέني, πού ἀνήκει στή μονή τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν καί καταπατᾶται ἀπό τὰ παρακείμενα κτήματα τῆς Σκορτζάσκα. Πρόκειται γιά ἰδιοκτησίες τοῦ σερδάρη Μανωλάκη Καρακάς καί τοῦ ποστέλνικου Ἄνδρέα Μύλου.

Παρουσία τοῦ ἐπιστάτη τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, ἱερομονάχου Γαβριήλ, ὁ Μπορτσιλά διαπιστώνει ὅτι τὰ οἰνοπωλεῖα ἀπό τὰ χωριά Ρακιτένι καί Ἄδζιουδένι, καθὼς καί τὸ μετόχι τῆς μονῆς στό Ρακιτένι βρῖσκονται σέ κακή κατάσταση.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 736. Ἀντίγραφο, ἀρ. 734, πού ἔγινε στίς 5 Ἀπριλίου 1831 ἀπὸ τὸ μπάνο Γιάγκο Ἀλεξανδρῆ.

930

1828, 15 Νοεμβρίου

Ὁ καμινάρης Γεώργιος Μπαλδοβίτσι γράφει στὴν ἐπιτροπὴ τῶν μοναστηριακῶν περιουσιῶν ἀπὸ τὴν Isprăvnicia τοῦ νομοῦ Ρόμαν ὅτι ὁ ἐκπρόσωπος τῆς Isprăvnicia μετέβη ἐπὶ τόπου καί διαπίστωσε ὅτι τὰ κτήματα τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, Φαρκασέني, Ρακιτένι καί Ἄδζιουδένι, ἔχουν καταπατηθεῖ ἀπὸ ἄλλα γειτονικά.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 732.

931

1828, 15 Νοεμβρίου

Ἡ Isprăvnicia τοῦ Ρόμαν (ὑπογράφει ὁ καμινάρης Μπαλδοβίτσι) στέλνει στὴν Ἐπιτροπὴ τῶν μοναστηριακῶν εἰσοδημάτων τὴν ὀριοθετικὴ μαρτυρία τοῦ Μπορτσιλά ὕστερα ἀπὸ ἐπὶ τόπου ἔρευνα τῶν συνόρων τῶν κτημάτων τῆς μονῆς. Ἀπὸ αὐτά, τὸ Φαρκασέني, τὸ Ρακιτένι καί τὸ Ἄδζιουδένι εἶναι καταπατημένα ἀπὸ ἐπεκτάσεις οἰκοπέδων γειτόνων.

Ἡ ἔρευνα ἔγινε ὕστερα ἀπὸ αἴτημα τοῦ ἱερομονάχου Γαβριήλ, ἐπιστάτη τοῦ ἡγουμένου τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν.

Ἀντίγραφο, Ρουμανικά, ἀρ. 733, πού ἔγινε στίς 5 Ἀπριλίου 1831 ἀπὸ τὸ μπάνο Γιάγκο Ἀγγελίκα (:).

932

1828, 30 Νοεμβρίου, Ίασι

Ὁ Ἐβραῖος Νουχίμ Μπουροχόβιτσι μαρτυρεῖ ὅτι ἀγόρασε ἓνα σπίτι στό Ἰάσι, τό ὁποῖο βρίσκεται στήν ἔκταση τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, κοντά στήν ἐκκλησία τοῦ Ἁγίου Παντελεήμονος. Γι' αὐτό, θά πληρώνει στή μονή ὀκτώ λεί τό χρόνο. Τό εἶχε ἀγοράσει ἀπό τό Δημήτριο Βασιλείου.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **195**.

933

1828

Ὁ Νικόλαος Οὐγγουρεάνου καί ἡ σύζυγός του Ἰωάννα πωλοῦν μία καλύβα πού ἔχουν στό κτῆμα Κοτροσέني στή Σοφίκα Ἀγγελοπούλου, σύζυγο τοῦ Παναγιωτάκη μεγάλου κόμισου, ἑξάρχου τῶν ἱερῶν μονῶν, ἔναντι 32 ταλήρων.

Μάρτυρες ὁ Θωμάς καί οἱ ἐπιστάτες Στόικα καί Βλάδ.

Γραφείας ὁ ἱερέας Παναῖτ ἀπό τό Καρναμδάρι.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **1068**.

934

1829, 17 Ἰουνίου

Ὁ μπάνος Κυρίκα στέλνει στό Δικαστικό Ντιβάνι τῆς Μολδαβίας ἕναν κατάλογο δικαιολογητικῶν πού ἀφοροῦν στή διένεξη μεταξύ τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν (ἡ ὁποία κατέχει τό κτῆμα Πιάτρα) καί τῆς μονῆς Τσετατζούιας, κτῆμα τῆς ὁποίας, ὀνόματι Πάροκοβα, καταπατᾶ τό Πιάτρα.

Τά δικαιολογητικά χρονολογοῦνται μεταξύ 1801 καί 27ης Νοεμβρίου 1821. Μέ τό τελευταῖο ἡ Ἐπιτροπή Ὁριοθεσιῶν τῆς Μολδαβίας δικαιώνει τή μονή τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν.

Ἀντίγραφο, Ρουμανικά, ἀρ. **899**.

935

1829, 9 Ιουλίου

Ὁ Ἐβραῖος Λούπου [ὑπογράφει ἔβραϊκά] συντάσσει μαρτυρία πρὸς τὴ μονὴ τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν σχετικὰ μὲ ἓνα οἰνοπωλεῖο τὸ ὁποῖο βρίσκεται στὴν ἔκτασή της, στὴ συνοικία Σφάντουλ Παντελημόν.

Αὐτὸ τὸ ἀγόρασε μὲ τὴν ἔγκρισή της ἀπὸ τὸν κουρέα Βασίλειο μαζί μὲ ὅλα τὰ δικαιολογητικά. Θὰ πληρώνει ἐνοίκιο στὴ μονὴ ὀκτώ λεί το χρόνο.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 191.

936

1829, 10 Ιουλίου

Τὸ Ντιβάνι τῆς Μολδαβίας ἐξετάζει τὴ διαμαρτυρία τοῦ ἀρχιμανδρίτη Σωφρονίου, ἐξάρχου τοῦ Ἁγίου Ὁρους, ἀπευθυνόμενη πρὸς τὴν Ἐπιτροπὴ τῶν ἑλληνο-μοναστηριακῶν περιουσιῶν ἐκ μέρους τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν.

Ἡ μονὴ εἶχε παλαιότερα ἓνα μύλο μὲ ἓνα ζευγάρι μυλόπετρες, ὁ ὁποῖος κάηκε τὸ 1822. Ὁ μακαρίτης βεσιτιάρης Πετράκης Στούρζα κατασκεύασε νέο μύλο καὶ περιέλαβε ἓνα τεμάχιο τῆς μονῆς. Μετὰ τὸ θάνατό του ὁ μύλος βγήκε σὲ πλειστηριασμό, ἐνῶ ἡ μονὴ ζήτησε νὰ τὸν ἐπαναφέρει στὴν ἰδιοκτησία της. Ὑστερα ἀπὸ αὐτό, τὸ Ντιβάνι διέταξε νὰ σταματήσει ὁ πλειστηριασμός.

Ἐπειδὴ ἦταν γνωστό ὅτι τὸ ἐνυδρεῖο καὶ ὁ μύλος ἀπὸ τὸ Πακουράρι, δίπλα στὸν ποταμὸ Μπαχλούι ἀνήκαν στὴ μονή, ἀποφασίστηκε νὰ περάσει ὁ μύλος στὴν ἰδιοκτησία της, ἐνῶ τὸ εἰσόδημα γιὰ τὰ ἔξι χρόνια λειτουργίας του, νὰ θεωρηθεῖ ὡς ἀξία τῆς κατασκευῆς.

Γιὰ τὴν οἰκία πού κτίστηκε, ἂν ὑπάρχουν δικαιολογητικά, ἡ μονὴ νὰ τὰ ἐπιδειξε, ἐνῶ γιὰ ὅλα τὰ βοηθητικά κτίσματα πού βρίσκονται στὸ τεμάχιο αὐτὸ τῆς μονῆς, θὰ δημιουργηθεῖ μία ἐπιτροπὴ ἢ ὁποῖα θὰ προσδιορίσει τὴν ἀξία τους.

Ὑπογράφουν ὁ Μητροπολίτης Μολδαβίας Βενιαμίν, ὁ βόρnikovς Ἰωάννης Γκρεσεάνου, ὁ ποστέλnikovς Καντακουζηνός, ὁ βόρnikovς Δημήτριος Πλαγινός καὶ ἄλλοι δύο βόρnikovς [μὲ δυσανάγνωστες ὑπογραφές].

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 306.

937

1829

Ὁ [ὑπογράφων ἑβραϊκῶς] βεβαιώνει ὅτι ἀγόρασε μέ τήν ἔγκριση τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν ἕνα ποτοποιεῖο (εὐρισκόμενο στήν ἔκτασή της) ἀπό τόν Κωνσταντῖνο Κούζμα, ἔναντι 5.000 λέι. Γι' αὐτό θά πληρώνει ἔνοικοι στή μονή 65 λέι τό χρόνο τήν ἡμέρα τῆς ἐορτῆς τοῦ Ἁγίου Γεωργίου. Ἄκολουθεῖ ἡ περιγραφή τῶν ὁρίων τοῦ ποτοποιεῖου.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 271.

938

1830, 8 Φεβρουαρίου

Διαθήκη τῆς Ζωϊτζας Ροσέτ, πρώην συζύγου τοῦ σπαθάρη Ἰορδάκε Ραμαδάν, νῦν συζύγου τοῦ [πρώην μεγάλου] βόρνικου Δρακάκη Ροσέτι.

– Τά κτήματα Μοϊσέστι, [τμήμα του] Μπαλομρέστι καί μισό χωριό Μοβίλα Μάρε, συγκεντρωμένα ὅλα μαζί στό νομό Καρλιγκατοῦρι, τό χάνι μαζί μέ τά οἰνοπωλεῖα καί τό ποτοποιεῖο στή συνοικία Τάργκουλ Κούκουλουῖ (τά ὅποια εἶχε ὡς κληρονομιά μετά τό θάνατο τῆς κόρης της, Μαρίας, πού ἀπέκτησε μέ τό Ραμαδάν) τά ἀφήνει στό Δρακάκη.

– 15.000 λέι προίκα ἀπό τούς γονεῖς της καί 10 οικογένειες τσιγγάνων θά μοιρασθοῦν μεταξῦ τῶν (ἄρσενικῶν καί θηλυκῶν) ἀδελφῶν της.

– Τό ὑπόλοιπο κτήμα Μοϊσέστι, μαζί μέ τά παλαιochώρια του, θά ἀποδοθοῦν σέ ἐκεῖνον πού διατηρεῖ τό δικαίωμα κατοχῆς τους μετά ἀπό δωρεά καί διαθέτει τό σχετικό χρυσόβουλλο.

– Τό χάνι μέ τά οἰνοπωλεῖα καί τό ποτοποιεῖο τῆς περιοχῆς Τάργκουλ Κούκουλουῖ, καθώς καί οἱ τσιγγάνοι θά δοθοῦν στή μονή τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, ὅπου εἶναι ὁ τάφος τοῦ Ραμαδάν.

– Ἄπό τό γάμο μέ τό Ραμαδάν ἀπέκτησε 100.000 λέι, ποσό πού προῆλθε ἀπό τά ἔξῃ: 45.000 ἀπό τό κτήμα Πιάτρα τοῦ νομοῦ Ὁρχέι, 5.000 ἀπό τήν πώληση 10 ἡμιεκταριῶν ἀμπελιοῦ στό Σπαριέτσι, 31.000 ἀπό τήν πώληση ἑνός οἰκοπέδου μαζί μέ τά σπίτια, κοντά στήν ἐκκλησία τῶν Σαράντα Μαρτύρων, 5.000 γιά τούς τσιγγάνους πού βροῖσκονται στή Βεσσαρβία [ὅλα αὐτά τά χρήματα προέρχονται ἀπό κληρονομιά μετά τό θάνατο τῆς κόρης της], 14.000 πού ἔμειναν ἀπό τό συνολικό ποσό τῶν 30.000 πού συγκεντρώθηκαν μέ τήν εὐκαιρία τοῦ δευτέρου γάμου τῆς Μαρίας.

Ἐκ τῶν ἀπογραφῶν αὐτῶν ἔδωκε: 20.000 γιὰ τὸ μνημόσυνο τῆς, 10.000 γιὰ τὸ μνημόσυνο τοῦ πρώτου τῆς συζύγου, 10.000 γιὰ τὴν προικοδότηση ἀπόρων κοριτσιῶν. Θὰ δώσει: 25.000 γιὰ τὴν κηδεία, καθὼς καὶ τὰ μνημόσυνα ἐπὶ ἑπτὰ χρόνια, 5.000 στὸν Πανάγιο Τάφο, 5.000 στὸ νοσοκομεῖο Σφάντουλ Σπιριδόν, 2.000 στὴ μονὴ Νεάμτζ Σέκου, 1.000 στὴ μονὴ Βαράτεκ, 1.000 στὴ μονὴ Βορόνα, 5.000 στοὺς ὑπηρέτες τῆς, 1.000 στοὺς κατοίκους ποὺ μένουσιν στὸ κτῆμα Μοῦσάστι, 4.000 στοὺς φυλακισμένους, 1.000 στὴ μονὴ Μπαρμπόιου.

Ἐπισημαίνονται ὡς μάρτυρες: ὁ Μελέτιος ἀπὸ τὸ μοναστήρι τῆς Σταυρουπόλεως, ὁ Μαρδάρε ἱερομόναχος πνευματικός, ὁ Κάντα ποστέλνικος.

Στις 9 Ἰουνίου 1831 ὁ Βενιαμίν Μητροπολίτης Μολδαβίας ἐπικυρώνει τὴ διαθήκη.

Ἐπισημαίνονται, Ρουμανικά, ἀρ. 547.

939

1830, Νοέμβριος

Τὸ 1821, ἕξ αἰτίας τῆς ἐπανάστασης στὴ Μολδαβία, ὁ ἡγούμενος τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν πέρασε τὸν Προῦθο μὲ ὅλα τὰ προνόμια δικαιοδοτικὰ ἐγγράφα τῆς μονῆς. Παρέμεινε ἐκεῖ ἑπτὰ χρόνια. Σὲ αὐτὸ τὸ διάστημα ὅλοι οἱ γείτονες καταπάτησαν τὰ κτήματα τῶν μονῶν. Ἔτσι τὸ Φαρκασέιν, χωριὸ τοῦ νομοῦ Ρόμαν, τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, καταπατήθηκε ἀπὸ τὸ Ὁμποροτσέιν τοῦ Καρακάς.

Τὸ 1823 ὁ Ἀνδρέας Μύλου, ὁ ὁποῖος κατεῖχε τὸ Μιρτσέστι, ποὺ συνόρευε μὲ τὰ κτήματα τῆς μονῆς, Ρακίτέιν, Ἀδζιουδέιν, Ἰουγκάνι, Τετζκάνι τοῦ νομοῦ Ρόμαν, καταπάτησε δύο χωριά τῆς, τὸ Ἰουγκάνι δὴν Δεάλ καὶ τὸ Ἰουγκάνι δὴν Βάλε. Τώρα ποὺ ἐπέστρεψε ὁ ἡγούμενος μὲ τὰ ἐγγράφα, οἱ καταπατητὲς καλοῦνται σὲ δίκη.

Πρωτότυπο, παράλληλο κείμενο Ἑλληνικά καὶ Ρουμανικά, ἀρ. 799.

940

1831, 25 Μαρτίου

Ἡ Ἀγγελίνα, χήρα τοῦ ἀμαξοποιῦ Κυριτζί, καὶ τὰ παιδιά τῆς πωλοῦν στὸ Νίξου, γιὸ τοῦ Στόικα, ἓνα οἰκόπεδο προορισμένο γιὰ ἀνέγερση οἰκίας στὴν ἔκταση ποὺ κατέχει ἡ μονὴ Κοτροτσέιν ἔναντι 75 ταλήρων.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 1073.

941

1831, 2 Μαΐου

Ἡ Στάνκα, χήρα τοῦ Σέρβου Σπίρεα, καί τὰ παιδιά της πωλοῦν στή Σοσίκα Ἀγγελοπούλου, σύζυγο τοῦ Παναγιωτάκη Ἀγγελοπούλου, μία οἰκία πού βροῖσεται σέ κτήμα τῆς μονῆς Κοτροτσένι.

Δακτυλικά ἀποτυπώματα τῆς Στάνκας καί τῶν τριῶν παιδιῶν της, Μαρίας, Ἰωάννη καί Αἰκατερίνης.

Ἡ τιμή τῆς πώλησης εἶναι 200 τάληρα.

Ἐπογράφει ὡς μάρτυρας ὁ ἱερέας Ἀναστάσιος.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 1071.

942

1831, 11 Σεπτεμβρίου

Τό Δικαστικό Ντιβάνι τῆς Μολδαβίας διατάζει τόν καμινάρη Γεώργιο Μπάλδοβιτσι – ὕστερα ἀπό αἴτημα τοῦ ἡγουμένου Νικοδήμου – νά ἐρευνήσει ἐπί τόπου τή διένεξη μεταξύ τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, ἡ ὁποία κατέχει τό κτήμα Φαρκασένι, καί τοῦ ἀγῶ Κωστάκη Στούρζα, ἰδιοκτήτη τοῦ κήματος Σκεία, τὰ ὄρια τοῦ ὁποίου καταπατοῦν τό πρῶτο.

Ἐπογράφουν ὁ Καταρτζίου βόρnikov, ὁ Μπάλς σπαθάρης, ὁ Μπελδιμάν καί ὁ [...] μέγας λογοθέτης.

Ἀντίγραφο, Ρουμανικά, ἀρ. 945.

943

1831, 19 Σεπτεμβρίου

Ὁ Βενιαμίν Μητροπολίτης τῆς Μολδαβίας ἀπολύει ἔγγραφο ἀφορισμοῦ ἐναντίον ἐκείνων τῶν χωρικῶν, οἱ ὁποιοί γνωρίζουν καί δέν μαρτυροῦν γιά τὰ ὄρια τοῦ κτήματος Φαρκασένι, ἰδιοκτησία τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν πρὸς τὴν πλευρά τοῦ Ὁμποροτσένι, τό ὁποῖο κατέχει ὁ μπάνος Καραζάς.

Ὑστερα ἀπό παράκληση τοῦ ἡγουμένου Νικοδήμου, τό Δικαστικό Τμήμα τοῦ Ντιβανίου διόρισε τόν καμινάρη Γεώργιο Μπάλδοβιτσι νά ὀριοθετήσει ἐκ νέου τὰ δύο κτήματα καί ἀπό τὴν ἄλλη πλευρά προέτρεψε τό Μητροπολίτη νά ἀπολύσει ἔγγραφο ἀφορισμοῦ.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 730.

944

1831

Ἡ Ἀγγελίνα, χήρα τοῦ ἀμαξιοποιοῦ Κυριάκου, καί τὰ ἑπτὰ παιδιά της πωλοῦν στή Σοφίκα Ἀγγελοπούλου, σύζυγο τοῦ Παναγιωτάκη μεγάλου κόμισου, ἓνα οἰκόπεδο προορισμένο γιά ἀνέγερση οἰκίας μαζί μέ δέντρα σέ κτήμα τῆς μονῆς Κοτροτσέني, ἔναντι 75 ταλήρων.

Δακτυλικά ἀποτυπώματα τῆς πωλήτριας καί τῶν παιδιῶν της.

Γραφείας ὁ ἱερέας Ἀναστάσιος (;)

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 1072.

945

1832, 17 Μαΐου

Τό Δικαστικό Ντιβάνι τῆς Μολδαβίας (ὑπογράφουν ὁ βόρnikovος Γρηγόριος Γκίκας πρόεδρος, ὁ Νικόλαος Δημάκης βόρnikovος, ὁ Ἰωάννης Καντακουζηνός ποστέλνικος, ὁ Βασίλειος Μπελδιμάν σπαθάρης καί ὁ Ἰορδάκε Μπάλς σπαθάρης) δικάζουν τή διένεξη μεταξῦ τοῦ Ἰωάννη Μπράντσα καί τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν (ἡγούμενός της ὁ ἀρχιμανδριτής Νικόδημος) ὕστερα ἀπό καταγγελία τοῦ Μπράντσα ὅτι ἡ μονή καταπατᾷ τό κτήμα πού ἔχει στό χωριό Ὁμποροτσέني τοῦ νομοῦ Ρόμαν. Ἡ μονή εἶχε μέ τή σειρά της διαμαρτυρηθεῖ ὅτι ὁ Μπράντσα καταπατᾷ ἓνα τεμάχιό της ἀπό τό Φαρκασέني.

Οἱ δικαστές ἀναθέτουν στό Δικαστήριο τοῦ Ρόμαν νά ἐρευνήσει ἐπί τόπου τό θέμα.

Ἀντίγραφο, Ρουμανικά, ἀρ. 941.

946

1832, 2 Ἰουλίου

Δύο πίνακες, πού περιλαμβάνουν τή χρονολογία, τόν ἀποστολέα καί τό χαρακτηρισμό ἐγγράφου, παραδόθηκαν στόν ἐπιστάτη Γεώργιο Νεγκουλίτσι καί ἀφοροῦν τό κτήμα Φαρκασέني τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν.

Ὁ πρῶτος περιλαμβάνει 13 ἔγγραφα χρονολογημένα μεταξῦ 13ης Ἀπριλίου 1606 καί 29ης Ἰουλίου 1813 καί ὁ δεύτερος 33 ἔγγραφα μεταξῦ 27ης

Μαρτίου 1640 (άφορᾶ τῆ δωρεά τοῦ Φαρκασένη στή μονή ἀπό τό Βασίλειο Λούπου) καί 1ης Σεπτεμβρίου 1813.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 939.

947

1833, 3 Αὐγούστου, Μπακάου

Ἐοβεστίαρης Κωνσταντίνος Κάρπ (;) παρουσιάζει τό πόρισμα τῆς ἔρευνας πού πραγματοποίησε σχετικά μέ τά οἰνοπωλεῖα πού κατέχουν κάτοικοι τοῦ Μπακάου, στό κτήμα τῆς μονῆς Πρέτσιστας (ἡγούμενός της ὁ Νικόδημος) καί τό ἐνοίκιο πού πρέπει νά πληρώνουν στή μονή.

Ἀποφασίζει λοιπόν τό ποσό τῶν ἐνοικίων πού θά καταβάλλουν οἱ κάτοικοι, ἀνάλογα μέ τό οἰκόπεδο. Γιά τά οἰνοπωλεῖα ἐκεῖνα πού βρίσκονται στήν Οὔλιτζα Μάρε μέχρι τά ποτοπωλεῖα τοῦ κόμμου Γρηγορίου Μορτζούν νά πληρώνουν ἀπό 10 λεί τό χρόνο γιά κάθε stânjen· γιά ἐκεῖνα πού βρίσκονται μεταξύ τοῦ ποταμοῦ Μπίστριτζα καί τοῦ μύλου [τῆς μονῆς] νά πληρώνουν ἀπό πέντε λεί τό χρόνο γιά κάθε stânjen, ἐνῶ γιά ἐκεῖνα πού βρίσκονται πρὸς τόν ποταμό Μπίστριτζα νά πληρώνουν δύο λεί καί 20 parale. Οἱ κάτοικοι πού κατέχουν βιοτεχνίες νά πληρώνουν 5 λεί τό χρόνο.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 821.

948

1833, 15 Αὐγούστου

Τό Τμήμα Ἐσωτερικῶν Ὑποθέσεων, τῆς Μολδαβίας γνωστοποιεῖ στήν Isprăvnicia τοῦ Μπακάου, τήν ἐγγραφὴ διαμαρτυρία τοῦ ἀρχιμανδριότη τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, Νικοδήμου, ἐναντίον τοῦ ιδιοκτῆτη τοῦ κτήματος Σαουτσενίτσι, ὁ ὁποῖος ἔκλεισε τό δρόμο πρὸς μία γέφυρα τοῦ ποταμοῦ Μπίστριτζα, πού βρίσκεται στό κτήμα Πρέτσιστα τοῦ Μπακάου, εἰς βάρος τῆς μονῆς.

Οἱ ἰσπράβνικοι νά ἐξετάσουν τή διένεξη.

Ἀντίγραφο, Ρουμανικά, ἀρ. 52.

949

1833, 13 Σεπτεμβρίου

Τό Δικαστήριο τοῦ νομοῦ Ἰασίου δικάζει τή διένεξη μεταξύ τοῦ ἀρχιμανδρίτη Νικοδήμου, ἡγουμένου τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν καί τῆς χήρας τοῦ Πέτρου Ἰβάνοβιτσι Κρασινόβ γιά ἓνα ποτοπωλεῖο μαζί μέ μία πέτρινη ἀποθήκη πού βρῖσκεται στό κτήμα Κολόου τῆς μονῆς, τό ὁποῖο κατέχει ἀδικαιολόγητα ἡ χήρα.

Μετά ἀπό ἀνταλλαγή ἐπιστολῶν μεταξύ τοῦ Δικαστηρίου καί τοῦ Ρωσικοῦ Προξενείου, στέλλεται ὁ δραγομάνος τοῦ Προξενείου, Κρουσοβάνου, μέ πέντε δικαιολογητικά. Λαμβάνοντας ὑπ' ὄψη τό ἀντίγραφο τοῦ διορισμοῦ τοῦ ἡγουμένου Σεραφεῖμ (τῆς 23ης Ἀπριλίου 1816) –στό ὁποῖο ἡ Ἱερά Κοινότητα ἀπαγόρευε τήν ἐκμίσθωση ὁποιοῦδήποτε κτήματος τῆς μονῆς– καθώς καί τά περισσότερα ἔγγραφα τοῦ Κρουσοβάνου πού θεώρησε ὅτι εἶναι ἀναξιόπιστα, τό Δικαστήριο ἐπικυρώνει στή μονή τήν κατοχή τοῦ ποτοπωλεῖου.

Ἀντίγραφο, Ρουμανικά, ἀρ. 305.

950

1834, 9 Μαρτίου

Τό Τμήμα Ἐσωτερικῶν Ὑποθέσεων τῆς Μολδαβίας γράφει στήν Isprăvnicia τοῦ νομοῦ Μπακάου, ὕστερα ἀπό αἴτημα τοῦ ἡγουμένου τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, Νικοδήμου.

Τῆς ζητᾶ νά ἐρευνήσει γιά τήν καταπάτηση τῶν ὁρίων τοῦ κτήματος Φαρκασέني, τοῦ νομοῦ Ρόμαν ἀπό τό σπαθάρη Κωστάκη Στούρζα, συγγενή τοῦ ὑπουργοῦ Δικαιοσύνης τῆς Μολδαβίας, καί νά ἐτοιμάσει σχετική ἀναφορά.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 729. Ἀντίγραφο, Ρουμανικά, ἀρ. 729Α.

951

1834, 17 Μαρτίου

Τό Δικαστήριο τοῦ νομοῦ Ἰασίου δικάζει τή διένεξη τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν (ἡγούμενός της ὁ Νικόδημος) καί τοῦ ράπτη Γεωργίου, ὁ ὁποῖ-

ος διατηρεί σπίτι στην έκταση της μονής πίσω από τό τουρκικό χάνι. Σύμφωνα με τό νόμο ό εκμισθωτής δέν μποροῦσε νά καθυστερεῖ περισσότερα από τρία χρόνια τήν καταβολή τοῦ μισθώματος.

Ἔγτερα από ἀνταλλαγή ἐπιστολῶν μεταξύ τοῦ Δικαστηρίου καί τοῦ Γαλλικοῦ Προξενίου (ἐπειδή ό ράπτης ἦταν Γάλλος προστατευόμενος), οἱ δύο πλευρές ἐφανερίστηκαν στή δίκη.

Ἡ μονή παρουσίασε τρία δικαιολογητικά: ἕνα συμβόλαιο τῆς Σύνταξης τοῦ Ἁγίου Ὁρους γιά τόν ἠγούμενο τῆς μονῆς Κοτροτσένι (τοῦ 1819), ἀντίγραφο παρόμοιου συμβολαίου (τοῦ 1816) γιά τόν ἠγούμενο τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν καί τέλος ἕνα ἄλλο συμβόλαιο τοῦ 1830 γιά τήν ἴδια μονή.

Ὁ Γεώργιος παρουσίασε συνολικά ἕξι ἔγγραφα, μεταξύ 1805 καί 1833, ἀπό τά ὁποῖα φαινόταν ὅτι κατέβαλλε κανονικά τό ποσό τῆς ἐκμισθωσης. Δύο ὁμως ἀπό τά ἔγγραφα ἀποδείχθηκαν πλαστά καί τό Δικαστήριο ἀποφασίζει ὅτι ό Γεώργιος πρέπει νά ἐγκαταλείψει καί τό σπίτι καί τό οἰκόπεδο τῆς μονῆς.

Ἀντίγραφο, Ρουμανικά, ἀρ. **949**, τῆς 10ης Μαΐου 1834.

952

1834, 22 Μαρτίου

Τό Δικαστήριο τοῦ νομοῦ Ἰαίου δικάζει τή διένεξη μεταξύ τοῦ ἀρχιμανδρῆτη Νικολήμου, ἠγούμενου τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν ἑνός [μῆ ὀνομαζομένου λογοθέτη] γιά ἕνα ἀγροτεμάχιο στήν έκταση τῆς μονῆς Κοπόου. Ἐκεῖ βρίσκεται καί ἕνα *rediu*, τό ὁποῖο ό λογοθέτης καταπατᾷ.

Ἀπό τά τέσσερα ἔγγραφα πού παρουσίασε ό ἠγούμενος, τρία ἀναφέρονται σέ συμφωνίες πού ὑπογράφει ἡ Ἱερά Κοινότητα μέ τούς νεοδιοριζόμενους ἠγούμενους τῆς μονῆς τοῦ Κοτροτσανίου (τοῦ 1819) καί τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν καί ἕνα τοῦ 1830 ὅταν ἀνέλαβε ό Σεραφεῖμ· καί στίς δύο, στό σημεῖο ἀρ. 12 ἀπαγορευόταν νά ἐκμισθῶναι ό ἠγούμενος κάποιο κτήμα τῆς μονῆς. Μπροστά σέ αὐτά τά δικαιολογητικά, ἐκεῖνα πού παρουσίασε ό ἐπιστάτης τοῦ λογοθέτη δέν ἐλήφθησαν ὑπ' ὄψη καί ἡ λύση δόθηκε ὑπέρ τῆς μονῆς.

Ἀντίγραφο, Ρουμανικά, ἀρ. **304**.

953

1834, 23 Ἀπριλίου

Ὁ Ἐβραῖος Νόχμαν Χάιμερ ἀπό τό Ἰάσι ἐκμισθώνει ἀπό τόν ἀρχιμαν-

δρίτη Νικόδημο, ήγούμενο τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, δέκα stânjeni ἐλεύθερου χώρου στό Ἱάσι, τῶν ὁποίων τά σύνορα περιγράφει ἀναλυτικά, γιά ἔννεα χρόνια (1834-1843). Τό ποσό ὀρίζεται σέ 35 λεί τό χρόνο καταβαλλόμενο σέ δύο δόσεις.

Οἱ ὄροι τοῦ συμβολαίου ἀκολουθοῦν.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 303.

954

1834, 17 Μαΐου

Τό Ἐφετεῖο τῆς Ἄνω Χώρας δικάζει τή διένεξη μεταξὺ τοῦ ἀρχιμανδρίτη Νικολόδημο, ἡγουμένου τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν καί τοῦ συμβούλου Πέτρου Ἰβάνοβιτσι Κρασμίνοβ, δραγουμάνου τοῦ Ρωσικοῦ Προξενείου γιά ἓνα ποτοπωλεῖο καί μία πέτρινη ἀποθήκη, πού βρῖσκονται στό κτήμα τῆς μονῆς Κοπούου.

Ὁ ἀρχιμανδρίτης ἀνέφερε πῶς στίς 4 Μαΐου 1830 ἐκμίσθωσε μέ τριετές συμβόλαιο τό ποτοπωλεῖο καί τήν ἀποθήκη στόν Κρασμίνοβ, ἐνῶ μέ τή λήξη του τό ἐκμίσθωσε σέ ἄλλο ἄτομο. Ἡ χήρα τοῦ τελευταίου, ἡ ὁποία εἶχε ἓνα ἀμπέλι δίπλα στό κτήμα τῆς μονῆς, πῆρε στήν κατοχή της καί τό ποτοπωλεῖο. Γι' αὐτό τό λόγο ἡ μονή τήν κάλεσε σέ δίκη μέσω τοῦ Ρωσικοῦ Προξενείου. Τό Προξενεῖο γνωστοποιεῖ στίς 14 Ἰουλίου ὅτι, ἐν ὄψει τῆς δίκης, στάλθηκε μέ δικαιολογητικά της ὁ δραγομάνος Κρουσοβάνου. Ἀπό τά ἔξι ἔγγραφα πού παρουσιάζει ἡ χήρα, χρονολογημένα μεταξὺ 1790 καί 1830, φαίνεται ὅτι ὁ Κρασμίνοβ ἐκμίσθωσε ἓνα οἰκόπεδο τῆς μονῆς, ὅπου παλαιότερα ἡ μονή εἶχε οἶνοπωλεῖο, ἔναντι 300 λεί τό χρόνο γιά 25 χρόνια.

Ὁ ἡγούμενος τῆς μονῆς γιά νά ὑποστηρίξει τά δικαιώματά της παρουσίασε σέ ἀντίγραφο τό συμβόλαιο ἀνάληψης τῆς ἡγουμενίας ἀπό τό Σεραφεῖμ, τῆς 23ης Ἀπριλίου 1816, μέ τή σφραγίδα τοῦ Ἁγίου Ὁρους, ὅπου ἀναφερόταν ὅτι ἀπαγορεύεται στόν ἡγούμενο νά ἐκμισθώνει οἰκόπεδα τῆς μονῆς.

Ἡ ἀπόφαση τοῦ Ἐφετείου ἦταν ὑπέρ τῆς μονῆς καί ὄριζε ὅτι τό οἰκόπεδο, στό ὁποῖο κτίστηκε τό ποτοπωλεῖο, νά ἀνήκει στή μονή.

Ἀντίγραφο, Ρουμανικά, ἀρ. 302.

955

1834, 23 Αὐγούστου

Τό Ἐφετεῖο τῆς Ἄνω Χώρας παραχωρεῖ βεβαίωση στόν ἀρχιμανδρίτη Νικόδημο Τριεραχίτη.

Τό κτήμα τῆς μονῆς, Τρουσέστι, πρόκειται νά ὀριοθετηθεῖ, ἐπειδή καταπατᾶται ἀπό τό Γκουράντα τοῦ ποστέλνικου Γιάγκου Κανανάου καί τό Ἴονασέني τοῦ ἀγᾶ Γρηγορίου Μπάλς· καί τά τρία βρῖσκονται στό νομό Μποτοσάνι.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **704**.

956

1834, 7 Ὀκτωβρίου, Ἰάσι

Ὁ ἀρχιμανδρίτης Νικόδημος Τριεραρχίτης διαμαρτύρεται στό Ἐφετεῖο τῆς Ἄνω Χώρας ὅτι τό κτήμα τῆς μονῆς Τρουσέστι, τοῦ νομοῦ Μποτοσάνι, καταπατᾶται στό ἄνω μέρος τοῦ ἀπό τό κτήμα Γκουράντα τοῦ ποστέλνικου Γιάγκου Κανανάου καί στό κάτω μέρος ἀπό τό Ἴονασέني τοῦ ἀγᾶ Γρηγορίου Μπάλς.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **703**.

957

1834, 8 Ὀκτωβρίου

Τό Δικαστήριο τοῦ νομοῦ Μπακάου δικάζει τή διένεξη μεταξύ τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν (ἐπιστάτης τῆς ὀ Παβαλάκης Χρηστός) καί τοῦ κόμισσου Γρηγορίου Μορτζούν πρώην ἐκμισθωτῆ τοῦ κτήματος Λέτε τοῦ νομοῦ Μπακάου. Ὁ τελευταῖος δέν ἐπισκέυασε –ὅπως προέβλεπαν οἱ ὅροι τοῦ συμβολαίου– τό σπίτι, τή σιταποθήκη, τό ποτοπωλεῖο, τό coșer, οὔτε τή γέφυρα τοῦ ποταμοῦ Μπίστριτζα.

Ὁ κόμισσος ἐπέδειξε τό συμβόλαιο (ὑπεκμισθωσης τοῦ κτήματος ἀπό Ἑβραίους) τό ὁποῖο προέβλεπε τήν ἐπισκευή τους χωρίς ἀποζημίωση.

Οἱ δικαστές ἀποφάσισαν ὅτι ἡ μονή δέν ἔχει δίκαιο σχετικά μέ τό coșer, τό ὁποῖο γκρεμίστηκε ὕστερα ἀπό διαταγή τῶν ἰσραβνικῶν, ἐνῶ ἀντιθέτως ὁ κόμισσος εἶχε τήν ὑποχρέωση νά σεβαστεῖ ὅλους τοὺς ὅρους τοῦ συμβολαίου.

Ἄντίγραφο, Ρουμανικά, ἀρ. **871**, ἐπικυρωμένο στίς 5 Ἰανουαρίου 1835 ἀπό τό Δικαστήριο τοῦ νομοῦ Μπακάου.

958

1834, 10 Ὀκτωβρίου

Ὁ ἀρχιμανδρίτης Νικόδημος, ἠγούμενος τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχ-

χῶν, παρακαλεῖ τὸ Ἐφετεῖο τῆς Ἄνω Χώρας νὰ στείλει χωρομέτρη στό κτῆμα τῆς Φαρχασέني τοῦ νομοῦ Ρόμαν, ἐπειδὴ καταπατᾶται ἀπ' ὄλες τὶς πλευρὲς ἀπὸ τὰ γειτονικά κτῆματα.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **943**.

959

1834, 1 Ὀκτωβρίου

Ὁ ἀρχιμανδρίτης Νικόδημος, ἡγούμενος τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, ζητᾶ ἀπὸ τὸ Ἐφετεῖο τῆς Ἄνω Χώρας νὰ γίνῃ ἐπὶ τόπου ἐρευνα στό κτῆμα τῆς Κοπόου, τὸ ὁποῖο καταπατᾶται ἀπὸ τὰ γειτονικά: Καρλίγκουλ, τῆς Μητροπόλεως, Οὐρικάνι τοῦ ἄρχοντα [...] καὶ Παουτέστι τοῦ σπαθάρη Δημητράκη Καντακουζηνοῦ.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **920**.

960

1834, 23 Ὀκτωβρίου

Τὸ Ἐφετεῖο τῆς Ἄνω Χώρας βεβαιώνει ὅτι ὁ ἀρχιμανδρίτης Νικόδημος, ἡγούμενος τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, ἔστειλε ἔγγραφο διαμαρτυρία σχετικά μὲ τὴν καταπάτηση τοῦ κτήματός τῆς Κοπόου ἀπὸ γειτονικά κτῆματα.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **301**.

961

1834, 23 Ὀκτωβρίου

Τὸ Ἐφετεῖο τῆς Ἄνω Χώρας παραχωρεῖ μία βεβαίωση στὸν ἀρχιμανδρίτη Νικόδημο Τριεραρχίτη ἢ ὁποῖα τοῦ εἶναι ἀναγκαῖα γιὰ τὴν ὀρθοθεσία τοῦ κτήματός του Φαρχασέني τοῦ νομοῦ Ρόμαν, τὸ ὁποῖο καταπατᾶται ἀπὸ τοὺς γείτονες.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **728**.

962

1834, 31 Ὀκτωβρίου

Τό Ἐφετεῖο τῆς Κάτω Χώρας βεβαιώνει τήν παραλαβή τῆς ἔγγραφης διαμαρτυρίας τοῦ Νικοδήμου, ἡγουμένου τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν. Τό κτῆμα τῆς Μπαλανέστι καταπατάται ἀπό ἐπέκταση τοῦ ἀγροτεμαχίου πού ἔχει ἐκεῖ ὁ σπαθάρης Δημήτριος Κάντα καί ἀπό ἀνάλογη ἐπέκταση τοῦ κτήματος τοῦ καμινάρη Ἀλέκου Βεντούρα.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 931.

963

1834, 7 Νοεμβρίου

Τό Ἐφετεῖο τῆς Ἄνω Χώρας (ὑπογράφει ὁ πρόεδρος βόρηνικος Γρηγόριος Γκίκας καί τά μέλη Κωστάκης Στούρτζα ἀγάς, Μανωλάκης Μπογκδάν ἀγάς καί Μανωλάκης Ράδου ἀγάς) ἐρευνᾷ τή διένεξη μεταξὺ τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν (ἡγούμενός της ὁ Νικόδημος) καί τοῦ Γάλλου προστατευόμενου ράπτη Γεωργίου. Ἡ διένεξη ἀφοροῦσε μία οἰκία τοῦ τελευταίου εὐρισκόμενη στήν ἔκταση τῆς μονῆς.

Δυσανεστημένος μέ τήν ἀπόφαση τοῦ Δικαστηρίου τοῦ νομοῦ Ἰασιου, ὁ ράπτης προσῆλθε ἐνώπιον τοῦ Ἐφετείου, παρουσιά τοῦ δραγομάνου τοῦ Γαλλικοῦ Προξενείου.

Τό σπίτι αὐτό βρισκόταν πολύ κοντά στά βοηθητικά κτίσματα τῆς μονῆς, δημιουργώντας κίνδυνο πυρκαγιᾶς γιά τή μονή καί γιά τήν πόλη.

Τό Ἐφετεῖο ἀποφασίζει νά χτίσει ἡ μονή μέχρι τήν ἀνοιξη ἄλλο οἶκημα, ἴδιου μεγέθους σέ δική της ἔκταση, μέ τό ἴδιο ἐνοίκιο. Μέχρι τότε νά τοῦ παραχωρήσει κάποιο σπίτι. Τό παλαιό κτίσμα θά γκρεμιστεῖ.

Ἀντίγραφο, Ρουμανικά, ἀρ. 978, θεωρημένο ἀπό τόν ἴδιο φορέα στίς 11 Ἰανουαρίου 1835. Ἄλλο παρόμοιο ἀντίγραφο ἀρ. 979.

964

1834, 14 Νοεμβρίου

Ἡ Ἐπιτροπή διαχείρισης τῆς περιουσίας τοῦ μακαρίτη χατμάνου Ἀλέ-

κου Σκορτζέσκου ἀπευθύνεται πρὸς τὸ Ντιβάνι διαμαρτυρούμενη γιὰ τὴν καταπάτηση τοῦ κτήματος Χαμπασέστι τοῦ οἴκου Σκορτζέσκου.

Συγκεκριμένα καταπατᾶται ἀπὸ: τὸ Κριβέστι τοῦ ἀγῶ Δημητρίου Μπουχούς, τὸ Μοβιλένι τοῦ βεσιάρη Ἰλέκου Στούρτζα, τὸ Φαρκασένι τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, τὸ Σκέια τοῦ ἀγῶ Κωστάκη Στούρτζα, τὸ Μπρατουλέστι τοῦ κόμισου Βασιλείου Κάρπ, τὸ Μπούζνεα τοῦ βόρνικου Στεφάνου Καταρτζίου.

Ἡ Ἐπιτροπὴ ζητᾶ ἀπὸ τὸ Ντιβάνι νὰ στείλει ἀξιωματοῦχους γιὰ νὰ ἐρευνήσουν τὴν ὑπόθεση.

Ἀντίγραφο, Ρουμανικά, ἀρ. 944.

965

1834, 16 Δεκεμβρίου

Πρακτικά τοῦ Δικαστηρίου τοῦ νομοῦ Μπακάου σχετικά μέ τὴ διένεξη μεταξὺ τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν τοῦ Ἰασίου καί τοῦ κόμισου Γρηγορίου Μορτζοῦν, πρῶην ἐκμισθωτῆ τοῦ κτήματος Λέεα. Ὁ τελευταῖος εἶχε κτίσει ἓνα μύλο ὅσο ἦταν ἐκμισθωτῆς καί τώρα δέν θέλει νὰ τὸν παραχωρήσει. Τὸ Δικαστήριον δικαιολογεῖ τὴν ἐνέργειά του, προκαλώντας τὴ δυσαρέσκεια τῆς μονῆς.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 59.

966

1835, 10 Ἰουλίου

Μέ τὴ διαθήκη του, ἐπικυρωμένη ἀπὸ τὸ Μητροπολίτη Μολδαβίας Βενιαμίν, ὁ βόρνικος Δρακάκης Ροσέτ, δεῦτερος σύζυγος τῆς Ζωῆς καί διαχειριστῆς τῆς περιουσίας της καί ἀπὸ τὸν προηγούμενο γάμο της μέ τὸ σπαθάρη Ἰορδάκε Ραμαδάν μέ τὸν ὁποῖο εἶχε ἀποκτήσει καί μία κόρη, τὴ Μαρία, ποὺ ἀπεβίωσε, βεβαιώνει τὰ ἀκόλουθα: μετὰ τὸ θάνατό του ἓνα χάνι μαζί μέ ποτοπωλεῖο, πέτρινη ἀποθήκη, τρία δωμάτια, καθῶς καί ἕξι οἰνοπωλεῖα καί μέ μερικoὺς τοιγγάνους σέ ὀρισμένα ἀπὸ αὐτά, ὅλα στὴν ὁδὸ Τάργκουλ Κούκουλου, θὰ τὰ δωρίσει στὴ μονὴ τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν γιὰ τὸ μνημόσυνο τῆς Ζωῆς καί τοῦ μακαρίτη Ἰορδάκε τοῦ ὁποίου ὁ τάφος βρῖσκεται ἐκεῖ. Ἡ μονή, ὅπως καί οἱ μονές τοῦ Ἁγίου Ὁρους, νὰ τοὺς μνημονεύουν.

Ἐκολουθοῦν εἰδικές ρυθμίσεις.

Στίς 24 Ἀπριλίου 1836 τὸ Ἐφετεῖο τῆς Ἄνω Χώρας ἐπικυρώνει τὸ ἔγγραφο.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 545.

967

1835, 2 Αὐγούστου

Τὸ Ἐφετεῖο τῆς Κάτω Χώρας βεβαιώνει τὴν παραλαβὴ ἔγγραφης διαμαρτυρίας τοῦ ἡγουμένου τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν. Σὲ αὐτὴν ἀναφέρεται ὅτι τὸ κτῆμα τῆς Μπαλανέστι καταπατᾶται τόσο ἀπὸ τὸ σπαθάρι Δημήτριο Κάντα πού κατέχει στὸ ἴδιο κτῆμα ἓνα τεμάχιο ὅσο καὶ ἀπὸ τὸν καμινάρη Ἀλέκο Βεντούρα, ἰδιοκτῆτη ἄλλου κτήματος [μὴ ὀνομαζόμενου].

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 933.

968

1835, 7 Αὐγούστου

Τὸ Ἐφετεῖο τῆς Κάτω Χώρας βεβαιώνει ὅτι ἔλαβε ἀπὸ τὸν ἡγούμενο τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, ἀρχιμανδρῆτη Νικόδημο, μία διαμαρτυρία σχετικὰ μὲ τὴν καταπάτηση τῶν κτημάτων Λέετα καὶ Πολόρουλ ἀπὸ τὸ Σαουτσέστι, κτῆμα τοῦ πρώην ἡγεμόνα Ἰωάννη Στούρζα καὶ ἐκεῖνο τῆς Μαριόαρς Ροσέτ, ὀνόματι Καλοῦγκαρα.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 162.

969

1835, 7 Αὐγούστου

Τὸ Δικαστήριο τοῦ νομοῦ Ἰασίου δικάζει τὴ διένεξη μεταξὺ τοῦ στόλνικου Κωνσταντίνου Χρυσοκέφαλου καὶ τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν. Ἡ μονὴ ὑποστηρίζει ὅτι ὁ πρῶτος χρωστᾶ 2.050 λέι.

Γι' αὐτὸ τὸ ποσὸ εἶχε ἀπευθυνθεῖ καὶ στὸ Ντιβάνι τῆς Ἄνω Χώρας (στίς 14 Αὐγούστου 1834), χωρὶς κανένα ἀποτέλεσμα.

Ὁ στόλνικος παρουσίασε στὴ δίκη δύο ἔγγραφα, τοῦ 1826 καὶ τοῦ 1828.

Ὁ ἡγούμενος τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, Νικόδημος, ὑποστήριξε ὅτι δέν γνωρίζει οὔτε τὸ Χρυσοκέφαλο οὔτε τὸ αἴτημά του.

Τὸ Δικαστήριο ἀποφασίζει πὼς τὰ χρήματα δέν ζητήθηκαν ἀπὸ τὴ μονή, γι' αὐτὸ καὶ τὰ δύο ἔγγραφα πού παρουσίασε ὁ στόλνικος δέν φέρουν τὴ σφραγίδα τῆς. Ὁ Χρυσοκέφαλος νά ἀπευθυνθεῖ στὸν προηγούμενο τῆς μονῆς, Σεραφεῖμ.

Ἐπογράφουν ὁ σπαθάρης Ἐνακάκης Γκρέκου, ὁ καμινάρης Κωνστατίνος Κάρπ, ὁ stolonacialnic Ἰωάννης Τεόδορ καὶ ὁ Φοτέσκου.

Ἀντίγραφο, Ρουμανικά, ἀρ. **960**, τῆς 7ης Σεπτεμβρίου 1835.

970

1835, 2 Σεπτεμβρίου

Τὸ Ἐφετεῖο τῆς Ἄνω Χώρας βεβαιώνει –ἕστερα ἀπὸ αἴτημα τοῦ ἀρχιμανδριτῆ Νικοδήμου ἡγουμένου τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν– ὅτι ἡ μονή ἔχει δίκη γιὰ τὴν καταπάτηση τοῦ κτήματός τῆς Ἰουγκάνι τοῦ νομοῦ Ρόμαν ἀπὸ τὸ Μιρτσέστι, τοῦ σπαθάρη Νικολάου Μύλου.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **790**.

971

1835, 6 Σεπτεμβρίου

Τὸ Ἐφετεῖο τῆς Κάτω Χώρας βεβαιώνει τὴν παραλαβὴ μιᾶς ἔγγραφης διαμαρτυρίας ἐκ μέρους τοῦ ἐπιστάτη τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν. Ἐκεῖ ἀναφέρεται ὅτι τὸ κτῆμα τῆς Μπαλανέστι, τοῦ νομοῦ Τούτοβα, καταπατᾶται ἀπὸ τὸ σπαθάρη Δημήτριο Κάντα, ἀπὸ τὸν οἶκο τῆς μακαρίτισσας καμιναρῆσας Ζωίτζας Δογάν, ἀπὸ τὴ σκῆτη [...] καὶ ἀπὸ τὸ κτῆμα Ροσιέστι.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **932**.

972

1835, 20 Σεπτεμβρίου

Τὸ Ἐφετεῖο τῆς Ἄνω Χώρας παραχωρεῖ στὸν ἀρχιμανδριτῆ Νικόδημο,

ηγούμενο της μονής τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, μία βεβαίωση ἡ ὁποία θά τόν διευκολύνει στήν ὀριοθεσία τοῦ κτήματός της Ρακιτένι, τοῦ νομοῦ Ρόμαν, πρὸς τήν πλευρά τοῦ κτήματος Γκιραϊέστι τῆς Ἐπισκοπῆς Ρόμαν.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **793**.

973

1835, 18 Ὀκτωβρίου

Τό Ἐφετεῖο τῆς Ἄνω Χώρας, γιά λογαριασμό τοῦ ἡγεμόνα Μιχαήλ Στούρζα, ἐξετάζει τή διαμαρτυρία τοῦ στόλνικου Κωνσταντίνου Χρυσοκέφαλου ἐναντίον τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, στήν ὁποία δάνεισε 2.050 λέι.

Ὁ στόλνικος εἶχε παρουσιάσει στό Δικαστήριο καί τρία δικαιολογητικά, τῶν ἐτῶν 1826-1828. Τά δύο ἀπό αὐτά ἔφεραν τήν ὑπογραφή τοῦ προηγουμένου, ἀρχιμανδριῆτη Σεραφείμ.

Ἀπαντώντας στά ὅσα ὑποστήριξε ὁ Χρυσοκέφαλος, ὁ νῦν ἡγούμενος Νικόδημος ἀνέφερε πὼς δέν γνωρίζει γιά αἴτηση δανείου πού νά εἶχε ὑπογράψει ἡ μονή. Ὁ Σεραφείμ εἶχε ζητήσει τά χρήματα γιά τίς δικές του ἀνάγκες.

Τό Ἐφετεῖο ἀποφασίζει ὅτι ὁ στόλνικος πρέπει νά ἀπευθυνθεῖ εἴτε στό Σεραφείμ, εἴτε στοὺς ἐγγυητές.

Ἐπογράφουν γιά τό Ἐφετεῖο ὁ βόρνικος Κωνσταντίνος Σούρζα, ὁ ἀγὰς Ραδ[...] Μανολάκης, ὁ σπαθάρης Κωνσταντίνος Λιπάν.

Ἀντίγραφο, Ρουμανικά, ἀρ. **958**, πού ἔγινε στίς 8 Φεβρουαρίου 1836.

974

1836, 20 Ἰανουαρίου

Ὁ Βενιαμίν, Μητροπολίτης τῆς Μολδαβίας, μαζί μέ δύο λογοθέτες καί δύο βόρνικους βεβαιώνουν ὅτι ἡ μονή τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν κατεῖχε τό κτήμα Ἰουγκάνι τοῦ νομοῦ Ρόμαν μέχρι τῆ «δύστυχη ἐποχὴ τοῦ 1821». Ἀπό τότε ὁ σπαθάρης Νικόλαος Μύλου ἀναμειγνύεται αὐθαίρετα σέ περιουσιακά ζητήματα τῆς μονῆς.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **500**.

975

1836, 14 Μαΐου

Τό Ἐφετεῖο τῆς Κάτω Χώρας ἐξετάζει τῆ διένεξη μεταξὺ τοῦ ἀρχιμανδρίτη Νικοδήμου, ἠγουμένου τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν καὶ τοῦ κόμισου Γρηγορίου Μοράριου γιὰ ἓνα μύλο πού βρῖσκεται στό κτῆμα Λέτα τῆς μονῆς Πρέτσιστας τοῦ Μπακάου, μετοχίου τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν.

Τό Ντιβάνι ἀποφασίζει νά διατηρήσει ἡ μονή τὸ μύλο, ἀλλὰ νά πληρώσει στὸν κόμισο τὰ ὑλικά καὶ τὴν ἐργασία γιὰ τὴν κατασκευή τοῦ μύλου, σύμφωνα μέ τὴν ἐκτίμηση πού θά πραγματοποιήσουν οἱ ἄνθρωποι τοὺς ὁποίους θά στείλει τὸ Ντιβάνι.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 55.

976

1836, 19 Μαΐου

Ὁ ἠγούμενος τῆς μονῆς Κοτροτσένι ἀπευθύνεται πρὸς τὸ Μέγα Λογοθέσιο τῶν ἐκκλησιαστικῶν ὑποθέσεων σχετικά μέ ἓνα ἀγροτεμάχιο τὸ ὁποῖο ὁ πιτάρης Νικολῆς εἶχε ἐκμισθώσει ἐπὶ μακρόν, εὐρισκόμενο σὲ κτῆμα τῆς μονῆς Κοτροτσένι.

Ἐπειδὴ ἀπὸ τότε πού ὁ Νικολῆς ὑπέγραψε τὸ συμβόλαιο, δέν ἔφραξε τὸ κτῆμα, ὄργωσαν καὶ ἔσπειραν ἐκεῖ ἀρχετοὶ χωρικοί. Ἡ μονὴ ὁμως δέν εὐθύνεται ἐφ' ὅσον ὁ ἴδιος δέν φρόντισε νά τὸ περιφράξει.

Ἀντίγραφο, Ρουμανικά, ἀρ. 1125.

977

1836, 2 Ἰουνίου

Ὁ Ἀθανάσιος Ἐνέσκου συντάσει ἔκθεση ὕστερα ἀπὸ τὴ χρηματικὴ ἐκτίμηση –παρουσία χωρικῶν– τῶν βοηθητικῶν κτιρίων πού κατεῖχε ὁ μακαρίτης βεστιάριος Πετροῦχος στὴν ἔκταση τῆς ἐκκλησίας τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν.

Μάστυρας ὁ ἱερέας Ἰωάννης.

Ἀντίγραφο, Ρουμανικά, ἀρ. 300.

978

1836, 3 Ιουνίου

Τό Δικαστήριο τοῦ νομοῦ Ἰασίου, γιά λογαριασμό τοῦ ἡγεμόνα Μιχαήλ Γρ. Στούρτζα, δικάζει τή διένεξη μεταξύ τοῦ ἀρχιμανδριότη Νικοδήμου, ἡγουμένου τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν καί τῆς χήρας τοῦ βεστιάρη Πετρούρα Στούρτζα γιά ἓνα οἰκόπεδο ἀπό τό Πακουράρι.

Ἡ χήρα εἶχε καταπατήσει κατά τήν ἐποχή τοῦ ἡγεμόνα Ἰωαννίτζη Στούρτζα ἓνα οἰκόπεδο κοντά στό μύλο τῆς μονῆς. Δέν παρουσιάζεται ὁμοῦ ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου, τό ὁποῖο ἀποφασίζει νά σταλεῖ ὁ σπαθάρης Μαυρογένης γιά νά κάνει τήν καταγραφή τοῦ χώρου καί νά ἐκτιμήσει τά κτίρια πού ἀνήγειρε ἡ χήρα τοῦ βεστιάρη. Ἐπικυρώνει τήν κατοχή τῆς μονῆς στό συγκεκριμένο οἰκόπεδο. Σέ περίπτωση πού ἡ τελευταία φέροι ἀποδείξεις ὅτι πλήρωνε κανονικά τό ἐνοίκιο στά ὀκτώ χρόνια πού εἶχε τό οἰκόπεδο, νά συνεχίζει νά τό ἐκμισθώνει.

Ἀντίγραφο, Ρουμανικά, ἀρ. 299, πού ἔγινε στίς 6 Ἰουνίου 1836 ἀπό τό Δικαστήριο τοῦ νομοῦ Ἰασίου.

979

1836, 13 Ἰουλίου

Τό Α΄ Τμήμα τοῦ Δικαστηρίου τοῦ νομοῦ Ἰλφοβ ἀναφέρει πῶς διαμαρτυρήθηκε ἐνώπιόν του ὁ πιτάρης Νικολής, ὑποστηρίζοντας ὅτι ὁ σετράρης Νικόλαος Πρεδέσκου, μέχρι τώρα Πρόεδρος, ἐκδίωξε ἀπό ἓνα τμήμα πού ἔχει ἐνοικιάσει ἐπί μακρόν ἀπό τή μονή Κοτροτσένι μερικούς ἐργάτες του, καί δέν τοῦ ἐπιτρέπει νά τό κατέχει [μέ ἐνοίκιο] σύμφωνα μέ τό συμβόλαιο πού ἔχει μέ τή μονή.

Τό Δικαστήριο ἀποφασίζει νά κατέχει ὁ Νικολής χωρίς κανένα πρόβλημα τά 40 ἡμεκτάρια πού ἔχει ἐνοικιάσει, ἐνῶ ὁ κατηγορούμενος νά πληρώσει 15 λέι ὡς δικαστικά ἔξοδα.

Ἀντίγραφο, Ρουμανικά, ἀρ. 1122.

980

1836, 21 Αὐγούστου

Τοπογραφικό σχέδιο γιά τά κτήματα Μιρτσέστι καί Κοζμέστι (τό δεύτε-

ρο τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν), τό ὁποῖο εἰτοίμασε ὁ λογοθέτης Δημη-
τράκης Στούρτζα.

Μέ τήν ἐπικυρωτική ὑπογραφή τοῦ μητροπολίτη Μολδαβίας, Βενιαμίν.

Ἀντίγραφο, Ρουμανικά, ἀρ. 912.

981

1837, 19 Φεβρουαρίου

Τό Δικαστήριο τοῦ νομοῦ Μπακάου δικάζει τή διένεξη μεταξύ τῆς Σμα-
ράγδας Καλλιμάχη καί τοῦ βόρνικου Στεφάνου Ροσέτ σχετικά μέ μία κα-
μπάνα τήν ὁποία ἡ δόμνα ζητᾶ ἀπό τό βόρνικο νά τῆς ἐπιστρέψει.

Ἡ καμπάνα, βάρους 617,5 ocale, προοριζόταν γιά τή μονή τοῦ Ἁγίου
Παντελεήμονος τοῦ Ἁγίου Ὅρους. Εἶχε κατασκευαστεῖ τό 1820 καί στήν ἐπι-
φάνειά τῆς ἔφερε χαραγμένο τό πρόσωπο τοῦ Ἁγίου καί τό ὄνομα τῆς οἰκο-
γενείας. Κατά τή διάρκειά τῶν ταραχῶν τοῦ 1821 ἡ καμπάνα ἔμεινε στό σπίτι
τοῦ σπαθάρη Γεωργίου Γρηγοριάδη, καί μεταφέρθηκε ἔπειτα στήν ἐκκλησία
τοῦ χωριοῦ Πατρασκάνι, τοῦ βόρνικου Ροσέτ. Ἡ δόμνα τή ζήτησε πίσω.

Ἡ ἐκδίκαση ξεκίνησε στίς 13 Μαΐου 1836 ἀπό τήν Isprăvnicia τοῦ νομοῦ.
Ἐκεῖ ὁ βόρνικος εἶχε καταθέσει νωρίτερα ἐρώτηση σχετικά μέ τήν ἀπομά-
κρυνση τῆς καμπάνας ἀπό τήν ἐκκλησία τοῦ χωριοῦ Πατρασκάνι. Πάνω τῆς
ὁμως βρέθηκαν τά ἀρχικά τῆς οἰκογένειας τῶν κτητόρων. Καί ἔτσι ἡ Is-
prăvnicia διατάζει τό βόρνικο νά ἐπιστρέψει τήν καμπάνα στή δόμνα. Ὁ τε-
λευταῖος τῆς ἔκανε μήνυση δηλώνοντας ὅτι ἀγόρασε τήν καμπάνα ἀπό τά
ὀθωμανικά στρατεῦματα καί νόμιμα παραμένει στήν κατοχή του.

Ἡ δίκη ξεκίνησε τήν 1η Φεβρουαρίου καί στίς 19 τοῦ ἴδιου μηνός τό
Δικαστήριο ἀποφασίζει ὅτι ἡ καμπάνα πρέπει νά ἐπιστραφεῖ στή Σμαράγδα
Καλλιμάχη.

Ὑπογράφουν ἐκ μέρους τοῦ Δικαστηρίου ὁ παχάρνικος Γιάγκος Σέργκι,
ὁ στόλνικος Ἀλέκος Ἀναστάσιε, ὁ διευθυντής Γεώργιος Χοτσιούγκ, ὁ
στόλνικος Κωστάκης Χανδόκα.

Ἀντίγραφο, Ρουμανικά, ἀρ. 966, τῆς 11ης Ἰουνίου 1837.

982

1837, 10 Μαρτίου

Ἀναλυτική περιγραφή τῆς διένεξης μεταξύ τῆς δόμνας Σμαράγδας Καλ-

λιμάχη και του βόρνικου Στεφάνου Ροσέτ σχετικά με μία καμπάνα, την οποία παρήγγειλε η Σμαράγδα για να σταλεί στη μονή του Ἁγίου Παντελεήμονος.

Ἡ υπόθεση ἔχει ὡς ἔξης: Ἡ δόμνα εἶχε παραγγείλει μία καμπάνα βάρους 617,5 ocale, ἡ ὁποία τό 1820 ἐπρόκειτο νά σταλεῖ στή μονή. Τό 1821, ἐξ αἰτίας τῶν ταραχῶν, ἡ καμπάνα παραμένει στό σπίτι τοῦ σπαθάρη Γεωργίου Γρηγοριάδη καί ἀπ' ἐκεῖ περνάει στήν κατοχή του βόρνικου Ροσέτ.

Δικαιολογητικά δέν υπάρχουν, ἀλλά ἡ δόμνα ἐνημερώνει γιά τά χαρακτηριστικά τῆς καμπάνας (τό πρόσωπο τοῦ Ἁγίου καί τό ὄνομα τῆς οἰκογενείας της). Ὁ βόρνικος ὑποστήριξε ὅτι τήν ἀγόρασε ἀπό τά ὀθωμανικά στρατεύματα καί πῶς ὅσα πράγματα ἀποκτήθηκαν κατά τήν παρουσία τους στό Πριγκιπάτο, παραμένουν στούς νέους ἰδιοκτῆτες.

Τό Ἐφετεῖο ἀπορρίπτει τό σκεπτικό του καί τοῦ ζητᾶ νά τήν ἐπιστρέψει στή δόμνα.

Ἀντίγραφο, Ρουμανικά, ἀρ. 967.

983

1837, 18 Μαΐου

Ὁ Ραδουκάνου Πραξέσκου ἀγάς καί ὁ Νικόδημος, ἡγούμενος τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, ἀπευθύνονται στό Ἐφετεῖο τῆς Ἄνω Χώρας, γνωστοποιώντας τή συμφωνία μεταξύ τους γιά τά ὄρια τῶν κτημάτων Τετζκάνι, τοῦ νομοῦ Ρόμαν, ἰδιοκτησία τοῦ ἀγᾶ Ἰουγκάνι καί τῆς μονῆς.

Τά ὄρια τῶν κτημάτων ἀκολουθοῦν.

Ἀντίγραφο, Ρουμανικά, ἀρ. 499, θεωρημένο στίς 19 Μαΐου 1837 ἀπό τό Ἐφετεῖο τῆς Ἄνω Χώρας.

984

1837, 13 Ὀκτωβρίου

Τό Δικαστήριο τοῦ νομοῦ Μπακάου ἀποφασίζει ὅτι ὁ στόλνικος Νικόλαος Ζαβάλα δικαιούται νά ἐξαγοράσει ἀπό τό Μιχαήλ Ρόσου ἕνα σπίτι πού βρίσκεται σέ κτήμα τῆς μονῆς Πρέτσιστα, μετόχι τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, καταβάλλοντας τό ποσό μέ τό ὁποῖο τό ἀγόρασε καί ἐπί πλέον τά ἔξοδα πού ἔκανε γιά τίς βελτιώσεις τοῦ χώρου.

Αὐτές θά τίς ἀξιολογήσει ἡ ἐπιτροπή. Τό σπίτι τό εἶχε ἀγοράσει ὁ Ρόσου στίς 12 Φεβρουαρίου 1837 ἀπό τό Νικόλαο Μοράου.

Μέ μία σημείωση στό τέλος τοῦ ἐγγράφου γιά τήν ἀξία τοῦ σπιτιοῦ (425 λεί) καί τά ἐξοδα γιά βελτιώσεις (37 λεί).

Ἐπίγραφο Ρουμανικά, ἐπικυρωμένο στίς 14 Δεκεμβρίου 1837 ἀπό τό ἴδιο Δικαστήριο, ἀρ. 272.

985

1837, 23 Δεκεμβρίου

Ὁ Μιχαήλ Γρ. Στούρτζα, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, ἐπικυρώνει τήν ἀπόφαση τοῦ Ντιβανίου στή διένεξη μεταξύ τῆς μπανέσας Ρωξάνδρας Δόνιτσι, ἡ ὁποία κατέχει τό κτήμα Μπουχατσένι καί τοῦ ἀγῶ Γιάγκου Φότε, ἰδιοκτήτη τοῦ Δολνιτσένι (καί τά δύο στό νομό Μποτοσάνι).

Ἡ ἀναφορά ἔγινε ὕστερα ἀπό τήν ἐξέταση τῶν δικαιολογητικῶν: ἕναν τοπογραφικό χάρτη τοῦ 1823 καί δώδεκα χρυσόβουλλα καί πιστοποιητικά, χρονολογημένα μεταξύ 7140 (1632-1633) καί 8ης Ὀκτωβρίου 7274 (1765), καθώς καί μερικές ὁριοθεσίες τῶν ἀρχῶν τοῦ 10^{οῦ} αἰῶνα (1808, 1810, 1811, 1817 κ.λπ.).

Ὁ ἡγεμόνας ἐπικυρώνει τή νέα ὁριοθεσία καί τήν ἀπόφαση τοῦ Ντιβανίου νά παραμείνουν τά σύνορα ὅπως ἔχουν. Ἡ ἀναφορά ὑπογράφηκε ἀπό τά ἐξῆς μέλη τοῦ Ντιβανίου: Γρηγόριος Γκίκας λογοθέτης, Γιάγκος Καντακουζηνός βόρnikov, Ἰωάννης Λούκα βόρnikov, Πετράκης Μαυρογένης ποστέλνικος, Ἰωάννης Κωστάκης ποστέλνικος καί οἱ candidați, Ἡλίας Κογκαλιτσεάνου ἀγῶς καί Βασίλειος Ἀλεξανδρῆς σπαθάρης.

Ἐπίγραφο, Ρουμανικά, ἀρ. 962, τῆς 1ης Μαρτίου 1838.

986

1838, 14 Ἰανουαρίου

Τό Ἐφετεῖο τῆς Ἄνω Χώρας, γιά λογαριασμό τοῦ ἡγεμόνα Μιχαήλ Στούρτζα, δικάζει τή διένεξη μεταξύ τοῦ ἀρχιμανδριτῆ Νικοδήμου, ἡγουμένου τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, καί τοῦ λογοθέτη Κωστάκη Κονάκι. Ἡ μονή ὑποστήριξε ὅτι τό κτήμα τῆς Κοπούου καταπατᾶται ἀπό ἐκεῖνο πού ἐκμίσθωνε ὁ Κονάκι, ὀνόματι Σλομποζία (τό πραγματικό ὄνομα τοῦ τελευταίου εἶναι Μπρεάζου καί βρίσκεται στό Κοπούου).

Ἡ μονή παρουσίασε δέκα δικαιολογητικά, ἀπ' ὧπου φαίνεται ὅτι δέν ἦταν δυνατόν γι' αὐτὴ νά ἐκμισθώσει τό συγκεκομμένο τεμάχιο, πού τελικά ἐνοσηματώνεται πάλι στά κτήματα τῆς μονῆς. Ἀκολουθεῖ τό σκεπτικό τῆς ἀπόφασης.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **298**.

987

1838, 21 Ἀπριλίου

Ὁ *asesor* τοῦ Δικαστηρίου Μποτοσάνι, σερδάρης Ἰωάννης Κοκούτα καί ὁ μηχανικός Φωτάκης Γκέτζου ἀπό τό Δικαστήριο τοῦ νομοῦ Μποτοσάνι, κλουτσιάρης, βεβαιώνουν ὅτι ὕστερα ἀπό τό αἴτημα τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, ὀριοθέτησαν ἐκ νέου τό κτῆμα τῆς μονῆς, Κοστέστι, πρὸς τὴν πλευρά τοῦ Βιφορένι, ἰδιοκτησίας τοῦ Ἰωαννίτζη Τσερχέζ με βάση τά σημάδια πού ὀρίσθηκαν στό χρυσόβουλλο τοῦ Μιχαήλ Ράκοβιτζα τῆς 22ας Ἰανουαρίου 1725.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **695**.

988

1838, Μάιος

Τό Ἐφετεῖο τῆς Κάτω Χώρας δικάζει τὴ διένεξη μεταξύ τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν (ἡγούμενός της ὁ ἀρχιμανδρῆτης Νικὸδημος) καί τοῦ βόρηνικου Στεφάνου Ροσέτ. Προηγουμένως τὴν ὑπόθεση ἐξετάσε τό Δικαστήριο τοῦ νομοῦ Μπακάου.

Ἡ ὑπόθεση ἀφορᾷ μία καμπάνα τὴν ὁποία ἡ μακαρίτισσα δόμνα Σμαράγδα Καλλιμάχη εἶχε παραγγεῖλει με σκοπὸ νά τὴν προσφέρει στή μονή τοῦ Ἁγίου Παντελεήμονος τοῦ Ἁγίου Ὄρους. Ὅμως τελικά ἐφθασε στὴν ἐκκλησία τοῦ χωριοῦ τοῦ βόρηνικου Ροσέτ.

Τό Ντιβάνι ἀποφασίζει νά ἀνήκει αὐτὴ ἡ καμπάνα, βάρους 617 *ocale*, στὴ μονή τοῦ Ἁγίου Παντελεήμονος, σύμφωνα με τὴν ἐπιθυμία τῆς δόμνας καί ἐτσι ὅπως ἀναφέρεται στὴν ἐπιγραφή πού εἶναι χαραγμένη ἐπάνω της.

Ἀντίγραφο, Ρουμανικά, ἀρ. **964**, πού ἔγινε στίς 10 Σεπτεμβρίου 1838.

989

1838, 6 Ιουνίου

Τό Δικαστήριο τοῦ νομοῦ Μπακάου ἔρευνᾶ τή διένεξη μεταξύ τοῦ ἀρχιμανδριτῆ Νικοδήμου, ἡγουμένου τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, καί τοῦ Ρώσου προστατευόμενου Παύλου Προύνκου γιά τήν κατοχή τοῦ κτήματος τῆς μονῆς, Δεάλουλ Νόου.

Μετά τήν ἔρευνα τῶν δικαιολογητικῶν, τά μέλη του ἀποφασίζουν νά παραμείνει στήν ἰδιοκτησία τοῦ Προύνκου ἓνα μέρος τοῦ κτήματος.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 161.

990

1838, 25 Ιουνίου

Τό Ἐφετεῖο τῆς Κάτω Χώρας δικάζει τή διένεξη τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν (ἐπιστάτης τῆς ὁ Κοστίν Κιρούς καμινάρης) καί τοῦ σερδάρη Ἄντόχι Μπάρζου γιά ἓνα οἰκόπεδο στό Μπακάου, τό ὁποῖο εἶχε ἐπικυρωθεῖ μέ παλαιότερη δίκη στό σερδάρη.

Τό Ἐφετεῖο μετά τήν ἐκ νέου ἔρευνα ὄλων τῶν δικαιολογητικῶν καί τῶν δύο πλευρῶν, τό ἐπικυρώνει ξανά στό σερδάρη, ὅπως καί τό 1835.

Ἀντίγραφο, Ρουμανικά, ἀρ. 974, ἐπικυρωμένο ἀπό τό Ἐφετεῖο τῆς Κάτω Χώρας στίς 13 Ἀπριλίου 1839.

991

1839, 20 Ἰανουαρίου

Τό Ἐφετεῖο τῆς Ἄνω Χώρας δικάζει, γιά λογαριασμό τοῦ ἡγεμόνα Μιχαήλ Γρ. Στουρζα, τή διένεξη μεταξύ τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν καί τοῦ Γάλλου προστατευόμενου Νάχμαν Σολομώντα Χλίμερ γιά ἓνα οἰκόπεδο στό Πακουράρι τό ὁποῖο πῆρε μέ ἐνοίκιο ἀπό τή μονή.

Ὁ Χλίμερ ὑποστηρίζει ὅτι πῆρε τό τεμάχιο αὐτό στίς 23 Ἀπριλίου 1834 καί συγκέντρωσε ὑλικά γιά μία οἰκοδομή τήν ὁποία ὁ ἐπιστάτης τῆς μονῆς σταμάτησε (τό ὄνομά του Κωστάκης Κιρούς). Ἐπί πλέον ἐπέδειξε τέσσερα ἀποδεικτικά ἔγγραφα μεταξύ 1834 καί 1836.

Τό Δικαστήριο ἀποφασίζει ὅτι ὁ ἐνοικιαστής δέν μπορεῖ νά ὑπενοικιάσει τό οἰκόπεδο χωρὶς τήν ἐγκριση τοῦ ἰδιοκτῆ. Ἐπίσης συμφωνοῦν οἱ δύο πλευρές γιά τούς τέσσερεις stānjeni τοῦ οἰκοπέδου, τούς ὁποίους ἐπί πλέον ὁ ἐνοικιαστής ἐκμεταλλευόταν.

Ἐπογράφουν ὡς μάρτυρες ὁ καμινάρης Κωνσταντῖνος Κιρούς, ὁ βόρηνικος Γιάγκος Καντακουζηνός, ὁ διευθυντής Παγκράτης, ὁ Ἰορδάκε Μικλέσκου, ὁ Δημήτριος Μάνος ἀγάς.

Ἀντίγραφο, Ρουμανικά, ἀρ. **297**, πού ἔγινε στίς 20 Ἀπριλίου 1839.

992

1839, 23 Ἀπριλίου

Ὁ Ἐβραῖος Νάχμαν Σολομών Χέιμερ συμφωνεῖ μέ τή μονή τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν (ἡγούμενός της ὁ Νικόδημος) νά σταματήσει ἢ μεταξύ τους διένεξη, ἐπεκτείνοντας τό συμβόλαιο ἐνοικίασης τῆς ἐκτασης τῶν 10 stānjeni (ἀρχικά μεταξύ 1834 καί 1843) μέχρι τό 1849, πληρώνοντας 35 λεί τό χρῶνο.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **296**.

993

1839, 31 Μαΐου, Ἰάσι

Ὁ Μιχαήλ Στούρζα, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, ἐπικυρώνει τήν ἀναφορά τῶν βογιάρων τοῦ Ντιβανίου τῆς 29ης Ἀπριλίου τοῦ ἴδιου ἔτους σχετικά μέ τή διένεξη μεταξύ τοῦ ἀγᾶ Ραδουκάνου Πραζέσκου, ἰδιοκτῆ τοῦ κτήματος Τετζάνι τοῦ νομοῦ Ρόμαν καί τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, δικαιώνοντας τόν πρῶτο.

Ὁ ἀγάς εἶχε ἀγοράσει τό κτῆμα σέ πλειστηριασμό ἔναντι 1.500 λεί, μέ ἔγγραφο τῆς 18ης Νοεμβρίου 1830. Καταπατάται ὁμως ἀπό τό κτῆμα Ρακί-τένι τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν. Ἡ μονή (ἡγούμενός της ὁ Νικόδημος) δέν μπορεῖ νά ἀμφισβητήσει τήν τήρηση ὅλης τῆς νόμιμης διαδικασίας γιά τήν ἀγορά τοῦ κτήματος ἀπό τόν ἀγά.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **498**.

994

1840, 28 Ιανουαρίου

Συμφωνία μεταξύ του έκμισθωτή του κτήματος Πετρούσκα, Άγγελου Βαλλή και 58 χωρικών από τό Κουπτσίν σχετικά μέ τίς συνθήκες διαβίωσής τους στό κτήμα.

Άντίγραφο, Ρωσικά, θεωρημένο από τήν Isprǎvnicia του νομού Ίασίου στίς 15 Φεβρουαρίου 1840, άρ. 378.

995

1840, 18 Μαΐου

Ό μέγας λογοθέτης και ίπλότης Κωστάκης Κονάκι συμφωνεί νά ανταλλάξει οικόπεδα στό Κοπούου μέ τή μονή τών Τριών Ίεραρχών (ήγούμενος της ό Σωφρόνιος άρχιμανδρίτης).

Ό Κονάκι είχε έκμισθώσει μέ έγγραφο της Έπιτροπής έλληνο-μοναστηριακών περιουσιών του 1826 ένα άγροτεμάχιο έκτασης 18 fǎlci, στό κτήμα της μονής, Κοπούου. Μέ τή σειρά της ή μονή έδωσε ένα οικόπεδο προορισμένο για άνέγερση οικίας στη βουρνιτσόσα Μαρία Δραγκιτσιενίτζα, πού βρισκόταν στό κτήμα του Κωστάκη, δίπλα σέ κτήμα της μονής.

Γιά νά σταματήσουν οι διενέξεις, οι δύο πλευρές συμφωνούν νά κατέχει ό Κονάκι όσο θά ζει τίς 18 fǎlci ως άντάλλαγμα για τό οικόπεδο.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, άρ. 15.

996

1840, 26 Ιουλίου

Τό Β΄ Τμήμα του Πολιτικού Δικαστηρίου του Άλφοβ δικαιώνει τόν Πέτρο και τόν Προκόπιο Κανούς στη διένεξη πού έχουν μέ τόν Κωστάκη Μουστσελεάνου για κάποια χρέη.

Οί πρώτοι ήταν έγγυητές για δύο συναλλαγματικές, 13.000 και 15.000 λεί αντίστοιχα, ποσά πού έπρεπε νά παραλάβει ό Μουστσελεάνου. Ό τελευταίος ζητούσε μάλιστα νά αποζημωθεί από τήν περιουσία τών γιων του Πέτρου, Γρηγορίου και Νικολάου, και από εκείνη της Δημητρούλας, χήρας

τοῦ Προκοπίου καί τῶν θυγατέρων της. Τό Δικαστήριο ὁμως ἐκδίδει τήν ἀπόφαση εἰς βάρος τοῦ Μουστσελεάνου.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **1128**.

997

1840, 14 Αὐγούστου

Ἵο ἰσπράβνικος Ρομάσκου σερδάρης γράφει στόν Κρασίτιζε Καμπούρου ὅτι ὁ Μαξίν Δραγκίτσι, ἐπιστάτης τῆς μονῆς Φλορέστι, ἐπιθυμεῖ νά εἶναι πῶς προσεκτικός ὁ βόρνικος de roartă Γεώργιος Σαούλε στήν ἔρευνα πού θά πραγματοποιήσῃ στό κτήμα Μουρτζένι τῆς μονῆς, τό ὁποῖο καταπατοῦν οἱ ἐλεύθεροι χωρικοί.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **452**.

998

1840, 11 Ὀκτωβρίου

Τό Δικαστήριο τοῦ νομοῦ Ἰασίου δικάζει τή διένεξη μεταξύ τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν καί τοῦ ἀρμένιου ἐμπόρου Ἥλια γιά τήν ἐκμίσθωση τοῦ τουρκικοῦ λουτροῦ τοῦ Ἰασίου.

Ἡ τρίτη παράγραφος τοῦ συμβολαίου προέβλεπε ὅτι ὁ ἔμπορος θά τροφοδοτοῦσε μέ νερό τό λουτρό καί θά τό συντηροῦσε κατάλληλα, ἐξωτερικά καί ἐσωτερικά, χωρίς νά μειωθεῖ τό ἐνοίκιο.

Μέ τή λήξη τῆς προθεσμίας ὁμως, τό λουτρό δέν εἶχε οὔτε μάνδρα, ἐνῶ δέν διέθετε οὔτε νερό, ἐπειδή ἡ ροή του δέν ἦταν σταθερή. Ἡ μονή ἐξ ἄλλου τόν κατήγγειλε στήν Αγία ὥστε νά ὑποχρεωθεῖ νά σεβασθεῖ τούς ὅρους τῆς σύμβασης.

Ἐάν καί ἡ Αγία τόν ὑποχρέωσε νά τό ἐπισκευάσει, τό λουτρό ἔμεινε πάλι χωρίς μάνδρα καί χωρίς νερό.

Τό Δικαστήριο ἀποφασίζει νά παρέμβῃ ὁ Ἥλιος ὥστε νά ὑπάρχει συνεχῆς ροή νεροῦ πρὸς τό λουτρό. Σέ ἀντίθετη περίπτωση νά πληρώσει τά ἀντίστοιχα χρήματα (6.100 λέι) γιά τίς ἐπισκευές.

Ἐντίγραφο, Ρουμανικά, ἀρ. **980**.

999

1840, 26 Ὀκτωβρίου

Ὁ ἀγᾶς Γεώργιος Γκρετσεάνου συμφωνεῖ μέ τή μονή τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν (ἐπίτροπός τῆς ὁ Μπόρτσιου λογοθέτης) γιά τό διαχωρισμό τῶν κτημάτων τους Κοστέστι καί Τρουσέστι, τῆς μονῆς καί Ἰονασέني, τοῦ κουνιάδου του, ἀγᾶ Γρηγορίου Μπάλς, μέ βάση τήν ὀριοθεσία τοῦ ἔτους 1793.

Μάρτυρας ὁ βόρνικος Κωνσταντῖνος Καντακουζηνός.

Μέ τήν ἐπικύρωση τοῦ Ἐφετείου τῆς Ἄνω Χώρας.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 697.

1000

1840, 14 Νοεμβρίου

Συμφωνία μεταξύ τοῦ ἀρχιμανδριῆ Νικοδήμου, ἡγουμένου τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν καί τοῦ ἀγᾶ Γεωργίου Γκρετσεάνου, ὕστερα ἀπό συνεννόηση μεταξύ τους στίς 26 Ὀκτωβρίου 1840 σχετικά μέ τό διαχωρισμό τῶν κτημάτων Κοστέστι καί Τρουσέστι, τῆς μονῆς καί Ἰονασέني, τοῦ ἀγᾶ.

Παρουσία τοῦ κρατικοῦ μηχανικοῦ, ὁ Ἀλέξανδρος Μπαϊαρόδι καί ὁ Ἰβάν Χάουμπρις, γεωμέτρης, ὀριοθετοῦν τά κτήματα.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 702.

1001

1840, 1 Δεκεμβρίου

Συμφωνία μεταξύ τοῦ Ἄγγελου Βαλλῆ [ὑπογράφει ἑλληνικά] καί τοῦ Νικοδήμου, ἡγουμένου τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, σχετικά μέ τήν ἐκμίσθωση τῶν κτημάτων Κετροσίκα καί Ἀβραμέني στή Βεσσαραβία.

Ἐπειδή ἡ μονή ἔχει διένεξη μέ τόν Ἀντώνη Μπογκδάνοβιτς, ἀπό τή Βεσσαραβία γιά τό Ἀβραμέني, ὁ Βαλλῆς θά προσπαθήσει μέ δικά του ἔξοδα νά κερδίσει τήν ὑπόθεση ἡ μονή καί ὁ ἴδιος νά γίνεи ἐκμισθωτής του.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 907.

1002

1840, 27 [...] *

Τό Δικαστήριο τοῦ νομοῦ Νεάμτζ ἐξετάζει τή διένεξη (μέ βάση τά δικαιολογητικά πού ἔλαβε ἀπό τό Δικαστήριο τοῦ νομοῦ Μπακάου) μεταξύ τοῦ ἀρχιμανδρίτη Νικοδήμου, ἡγουμένου τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν καί τοῦ παχάρνικου Γιάγκου Μπέρτσι γιά τήν κατοχή μερικῶν σπιτιῶν στήν αὐλή τῆς ἐκκλησίας Πρέτσιστας στό Μπακάου.

Ἐπειδὴ ἐξέτασε τέσσερα δικαιολογητικά (μεταξὺ 30ῆς Ἰουλίου 1833 καί 13ῆς Ἰανουαρίου 1841), τό Δικαστήριο ἀποφάσισε ὅτι δικαίως χρησιμοποιεῖ τά σπίτια αὐτά, ἐφ' ὅσον πληροῦν κανονικά τό ἐνοίκιο.

Ἐπογράφουν ἐκ μέρους τοῦ Δικαστηρίου ὁ ἀγὰς Κωστάκης Δραγκίτσι καί ὁ σλουτζιάρης Ἀναστάσιος.

Ἐπίσημο, Ρουμανικά, ἀρ. **957**, τῆς 3ῆς Δεκεμβρίου 1841.

* κενό στή θέση τοῦ μινός

1003

1841, 23 Φεβρουαρίου

Ἐπισημῶς γιά τήν ἐπανακαλλιέργεια μερικῶν ἐγκαταλειμμένων ἀμπελιῶν τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν πού βρίσκονται στό Ζαμπραούτσι, στό νομό Πούτνα.

Ἐκεῖνος πού ὑποχρεώνεται νά τά καλλιεργήσει θά ἔχει ἀπό τή μονή (ἡγουμένος τῆς ὁ Νικόδημος) τό δικαίωμα νά τά κατέχει μόνος του γιά ἕξι χρόνια καί ἐν συνεχείᾳ θά πρέπει νά συννενοηθεῖ πάλι μέ τή μονή γιά νέα ἐκμίσθωση μεγαλύτερης χρονικῆς διάρκειας.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **13**.

1004

1841, 23 Φεβρουαρίου

Κατάλογος (συντομοτάτων) περιλήψεων ἑννέα ἐγγράφων πού παραχώρησε ἡ μονή τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν στόν ἐκμισθωτή τῶν ἀμπελιῶν πού ἔχει στό Ζαμπραούτσι, τοῦ νομοῦ Πούτνα.

Καλύπτουν χρονολογικά τήν περίοδο 1793-1809.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **14**.

1005

1841, 3 Ιουνίου

Τό Ἐφετεῖο τῆς Ἄνω Χώρας δικάζει τή διένεξη μεταξύ τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν (ἡγούμενός τῆς ὁ Νικόδημος) καί τοῦ Χατζη-Δημητρίου Ἰβάνοβιτσι γιά μία οἰκία τοῦ τελευταίου στό Ἰάσι ἡ ὁποία πρόκειται νά βγεί σέ πλειστηριασμό ὥστε νά ἀποδοθοῦν οἱ ὀφειλές σέ μερικούς δανειοδότες του.

Ἡ μονή ὑποστήριζε ὅτι ἔχει τό δικαίωμα νά κατέχει τήν οἰκία, ἐπειδή ὁ Ἰβάνοτσι δέν εἶχε πληρώσει τό ἐνοικίό τῆς.

Δυσραστημένος μέ τήν ἀπόφαση τοῦ Δικαστηρίου τοῦ νομοῦ Ἰασίου, ὁ Νικόδημος ἀπευθύνεται πρὸς τό Ἐφετεῖο. Αὐτό ἐπανεξετάζει τά δικαιολογητικά τῶν δύο πλευρῶν καί διαπιστώνει ὅτι γιά μεγάλο χρονικό διάστημα ἡ μονή δέν ἀνέφερε καθόλου τό γεγονός ὅτι ὁ Ἰβάνοβιτσι δέν πλήρωνε τό ἐνοικίο. Ἀπό τήν ἄλλη πλευρά οἱ δανειοδότες του, οἱ ὁποῖοι πέτυχαν καί τήν κατάσχεση τοῦ οἰνοπωλείου τοῦ συγκεκριμένου ἐμπόρου, δέν μποροῦν νά μείνουν ἀπλήρωτοι.

Τό Ντιβάνι ἀποφασίζει νά βγάλουν τό σπίτι τοῦ Ἰβάνοβιτσι σέ πλειστηριασμό ὥστε νά ἐξοφληθοῦν οἱ δανειοδότες.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 971.

1006

1841, 10 Ἰουλίου

Ὁ βόρnikovος Λάσκαρ Καντακουζηνός, ὁ βόρnikovος Φεόδωρ Μπάλς, ὁ ποστέλνικος Ἡλίας Κογκαλνιτσεάνου, ὁ ποστέλνικος Δημήτριος Μπράν, ὁ λογοθέτης Κωστάκης Μπάλς, ὁ βόρnikovος Πετράκης Ροσέτ καί ὁ ποστέλνικος Ἀλέκος Βαρνάβ δικάζουν τή διένεξη μεταξύ τοῦ αὐστριακοῦ προστατευόμενου Νικολάου Φάρα καί τοῦ ἀρχιμανδρίτη Νικοδήμου, ἡγουμένου τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν. Ἡ ὑπόθεση ἀφορᾷ χρέη τῆς μονῆς πρὸς τό Φάρα, συνολικοῦ ὕψους 21.000 λεί πού τά εἶχε δανεισθεῖ ὁ ἡγούμενος Σεραφεῖμ μέ τέσσερα ἐγγράφα του μεταξύ 1814 καί 1835.

Ὁ Φάρας, ὁ ὁποῖος καί στό παρελθόν εἶχε δικές γι' αὐτά τά χρέη τῆς μονῆς, παρουσίασε στή συγκεκριμένη δίκη ὅλα τά δικαιολογητικά. Ὁ ἀρχιμανδρίτης μέ τή σειρά του παρουσιάζει τή λίστα τῶν χρεῶν τοῦ Σεραφεῖμ (συνολικά 117.000 λεί), ποσό γιά τό ὁποῖο ὅπως ἰσχυρίζεται, ἡ μονή δέν μπορεῖ νά εἶναι ὑπεύθυνη. Γι' αὐτό τό λόγο ὁ Νικόδημος δέν πρέπει νά ἐνοχληθεῖ.

Ὁ ἡγεμόνας συμφωνεῖ (στὶς 29 Ὀκτωβρίου 1841) νά μὴ θεωρηθεῖ ὁ Νικόδημος ὑπεύθυνος γιὰ τὰ χρεῖ τῶν προκατόχου του.

Ἐντίγραφο, Ρουμανικά, ἀρ. **977**, πού ἔγινε στὶς 3 Νοεμβρίου τοῦ ἰδίου ἔτους.

1007

1842, 23 Φεβρουαρίου

Τό Α΄ Τμήμα στό Πολιτικό Δικαστικό Ντιβάνι τῆς Βλαχίας ἀποφαίνεται σχετικά μέ τή διένεξη μεταξύ τοῦ σερδάρη Νικολάου Πρεδέσκου καί τοῦ πιτάρη Νικολῆ· πρόκειται γιὰ ζημιές πού ὁ δεῦτερος προκάλεσε σέ ἕνα ἀγρόκτημα τό ὁποῖο νοίκιασε ἐπὶ μακρόν ὁ σερδάρης σέ κτήμα τῆς μονῆς Κοτροτσένι. Δέν διαπιστώθηκαν οἱ ζημιές πού ἀναφέρονται ὅτι προκλήθηκαν.

Ἐντίγραφο, Ρουμανικά, ἀρ. **1121**.

1008

1842, 12 Μαΐου

Τό Ἐφετεῖο τῆς Ἄνω Χώρας (ὑπογράφουν ὁ πρόεδρος Γιάγκος Καντακουζηνός καί τὰ μέλη Ραδουκάνου Ροσέτ καί Ἀλέκος Μαυροκορδάτος), ἐκδικάζει τή διένεξη μεταξύ τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν καί τοῦ Ἀρμένι ἐμπόρου Ἡλία Πόποβιτσι, ἐπειδή ὁ ἴδιος δέν πραγματοποίησε τίς βελτιώσεις (τίς ὁποῖες εἶχε ὑποσχεθεῖ μέ τό συμβόλαιό του) στό τουρκικό λουτρό.

Στή δίκη ἦταν παρόντες ὁ Κωνσταντῖνος Κιρούς σερδάρης, ἐπιστάτης τῆς μονῆς καί ὁ Κωστάκης Μπαλαῖς στόλνικος, ἐπιστάτης τοῦ Πόποβιτσι.

Διαβάστηκαν τὰ Πρακτικά τῆς συνεδρίασης –μέ ἡμερομηνία 11 Ὀκτωβρίου 1840– τοῦ Δικαστηρίου τοῦ νομοῦ Ἰασίου, τὰ ὁποῖα καί ἐγκρίθηκαν ἀπό τό Ἐφετεῖο.

Ἐντίγραφο, Ρουμανικά, ἀρ. **956**.

1009

1842, 12 Μαΐου

Τό Ἐφετεῖο τῆς Ἄνω Χώρας δικάζει τή διένεξη τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν (ἐπιστάτης τῆς ὁ καμινάρης Κωστάκης Κιρούς) καί τοῦ Ἀρμένι

ἐμπόρου Ἡλία Πόποβιτσι, ὁ ὁποῖος δέν πραγματοποιίησε –ὅπως ὀφείλει σύμφωνα μέ τό συμβόλαιο– ἐπισκευές στό τουρκικό λουτρό στό Ἰάσι.

Ὁ Κιρούς εἶχε παρουσιάσει στό Δικαστήριο τοῦ νομοῦ Ἰασίου –στίς 2 Αὐγούστου 1838– τό ἐξαετές συμβόλαιο, τό ὁποῖο ἔληξε στίς 23 Ἀπριλίου 1837, μέ τό ὁποῖο ὁ ἔμπορος ὑποχρεωνόταν νά διατηρεῖ σέ καλή κατάσταση τόσο τό λουτρό ὅσο καί τά βοηθητικά κτίσματα γύρω ἀπό αὐτό. Μέ τή λήξη τοῦ συμβολαίου ὁμως, ὅλα εἶχαν σέ μεγάλο βαθμό φθαρεῖ.

Στίς 4 Μαΐου 1839 τό Δικαστήριο ἐξέτασε τό θέμα καί διέταξε ἐπί τόπου ἔρευνα. Διερεύνησε καί τό περιεχόμενο τοῦ συμβολαίου τῆς 23ης Ἀπριλίου 1829. Διαπίστωσε ὅτι τό αἶτημα τῆς μονῆς εἶναι δίκαιο. Ὁ ἔμπορος ὁμως δέν ἔμεινε εὐχαριστημένος μέ τήν ἀπόφαση καί ἄσκησε ἔφεση. Στό Ἐφετεῖο ἦλθε ὁ ἐπιστάτης του Κωστάκης Μπαλαῖς.

Ἀφοῦ ἐξετάστηκαν καί ἄλλα δικαιολογητικά, τό Ἐφετεῖο ἀποφασίζει νά ἰσχύει ἡ προηγούμενη λύση, δηλαδή νά πληρώσει γιά τήν ἐπισκευή τοῦ λουτροῦ καί τῶν βοηθητικῶν κτιρίων πού βρίζονται γύρω του.

Ὑπογράφουν ὁ Καντακουζηνός, ὁ Ραδουκάνου Ροσέτ, ὁ Α. Μαυροκοροδάτος, ὁ διευθυντής Σταμάτης καί ὁ σετράρης Τσέρνε.

Ἀντίγραφο, Ρουμανικά, ἀρ. 951.

1010

1842, 7 Δεκεμβρίου

Ὁ Ἡλίας Πόποβιτσι καταλήγει σέ συμφωνία μέ τόν ἀρχιμανδρίτη Σωφρόνιο, ἠγούμενο τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, γιά νά σταματήσει ἡ διένεξη μεταξὺ τους σχετικά μέ τό λουτρό τῆς μονῆς, τό ὁποῖο ὁ πρῶτος εἶχε ἐκμισθώσει ἔναντι 2.000 λέι. Τώρα ὑποχρεώνεται νά καταβάλλει τό ποσό πού χρωστοῦσε. Τό συμβόλαιο εἶχε ὑπογραφεῖ μεταξὺ τῶν δύο πλευρῶν στίς 23 Ἀπριλίου 1829.

Οἱ μεγάλοι βιογράφοι γνωστοποιοῦν στό Ἐφετεῖο τή συμφωνία.

Ὑπογράφουν: Στέφανος Καταρτζίου βόρνικος, Ἰακωβάκης Παλάδι βόρνικος, Δημήτριος Μάνου βόρνικος, Νικόλαος Γκρετσεάνου βόρνικος, Ἡλίας Κογκαλιτισεάνου, Δημήτριος Μπράν, Κωστάκης Βαρνάβ σπαθάρης.

Ἀντίγραφο, Ρουμανικά, ἀρ. 265, θεωρημένο ἀπό τό Ντιβάνι τῆς Μολδαβίας στίς 8 Δεκεμβρίου 1842.

1011

1843

Σχέδιο τοῦ κτήματος Φραντσέστι δέ Σούς τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν πού βρίσκεται στό νομό Ἰασίου. Τό φιλοτέχνησε ὁ κλουσιάρης Φωτάκης Γκέτζου, μηχανικός τοῦ νομοῦ Ἰασίου.

Φέρει τρεῖς ἐπικυρώσεις μεταξύ 1844 καί 1849, ἀπό χωρομέτρους. Ἡ τελευταία, τοῦ 1849, ἀπό τόν ἀρχιμανδρίτη Νεῖλο, ἠγούμενο τῆς μονῆς.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **548**.

1012

1844, 24 Μαΐου

Ὁ κόμισος Ἰορδάκε Μαυρίκης ἐκ μέρους τοῦ βόρηνικου Ἀλέκου Γκίκα καί ὁ παχάρνικος Ἰωάννης Βλάδοβιτσι ἐκ μέρους τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, ὀριοθετοῦν τό κτήμα Σολδανέστι (ιδιοκτησία τοῦ Γκίκα πρὸς τήν πλευρά τοῦ Κοστέστι), τῆς μονῆς ὕστερα ἀπό διαταγή τοῦ Ντιβανίου τῆς Ἄνω Χώρας.

Ἦταν παρόντες ὁ γεωμέτρης τοῦ νομοῦ, Λέων Μπράουν, ὁ Ἄ. Γκίκας καί ὁ καμινάρης Κωστάκης Κιρούς, ἐπιστάτης τῆς μονῆς.

Ἐξετάζοντας τήν ὀριοθεσία τοῦ Ἰουνίου 1793, οἱ χωρομέτρους διαπιστώνουν ὅτι τά περισσότερα ὀριοθετικά σημάδια διατηροῦνται καί ἀποφασίζουν νά παραμείνουν ὅπως εἶναι.

Ἀντίγραφο, Ρουμανικά, ἀρ. **706**. Συνοπτικότερη ὀριοθεσία ἀρ. **708**.

1013

1844, 29 Μαΐου

Ὀριοθετική μαρτυρία γιά τά ὄρια τῶν κτημάτων Σολδανέστι, πού ἀνήκει στό βόρηνικο Ἀλέκο Γκίκα, καί Κοστέστι τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, πού ὑπογράφει ὁ μηχανικός Λέων Μπράουν. Ἦταν παρόντες στήν ὀριοθεσία ὁ κόμισος Ἰορδάκε Μαυρίκης ἐκ μέρους τοῦ Ἄλ. Γκίκα καί ὁ παχάρνικος Ἰωάννης Βλάδοβιτσι ἐκ μέρους τῆς μονῆς.

Τά ὄρια τοῦ τμήματος ὄπου συνορεύουν τά δύο κτήματα ἀκολουθοῦν.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **710**.

1014

1844, 20 Ἰουνίου

Ὁ παχάρνικος Ἰωάννης Βλάδοβιτσι ὀριοθετεῖ, ὕστερα ἀπό διαταγή τοῦ Ντιβανίου τῆς Ἄνω Χώρας, τό κτήμα Φαρκασένι τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν (ἠγούμενός της ὁ Σωφρόνιος) πρὸς τὴν πλευρά τοῦ Τζιουρτζέστι (ἢ Χαμπασέστι) τῆς χατμανέσας Προφίρας Σκορτζάσκα.

Τὴν ἡμερομηνία πού ὀρίστηκε, 17 Ἰουνίου, παρουσιάστηκε μόνο ὁ ἠγούμενος Σωφρόνιος μαζί μέ τόν ἐπιστάτη του, καμινάρη Κωστάκη Κιρούς, ἐνῶ δέν προσῆλθε ὁ ἐπιστάτης τῆς χατμανέσας μέ τά δικά της ἀποδεικτικά.

Ἔτσι ἡ ὀριοθεσία ἔγινε μέ βάση μόνο τά ἔγγραφα τῆς μονῆς.

Ἀκολουθοῦν λεπτομέρειες γιά τά σύνορα διαφόρων σημείων μέσα στό κτήμα καί παρουσίαση ἀποδεικτικῶν ιδιοκτησίας.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **725**.

1015

1844, 21 Δεκεμβρίου

Πρακτικά τοῦ Δικαστηρίου τοῦ νομοῦ Ἰασίου στή διένεξη μεταξύ τοῦ σπαθάρη Βασιλείου Μπόσιε καί τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν.

Στίς 28 Νοεμβρίου ὁ κλουτσιάρης Φωτάκης Γκέτζου, χωρομέτρης, γνωστοποίησε ὅτι ὁ Μπόσιε, ιδιοκτῆτης τοῦ κτήματος Σάγκα (ἢ Μανδρέστι), κατήγγειλε τὴ μονή τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν πῶς τό κτήμα της, Φραντσέστι, καταπατᾷ τό Σάγκα.

Παρόντες στή δίκη (τῆς 21ης Δεκεμβρίου ἐνώπιον τοῦ ἀρχιμανδριτῆ Σωφρόνιου) ὁ καμινάρης Κωστάκης Κιρούς, ἐνῶ ὁ Μπόσιε δέν ἐμφανίστηκε καθόλου. Τό Δικαστήριο ἐξέτασε τρία ιδιοκτησιακά ἔγγραφα τῆς μονῆς: τῆς 29ης Αὐγούστου 720 (1722), τῆς 18ης Νοεμβρίου 1813 καί τῆς 5ης Ὀκτωβρίου 1814.

Ὁ σπαθάρης ἐπιθυμοῦσε νά γίνει ἡ ὀριοθεσία σύμφωνα μέ τό χρυσόβουλλο τοῦ Μιχαήλ Ράκοβιτσα τοῦ ἔτους 727 (1719-1720). Ἀκολουθεῖ ἡ ἀναλυτικὴ περιγραφή τῶν ὀρίων, καθὼς καί (στίς 16 Ματίου 1845) δύο

σημειώσεις: τοῦ ἀρχιμανδρίτη, ὁ ὁποῖος δηλώνει εὐχαριστημένος ἀπὸ τὴν ὀριοθεσία καὶ τοῦ σπαθάρη, ὁ ὁποῖος ὁμως εἶναι δυσσαρεστημένος.

Ἀντίγραφο, Ρουμανικά, ἀρ. **955**, τῆς 31ης Μαρτίου 1845.

1016

1845, πρὶν ἀπὸ τῆς 19 Φεβρουαρίου

Ὁριοθεσία τοῦ κτήματος Σκεία πρὸς τὴν πλευρά τοῦ παλαιοχωρίου Φαρκασένι, ἰδιοκτησίας τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, τὴν ὁποία ὑπογράφει ὁ ποστέλνικος Ἀσάκι.

Τὰ ὄρια τοῦ κτήματος ἀκολουθοῦν.

Ἀντίγραφο, Ρουμανικά, ἀρ. **723**, τῆς 19ης Φεβρουαρίου 1845.

1017

1845, 25 Φεβρουαρίου

Τὸ Δικαστήριο τοῦ νομοῦ Μποτοσάνι δικάζει τὴ διένεξη μεταξύ τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, ἰδιοκτησίας τοῦ κτήματος Τρουσέσι, τοῦ ἴδιου νομοῦ, καὶ τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ οἴκου τοῦ μακαρίτη ποστέλνικου Γιάγκου Κανανάου, πού κατέχει τὸ Μπουδέστι (ἢ Γκουράνδα).

Ἐξετάστηκε ὁ χάριτης πού ετοίμασε ὁ σπαθάρης Λέων Μπράουν, μηχανικός τοῦ κράτους, στίς 26 Σεπτεμβρίου 1844.

Στὴ δίκη ἐμφανίστηκε ἐκ μέρους τῆς μονῆς ὁ ἐπιστάτης Κωστάκης Κιρούς καμινάρης καὶ ἐκ μέρους τῆς Ἐπιτροπῆς ὁ μπάνος Μανωλάκης Μαυροδίν.

Ἀφοῦ ἐξετάστηκαν τὰ τρία ἰδιοκτησιακὰ ἔγγραφα τοῦ κτήματος (μεταξὺ 21 Ἰουνίου 1768 (1760) καὶ 28 Φεβρουαρίου 1810), τὸ Δικαστήριο ὀριοθετεῖ ἐκ νέου τὸ κτήμα. Ὑπογράφουν ὁ σπαθάρης Μεριάκρι, ὁ κόμισος Ραδουκάν καὶ ὁ Κωστάκης.

Ἀντίγραφο, Ρουμανικά, ἀρ. **952**, τῆς 24ης Δεκεμβρίου 1845.

1018

1845, 16 Μαρτίου

Ὁ παχάρνικος Κωστάκης Πόποβιτσι καὶ ὁ ἐπίσης παχάρνικος Παλάδε

ἀπό τό Δικαστήριον τοῦ Ρόμαν μαρτυροῦν σχετικά μέ ὄσα γνωρίζουν γιά τή διένεξη μεταξύ τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν καί τῆς Προφίρας Σκορτζάσκα, συζύγου χατμάνου, γιά τά ὄρια τῶν κτημάτων Φαρκασέني (τῆς μονῆς) καί Χαμπασέστι (ἡ Τζιουρτζέστι) τῆς Προφίρας.

Ἦταν παρόντες οἱ δύο ἐπιστάτες, ὁ καμινάρης Κωνσταντίνος Κιρούς (ἐκ μέρους τῆς μονῆς) καί ὁ σερδάρης Ἀλέκου Ἀναστάσε (τῆς Σκορτζάσκα).

Ἀντίγραφο τοῦ Δικαστηρίου τοῦ νομοῦ Ρόμαν τῆς 17ης Μαρτίου, ἀρ. **720**.

1019

1845, 22 Σεπτεμβρίου

Τό Ἐφετεῖο τῆς Μολδαβίας (ὑπογράφουν οἱ Γκρετσεάνου, Μπελδιμάν, Μ. Δραγκίτσι, Λέων Α. Σούτζου, Μ. Μάνου) δικάζει τή διένεξη μεταξύ τοῦ σπαθάρη Βασιλείου Μπόσι καί τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν. Ἡ δίκη ἀφοροῦσε τήν καταπάτηση τοῦ κτήματος Σάρκα, τοῦ σπαθάρη, μαζί μέ τό παλαιοχώριό του, ἀπό τό Φραντσέστι (ἡ Κιτσέρα) τῆς μονῆς.

Ἐξετάσθηκαν τά Πρακτικά τοῦ Δικαστηρίου τοῦ νομοῦ Ἰασίου, τῆς 21ης Δεκεμβρίου 1844 (τότε πού τό κτήμα Σάρκα κατεῖχε ἡ Ἐπιτροπή τῆς Περιουσίας τοῦ μακαρίτη χατμάνου Κωνσταντίνου Παλάδι), καί δύο ἐπιστολές: μία τοῦ Μητροπολίτη Βενιαμίν Κωστάκη καί ἄλλη τοῦ λογοθέτη Κωστάκη Κονάκι.

Σέ αὐτές ἀναφερόταν ὅτι τό κτήμα αὐτό εἶχε καταπατηθεῖ ἀπό τρία κτήματα ἀλλά ὄχι ἀπό τό Φραντζέστι. Γι' αὐτό τό λόγο τό Ἐφετεῖο ἀποφασίζει νά κλείσει ἡ ὑπόθεση.

Ἀντίγραφο, Ρουμανικά, ἀρ. **953**, τῆς 28ης Σεπτεμβρίου 1845.

1020

1845, 24 Σεπτεμβρίου

Ὁ Μανολάκης Μάνος συντάσσει ὀριοθετική μαρτυρία ὕστερα ἀπό τήν καταγγελία τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ οἴκου τοῦ χατμάνου Κωνσταντίνου Παλάδε (ἡ ὁποία κατέχει τό κτήμα Σάρκα ἢ Μανδρέστι) ὅτι τό κτήμα αὐτό, μαζί μέ τά παλαιοχώρια Ταλχαρέστι, Φραντσέστι, Γκαρτζέστι, Κραχανέστι (ἡ Πόδου Ἰλοάιεϊ) καταπατοῦνται ἀπό τά γειτονικά, Σχομπιντζέني, Δοροσκάني καί Κοσατζάνι.

Μετά τήν ἐπί τόπου ἔρευνα, ὁ Μάνος ἐξέτασε καί τό χρυσόβουλλο τοῦ Μιχαήλ Ράκοβιτζα τῆς 23ης Ἰουνίου 7228 (1720) καί τίς ἀποφάσεις τοῦ Ντιβανίου τῆς Ἄνω Χώρας.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 954.

1021

1845, 25 Ὀκτωβρίου

Συμφωνία μεταξύ τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, ἰδιοκτῆτριας τοῦ μισοῦ χωριοῦ Φραντζέστι (πού λέγεται καί Κιτσέρα) καί τοῦ ἰδιοκτῆτη τοῦ κτήματος Μανδρέστι (ἢ Σάρκα) μέ τήν ὁποία οἱ δύο πλευρές ὑποχρεώνονται νά σεβασθοῦν τά ὄρια τῶν κτημάτων, ὅπως καταγράφονται στούς τοπογραφικούς χάρτες, τούς ὁποίους ἐτοίμασε ὁ μηχανικός τοῦ νομοῦ Ἰασίου, κλουτσιάρης Φωτάκης Γκέτζου.

Ὑπογράφουν ὁ ἀρχιμανδριτής Σωφρονίος Τριεραρχίτης [ἐλληνικά] καί ὁ σπαθάρης Βασίλειος Μπόσιε.

Στίς 10 Νοεμβρίου τό Α΄ Τμήμα τοῦ Δικαστηρίου τοῦ νομοῦ Ἰασίου καταγράφει, ὑπό τόν ἀρ. 5462, τό προαναφερόμενο ἔγγραφο.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 520.

1022

1845, 28 Ὀκτωβρίου

Συμφωνία μεταξύ ἑνός ἰδιώτη καί τοῦ ἀρχιμανδριτή Σωφρονίου, ἡγουμένου τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν σχετικά μέ τό ἐνοίκιο πού ὀφείλει γιά τά σπίτια πού βρισκονται στήν ἔκταση τῆς μονῆς.

Ὁ ἰδιώτης δέν εἶχε πληρώσει γιά τρία χρόνια τό ἐνοικιοῦ του καί γι' αὐτό τό λόγο ὁ ἡγούμενος εἶχε διαμαρτυρηθεῖ στό Δικαστήριο τοῦ νομοῦ Ἰασίου. Ὑστερα ὁμως ἀπό παράκληση τοῦ πρώτου, συμφωνοῦν νά πληρώσει στή μονή τό συνολικό ποσό τῶν τριῶν galbeni, 35 λέι καί ἑπτὰ parale.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 192.

1023

1845, 4 Δεκεμβρίου

Τό Δικαστήριο τοῦ νομοῦ Ἰασίου ἐξετάζει τήν καταγγελία τῆς μονῆς τῶν

Τριῶν Ἱεραρχῶν (ἡγούμενός της ὁ ἀρχιμανδρίτης Σωφρόνιος) ἐναντίον τοῦ Δημητρίου Μπαδαλούκα ὁ ὁποῖος δέν πληρώνει τό σχετικό ἐνοίκιο γιά ἕνα οἰκόπεδο πού νοίκιασε ἀπό τή μονή.

Στίς 9 Ὀκτωβρίου ὁ ἡγούμενος γνωστοποίησε στό Δικαστήριο πώς τό οἰκόπεδο αὐτό ἐκμισθώθηκε στό Νικόλαο delibaşa, ἐνῶ μεταγενέστερα ἔφθασε στό Δημήτριο Μπαδαλούκα.

Ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου ἐμφανίστηκε ἐκ μέρους τῆς μονῆς ὁ ἐπιστάτης της, καμινάρης Κωστάκης Κιρούς, ἐνῶ ἐκ μέρους τοῦ Μπαδαλούκα ἡ σύζυγός του Ἀναστασία. Ἡ τελευταία παρουσίασε πέντε ἀποδείξεις πληρωμῆς τοῦ ἐνοικίου, μεταξύ 1829 καί 1843.

Ὑστερα ἀπό τή δίκη, ἀποφασίζεται νά πληρώνει ἡ Ἀναστασία ἐνοίκιο γιά δύο οἰκόπεδα, ἐπειδή ἐν τῷ μεταξύ κτίστηκαν ἐκεῖ ἀρκετά σπίτια.

Ἀντίγραφο, Ρουμανικά, ἀρ. 959, πού ἔγινε στό Δικαστήριο στίς 12 Μαρτίου 1849.

1024

1846, 8 Φεβρουαρίου

Τό Πολιτικό Ἐφετεῖο τῆς Μεγάλης Βλαχίας παραχωρεῖ στόν Κωστάκη Μουστσελέανου, ὕστερα ἀπό δίκη μέ τούς Γρηγόριο καί Νικόλαο Κανούς, μία οἰκία τους ὡς ἀποζημίωση. Ὁ Μουστσελέανου εἶχε δίκη μέ τούς δύο γιούς τοῦ μακαρίτη Πέτρου Κανούς, καί μέ τή χήρα τοῦ Προκοπίου Κανούς, γιά τή διανομή τῆς περιουσίας τους καί τῆς προίκας τῶν συζύγων τους, προκειμένου νά ἐπιστραφεῖ κάποιον χρέος.

Στίς 23 Σεπτεμβρίου 1840 ὁ Μουστσελέανου εἶχε ἀσκήσει ἔφεση κατά τῆς ἀπόφασης τοῦ Πολιτικοῦ Δικαστηρίου Ἰλφόβ.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 1127.

1025

1846, 12 Δεκεμβρίου, Ἰάσι

Ὁ Ἰωάννης Γκίκας, ἰδιοκτῆτης τοῦ κτήματος Οὐρζιάνι, συμφωνεῖ μέ τή μονή τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, ἡ ὁποία κατέχει τό κτήμα Ρέδιουλ λουί Τατάρ γιά τή διευθέτηση τῶν διαφορῶν σέ σχέση μέ τά ὄρια μεταξύ τῶν δύο κτημάτων τους.

Οἱ δύο πλευρές θά λάβουν ὑπ' ὄψη τους τήν ὀριοθεσία τοῦ βόρηνικου Βασιλάκη Γκάνε, ἐκ μέρους τοῦ Γκίκα καί τοῦ καμινάρη Κωνσταντίνου Κι-

ρούς ἐκ μέρους τῆς μονῆς, καθὼς καὶ τὸν τοπογραφικὸ χάρτη πού ἐτοίμασε ὁ μηχανικός τοῦ νομοῦ Ἰασίου. Ἡ κάθε πλευρά θά πάρει ἀπὸ ἓνα ἀντίτυπο, ἐπικυρωμένο ἀπὸ τὸ Ἐφετεῖο τῆς Μολδαβίας.

Μέ τὴν ἐπικύρωση τοῦ Ἐφετείου τῆς Μολδαβίας.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **394**.

1026

1846, 14 Δεκεμβρίου, Βουκουρέστι

Ἡ σεργάρας Νικολῆς χαρίζει στὸν κόμη καὶ ἱππότη Σκαρλάτο Ροσέτ μία ἔκταση σαράντα «πογωνίων», τὰ ὁποῖα ἔχει μέ ἐνοίκιο, στὸ κτήμα τῆς μονῆς Κοτροτσανίου. Ἡ δωρεὰ περιλαμβάνει ὅλα τὰ δικαιώματα ἐπὶ τῆς συγκεκομμένης γῆς πού ὁ ἴδιος εἶχε ἀπὸ τὶς 15 Δεκεμβρίου 1820.

Πρωτότυπο, Ἑλληνικά, ἀρ. **1131**.

1027

1847, πρὶν τὶς 21 Ἰανουαρίου, Ἰάσι

Ἡ Ἐπιτροπὴ τοῦ Παναγίου Τάφου καὶ ἡ μονὴ τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν συμφωνοῦν νά λάβει τέλος ἡ διένεξη μεταξὺ τους γιὰ τὰ ὄρια τοῦ κτήματος Γκαλάτα, ἰδιοκτησίας τῆς μονῆς Γκαλάτας, μετοχίου τοῦ Παναγίου Τάφου, πρὸς τὴν πλευρὰ τοῦ Κοπόου, τὸ ὁποῖο κατέχει ἡ μονὴ τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν.

Μέ βάση τὰ ἀποδεικτικά κατοχῆς τους, ἀποφασίζουσι νά ὀρισθεῖ ὡς σύνορο μεταξὺ τῶν δύο κτημάτων ὁ ποταμὸς Μπαχλούι.

Ἐπογράφουσι ὁ ἀρχιμανδρὶτης Παῖσιος, ἕξαρχος τῶν Ἱεροσολύμων, ὁ ἀρχιμανδρὶτης Σωφρόνιος Τριεραρχίτης, ὁ ἱππότης Ἄλ. Γκίκας (;) λογοθέτης καὶ ὁ ἐπίτροπος Π. Παπάζογλου.

Μέ τὴν ἐπικύρωση στίς 21 Ἰανουαρίου τοῦ Α' Τμήματος τοῦ Δικαστηρίου τοῦ νομοῦ Ἰασίου.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **295**.

1028

1847, 10 Ἀπριλίου

Ἡ σλουτζιάρης Ἐνάκε Γκλαβανέσκου συμφωνεῖ μέ τὸν Ἐβραῖο Λίτμαν

Σλίμποβιτσι, ύποδηματοποιοί, νά ανταλλάξουν από πέντε palme ό καθένας από τά οικόπεδα πού βρίσκονται στή συνοικία Σφάντουλ Παντελιμόν τοῦ Ἰασίου, ἔτσι ὥστε νά μποροῦν νά οἰκοδομήσουν βοηθητικά κτίσματα. Τό οικόπεδο τοῦ Γκλαβανέσκου συνόρευε μέ ἐκεῖνο τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, τό ὁποῖο ἐκμίσθωνε ὁ Ἐβραῖος.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **188**.

1029

1847, 23 Ἀπριλίου

Συμφωνία μεταξύ τοῦ κόμη Σκαρλάτου Ροσέτ καί τῆς μονῆς Κοτροτσένι, ἀπό τήν ὁποία ὁ πρῶτος ἔχει νοικιάσει ἐπί μακρόν ἓνα ἀγρόκτημα. Ἀποφασίζουν νά πληρώνει ὁ Ροσέτ μέχρι τίς 29 Ἰουνίου 1848 ἀπό 10 τάληρα γιά καθένα ἀπό τά ἑπτά ἡμεκτάρια. Τῆ συμφωνία ἐπικυρώνει ἡ Β' Ἐπιτροπή Βέροδε.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **1120**.

1030

1847, 14 Μαΐου

Τό Δικαστήριο τοῦ νομοῦ Μποτοσάνι δικάζει τή διένεξη μεταξύ τοῦ Ἡλία Στράτουλε καί τοῦ ἀρχιμανδρίτη Νικοδήμου σχετικά μέ ἓνα τμήμα δάσους πού βρίσκεται στό Τρουσέστι.

Ὁ Τράτουλε εἶχε πληρώσει ἓνα [ἀδιευκρίνιστο] ποσό γιά τήν ἐκμετάλλευση 30 fălci δάσους. Κατά τήν παραλαβή διαπιστώθηκε ὅτι λείπουν τέσσερις fălci καί 60 prăjini. Στάλθηκε γιά ἐπί τόπου ἔρευνα ὁ στόλνικος Ἰωάννης Μορτζούν, ὁ ὁποῖος ἐπιβεβαίωσε τό δίκιο τοῦ Στράτουλε.

Τό Δικαστήριο ἀποφασίζει ὅτι ἡ μονή πρέπει νά τοῦ παραχωρήσει ἀμέσως τέσσερις fălci καί 60 prăjini γιά νά μπορέσει νά κόψει τά δένδρα ἢ νά τοῦ ἐπιστρέψει 462 λέι μαζί μέ τούς τόκους.

Ἀντίγραφο, Ρουμανικά, ἀρ. **975**, ἐπικυρωμένο ἀπό τό Δικαστήριο στίς 20 Ὀκτωβρίου 1847.

1031

1847, 23 Δεκεμβρίου, Ίασι

Συμφωνία μεταξύ τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν (ἡγούμενός τῆς ὁ [ὑπογράφων ἑλληνικά] ἀρχιμανδρίτης Σωφρόνιος Τριεραρχίτης), ἡ ὁποία κατέχει τὸ κτήμα Μπουρτσιουμένι, παλαιοχώρι τοῦ Τρουσέστι, καί τοῦ Γεωργίου Κιρούς, ἐκπροσώπου τῆς μητέρας του, κόμισσας Σμαράγδας Κιρούς, ἰδιοκτητῆρας τοῦ Στραχοτίνου γιὰ νά λάβει τέλος ἡ διένεξη μεταξύ τους ὅσον ἀφορᾶ τὰ ὅρια τῶν κτημάτων.

Στίς 10 Ἰανουαρίου 1848 τὸ Ἐφετεῖο ἐπικύρωσε τὴ συμφωνία.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 711.

1032

1848, 1 Ἰουνίου

Τὸ Ἐφετεῖο τῆς Μολδαβίας δικάζει τὴ διένεξη μεταξύ τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν (ἡγούμενός τῆς ὁ ἀρχιμανδρίτης Σωφρόνιος) καί τοῦ Γάλλου προστατευόμενου, σπαθάρη Ἀλεξάνδρου Φιλοδόρ, γιὰ τὸ ἐνοίκιο ἐνός οἰκοπέδου.

Ὁ σπαθάρης εἶχε διαμαρτυρηθεῖ στό Δικαστήριο τοῦ νομοῦ Ἰασίου ὅτι στό οἰκόπεδο πού πῆρε μέ ἐνοίκιο ἀπό τίς μονές Δάγκου καί Τριῶν Ἱεραρχῶν, κάποιος ἔκτισε μία οἰκία. Τότε ἐκ μέρους τῆς μονῆς ἐμφανίστηκε ὁ καμινάρης Κωστάκης Κιρούς.

Τὸ οἰκόπεδο αὐτὸ βρισκόταν δίπλα σέ ἐκεῖνα τῶν μονῶν Δάγκου καί Ἁγίου Σπυριδῶνος. Ὅλα αὐτὰ τὰ εἶχε δωρίσει στίς τρεῖς μονές ὁ λογοθέτης Ἰορδάκε Καταρτζίου. Ἀποδείχθηκε ὁμως ὅτι ὁ τελευταῖος εἶχε παραχωρήσει στό μοναστήρι τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν μόνο τὸ εἰσόδημα ἐνός τρίτου τοῦ οἰκοπέδου πού θά λάμβανε ἀπό τὴν Ἐπιτροπὴ τοῦ Νοσοκομείου τοῦ Ἁγίου Σπυριδῶνος. Τὸ Δικαστήριο εἶχε ἀποφασίσει ὅτι ὁ ἀρχιμανδρίτης πρέπει νά ἐπιστρέφει τὰ χρήματα πού εἶχε λάβει ὡς ἐνοίκιο ἀπὸ τὸν Ἀλέξανδρο Φιλοδόρ, ἐνῶ ὁ σερδάρης Τσιοῦρε διατάζεται νά διερευνήσει γιὰ τὰ βοηθητικά κτίρια τὰ ὁποῖα ἀνήγειρε ὁ Φιλοδόρ.

Ὁ τελευταῖος ἔκανε ἐνσταση στό Ἐφετεῖο, ζητώντας νέα δίκη. Τὸ Ἐφετεῖο ἐνότισε τὸ ἔγγραφο πού ὑπέγραψε ὁ λογοθέτης Ἰορδάκε Καταρτζίου στίς 12 Αὐγούστου 1814 μέ τὸ ὅποιο δώριζε τὸ εἰσόδημα ἐνός οἰκοπέδου στὴν Ἐπιτροπὴ τοῦ Νοσοκομείου τῶν Ἁγίου Σπυριδῶνος, στή μονή τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, στή μονή Δάγκου καί στὴν ἐκκλησία Κουρελάρι.

Διαπιστώνει επίσης ότι ούτε η Έπιτροπή, ούτε η εκκλησία προσκλήθηκαν να είναι παρούσες στη δίκη.

Τὴν ἡμέρα πού ὄρισε τὸ Ἐφετεῖο ἦταν παρόντες ὁ στόλνικος Δημήτριος Καλιμανέσκου ἐκ μέρους τοῦ Φιλοδόρ, ὁ καμινάρης Κωστάκης Κιρούς ἐκ μέρους τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, καθὼς καὶ ὁ δραγομάνος τοῦ Γαλλικοῦ Προξενείου. Τό πρωτότυπο τοῦ ἐγγράφου δωρεᾶς ἔφερε ὁ ἐπιστάτης τῆς Ἐπιτροπῆς, σεργάρης Κωστάκης Μίλε. Ἐκεῖ ἀναφερόταν ὅτι τὸ εἰσόδημα τῶν τριῶν οἰνοπωλείων, πού βρισκόνταν στό οἰκόπεδο, ἔπρεπε νά μοιράζεται ἀνάμεσα στίς τέσσερις μονές (ἡ Δάγκου καὶ τὸ Κουρελάρι λάμβαναν τὰ μισά ἢ κάθε μία).

Τὸ Ἐφετεῖο ἀποφασίζει ὅτι ἡ λύση πού ἔδωσε τὸ Δικαστήριό τοῦ νομοῦ ἰσχύει. Θά ἐπιστραφοῦν στό σπαθάρη Φιλοδόρ τὰ χρήματα τοῦ ἐνοικίου μαζί μέ τούς τόκους.

Ἐπογράφουν: ὁ Λέων Τουφέσκου, ὁ Θεόδωρος Σκομπιχόν, ὁ Ἄ. Μπάν, ὁ Ἄ. Τσέρνα, ὁ Βασίλειος Βεῖσα ποστέλνικος καθὼς καὶ ὁ Κ. Κιρούς.

Ἐντίγραφο, Ρουμανικά, ἀρ. **950**, τῆς 24ης Φεβρουαρίου 1849.

1033

1848, 27 Ὀκτωβρίου

Ὁ βόρνικος Βασίλειος Μπελδιμάν, ἰδιοκτήτης τοῦ κτήματος Φαουρέστι (ἢ Μιροσλάβα) καὶ ὁ Σωφρόνιος ἡγούμενος τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, ἡ ὁποία κατέχει τὸ κτῆμα Ρέδιουλ λούι Τατάρ, μαζί μέ παλαιοχώρια, κάλεσαν τὸν τοπογράφο τοῦ νομοῦ Ἰασίου, μηχανικό Φωτάκη Γκέτζου, νά ὀριοθετήσει τὰ σύνορά τους. Ἀκολουθεῖ λεπτομερῆς περιγραφή τους. Τὴν 1η Νοεμβρίου τὸ Ἀ΄ Τμῆμα τοῦ Δικαστηρίου τοῦ νομοῦ Ἰασίου ἐπικυρώνει τὴν ὀριοθεσία.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **294**.

1034

1848, 7 Νοεμβρίου

Τὸ Β΄ Τμῆμα τοῦ Δικαστηρίου τοῦ νομοῦ Ἰλφοβ, συντάσσει ἐκθεση σχετικά μέ τὴ διένεξη μεταξὺ τοῦ κόμη (graf) Σκαρλάτου Ροσέτ καὶ τῆς μονῆς Κοτροτσένι γιὰ ἓνα ἀγρόκτημα τὸ ὁποῖο ὁ ἴδιος εἶχε ἐνοικιάσει ἐπὶ

μακρόν ἀπό τή μονή (ἕκτασης ἑπτὰ ἡμεκταρίων). Ἡ μονή, κατά τή γνώμη του, τοῦ εἶχε προκαλέσει οἰκονομική ζημία καί ὁ κόμης ζητᾶ ἀποζημίωση μέσω δίκης.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 1119.

1035

1849, 17 Ἰανουαρίου

Τό Ἐφετεῖο τῆς Βλαχίας ἐπικυρώνει στό σερδάρη Νικούλη ἓνα ἀγρόκτημα 40 ἡμεκταρίων πού βρίσκεται σέ κτήμα τῆς μονῆς Κοτροτσένι, γιά τό ὁποῖο εἶχε διένεξη μέ τό σερδάρη Νικόλαο Προδέσκου. Ὁ τελευταῖος τόν ἐμπόδιζε νά περιφράξει τό κτήμα καί νά εἰσπράξει τό εἰσόδημα. Μετά τή δίκη ὁ σερδάρης πρέπει νά πληρώσει 30 λεί ὡς δικαστικά ἔξοδα.

Ἀντίγραφο, Ρουμανικά, ἀρ. 1124.

1036

1849, 23 Ἀπριλίου

Ὁριοθετική μαρτυρία τοῦ καμινάρη Μανωλάκη Κοδρεάνου, ἐκ μέρους τοῦ βόρηνικου Λάσκαρ Καντακουζηνοῦ, ἰδιοκτῆτη τοῦ κτήματος Ἐρμιπισένι μαζί μέ τά παλαιοχώρια, καί τοῦ καμινάρη Κωνσταντίνου Κιρούς ἐκ μέρους τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, ἰδιοκτῆτριας τοῦ μισοῦ κτήματος Φραντσέσι, ὅσον ἀφορᾶ τά μεταξύ τους ὄρια.

Μέ βάση παλαιότερες ὀριοθεσίες καί ἄλλα δικαιολογητικά, οἱ δύο ἀξιωματοῦχοι πραγματοποιήσαν νέα ὀριοθεσία. Μέ αὐτὴν τόσο ἡ μονή (ἡγού-μενός τῆς ὁ Νεῖλος) ὅσο καί ὁ βόρηνικος μένουν ἱκανοποιημένοι.

Ἀντίγραφο, Ρουμανικά, ἀρ. 519.

1037

1849, 12 Αὐγούστου

Τό Α΄ Τμήμα τοῦ Πολιτικοῦ Ἐφετείου τῆς Βλαχίας δικάζει τή διένεξη μεταξύ τοῦ πιτάρη Νικολάου Σερβάνο καί τοῦ κλουτσιάρη Νικολάου Ροσέτ γιά ἓνα ἀγρόκτημα 40 ἡμεκταρίων πού βρίσκεται σέ κτήμα τῆς μονῆς Κο-

τροτσανίου. Τό είχε νοικιάσει ἐπί μακρόν ὁ μακαρίτης σερδάρης Νικολῆς ὁ ὁποῖος καί τό δώρισε στό Ροσέτ. Ἀποφασίστηκε ὁ τελευταῖος νά κατέχει τό ἀγρόκτημα, πληρώνοντας 60 λεί τό χρόνο.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **1123**.

1038

1851, 24 Ἀπριλίου

Ἀπόδειξη πληρωμῆς τοῦ ποσοῦ τῶν ἑξι ρουβλιῶν καί 84 coprici καί δύο ρουβλιῶν καί 28 coprici ἀντιστοίχως, ἡ ὁποία δίδεται στόν ποροσνιε Στάντσιου.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **905**.

1039

1851, 3 Μαΐου

Τό Δικαστήριο τοῦ νομοῦ Ἰασίου δικάζει τή διένεξη μεταξύ τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν (ἡγούμενός της ὁ Νεῖλος) καί τοῦ σπαθάρη Νικολάου Ἰστράτι γιά 1½ falce ἔκταση τοῦ κτήματος Κοποου, τήν ὁποία παραχώρησε ἡ μονή μέ ἐνοίκιο στό σπαθάρη.

Ἡ συμφωνία προέβλεπε τήν ἐνοικιάσή της μόνο στόν ἴδιο καί στούς ἀπογόνους του, χωρίς τό δικαίωμα πώλησής του. Ἐπειδή μέ τή σύμφωνη γνώμη του τό οἰκόπεδο πέρασε στό Ὑπουργεῖο Δημοσίων Ἔργων, ἡ μονή προτείνει –μέ βάση τό δικαίωμα προτίμησης– νά τό ἐξαγοράσει.

Τό Δικαστήριο διαπιστώνει ὅμως ὅτι ὁ σπαθάρης δέν πώλησε τήν προαναφερόμενη ἔκταση στό κράτος, ἀλλά τήν παραχώρησε. Μέ αὐτό τόν τρόπο ἡ μονή δέν μπορεῖ νά τήν ἀποκτήσει μέ βάση τό δικαίωμα προτίμησης, ἀλλά μόνο νά πάρει ἀπό τό σπαθάρη τό ὀφειλόμενο ἐνοίκιο.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **973**. Μέ τήν ἐπικύρωση τοῦ Α΄ Τμήματος τοῦ Δικαστηρίου τοῦ νομοῦ Ἰασίου, στίς 16 Νοεμβρίου 1851.

1040

1851, 30 Αὐγούστου

Ὁ πιτάρης Σάνδου Μουστσελεάνου μαρτυρεῖ ὅτι γιά τήν πληρωμή τῶν

δικαστικῶν ἐξόδων στή δίκη πού κέρδισε εἰς βάρος τοῦ Πέτρου καί τοῦ Προκοπίου Κανούς, πιστωτής ὑπῆρξε ὁ ἀγάς Ἰωάννης Ροσέτ, ὁ ὁποῖος πλήρωσε καί τό σχετικό φόρο. Μέ αὐτό τόν τρόπο τά σπίτια ἀπό τήν αὐλή τοῦ χανοῦ Σερμπάν-Βόδα τοῦ Βουκουρεστίου παραμένουν στήν ἰδιοκτησία του.

Μέ τήν ἐπικύρωση τοῦ προέδρου τοῦ Δικαστηρίου Μπουζάου τήν 1η Σεπτεμβρίου.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **1130**.

1041

1852, 19 Ἀπριλίου

Τό Τμήμα Δημοσίων Ὑποθέσεων τῆς Μολδαβίας ὀρίζει –ἔστερα ἀπό συμφωνία– τό ἐνοίκιο πού θά πληρώνει στό ἐξῆς στή μονή τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν γιά ἓνα τεμάχιο ἀπό τό ὄροπέδιο τοῦ Κοπούου, ἰδιοκτησία τῆς μονῆς, στό ὁποῖο θά κτιστεῖ τό στρατόπεδο τῆς τοπικῆς Ἀστυνομίας ἑκτασῆς 13 fālci καί ἐνός ὀγδούου.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **549**, ἐπικυρωμένο ἀπό τό Δικαστήριο τοῦ νομοῦ Ἰασίου στίς 8 Μαΐου.

1042

1852, 24 Ἀπριλίου, Ἰάσι

Οἱ Ἀστυνομικές Ἀρχές τοῦ Ἰασίου βεβαιώνουν ὅτι ἀγόρασαν ἀπό τόν ἀγά Βασίλειο Δραγκίτσι τέσσερεις fālci γῆς, μαζί μέ βοηθητικά κτίρια στό κτήμα Κοπούου, μπροστά στό Στρατόπεδο. Ἡ ἑκταση αὐτή ἀνήκει στή μονή τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν.

Ἐν τῷ Δραγκίτσι εἶχε πάρει τό ἀγροτεμάχιο μέ ἐνοίκιο [ἀπό τή μονή], ἐναντι τεσσάρων galbeni γιά κάθε fālci. Τό ποσό αὐτό θά συνεχίζει νά πληρώνεται ἀπό τίς Ἀρχές.

Ἐπογράφει ὁ χατμάνος καί ἱπλότης Μαυροκορδάτος.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **550**.

1043

1852, 27 Ιουνίου, Βουκουρέστι

Ὁ Κωστάκης Μουστσελεάνου (;) βεβαιώνει ὅτι τό χάνι τοῦ Σερμπάν-Βόδα ἀπό τό Βουκουρέστι καθῶς καί τά σπίτια του, τά ὅποια ἔκτισε σέ κτήμα τῆς μονῆς Κοτροτσένι ὁ Πέτρος Κανούς, περιῆλθαν στήν ἰδιοκτησία του μέ τήν ἀπόφαση τοῦ Δικαστηρίου τῆς 8ης Φεβρουαρίου 1846. Τώρα τά πώλησε στή μονή ἔναντι 800 galbeni, τά ὅποια ἔχει ἤδη εἰσπράξει.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **1129**.

1044

1854, 8 Ἰουνίου

Τό Δικαστήριο τοῦ νομοῦ Ἰασίου δικάζει τή διένεξη μεταξύ τοῦ βόρνικου Λάσκαρ Καντακουζηνοῦ καί τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν γιά τά ὄρια τῶν κτημάτων του Ἰουρτζιτσένι, Φραντσέσι δέ Ζός, Ταλχαρέστι καί ἄλλων πρὸς τήν πλευρά τοῦ Φραντσέσι δέ Σούς, ἰδιοκτησίας τῆς μονῆς.

Μετά ἀπό ἐπί τόπου ἔρευνα ὀριοθετοῦνται τά κτήματα τοποθετώντας μεταξύ τους καί σημάδια, μέ τήν ἔγκριση καί τῶν δύο πλευρῶν.

Ἐπιγράφει ὁ Σ. Δοδέσκου καμινάρης, μηχανικός.

Ἀντίγραφο, Ρουμανικά, ἀρ. **976**, πού ἔγινε στίς 15 Ἰουλίου 1854, θεωρημένο ἀπό τό Α΄ Τμήμα τοῦ Δικαστηρίου τοῦ νομοῦ Ἰασίου. Παρόμοιο ἀντίγραφο ἀρ. **969**.

1045

1854, 15 Σεπτεμβρίου, Βουκουρέστι

Ὁ κόμης Σκαρλάτος Ροσέτ μαρτυρεῖ ὅτι συμφώνησε μέ τόν ἀρχιμανδρῆ-τη Μελέτιο Κοτροτσεάνουλ, ἡγούμενο τῆς μονῆς, νά κρατᾶ ἡ μονή τά 40 ἡμεκτάρια γῆς ἀπό τό παλαιοχώρι της, τά ὅποια εἶχε ἐκμισθώσει ἐπί μακρόν, ὕστερα ἀπό τή δωρεά τοῦ σεργάρη Νικολῆ, meimar-başa πρὸς αὐτόν καί ὕστερα ἀπό τίς δύο δίκες πού κέρδισε τά προηγούμενα χρόνια.

Ἡ μονή τοῦ ἔδωσε ὡς ἀντάλλαγμα 350 αὐτοκρατορικά galbeni.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά. ἀρ. **1126**. Ἑλλ. μτφρ. ἀρ. **1126A**.

1046

1854, 25 Σεπτεμβρίου

Κατάλογος τῶν φακέλων τοῦ μοναστηρίου τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν (1779-1850), τόν ὁποῖο παρέδωσε ὁ ἀρχιμανδρῆτης Νεῖλος Ἐσφιγμενίτης στόν ἀρχιμανδρῆτη Μακάριο Τριεραρχίτη. Οἱ φάκελοι ἀφοροῦν σέ διάφορες ὑποθέσεις τῆς μονῆς: καταγραφές συνόρων διαφόρων κτημάτων, πληρωμές ἐργατῶν καί τεχνιτῶν, ἀλληλογραφία μέ τίς τοπικές ἀρχές, ἀγορές ἢ ἐνοικιάσεις ἀκινήτων.

Τό ἔγγραφο ὑπογράφουν: ὁ ἀρχιμανδρῆτης Νεῖλος Ἐσφιγμενίτης, ὁ ἀρχιμανδρῆτης Μακάριος Τριεραρχίτης, ὁ ἀρχιμανδρῆτης Βενιαμίν Λαυριώτης, ὁ ἀρχιμανδρῆτης Μελέτιος Γόλια Βατοπεδινός καί ὁ ἀρχιμανδρῆτης Σωφρόνιος Θεωδορενίου Ἀγιοπαυλίτης.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **1116**.

1047

1854, 27 Ὀκτωβρίου

Οἱ ἰδιοκτῆτες τοῦ κτήματος Ρούσι (ἢ Ἴξβοαέρελε) διαπιστώνοντας ὅτι οἱ μύλοι πού βρίσκονται σέ αὐτό τό κτήμα δέν λειτουργοῦν ἐάν δέν κατεβαίνει νερό ἀπό τόν ποταμό Μπίστριτζα μέσω ἐνός ρυακιοῦ πού διατρέχει τό κτήμα Λέτα τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, συμφωνοῦν μέ τή μονή (ἡγουμένος τῆς ὁ Νεῖλος) γιά τά ἑξῆς:

Ἀποφασίζουν νά δίνουν οἱ ἰδιοκτῆτες κάθε χρόνο, ἀνήμερα τῆς ἐορτῆς τοῦ Ἁγίου Γεωργίου, ἀπό ἓνα galbeni καί μισό γιά κάθε μύλόπετρα, ἀπό τοὺς μύλους οἱ ὁποῖοι ἤδη λειτουργοῦν, ἢ ἀπό ἐκείνους οἱ ὁποῖοι θά κτιζοῦνται.

Ἐάν ἡ μονή θελήσει νά ἐκμισθώσει τό κτήμα, τά χρήματα θά δοθοῦν στόν ἐκμισθωτή ἢ σέ ὅποιον ἐπιλέξει ἡ μονή. Οἱ ἰδιοκτῆτες ὑποχρεώνονται νά ἐκτελοῦν τίς ἀναγκαῖες ἐργασίες σέ περίπτωση πλημμύρας ἢ ὅταν ὁ πηλός ἐμποδίζει τή ροή τοῦ νεροῦ.

Ἐπογράφουν ὁ Π. Δοκάν, ἡ Ἀναστασία Χοζουνεάσκα καί [...].

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **972**, θεωρημένο ἀπό τό Δικαστήριο τοῦ νομοῦ Μπακάου στίς 25 Ἀπριλίου 1855.

1048

1855, 18 Μαρτίου

Περίληπτικός κατάλογος χρυσοβούλλων και 21 εγγράφων για την κτηματική περιουσία και διάφορες προσφορές προς τη μονή των Τριών Ήραρχων. Στόν κατάλογο περιλαμβάνονται και 111 χρυσοβούλλα και διάφορα έγγραφα που αφορούν την απελευθέρωση τοιγγάνων από την τοπική διοίκηση. Τά έγγραφα αυτά παραδόθηκαν από τόν αρχιμανδρίτη Νείλο Έσφιγμενίτη στό διάδοχό του Μακάριο Τριεραρχίτη. Έκτός από αυτούς τούς δύο, τό έγγραφο υπογράφουν ακόμη ο αρχιμανδρίτης Βενιαμίν Λαυριώτης, ο αρχιμανδρίτης Μελέτιος Γόλιας Βατοπαϊδινός και ο αρχιμανδρίτης Σωφρόνιος Θεοδωρενίου Άγιοπαυλίτης.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, αρ. **1116A**.

1049

1855, 18 Άπριλίου, Ίάσι

Κατάλογος διαφόρων φακέλων μέ ύποθέσεις τής μονής των Τριών Ήραρχων. Πρόκειται για ύποθέσεις των ετών 1779-1854. Τά έγγραφα αυτά παρέδωσε ο αρχιμανδρίτης Νείλος Τριεραρχίτης στόν αρχιμανδρίτη Μακάριο Έσφιγμενίτη.

Οί φάκελοι αφορούν τίς διάφορες έν ενεργεία ύποθέσεις τής μονής. Πρόκειται κυρίως για έγγραφα πού σχετίζονται μέ τήν ακίνητη περιουσία της, τίς ένοικιάσεις, παραχωρήσεις, όριοθεσίες διαφόρων κτισμάτων και κτημάτων.

Ό κατάλογος φέρει τίς ύπογραφές του αρχιμανδρίτη Νείλου Τριεραρχίτη, του αρχιμανδρίτη Μακάριου Έσφιγμενίτη, του αρχιμανδρίτη Βενιαμίν Λαυριώτη, του αρχιμανδρίτη Δαμασκηνού Ίβηρίτη, του αρχιμανδρίτη Ναθαναήλ Ξηροποταμίτη και του αρχιμανδρίτη Σωφρόνιου Άγιοπαυλίτη.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, αρ. **1097A**.

1050

1855, 18 Άπριλίου

Γενική καταγραφή όλων των χρυσοβούλλων και άλλων εγγράφων (όριοθεσίες, δικαστικές αποφάσεις, αυθεντικά διατάγματα) σχετικά μέ τά κτήμα-

τα τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν στούς νομούς Ἰασίου, Μποτοσάνι, Ρόμαν, Μπακάου, Τουτόβα, καθώς καί στή Βεσσαραβία (στό νομό Χοτίν). Ἐναφέρονται ἐπίσης ἐργαστήρια, οἰκίαι στό Ἰάσι, ἀμπέλια.

Ἔλα αὐτά παραδόθηκαν στίς 25 Σεπτεμβρίου 1854 ἀπό τόν ἀρχιμανδριτῆ Νεῖλο Ἐσφιγμενίτη στόν ἐπίσης ἀρχιμανδριτῆ Μακάριο Τριεραρχίτη.

Μάρτυρες: ἀρχιμανδριτῆς Μπερζουτζίου Βενιαμίν Λαυριώτης, ἀρχιμανδριτῆς Μελέτιος Γκόλιας Βατοπαιδινός, Σωφρόνιος Θεοδορενίου Ἁγιοπαυλίτης.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **1098**.

1051

1855, 23 Μαΐου

Κατάλογος ὄλων τῶν ἱερῶν σκευῶν ἀμφίων, ἐντύπων καί ἄλλων ἀντικειμένων τῆς μονῆς Πρέτσιστας τοῦ Μπακάου, μετοχίου τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν τοῦ Ἰασίου. Συντάκτης του ὁ Ἡσαΐας Κλίμεντ πρωτοσύγγελλος καί προεστός τῆς ἐκκλησίας, τόν ὁποῖο ὄρισε ὁ ἀρχιμανδριτῆ Μακάριος, ἡγούμενος τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **1133**.

1052

1856, 24 Φεβρουαρίου/17 Μαρτίου, Ἰάσι

Ὁ ἡγούμενος τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, Μακάριος, γράφει στόν Ἄγγλο Πρόξενο τοῦ Ἰασίου [Σάμ Γκάρδνερ] ὅτι ἡ μονή εἶχε δίκη μέ τόν ἀγῶ Νικόλαο Φάρα, ἀπό τόν ὁποῖο εἶχε δανεισθεῖ τό 1815.

Τό Δικαστικό Ντιβάνι δικαίωσε τή μονή τό 1841, μέ ἀπόφαση ἐπικυρωμένη ἀπό τόν ἡγεμόνα, βάσει τοῦ ἀρθροῦ 364 τοῦ Ὁργανικοῦ Κανονισμοῦ. Ὁ Φάρας δέν συμφωνοῦσε καί γι' αὐτό τό λόγο ἔκανε καί ἄλλες προσφυγές.

Ὁ ἀρχιμανδριτῆς Μακάριος ἐξηγεῖ στόν πρόξενο τό δίκαιο τῆς μονῆς καί τόν παρακαλεῖ νά στείλει ἀντίγραφο αὐτῆς τῆς ἐπιστολῆς του στή Βρετανική Πρεσβεία στήν Κωνσταντινούπολη καί σέ ἄλλους φορεῖς, ὥστε νά γνωστοποιηθεῖ ἡ ἀλήθεια.

Τό ἀντίγραφο τοῦ ἡγουμένου ἐπικυρώνεται ἀπό τό Σάμ Γκάρδνερ.

Μετάφραση, Γαλλικά, ἀρ. **970**.

1053

1857, 14 Ίανουαρίου

Ὁ Σκαρλάτ Ροσέτ βόρνικος, ὁ Ἄ. Δόνιτσι βόρνικος, ὁ Τ. Ρασκάνου, ὁ Γεώργιος Βοϊνέσκου, ὁ Ἄ. Σοροτσεάνου, ὁ Π. Καζμίρι καὶ ὁ Δ. Μελέγκι ἀπευθύνονται στὸν καίμακάμη Ν. Κονάκι Βογορίδη, σχετικὰ μὲ τὰ χρεὴ τοῦ μακαρίτη ἀρχιμανδριτῆ Σωφρόνιου Μπαρνοβάνουλ ἀπὸ τῆ μονῆ τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν πρὸς τὸ Νικόλαο Φάρα. Πρόκειται γιὰ 21.000 λεί σὺν τοῦς τόκους τους.

Στὸ παρελθόν ὁ Φάρας τὰ διεκδίκησε δικαστικῶς ἀλλὰ δέν δικαιώθηκε (στὶς 29 Ὀκτωβρίου 1841). Οἱ ἀξιωματοῦχοι προτείνουν παρόμοια ἀπόφαση μὲ τὴν ὁποία ὁ καίμακάμης συμφωνεῖ.

Ἀντίγραφο, Ρουμανικά, ἀρ. **961**, ἐπικυρωμένο ἀπὸ τὸ Ὑπουργεῖο Δικαιοσύνης στὶς 13 Σεπτεμβρίου 1857.

1054

1859, 14 Ἰουνίου

Ὁ Νικόλαος Κασκάτ, ὁ Ἰωάννης Μπουλγάρου καὶ ὁ Γεώργιος Πάβελ ὁμολογοῦν ὅτι πράγματι τὰ ζῶα τους προκάλεσαν ζημιές στὸ κτήμα Τρουσέστι καὶ ὑποχρεώνονται νὰ πληρώσουν τὸ σχετικὸ ποσό. Ἐγγυῶνται μὲ τὴ σφραγίδα τοῦ χωριοῦ τους, Δαντζάνι, τοῦ νομοῦ Μπτοτοσάνι.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **669**.

1055

1861, 5 Ἰουνίου, Ἰάσι

Καταγραφή ἐγγράφων μὲ ἀναφορὲς στὰ κτήματα Ρακιτένι, Ταμασένι καὶ Ἰουγκάνι τοῦ νομοῦ Ρόμαν (55 ἔγγραφα μεταξὺ 21ης Ἰουνίου 7139 (1631) καὶ 31ης Μαΐου (1839) γιὰ τὰ κτήματα πού βρίσκονται στὸ Ἰάσι (23 ἔγγραφα μεταξὺ 15ης Ἀπριλίου 7149 (1641) καὶ 20ης Ἰουνίου 1815), καὶ στὸ Ἀδζιουδένι τοῦ νομοῦ Ρόμαν (13 ἔγγραφα μεταξὺ 16ης Φεβρουαρίου 7111 (1603) καὶ 13ης Ἀπριλίου 1809).

Μετὰ ἀπὸ ἔγγραφο τῆς Ἱερᾶς Κοινότητος, τῆς 26ης Ἰανουαρίου 1860, αὐτὰ τὰ παρέδωσε ὁ Μακάριος ἀρχιμανδριτῆς Ἐσφιγμενίτης καὶ τὰ παρέλαβε ὁ ἐπίσης ἀρχιμανδριτῆς Νεῖλος Τριεραρχίτης Ἐσφιγμενίτης.

Παρόντες στην παραλαβή: άρχιμανδρίτης Μακάριος Έσφιγμενίτης, άρχιμανδρίτης Βενιαμίν Λαυριώτης, άρχιμανδρίτης Δαμασκηνός Ίβηρίτης, άρχιμανδρίτης Σωφρόνιος Άγιοπαυλίτης, άρχιμανδρίτης Ναθαναήλ Ξηροποταμίτης.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, άρ. **1096**.

1056

1861, 5 Ίουνίου Ίάσι

Κατάλογος διαφόρων φακέλων, χρυσοβούλλων και έγγραφων με ύποθέσεις της μονής των Τριών Ίεραρχών. Άφορούν τό διάστημα 1779-1859. Τά έγγραφα αυτά παρέλαβε ό άρχιμανδρίτης Νείλος Τριεραρχίτης από τόν άρχιμανδρίτη Μακάριο Έσφιγμενίτη.

α. Οί φάκελοι μέ τίς διάφορες έν ενεργεία ύποθέσεις της μονής: Πρόκειται κυρίως γιά έγγραφα πού άφορούν τήν άκίνητη περιουσία της, τίς έννοικιάσεις, παραχωρήσεις, όριοθεσίες διαφόρων κτημάτων και κτισμάτων. Στόν ίδιο κατάλογο περιλαμβάνονται και καταγραφές χρεών διαφόρων προσώπων πρός τή μονή, αλλά και φάκελοι άλληλογραφίας της μονής μέ τή Μητρόπολη ή τήν κυβέρνηση.

β. Κατάλογος χρυσοβούλλων στόν όποιο άναφέρονται τά κτήματα πού έξουσιάζει ή μονή, αλλά και όί προσφορές διαφόρων ήγεμόνων πρός αυτήν.

γ. Κατάλογος χρυσοβούλλων στόν όποιο καταγράφεται ή κτηματική περιουσία τήν όποία ή μονή δέν έχει πλέον στην κυριότητα της.

δ. Κατάλογος τοπογραφικών χαρτών τών μοναστηριακών κτημάτων.

ε. Κατάλογος τών κωδίκων πού βρίσκονται στό άρχείο της μονής.

Οί κατάλογοι φέρουν τίς ύπογραφές του άρχιμανδρίτη Μακάριου Έσφιγμενίτη, του άρχιμανδρίτη Νείλου Τριεραρχίτη, του άρχιμανδρίτη Βενιαμίν Λαυριώτη, του άρχιμανδρίτη Δαμασκηνού Ίβηρίτη, του άρχιμανδρίτη Ναθαναήλ Ξηροποταμίτη και του άρχιμανδρίτη Σωφρόνιου Άγιοπαυλίτη.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, άρ. **1097**.

1057

1861, 5 Ίουνίου

«Περίληψις γενική όλων τών δοκουμένων ήτοι χρυσοβούλλων και δια-

φόρων ἐγγράφων τῶν ἐξουσιαζομένων κτημάτων τοῦ Ἱεροῦ Μοναστηρίου τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν».

Πρόκειται γιά συντομότερες περιλήψεις κάθε ἐγγράφου ἀνά κτῆμα καί ἀνά νομό.

Τά παρέλαβε ὁ Νεῖλος Τριεραρχίτης ἀπό τόν ἀρχιμανδρίτη Μακάριο Ἐσφιγμένιτη στίς 26 Ἰανουαρίου 1860.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **1098Α**.

ΑΧΡΟΝΟΛΟΓΗΤΑ ΕΓΓΡΑΦΑ

1058

[Δεύτερο ήμισυ του ΙΖ΄ αιώνα, Μπαρλάδ]

Ἐναφορά ἀξιωματούχων τοῦ Μπαρλάδ καί τοῦ νομοῦ Τούτοβας πρὸς τὸν ἡγεμόνα, σχετικὰ μὲ τὴ σύλληψη, τὴ δίκη, τὴν καταδίκη καὶ τὴν ἀπελευθέρωση τοῦ ἐξαρτημένου χωρικοῦ Γαβριήλ, ὕστερα ἀπὸ τὴν ἐξαγορὰ τῆς ποινῆς του.

Εἶχε καταδικασθεῖ σὲ ἀπαγχονισμό καὶ τὰ ἀδελφία του παραχώρησαν τὸ τεμάχιό τους ἀπὸ τὸ Μπαλανέστι.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **286**. Χαρτί (30,9X21). Μονόφυλλο. Τὸ ἕνα τρίτο τοῦ πάνω μέρους λείπει. Μελάνι μαῦρο. Μὲ αἰθάλη ἔντυπη κυκλικὴ σφραγίδα.

1059

[Δεύτερο ήμισυ του ΙΖ΄ αιώνα]

Σύντομη περιγραφή τῶν τεμαχίων γῆς πού ἀγόρασε ὁ ἡγούμενος τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν τοῦ Ἰασίου.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **11**. Χαρτί (20,4X14,8). Μονόφυλλο. Τὸ κείμενο καταλαμβάνει καὶ τίς δύο ὄψεις τοῦ φύλλου. Μελάνι μαῦρο.

1060

[Δεύτερο ήμισυ του ΙΖ΄ αιώνα]

Ἵοριοθετικὴ μαρτυρία πού ὑπογράφουν ὁ Μπεζάν Δουλουμάν, ὁ Ἄνδρονάκης, ὁ Στέφανος, ὁ Δουμητράσκο, ὁ Γαβριήλ, ὁ Νικόλαος, ὁ Βασίλειος, ὁ Παχοῦλτσε καὶ ὁ Γρηγόριος Χολχάν γιὰ ἕνα ἀγροτεμάχιο πού κατέχει ὁ Βαρόλάν στό χωριὸ Βασιλεούτζι.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **336**. Χαρτί (32,6X19,4). Δίφυλλο. Τὸ κείμενο κατα-

λαμβάνει τό α΄ φύλλο. Τό β΄ είναι κολλημένο πάνω σέ άλλο χαρτί. Ἀντίγραφο ἀρ. **336A**.

1061

[Δεύτερο ἡμισυ τοῦ IZ΄ αἰώνα]

Ἦ Ζότος πρόων σλουτζιάρης [ὑπογράφει ἑλληνικά], ὁ Δουμητροάσκο β΄ λογοθέτης, ὁ Ἐνάκε, ὁ Ἀθανάσιος Μπιστορογκάν, ὁ Πάρβου (;), ὁ Βασίλειος diac, ὁ Βασίλειος, ὁ Νικόλαος, ὁ Μπεζάν, ὁ Γεώργιος, ὁ Γρηγόριος, ὁ Μιχάλο καί ὁ Βασίλειος βόρνικος τοῦ Ταουτέστι συντάσσουν ὑπογεγραμμένη ἀναφορά πρὸς τόν ἡγεμόνα ὕστερα ἀπὸ τὴν ὀριοθεσία ἑνὸς οἰκοπέδου προορισμένου γιὰ ἀνέγερση οἰκίας καί ἑνὸς ἄλλου καλλιεργήσιμου, στὸ Ἰάσι, δωρεὰ τοῦ ἡγεμόνα πρὸς τὸ σλουτζιάρη Ἐνάκε.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **403**. Χαρτί (31,2X21,2). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α΄ φύλλο. Μελάني καστανό.

1062

[Δεύτερο ἡμισυ τοῦ IZ΄ αἰώνα]

Ἦ Ἰωάννης, ὁ Στέφανος, ὁ Δόνα καί ὁ Γαβριήλ, ὅλοι ἀπὸ τὸ Μοϊνέστι, ὁ Μιχαήλ, ἐγγονός [ἢ ἀνιψιός] τοῦ Μοϊμάσκου, ὁ Ἀνδρέας, ὁ Στρατουλάτ, καί οἱ τρεῖς ἀπὸ τὸ Φάουρι, καθὼς καί ὁ Γεώργιος ἀπὸ τὴν οἰκία τοῦ ἱερέα Μαρθάριε συντάσσουν ἀναφορὰ πρὸς τόν ἡγεμόνα ὕστερα ἀπὸ τὴν ὀριοθεσία ἑνὸς ἀγροτεμαχίου στὸ Ρουφένι, πού ἀνήκει στὴ μονὴ τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **431**. Χαρτί (32X19,9). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α΄ φύλλο. Τὰ δύο τρίτα τοῦ β΄ φύλλου ἐξέπεσαν. Μελάني μαῦρο.

1063

[Δεύτερο ἡμισυ τοῦ IZ΄ αἰώνα]

Ἦ [...] καί ὁ Σαβίν μέγας βεσιάρης γράφουν στοὺς χωρομέτρους διατάζοντάς τους νὰ μεταβοῦν γιὰ νὰ ὀριοθετήσουν ἕνα ἀγρόκτημα πού κατέχει ἡ μονὴ τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν στὸ Ρουλεάνι τοῦ νομοῦ Βασλούι, μὲ ἀντίστοιχα τεμάχια ἀπὸ τὸ δάσος, τὴν πεδιάδα, τὸ παλαιοχώρι, παρουνσία καί γειτόνων.

Τό ἀγρόκτημα αὐτό τό εἶχε δωρίσει στή μονή ὁ Κούζμπα, ἐνῶ ἀργότερα τῆς τό εἶχε ἐπικυρώσει καί ὁ ἡγεμόνας Βασίλειος Λούπου.

Οἱ δύο νά συντάξουν καί πόρισμα πρὸς τό βοεβόδα.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **486**. Χαρτί (30,9X18,8). Μονόφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ φύλλου. Μελάνι μαῦρο. Δύο ὀκταγωνικές σφραγίδες μέ κερὶ μελανόχρουν. Σχισίματα στίς διπλώσεις μέ ἑλλείψεις στό κείμενο.

1064

[Δεύτερο ἡμισυ τοῦ ΙΖ' αἰώνα]

Περιλήψεις δύο ἐγγράφων πού ἀπέλυσαν οἱ [ἀταύτιστοι] ἡγεμόνες τῆς Μολδαβίας Στέφανος καί Ἡλίας σχετικά μέ τά ὄρια ἐνός κτήματος.

Πρόχειρο, Ρουμανικά, ἀρ. **916**. Χαρτί (41,4X15,1). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α' φύλλο. Μελάνι μαῦρο.

1065

[Τέλη τοῦ ΙΖ' αἰώνα]

Ὅριοθετική μαρτυρία τοῦ Γκριγορόρασκο Κουκοράν καί τοῦ Ἰωάννη cǎlǎraș γιά τό κτήμα Κοζμένι, τοῦ νομοῦ Ἰασίου, τό ὅποιο συνορεύει μέ τό Κοῦτσένι καί βρίσκεται δίπλα στόν ποταμό Προῦθο. Γυ' αὐτό εἶχε διένεξη ἡ μονή τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν μέ τούς ἐλεύθερους χωρικούς τοῦ κτήματος.

Ὁ ἡγούμενος ἀπέδειξε ὅτι τό Κοζμένι τό παραχώρησε ὁ Ἰωάννης στόν ἡγεμόνα Βασίλειο Λούπου γιά νά τῷ δώσει χρήματα καί νά ἐξαγοράσει τή θεία του ἀπό τή δουλεία. Οἱ ἐλεύθεροι χωρικοὶ δέν μπόρεσαν νά παρουσιάσουν κανένα ἐγγράφο σχετικά μέ τή δωρεά τοῦ ἡγεμόνα Κωνσταντίνου Δούκα ἐνός τεμαχίου τοῦ κτήματος πρὸς αὐτούς.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **341**.

1066

[Τέλη τοῦ ΙΖ' αἰώνα]

Ὁ Δουμητρόρασκο καί ἡ σύζυγός του Μαρία πωλοῦν τό κτήμα πού ἔχει ὁ

πρωτος από τόν πεθερό του στό Πισκάνι, στό Σάββα, staroste τῶν κουρέων ἔναντι 5 λέι.

Μάρτυρες: Λουκάς ἐπιστάτης de aprozi, Πάνα, Κόρνεα staroste τῶν ραπτῶν, Δουμητροάσκο, Βασίλειος Λαμπούσκο, Βασίλειος κουρέας, Ἰωάννης γιός τοῦ Σοάρε, Θωμάς.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **434**. Χαρτί (30X21). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α΄ φύλλο. Μελάني μαῦρο. Μέ αἰθάλη δύο κυκλικές καί δύο ὀκταγωνικές ἔντυπες σφραγίδες.

1067

[Τέλη τοῦ ΙΖ΄ αἰώνα]

Ἦ Ἰωάννης cālăraș la steagul hătmănesc μαρτυρεῖ γιά τό χωριό Κοζμένι τό ὁποῖο ἀνήκε στό γένος του. Ὅταν μία συγγενής του ἐγινε δούλη, ἀφοῦ δέν μπόρεσε νά συγκεντρώσει τά χρήματα, ἔδωσε τό χωριό στόν ἡγεμόνα Βασίλειο Λούπου, ὁ ὁποῖος πλήρωσε τό ποσό καί ἀπελευθέρωσε τή δούλη.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **340**.

1068

[Στά μέσα τοῦ ΙΗ΄ αἰώνα]

Ἦ Ὀριοθετική μαρτυρία γιά ἕνα ἀγροτεμάχιο τό ὁποῖο κατέχει ἡ Παρασκευή stărostoaia στό Μπακάου (τό ὁποῖο λέγεται Δεάλουλ Νόου).

Τά ὄρια τοῦ τεμαχίου ἀκολουθοῦν.

Ἦ Ἀντίγραφο, Ρουμανικά, ἀρ. **826**. Κολοβό.

1069

[Τέλη τοῦ ΙΗ΄ αἰώνα]

Τοπογραφικό τῶν κτημάτων Κανένι, ἰδιοκτησίας τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, καί Ραδομρέστι, τό ὁποῖο κατέχουν ἐλευθέρου χωρικοί.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά καί Ἑλληνικά, ἀρ. **135**. Χαρτί (34,5X23,5). Μονόφυλλο.

1070

[Τέλη τοῦ ΙΗ΄ αἰώνα]

Χωρομέτρεις [ὑπογράφουν ἑπτὰ ἀπό αὐτούς] συντάσσουν μαρτυρία πρὸς τὸ μέγα λογοθέτη γιὰ τὴν ὀριοθεσία τοῦ κτήματος Βασιλεούτζι, [ιδιοκτησίας τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν] καὶ γιὰ τὴ διένεξη ποῦ ἔχει ἡ μονὴ μὲ τοὺς γείτονες.

Ἀκολουθεῖ ἡ ἀναλυτικὴ περιγραφή τῶν ὁρίων.

Ἀντίγραφο, Ρουμανικά, ἀρ. 343.

1071

[Τέλη τοῦ ΙΗ΄ αἰώνα]

Ὁ Σάνδου, ἀνιμιὸς [ἢ ἐγγονός] τοῦ Πελίν, ἡλικίας 80 χρονῶν, μαρτυρεῖ ἐνώπιον τοῦ ἀρχιμανδριτοῦ Ἰγνατίου, ἡγουμένου τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, γιὰ τὰ ὄρια τοῦ κτήματος τῆς Τρουσέστι, σύμφωνα μὲ μία παλαιὰ ὀριοθεσία ἢ ὁποῖα πραγματοποιήθηκε κατὰ τὴν ἡγουμενία τοῦ προκατόχου του Ἰγνατίου.

Τὰ ὄρια τοῦ Τρουσέστι ἀκολουθοῦν, σὲ ἀναλυτικὴ περιγραφή.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 692. Χαρτί (34X21). Δίφυλλο. Τὸ κείμενο καταλαμβάνει τὸ α΄ φύλλο. Μελάνι μαῦρο.

1072

[Τέλη τοῦ ΙΗ΄ αἰώνα]

Μαρτυρία κατοίκων τοῦ χωριοῦ Τετζκάνι σχετικὰ μὲ τὴν κατοχὴ ἕκ μέρους τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν ἐνὸς ἀγροτεμαχίου ἐκεῖ, ἐπειδὴ ἡ τελευταία πλήρωσε ἀποκλειστικὰ τὸ ποσὸ ἐξαγορᾶς τῆς ποινῆς κάποιου [ἀδιευκρίνιστου] κατοίκου γιὰ ἓνα θάνατο ποῦ προκάλεσε.

Πρωτότυπο (ἀκέφαλο:), Ρουμανικά, ἀρ. 795. Χαρτί (31X21,3). Δίφυλλο. Τὸ κείμενο καταλαμβάνει τὸ α΄ φύλλο. Μελάνι μαῦρο.

1073

[Τέλη τοῦ ΙΗ΄ αἰώνα]

Κατάλογος δεκατεσσάρων [συντόμων] περιλήψεων ἐγγράφων πού ἀφοροῦν στά κτήματα Λέτσα καί Ποπόρουλ τοῦ νομοῦ Μπακάου καί μερικῶν ἄλλων πού βρῖσκονται στό νομό Νεάμιτζ.

Χρονολογοῦνται μεταξύ 15ης Νοεμβρίου 1657 καί 7214 (1705-1706).

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **837**.

1074

[Τέλη τοῦ ΙΗ΄ αἰώνα]

Πίνακας 17 [ἀνεπτυγμένων καί μὴ] περιλήψεων δικαιολογητικῶν πού κατέχει ἡ μονή τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν γιά διάφορα κτήματά της.

Χρονολογοῦνται μεταξύ 2ας Ἀπριλίου 7241 (1733) καί 12ης Ἰουλίου 7250 (1748).

Πρωτότυπο, Ρουμανικά (ἀκέφαλο;), ἀρ. **859**. Χαρτί (16,3X20,2). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει κατά δύο φύλλα. Μελάνι μαῦρο.

1075

[Τέλη τοῦ ΙΗ΄ αἰώνα]

Πίνακας 22 [ἀνεπτυγμένων καί μὴ] περιλήψεων δικαιολογητικῶν πού κατέχει ἡ μονή τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν γιά διάφορα κτήματά της.

Χρονολογοῦνται μεταξύ 7208 (1699-1700) καί 6ης Ἰανουαρίου 7264 (1756).

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, (ἀκέφαλο;), ἀρ. **857**. Χαρτί (16,3X30,2). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει κατά δύο φύλλα. Μελάνι μαῦρο.

1076

[Τέλη τοῦ ΙΗ΄ αἰώνα]

Ἐννέα χωρικοί οἱ ὁποῖοι διαμένουν στό κτήμα Ἰουγκάνι, ἰδιοκτησία τῆς

μονής τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, τό ὁποῖο καταπατάται ἀπό κτήμα τοῦ στόλνικου Ἀνδρέα Μύλου, μαρτυροῦν γιά τά παλαιά ὄρια τοῦ Ἰουγκάνι, ἔτσι ὅπως τά θυμοῦνται ἀπό τοὺς γονεῖς τους.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **635**.

1077

[Ἀρχές τοῦ ΙΘ΄ αἰώνα]

Τοπογραφικός χάρτης τοῦ ποταμοῦ Μπίστριτσα, μέ τόν παραπόταμό τοῦ ἀνατολικά τῆς κομόπολης Μπακάου, ὅπου βρίσκεται ὁ μύλος τοῦ ἀρχοντα Ραδουκάνου, ἡ μονή Πρέτσιστα καί ὁ μύλος τῆς.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **868**.

1078

[Ἀρχές τοῦ ΙΘ΄ αἰώνα]

Τά ὄρια σέ funii, stânjeni καί ἡγεμονικές palme τῶν κτημάτων Μπαδιτσένι, Πλόπουλ καί Κανένι, ἰδιοκτησίας τῆς μονῆς Πρέτσιστας τοῦ Μπακάου.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **852**.

1079

[Ἀρχές τοῦ ΙΘ΄ αἰώνα]

Τοπογραφικό σχέδιο γιά ἓνα κτήμα τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν στό κέντρο τοῦ Ἰασιίου.

Σχέδιο, Ρουμανικά, ἀρ. **268**.

1080

[Ἀρχές τοῦ ΙΘ΄ αἰώνα]

Τοπογραφικός χάρτης τοῦ κτήματος Ρούσι καί τοῦ οἰκοπέδου πού βρί-

σκεται ή μονή Πρέτσιστα, δίπλα στο Μπακάου.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, άρ. **854**.

1081

[Άρχές του ΙΘ΄ αιώνα]

Έπιστολή του αρχιμανδρίτη Σεραφείμ Τριεραρχίτη προς τον ήγεμόνα [δέν αναφέρεται τό όνομά του], για τήν υπόθεση τής καταπάτησης μοναστηριακού μετοχίου από τους Έβραίους του Μπακοβίου και τή χρήση του ως έβραϊκού νεκροταφείου. Η ενέργεια αυτή αντιβαίνει τους εκκλησιαστικούς νόμους και γι' αυτό ζητά από τον ήγεμόνα νά παρέμβει για νά δώσει λύση στην υπόθεση.

Πρωτότυπο, Έλληνικά, άρ. **844**.

1082

[Άρχές του ΙΘ΄ αιώνα]

Έπιστολή του Άνδρέα Μίλλου, γιοϋ του σπαθάρη, προς τό δικαιο τής μονής Φαρκασένη, μέ τήν όποία ζητά συγχώρεση για τίς δύο φάλτζες χορτάρι που έκοψε από τή γη του μοναστηριου, χωρίς νά έχει τέτοιο δικαίωμα. Πρόκειται για ένα κτήμα 60 όργων στην περιοχή του Φαρκασενίου. Συνεχίζει ζητώντας νά κόψει ακόμη δύο φάλτζες και σημειώνει ότι θα πάει ο ίδιος στη μονή μία από τίς έπόμενες μέρες για νά πάρει τήν άπάντηση.

Πρωτότυπο, Έλληνικά, άρ. **717**.

1083

[Άρχές του ΙΘ΄ αιώνα]

Κατάλογος στον όποιο καταγράφεται ή έκταση διαφόρων κτημάτων. Τά κτήματα βρίσκονται στον κάμπο του Πλόπ και στη Μπίστριτζα.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, άρ. **851**.

1084

[Ἀρχές τοῦ ΙΘ΄ αἰώνα]

Καταγραφή τῆς ἔκτασης πού ἔχει στήν κατοχή του ἓνα [ἀδιευκρίνιστο] μοναστήρι στίς περιοχές Πλόπ (24.316 ὄργιές), Ἐπάνω Κονάκι (520 ὄργιές) καί στή Δέλνιτζα (151 ὄργιές). Στόν κατάλογο σημειώνεται ὁ τρόπος ἀπόκτησης κάθε περιοχῆς. Σέ ὅλες τίς περιπτώσεις πρόκειται γιά παραχωρησεις διαφόρων μεριδίων γῆς καί γιά χρυσόβουλλα ὀριοθεσίας.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **850**.

1085

[Ἀρχές τοῦ ΙΘ΄ αἰώνα]

Ὁ Ἰωάννης Στάβαρ μαρτυρεῖ γιά τά πραγματικά ὄρια κτήματος τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν ὅπου ἐπιστάτης εἶναι ὁ Σωφρόνιος ἀπό τό Ὀνιτσέστι.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **652**.

1086

[Ἀρχές τοῦ ΙΘ΄ αἰώνα]

Τοπογραφικό μερικῶν κτημάτων τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν στή Βεσσαραβία.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **347**.

1087

Μετά τό 1826

Κατάλογος πολύ συντόμων περιλήψεων γιά 15 ἔγγραφα πού ἀφοροῦν στό κτήμα Βασιλεούτζι τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν. Καλύπτουν χρονολογικά τήν περίοδο ἀπό τό Δεκέμβριο 1646 ἕως καί τό 1826.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **352**.

1088

[Πρώτο μισό τοῦ ΙΘ΄ αἰώνα]

Πίνακας τῶν stânjeni καὶ τῶν palme στὰ ὁποῖα χωρίζεται τὸ κτῆμα Φαρκασέني, ἰδιοκτησία τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν. Ἡ συνολικὴ ἀξία του ἐκτιμήθηκε 9.711 stânjeni. Στὸ verso ἕνα σχέδιο τοῦ κτήματος.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **942**.

1089

[Πρώτο μισό τοῦ ΙΘ΄ αἰώνα]

Γενεαλογικὸς πίνακας τοῦ χωρικοῦ Θεοδώρου Πόνιτσι καὶ τοῦ ἱερέα Δέδιου.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **565**.

1090

[Στὰ μέσα τοῦ ΙΘ΄ αἰώνα]

Κατάλογος τριῶν ἐγγράφων τῆς μονῆς Κοτροζανίου τὰ ὁποῖα μεταφράστηκαν στὰ γαλλικά.

Χρονολογοῦνται μεταξύ 15ης Ὀκτωβρίου 1682 καὶ 18ης Φεβρουαρίου 1714.

Ἀντίγραφο, Γαλλικά, ἀρ. **1110**.

1091

[Στὰ μέσα τοῦ ΙΘ΄ αἰώνα]

Ἀνεπτυγμένες περιλήψεις τριῶν ἐγγράφων σχετικὰ μὲ τὴ μονὴ Κοτροζένι καὶ τὴν ἀφιέρωσή της στὸ Πρωτάτο.

Χρονολογοῦνται μεταξύ 15ης Ὀκτωβρίου 1682 καὶ 18ης Φεβρουαρίου 1714.

Ἀντίγραφο, Ρουμανικά, ἀρ. **1109**.

1092

[Στά μέσα τοῦ ΙΘ΄ αἰώνα]

Συγκεντρωτικός πίνακας ἐγγράφων τῆς μονῆς Κοτροτσένι [ἢ Κοτροτζάνι] τὰ ὁποῖα μεταφράστηκαν στά γαλλικά.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **1108**.

1093

[Στά μέσα τοῦ ΙΘ΄ αἰώνα]

Κατάστιχο τῶν γραμμάτων καί χρυσόβουλλων τοῦ μετοχίου Πρέτσιστας τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, τὰ ὁποῖα παρέδωσε ὁ ἀρχιμανδριότης Κωνσταντίας [δὲν ἀναφέρεται σέ ποιόν].

Πρόκειται γιὰ χρυσόβουλλα διαφόρων ἡγεμόνων, ἀλληλογραφία, διάφορες ὁμολογίες, ἐγγραφες μαρτυρίες ὀριοθετῶν γιὰ τὴν κτηματική περιουσία τοῦ μετοχίου.

Χρονολογοῦνται μεταξὺ 1662 καί 1797.

Ἀντίγραφο, Ἑλληνικά, ἀρ. **835**.

1094

[Στά μέσα τοῦ ΙΘ΄ αἰώνα]

Ἐκτεταμμένες περιλήψεις δύο ἐγγράφων, ἑνὸς ἀχρονολόγητου, ποῦ ὑπογράφει ὁ Μπεζάν Δουλιμάν καί ἄλλοι, πρὶν τὶς 12 Δεκεμβρίου 1646 καί ἑνὸς δευτέρου μὲ ἡμερομηνία 12 Δεκεμβρίου 1646 [7155], σχετικά μὲ τὸ κτῆμα Βασιλεούτζι.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **344**. Ἀντίγραφο, Ἑλληνικά, ἀρ. **344A**.

ΠΙΝΑΚΑΣ ΕΙΚΟΝΩΝ

1. Τό Πρωτάτο. Λεπτομέρεια χαλκογραφίας του Ἀνθίμου Πελοποννησίου, 1839. (Φωτ. Γ. Γκολομπιάς/ Ἀγιορείτικη Φωτοθήκη) (σελ. 29).
2. Μονή Κοτροτσένι, μετόχι τοῦ Πρωτάτου μέχρι τό 1863. Ἀπό τό βιβλίο τοῦ Gh. I. Cantacuzino, *Mănăstirea Cotroceni*, Βουκουρέστι 1968 (ἔξωφυλλο) (σελ. 57).
3. Μονή Κοτροτσένι. Ἡ εἴσοδος. Ἀπό τό ἴδιο βιβλίο, εἰκ. 12 (σελ. 107).
4. Το τέμπλο τοῦ Καθολικοῦ στό Κοτροτσένι. Σώζεται στό Μουσείο Τέχνης τοῦ Βουκουρεστίου (σελ. 162).
5. Λεπτομέρεια τοῦ τέμπλου τοῦ Καθολικοῦ στό Κοτροτσένι (σελ. 225).
6. Μονή τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, μετόχι τοῦ Πρωτάτου μέχρι τό 1863. Λιθογραφία τοῦ Raffet μέ ἡμερομηνία 20 Ἰουλίου 1837. Ἀπό τό λεύκωμα *Mănăstirea Sfinții Trei Ierarhi Iași, România*, Ἰάσι 1999, ἔκδ. Arhiepiscopria Iașilor. Mitropolia Moldovei și Sucevei, σελ. 4 (σελ. 280).
7. Ἐκκλησία Δοάμνεϊ τοῦ Βουκουρεστίου, μετόχι τῆς μονῆς Κοτροτσένι. Ἀπό τό βιβλίο τοῦ N. Ghika Budești, *Evoluția arhitecturii în Muntenia și Oltenia. Bisericile și mănăstirile din veacul al XVII-lea*, Buletinul Comisiunii Monumentelor Istorice, Partea a treia, Βουκουρέστι 1932, εἰκ. 73, PL. LIV (σελ. 371).
8. Ἀσημένιος σταυρός πού σώζεται στό Πρωτάτο. Μολδαβική τέχνη. Τέλη τοῦ ΙΕ΄ αἰώνα ἢ ἀρχές τοῦ ΙΣΤ΄. Δωρεά τοῦ ἡγεμόνα Στεφάνου τοῦ Μεγάλου ἢ τοῦ γιου του Μπογκδάν.
9. Ἡ Παρθοσία τοῦ Πρωτάτου. Κλειστή.
10. Ἡ Παρθοσία του Πρωτάτου. Ανοιχτή.
11. Δισκοπότηρο πού σώζεται στό Πρωτάτο. Μολδαβική τέχνη. Δωρεά τοῦ ἡγεμόνα Μπογκδάν.
12. Μονή τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν στό Ἰάσι.
13. Μονή τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν στό Ἰάσι. Ἡ εἴσοδος. Ἀπό τό λεύκωμα *Mănăstirea Sfinții Trei Ierarhi din Iași...*, σελ. 7

14. Μονή τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν. Πορτραῖτο τοῦ ἡγεμόνα Βασιλείου Λούπου. Τμήμα τῆς ἀρχικῆς τοιχογραφίας. Ἀπό τό λεύκωμα *Mănăstirea Sfinții Trei Ierarhi din Iași...*, σελ. 6.
15. Μονή τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν στό Ἰάσι. Γραβούρα τοῦ ἸΘ΄ αἰώνα, ἔργο τοῦ Szathmary.
16. Μονή Πρέτσιστα τοῦ Μπακάου, μετόχι τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν.
17. Παναγιᾶριο χρονολογημένο στά τέλη τοῦ ΙΕ΄ αἰώνα. Συλλογή τοῦ Ἐθνικοῦ Μουσείου Τέχνης τῆς Ρουμανίας. Ἀνῆκε στήν ἐκκλησία Πρέτσιστα τοῦ Μπακάου. Ἀπό τό λεύκωμα (κατάλογος ἐκθεσης στό Ἐθνικό Μουσείο Τέχνης), *Arta din Moldova de la Ștefan cel Mare la Monești*, 1999, σελ. 216.
18. Ἐκκλησία τῶν Ἁγίων Ἀθανασίου καί Κυρίλλου στό Ἰάσι, μετόχι τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν.
19. Οἱ κτήτορες τῆς μονῆς Κοτροτσέني. Σχέδιο τοῦ Dionisie Eclislarhul στό χειρόγραφο *Condica mănăstirii Cotroceni 1799-1806*, Κρατικά Ἀρχεῖα Βουκουρεστίου (ρουμ. χφ. 691, σελ. 3).
20. Λειψανοθήκη τῆς μονῆς Κοτροτσέني. Συλλογή τοῦ Ἐθνικοῦ Μουσείου Τέχνης τῆς Ρουμανίας. Ἀπό τό λεύκωμα (κατάλογος ἐκθεσης στό Ἐθνικό Μουσείο Τέχνης), *Un muzeu într-o carte. Capodopere ale artei metalelor prețioase din România* (παράλληλο κείμενο ἀγγλικά-ρουμανικά πού ὑπογράφει ὁ Victor Simion), Βουκουρέστι 1997, εἰκ. 45.
21. Ἐκκλησία Καταλοῦ στή Βλαχία, μετόχι τῆς μονῆς Κοτροτσέني. Σχέδιο του Dionisie Eclislarhul, *Condica mănăstirii Cotroceni*, Κρατικά Ἀρχεῖα Βουκουρεστίου (ρουμ. χφ. 692, σελ. 100).
22. Σκήτη Μιξάνι στή Βλαχία, μετόχι τῆς μονῆς Κοτροτσέني. Ἀπό τό ἴδιο χειρόγραφο. Σχέδιο τοῦ Dionisie Eclislarhul (ρουμ. χφ. ἀρ. 207, σελ. 6).
23. Ἐκκλησία τοῦ Προφήτη Ἡλία-Γκοργκάνι στό Βουκουρέστι, μετόχι τῆς μονῆς Κοτροτσέني. Ἐπιγραφή στήν εἴσοδο τοῦ ναοῦ.

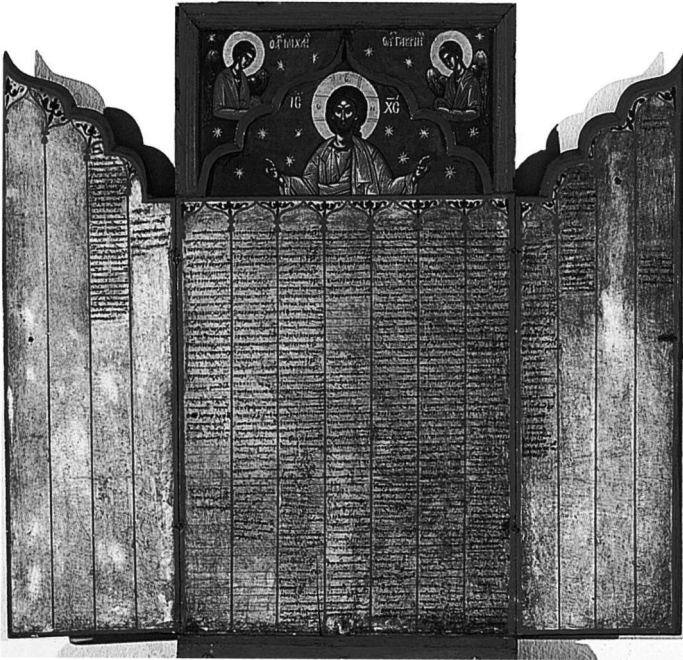

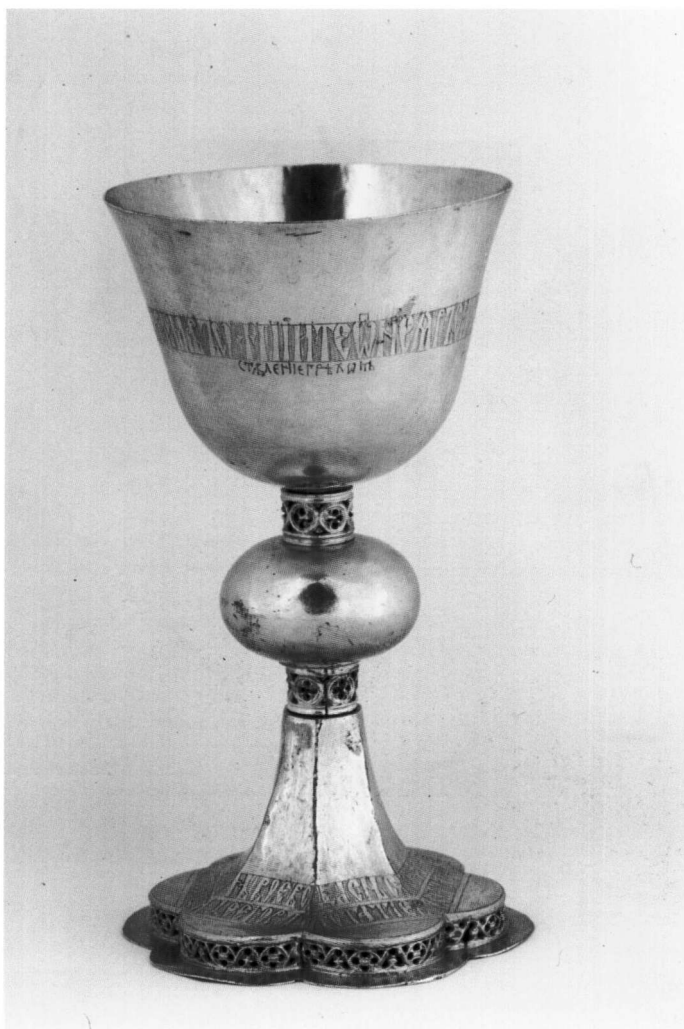
Είχ. 8: Άσημένιος σταυρός που σώζεται στο Πρωτάτο.

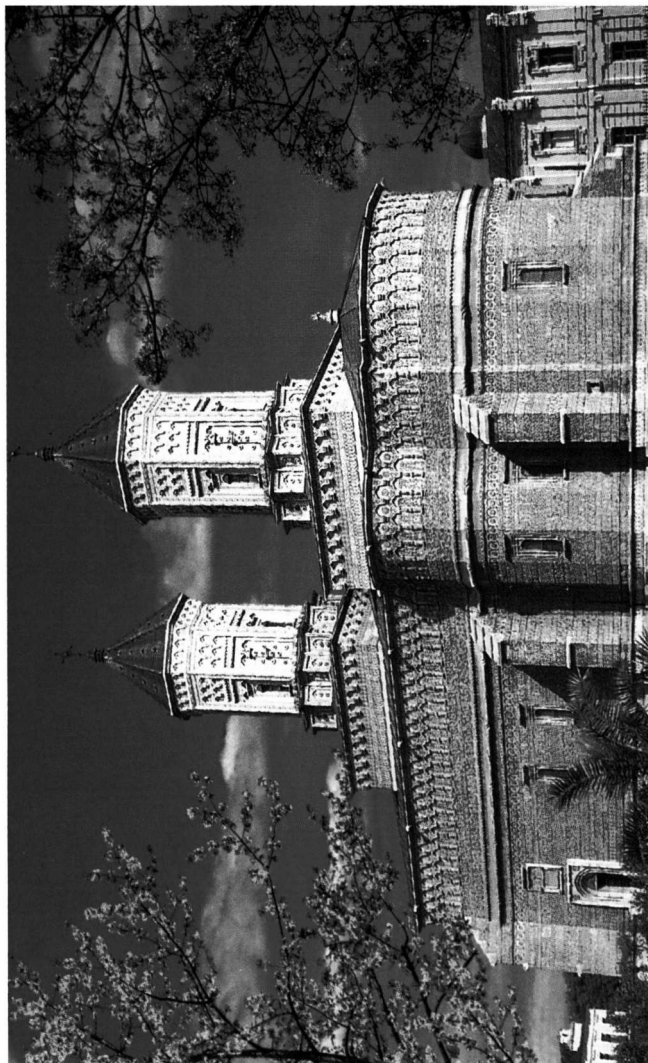
Εις. 9: Ἡ Παρρησία τοῦ Πρωτάτου. Κλειστή.

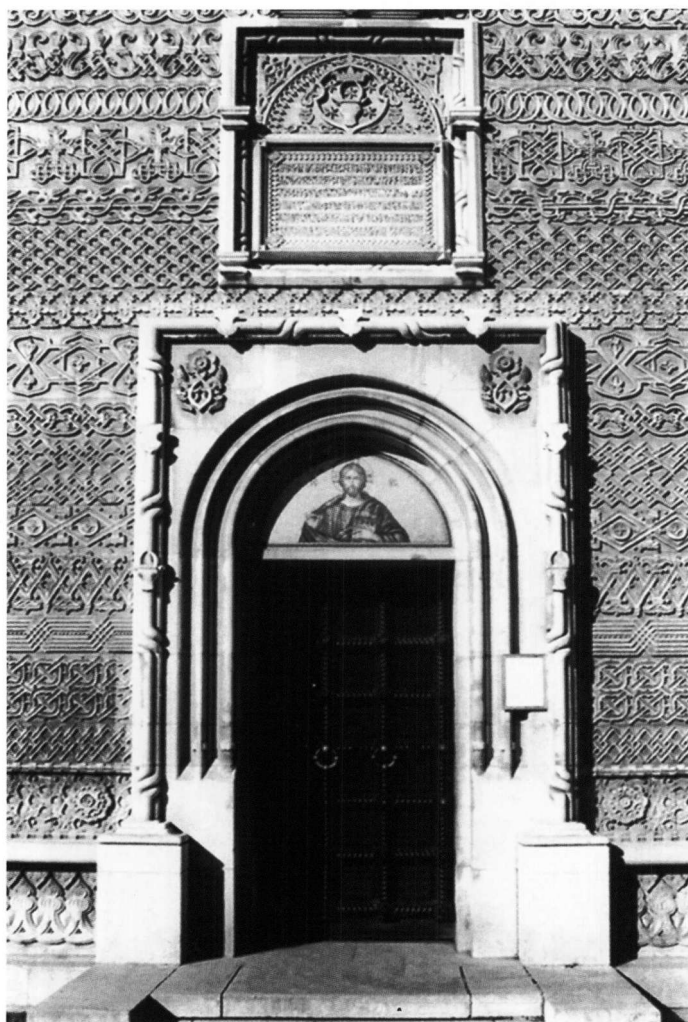
Εἰκ. 10: Ἡ Παρρησία τοῦ Πρωτάτου. Ἀνοιχτή.

Εἰκ. 11: Δισκοπότηρο πού σώζεται στό Πρωτάτο. Μολδαβική τέχνη.

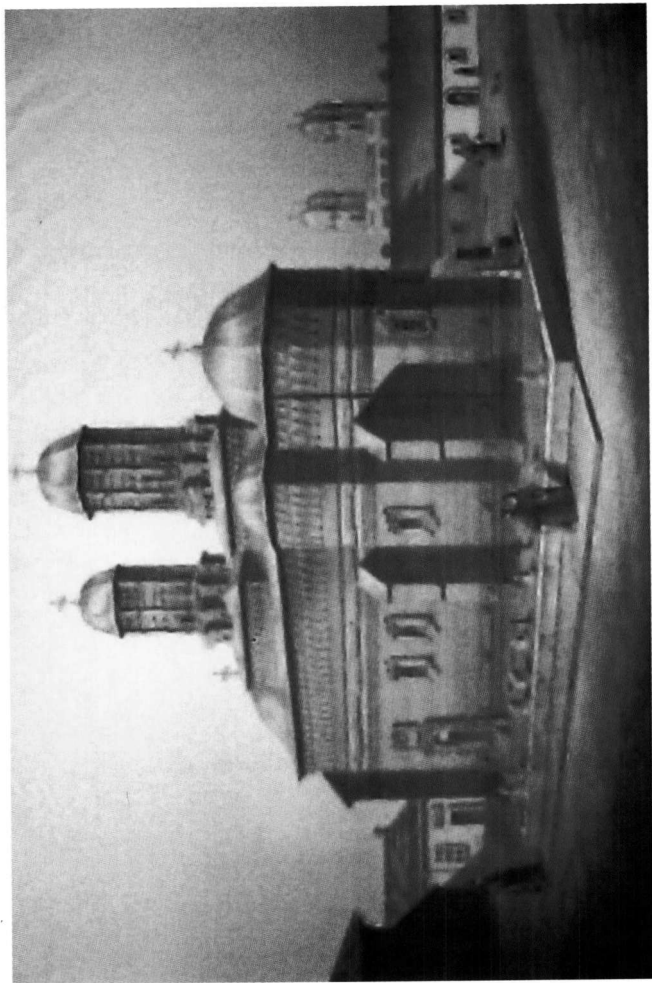
Ειχ. 12: Μονή τῶν Ἱεροσολίων.

Εἰξ. 13: Μονή τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν. Ἡ εἴσοδος.

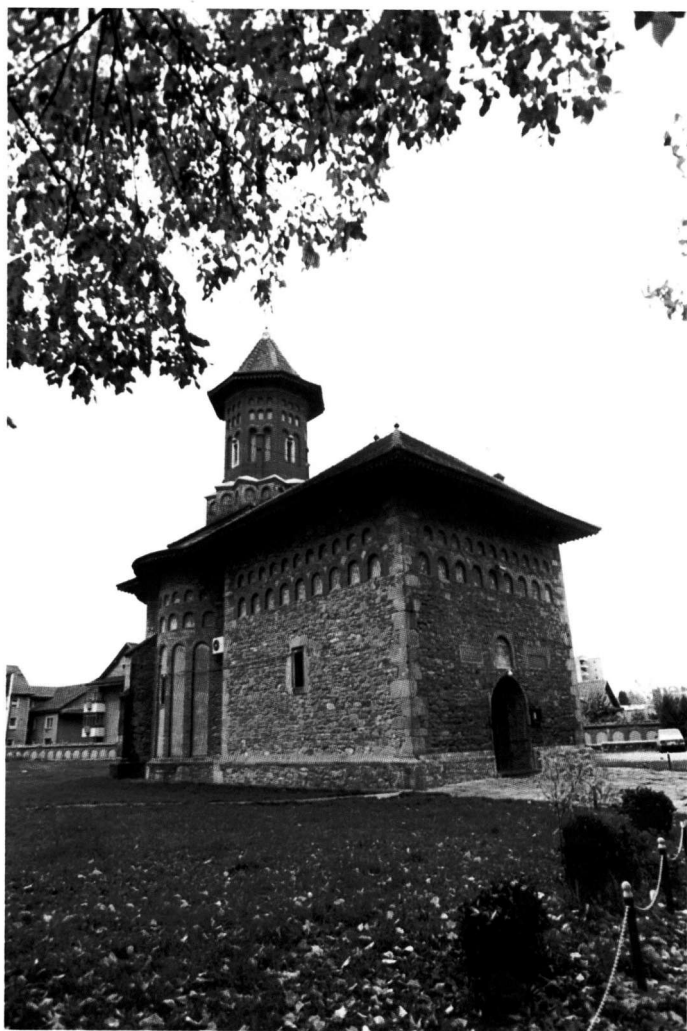

Εικ. 14: Μονή των Τριών Ίεραρχών. Πορτραίτο του ἡγεμόνα Βασιλείου Λούπου.

Είχ. 15: Μονή τών Ἱεροσολών. Γχορβούγια τοῦ 19' αἰώνα.

Εἰκ. 16: Μονὴ Πρέτσιστα τοῦ Μπλακίου, μετόχι τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν.

Είχ. 17: Παναγιάριο χρονολογημένο στα τέλη του ΙΕ' αιώνα.

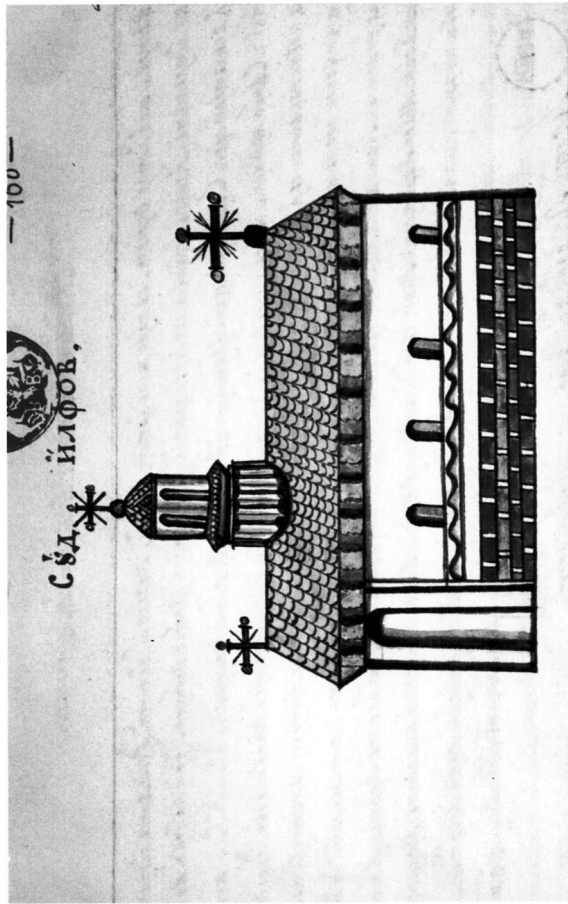
Είκ. 18: Εκκλησία τών Ἁγίων Ἀθανασίου καί Κυρίλλου στό Ἰάσι, μετόχι τῆς μονῆς τών Τριών Ἱεραρχών.

Εἰχ. 19: Οἱ κήτορες τῆς μονῆς Κοτροτσένι.

Είχ. 20: Λειψανοθήκη της μονής Κοτρτσένι.

СѢД.
ИЛФОВ.

ΚΑΙΤΑ ΒΥΤΛΑΧΙΑ ΜΕΤΟΧΑ Σ. Μ. ΚΟΤΡΟΤΕΝΙΑ ❖

Είχ. 21: Εκκλησία Καταλού στη Βλαχία, μετόχι της μονής Κοτροτένι.

Εἰκ. 22: Σκῆτη Μιξάνι στὴ Βλαχία, μετόχι τῆς μονῆς Κοτροτσένι.

ΕΥΡΕΤΗΡΙΟ ΚΥΡΙΩΝ ΟΝΟΜΑΤΩΝ

A

- Ἄβέρ (Aver), γιός τοῦ βεστιάρη Σήμα: 435
- Ἄβέρκιος (Averchie), ἡγούμενος τῆς μονῆς Κοτροτσένη: 207
- Ἄβραάμ (Avram), Ἐβραῖος: 471
- Ἄγαθόν (Agathon), μοναχός στή μονή Σλάτινα: 31, 33
- Ἄγάπιος (Agapie), ἱεροψάλτης, γιός τοῦ Τοφάν Βρανέσκου ἀπό τό Βρανέστι: 317, 318
- Ἄγγελάκης (Anghelache), βόρnikovs de roartă στή Μολδαβία: 242 – γουναράς, μάρτυρας: 689
- Ἄγγελάκης Γκεοργκίτζα (Anghelache Gheorghijă): 242
- Ἄγγελίνα (Anghelina), χωρική, κόρη τοῦ Ἀνδρέικα ἀπό τό Μπαλανέστι, ἀδελφή τῆς Ἀνισίας: 40 – χήρα τοῦ Κυριάκου ἢ Κυρίτζη ἀμαξοποιοῦ: 940, 944
- Ἄγγελοπούλου Σοφίκα (Anghelopulu Sofica), σύζυγος τοῦ μεγάλου κόμισου Παναγιωτάκη, ἐξάρχου τῆς μονῆς Κοτροτσένη (ἢ τῶν Ἱερῶν Μονῶν): 924, 925, 933, 944 – χήρα του: 941
- Ἄγγελούς Κωνσταντίνος (Anghelus Constantin), ἅγιος στή Μολδαβία, κουνιάδος τοῦ Σεφάνου Πάρβου: 218
- Ἄγγελούσα (Anghelusa), ἀδελφή τοῦ Δουμητράσκο Οὐρικόρ: 430
- Ἄδάμ (Adam), γουναράς, κάτοικος Ἰασίου: 655
- Ἄδάμης Εὐστάθιος, γουναράς, [κάτοικος Ἰασίου], ἀντιπός τοῦ Γεωργίου Στύλου καί τοῦ Νικολάου Νομοκράτορα: 656
- Ἄθανάσιος (Athanasie, Tănase), ἐπίσκοπος τοῦ Ρόμαν: 53 – ἀρχιμανδριτής: 754 – ἡγούμενος τῆς μονῆς Πρέτσιστας τοῦ Μπακάου: 637, 650, 653 – πρόην ἡγούμενος: 695 – ἡγούμενος τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν: 750 – ἱερομόναχος στήν Ἡγεμονική Ἐκκλησία τοῦ Μπακάου: 588 – δικαῖος τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν: 567 – ἐπιστάτης τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν: 562, 571, 583, 587, 590, 591, 604, 607 – pacialnic τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν: 860 – diacon de câmară, κάτοικος Ἰασίου, χωρομέτρης: 139, 142 – λογοθέτης de taină, γραφέας: 277 – μέγας cărطان, χωρομέτρης: 406, 411, 412 – χωρομέτρης: 139 – μάρτυρας: 141 – κουρέας, μάρτυρας: 610 – ὑποδηματοποιός: 635 – χωρικός, γιός τῆς Μαρίντζας: 374

- Αικατερίνη (*Ecaterina, Catrina*), σύζυγος του ἡγεμόνα Ἀντιόχου Καντεμιρ: 152 – σύζυγος του Γεωργίου Τσεασορνικάρ ἀπὸ τὸ Ἰάσι, μητέρα του Γεωργίου καὶ του Ἡλία: 515 – κόρη του Βασιλείου, ἱεροψάλτη στὴ μονὴ Δάγκου: 498, 499 – κόρη του Μπουχούς καὶ τῆς χατμανέσας Αἰκατερίνης: 154 – κόρη του Σέρβου Σπίρεα καὶ τῆς Στάνκας, ἀδελφὴ τῆς Μαρίας καὶ του Ἰωάννη: 941 – χωρική, μητέρα τῆς Μαρικούτζας: 453 – χωρική, σύζυγος του Στεφάνου: 626 – σύζυγος του Στεφάνου, μητέρα του Ἀναστασίου καὶ τῆς Σάνδας: 93
- Ἀλέξα (*Alexa*), στόλνικος στὴ Μολδαβία, μάρτυρας: 13 – χωρικός, γιὸς του Θωμᾶ: 155
- Ἀλεξάνδρα (*Alexandra*), χατμανέσα, χήρα του Μπουχούς, κόρη τῆς Αἰκατερίνης: 154 – σύζυγος του Θεοδώρου Ἰλίου ἀπὸ τὸ Μιρτσέστι, μητέρα του Ἐνάκε, του Ἰωαννίτζη καὶ τῆς Μαρικούτζας, νύφη του Ἡλία: 140 – κόρη τῆς Θεοδοσίας, ἀνιψιὰ του βεσιτάρη Λούπου: 247 – κόρη του Οὐρέκε, σύζυγος (χήρα) του χατμάνου Ἀλεξάνδρου Μπουχούς: 233, 238
- Ἀλεξανδράκης (ἢ Ἀλέξανδρος) (*Alexandrachi, Alexandru*), σπαθάρης στὴ Μολδαβία, γιὸς του καμαράση Γιακουμῆ: 122, 126
- Ἀλεξανδρέλ (*Alexändrefl*), ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας: 14
- Ἀλεξανδρῆς (*Alexandri*), μέγας βεσιτάρης στὸ Ντιβάνι τῆς Μολδαβίας, μάρτυρας: 13 – μέγας σεργάδης στὸ Ντιβάνι τῆς Βλαχίας, μάρτυρας: 309
- Ἀλεξανδρῆς Βασίλειος (*Alexandri Vasile*), σπαθάρης στὴ Μολδαβία, *candidat*: 985
- Ἀλέξανδρος – βλ. Ἀλεξεάνου Ἀλέξανδρος
- Ἀλέξανδρος – βλ. (Ρουσέτ) Δράκο Ἀλέξανδρος
- Ἀλέξανδρος – βλ. Ραμανδῆς (;) Ἀλέξανδρος
- Ἀλέξανδρος (*Alexandru*), ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας: 217
- Ἀλέξανδρος Ἰλιάς (*Alexandru Ilias*), ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας: 13, 14, 15, 20, 22, 23, 87, 241, 242
- Ἀλέξανδρος [Ἰλιάς] (*Alexandru [Ilias]*), ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας: 32
- Ἀλέξανδρος (Ἰλιάς) (;) (*Alexandru Ilias*) (?): 18
- Ἀλέξανδρος I. Καλλιμάχης (*Alexandru I. Calimah*), ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας: 599, 603, 606, 608, 609, 612, 618, 620, 621, 623, 625, 631, 632, 641, 642
- Ἀλέξανδρος Λαπουσνεάνου (;) (*Alexandru Lăpușneanu*) (?), ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας: 13
- Ἀλέξανδρος Λαπουσνεάνου (*Alexandru Lăpușneanu*), ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας: 2, 3, 4, 15, 20, 33, 241, 713, 716

- Ἰ. Ἀλέξανδρος Κ. Μαυροκορδάτος Δελήμπτης (*Alexandru Mavrocordat Delibeii*), ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας: 505, 507, 508, 509, 510, 514, 520, 611 – πατέρας τῆς Ραλλοῦς: 703
- Ἰ. Ἀλέξανδρος Ι. Μαυροκορδάτος – Φιραρῆς (*Alexandru Mavrocordat – Fugarul*), ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας: 529, 530, 532, 536, 537
- Ἰ. Ἀλέξανδρος Κ. Μουρούζης (*Alexandru C. Moruzi*), ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας: 572, 576, 577, 579, 597, 696, 701, 703, 704, 712, 713, 718, 722, 788
- Ἰ. Ἀλέξανδρος Ν. Σοῦτζος (*Alexandru N. Sumu*), ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας: 673, 677, 683, 685, 686, 687, 703
- Ἰ. Ἀλέξανδρος Ι. Ψηλάντης (*Alexandru I. Ipsilanti*), ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας: 540, 541, 547, 548, 549, 655
- Ἰ. Ἀλέξανδρος (*Alexandru*), μοναχός, ἐπιστάτης τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν: 563 – μάρτυρας: 222 – μέγας ποστέλνικος στό Ντιβάνι τῆς Μολδαβίας, μάρτυρας: 131, 142, 325, 352 – παρκαλάμπτος τοῦ Ρόμαν, μάρτυρας: 83 – σπαθάρης στή Μολδαβία: 23 – γ' ποστέλνικος στή Μολδαβία: 27
- Ἰ. Ἀλεξεάνου Ἀλέξανδρος (*Alexeanu Alexandru*), μέγας στόλνικος στό Ντιβάνι τῆς Βλαχίας, μάρτυρας: 121
- Ἰ. Ἀλέξιος (:), Τριεραρχίτης, ἀρχιμανδρίτης, μάρτυρας: 236
- Ἰ. Ἀλή (*Alii*) ἀγῆς στή Μολδαβία, ἀδελφός τοῦ Ἀμπδούλ Κερίν καί τοῦ Χουσεῖν, κάτοικος τοῦ Ρόμαν: 477, 478
- Ἰ. Ἀλμποτα (*Albotă*), γένος: 802
- Ἰ. Ἀλμποτα (*Albotă*), Ἀνδρέας (*Andrei*), γιός τοῦ κλουτσιάρη Σάνδου, ἀδελφός τοῦ Κωνσταντίνου: 279, 433 – Κωνσταντίνος (*Constantin*), γιός τοῦ κλουτσιάρη Σάνδου, ἀδελφός τοῦ Κωνσταντίνου: 279, 433 – Θεόδωρος (*Toader*), γιός τοῦ Παύλου, ἀρμάσης στή Μολδαβία: 134, 141, 142 – πρῶην μέγας ἀρμάσης: 157 – γαμπρός τοῦ Κωνσταντίνου: 132 – Παύλος (*Pavel*), βόρνικος *de roartă* στή Μολδαβία: 42 – μέγας ζιτνιτσιάρης στό Ντιβάνι τῆς Μολδαβίας, πατέρας τοῦ Θεοδώρου: 275 – Σάνδου (*Sandu*), ἐλεύθερος χωρικός, πατέρας τοῦ Ἀνδρέα καί τοῦ Κωνσταντίνου, πρῶτος ἐξάδελφος τοῦ Γαβριήλ Βελίσκου: 433
- Ἰ. Ἀμπδούλ Κερίν (*Abdul Kerin*), ἀγῆς στή Μολδαβία, ἀδελφός τοῦ Ἀλή ἀγῆ καί τοῦ Χουσεῖν ἀγῆ, κάτοικος τοῦ Ρόμαν: 477, 478, 479
- Ἰ. Ἀνανίας (*Anania*), Μητροπολίτης Σεβαστείας: 529
- Ἰ. Ἀνανίας (*Anania*), ἡγούμενος τῆς μονῆς Θεοδωρενίου: 900 – ἡγούμενος τῆς μονῆς τοῦ Ἁγίου Δημητρίου, μάρτυρας: 504 – ἰδιοκτήτης οἰνοπωλείου: 862, 864
- Ἰ. Ἀναστάσε Ἀλέκος (*Anastase Alecu*), σερδάρης στή Μολδαβία: 1018 – στόλνικος στή Μολδαβία: 981

- Ἄναστασία (*Anastasia, Nastasia*), κόρη τοῦ Γκλίγκα Χρίνκοβιτσι, μητέρα τοῦ Ἰονάσκο, τοῦ Στεφάνου, τῆς Μαρίας καί τῆς Σάφτας: 17 – κουνιάδα τῆς Παρασκευῆς Βάλκου: 68 – σύζυγος τοῦ Ἄνδρέα Πεπέλεα: 684 – σύζυγος τοῦ mindirigiu Γαβριήλ, μάρτυρας: 558 – σύζυγος τοῦ Νικολάου Μπαδαλούκα: 1023 – σύζυγος τοῦ Γεωργίου: 451 – σύζυγος τοῦ σπαθάρη Ἄνδρέα Μπάλε: 224 – σύζυγος τοῦ Στάτε: 98
- Ἄναστάσιος (*Anastasiu*), ἐπίσκοπος τοῦ Ραδαουίτζι: 30, 32, 34, 36, 37, 38 – μάρτυρας: 31, 33, 233 – μοναχός στή μονή Σλάτινα: 31, 33 – μοναχός ἀπό τό χωριό Σεραέστι: 542 – *șoltuz* τοῦ Μπακάου: 278, 356 – ιερέας, μάρτυρας: 941, 944 – σλουτζιάρης στή Μολδαβία: 1002 – γιός τοῦ Στεφάνου καί τῆς Αἰκατερίνης, ἀδελφός τῆς Σάνδας: 93 – μπακάλμπασης, μακαρίτης: 528
- Ἄναστασίου Κυριάκος: 472
- Ἄνδόκα (*Andoca*), νέος μοναχός: 100 – κλουτσιάρης στή Μολδαβία: 100
- Ἄνδόνε Βασίλειος (*Andone Vasile*), μαραγκός: 483
- Ἄνδόνε Στέφανος (*Andonie Ștefan*), χωρομέτρης: 326
- Ἄνδρέας (*Andrei*): 123 – ιερέας: 504 – ιερέας, μάρτυρας: 923 – ιερέας στή μονή τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν: 110 – μοναχός στή μονή Σλάτινα: 31, 33 – ιεροψάλτης, γραφέας: 259 – βόρνικος στή Μολδαβία: 97 – πρόων *iuzbașă* στή Μολδαβία, γραφέας: 493 – ράπτης: 707, 709, 714 – χωρικός ἀπό τό Φάουρι, χωρομέτρης: 1062 – ἀδελφός τοῦ Πατράσκο καί τοῦ Μπεζάν: 48 – ὑπηρετής τοῦ ἡγουμένου τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν: 503 – οὐγγρος γραμματικός: 199, 209 – ψηματοσυλλέκτης, γαμπρός τοῦ Σάνδου καί τῆς Μαρίας: 300
- Ἄνδρεϊάς (*Andreiaș*), *șoltuz*: 40 – παρκαλάμπος τοῦ Ρόμαν, μάρτυρας: 94 – μάρτυρας: 140
- Ἄνδριές (*Andrieș*), ψηματοσυλλέκτης, σύζυγος τῆς Σοχίκας: 301
- Ἄνδρισός Πέτρος (*Andrișoae Petre*), κάτοικος τοῦ Μπακάου: 459
- Ἄνδρονάκης – βλ. Παλάδα Ἄνδρονάκης
- Ἄνδρονάκης (*Andronache* ἢ *Andronachi*): 782 – μέγας σπαθάρης στό Ντιβάνι τῆς Μολδαβίας, μάρτυρας: 377 – σπαθάρης στή Μολδαβία: 384 – παρκαλάμπος τοῦ Χοτίν, μάρτυρας: 5 – γιός τοῦ Γκόλια, ἀδελφός τοῦ Πάρλεα, μάρτυρας: 54 – μάρτυρας: 282 – χωρομέτρης: 1060
- Ἄνδρονάκης Γεώργιος (*Andronachi Gheorghe*), μάρτυρας: 289
- Ἄνδρόνικος (*Andronic*), κόμισος στή Μολδαβία, μάρτυρας: 93 – *călăraș* στή Μολδαβία: 287 – μυλωνάς ἀπό τό Καμιλέστι: 61 – κουνιάδος τοῦ Λούπου Ποπέσκου: 23 – συγγενής τῆς Μαρίκας Φουλτζε: 22

- Ἄνθιμος (*Anthim*), Τριεραρχίτης, ἡγούμενος τῆς μονῆς: 585 – ἱερομόναχος: 749 – ἐπιστάτης τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν: 750 – προεστός τῆς μονῆς Πρέτσιστας τοῦ Μπακάου: 758
- Ἄνισια (*Anisia*), σύζυγος τοῦ Βασιλείου Ρόσκα, μητέρα τοῦ Συμεών καί τοῦ Δουμητράσκο: 81
- Ἄνιτζα (*Anija*), χωρική, μάρτυρας: 558 – θεία τοῦ Γεωργίου Σενδριάν: 290 – κόρη τοῦ Νοβάκ: 331 – κόρη τῆς Ἀναστασίας, ἀδελφή τοῦ Κωνσταντίνου Ρόσκα, τοῦ Νίκο, τῆς Μαρικούτζας, τῆς Δουκίτζας καί τῆς Μαρίας, ἐγγονή τοῦ Αρπέντιε, διαέγγονη τῆς προεσβυτέρας, σύζυγος τοῦ Γρηγορίου Δαμασκίν: 380, 383 – κόρη τῆς Σοφίκας ἀπό τό Καρνιτσένι: 317, 318 – κόρη τοῦ Νικολάου Πόπι: 324 – κόρη τοῦ Ζαχαρότζκι, σύζυγος τοῦ Σάνδου Χοτσιούγγου: 295 – κόρη τοῦ οὔγγρου risar, ἀδελφή τοῦ Ματθαίου καί τοῦ Νικολάου: 225 – κόρη τοῦ πρώην κόμισου Φουρτουόνα, σύζυγος τοῦ γ' λογοθέτη Νικολάου Μπουχούς: 49 – κόρη τοῦ Σαβίν καί τῆς Εἰρήνης, ἀδελφή τῆς Μαρίας καί τῆς Σάφτας: 400 – σύζυγος τοῦ Θεοφάνη, μητέρα τοῦ Χαρίτωνος, ἀδελφή τοῦ Γρηγορίου: 131 – χωρική: 185 – χωρική, κόρη τῆς Σοφίκας: 414
- Ἄνκα Νικόλαος (*Anca Nicolae*), μάρτυρας: 466
- Ἄνούσκα (*Anusca*), χωρική ἀπό τό Μπαλανέστι, ἀδελφή τοῦ Τζιουόρτζεα, τοῦ Σήμου, τοῦ Δάντσιου, τοῦ Νεάγκου, τῆς Νεάγκας, τῆς Μούσας, τῆς Δραγκάιας καί τῆς Μίκας: 1
- Ἄντιμα(ε) (*Antimia* ἢ *Antimie*), πρώην σύζυγος τοῦ Στοϊάν ἀπό τό Ἴασι: 133 – σύζυγος τοῦ Κωνσταντίνου Τσιουῖτε, μάρτυρας: 289
- Ἄντιόχιε Νικόλαος (*Antiohie Nicolae*), μέγας σετράρης στό Ντιβάνι τῆς Μολδαβίας: 142
- Ἄντιόχος Καντεμίρ (*Antioh Cantemir*), ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας: 145, 146, 148, 149, 151, 156, 157, 159, 161, 163, 180, 195-198
- Ἄντώνης Ρουσέτ (*Antonie Ruset*), ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας: 113-115, 117-120, 132, 139
- Ἄντώνης (*Antonie*), μοναχός: 305 – παχάρνικος στή Μολδαβία, μάρτυρας: 13 – καμαράσης στή Μολδαβία: 13, 14 – κάλφας: 615, 616
- Ἄντώνιος (*Antonie*), Μητροπολίτης τῆς Μολδαβίας: 259, 261, 263, 279
- Ἄντωνόπουλος Θεοχάρης, μάρτυρας: 538
- Ἄξέ(ι)νια (*Axenia* ἢ *Axinia*), κόρη τοῦ ἱερέα Θεοδώρου, ἀδελφή τῆς Μαρικουτζας: 536 – χωρική ἀπό τό Σερμπανέστι, σύζυγος τοῦ Βασιλείου Δαβίδ: 699
- Ἄξιντε (*Axinte*), χωρικός, γαμπρός τοῦ Μουντιάν: 527
- Ἄξιντιε (*Axintie*) uricar, γραφέας: 208, 211, 216, 218
- Ἄξιτζα (*Axija*), σύζυγος τοῦ Στεφάνου Τσερκέζ: 123, 124

- Ἐπίσκοπος Μίτρεα (*Apostol Mitrea*), μέγας βόρηνικος τῆς Ἄνω Χώρας: 158
- Ἐπίσκοπος – βλ. Μικλέσκου Ἐπίσκοπος (Ποστολάκε)
- Ἐπίσκοπος (*Apostolache*), [μέγας] κόμισος στό Ντιβάνι τῆς Μολδαβίας, μάρτυρας: 8 – μέγας παχάρονικος στό Ντιβάνι τῆς Μολδαβίας: 83, 87 – ἀδελφός τοῦ ἱερέα Ἡλία, τοῦ Κυριάκου, τῆς Μαρίας καί τῆς Σάφτας: 392 – ἐλεύθερος χωρικός, ἀδελφός τοῦ ἱερέα Ἰωάννη ἀπό τό Μπακάου, θεῖος τοῦ Παύλου, τοῦ Γεωργίου καί τοῦ Κυριάκου: 360, 363 – μάρτυρας: 361, 364
- Ἐπίσκοπος (*Apostol*), [μέγας] πιτάρης στό Ντιβάνι τῆς Μολδαβίας: 21 – σλουτζιάρης στή Μολδαβία, σύζυγος τῆς Ναζαρίας: 49 – παντοπώλης στό Ἰάσι, σύζυγος τῆς Κασάνδρας: 610, 611 – γαμπρός τοῦ Ἄλμποτα: 433 – κουνιάδος τῆς Παρασκευῆς Βάλκου: 68 – χωρικός ἀπό τό Ἰουγκάνι: 516
- Ἐπίσκοπος (*Apraian*), ἐγγονός (ἢ ἀνιψιός) τοῦ Ἀρμένη Γκάσπαρ: 75
- Ἀράπου (*Arapu*), οἰκογένεια στή Μολδαβία: 49 – οἰκογένεια ἐλεύθερων χωρικών: 342
- Ἀράπου Βασίλειος (*Arapu Vasile*), ἐλεύθερος χωρικός, λογοθέτης στό Ντιβάνι, μάρτυρας: 536
- Ἀρβάτ (*Arvat*), κόμισος στή Μολδαβία, μάρτυρας: 4
- Ἀργυρίου Βασίλειος, μάρτυρας: 392
- Ἀργυροκαστρίτης Ἀναστάσιος, γιός τοῦ Δημητρίου: 469
- Ἀργυρόπουλος Γεώργιος (*Arghiropol Gheorghe*), μέγας σπαθάρης στό Ντιβάνι τῆς Βλαχίας, μάρτυρας: 871
- Ἀρίσταρχος (*Aristarh*), μέγας μπάνος στό Ντιβάνι τῆς Μολδαβίας: 288 – πρῶην μέγας μπάνος: 300
- Ἀρμάγκο (*Armango*), σεργάτης στό Ντιβάνι τῆς Μολδαβίας, μάρτυρας: 271
- Ἀρμάνκα (*Armanca*), χωρική, ἀδελφή τοῦ Βασκάν καί τῆς Γκρεάκας: 217
- Ἀρμπουρε Θεόδωρος (*Arbure Toader*), γιός τοῦ Δαβίδ, ἐγγονός (ἢ ἀνιψιός) τοῦ Ἀλεξίου ἀπό τό Φραντσέστι: 200 – μάρτυρας: 199
- Ἀρμούρι, ὄρολογιοποιός: 744
- Ἀρναούτ Γεώργιος (*Arnaut Gheorghe*), ὑποδηματοποιός, σύζυγος τῆς Μαρίας: 370
- Ἀρπίντιε (*Arpintie*), χωρικός: 155
- Ἀρσένιος (*Arsenie*), μοναχός στή μονή Σλάτινα: 31 – χωρικός: 40 – χωρικός ἀπό τό Τεμερλένι, cǎlăraș στό Φάλτσιου: 110
- Ἀσάχι (*Asachi*), ποστέλνικος στή Μολδαβία, μάρτυρας: 1016
- Ἀσλάνης (*Aslan*), καμινάρης στή Μολδαβία, μάρτυρας: 131
- Ἀφλοάρεϊ Ἀντώνης (*Afloarei Anton*), κάτοικος τοῦ Μπακάου: 840, 851
- Ἀχμέτ (*Ahmet*), τοῦρκος ἀγάς: 319

B

- Βακαρέσκου Μπάριμπου (*Văcărescu Barbu*), μέγας βεσιτάρης στο Ντιβάνι της Βλαχίας, μάρτυρας: 871
- Βάλκου Παρασκευή (*Vălcu Paraschiva*), χήρα του πρώην κόμισου Γρηγορίου, κουνιάδα του Βασιλείου, του Αποστόλου, της Ἀναστασίας καὶ τῆς Ἰωάννας: 68
- Βαλλῆς Ἄγγελος (*Valli Anghel*), ἐκμισθωτής: 994, 1001
- Βα(ου)γκουλέτζ Ἱερεμίας (*Vanculeț ἢ Vunculeț Eremia*), μέγας σετροῦρης στο Ντιβάνι τῆς Μολδαβίας, μάρτυρας: 44, 45, 100
- Βαργκολίτσι (*Vârgolici*) Ἀπόστολος (*Apostol*), μάρτυρας: 435 – Ἰωάννης (Ioan), μάρτυρας: 435
- Βαρθολομαῖος (*Vartolomeu*), ἱερέας: 675 – δικαῖος στή μονή τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν: 665, 678, 685
- Βαρλαάμ (*Varlam*), Μητροπολίτης Μολδαβίας: 30, 32, 36-38, 53 – μάρτυρας: 31, 33, 34
- Βαρλαάμ (*Varlam*), ἱερομόναχος, ἐπιστάτης τῆς μονῆς Σέκου: 545, 546 – ἠγούμενος τῆς μονῆς Καρλίγκ, γιός του Πεντελείου ἀπό τό Κοσιντζέ-νι, ἐγγονός του Τζιουῦρτζε, ἀδελφός του Ἰεζεκιήλ, ἠγουμένου τῆς μονῆς Κοπούου, τῆς Γκινιβέι, τῆς Σοφίας καὶ τῆς Φεδόρας: 217
- Βαρλάν (*Vârlan*), χωρικός: 1060
- Βαρνάβ (*Vârnav*), Κωνσταντῖνος (*Constantin*), πρώην μέγας μπάνος στο Ντιβάνι τῆς Μολδαβίας, ἱσπράβνικος του νομοῦ Μπακάου: 477, 547 – Θεόδωρος (*Toader*), παχάρνικος στή Μολδαβία: 811 – Κωστάκης (*Costache*), σπαθάρης στή Μολδαβία: 1010
- Βαρτίκ [Ἰουράσκο] (*Vartic Iurasco*), μέγας παχάρνικος στο Ντιβάνι τῆς Μολδαβίας, μάρτυρας: 5
- Βαρτίκ Τοδεράσκου (*Vartic Toderașcu*), πρώην βόρνικος στή Μολδαβία: 43
- Βαρτίκ(οβίτσι) Πέτρος (*Vartic(ovici) Petrea*), portar τῆς Σουτσεάβας, μάρτυρας: 1
- Βασιλάκης (*Vasilache*), ἱεροψάλτης, πατέρας του ἱερέα Δημητρίου: 902 – γιός του Κωνσταντίνου, μάρτυρας: 644 – γουναράς ἀπό τό Μπακάου, σύζυγος τῆς Βαρβάρας: 364, 369 – χωρομέτρης: 435
- Βασίλε Ἐνάκε (*Vasile Enache*), μάρτυρας: 629
- Βασίλειος – βλ. Στεφάν (Τσαεσούου), Βασίλειος
- Βασίλειος Λούπου (*Vasile Lupu*), ἠγεμόνας τῆς Μολδαβίας, κτήτωρ τῆς μονῆς Κοπούου, κτήτωρ τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν: 25, 27-34, 36-39, 41, 43, 46, 53, 55, 63, 74, 76, 77, 92, 93, 100, 115, 119, 161, 164, 166, 168, 169, 171-173, 231, 232, 244-246, 279, 298, 329, 360, 365, 366, 382,

513, 554, 583, 663, 664, 713, 716, 738, 767, 801, 922, 946, 1063, 1065, 1067

- Βασίλειος (*Vasile*), ιερέας, γραφέας: 372 – ιερέας στην εκκλησία του Ἁγίου Νικολάου, μάρτυρας: 524 – ιερέας, ἀδελφός του Ἰωαννίτζη Σιαόπου: 527 – ιερέας, χωρομέτρης: 384 – ιεροψάλτης: 595 – ιεροψάλτης ἀπό τό Ἰάσι, χωρομέτρης: 87 – ιεροψάλτης, γραφέας: 449 – ιεροψάλτης, μάρτυρας: 1061 – ἀδελφός του ἡγεμόνα Γεωργίου Στεφάν: 79 – βόρνικος του Ταου-σέστι, χωρομέτρης: 1061 – βόρνικος, κάτοικος του Μπακάου: 459 – πιτάρης στή Μολδαβία: 411, 412 – χατμάνος στή Μολδαβία: 921 – vornicel του Ζόρα, χωρομέτρης: 87 – β' λογοθέτης στή Μολδαβία: 279 – γιός του Μαυδάριε, μάρτυρας: 95 – γιός του Μπλάζ, μάρτυρας: 486 – γουναράς: 449, 450 – γουναράς, γιός του Ἀποστόλου, σύζυγος τῆς Μαρικουτζας: 494, 495 – χωρικός, γιός του Φίλτσα, ἀδελφός τῆς Μαρίκας, τῆς Σανχίρας καί τῆς Θεοδώρας: 26 – χωρικός, ἀδελφός του Ἰονάσκο καί τῆς Κανδάκιας: 10 – ἀδελφός τῆς Τογκίνιας: 19 – χωρικός, γιός τῆς Ὀδοκίας, ἐγγονός του Δραγκάν, ἀδελφός του Γρηγορίου, τῆς Μαρίκας, τῆς Μαγδαληνῆς καί τῆς Παράσκαας: 11 – diac, χωρομέτρης: 1061 – ξυλουργός: 689 – ἀπό τό Οὐρικάνι, χωρομέτρης: 87 – κουρέας: 935 – κουρέας, μάρτυρας: 1066 – ὑποδηματοποιός, μάρτυρας: 486 – μάρτυρας: 289, 512 – wigariu, χωρομέτρης: 250 – γιός του Ἰακόσα, ἀδελφός του Γκάρλα, μάρτυρας: 54 – γιός του Χομοτζίοι, μάρτυρας: 54 – γιός του Δαβίδ ἀπό τό Καρνιτοένι, ἀδελφός του Ἰωάννη καί του Θεοδώρου: 317, 318 – κάτοικος Ἰαίου: 170 – κουνιάδος τῆς Παρασκευῆς Βάλκου: 68 – παιδί στό σπίτι, γραφέας: 453
- Βασιλείου (;) Κωνσταντίνος (*Vasilii (?) Constantin*), χωρομέτρης: 407
- Βασιλείου Δημήτριος (*Vasilii Dumitru*), κάτοικος Ἰαίου: 932
- Βασίλκα (*Vasilca*), κόρη του căpitan Βασιλείου Πέτρε, σύζυγος του Στεφάνου Ρόσκα: 755
- Βασκάν (*Văscan*), χωρικός, ἀδελφός τῆς Ἀρμάνκας καί τῆς Γκρεάκας: 217
- Βασκάνος (;), μάρτυρας: 18
- Βεβεί (*Vevei*) μάρτυρας: 463
- Βεῖσα Βασίλειος (*Veîsa Vasile*), ποστέλνικος στή Μολδαβία, μέλος του Ἐφετείου τῆς Μολδαβίας: 1032
- Βελάτζε Δουμητράσκο (*Velațe Dumitrașco*), γραφέας: 44
- Βελίσκου (*Velîșcu*), μέγας παχάρνικος στό Ντιβάνι τῆς Μολδαβίας: 32
- Βελισάο (*Velisar*), κάτοικος του Μπακάου: 153
- Βελισάο Κυριάκος (*Velisar Chiriac*): 288
- Βελίσκο – βλ. Κοστίν Βελίσκο
- Βελίσκο Γαβριήλ (*Velîșco Gavril*), ἐλευθέρος χωρικός, πρῶτος ἐξάδελφος του Σάνδου Ἀλμπτοα: 433

- Βελίσκου (*Veliscu*), ἐλεύθερος χωρικός ἀπὸ τὸ Σοκρουζέني, γαμπρὸς τοῦ cǎpitan Ἡλία: 797
- Βελίσκου Ἀλέξανδρος (*Veliscu Alexandru*), ἐλεύθερος χωρικός ἀπὸ τὸ Σοκρουζέني: 872, 889, 892, 913 – μάρτυρας: 820
- Βελίτσικο (*Velicico*), μέγας κόμισος στὸ Ντιβάνι τῆς Μολδαβίας: 27, 123
- Βελνεάρ (*Velnear*), χωρομέτρης: 148
- Βενιαμίν (*Veniamin*), Μητροπολίτης Μολδαβίας: 667, 703, 705, 716, 738, 767, 809, 813, 846, 880, 921, 926, 936, 938, 943, 966, 974, 980, 1019
- Βενιαμίν (*Veniamin*), ἐπίσκοπος τοῦ Ρόμαν: 652 – Λαυριώτης, ἀρχιμανδριότης: 1046, 1048, 1049, 1055 – ἡγούμενος τῆς μονῆς Μπερζούντζι: 1050 – μοναχὸς στὴ μονὴ Σλάτινα: 31, 33
- Βεντούρα Ἀλέκος (*Ventura Alecu*), καμινάρης στὴ Μολδαβία: 962, 967
- Βεντούρος Γεώργιος: 459
- Βέρλου Γρηγόριος (*Verlu Grigore*), portar στὴ Μολδαβία: 278
- Βησσαρίων (*Visarion*), μοναχὸς στὴ μονὴ Σλάτινα: 31, 33
- Βησσαρίων Σάνδου (*Visarion Sandu*), χωρομέτρης: 267
- Βιδάλε Πετράκης (*Vidale Petrance*), μέγας στόλνικος στὸ Ντιβάνι τῆς Μολδαβίας, μάρτυρας: 377
- Βιδράσκο (*Vidrașco*), βόρνικος de poarta στὴ Μολδαβία: 501, 502
- Βίκολ (*Vicol*) Εὐθύμιος (*Eftimie*), ἐλεύθερος χωρικός, γιὸς τῆς Μαρικουτζας, ἐγγονὸς τοῦ Ἀρπέντιε (*Arpentie*), ἀδελφὸς τῆς Τουδόσκας: 361, 362, 383 – μάρτυρας: 363, 364, 380 – ἐπιστάτης τοῦ Κωνσταντίνου Ρόσκα: 360 – Τουδόσκα (*Tudosca*), ἀδελφὴ τοῦ Εὐθυμίου, ἐγγονὴ τοῦ Ἀρπίντιε: 361
- Βίτολδ (*Vitold*), παρκαλάμπος τῆς Τσετάτσα Νόουα, μάρτυρας: 5
- Βλάδ (*Vlad*), ἐπιστάτης, μάρτυρας: 933
- Βλάδοβιτσι Ἰωάννης (*Vladovici Ion*), παχάρνικος στὴ Μολδαβία: 1012-1014
- Βλάσης (*Vlasie*), σκντοτόμος, μάρτυρας: 95
- Βογορίδης (Κονάκι) Νικόλαος (*Vogoride (Conachi) Nicolae*), καΐμακάμης τῆς Μολδαβίας: 1053
- Βοϊνέσκου Γεώργιος (*Voinescu Gheorghe*): 1053
- Βολτσίνσκι (*Volcinschi*) Εὐθύμιος (*Eftimie*), ἱερέας, ἐπιστάτης τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν: 766 – Γεώργιος (*Gheorghe*), χωρικός, παιδί τοῦ Μύρωνα Μετιές, ἀπόγονος τοῦ Θεοδώρου καὶ τοῦ Μύχου: 28
- Βοντικάρης (;) Στάθης, μάρτυρας: 370
- Βορίδης Ἀθανάσιος: 893
- Βουζκο Ἰβάνοβιτσι Γρηγόριος (*Vujco Ivanovici Grigore*), μάρτυρας: 610
- Βραμάσκου Συμεών (*Vrămăscu Simion*), βόρνικος de poartă στὴ Μολδαβία: 626

Βραμπίτσε Ίωάννης (*Vrabice Ion*), cǎpitan στή Μολδαβία: 727

Γ

Γαβριήλ – βλ. Κοστάκι Γαβριήλ

Γαβριήλ – βλ. Κότσι Γαβριήλ

Γαβριήλ (*Gavril*) Μητροπολίτης τής Μολδαβίας: 385, 410, 416, 434, 452, 458, 750

Γαβριήλ (*Gavril*), ήγούμενος τής μονής τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν: 321 – χωρομέτρης: 422-424 – γιός τοῦ Μιχαήλ Γκούρεα καί τής Θεοδώρας, ἀδελφός τής Δοκίτζας: 105 – ὑπηρέτης ἑνός παχάρνικου, μάρτυρας: 47

Γαζής Αναστάσιος Μιχαήλ, μάρτυρας: 456

Γαλέριος (*Galerie*), ήγούμενος τής μονής Σλάτινας: 31-33

Γεδεών (*Ghedeon*), Μητροπολίτης τής Μολδαβίας: 85, 89, 205, 211, 215, 216, 241 – μάρτυρας: 217, 218, 225

Γεδεών (*Ghedeon*), ήγούμενος τής μονής τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν: 98, 100, 123, 124 – μάρτυρας: 223 – ήγούμενος τής μονής τοῦ Ἁγίου Σάββα, μάρτυρας: 385 – μοναχός στή μονή Σλάτινα: 31, 33 – μοναχός στή μονή Μπερζούντζι, μάρτυρας: 222 – χωρικός (:): 46

Γεννάδιος (*Ghenadie*), μοναχός στή μονή Σλάτινα: 31, 33

Γεράκης Κωστάκης (*Gherachi Costachi*), μέγας κόμισος στό Ντιβάνι τής Μολδαβίας, μάρτυρας: 507

Γεράσιμος Μητροπολίτης Σεβαστείας, Ἁγιορίτης: 393 – μάρτυρας: 341, 385

Γεράσιμος (*Gherasim*), ἐπίσκοπος τοῦ Ρόμαν: 703, 757, 834 – ήγούμενος τής μονής Γκόλιας: 385 – μάρτυρας: 266 – ἀρχιμανδρίτης, ήγούμενος τής μονής Μπαρνόβσκι: 611 – μοναχός στή μονή Σλάτινα: 31, 33

Γερόντιος (*Gherondie*), δικαίος στή μονή τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, γραφέας: 515

Γεωργάκης – βλ. Καντακουζηνός Γεωργάκης

Γεώργιος – βλ. Κότσι Γεώργιος

Γεώργιος – βλ. Οὔρσάκι (Οὔρσου) Γεώργιος

Γεώργιος Γκίκας (*Gheorghe Ghica*), ήγεμόνας τής Μολδαβίας: 327

Γεώργιος Δούκας (*Gheorghe Duca*), ήγεμόνας τής Μολδαβίας: 73, 94, 102-104, 106-108, 112, 122, 124, 125, 132, 626, 663

Γεώργιος Στεφάν (*Gheorghe Stefan*), ήγεμόνας τής Μολδαβίας: 49, 50, 55

Γεώργιος, Μητροπολίτης τής Μολδαβίας: 242, 436

Γεώργιος (*Gheorghe*) μάρτυρας: 486 – ἐπίσκοπος τοῦ Χούσι: 30, 32, 34, 36-38 – μάρτυρας: 31, 33 – ιερέας: 132 – ιερέας, μάρτυρας: 503 – ιερέας στό Ἰάσι: 118 – ιερέας ἀπό τό Κουρελάρι, μάρτυρας: 300 – ιερέας ἀπό τό Γκαρμπανέστι, μάρτυρας: 47 – ιερέας στήν ήγεμονική ἐκκλησία τοῦ

Μπακάου: 420 – Ιερέας, έγγονός (ή άνιψιός) τοῦ Ιερέα Ἡλία ἀπό τό Μπακάου: 392 – πρωτόπαπας, έπιστάτης τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν: 443– ἀπό τό Δραγκανέστι, μέγας ἀρμάσης στό Ντιβάνι τῆς Βλαχίας, μάρτυρας: 18 – πρώην μέγας ἀρμάσης στό Ντιβάνι τῆς Μολδαβίας: 378, 381 – πρώην μέγας κλουτσιάρης στό Ντιβάνι τῆς Μολδαβίας, χωρομέτρης: 250 – μέγας υφερ στό Ντιβάνι τῆς Μολδαβίας, μάρτυρας: 32 – μέγας βεστιάρης στό Ντιβάνι τῆς Μολδαβίας, μάρτυρας: 32 – μέγας παχάρνικος στό Ντιβάνι τῆς Μολδαβίας, μάρτυρας: 38, 39, 42, 44 – μεδελνιτσιάρης στή Μολδαβία, γιός τοῦ Παλάδιε, άνιψιός τοῦ Ματθαίου Ρόσκα ἀπό τό Μπαρλάδ: 86 – παρκαλάμπος τοῦ Νεάμτζ, μάρτυρας: 8 – βόρνικος de roartă στή Μολδαβία: 242 – μάρτυρας: 98-100 – άγάς στή Μολδαβία: 158 – γ' λογοθέτης: 123 – κάτοικος τοῦ Στεφανέστι, στόλνικος στή Μολδαβία, έκμισθωτής: 775 – cāripitan, σύζυγος τῆς Ἄναστασίας, γαμπρός τοῦ Πουσκάριου: 48 – ἀπό τό Γκαουρένι, χωρομέτρης: 87 – ἀπό τό Σοκρουζένι, γραφείας: 32 – γραφείας: 919 – γουναράς, έλευθερος χωρικός, μάρτυρας: 536 ήγεμονικός ράπτης, μάρτυρας: 100 – ράπτης στό Ἰάσι, Γάλλος προστατευόμενος: 951, 963 – Σουίουλτζίου, έλευθερος χωρικός, μάρτυρας: 536 – χωρικός, χωρομέτρης: 1262 – χωρομέτρης: 1061 – χωρικός: 433 – χωρικός, γιός τοῦ Χολμπάν, σύζυγος τῆς Ἄναστασίας: 451 – γιός τοῦ Γεωργίου Τσεασορνικάρ καί τῆς Αἰκατερίνης, άδελφός τοῦ Ἡλία: 515 – άνιψιός τοῦ Ιερέα Ἰωάννη: 363 – γαμπρός τοῦ Στούκα, μάρτυρας: 364

Γεώργιος (*Gheorghe*) (Ἰζλοζεάνου, Λοζόνσκι, Καταράτος) (*Izlozeanu, Lozonschi, Kataratos*), παρκαλάμπος τοῦ Χοτίν, μάρτυρας: 8

Γεωργίου Ἄναστάσιος, μάρτυρας: 555, 629

Γεωργίου Ἰωάννης, κάτοικος Ἰαίου: 825

Γεωργίου Θεόδωρος Κετράρης: 829

Γεωργίου (*Gheorghiu*), vornicel τοῦ γραμματικοῦ Κωνσταντίνου: 167

Γιάγκος (*Iancu*), γαμπρός τῆς Νεάγκας, μάρτυρας: 127

Γιαγκουλαῖος Ἀλέξανδρος (*Ianculeu Alexandru*), βόρνικος στή Μολδαβία: 705

Γιακουμής (*Iacumi*), καμαράσης στή Μολδαβία, πατέρας τοῦ σπαθάρη Ἀλεξάνδρου (ή Ἀλεξανδράκη): 122, 125

Γιαννάκης (*Ianachi*), μάρτυρας: 486 – μέγας πιτάρης στό Ντιβάνι τῆς Μολδαβίας, μάρτυρας: 32 – μέγας καμινάρης στό Ντιβάνι τῆς Μολδαβίας, μάρτυρας: 287 – β' ποστέλνικος στή Μολδαβία, άδελφός τοῦ μεγάλου άρμάση Κωνσταντίνου: 275

Γιάννης – βλ. Στροίτσι (;) Γιάννης

Γιάννης (*Jane*), κόμσος στή Μολδαβία, μάρτυρας: 13 – σερδάρης στή Μολδαβία, έπίτροπος: 799

- Γκιουργιάς (*Ghiorghias*), βόρνικος de roartă στη Μολδαβία: 158
 Γκιούκα Γαβριήλ (*Ghiuca Gavril*), χωρικός: 796
 Γκαβριλάς – βλ. Ματεΐας Γκαβριλάς
 Γκαλαϊτζοάε Μαρία (*Galaitzoae Maria*), μάρτυρας: 451
 Γκαλατσεάνου Ούρσου (*Gălăceanu Ursu*): 553
 Γκαλιάν (*Galian*), ούγγρος χωρικός, μάρτυρας: 344
 Γκάλκα (*Gâlcă*) Βασίλειος (*Vasile*), βόρνικος de roartă, χωρομέτρης: 139, 141, 142 – τελώνης: 138 – Γεώργιος (*Gheorghe*): 123
 Γκάμπορ (*Gabor*), Ούγγρος: 519
 Γκάμπορ (*Gabor*), Μιχαήλ (*Mihai*), χωρικός από τό Ρακιτένι: 517 – Ένεσ (*Enes*), μάρτυρας: 338
 Γκανδάκ Ίωαννίτζης (*Gândac Ioniță*): 536
 Γκανδίλα Στέφανος (;) (*Gândilă Ștefan*) (?), βόρνικος de roartă στη Μολδαβία: 602
 Γκάνδου(λ) (*Gându(l)*) Ιωάννης (*Ion*), βόρνικος de roartă στη Μολδαβία, μάρτυρας: 492, 506, 509 – Κωνσταντίνος (*Constantin*), βόρνικος de roartă στη Μολδαβία, χωρομέτρης: 531 – πρώην μέγας σετράρης στο Ντιβάνι της Μολδαβίας, μάρτυρας: 414, 415 – χωρομέτρης: 531
 Γκάνε (*Gane*) Βασίλειος (*Vasile*), πρώην iuzbaş: 370 – diac στο Ντιβάνι, γραφέας: 381 – Βασιλάκης (*Vasilachi*), βόρνικος στη Μολδαβία: 1025 – Ίωαννίτζης (*Ioniță*), πρώην μέγας κλουτσιάρης στο Ντιβάνι της Μολδαβίας, μάρτυρας: 787
 Γκανή Αθανάσιος, μάρτυρας: 656
 Γκάρντερ Σάμ (*Gardner Sam*), Άγγλος Πρόξενος στο Ιάσι: 1052
 Γκάρλα (*Gârlă*), γιός του Ίακόσα, αδελφός του Βασιλείου, μάρτυρας: 54
 Γκαρμάτζ Κωνσταντίνος, χωρικός: 474
 Γκαρνάτζ Ιωάννης, (*Gârnaț Ion*) ιεροδιάκονος, ἐλεύθερος χωρικός: 360
 Γκάσπαρ Γκρατζιάνι (*Gaspar Grațian*), ἡγεμόνας της Μολδαβίας: 13-15
 Γκάσπαρ (*Gaspar*), Άρμένης από τό Μποτοσάνι: 665, 671-674, 676
 Γκαφένκου (*Gafencu*) Γρηγόριος (*Grigore*), βόρνικος de roartă στη Μολδαβία: 920 – Μύρων (*Miron*), μεταφραστής από τά σλαβονικά: 9
 Γκαφία (*Gafia*), χωρική, κόρη της Δραγκούτζας, ἐγγονή του Τσιούρμπα, δια-ἐγγονη του Τζιούτζι, ἀδελφή της Σαλομίας: 436
 Γκαφτόν (;) (*Gafton*), βόρνικος de roartă στη Μολδαβία: 626
 Γκαφτονα (*Gaftona*), χωρική, ἀδελφή του Ίονάσκο και του Θεοδώρου: 10
 Γκαέγχεα Ίονάσκο (*Gheaghea Ionașco*), μέγας λογοθέτης στο Ντιβάνι της Μολδαβίας: 21
 Γκε(ά)γγχεα (Κοσμάς) (;) (*Ghe(a)nghea Cozma* (?)), παρκαλάμπος της Τσε-τάτα Νόουα, μάρτυρας: 1

- Γκέγχεα (*Gheghea*), μέγας ποστέλνικος στό Ντιβάνι τῆς Βλαχίας, μάρτυρας: 121
- Γκέγχεα Γρηγόριος (*Gheghea Grigore*), μέγας βόρνικος τῆς Ἐνω Χώρας: 121, 123
- Γκεόργκε (*Gheorghe*) Ἀλέξανδρος (*Alexandru*), χωρικός ἀπό τό Ρακιτένι: 517 – Θεόδωρος (*Teodor*), Ἑλληνας ἱερέας: 719
- Γκε(ι)οργκίτζα (*Gheorghijă* ἢ *Ghiorghijă*), παροκαλάμπος τοῦ Ρόμαν: 38 – βόρνικος στή Μολδαβία, μάρτυρας: 95 – βόρνικος de roartă, μάρτυρας: 101 – γιός τοῦ cărطان Γκραδίτζα: 466 – θεῖος (;) τοῦ Ἀνδρέα καί τοῦ Κωνσταντίνου Ἀλμπτοτα: 279
- Γκεοῦκα (*Gheuca*), ποστέλνικος στή Μολδαβία, μάρτυρας: 93
- Γκεοῦκα (*Gheuca*) Βασίλειος (*Vasile*), γ' λογοθέτης στή Μολδαβία: 105 – Λούπου (*Lupu*), σεργάσης στή Μολδαβία: 241, 242
- Γκέραχ Λόκμαν (*Gherah Lockman*), χειροῦργος, σύζυγος τῆς Αἰκατερίνης, κουνιάδος τοῦ βυρσοδέψη Στεφάνου: 348
- Γκέργκε (*Gherghe*), logofejel, ἐγγονός (ἢ ἀνιψιός) τοῦ Γκέργκε ἀπό τό Τιργκόβιστε, γραφέας: 207
- Γκέργκελ (*Gherghel*), șoltuz, μάρτυρας: 462 – βόρνικος ἀπό τό Ρακιτένι: 543 – βόρνικος de roartă στή Μολδαβία: 483 – χωρικός: 156
- Γκέργκελ (*Gherghel*) Λουπάσκου (*Lupașcu*), β' ζιτνιτσιάρης στή Μολδαβία: 164, 583 – Στέφανος (*Ștefan*), βόρνικος de roartă στή Μολδαβία, μάρτυρας: 98-100
- Γκέτζου Φωτάκης (*Gheju Fotachi* ἢ *Fotache*), κλουτσιάρης στή Μολδαβία, μηχανικός (ἢ τοπογράφος) τοῦ νομοῦ Ἰασίου: 987, 1011, 1015, 1021, 1033
- Γκιάργκελ (*Ghiarghel*), χωρικός, κάτοικος τοῦ Λέτσα: 153
- Γκίκας (;) Ἀλ. (*Ghica* (?) *Al.*), ἱπλότης, λογοθέτης στή Μολδαβία: 1027
- Γκίκας (*Ghica*), Ἀλέκος (*Alecu*), βόρνικος στή Μολδαβία: 1012, 1013 – χατμάνος στή Μολδαβία: 926 Ἀλέξανδρος (*Alexandru*), γιός τοῦ ἡγεμόνα Σκαρλάτου: 325, 352 – μέγας λογοθέτης τῆς Κάτω Χώρας, μάρτυρας: 871 – Γεώργιος (*Gheorghe*), μέγας βόρνικος τῆς Κάτω Χώρας: 53 – μέγας στόλνικος στό Ντιβάνι τῆς Μολδαβίας: 45 – γιός τοῦ ἡγεμόνα Ματθαίου: 327, 333, 336 – μέγας στόλνικος στό Ντιβάνι τῆς Μολδαβίας: 44 – πρῶην μέγας σεργάσης στό Ντιβάνι τῆς Μολδαβίας: 42 – γιός τοῦ ἡγεμόνα Σκαρλάτου: 325, 352 – Γρηγόριος (*Grigore*), βόρνικος στή Μολδαβία, πρόεδρος τοῦ Δικαστικοῦ Ντιβανίου τῆς Μολδαβίας: 945 – πρόεδρος τοῦ Ἐφετείου τῆς Ἐνω Χώρας: 963 – γιός τοῦ ἡγεμόνα Ματθαίου: 327, 333, 336 – γιός τοῦ ἡγεμόνα Σκαρλάτου: 325, 352 – λογοθέτης στή Μολδαβία: 985 – Δημητράκης (*Dimitrache*), πρῶην μέγας

- σπαθάρης στο Ντιβάνι της Μολδαβίας, χωρομέτρης: 576 – Δημήτριος (*Dimitrie*), μέγας κόμισος στο Ντιβάνι της Μολδαβίας, μάρτυρας: 703 – πρώην μέγας σπαθάρης στο Ντιβάνι της Μολδαβίας: 572 – Ίορδάκε (*Iordache*), (μέγας) βόρηνικος στο Ντιβάνι της Μολδαβίας: 518, 557 – χατμάνος στη Μολδαβία: 472 – Ίωάννης (*Ion*), γαιοκτήμονας: 1025 Κωνσταντίνος (*Constantin*), λογοθέτης στη Μολδαβία: 757 – Ματθαῖος (*Matei*), μέγας κόμισος στο Ντιβάνι της Μολδαβίας, μάρτυρας: 325, 352 – Μιχαήλ (*Mihai*), γιός του ἡγεμόνα Σκαρλάτου: 325, 352 – Νικόλαος (*Nicolae*), γιός του ἡγεμόνα Ματθαίου: 327, 333, 336 – γιός του ἡγεμόνα Σκαρλάτου: 325, 352 – Σκαρλάτος (*Scarlat*), μπετζίδαδες: 723 – Στέφανος (*Ștefan*): 914
- Γκίνδα Ίωάννης (*Ghindă Ion*), λογοθέτης στη Μολδαβία, γραφέας: 352
- Γκίν(τ)σα Ρούστεα – Βαλεάνου (*Ghinea ἢ Ghincea Rustea Văleanu*), μέγας ποστέλνικος στο Ντιβάνι της Βλαχίας, μάρτυρας: 130
- Γκίντσα – βλ. Γκίν(τ)σα Ρούστεα Βαλεάνου: 130
- Γκιογκάν Ίωάννης (*Ghiogan Ion*), χωρικός: 804
- Γκιούργκιουλ (*Ghiurghiul*), γαμπρός του Δόνα: 185
- Γκλαβανέσκου Ένακε (*Glăvănescu Enache*), σλουτζιάρης στη Μολδαβία: 1028
- Γκλίγκορ (*Gligor*), γαμπρός του Ρόσκα, μάρτυρας: 430
- Γκλιγοράς (*Gligoraș*), ιερέας, μάρτυρας: 486
- Γκλιγοράσκο (*Gligorașco*), γιός του Ίονάσκο, ἀνιψιός του Ίονάσκο Μαλαέσκου, ἐξάδελφος του Νικολάου: 135 – χωρικός, γιός του Ρούσου, ἐξάδελφος του Στεφάνου: 62 – γιός του Θεοδώρου Σκιόπου ἀπό τό Σερμπανέστι: 97
- Γκόγκα Γεώργιος (*Goga Gheorghe*) χωρικός: 778
- Γκόνη Αθανάσιος, μάρτυρας: 629
- Γκοργκάν (*Gorgan*), παρκάλαμπος του Χοτίν, μάρτυρας: 13
- Γκόρδου Ίωάννης (*Gordu Ion*), βόρηνικος de poartă στη Μολδαβία, χωρομέτρης: 493
- Γγοροβέι Κωνσταντίνος (*Gorovei Constantin*): 860
- Γγοσάν Αθανάσιος (*Gosan Tănase*), ισπράβνικος του Μπακάου: 835 – στόλνικος στη Μολδαβία: 839
- Γγόσκου Αθανάσιος (*Goscu Tănase*), στόλνικος στη Μολδαβία: 769
- Γγότκο Νικόλαος (*Gotco Nicolae*), σπαθάρης στη Μολδαβία: 832
- Γγουλιάνο Θωμάς (*Guliano Toma*), μέγας στόλνικος στο Ντιβάνι της Βλαχίας, μάρτυρας: 309
- Γγουρε Μιχαήλα (*Gure Mihăilă*), μάρτυρας: 95
- Γκούρεα (*Gurea*) Κάλεα (*Calea*), ἀδελφή του Κωνσταντίνου: 105 – Κωνσταντίνος (*Constantin*), χωρικός, σύζυγος της Θεοδώρας, ἀδελφός της Κάλεας, πατέρας του Γαβριήλ καί της Δοκίτζας: 105

- Γκούρκα (*Gurcă*), ἐλεύθερος χωρικός ἀπὸ τὸ Σλανίκουλ δὲ Ζός: 207
- Γκραδιστεάνου (*Grădișteanu*) Μπούνεα (*Bunea*), μέγας βόρνικος στὸ Ντιβάνι τῆς Βλαχίας: 207 – Γρηγόριος (*Grigore*), μέγας λογοθέτης στὸ Ντιβάνι τῆς Βλαχίας, μάρτυρας: 130
- Γράμα (*Gramă*), μέγας ζιτνιτσιάρης στὸ Ντιβάνι τῆς Μολδαβίας: 32, 42 – ἀπὸ τὸ Τσελπούρι, [μέγας] πιτάρης στὸ Ντιβάνι τῆς Βλαχίας, μάρτυρας: 18
- Γρεάκα (*Greaca*), χωρική, ἀδελφή τοῦ Βασκάν καὶ τῆς Ἀρμάννας: 217
- Γρεάκα Θεοφανώ (*Greaca Theofana*), χωρική: 746
- Γρεέκου (*Grecu*) Ἐνακάκης (*Enacachi*), σπαθάρης στή Μολδαβία: 969 – Γεωργίου (*Gheorghiu*), στόλνικος στή Μολδαβία: 771
- Γρεμπέντσα Θεόδωρος (*Grebencea Toader*), ἱερέας ἀπὸ τὸ Ρασπόπι: 155
- Γρετσεάνου (*Greceanu*), μέλος τοῦ Ἐφετείου τῆς Μολδαβίας: 1019
- Γρετσεάν(ου) ἢ Γρετσιάν(ου) (*Grecean(u)* ἢ *Grecian(u)*) Ἀλέκος (*Alecu*), ἀγὰς στή Μολδαβία: 808 – γαιοκτήμονας: 792 – σπαθάρης στή Μολδαβία: 798 – Γεώργιος (*Gheorghe*), ἀγὰς στή Μολδαβία: 999, 1000 – Δραγκίτσι (*Drăghici*), μέγας πιτάρης στὸ Ντιβάνι τῆς Μολδαβίας, μάρτυρας: 309 – Ἰωάννης (*Ion*), βόρνικος στή Μολδαβία: 936 – Κωνσταντίνος (*Constantin*), λογοθέτης στή Μολδαβία: 705 – μέγας στόλνικος στὸ Ντιβάνι τῆς Μολδαβίας, μάρτυρας: 398 – βόρνικος στή Μολδαβία: 557 – Νικόλαος (*Nicolae*), βόρνικος στή Μολδαβία: 1010 – Παπὰ (*Papa*), μέγας λογοθέτης στὸ Ντιβάνι τῆς Βλαχίας, μάρτυρας: 18 – Παπὰ Β΄ (*Papa II*), μέγας κόμισος στὸ Ντιβάνι τῆς Μολδαβίας, μάρτυρας: 67 – Σερμπάν (*Serban*), μέγας πιτάρης στὸ Ντιβάνι τῆς Μολδαβίας, μάρτυρας: 207
- Γρετσεέσκου (*Grecescu*), οἰκογένεια: 209
- Γκριγοράς (*Grigoras*), μάνος, σύζυγος τῆς δομνίτζας Ρωξάνδρας, μακαρίτης: 435
- Γκριγοράσσο (*Grigorașco*), γραφέας: 262
- Γροζά (*Groza*) Γιαννάκης (*Ianachi*), ἀδελφός τοῦ Ἡλίας καὶ τοῦ Ἰωάννη: 363 – (*Ilias*), ἀδελφός τοῦ Ἰωάννη καὶ τοῦ Γιαννάκη: 363 – Ἰωάννης (*Ion*), ἀδελφός τοῦ Γιαννάκη καὶ τοῦ Ἡλίας: 363
- Γροζάβ (*Grozav*), Ἡλίας (*Ilie*), μάρτυρας: 392 – Ἰωάννης (*Ion*), μάρτυρας: 392
- Γροζαβέσκου (*Grozăvescu*): 392
- Γρούια Κωνσταντίνος (*Gruia Constantin*), μάρτυρας: 56
- Γρουμέτζε Θεόδωρος (*Grumețe Toader*), χωρομέτρης: 679
- Γρηγοριάδης (*Grigoriadi*) Γεώργιος (*Gheorghe*), σπαθάρης στή Μολδαβία: 981 – Γρηγόριος (*Grigore*), σπαθάρης στή Μολδαβία: 982
- Γρηγόριος – βλ. Τάλπα Γρηγόριος
- Γρηγόριος – βλ. Γκραδιστεάνου Γρηγόριος

- Γρηγόριος Α΄ Γκίκας (*Grigore Ghica I*), ηγεμόνας της Μολδαβίας: 67, 100
 Γρηγόριος Β΄ Γκίκας (*Grigore Ghica II*), ηγεμόνας της Μολδαβίας: 248, 249, 252-255, 275, 277, 280, 282, 283, 285, 288, 293, 294, 298, 307, 312, 385-427 – πατέρας του βοεβόδα Σκαρλάτου: 354
 Γρηγόριος (Αλ.) Γ΄ Γκίκας (*Grigore (Al.) Ghica III*), ηγεμόνας της Μολδαβίας: 417-420, 426-429, 432, 437, 441, 442, 444, 460, 461, 465, 467-470, 472, 476, 791
 Γρηγόριος Γ΄ (;) Γκίκας (*Grigore Ghica III (?)*), ηγεμόνας της Μολδαβίας: 656
 Γρηγόριος Ι. Καλλιμάχης (*Grigore I. Calimah*), ηγεμόνας της Μολδαβίας: 387-390, 391, 396, 398, 403, 404, 413, 446-448
 Γρηγόριος (Grigore) Μητροπολίτης Μολδαβίας, μάρτυρας: 469
 Γρηγόριος (*Grigore*), Μητροπολίτης Όχριδας: 173
 Γρηγόριος (*Grigore, Gligorie*), επίσκοπος του Μπουζάου: 121 – ιερέας από την εκκλησία των Άγιων Θεοδώρων: 96 – μοναχός: 649 [μέγας] κόμισσος στο Ντιβάνι της Βλαχίας, μάρτυρας: 18 – πρώην μέγας ζιτνιτσιάρης στο Ντιβάνι της Μολδαβίας, μάρτυρας: 200 – πιτάρης στη Μολδαβία: 563 – βόρnikovος του Μποτοσάνι, αδελφός του cãritan Θεοδώρου: 151 – cãritan: 156, 194, 196 – πρώην cãritan: 184 – vornicel από τό Ουρζικάνι, χωρομέτρης: 87 – από τό Γκαουρένι, χωρομέτρης: 87 – κάτοικος του Κοπόου: 170 – κάτοικος του Όμποροτσένι, χωρομέτρης – κάτοικος του Πισκάνι, σύζυγος της Στεφάνας, πατέρας του Ήλία, αδελφός της Ανίτζας: 131 – σκυτοτόμος, μάρτυρας: 95 – χωρικός, γιός του Γεωργίου, εξάδελφος του Θεοδώρου: 56 – χωρικός, αδελφός του Βασιλείου, της Μαρίκας, της Μαγδαληνής και της Παράσκας, γιός της Όδοκίας, έγγονός του Δραγκάν: 11 – γαμπρός του Ρόσκα: 360, 372 – μάρτυρας: 363
 Γρηγορίου Ήλίας, μάρτυρας: 515, 516

Δ

- Δαβίδ (*David*), αρχιμανδρίτης, ηγούμενος της μονής Κοτροσιανίου: 597 – από τό Καρνιτσένι, πατέρας του Βασιλείου: 318 – χωρικός: 706
 Δαβίδ (*David*) Βασιλείος (*Vasile*): 462 – χωρικός από τό Σεριμπανέστι, σύζυγος της Άξινιας: 699 – Μανώλης (*Manole*), χωρικός από τό Σεριμπανέστι, σύζυγος της Ειρήνης: 699 – Στέφανος (*Ștefan*), μάρτυρας: 462
 Δαμασκηνός Ήβηοίτης αρχιμανδρίτης: 1049, 1055, 1056
 Δαμασκίν Γρηγόριος, σύζυγος της Ανίτζας: 380, 383
 Δαμιάν Κάροστε (*Damian Cârste*), uricariu, γραφέας: 21, 23

- Δαμπίτζα (;) (*Dabija*) (?), μέγας βόρνικος στο Ντιβάνι της Μολδαβίας, μάρτυρας: 383
- Δαμπίτζα (*Dabija*) Ἀλέξανδρος (*Alexandru*), κάτοικος του Μπακάου: 222, 223 – Ἡλίας (Ilie), χωρικός, μάρτυρας: 344
- Δάν (*Dan*), χωρικός: 20
- Δάν (ἢ Δανυήλ) (*Dan* ἢ *Daniil*), [μέγας] βεσιτάρης στο Ντιβάνι της Μολδαβίας, μάρτυρας: 1
- Δάν Τοδεράσκο (*Dan Toderașco*), παρκαλάμπος στη Μολδαβία: 26
- Δάντσιου (*Danciu*), παρκαλάμπος τῆς Τσετάετα Νόουα, μάρτυρας: 4 – χωρικός: 20 – χωρικός ἀπό τό Μπαλανέστι, ἀδελφός τοῦ Τζιούρτζεα, τοῦ Σήμου, τοῦ Νεάγκου, τῆς Νεάγκας, τῆς Ἀνούσκας, τῆς Μούσας, τῆς Δραγκάιας καί τῆς Μίκας: 1
- Δαπάστε Δρακάκης (*Dapaste Dracachi*), [πρώην μέγας] λογοθέτης στο Ντιβάνι τῆς Μολδαβίας: 665, 671, 673
- Δάρ Ἀντώνης (*Dar Anton*), χωρομέτρης: 148
- Δάριε (*Darie*), μοναχός στη μονή Σλάτινα: 31, 33
- Δάριε Στέφανος (*Darie Ștefan*), πρώην ποστέλνικος στη Μολδαβία, σύζυγος τῆς Μαρίας: 224
- Δάσκαλουλ Γεώργιος (*Dascălul Gheorghe*), σύζυγος τῆς Λούπας, γαμπρός τῆς Τσιουμποταριτζας: 486
- Δαφίνα ἢ Δαχίνα (*Dafina* ἢ *Dahina*), κόρη τοῦ Μπάδιου, ἀδελφή τοῦ Ἀνδρόνικου καί τοῦ Δημητρίου Στούρτζεα, τῆς Ὀδοκίας, τῆς Ιλεάνας καί τῆς Εἰρήνης, δισέγγονη τοῦ Φρατζιάν καί τοῦ κλουτσιάρη Μπουκότκο: 17, 23, 24
- Δέ Σαρδίν (*De Sardin*), συνταγματάρχης: 883
- Δέδιου (*Dediu*), οἰκογένεια ἐλευθέρων χωρικῶν: 342
- Δέδιου (*Dediu*), ἱερέας: 1089 – μέγας σπαθάρης στο Ντιβάνι τῆς Μολδαβίας, σύζυγος τῆς Ρωξάνδρας: 311 – μάρτυρας: 133
- Δέδιου Ἀνδρόνικος (*Dediu Andronic*): 324
- Δέδου (*Dedu*), γένος: 435
- Δεμε(ν)τιάν (*Deme(n)tian*), μοναχός στή μονή Σλάτινα: 31, 33
- Δεπάστα (*Depasta*), μέγας σπαθάρης στο Ντιβάνι τῆς Μολδαβίας, χωρομέτρης: 437
- Δεπάστα Δρακάκης (*Depasta Dracachi*), βόρνικος στή Μολδαβία: 557
- Δημάκης (*Dimachi*): 887
- Δημάκης (*Dimachi*) Μανολάκης (*Manolache*), μέγας βόρνικος de obște, μάρτυρας: 703 – μέγας στόλνικος στο Ντιβάνι τῆς Μολδαβίας, βόρνικος τοῦ Μποτοσάνι: 541 – Νικόλαος (Nicolae), βόρνικος στή Μολδαβία: 945 – μέγας καμινάρης στο Ντιβάνι τῆς Μολδαβίας, μάρτυρας: 703

- Δημακόπουλος Μανώλης μάρτυρας: 457
 Δημαντζάς Διαμανδής, μάρτυρας: 456
 Δήμας (*Dima*), μάρτυρας: 95 – vier, μάρτυρας: 48 – σουγιόλτζης (*suiulgiu*),
 αδελφός του Κωνσταντίνου: 346, 350, 385
 Δημητράκης (*Dimitrachî*), ποστέλνικος στη Μολδαβία: 888 – γουναράς: 509
 – επιστάτης: 553 – μάρτυρας: 925 – ισπράβνικος, μάρτυρας: 524
 Δημητράσκος βατάχος, μάρτυρας: 524 – ισπράβνικος, μάρτυρας: 524
 Δημήτρης πιτάριμπασης, επίτροπος, μάρτυρας: 799, 822
 Δημήτριος (:) (*Dumitru*) (?), μέγας βόρνικος στο Ντιβάνι της Μολδαβίας,
 μάρτυρας: 385
 Δημήτριος Καντεμίρ (*Dimitrie Cantemir*), ηγεμόνας της Μολδαβίας: 202, 203
 Δημήτριος (*Dumitru*), μάρτυρας: 364 – ιερέας, γιός του Ιεροψάλτη Βασιλά-
 κη: 902 – portar της Σουτσεάβας, μάρτυρας: 4 – ποστέλνικος στη Μολ-
 δαβία, μάρτυρας: 5 – abăgier: 615, 616 – γεφυροφύλαξ, μάρτυρας: 372
 – γιός του Κωνσταντίνου: 644 – ό Έλληνας (*grecul*), μάρτυρας: 372 –
 arpod de târg (= της πόλεως), μάρτυρας: 98, 99 – γιός του Ίωαννίτζη,
 έγγονός (ή ανιψιός) του Γκαβριλάσκο Χόλτ, αδελφός του Στεφάνου:
 401 – γιός του Δραγκόι: 59 – ελεύθερος χωρικός, μάρτυρας: 399, 402 –
 έξάδελφος του Κυριάκου Χόλτ: 386 – επιστάτης: 546
 Δημητρίου (*Dimitriiu*) Γεώργιος (*Gheorghe*), diac στο Ντιβάνι: 890, 896 –
 Έλληνας, κάτοικος του Μπακάου (:): 851 – Γιάνκος (*Iancu*), μάρτυρας:
 656 – Ίωάννης (*Ion*), μάρτυρας: 629
 Διάκονου Ίωάννης (*Diaconu Ion*): 319
 Διάκου (*Diacu*) Βασίλειος (*Vasile*), χωρικός από τό Ίονασέι: 228 – Θεόδω-
 ρος (*Toader*): 430, 431
 Διαμανδής (*Diamandi*), ποστέλνικος στη Μολδαβία, μάρτυρας: 23 – σλου-
 τζιάρης στη Μολδαβία, μάρτυρας: 131
 Διαμανδής Ίωάννης (*Diamandi Ion*), κάτοικος του Μπακάου, έξιμισθωτής:
 770
 Δίγκα Δαβίδ (*Dingă David*), ποστέλνικος στη Μολδαβία, μάρτυρας: 4
 Δίκου – βλ. Ρουδεάνου Δίκου
 Δίνου Θωμάς (*Dinu Toma*), ύπηρέτης, μάρτυρας: 925
 Διονύσιος (*Dionisie*), επίσκοπος Τσιόρλου (=Τυρολόης), μάρτυρας: 217 –
 ιερομόναχος, επιστάτης της μονής Γκαλάτας: 545 – ηγούμενος της
 μονής Δοάμνεϊ: 54
 Διράσκο (*Dirasco*), căpitan, μάρτυρας: 475
 Δοδέσκου Σ. (*Dodescu S.*), καμινάρης στη Μολδαβία: 1044
 Δοκάν (*Docan*) Ζωίτζα (*Zoîja*), καμινάρεσα, μακαρίτισσα: 971 – Νικόλαος
 (*Nicolae*), γαμπρός του Παντσέσκου: 306 – Π. (*P*), γαιοκτήμονας: 1047 –

- Παναγιώτης (*Panait*), μεδελνιτσιάρης στη Μολδαβία: 868 – έμμοσθωτής: 867
- Δοκίτζα (*Dochița*), χωρική, κόρη του Σάβου από τό Κοσιτζένι, σύζυγος του Δαβίδ, μητέρα του Ένάκε και της Μαρικουτζας: 199 – κόρη του Μιχαήλ Γκούρεα και της Θεοδώρας, αδελφή του Γαβριήλ: 105 – χωρική, σύζυγος του Γιάννη Πεβέτζουλ: 89
- Δοκόλ (*Docol*), πρώην παχάρνικος στη Μολδαβία: 26
- Δομπρίνσκι Στρατουλάτ (*Dobrinski Stratulat*), χωρικός, παιδί του Μύρωνα Μετιές, απόγονος του Θεοδώρου και του Μύχου: 28 – γιός του Ήλια από τό Χολτσινέτζ: 29
- Δόνα (*Dona*), χωρικός από τό Μοϊνέστι, χωρομέτρης: 179, 1062 – βόρνικος de poartă στη Μολδαβία, μάρτυρας: 131 – πρώην βόρνικος de poartă: 170, 172, 173 – πεθερός του Γκιούργκιουλ: 185
- Δόνιτσι (*Donicî*), οικογένεια: 783, 791
- Δόνιτσι (*Donicî*) Α. (Α), βόρνικος στη Μολδαβία: 1053 – Άλέξανδρος (*Alexandru*), βόρνικος στη Μολδαβία: 772 – Άνδρέας (*Andrei*), χωρομέτρης: 810 – Άνδρονάκης (*Andronachi*), μπάνος στη Μολδαβία: 663, 705, 717, 748 – άγάς στη Μολδαβία: 783, 790, 802, 812, 814, 816 – μέγας βόρνικος στη Μολδαβία: 883, 884, 901, 913 – μεδελνιτσιάρης στη Μολδαβία: 585 – χωρομέτρης: 717, 807, 809 – Δάριε (*Darie*), μέγας βόρνικος στο Ντιβάνι της Μολδαβίας, μάρτυρας: 233 – μέγας βόρνικος της Κάτω Χώρας: 241 – μέγας λογοθέτης της Κάτω Χώρας: 242 – Κωνσταντίνος (*Constantin*), μπάνος στη Μολδαβία: 729 – Μανωλάκης (*Manolachi*), μέγας λογοθέτης στο Ντιβάνι της Μολδαβίας: 921 – Νικόλαος (*Nicolae*), μέγας ζιτνιτσιάρης στο Ντιβάνι της Μολδαβίας, χωρομέτρης: 110 – μέγας λογοθέτης: 158 – Ρωξάνδρα (*Roxandra*), μπανέσα: 985
- Δόρνεκ Πετρισόρ (*Dornec Petrișor*), χωρικός από τό Ρακιτένι: 517
- Δοσίθεος (*Dositei* ή *Dosithei*), επίσκοπος του Ρόμαν, μάρτυρας: 30-34 – επίσκοπος του Ραδοιούτζι: 385 – ιερομόναχος, ήγούμενος της μονής των Τριών Ήραρχών: 327 – πρώην ηγούμενος: 352, 353 – ήγούμενος της μονής των Τριών Ήραρχών: 329-331, 345, 349 – επίσκοπος της μονής Κοπούου: 341
- Δοσοφτέι (*Dosoftei*), επίσκοπος του Ρόμαν: 85
- Δουδέσκου (*Dudescu*), Γεοργκίτζα (*Gheorghijă*), μέγας σλουτζιάρης στο Ντιβάνι της Βλαχίας, μάρτυρας: 129 – Κωνσταντίνος (*Constantin*), μέγας βόρνικος ό γ', μάρτυρας: 871 – μέγας λογοθέτης στο Ντιβάνι της Βλαχίας, μάρτυρας: 309 – Ράδου (*Radu*), μέγας λογοθέτης στο Ντιβάνι της Βλαχίας, μάρτυρας: 207

- Δούκας (*Duca*), Κωστάκης (*Costache*), μέγας στόλνικος στο Ντιβάνι της Μολδαβίας, μάρτυρας: 327 – Δημήτριος (*Dumitru*), χατμάνος και παρακάλαμπος της Σουτσεάβας, μάρτυρας: 13
- Δουκίτζα (*Duchija*), κόρη της Ἀναστασίας, ἀδελφή του Κωνσταντίνου Ρόσκα, του Νίκα, της Μαρικουτζας, της Ἀνίτζας και της Μαρίας, ἐγγονή του Ἀρπέντιε, δισέγγονη της πρεσβυτέρας: 383
- Δουλιμάν Μπεζάν (*Duliman Bejan*), χωρικός: 1094 – χωρομέτρης: 1060
- Δουμητράς (*Dumitraș*), γραφέας: 67
- Δουμητράσ<κο> (*Dumitraș<co>*), *uricar*, μάρτυρας: 364
- Δουμητράσκο – βλ. Νάκου Δουμητράσκο
- Δουμητράσκο – βλ. Ποενάρου Δουμητράσκο
- Δουμητράσκο – βλ. Σολδάν Δουμητράσκο
- Δουμητράσκο (:) (*Dumitrașco*) (?), μέγας βόρνικος στο Ντιβάνι της Μολδαβίας, χωρομέτρης: 473
- Δουμητράσκο Τζελεπής, μάρτυρας: 99
- Δουμητράσκο Καντακουζηνός (*Dumitrașco Cantacuzino*), ἡγεμόνας της Μολδαβίας: 112, 119, 226, 239
- Δουμητράσκο(υ) (*Dumitrașco* ἢ *Dumitrașcu*), μάρτυρας: 96 – παρακάλαμπος του Χοτίν, μάρτυρας: 94 – μέγας λογοθέτης στο Ντιβάνι της Μολδαβίας, γραφέας: 484 – λογοθέτης στη Βλαχία, γραφέας: 130 – πιτάρης στη Μολδαβία, χωρομέτρης: 139, 141, 142 – β' λογοθέτης στη Μολδαβία, χωρομέτρης: 83, 87, 1061 – *uricariu*, ἐλεύθερος χωρικός: 360 – χωρικός, μάρτυρας: 1066 – χωρικός, σύζυγος της Μαρίας: 1066 – χωρομέτρης: 1060 – γαμπρός του σελοποιοῦ Ἰλεα, μάρτυρας: 98-100 – ὁ Ἑλληνας (*grecul*), πρώην *șoltuz*, μάρτυρας: 54 χωρικός, σύζυγος της Πασκαλίνας: 98
- Δουμητριάν Ιωαννίτζης (*Dumitrian Ioniță*), κάτοικος του Μπακάου, σύζυγος της Σορώνας: 483
- Δουμπάου (*Dubău*) Θεοδόσιος (*Teodosie*), μέγας λογοθέτης στο Ντιβάνι της Μολδαβίας, μάρτυρας: 140, 142 – μέγας σπαθάρης, μάρτυρας: 123, 126 – Θεόδωρος (*Toader*), μέγας βεσιτάρης στο Ντιβάνι της Μολδαβίας, μάρτυρας: 110 – μέγας λογοθέτης, μάρτυρας: 133
- Δραγκάια (*Dragăia*), χωρική ἀπό τό Μπαλανέστι, ἀδελφή του Τζιούρτζεα, του Σήμου, του Νεάρχου, της Νεάγκας, της Ἀνούσκας, της Μούσας και της Μίκας: 1
- Δραγκιτσενίτζα (= σύζυγος του Δραγκιτσεάνου), Μαρία (*Drăghicenița Maria*), βορνιτσέα: 995
- Δραγκίτσι – βλ. Καντακουζηνός Δραγκίτσι (Μαρτζινεάνου): 67
- Δραγκίτσι (*Drăghicî*) Βασίλειος (*Vasile*), ἀγός στη Μολδαβία: 1042 – Κωστάκης (*Costache*), ἀγός στη Μολδαβία: 1002 M – (M), μέλος του Ἐφετεί-

- ου τῆς Μολδαβίας: 1019 – Μαξίν (*Maxin*), ἐπιστάτης τῆς μονῆς Φλορέστι: 997
- Δραγκοτα (*Dragotă*) Λούπου (*Lupu*), μέγας σπαθάρης στό Ντιβάνι τῆς Μολδαβίας, μάρτυρας: 13 – Πατράσκο (*Pătrașcu*), παρκαλάμπος τοῦ Ρόμαν, μάρτυρας: 13
- Δράγκουλ (*Dragul*), παρκαλάμπος τοῦ Νεάμιτζ, μάρτυρας: 5
- Δρακάκης (*Dracachi*), λογοθέτης στή Μολδαβία: 646, 654, 661
- Δράκον Γεώργιος (*Dracon Gheorghe*), χωρομέτρης: 910, 911
- Δράκου Ἀλέξανδρος (*Dracu Alexandru*), μέγας σλουτζιάρης στό Ντιβάνι τῆς Μολδαβίας: 313 – γιός τοῦ μεγάλου σλουτζιάρη Κιριτζι: 110
- Δράτσε Καζάκου (*Drace Cazacu*), χωρικός, γιός τοῦ Ἰοράσκου: 29
- Δρόζδιε (*Drojdie*), χωρικός, σύζυγος τῆς Μάικας: 3, 20
- De Zuane de Nicollo Ματθαῖος (*Matteo*), κάτοικος τοῦ Σαράγλιο: 18

Ε

- Εἰρήνη (*Irina*), μάρτυρας: 289 – κόρη τοῦ Μπάδιου, ἀδελφή τοῦ Ἀνδρόνικου, τοῦ Δημητρίου Στούρτζα, τῆς Ὀδοκίας, τῆς Ἰλεάνας καί τῆς Δαχίνας, δισέγγονη τοῦ Φρατζιάν καί τοῦ κλουτσιάρη Μπουκότκο: 17, 23, 24 – κόρη τοῦ Βασιλείου Στιούκα καί τῆς Ἰωάννας, ἀδελφή τῆς Μαρίας: 299, 397 – κόρη τοῦ Γκεοργκίτζα Ζάμα, ἐγγονή (ἢ ἀνιψιά) τοῦ Λούπου, σύζυγος τοῦ Τσιολπάν Νεαγκόε: 259, 304 – ἐλεύθερη χωρική, μάρτυρας: 399 – σύζυγος τοῦ Σαβίν, μητέρα τῆς Ἀνίτζας, τῆς Μαρίας καί τῆς Σάφτας: 400 – χωρική ἀπό τό Σερμπανέστι, σύζυγος τοῦ Μανώλη Δαβίδ: 699
- Ἐλίνα (*Elina*), σύζυγος τοῦ Ματθαίου Μπασαράμπ, μακαρίτισσα: 130
- Ἐλενα (*Elena*), ἀδελφή τοῦ Κωνσταντίνου Οὐρικόε: 431
- Ἐλισσαῖος (*Elisei*), ἀρχιμανδρίτης, ἠγούμενος τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν: 457, 461, 463, 464, 465, 467
- Ἐμπέρ Μεχμέτ, γαιοκτήμονας: 779
- Ἐνάκε(ι) (*Enache* ἢ *Enachi*), β' ποστέλνικος στή Μολδαβία, ἀδελφός τοῦ μεγάλου ἀρμάση Κωνσταντίνου: 104, 108, 111, 112, 118, 134, 137-139, 141-143, 145, 157, 158, 163, 180 – σπαθάρης στή Μολδαβία: 84 – σλουτζιάρης στή Μολδαβία, ἀδελφός τοῦ ciohodar Κωνσταντίνου: 82, 83, 85, 96, 1061 – μέγας καμινάρης στό Ντιβάνι τῆς Μολδαβίας, μάρτυρας: 325, 352 – β' σπαθάρης στή Μολδαβία: 78 – ἱεροψάλτης στό Ἴασι: 167 – χωρομέτρης: 1061 – γιός τῆς Ἀναστασίας καί τοῦ Γεωργίου, ἀδελφός τοῦ Ἰορδάκε: 493 – γιός τῆς Δοκίτζας, ἀδελφός τῆς Μαρικουτζας, σύζυγος τῆς Προχίρας, μάρτυρας: 199, 200 – γιός τοῦ Θεοδώρου Ἰλίου καί

- τῆς Ἀλεξάνδρας, ἀδελφός τοῦ Ἰωαννίτζη καί τῆς Μαρικούτζας: 140 – κάτοικος Ἰασίου, χωρομέτρης: 87, 1061 – συγγενής τοῦ Κωνσταντίνου Μαρίν, μάρτυρας: 923
- Ἐνάκε Ἡλίας (*Enache Ilie*), μέγας στόλνικος στό Ντιβάνι τῆς Μολδαβίας: 158
- Ἐνακάκι (*Enacachi*), σπαθάρης στή Μολδαβία: 516 – ἀνιψιός (ἢ ἐγγονός) τοῦ Μητροπολίτη: 649
- Ἐνακίτζα (*Enăchiță*), β' βεστιάρης στή Μολδαβία: 493
- Ἐνε (*Ene*), κλουτσιάρης στή Μολδαβία: 741, 858 – πρῶν μέγας κλουτσιάρης στό Ντιβάνι τῆς Μολδαβίας: 336, 339, 343, 769 – ἱσπράβνικος τοῦ Μπακάου: 338 – ολντζιάρης στή Μολδαβία: 831, 834 – Ἐβραῖος, κάτοικος Ἰασίου: 571, 573, 588 – χωρικός, κουνιάδος τοῦ ἱερέα Κυριάκου Καμπεάνου: 263
- Ἐνε(ι) (*Ene ἢ Eni*) Ἰωαννίτζης (*Ionită*), βόρονικος de poartă στή Μολδαβία, χωρομέτρης: 511, 545 – Νικόλαος (*Nicolae*), γιός τοῦ Ἀναστασίου, ἀδελφός τοῦ Δημητρίου, μάρτυρας: 629 – Δημήτριος (*Dumitru*), γιός τοῦ Ἀναστασίου, ἀδελφός τοῦ Νικολάου, μάρτυρας: 629
- Ἐνέσκου Ἀθανάσιος (*Enescu Tănase*), ἐκτιμητής: 977
- Εὐθύμιος (*Eftimie*), μοναχός στή μονή Σλάτινα: 31, 33 – ἱερέας, δικαῖος καί ἐπιστάτης τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν: 783, 812, 819, 820, 860, 890, 895, 917
- Εὐλόγιος (*Evloghie*), ἐπίσκοπος τοῦ Ρόμαν: 36-38
- Εὐσταθίου Ἀθανάσιος, μάρτυρας: 629
- Εὐστράτιος Δαμπίτζα (*Eustratie Dabija*), ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας: 63-65, 68, 70-72
- Εὐστράτιος (*Eustratie*), βεστιάρης στή Μολδαβία: 21
- Eskici oglu el hac, μάρτυρας: 477

Z

- Ζαβάλα Νικόλαος (*Zăvală Nicolae*), στόλνικος στή Μολδαβία: 984
- Ζαγοραῖος Ἰωάννης, κάτοικος Ἰασίου: 825
- Ζάμα (*Zamă*), Γεώργιος (*Gheorghe*), ἐγγονός τοῦ Λούπου, πατέρας τῆς Εἰρήνης: 404 – Γκριγκοράσκο (*Grigorașco*), χωρικός: 266 – Εἰρήνη (*Irina*), κόρη τοῦ Γεωργίου: 404 – Λούπου (*Lupu*), χωρικός, πατέρας τῆς Σάφτας, παππούς τοῦ Γεωργίου: 281, 404 – Σάφτα (*Safta*), χωρική, κόρη τοῦ Λούπου: 328
- Ζαχαρίας (*Zaharia*), λογοθέτης στή Μολδαβία, ἐπιστάτης τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν: 321 – diacon, γραφέας: 284
- Ζδρομπίς Βασίλειος (*Zdrobiș Vasile*), ἐπιστάτης: 854, 859

- Ζμουτσιλά Σαβίν (*Zmucilă Savin*), μέγας σπαθάρης στο Ντιβάνι της Μολδαβίας, μάρτυρας: 142
- Ζμπιέρεα Κωνσταντίνος (*Zbierea Constantin*), σετράρης στη Μολδαβία: 239
- Ζμπιέρεα [Ιονάσκο] (*Zbierea [Ionașco]*), [μέγας] βόρνικος στο Ντιβάνι της Μολδαβίας, μάρτυρας: 4, 5
- Ζόρα (*Jora*), Μιχαλάκης (*Mihalache*), μπάνος στη Μολδαβία: 488 – Στέφανος Μπαλάν (*Ștefan Bălan*), πρώην β' ἠομάσης στη Μολδαβία, γιός τοῦ πρώην μεγάλου κλουτσιάρη Κωνσταντίνου: 199 – Τοδεράσκο(υ) (*Toderașco* ἢ *Toderașcu*), μεδελντσιάρης στη Μολδαβία, χωρομέτρης: 83, 87 – σλουτζιάρης στη Μολδαβία: 55
- Ζοσίν (;) Βασίλειος (*Zosin (?) Vasile*), βόρνικος de roartă στη Μολδαβία: 158
- Ζότα (*Zota*), πρώην σλουτζιάρης στη Μολδαβία, χωρομέτρης: 83, 87, 1061 – ἐκμισθωτής: 727
- Ζουγκράβ Μανωλάκης (*Zugrav Manolache*), căpitan de dărbăni: 611
- Ζούρζεα (*Jurjea*), παχάρνικος στη Μολδαβία: 4 – βεσιτάρης στη Μολδαβία: 4
- Ζωή ἢ Ζωίτζα (*Zoe* ἢ *Zoița*), κόρη τοῦ λογοθέτη Δημητράκη Στούρτζα, πρώην σύζυγος τοῦ σπαθάρη Ἰορδάκε Ραμαδάν, μητέρα τῆς Μαρίας, ἔπειτα τοῦ Δρακάκη Ροσέτ: 921, 966

Η

- Ἡλίας Ι. Ἀλεξάνδρου (*Iliș I. Alexandru*), ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας: 74-79, 81-86, 88, 89, 92, 104, 108, 111, 112, 117, 134, 138, 139, 141, 142, 145, 157, 158, 163, 180, 275
- Ἡλίας Β' Ράρες (*Iliș Rareș II*), ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας: 241, 436
- Ἡλίας Ράρες (*Iliș Rareș*: 1)
- Ἡλίας (*Iliș*) (ἀδιευκρίνιστος), ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας: 1065
- Ἡλίας (*Ilie*), – ἱερέας ἀπό τό Μπακάου, ἀδελφός τοῦ Ἀποστολάκη, τοῦ Κυριάκου, τῆς Μαρίας καί τῆς Σάφτας, παππούς (ἢ θεῖος) τοῦ ἱερέα Γεωργίου: 392 – κάτοικος τοῦ Μπακάου: 222, 223 – diac στό Ντιβάνι, γραφέας: 523 – ἀδελφός τοῦ πρώην βόρνικου de roartă Συμεών, πεθερός τῆς Ἀλεξάνδρας: 140 – ἀρμένιος ἔμπορος: 998 – γιός τοῦ Γεωργίου Τσαασορνικάρ καί τῆς Αἰκατερίνης, ἀδελφός τοῦ Γεωργίου: 515

Θ

- Θανάσε Μανώλης, μάρτυρας καί γραφέας: 538
- Θεοδόσιος (*Teodosie*), Μητροπολίτης Οὐγγροβλαχίας, μάρτυρας: 121, 129

- Θεοδόσιος (*Teodosie*), Μητροπολίτης Μολδαβίας: 233
- Θεοδόσιος (*Teodosie*), καμινάρης, ισπράβνικος του νομού Μπακάου: 859
- Θεοδόσκα (*Teodosca*), σύζυγος του ηγεμόνα Βασιλείου Λούπου, κόρη του μεγάλου βόρηνικου Κόσστα Μπατσιούκ: 30
- Θεοδόρα (*Teodora*), κόρη του Φίλτσα, αδελφή του Βασιλείου, της Μαρίκας και της σανχίρας: 26 – σύζυγος του Μιχαήλ Γκούρεα, μητέρα του Γαβριήλ και της Δοκίτζας: 105 – χωρική: 90, 95
- Θεοδωράκης (*Tudorachi*), μέγας κόμισος στο Ντιβάνι της Μολδαβίας, μάργουρας: 377
- Θεόδωρος – βλ. Πετριτσέικο (;) Θεόδωρος
- Θεόδωρος (*Toader*) μάρτυρας: 47 – ιερέας: 706 – ιερέας από τό Ποπόρουλ: 153 – ιερέας στην εκκλησία του Ταλπαζάρι: 536 – ιερέας στην ηγεμονική εκκλησία [του Μπακάου], πατέρας της Μαρικούτζας και της Άξένας: 536 – πνευματικός από τό Μπαδουλέστι, μάρτυρας: 358 – παρκαλάμπος του Νεάμιτζ, μάρτυρας: 5 – σπαθάρης στη Μολδαβία, μάρτυρας: 4 – κλουτσιάρης στη Μολδαβία, μάρτυρας: 324 – κάτοικος Ίασίου: 170 – αδελφός του Ιοάνας: 2 – διάκ στο Ντιβάνι, μάρτυρας: 261 – χωρικός: 28 – γιός της Γκρέκας, αδελφός του Σαλάβα, της Ίλιάνας και της Σάφτας: 200 – γιός του Ίακώβου, τεχνίτης: 742 – γιός του Άλμποτα: 158 – γιός του Δαβίδ από τό Καρνιτσέι, αδελφός του Βασιλείου και του Ίωάννη: 317 – γιός του Λούπου, αδελφός του Ίωσήπου: 373 – εξάδελφος του Ίωαννίτζη και του Κυριάκου Χόλτ: 512 – υπάλληλος του Θησαυροφυλακίου, γαμπρός της Άλεξάνδρας: 140, 155 – ηγεμονικός *colinar*, μάρτυρας: 99 – χωρικός από τό Δαραμπάνι: 110 – χωρικός, γιός του Άθανασίου από τη Σκέια, σύζυγος της Παρασκευής, εξάδελφος του Γρηγορίου: 56, 59 – χωρικός, αδελφός του Ίονάσκο και της Γκαφτόνας: 10 – χωρικός, αδελφός του Θωμά: 10 – *hoștinar*, εξαρτημένος χωρικός, μάρτυρας: 48 – *vătășel* από τό Δαραμπάνι: 110 – *vătășel*, μάρτυρας – κάτοικος του Μπρασόβ, γραφείας: 627, 628 – γεφυροποιός: 222, 223 – τσιγγάνος, σύζυγος της Μαρίας: 633
- Θεοφάνης Γ΄ (*Theofan III*), πρώην Μητροπολίτης Μολδαβίας: 31-33
- Θεοφάνης (*Theofan*), μάρτυρας: 97 – σύζυγος της Άνίτζας, πατέρας του Χαρίτωνος, κουνιάδος του Γρηγορίου: 131
- Θεόφιλος (*Theofil*), ηγούμενος της μονής των Τριών Ίεραρχών: 395
- Θεοχάρης, καπετάν δαραμπάν, μάρτυρας: 456
- Θεωνάς (*Theona*), μοναχός, μάρτυρας: 223
- Θωμάς – βλ. Καντακουζηνός Θωμάς

Θωμάς (*Toma*), βόρnikovος στή Μολδαβία: 88 – χωρικός: 3, 20 – χωρικός, αδελφός του Θεοδώρου: 10 – χωρικός από τό Μποχοτίν: 374 – γιός της Μπάραλας, μάρτυρας: 127 – χωρικός, μάρτυρας: 1066

I

- Ίακωβος (*Jacob*), πρώην Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως: 147
 Ίακωβος (*Jacob*), Μητροπολίτης Μολδαβίας: 599 – μάρτυρας: 358, 359
 Ίακωβος (*Jacob*), μάρτυρας: 233 – ιερέας στήν ἐκκλησία τοῦ Ἁγίου Παντελεήμονος: 755 – παρκαλάμπος τοῦ Ρόμαν, μάρτυρας: 83, 102 – χωρικός: 706
 Ίάνας ὁ Οὐγγρος (*Ianăș ungurul*), χωρικός ἀπό τό Ρουφένι: 170
 Ίάνε (ἢ Ίάνι) (*Iane ἢ Ianî*), πρώην μέγας κλουτσιάρης στό Ντιβάνι τῆς Μολδαβίας: 335, 337 – Ἑβραῖος: 589
 Ίάνε (ἢ Ίάνι) Ἰωαννίτζης (*Iane ἢ Ianî Ionită*), βόρnikovος de roartă στή Μολδαβία: 547-549, 554 – χωρομέτρης: 536
 Ίάνοβιτσι Τοδεράσκο (*Ianovici Toderășco*), μέγας λογοθέτης στό Ντιβάνι τῆς Μολδαβίας: 44 – μέγας βόρnikovος τῆς Κάτω Χώρας, μάρτυρας: 32, 38, 39, 42
 Ίαραλῆς Δουμητράσκο (*Iarali Dumitrașco*), μέγας κλουτσιάρης στό Ντιβάνι τῆς Μολδαβίας: 27
 Ίατκο Ἰωάννης (*Iatco Ion*), παρκαλάμπος τῆς Τσετάετα Νόουα, μάρτυρας: 1
 Ίβάν (*Ivan*), γάλλος ὠρολογοποιός: 78
 Ίβάνοβιτσι – Κρασμίνοβ Πέτρος (*Ivanovici – Krasminov Petru*), δραγομάνος τοῦ Ρωσικοῦ Προξενείου στό Ίάσι: 949, 954
 Ίβάνοβιτσι Χατζη-Δημητρίου (*Ivanovici Hagî– Dimitriiu*), κάτοικος Ίασίου: 1005
 Ίβασκο Τσεπάροϋλ (*Ivașco Ceparul*), βόρnikovος στή Βλαχία, μάρτυρας: 18
 Ίγνάτιος (*Ignatie*), ἀρχιμανδρίτης, ἡγούμενος τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν (Τριεραρχίτης): 326, 490, 495-497, 501, 504, 505, 507, 508, 510, 513, 515-517, 521, 523, 524, 528, 531-533, 537, 539, 540, 542-549, 552, 554-556, 564, 568-570, 572, 576, 577, 579-581, 583, 649, 1071 πρώην ἡγούμενος: 753 – γιός τοῦ Μπάτκα, μάρτυρας: 127
 Ίεζεκιήλ (;) (*Iezechil*) (?), ἡγούμενος τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν: 323
 Ίεζεκιήλ (*Iezechil*) ἀρχιμανδρίτης, ἡγούμενος τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν: 227, 229, 232-235, 238, 249, 253, 256, 257, 258, 259, 261-266, 268, 269, 274, 281, 284, 287-290, 293, 295, 297, 299, 302-304, 306, 310, 312-314, 316, 340, 385, 404, 489, 551 – Ἰβηρίτης, ἡγούμενος τῆς μονῆς Κοπόου: 161, 168, 170, 172, 173, 185-187, 201, 204, 212, 225, 441 –

- ηγούμενος τῆς μονῆς Κοπόου, γιός τοῦ Πιντελείου, ἀδελφός τοῦ Βα-
λαάμ, ἡγουμένου τῆς μονῆς Καρλίγκ, τῆς Σοφίας, τῆς Γκριβέι καί τῆς
Φαίδρας: 217
- Ἰερεμίας – βλ. Βανκουλέτζ Ἰερεμίας
- Ἰερεμίας Μοβίλα (*Jeremia Movila*), ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας: 8-10, 12-15,
759
- Ἰερεμίας (*Jeremia*), ἡγούμενος τῆς μονῆς Δάγκου: 172, 173, 177 – παρκαλά-
μπος τοῦ Νεάμτζ, μάρτυρας: 102 – μέγας βόρνικος τῆς Κάτω Χώρας,
μάρτυρας: 13 – βόρνικος στή Μολδαβία: 27 – ἀνιμύος (ἢ ἐγγονός) τοῦ
Κομεσέσκου: 43, 44, 467, 922 – χωρικός, ἀδελφός τοῦ Χριστοῦ καί τοῦ
Στρατουλάτ: 29 – χωρικός ἀπό τό Σαουτσέστι: 19
- Ἰερόνυμος (;) (*Ieronim*) (?), ἡγούμενος τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν: 133
- Ἰκίμ (*Ichim*), ἱεροψάλτης: 486 – χωρικός ἀπό τό Μουσατέστι: 19
- Ἰλεα (*Ilea*), σελοποῖός, πεθερός τοῦ Δουμητράσκο, μάρτυρας: 96, 98-100
- Ἰλε(ι)άνα (*Ileana* ἢ *Iliana*), κόρη τοῦ Μπάδιου, ἀδελφή τοῦ Ἀνδρόνικου,
τοῦ Δημητρίου Στουρτζεα, τῆς Ὀδοκίας, τῆς Δαχίνιας καί τῆς Εἰρήνης,
δισέγγονη τοῦ Φρατζιάν καί τοῦ κλουτσιάρη Μπουκότκο: 17, 23, 24 –
σύζυγος τοῦ Ἰωάννη: 54 – χήρα τοῦ χατμάνου Μουχούς: 225 – κόρη τῆς
Γκρέκας, ἀδελφή τοῦ Θεοδώρου, τοῦ Σαλάβα καί τῆς Σάφτας: 200
- Ἰλίας Ράδου (*Ilias Radu*), γιός τοῦ ἡγεμόνα Ἀλεξάνδρου, μάρτυρας: 13, 23
- Ἰλιε Θεόδωρος (*Ilie Teodor*), σύζυγος τῆς Ἀλεξάνδρας, πατέρας τοῦ Ἐνά-
κε, τοῦ Ἰωαννίτζη καί τῆς Μαρικούτζας: 140
- Ἰλινκα (*Ilinca*), κόρη τῆς Ἰσπραβνιτσέσας: 639 – κόρη τοῦ Κωνσταντίνου,
μάρτυρας: 644 – ἀδελφή τοῦ mazil Βασιλείου Μόσκου: 484
- Ἰλσκι Ἰορδάκε (*Ilschi Iordache*), κλουτσιάρης στή Μολδαβία: 921
- Ἰννοκέντιος (*Inochentie*), ἐπίσκοπος τοῦ Χούσι: 385 – ἀρχιμανδρίτης,
ηγούμενος τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν: 770, 772, 775, 778
- Ἰοάν Δημητράκης (*Ioan Dimitrache*), ἐπιστάτης τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱε-
ραρχῶν: 914
- Ἰοάνας (*Ioanăș*), ἱερέας, ἀδελφός τοῦ Θεοδώρου: 2
- Ἰονάσκο (*Ionașco*), μάρτυρας: 56 – μέγας βόρνικος τῆς Ἄνω Χώρας, μάρ-
τυρας: 13 șoltuz ἀπό τό Σκέι: 59 – σύζυγος τῆς Μαρίας, μάρτυρας: 289
– ἀδελφός τοῦ Βασιλείου καί τῆς Κανδάκιας: 10 – γιός τῆς Ἀναστα-
σίας, ἀδελφός τοῦ Στεφάνου, τῆς Σάφτας καί τῆς Μαρίκας: 17 – χωρι-
κός, ἀδελφός τοῦ Θεοδώρου καί τῆς Γκαφτόνας: 10 – χωρικός, ἀδελ-
φός τοῦ Φρατζιάν: 9 – χωρικός, γιός τοῦ Νικοάρα: 56 – χωρικός, γιός
τοῦ Γαβριήλ: 59
- Ἰονάσκου (*Ionașcu*), ἱερέας, γραφέας: 925
- Ἰονίκα (*Ionica*), παντοπώλης, μάρτυρας: 923

- Ἰόργα (*Iorga*), μέγας ποστέλνικος στό Ντιβάνι τῆς Μολδαβίας: 44 – κρεο-
πώλης: 44 – νεωκόρος, μάρτυρας: 98, 99 – χωρικός: 110
- Ἰορδ(άκε) Χριστόδουλος, ἐπίτροπος: 799
- Ἰορδάν(ι)ε – βλ. Καντακουζηνός Ἰορδάκε
- Ἰορδάκε – βλ. Καντακουζηνός Ἰορδάκε Β΄
- Ἰορδάκι – βλ. (Παρσκοβεάνου) Τρουφαντά Ἰορδάκε
- Ἰορδάκε (;) (*Iordache*) (?), μέγας λογοθέτης στό Ντιβάνι τῆς Μολδαβίας: 323
– πρῶν μέγας μπάνος στό Ντιβάνι τῆς Μολδαβίας: 545
- Ἰορδάν(ι)ε (*Iordache* ἢ *Iordachi*): 775 – μάρτυρας: 56, 379 – μέγας ποστέλ-
νικος στό Ντιβάνι τῆς Μολδαβίας, μάρτυρας: 309 – πρῶν μέγας
ποστέλνικος: 300, 395 – πρῶν μέγας σπαθάρης στό Ντιβάνι τῆς Μολ-
δαβίας, ἰσπράβνικος τοῦ νομοῦ Χαρλάου: 417 – πρῶν μέγας βεσιτιά-
ρης στό Ντιβάνι τῆς Μολδαβίας: 53 – παχάρνικος στή Μολδαβία: 415,
920 – ποστέλνικος στή Μολδαβία: 501 – β΄ βεσιτιάρης στή Μολδαβία:
110 – πρῶν β΄ ποστέλνικος στή Μολδαβία: 396 – γ΄ λογοθέτης στή
Μολδαβία: 588, 590 – γιός τῆς Ἀναστασίας καί τοῦ Γεωργίου, ἀδελφός
τοῦ Ἐνάκε: 493 – γιός τοῦ Ἰωαννίτζη Μαρζάκ καί τῆς Παρασκευῆς:
636 – ἐγγονός (ἢ ἀνιψιός) τοῦ Κάρστεα, πρῶν βόρνικος de roartă: 323
– γουναράς: 523
- Ἰορδάκι Θεόδωρος (*Iordache Toader*), μέγας βεσιτιάρης στό Ντιβάνι τῆς
Μολδαβίας: 123
- Ἰορδάν (*Jordan*), πρῶν μέγας παχάρνικος στό Ντιβάνι τῆς Μολδαβίας,
ἰσπράβνικος τοῦ νομοῦ Νεάμτζ: 447
- Ἰορέστι (*Iorest*), ἐπίσκοπος τοῦ Χούσι: 211
- Ἰοσοῦπ (*Iosup*) șoltuz τοῦ Μπακάου: 364
- Ἰούμπο (;) (*Iubo*) (?), πρῶν μέγας μεδελνιτσιάρης στό Ντιβάνι τῆς Μολδα-
βίας, ἰσπράβνικος τοῦ νομοῦ Μπακάου: 419
- Ἰούριε (Ἰοράς) (;) (*Jurie* (*Orăș*) (?)), μέγας σπαθάρης στό Ντιβάνι τῆς Μολ-
δαβίας, μάρτυρας: 1
- Ἰριμίντσε(α) (*Irimince(a)*), βόρνικος de roartă ἢ de gloată στή Μολδαβία,
μάρτυρας: 95, 98-101
- Ἰσαάκ (*Isac*), βόρνικος de roartă στή Μολδαβία: 40
- Ἰστράτ(ι)ε (*Istrate* ἢ *Istratie*), ἱερέας στή Μολδαβία: 62 – μοναχός ἀπό τό
Φαρκασένι, χωρομέτρης: 489
- Ἰστράτι (*Istrati*) Γκλιγκοράς (*Gligoraș*), χωρομέτρης: 697 – Νικόλαος (*Nico-
lae*), σπαθάρης στή Μολδαβία: 1039
- Ἰφρέμ (*Ifrem*), ἐλεύθερος χωρικός, γαμπρός τοῦ Χόλτ: 360

- Ίφριμ (*Ifrim*), ψάλτης, κάτοικος Ίασίου: 142 – ελεύθερος χωρικός: 399 – 402 – μάρτυρας: 430 – ελεύθερος χωρικός, σύζυγος της Μαρίας: 402 – *repet*, χωρομέτρης: 139 – μάρτυρας: 141
- Ίφτόδε Βασιλείος (*Iftode Vasile*), χωρομέτρης: 912
- Ίχνάτ (*Ihnat*), ελεύθερος χωρικός: 194
- Ίωακείμ (*Ioachim*), ηγούμενος της μονής Κοπόου: 444 – ηγούμενος της μονής τῶν Τριῶν Ίεραρχῶν: 488 – μοναχός ἀπό τό Γκαρμπανέστι, μάρτυρας: 47 – μοναχός στή μονή Σλάτινα: 31, 33
- Ίωάννα (*Ioana*), σύζυγος τοῦ Βασιλείου Στιούκα, μητέρα της Μαρίας καί της Εἰρήνης: 299, 397, 404 – σύζυγος τοῦ Νικολάου Οὐγγουρεάνου: 933 – σύζυγος τοῦ ἡγεμονικοῦ πιτάρη Ίωάννη, μάρτυρας: 475 – σύζυγος τοῦ παρκαλάμπου Ίωσήφ, μάρτυρας: 347 – κονιάδα της Παρασκευῆς Βάλκου: 68 Οὐγγαρέζα: 452 – Οὐγγαρέζα, μητέρα τοῦ Μιχαήλ: 371
- Ίωάννης Θ. Καλλμάχης (*Ioan T. Calimah*), ἡγεμόνας της Μολδαβίας: 356, 357, 363, 365-367, 376, 377, 379, 381, 382, 387, 389, 395, 398, 408, 413
- Ίωάννης Γ. Καρατζάς (*Ioan Gh. Caragea*), ἡγεμόνας της Μολδαβίας: 871
- Ίωάννης Ν. Μαυροχορδάτος (*Ioan N. Mavrocordat*), ἡγεμόνας της Μολδαβίας: 310, 312-314, 354, 356, 389
- Ίωάννης (ἢ Ίωαννίτζης) Σ. Στούρζα (*Ioan ἢ Ionitã*) (*S. Sturza*), ἡγεμόνας της Μολδαβίας: 921 – πρόων ἡγεμόνας: 968, 978
- Ίωάννης (*Ion ἢ Ioan*), μάρτυρας: 506 – ἐπίσκοπος τοῦ Χούσι: 85 – ἱερέας ἀπό τό Ρακιτένι, γραφέας: 375 – ἱερέας ἀπό τό Μπακάου: 337 – ἱερέας ἀπό τό Μπακάου, ἀδελφός τοῦ Ἀποστολάκη, πατέρας τοῦ Παύλου, θεῖος τοῦ Γεωργίου καί τοῦ Κυριάκου: 360, 363 – μάρτυρας: 361, 364 – ἱερέας ἀπό τό Μπαμπένι, μάρτυρας: 324 – ἱερέας, μάρτυρας: 977 – ἱεροψάλτης, γιός τοῦ Γκαρμάτζ: 362 – μάρτυρας: 361, 363, 364 – ἱεροψάλτης, μάρτυρας: 324, 483 – ἱεροψάλτης, μάρτυρας, ἐγγονός τοῦ Αρπίντιε, διεγγονός της πρεσβυτέρας: 306 – γραμματικὸς στό Ντιβάνι, γραφέας: 333 – μέγας βεστιάρης στό Ντιβάνι της Μολδαβίας, μάρτυρας: 385 – μέγας παχάρνικος στό Ντιβάνι της Μολδαβίας, μάρτυρας: 335 – πρόων μέγας κλουτσαίρης στό Ντιβάνι της Μολδαβίας, μάρτυρας: 335 – παρκαλάμπος τοῦ Χοτίν, ἀδελφός τοῦ Γκλιγκοράσκο: 51 – ἡγεμονικὸς πιτάρης, σύζυγος της Ίωάννας, μάρτυρας: 475 – κάτοικος Ίασίου: 655 – *uricariu*, κάτοικος Ίασίου, γιός της Μαρίας: 596 – *uricariu*, ελεύθερος χωρικός: 360 – γ' λογοθέτης, χωρομέτρης: 576 – γιός της Μαλάνκας: 222, 223 – γιός τοῦ Σοάρε, χωρικός, μάρτυρας: 1066 – γιός της πρεσβυτέρας ἀπό τό Κοστέστι, σύζυγος της Ίλεάνας: 54 – γιός της Σοφίκας, μάρτυρας: 318 – γιός τοῦ Χίλιπ καί της Μαρίας: 320 – γιός τοῦ Δαβίδ ἀπό τό Καρνιτσένι, ἀδελφός τοῦ Βασιλείου καί τοῦ Θεοδώ-

ρου: 317 – γιός τοῦ Σέρβου Σπίρεα καί τῆς Στάνκας, ἀδελφός τῆς Μαρίας καί τῆς Αἰκατερίνης: 941 – γιός τοῦ τελώνη Κόδρεα: 467, 664 – ἀδελφός τοῦ Δουμητράσκο Οὐρικόρ, μάρτυρας: 430 – ἐπιστάτης ἀπό τό Ἰζβοάρε: 835 – γοναράς, μάρτυρας: 483 – χασάπης, σύζυγος τῆς Λούπας: 482 – χωρικός ἀπό τό Μοϊνέστι, χωρομέτρης: 1062 – χωρικός, γαμπρός τοῦ Γκρέτζ: 199 – χωρικός, γιός τοῦ Μπούζδουγκάν ἀπό τό Ἰουγκάνι: 516 – χωρικός, σύζυγος τῆς Μπεζάνας: 90, 95, 626 – χωρικός ἀπό τό Ἰουγκάνι: 516 – *diac* στό Ντιβάνι, γραφέας: 325, 336 – *diac* στό Ντιβάνι, μάρτυρας: 347 – *pisar*, *diac* στό Ντιβάνι: 425

Ἰωαννίκιος (*Ioanichie*), ἐπίσκοπος τοῦ Ρόμαν: 382, 385, 448, 543 – Μητροπολίτης Συνάδων, ἠγούμενος τῆς μονῆς Δάγκου: 393, 394 – μάρτυρας: 266, 341 – ἀρχιμανδρίτης, ἠγούμενος τῆς μονῆς Πρέτσιστα τοῦ Μπακάου: 684, 695, 731, 743, 750, 835 – ἠγούμενος τῆς μονῆς Κοπόου: 390, 391, 414, 416 – ἱερομόναχος, ἐπίτροπος τοῦ μακαρίτη ἐπιστάτη Ἰωάννη: 405 – ἐπιστάτης τῆς μονῆς Πρέτσιστα τοῦ Μπακάου: 697

Ἰωαννίτζης – βλ. Ράκοβιτζα Ἰωάννης

Ἰωαννίτζης – βλ. Χαμτασέσκου Ἰωάννης

Ἰωαννίτζης (*Ionitǎ*): 626 – μάρτυρας: 289 – ἱερέας ἀπό τό Μπακάου, μάρτυρας: 338 – ἐπιστάτης τῆς μονῆς Γκαλάτας: 545 – μέγας λογοθέτης στό Ντιβάνι τῆς Μολδαβίας: 306 – ποστέλνικος στή Μολδαβία: 536 – ποστέλνικος, ἐγγονός (ἢ ἀνιψιός) τοῦ Θεοδώρου Μανόλε: 308 – βόρνικος *de roaṭǎ* στή Μολδαβία, χωρομέτρης: 546 – γ' λογοθέτης στή Μολδαβία: 574 – ἐπιστάτης τοῦ σπαθάρη Ἀνδρονάκη, χωρομέτρης: 384 – *căpitan*, χωρομέτρης: 715 – γιός τοῦ Ἰγκνάτ, ἀδελφός τοῦ Σαβίν, κάτοικος τοῦ Μπακάου: 222, 223 – γιός τοῦ Παύλου ἀπό τό Καουτσέι, ἀνιψιός τῆς Δόνας Ζαμοάε ἀπό τό Μοσετέστι: 269 – γιός τοῦ Θεοδώρου Ἰλίε καί τῆς Ἀλεξάνδρας, ἀδελφός τοῦ Ἐνάκε καί τῆς Μαριούτζας: 140 – γοναράς, κάτοικος τοῦ Μπακάου: 335-339 – ἐγγονός (ἢ ἀνιψιός) τῆς Ἰλουσκάς: 451 – χωρικός, ἀπόγονος τοῦ Γκεοργχίτζα Μαραϊάνα ἀπό τό Γκεραέστι: 758 – χωρικός, πεθερός τοῦ Γεωργίου Ταουσάνου: 709 – ἐλεύθερος χωρικός, γιός τοῦ Στεφάνου Μπαγκίτσι, μάρτυρας: 437 – χωρικός, γιός τοῦ Ζγκεμποάτα: 40

Ἰωάννου Δημήτριος μάρτυρας: 450

Ἰωάννου Παναγιώτης, μάρτυρας: 555

Ἰώασαφ (*Ioasaf*), ἀρχιμανδρίτης, ἠγούμενος τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν: 836

Ἰωήλ (;) (*Ioil*) (?) Τριεραρχίτης, μάρτυρας: 167

Ἰωνάς (*Ionăș*), κάτοικος τοῦ χωριοῦ Ρουφιάνι: 167

Ἰωργάκης (*Iorgachî*), παρκαλάμπος τοῦ Ρόμαν, μάρτυρας: 30

- Ίωσηποαία Ιωάννα (*Iosipoaia Ioana*), κόρη τοῦ παρακλάμπου Καροστάνα, σύζυγος τοῦ Νικολάου κηροποιοῦ, μάρτυρας: 425
 Ίωσηπος (ἢ Ιωσήφ) (*Iosip ἢ Iosif*), σοltuz τοῦ Μπακάου, χωρομέτρης: 384 – ἐκμισθωτής: 347

Κ

- Καζαμίας Πετροάκης (*Cazamia Petrache*), πρώην μέγας μπάνος στό Ντιβάνι τῆς Μολδαβίας: 812
 Καζμίο Π.: 1053
 Καλέστρου Στέφανος (*Calestru Ștefan*), mazil: 675
 Καλιμανέσκου Δημήτριος (*Călimănescu Dumitru*), στόλνικος στή Μολδαβία: 1032
 Κάλιστρος (*Calistru*), επίσκοπος του Ραδαούτζι: 205, 211, 215, 216 – μοναχός στή μονή Πρέτσιστα: 695
 Καλίστρον Βασίλειος (*Calistru Vasile*), mazil, κάτοικος τοῦ Χαράλου, ἀδελφός τῆς Παρασκευῆς, ἐξάδελφος τοῦ Συμεών: 358
 Καλίτζα (*Calîța*), σύζυγος τοῦ Κωνσταντίνου Γκέκου: 480, 524
 Καλλιμάχη Σμαράγδα (*Calimachi Smaragda*), δόμνα τοῦ ἡγεμόνα Σκαράλου: 98, 982, 988
 Καλλιμάχης (*Calimachi*): 921 – ποστέλνικος στή Μολδαβία: 836
 Καλλιμάχης (*Calimachi*) Ἀλέκος (*Alecu*), ἀγάς στή Μολδαβία: 792, 797, 798, 801, 802, 806, 812 – μέγας βόρνικος στό Ντιβάνι τῆς Μολδαβίας: 897, 901 – Ἀλέξανδρος (*Alexandru*), ἀγάς στή Μολδαβία: 809, 814 – γιός τοῦ ἡγεμόνα Ἰωάννη: 377 – Γρηγόριος (*Grigore*), γιός τοῦ ἡγεμόνα Ἰωάννη: 377
 Κάλος Νικόλαος μάρτυρας: 656
 Καμιάν Ιερεμίας (*Camian Eremia*), μάρτυρας: 466
 Καμπεάνου Κυριάκος (*Câmpeanu Chiriac*), χωρικός: 263
 Καναάνου Γιάγκος (*Cănănau Iancu*), σπαθάρης στή Μολδαβία: 904 – ποστέλνικος στή Μολδαβία: 955, 956 – μακαρίτης: 1017
 Κανάνο (*Canano*), χωρομέτρης: 906
 Κανάνο (*Canano*) Γιάγκος (*Iancu*), σπαθάρης στή Μολδαβία: 904, 906 – Ἰωαννίτζης (*Ioniță*), ταγματάρχης: 728 – Σερμπάν (*Șerban*), στόλνικος στή Μολδαβία: 574
 Κανδάκια (*Candachia*), χωρική, ἀδελφή τοῦ Ἰονάσκο καί τοῦ Βασιλείου: 10
 Κανούς (*Canuș*) Γρηγόριος (*Grigore*), γιός τοῦ μακαρίτη Πέτρου, ἀδελφός τοῦ Νικολάου, κάτοικος Βουκουρεστίου: 996, 1024 – Νικόλαος (*Nicolae*), γιός τοῦ μακαρίτη Πέτρου, κάτοικος Βουκουρεστίου: 996, 1024 – Πέτρος (*Petru*), γαιοκτήμονας, κάτοικος Βλαχίας, ἀδελφός (:) τοῦ Προ-

κοπίου, πατέρας του Γρηγορίου και του Νικολάου: 996, 1040, 1043 – Προκόπιος (*Procorpie*), κάτοικος Βλαχίας, σύζυγος της Δημητρούλας, θεός του Γρηγορίου και του Νικολάου, μακαρίτης: 996, 1024, 1040

Κάντα (*Canta*), λογοθέτης στη Μολδαβία: 921

Κάντα (: Δημήτριος (*Canta (?) Dimitrie*), μπάνος στη Μολδαβία, χωρομέτρης: 444

Κάντα (*Canta*) Δημήτριος (*Dimitrie*), σπαθάρης στη Μολδαβία: 962, 967, 971 – Ιορδάκε (*Iordache*) βόρνικος στη Μολδαβία: 705 – λογοθέτης στη Μολδαβία, επίτροπος της μονής των Τριών Ίεραρχών: 757 – λογοθέτης στη Μολδαβία, μάρτυρας: 335 – Ιωάννης (*Ion*), μέγας λογοθέτης στο Ντιβάνι της Μολδαβίας: 493 – Κωνσταντίνος (*Costandin*, ή *Constantin*), μέγας σπαθάρης στο Ντιβάνι της Μολδαβίας: 485 – κάτοικος Ίασίου: 167 – Κωστάκης (*Costache*), πρώην μέγας βόρνικος στο Ντιβάνι της Μολδαβίας: 844 – Ματθαίος (*Matei*), μέγας σπαθάρης στο Ντιβάνι της Μολδαβίας: 490

Καντ<ακουζηνός> Ιωάννης (*Cant<acuzino> Ion*), βόρνικος στη Μολδαβία: 557

Καντακουζηνός (: Ιορδάκι (*Cantacuzino (?) Iordachi*), πρώην βεστιάρης στη Μολδαβία: 21

Καντακουζηνός (*Cantacuzino*), ποστέλνικος: 936 – πρόεδρος του Έφετείου της Άνω Χώρας: 1009

(Καντακουζηνός) Ιορδάκε Τοδεράσκο (*Cantacuzino Iordache Toderașco*), μέγας σπαθάρης στο Ντιβάνι της Μολδαβίας, μάρτυρας: 83, 87

Καντακουζηνός (*Cantacuzino*) Γιάγκος (*Iancu*), βόρνικος στη Μολδαβία: 985 – μάρτυρας: 991 – πρόεδρος του Έφετείου της Άνω Χώρας: 1008 – Δημήτριος ή Δημητράκης (*Dimitrie* ή *Dimitrache*), πρώην μέγας μπάνος στο Ντιβάνι της Μολδαβίας, ισπράβνικος της Σουτσεάβας, χωρομέτρης: 351 – σπαθάρης στη Μολδαβία: 959 – Δραγκίτσι (Μαρτζινεάνου) (*Drăghici*) (*Mărgineanu*), μέγας παχάρνικος στο Ντιβάνι της Βλαχίας, μάρτυρας: 67 – Θωμάς (*Toma*), μέγας στόλνικος στο Ντιβάνι της Μολδαβίας, μάρτυρας: 27, 30, 32, 38, 39, 42 – μέγας βόρνικος της Άνω Χώρας, μάρτυρας: 45 – πρώην μέγας βόρνικος της Άνω Χώρας: 53 – Ιορδάκε (ή Γεωργάκης) (*Iordache* ή *Gheorgache*) μέγας βεστιάρης 27, 38, 39, 42, 44, 241, 242 – μέγας βόρνικος: 507, 508 – μέγας βόρνικος της Άνω Χώρας, μάρτυρας: 271 – μέγας λογοθέτης: 641 – μέγας παχάρνικος – 327 – λογοθέτης στη Μολδαβία: 760 – Ιωάννης (*Ion*), μέγας λογοθέτης στο Ντιβάνι της Μολδαβίας: 602 – πρώην μέγας λογοθέτης: 508 – ποστέλνικος στη Μολδαβία: 945 – πρώην μέγας βεστιάρης: 472 – Ιωαννίτζης (*Ionîțǎ*), χατμάνος στη Μολδαβία: 414 – Κωνσταντίνος (*Constantin*), βόρνικος στη Μολδαβία, μάρτυρας: 999 – μέγας παχάρνικος

- στό Ντιβάνι της Βλαχίας, μάρτυρας: 130 – Κωστάκης (*Costache*), μέγας βόρνικος de arprozi: 812 – Λάσκαρ (*Lascăr*), βόρνικος στή Μολδαβία: 1006, 1036, 1044 – Ματθαῖος (*Matei*), μέγας βεστιάρης στό Ντιβάνι της Μολδαβίας, μάρτυρας: 507 – Μιχαήλ (*Mihai*), μέγας κόμισος στό Ντιβάνι της Βλαχίας, μάρτυρας: 207 – μέγας σπαθάρης: 121 – Ράδου (*Radu*), μέγας σπαθάρης στό Ντιβάνι της Μολδαβίας, μάρτυρας: 207
- Κανταρατζιούλ Ἰωάννης (*Cantaragiul Ion*), μέγας μπάνος στό Ντιβάνι της Μολδαβίας, μάρτυρας: 305
- Καντεμίρ (*Cantemir*), ἡγεμόνας της Μολδαβίας: 513
- Καντεμίρ Ἰωάννης (*Cantemir Ion*), μέγας μπάνος στό Ντιβάνι της Μολδαβίας, μάρτυρας: 271
- Καντσίλ Πέτρος (*Cancil Petre*), χωρικός: 40
- Καπατσεάνου Δημήτριος (*Căpăceanu Dumitru*), γραφέας: 121
- Καπλάν Σανδρουλάκης (*Caplan Sandrulache*), αὐστριακός ὑπέρκοος: 912
- Καποτίτσι Στέφανος (*Capotici Ștefan*), μέγας ποστέλνικος στό Ντιβάνι της Μολδαβίας: 158
- Καραϊμάν (*Caraiman*), οἰκογένεια: 101
- Καραϊμάν Γιάννης (*Caraiman Ion*), μέγας σπαθάρης στό Ντιβάνι της Μολδαβίας, μάρτυρας: 8
- Καρακάς (*Caracas*), οἰκογένεια: 939 – λογοθέτης στή Μολδαβία: 678 – μπάνος στή Μολδαβία: 943 – σπαθάρης στή Μολδαβία: 759
- Καρακάς (*Caracas*) Γαβριήλ (*Gavril*), μεδελνιτσιάρης στή Μολδαβία: 429, 439, 440, 442, 448, 488, 490, 501, 505, 508 – Μανωλάκης (*Manolache*), γαιοκτήμονας, σετράρης στη Μολδαβία: 685, 735, 760, 761, 781, 787, 794, 929
- Καρακιζέλε Νικόλαος (*Carachizele Nicolae*), *diac de cămară*, γιός τοῦ Κωνσταντίνου καί της Αναστασίας: 292
- Καρασκου Γεώργιος (*Carascu Gheorghe*), γαιοκτήμονας: 906
- Καρατζάς Α. (*Caragea A.*), ποστέλνικος στή Μολδαβία: 415 – Γεώργιος (*Gheorghe*), γιός τοῦ ἡγεμόνα Ἰωάννη Γ.: 871 – Δουμητράσκο (*Dumitrașco*), μέγας ποστέλνικος στό Ντιβάνι της Μολδαβίας: 158 – Κωνσταντίνος (*Constantin*): 871 – γιός τοῦ ἡγεμόνα Ἰωάννη Γ.: 871 – μέγας κλουτσιάρης στό Ντιβάνι της Μολδαβίας, μάρτυρας: 271 – Νικόλαος ἢ Νικολάκης (*Nicolae* ἢ *Nicolache*), μέγας καμινάρης στό Ντιβάνι της Μολδαβίας, μάρτυρας: 327, 333, 336 – Σκαρλάτος (*Scarlat*), μέγας καμινάρης στό Ντιβάνι της Μολδαβίας, μάρτυρας: 377 – μέγας κόμισος στό Ντιβάνι της Μολδαβίας, μάρτυρας: 398
- Κάρκα Πέτρος – βλ. Κάρκοβιτσι Πέτρος
- Κάρκοβιτσι Πέτρος (*Cărcovici Petre*), παρχαλάμπτος τοῦ Χοτίν, μάρτυρας: 1

- Καρλίγκ Κωνσταντίνος (*Cârlig Constantin*), καμαράσης στη Μολδαβία, μάρτυρας: 217
- Κάρπ (*Carp*), διάκ στο Ντιβάνι, γραφέας: 348 – βόρηνικος de poartă στη Μολδαβία: 441
- Κάρπ (;) Κωνσταντίνος (*Carp (?) Constantin*), βεσιτάρης στη Μολδαβία: 947
- Κάρπ (*Carp*) Βασίλειος (*Vasile*), κόμισος στη Μολδαβία: 964 – Κωνσταντίνος (*Constantin*), καμινάρης στη Μολδαβία: 969
- Καρπάν (*Carpan*), πρώην βόρηνικος στη Μολδαβία: 136
- Κάρστεα (*Cârstea(a)*), παρκαλάμπος του Χοτίν, μάρτυρας: 5 – căpitan, χωρομέτρης: 646 – κάτοικος του Ιασίου, γιός του Γεωργίου χωρομέτρης: 87 – μπακάλης: 859 – χωρικός από τό Μιρτσέστι, χωρομέτρης: 150 – μάρτυρας: 324
- Κάρστεα (Γκίονεα, Γκένοβιτσι) (*Cârstea (Ghionea, Ghenovici)*), μέγας βόρηνικος της Άνω Χώρας, μάρτυρας: 8
- Καροφύλλης Ίωάννης, μάρτυρας: 287
- Κασαϊάν Ήνάκε (*Căsăian Enache*), επιστάτης των ήγεμονικῶν ποροζερί, πατέρας του Πανάστε: 300
- Κασάνδρα (*Casandra*), σύζυγος του παντοπόλη Άποστόλου: 610, 611
- Κασάπης Ίωάννης: 786
- Κασάπου Στέργιος, ελεύθερος χωρικός, μάρτυρας: 536
- Κασκάτ Νικόλαος (*Căscat Nicolae*), κάτοικος του Δαντζάνι: 1054
- Καταρτζής ή Καταρτζίου (*Catargiu*), Άποστολάκης ή Άπόστολος (*Apostolache* ή *Apostol*), ποστέλνικος στη Μολδαβία: 90 – μέγας ποστέλνικος στο Ντιβάνι της Μολδαβίας: 32, 95 – μάρτυρας: 30, 38 – ποστελνιτέλ στη Μολδαβία: 123 – Ήλις (*Ilie*), βόρηνικος στη Μολδαβία: 531 – μέγας λογοθέτης στο Ντιβάνι της Μολδαβίας: 218, 241, 242 – Ιορδάκ(ι)ε (*Iordache* ή *Iordachi*), λογοθέτης στη Μολδαβία: 1032 – πρώην μέγας ποστέλνικος στο Ντιβάνι της Μολδαβίας: 813, 815 – Κωνσταντίνος (*Constantin*), σπαθάρης στη Μολδαβία: 759 – πρώην μέγας κόμισος στο Ντιβάνι της Μολδαβίας: 677 – κόμισος στη Μολδαβία: 685, 712, 756 – κόμισος στη Μολδαβία, χωρομέτρης: 717 – χωρομέτρης: 708, 752, 779 – Νικόλαος (*Necula*), μάρτυρας: 18 – Στέφανος (*Ștefan*), βόρηνικος στη Μολδαβία: 964, 1010 – Φίλιππος (*Filip*), μέγας βεσιτάρης στο Ντιβάνι της Μολδαβίας, μάρτυρας: 377 – μέγας σπαθάρης, μάρτυρας: 325
- Καταρτζίου (*Catargiu*), βόρηνικος στη Μολδαβία: 942 – σπαθάρης στη Μολδαβία: 735
- Κατζάρ ή Κατζιό (*Cațâr* ή *Cațir*), από τό Μπρατοσένι, βόρηνικος στη Μολδαβία: 411, 424
- Καφταντζιουλ Νικόλαος (*Caftangiul Nicolae*), γαιοκτήμονας: 408

- Κέσκο (*Cheșco*), Μιχαλάκης (*Mihalache*), ζιτνιτσιάρης στη Μολδαβία: 415 – χωρομέτρης: 361, 437, 438, 445 – Συμεών (*Simion*): 384 – *uricar*: 263, 269, 292, 297, 360, 362-365, 380 – βόρνικος *de roartă* στη Μολδαβία: 357 – γραφέας: 296, 299, 302-304, 315, 330, 366, 386, 387– μάρτυρας, γραφέας: 289, 295
- Κιρίτζα – βλ. Παλαιολόγος Δημητράκης, Κιρίτζα
Κιρίτζα (*Chiriță*), ποστέλνικος στη Μολδαβία: 12
- Κιρούς (*Chirus*) Γεώργιος (*Gheorghe*), εκπρόσωπος της μητέρας του κόμισσας Σμαράγδας: 1031 – Κωνσταντίνος (ή Κωστάκης ή Κοστίν) (*Constantin* ή *Costache* ή *Costin*), καμινάρης στη Μολδαβία: 1015, 1023, 1025, 1032, 1036 – σερδάρης στη Μολδαβία: 991 – έπιστάτης της μονής των Τριών Ήραρχων: 990, 991, 1012, 1017, 1018, 1036 – Προφίρα (*Profira*), καμινάρης στη Μολδαβία: 1014 – Σμαράγδα (*Smaragda*), κόμισσα, μητέρα του Γεωργίου: 1031
- Κισκατέλ Κωνσταντίνος (*Chiscăcel Constantin*), χωρικός: 640 – μάρτυρας: 639
- Κίφα (*Chifa*), *călăraș*: 110
- Κλίμεντ Ήσαίας (*Climent Isaia*), πρωτοσύγκελλος και προεστός της εκκλησίας Πρέτσιστας του Μπακάου: 1051
- Κλόσκα Ίονάσκο (*Cloșca Ionașco*), πρωτόπαπας, μάρτυρας: 47
- Κογκαλνιτσέανου (*Cogălniceanu*) Ήλιος (*Ilie*): 1010 – άγας στη Μολδαβία, *candidat*: 985 – ποστέλνικος στη Μολδαβία: 1006 – Κοστίν (*Costin*), μέγας παχάρνικος στο Ντιβάνι της Μολδαβίας, χωρομέτρης: 435
- Κοδρεάνου (*Codreanu*) Μανωλάκης (*Manolache*), καμινάρης στη Μολδαβία: 1036 – Νικόλαος (*Nicolae*), έκμισθωτής: 435
- Κοδρέσκου Άνδρεϊάς (*Codrescu Andreiaș*), πρώην *căpitan*, *diac*, έγγονός (ή άνιφιός) του Ιερέα Βαρολάν: 217
- Κόζια (*Cozia*), χωρικός: 10
- Κόζμα (*Cozma*), γένος: 246
- Κοζμίτζα Βασίλειος (*Cozmiță Vasile*), μέγας κόμισσος στο Ντιβάνι της Μολδαβίας, μάρτυρας: 333
- Κοϊμτζίου Πάνα (*Coimțiu Pană*), χωρικός: 449
- Κόκκινου Πάνος, μάρτυρας: 450
- Κοκοράσκου (*Cocorășcu*) Βλάδ (*Vlad*), μέγας λογοθέτης στο Ντιβάνι της Βλαχίας, μάρτυρας: 121 – Ράδου (*Radu*), λογοθέτης στη Βλαχία, μάρτυρας: 18
- Κοκούτα Ίωάννης (*Cocută Ion*), σερδάρης στη Μολδαβία, *asesor* του Δικαστηρίου του Μποτοσάνι: 987
- Κόλτζε Άντώνης (*Colțe Anton*), χωρικός: 527

- Κομέκ Ἰωάννης (*Copec Ion*), γραφέας: 924
 Κομόρνικ Ἡλίας (*Comornic Ilie*), μάρτυρας: 98
 Κονάκι (;) Κωστάκης (*Conachi (?) Costache*), βόρnikovος de poartă στή Μολδαβία: 599
 Κονάκι Κωνσταντίνος (ἢ Κωστάκης) (*Conachi Constantin ἢ Costache*), λογοθέτης στή Μολδαβία: 986 , 1019 – μέγας λογοθέτης καί ἱππότης: 995
 Κοντίλα(ο) (*Condiila ἢ Condilo*) ἀπό τό Αλμπέστι, κόμισος στή Μολδαβία, μάρτυρας: 23
 Κονδορίτ (*Condorit*), ἱσπράβnikovος στή Μολδαβία: 320
 Κονδουράκε (*Condurache*), κάτοικος τοῦ χωριοῦ Σκαένι: 514
 Κονδουράτ (*Condurat*), πρῶην μέγας παχάρnikovος στό Ντιβάνι τῆς Μολδαβίας, μάρτυρας: 414
 Κόνδρε (*Condre*), οἰκογένεια τσιγγάνων: 30
 Κόνδρεα (*Condrea*), κάτοικος τοῦ χωριοῦ Βάλεα Ἰριμίεϊ: 167
 Κόντας (*Contas*), γ' λογοθέτης στή Μολδαβία, μάρτυρας: 87, 101
 Κοντζέσκου Κωνσταντίνος (*Conțescu Constantin*), β' λογοθέτης στή Βλαχία, μάρτυρας: 207
 Κόντος (*Condos*), μέγας στόλnikovος στό Ντιβάνι τῆς Μολδαβίας: 123
 Κόρδι (*Cordî*), παρχαλάμπκος τοῦ Χοτίν, μάρτυρας: 23
 Κόρνεα (*Cornea*), staroste τῶν ραπτῶν, μάρτυρας: 1066
 Κοροῖου (*Coroiiu*), γένος: 534
 Κοσμάς (*Cosma*), μάρτυρας: 97 – πρῶην ἡγούμενος τῆς μονῆς Βατοπαιδίου, ἡγούμενος τῆς μονῆς Μίλκοβ, γραφέας: 174 – ἡγούμενος τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν: 151, 152, 164, 170, 172, 173, 190, 193, 194, 222, 223, 583 – μοναχός: 503 – ὁ γέρον, πρῶην ἐκατόνταρχος τῶν darabani: 98 – μάρτυρας: 99
 Κωστάκι(ι)ε (*Costache ἢ Costachi*), μέγας λογοθέτης στό Ντιβάνι τῆς Μολδαβίας: 707 – χωρομέτρης: 536
 Κωστάκι(ι)ε (*Costache ἢ Costachi*) Βασίλειος (*Vasile*), μέγας βόρnikovος τῆς Κάτω Χώρας, μάρτυρας: 703, 705, 710 – μέγας στόλnikovος στό Ντιβάνι τῆς Μολδαβίας, μάρτυρας: 325, 352 – Γαβριήλ (*Gavril*), μέγας σπαθάρης στό Ντιβάνι τῆς Μολδαβίας, μάρτυρας: 101, 102 – μέγας στόλnikovος: 241, 242 – μέγας βόρnikovος τῆς Κάτω Χώρας, μάρτυρας: 126, 133 – Γεώργιος (*Gheorghe-*), κόμισος στή Μολδαβία: 311 – Ἡλίας (*Ilie*), μέγας παχάρnikovος στό Ντιβάνι τῆς Μολδαβίας: 329 – μέγας σπαθάρης, μάρτυρας: 398 – Ἰορδάκε (*Iordache*), μέγας κλουτσαίρης στό Ντιβάνι τῆς Μολδαβίας: 241, 242 – Θεόδωρος (*Toader*): 287 – γ' λογοθέτης στή Μολδαβία: 241, 242 – Ἰορδάκι (*Iordachi*), μέγας παχάρnikovος στό Ντιβάνι τῆς Μολδαβίας, μάρτυρας: 352 – Ἰωάννης (*Ion*), ποστέλnikovος στή

- Μολδαβία: 985 – Κωνσταντίνος (*Constantin*), μέγας σπαθάριος στο Ντιβάνι της Μολδαβίας: 241 – μέγας λογοθέτης: 242, 259, 271 – Λούπου (*Lupu*), πρώην μέγας βόρνικος στο Ντιβάνι της Μολδαβίας: 508 – βόρνικος στη Μολδαβία, χωρομέτρης: 525, 526 – Μανωλάκης (*Manolache*), μέγας βόρνικος της Κάτω Χώρας, μάρτυρας: 327, 333 – πρώην μέγας βόρνικος: 323 – μέγας λογοθέτης, 413 – μάρτυρας: 398 – Νικόλαος (*Nicolae*), β' λογοθέτης στη Μολδαβία: 242 – Σκαρολάτης (*Scarlatache*), μέγας στόλνικος στο Ντιβάνι της Μολδαβίας, μάρτυρας: 336
- Κόστε(α) (*Coste* ή *Costea*), παρκαλάμπος της Τσετάτσα Νόουα, μάρτυρας: 4 – τελωνειακός: 34 – χωρικός, αδελφός του Βασιλείου: 9
- Κοστίν (*Costin*) Βελίτσικο (*Velicico*), μέγας βόρνικος στο Ντιβάνι της Μολδαβίας, μάρτυρας: 135 – Μύρων (*Miron*), μέγας βόρνικος στο Ντιβάνι της Μολδαβίας: 123 – μάρτυρας: 101 – μέγας βόρνικος της Κάτω Χώρας: 87 – μάρτυρας: 83, 94, 102 – μέγας λογοθέτης, μάρτυρας: 124, 125 – Νικόλαος (*Nicolae*), β' λογοθέτης στη Μολδαβία: 241
- Κοτσοφεάνου Μιχαήλ (*Cotsofeanu Mihai*), βόρνικος στη Βλαχία, μάρτυρας: 18
- Κοτιούγκ Μαρία (*Cotiung Maria*), κάτοικος Ίασίου: 822
- Κοτνάρσκι (*Cotnarschi*) γραμματικός ή pisar στη Μολδαβία: 50, 88
- Κότσι (*Coci*) Γαβριήλ (*Gavril*), χατμάνος και παρκαλάμπος της Σουτσεάβας: 27, 32, 42, 44 – μάρτυρας: 30, 38, 39 – Γεώργιος (*Gheorghe*), μέγας παχάρνικος στο Ντιβάνι της Μολδαβίας, μάρτυρας: 27, 30, 32 – Λούπου (*Lupu*), μέγας βόρνικος της Κάτω Χώρας: 21 – μάρτυρας: 23
- Κούζα (*Cuza*) Ἀργύρης (*Arghir*): 796 – Δουμητράσκο (*Dumitrașco*), μέγας σπαθάριος στο Ντιβάνι της Μολδαβίας: 172, 173 – Ἰωαννίτζης (*Ioniță*), postelnicel στη Μολδαβία: 722, 908 – ποστέλνικος: 706, 715, 724, 726
- Κούζμπα (*Cujbă*), βόρνικος στη Μολδαβία: 22
- Κούζμπα (*Cujbă*) Ἰονάσκο (*Ionașco*), μέγας στόλνικος της Ἄνω Χώρας: 21 – Κωνσταντίνος (*Constantin*): 937 – Θεόδωρος (*Toader*), βόρνικος de roartă στη Μολδαβία: 241, 242, 246
- Κουημσήμπασης Δημήτριος, μάρτυρας: 450
- Κουκοράν (ο ή ού) (*Cucoran, Cucorano* ή *Cucoranu*) Γκριγκοράσκο ή Γρηγόριος (*Grigorașco* ή *Grigore*), βόρνικος de roartă στη Μολδαβία, χωρομέτρης: 234-236, 238, 241, 242, 246, 1065 – Δουμητράσκο (*Dumitrașco*), βόρνικος de roartă στη Μολδαβία: 227, 228 – μάρτυρας: 233
- Κουνίτζκι Πέτρος (*Cunițchi Petre*), πρωτοϊερέας: 753
- Κουρέλεα Ἰωαννίτζης (*Curelea Ioniță*), β' κόμισος στη Μολδαβία, μάρτυρας: 90
- Κουριπέτε (*Curbete*), χωρικός: 313

- Κουφάκε (*Cufache*), κόμισος στή Μολδαβία: 241
- Κραϊτζά Ιορδάκι (*Crăiță Iordachi*), χωρικός από τό Μπαλανέστι: 803
- Κρακιζέλε Βασίλειος (*Crachizele Vasile*), γιός του Κωνσταντίνου, ἀνιμικός του Χριστοφόρου: 315
- Κράστε Γεώργιος (*Crâste Gheorghe*), χωρομέτρης: 679
- Κρατσιούν (*Crăciun*), μέγας βόρνικος στό Ντιβάνι τῆς Μολδαβίας, μάρτυρας: 4
- Κρατσιούν (*Crăciun*), Βασίλειος (*Vasile*): 892 – Γεώργιος (*Gheorghe*): 892
- Κρεδιντσέο Κωνσταντίνος (*Credincer Constantin*), κάτοικος χωριού του νομού Νεάμτζ: 587
- Κρετζουλέσκου (*Crețulescu*), Ιορδάκε (*Iordache*), μέγας βόρνικος στό Ντιβάνι τῆς Βλαχίας, μάρτυρας: 309 – Ράδου (*Radu*), μέγας λογοθέτης στό Ντιβάνι τῆς Βλαχίας, μάρτυρας: 67
- Κρίκης Ἰωάννης Γ. (*Crichi Ion Gh.*), κάτοικος Ἰασίου: 456
- Κρούπ Τίμους (*Crup Timuș*), χωρομέτρης: 148
- Κρουπ[ένσκι] (*Crup[enschi]*) καμινάρης (:): 573
- Κρουπένσκι (*Crupenschi*) Ιορδάκε (*Iordache*), μπάνος στή Μολδαβία: 769 – πρῶν μέγας στόλνικος στό Ντιβάνι τῆς Μολδαβίας: 549 – Γρηγόριος (*Grigore*), μέγας παχάρνικος στό Ντιβάνι τῆς Μολδαβίας, μάρτυρας: 398 – πρῶν μέγας μεδελνιτσιάρης στό Ντιβάνι τῆς Μολδαβίας, χωρομέτρης: 387 – Θεόδωρος (*Toader*): 776 – Κωστάκης (*Costache*), πρῶν μέγας καμινάρης στό Ντιβάνι τῆς Μολδαβίας, ἰσπράβνικος του νομού Μπακάου: 601 – Σάνδου (*Sandu*), μέγας ζιτνιτσιάρης στό Ντιβάνι τῆς Μολδαβίας: 158 – πρῶν γ' λογοθέτης στή Μολδαβία: 270 – Σκαρλάτος (*Scarlat*), ἐπιστάτης τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν: 847 – πρῶν μέγας κόμισος στό Ντιβάνι τῆς Βλαχίας, ἰσπράβνικος του Μπακάου: 845
- Κρουσοβάνου (*Crusovanu*), δραγομάνος του Ρωσικοῦ Προξενείου: 949
- Κρουτσεάνου Στέφανου (*Cruceanu Ștefan*), πρῶν παρχαλάμπος στή Μολδαβία, χωρομέτρης: 148
- Κυριάκος (*Chiriac*), γουναράς, ἐλεύθερος χωρικός από τό Σοκρουζένι: 797 – ἀδελφός του Ἠλία από τό Μπακάου, του Ἀποστολάκη, τῆς Μαρίας καί τῆς Σάφτας: 392 – ἀνιμικός του ἱερέα Ἰωάννη: 363 – γουναράς, μάρτυρας: 462
- Κυρίκα (*Chirică*), μπάνος στή Μολδαβία: 934
- Κυρίλλος (*Chiril*), ἡγούμενος τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν: 468 – ἀρχιμανδρίτης τῆς μονῆς Μπαρνόβσκι, μάρτυρας: 385 – ἀρχιδιάκονος, ἐπιστάτης τῆς Μητροπόλης Μολδαβίας: 922 – μοναχός, γραφέας: 54
- Κωνσταντίνος – βλ. Τσιογκόλεα (:): Κωνσταντίνος

- Κωνσταντίνος [Μοβίλα] (*Constantin [Movilă]*), ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας: 13, 14
- Κωνσταντίνος [Ράκοβιτζα] (*Constantin [Racoviță]*), ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας: 356
- Κωνσταντίνος Δούκας (*Constantin Duca*), ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας: 133, 135, 143, 144, 162-169, 171-173, 175, 176, 180, 185, 204, 210, 246, 491, 583, 1065
- Κωνσταντίνος Καντεμίρ (*Constantin Cantemir*), ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας: 132, 133, 136-139, 141, 143, 144, 146, 149, 157, 158, 160, 163, 174, 180, 182, 275
- Κωνσταντίνος Μαυροκορδάτος (*Constantin Mavrocordat*), ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας: 260, 264, 265, 270-274, 282, 283, 307, 312, 354, 455
- Κωνσταντίνος Μουρούτζης (*Constantin Moruzi*), ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας: 479, 491, 493, 496, 497, 500, 557, 592, 599
- Κωνσταντίνος Μ. Τσεχάν Ράκοβιτζα (*Constantin M. Cehan Racoviță*), ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας: 340, 343, 346, 354, 385, 389
- Κωνσταντίνος Σουτζός (*Constantin Supu*), ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας: 601
- Κωνσταντίνος Ὑψηλάντης (*Constantin Ipsilanti*), ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας: 648, 651, 656, 657-660, 662, 664
- Κωνσταντίνος (*Constantin, Costandin*), ἱερέας: 888 – ἱεροδιάκονος στήν ἐκκλησία τοῦ Ἁγίου Νικολάου τοῦ Ἰασίου: 499 – ἀγὰς στή Μολδαβία: 142 – ἀπό τό Ἄλιξένι, βόρnikov, χωρομέτρης: 412 – ἀρμάσης στή Μολδαβία, ἀδελφός τοῦ β' ποστέλνικου Ἐνάκε: 139, 157, 158 – μέγας ἀρμάσης: 275 – πρῶν ἀρμάσης: 132, 142 – πρῶν μέγας ἀρμάσης: 134 – πρῶν μέγας καμινάρης στό Ντιβάνι τῆς Μολδαβίας, μάρτυρας: 133 – πρῶν μέγας στόλνικος στό Ντιβάνι τῆς Μολδαβίας, χωρομέτρης: 435 παρκαλάμπος τοῦ Χοτίν, μάρτυρας: 83 – βόρnikov (:): 571 – βόρnikov στή Μολδαβία: 455, 921 – βόρnikov, κάτοικος τοῦ Ἰουγκάνι: 516 – βόρnikov de roață στή Μολδαβία: – λογοθέτης στή Μολδαβία: 525, 526 – μέγας καμινάρης στό Ντιβάνι τῆς Μολδαβίας, μάρτυρας: 271 – μέγας κόμισος στό Ντιβάνι τῆς Μολδαβίας, μάρτυρας: 271 – ποστέλνικος στή Μολδαβία: 805 – σπαθήρης (:): στή Μολδαβία: 457 – portar: 573 – γραμματικός: 144 – ἔμπορος, κάτοικος τοῦ Μπαρλάδ, μάρτυρας: 35 – diacon de pitărie, μάρτυρας: 100 – κάλφας, μάρτυρας: 324 – χωρικός, γιός τοῦ Σέργκιε: 222, 223 – suiuilgiu, ἀδελφός τοῦ Δήμα: 346, 350 – ὑπρέτης τοῦ βόρnikov Βασιλείου Καντακουζηνού: 167 – γιός τοῦ Δήμου, συζυγος τῆς Καλίτζας, ἐξάδελφος τοῦ Μανώλη: 480 – γιός τοῦ Βασιλείου, μάρτυρας: 644 – κάτοικος τοῦ Μπακάου: 857 – κάτοικος τοῦ Ραδομιρέστι: 585
- Κωνσταντίνου Χατζή-Νικόλας, κάτοικος Ἰασίου: 393

- Κωνσταντίνος (*Constantie*), ἡγούμενος τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν: 423, 498, 559, 586, 592, 593, 595, 596, 598-601, 603, 606, 609, 616, 617, 619-622, 625, 629, 633, 635, 636, 638, 641-645, 648, 656, 661, 662, 666-669, 671, 672, 676, 677, 679, 680, 689, 746, 900 – πρῶτον ἡγούμενος: 655, 688 ἡγούμενος τῆς μονῆς Κοπόου, μάρτυρας: 385
- Κωστάκης (*Costache*): 663 – staroste στή Μολδαβία, μάρτυρας: 96 – μέλος τοῦ Δικαστηρίου τοῦ νομοῦ Μποτοσάνι: 1017
- Κωστάκης (*Costache*) Ἀντίοχος (*Antioh*), πρῶτον ἀγίας στή Μολδαβία: 68 – Βασίλειος (*Vasile*), μέγας βρόνικος τῆς Κάτω Χώρας: 158 – Γαβριήλ (*Gavril*), μέγας σπαθάρης στό Ντιβάνι τῆς Μολδαβίας, μάρτυρας: 105 – Γκριγοράς (*Grigoras*), σύζυγος τῆς δομνίτζας Ρωξάνδρας: 436
- Κωστής, μοναχός, μάρτυρας: 62

Λ

- Λάδιμος Θ. Εὐστράτιος, μάρτυρας: 656
- Λαζάροβιτσι Λασκάρεβ Σεργέι (*Lazarevici Lazarev Serghei*), κρατικός σύμβουλος, ἱππότης: 557
- Λάζορ (*Lazor*): 348
- Λάζου Γεώργιος ἐνοικιαστής: 751 – μάρτυρας: 450, 456
- Λαμποῦσκο Βασίλειος (*Lambusco Vasile*), μάρτυρας: 1066
- Λαμπρινός (*Lambrino*), παρχαλάμπος τοῦ Ρόμαν: 38
- Λαπαδάτ Στέφανος (*Lapadat Ștefan*): 282
- Λαπουσνεάνου (*Lăpușneanu*) Κωνσταντίνος (*Costandin*), γιός τοῦ ἡγεμόνα Ἀλεξάνδρου, μάρτυρας: 4 – Μπογκδάν (*Bogdan*), γιός τοῦ ἡγεμόνα Ἀλεξάνδρου, μάρτυρας: 4 – Πέτρος (*Petru*), γιός τοῦ ἡγεμόνα Ἀλεξάνδρου, μάρτυρας: 4
- Λαπτισοί Ἰωάννα (*Lăptișoi Ioana*), μάρτυρας: 475
- Λάσκαρ Στέφανος (*Lascăr Ștefan*), căpitan: 604
- Λαυρέντιος (*Lavrentie*), ἐπίσκοπος τοῦ Ρόμαν: 172, 173
- Λέκας (*Leca*), uricar, γραφέας: 99
- Λεονάρδ Ζώης (*Leonard Zoî*), ἔμπορος, κάτοικος τοῦ Μοβιλίου (Πολωνία): 477-479
- Λεονδάρης Κωνσταντίνος (*Leondari Constantin*), πρῶτον μέγας σλουτζιάρης, λογοθέτης de taină στή Μολδαβία: 812
- Λέουλ Συμεών (*Leul Simion*), μάρτυρας: 97
- Λεουστεάν (*Leuștean*), μάρτυρας: 97
- Λεουστεάν Κυριάκος (*Leuștean Chiriac*), γιός τοῦ γουναρά Ἰωαννίτζη: 337 – μάρτυρας: 338

- Λέων (*Leon*), Μητροπολίτης Μολδαβίας: 550, 704 – επίσκοπος του Ρόμαν: 530 – επίσκοπος του Ρόμαν, χωρομέτρης: 535
- Λητρέσκου Φώτης, μάρτυρας: 341
- Λιβέσκου Λούπου (*Livescu Lupu*), σετράρης στη Μολδαβία: 837
- Λιπάν (*Lipan*) Ίωάννης (ἢ Ίωαννίτζης) (*Ion* ἢ *Ionîḃ*), uricariu από τό Μπακάου, ἀνιψιός (ἢ εγγονός) τοῦ Στεφάνου Τζάρα: 284, 332 – χωρικός: 273, 282, 285, 334 – Κωνσταντίνος (*Constantin*), σπαθάρης στη Μολδαβία: 973
- Λιπκάνου (*Lipcanu*) Ίωαννίτζης (*Ionîḃ*), ἐλεύθερος χωρικός ἀπό τό Ἄλμπινέτζ (ἢ ἀπό τό Κοζμένι), ἀδελφός τοῦ Κωνσταντίνου: 691, 692 – Κωνσταντίνος (*Constantin*), ἐλεύθερος χωρικός ἀπό τό Ἄλμπινέτζ, ἀδελφός τοῦ Ίωαννίτζη: 691, 692
- Λόριντζι (*Lorinḃi*), șoltuz, μάρτυρας: 35
- Λούκα (*Luca*), Ίωάννης (*Ion*), βόρνικος στη Μολδαβία: 985 – Μιχαλάκης (*Mihalache*), μέγας στόλνικος στό Ντιβάνι τῆς Μολδαβίας, βόρνικος τοῦ Μποτοσάνι: 541 – πρῶην μέγας σπαθάρης στό Ντιβάνι τῆς Μολδαβίας: 642 – πρῶην μέγας στόλνικος, ἰσπράβνικος τοῦ νομοῦ Ρόμαν: 505 – πρῶην μέγας χατιμάνος, ἰσπράβνικος τοῦ νομοῦ Νεάμιτζ: 587 – στόλνικος στη Μολδαβία: 488
- Λουκάς (*Luca*), κάτοικος τοῦ Μπαρλάδ, μάρτυρας: 35 – ἐπιστάτης de argozi, μάρτυρας: 1066
- Λούπ Τούδουρ (*Lup Tudur*), βόρνικος de roartă στη Μολδαβία, χωρομέτρης: 408
- Λούπα (*Lupa*), σύζυγος τοῦ κρεοπόλη Ίωάννη: 482
- Λουπάσκο (*Lupașco*), cugelar, γιός τοῦ Βασιλείου Κοπίλ, μάρτυρας: 300
- Λουπάσκου (*Lupașcu*), κάτοικος τοῦ Μπακάου: 459
- Λούπε (*Lupe*), χωρική: 419
- Λούπου – βλ. Κότσι Λούπου
- Λούπου – βλ. Χαμπασέσκου Λούπου
- Λούπου (;) (*Lupu*) (?), σετράρης στη Μολδαβία: 637
- Λούπου(λ) (*Lupu(l)*) – ἱερέας: 332 – ἱερέας ἀπό τό Ποπόρ, μάρτυρας: 295 βεσιάρης στη Μολδαβία, ἀδελφός τῆς Ἀφτίνιας καί τῆς Θεοδοσίας: 246 – γ' λογοθέτης στη Μολδαβία: 12 – Ἐβραῖος: 935 – πρῶην κάτοικος τοῦ Μπακάου: 337 – γιός τοῦ Γαβριήλ, γραφέας: 475 – δοῦλος τοῦ σετράρη, μάρτυρας: 462

M

Μαγδαληνή (*Măgdălina*), χωρική, κόρη τῆς Ὀδοκίας, ἀδελφή τοῦ Γρηγορίου,

- του Βασιλείου, τῆς Μαρίκας καὶ τῆς Παράσκας, ἐγγονή τοῦ Δραγκάν: 11
- Μάικα (Maica), χωρική, σύζυγος τοῦ Δροζῆ: 3
- Μακάλα (Măcăilă) Βασίλειος (Vasile), χωρικός, ἀδελφός τοῦ Ζαχαρία: 474
– Ζαχαρία (Zaharia), χωρικός, ἀδελφός τοῦ Βασιλείου: 474
- Μακάριος (Macarie) Ἐσφιγμενίτης (Esfigmenitul), Τριεραρχίτης, ἡγούμενος
τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν: 1046, 1048-1052, 1055, 1056 – ἡγούμενος
τῆς μονῆς Μπαρμπόιου, μάρτυρας: 266
- Μακρὴς Κωνσταντίνος (Macri Constantin), χωρομέτρης: 91
- Μαλκότσιου (Malcociu), μέγας σετράρης στό Ντιβάνι τῆς Μολδαβίας: 32
- Μανζάτου (Mânzatu) Ἀβραάμ (Avram), χωρικός, σύζυγος τῆς Ἀνίσιας: 40
– Ἀνίσια (Anisia), χωρική, κόρη τοῦ Ἀνδρέικα ἀπὸ τὸ Μπαλανέστι,
σύζυγος τοῦ Ἀβραάμ, ἀδελφή τῆς Ἀγγελίνας: 40
- Μανόλε (Manole) Κωστάκης (Costache), γιὸς τοῦ Θεοδώρου ἀπὸ τὸ χωριὸ
Μλεναουτζί: 727 – Γκιουργιτζα (Ghiorghijă), βόρnikovος de gloată στή
Μολδαβία: 123 – Θεόδωρος (Toader), παππούς (ἢ θεῖος) τοῦ ποστέλνικου
Ἰωαννίτζη: 308
- Μάνος (Mano) Δημήτριος (Dimitrie), ἀγὰς στή Μολδαβία: 991 – Μανωλά-
κης (Manolache), χωρομέτρης: 1020
- Μάνου Δημήτριος (Manu Dumitru), μέγας ποστέλνικος στό Ντιβάνι τῆς
Μολδαβίας, μάρτυρας: 703 – βόρnikovος στή Μολδαβία: 1010
- Μανωλάκης (Manolache) μέγας λογοθέτης στό Ντιβάνι τῆς Μολδαβίας,
μάρτυρας: 394 – μέγας ζιτνιτσιάρης στό Ντιβάνι τῆς Μολδαβίας: 142 –
κλουτσιάρης στή Μολδαβία: 441, 444 – γουναράς: 690
- Μανώλης (Manole), γιὸς τοῦ μακαρίτη Σκαρλάτου, ἐξάδελφος τοῦ Κων-
σταντίνου: 480 – ἔμπορος, μάρτυρας: 96
- Μαξίμ (Maxim), οἰκογένεια τσιγγάνων: 30
- Μάξιμος (Maxim), ἡγούμενος τῆς μονῆς Γκόλιας: 172, 173
- Μαργίτα (Marghita), μάρτυρας: 462
- Μαρδάριε (Mardarie) ἱερέας: 1262 – ἀπὸ τὸ Ἰάσι, χωρομέτρης: 87
- Μάρες – βλ. Μπαζέσκου Μάρες
- Μάρζα Ἰωαννίτζης (Mârza Ionijă), χωρικός: 558
- Μαρζάκ (Mârzac) Ἰωάννης (Ion), ispravnic de copii ἀπὸ τὸ Ἰάσι: 558, 559
- Μαρία (Maria), κόρη τοῦ παρκαλάμπου τοῦ Χοτίν Λούπε Χούρου, χήρα τοῦ
βοεβόδα Ἰωάννη τοῦ Τρομεροῦ, ἐγγονή τοῦ πρώην κλουτσιάρη Θεοδώ-
ρου Μπουκότκο: 17 – σύζυγος του γ' λογοθέτη Λούπου Χαμπασέσκου,
ἀδελφή τοῦ Γεωργίου καὶ τοῦ Ἰωάννη, κόρη τοῦ Στεφάνου Πραζέσκου:
13 – σύζυγος τοῦ Ἰονάσκο, μάρτυρας: 289 – σύζυγος τοῦ Ἰωάννη Καντα-
ρατζιουλ: 305 – σύζυγος τοῦ Κωνσταντίνου Μαρίν: 923 – σύζυγος τοῦ
Θεοδώρου Νάκου: 394 – σύζυγος τοῦ ράπτη Νεάγκου: 102 – σύζυγος τοῦ
ράπτη Σήμα: 475 – σύζυγος τοῦ Σάνδου, πεθερά τοῦ ψημματουσυλλέκτη

Ἄνδρέα: 300 – σύζυγος τοῦ ὑποδηματοποιοῦ Μιχαήλ: 647 – σύζυγος τοῦ ὑποδηματοποιοῦ Γεωργίου Ἄρναουτ: 370 – ἀδελφή τοῦ ἱερέα Ἡλία ἀπό τό Μπακάου, τοῦ Ἀποστολάκη, τοῦ Κυριάκου καί τῆς Σάφτας: 392 – κόρη τῆς Ἀφτίνας, ἀνιψιά τοῦ βεσιτάρη Λούπου: 247 – κόρη τῆς Ἀναστασίας, ἀδελφή τοῦ Ἰονάσκο, τοῦ Στεφάνου καί τῆς Σάφτας: 17 – κόρη τοῦ Ἀντώνη, ἀδελφή τοῦ Ἰωαννίτζη: 402 – κόρη τοῦ Βασιλείου Οὐρική-ριου, ἀδελφή τοῦ Πριζόπ: 362 – κόρη τοῦ Βασιλείου Στιούκα καί τῆς Ἰωάννας, ἀδελφή τῆς Εἰρήνης: 299, 397, 404 – κόρη τοῦ Ἰορδάκε Ραμαδάν καί τῆς Ζωίτζας Ροσέτ: 938 – κόρη τοῦ Μωυση ἀπό τό Καρνιτσένι, σύζυγος τοῦ Χίλιπ, μπετέρα τοῦ Ἰωάννη: 320 – κόρη τοῦ ἀρμάση Φρατίτζα, σύζυγος τοῦ υφερ Νάνε: 155 – κόρη τοῦ σοltzu Γαβριήλ: 96 – κόρη τοῦ κόμισου Γεωργίου, σύζυγος τοῦ πρώην ποστέλνικου Στεφάνου Δάριε: 224 – κόρη τοῦ Σαβίν καί τῆς Εἰρήνης, ἀδελφή τῆς Ἀνίτζας καί τῆς Σάφτας: 400 – κόρη τοῦ Σέρβου Σπίρεα καί τῆς Στάνκας, ἀδελφή τοῦ Ἰωάννη καί τῆς Αἰκατερίνης: 941 – κόρη τοῦ τελώνη Δημητρίου ἀπό τό Μπακάου, ἀδελφή τοῦ γουναρά Μιχαλάκη: 777 – χωρική, ἐγγονή (ἢ ἀνιψιά) τοῦ Φράτε: 25 – χωρική: 46 – χωρική, σύζυγος τοῦ Δουμητράσκο: 1066 – ταιγγάνα, σύζυγος τοῦ Θεοδώρου: 633 – ταιγγάνα, σύζυγος τοῦ ταιγγάνου Γεωργίου Τποπράς: 484

Μαρί(ν)κα (*Mari(n)ca*), δόμνα τοῦ ἡγεμόνα Ἰωάννη τοῦ Τρομεροῦ: 22, 23 – κόρη τοῦ Στεφάνου Πραξέσκου, ἀδελφή τοῦ Γεωργίου καί τοῦ Ἰωάννη, σύζυγος τοῦ Λούπου Χαμπασέσκου: 14, 15 – κόρη τοῦ Φίλτσα, ἀδελφή τοῦ Βασιλείου, τῆς Σανχίρας καί τῆς Θεοδώρας: 26 – χωρική, ἀδελφή τοῦ Ἰωάννη καί τῆς Παλαγκίνας: 19 – χωρική, κόρη τῆς Ὀδοκίας, ἀδελφή τοῦ Γρηγορίου, τοῦ Βασιλείου, τῆς Μαγδαληνῆς καί τῆς Παράσας, ἐγγονή τοῦ Δραγκάν: 11

Μαρικούτζα (*Mariuca*), κόρη τῆς Ἀναστασίας, ἀδελφή τοῦ Κωνσταντίνου Ρόσκα, τοῦ Νίκα, τῆς Δουκίτζας, τῆς Ἀνίτζας καί τῆς Μαρίας, ἐγγονή τοῦ Ἀρπέντιε, δισέγγονη τῆς πρεσβυτέρας, σύζυγος τοῦ Ἰωαννίτζη Μπάρζου: 383 – κόρη τῆς Δοκίτζας, ἀδελφή τοῦ Ἐνάκε, μάργουρας: 199 – κόρη τοῦ ἱερέα Θεοδώρου, ἀδελφή τῆς Ἀξίνιας: 536 – σύζυγος τοῦ Ἰονάσκο, μπετέρα τοῦ Γεωργίου Σενδριάν: 290

Μαρίν (*Marin*), ἐλεύθερος χωρικός, ὑποδηματοποιός: 362

Μαρίν Κωνσταντίνος (*Marin Constantin*), σύζυγος τῆς Μαρίας: 923

Μαριοάρα (*Marioara*): 653

Μαριούτζα (*Măriuța*), κόρη τοῦ Θεοδώρου Ἰλίε καί τῆς Αλεξάνδρας, ἀδελφή τοῦ Ἐνάκε καί τοῦ Ἰωαννίτζη: 140 – σύζυγος τοῦ γουναρά Βασιλείου: 494

Μάρκος (Marcu), Ἀρμένης: 854 – γουναράς, κάτοικος τοῦ Μπακάου: 459 – κάτοικος Ἰασίου: 482

- Μάρτζινε Ίωάννης (*Margine Ion*), cǎpitan στη Μολδαβία: 359, 887
 Μαρτίν (*Martin*), κάτοικος Ίασίου: 167
 Μαρτίν (*Martin*) Γεώργιος (*Gheorghe*) χωρικός από τό Ρακιτένι: 517 – Γκά-
 σπαρ (*Gaspar*), χωρικός από τό Ρακιτένι: 517
 Ματέι Γαβριήλ (*Matei Gavril*): 35
 Ματεϊάς Γκαβριλάς (*Mateiaș Gavrilas*), μέγας λογοθέτης στο Ντιβάνι της
 Μολδαβίας: 27, 32, 39, 42 – μέγας λογοθέτης, γραφέας: 30
 Μάτζα Γρηγόριος (*Mățǎ Grigore*), χωρικός: 682
 Ματθαίος Γκίκας (*Matei Ghica*), ήγεμόνας της Μολδαβίας: 327, 331-333,
 336, 339, 389, 741, 769
 Ματθαίος Μπασαράμπ (*Matei Basarab*), ήγεμόνας της Μολδαβίας: 770
 Ματθαίος Τριεραρχίτης, μάρτυρας: 347
 Ματθαίος (*Matei*), ιερέας: 55 – καμαράσης στη Μολδαβία: 255 – παχάρνι-
 κος στη Μολδαβία: 459 – γιός του οὔγγρου pisar Ἄνδρέα, ἀδελφός του
 Ἄνδρέα καί της Ἀνίτζας: 225
 Μαυρίκης Ἰορδάκε (*Mavrichie Iordache*), κόμισος στη Μολδαβία: 1012, 1013
 Μαυρογένης (*Mavrogheni*), σπαθάρης στη Μολδαβία: 978
 Μαυρογένης Πετροάκης (*Mavrogheni Petrache*), ποστέλνικος στη Μολδαβία:
 985
 Μαυροδίν (*Mavrodin*), Ἰορδάκε (*Iordache*), μέγας παχάρνικος στο Ντιβάνι
 της Μολδαβίας, μάρτυρας: 333 – Μανωλάκης (*Manolache*), μπάνος στη
 Μολδαβία: 1017
 Μαυροκορδάτος (*Mavrocordat*), χατμάνος καί ἱπλότης στη Μολδαβία: 1042
 Μαυροκορδάτος (*Mavrocordat*) Ἀλέκος (*Alecu*), μέλος του Ἐφετείου της
 Ἄνω Χώρας: 1008, 1009 – Ἀλέξανδρος (*Alexandru*), μέγας καμαράσης
 στο Ντιβάνι της Μολδαβίας, μάρτυρας: 703 – μέγας ποστέλνικος στο
 Ντιβάνι της Βλαχίας, μάρτυρας: 871 – Κωνσταντίνος (*Constantin*),
 γιός του ήγεμόνα Ἀλεξάνδρου: 507
 Μαυρουδίν Πανταζής (*Mavrudin Pantazi*), γραφέας: 635
 Μαφτέι (*Maftעי*), șoltuz, μάρτυρας: 48
 Μεκλέσκος, ισπραβνικος στη Μολδαβία: 853
 Μελέγκ(ε) Ἀθανάσιος (*Meleg(he) Atanasie*), βόρνικος de roartă στη Μολ-
 δαβία: 329 – χωρομέτρης: 378, 381
 Μελέγκι Δ. (*Meleghi D.*): 1053
 Μελεγκιάν Ίωάννης (*Meleghian Ion*), χωρομέτρης: 408
 Μελέγκιε Ίωάννης (*Meleghie Ion*), βόρνικος de roartă στη Μολδαβία, χωρο-
 μέτρης: 408
 Μελέτιος (*Meletie*), ἐπίσκοπος του Ρόμαν: 926 – ἐπίσκοπος του Χούσι: 703,
 921 – ἀρχιμανδριτής, ήγούμενος της μονής των Τριών Ἱεραρχῶν: 655,

- 696, 700, 702, 708, 712, 714, 716-720, 722, 729, 750, 770, 786 – Κοτρο-
τσεανένουλ, άρχιμανδρίτης, ήγούμενος τής μονής Κοτροτσένι: 1045
- Μελέτιος Γκόλιας Βατοπαιδινός, άρχιμανδρίτης: 1046, 1048, 1050
- Μεριάκρι (*Meriacri*), σπαθάρης στή Μολδαβία: 1017
- Μετιές Μύρων (*Metieș Miron*), χωρικός, πατέρας του Στρατουλάτ Δομπ-
ρίνσκι και του Γεωργίου Βολτσίνσκι: 28
- Mehmed aga, μάρτυρας: 477
- Metzburg, έκπρόσωπος τής Διοίκησης τής πόλης Ρόμαν: 552
- Μητροφάνης (*Mitrofan*), ήγούμενος της μονής του Άγιου Παντελεήμονος
(;) του Ίασίου: 755 – ήγούμενος τής μονής των Τριών Ίεραρχών: 214,
489 – ιεροψάλτης, μάρτυρας: 719, 720
- Μίκα (*Mica*), χωρική άπό τό Μπαλανέστι, άδελφή του Τζουρτζεα, του Σή-
μου, του Δάντσιου, του Νεάγκου, τής Νεάγκας, τής Άνούσκας, τής
Μούσας και τής Δραγκάιας: 1
- Μίκε Μιχαλάκης (*Miche Mihalache*), μέγας παχάρνικος στό Ντιβάνι τής
Μολδαβίας, μάρτυρας: 377
- Μικλέσκου (*Miclescu*), σπαθάρης στή Μολδαβία, χωρομέτρης: 770
- Μικλέσκου (*Miclescu*) Άπόστολος (Ποστολάκε) (*Apostol* ή *Postoolache*),
μέγας παχάρνικος στό Ντιβάνι τής Μολδαβίας: 110 – Γιάγκος (*Jancu*),
σπαθάρης στή Μολδαβία: 840 – ισπράβνικος του Μπακάου: 835 – Ίορ-
δάκε (*Jordache*): 991
- Μίλε Κωστάκης (*Mile Costache*), σεργάρης στή Μολδαβία: 1032
(Παραϊάνου) Μιλέσκου Μπάρομπου (*Pârâianu*) *Milescu Barbu*): 130
- Μιπλαροόγκλου Δημητράκης (*Miplaroglu Dumitrache*), πρώην μέγας άρμά-
σης στό Ντιβάνι τής Μολδαβίας, ισπράβνικος του Σορόκα: 477
- Μίρτσε Στέφανος (*Mirce Ștefan*), βόρνικος de roartă στή Μολδαβία: 473
- Μίρτσεα (*Mircea*), γιός του Γκρόσου, μάρτυρας: 127
- Μισαήλ (*Misail*), Μητροπολίτης Μολδαβίας: 172, 173
- Μισαήλ (*Misail*), έπίσκοπος του Ρόμαν: 147 – ήγούμενος τής μονής των
Τριών Ίεραρχών: 351-355
- Μισόλου Άλέξης (*Mișolu Alexe*), μέγας ποστέλνικος στό Ντιβάνι τής Μολ-
δαβίας, μάρτυρας: 507
- Μίτρεα (*Mitreă*), χωρικός: 156
- Μιχαήλ – βλ. Κοτζοφεάνου Μιχαήλ: 18
- Μιχαήλ (;) (*Mihai*) (?), μέγας βεστιάρης στό Ντιβάνι τής Μολδαβίας: 335
- Μιχαήλ Ράκοβιτζα (*Mihai Racoviță*), ήγεμόνας τής Μολδαβίας: 177, 179-
194, 213-216, 219, 220, 226-231, 232, 234-236, 238, 243, 245, 246, 572,
583, 987, 1015, 1020 – ήγεμόνας τής Βλαχίας: 309, 389
- Μιχαήλ Κ. Σουτζος (*Mihai C. Sutu*), ήγεμόνας τής Μολδαβίας: 581, 582, 584,
586, 587, 589, 591-594, 598, 612, 723

- Μιχαήλ Γρ. Σουτζός (*Mihai Gr. Sutu*), ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας: 905, 907, 908
- Μιχαήλ Γρ. Στούρτζα (*Mihail Gr. Sturza*), ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας: 973, 978, 985, 986, 991, 993
- Μιχαήλ (*Mihai*), γ' λογοθέτης στή Μολδαβία: 142 – λογοθέτης στή Βλαχία, γιός τοῦ Θωμᾶ Μπαρμπατσεάνουλ, γραφέας: 309 – ὑποδηματοποιός, σύζυγος τῆς Μαρίας: 647 – χωρικός ἀπό τό Φάουρι, ἐγγονός (ἢ ἀνιψιός) τοῦ Μοϊμάσκου, χωρομέτρης: 1062 – *mazil*, μάρτυρας: 462 – ἐγγονός (ἢ ἀνιψιός) τοῦ Τζινερίτι: 286 – ἐγγονός (ἢ ἀνιψιός) τοῦ Γαβριήλ: 291
- Μιχαήλα (*Mihăilă*), *călăraș*: 43, 44 – χωρικός: 20 – ἐλεύθερος χωρικός: 436
- Μιχαλάκης (*Mihalache*), πρῶην μέγας ζιτνιτσιάρης στό Ντιβάνι τῆς Μολδαβίας, μάρτυρας: 414 – χατμάνος καί παρχαλάμπος τῆς Σουτσεάβας, μάρτυρας: 94 – *portar* τῆς Σουτσεάβας: 102 – μάρτυρας: 94 – γιός τοῦ Κόρνεα, σύζυγος τῆς Δέσπας: 317, 318 – μάρτυρας: 318 – ζαχαροπλάστης ἀπό τό Ἰάσι, σύζυγος τῆς Μαριζούτζας: 321 – γουναράς, γιός τοῦ τελώνη Δημητρίου ἀπό τό Μπακάου, ἀδελφή τῆς Μαρίας: 777 – ὑπηρέτης τοῦ Βασιλείου Καλίστρου: 358
- Μιχάλα – βλ. Μιχαλτσέσκου (Κανδέσκου) Μιχάλτσεα
- Μιχάλκο (*Mihalco*), χωρομέτρης: 1061
- Μιχαλτσέσκου (Κανδέσκου) Μιχάλτσεα (*Mihălcescu (Cândescu) Mihalcea*), μέγας πιτάρης στό Ντιβάνι τῆς Βλαχίας, μάρτυρας: 129
- Μίχο – βλ. Ράκοτα Μίχο
- Μίχου (*Mihu*), χωρικός: 28
- Μοβίλα (*Movilă*), Ἀλέξανδρος (*Alexandru*), γιός τοῦ ἡγεμόνα Ἱερεμία, μάρτυρας: 8 – Ἰωάννης (*Ion*), παρχαλάμπος τοῦ Χοτίν, μάρτυρας: 1 – Κωνσταντίνος (*Constantin*), γιός τοῦ ἡγεμόνα Ἱερεμία, μάρτυρας: 8
- Μογκίλα – βλ. Μοβίλα Ἰωάννης
- Μοζάνσκι Ἰορδάκε (*Mozanschi Iordache*), ὑπάλληλος στό Θησαυροφυλάκιο, γραφέας: 507
- Μοϊμέσκου (*Moimescu*), Γεώργιος (*Gheorghe*), γιός τοῦ Στεφάνου, ἀδελφός τοῦ Θεοδοσίου, ἀνιψιός τοῦ Στεφάνου: 27 – Θεοδοσίος (*Teodosie*), γιός τοῦ Στεφάνου, ἀδελφός τοῦ Γεωργίου, ἀνιψιός τοῦ Συμεών: 27 – Οὐρσου (*Ursu*), ἀδελφός τοῦ Στεφάνου καί τοῦ Συμεών, θεῖος τοῦ Γεωργίου καί τοῦ Θεοδοσίου: 27 – Στέφανος (*Stefan*), μέγας ἀρμάσης στό Ντιβάνι τῆς Μολδαβίας, ἀδελφός τοῦ Συμεών (ἢ Σιλιόν) (;) καί τοῦ Οὐρσου, πατέρας τοῦ Γεωργίου καί τοῦ Θεοδοσίου: 27, 161 – Συμεών (ἢ Σιλιόν) (;) (*Simion* ἢ *Silion*) (?), ἀδελφός τοῦ Στεφάνου, θεῖος τοῦ Γεωργίου καί τοῦ Θεοδοσίου: 161

- Μομέτκου Νικόλαος (*Mometcu Nicolae*), χωρομέτρης: 511
 Μομιτσέσκου Νικόλαος (*Momicescu Nicolae*), χωρομέτρης: 546
 Μομίτλο (*Momitlo*), mazil, χωρομέτρης: 545
 Μοράριου Γρηγόριος (*Morariu Grigore*), κόμισος στή Μολδαβία: 975
 Μοράρου Νικόλαος (*Manole Nicolae*): 984
 Μόρας Νεάγκου (*Morăș Neagu*), οικοδόμος, κατασκευαστής μύλων: 464
 Μόρκοβ (*Morcov*) Ίορδάκε (*Iordache*), χωρικός: 344, 421, 439 – Ίωάννης
 (*Ion*), χωρικός: 440
 Μορόνας Παναγιωτάκης (*Morona Panaiotache*), πρώην μέγας υφερ στο Ντιβάνι της Μολδαβίας, μάρτυρας: 131 – μέγας ολουτζιάρης στο Ντιβάνι της Μολδαβίας: 142
 Μορτζούν (*Morjun*), Ίωάννης (*Ion*), στόλνικος στή Μολδαβία: 1030 – Γεώργιος (*Gheorghe*): 891 – Γρηγόριος (*Grigore*), κόμισος στή Μολδαβία: 947 – έκμισθωτής: 957 – πρώην έκμισθωτής του κτήματος Λέεα: 965
 Μόσκου (*Moscu*), Βασίλειος (*Vasile*), mazil, κάτοικος Ίασίου, αδελφός της Ίλινκας: 484, 492, 506 – Ίωάννης (*Ion*): 363
 Μοτζόκ (*Mojoc*), μέγας μεδελνιτσιάρης στο Ντιβάνι της Μολδαβίας: 123
 Μοτζόκ (*Mojoc*) Γεώργιος (*Gheorghe*), γιός του Θεοδώρου, έγγονός του πρώην βόρνικου Ίωάννη, πρώην βόρνικος στή Μολδαβία: 42 – Ίλιάνα (*Iliana*), κόρη του Ώντσιου, έγγονή του Ίωάννη: 42
 Μουζίλα (*Muzilă*), Γιαννάκης (*Janache*), στόλνικος στή Μολδαβία: 783 – Ένάκε (*Enache*), γιός του πρώην μεγάλου ζιτνιτσιάρη Βασιλείου, υπάλληλος του Θησαυροφυλακίου: 341, 359
 Μουντενάς Ίωάννης (*Munteaș Ion*), πατέρας του Βασιλείου: 322
 Μουντιάν Σάνδου (*Muntian Sandu*), κάτοικος του Μπακάου, γιός του Βασιλείου: 281
 Μούργκου Κοσμάς (*Murgu Cozma*), μέγας βόρνικος της Κάτω Χώρας, μάρτυρας: 5
 Μούρζα Άλέξι, μάρτυρας: 610
 Μουρούζης (*Moruzi*), Δημήτριος (*Dimitrie*), γιός του ήγεμόνα Άλεξάνδρου: 703 – Ίορδάκε (*Iordache*), μέγας μπάνος στο Ντιβάνι της Βλαχίας, μάρτυρας: 309 – Κωνσταντίνος (*Constantin*), γιός του ήγεμόνα Άλεξάνδρου: 703 – Νικόλαος (*Nicolae*), γιός του ήγεμόνα Άλεξάνδρου: 703
 Μούσα (*Mușa*), χωρική από τό Μπαλανέστι, αδελφή του Τζιούρτζεα, του Σήμου, του Δάντσιου, του Νεάγκου, της Νεάγκας, της Ανούσκας, της Δραγκάιας καί της Μίας: 1
 Μουσάτ (*Mușat*) από τό Πετροσάνι, β΄ βεσιτάρης στή Βλαχία, μάρτυρας: 18
 Mustafa aga, μάρτυρας: 477
 Μουστεβίτσι Κάροστεα (*Mustevici Cârstea*), γραφέας: 5

- Μουστσελεάνου (*Musceleanu*) Κωστάκης (*Costache*): 996, 1024, 1043 – Σάνδου (*Sandu*), πιτάρης στη Μολδαβία: 1040
- Μούτζας Κωνσταντίνος: 644
- Μούτου Δουμητράσκο (*Mutu Dumitrașco*), *diac de cămară* στη Μολδαβία: 266
- Μπαγκίτσι Στέφανος (*Băghici Ștefan*), ελεύθερος χωρικός, πατέρας του Ίωαννίτζη, μάρτυρας: 437
- Μπάγκου Άνδρέας (*Bagu Andrei*): 626
- Μπάδ (;) (*Bad* (?), γραφές: 719
- Μπαδαλούκα Δημήτριος (*Badaluca Dumitru*): 1023
- Μπαδαράου Στέφανος (*Bădărău Ștefan*), βόρνικος από τό Φράσινι (ή Φρασινέι), χωρομέτρης: 407, 411, 412, 424
- Μπάδεα – βλ. Μπαλατσεάνου Μπάδεα
- Μπαδεάνου Μπάρμπου (*Bădeanu Barbu*), μέγας κλουτσιάρης στο Ντιβάνι της Βλαχίας, μάρτυρας: 130 – μέγας παχάρνικος στο Ντιβάνι της Βλαχίας, μάρτυρας: 121
- Μπαδιλίτζα Κωνσταντίνος (*Bădiliță Constantin*), χωρικός, χωρομέτρης: 150
- Μπάδου Μιχάλης (*Badu Mihail*), άμπλατσερής: 539
- Μπαετοέλ Θεόδωρος (*Băețel Toader*), χωρομέτρης: 679
- Μπατζέσκου Μάρες (*Băjescu Mareș*), μέγας βεστιάρης στο Ντιβάνι της Βλαχίας, μάρτυρας: 67
- Μπαΐαρχδί Άλέξανδρος (*Baiardi Alexandru*), χωρομέτρης: 1000
- Μπαΐνσκι Βασίλειος (*Bainschi Vasile*), μέγας σερδάρης στο Ντιβάνι της Μολδαβίας: 142
- Μπάλα (*Băla*), χήρα του Άνδρέα Γκιούργκιου, πρόην *matargibaș*: 538
- Μπαλαΐς Κωστάκης (*Balais Costache*), στόλνικος στη Μολδαβία, επιστάτης του έμπορου Ήλια Πόποβιτσι: 1008, 1009
- Μπαλάν (*Bălan*), μέγας κόμισος στο Ντιβάνι της Μολδαβίας, μάρτυρας: 27, 30, 32, 38
- Μπαλατσεάνου (*Bălăceanu*) Κωνσταντίνος (*Constantin*), μέγας λογοθέτης της Άνω Χώρας, ισπράβνικος, μάρτυρας: 871 – Μπάδεα (*Badea*), μέγας βόρνικος στο Ντιβάνι της Βλαχίας, μάρτυρας: 121, 129, 130
- Μπαλδοβίτσι Γεώργιος (*Baldovici Gheorghe*), καμνάρης στη Μολδαβία: 930, 931, 942, 943
- Μπαλεάνου Γεώργιος (*Băleanu Gheorghe*), μέγας μπάνος στο Ντιβάνι της Βλαχίας, μάρτυρας: 67
- Μπάλς (;) Μιχαλάκης (*Bals* (?), *Mihalache*), πρόην μέγας κλουτσιάρης στο Ντιβάνι της Μολδαβίας: 282
- Μπάλς (*Bals*), στόλνικος στη Μολδαβία: 454, 455, 457 – σαθάρης στη Μολ-

δαβία: 942 – μέγας λογοθέτης στο Ντιβάνι της Μολδαβίας: 791, 805, 873, 921 – μεδελνιτσιάρης στη Μολδαβία: 299, 303 – στόλνικος στη Μολδαβία: 454, 455, 457 – βόρνικος στη Μολδαβία: 239, 654 – λογοθέτης στη Μολδαβία: 454, 740 – μάρτυρας: 739

Μπάλς(ε) (*Bals* ή *Balșe*) Ἀλέξανδρος (*Alexandru*), μέγας ἀγάς στο Ντιβάνι της Μολδαβίας, μάρτυρας: 703 – Ἀνδρέας (*Andrei*), πρῶν β' καμαράσης στη Μολδαβία: 227 – πρῶν β' σπαθάρης στη Μολδαβία: 228 – πιτάρης στη Μολδαβία: 233 – σπαθάρης στη Μολδαβία: 234, 235 – Βασιύλειος (*Vasile*), μεδελνιτσιάρης στη Μολδαβία, μάρτυρας: 337 – πρῶν μέγας μεδελνιτσιάρης στο Ντιβάνι της Μολδαβίας, ἰσπράβνικος τοῦ νομοῦ Μπακάου, χωρομέτρης: 365, 366 – σπαθάρης στη Μολδαβία: 906 – χωρομέτρης: 433 – γαιοκτήμονας: 906 – Γρηγόριος (*Grigore*), ἀγάς στη Μολδαβία: 955, 956, 999 – ἰσπράβνικος τοῦ Μπλοτοσάνι: 649 – πρῶν μέγας ποστέλνικος στο Ντιβάνι της Μολδαβίας, ἐπιστάτης τῶν γεφυρῶν τοῦ Ἰασίου: 815 – Θεόδωρος (*Toader*), μέγας βόρνικος τῆς Ἄνω Χώρας: 875 – πρῶν μέγας βόρνικος στο Ντιβάνι της Μολδαβίας, ἰσπράβνικος τοῦ νομοῦ Μπακάου: 877 – πρῶν μέγας παχάρνικος στο Ντιβάνι της Μολδαβίας: 651 – πρῶν μέγας παχάρνικος στο Ντιβάνι της Μολδαβίας: 651 – πρῶν μέγας σπαθάρης στο Ντιβάνι της Μολδαβίας: 812 – Ἰονάσκο (*Ionașco*), χωρομέτρης: 91 – Ἰονάσκο (Β') (*Ionașco al II-lea*), πρῶν μέγας μεδελνιτσιάρης στο Ντιβάνι της Μολδαβίας, χωρομέτρης: 153 – Ἰορδάχε (*Iordache*), βεσιτιάρης στη Μολδαβία: 557 – μέγας βεσιτιάρης στο Ντιβάνι της Μολδαβίας, μάρτυρας: 359 – πρῶν μέγας βεσιτιάρης: 530, 535 – σπαθάρης στη Μολδαβία: 945 – Ἰωάννης (*Ion*), μέγας μεδελνιτσιάρης στο Ντιβάνι της Μολδαβίας: 156 – μεδελνιτσιάρης, χωρομέτρης: 491 – Κωνσταντίνος (ἢ Κωστάκης) (*Constantin* ἢ *Costache*), μέγας βόρνικος στο Ντιβάνι της Κάτω Χώρας, μάρτυρας: 336, 352, 703 – βόρνικος στη Μολδαβία: 369, 588 – μέγας λογοθέτης στο Ντιβάνι της Μολδαβίας: 335, 531, 705, 796 – μέγας λογοθέτης τῆς Κάτω Χώρας: 703, 852 – λογοθέτης στη Μολδαβία: 757, 760, 913, 1006 – μέγας μεδελνιτσιάρης στο Ντιβάνι της Μολδαβίας, μάρτυρας: 271 – μέγας σετράρης στο Ντιβάνι της Μολδαβίας: 241, 242 – μέγας στόλνικος στο Ντιβάνι της Μολδαβίας: 553 – πρῶν μέγας μπάνος στο Ντιβάνι της Μολδαβίας: 520 – πρῶν μέγας σπαθάρης στο Ντιβάνι της Μολδαβίας: 578 – Λούπου (*Lupu*), μέγας βόρνικος στο Ντιβάνι της Μολδαβίας: 397, 705 – μέγας βεσιτιάρης στο Ντιβάνι της Μολδαβίας: 379 – μάρτυρας: 385 – μέγας βόρνικος τῆς Κάτω Χώρας, μάρτυρας: 325, 377, 380, 383, 398 – πρῶν μέγας σπαθάρης στο Ντιβάνι της Μολδαβίας: 621, 642 – σπαθάρης στη Μολδαβία: 608, 609, 623 – χωρομέτρης: 708 – λογοθέτης στη Μολδαβία: 455, 457 – Νικόλαος (*Nicolae*),

μέγας μπάνος στο Ντιβάνι της Μολδαβίας: 490, 508 – μάρτυρας: 507 – μέγας σπαθάρης στο Ντιβάνι της Μολδαβίας, μάρτυρας: 703 – μέγας στόλνικος στο Ντιβάνι της Μολδαβίας: 472 – πρώην μέγας βόρνικος στο Ντιβάνι της Μολδαβίας, ισπράβνικος του νομού Ίασίου: 662 – Τοδεράσκο (*Toderașco*), βόρνικος στη Μολδαβία: 679 – Φεόδωρ (*Feodor*), βόρνικος στη Μολδαβία: 1006

Μπάλσε Ίωάννης – βλ. Μπάλς Ίονάσκο (B')

Μπάμπλα (*Băblă*), βόρνικος de roartă στη Μολδαβία: 142

Μπάν Α. (*Ban A.*), μέλος του Ήφετείου της Μολδαβίας: 1032

Μπανάριου Μανωλάκης (*Bănariu Manolache*), ελεύθερος χωρικός: 693

Μπανιδόρου (*Banidoru*), Δάριε (*Darie*), γιός του Πιντελέι, αδελφός του Δουμητράσκο και του Θεοδώρου, δισέγγονος του Θάντσα από τό Κοσαντζένι: 221 – Δουμητράσκο (*Dumitrașco*) χωρικός, γιός του Πιντελέι, αδελφός του Δάριε και του Θεοδώρου, δισέγγονος του Θάντσα από τό Κοσαντζένι: 221 – Θεόδωρος (*Toader*), χωρικός, γιός του Πιντελέι, αδελφός του Δάριε και του Δουμητράσκο, δισέγγονος του Θάντσα από τό Κοσιντζένι: 221

Μπανίκα (*Banica*), πολωνικός στη Μολδαβία: 906

Μπάνος Στέφανος (;), ισπράβνικος: 474

Μπάνου (*Banu*) Βασιλείος (*Vasile*), μέγας μεδελνιτσιάρης στο Ντιβάνι της Μολδαβίας: 27, 44 – πιτάρης στη Μολδαβία: 21 – βεστιάρης στη Μολδαβία: 26 – Στέφανος (;) (*Ștefan*) (?), ισπράβνικος: 474

Μπάντα Άντώνης Συμεών, μάρτυρας: 62

Μπάντας (*Bantaș*) Θεόδωρος (*Toader*), γραφέας: 56 – Πέτρος (*Petru*), căpitan: 266

Μπάρζου (*Bârzu*), γένος: 395, 455

Μπάρζουλ Άποστολάκης (*Bârzul Postolache*), χωρικός: 298

Μπαρλαδεάνου (*Bârlădeanu*), Γεώργιος (*Gheorghe*): 80, 419 – Σολομών (*Solomon*), μέγας βεστιάρης στο Ντιβάνι της Μολδαβίας: 53 – μέγας λογοθέτης: 87, 101

Μπαρμπάτεσκου Μιχαήλ (*Bărbătescu Mihai*), μέγας παχάρνικος στο Ντιβάνι της Βλαχίας, μάρτυρας: 309

Μπάρμπου – βλ. (Παράϊάνου) Μιλέσκου Μπάρμπου

Μπάρμπου – βλ. Μπαδεάνου Μπάρμπου

Μπάρμπου – βλ. Φαρκασάνου Μπάρμπου

Μπαρνόβσκι Δημήτριος (*Barnovschi Dumitru*), μέγας ποστέλνικος στο Ντιβάνι της Μολδαβίας, μάρτυρας: 8

Μπαρνόβσκι (Μοβίλα) Μύρων (*Barnovschi (Movilă Miron)*), παρακάμπος του Χοτίν, μάρτυρας: 13

Μπαρσάν (*Bârsan*), βόρνικος de gloată στη Μολδαβία: 44

- Μπάσοτα (*Başotă*) Βασίλειος (*Vasile*), πρόην μέγας στόλνικος στό Ντιβάνι τής Μολδαβίας, χωρομέτρης: 351 – Ίοράσκο (*Ioraşco*), χατιµάνος καί παρχαλάµπος τής Σουτσεάβας, µάρτυρας: 23 – Νικόλαος (*Nicolae*), πρόην μέγας µεδελνιτσιάρης στό Ντιβάνι τής Μολδαβίας: 156
- Μπάτα Ίλιάνα (*Bătă Iliana*), κάτοικος Ίασίου: 624
- Μπατσιούρα Κωνσταντίνος (*Baciura Constantin*), βόρνικος de roartă στή Μολδαβία: 606
- Μπεάρου (*Beariu*): 26
- Μπέγκ (*Beg*), θεϊός του Βασιλείου Καλίστρου: 358
- Μπεζάν (*Bejan*), οίκογένεια ταιγγάνων: 30
- Μπεζάν (*Bejan*), από τό Ούρικάνι, χωρομέτρης: 87 – γιός του Σόρα, µάρτυρας: 97 – µάρτυρας: 97 – χωρομέτρης: 1061 – αδελφός του Πατράσκο καί του Άνδρέα: 48 – γαµπρός του Ράδου Μπάδεα: 127
- Μπεζάν (*Bejan*) Νικόλαος (*Nicolae*), έκµοσθωτής: 435 – Πέτρος (*Petru*), mazil: 867, 868
- Μπεζάνα (*Bejana*), χωρική, σύζυγος του Ίωάννη: 90, 95, 626
- Μπεζάν (*Bejan*), γένος: 223
- Μπελδιµάν (*Beldiman*): 942 – μέλος του Ήφετείου τής Μολδαβίας: 1019 – χωρικός: 156, 164, 222 – χωρικός, κάτοικος του Λέτα: 153
- Μπελδιµάν (*Beldiman*) Άλέξανδρος (*Alexandru*), βόρνικος στή Μολδαβία: 705 – Άπόστολος (*Apostol*), παχάρνικος στή Μολδαβία: 261 – Βασίλειος (*Vasile*), βόρνικος στή Μολδαβία: 1033 – σπαθάρης στή Μολδαβία: 945 – Γεώργιος (*Gheorghe*), ισπράβνικος του νοµου Ίασίου: 391 – Γρηγόριος (*Grigore*), βόρνικος de roartă στή Μολδαβία: 473 – Δηµήτριος (*Dimitrie*), µπάνος στή Μολδαβία, χωρομέτρης: 812 – σπαθάρης στή Μολδαβία: 906 – Κυριάκος (*Chiriac*), χωρικός: 263 – Κωνσταντίνος (*Constantin*), χωρικός: 263
- Μπέµπλε (*Beble*), βόρνικος de roartă στή Μολδαβία, µάρτυρας: 133
- Μπένε Πετράκης (*Bene Petrache*), βόρνικος de roartă στή Μολδαβία: 827, 828, 833
- Μπενέσκου Χουρµουζάκης (*Benescu Hurmuzache*), λογοθέτης στή Μολδαβία, γραφέας: 377
- Μπένκα (*Benca*) Άννα (*Ana*), κόρη του Μιχαήλ, σύζυγος του Γρηγορίου: 47 – Γρηγόριος (*Grigore*), χωρικός, σύζυγος τής Άννας: 47
- Μπεράρδι Ίώσηπος (*Berardi Josef*), άξιωματοῦχος στό Ίάσι: 823
- Μπέργκα Ίονάσκου (*Berga Ionaşcu*), µάρτυρας: 97
- Μπεριγκάν Ίονάσκο (*Berigan Ionaşco*), χωρικός, µάρτυρας: 66
- Μπέρτσι Γιάγκος (*Berci Iancu*), παχάρνικος στή Μολδαβία: 1002
- Μπιελίου (*Bieliu*), κάτοικος του Ποπόρ, µάρτυρας: 97

- Μπίλαϊ (Συμεών) (*Bilăi (Simion)*), μέγας βόρνικος τῆς Ἐνω Χώρας, μάρτυρας: 5
- Μπίλτζ (*Bilt*), παρκαλάμπος τοῦ Νεάμιτζ, μάρτυρας: 4
- Μπιμπίρι Εὐθύμιος (*Bibir Eftimie*): 363
- Μπιμπριδ Ἀνδρέας (*Bibrid Andrei*), μάρτυρας: 384
- Μπισίια (*Bisiia*), κόρη τοῦ Ἀνδρέικα: 241
- Μπιστρογκάν Ἀθανάσιος (*Bistrogan Tănase*), χωρομέτρης: 1061
- Μπλάζ Βασίλειος (*Blaj Vasile*), χωρικός: 466 – μάρτυρας: 486
- Μπλάνδου Ἀνδρέικα (*Blându Andreica*), κάτοικος Ἰασίου, θεῖος τῆς Μαρίας: 96
- Μπλέτζας Δουμητράσκο, κάτοικος Ἰασίου: 167
- Μπογκδάν (*Bogdan*), χωρικός: 10
- Μπογκδάν (*Bogdan*), Ἰωάννης (*Ion*), μέγας βόρνικος τῆς Ἐνω Χώρας, μάρτυρας: 327 – μέγας λογοθέτης στό Ντιβάνι τῆς Μολδαβίας, μάρτυρας: 325, 333, 381 – μέγας μεδελνιτσιάρης: 241, 242 – μέγας στόλνικος, μάρτυρας: 271 – χατμάνος καί παρκαλάμπος τῆς Σουτσεάβας, μάρτυρας: 336 – λογοθέτης στή Μολδαβία, μάρτυρας: 394 – Μανωλάκης (*Manolache*), ἀγᾶς στή Μολδαβία: 963 – Λούπου (*Lupu*), μέγας σετράρης στό Ντιβάνι τῆς Μολδαβίας, μάρτυρας: 271 – χατμάνος καί παρκαλάμπος τῆς Σουτσεάβας: 142, 158
- Μπογκδάνοβιτσι Ἀντώνης (*Bogdanovici Anton*), κάτοικος Βεσσαραβίας: 1001
- Μπόγκζα (*Bogza*), γραφέας: 2
- Μπογκονός Ἰωάννης (*Bogonos Ion*), ἐπιστάτης τοῦ ἀγᾶ Ἀνδρονάκη Δόνιτσι: 783
- Μποξένσκι Ἰωάννης (*Bozenschi Ion*), ἐπιστάτης, ἐλεύθερος χωρικός: 360
- Μπο(υ)ζίνσκιε Πατράσκο (*Bozinschi(e)* ἢ *Buzinschi(e)*), μάρτυρας: 363, 364
- Μποζορεάνου Σερμπάν (*Bojoreanu Șerban*), μέγας βεσιτάρης στό Ντιβάνι τῆς Βλαχίας, μάρτυρας: 207
- Μποϊαντζιουλ Κωνσταντίνος (*Boiangiul Constantin*), κάτοικος Μοβιλίου: 570 – χωρικός: 569
- Μποϊτσέσκου Πάπα (*Boicescu Papa*), μέγας κόμισος στό Ντιβάνι τῆς Βλαχίας, μάρτυρας: 121
- Μπολδέσκου (;) Πατράσκο (*Boldescu (?) Pătrașco*), παρκαλάμπος τοῦ Νεάμιτζ, μάρτυρας: 30
- Μπόλκα Νικόλαος (*Bălca Nicolae*), κάτοικος τοῦ Μπακάον, μάρτυρας: 364
- Μπολομπέιου Γρηγόριος (*Bolobeiu Grigore*), πρῶην ὑπηρέτης τοῦ Χαμπασέσκου, χωρομέτρης: 150

- Μπολόφσουλ Κράστε ή Κάροστε (*Bolfosul Cristea* ή *Crâste*), Ἄρμενιος ἀπὸ τὸ Μποτοσάνι: 671, 672, 682, 373, 376 – διακ: 672
- Μπομπ(ε)ίκα Ἰωάννης (*Bobică* ή *Bobeică Ion*), ἐλευθερός χωρικός ἀπὸ τὸ Σοκρουζέι, ρολονίσι: 820, 828, 872, 889, 890, 892, 913
- Μπομπόκ Ἠλίας (*Boboc Ilie*), χωρομέτρης: 679
- Μπόουλ Στέφανος (*Boul Ștefan*), μέγας σλουτζιάρης στὸ Ντιβάνι τῆς Μολδαβίας: 27
- Μποραλεάνου Στρατουλάτ (*Borăleanu Stratulat*), γραφέας: 13
- Μποροδάτσι Γκλιγολάσκο (*Borodaci Gligolasco*), ἀδελφός τοῦ Κωστάκη, ἐξάδελφος τοῦ Φουλτζερ, ἐγγονός τῆς Γκαφτόνας, δισεγγονος τοῦ Φρατζιάν Χρίνκοβιτσι καί τοῦ Θεοδώρου Μπουκότκο: 24
- Μπόροχ (*Boroh*), Ἑβραῖος: 571, 573, 588, 589
- Μπόρτσεα (*Borcea*), μέγας βόρνικος στὸ Ντιβάνι τῆς Μολδαβίας, μάρτυρας: 1
- Μπορτσιλά Κωνσταντίνος (*Borcilă Constantin*), χωρομέτρης: 929, 931
- Μπόρτσιου (*Borciu*), λογοθέτης, ἐπιστάτης τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν: 999
- Μπός (*Bos*), ἐγγονός (ἢ ἀνιψιός) τοῦ Παύλου Οὐρικόαριου: 362
- Μπόσι Οὐρσου (*Bosi Ursu*), μάρτυρας: 282
- Μπόσι(ε) Βασίλειος (*Bosi(e) Vasile*), σπαθάρης στή Μολδαβία: 1015, 1019, 1021 – ποστέλνικος στή Μολδαβία: 432
- Μποτσιόκ Κωνσταντίνος (*Bocioc Constantin*), μέγας σπαθάρης στὸ Ντιβάνι τῆς Μολδαβίας, μάρτυρας: 8
- Μποτεζάτα Αἰκατερίνη (*Botezata Caterina*), ἀδελφή τῆς Ἰωάννας τῆς Οὐγγαρέζας, σύζυγος τοῦ Πρικόπιε ἀπὸ τὸ Κουκουτένι, μητέρα τῆς Μαρικούτζας: 452
- Μποτεζάτου Κωνσταντίνος (*Botezatu Constantin*), σερχάρης στή Μολδαβία: 798
- Μπότι (:) (*Boti*) (?) Βασίλειος (*Vasile*), κάτοικος τοῦ Μπακάου: 459 – Γεώργιος (*Gheorghe*), ἀδελφός τοῦ Νικολάου: 459 – Νικόλαος (*Nicolaie*), ἀδελφός τοῦ Γεωργίου, κάτοικος τοῦ Μπακάου: 459
- Μπουζδουγκάν Εὐθύμιος (*Buzdugan Eftimie*), χωρικός ἀπὸ τὸ Ἰουγκάνι, πατέρας τοῦ Ἰωάννη: 516
- Μπουῆζε Ἰωάννης (*Buze Ion*), χωρικός ἀπὸ τὸ Λέτε: 835
- Μπουζίλα (*Buzilă*), οἰκογένεια: 342, 727, 791
- Μπουζίλα (*Buzilă*), Βασίλειος (*Vasile*), πατέρας τοῦ στόλνικου Ἐνάκε: 433 – Ἐνάκε (*Enache*), στόλνικος στή Μολδαβία, γιός τοῦ Βασιλείου: 433, 772, 791 – χωρικός: 782, 797, 802, 887, 890, 894, 896
- Μπουζίνκα (*Bujincă*), μέγας κόμμος στὸ Ντιβάνι τῆς Βλαχίας, μάρτυρας: 18

- Μπουζίνσκι (*Bujinschi*), χωρικός, μάρτυρας: 430
- Μπουζίνσκι Ἰωαννίτζης (*Bujinschi Ioniță*), ἀδελφός τοῦ Οὐρσου, ἐγγονός τοῦ Βασιλείου Οὐρικάρ, δισέγγονος τοῦ Παύλου: 431
- Μπουζνε Δημητράκης (*Buzne Dimitrachi*), χωρομέτρης: 726
- Μπουζορεάνου Ἰωάννης (*Bujoreanu Ion*), βόρnikovος στή Μολδαβία, πεθερός τοῦ Θεοδώρου Νάκου: 394
- Μπουϊτσέσκου Παπά (*Buicescu Papa*), μέγας κόμισος στό Ντιβάνι τῆς Βλαχίας, μάρτυρας: 121, 129, 130
- Μπουκότκο Θεόδωρος (*Bucotco Toader*), κλουτσιάρης στή Μολδαβία, προπάππος τοῦ Ἀνδρόνικου καί τοῦ Δημητρίου Στούρζεα, τῆς Οδοκίας, τῆς Ἰλεάνας, τῆς Δαχίνας καί τῆς Εἰρήνης: 17, 23
- Μπουλγάρου Ἰωάννης (*Bulgaru Ion*), κάτοικος τοῦ Δαντζάνι: 1054
- Μπουνεαβίτσι Γρηγόριος (*Buneavici Grigore*), μέγας λογοθέτης στό Ντιβάνι τῆς Βλαχίας, μάρτυρας: 129
- Μπουράν Θεόδωρος (*Buran Toader*), χωρικός: 222
- Μπουργέλε Συμεών (*Burghel Simion*), γραφέας: 398
- Μπουρδούγκ Θεόδωρος (*Burdug Toader*), χωρικός: 59
- Μπουρκε ἢ Μπούρι Ὀπρισάν (*Burche ἢ Burchi Oprișan*), συνταγματάρχης, χωρομέτρης: 511, 545, 546
- Μουροχόβιτσι Νουχίμ (*Burohovici Nuhim*), Ἑβραῖος ἀπό τό Ἰάσι: 932
- Μπούρτσιου (*Burciu*), παρακάμπος τῆς Τσετάτσα Νόουα, μάρτυρας: 5
- Μπουσίλα Ἀνδρέας (*Bușilă Andrei*), căpitan: 771, 775
- Μπουσουϊόκ (*Busuioc*), Βασιλάκης (*Vasilache*), ποστέλνικος στή Μολδαβία, γιός τοῦ ἀρμάση Γρηγορίου: 280 – χωρικός: 862
- Μπουϊτε (;) (*Bute (?)*), ἐπιστάτης: 361
- Μπουτνάριουλ Ἰωάννης (*Butnariul Ion*), κάτοικος Ἰασιού: 570
- Μπουτσιόκ Μύρων – βλ. (Μπουχούς) Μύρων Μπατσιόκ
- Μπουτσιόκ Ἡλίας ἢ Ἴλεα (*Bucioc Ilie ἢ Ilea*), παχάρnikovος στή Μολδαβία, θεῖος τοῦ μεγάλου λογοθέτη Μπουχούς: 70
- Μπουχαέσκου (*Buhăescu*), μέγας λογοθέτης στό Ντιβάνι τῆς Μολδαβίας, μάρτυρας: 284
- Μπουχαέσκου Στέφανος (*Buhăescu Ștefan*), πρῶν μέγας κόμισος στό Ντιβάνι τῆς Μολδαβίας, μάρτυρας: 414
- (Μπουχούς) Μύρων Μπουτσιόκ ((*Buhuș*) *Miron Bocioac*), πρῶν μέγας σλουτζιάρης στό Ντιβάνι τῆς Μολδαβίας: 68
- Μπουχούς (*Buhuș*), οἰκογένεια: 101
- Μπουχούς (*Buhuș*), μέγας λογοθέτης στό Ντιβάνι τῆς Μολδαβίας, γιός τοῦ βεσιτάρη Δημητρίου: 70 – μέγας βόρnikovος (;) στό Ντιβάνι τῆς Μολδαβίας: 592

- Μπουχούς (*Buhuş*) Ἀλέξανδρος (*Alexandru*), μέγας πιτάρης στό Ντιβάνι τῆς Μολδαβίας: 91 – παρχαλάμπος τοῦ Χοτίν, μάρτυρας: 94, 102 – Δημήτριος (*Dumitru*), [μέγας] λογοθέτης στό Ντιβάνι τῆς Μολδαβίας: 21 – ἀγίας στή Μολδαβία: 964 – βεσιτιάρης στή Μολδαβία: 70 – πρόην βεσιτιάρης: 69 – Δουμητράσκο (*Dumitrascu*), μέγας βεσιτιάρης στό Ντιβάνι τῆς Μολδαβίας: 41 – Θεόδωρος (*Toader*), μέγας σλουτζιάρης στό Ντιβάνι τῆς Μολδαβίας, χωρομέτρης: 351, 421, 488 – πρόην μέγας κόμισος στό Ντιβάνι τῆς Μολδαβίας, βόρnikovος τοῦ Μποτοσάνι: 907 – Ἰλεάνα (*Ileana*), μάρτυρας: 225 – Ἰωάννης (*Ion*), μάρτυρας: 154 – μέγας λογοθέτης στό Ντιβάνι τῆς Μολδαβίας: 165 – πρόην μέγας παχάρnikovος στό Ντιβάνι τῆς Μολδαβίας: 151 – Λουπάσκο (*Lupaşco*), μέγας παχάρnikovος στό Ντιβάνι τῆς Μολδαβίας, μάρτυρας: 94, 101 – τσαούσης στή Μολδαβία, μάρτυρας: 102 – Νικόλαος (*Nicolae*), σύζυγος τῆς Ἀνίτζας: 49 – λογοθέτης στή Μολδαβία, μάρτυρας: 51 – Σάνδου (*Sandu*), χατιμάνος καί παρχαλάμπος τῆς Σουτσεάβας: 123 – Σερμπάν (*Serban*), παχάρnikovος στή Μολδαβία, χωρομέτρης: 488 – πρόην μέγας παχάρnikovος στό Ντιβάνι τῆς Μολδαβίας: 505 – Τοδεράσκου (*Toderaşcu*), σλουτζιάρης στή Μολδαβία, χωρομέτρης: 352, 353, 429
- Μπουχουσέλ Κωνσταντίνος (*Buhuşel Constantin*), παρχαλάμπος τοῦ Νεάμτζ, μάρτυρας: 83
- Μπραγκοβεάνου Κωνσταντίνος (*Brâncoveanu Constantin*), μέγας σπαθάρης στό Ντιβάνι τῆς Βλαχίας, μάρτυρας: 129, 130
- Μπραέσκου (*Brăescu*) Γαβριήλ (*Gavriil*), πρόην στόλnikovος στό Ντιβάνι τῆς Μολδαβίας, χωρομέτρης: 148 – Γεώργιος (*Gheorghe*), γουναράς: 800 – Στέφανος (*Ştefan*), μέγας κόμισος στό Ντιβάνι τῆς Μολδαβίας, μάρτυρας: 110
- Μπράν Δημήτριος (*Bran Dumitru*): 1010
- Μπράντζα Ἰωάννης (*Brânză Ion*), χωρικός: 945
- Μπράουν Λέων (*Braun Leon*), μηχανικός, χωρομέτρης: 1012, 1013, 1017
- Μπρεζοϊάν(ου) (*Brezoian* ἢ *Brezoianu*) Πατράσκου (*Pătraşcu*), μέγας ποστέλnikovος στό Ντιβάνι τῆς Βλαχίας, μάρτυρας: 207 – Φιέρα (*Fiera*), μέγας βεσιτιάρης στό Ντιβάνι τῆς Μολδαβίας, μάρτυρας: 309
- Μρότα Δημήτριος, μάρτυρας: 337
- Μύλο(υ) (*Milo* ἢ *Milu*), Ἀνδρέας (*Andrei*): 651, 657, 939 – ποστέλnikovος στή Μολδαβία: 926-929 – στόλnikovος στή Μολδαβία: 631, 634, 652, 737, 1076 – πρόην μέγας στόλnikovος στό Ντιβάνι τῆς Μολδαβίας, ἱσπράβnikovος τοῦ νομοῦ Μπακάου: 601 – γιός τοῦ σπαθάρη: 1082 – Ἐνακάκης (ἢ Γιαννακάκης ἢ Γιαννάκης (*Enacachi* ἢ *Ianacache* ἢ *Ianache*): 421, 651 – μέγας μπάνος στό Ντιβάνι τῆς Μολδαβίας: 398 – πρόην μέγας σπαθάρης

- ρης στό Ντιβάνι τῆς Μολδαβίας: 505, 525, 526, 530, 535 – σπαθάρης στή Μολδαβία: 428, 439, 540, 544, 613 – παχάρνικος στή Μολδαβία: 388 – Ἰορδάκε (*Iordache*): 678 – μέγας μπάνος στό Ντιβάνι τῆς Μολδαβίας: 717 – πρόων μέγας μπάνος: 705 – πρόων μέγας μπάνος, ἰσπράβνικος τοῦ νομοῦ Καρλιγκατοῦρα: 683 – μπάνος στή Μολδαβία: 702, 717, 718, 768, 780 – μπάνος: 708, 756, 760, 779 – μπάνος, ἐπιστάτης τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ παχάρνικου Ἰωάννη: 685 – μπάνος, ἰσπράβνικος τοῦ νομοῦ Ρόμαν: 712 – Νικόλαος (*Nicolae*), σπαθάρης στή Μολδαβία: 926, 970, 974 – Σάφτα (*Safta*), σύζυγος τοῦ στόλνικου Ἀνδρέα: 658, 659, 704
- Μύρον Μπαρνόβσκι (*Miron Barnovschi*), ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας: 16, 22, 23, 31, 32, 37, 38, 119, 321
- Μύρον (*Miron*), βόρνικος de gloatã στή Μολδαβία: 300
- Μωραϊτής (*Moraiti*) Δημήτριος (*Dumitru*), τελώνης τοῦ Μπακάου, πατέρας τοῦ Μιχαῖλα, μακαρίτης: 839 – Μιχαῖλα (*Mihăilă*), γιός τοῦ μακαρίτη Δημητρίου: 839
- Μωυσῆς Μοβίλα (*Moise Movilă*), ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας: 17, 19, 24
- Μωυσῆς (*Moise*), μάρτυρας: 56 – πατέρας τῆς Μαρίας: 320 – ράπτης ἀπό τό Ἰάσι, σύζυγος τῆς Πασχαλίνας: 100, 102

N

- Ναβραπάσκου Γεώργιος (*Năvrăpăscu Gheorghe*), βόρνικος στή Μολδαβία: 42, 59 – πρόων βόρνικος: 60
- Ναζάρια (*Nazarîa*), κόρη τοῦ Ἀράπου (= Γεωργίου Κουστεάνου (:)) πρόων σλουτζιάρη: 49
- Ναθαναήλ Ξηροποταμίτης ἀρχιμανδρίτης: 1049, 1055, 1056
- Νάκου (*Nacu*), χωρικός: 26 – χωρικός, ἐγγονός (ἢ ἀνιψιός) τοῦ Φράτε: 25 – ὑπάλληλος τοῦ Θησαυροφυλακίου, κουνιάδος τοῦ ἠγίαρ Στρατουλάτ: 99 – μάρτυρας: 93, 100, 102
- Νάκου (*Nacu*) Δουμητράσκο (*Dumitrașco*), μέγας πιτάρης στό Ντιβάνι τῆς Μολδαβίας, πρόων λογοθέτης, χωρομέτρης: 104, 108, 111 – Θεόδωρος (*Toader*), ὑπάλληλος τοῦ Θησαυροφυλακίου, σύζυγος τῆς Μαρίας, γαμπρός τοῦ βόρνικου Ἰωάννη Μπουζορεάνου: 394
- Νάνε (*Nane*), πρόων *ușer* στή Μολδαβία, σύζυγος τῆς Μαρίας: 155
- Νασόε (*Nasoe*) Ἰστράτιε (*Istratie*) χωρικός, γιός τοῦ Κωνσταντίνου, ἀδελφός τοῦ Λουκά καί τῆς Ἰωάννας: 221 – Ἰωάννα (*Ioana*), χωρικός, κόρη τοῦ Κωνσταντίνου, ἀδελφή τοῦ Ἰστράτιε καί τοῦ Λουκά: 221 – Λουκάς (*Luca*), γιός τοῦ Κωνσταντίνου, ἀδελφός τοῦ Ἰστράτιε καί τῆς Ἰωάννας: 221
- Ναστάσα (:), (*Năstasă*) (?), μαραγκός ἀπό τή Γκόλια, μάρτυρας: 644

- Ναστουράς Μερσαούτζα ή Μιριαούτζα (*Năsturaș Merăuță* ή *Miriauță*), ἐλεύθερος χωρικός, μοναχός: 360-362
- Ναστουρέλ Ράδου (*Năsturel Radu*), μέγας μπάνος τῆς Κραγιόβας, μάρτυρας: 121, 129 – πρῶην μέγας μπάνος, μάρτυρας: 130 – β' ἀγάς, ἰσπράβνικος: 67
- Νεάγκα (*Neaga*), χωρική ἀπό τό Μπαλανέστι, ἀδελφή τοῦ Τζιούρτζεα, τοῦ Σήμου, τοῦ Δάντσιου, τοῦ Νεάγκου, τῆς Ἀνούσκας, τῆς Μούσας, τῆς Δραγκάιας καί τῆς Μίκας: 1
- Νεαγκόε – βλ. Σακουϊάνου Νεαγκόε
- Νεαγκόε (*Neagoe*), μέγας στόλνικος στό Ντιβάνι τῆς Μολδαβίας, μάρτυρας: 1 – κάτοικος τοῦ Μπαρλάδ, μάρτυρας: 35 – μυλωνάς: 463
- Νεαγκόε Βασίλειος (*Neagoe Vasile*), γραμματικός, μάρτυρας: 199
- Νεάγκου (*Neagu*), χωρικός ἀπό τό Μπαλανέστι, ἀδελφός τοῦ Τζιούρτζεα, τοῦ Σήμου, τοῦ Δάντσιου, τῆς Ἀνούσκας, τῆς Μούσας, τῆς Δραγκάιας καί τῆς Μίκας: 1 – γαμπρός τοῦ Γκεοργκίτζα Ζάμα: 263 – ράπτης, σύζυγος τῆς Μαρίας: 102
- Νεάνιου ή Νένιου (*Neaniu* ή *Neniu*), μέγας λογοθέτης στό Ντιβάνι τῆς Μολδαβίας, χωρομέτρης: 60 – βόρνικος de gloaiă στή Μολδαβία: 44, 45
- Νεάνιου ή Νένιου (*Neaniu* ή *Neniu*) Ἀλέξανδρος (;) (*Alexandru*) (?), μέγας βόρνικος στό Ντιβάνι τῆς Μολδαβίας, χωρομέτρης: 473 – Γρηγόριος (*Grigore*), β' λογοθέτης στή Μολδαβία: 59, 123
- Νεγκινέσκου Σάνδου (*Neghinescu Sandu*), σετράρης στή Μολδαβία, χωρομέτρης: 534
- Νεγκομίρ (*Negomir*), χωρικός ἀπό τό Βαριτσιουκί: 127
- Νεγκουλίτσι Γεώργιος (*Negulici Gheorghe*), ἐπιστάτης: 946
- Νέγκρε Μιχαλάκης (*Negre Mihalache*), μπάνος στή Μολδαβία: 906
- Νεγκρίλα (*Negrilă*), παρκαλάμπος τοῦ Ὁρχέι, μάρτυρας: 5
- Νέγκρης (*Negri*), ποστέλνικος στή Μολδαβία: 455
- Νεδέλλο Νικόλαος (*Nedelcu Nicolae*), caftangiu: 413
- Νεῖλος (*Nil*), Ἐσφιγμενίτης, ἀρχιμανδρίτης, ἡγούμενος τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν (ή Τριεραρχίτης): 1011, 1039, 1046, 1047-1050, 1055-1057
- Νεκουλίνα (*Neculina*), σύζυγος τοῦ Στόικα, μητέρα τοῦ Δημητράκη: 925
- Νεκουλτσε (*Neculce*), ἀξιωματοῦχος τῆς Isprăvnicia: 850
- Νεκουλτσε (*Neculce*) Ἰορδάκε (*Iordache*), χωρομέτρης: 726, 912 – Ἰωάννης (*Ion*), μέγας σπαθάρης στό Ντιβάνι τῆς Μολδαβίας, μάρτυρας: 739 – πρῶην μέγας βόρνικος τῆς Κάτω Χώρας: 300 – πρῶην βόρνικος στή Μολδαβία: 305
- Νεκτάριος (*Nectarie*), ἡγούμενος τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν: 514
- Νεμποζάτκο Ἀρσένιος (*Nebojatco Arsenie*), γραφέας: 8

- Νέξε (Nexe), σύζυγος τοῦ uricar Παύλου, μάρτυρας: 289
- Νεόλος (Neolu), ἡγούμενος τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν: 1036
- Νεόφυτος (Neofit), ἡγούμενος τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν: 357, 365, 366, 370-372, 376, 382, 383, 385, 386, 392, 396-398, 401-403, 405, 409, 410, 418-421, 428, 430-432, 434-436, 439, 443, 446, 448, 449, 479, 819, 829
- Νεόφυτος Γκόλιας, πρώην Καρακαλινός, μάρτυρας: 233
- Νίκα (Nica), χωρικός, μάρτυρας: 430, 431
- Νίκα Ἰωάννης (Nica Ion), μάρτυρας: 636
- Νικηφόρος (Nichifor), Μητροπολίτης Μολδαβίας: 311, 321
- Νικηφόρος (Nichifor), χωρικός, ἐγγονός (ἢ ανιψιός) τοῦ Φράτε: 25
- Νικοάρα (Nicoarã), παρκαλάμπος τοῦ Ρόμαν, μάρτυρας: 8 – στόλνικος στή Μολδαβία, μάρτυρας: 4 – ἐπιστάτης: 436 ἀνιψιός τοῦ Θεοδώρου καί τοῦ ἱερέα Ἰοάνας: 2
- Νικοάρα (Nicoarã) Ἀνδρέας (Andrei), χωρικός: 447 – Κωνσταντίνος (Constantin), χωρικός ἀπό τό Μπαλανέστι: 803
- Νικόδημος (Nicodim), ἀρχιμανδρίτης, ἡγούμενος τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν (ἢ Τριεραρχίτης): 942, 943, 945, 947-953, 955, 956, 958-963, 968-970, 972, 973, 975, 978, 983, 986, 988, 989, 992, 993, 1000, 1002, 1003, 1005, 1006, 1030
- Νικολάκης (Ράλλης) (Nicolachi (Ralli)), παρκαλάμπος τοῦ Νεάμιτζ, μάρτυρας: 13
- Νικόλαος Ἀλ. Μαυροκορδάτος (Nicolae Al. Mavrocordat), ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας: 201, 204-206, 208-211, 636
- Νικόλαος Ἀλ. Σουτζος (Nicolae Al. Suțu), ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας: 669
- Νικόλαος (Nicolae), πρωτοῖερέας τοῦ Μπακάου: 650 – ἱερέας στό Μπακάου: 194 – ἱερέας στό χωριό Φαρκασένη: 678 – μάρτυρας: 289 – μέγας βόρνικος στό Ντιβάνι τῆς Μολδαβίας: 629 – παρκαλάμπος στή Μολδαβία: 282 – παρκαλάμπος στή Μολδαβία, μάρτυρας: 1061 – ποστέλνικος στή Μολδαβία: 892 – λογοθέτης στό Ντιβάνι, γραφέας: 871 – κάτοικος Ἰασίου: 142 – κάτοικος Ἰασίου, χωρομέτρης: 87 – κηπουρός, μάρτυρας: 924 – κηροποιός: 449 – ὄρολογοποιός: 821 – χωρομέτρης: 1060, 1061 – βαφέας, μάρτυρας: 95 – γιός τοῦ οὔγγρου pisar Ἀνδρέα, ἀδελφός τοῦ Ματθαίου καί τῆς Ἀνίτζας: 225 – γιός τοῦ Φαράμα, ἐλεύθερος χωρικός, μάρτυρας: 48 – ἐξάδελφος τοῦ Γκλιγκοράσκο: 135 – γαμπρός τοῦ Τσιογκόλε: 231 – συγγενής τοῦ Κωνσταντίνου Μαρίν, μάρτυρας: 923 – τσιγγάνος, κατασκευαστής κεριῶν: 154 – χριστιανός: 588 – χωρικός, γιός τοῦ Κομαῖ: 59
- Νικολής (ἢ Νικουλής) (Nicolî ἢ Niculi), πιτάρης στή Βλαχία: 976, 979, 1007 – σερδάρης στή Βλαχία: 1026, 1035 – σερδάρης στή Βλαχία, meimar-

- başa: 1045 – μακαρίτης: 1037
 Νίκον (*Nicon*), χωρικός, ἔγγονός (ἢ ἀνιψιός) τοῦ Φράτε: 25
 Νίκος (*Nicu*): 742
 Νικουλιτζάνος Φώτης, μάρτυρας: 393
 Νίτζα Ἴλλια (*Niță Ilie*), cǎritan στη Μολδαβία: 782 – χωρομέτρης: 833 – βόρ-
 νικος στή Μολδαβία: 887 – μάρτυρας: 820 – βόρνικος de poartă: 872,
 873, 890
 Νίτζου (*Nițu*), χωρικός, γιός τοῦ Στόικα: 940
 Νομοκράτωρ Νικόλαος (*Nomocrator Nicolae*): 470, 655 – κάτοικος Ἰασίου:
 641 – θεῖος τοῦ γουναρᾶ Εὐσταθίου Ἀδάμ: 656 – παντοπώλης: 485

Ο

- Ἰόαντσεα (*Oancea*) χωρικός, γιός τοῦ Χατζαγκάν: 127 – χωρικός, γιός τοῦ
 Στάν Πλασόιου: 127
 Ἰοδοκία (ἢ Εὐδοκία) (*Odochia* ἢ *Evdochia*), κόρη τοῦ Μπάδιου, ἀδελφή τοῦ
 Ἰανδρόνικου, τοῦ Δημητρίου Στουρζεα, τῆς Ἰλεάνας, τῆς Δαχίνας καί
 τῆς Εἰρήνης, διατέγγονη τοῦ Φρατζιάν καί τοῦ κλουταῖαρη Μπουκότκο:
 17, 23, 24
 Ἰονάσιε (*Onasie*), ἐλεύθερος χωρικός: 436
 Ἰονίτζα (*Onița*), κόρη τοῦ Πέτρου: 462
 Ἰοράς (*Orăș*) Βασκάν (*Vascan*), χατμάνος καί παρκαλάμπος τῆς Σουτσεά-
 βας, μάρτυρας: 8 – Στέφανος (Ștefan), χωρομέτρης: 914
 Ἰορέστis (*Orest*), ἐπίσκοπος τοῦ Χούσι: 215, 216
 Ἰοσοϊάνου Ἰαποστολάκης (*Osoianu Apostolache*), χωρικός: 374
 Οἰγγουρεάνου Νικόλαος (*Ungureanu Nicolae*), σύζυγος τῆς Ἰωάννας: 933
 Οἰδρεϊ(ά) (*Udre(a)*) Βασίλειος (*Vasile*), συνταγματάρχης: 847 – Θεοδόσιε
 (*Teodosie*): 26
 Οἰρέκε (:) (*Ureche*) (?), μέγας λογοθέτης στό Ντιβάνι τῆς Μολδαβίας, μάρ-
 τυρας: 355
 Οἰρέκε (*Ureche*), βόρνικος στή Μολδαβία, θεῖος τῆς χατμανέσας Ἀλεξάν-
 δρας: 154
 Οἰρέκε (*Ureche*), Βασιλάσκο (= Βασίλειος) (*Vasilasco* = *Vasile*), πρῶν σπα-
 θάρης στή Μολδαβία, γιός τοῦ πρῶν μεγάλου βόρνικου Γρηγορίου: 72
 – Γρηγόριος (*Grigore*), μέγας σπαθάρης στό Ντιβάνι τῆς Μολδαβίας:
 32, 42 – μέγας βόρνικος τῆς Κάτω Χώρας: 44 – μέγας σπαθάρης στό
 Ντιβάνι τῆς Μολδαβίας, μάρτυρας: 38, 39 – Κυριάκος (*Chiriac*), πρῶν
 μεδελνιτσιάρης στή Μολδαβία, γιός τοῦ πρῶν μεγάλου βόρνικου Γρη-
 γορίου: 72 – Κωνσταντίνος (*Constantin*), σλουτζιάρης στή Μολδαβία:
 787, 818, 833 – χωρομέτρης: 820, 887 – Νέστορ (*Nestor*), μέγας βόρνι-

- κος τῆς Κάτω Χώρας, μάρτυρας: 8 – Νικόλαος (*Nicolae*): 45, 364
- Οὐρικάρ(ιου) (*Uricar(iu)*), Δουμητράσκο (*Dumitrașco*), ἀδελφός τῆς Ἀγγελούσας: 361, 430 – Ἰωάννης (*Ion*), ἐλεύθερος χωρικός, γιός τοῦ Οὐρσου, σύζυγος τῆς Δοκίτζας, πατέρας τοῦ Ἀνδρέα, τοῦ Γκλιγκοράς καί τοῦ Ἰωαννίτζη: 399 – μάρτυρας: 361, 400-402 – ἐλεύθερος χωρικός ἀπό τό Μπαδιτοσέι: 368 – μάρτυρας: 363 – ἀδελφός τοῦ Δουμητράσκου, θεῖος τοῦ Πατράσκο Μπουζένσκι καί τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ Ἰωαννίτζη: 362 – Κωνσταντίνος (*Constantin*), ἀδελφός τῆς Ἑλενας: 431 – Οὐρσου (*Ursu*), γιός τοῦ Πρικόπ Διάκου Οὐρικάρ: 431
- Οὐρικάρριον (*Uricariu*), οἰκογένεια: 362, 445
- Οὐρόσκα (*Ursache*), μέγας βεστιάρης στό Ντιβάνι τῆς Μολδαβίας, μάρτυρας: 94, 101, 102 – *călăraș*, μάρτυρας: 629
- Οὐρόσκι (*Ursachi*), μάρτυρας: 324 – ἐπιστάτης τῆς Ἐπισκοπῆς Ρόμαν: 546 – σερδάρης στή Μολδαβία: 767
- Οὐρόσκι (*Γεώργιος Οὐρσου*), (*Ursachi = Gheorghe Ursu*), μέγας βεστιάρης στό Ντιβάνι τῆς Μολδαβίας, μάρτυρας: 83, 87, 133
- Οὐρσου (*Ursu*), ιερέας, κάτοικος Ἰασίου: 141, 142 – πρωτόπαπας, χωρομέτρης: 139 – *șoltuz* στή Μολδαβία: 148 – κόμισος στή Μολδαβία, μάρτυρας: 95 – βόρνικος *de roartă* στή Μολδαβία, μάρτυρας: 87, 98-101 – βόρνικος στή Μολδαβία: 355 – γιός τῆς Ἀνίτζας, μάρτυρας: 324 – γιός τοῦ Ἀρσένιου: 282 – ἀδελφός τοῦ Ἰωαννίτζη Μπουζίνσκι, ἐγγονός (ἢ ἀνιψιός) τοῦ Βασιλείου Οὐρικάρ, δισέγγονος τοῦ Παύλου Οὐρικάρ: 431 – γαμπρός τοῦ Φουρτούνα: 273, 282, 283
- Οὐρσουϊάνου Ἰωαννίτζης (*Ursuianu Ioniță*), πρῶην γ' λογοθέτης στό Ντιβάνι τῆς Μολδαβίας: 556, 572
- Οὐρσουλέτζ (*Ursuleț*) Γεώργιος (*Gheorghe*), χωρικός, ἀδελφός τοῦ Ἰωάννη: 275 – Ἰωάννης (*Ion*), χωρικός, ἀδελφός τοῦ Γεωργίου: 275 – Παῦλος (*Pavel*), μέγας ἀρμάσης στό Ντιβάνι τῆς Μολδαβίας: 158

Π

- Πάβελ Γεώργιος (*Pavel Gheorghe*), χωρικός, κάτοικος τοῦ Δαντζάνι: 1054
- Παβέτζου Ἰωάννης (*Pavețu Ion*), χωρικός: 102
- Παγκράτης (*Pangrați*), διευθυντής, μάρτυρας: 991
- Παῖνδούρ Βασίλειος (*Paindur Vasile*), μέγας κλουσιάρης στό Ντιβάνι τῆς Βλαχίας, μάρτυρας: 18
- Παῖουλ Κωνσταντίνος (*Paiul Constantin*), βόρνικος *de roarta* στή Μολδαβία: 581
- Παῖσιος (*Paisie*), ἀρχιμανδριτής, ἑξαρχος τοῦ [Πατριαρχείου] Ἱεροσολύ-

- μων: 1027 – άρχιμανδρίτης στή μονή τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου [στό Ἰάσι], μάρτυρας: 385
- Παλάδα Ἀνδρονάκης (*Palada Andronache*), μέγας κλουτσιάρης στό Ντιβά-
νι τῆς Βλαχίας, μάρτυρας: 309
- Παλάδε ἢ Παλάδι (*Palade ἢ Paladi*) – μέγας βόρνικος στό Ντιβάνι τῆς Μολ-
δαβίας: 490 – μέγας λογοθέτης, μάρτυρας: 739 – μέγας βεσιτιάρης στό
Ντιβάνι τῆς Μολδαβίας: 27 – ποστέλνικος στό Ἰάσι: 93 – παχάρονικος,
ἐκ μέρους τοῦ Δικαστηρίου τοῦ Ρόμαν: 1018 – λογοθετέσα: 789, 790 –
χωρικός: 247 – χωρικός ἀπό τό Ἰουγκάνι: 516
- Παλάδε (ἢ Παλάδι) (*Palade ἢ Paladi*) – Δουμητράσκο (*Dumitrașco*), μέγας
βόρνικος τῆς Ἄνω Χώρας, μάρτυρας: 377 – χατιμάνος καί παρακά-
λμπος τῆς Σουτσεάβας, μάρτυρας: 327 – Θεόδωρος (*Toader*), μέγας
βεσιτιάρης στό Ντιβάνι τῆς Μολδαβίας, μάρτυρας: 271 – μέγας παχά-
ρονικος: 242 – βεσιτιάρης στή Μολδαβία, μακαρίτης: 816 – Ἰακωβάκης
(*Iacovache*), βόρνικος στή Μολδαβία: 1010 – Ἰωάννης (*Ion*), μέγας
βεσιτιάρης στό Ντιβάνι τῆς Μολδαβίας, μάρτυρας: 385, 395 – μέγας
σπαθάρης, μάρτυρας: 352 – μέγας μπάνος στό Ντιβάνι τῆς Μολδαβίας,
μάρτυρας: 327– Ἰωάννης (;) (*Ion*) (?), μέγας βόρνικος στό Ντιβάνι τῆς
Μολδαβίας: 433 – Κωνσταντίνος (*Constantin*), μέγας λογοθέτης τῆς
Κάτω Χώρας: 626 – μέγας βόρνικος στό Ντιβάνι τῆς Μολδαβίας: 433 –
βόρνικος στή Μολδαβία: 540, 546 – χατιμάνος στή Μολδαβία: 884 –
χατιμάνος στή Μολδαβία, μακαρίτης: 1019, 1020 – μέγας ἁγός στό Ντι-
βάνι τῆς Μολδαβίας, μάρτυρας: 507 – ἁγός στή Μολδαβία: 810 – σπα-
θάρης στή Μολδαβία: 517 – Πρέδα (*Preda*), μέγας ἀρμάσης στό Ντιβά-
νι τῆς Μολδαβίας: 142
- Παλάδιε [Γαβριήλ] (*Paladie [Gavril]*), ποστέλνικος στή Μολδαβία: 44 –
Ἰωάννης (Ion), μέγας σλουτζιάρης στό Ντιβάνι τῆς Μολδαβίας: 158
- Παλαιολόγος Δημητράκης Κιρίτζα (*Paleologu Dumitrache Chirită*), παρακα-
λμπος τοῦ Νεάμιτζ, μάρτυρας: 8
- Παλάου Ἰωαννίτζης (*Palău Ioniță*), μέγας σπαθάρης στό Ντιβάνι τῆς Μολ-
δαβίας, μάρτυρας: 333
- Πάνα (*Pană*), ἀρπὸδ: 100 – ἀρπὸδ τῆς πόλης, μάρτυρας: 98-100 – cuiumgibași:
494, 495 – γιός τοῦ Ἰωάννη Κοϊμίτζιου: 450 – χωρικός, μάρτυρας: 1066
- Πάνα Ράδου (*Pană Radu*), μάρτυρας: 862
- Παναγίης (*Panaghie*), μοναχός στή μονή Σλάτινα: 31
- Παναγία (*Panaghia*), χωρική, ἀδελφή τοῦ Συμεών καί τῆς Σαμίσας: 10
- Παναγιωτάκης ἢ Παναγιώτης – βλ. Μορόνας Παναγιωτάκης
- Παναγιώτης (;), ράπτης, μάρτυρας: 142
- Παναγιώτης (*Panait*), ἱερέας, μάρτυρας: 924 – μέγας μπάνος στό Ντιβάνι
τῆς Μολδαβίας, μάρτυρας: 352 – μέγας σλουτζιάρης στό Ντιβάνι τῆς

- Μολδαβίας, μάρτυρας: 133
- Πανάτσε (*Panace*), γιός του Κασαϊάν, μάρτυρας: 300
- Πάνου κομζήμπασας, μάρτυρας: 538
- Πάνου Νικόλαος (*Panu Nicolae*), πρόην *șoltuz* στη Σκέια: 150
- Πανούτιος (*Panuțiu*), μοναχός στη μονή Σλάτινα: 33
- Πανταζής (*Pantazi*) από τό Μπρασόβ, μάρτυρας: 499
- Πάντεα (*Pantea*), χωρικός: 40
- Παντελέι (*Pântelei*), πρόην παρχαλάμπος στη Μολδαβία: 11
- Παντσέσκου (*Pâncescu*): 306
- Πάπα – βλ. Μπουϊτσέσκου Πάπα
- Πάπα – βλ. Μπουϊτσέσκου Πάπα (B')
- Παπαδόπουλος Νικόλαος (*Papadopol Nicolae*), γαιοκτήμονας: 910
- Παπάζογλου Κωνσταντίνος (*Papazoglu Constantin*), πρωτοπρεσβύτερος: 911
- Παπάρα (*Papară*), χωρικός από τό Ίουασέιν: 228
- Πάπα – βλ. Γκρετσεάνου Πάπα
- Παπαχρήστου μάρτυρας: 499
- Παρ[ίεπα] (*Parfepa*), λογοθέτης στη Βλαχία, μάρτυρας: 18
- (Παραϊάνου) Μιλέσκου Μπάρμπου (*Pârâianu Milescu Barbu*), μέγας μπάνος της Κραγιόβας, μάρτυρας: 130
- Παραϊάνου Μπάρμπου (*Pârâianu Barbu*), μέγας βεστιάρης στο Ντιβάνι της Μολδαβίας, μάρτυρας: 129
- Παράσκα (*Parasca*), χωρική, κόρη της Ώδοκίας, αδελφή του Γρηγορίου, του Βασιλείου, της Μαγδαληνής και της Μαρίκας, έγγονη του Δραγκάν: 11
- Παρασκευή (*Paraschiva*): 387 – starostoiaia, κάτοικος του Μπακάου: 1068 – μεδελνιτσερέσα: 353 – σύζυγος του Ίωαννίτζη Μαρζάκ, μητέρα του Ίορδάκε: 636 – χήρα του πρόην παρχαλάμπου Ίωάννη Χαμπασέσκου: 106, 107
- Πάρβου (;) (*Pârnu*) (?) χωρομέτρης: 1061
- Πάρβου (*Pârnu*), επιστάτης από τό Μπουχούς, μάρτυρας: 1061 – επιστάτης από τό Μπουχούς, χωρομέτρης: 87 – χωρικός: 247 – μάρτυρας: 318
- Πάρβου (*Pârnu*), Ίονάσκο(υ) (*Ionașco* ή *Ionașcu*) colivar, γιός του colivar Πάρβου: 98, 100, 102 – Κωνσταντίνος (*Constantin*), από τό Θησαυροφυλάκιο, γραφέας: 394 – Ρωξάνδρα (*Roxandra*), σύζυγος του σπαθάρη Δέδιου, αδελφή του πρόην μεγάλου *roartar* Στεφάνου: 218 – Στέφανος (*Ștefan*), πρόην μέγας *roartar* στο Ντιβάνι της Μολδαβίας, αδελφός της Ρωξάνδρας: 218
- Παρθένιος (*Parthenie*), επιστάτης της μονής των Τριών Ίεραρχών: 837, 840, 850, 851 – επίτροπος της μονής των Τριών Ίεραρχών: 839 – μοναχός στη μονή Σλάτινα: 31, 33
- Παρχάριου Πέτρος (*Pârcariu Petru*), χωρικός: 466, 486

- Πάρλεα (*Pârlea*), γιός του Γκόλια, αδελφός του Ἄνδρονάκη, μάρτυρας: 54 (Παρσκοβεάνου) Τρουφανδά Ἰορδάκιε (*Pârșcoveanu Trufanda Iordache*), μέγας στόλνικος στό Ντιβάνι τῆς Βλαχίας, μάρτυρας: 67
- Πάρτζου Πατράσκο (*Pârțu Pătrașco*), cāritan, σύζυγος τῆς Σάφτας: 257
- Πασκάλ (*Pascal*), γιός του Κόρλατ uricariul, μάρτυρας: 93 – μάρτυρας: 451
- Πασκαλίνα (*Pascalina*), κόρη του Βασιλείου ἱεροψάλτη, σύζυγος του Μουσιῆ: 100
- Πάσκο (*Pașco*), παρκαλάμπος του Νεάμτζ, μάρτυρας: 4
- Πατράσκο – βλ. Μπολδέσκου (;) Πατράσκο
- Πατράσκο(υ) (*Pătrașco* ἢ *Pătrașcu*), παρκαλάμπος του Νεάμτζ, μάρτυρας: 38 – χωρικός ἀπό τό Μουσατέτσι: 19 – ἐλεύθερος χωρικός: 360 – κουρέας, αδελφός του Ἄνδρέα καί του Μπεζάν: 48 – χωρικός: 1 – χωρικός, ἐξάδελφος του Στεφάνου καί του Χορτολομέι, ἀνιψιός του Γρηγορίου Τσιολάν: 66
- Παυλάκης Χρήστος (*Pavlace Hristu*), ἐπιστάτης τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν: 957
- Παῦλος (*Pavel*), uricar, σύζυγος τῆς Νέξε, μάρτυρας: 289 – uricar, μάρτυρας: 105 – γουναράς, μάρτυρας: 300 – γραμματικός, γραφέας: 312 – χωρικός, μάρτυρας: 430 – χωρικός ἀπό τό Μουσατέτσι: 19
- Παφτίνσκι (;) Δημήτριος (*Paftinschi (?) Dumitru*), ἀμπατζής, γιός του Μάρκου: 528
- Παχοῦλτσε (*Pahulce*), χωρομέτρης: 1060
- Παχώμιος (*Pahomie*), ἐπίσκοπος του Ρόμαν: 205
- Πεβέτσο(ουλ) (*Peveț* ἢ *Pevețul*) (Γιάννης (*Iane*)), χωρικός, σύζυγος τῆς Δοκίτζας: 89 – Θεόδωρος (*Toader*), γραφέας: 305
- Πελίν (*Pelin*), Βασίλειος (*Vasile*), ἱερέας ἀπό τό Μπακάου: 222, 223 – Θεόδωρος (*Toader*), μάρτυρας: 80 – Ἰσαάκ (*Isac*), μάρτυρας: 97 – Παῦλος (*Pavel*), ἱερέας ἀπό τό Μπακάου: 153 – Πέτρος (*Petru*), ἱερέας ἀπό τό Μπακάου, μάρτυρας: 222
- Πεπέλε(α) (*Pepele* ἢ *Pepelea*), Ἰωαννίτζης (*Ioniță*): 363, 397, 404 – Ἄνδρέας (*Andrei*), χωρικός, σύζυγος τῆς Αναστασίας: 684
- Πέρτζου (*Perju*), Κονδουράτ (*Condurat*), ἰσπράβνικος de coppii: 414, 437, 438 – Κωνσταντίνος (*Constantin*), βόρνικος de roartă στή Μολδαβία, χωρομέτρης: 532 – Σάνδου (*Sandu*), βόρνικος de roartă στή Μολδαβία: 541
- Πεσκάρου Γεώργιος (*Pescaru Gheorghe*), κάτοικος Ἰασίου: 822
- Πέστε Ἰωάννης (*Pește Ion*), μάρτυρας: 421
- Πετράκης (*Petrache*), ἱατρός: 563
- Πέτκο (*Petco*), γιός του Βλάικο: 127
- Πετράκης (*Petrache* ἢ *Petrachi*) – μέγας ποστέλνικος στό Ντιβάνι τῆς Μολ-

- δαβίας, μάρτυρας: 398 – παχάρνικος στη Μολδαβία, μάρτυρας: 23
- Πετράσκο (*Petrașco*), παχάρνικος στη Μολδαβία, μάρτυρας: 1
- Πέτρε Ίωάννης (*Petre Ion*), μάρτυρας: 482
- Πέτρεα (*Petrea*), μάρτυρας: 421
- Πέτρι Δημητράκης (*Petri Dumitrachi*), χωρικός από τό Ρακιτένι: 517
- Πετρία (*Petrică*), οικογένεια τσιγγάνων: 30
- Πετριτσέικο (;) Θεόδωρος (*Petriceicu (?) Toader*), παρκαλάμπος του Χοτίν, μάρτυρας: 23
- Πετριτσέικο Θεόδωρος (*Petriceicu Toader*), μέγας βόρνικος της Άνω Χώρας: 27, 30, 32, 38, 42
- Πέτρος (ό Χωλός) (*Petru (Șchiopul) (?)*), ήγεμόνας της Μολδαβίας: 10
- Πέτρος ό Χωλός (*Petru Șchipul*), ήγεμόνας της Μολδαβίας: 5-7
- Πέτρος (*Petre η Petru*) Ιερέας από τό Μπακάου, μάρτυρας: 223 – Ιερέας από τό Μπακάου, χωρομέτρης: 194 – πρώην πρωτόπαπας: 475 – από τό Φαλκόι, λογοθέτης στη Βλαχία, μάρτυρας: 18 – χωρικός: 19 – Ούγγρος (*ungurul*), μάρτυρας: 364 – προπάππους του Άνδρέα καί του Κωνστατίνου Άλμποτα: 279
- Πιλάτ (*Pilat*), βόρνικος de roartă στη Μολδαβία: 142, 150, 166, 179
- Πιλάτ (;) Ίωάννης (*Pilat (?) Ion*), μέγας βόρνικος στο Ντιβάνι της Μολδαβίας: 436
- Πιλάτ Γεώργιος (;) (*Pilat Gheorghe*) (?), βόρνικος de gloată στη Μολδαβία: 300
- Πιλάτ (*Pilat*) Θεόδωρος (*Toader*), μέγας παχάρνικος στο Ντιβάνι της Μολδαβίας: 171 – Στέφανος (*Ștefan*), βόρνικος de roartă στη Μολδαβία: 158 – βόρνικος de roartă, χωρομέτρης: 167, 170, 171
- Πιλιπόβσκι (*Pilipovschî*), βόρνικος de gloată στη Μολδαβία: 44
- Πιλιπόβσκι Ίωαννίτζης (*Pilipovschi Ioniță*), πρώην μέγας μεδελνιτσιάρης στο Ντιβάνι της Μολδαβίας: 444
- Πιντελέι (*Pintelei*), ιεροψάλτης, γραφέας: 516
- Πιρόσκα Ίωάννης (*Piroșca Ion*), από τό Μικλαουσένι, γιός του Γκαβριλάς: 544
- Πιτσιορογκάν Άθανάσιος (*Piciorogan Tănase*), χωρομέτρης: 87
- Πιτζιγκόι Πέτρος (*Pitigoi Petrea*), μάρτυρας: 127
- Πλαγινός Δημήτριος (*Plaghino Dimitrie*), βόρνικος στη Μολδαβία: 936
- Πλάσκα (*Plaxa*), [μέγας] κόμισος στο Ντιβάνι της Μολδαβίας, μάρτυρας: 1
- Πλές Στέφανος (*Pleş Ștefan*), χωρικός, μάρτυρας: 47
- Πλέσκα Βασίλειος (*Pleşca Vasile*), γ' λογοθέτης στη Μολδαβία: 158
- Πλεσκαν Δουμητράσκο (*Pleşcan Dumitrașco*), χωρικός: 172, 173
- Πλόσονιτσα (*Ploșniță*), Θεόδωρος (*Toader*), μάρτυρας: 466 – Ιορδάκε (*Iordache*), χωρικός: 486 – Ίωάννης (*Ion*), μάρτυρας: 466

- Ποενάρου Δουμητράσκο (*Poenu Dumitrașco*), λογοθέτης στη Βλαχία, μάρτυρας: 121
- Πολιδίτζα Θεόδωρος (*Polidiță Toader*), χωρικός: 59
- Πολυχρόνης (*Polihronie*), portar στη Μολδαβία: 744
- Πόνιτσι (*Ponicî*) Δημήτριος (*Dumitru*), χωρικός, θείος του Βασιλείου και του Μιχάσκου: 29 – Θεόδωρος (*Toader*), χωρικός: 1089
- Πόπ Ιωάννης (*Pop Ion*), γραφέας: 602
- Πόπα (*Popa*) Βασίλειος (*Vasile*), uricar, χωρομέτρης: 227, 228, 234-236, 238, 239, 246, 251 – μηχανικός, χωρομέτρης: 881, 882 – Κωνσταντίνος (*Constantin*) ἐλευθερος χωρικός, γραφέας: 892
- Ποπέσκου [Ιονάσκο] (*Popescu [Ionașco]*), παρκαλάμπος του Χοτίν, μάρτυρας: 38
- Ποπέσκου (*Popescu*) Βασίλειος (*Vasile*): 19 – Λούπου (*Lupu*), κουνιάδος του Ἀνδρόνικου: 23 – Στέφανος (*Ștefan*), βόρνικος de poartă στη Μολδαβία: 329
- Πόποβιτσι (*Popovici*) Ηλίας (*Ilie*), Ἀρμένης, ἔμπορος του Ἰασίου: 100-1010 – Κωνσταντίνος (*Constantin*): 889 – ἐλευθερος χωρικός: 828, 913 – ἐλευθερος χωρικός ἀπὸ τὸ Σοκρουζέني: 872 – μάρτυρας: 820 – ἐκπρόσωπος τῶν ἐλευθέρων χωρικῶν: 890 – Κωστάκης (*Costache*), παχάρνικος στη Μολδαβία: 1018
- Πορότζκε Κυριάκος (*Porotche Chiriac*), χωρομέτρης: 326, 381
- Πορτσέσκου (*Porcescu*) Λούπου (*Lupu*), χωρομέτρης: 326 – Στέφανος (*Ștefan*), χωρικός: 474
- Ποτόλε Θεόδωρος (*Potole Toader*), ἐκμισθωτής: 435
- Ποτόλσκι (*Potolschi*), κόμης τοῦ Μοβιλάνου: 477
- Ποτρογκίτ Μιχαήλ (*Potroghir Mihaîl*), μάρτυρας: 839
- Πραζέσκου (*Prăjescu*) Γεώργιος (*Gheorghe*), ἀδελφός τῆς Μαρίας καὶ τοῦ Ἰωάννη: 13-15 – Γκριγκοράς (*Grigoraș*), β' βεστιάρης στη Μολδαβία: 44 – Δουμητράσκο (*Dumitrașco*), πρῶν ποστέλνικος στη Μολδαβία: 107 – Ἰονάσκο (*Ionașco*), ζιτνιτσιάρης στη Μολδαβία: 26 – Ραδουκάνου (*Răducanu*), ἀγὰς στη Μολδαβία: 983, 993 – Ἰωάννης (*Ion*), γιὸς τοῦ Στεφάνου, ἀδελφός τῆς Μαρίας καὶ τοῦ Γεωργίου: 13-15 – πρῶν παχάρνικος στη Μολδαβία: 59 – β' βεστιάρης στη Μολδαβία, μάρτυρας: 51 – βεστιάρης στη Μολδαβία, μάρτυρας: 56 – πρῶν μέγας σερδάρης στό Ντιβάνι τῆς Μολδαβίας: 546 – πρῶν παχάρνικος στη Μολδαβία, χωρομέτρης: 60 – Λούπου (*Lupu*), μέγας κλουτσιάρης στό Ντιβάνι τῆς Μολδαβίας: 26, 41 – μέγας μεδελνιτσιάρης στό Ντιβάνι τῆς Μολδαβίας: 32 – Σαβίν (*Savin*), μέγας βόρνικος τῆς Κάτω Χώρας: 26 – πρῶν [μέγας] βόρνικος στό Ντιβάνι τῆς Μολδαβίας: 30 – παρκαλάμπος τοῦ

Νεάμιτζ, μάρτυρας: 38 – πρώην χατμάνος στή Μολδαβία, μάρτυρας: 23
 – Στέφανος (*Ștefan*), καμαράσης de ospă: 8 – στόλνικος στή Μολδαβία:
 15 – πρώην στόλνικος στή Μολδαβία, πατέρας του Γεωργίου, του Ίω-
 άννη και τής Μαρίκας: 13, 14

Πρεδέσκου Νικόλαος (*Predescu Nicolae*), σεργάρης στή Βλαχία: 1007, 1035
 – σεργάρης στή Βλαχία, πρώην πρόεδρος του Δικαστηρίου του νομού
 Ίλφοβ: 979

Πρεκούπο Ιονάσκο (*Precup Ionașco*), χωρικός: 40

Πρικόπ (*Pricop*), ἐλεύθερος χωρικός: 194

Πρισασεάνου Σερμπάν (*Prisăceanu Șerban*), μέγας κλουτσιάρης στο Ντιβάνι
 τής Μολδαβίας, μάρτυρας: 207

Προύγκου Παῦλος (*Pruncu Pavel*), ρώσος προστατευόμενος: 989

Προχίρα (*Prohira*), σύζυγος του Ένάκε, μάρτυρας: 200

P

Ραβίνκου (*Ravincu*), κάτοικος του χωριού Άλικράνι: 424

Ράδοβιτσι (*Radonici*), Ιωάννης (*Ion*), κάτοικος του Μπρασόβ: 627, 628 –
 Ράδου (*Radu*), κάτοικος του Μπρασόβ: 627, 628

Ράδου – βλ. Κρετζουλέσκου Ράδου

Ράδου – βλ. Κοκοράσκου Ράδου

Ράδου (Μίχνεα) (;), (*Radu Mihnea*) (?), ἡγεμόνας τής Βλαχίας: 18

Ράδου Μίχνεα (*Radu Mihnea*), ἡγεμόνας τής Μολδαβίας: 12, 14, 15, 29

Ράδου Λέων (*Radu Leon*), ἡγεμόνας τής Βλαχίας: 67

Ράδου (*Radu*) Γεώργιος (*Gheorghe*), diaç, γραφέας: 746 – λογοθέτης στή
 Μολδαβία: 736 – Μανωλάκης (*Manolache*), ἀγός στή Μολδαβία: 963

Ράδου (*Radu*) – β' λογοθέτης στή Βλαχία, μάρτυρας: 121 – sufariul, γιός του
 sufar Γεωργίου: 129

Ραδουκάν(ου) (*Răducan(u)*), κόμισος στή Μολδαβία: 1017 – μάρτυρας και
 γραφέας: 371 – ἀξιωματοῦχος στή Μολδαβία: 1077

Ράζου Βασίλειος (*Razu Vasile*), μέγας λογοθέτης στο Ντιβάνι τής Μολδα-
 βίας: 467, 490 – χατμάνος και παρκαλάμπος τής Σουτσεάβας, μάρτυ-
 ρας: 325, 385, 398

Ρακόβι Ιωάννης (*Racovi Ion*), μέγας παχάρνικος στο Ντιβάνι τής Μολδα-
 βίας: 123

Ράκοβιτζα (*Racoviță*), β' λογοθέτης στή Μολδαβία: 27

Ράκοβιτζα (*Racoviță*) Δουμητράσκο (*Dumitrașco*), μέγας βόρνικος τής Άνω
 Χώρας, μάρτυρας – χατμάνος και παρκαλάμπος τής Σουτσεάβας: 241,
 242 – Ιωάννης (*Ion*), μέγας κόμισος στο Ντιβάνι τής Μολδαβίας, μάρ-
 τυρας: 94, 95, 101, 102, 105 – Μιχαλάκης (*Mihalache*), μέγας σπαθάρης

- στό Ντιβάνι της Μολδαβίας: 158, 507 – Νικόλαος (*Nicolae*), πρώην μέγας βόρνικος της Κάτω Χώρας: 123 – χατιμάνος και παρχαλάμπος της Σουτσεάβας, μάρτυρας: 83, 102 – χατιμάνος, μάρτυρας: 101 – Ράδου (*Radu*): 270 – μέγας βόρνικος στο Ντιβάνι της Μολδαβίας: 310 – μέγας λογοθέτης, μάρτυρας: 327, 336, 352 – μέγας χατιμάνος: 319 – πρώην μέγας ζιτνιτσιάρης: 273, 282, 283 – πρώην μέγας λογοθέτης: 278 – Τσεχάν (*Cehan*), β' λογοθέτης στη Μολδαβία: 32, 39, 44
- Ρακοβιτζόαια (= σύζυγος του Ράκοβιτζα) Ίλινκα (*Racovițoia Iilnca*), παχαριτσιέσα: 854, 876
- Ράκοτα Μίχο(υ) (*Racotă Miho* ή *Mihu*), [μέγας σπαθάρης στο Ντιβάνι της Βλαχίας, μάρτυρας: 18
- Ράκου Ιωάννης (*Racu Ion*), μάρτυρας: 839
- Ράλεα Γρηγόριος (*Ralea Grigore*), μέγας λογοθέτης de obiceiori, μάρτυρας: 871
- Ραλέτ Ίσακ (*Ralet Isac*), μέγας μπάνος στο Ντιβάνι της Βλαχίας, μάρτυρας: 871
- Ραμαδάν (*Ramadan*) Ἀθανάσιος (*Athanasie*), μέγας βόρνικος στο Ντιβάνι της Μολδαβίας: 518 – Δημητράκης (*Dumitrache*), ισπράβνικος του νομού Μπακάου: 419
- Ραμανδής (*Ramandî*) Ἀλέξανδρος (*Alexandru*), μέγας ποιστέλνικος στο Ντιβάνι της Μολδαβίας, μάρτυρας: 133 – μέγας υσερ: 87 – μέγας βόρνικος της Κάτω Χώρας: 142 – πρώην μέγας βόρνικος στο Ντιβάνι της Μολδαβίας, μάρτυρας: 131 – Νικόλαος (*Nicolae*), χωρομέτρης: 407
- Ράου(λ) Τιμόθεος (*Rau(l) Timothei*), επιστάτης του Ἀνδρέα Μύλου: 717, 718
- Ραπτσεάνου Ἡλίας (*Răpceanu Ilie*), χωρικός: 26
- Ράρες (*Rareș*) Κωνσταντίνος (*Constantin*), ἀδελφός του ἡγεμόνα Ἡλία, μάρτυρας: 1 – Στέφανος (*Ștefan*), ἀδελφός του ἡγεμόνα Ἡλία: 1
- Ράς (*Ras*) ἀπό τό Χουύλι, μάρτυρας: 324
- Ρασκάνου (*Rășcanu*) Κωνσταντίνος (*Constantin*), παχάρονικος στη Μολδαβία: 408 – Τ. (Τ.), βόρνικος στη Μολδαβία: 1053
- Ρασπόπα Ιωάννης (*Răspopă Ion*), χωρικός: 125, 126 – κάτοικος του Βασιλού: 122
- Ρητορίδης Πετράκης (*Ritoridi Petrache*), μέγας λογοθέτης ξένων ὑποθέσεων στη Βλαχία, μάρτυρας: 871
- Ρογκόζ Κωνσταντίνος (*Rogoz Constantin*), γιός της Δαφίνας: 302
- Ρογκοξεάνου Κωνσταντίνος (*Rogozeanu Constantin*), mazil: 868
- Ρογκοζίνα Παναγιώτης (*Rogojină Panait*), γαμπρός του Σολτάν: 506 – χωρικός: 523
- (*Roz Ștefan*), γραφέας: 301

- Ρόμαν (*Roman*), βόρνικος στή Μολδαβία, μάρτυρας: 95 – παρακάλαμπος του Στεφανέστι, χωρομέτρης: 69, 70
- Ρομανέσκου (*Romanescu*), Ίωάννης (*Ion*), χωρικός: 727 – Νίτζα (*Nita*), χωρικός: 775
- Ρομάσκου (*Romăscu*), σεργάρης στή Μολδαβία, ισπραβνικός: 997
- Ρόμπε (*Robe*), pazil, κάτοικος Ίασίου, μάρτυρας: 506
- Ρόμπι Μαρίν (*Robi Marin*), μάρτυρας: 523
- Ροσέτ (;) (*Roset*) (?), μέγας λογοθέτης στο Ντιβάνι της Μολδαβίας, χωρομέτρης: 473
- (Ρουσέτ) Δράκο Ἀλέξανδρος (*Ruset*) *Draco Alexandru*, μέγας κόμμοος στο Ντιβάνι της Μολδαβίας, μάρτυρας: 83
- Ροσέτ (*Roset*), μέγας λογοθέτης στο Ντιβάνι της Μολδαβίας: 485 – μέγας χατμάνος: 436
- Ρο(υ)σέτ (*Roset* ἢ *Ruset*) Αἰκατερίνη (*Ecaterina*) βορνιτσέσα: 531, 586 – Ἀνδρέας (*Andrei*), μέγας σπαθάρης στο Ντιβάνι της Μολδαβίας: 288 – μέγας σπαθάρης, μάρτυρας: 271, 327 – Βασίλειος (*Vasile*), πρώην μέγας λογοθέτης στο Ντιβάνι της Μολδαβίας: 409 – μέγας βόρνικος τῆς Ἄνω Χώρας, μάρτυρας: 325, 352 – μέγας μπάνος στο Ντιβάνι της Μολδαβίας, μάρτυρας: 703 – χατμάνος καί παρακάλαμπος τῆς Σουτσεάβας, μάρτυρας: 377 – Δημήτριος (*Dumitru*), μέγας βόρνικος στο Ντιβάνι της Μολδαβίας: 921 – Δρακάης (*Dracachi*), βόρνικος στή Μολδαβία: 920 – β' σύζυγος τῆς Ζωίτζας: 938, 966 – πρώην μέγας βόρνικος: 921 – σπαθάρης στή Μολδαβία: 863 – Ἐνάκε (*Enache*), μπάνος στή Μολδαβία: 583 – πρώην μέγας μπάνος στο Ντιβάνι της Μολδαβίας, ισπραβνικός του νομοῦ Μπακάου: 581, 591 – Ζωίτζα (*Zoița*), πρώην σύζυγος του σπαθάρη Ἰορδάκε Ραμαδάν, μητέρα τῆς (μακαρίτισσας) Μαρίας, νῦν σύζυγος του πρώην μεγάλου βόρνικου Δρακάκη Ροσέτ: 938 – Ἰλίνκα (*Ilinca*), στολνιτσέσα: 322 Ἰορδάκε (*Iordache*), μέγας βεστιάρης στο Ντιβάνι της Μολδαβίας: 142, 158 – μάρτυρας: 703 – μέγας κλουτσιάρης, μάρτυρας: 271 – μέγας παχάρνικος: 258 – μέγας παχάρνικος, μάρτυρας: 271 – πρώην μέγας μεδελνιτσιάρης: 334 – βόρνικος στή Μολδαβία: 513 – βεστιάρης στή Μολδαβία: 757– Ἰωάννης (*Ion*), ἀγὰς στή Βλαχία: 1040 – Ἰωαννίτζης (*Ionijă*), πρώην μέγας μεδελνιτσιάρης στο Ντιβάνι της Μολδαβίας, δικαστής του νομοῦ Μπακάου: 332 – μεδελνιτσιάρης στή Μολδαβία: 374 – Κωνσταντίνος (*Constantin*), μέγας βόρνικος τῆς Ἄνω Χώρας: 241, 242 – μέγας λογοθέτης στο Ντιβάνι της Μολδαβίας: 508 – μέγας λογοθέτης τῆς Ἄνω Χώρας, μάρτυρας: 507 – χατμάνος καί παρακάλαμπος τῆς Σουτσεάβας, μάρτυρας: 271 – Κωστάκης (*Costache*), μέγας χατμάνος στο Ντιβάνι της Μολδαβίας: 508 – χατμάνος στή Μολ-

δαβία, μάρτυρας: 507 – Λασκαράκης (*Lascarache*), μέγας βόρνικος στο Ντιβάνι της Μολδαβίας: 507, 508, 518 – Μανωλάκης (*Manolache*), ποστέλνικος στη Μολδαβία, πατέρας του Στεφανίτζα: 374 – Μαριοάρα (*Marioara*): 968 – Μιχαλάκης (*Mihalache*), μέγας ποστέλνικος στο Ντιβάνι της Μολδαβίας, μάρτυρας: 271 – Νικόλαος (*Nicolae*), μέγας βόρνικος στο Ντιβάνι της Μολδαβίας: 490 – κλουτσιάρης στη Βλαχία: 1037 – μέγας βόρνικος στο Ντιβάνι της Μολδαβίας: 508 – μέγας βόρνικος, μάρτυρας: 507 – μέγας λογοθέτης: 531, 532 – μέγας λογοθέτης, πρώην μέγας βόρνικος: 525 – πρώην μέγας λογοθέτης: 641 – μέγας παχάρνικος, μάρτυρας: 325 – πρώην μέγας μπάνος, ισπράβνικος του νομού Ρόμαν: 540, 546 – Πετράκης (*Petrache*), βόρνικος στη Μολδαβία: 1006 – Ραδουκάνου (*Răducanu*), μέλος του Έφετείου της Άνω Χώρας: 11008, 009 – χατμάνος και παρκάλαμπος της Σουτσεάβας, μάρτυρας: 703 – Σάφτα (*Safta*), γαιοκτήμονας: 710 – Σκαρλάτος (*Scarlat*), βόρνικος στη Μολδαβία: 982, 1053 – κόμης: 1026, 1029, 1034, 1045 – Στέφανος (*Ștefan*), β' σλουτζιάρης στη Μολδαβία: 148, 192 – πρώην β' σλουτζιάρης: 194, 196 – στόλνικος στη Μολδαβία: 583 – βόρνικος στη Μολδαβία: 981, 988 – μέγας λογοθέτης στο Ντιβάνι της Μολδαβίας: 358 – μέγας λογοθέτης, μάρτυρας: 359 – πρώην μέγας στόλνικος, χωρομέτρης: 443 – πρώην μέγας στόλνικος: 591 – πρώην μέγας στόλνικος, ισπράβνικος του νομού Μπακάου: 581 – σετράρης στη Μολδαβία, χωρομέτρης: 607 – στόλνικος στη Μολδαβία, χωρομέτρης: 534 – μέγας σλουτζιάρης, μακαρίτης: 583

Ρόσκα (Roșca), χωρικός, μάρτυρας: 430, 431

Ρόσκα [Βασιλείου] (*Roșca [Vasile]*), βόρνικος de gloată στη Μολδαβία: 44

Ρόσκα (*Roșca*) Άνιτζα (*Anița*), ἐλεύθερη χωρική, κόρη της Άναστασίας, ἀδελφή του Κωνσταντίνου, του Νίκα, της Μαρικούτζας, της Δοκίτζας, της Μαρίας, ἐγγονή του Άρπίντιε, δισέγγονη της πρεσβυτέρας: 361 – Βασιλείου (*Vasile*), σύζυγος της Άνισιας, πατέρας του Δουμητράσκο και του Συμεών: 81 – Γαβριήλ Ματθαῖος (*Gavril Matei*), χωρικός: 40 – Γεώργιος (*Gheorghe*), β' λογοθέτης στη Μολδαβία: 27 – βόρνικος de gloată στη Μολδαβία: 32 – Γεώργιος Β' (*Gheorghe II*), βεσιτιάρης στη Μολδαβία: 21 – Δοκίτζα (*Dochița*), ἐλεύθερη χωρική, κόρη της Άναστασίας, ἀδελφή του Κωνσταντίνου, του Νίκα, της Μαρικούτζας, της Άνιτζας και της Μαρίας, ἐγγονή του Άρπίντιε, δισέγγονη της πρεσβυτέρας: 361 – Δουμητράσκο (*Dumitrașco*), βόρνικος de roagă στη Μολδαβία, γιός του Βασιλείου και της Άνισιας, ἀδελφός του Συμεών: 81, 87 – μάρτυρας: 100, 101 – Ιωάννης (*Ion*), μάρτυρας: 140 – Κόστε (*Coste*) mazil: 867 – Κωνσταντίνος (*Constantin*), γιός της Άναστασίας, ἀδελφός του Νίκα,

- τῆς Μαρικούτζας, τῆς Δουκίτζας, τῆς Ἀνίτζας καί τῆς Μαρίας, ἐγγονή τοῦ Ἀρπέντιε, δισέγγονη τῆς πρεσβυτέρας: 383 – ἐλεύθερος χωρικός: 360-362 – μάρτυρας: 363, 364, 380 – Μαρία (*Maria*), κόρη τῆς Ἀναστασίας, ἀδελφή τοῦ Κωνσταντίνου, τοῦ Νίκα, τῆς Μαρικούτζας, τῆς Ἀνίτζας, ἐγγονή τοῦ Ἀρπίντιε, δισέγγονη τῆς πρεσβυτέρας: 361 – Μαρικούτζα (*Maricuța*), ἐλεύθερη χωρική, κόρη τῆς Ἀναστασίας, ἀδελφή τοῦ Κωνσταντίνου, τοῦ Νίκα, τῆς Μαρικούτζας, τῆς Δοκίτζας, τῆς Ἀνίτζας, τῆς Μαρίας, ἐγγονή τοῦ Ἀρπίντιε, δισέγγονη τῆς παπαδιάς: 361 – Ματθαῖος (*Matei*), κάτοικος τοῦ Μπαρλάδ: 20 – πατέρας τοῦ Γαβριήλ, παππούς τῆς σπαθαρέσας Ρωξάνδρας: 241, 242 – Νίκα (*Nica*), ἐλεύθερος χωρικός, γιός τῆς Ἀναστασίας, ἀδελφός τοῦ Κωνσταντίνου, τῆς Μαρικούτζας, τῆς Δοκίτζας, τῆς Ἀνίτζας, τῆς Μαρίας: 360, 361 – Στέφανος (*Ștefan*), μάρτυρας: 689 – Συμεών (*Simion*), γιός τοῦ Βασιλείου καί τῆς Ἀνίσιας, ἀδελφός τοῦ βόρنيκου de roarță Δουμητράσκο: 81 – χωρικός, χωρομέτρης: 150 – βόρنيκος στή Μολδαβία, μάρτυρας: 95
- Ρόσου Μιχαήλ (*Roșu Mihai*): 984
- Ρουγκούτ Βασιλείου (*Rugut Vasile*), μέγας μπάνος στό Ντιβάνι τῆς Μολδαβίας, μάρτυρας: 336
- Ρουδεάνου Δίκου (*Rudeanu Diicu*), μέγας στόλνικος στό Ντιβάνι τῆς Βλαχίας, μάρτυρας: 130
- Ρουμελιώτης Παναγιώτης πλακουντοποιός, μάρτυρας: 753
- Ρούς Γεώργιος (*Rus Gheorghe*), μάρτυρας: 318
- Ρούσε (*Ruse*), κάτοικος τῆς κομόπολης Σκέια, χωρομέτρης: 150
- (Ρουσέτ) Δράκο Ἀλέξανδρος (*Ruset*) *Draco Alexandru*), μέγας κόμισος στό Ντιβάνι τῆς Μολδαβίας, μάρτυρας: 83
- Ρούσου (*Rusu*) βόρنيκος de roarță, μάρτυρας: 101
- Ρούσου (*Rusu*) Θεόδωρος (*Toader*), χωρικός: 706 – Ἰονάσκου (*Ionașcu*), βόρنيκος de roarță στή Μολδαβία: 21
- Ρουτζίνα (*Rugină*), πρόννη σετράρης στή Μολδαβία, χωρομέτρης: 69, 70
- Ρουτζίνα (*Rugină*) Ἀναστάσιος (*Năstase*), πολωνικός, ἐπιστάτης τῶν κατοικῶν τοῦ Μπακάου: 840 – Βασίλειος (*Vasile*), μάρτυρας: 167 – Στέφανος (*Ștefan*), γραφέας: 563
- Ρωξάνδ(ρ)α (*Roxand(r)a*), δομνίτζα, κόρη τοῦ πρόννη μεγάλου στόλνικου Δουμητράσκο: 242 – ἐγγονή τοῦ Ματθαίου Ρόσκα, ἀπόγονος τοῦ γένους Δέδιου, σύζυγος τοῦ Γκριγκοράς Κωστάκη: 241, 311, 435 – χήρα τοῦ πρόννη μεγάλου σπαθάρη Δέδιου: 436

Σ

Σάββας (*Sava*) ἐπίσκοπος τοῦ Ρόμαν: 211, 215, 216 – ἐπίσκοπος τοῦ Χούσι:

- 205 – ιερομόναχος, αρχιμανδρίτης τοῦ Βατοπαιδίου, ἐπίτροπος στή μονή Μπαρμπόιου, μάρτυρας: 385 – staroste τῶν κουρέων: 1066
- Σάββας [Κάποτα] (*Sava [Carotă]*), παρχαλάμπος τοῦ Χοτίν, μάρτυρας: 4
- Σαβέσκου (*Săvescu*), οἰκογένεια: 209, 361, 383
- Σαβίν – βλ. Ζμουτσάιλα Σαβίν
- Σαβίν (*Savin*) μάρτυρας: 282 – μέγας βεστιάρης στό Ντιβάνι τῆς Μολδαβίας: 1063 – βόρνικος στή Μολδαβία, χωρομέτρης: 139 – βόρνικος de poartă στή Μολδαβία: 142 – βόρνικος de poartă, χωρομέτρης: 138 – *uricar*: 169, 170, 179 – *uricar*, γραφέας: 141, 168, 171-173, 175, 200 – γραμματικός, μάρτυρας: 199 – *vornicel* στή Μολδαβία: 142 – *vornicel*, χωρομέτρης: 141 – γιός τοῦ Ἰγνκάτ, ἀδελφός τοῦ Ἰωαννίτζη: 222 – μάρτυρας: 223 – γιός τοῦ Γκαφτέι, σύζυγος τῆς Εἰρήνης, πατέρας τῆς Ἀνίτας, τῆς Μαρίας καί τῆς Σάφτας: 400
- Σαβίν Συμεών (*Savin Simion*), μάρτυρας: 392
- Σαῖδιε (*Saidie*), γ' λογοθέτης στή Μολδαβία: 44 – γραφέας: 39
- Σακάρα Δημήτριος (*Săcară Dumitru*), ἐκμισθωτής: 879
- Σακουϊάνου Νεαγκόε (*Săcuianu Neagoe*), μέγας κλουτσιάρης στό Ντιβάνι τῆς Βλαχίας, μάρτυρας: 67
- Σαλάβα (*Salava*), γιός τῆς Γκρέκας, ἀδελφός τοῦ Θεοδώρου, τῆς Ἰλιάνας καί τῆς Σάφτας: 200
- Σαλομία (*Salomia*), χωρική, κόρη τῆς Δραγκούτζας, ἐγγονή τοῦ Τσοῦρμπα, δισέγγονη τοῦ Τζιούρτζι, ἀδελφή τῆς Γκαφίας: 436
- Σαλόνσκι Ἰβάν (*Salonschi Ivan*), *rolconnic*: 557
- Σάλτε (;) (*Salte*) (?), ἡγούμενος τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν: 489
- Σαμίσα (*Samisa*), χωρική, ἀδελφή τοῦ Συμεών καί τῆς Παναγίας: 10
- Σαμσστής Δημήτριος, μάρτυρας: 364
- Σαμουήλ (*Samuil*), Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας: 211
- Σαμουήλ (*Samuil*), ἡγούμενος τῆς μονῆς Χιλανδαρίου: 472 – ἡγούμενος τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν: 481, 485, 626
- Σάνδα (*Sanda*), κόρη τοῦ Στεφάνου καί τῆς Αἰκατερίνης, ἀδελφή τοῦ Ἀναστασίου: 93
- Σάνδου (*Sandu*): 288 – ἀδελφός τοῦ *șoltuz* Νικολάου Πάνου, χωρομέτρης: 150 – γραφέας: 482 – σύζυγος τῆς Μαρίας, πεθερά τοῦ ψηματοσουλλέκτη Ἀνδρέα: 300 – ἀνιπιός (ἢ ἐγγονός) τοῦ Πελίν: 1071 – χωρικός, γιός τοῦ Μπαρσάν: 170 – χωρικός, κουνιάδος τοῦ ἱερέα Κυριάκου Καμπεάνου: 263
- Σανχίρα (*Sanhira*), κόρη τοῦ Φίλτσα, ἀδελφή τοῦ Βασιλείου, τῆς Μαρίας καί τῆς Θεοδώρας: 26
- Σαοῦλε (*Saule*), *mazil* στή Μολδαβία: 908
- Σαοῦλε Γεώργιος (*Saule Gheorghe*), βόρνικος de poartă στή Μολδαβία: 997

- Σαραπίον (*Sarapion*) μάρτυρας: 140
Σάργκιε Ευθύμιος (*Sarghie Eftimie*), κάτοικος του Μπακάου, μάρτυρας: 364
Σαρδίν (*Sardin*), συνταγματάρχης, ρώσος ύπηκοος: 899
Σάρε (*Sare*), χήρα του Μάχελ Μπλόσα: 924
Σαρέσκο Δουμητράσκο (*Săresco Dumitrașco*), χωρικός: 59
Σάρμπου Δημήτριος (*Sârbu Dumitru*), abagier: 605
Σαρμπούσκα Κωνσταντίνος (*Sârbuscă Constantin*), χωρομέτρης: 411
Σάφτα (*Safta*), κόρη της Ἀναστασίας, ἀδελφή του Ἰονάσκο, του Στεφάνου καὶ της Μαρίας: 17 – ἀδελφή του ἱερέα Ἡλία ἀπὸ τὸ Μπακάου, του Ἀποστολάκη, του Κυριάκου καὶ της Μαρίας: 392 – κόρη της Γκρέκας, ἀδελφή του Θεοδώρου, του Σαλάβα καὶ της Ἰλιάνας: 200 – κόρη του Ζαχαρότζκι, σύζυγος του căpitan Πατράσκο Πάρτζου: 257 – κόρη του Λούπου Ζάμα: 263, 303 – κόρη του Ζάμα, πεθερά του Νεαγκόε Τσιολπάν: 259 – κόρη του πρώην μεγάλου παχάρνικου Ἰωάννη Καραϊμάν, σύζυγος του Δουμητράσκο Σολδάν: 101, 102 – κόρη του Σαβίν καὶ της Εἰρήνης, ἀδελφή της Μαρίας καὶ της Ἀνίτζας: 400 – πρώην ἐξαδέλφη της Ἀνίτζας, μάρτυρας: 324
Σεβαστός (*Sevastos*) Ἰακωμάκης (*Iacomache*), πρώην μέγας τελώνης στὸ Ντιβάνι της Μολδαβίας, πατέρας του Κωνσταντίνου: 157 – Κωνσταντίνος (*Constantin*), γραμματικός, γιὸς του Ἰακωμάκη (ἢ του Ἰακώβου), ἀδελφὸς του β' ποστέλνικου Ἐνάκε: 134, 137-139, 141-143, 145, 146, 149, 157, 158, 159, 163, 174, 180, 182 – πρώην μέγας γραμματικός: 275
Σενδριάν Γεώργιος (*Sendrian Gheorghe*), diae de cămară, γιὸς του Ἰονάσκο καὶ της Μαρικούτζας, ἀνιψιὸς της Ἀνίτζας: 290
Σεπτιλίτσι Ἀνδρονάκης (*Șeptilici Andronache*), ἀγίας στή Μολδαβία: 791
Σεραφεῖμ (*Serafim*) – ἐπίσκοπος του Ρόμαν: 921 – ἐπίσκοπος του Ραδαούτζι: 85 – Ἐσφιγμενίτης, ἱερομόναχος, μάρτυρας: 505 – ἀρχιμανδρίτης (Τριεραρχίτης), ἡγούμενος της μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν: 337, 339, 655, 728, 730, 734, 737, 747, 749, 751-757, 759-762, 766-768, 779-781, 789-795, 797, 799, 800, 802, 803-806, 808, 811, 812, 814, 816, 821-823, 830, 831, 833, 834, 838, 841, 843-846, 849, 850, 852, 854, 856, 858, 860, 863-866, 869, 870, 873-879, 885-887, 890, 896, 897, 899, 903, 904, 907, 927, 949, 952, 954, 1006, 1081 – προηγούμενος της μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν: 770, 969, 973 – προηγούμενος της μονῆς Γκόλιας: 172, 173 – δικαίος της μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν: 363, 366, 374 – μάρτυρας: 361
Σερβάνο Νικόλαος (*Servano Nicolae*), πιτάρης στή Βλαχία: 1037
Σέργι Γιάγκος (*Serghi Iancu*), παχάρνικος στή Μολδαβία: 981
Σέργιε (*Serghie*) ὑπέρτης του ποστέλνικου Ἐνάκε, χωρομέτρης: 139, 141 – κάτοικος Ἰασίου, πρώην ὑπέρτης του Ἐνάκε: 142

Σέργκις μάρτυρας: 54

Σερμπάν Καντακουζηνός (*Șerban Cantacuzino*), ἡγεμόνας τῆς Βλαχίας, κτήτωρ τῆς μονῆς Κοτροτσένι: 121, 128-130

Σερμπάν (*Șerban*) β' σετράρης στή Μολδαβία: 45 – β' λογοθέτης στή Βλαχία, ἰσπράβνικος, μάρτυρας: 129, 130 – ρῶσος ὑπῆκοος, ἀξιωματικός, γαμπρός τοῦ στόλνικου Κωνσταντίνου Κατσίκη: 280

Σερμπάν Βασίλειος (*Șerban Vasile*), γραφέας: 829

Σέρμπου Στέφανος (*Șerbul Ștefan*), namesnic, χωρομέτρης: 458

Σήμα (*Sima*), ράπτης, σύζυγος τῆς Μαρίας: 475

Σήμου (*Simu*), χωρικός, ἀδελφός τοῦ Τζιούρτζεα, τοῦ Δάντσιου, τοῦ Νεάγκου, τῆς Νεάγκας, τῆς Ανούσκας, τῆς Μούσας, τῆς Δραγκίας καί τῆς Μίκας: 1

Σιλίον (*Silion*), σετράρης στή Μολδαβία, μάρτυρας: 140 – βόρνικος de roață στή Μολδαβία: 87

Σιλίον Στέφανος (*Silion Ștefan*), κλουτσαίρης στή Μολδαβία, μάρτυρας: 154

Σιμιλάχι (;) Ἰωάννης (*Similachi (?) Ion*), mazil, παρακαλάμπος τοῦ Μπράνι-στε: 374

Σκαρλάτ Μανώλης (*Scarlat Manole*), χωρικός: 524

Σκαρλάτος Ἰ. Καλλιμάχης (*Scarlat I. Calimachi*), ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας: 385, 785, 787-789, 794-797, 803, 805, 807, 812, 814, 815, 826, 831-833, 845, 848, 852-854, 856, 858, 861, 863, 865, 869, 874-877, 883, 890, 897

Σκαρλάτος Γρ. Γκίκας (*Scarlat Gr. Ghica*), ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας: 325, 349-355, 488

Σκαρλέτ Στέφανος (*Scărlat Ștefan*), μέγας ἀρμάσης στό Ντιβάνι τῆς Μολδαβίας, μάρτυρας: 133

Σκαρλετοάε (= σύζυγος τοῦ Σκαρλάτ) Ἰλίνκα (*Scărletoae Iilnca*), μάρτυρας: 224

Σκιόπου Ἰωαννίτζης (*Șchiopu Ioniță*), ἀδελφός τοῦ ἱερέα Βασιλείου: 527

Σκομπιχόρν Θεόδωρος (*Scombihorn Teodor*), μέλος τοῦ Ἐφετείου τῆς Μολδαβίας: 1032

Σκομποάλα Ἰανδρέας (*Scomboala Andrei*), mazil: 681

Σκορτζάσκα (= σύζυγος τοῦ χατμάνου Σκορτζέσκου) Προφίρα, γαιοκτήμονας: 1929, 014, 1018

Σκορτζέσκου (*Școarțescu*) Ἀλέκος (*Alecu*), χατμάνος στή Μολδαβία, μακαρίτης: 964 – Ἰαναστάσιος (*Năstase*), γαιοκτήμονας: 780

Σλαβίλα (*Slăvilă*), portar τῆς Σουτσεάβας, μάρτυρας: 5

Σλατινεάνου Ἰορδάχε (*Slătineanu Iordache*), μέγας βόρνικος τῆς Κάτω Χώρας, μάρτυρας: 871

Σλίμποβιτσι Λίτμαν (*Slibovici Litman*), Ἐβραῖος, τσαγκάρης: 1028

- Σοκοτεάνου Στάτιε (*Socoteanu Statie*), μέγας βεστιάρης στο Ντιβάνι της Βλαχίας, μάρτυρας: 129, 130
- Σολδάν (*Soldan*) Δουμητράσκο (*Dumitrașco*), μέγας βόρνικος της Κάτω Χώρας: 26, 27 – μέγας βόρνικος, μάρτυρας: 30 – πρώην μέγας βόρνικος, σύζυγος της Σάφρας: 101 – μέγας σπαθάρης στο Ντιβάνι της Μολδαβίας: 21 – Πατράσκου (*Pătrașcu*), σπαθάρης στη Μολδαβία, μάρτυρας: 23
- Σολομών (*Solomon*) Έβραϊός από τό Βάμα, μάρτυρας: 131
- Σολομών Δουμητράσκο (*Solomon Dumitrașco*), μέγας σλουτζιάρης στο Ντιβάνι της Μολδαβίας: 21
- Σόρα (*Sora*), χωρική: 3, 20
- Σοροτσεάνου Α. (*Soroceanu A.*): 1053 – Στέφανος (*Ștefan*), πρώην παρκαλάμπος στη Μολδαβία: 148
- Σορόνια (*Soronia*), σύζυγος του Ίωαννίτση Δουμητριάν: 483
- Σοσίκα Ίωάννης (*Socică Ion*), ελεύθερος χωρικός: 416
- Σουλτάνα (*Sultana*) παχαροντσέσα, κόρη του ιερομονάχου Βιτάλιε, μητέρα της μακαρίτιδας Κασσάνδρας: 721
- Σούτζου Λέων (*Suju Leon*), μέλος του Έφετείου της Μολδαβίας: 1019
- Σούτσιου(υ) (*Sucio ή Suciu*) Ένάκε (*Enache*), χατμάνος και παρκαλάμπος της Σουτσεάβας, μάρτυρας: 333 – Νικολάκης (*Nicolachi*), μέγας ποστέλνικος στο Ντιβάνι της Μολδαβίας, μάρτυρας: 327, 333, 336
- Σουχούπ Άλέξανδρος (*Suhup Alexandru*) ceauș, πρώην σπαθάρης στη Μολδαβία: 68
- Σοφία (*Sofia*), κόρη του Πιντελέιου, αδελφή του Βαρολάμι, ηγουμένου της μονής Καρλίγκ, του Ίεζεκιήλ, ηγουμένου της μονής Κοπούου, της Γκριβέι και της Φεδόρας: 217
- Σοφίκα Ίωάννης (*Sofică Ion*), ελεύθερος χωρικός, μάρτυρας: 437
- Σοφίκο Θεόδωρος (*Sofico Toader*), χωρικός: 709
- Σοφρωνία (*Sofronia*), χωρική: 467
- Σοχίκα (*Sohica*), σύζυγος του ψηγματοσυλλέκτη Άνδριές: 301
- Σπανάκ (*Spanac*) Βασίλειος (*Vasile*), χωρικός, μάρτυρας: 344 – Ίωσήφ (*Iosif*), μάρτυρας
- Σπούν (*Spun*), μάρτυρας: 512
- Στάβαρ (;) *Stavăr* (?), γραφάς: 689
- Στάβαρ (*Stavăr*), πρώην μέγας σλουτζιάρης στο Ντιβάνι της Μολδαβίας, ίσπράβνικος του νομού Ίασίου: 422, 424
- Στάβαρ Ίωάννης (*Stavăr Ion*), χωρικός: 358, 561, 1085
- Στάβιλα Ίωάννης (*Stavilă Ion*), ελεύθερος χωρικός από τό Μπουδέστου: 564 – μάρτυρας: 359

- Στάθης bulucbaşa: 301
- Στάικοβιτσι Κωνσταντίνος (*Staicovici Constantin*), μάρτυρας: 656
- Στάμα (*Stama*), ποστέλνικος στή Μολδαβία, μάρτυρας: 83
- Σταμάτης – βλ. Χιώτης – Σακαζλάουλ Σταμάτης
- Σταμάτης (ἢ Σταματάκης) (*Stamate ἢ Stamatache*), μέγας ποστέλνικος στο Ντιβάνι τῆς Μολδαβίας: 101 – μέγας ποστέλνικος, μάρτυρας: 94, 102 – στόλνικος στή Μολδαβία: 830, 856
- Στάν (*Stan*), βόρνικος στή Μολδαβία, μάρτυρας: 95 – βόρνικος de poartă στή Μολδαβία: 509 – πρώην ὑπηρέτης, μάρτυρας: 512
- Στάν Φλόφα (*Stan Floca*), μάρτυρας: 127
- Στανισλάβ (*Stanislav*), πολωνός risar ἢ γραμματικός: 50, 88
- Στάνκα (*Stanca*), χήρα τοῦ Σέρβου Σπίρεα, μητέρα τῆς Μαρίας, τοῦ Ἰωάννη καί τῆς Αἰκατερίνης: 941
- Στάνκου (*Stancu*), παρκαλάμπος τοῦ Νεάμτζ, μάρτυρας: 83
- Στάντσεα Κωνσταντίνος (*Stâncea Constantinn*), βόρνικος de poartă στή Μολδαβία: 509
- Σταντσέσκου Κωνσταντίνος (*Stăncescu Constantin*), βόρνικος de poartă στή Μολδαβία, χωρομέτρης: 531, 532
- Στάντσιου (;) (*Stanciu (?)*), diacon στή μονή τοῦ Ἁγίου Νικολάου τοῦ Ἰασίου, γραφέας: 610
- Στάντσιου (*Stanciu*), χωρικός: 3 – ποροσνιc: 1038 – χωρικός: 435
- Στάρτσεα (*Stârcea*) Κωνσταντίνος (*Constantin*), παρκαλάμπος τοῦ Χοτίν, μάρτυρας: 26, 30, 38 – Μύρων (*Miron*), βόρνικος de poartă στή Μολδαβία: 150
- Στάτε ἢ Στάτι (*State ἢ Stati*), σύζυγος τῆς Ἀναστασίας: 98
- Στάτι (ἢ Στατιοάε) Ἀναστασία (*Stati ἢ Statioae Anastasia*), χωρική: 65, 89
- Στάτιε – βλ. Σοκοτεάνου Στάτιε
- Στάτιε (*Statie*) ἐπιστάτης: 682
- Στεργίου Δημήτριος: 627, 628
- Στεριάν (*Sterian*), aprod: 98, 99
- Στέρπου Ἰωάννης ἢ Ἰωαννίτζης (*Sterpu Ion ἢ Ioniță*), μέγας căpitan ἀπό τό Τσιουχοῦ: 674, 675, 681
- Στεφάν Κωνσταντίνος (;) (*Ștefan Constantin*) (?), βόρνικος de poartă στή Μολδαβία: 602
- Στεφάν (*Ștefan*) (Τσεαούρουλ) Βασίλειος (*Ceaurul Vasile*), μέγας βόρνικος τῆς Ἄνω Χώρας, μάρτυρας: 83, 87 – μέγας λογοθέτης: 110 – Γεώργιος (*Gheorghe*), μέγας σπαθάρης στο Ντιβάνι τῆς Μολδαβίας, μάρτυρας: 44, 45 – ποστέλνικος στή Μολδαβία: 27
- Στεφάνα (*Ștefana*), κάτοικος τοῦ χωριοῦ Μουσετέστι, κόρη τοῦ căpitan Χα-

- ρίτωνος, θεία τοῦ Τσιουῦτε: 268 – σύζυγος τοῦ Γρηγορίου, μητέρα τοῦ Ἡλία, ἀνιψιά τοῦ ἀρμάση Μοϊμάσκου: 131
- Στεφανίτσα Λούπου (*Ștefanîță Lupu*), ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας: 57-61, 69, 72, 92, 117
- Στέφανος – βλ. Μπούουλ Στέφανος
- Στέφανος (ἀδιευκρίνιστος) ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας: 279, 1064
- Στέφανος ὁ Μέγας (*Ștefan cel Mare*), ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας: 435
- Στέφανος ὁ Πρεσβύτερος (*Ștefan cel bătrân*), ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας: 8, 29
- Στέφανος Καντακουζηνός (*Ștefan Cantacuzino*), ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας: 207
- Στέφανος Πετριτσέικου (*Ștefan Petriceicu*), ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας: 108, 109-111, 112, 132, 138, 139, 141, 142, 145, 275, 313
- Στέφανος [Α΄ Τόμσα (:)], (*Ștefan Tomșa I*) (?), ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας: 13, 14, 15
- Στέφανος Β΄ Τόμσα (*Ștefan Tomșa II*), ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας: 11, 12, 14, 15, 545
- Στέφανος (*Ștefan*), – ἐπίσκοπος τοῦ Ράμνικ: 121 – γιός τοῦ ἡγεμόνα Βασιλείου Λούπου: 38 – ἱερέας, πνευματικός τοῦ Ἱερεμία: 43 – πνευματικός: 44 – ἱερέας: 706 – ἱεροψάλτης στήν ἡγεμονική ἐκκλησία τοῦ Ἰασίου: 25 – Τριεραρχίτης, μάρτυρας: 450 – μέγας ἀρμάσης στό Ντιβάνι τῆς Μολδαβίας: 32 – ποστέλνικος στή Μολδαβία: 417 – κόμμωσος στή Μολδαβία: 73, 90 – πρῶην συνταγματάρχης στή Μολδαβία, μάρτυρας: 41 – γιός τῆς Ἀναστασίας, ἀδελφός τοῦ Ἰονάσκο, τῆς Σάρφτας καί τῆς Μαρίας: 17 – συγγενής τοῦ Κωνσταντίνου Μαρίν, μάρτυρας: 923 – berberecar: 638 – căpitan: 691 – χωρομέτρης: 1060 – Οὐγγρος: 414 – γιός τοῦ Ἰωάννη: 54 – γιός τοῦ Ἰωαννίτζη, ἐγγονός (ἢ ἀνιψιός) τοῦ Γκαβριλάσκο Χόλτ, ἀδελφός τοῦ Δημητρίου: 401 – ἀπό τό Ζαϊκάνι, pazii, μάρτυρας: 675 – βυρσοδέψης, σύζυγος τῆς Ἄννας, κουνιάδος τοῦ Λόκιαν Γκέραχ: 348 – κεχαγιάς ἀπό τό Μοϊμέστι, μάρτυρας: 133 – πρεσβύτερος, χωρικός, γιός τοῦ Κάρστεα: 59 – χωρικός: 110 – χωρικός ἀπό τό Μοϊνέστι, χωρομέτρης: 1062 – χωρικός, σύζυγος τῆς Αἰκατερίνης, πατέρας τῆς Σάνδας καί τοῦ Ἀναστασίου: 93, 626 – χωρικός, γιός τοῦ Δραγκόι: 59 – χωρικός, ἐξάδελφος τοῦ Γκλιγκοράσκο: 62 – χωρικός, ἐξάδελφος τοῦ Πατράσκο καί τοῦ Χορτολομέι: 66
- Στηριανός (*Stirian*), λογοθέτης στή Βλαχία, μάρτυρας: 18
- Στίλουλ Γεώργιος (*Stilul Gheorghe*), χωρικός: 655
- Στιούκα (*Știucă*), Βασίλειος (*Vasile*), σύζυγος τοῦ Ἰωάννη, πατέρας τῆς Μαρίας καί τῆς Εἰρήνης: 397, 404 – Νικόλαος (*Nicolae*), κάτοικος τοῦ χωριοῦ Μόστιστεα: 447
- Στιριπέι (*Știrbei*) Ἰωάννης (*Ion*), μέγας βόρηνικος al obștirilor, μάρτυρας:

- 871 – Κωνσταντίνος (*Constantin*), μέγας μπάνος της Κραγιόβας, μάρτυρας: 207
- Στόια Καπουκεχαγιά (*Stoia Capuchehaia*), μέγας κλουτσιάρης στο Ντιβάνι της Βλαχίας, μάρτυρας: 121
- Στοϊάν (*Stoian*) από τό Τρουσέστι, χωρομέτρης: 87 – κάτοικος Ίασιου, πρώην *călăraș* του Τσάριγκραδ, πρώην σύζυγος της Ἀντίμας: 133
- Στόικα (;) (*Stoica*) (?), ποστέλνικος στη Μολδαβία, μάρτυρας: 494
- Στόικα (*Stoica*), επιστάτης, μάρτυρας: 933 – γιός του Ἀθανασίου: 127 – γιός του Μάνεα, μάρτυρας: 924 – γιός του Μάνεα, σύζυγος της Νεκουλίνας, πατέρας του Δημητράκη: 925
- Στόικα Πιντελέι (*Stoica Pintelei*), ἑξάδελφος του Τζιγκάτουλ: 272
- Στόλτζεα Ἰωάννης (*Stolțea Ion*), *căpitan*, χωρομέτρης: 646
- Στούρτζ(ε)α (*Sturz(e)a*), μέγας βόρνικος στο Ντιβάνι της Μολδαβίας: 740 – μέγας βόρνικος, μάρτυρας: 739 – μέγας λογοθέτης στο Ντιβάνι της Μολδαβίας: 768, 780, 781 – μέγας λογοθέτης, μάρτυρας: 270, 271
- Στούρτζ(ε)α Αικατερίνη (*Ecaterina*), σύζυγος του Ἰωαννίτζη: 734 – Ἀλέκος (*Alecu*), βεσιτάρης στη Μολδαβία: 964 – Ἀνδρόνικος (*Andronic*), γιός του Μπάδιου, ἀδελφός του Δημητρίου, της Ὀδοκίας, της Ἰλεάνας, της Δαχίνας καί της Εἰρήνης, δισέγγονος του Φρατζιάν καί του κλουτσιάρη Μπουκότκο: 17, 23, 24 – Γεώργιος (*Gheorghe*), μέγας βόρνικος στο Ντιβάνι της Μολδαβίας: 508 – μέγας λογοθέτης: 518 – μέγας βόρνικος, μάρτυρας: 507 – μέγας λογοθέτης στο Ντιβάνι της Μολδαβίας: 536 – Γκριγκοράσκου (*Grigorașcu*), μέγας καμινάρης στο Ντιβάνι της Μολδαβίας, μάρτυρας: 507 – Γρηγόριος (*Grigore*), βεσιτάρης στη Μολδαβία, χωρομέτρης: 652 – Δημητράκης (*Dimitrachî*), μέγας σερδάρης στο Ντιβάνι της Μολδαβίας, μάρτυρας: 507 – λογοθέτης στη Μολδαβία: 980 – λογοθέτης, πατέρας της Ζωίτζας: 921 – Δημητράσκο (*Dimitrașco*), σερδάρης στη Μολδαβία, γιός του μακαρίτη σπαθάρη Σάνδου: 580 – Δημήτριος (*Dumitru*), μέγας λογοθέτης στο Ντιβάνι της Μολδαβίας: 508, 783 – μέγας λογοθέτης της Κάτω Χώρας, μάρτυρας: 507 – μέγας βόρνικος στο Ντιβάνι της Μολδαβίας: 710, 717 – μέγας βόρνικος της Ἄνω Χώρας, πατέρας του Κωστάκη: 718 – πρώην μέγας ποστέλνικος στο Ντιβάνι της Μολδαβίας: 651, 659, 660 – πρώην μέγας σπαθάρης στο Ντιβάνι της Μολδαβίας: 631 – σπαθάρης στη Μολδαβία: 613, 634 – ποστέλνικος στη Μολδαβία, χωρομέτρης: 652 – λογοθέτης στη Μολδαβία: 896 – γιός του Μπάδιου, ἀδελφός του Ἀνδρόνικου, της Ὀδοκίας, της Δαφίνας καί της Εἰρήνης: 17, 23, 24 – Δουμητράσκο (*Dumitrașco*), συγγενής της Μαρίκας Φοϋλτζεο: 22 – σερδάρης στη Μολδαβία: 522 – Ἡλίας (*Ilie*), μέγας στόλνικος στο Ντιβάνι

της Μολδαβίας: 83, 87, 233 – μέγας στόλνικος, μάρτυρας: 94, 101, 102 – πρώην μέγας σλουτζιάρης, χωρομέτρης: 352 – σλουτζιάρης στη Μολδαβία: 429 – σλουτζιάρης στη Μολδαβία, χωρομέτρης: 345, 351, 421, 488 – πρώην μέγας σλουτζιάρης: 382 – πρώην μέγας σλουτζιάρης, χωρομέτρης: 353 – Ίορδάκι (*Iordachi*), πρώην μέγας παχάρνικος στο Ντιβάνι της Μολδαβίας, ισπράβνικος του νομού Νεάμτζ: 587 – Ίωάννης (*Ion*), μέγας μπάνος στο Ντιβάνι της Μολδαβίας, μάρτυρας: 333 – πρώην μέγας ζιτνιτσιάρης στο Ντιβάνι της Μολδαβίας: 151, 156 – ζιτνιτσιάρης, χωρομέτρης: 491 – σερδάρης στη Μολδαβία: 604, 614 – ποστέλνικος στη Μολδαβία: 845, 846 – βόρνικος στη Μολδαβία: 484 – λογοθέτης στη Μολδαβία: 599 – χωρομέτρης: 153 – Ίωαννίτζης (*Ionija*), μέγας σπαθάρης στο Ντιβάνι της Μολδαβίας, μάρτυρας: 336 – πρώην μέγας βόρνικος στο Ντιβάνι της Μολδαβίας: 382 – πρώην μέγας ποστέλνικος στο Ντιβάνι της Μολδαβίας: 847 – σπαθάρης στη Μολδαβία: 730-733, 740 – σπαθάρης, staroste του νομού Πούτνα, σύζυγος της Αϊκατερίνης: 734 – στόλνικος στη Μολδαβία: 685 – χατμάνος καί παρακαλάμπος της Σουτσεάβας, μάρτυρας: 352 – λογοθέτης στη Μολδαβία: 557 – ποστέλνικος στη Μολδαβία: 832, 841, 861 – Κωστάκης (*Costache*), μέγας βόρνικος de arprozi, μάρτυρας: 703 – σπαθάρης στη Μολδαβία: 950 – βόρνικος στη Μολδαβία, γιός του λογοθέτη Μιχαήλ: 717 – άγας στη Μολδαβία: 942, 963, 964 – επιστάτης του πατέρα του, λογοθέτη Δημητρίου: 718 – Κωνσταντίνος (*Constantin*), μέγας μπάνος στο Ντιβάνι της Μολδαβίας, μάρτυρας: 325 – πρώην μέγας βόρνικος στο Ντιβάνι της Μολδαβίας: 526, 530, 535 – πρώην μέγας στόλνικος, χωρομέτρης: 446 – βόρνικος στη Μολδαβία: 973 – πρώην βόρνικος: 525 – Μιχαήλ (*Mihai*), μέγας λογοθέτης της Άνω Χώρας: 651, 703-705 – πρώην μέγας λογοθέτης της Άνω Χώρας: 657, 718 – μέγας παχάρνικος στο Ντιβάνι της Μολδαβίας: 505, 508 – μέγας παχάρνικος, μάρτυρας: 507 – πρώην μέγας λογοθέτης στο Ντιβάνι της Μολδαβίας: 652, 658, 677, 710 – βόρνικος στη Μολδαβία: 557, 631, 634 – κλουτσιάρης στη Μολδαβία: 501 – σπαθάρης στη Μολδαβία: 613 – κλουτσιάρης, χωρομέτρης: 488 – λογοθέτης στη Μολδαβία, πατέρας του βόρνικου Κωστάκη: 659, 678, 685, 717 – Μιχαλάκης (*Mihalache*), μέγας βόρνικος της Κάτω Χώρας, μάρτυρας: 398 – μέγας βόρνικος της Άνω Χώρας, μάρτυρας: 333, 336 – πρώην μέγας κλουτσιάρης στο Ντιβάνι της Μολδαβίας, χωρομέτρης: 282, 284 – Παρασκενή (*Paraschiva*), γαιοκτήμονας: 351 – Πετράκης (*Petrache*), βεσιτάρης στη Μολδαβία: 936 – μακαρίτης: 977, 978 – Σάνδου (*Sandu*), μέγας βόρνικος της Κάτω Χώρας, μάρτυρας: 271 – μέγας λογοθέτης στο Ντιβάνι της Μολδαβίας, μάρτυρας: 284 – μέγας λογοθέτης, μακαρίτης: 332 – μέγας μπάνος στο Ντιβάνι της

- Μολδαβίας: 242 – σπαθάρης στή Μολδαβία: 518 – παρκαλάμπρος τοῦ Χοτίν, μάρτυρας: 1 – χατμάνος στή Μολδαβία: 757 – Σκαρλατάκης (*Scarlatache*), βεστιάρης στή Μολδαβία: 557 – Σκαρλάτος (*Scarlat*), χατμάνος στή Μολδαβία: 490 – Στεφανίτζα (*Ștefanîță*), μέγας παχάρνικος στό Ντιβάνι τῆς Μολδαβίας, μάρτυρας: 336 – Στέφανος (*Ștefan*), μέγας μπάνος στό Ντιβάνι τῆς Μολδαβία: 241 – μέγας μπάνος, μάρτυρας: 377 – μέγας στόλνικος, μάρτυρας: 333 – πρόων μέγας στόλνικος: 404 – βόρνικος στή Μολδαβία: 490
- Στραζέσκου Ἰωάννης (*Străjescu Ion*), χωρομέτρης: 914
- Στραούτζιγε Γεώργιος (*Strauțchie Gheorghe*), οὐγγρος γραμματικὸς, μάρτυρας: 199
- Στράτου (;) (*Stratu*) (?), μεδελντσιάρης στή Μολδαβία: 306
- Στρατουλάτ (*Stratulat*), μέγας ἀγίας στό Ντιβάνι τῆς Μολδαβίας: 32 – χωρικός, ἀδελφός τοῦ Χρήστου καί τοῦ Ἱερεμία: 29 – γραφέας: 83 – *upacaiul*, κουνιάδος τοῦ Νάκου: 99 – ράπτης: 110 – χωρικός ἀπό τό Φάουρι, χωρομέτρης: 1062
- Στράτουλε Ἡλίας (*Stratule Ilie*): 1030
- Στρεζέσκου Γεώργιος (*Strejescu Gheorghe*), βόρνικος de poartă στή Μολδαβία: 158
- Στρόε (*Stroe*), μέγας βόρνικος στό Ντιβάνι τῆς Βλαχίας, μάρτυρας: 67 – ποστέλνικος στή Βλαχία, μάρτυρας: 18
- Στροέσκου Γρηγόριος (ἢ Γκριγκοράς) (*Stroescu Gheorghe* ἢ *Grigoras*), σερδάρης στή Μολδαβία: 870, 898
- Στρώιτσι (*Stroici*) Ἰωσήπος (*Iosip*), *mazil*, χωρομέτρης: 458 – Συμεών (*Simion*): 5, 8
- Στῆροχόσκι Γεώργιος (*Strohoschi Gheorghe*), πολωνός *pisar*, μάρτυρας: 200
- Στύλου Γεώργιος (*Stilu Gheorghe*), θεῖος τοῦ γουναρά Εὐσταθίου Ἀδάμ: 656
- Συμεών (*Simion*), ἱερέας ἀπό τή Βοβιδένια, μάρτυρας: 95 – ἱερέας, μάρτυρας: 483 – πρόων *portar* στή Μολδαβία: 278 – γ' λογοθέτης στή Μολδαβία, μάρτυρας: 135 – ἐξάδελφος τοῦ Βασιλείου Καλίστρον: 358 – χωρικός, ἀδελφός τῆς Παναγίας καί τῆς Σαμίσας: 10 – κηπουρός: 110 – μπακάλης, κάτοικος Ἰασίου: 142 – παντοπώλης στό Ιάσι, χωρομέτρης: 139
- Συμεών Στέφανος (*Simion Ștefan*), γιός τοῦ βόρνικου Ἰωάννη, σερράρης στή Μολδαβία, ἐξάδελφος τῆς Ἀλεξάνδρας: 140
- Σωφρόνιος (*Sofronie*) ἀρχιμανδρίτης, ἔξαρχος τοῦ Ἁγίου Ὁρους: 936 – Ἁγιοπαυλίτης ἀρχιμανδρίτης: 1049, 1055, 1056 – Θεοδωρενίου Ἁγιοπαυλίτης: 1046, 1048, 1050 – Μπαρνοβάνουλ (*Bârnovanul*), ἀρχιμανδρίτης στή μονή τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν: 1053 – Τριεραρχίτης (*Trierarhitul*) ἀρχιμανδρίτης, ἠγούμενος τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν:

995, 1010, 1014, 1015, 1021-1023, 1027, 1032, 1033, 1048 – κάτοικος τοῦ Ὀνιτσέστι, ἐπιστάτης τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν: 1085

T

Ταλέτ Σιόν (*Talet Sion*), βόρηνικος de roartă στή Μολδαβία, χωρομέτρης: 532
Ταλαμπούτζ Κωνσταντίνος (*Talambuț Constantin*), κάτοικος τοῦ Ἀλικράνι: 424

Ταλουμπάτζ Κωνσταντίνος (*Talumbăț Constantin*), βόρηνικος στή Μολδαβία, χωρομέτρης: 407

Τάλπα Γρηγόριος (*Talpă Grigore*), μέγας στόλνικος στό Ντιβάνι τῆς Μολδαβίας, μάρτυρας: 8

Τανάσε Μανώλης (*Tănase Manole*), λογοθέτης de taină στή Μολδαβία: 533

Ταουσάνου Γεώργιος (*Tăușanu Gheorghe*), χωρικός: 707, 709, 714

Ταούτου (*Tăutu*), μπάνος στή Μολδαβία: 899

Ταούτου (*Tăutu*), Γεώργιος (*Gheorghe*), βόρηνικος de roartă στή Μολδαβία: 617, 661, 664-666, 668, 669, 673 – Ἰωάννης (*Ion*), μέγας βόρηνικος στό Ντιβάνι τῆς Μολδαβίας, χωρομέτρης: 921

Τεόδορ Ἰωάννης (*Teodor Ion*), stolonacialnic: 969

Τεοδόσκα (Teodosca), κόρη τοῦ βόρηνικου Κόσπτεα Μπατασιόκ, σύζυγος τοῦ ἡγεμόνα Βασιλείου Λούπου: 30

Τζανέτης Πέτρος ἢ Πετροάκης (*Geaneti Petru ἢ Petrache*), ἱατρός: 562, 565

Τζάρα Στέφανος (*Țară Ștefan*), θεῖος τοῦ Ἰωάννη Λιπάν: 332

Τζεράτζιουλ Πετροάκης (*Țerațiul Petrachi*), γαιοκτήμονας: 534

Τζιγκανάς (Țigănaș), ἐλεύθερος χωρικός στή Μολδαβία: 50

Τζιγκάτουλ (*Gigătuł*), χωρικός, ἐξάδελφος τοῦ Πιντελέι Στόικα: 272

Τζίνδρι Σάνδου (*Țindri Sandu*), ἀνιψιός (ἢ ἐγγονός) τοῦ Πελίν: 551

Τζινερέτε (*Ginerete*) Γαβριήλ (*Gavril*), γιός τοῦ Ἰωάννη καί τῆς Μαρίας, ἀδελφός τοῦ Νικολάου καί τοῦ Στεφάνου: 296 – Ἰωάννης (*Ion*), γιός τοῦ Γαβριήλ, σύζυγος τῆς Μαρίας, πατέρας τοῦ Νικολάου, τοῦ Γαβριήλ καί τοῦ Στεφάνου: 296 – Μαρία (*Maria*), σύζυγος τοῦ Ἰωάννη, μητέρα τοῦ Νικολάου, τοῦ Γαβριήλ καί τοῦ Στεφάνου: 296 – Νικόλαος (*Nicolae*), γιός τοῦ Ἰωάννη καί τῆς Μαρίας, ἀδελφός τοῦ Γαβριήλ καί τοῦ Στεφάνου: 296 – Στέφανος (*Ștefan*), γιός τοῦ Ἰωάννη καί τῆς Μαρίας, ἀδελφός τοῦ Ἰωάννη καί τοῦ Γαβριήλ: 296

Τζιούρτσε(α) (*Giurge(a)*), χωρικός: 217 – χωρικός ἀπό τό Μπαλανέστι, ἀδελφός τοῦ Σήμου, τοῦ Δάντσιου, τοῦ Νεάγκου, τῆς Νεάγκας, τῆς Ἀνούσκας, τῆς Μούσας, τῆς Δραγκάιας καί τῆς Μίκας: 1

Τζόλτ Νικόλαος (*Țolt Nicolae*), μάρτυρας: 462

Τιμούς (*Timuș*) Ἰορδάκε (*Iordache*), μάρτυρας: 820 – ἐλεύθερος χωρικός

- ἀπό τό Σοκρουζένι: 872 – Ἰωάννης (*Ion*), χωρομέτρης: 715 – Κωνσταντίνος (*Constantin*), μεδελνιτσιάρης στή Μολδαβία: 359 – ποστέλνικος στή Μολδαβία: 417
- Τιραπέρας Παναγιώτης, μάρτυρας: 456
- Τιρόν (*Tiron*) *vătăman*, μάρτυρας: 54
- Τιρόν (*Tiron*) Ἰωάσαφ (*Ioasaf*), *shimonah*, ἐπιστάτης τῶν μονῶν Νεάμιτς καί Σέκου: 819 – Νικόλαος (*Nicolae*), βόρνικος *de roartă* στή Μολδαβία: 345, 348, 351, 352, 353
- Τογκίνια (*Toghinia*), χωρική, κόρη τοῦ Ζαχαρία καί τῆς Ἀνίτζας, ἀδελφός τοῦ Βασιλείου: 19
- Τοδεράσκο – βλ. Ἰάνοβιτσι Τοδεράσκο
- Τοδεράσκο(υ) (*Toderașco* ἢ *Toderașcu*), βόρνικος στή Μολδαβία: 44 – γ' ποστέλνικος στή Μολδαβία: 27 – γιός τοῦ Μπανάριου, μάρτυρας: 133
- Τοδεράσκο Ἰορδάκι – βλ. (Καντακουζηνός) Ἰορδάκε Τοδεράσκο
- Τόμα (*Toma*), Γκριγκοράς (*Grigoraș*), μάρτυρας: 451 – Μιχαήλ (*Mihai*), μάρτυρας: 839
- Τόνα (*Tona*), χωρική, κόρη τῆς Ἀνίτζας: 131
- Τοπλιτσεάνου Νεαγκόε (*Topliceanu Neagoe*), μέγας στόλνικος στό Ντιβάνι τῆς Βλαχίας, μάρτυρας: 207
- Τοτοέσκου (*Totoescu*), χωρομέτρης: 148
- Τότος Μιχαήλ (*Totos Mihai*), χωρικός ἀπό τό Ρακιτένι: 517
- Τουδόρα (*Tudora*), χωρική, σύζυγος τοῦ Μιχαήλα Τσιουρε: 626
- Τουδόσκα (*Tudosca*), κόρη τῆς Μαρικουίτζας, ἐγγονή τοῦ Αρμπέντιε, ἀδελφή τοῦ Εὐθυμίου Βίζολ: 383
- Τουριάτκα Ἡλίας (*Turiatca Ilie*), μάρτυρας: 486
- Τούρτσα (*Turcea*), παρκαλάμπος τοῦ Χοτίν, μάρτυρας: 4
- Τουφέσκου Λέων (*Tufescu Leon*), μέλος τοῦ Ἐφετείου τῆς Μολδαβίας: 1032
- Τοφάν (*Tofan*), κάτοικος τοῦ Κοπόου: 167 – χωρικός, χωρομέτρης: 150
- Τοφάνα (*Tofana*): 306 – κόρη τοῦ Παντετσέσκου: 319
- Τοχίλ (*Tohil*), μοναχός στή μονή Σλάτινα: 31, 33
- Τρανδαφιό (*Trandafir*), βόρνικος *de roartă* στή Μολδαβία: 27, 42
- Τσαεσορνικάω (*Ceasornicar*), Ἀρλόν (*Arlon*), πρῶν κλουτσιάρης στή Μολδαβία: 515 – Γκλιγκόρτσα (*Gligorcea*), κάτοικος Ἰασίου, μάρτυρας: 506 – Γρηγόριος (*Grigore*), πρῶν μέγας παχάρνικος στό Ντιβάνι τῆς Μολδαβίας, κάτοικος Ἰασίου, σύζυγος τῆς Αἰκατερίνης, πατέρας τοῦ Γεωργίου καί τοῦ Ἡλία: 515
- Τσέκ Κωνσταντίνος (*Cec Constantin*), γραφέας: 494
- Τσερκέζ (*Cerchez*), πρῶν μέγας σπαθάρης στό Ντιβάνι τῆς Μολδαβίας: 766 *diac*, γραφέας: 257

- Τσερκέζ (*Cerchez*) Ἀνδρονάκης (*Andronache*), μέγας βόρνικος τῆς Ἄνω Χώρας: 142 – Ἰωαννίτζης (Ιονιτᾶ), γαιοκτήμονας: 987 – Μιχαλάκης (*Mihalache*), σπαθάρης στή Μολδαβία: 762 – σπαθάρης, χωρομέτρης: 763, 765 – πρῶην μέγας σπαθάρης στό Ντιβάνι τῆς Μολδαβίας: 766 – Στέφανος (*Ștefan*), ποστέλνικος στή Μολδαβία: 709 – μέγας κόμισος στό Ντιβάνι τῆς Μολδαβίας: 93, 95, 142, 158 – μέγας παχάρνικος, σύζυγος τῆς Ἀξιτζας: 123, 124 – κόμισος στή Μολδαβία: 81, 105 – β' κόμισος στή Μολδαβία: 65 – γραφέας: 462
- Τσερμπου Στέφανος (*Cerbu Ștefan*), γραφέας: 462
- Τσέρνα Α. (*Cerna A.*), μέλος τοῦ Ἐφετείου τῆς Μολδαβίας: 1032
- Τσέρνε (*Cerne*), σετράρης στή Μολδαβία, μέλος τοῦ Ἐφετείου τῆς Ἄνω Χώρας: 1009
- Τσεχάν (*Cehan*), μέγας *user* στό Ντιβάνι τῆς Μολδαβίας: 110
- Τσιγγάν (*Țigan*), χωρικός: 247
- Τσιοκαρλίε Γρηγόριος (*Ciocârlie Grigore*), μάρτυρας: 101
- Τσιμποιάσουλ (ἢ Τσιμποιέσουλ) (*Cimpoiașul ἢ Cîmpoieșul*) Εἰρήνη (*Irina*), σύζυγος τοῦ Πέτρου, μητέρα τοῦ Ὀνίκιε: 35 – Ὀνίκιε (*Onichie*), γιός τοῦ Πέτρου καί τῆς Εἰρήνης: 35 – Πέτρος (*Petre*), χωρικός: 241 – κάτοικος τοῦ Μπαλανέστι, σύζυγος τῆς Εἰρήνης, πατέρα τοῦ Ὀνίκιε: 35
- Τσιογκόλε (*Ciogole*) Κωνσταντίνος (*Constantin*), μέγας κλουτσιάρης στό Ντιβάνι τῆς Μολδαβίας, μάρτυρας: 45 – Πατράσκο (*Pătrașco*) γ' λογοθέτης στή Μολδαβία: 31 – Πετριτσέικο (*Petriceico*), βόρνικος στή Μολδαβία: 42 – Στέφανος (*Ștefan*), βόρνικος de roartă στή Μολδαβία: 492, 606 – χωρομέτρης: 536
- Τσιογκόλεα (;) Κωνσταντίνος (*Ciogolea (?) Constantin*), βόρνικος στή Μολδαβία: 26
- Τσιοκάκουλ Μιχαήλ (*Ciocacul Mihai*), τελάλης, σύζυγος τῆς Μαρίας: 425
- Τσιοκαράν Παῦλος (*Ciocărlan Pavel*), μέγας παχάρνικος στό Ντιβάνι τῆς Μολδαβίας: 158
- Τσιοκαρλίε (*Ciocârlie*), παρχαλάμπος τοῦ Ρόμαν, μάρτυρας: 8 – μάρτυρας: 95
- Τσιοκαρλίε (*Ciocârlie*) Θεόδωρος (*Toader*), βόρνικος de roartă στή Μολδαβία: 87 – βόρνικος de roartă, μάρτυρας: 98-100 – Ἰερεμίας (*Jeremia*), παρχαλάμπος τοῦ Ρόμαν, μάρτυρας: 94 – Παῦλος (*Pavel*), μέγας παχάρνικος στό Ντιβάνι τῆς Μολδαβίας: 142
- Τσιοκόιου Νίκα (*Ciocoiu Nica*), χωρικός ἀπό τό Κρέμνε: 835
- Τσιολάκουλ Μιχαήλ (*Ciolacul Mihai*), πλανόδιος ἔμπορος, σύζυγος τῆς Μαρίας: 347
- Τσιολάν (*Ciolan*), χωρικός ἀπό τό Τρουσεσίτι: 228

- Τσιολοκάτουλ Ἰθανάσιος (*Ciolocatul Tănase*), φύλακας: 611
- Τσιολπάν (*Tiolpan*) Γρηγόριος (*Grigore*), χωρικός, θεῖος τοῦ Πατράσκο, μάρτυρας: 66 – Νεαγκόε (*Neagoe*), σύζυγος τῆς Εἰρήνης: 259
- Τσιομπάν(ουλ) Ἰωάννης (*Cioban(ul) Ion*), χωρικός: 344, 439, 440
- Τσιοράν Ἰλίας (*Cioran Ilie*), χωρομέτρης: 407
- Τσιορνέιου (*Ciorneiu*), cǎpitan στή Μολδαβία: 817
- Τσιορπάλ Νεαγκός (*Ciorpan Neagoe*), χωρικός: 328
- Τσιουμποτάρ Θεόδωρος (*Ciubotar Toader*), χωρομέτρης: 384
- Τσιουρε (*Ciure*), σερδάρης στή Μολδαβία: 1032
- Τσιουρε Μιχαήλα (*Ciure Mihăilă*), χωρικός, σύζυγος τῆς Τουδόρας: 626
- Τσιουτέ (*Ciute*) Ἄνδρονάκης (*Andronache*), χωρικός, ἀνιψιός τοῦ Παύλου Οὐρικός: 262 – Βασίλειος (*Vasile*): 289 – γιός τοῦ Ἰονάσκο, ἀνιψιός τοῦ Παύλου Οὐρικός καί τῆς Ζαμοόιας: 297 – ἀνιψιός τοῦ Παύλου Οὐρικός: 256 – Εἰρήνη (*Irina*), κόρη τοῦ Ἰονάσκο, ἐγγονή τοῦ Παύλου – Ἰορδάκε (ἢ Ἰορδάκι) (*Iordache* ἢ *Iordachi*): 732 – σερδάρης στή Μολδαβία: 885 – ζιτιντσιάρης στή Μολδαβία: 697 – Ἰωάννης (*Ion*): 362 – σετράρης στή Μολδαβία: 396, 491, 534, 583, 591, 604, 607 – ποστέλνικος: 360-362 – πρῶν μέγας σετράρης (;), χωρομέτρης: 443 – πρῶν μέγας σετράρης στό Ντιβάνι τῆς Μολδαβίας: 548, 590 – πρῶν μέγας σετράρης, μάρτυρας: 527 – Ἰωαννίτζης (*Ioniță*), πρῶν μέγας σετράρης στό Ντιβάνι τῆς Μολδαβίας: 432 – Κωνσταντίνος (*Constantin*), σύζυγος τῆς Ἀντίμε, μάρτυρας: 289 – Νικόλαος (*Nicolae*), γιός τοῦ παρχαλάμπου Ἰονάσκο, ἐγγονός (ἢ ἀνιψιός) τοῦ Παύλου Οὐρικός: 268 – παρχαλάμπος: 267 – πρῶν παρχαλάμπος στή Μολδαβία: 283 – πρῶν παρχαλάμπος, χωρομέτρης: 282 – χωρομέτρης: 284
- Τσιοχοδάρ Γεώργιος (*Ciohodar Gheorghe*), μάρτυρας: 475
- Τσιρέσι Στέφανος (*Cireși Ștefan*), ἐγγονός (ἢ ἀνιψιός) τοῦ Ἰορδάκι: 97

Υ

- Ἰψηλάντης (*Ipsilanti*), Ἀλέξανδρος (*Alexandru*), μέγας ποστέλνικος στό Ντιβάνι τῆς Μολδαβίας, μάρτυρας: 377 – Μανωλάκης (*Manolache*), μέγας κόμισος στό Ντιβάνι τῆς Μολδαβίας, μάρτυρας: 327

Φ

- Φάρας Νικόλαος (*Fara Nicolae*), ἀγός στή Μολδαβία: 1052, 1053 – αὐστριακός προστατευόμενος: 1006
- Φαρκασάνου Μπάριμπου (*Fărcășanu Barbu*), μέγας βεστιάρης στό Ντιβάνι

- της Βλαχίας, μάρτυρας: 121
- Φεδόρα (*Fedora*), κόρη του Πιντελείου, αδελφή του Βαρολάμ, ηγουμένου της μονής Καρλίγκ, του Ίεζεκιήλ ηγουμένου της μονής Κοπούου, της Γκριβέι και της Σοφίας: 217
- Φένε (*Fene*), ιερέας: 47
- Φιλάρετος (*Filaret*), αρχιμανδρίτης, ηγούμενος της μονής Σλάτινας: 713, 716, 738
- Φίλιπ Ίωάννης (*Filip Ion*), ἐλεύθερος χωρικός, μάρτυρας: 437
- Φιλόδορ Ἀλέξανδρος (*Filodor Alexandru*), γάλλος προστατευόμενος: 1032
- Φίλτσα (*Filcea*), ἀπό τό Ναχορένι, πατέρας του Βασιλείου, της Μαρίκας, της Σανφίρας και της Θεοδώρας
- Φορτούνας Μιχαήλ (*Furtună Mihai*), πρώην μέγας κόμισος στο Ντιβάνι της Μολδαβίας: 39, 117 – κόμισος: 76
- Φότε (*Fote*) Γεώργιος (*Gheorghe*), ἐκμισθωτής: 888 – Γιάγκος (Iancu): 985
- Φοτέσκου (Fotescu): 969
- Φουϊόρ Λούπου (*Fuior Lupu*), ἐλεύθερος χωρικός, μάρτυρας: 437
- Φουλτζερ (*Fulger*) Βασίλειος (*Vasile*), βόρνικος του Μπαρλάδ, μάρτυρας: 35 – Δουμητράσκο (*Dumitrașco*), γιός της Ἀναστασίας, ἀδελφός του Μανώλη, κουνιάδος των ἀδελφών Στεφάνου και Ἰονάσκο, σύζυγος της Μαρίκας: 21-24, 26 – πρώην βόρνικος στη Μολδαβία: 55 – Μανώλης (*Manole*), γιός της Ἀναστασίας, ἀδελφός του Δουμητράσκο, κουνιάδος των ἀδελφών Στεφάνου και Ἰονάσκο Χρίνκοβιτσι: 23 – Μαρίκα (*Matica*), κόρη της Ἀναστασίας, ἐγγονή του Γκλίνκα Χρίνκοβιτσι, δισέγγονη του Φρατζιάν Χρίνκοβιτσι και του Θεοδώρου Μπουκότκο, σύζυγος του Δουμητράσκο: 24, 55
- Φούρου Ἰωάννης (*Furu Ion*), χωρικός ἀπό τό Ποπόρ: 97
- Φραγκούλης (*Frangole*), μέγας τελώνης στη Μολδαβία: 131, 133, 135, 175, 185, 204 – πρώην τελώνης: 170, 171, 173 – πορταρ της Σουτσεάβας, μάρτυρας: 83

X

- Χαδάμπουλ Λούπου (*Hadâmbul Lupu*), βόρνικος de poartă στη Μολδαβία, χωρομέτρης: 408
- Χάιμερ ἢ (Χλάιμερ) Νόχμαν (*Haimer ἢ Xlaimer*), Ἑβραῖος ἀπό τό Ἰάσι: 953, 992
- Χάμζεα (*Hamzea*), μάρτυρας: 1
- Χαμπασέσκου (*Hăbășescu*) Βασίλειος (*Vasile*), πρώην μέγας ἀρμάσης στο Ντιβάνι της Μολδαβίας: 136, 150, 154, 227 – πρώην μέγας μεδελντισάρης: 233, 238 – Γκλιγκοράσκο (ἢ Γρηγόριος), (*Gligorașco ἢ Gri-*

- gore), γιός του Λούπου και της Μαρίκας, αδελφός του Ίωάννη, μέγας βόρνικος της Άνω Χώρας, μάρτυρας: 94, 102 – μέγας βόρνικος στο Ντιβάνι της Μολδαβίας, μάρτυρας: 101 – σερδάρης στή Μολδαβία: 51, 52 – σπαθάρης στή Μολδαβία: 46 – Ίωάννης (ή Ίωαννίτζης) (*Ion* ή *Ioniță*), γιός του Λούπου, αδελφός του Γρηγορίου, παρχαλάμπος του Χοτίν: 46, 52, 56 – παρχαλάμπος του Χοτίν, μάρτυρας: 83 – πρώην παρχαλάμπος του Χοτίν: 59 – πρώην βόρνικος στο Ντιβάνι της Μολδαβίας: 367 – παρχαλάμπος, χωρομέτρης: 60 – γιός του πρώην μεδελνιτσιάρη Βασιλείου: 316 – Λούπου (*Lupu*): 878 – σύζυγος της Μαρίκας, πατέρας του Ίωαννίτζη και του Γκριγκοράσκο: 545 – β' λογοθέτης στή Μολδαβία, σύζυγος της Μαρίκας: 13-15 – πρώην μέγας βεστιάρης στο Ντιβάνι της Μολδαβίας: 16 – μέγας βόρνικος στο Ντιβάνι της Μολδαβίας: 819 – μέγας βόρνικος, μακαρίτης: 41, 46 – Μαρίκα (*Marica*), χήρα του Λούπου: 41
- Χανδόκα Κωστάκης (*Handoca Costache*), στόλνικος στή Μολδαβία: 981
- Χάνκου (*Hâncu*) Ίωαννίτζης (*Ioniță*), χωρικός: 862 – ιδιοκτήτης οίνοπωλείου: 864 – Στέφανος (*Ștefan*), μάρτυρας: 384
- Χαντζίου Άλέξανδρος (*Hangiu Alexandru*), χωρομέτρης: 381
- Χάουπρις Ίβάν (*Hauptis Ivan*) γεωμέτρης: 1000
- Χαρέτ Κωνσταντίνος (*Haret Constantin*), βόρνικος de roartă στή Μολδαβία: 615, 616
- Χαρίτου Χαράλαμπος, μάρτυρας: 610
- Χαρίτων (*Hariton*), αρχιμανδρίτης, ηγούμενος της μονής Κοτροτσένι: 909 – γιός του Θεοφάνη και της Άνιτζας: 131
- Χάρμαν Ίωάννης (*Hărman Ion*), γραφέας: 749
- Χάρμπορ [Μαξίν] (*Hârbor [Maxin]*), μέγας ποστέλνικος στο Ντιβάνι της Μολδαβίας, μάρτυρας: 1
- Χατζη-Κιριτζα Χατζηπολιζου (*Hagi-Chiriță Hagipolizu*), έμπορος: 479
- Χατζη-Κωνσταντίνου Ρήγας, μάρτυρας: 528
- Χατζηαράπης (*Hagiarapi*), κάτοικος Ίασίου: 645
- Χατζίου Άλέξανδρος (*Hagiu Alexandru*), βόρνικος de roartă στή Μολδαβία, χωρομέτρης: 378, 408
- Χίλιπ (*Hilip*), έμπορος, μάρτυρας: 48 – χωρικός: 110 – σύζυγος της Μαρίκας, πατέρας του Ίωάννη: 320
- Χιώτης-Σακαζλάουλ Σταμάτης (*Hiotul-Sacazlăul Stamatie*), μέγας ποστέλνικος στο Ντιβάνι της Μολδαβίας: 87
- Χλίμερ Σολομών Νάχμαν (*Hlimer Solomon Nahman*), γάλλος προστατευόμενος: 991
- Χμελνίτζκι Μποργάν (*Hmelnițchi Bogdan*), χατμάνος της Ούκρανίας: 53

- Χοζουνεάσκα (= σύζυγος τοῦ Χοζουνέσκου (?) Ἀναστασία (*Hozuneasca Anastasia*)), γαιοκτήμονας: 1047
- Χοϊούγκου Ἰωάννης (*Hoiungu Ion*), κάτοικος Ἰασιίου: 142
- Χόλτ (*Holt*), ἐλεύθερος χωρικός: 362 – ἀδελφοί: 319 – οἰκογένεια: 362, 372, 445
- Χόλτ (*Holt*) Ἀνδρονάκης (*Andronachi*), ἐλεύθερος χωρικός ἀπό τό Μπαδιτσένοι: 360, 368 – ἐλεύθερος χωρικός, μάρτυρας: 360, 363, 364, 399, 401, 402 – Βασίλειος (*Vasile*), ἐλεύθερος χωρικός: 533 – Γκριγκοράς(κο) (*Grigoras(co)*), γιός τοῦ Θεοδώρου: 614 – Θεόδωρος (*Toader*): 362 – ἐλεύθερος χωρικός ἀπό τό Μπαδιτσένοι: 360, 368 – ἐλεύθερος χωρικός, μάρτυρας: 400 – γιός τοῦ Ἰωαννίτζη, μάρτυρας: 512 – μακαρίτης: 533 – Ἰωαννίτζης (Ιοπιῖ), γιός τοῦ Ἀνδρονίκου, ἀδελφός τοῦ Κυριάκου ἀπό τό Πλόπι, πατέρας τοῦ Θεοδώρου: 512 – Κυριάκος (*Chiriac*) ἀπό τό Πλόπι, γιός τοῦ Ἀνδρονίκου, ἀδελφός τοῦ Ἰωαννίτζη: 512 – ἑξάδελφος τοῦ Δημητρίου: 386 – κάτοικος τοῦ χωριοῦ Μόστιστεα: 447 – χωρικός, μάρτυρας: 430, 431
- Χολτοάια (= σύζυγος τοῦ Χόλτ (:)) Ἰλίγκα (*Holtoaia Iinca*), σύζυγος τοῦ Γιλγκοράς: 743
- Χολχάν Γρηγόριος (*Holhan Grigore*), χωρομέτρης: 1060
- Χορτολομέι (*Hortolomei*), χωρικός, ἑξάδελφος τοῦ Πατράσκο καί τοῦ Στεφάνου, μάρτυρας: 66
- Χόστε Κωνσταντίνος (*Hoste Constantin*), κάτοικος τοῦ χωριοῦ Μουντσέλου: 752
- Χοτνότζι Ἰονάσκο (*Hotnogi Ionasco*), χωρικός: 19
- Χοτσιούγκ (*Hociung*) Ἀντίοχος (*Antioh*), căpitan, γραφείας: 570 – Γεώργιος (*Gheorghe*), διευθυντής στό Δικαστήριο τοῦ νομοῦ Μπακάου: 981 – Μιχαήλ (*Mihai*), căpitan: 604 – χωρομέτρης: 607
- Χοτσιούγκου Σάνδου (*Hociungu Sandu*), χωρικός, σύζυγος τῆς Ἀνίτζας: 295
- Χούδιτσι Μπεζάν (*Hudici Bejan*), βόρηνικος de gloată στή Μολδαβία, μάρτυρας: 199, 200
- Χούλεα Γαβριήλ (*Hulea Gavril*), mazil: 681
- Χουλουμπέι Γρηγόριος (*Hulubei Grigore*), ἐλεύθερος χωρικός ἀπό τό Σοκρουζένοι: 828, 872
- Χουρμουζάκι (*Hurmuzachi*), μέγας καμινάρης στό Ντιβάνι τῆς Μολδαβίας: 172, 173
- Χουρμουζάκι Ματθαῖος (*Hurmuzachi Matei*), παχάρνικος στή Μολδαβία, χωρομέτρης: 505
- Χούρου (*Huru*), μέλος τοῦ Ντιβανίου τῆς Μολδαβίας, μάρτυρας: 1

- Χούρου Δάντσιου (*Huru Danciu*), παρκαλάμπος τοῦ Νεάμιτζ, μάρτυρας: 1
 Χουσεϊν ἀγάς, ἀδελφός τοῦ ἀγᾶ Αμπούν Κερίν καί τοῦ ἀγᾶ Ἄλῆ: 477
 Χρήστου Ἡλίας (*Hristu Ilie*), ἀδελφός τοῦ Παναγιώτη: 555 – Παναγιώτης
 (*Panaït*), ἀδελφός τοῦ Ἡλίας: 555
 Χρίζεα (*Hrizea*) ἀπό τό Μπαλτένι, μέγας βόρηνικος στό Ντιβάνι τῆς Βλα-
 χίας, μάρτυρας: 18
 Χρίνκοβιτσι (*Hrincovicî*) Ἰονάσκο (*Ionașco*), ἀδελφός τοῦ Στεφάνου, κου-
 νιάδος τοῦ Δουμητράσκο καί τοῦ Μανώλη Φούλτζεο: 23, 24 – γιός τῆς
 ἸΑναστασίας, ἀδελφός τοῦ Φρατζιάν, ἐγγονός τοῦ Γκλίγκορ, δισέγγο-
 νος τοῦ Θεοδώρου Μπουκότκο: 21 – Στέφανος (*Ștefan*), ἀδελφός τοῦ
 Ἰονάσκο, κουνιάδος τοῦ Δουμητράσκο καί τοῦ Μανώλη Φούλτζεο: 23
 Χριστίνα (*Cristina*), σύζυγος τοῦ κηροποιοῦ Νικολάου, μάρτυρας: 347
 Χριστόδουλος (;), μάρτυρας: 494
 Χρίστος (*Hristo*), χωρικός, ἀδελφός τοῦ Στρατουλάτ καί τοῦ Ἰερεμία: 29
 Χρυσοβέργης Μανωλάκης (*Hrisoverghi Manolache*), μπάνος στή Μολδαβία:
 563 – πρῶν μέγας μπάνος: 520, 547
 Χρυσοκέφαλος (*Hrisochefala*) Κωνσταντίνος (*Constantin*), στόλνικος στή
 Μολδαβία: 969, 973 – Κομνηνός (*Comnen*), στόλνικος στή Μολδαβία,
 ἐπιστάτης τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν: 922
 Χρυσσοκουλαῖος (*Hrisosculeu*), Ἄρισταρχος (*Aristarh*), μέγας βεστιάρης
 στό Ντιβάνι τῆς Μολδαβίας, μάρτυρας: 325, 327, 333, 336, 352 – Γκρι-
 γοράσκο (*Grigorașco*), μέγας καμινάρης στό Ντιβάνι τῆς Μολδαβίας,
 μάρτυρας: 398 – Δημητράκης (*Dumitrachi*), μέγας βόρηνικος de politie,
 μάρτυρας: 871
 Hari oglu Ali bese, μάρτυρας: 477

ΣΗΜΕΙΩΣΗ ΓΙΑ ΤΟ ΕΥΡΕΤΗΡΙΟ ΤΟΠΩΝ

Τά τοπωνύμια πού ἀπαντῶνται στά ἔγγραφα τοῦ Ρουμανικοῦ Ἀρχείου τοῦ Πρωτάτου παρουσιάζουν τίς ἑξῆς ἰδιαιτερότητες:

1) Ὅρισμένα ὀνόματα χωριῶν πού ἀναφέρονται στά ἔγγραφα δέν ἀποτυπώνονται σέ παλαιούς ἢ νεότερους χάρτες καί γεωγραφικά λεξικά, ἐνῶ πολλά ἀπό αὐτά δέν ἀντιστοιχοῦν σέ τοπωνύμια καί οἰκιστικές θέσεις τῆς σύγχρονης Ρουμανίας. Παράλληλα, ἡ σημερινή διοικητική καί γεωγραφική διαίρεση τῆς χώρας δέν ἀντιστοιχεῖ ἀπολύτως μέ ἐκείνη παλαιότερων ἐποχῶν. Ὑπάρχουν ἐπίσης περιπτώσεις πού μέ τό ἴδιο ὄνομα ἀπαντῶνται περισσότερα χωριά σέ διαφόρους νομούς. Ἐκεῖ πού σημειώνεται δίπλα στό ὄνομα τοῦ χωριοῦ καί ὁ νομός αὐτό ἀναφέρεται κατά κύριο λόγο στό ἴδιο τό ἔγγραφο.

2) Οἱ ἔννοιες χωριό, κτῆμα ἢ παλαιοχώρι, πού χρησιμοποιοῦνται στά ἔγγραφα δέν εἶναι σαφεῖς ὡς πρός τό περιεχόμενό τους. Γιά παράδειγμα μέ τήν ἔννοια κτῆμα ὁ συντάκτης τοῦ ἐγγράφου μπορεῖ νά ἐννοεῖ μία ἔκταση εἴτε μικρότερη εἴτε μεγαλύτερη ἐνός χωριοῦ. Γι' αὐτό προτιμήσαμε νά χρησιμοποιήσουμε γιά τό κτῆμα τή λέξη ἔκταση, ἐκεῖ πού δέν ἀναφέρεται ἡ λέξη χωριό.

ΕΥΡΕΤΗΡΙΟ ΤΟΠΩΝ

A

- Ἄβραμένι (*Anrămenî*), χωριό στη Μολδαβία στὸν νομὸ Ἰασίου: 510, 514, 561, 564, 566, 568, 649, 666, 668, 669, 775 – παλαιοχώρι στή Μολδαβία: 188 – χωριό στή Μολδαβία στὸν νομὸ Ρόμαν: 376 – χωριό στή Βεσσαραβία: 649, 922, 1001
- Ἄγιον Ὅρος (*Sfântul Munte*): 5, 67, 128, 129, 168, 211, 307, 377, 426, 468, 470, 472, 485, 500, 826, 954, 966 – Πρωτότον (*Protatu*): 128, 129, 168, 174, 497, 1091 – ἡ Σύναξη: 168 – ἡ Ἱερά Κοινότητα: 801, 949, 951, 952, 1055 – μονὴ τοῦ Ἁγίου Παντηλεήμονος (*Sfântul Pantelimon*): 981, 982, 988
- Ἄδαπατοάρε (*Adăpătoare*), ἔκταση στή Μολδαβία στό χωριό Φαρκασέν: 513
- Ἄδζ(ι)ουδένι (*Adj(i)udenî*), χωριό στή Μολδαβία στὸν νομὸ Ρόμαν: 8, 13-15, 41, 51, 52, 106, 107, 316, 349, 367, 375, 403, 540, 545, 609, 736, 745, 774, 776, 804, 811, 819, 878, 903, 929, 931, 939, 1055
- Ἄραμέστι (*Arămești*), χωριό στή Μολδαβία, στὸν νομὸ Νεάμτζ: 298, 299, 303, 304, 360, 397, 404, 455, 684, 731, 733, 739, 841, 900 – στὸν νομὸ Μπακάου: 357
- Ἄρτζες (*Argeș*), ποταμὸς στή Βλαχία: 130

B

- Βαΐδεέι (*Vaideeî*), χωριό στή Μολδαβία: 803
- Βακότα (*Vacotă*), ἀμπελώνας κοντά στό Ἰάσι: 177
- Βάλεα Μπάκουλουι (*Valea Bacului*), ἔκταση στή Μολδαβία, κοντά στό Ἰάσι: 82, 83, 85, 87, 808
- Βάλεα Οάρζεϊ (*Valea Oarzei*), χωριό στή Μολδαβία, στὸν νομὸ Ρόμαν: 787
- Βάλεα Σεάκα (*Valea Seacă*), χωριό στή Μολδαβία, στὸν νομὸ Μπακάου (:): 356, 884
- Βάλεα Στιουμπέιλουϊ (*Valea Știubeiului*), ἔκταση στή Μολδαβία, κοντά στό Ἰάσι: 82
- Βάλεα Τσετάτζι (*Valea Cetății*), ἔκταση στή Μολδαβία: 601
- Βάλεα Φλοάρεϊ (*Valea Floarei*), ἔκταση στή Μολδαβία, κοντά στό Ἰάσι: 82
- Βαλένι (*Văleni*), κοιλάδα στή Βλαχία, στὸν νομὸ Δάμποβιτζα: 130
- Βαράτεκ (*Văratec*), μονὴ στή Μολδαβία στὸν νομὸ Νεάμτζ: 938

- Βασιλειούτζι (*Vasileuți*), χωριό στή Μολδαβία στόν νομό Ίασίου: 43, 44, 250, 428, 434, 467, 510, 514, 561, 666, 668–670, 922, 1060, 1070, 1087, 1094
- Βασιλειούτζι Μάρι (*Vasileuți i Marî*), χωριό στή Μολδαβία στόν νομό Ίασίου: 250
- Βασιλειούτζι Μίτσι (*Vasileuți i Micî*), χωριό στή Μολδαβία στόν νομό Ίασίου: 250, 793
- Βασλούι (*Vaslui*), κωμόπολη στή Μολδαβία στόν νομό Βασλούι: 122, 125, 126
- Βερχούβολο (*Verhuvolo*), χωριό στή Μολδαβία στόν νομό Καρλιγκατούρι: 25
- Βεσσαραβία (*Basarabia*): 750, 938, 1086 – ή Ήπιτροπή Όριοθεσιών: 915, 917
- Βιβροράνι, Βιβρορένι ή Βιβφορένι (*Vivoranî, Vivoreni* ή *Viforeni*), χωριό στή Μολδαβία στόν νομό Μπτοτσάνι: 541, 572, 706, 715, 722, 724, 726, 818, 907, 908, 987
- Βιζούνιε (*Vizunie*), έκταση στή Μολδαβία στόν νομό Ρόμαν: 657
- Βινδερέι (*Vinderei*), χωριό στή Μολδαβία στόν νομό Τούτοβα: 762, 763
- Βιτζικέστι (*Vitichesți*), έκταση στή Βλαχία κοντά στό Όράσουλ δέ Φλότσι: 121
- Βλαδένι (*Vlădenî*), χωριό στή Μολδαβία στόν νομό Σουτσεάβα: 29
- Βλαχία (*Valahia, Țara Românească*), τό Ήφετείο (*Curtea de Apel*): 1035 – τό Μεγάλο Λογοθέσιο τών εκκλησιαστικών ύποθέσεων (*Marea Logofeție a treburilor bisericesti*): 976 – τό Πολιτικό Ήφετείο (*Curtea civilă de Apel*), Α΄ Τμήμα: 1037 – το Πολιτικό Ντιβάνι, Α΄ Τμήμα: 1007
- Βλαχία (Μεγάλη), (*Valahia Mare*) τό Πολιτικό Ήφετείο (*Curtea de Apel*): 1024
- Βορόνα (*Vorona*), μονή στή Μολδαβία στόν νομό Μπτοτσάνι: 938
- Βουκουρέστι (*București*): 129, 130, 207, 1026 – μονή Κοτροτσένι (ή Κοτροτσανίου) (*Cotroceni*): 128–130, 207, 909, 924, 933, 940, 941, 944, 951, 976, 979, 1007, 1026, 1029, 1034, 1035, 1037, 1043, 1090, 1091, 1092 – μονή Ράδου Βόδα (*Radu Vodă*): 207 – μονή του Άγίου Σάββα (*Sfântul Sava*): 207 – όδός Ούλιτζα τσέα Μάρε (*Ulița cea Mare*): 130 – ή Β΄ Ήπιτροπή Βέρδε (*Comisia a II-a Verde*): 1029 – συνουσία Καρμιδαρι δέ Σούς (*Cărmidarii de Sus*), : 924, 925 – τό χάνι Σεριμπάν Βόδα (*Șerban Vodă*): 1040, 1043

Γ

- Γκαϊοάνι (*Găioani*), χωριό στή Βλαχία στόν νομό Ήλφοβ: 207
- Γκαϊνά (*Găina*), έκταση στό Ίάσι: 647
- Γκαλάτα (*Galata*), έκταση στή Μολδαβία στόν νομό Ίασίου: 1027

- Γκαοζάνι (*Găozani*), χωριό στή Βλαχία στόν νομό Ίλφοβ: 130
 Γκαρτζέστι (*Gârjești*), παλαιοχώρι στή Μολδαβία στόν νομό Ίασίου: 1020
 Γκιραϊέστι (*Ghirăiești*), ἔκταση στή Μολδαβία στόν νομό Ρόμαν (:): 972
 Γκολαέστι (*Golăești*), ἔκταση στή Μολδαβία: 458
 Γκουράνδα (*Guranda*), ἔκταση στή Μολδαβία στόν νομό Μποτοσάνι: 955, 956
 Γκροζαβέστι δέ Ζός (*Grozăveștii de Jos*), ἔκταση στή Βλαχία, δίπλα στόν ποταμό Κολεντίνα: 207
 Γκρουμαζέστι (*Grumăzești*), χωριό στή Μολδαβία στόν νομό Νεάμτζ: 12

Δ

- Δαντζάνι (*Dănțani*), χωριό στή Μολδαβία στόν νομό Μποτοσάνι: 1054
 Δεάλουλ Νόου (*Dealul Nou*), χωριό στή Μολδαβία στόν νομό Μπακάου: 278, 280, 356, 384, 387, 862, 864, 989 – περιοχή κοντά στό Ίάσι: 527
 Δελέني (*Deleni*), ἔκκλησία στόν νομό Τούτοβα: 476 – χωριό στή Μολδαβία στόν νομό Μπακάου: 52
 Δέλνιτζα (*Delnița*), περιοχή στή Μολδαβία: 1084
 Διμισκάνι (*Dimiscani*), χωριό στή Μολδαβία: 358
 Διντζέστι (*Dinjești*), χωριό στή Βλαχία στόν νομό Ίλφοβ: 130, 207
 Δοάμνεϊ (*Doamnei*), μονή στή Μολδαβία, κοντά στό Μποτοσάνι, μετόχι τῆς μονῆς τοῦ Ἁγίου Παντηλεήμονος τοῦ Ἁγίου Ὅρους: 54
 Δολνιτσένι (*Dolniceni*), χωριό στή Μολδαβία στόν νομό Μποτοσάνι: 985
 Δομπροβάτζ (*Dobronă*), μονή στή Μολδαβία στόν νομό Ίασίου, μετόχι τῆς μονῆς Ζωγράφου τοῦ Ἁγίου Ὅρους: 208, 341, 523
 Δοροσκάνι (*Doroșcani*), παλαιοχώρι στή Μολδαβία στόν νομό Ίασίου: 1020
 Δουμουσένι (*Dumușeni*), χωριό στή Μολδαβία στόν νομό Δοροχό: 358
 Δουμπραβένι (*Dumbrăveni*), χωριό στή Μολδαβία στόν νομό Μποτοσάνι (:): 49
 Δραργιτσένι (*Drăghiceni*), χωριό στή Μολδαβία: 218, 435

Ε

- Ἐρμπιτσένι (*Erbiceni*), ἔκταση στή Μολδαβία: 1036

Ζ

- Ζαγκορένι (*Zagoreni*), χωριό στή Μολδαβία στόν νομό Δοροχό: 358
 Ζαλουτσένι (*Zăluceni*), χωριό στή Βεσσαραβία στόν νομό Σορόκα: 28
 Ζαμπραούτσι (*Zăbrăuți*), χωριό στή Μολδαβία στόν νομό Πούτνα: 750, 754, 1003, 1004

Ζαχόρνα (*Zahorna*), χωριό στη Μολδαβία: 798

Ζεγκάνι (*Zegani*), χωριό στη Μολδαβία: 447

Ζεραβάτζ (ή Ζιραβάτζ) (*Jeravăț* ή *Jiravăț*), ποταμός στη Μολδαβία: 3, 218, 766

Ζίτζια (*Jijia*), ποταμός στη Μολδαβία: 4, 6, 7, 16, 31-33, 37, 38, 42, 154, 227, 231, 239, 245, 415, 576, 595, 902

Ζισκάνι (*Jiscani*), χωριό στη Μολδαβία στον νομό Νεάμιτς: 386, 733

I

Ίακομπένι (*Jacobenî*), χωριό στη Μολδαβία στον νομό Χαρλάου: 42

Ίασι (*Iași*): 27, 32, 33, 36, 41, 43, 44, 53, 55, 57, 63-65, 68, 70-80, 82-85, 88, 89, 92-96, 100-104, 106, 107, 110, 111, 113-115, 117-120, 124, 125, 131, 135-139, 141-144, 146, 149, 151, 152, 154, 156, 157, 160, 162, 163, 165, 169, 171, 172, 175-177, 180-183, 186, 187, 190, 194, 195, 198-201, 204-206, 209-213, 215-217, 220, 227-230, 232, 235, 236, 238, 239, 242, 246, 251, 254-257, 259-263, 268, 269, 271-273, 275, 276, 279, 285, 289, 290, 292, 295-299, 302-304, 306, 312-316, 327, 332, 333, 346, 355, 377, 380, 383, 386, 413, 469, 484, 532, 537, 577, 593, 611, 617, 626, 628, 629, 655, 680, 696, 702, 703, 708, 728, 756, 768, 786, 798, 805, 807, 809, 814, 817, 825, 889., 932, 998, 1025, 1052, 1055, 1061, 1079 – Περιοχές: Ρέδιουλ λούι Τατάο (*Rediul lui Tătar*): 118 – Τάργκουλ Φαϊνί (*Târgul Făiniî*): 301 – Συνοικίες: Κακάινι (*Căcainiî*): 301 – Μουντενίμια δέ Μίζλοα (*Muntenimea de Mijloc*): 405 – Πακουράρι (*Păcurari*): 413, 844, 936, 978, 991 – Πόδουλ Βέκι ή Ποδοβέκι (*Podul Vechi*): 323, 449, 450, 456, 494, 495, 555, 751, 921 – Σφάντουλ Γκεόργκε (*Sfântul Gheorghe*): 536 – Σφάντουλ Παντελιμόν (*Sfântul Pantelimon*): 755, 935, 1028 – Τάργκουλ δέ Σούς (*Târgul de Sus*): 177, 414, 813 – Τάργκουλ Κούκουλουύ (*Târgul Cucului*): 938, 966 – Φερεδέι(λοο) (*Feredeii(lor)*): 475, 482, 492, 506, 523, 558, 570, 592, 599, 643, 744, 746, 821 – ‘Οδοί: Καρβασαράεϊ ή Καρβασαράεϊ (*Carvasaralei* ή *Cărvăsăriei*): 95, 105123, 124, 626 – Ούλιτζα Μάρε (ή Μεγάλη Ούλιτζα) (*Ulița Mare*): 78, 89, 331, 470, 471, 481, 485, 539, 605, 627, 628, 641, 656 – Πιτσιορογοαέϊ (*Piciorogoaei*): 93, 123 – Σφάντουλ Παντελιμόν (*Sfântul Pantelimon*): 451 – Τάργκουλ δέ Σούς (*Târgul de Sus*): 177, 414, 813 – Τιουμποταρεάσκα (*Ciubotărească*): 39, 76, 385 – Μονές: ‘Αγίου Σάββα (*Sfântul Sava*): 13-15 – ‘Αγίου Σπυρίδωνος (*Sfântul Spiridon*): 1032 – Γκαλάτα (*Galata*), μετόχι του Παναγιού Τάφου: 611, 774, 776, 1027 – Γκόλια (*Golia*), μετόχι της μονής Βατοπαιδίου του ‘Αγίου ‘Ορους: 34, 92, 94, 117, 208, 358 – Δάγκου (ή Ντάγκου) (*Dancu*), μετόχι της μονής Ξηροποτάμου του ‘Αγίου ‘Ορους:

177, 394, 504, 1032 – Κασίν (*Caşin*): 79 – Κοπούου (*Corou*), μετόχι της μονής τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν: 131, 133, 135, 160, 162, 167-169, 171-173, 175, 177, 180, 185-187, 201, 204, 206, 212, 215, 217, 225, 253, 274, 313, 325, 333, 341, 390, 391, 408, 415, 416, 437, 441, 444, 454, 457, 460, 468, 622, 642, 662, 923, 952, 954 – Μπαρμπούου (*Bărboiu*), μετόχι τῆς μονῆς Βατοπαιδίου τοῦ Ἁγίου Ὁρους: 938 – Μπαρνόβου (*Barnovschi*): 610, 611 – Τριῶν Ἱεραρχῶν (*Trei Ierarhi*): 30, 34, 36, 43, 44, 55, 57, 60, 61, 63, 64, 71, 72, 74-77, 80, 89, 92, 94, 99-103, 109, 114, 115, 117, 120, 123, 124, 126, 133, 147, 153, 156, 164, 168, 171, 174, 181, 184, 188, 190-196, 198, 202, 203, 205, 208, 211, 213, 214, 216, 219-223, 226-229, 232, 234-238, 244, 246, 247, 249, 251-253, 255, 258-261, 263, 265, 269, 271, 272, 275-278, 284-292, 295, 297, 298, 300, 302-312, 314, 316, 321, 326-329, 331, 332, 334, 340, 344-346, 349, 351-355, 358, 359, 364-367, 370, 371, 374-377, 380, 383-385, 388, 392, 395-399, 401, 403-407, 410, 418-425, 428-432, 434-436, 438, 439, 442, 443, 446, 448, 450-453, 455-457, 459, 461, 463-465, 467, 469-473, 475, 477, 479, 484, 487-489, 492, 494-500, 502-508, 510, 514-521, 523, 537, 528, 531, 532, 537, 538, 540-543, 545, 549, 551, 552, 556, 557, 559-561, 564, 566, 569-573, 575-577, 579-582, 584, 586, 591-594, 596, 598-603, 605, 607, 609, 612, 614-616, 620, 622-630, 632, 633, 637, 639-641, 643-648, 656, 661, 663-665, 667, 669-671, 674, 676, 680, 681, 683, 685, 686, 688, 689, 691-694, 696, 698, 700, 702, 705-707, 709, 712, 713, 715-720, 725, 727, 731-733, 735-739, 747, 750-753, 755, 756, 763, 764, 767, 771, 774-776, 778-781, 783, 785-789, 792, 794, 798-801, 805, 807, 809, 810, 812-816, 818, 822, 823, 825-830, 832, 837, 839, 840, 842, 844, 846-848, 850, 852-857, 859, 861, 867, 868, 870-873, 875, 877, 878, 880, 884-887, 889, 891, 893, 894, 898, 899, 901-907, 914, 916, 918, 922, 923, 927-932, 934-939, 942, 943, 945, 946, 948, 950-952, 957-971, 973, 974, 977, 978, 980, 983, 986-993, 995, 998-1005, 1008-1015, 1017-1019, 1021-1023, 1025, 1027, 1028, 1030-1036, 1039, 1041, 1042, 1044, 1046-1051, 1056, 1059, 1061, 1063, 1065, 1069, 1070, 1072, 1074-1076, 1079, 1085-1088, 1093 – Τσεατζούα (*Cetățuia*): 406, 409, 646, 654, 661, 671, 673, 674, 676, 934 – Φρουμοάσα (*Frumoasa*): 917, 918 – Ἐκκλησίαι: Ἁγίου Παντηλεήμονος (*Sfântul Pantelimon*): 300, 626, 638, 640, 644, 647, 689, 719, 755, 799, 800, 822, 932, 935, 1028 – Ἑλληνική Ἐκκλησία (*Biserica grecească*): 823 – Καθολική Ἐκκλησία (*Biserica catolică*): 497, 592, 594, 805, 815, 863 – Κουρελάρι (*Curelari*): 1032 – τῶν 40 Μαρτύρων (*40 de mucenici*): 938 – Ἐπιτροπέι: τοῦ νοσοκομείου Σφάντουλ Σπιριδόν (*Sfântul Spiridon*): 1032 – Ἀλμπάστρα (*Albăstră*): 742 – Νοσοκομεῖα: Σφάντουλ Σπιριδόν (*Sfântul Spiridon*): 938 –

- Ἄστυνομικές Ἀρχές: 1041, 1042 – Προξενεία: – τό Ρωσικό Προξενεῖο: 893, 949, 954 – τό Γαλλικό Προξενεῖο: 1032 – ἡ γέφυρα Ρόσου (*Rosiu*): 611 – τό Στρατόπεδο: 1042 – τό Λουτρό: 500 – τό παλαιό Καραβασαρά: 786 – ἡ *Vornicia de apruzi*: 823
- Ἰάσι (*Iasi*), νομός: 260, 276, 427, 564, 673, 700, 1050 – ἡ *Ispravnicia*: 674, 675, 707, 709 – τό Δικαστήριο: 949, 951, 952, 963, 969, 978, 998, 1005, 1008, 1009, 1015, 1019, 1022, 1023, 1032, 1039, 1044 – τό Δικαστήριο, Α΄ Τμήμα: 1021, 1027, 1033 – ἡ Ἐπιτροπή Ὁριοθεσιῶν: 917, 918
- Ἱεροσόλυμα (*Ierusalim*): 426
- Ἰονασέτι (*Ionășeni*), ἔκταση στή Μολδαβία στόν νομό Μποτοσάνι: 572, 906, 955, 956, 999 – χωριό στή Μολδαβία στόν νομό Χαρλάου: 235 – παλαιό χωριό: 660
- Ἰονασέστι (*Ionășești*), χωριό στή Μολδαβία: 651, 710
- Ἰουγκάνι (*Iugani*), χωριό στή Μολδαβία: 341, 375, 540, 609, 634, 737, 843, 927, 983 – χωριό στή Μολδαβία στόν νομό Ρόμαν: 403, 623, 745, 903, 939, 970, 974, 1055, 1076 – παλαιό χωριό: 736 – χωριό στή Μολδαβία στόν νομό Σουτσεάβας: 17, 21, 23, 26, 55, 58 – χωριό στή Μολδαβία στόν νομό Καρλιγκατούρι: 224
- Ἰουγκάνι δίν Βάλε (*Iugani i din Vale*), ἔκταση στή Μολδαβία στόν νομό Ρόμαν: 939
- Ἰουγκάνι δίν Δεάλ (*Iugani i din Deal*), ἔκταση στή Μολδαβία στόν νομό Ρόμαν: 939
- Ἰουμσάνι (*Iumșani*), χωριό στή Μολδαβία: 511
- Ἰουργιτσέτι (*Iurghiceni*), χωριό στή Μολδαβία: 1044
- Ἰουρτσέστι (*Iurcești*), χωριό στή Μολδαβία: 651, 660, 710

Κ

- Καϊνέτι (*Câineni*), χωριό στή Μολδαβία: 430, 891
- Κακάινα (*Căcaina*), ποταμός στή Μολδαβία: 177
- Κακατσέτι (*Căcăcenți*), χωριό στή Βεσσαραβία στόν νομό Σορόκας: 30
- Καλούγκαρα (*Călugăra*), ἔκταση στή Μολδαβία στόν νομό Μπακάου: 968
- Καλουγκαρέτι (*Călugăreni*), χωριό στή Μολδαβία στόν νομό Μπακάου (:): 356
- Καμιλέστι (*Cămilești*), χωριό στή Μολδαβία στόν νομό Τεκούτσι: 57, 61, 72, 79
- Καμπουλούγκ (*Câmpulung*), πόλη στή Μολδαβία στόν νομό Σουτσεάβα: 158 – ἡ *Vornicia*: 134, 158
- Κανέτι (*Câneni*), χωριό (ἢ ἔκταση) στή Μολδαβία : 66, 97, 565, 567, 585, 841, 1069 – στον νομό Νεάμιτζ: 256, 262, 268, 269, 282-285, 299, 302, 310, 315, 360, 362, 365, 366, 400-402, 404, 418, 420, 443, 447, 512, 580, 581, 607, 899, 900 – παλαιό χωριό: 273, 282, 289, 295, 296, 303, 332 – στόν

- νομό Μπακάου: 432, 747, 1078
 Καποτάνι (*Capotani*), χωριό στη Μολδαβία: 70
 Καρλίγκ (*Cârlig*), μονή στη Μολδαβία: 217
 Καρλίγκατουρά (*Cârligătura*), νομός στη Μολδαβία: 260, 694, 789, 790, 890
 Καρλίγκουλ (*Cârligul*), έκταση στη Μολδαβία στον νομό Ίασίου (:): 959
 Καρνιτσένι (*Cărnicești*), έκταση στη Μολδαβία στον νομό Ίασίου: 317, 318, 320, 391, 414-416, 437, 700, 707, 709, 714
 Καρστινέστι (*Cârținești*), χωριό στη Βλαχία στον νομό Ίλφοβ: 130
 Κάτω Βλάμνικ (*Vlămnicul de Jos*), έκταση στη Μολδαβία, στον νομό Τεκούτσι: 394
 Κισινάου (*Chișinău*), πρωτεύουσα της Βεσσαραβίας: 888 – ή *Isprăvnicia* – 888
 Κλάντζα (*Clanța*), χωριό στη Βλαχία στον νομό Ίλφοβ: 207
 Κοζμένι (*Cozmeni*), χωριό στη Μολδαβία στον νομό Ίασίου: 691-693, 917, 918, 1065, 1067
 Κοζμέστι (*Cozmești*), χωριό στη Μολδαβία στον νομό Ρόμαν: 525, 526, 651, 652, 658, 926, 980 – παλαιοχώρι: 631, 928
 Κοζμπάν (*Cojban*), χωριό στη Μολδαβία: 514
 Κοίμησης της Θεοτόκου (*Adormirea Maicii Domnului*), σκήπη στη Μολδαβία κοντά στο Μπακάου: 305
 Κοϊτσένι (*Coicenî*), χωριό στη Μολδαβία στον νομό Ίασίου: 30, 917, 1065 – παλαιοχώρι: 246
 Κολεντίνα (*Colentina*), ποταμός στη Βλαχία: 207
 Κολιτσένι (*Colicenî*), χωριό στη Μολδαβία στον νομό Σουτσεάβας: 29
 Κομπάνι (*Cobani*), χωριό στη Μολδαβία στον νομό Ίασίου: 510, 771
 Κοντσένι (*Concenî*), έκταση στη Μολδαβία: 918
 Κοπόου (*Copou*), έκταση στη Μολδαβία στον νομό Ίασίου: 65, 73, 81, 313, 378, 413, 438, 454, 621, 723, 836, 884, 949, 959, 960, 986, 995, 1027, 1039, 1042 – λόφος στο Ίάσι: 307 – όροπέδιο: 1041
 Κοσατζένι, Κοσατζένι, Κοσιντζένι, Κοσατζίνι (*Cosânjeni, Cosăjeni, Cosînjeni, Cosăjinii*), έκταση στη Μολδαβία στον νομό Καρλίγκατουρού: 217, 221, 253, 341, 694, 772, 783, 791, 802
 Κοστέστι (*Costești*) – έκταση στη Μολδαβία: 54, 233, 235, 574, 576, 706, 713, 726, 907, 908, 987, 999, 1000, 1012, 1013 – χωριό στη Μολδαβία στον νομό Δοροχόι: 31-33, 236 – στον νομό Χαράλου: 16, 231 – στον νομό Μπτοτσάνι: 37, 38, 234, 248, 541, 572, 575, 724
 Κοτνάρι (*Cotnari*), κωμόπολη στη Μολδαβία στον νομό Ίασίου: 30, 34
 Κοτροτσένι (*Cotroceni*), χωριό στη Βλαχία στον νομό Ίλφοβ: 130, 207
 Κουπτσίιν (*Curcin*), χωριό στη Βεσσαραβία (:): 994
 Κούπττσιτσι (*Curcici*), χωριό στη Μολδαβία: 70
 Κραχανέστι ή Πόδοουλ Ίλοάιέι (*Crăhănești* ή *Podul Iloaiei*), παλαιοχώρι στη

- Μολδαβία στόν νομό Ίασίου: 1020
 Κρετσιονέστι (*Crecionești*), χωριό στη Μολδαβία: 47
 Κρίβέστι (*Crivești*), χωριό στη Μολδαβία στόν νομό Ρόμαν (:): 946

Λ

- Λαϊκάνι (*Lăicani*), χωριό στη Μολδαβία: 91
 Λατζκάνι, Λετζκάνι ή Λιτζκάνι (*Lăjcani, Lejcani* ή *Lițcani*), παλαιοχώρι στη Μολδαβία στόν νομό Μπακάου (:): 6, 7 – χωριό στη Μολδαβία στόν νομό Μμποτοσάνι: 41, 45, 107, 233, 234, 237, 541, 572, 574-576, 729 – στόν νομό Χαρλάου: 154 – στόν νομό Δοροχόν: 228
 Λέτεα (*Letea*), χωριό στη Μολδαβία στόν νομό Μπακάου: 36, 63, 74, 109, 153, 156, 164, 189, 232, 252, 264, 272, 298, 310, 491, 547-549, 581, 583, 650, 697, 747, 823, 830, 845, 846, 849, 856, 862, 864, 869, 875-877, 879-882, 884-886, 891, 899, 957, 968, 975, 1047, 1073
 Λεφκουσένι (*Lefcușeni*), χωριό στη Μολδαβία: 543
 Λούνκα (*Lunca*), χωριό στη Βλαχία, στόν νομό Ίλφοβ: 130, 207

Μ

- Μαλινέστι (*Mălinești*), χωριό στη Βεσσαραβία στόν νομό Χοτίν: 34
 Μανδρέστι (ή Σάρκα) (*Mândrești* ή *Sarca*), χωριό στη Μολδαβία στόν νομό Ίασίου: 1015, 1019-1021
 Μαρζάστι ή Μαρζέστι (*Mărzăști* ή *Mărzești*), χωριό στη Μολδαβία στόν νομό Ίασίου: 161, 441, 444, 792, 798, 809, 812, 814
 Μαρτζέστι (*Mărgești*), χωριό στη Μολδαβία: 897
 Μαρτζινένι (*Mărgineni*), παλαιοχώρι στη Μολδαβία στόν νομό Νεάμτζ: 49
 Ματεϊάνι (*Mateiani*), χωριό στη Μολδαβία στόν νομό Δοροχόν: 52
 Ματεσέστι (ή Ματισέστι) (*Măteșești* ή *Mățișești*), χωριό στη Βλαχία στόν νομό Ίάλομτζα (:): 130, 207
 Μεδελένι (*Medeleni*), έκταση στη Μολδαβία (=τό κάτω τμήμα του χωριού Δραγκοβάνι): 9
 Μελεσκάνι (*Meleșcani*), χωριό στη Μολδαβία στόν νομό Τούτοβα: 136
 Μελεστειένι (*Meleșteieni*), έκταση στη Μολδαβία στόν νομό Ρόμαν: 685, 717
 Μέρα (*Mera*), περιοχή στη Μολδαβία: 625
 Μεσένι (*Meșeni*), χωριό στη Μολδαβία στόν νομό Τούτοβα: 136
 Μιροσλάβα (*Miroslava*), χωριό στη Μολδαβία στόν νομό Ιασίου: 30
 Μιρούσι (*Miruzi*), έκταση στη Μολδαβία: 637

Μιρτσέστι (*Mircești*), χωριό στή Μολδαβία στον νομό Ρόμαν: 525, 526, 530, 535, 544, 613, 651, 652, 657-660, 704, 710, 926, 927, 928, 939, 970, 980 – παλαιοχώροι: 631, 634

Μιτροουσέστι (*Mitrușești*), έκταση στή Μολδαβία: 595

Μιχάιλέστι (ή Καρλίγκουλ) (*Mihăilești* ή *Cărligul*), χωριό στή Μολδαβία: 906

Μοβίλα Μάρε (*Movila Mare*), χωριό στή Μολδαβία στον νομό Καρλιγκατούρι: 938

Μοβιλένι (*Movileni*), χωριό στή Μολδαβία στον νομό Ρόμαν: 685, 717, 718, 964

Μοβιλέστι (*Movilești*), χωριό στή Μολδαβία: 705

Μογκοσέστι (*Mogoșești*), χωριό στή Μολδαβία: 62, 651

Μοϊμέστι (ή Μοϊνέστι) (*Moimești* ή *Moinești*), χωριό στή Μολδαβία στον νομό Ίασίου: 27, 68, 133, 135, 161, 171, 179

Μοϊσέστι (*Moisești*), χωριό στή Μολδαβία στον νομό Καρλιγκατούρι: 938

Μολδαβία (*Moldova*): 145, 157, 158, 668 – τό Ντιβάνι: 395, 404, 415, 420, 452, 455, 458, 459, 496, 497, 534, 556, 557, 560, 564, 566, 568, 571, 585, 587, 591, 597, 605, 621, 626, 631, 669, 691, 692, 705, 712, 716, 729-731, 734, 736, 739, 740, 745, 748, 756, 757, 760-763, 767, 768, 772-775, 783, 791, 793, 796-798, 805, 812, 814, 816, 817, 841, 853, 869, 873, 874, 885, 897, 913, 936, 964, 975, 985 – τό Μεγάλο Λογοθέσιο: 690-694, 700, 707, 708, 725, 737, 750, 811, 819, 838, 857, 860, 872, 879 – ή Μητρόπολη: 642, 713, 757, 760, 793, 812, 898, 922 – ή Vornicia: 836 – ή Vornicia de aprozi: 760, 767, 768, 791, 802, 887, 890 – ή Stărostia: 754 – ή Αγία: 998 – ή Dicasteria: 750, 753 – τό (πολιτικό) Δικαστήριο: 768 – τό Ήφετείο : 1019, 1025, 1032 – τό Δικαστικό Ντιβάνι: 927, 928, 942, 943, 945, 1052 – Ήπιτροπή έλληνο-μοναστηριακών περιουσιών: 930, 936, 995 – Ήπιτροπή Όριοθεσιών: 934 – Ήπιτροπή μοναστηριακών έσοδών: 927, 931 – Τμήμα Ήσωτερικών Ήποθέσεων: 948, 950 – Τμήμα Δημοσιών Ήποθέσεων: 1041 – Άνω Χώρα (*Țara de Sus*), τό Ντιβάνι: 969, 1012, 1014, 1020 – τό Ήφετείο: 954-956, 958-961, 970, 972, 973, 983, 986, 991, 999, 1005, 1008, 1009 – Κάτω Χώρα (*Țara de Jos*), τό Δικαστήριο: 988, 990 – τό Ήφετείο: 962

Μοσετέστι (ή Μουσατέστι ή Μουσετέστι) (*Moșetești*, ή *Mușătești* ή *Mușetești*), χωριό στή Μολδαβία: 326, 841, 891 – στον νομό Νεάμπτζ: 281, 297, 299, 360, 365, 366, 380, 383, 404, 518, 580, 581 – στον νομό Μπακάου: 747

Μόστιστεα (*Mostiștea*), χωριό στή Μολδαβία: 447

Μουντσέλ (*Muncel*), χωριό στή Μολδαβία: 660

Μουρζέστι (*Murzești*), χωριό στή Μολδαβία: 806

Μουρτζένι (*Murgeni*), χωριό στή Μολδαβία: 997

- Μουσατέστι - Τζεργτζέστι (*Muşătești - Gergești*), περιοχή στή Μολδαβία: 596
 Μουστσέλ (*Muscel*), χωριό στή Μολδαβία στον νομό Σουτσεάβας: 308
 Μπαδέστι (*Bădești*), χωριό στή Μολδαβία: 254
 Μπαδιτσένι (*Bădiceni*), χωριό στή Μολδαβία: 259, 267, 269, 299, 315, 319, 328, 399-402, 430, 431, 445, 447, 522, 614, 891 – στον νομό Μπακάου: 289, 290, 292, 747, 1078 – στον νομό Νεάμιτζ: 256, 261-263, 295, 296, 310, 360, 362, 365, 366, 404, 443, 580, 581
 Μπακάου (*Bacău*), πόλη στή Μολδαβία: 63, 71, 80, 119, 148, 164, 192-194, 196-198, 203, 226, 252, 270, 288, 291, 293, 335-337, 338, 357, 361, 363, 364, 373, 387, 420, 455, 459, 520, 553, 563, 589, 650, 733, 739, 740, 741, 747, 750, 773, 778, 795, 823, 830-832, 834, 835, 837-840, 848, 852, 855, 858, 864, 898, 947, 990, 1068, 1077, 1080 – ή μονή Πρέτσιστα (ή Ήγεμονική Έκκλησία) (*m-rea Precista* ή *Biserica Domnească*), μετόχι τής μονής τών Τριών Ήραρχών: 36, 74, 113, 183, 243 298, 335, 336, 339, 343, 418, 420, 519, 578, 583, 588, 614, 637, 650, 684, 688, 695, 697, 699, 711, 721, 730, 731, 739-741, 743, 747, 758, 769, 784, 835, 837, 838, 839, 845, 848-850, 852, 854, 858, 859, 861, 862, 864, 869, 875-877, 879, 880, 891, 947, 948, 975, 984, 1002, 1051, 1077, 1080, 1093 – δόδς Ούλιτζα Μάρε (*Ulița Mare*): 947 – τό έβραϊκό νεκροταφείο: 1081
 Μπακάου (*Bacău*), νομός: 195, 280, 306, 432, 548, 549, 589, 590, 740, 795, 842, 848, 849, 851, 857, 858, 861, 869, 879, 1050 – ή *Ispravnicia*: 596, 732, 734, 741, 769, 831, 835, 837, 881, 950, 839, 840, 847, 850, 857, 860, 862, 870, 948, 981 – τό Δικαστήριο: 957, 965, 981, 984, 988, 989, 1002
 Μπαλανέστι (*Bălănești*), χωριό στή Μολδαβία στον νομό Τούτοβα: 1, 3, 20, 35, 40, 47, 86, 240-242, 311, 435, 436, 446, 521, 619, 620, 762-766, 803, 866-868, 962, 967, 971, 1058 – παλαιοχώρι: 218
 Μπαλομρέστι (*Balomirești*), έκταση στή Μολδαβία στον νομό Καρλιγκατούρι: 938
 Μπαμπιτσένι (*Băbicieni*), χωριό στή Μολδαβία: 906
 Μπαρλάδ (*Bârlad*), κομμόπολη στή Μολδαβία: 1058 – ποταμός στή Μολδαβία: 72, 79
 Μπαρλέστι (*Bârlești*), χωριό στή Μολδαβία: 215
 Μπαρμπατέστι (*Bărbătești*), χωριό στή Βλαχία στον νομό Λάμποβιτζα: 130
 Μπαρσαμένι (*Bărsăneni*), παλαιοχώρι στή Μολδαβία: 6, 7
 Μπασένι (*Băseni*), έκταση στή Μολδαβία: 474
 Μπαρσανέστι (*Bărsănești*), χωριό στή Μολδαβία: 906
 Μπαχλουέτζ (*Bahlueț*), ποταμός στή Μολδαβία: 50, 199, 200, 209, 217, 224, 247, 251

- Μπαχλούι (*Bahluī*), ποταμός στη Μολδαβία: 76, 92, 94, 103, 117, 166, 394, 481, 484, 515, 532, 586, 602, 606, 936, 1027 – λόφος στη Μολδαβία: 255
- Μπερζούντζι (*Berzunți*), μονή στη Μολδαβία στον νομό Μπακάου, μετόχι της μονής Μεγίστης Λαύρας: 552, 600, 601
- Μπεριουδέστι (*Beriudești*), χωριό στη Μολδαβία: 511
- Μπίστριτσα (*Bistrița*), ποταμός στη Μολδαβία: 36, 119, 152, 222, 223, 254, 256, 258, 259, 261-263, 266, 272, 281, 284-286, 288-290, 292, 296, 298, 303, 306, 360-362, 364, 365, 395, 418, 420, 431, 447, 455, 459, 520, 583, 637, 650, 730, 732, 739, 832, 842, 847, 870, 947, 948, 957, 1047, 1077 – χωριό στη Μολδαβία: 299, 400, 1083
- Μποδέστι ή Γκουράνδα (*Bodești* ή *Guranda*), χωριό στη Μολδαβία στον νομό Δοροχόι: 49
- Μποζιάνι ή Μποζιέني (*Boziani* ή *Bozieni*), χωριό στη Μολδαβία στον νομό Νεάμιτς: 51, 52
- Μπολεάσκα (*Bolesca*), χωριό στη Μολδαβία στον νομό Ίλφοβ: 130, 207
- Μπομπουλέστι (*Bobulești*), χωριό στη Μολδαβία στον νομό Δοροχόι: 510
- Μποστένι (*Boșteni*), έκταση στη Μολδαβία: 906
- Μποτέστι (*Botesti*), χωριό στη Μολδαβία στο νομό Καρλγκατούρα: 140 – στον νομό Τεκούτσι: 699
- Μποτοσάνι (*Botoșani*), πόλη στη Μολδαβία στο νομό Μποτοσάνι: 195, 248, 722, 817 – ή Vornicia: 665, 726, 872, 912
- Μποτοσάνι (*Botoșani*), νομός: 1050 – ή Isprăvnicia: 654, 908 – τό Δικαστήριο: 987, 1017, 1030
- Μποτσέστι (*Bocești*), έκταση στη Βεσσαραβία (;): 915
- Μπουδέστι (*Budești*), χωριό στη Μολδαβία: 574, 904 – στον νομό Μποτοσάνι: 572 – στον νομό Ιασίου: 906
- Μπουδέστι (ή Γκουράνδα) (*Budești* ή *Guranda*), χωριό στη Μολδαβία στον νομό Δοροχόι ή Μποτοσάνι: 955, 956, 1017
- Μπουζάου (*Buzău*), πόλη στη Βλαχία στον νομό Μπουζάου – τό Δικαστήριο: 1040
- Μπούκουλ (*Bucul*), χωριό στη Βλαχία στον νομό Ίάλομιτσα: 130, 207
- Μπουλχάκου (*Bulhacu*), βάλτος στη Μολδαβία: 902
- Μπουνέστι (*Bunești*), χωριό στη Μολδαβία: 565, 847, 849, 900
- Μπουρδουζέني – βλ. Τοδιρένι
- Μπουρσουμένι (*Bursumeni*), χωριό στη Μολδαβία στον νομό Χαυλάου (:): 45, 233, 237, 238
- Μπουρσουτί (*Bursuci*), σκήτη στη Μολδαβία στον νομό Βασλούι, μετόχι της μονής Έσφιγμένου του Άγιου Όρους: 226

- Μπουρτσιουμένι (*Burciumeni*), παλαιοχώρι στη Μολδαβία, κοντά στο Τρουσέστι: 1031
- Μπουσουρμένι (*Busurmeni*), χωριό στη Μολδαβία στον νομό Μποτοσάνι: 91, 238, 575, 576
- Μπουτέστι (*Butești*), χωριό στη Μολδαβία στον νομό Ιασίου: 510, 566 – στον νομό Καρλιγκατούρι: 341
- Μπουτέστι λούι Στάβαρ (*Butești lui Stavăr*), χωριό στη Μολδαβία: 771
- Μπουτσεάτσιου (*Buceaciu*), βουνό στη Βλαχία: 207
- Μπουτσέστι (*Bucești*), βουνό στη Βλαχία: 130
- Μπουτσιουμένι (*Buciumeni*), χωριό στη Μολδαβία στον νομό Μποτοσάνι: 572
- Μπουχα(ϋ)τσένι (*Buhă(i)cenî*), χωριό στη Μολδαβία στον νομό Μποτοσάνι(:): 45
- Μπουχάιτσεάνου (*Buhăiceanu*), έκταση στη Μολδαβία στον νομό Μποτοσάνι: 985
- Μπουχατσένι (*Buhăcenî*), χωριό στη Μολδαβία: 91
- Μπουχουτσένι (*Buhucenî*), χωριό στη Μολδαβία στον νομό Μποτοσάνι: 572
- Μποχοτίν (*Bohotin*), περιοχή στη Μολδαβία: 244, 245
- Μπράνιστε (*Braniște*), χωριό στη Μολδαβία: 244, 245
- Μπρασόβ (*Brașov*), πόλη στην Τρανσυλβανία: 627
- Μπρατασάνι ή Μπρατισένι (*Bratășani* ή *Brătîșeni*), χωριό στη Μολδαβία στον νομό Ιασίου: 69, 70
- Μπρατασένι (*Brătășeni*), χωριό στη Μολδαβία: 646, 673, 674 – χωριό στη Βεσσαραβία στον νομό Χοτίν: 914
- Μπρατουλέστι (*Brătulești*), έκταση στη Μολδαβία στον νομό Ρόμαν (:): 964
- Μπροστένι (*Broșteni*), χωριό στη Μολδαβία: 42

N

- Νεάμτζ (ή Νεάμτζ - Σέκου) (*Neamț* ή *Neamț- Secu*), μονή στη Μολδαβία στον νομό Νεάμτζ: 819, 878
- Νεάμτζ (*Neamț*), ocol στη Μολδαβία: 12
- Νεάμτζ (*Neamț*), νομός – ή *Isprăvnicia*: 565 – τό Δικαστήριο: 1002
- Νεάμτζ (*Neamț*), νομός: 280, 459, 518, 1073
- Νεγκοέστι (*Negoești*), χωριό στη Βλαχία στον νομό Ίλφοβ: 130, 207

O

- Όμποροτσένι (*Oborocepi*), χωριό στη Μολδαβία στον νομό Ρόμαν: 344, 345, 351, 353, 429, 440, 448, 488, 490, 501, 505, 508, 685, 735, 781, 787, 939, 943, 945

- Ἵοράσουλ δέ Φλότσι (*Orașul de Floci*), κωμόπολη στή Βλαχία στόν νομό Ἰάλομιτζα: 121, 207
 Οὐγγουρένι (*Ungureni*), χωριό στή Μολδαβία: 278
 Οὐῖσαρέστι (*Uisărești*), χωριό στή Μολδαβία: 375
 Οὐρικάρι (*Uricari*), χωριό στή Μολδαβία κοντά στό Ἰάσι: 82, 959
 Οὐρσόλε (*Ursole*), ἔκταση στή Μολδαβία, κοντά στό Ἰάσι: 454
 Οὐρσουά (*Ursule*), ἔκταση στή Μολδαβία: 88

Π

- Πανάγιος Τάφος (*Sfântul Mormânt*): 938
 Παουτσέστι (*Păucești*), ἔκταση στή Μολδαβία: 959
 Πάρκοβα (*Pârcova*), χωριό στή Βεσσαραβία στόν νομό Χοτίν (:): 70, 458, 646, 910, 915, 934
 Πατιτζένι (*Pațișeni*), ἔκταση στή Μολδαβία: 990
 Πατρασκάνι (*Pătrășcani*), χωριό στή Μολδαβία: 981
 Π(ι)ετροσίκα (ἢ Πιάτρα) (*P(i)etroșica* ἢ *Piatra*), χωριό στή Μολδαβία στόν νομό Ἰασίου: 34, 406, 407, 409-412, 422-424, 467, 514, 646, 649, 661, 671-676, 681, 682, 888, 914-916, 934, 994 – παλαιοχώρι: 427 – ἔκταση στή Βεσσαραβία: 911 – στόν νομό Ὀρχέι: 938 – στόν νομό Χοτίν: 910
 Πιέτρελε (*Pietrele*), χωριό στή Βλαχία στόν νομό Βλάσκα: 121, 130, 207
 Πισάτα (*Pișata*), ἔκταση στή Μολδαβία στόν νομό Μπακάου: 156, 373
 Πισκάνι (ἢ Πιτζκάνι) (*Piscani* ἢ *Pișcani*), χωριό στή Μολδαβία στόν νομό Ἰασίου: 27, 131, 133, 135, 161, 169-173, 175, 179, 185-187, 201, 204, 274, 391, 441, 807, 809, 814, 1066
 Πλασκόβ (*Plășcov*), χωριό στή Βλαχία: 18
 Πλόπι (ἢ Πλόπου) (*Plopi* ἢ *Plorui*), χωριό στή Μολδαβία: 262, 268, 269, 299, 302, 315, 399, 400, 402, 430, 431, 447, 841, 891, 1083, 1084 – παλαιοχώρι στή Μολδαβία: 304 – χωριό στόν νομό Μπακάου: 432, 1078 – χωριό στόν νομό Νεάμιτζ: 256, 310, 360-363, 365, 366, 404, 580, 581, 743, 747 – παλαιοχώρι στόν νομό Νεάμιτζ: 289, 295, 296, 303, 383
 Πογκονέστι (*Pogonești*), χωριό στή Μολδαβία στόν νομό Ρόμαν: 525, 526, 530, 535, 634, 651, 658-660, 704
 Πολωνία (*Polonia*): 134, 142, 157, 230, 275
 Ποπέστι (*Popești*), χωριό στή Μολδαβία στόν νομό Μπακάου: 366
 Ποπόρουλ (ἢ Ποσλουόνισι) (*Porporul* ἢ *Poslușnici*), χωριό στή Μολδαβία κοντά στό Μπακάου: 36, 63, 74, 109, 115, 151, 152, 164, 184, 189, 191-195, 197, 203, 226, 232, 249, 252, 264, 272, 293, 294, 298, 310, 360, 365, 396, 547-549, 583, 747, 823, 856, 864, 869, 875-877, 879-882, 884, 885,

- 886, 891, 899, 968, 1073 – παλαιοχώρι: 373 – εκκλησία: 164
 Ποσιτέστι (*Positești*), χωριό στη Μολδαβία: 315
 Ποσλούσνιτσι – βλ. Ποπόρουλ
 Ποπεζένι (*Pupezeni*), χωριό στη Βλαχία: 130, 207
 Πούτνα (*Putna*), νομός: 754 – ή Sărăstia: 695, 750
 Πραζέστι (*Prăjești*), χωριό στη Μολδαβία: 49
 Πριμπέστι (*Pribești*), χωριό στη Μολδαβία στον νομό Βασιλούι: 49
 Προύθος (*Prut*), ποταμός στη Βεσσαραβία και στη Μολδαβία: 30, 246, 312, 327, 354, 461, 649, 771, 780, 793, 1065

P

- Ραδο(ο)μερέστι (*Radomerești* ή *Radumirești*), χωριό στη Μολδαβία: 563
 Ρακίτενι (*Răchiteni*), χωριό στη Μολδαβία: 219, 375, 388, 540, 543, 609, 843, 929, 930 – στον νομό Ρόμαν: 376, 403, 745, 903 – στον νομό Σουτσεάβας: 24, 55, 58, 205, 211
 Ραούτ (*Răut*), ποταμός στη Μολδαβία: 13, 14
 Ρασαπένι (*Răsăpeni*), χωριό στη Μολδαβία στον νομό Τουτόβα: 762, 763
 Ρέδιουλ λούι Μογκλάν (*Rediul lui Moglan*), χωριό στη Μολδαβία στον νομό Νεάμιτζ: 361, 512 – παλαιοχώρι: 383
 Ρέδιουλ λούι Τατάρ (*Rediul lui Tătar*), έκταση στη Μολδαβία, κοντά στο Ίασι, δίπλα στη μονή Κοπόου: 82, 96, 104, 112, 132, 134, 137-139, 141-144, 146, 149, 157-159, 163, 165, 174, 180, 182, 275, 1025, 1033
 Ρόμαν (*Roman*), πόλη στη Μολδαβία: 513, 552, 565, 839 – ή Ήπισκοπή: 429, 513, 542, 554, 972 – ή Διοίκηση: 552
 Ρόμαν (*Roman*), νομός: 58, 120, 421, 429, 562, 567, 631, 657, 745, 761, 804, 878, 1050 – ή Isprăvnicia: 554, 774, 776, 930, 931
 Ροσιέστι (*Roșiești*), χωριό στη Μολδαβία στον νομό Βασιλούι (:): 971
 Ροτσιόρι (*Roșiori*), χωριό στη Μολδαβία στον νομό Νεάμιτζ (:): 49
 Ρουλέ(α)νι (*Rule(a)ni*), χωριό στη Μολδαβία, στον νομό Βασιλούι: 229, 1063
 Ρουσένι (*Rusenii*), χωριό στη Μολδαβία στον νομό Ίασιού ή Μπακάου: 915
 Ρούσι (*Ruși*), χωριό στη Μολδαβία: 164, 548, 880, 884-886, 899, 1080 – στον νομό Μπακάου: 491, 534, 583, 882
 Ρούσι (ή Ιζβοάρελε) (*Ruși* ή *Izvoarele*), έκταση στη Μολδαβία: 1047
 Ρουφένι (*Rufenii*), χωριό στη Μολδαβία στον νομό Ίασιού: 171-173, 175, 186, 187, 201, 204, 274, 444, 460, 792, 798, 806, 807, 809, 814, 897
 Ρώμη (*Roma*): 497

Σ

- Σαμπαοάνι (*Săbăoani*), χωριό στη Μολδαβία στον νομό Νεάμτζ : 511, 804, 811, 819, 878
- Σαράγλιο – βλ. Σεράεβο
- Σάρκα (*Sarca*), χωριό στη Μολδαβία: 1015, 1019, 1020
- Σεράεβο (*Seraglio*), πόλη της Βοσνίας: 18
- Σερμπανέστι (*Serbanești*), χωριό στη Μολδαβία: 900 – στον νομό Μπακάου: 360 – στον νομό Νεάμτζ: 699
- Σερμπέστι (*Serbești*), χωριό στη Μολδαβία: 690 – στον νομό Μπακάου: 366 – στον νομό Νεάμτζ: 365
- Σιρέτ (*Siret*), ποταμός στη Μολδαβία: 13-15, 17, 22, 24, 32, 41, 51, 52, 106, 107, 220, 299, 383, 388, 421, 445, 447, 542, 716, 842, 847, 903
- Σκεί(α) (*Schei(α)*): κομόπολη στη Μολδαβία στον νομό Ρόμαν: 59 – έκταση στη Μολδαβία στον νομό Ρόμαν (:): 150, 421, 685, 942, 964, 1016 – ήγεμονική έκταση στον ίδιο νομό: 513
- Σκέια – Άβραμέι (*Scheia – Avrămeni*), κομόπολη στη Μολδαβία στον νομό Ίασίου: 30
- Σκεουλέτζι ή Σκιουλέτζι (*Scheuleți* ή *Schiuleți*), χωριό στη Μολδαβία στον νομό Ρόμαν: 429, 513
- Σλάτινα (*Slatina*), μονή στη Μολδαβία στον νομό Σουτσεάβας: 4, 32, 37, 38, 713, 716, 738, 767
- Σλομποζία (ή Μπρεάζου) (*Slobozia* ή *Breazu*), έκταση στη Μολδαβία: 986
- Σκομπιντζένι (*Scornîeni*), παλαιοχώρι στη Μολδαβία στον νομό Ίασίου: 1020
- Σοκρουζένι (*Socrujeni*), χωριό στη Μολδαβία: 324 – στον νομό Μποτοσάνι: 28, 358, 417, 433, 666, 668, 669, 727, 772, 782, 783, 791, 797, 802, 817, 818, 820, 827, 828, 833, 872, 873, 874, 887, 890, 892, 894, 895, 896, 913, 919 – στον νομό Χααλάου: 279, 341, 342, 359
- Σολδανέστι (*Soldănești*), χωριό στη Μολδαβία στον νομό Μποτοσάνι: 572
- Σοχοδόλ (*Sohodol*), χωριό στη Μολδαβία: 684
- Σπαριέτζι (*Spărieți*), χωριό στη Μολδαβία στον νομό Πούτνα: 747, 891, 938
- Σταροσίλτζι (*Starosilți*), χωριό στη Μολδαβία στον νομό Μποτοσάνι (:): 818, 913
- Στεφανέστι (*Ștefănești*), χωριό στη Μολδαβία στον νομό Δοροχόι: 38, 248, 666, 771
- Στραχοτίν (*Strahotin*), χωριό στη Μολδαβία στον νομό Μποτοσάνι: 1031
- Στρούγκα (*Strunga*), χωριό στη Μολδαβία στον νομό Ίασίου: 52 – στον νομό Χααλάου: 238, 1031

Τ

- Ταζλάου (*Tazlău*), ποταμός στη Μολδαβία: 52
- Ταλχαρέστι (*Tâlharești*), χωριό στη Μολδαβία στον νομό Ίασίου: 209, 789, 1020, 1044
- Ταμασάνι (ή Ταμασένι) (*Tămășani* ή *Tămășeni*), χωριό στη Μολδαβία: 540, 774, 776, 843 στον νομό Σουτσεάβας: 17, 21, 23, 24, 26, 55, 58 – στον νομό Ρόμαν: 1055
- Ταμαδουϊάσκα (*Tămăduiască*), κτήμα στη Βλαχία στον νομό Ίλφοβ: 207
- Ταμπούτσι (*Tâbucii*), ποταμός στη Μολδαβία: 46
- Ταουτέστι (ή Ταουτζέστι) (*Tăutești* ή *Tăuțești*), χωριό στη Μολδαβία στον νομό Ίασίου: 82, 792, 798, 808
- Τελέγκα (*Telega*), άλατωρυχέα στη Βλαχία: 121, 207
- Τεσκουρένι (*Tescurenii*), χωριό στη Μολδαβία στον νομό Δοροχό: 358
- Τετζκάνι (*Tejcanii*), χωριό στη Μολδαβία στον νομό Ρόμαν: 540, 546, 737, 745, 939, 983, 993, 1072 – παλαιοχώρι: 736
- Τζιγκανέστι (*Țigănești*), λόφος στη Βλαχία κοντά στο Όράσουλ δέ Φλότσι: 121, 130 – λόφος στη Βλαχία στον νομό Μουστσέλ: 207
- Τζιουρτζεάσκα (*Giurgeasca*), χωριό στη Μολδαβία: 19
- Τζιουρτζέστι (ή Χαμπασέστι) (*Giurgești* ή *Hăbășești*), χωριό στη Μολδαβία: 257, 299, 315, 326, 383, 397, 447, 756, 768, 841, 847, 861, 891 – παλαιοχώρι στη Μολδαβία: 52 – χωριό στη Μολδαβία στον νομό Μπακάου : 357, 747 – στον νομό Ρόμαν: 52, 70, 685, 702, 712, 717, 718, 779, 780, 964, 1014, 1018 – στον νομό Νεάμτζ: 297, 360, 365, 404, 518, 580, 581
- Τζιουρτζέστι (ή Χαμπασέστι) (*Giurgești* ή *Hăbășești*), χωριό στη Μολδαβία στον νομό [Ρόμαν]: 685, 1014
- Τοδιρένι (ή Μπουρδουζένι) (*Todireni* ή *Burdujeni*), μονή στη Μολδαβία στον νομό Σουτσεάβας, μετόχι της μονής του Αγίου Παύλου του Αγίου Όρους: 529, 618, 750
- Τουρτζία (*Turcia*): 230, 524
- Τούτοβα (*Tutova*), νομός: 619, 620, 803, 865, 1050, 1058 – ή *Isprăvnicia*: 867, 868
- Τρισφετίτελε (*Trisfetitele*), κτήμα στη Μολδαβία στον νομό Ίασίου: 847
- Τροτουσάνα (*Trotușana*), ξέφωτο στη Μολδαβία: 223
- Τροτουσάνι (*Trotușanii*), αγρόκτημα στη Μολδαβία: 222
- Τρουσένι (*Trușeni*), χωριό στη Μολδαβία στον νομό Δοροχό: 227
- Τρουσέστι (*Trușești*), χωριό στη Μολδαβία: 33, 236, 576, 649, 715, 729, 738, 902, 904, 906, 912999, 1000, 1054, 1071 – στον νομό Μποτοσάνι: 4, 248, 541, 556, 574, 575, 767, 955, 956, 1017 – στον νομό Δοροχό: 32, 37, 227, 230, 713 – στον νομό Χαολλάου: 231

- Τσεπλενίτζα (ή Τσεπλίντζι) (*Ceplenița* ή *Ceplinți*), χωριό στη Μολδαβία
 στον νομό Ίασίου: 30
 Τσεπλίντζι – βλ. Τσεπλενίτζα
 Τσερεπκαούτζι ή Τσιρεπκαούτζι (*Cerepcauți* ή *Cirepcăuți*), χωριό [στη Βεσσαραβία στον νομό Σορόκα]: 32, 716
 Τσερεπκαούτζι δέ Σούς (*Cerepcauții de Sus*), χωριό [στη Βεσσαραβία στον νομό Σορόκα]: 31
 Τσετατζούια (*Cetățuia*), κοιλάδα στη Μολδαβία στον νομό Μπακάου: 600
 Τσιο(υ)μαλέστι (*Ciumălești* ή *Ciumulești*), χωριό στη Μολδαβία στον νομό Ρόμαν: 46, 51

Φ

- Φακαϊάνι (*Făcăianii*), χωριό στη Βλαχία στον νομό Ίλφοβ: 130, 207
 Φαλτσέστι (*Fălcești*), χωριό στη Μολδαβία στον νομό Νεάμτζ: 404
 Φαλτσιού (*Fălciu*): κωμοπολη στη Μολδαβία στον νομό Βασλού: 110
 Φαντάνια Άλμπα (*Fântâna Albă*), έκταση στη Μολδαβία: 665, 673
 Φαντάνια Ίμπουτζίτα (*Fântâna Impuțită*), έκταση στη Μολδαβία στον νομό Ρόμαν: 657, 659, 704
 Φαουρέι (*Făurei*), χωριό στη Βλαχία στον νομό Ίλφοβ: 130, 207
 Φαουρέστι (ή Μιροσλάβα) (*Făurești* ή *Miroslava*), χωριό στη Μολδαβία [στον νομό Ίασίου]: 814, 1033
 Φαρκασάνι (ή Φαρκασένι) (*Fărcășani* ή *Fărcășeni*), χωριό στη Μολδαβία στον νομό Ρόμαν: 30, 59, 60, 147, 211, 214, 344, 345, 351, 352, 353, 382, 403, 429, 439, 440, 442, 448, 465, 488-490, 501, 502, 505, 508, 513, 554, 609, 623, 667, 677, 678, 685, 702, 705, 708, 712, 717, 718, 735, 756, 760, 761, 768, 779-781, 787, 929-931, 939, 942, 943, 946, 950, 958, 961, 964, 1014, 1018, 1082, 1088 – παλαιοχώρι: 1016 – ή έκκλησία: 1082
 Φασαϊάνι (*Fășăianii*), έκταση στη Βλαχία στον νομό Ίλφοβ: 130
 Φάτου (*Fatu*), χωριό στη Μολδαβία στον νομό Τεκούτσι: 699
 Φεδελεάνι (*Fedeleani*), παλαιοχώρι στη Μολδαβία στον νομό Ρόμαν: 52
 Φιλμονέστι (*Filimonești*), χωριό στη Μολδαβία στον νομό Βασλού: 56
 Φιτιονέστι (*Fiționești*), λόφος στη Μολδαβία: 695
 Φοξάνι (*Focșani*), πόλη στη Βλαχία: 309, 734
 Φούνδουλ (*Fundul*), χωριό στη Μολδαβία στον νομό Μπακάου: 534
 Φραντζέστι (*Frânjești*), χωριό στη Μολδαβία στον νομό Καρλιγκατούρι: 225, 253, 816
 Φραντσέστι δέ Ζός (*Frănțești de Jos*), έκταση στη Μολδαβία: 1044

Φραντσέστι (ή Κιτσέρα) (*Frănțești* ή *Chicera*), χωριό στη Μολδαβία στον νομό Μπακάου: 1019, 1021 – στον νομό Ίασίου: 1020

X

Χαλαουτσέστι (*Hălăucești*), χωριό στη Μολδαβία στον νομό Ίασίου: 661, 710 – παλαιοχώρι: 660

Χαμπασέστι – βλ. Τζιουρτσέστι

Χαρλάου (*Hârלאu*), νομός: 280

Χαρλίγκουλ (*Hârλιgul*), χωριό στη Μολδαβία στον νομό Ίασίου: 642

Χαρμανέστι (*Hărmanaști*), χωριό στη Μολδαβία στον νομό Βασιλού: 49

Χαρνιτσέστι (*Hărnițești*), χωριό στη Μολδαβία στον νομό Τούτοβα: 762, 763

Χαρτέστι (*Hârtești*), χωριό στη Βλαχία στον νομό Μουτσσέλ: 130, 207

Χατζιοάια (*Hagioaia*), γέφυρα στη Μολδαβία: 414

Χελεστειένι (ή Χελεστένι (:)) (*Heleşteieni* ή *Heleşteni* (:)), χωριό στη Μολδαβία στον νομό Ίασίου: 501, 508, 705, 718

Χελεστένι – βλ. Χελεστειένι

Χερέστι ή Χιεράστι (*Herești* ή *Hierăști*), χωριό στη Βλαχία στον νομό Ίλφοβ: 130, 207

Χέτσιου (*Heciū*), χωριό στη Βεσσαραβία στον νομό Σορόκα: 13, 14

Χιεράστι – βλ. Χερέστι

Χιλιμονέστι – βλ. Φιλιμονέστι

Χορελέστι (ή Χοριλέστι) (*Horelești* ή *Horilești*), χωριό στη Μολδαβία στον νομό Καρλιγκατούρι: 11, 25, 140

Χοτίν (*Hotin*), νομός στη Βεσσαραβία: 888, 911, 1050 – ή Έπιτροπή Όριοθεσιών: 915

Χοτίν (*Hotin*), νομός – ή Isprăvnicia: 910

Χοτνόγκ (*Hotnog*), έκταση στη Μολδαβία στον νομό Νεάμιτζ: 299, 302, 315, 362, 399, 401, 404, 443, 512, 590, 591, 604

Χουμόρ (*Humor*), μονή στη Μολδαβία στον νομό Σουτσεάβα: 233

Χούσι (*Huși*), πόλη στη Μολδαβία: 30, 757

ΓΛΩΣΣΑΡΙΟ*

A

ajutorinǎ = έκτακτος φόρος πού επιβλήθηκε κατά τό β' μισό τοῦ ΙΗ' αἰώνα, τόν οποίο κατέβαλλαν οἱ χωρικοί, οἱ ιερεῖς, οἱ mazili, οἱ συντεχνίες

aprod (πλ. aprozi) = ἀξιοματοῦχος ἐπιφορτισμένος μέ τή φύλαξη τοῦ ἡγεμονικοῦ ἀνακτόρου, μέ τήν παράδοση τῶν ἡγεμονικῶν ἐγγράφων στους παραληήπτες, ἐκτελεστής τῶν ἀποφάσεων τοῦ Ντιβανίου

B

ban (πλ. bani) = (γενικά) ὁποιοδήποτε νόμισμα. Ὡς ρουμανικό νόμισμα κυκλοφόρησε καί στά τρία Πριγκιπάτα. Μερικές ἰσοτιμίες (στόν ΙΖ' - ΙΗ' αἰ.): 1/112 καί 1/135 ἑνός ταλήρου, 1/120 καί 1/133 ἑνός leu, 1/330 ἑνός galben, κ.λπ.

bărbăraçar ἢ berberecar (πλ. bărbăraçari ἢ berbereçari) = κτηνοτρόφος, ἐκτροφέας κριαριῶν

bătrân (πλ. bătrâni) = Ἡ πρώτη μορφή διανομῆς τῆς γῆς στή Μολδαβία, στά πλαίσια μιᾶς ἐλεύθερης ἀγροτικῆς κοινότητας

bezmănar (πλ. bezmănari) = εἰσπράκτορας χρηματικοῦ ποσοῦ γιά τή μακροχρόνη ἐνοικίαση ἑνός οἰκοπέδου

buluc-başa = διοικητής μιᾶς στρατιωτικῆς μονάδας πού ἀριθμοῦσε 50 ἕως 70 ἄτομα

C

călăraş (πλ. călăraşi) = κατηγορία ἱππέων στρατιωτῶν πού ὑπηρετοῦσαν τόν ἡγεμόνα μέ ἀντάλλαγμα τό δικαίωμα χρήσης τεμαχίων γῆς ἢ φορολογικῶν ἀπαλλαγῶν

căminar (πλ. căminari) (ἑλλ. καμινάρης) = ἀξιοματοῦχος ἐπιφορτισμένος μέ τή συγκέντρωση τοῦ φόρου ἐπί τῶν οἰνοπωλείων

---

* Βλ. τήν ἐμπνεΐα τῶν περισσοτέρων ἀξιομάτων πού καταγράφονται στίς περιλήψεις τῶν ἐγγράφων (π.χ. βόρνικος, στόλνικος, ποστέλνικος κ.λπ.) στό γλωσσάριο τοῦ βιβλίου μου *Ρουμανικά ἔγγραφα τοῦ Ἁγίου Ὁρους. Ἀρχεῖο Ἱερᾶς Μονῆς Πηλοποτάμου. Τόμος πρῶτος*, Ἀθήνα 1997, σελ. 725-735.

- căpitan (πλ. căpitanî) = στρατιωτικός βαθμός σημαντικός που συναντάται και στις τρεις ρουμανικές χώρες. Διοικούσε διάφορα στρατιωτικά σώματα, ενώ είχε νομικές και διοικητικές αρμοδιότητες
- ceauș (πλ. ceauși) = α) κλητήρας σταλμένος από την Ύψηλή Πύλη στους ηγεμόνες με διαταγές, β) χαμηλός στρατιωτικός βαθμός. Στη Βλαχία διοικητής του σώματος των aprozi
- ciohodar (πλ. ciohodari) = άξιωματούχος που φροντίζει τα ύποδηματά του
- colivar (πλ. colivari) = εκείνος που κρατά τα κόλλυβα σε κηδείες
- cuiumgi-bași = άρχηγός της συντεχνίας των χρυσοχόων και άργυροχόων
- curelar (πλ. curelari) = κατασκευαστής ζωνών και άλλων δερμάτινων αντικειμένων

D

- dărăban (ή dorobanț) (πλ. dărăbani) = στρατιωτικό σώμα πεζικού, συνήθως μισθοφόρων
- diac (πλ. dieci) = γραφέας
- diac de pitărie = γραφέας στην ύπηρεσία των άρτοποιών της Αύλης

F

- false (πλ. fălci) = μονάδα μετρήσεως επιφανειών· στις άρχές του ΙΘ΄ αιώνα ίσοδυναμούσε με 2.880 τετραγωνικά stânjeni
- funie (πλ. funii) = μονάδα μετρήσεως επιφανειών, που άπετελείτο από ποικίλο άριθμό stânjeni

G

- galben (πλ. galbeni) = γενικός όρος για χρυσά νομίσματα. Στις ρουμανικές χώρες κυρίαρχο νόμισμα ως προς τις έσωτερικές συναλλαγές και την πληρωμή του έξωτερικού χρέους

H

- hoșținar (ή goșținar) (πλ. hoștinari) = εισπράκτορας του φόρου επί των προβάτων και χοίρων

I

- iuzbaș (πλ. iuzbași) = κατώτερος όθωμανός άξιωματικός που διοικούσε ένα σώμα 100 στρατιωτών

M

matargibaşa = άρχηγός τῶν ὑπάξιωματικῶν στήν ὑπηρεσία ἑνός πασᾶ
 mazil (πλ. mazili) = α) αξιωματοῦχος πού ἀπομακρύνθηκε ἀπό τό ἄξιώμα
 του, ὁ ὁποῖος διατηροῦσε ἑσαεῖ τόν τίτλο τοῦ ἄξιώματος, β) κατηγο-
 ρία βογιάρων πού πτώχευσαν
 meibar başa = ἐπικεφαλῆς τῆς συντεχνίας τῶν ἀρχιτεκτόνων

N

namesnic = ἄξιωματοῦχος ἔμπιστος, ἀντικαταστάτης ἄλλων μεγαλύτερου
 βαθμοῦ

O

oca (πλ. ocale) = μονάδα μετρήσεως χωρητικότητας. Γιά τά ὑγρά ἰσοδου-
 ναμοῦσε μέ 1,288 λ., ἐνῶ γιά τά στερεά ἰσοδυναμοῦσε μέ 1,698 λ.
 ocol (πλ. ocoale) (μετά τό δεύτερο μισό τοῦ ΙΗ΄ αἰ.) = διοικητική μονάδα
 στά πλάισια ἑνός νομοῦ, συνώνυμο μέ plasă
 olăcar (πλ. olăcari) = α) ὑπρέτης πού φρόντιζε τά ἄλογα τοῦ ταχυδρομείου
 β) ὑπάλληλος ἐπιφορτισμένος μέ τήν περιοδική συγκέντρωση ἀλόγων
 (γιά τίς ἀνάγκες τοῦ κράτους) ἀπό τοὺς χωρικούς

P

pământ (πλ. pământuri) = (στή Μολδαβία) σύστημα ἐκτίμησης τῶν καλλιερ-
 γήσιμων ἐκτάσεων, πού ἰσοδυναμοῦσε μέ 20 βήματα σέ πλάτος
 pârگار (πλ. pârğari), (στή μεσαιωνική εποχή) = μέλος ἑνός συμβουλίου μιᾶς
 πόλεως ἢ κομποπόλεως
 pisar – βλ. diaç
 polcovnic (πλ. polcovnici) = α) συνταγματάρχης, β) διοικητής συντάγματος
 portar (πλ. portari) = (στή Βλαχία) ἄξιωματοῦχος «ἐπί τῶν τιμῶν». Ὑπεύ-
 θυνος τῆς ὑποδοχῆς τῶν Τούρκων ἀγάδων καί ἄλλων σημαντικῶν
 προσώπων, τῆς φιλοξενίας τους καί τῆς ἐπίδοσης τῶν δώρων τοῦ
 ἡγεμόνα στοὺς ξένους.
 postelnice (πλ. postelnice) = βοηθός τοῦ ποστέλνικοῦ
 potronic (πλ. potronici) = ἀσημένιο νόμισμα πού κυκλοφόρησε ἀρχικά στήν
 Πολωνία. Στή Μολδαβία ὅπου κυκλοφοροῦσε ἦταν πολλαπλάσιο τοῦ
 γροσίου

S

seraschier = ύπουργός άμυνας, άρχηγός ένόπλων δυνάμεων

staroste (πλ. staroști) = α) άρχηγός μιās συντεχνίας, β) (στή Μολδαβία) ήγεμονικός άξιωματούχος, διοικητής ένός νομού

stărostoaiie = σύζυγος ένός staroste

Sulgeria = ύπηρεσία που φρόντιζε για τόν άνεφοδιασμό της ήγεμονικής Αυλής και του στρατού μέ κρέας

Ș

șoltuz (πλ. șoltuzi) = (στή Μολδαβία) άρχηγός του συμβουλίου της πόλεως ή κομποπόλεως

T

teleg (ή teleac) (πλ. telegi ή teleaci) = (στό Ίάσι) ύπάλληλος στό λουτρό της μονής των Τριών Ίεραρχών

Ț

țechin (πλ. țechini) = παλαιό χρυσό νόμισμα, ιταλικό ή άραβικό

U

ughi (πλ. ughi) = ούγγαρέζικο χρυσό νόμισμα. Είχε συνεχή παρουσία στή νομισματική άγορά των ρουμανικών χωρών

uricar(iu) = γραφέας ήγεμονικών έγγραφων, συνώνυμο μέ pisar ή diac

V

vătășel (πλ. vătășei) = φοροεισπράκτορας

Z

zlot (πλ. zloți) = χρυσό νόμισμα. Μέ τήν όνομασία «ταταρικά zloți» κυκλοφόρησε ως κυρίαρχο νόμισμα στή Μολδαβία άπό τά μέσα του ΙΕ΄ αϊ. έως τόν ΙΖ΄ αϊ.

ΠΙΝΑΚΑΣ ΑΝΤΙΣΤΟΙΧΙΩΝ
ΜΕΤΑΞΥ ΤΟΥ ΑΡΙΘΜΟΥ ΤΟΥ ΑΡΧΕΙΟΥ
ΚΑΙ ΤΟΥ ΑΥΞΟΝΤΑ ΑΡΙΘΜΟΥ ΤΟΥ ΤΟΜΟΥ

1	=	390	32	=	286	64	=	297
2	=	923	33	=	266	65	=	281
3	=	750	34	=	306	66	=	357
4	=	723	35	=	328	67	=	380
5	=	679	36	=	364	68	=	518
6	=	466	37	=	263	69	=	596
7	=	419	38	=	259	70	=	861
7A	=	419	39	=	261	71	=	283
8	=	486	40	=	395	72	=	282
9	=	695	41	=	455	73	=	284
10	=	754	42	=	258	74	=	285
11	=	1059	43	=	272	75	=	289
12	=	80	44	=	459	76	=	193
13	=	1003	45	=	520	77	=	295
14	=	1004	46	=	614	78	=	296
15	=	95	47	=	730	79	=	302
16	=	80	48	=	732	80	=	303
17	=	849	49	=	733	81	=	304
18	=	845	50	=	734	82	=	299
19	=	879	51	=	739	83	=	315
20	=	875	52	=	948	84	=	62
21	=	864	53	=	740	85	=	66
22	=	862	54	=	832	86	=	97
23	=	63	55	=	975	87	=	256
24	=	860	56	=	504	88	=	269
25	=	254	57	=	503	89	=	273
26	=	372	58	=	637	90	=	332
27	=	291	59	=	965	91	=	334
28	=	36	60	=	288	92	=	360
29	=	290	61	=	464	92A	=	360
30	=	298	62	=	463	93	=	194
31	=	292	63	=	257	94	=	362

95 = 363	135 = 1069	174 = 857
96 = 361	136 = 249	175 = 882
97 = 222	137 = 232	176 = 36
98 = 262	138 = 98	177 = 880
99 = 268	139 = 197	178 = 847
100 = 365	140 = 195	179 = 823
101 = 267	141 = 583	180 = 626
102 = 368	142 = 191	181 = 124
103 = 383	143 = 697	182 = 93
104 = 392	144 = 84	183 = 95
105 = 397	185 = 156	184 = 105
106 = 400	146 = 151	185 = 90
107 = 401	147 = 74	186 = 105
108 = 402	148 = 71	187 = 93
109 = 399	149 = 49	188 = 1028
110 = 404	150 = 120	189 = 638
111 = 420	151 = 547	190 = 647
112 = 418	152 = 373	191 = 935
113 = 430	153 = 310	192 = 1022
114 = 431	154 = 305	193 = 800
115 = 443	155 = 226	194 = 829
116 = 432	156 = 196	195 = 932
117 = 447	157 = 293	196 = 822
118 = 512	158 = 252	197 = 755
119 = 533	159 = 587	198 = 720
120 = 562	160 = 549	199 = 799
121 = 565	161 = 989	200 = 719
122 = 580	162 = 968	201 = 689
123 = 581	163 = 192	202 = 786
124 = 585	164 = 886	203 = 644
125 = 590	165 = 885	204 = 639
126 = 591	166 = 189	205 = 640
127 = 607	166A = 189	206 = 635
128 = 604	167 = 396	207 = 630
129 = 684	168 = 164	208 = 629
130 = 743	169 = 153	209 = 617
131 = 758	170 = 548	210 = 624
132 = 846	171 = 109	211 = 451
133 = 841	172 = 877	212 = 301
134 = 842	173 = 881	213 = 300

214	=	124	254	=	321	294	=	1033
215	=	123	255	=	78	295	=	1027
216	=	346	256	=	355	296	=	992
217	=	350	257	=	633	297	=	991
218	=	370	258	=	627	298	=	986
219	=	405	259	=	471	299	=	978
220	=	813	260	=	470	300	=	977
221	=	371	261	=	480	301	=	960
222	=	605	262	=	485	302	=	954
223	=	746	263	=	616	303	=	953
224	=	753	264	=	628	304	=	952
225	=	751	265	=	1010	305	=	94
226	=	456	266	=	615	306	=	936
227	=	452	267	=	532	307	=	703
228	=	641	268	=	1079	307A	=	703
229	=	453	270	=	94	308	=	662
230	=	348	271	=	937	309	=	642
231	=	449	272	=	984	310	=	621
232	=	450	273	=	1	311	=	625
233	=	535	273A	=	1	312	=	622
234	=	340	274	=	867	313	=	457
235	=	287	275	=	521	314	=	454
236	=	538	276	=	446	315	=	313
237	=	98	277	=	436	316	=	274
238	=	539	278	=	766	317	=	212
239	=	645	279	=	763	318	=	215
240	=	863	280	=	762	319	=	206
241	=	656	281	=	620	320	=	210
242	=	893	282	=	619	321	=	204
243	=	655	283	=	435	322	=	201
244	=	100	284	=	311	323	=	186
245	=	494	285	=	241	324	=	187
246	=	555	286	=	1058	325	=	175
247	=	48	287	=	47	326	=	167
248	=	321	288	=	40	327	=	166
249	=	323	289	=	35	328	=	168
250	=	393	290	=	20	329	=	250
251	=	495	291	=	865	330	=	510
252	=	570	292	=	803	331	=	514
253	=	528	293	=	765	332	=	561

333 = 564	364 = 681	402 = 145
334 = 566	365 = 675	403 = 1061
335 = 188	366 = 676	404 = 82
336 = 1060	367 = 672	405 = 144
336A = 1060	368 = 467	406 = 142
337 = 691	369 = 911	407 = 143
338 = 692	370 = 674	408 = 141
339 = 246	371 = 671	409 = 139
340 = 1067	372 = 673	410 = 138
341 = 1065	373 = 654	411 = 137
342 = 918	374 = 665	412 = 134
343 = 1070	375 = 664	413 = 84
344 = 1094	376 = 661	414 = 87
344A = 1094	377 = 646	415 = 96
345 = 44	378 = 994	416 = 104
345A = 44	379 = 406, 410, 411, 422, 427	417 = 108
345B = 44		418 = 111
345C = 44	380 = 916	418A = 111
346 = 43	381 = 407	419 = 112
346A = 43	382 = 424	420 = 132
346B = 43	383 = 409	421 = 118
347 = 1086	384 = 458	422 = 85
348 = 668	385 = 69	423 = 897
349 = 428	386 = 70	424 = 836
350 = 434	387 = 34	425 = 807
351 = 250	388 = 83	426 = 792
352 = 1087	388A = 83	427 = 801
353 = 670	389 = 275	428 = 806
354 = 922	390 = 180	429 = 460
355 = 793	391 = 163	430 = 444
356 = 693	392 = 165	431 = 1062
357 = 690	393 = 182	432 = 172
358 = 67	394 = 1025	433 = 173
358A = 467	395 = 808	434 = 1066
358B = 467	396 = 158	435 = 27
359 = 914	397 = 174	436 = 27
360 = 915	398 = 159	437 = 68
361 = 910	399 = 149	438 = 131
362 = 680	400 = 157	439 = 133
363 = 682	401 = 146	440 = 135

441 = 161	481 = 774	521 = 714
442 = 169	482 = 17	522 = 683
443 = 170	483 = 17	523 = 694
444 = 185	484 = 81	524 = 88
445 = 179	485 = 229	525 = 253
446 = 441	486 = 1063	526 = 789
447 = 171	487 = 122	527 = 663
448 = 343	488 = 126	528 = 748
449 = 578	489 = 125	529 = 790
450 = 356	490 = 804	530 = 810
451 = 270	491 = 819	531 = 225
452 = 997	492 = 843	532 = 211
453 = 84	493 = 878	533 = 75
454 = 369	494 = 926	534 = 77
455 = 335	495 = 927	535 = 160
456 = 203	496 = 546	536 = 114
457 = 336	497 = 928	537 = 116
458 = 337	498 = 993	538 = 243
459 = 483	499 = 983	539 = 162
460 = 462	500 = 974	540 = 183
461 = 571	501 = 317	541 = 701
462 = 519	502 = 438	542 = 598
463 = 553	503 = 391	543 = 178
464 = 651	504 = 414	544 = 921
465 = 652	505 = 200	545 = 966
466 = 657	506 = 50	546 = 920
467 = 658	507 = 318	547 = 938
468 = 525, 659	508 = 415	548 = 1011
469 = 660	509 = 416	549 = 1041
470 = 516	510 = 700	550 = 1042
471 = 704	511 = 437	551 = 833
472 = 517	512 = 707	552 = 827
473 = 511	513 = 709	553 = 828
474 = 704	514 = 199	554 = 873
475 = 496	515 = 200	555 = 874
476 = 710	516 = 320	556 = 913
477 = 388	517 = 209	557 = 872
478 = 737	518 = 816	558 = 892, 894
479 = 403	519 = 1036	559 = 887
480 = 776	520 = 1021	560 = 802

561 = 797	601 = 594	641 = 224
562 = 791	602 = 102	642 = 221
563 = 895	603 = 569	643 = 308
564 = 896	604 = 558	644 = 127
565 = 1089	605 = 484	645 = 140
566 = 889	606 = 557	646 = 25
567 = 818	607 = 530	647 = 11
568 = 820	608 = 330	648 = 244
569 = 890	609 = 524	649 = 374
570 = 324	610 = 515	650 = 699
571 = 29	611 = 509	651 = 245
572 = 28	612 = 523	652 = 1085
573 = 342	613 = 506	653 = 53
574 = 782	614 = 499	654 = 247
575 = 783	615 = 497	655 = 37
576 = 279	616 = 498	655A = 37
577 = 359	617 = 482	656 = 31
578 = 669	618 = 473	657 = 906
579 = 433	619 = 492	658 = 233
580 = 666	620 = 481	659 = 716
581 = 727	621 = 477	660 = 228
582 = 772	622 = 478	661 = 906
583 = 341	623 = 479	662 = 235
584 = 592	624 = 475	663 = 91
585 = 805	625 = 469	664 = 32
586 = 636	626 = 347	664A = 32
587 = 744	627 = 425	665 = 576
588 = 606	628 = 101	666 = 136
589 = 101	629 = 99	667 = 45
590 = 610	630 = 103	668 = 6
591 = 825	631 = 89	669 = 1054
592 = 824	632 = 18	670 = 7
593 = 821	633 = 917	671 = 238
594 = 815	634 = 217	672 = 54
595 = 728	635 = 1076	673 = 154
596 = 725	636 = 251	674 = 234
597 = 559	637 = 2	675 = 16
598 = 611	638 = 155	676 = 729
599 = 602	639 = 9	677 = 722
600 = 599	640 = 796	678 = 726

679	=	706	719	=	757	757	=	505
680	=	541	720	=	1018	758	=	489
681	=	231	721	=	779	759	=	465
682	=	715	722	=	781	760	=	488
683	=	724	723	=	1016	761	=	442
684	=	248	724	=	780	762	=	448
685	=	907	725	=	1014	763	=	439
686	=	239	726	=	756	764	=	439
687	=	575	727	=	768	765	=	440
688	=	556	728	=	961	766	=	352
689	=	904	729	=	950	767	=	429
690	=	595	729A	=	950	768	=	345
691	=	575	730	=	943	769	=	422
692	=	106	731	=	735	770	=	421
693	=	908	732	=	930	771	=	382
694	=	227	733	=	931	772	=	353
695	=	987	734	=	929	773	=	30
696	=	574	735	=	712	773A	=	30
697	=	999	736	=	929	774	=	351
698	=	572	737	=	752	775	=	345
699	=	551	738	=	718	775A	=	345
700	=	550	738A	=	718	776	=	345
701	=	230	739	=	685	777	=	344
702	=	1000	740	=	717	778	=	30
703	=	956	740A	=	717	779	=	150
704	=	955	741	=	708	779A	=	150
705	=	902	742	=	147	779B	=	150
706	=	1012	743	=	684	780	=	56
707	=	767	744	=	678	781	=	64
708	=	1012	745	=	677	782	=	59
709	=	738	746	=	667	783	=	60
710	=	1013	747	=	609	784	=	60
711	=	1031	748	=	623	785	=	30
712	=	713	749	=	705	785A	=	30
713	=	759	750	=	608	786	=	59
714	=	760	751	=	513	787	=	59
715	=	761	752	=	554	787A	=	59
716	=	794	753	=	502	787B	=	59
717	=	1082	754	=	508	788	=	584
718	=	787	756	=	501	789	=	612

790 = 970	830 = 384	870 = 721
791 = 366	831 = 899	871 = 957
792 = 736	832 = 527	872 = 152
793 = 972	833 = 883	873 = 386
794 = 23	834 = 563	874 = 487
795 = 1072	835 = 1093	875 = 21
796 = 543	836 = 844	875A = 21
797 = 903	837 = 1073	876 = 23
798 = 55	838 = 747	876A = 23
799 = 93	839 = 731	877 = 214
800 = 773	840 = 533	878 = 631
801 = 854	841 = 830	879 = 613
802 = 876	842 = 870	880 = 634
803 = 850	843 = 891	881 = 22
804 = 851	844 = 1081	882 = 835
805 = 858	845 = 119	883 = 338
806 = 855	846 = 474	884 = 339
807 = 840	847 = 522	885 = 24
808 = 838	848 = 900	886 = 26
809 = 851	849 = 10, 19, 319	887 = 542
810 = 837	850 = 1084	888 = 58
811 = 834	851 = 1083	889 = 552
812 = 853	852 = 1078	890 = 205
813 = 778	853 = 711	891 = 544
814 = 795	854 = 1080	892 = 540
815 = 573	855 = 650	893 = 264
816 = 777	856 = 784	894 = 530, 535
817 = 769	857 = 1075	895 = 34
818 = 589	858 = 688	896 = 412
819 = 588	859 = 10	897 = 764
820 = 869	860 = 688	898 = 423
821 = 947	861 = 770	899 = 934
822 = 884	862 = 749	900 = 888
823 = 278	863 = 322	901 = 775
824 = 148	864 = 831	902 = 30
825 = 567	865 = 653	903 = 771
826 = 1068	866 = 601	904 = 568
827 = 387	867 = 113	905 = 1038
828 = 280	868 = 1077	906 = 649
829 = 223	869 = 600	907 = 1001

908 = 376	947 = 326	987 = 265
909 = 375	948 = 852	988 = 579
910 = 219	949 = 951	989 = 389
911 = 379	950 = 1032	990 = 325
912 = 980	951 = 1009	991 = 461
913 = 413	952 = 1017	992 = 529
914 = 220	953 = 1019	993 = 354
915 = 381	954 = 1020	994 = 398
916 = 1064	955 = 1015	995 = 377
917 = 809	956 = 100	996 = 277
918 = 812	957 = 1008	997 = 581
919 = 901	958 = 973	998 = 327
920 = 959	959 = 1023	999 = 271
921 = 798	960 = 969	1000 = 537
922 = 177	961 = 1053	1001 = 577
923 = 236	962 = 985	1002 = 333
924 = 358	963 = 898	1003 = 603
925 = 237	964 = 988	1004 = 686
926 = 919	965 = 839	1005 = 648
927 = 817	966 = 981	1006 = 618
928 = 110	967 = 982	1007 = 814
929 = 378	968 = 741	1008 = 687
930 = 408	969 = 1044	1009 = 696
931 = 962	970 = 1052	1010 = 307
932 = 971	971 = 1005	1011 = 785
933 = 9	972 = 1047	1012 = 905
934 = 868	973 = 1039	1013 = 871
934A = 868	974 = 990	1014 = 312
935 = 866	975 = 1030	1015 = 208
936 = 240	976 = 104	1016 = 37
937 = 3	977 = 1006	1017 = 33
938 = 218	978 = 963	1018 = 33
939 = 946	979 = 963	1019 = 38
940 = 490	980 = 998	1019A = 38
941 = 945	981 = 294	1020 = 4
942 = 1088	982 = 476	1021 = 102
943 = 958	983 = 788	1022 = 101, 102, 255
944 = 964	984 = 468	
945 = 942	985 = 115	1023 = 102
946 = 445	986 = 309	1024 = 255

1025 = 643	1064 = 51	1102 = 5
1026 = 586	1065 = 15	1103 = 130
1027 = 102	1066 = 14	1104 = 121
1028 = 30	1067 = 13	1105 = 207
1029 = 94	1068 = 933	1106 = 128
1029A = 94	1069 = 924	1107 = 129
1030 = 632	1070 = 925	1108 = 1092
1031 = 826	1071 = 941	1109 = 1091
1032 = 593	1072 = 944	1110 = 1000
1033 = 472	1073 = 940	1111 = 128
1034 = 560	1074 = 42	1112 = 130
1035 = 507	1075 = 417	1113 = 207
1036 = 426	1076 = 86	1114 = 526
1037 = 385	1077 = 57	1115 = 856
1038 = 329	1078 = 61	1116 = 1046
1039 = 500	1079 = 394	1016A = 1048
1040 = 276	1080 = 55	1117 = 909
1041 = 260	1081 = 36	1118 = 742
1042 = 216	1082 = 49	1119 = 1034
1043 = 213	1083 = 41	1120 = 1029
1044 = 202	1084 = 72	1121 = 1007
1045 = 181	1085 = 242	1122 = 979
1046 = 190	1086 = 314	1123 = 1037
1047 = 76	1087 = 698	1124 = 1035
1048 = 76	1088 = 12	1125 = 976
1049 = 176	1089 = 79	1126 = 1145
1050 = 39	1090 = 81	1126A = 1145
1051 = 39	1091 = 65	1127 = 1024
1052 = 39	1092 = 46	1128 = 996
1053 = 92	1093 = 912	1129 = 1043
1054 = 117	1094 = 73	1130 = 1040
1055 = 8	1095 = 92	1131 = 1026
1056 = 745	1096 = 1055	1132 = 909
1057 = 545	1097 = 1056	1133 = 1051
1058 = 367	1097A = 1049	
1059 = 349	1098 = 1050	
1060 = 107	1098A = 1057	
1061 = 316	1099 = 597	
1062 = 52	1100 = 30	
1063 = 106	1101 = 67	

RÉSUMÉ

Le présent volume comprend les résumés des documents roumains des Archives du Prôtaton ainsi que la description diplomatique des documents qui datent jusqu'en 1800.

Présentation générale

Les Archives roumaines du Prôtaton contiennent en tout 1.169 documents. Certains d'entre eux (quelques dizaines) sont de grandes dimensions, dont cinq rouleaux. En plus, il existe 27 plans et cartes topographiques.

La plupart des documents sont écrits en roumain, un petit nombre en grec, slavon ou français et quelques-uns en deux langues (grec et roumain). Un des actes est en italien et un autre en russe.

Dix documents sont des parchemins, les autres en papier. Chronologiquement, ils s'étendent, tous, de 1547 jusqu'en 1861.

L'introduction (p. 1-28) constitue une présentation générale des aides, très diverses que les princes régnants roumains, ainsi que certains de leurs dignitaires fournirent à la Sainte Communauté. Il s'agit de:

1) Différents bâtiments élevés aux frais de ceux-ci.

2) Diverses allocations financières destinées à l'achat de nourriture et des vêtements pour les moines, d'huile ou d'encens pour des services religieux, etc.

3) La consécration de monastères, églises et skètes roumains avec leurs fortunes immobilières à Prôtaton.

4) Dons d'objets de culte, manuscrits, etc.

L' introduction générale s'achève par une liste, dressée par l'auteur, des hégoumènes des métoches du Prôtaton, mentionnés dans les documents roumains de ce couvent et dans la bibliographie relative.

Suivent la classification des documents (p. 31-33) et la description systématique des archives (p. 35-37 et, puis les 1094 régestes des documents roumains du Prôtaton (p. 39-547). Le lecteur peut y puiser de nombreux

renseignements, inédits ou moins connus, tant sur l'histoire de Valachie et de Moldavie, que sur leur relations avec le Mont Athos.

Dans les deux Index (noms de personnes et noms de lieux, p. 537-642, comme dans d'autres travaux similaires de l'auteur, les noms propres sont transcrits sous leurs deux formes, grecque et roumaine.

Le glossaire (p. 645-648) explique certains termes ou fonctions roumains, sans équivalent en grec.

Enfin un tableau de concordances (p. 649-658) facilite le chercheur de trouver dans le volume un document d'après le numéro donné dans les Archives du Prôtaton.

Le texte est complété par des photos, en couleur ou en noir et blanc, montrant le Prôtaton ou ayant trait à ses métoches en Moldavie et en Valachie.

ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ ΤΟΥ ΦΛΟΡΙΝ ΜΑΡΙΝΕΣΚΟΥ
“ΡΟΥΜΑΝΙΚΑ ΕΓΓΡΑΦΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΟΡΟΥΣ
ΑΡΧΕΙΟ ΠΡΩΤΑΤΟΥ”
ΣΤΟΙΧΕΙΟΘΕΤΗΘΗΚΕ ΚΑΙ ΣΕΛΙΔΟΠΟΙΗΘΗΚΕ
ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΕΛΛΥ ΑΓΓΕΛΗ
ΣΤΟ ΤΜΗΜΑ ΜΗΧΑΝΟΓΡΑΦΗΣΗΣ ΤΟΥ ΚΝΕ/ΕΙΕ
ΤΥΠΩΘΗΚΕ ΣΤΟ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟ
"ΓΡΑΦΙΚΕΣ ΤΕΧΝΕΣ ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΣ ΕΠΕ"
ΤΟ ΑΠΡΙΛΙΟ ΤΟΥ 2001

MD0006135133

ISBN 960-7916-17-4